Den uforbederlige bibliotekar
Niels Jensen

Ravnen

[Illustreret satirisk ugeblad udgivet af Socialdemokratiet].

Udkom 1876-77 og 1878-1921.

Skanningen er udført efter eksemplarer i privat eje.

Mere om tidsskriftet på Dansk Forfatterleksikon:

https://danskforfatterleksikon.dk/1850tit/0102/sknr102245.htm

---

Udarbejdet af Niels Jensen

RAVNEN

Nr. 1. Torsdag den 1. Januar 1914

Tegning af Helgo Jørgensen.

Nytaarsaften paa Raadhuspladsen.

Andels-Anstalten TRYG.

De Forsikredes eget *kooperative* Foretagende.

Største Nytegning i Norden.

TRYG er særlig anlagt for ugelønnede og mindre Bemidlede.

TRYG styres og ejes af de Forsikrede selv.

Alle bør derfor livsforsikres i TRYG.

AFBETALING

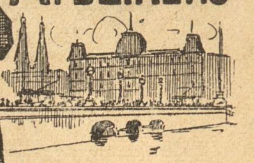

CARL JACOBSEN & CO.
Nørrefarimagsgade **64.**

LYSÆGTE FIONA KRONE-TAPET GARANTI FOR HOLDBARHED

Sygepleje Artikler,

garanteret **fineste Kvalitet**, en gros Pris. **Fordelagtig** Prøvesending forsendes i København og Provinserne mod 1 Kr. i Frimærker eller Efterkrav.
Risiko udelukket. Skriv i Tide til
Eksporthuset Skandia,
Frihavnen C 5,
København Ø.

Har De Tandpine,

brug da altid
Chr. V. Mendes berømte Dentin à 45 Øre, som hurtigt stiller de hæftigste Smerter.
Advarsel mod Efterligninger.
Indregist. **9,** **Kronprinsensgades nye Materialhandel** **9.**

Holbergsgade 6

Sygeplejeartikler.
Gummivarer 2. Prisl.
HY GI
Gummivarelageret „Hygi", København V.

Man bør

støtte Arbejdernes Kooperative Foretagender og købe sit Forbrug af Brød og Øl i

Forbrugs- og Spareforeningen Aalborg.

Bestil hos vore Kuske eller i Udsalgsstederne disse Varer.

Grovt Hvedebrød

fra Arbejdernes Fællesbageri, fremstillet af sammalet Hvede. Udmærket for svage Maver og Blegsottige.
Bedre og mere velsmagende end Grahamsbrød.

Ry'r han?

Det hedder næsten altid: *Drikker han?* Sjældnere bliver der spurgt: *Spiller han?* -- men har De nogensinde hørt Nogen spørge: *Ry'r han?* Det er saameget mærkeligere, som det sidste Spørgsmaal egentlig er det afgørende, nøje forbunden som det er med Spil og Drik.

Neergaard havde i sin Tid et vaagent Blik for Trilogien, og han beskattede bade Spil, Drik og *Røg*. — Naa, Spørgsmaalet er jo tveægget. Jeg tænker ikke saameget paa de gode *Røgmænd*, der lever af at *ryge*, eller *røge*, som det nok hedder i de højere Skylag; ej heller tænker jeg paa Bort-med-Tobakken-Mændene, der højtideligt har erklæret, at *Røg* er skadeligere end baade Spil og Drik. De gode Anti-Røgere har for saa vidt Ret, som det skal være meget farligt at *ryge a' Pinden*, naar den kommer ind under Begrebet »Radekop«, og jeg vil lige akkurat minde om, at det efter Forlydende skal være usundt at have *Røg i Køkkenet*.

Men hvis De nu f. Eks. spørger, om *J. C. Christensen* ry'r, saa bliver Svaret uundgaaeligt dette, at han klarer sig endda, for han er nok saameget sveden, som han er *røget*, og at der skal en særlig stærk Tobak til at *ryge* den Ræv ud af Hulen!

Mere interessant var Spørgsmaalet, om *Zahle* vilde kunne overleve *Christmas*, men nu, da Julen er et tilbagelagt Standpunkt, har Spørgsmaalet jo ikke længere Værdi -- det lykkedes virkeligt Zahle at klare den vestindiske Film! Nu gaar der ganske vist ikke *Røg af en Brand*, uden der har været Ild i den, men det varer vist lidt endnu, før den lille tapre Overretssagfører finder sin politiske *Baalfærd*.

Næh, det er ikke *dér*, Tampen brænder. Spørgsmaalet kan klarere formuleres derhen —: *Ry'r* Kejser Dit eller Kong Dat for en Bombe under Kaleschen, eller Bankdirektør P. P. for et *Underskud* i Pengekassen?

Det samme Spørgsmaal maa jeg rette til adskillige Sagførere. En stor Del af dem har været saa forsigtige at opslaa Plakater i deres Kontorer med Paaskriften: *Rygning forbudt!* men denne Forholdsregel har vist sig i høj Grad uden Værdi, eftersom adskillige af dem er *røget* — et godt Stykke ind i Forbedringshuset.

Der er jo i det Hele taget *røget* adskilligt i det forløbne Aar!

Bulgarkong *Ferdinands* Drømme om at udvide sit Rige, *Franz v. Jessens* Bestræbelser for at udvide *Riget*, *Adam Poulsens* Planer om at gøre Dagmarteatret til et kongeligt dito, Operasanger *Agerholms* Tro paa, at Dr. *Ryges* Musæum skulde blive et Tilløbsstykke, *Sven Hedins* Haab om, at Sverige skulde *ryge i Haarene* paa baade Danmark og Norge!

Alt dette — og mere til — har 1913 noteret sig som de af *Røg* og Vand beskadigede Varer — — men hvordan skal det gaa i 1914?

Skal *Ambts* Jærnbaner i det ny, som i det gamle Aar *ryge* den forkerte Vej?

Ry'r Raadhuset Nytaarsaftsen, og vil Brygger *Jacobsen* i Anno 1914 lade sin *Skorsten ryge*, saa København kommer til at ligne en Række kæmpemæssige Pikkelhuer?

Ry'r Tobakspriserne til Vejrs, og mister *Witzansky* Restoplaget af sit *Ry* som Venstremand?

Ja, Tiden vil vise det! Skulde *jeg* personlig ønske noget i den Retning, saa skulde det være, at der maatte komme en *forrygende* Storm og pibe al muggen Konservatisme, Militarisme og anden Idiotisme ud af Landet!

Men *en* Ting er vi dog vist alle enige om — nemlig at det gamle stivbenede Landsting med samt den »priviligerede Grundlov« maa *ryge* — ad Helvede til!

Peder Ravn.

Hvem er hvem?

Vore ærede Læsere stilles her overfor »*Ravnen*«s *Nytaarskonkurrence:* Hvem er hvem? Skriv de 68 Numre (51 mangler!) op og noter ud for hvert Nr., hvem Karikaturen forestiller. Den, der kommer den rigtige Løsning nærmest, faar *10 Kr. i Præmie.* Derefter følger 5 Præmier à *2 Kr.* og 5 Præmier à *1 Kr.* fordelt (event. ved Lodtrækning) mellem de bedste Løsninger. Besvarelser modtages indtil d. 5. Januar Aften Kl. 9.

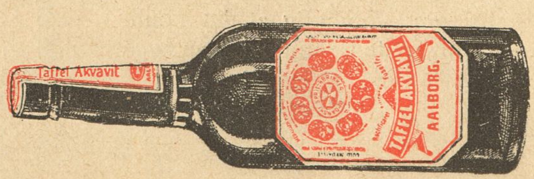

AALBORG og A. BRØNDUM & SONs
AKVAVITTER

Mordet i La Jonchere.

En af Betjentene ilede ud. Den anden lagde Noel paa Sofaen.

Et let Suk banede sig Vej over hans Læber — han slog Øjnene op.

»Han lever!« raabte Juliette.

Den døende nikkede næppe mærkeligt, og fór sig med Haanden over Panden.

Saa sagde han med svag Stemme:

»Jeg er Morderen — skriv det op — jeg vil underskrive det — forat Albert kan blive løsladt!«

Medens disse Ord blev nedskrevne, trak han Juliette hen til sig og hviskede:

»Min Formue ligger under min Hovedpude — tag Pengene, jeg skænker dig dem.«

En Blodstrøm styrtede ud af hans Mund.

Da Lægen kom, havde han draget sit sidste Suk.

ENDE.

Den gaadefulde Kvinde.

En Kærlighedsroman.

(Illustreret af Harriet Fischer-Clausen.)

1. DEL

I

En meget varm Julieftermiddag stavrede jeg ud til Hampstead, for at sige Levvel til min Mo'r. Næste Dag skulde jeg nemlig rejse til Cumberland, for at tiltræde en Plads som Tegnelærer.

Denne Stilling havde min lille Ven Pesca forskaffet mig; jeg havde truffet ham i et Hus, hvor han underviste i Italiensk, jeg i Tegning. Efter at jeg jeg havde haft Lejlighed til under Badning at redde hans Liv, kunde han gaa i Ilden for mig. Den næsten dværgagtige lille Sproglærer var ansat i London, efter at han af en eller anden politisk Grund havde afgivet sin Stilling som Privatdocent i Padua.

De Betingelser, der stilledes mig af Mr. Frederic Fairlie, Limmeridge House i Cumberland, var de bedst tænkelige. Jeg skulde undervise to unge Damer i Aquarel og samtidig ordne en værdifuld Samling Haandskrifter. For dette Arbejde skulde jeg have fire Guinées om Ugen og frit Ophold som Medlem af Familien.

»Gift dig med en af Damerne og arv Fairlies Godser — og naar du er en stor Herre, glem saa ikke helt din gamle Pesca!« havde den lille Italiener raabt til mig ved Afskeden. —

Det var sent, da jeg forlod min Moders lille Hus. Tiltrods for, at det næsten var Midnat, laa der en trykkende Hede over det maanebelyste Landskab. Jeg besluttede derfor at gaa en lang Omvej, for saa længe som muligt at undgaa Storstadens fordærvede Luft, og slog ind paa Finchley-Vejen, der ender i Regents Park.

Mine Tanker kredsede om den forestaaende Forandring i mine Forhold. Fordybet i Visioner om Limmeridge House og om mine Maletimer med de to unge Damer, naaede jeg Stedet, hvor fire Veje mødes — Vejen til Hampstead, ad hvilken jeg var vendt tilbage, Vejen til Finchley, Vejen til West End og Londonervejen. Jeg var nu mekanisk slaaet ind paa den sidste og slentrede langsomt hen ad Landevejen, da hver en Blodsdraabe i mit Legeme stivnede ved at en Haand let og pludselig bagfra blev lagt paa min Skulder. Jeg vendte mig lynsnart om, idet mine Fingre krampagtigt fattede om min Stok.

Da saa jeg midt paa den brede, lyse Vej — som skudt op af Jorden — Skikkelsen af en Kvinde, fra Hoved til Fod indhyllet i Hvidt; hendes Ansigt var vendt mod mit, i hvert Træk laa et Spørgsmaal, hendes Haand pegede paa den mørke Sky, der hang over London.

II

Jeg var altfor forbauset over denne sælsomme Fremtoning til at kunne spørge om, hvad hun ønskede.

Hun talte først:

»Er dette Vejen til London?« spurgte hun.

Jeg saa opmærksomt paa hende. Efter hvad jeg kunde skelne i Maanelyset, var hendes Ansigt ungt og farveløst, magert og spidst om Kinden; Øjnene var store, alvorlige, med et længselsfuldt, tungsindigt Udtryk, Haaret lyst, af en klar, brungul Farve. Hendes Stemme havde noget sælsomt stille og mekanisk ved sig. Hun holdt i sin Haand en lille Taske, og hendes Dragt — der helt igennem var hvid — var, saa vidt jeg kunde se — ikke af noget særlig fint eller dyrt Stof. Hendes Figur var slank, hendes Gang og Bevægelser var frie og naturlige.

»Hørte De mit Spørgsmaal?« spurgte hun, uden den ringeste Biklang af Utaalmodighed. »Jeg spurgte Dem, om dette er Vejen til London.«

Jeg svarede ja, at den førte til St. Johns Wood og Regents Park. Jeg bad hende undskylde min Tøven, men hendes Tilsynekomst havde forskrækket mig.

»De mistænker mig dog vel ikke for at have begaaet noget urigtigt? Der er hændet mig en Ulykke — jeg er meget ked af at være alene her saa sent.«

Hun talte med unødig Indtrængenhed.

Jeg gjorde mit bedte, for at berolige hende.

»Jeg blev kun forundret over Deres Tilsynekomst paa Landevejen, da den et Øjeblik i Forvejen var fuldstændig mennesketom.«

Hun vendte sig om og pegede paa en Aabning i Hækken.

»Jeg hørte Dem komme,« sagde hun, »og skjulte mig der for at se, hvad Slags Mand De var, før jeg vovede at tale til Dem.«

»Kan jeg tro paa Dem?« fortsatte hun. »Vil De ikke tænke ondt om mig?« —

Hun tav forvirret, medens hun flyttede Tasken fra den ene Haand over i den anden.

Hendes Hjælpeløshed rørte mig. En naturlig Trang til at hjælpe hende, sejrede over den Forsigtigked og almindelig Taktfølelse, som maatte være fremherskende hos en ældre, erfaren og kølig Herre, som jeg.

»De kan have fuld Tillid til mig,« sagde jeg. »Sig mig, hvormed kan jeg hjælpe Dem, og hvis det er mig muligt, skal jeg gøre det.«

»Jeg er Dem meget taknemlig,« svarede hun. »Jeg har kun været én Gang i London,« fortsatte hun i stadig hurtigere Tempo, »og kender slet ikke denne Del af Byen. Kan jeg faa en Vogn? Eller er det for sent? En Ting maa De love mig, at hvis jeg faar en Fiakre, vil De ikke mere bekymre Dem om mig, men lade mig tage hen, hvor jeg vil — jeg har en Veninde i London, der med Glæde vil tage imod mig — lover De mig det?«

Hun saa ængstelig hen ad Vejen, idet hun gentog Ordene: »Lover De mig det?«

Samtidig laa der et saa fortvivlet Udtryk i Øjnene, at jeg blev helt tung om Hjertet.

Hvad skulde jeg gøre? Et fremmed, fuldstændigt hjælpeløst Væsen var her i min Magt — og dette Væsen var en forladt Kvinde. Intet Hus var i Nærheden, heller intet Menneske, med hvem jeg kunde raadføre mig. —

Jeg nedskriver disse Linier med et Suk: Skyggen af senere Begivenheder falder ned over Papiret; alligevel spørger jeg: hvad skulde jeg gøre?

Imidlertid søgte jeg at vinde Tid ved at spørge hende ud. »Er De vis paa, at Deres Veninde i London kan modtage Dem saa sent?«

»Aldeles sikkert. — De lover mig altsaa at forlade mig, naar og hvorsomhelst jeg vil —«

Idet hun gentog disse Ord for tredje Gang, traadte hun tæt hen til mig og lagde sin Haand paa min Skulder.

»Lover De mig det?

»Ja.«

»Jeg vil gerne spørge Dem om endnu en Ting,« sagde hun pludselig, »Kender De mange Mennesker i London?«

»Ja, mange.«

»Ogsaa Mænd af Rang?«

Der var en umiskendelig Klang af Bitterhed i dette Spørgsmaal.

»Hvorfor spørger De om det?«

»Fordi jeg for min egen Skyld haaber, at der findes en Rangsperson derinde, som De ikke kender.«

»Sig mig hans Navn.«

»Jeg kan ikke — jeg tør ikke — jeg forglemmer mig selv, hvis jeg udtaler det.«

Hun talte højt og næsten vredt, hævede sin knyttede Haand og rystede den lidenskabeligt. Saa fattede hun sig og føjede hviskende til:

»Nævn mig dem, De kender.«

Jeg kunde ikke nægte hende en saadan Bagatel og nævnede tre Navne. To Familiefædres, hvis Døtre jeg underviste, og en ung Mands, der havde taget mig med paa en Sørejse i sin Yacht, for at lave nogle Skitser til ham.

»De kender ham altsaa ikke,« sagde hun med et Lettelsens Suk. »Er De selv Rangsperson? Har De en Titel?«

Langtfra. Jeg er Tegnelærer.«

Da jeg fremsatte dette Svar, greb hun med den Ilfærdighed, der kendetegnede alle hendes Bevægelser, min Arm.

»Gud være lovet! Ham tør jeg tro paa! hviskede hun.

Hidtil var det lykkedes mig at beherske min Nysgerrighed. Men nu overvældede den mig.

»De har nok Grund til at beklage Dem over en Mand af det saakaldte bedre Selskab,« sagde jeg, »Er det hans Skyld, at De flakker rundt herude saa sent paa Natten?«

»Spørg mig ikke,« svarede hun. »Jeg kan ikke taale at tale om det. Man har behandlet mig grusomt, gjort mig forfærdelig Uret. De vilde tjene mig i at gaa hurtigere og ikke mere tale til mig.«

Vi gik hurtigt videre uden at sige et Ord til hinanden. Fra Tid til anden saa jeg stjaalent paa hende. Hendes Læber var fast lukkede, Panden rynket. Vi var naaet til de første Huse, da hendes Træk blev mildere.

Jeg vendte mig om, idet mine Fingre krampagtigt omfattede min Stok.

»Bor De i London?« spurgte hun.

»Ja.«

Jeg kom i Tanke om, at hun maaske vilde bede mig om Raad og Bistand, og for at spare hende for en Skuffelse tilføjede jeg:

»Men imorgen rejser jeg til Provinsen.«

»Hvorhen da? Mod Syd eller mod Nord?

»Mod Nord — til Cumberland.«

»Cumberland!«

Hun gentog Ordet i en blød Tone.

»Gid jeg ogsaa skulde derhen. Jeg var engang saa lykkelig i Cumberland.«

Endnu engang forsøgte jeg at løfte Sløret mellem denne Kvinde og mig.

»Maaske er De født i dette smukke Land?«

»Nej, jeg er født i Hampshire, men jeg gik en Tid i Skole i Cumberland.«

»Saa erindrer De den store Sø?«

»Nej. Jeg husker kun Landsbyen Limmeridge og Limmeridge House, dem vilde jeg gerne gense.«

Jeg standsede pludseligt, overvældet.

»Kaldte nogen bagved os?« spurgte hun forundret.

»Nej, nej. Jeg studsede kun over Navnet Limmeridge — jeg hørte det udtale forleden af Folk fra Cumberland.«

»Men ikke af mine Folk. Mrs. Fairlie og hendes Mand er døde, og deres lille Datter maa vel allerede være gift og borte. Jeg ved ikke, hvem der nu boer i Limmeridge. Men hvem det end er, blot de har samme Navn, vil jeg holde af dem, for Mrs. Fairlies Skyld«

Vi var nu naaet til Bommen ved Avenue-Road.

»Vi er i London,« sagde hun. »Jeg er træt og ængstelig. Jeg vilde gerne have en Vogn.«

Jeg forklarede hende, at vi maatte gaa et Stykke til for at naa en Holdeplads, og forsøgte atter at dreje Samtalen ind paa Cumberland.

Men forgæves.

Ved Enden af Avenoe-Road kaldte jeg paa en Fiakre, der satte en Herre af udenfor en Havedør.

(Fortsættes.

Lauritz Byrge,
Forenings- & Selskabslokaler.
Selskaber indtil 170 Kuverter.
Baade større og mindre Lokaler.
Dansk Arbejder Loge,
Blegdamsvej 26. Telf. 6405.

P. A. Fischer's
Farve- og Fernisfabrik.
Stengade 10—12. Telefon 952.
Detailsalg af alle Malervarer færdige til Brug, til Dagens billigste Priser.

HERMAN JUST'S
Pariserfarveri og kemiske Tøjrensnings-Anstalt.
Hele Dame- og Herregarderober renses og farves uden Opsprætning. Specialitet: Gardin og Møbelstoffer. Dekartering af Dame- og Herrestoffer.
Pustervig 3. Tlf. Byen 1537 y.
Raadmandsgade 2. Tlf. Taga 113

FOLKELIG LIGBRÆNDINGS FORENING
Kontortid:
Kl. 2—4, samt Mandag, Fredag og Lørdag Aften Kl. 7—9.
Aaboulevard 16.
Tlf. Nora 2812.
Tilkendegivelser og alle Oplysninger sendes gratis.
Enhver kan blive Medlem.

Tandlæge Edv. Møller,
Købmagergade 30, 2.
udfører enhver Tandbehandling til smaa Priser. Samvittighedsfuldt Arbejde. Bedøvelse hele Dagen. Konsultationstid 10—3½, 6—7 Eftm. og 10½—12 Søndag. Telefon 8181.

W. Bähncke & Co.
Assurance.
Niels Juelsgade 3.
Telf. Central 128 og 129.

Adolph Wulff's
billige, danske
Spillekort
anbefales.

»Fattigdommens Afskaffelse«

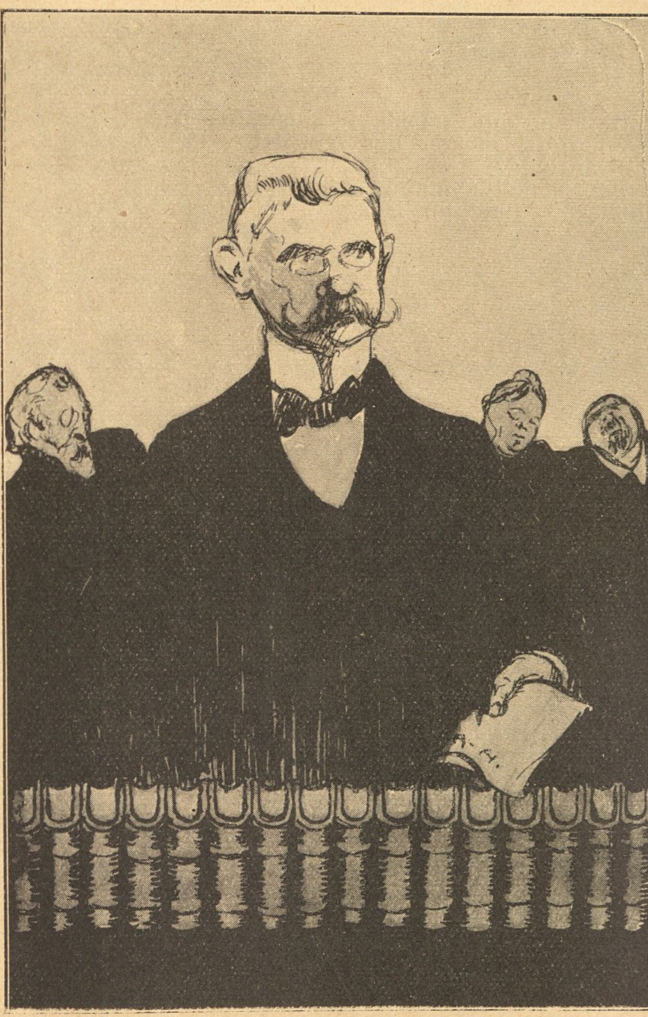

Tegning af ANTON HANSEN.

.... Jeg foreslaar, at vi aabner Lossepladserne for Byens fattige og sultne Børn; noget spiseligt er der altid at finde.

Nytaarsnat (Farvel 1913!)

Fyrværkerisagernes Festsang.

Mel.: Naar man faar lidt godt at drikke.

(Kineseren synger)

Uden Vrøvl og uden Snakken
og med Pisken ned ad Nakken
blir jeg taget ud af Kassen,
sluppet løs paa Raadhuspladsen.
Antænd kun min Lunte fin,
og jeg revner straks af Grin,
i den kære Muslingskal
med et rent forfærd'ligt Knald!

(Skruptudsen synger)

Antænd mig — og De vil studse,
jeg er jo den gamle Tudse,
jeg er ikke Spor kolerisk,
næh, jeg hopper kun hysterisk.
Jeg er vist et herligt Syn,
er der »Tudsemørkt« i Byen. —
Jeg har altid Knald og Gnist,
thi min Fa'er var Anarkist!

(Stjernekasteren synger)

Hold mig i Haanden, kære Venner,
og en Stjerneregn jeg sender;
skønt min Ild Dem skrække vilde,
er personlig ej jeg ilde.
Jeg er vældig futtende,
sydende og spruttende,
thi min Onkel, den Stang Tusch,
det er Kunstfyrværker Busch!

(Raketten synger)

Slip mig løs, og ej jeg lyver,
op i Luften som en Flyver
ryger jeg i Stjernevrimlen,
to et halvt Kvarter fra Himlen!
Lige over Mælkevej'n
sender jeg min Stjerneregn;
Folket maa forundret staa,
mens de raaber: Guldregn, aa!

(Kanonslaget synger)

Vær forsigtig, kære Venner,
for min Virkning ej I kender;
læg mig end'lig pænt i Gaar'en,
Tændstik til — og saa god Maa'ren!

(Kor af dem allesammen)

Fut fut fut! — og Bum Bum Bum!!
Knalderadaskiduskidum,
Pist — og Tju og Ramasjang!
Dum Dum Dum — Bum Bum og — Bang!!!

Robert Bly.

EUROPAS SMILEBAAND

Hvad 40 Aars Kulturarbejde har opbygget, kan Militarismen nedbryde paa 40 Dage! (»Lustige Blätter«.)

Hör du, är inte damen, som går där borta, löjtnant Stöfvelsporres nya fru? Hvad är hon egentligen född?

— 700,000. Tillnamnet kan jeg verkligen inte påminna mig (ikke huske). (»Kurre«.)

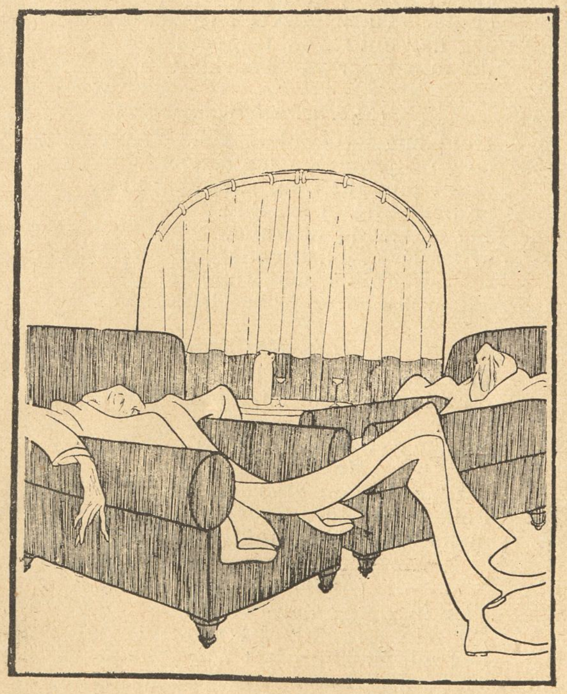

— Socialister ja — vi ä väl också socialister, vi ä ju också förargade på dom som har mer än vi. (»Søndags-Nisse«.)

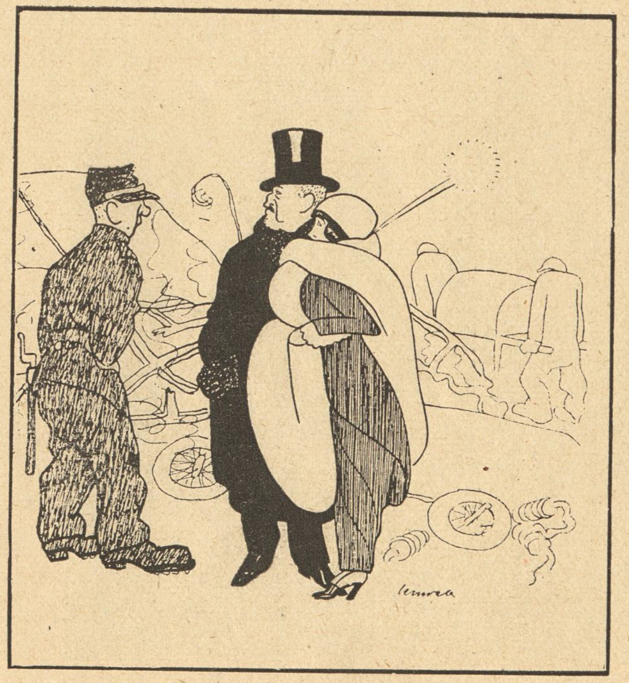

— Fel (Fejl) på motorn?

— Nej, han har störtat (styrtet) för biograf. (»Strix«.)

C. B. Møller & Co.s Cigaretter

Hævet over enhver Konkurrence:

Rose No. 101 .... 15 Stk. 10 Øre
Zouav a la Algier . 15 » 10 »
Monaco med Kork 10 » 10 »
etc.

Rød Indmad

Et godt Raad.

Ønsker De et glædeligt Nytaar? Vel, saa skal vi give Dem et godt Raad —: Abonnér paa »Ravnen« nu fra 1. Januar 1914?

For 10 smaa Øre om Ugen (1,25 Kvartalet) faar De 16 Sider frisk og fornøjelig Underholdning af Landets bedste Penne og Blyanter.

I 1914 flyver »Ravnen« over Alt og Alle! Vil De med?

Hvorledes man bliver behandlet i »den offentlige Politiret« i Peking, naar man har brændt *Kinesere* af!

Le Maires Næse.

Præsis, som det skulde gaa, det gik
med lille Dagmars Affære —
til Lykke, Hr. Tvermoes med Næsen, De fik,
og glædeligt Nytaar, le Maire

Aabent Brevkort.

Hr. Redaktør!

Nu er der Knald i den! Glædeligt Nytaar og Tak for det gamle! 1913 har været et vaagent Aar, for ikke at kalde det for Aar-vaagent! Sikken et Aar, Hr. Redaktør. Tændstik til Lunten! *Jørgen Frederiksen* brændte sig desværre, men Spionerne paa Strandvejen holder den gaaende. Detektiverne allierede sig med Gaardmanden, fordi der var noget »affejende« ved ham! Hr. *Hampen* slukkede Lampen og flyttede 3 Etager højre op. Nu kan han tydelelig skimte Sverrig! Sikken et Aar — Der er Knald i den! Efter hvad vi har bragt i Erfaring, bliver 1914 værre. Kongens Nytorvs Hest skal forgyldes, lige fra Halen til Pæren. *Thomas S.* skal laves i ægte Sølv og sættes paa Frue Kirke. *Moresko* skal ha' en Statue i Kobber (ikke Kaaber).

Saa skal Kongens Nytorv beplantes som Gartneri. De kan faa unge Mensker til Hjælp ovre fra Palmehaven. De unge Levemænd er jo dygtige Gartnere. — — Jo, de er vant til »Driveri« (Bang!) — Paa Gammeltorv skal laves Køkkenhave og Hønsegaard; de har jo en »*Høne*« allerede (Bum, Bum!) Frederiksberg Have, omkring Fredrik Sextal, egner sig jo ogsaa til Gartneri (der er jo mest-Bænke) (Fut! Fut!) Aa, Gud ja. Det nye Aar vil bringe mange Overraskelser. Og »Ravnen« vil i det nye Aar blive endnu mere »Skade«-fro (Tjim!) Der er Knald i den!

Glædeligt Nytaar med Haand- og Kanonslag.

Deres
Kresjan Blegdam.

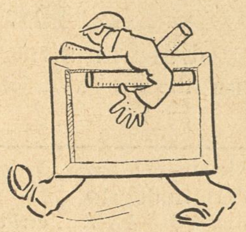

16/12. Det er svært, saa det er moderne at være Billed-hugger; den ene Malerisamling ry'r efter den anden, og sidst gik det ud over Tandlæge *Vorslund-Kjærs* Billeder, som Tyven ligesaa godt kunde putte i Kakkelovnen.

— Det vilde da være en noget kostbar *Brænde-kilde.*

Denne Spionhistorie i Sverige forekommer mig som en Gaade, og jeg kan ikke blive klar over, hvad det egentlig er, denne Løjtnant Frederiksen har gjort sig skyldig i?

— Forklaringen er den simple, at Løjtnanten er *Kanonfotograf!*

18/12. Flyvepladsen er dog stadig uheldig. Nu var Hr. Løwenstein igen ude for at fange en halsbrækkende Flyver, og saa var der ikke andet end Bluff!

— Greben ud af Luften, kære!

Den blaa Bog.

Jørgensen, Johannes, Forfatter; født 6. November 1866 i Svendborg. Gjorde sig bemærket som ung Bernina-Boheme og Brandes-Beundrer, men faldt i den Grad af paa den, at han nu er endt som Professor i Løve.

Hans første Vers bibragte Læserne et Indtryk, som om de stirrede ind i en Komave fyldt med Tarmslynglinjer, Leverrim og Ribbens-Udraabstegn.

Digtede senere smaa Vers om Moder og Barn med en Stemning, som en lille hellig Klokkes Lyd ved Tusmørke i en Klosterhave,

Begyndte med at slaa otte om *Kongen,* men endte med at ligge paa Maven for *Paven.*

Næste Gang: Forf. *Gustav Wied.*

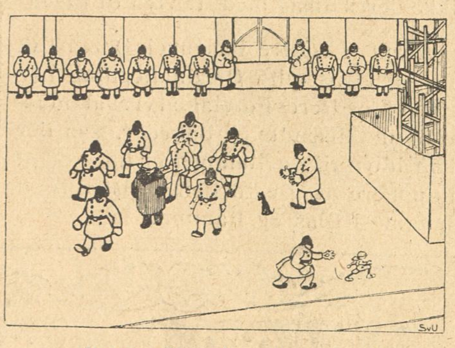

Der er En, der skal rejse!
(Afgang fra Paladshotellet.)

Folkets Hus, Jagtvej 69 ✻ Selskabslokalerne anbefales.

»Dengserne«, Wamdrup. Tak for tilsendte Annonce — men den er jo lidt for stramtandet!

H. S., Aarhus. De stiler for højt! Deres Tegning kan ikke naa udenfor denne Rubrik.

Den rødhaarede Herre: Du lyver, Dreng! Se, hvor Du rødmer!
Drengen: Nej, — det er kun Genskinnet af Deres røde Haar!

Hjalmar Jensen. Om lidt tager Herren sikkert Hænderne op af Lommerne, og saa falder der vist »Genskin« paa Drengens Kinder!

R. C. Her er Deres Tegning, som vi synes er lovende. Derimod deler vi ikke deres Smag med Hensyn til Pigen!

Helga H., Østre Fasanvej. Deres Tak for den tilsendte Originaltegning har rørt os, og Deres Forslag, at vi skal honorere de tilsendte Vittigheder, saa der kan blive til en Ramme, er lige ved at imponere os. De fortjener vist selv at komme i Glas og Ramme!

Forlovelsesringe 14 & 18 Karat.
Th. Halgreens Specialforretning.
Gothersgade 34, ligefor Regnegade.
Fabrikation en gros ved elektrisk Motor & Udsalg. Ingen Filialer.
NB. Kun massive Ringe. 14 Karat fra 7 Kr., 18 Karat 10 Kr.
Ringe af simplere Kvalitet føres ikke. Forretningen etableret 1880.

en gros. **Hygiejne-Depotet**
„Français“.
Gummilageret i København
16, Lille Kongensgade 16.
Hygiejne-Gummi og Bandager.
en detail. *Kun 1. Kl. Varer føres.*
Modersprøjten anbefales enhver Dame.

Schulstad Ludvigsen Maltet Brød
Giv Agt paa Varemærket

Københavns Tilskærer-Akademi
Nørrevoldg. 42.
Katalog over Tilskærekursus og Tilskæring af Mønstre sendes paa Forlangende.

Wilsons Gummivarelager
12, Gothersgade 12.
Alle Sygepl.-Artikl. sendes mod Efterkrav. Ill. Katalog

St. Jacobs Gæstehjem
Saxogade 80 (ved Istedgade). København.
250 propre Senge fra 40, 50 og 75 Øre.
Elektrisk Lys, Centralvarme og W. C.
Varme Retter fra 25 Øre serveres hele Dagen.
10 Minutters Gang fra Banen.

Tlf. 2589. **Folkets Hus** Tlf. 2589.
Enghavevej 40,
anbefaler sine Lokaler til Fester og Møder.
NB. Den lille Sal anbefales til Festiviteter Lørdage og Søndage i Sæsonen.
Søren Hansen.

Gaa kun til en samvittighedsfuld **Specialist** Fineste Tænder, billigste Pris.
Hele Tandsæt 16—28 Kr., enkelte Tænder 1 Kr., alt med Garanti. 18 Aars Praksis
Telefon Byen 1103 x. JØRGENSEN BILLE, Gothersg. 3 (ved Kg. Nytorv)

Alm. dansk Varelotteri.
4de Trækning begynder Onsdag den 7. Januar.
8400 Gevinster.
Paa et og samme Lod kan vindes
2 Gevinster.
Lodsedler sælges og fornyes à 3 Kr. 20 Øre hos Lotteriets autoriserede Kollektører og i Hovedkollektionen, Tivolis Boulevard-Pavillon, Vestre Boulevard, lige overfor Raadhushaven.

HJEMMET DAMERNES BLAD
er Danmarks mest populære Ugeblad
10 Øre pr. Nr.
1 Kr. 25 Øre pr. Kvartal.

„Blomsterbazaren“
Nørrebrogade 207 o Tlf. Taga 205
Smagfulde Kranse og Buketter sendes overalt i Byen
Specialitet: Foreningskranse.
Prompte Ekspedition.
Ærb. E. Rosendal.

Storm-Petersens „Levende Billeder". I.

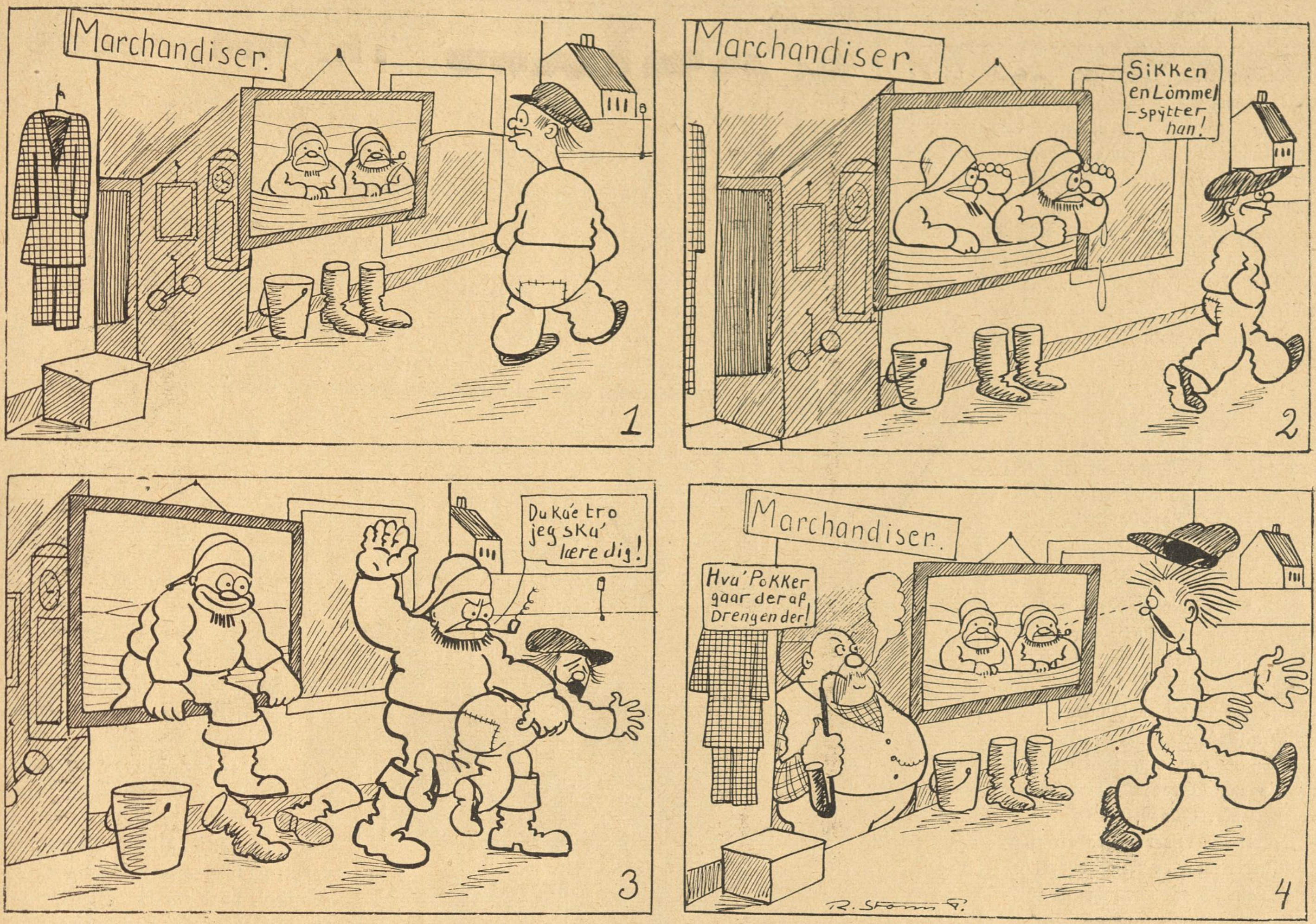

Mærkelig Tidsregning.

Andersens Kone mælder til Politiassistenten, at hendes Mand er forsvunden.

— Ser De, siger hun, det var i Gaar Morges, at han gik ud for at sætte Kaffevand over, og saa gik han ud, og han havde ikke været borte en halv Time, før han aldrig kom tilbage. . . .!

Den fiffige Stine.

Fruen: Naa, Stine, fik De saa lagt mit Brev i Postkassen? De ved jo nok, det var meget vigtigt?

Stine: Ja Frue, og se, nu har Fruen da sparet 10-Øren til Frimærket. Jeg puttede Brevet i, *uden at nogen saa det!*

Utroligt!

— Til Fabrikation af Billardballer bruger man hvert Aar fem Hundrede Elefanter, sagde den berømte Forsker i sine Foredrag over Indien.

— Nej, det maa da være umuligt, udbrød Fru Meyer til sin Veninde. Kan man bruge saa plumpe Dyr til saadant et fint Arbejde.

Mærkværdigt.

En Bonde har købt en Hest af en Hestehandler, men otte Dage efter Købet er Hesten død.

Saa beklager Bonden sig til Hestehandleren —: Det var en værre en, De dér fik mig paa. Hesten er død.

Saa svarer Hestehandleren —: Det var da kunstigt; det gjorde den ikke, mens jeg havde den!

Naa, saaledes!

— Nej, jeg forsikrer Dig, man kan ikke opdrage Børn, uden at slaa Dem.

— Ja, jeg slaar aldrig mine Børn — undtagen til *Selvforsvar!*

Sukces!

— Hvorfor studerer De saa nøje Kænguruernes Bevægeiser?

— Aa, jeg er i Færd med at opfinde *en ny Dans!*

Matematik.

Moderen: Da Du delte de fem Æbler med Søster, gav Du vel hende de tre?

Drengen: Nej, jeg regnede ud, at fem ikke kunde deles i to Dele og saa spiste jeg det ene, før jeg begyndte at dele Æblerne!

Indlysende.

A: Ved Du, hvorfor en Hest ikke kan blive Skræder?

B: Skræder —?

A: Den æder Fo'ret!

Pudsigt nok.

Den halvgamle cand. jur. Petersen har langt om længe opnaaet at faa en fast Plads i Nationalbanken, efter et Liv i Svir og Sold. Nu bliver han sat til at brænde ugyldige Seddelpenge, og da en af hans Venner spørger ham, hvad han bestiller i sin ny Plads, svarer Petersen —:

Det samme som altid før — jeg ødelægger Penge!

Hans Højhed.

En Dag spadserede Fyrsten og hans Adjutant, Generalen, i Slotsparken. Højheden gik i dybe Tanker, og Generalen bevarede en underdanig Tavshed.

Bedst, som de gik, begyndte det at regne. En Stund efter standsede Fyrsten: „Æh — General — det regner — jeg bliver vaad — æh — hvad skal jeg gøre?

Generalen svarede: „Deres Højhed maa slaa Paraplyen op".

„Tak, kære General — tusind Tak — det vil jeg."

Fyrsten slog sin Paraply op og gik atter nogen Tid i Tavshed.

Saa vendte han sig og sagde i en naadig Tone: „Jeg maa — æh — endnu en Gang takke Dem for Deres Raad, kære General. Som De ser, har jeg fulgt det — og — æh — det har allerede hjulpet betydeligt".

* * *

Fyrsten sidder og arbejder med sin Sekretær og skutter sig et Par Gange af Kulde.

Æh — min go'e — man kan mærke, det er bleven Vinter.

Lille Pause.

„Æh — tjen mig i at se efter, hvor mange Grader Thermometret viser udenfor Vinduet."

Sekretæren rejser sig og ser efter.

„Nul Grader, Deres Højhed."

„Tusind Tak — min go'e — tusind Tak."

Længere Pause.

„Æh — De sagde Nul Grader, min go'e — æh — sig mig — var det Reaumur eller Celsius?"

Gasautomatforsikringsselskabet „DANMARK".

(Bankkonto: Privatbanken.)

Hovedkontor: Frederikssundsvej 10, Kbhvn. Tlf. Taga 377.

Hovedfilial: Frederiksborgg. 18, Mezz. Tlf. Byen 3709.

Provinsinspektorat: »Riddersborg«, Fredericia.

Lad Deres Gasautomat forsikre i **„DANMARK"** billigste og ældste Selskab.

Kun 50 Øre pr. Halvaar. — Erstatninger udbetales straks.

NB. Der opbrydes c: 300 Automatmaalere pr. Md.

Tegning af A. Koch.

— Uh, hvor de længes efter mig, de smaa Sataner! De ved godt, at naar jeg kommer i Helvede, skal jeg bruges til *Fyrværkeri!*

Tyrkisk Justits.

Frem for Paschaen bliver bragt en Muselmand, som er anklaget for at have stukket Ild paa en Kristens Hus.

Paschaen: „Du har sat Ild til en Kristens Hus."

Tyrken: „Ja!"

Paschaen: „Før den Kristne, hvis Hus brændte, herind; thi før jeg dømmer, maa jeg høre Anklageren."

En Tjener: „Herre! De Kristne brændte alle sammen med Huset — de er i Evigheden."

Paschaen: „Uden Anklageren kan jeg ikke dømme. Slaa efter i Koranen, hvad der er at gøre, naar den skadelidte ikke kan komme."

Tjeneren (efter at have læst): „Herre! der staar: Kan den skadelidte ikke komme, men befinder sig paa et bestemt Sted, skal Anklagede straks sendes derhen for Retten."

Paschaen: „De Kristne, sagde du, var i Evigheden. Det er et os bekendt Sted. Bring altsaa hurtigst muligt ved Sværdets Hjælp Anklagede over i Evigheden, for at han kan faa sin Dom af en højere Dommer!"

Godt op at køre!

Et Par Gavtyve havde et Horn i Siden paa en Fouragehandler paa Nørrebro.

En Midnatsstund blev han vækket af en Stemme, som raabte: „Deres Hest er blevet stjaalet!"

Hurtig kom Fouragehandleren i Klæderne og ud paa Vejen, hvor de to Gavtyve holdt til Hest.

„Hvilken Vej er Tyven flygtet?"

„Ad Brønshøj til," svarede den ene. Den anden tilbød den bestjaalne sin Hest. Den søvnige Fouragehandler tog med Tak mod Tilbudet, svang sig op paa den og galoperede af Sted efter Tyven.

Efter at have redet hele Natten, opdagede han omsider, da Dagen gryede, at han havde redet paa sin egen Hest!

„Der burde være —"

Den unge Mand havde længe været forelsket i den skønne, unge Pige, men han var saa bly af sig og turde sletintet sige til hende.

Hun var paa sin Side meget utaalmodig, og da han en Dag mødte med en Rose i Knaphullet, sagde hun til ham —: „De faar et Kys, Albert, hvis De giver mig den Rose."

Dybt rødmende overrakte han hende Rosen — og Byttet var i Orden. Saa greb han sin Hat og hastede mod Døren.

— „Hvor vil De hen?" udbrød den unge Pige forbavset.

„Ud efter flere Roser," lød hans stammende Svar.

En Prøve-Bøf.

I et vestjysk Hotel bliver der sædvanligvis serveret meget smaa Portioner Mad. Handelsrejsende Jochumsen, som var en stor Elsker af Mad, og rigelig Mad, kommer ind paa Hotellet og bestiller en Bøf.

Da den bliver serveret, tager han den paa Gaffelen, syner den omhyggeligt over det hele og udbryder saa: „Ja, det er rigtigt! Lad mig kun faa en Bøf af den Slags!!"

Praktisk Mand.

A. — Jeg havde i Dag Besøg af en Cigaragent, der viste mig nogle prægtige Mærker.

B. — Købte du noget af ham?

A. — Nej, jeg viste ham hen til dig. Jeg ryger jo kun om Aftenen, og saa er jeg jo gerne henne hos dig.

Tegning af Osvald Jensen.

Der slaas Alarm under Brandmændenes Juletræsfest!

Tegning af V. Afzelius.

Damen: Hvor skal De hen?
Herren: Jeg skal hjem.
Damen: Aa, maa jeg gaa med? Jeg kommer næsten aldrig nogen Steder!

Tegning af Oluf Nielsen.

Damen: Anna og Sofie er mine Dødsfjender, men Henriette er min bedste Veninde.
Herren: Saa — aa — jeg troede det var omvendt?
Damen: Ja — men det var i forrige Uge!

De forenede Bryggeriers CENTRAL HVIDTØL - Ren fyldig Maltsmag
SKIBSØL - Udpræget Skibsølstype

„Mariehønen“.

Jul i Fattigkvarteret.

»Alligevel er der ikke saa lidt at gøre, naar alt skal være i Orden til Julen,« havde Madam Lund saa træffende bemærket for et Øjeblik siden til Nabokonen paa 4 Sal. Denne havde nemlig laant Madam Lunds store Bertha til at bære Skrællespanden ned.

Nu stod Madam Lund i sit Køkken og gjorde sig i Stand til at hente den Juleportion, »Børnenes Kontor« havde bevilliget hende.

Hun saa sig omkring i de to smaa Værelser og fandt, at nu var der ogsaa ganske pænt, naar Vasketøjet, som endnu hang til Tørring paa Snore i Entreen og i Stuerne, blev taget ned.

Madam Lund var en mørk, lille Skikkelse, lige ved de tredive Aar, hendes Ansigt saa en Del ældet ud, men hun var af den Slags mærkede Slidere, der ved nogen Medgang forynges igen. Men det sidste Aar havde ogsaa været haardt nok. Navnlig den Historie med Manden. Han havde bag hendes og Børnenes Ryg lavet nogle Cyklebedragerier og andet, — ak ja, de otte Maaneder var dog nu til at se en Ende paa, blot han, naar han kom hjem igen, vilde være venlig og god som før mod hende og Børnene.

Og saa var Fogden kommet og havde hentet deres Møbler. Men Madam Lund var nu bestemt paa at holde ud — og hun skulde nok faa samlet en Smule Hjem til ham, naar han vendte tilbage.

Et og andet, som en gammel Stol og saa lidt Sengevæsen, havde hun fra Tid til anden faaet af venlige Folk. Nu just forleden, da en Familie paa 1 Sal flyttede, fik hun en gammel Sofa foræret. Som den var stablet op, fyldte og hyggede den dog i Stuen.

Hendes tre Børn var stærk interesserede i det Ærinde, Moderen nu skulde ind til Byen. Den ældste, Bertha, som snart var syv Aar, stod ude i Køkkenet sammen med Olav, der til Foraaret skulde begynde at gaa i Skole, medens »lille Søster« tumlede med sin Dukke i et Hjørne af Soveværelset. Børnene talte nu næsten ikke mere om Faderen, de vidste, at han »kom hjem« til Sommer og dermed havde de slaaet sig til Ro.

Medens Moderen satte Haaret op, vovede Bertha at spørge: »Mor! Skal vi saa til Juletræ i Asylet i Morgen?«

»Kun, hvis det bliver tørt paa Gaden, har jeg jo sagt. Olav kan ikke gaa med sine Sutter, hvis det er daarligt Vejr — og vi faar ikke Raad til at faa hans Støvler hjem fra Laanekontoret.«

Bertha spurgte nu ikke mere, men saa med et gammelklogt Ansigtsudtryk ud gennem Ruden; det sludsneede uden for, Olav blev ganske rød i Hovedet og saa ned paa Gulvet; han syntes paa sine Støvlers Vegne at der faldt Skyld paa ham, naar de ikke kom til Juletræ, og alligevel, han kunde jo ikke gøre for, at Mo'r sendte Bertha hen med hans Støvler dengang. Men han kunde ingen Indvendinger gøre.

Endelig var Madam Lund færdig til at gaa. Hun tog Kaaben paa, den, hun havde faaet af Kogejomfruen neden under paa tredje Sal — og fik den sortlakerede Straahat sat til Rette foran Spejlet.

»Bertha!« udbrød hun. »Nu maa Du passe paa Olav og lille Søster og blive inde, hvor der er varmt. Naar Vandet koger, maa Du hælde det paa Kaffekanden. I skal faa Kaffe naar jeg kommer tilbage.«

Saa gik hun.

Bertha og Olav stod længe og saa ud af Vinduet over mod Nabohusets Gavl, der drev af Tøsneen, som ruskede ned. Og de tænkte begge paa Olavs Støvler, som var hos Pantelaaneren og Juletræet i Asylet. Det var slet ikke Vejr og Føre til at gaa i med Tøisutter.

Vandet snurrede i Kakkelovnen og Bertha var ude i Køkkenet efter Kaffekanden. Men Olav blev ved at stirre ud Snevejret og syntes, at det ikke gjorde noget, om han blev vaad om Fødderne, naar de blot kom med til Juletræet i Asylet.

Lille Søster sad paa Gulvet henne ved den »nye« Sofa og piskede i en Revne med en Haarnaal.

»Hvad bestiller Søster?« udbrød Bertha og satte Kaffekanden ned til Varmen.

En lille brun Ting trillede ned paa Gulvet lige ved lille Søster, som forbavset vrikkede sig tilbage.

Baade Bertha og Olav gik derhen.

»Det er jo en Mariehøne!« sagde Bertha, »den kan lave godt Vejr i Morgen!«

Bertha fik det lille Dyr anbragt paa Bagsiden af sin Haand, og henne ved Vinduet gav de to Søskende sig nu til at synge for den:

»Marie, Marie, Maliéree
flyv op til Vorherre,
i Morgen faar vi godt Vejr
flyv, flyv, Maliéree!«

De blev ved at synge, men »Maliéren« rørte sig ikke.

Pludselig stod Moderen belæsset med Pakker helt inde i Stuen.

»Hvad er det, I bestiller?«

»Det er »Mariehønen«! svarede Bertha.

»Men fy dog!« raabte Moderen og strøg den ned ad Gulvet, hvor hun knuste den med Foden. »Det er jo et Væggetøj! Hvor har I fundet den?«

»Lille Søster har fundet Mariehønen i Sofaen«, svarede Bertha ængstelig.

Saa lagde Madam Lund Pakkerne fra sig og løste op. Der var Flæsk, og der var Sukker, Risengryn og Brød.

»Og se,« sagde Moderen, »her har jeg hentet Olavs Støvler! dem skal han have paa i Morgen.«

Det mimrede i Olavs Ansigt, han var lige ved at græde af Henrykkelse.

Men Bertha anstrængte sit lille, gammelkloge Ansigt med at tænke og sagde:

»Saa var der jo *dog* Held ved Mariehønen, ikke Moder?«

J. R.

HANSONS STEMPELFABRIK
TF. 354 · NYØSTERGADE 2 · MÆRKEPLADER
Signeter, Dørplader, Haandtrykkerier, Brændejern, Numeratører, Perforérer.

M. Thomsens Bogbinderi,
Aarhus, anbefales.
Telefon 2065.

MULLERS HOTEL
(L. PRÆSTMARK).
Café, Restaurant og Billard.
Telefon 3558.
Diner à 1 Kr. o Middag à 50 Øre.
Nørre Farimagsgade 55.

Køb idag FAMILIE-JOURNALEN
saa har hele Familien noget at glæde sig over

Hygiejne, Sygepleje, Toilet og Barber Artikler.
Forlang illustreret Katalog.
Forretningen grundlagt 1900.
Depotet „DISKRET"
Prinsessegade 49, Kbh. C.

Arbejdernes Forsamlingsbygning, Aarhus.
Store og smaa Lokaler til Selskaber og Foreninger.
Restauration. Billardsalon. Telefon 2728.
S. M. Mikkelsen.

PIANOER
i Leje 4-6-8-10 Kr. mdl.
Ved senere Køb godtgøres den betalte Leje.
HARMONIUMS
3-4-6-8-10 Kr. mdl.
Ogsaa for Udenbyesboende!
Frederiksborggade 36, Kbh.
Egne Piano- og Orgelfabriker i København og Aarhus.
Winther

EXPORT-FLØDE
Faas i alle Kolonial- og Delikatesseforretninger
Skal ikke koges er færdig til Brug. Fortrinlig til Kaffe, Sauce, Stuvning o. s. v. fortyndet med Mælk til Rødgrød, Jordbær ect.
VARE MÆRKE
Ren appetitlig, bakteriefri sund velsmagende kogt. Holder sig frisk i aarevis
Garanteret fri for Tilsætning af nogen Art.
Flødens Jævnhed hidrører fra, at Fedtkuglerne ere knuste.
EXPORT-FLØDE KOMPAGNIET, ODENSE.

Mælkeriet Enigheden.
Telefoner 2146 & 6270.
Vore 54 Vogne kører overalt i Byen.

GEORG C. MØLLERS EFLGR.
HOVEDKONTOR: Vimmelskaftet Nr. 42, 2. Sal. (Yorks Passage.)
Telefoner: 913, 1124, 7980, 3313.
LAGER: Badstuestræde 9—11. Fiolstræde 12—14. Kongens Nytorv 8.
Vinkyperens Telefon: 6351. Byen 1722 x.

„Sana".
Export Mælk.
Export Fløde.
Piskefløde.
Bemærk Etiketten.
Faas hos enhver Købmand.
Steril og holdbar i ubegrænset Tid.
Dansk Fløde Export A/S., Odense.

Odense:	Telefon Nr.	**2052.**
København:	»	Øbro **162.**
»	»	Central **11050.**

LIND-HANSEN CLICHÉES
KØBMAGERGADE 67-69

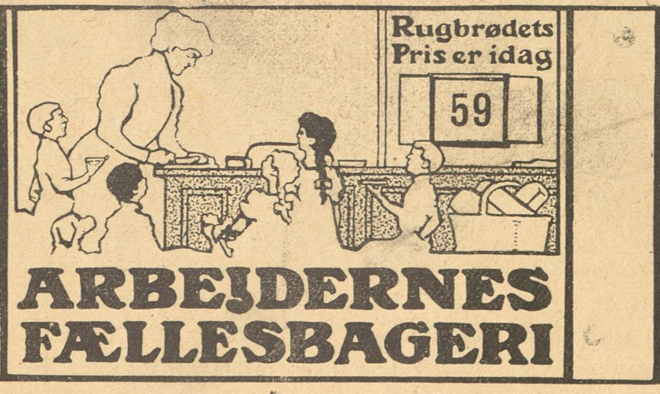

ARBEJDERNES FÆLLESBAGERI

Udgaar hver Torsdag. Abonnementspris: 1 Kr. 25 Øre Kvartalet, 10 Øre om Ugen. Enkelte Numre udenfor København og paa alle Jernbanestationer 15 Øre. Abonnement kan tegnes i København i Nørre Farimagsgade 49, Stuen, og i Provinserne paa samtlige Postkontorer og hos Boghandlerne. Annoncer modtages paa Kontoret, Nørre Farimagsgade 49, Stuen, Telefoner Central 1395 og 7495. Udgivet af socialdemokratiske Foreninger. Clichéer ved Lind-Hansens Reproduktionsanstalt

F.E. BORDING KØBENHAVN.

Tegning af Anton Hansen.

„Nytaarskur“ paa Amalienborg.

RAVNEN

Nr. 2. Torsdag den 8. Januar 1914

Tegning af PROESSDORF.

Variete.

Andels-Anstalten TRYG.

De Forsikredes eget *kooperative* Foretagende.

= Største Nytegning i Norden. =

TRYG er særlig anlagt for ugelønnede og mindre Bemidlede.

TRYG styres og ejes af de Forsikrede selv.

Alle *bør derfor livsforsikres i* TRYG.

Spis Middag
Kl. 12-2 el. Kl. 3-6. Rosengaarden 14.
Kbhvn.s Tjenestepigeforenings Fagskole.

Forsamlingsbygningen
Rømersgade 22.
Telf. 1310. *Chr. Jensen.*

AFBETALING

CARL JACOBSEN & CO.
Nørrefarimagsgade 64.

M. H. Cohen & Lamm,
Vekselerere & Bankiers.
Holmens Kanal 24 St.
Telefon 7895 og 7896.

Middelstandens
Sygekasse,
Nordre Frihavnsgade 30,
Telefon Øbro 2991.
Virker ogsaa som Hjælpekasse.
Optager Mænd og Kvinder indtil 60 Aar uden Kontingentforhøjelse overalt i Danmark uanset Aarsindtægt.
Frit Lægevalg. Forlang Prospekt.
Agenter antages.

Tandlæge Edv. Møller,
Købmagergade 30, 2.
udfører enhver Tandbehandling til smaa Priser. Samvittighedsfuldt Arbejde. Bedøvelse hele Dagen. Konsultationstid 10—3½, 6—7 Eftm. og 10½—12 Søndag. Telefon 8181.

P. A. Fischer's
Farve- og Fernisfabrik.
Stengade 10—12. Telefon 952.
Detailsalg af alle Malervarer færdige til Brug, til Dagens billigste Priser.

Peter Jensen,
Bispebjerg Kro,
ligefor Krematoriet og Kirkegaarden,
2 store lukkede Glasverandaer.
Have med Lysthuse.
Telefon Taga 800.

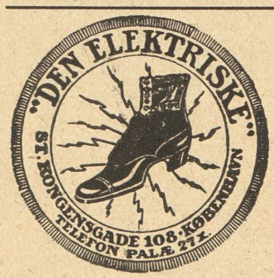

St. Kongensg. 108
ved Politistationen

Yale **Laase & Nøgler Ny Østergade 2.**

Jagtvise.

Jeg gik for at jage en Eftermiddag
med Bøsse paa Skulder og Taske paa Bag.

Jeg gik for at hilse paa gamle Bekendte,
—: Den listende Ræv og den lydløse Glente,

den kravlende Grævling med jordbrune Kinder
og Bukken hos sine nervøse Veninder. —

Jeg traved og traved — betænksom og pønsende —
(Harerne flygted omkap med Hønsene).

— — Gider man løsne et eneste Skud
for at blæse saa frygtsomme Livslys ud!

Nej — tænkte jeg, haanlig, en Smule fortrydelig —
—: Vort Land er ej skabt til at myrde og skyde i!

Fredhyllet ligger det, roligt. — — Ak var der
blot Bjørne og Ørne og Leoparder!

En Mand med sin Bøsse blandt Præriens Oxer
tør bryde sig Fanden om Fredsparadoxer! — —

— — — Jeg glemte at spejde de vante Tegn
—: Hvor er der en *Tiger* i denne Egn!

Det sused i Skoven — et fredeligt Parksus —
mens Skovløberkatten fortæred en Markmus.

En Hankat, gjort grum af sin Drift: Appetitten.
— Den skød jeg. — For der var dog Tigerblod i den!

— — — —
— — — —

Saa slentred jeg hjem i den døende Dag
med det dinglende Hankattelig paa min Bag.

Thorkil Barfod.

En sjov Fyr.

Lange Niels er og bliver en vældig „sjov Fyr". Nu forleden gaar han hen til et ungt Par, der staar og snakker sammen i al Fortrolighed:

— Undskyld, siger Niels, vil De ikke afgøre et Væddemaal for mig. Jeg har nemlig væddet to „Sjusser" paa, at De er Bror og Søster.

Den unge Mand med Damen ser lidt paa Niels og siger:

— Jo, det er rigtig nok.

— Sikken et Sjov! raaber Niels, saa har jeg vundet en „Sjus". Vil De ikke ha' en med?

Lidt efter sidder de to Mænd i en Kafe ved deres „Sjusser". Saa siger den fremmede Mand:

— Hvem har De væddet med?

— Med mig selv, svarede Niels. Hvis det var Deres Søster, saa har jeg vundet en Sjus, hvis det ikke var Deres Søster, saa har jeg vundet to.

— Naa, sagde Manden leende — det er nu ikke min Søster!

— Den er go'! raabte Niels. — Opvarter to „Sjusser" til!

Det kunde være værre!

A.: Tænk Dig, jeg har maattet vandre hele Natten frem og tilbage paa Gulvet med Barnet i mine Arme. Kan Du tænke Dig noget værre?

— Ja, Du kunde være bleven gift i Grønland, hvor Nætterne varer et halvt Aar!

Hen i Vejret!

Første Dame: Min Broder er kommet paa Hospitalet.

Anden Dame: Saa, er han det!

Første Dame: Men jeg kan ikke forstaa, at han ligger paa Luftpude, for han kan saa godt faa Luft!

Billigt sluppen!

En Landsbybarber har behandlet en Kunde og efterhaanden lavet ham saadan til, at hans Hoved næsten hænger ned ad Stolen. Barberen finder omsider Situationen lidt trykket og udbryder:

— Kære Herre, jeg beder Dem undskylde, men det skal ikke koste Dem en Skilling!

»Fattigdommens Afskaffelse«

Tegning af Anton Hansen.

Det er skrækkeligt, saa Nød og Elendighed griber om sig. Jeg bliver vist nødt til at anskaffe en Kirkebøsse til!

Narrepeter som Kunstmaler.

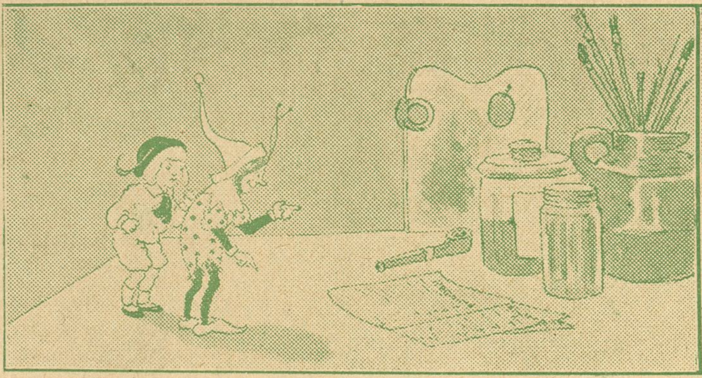

1. Vores gamle Bekendte, »Lille Pytte« og »Narrepeter«, kommer her ind til en fattig Kunstmaler, som ikke kan faa sine Billeder solgte.

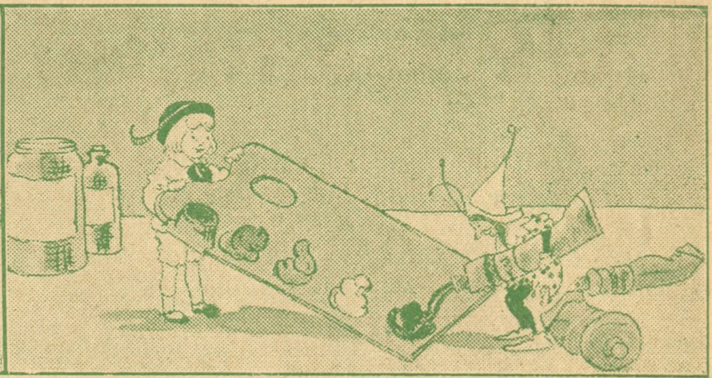

2. — Ham skal vi hjælpe, siger »Narrepeter« og begynder at blande Farverne.

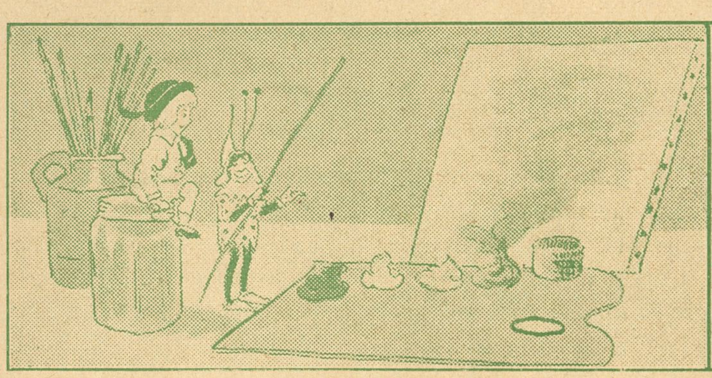

3. — Pas nu paa, Pytte! Nu skal vi fremtrylle et fint Maleri.

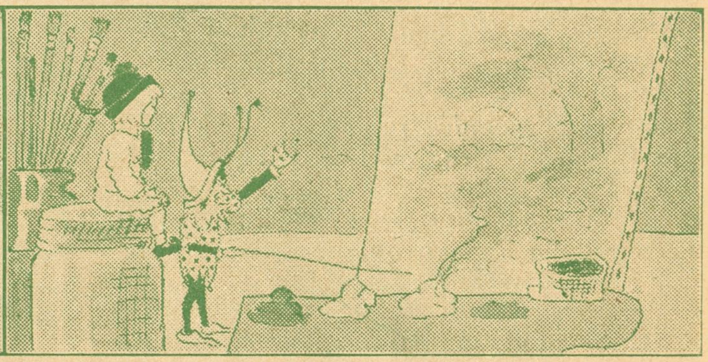

4. — Frem nu Gult og Grønt og Rødt og mal et Mesterværk!

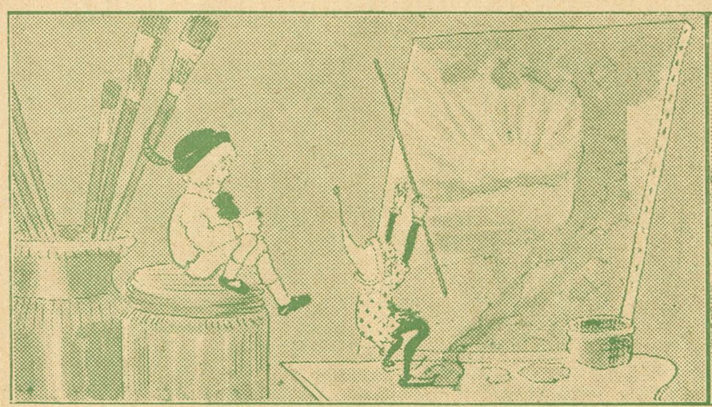

5. — Hej! Op med Solen og lad den forgylde hele Landskabet!

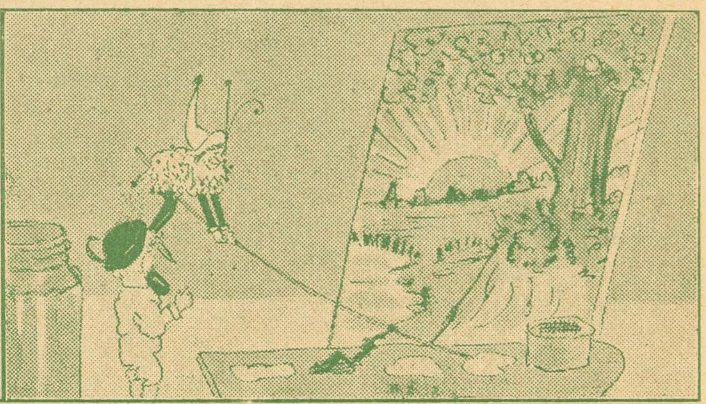

6. — Se saa, nu er Maleriet færdigt — er det ikke dejligt?

7. Kunstkenderen: Nej, hvad maa jeg se! Hvilket prægtigt Maleri! Det køber jeg!

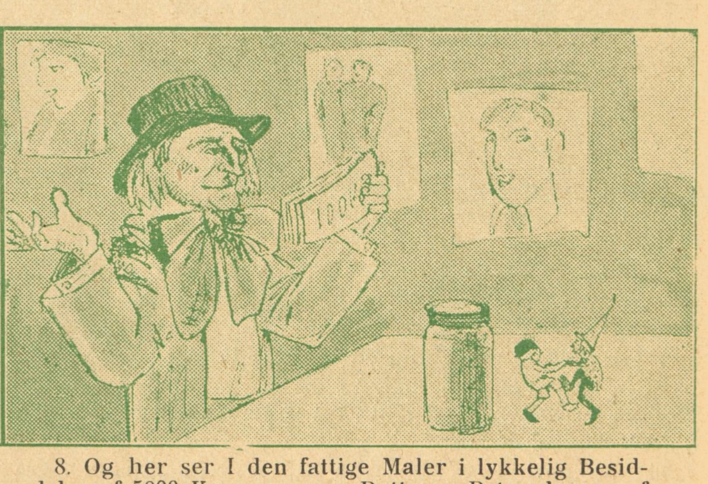

8. Og her ser I den fattige Maler i lykkelig Besiddelse af 5000 Kroner, mens Pytte og Peter danser af Glæde paa Bordet bag Malerkrukken!

Arbejdernes Livsforsikring,

Sygekassernes og Fagforeningernes kooperative Forsikringsselskab.

Statsanerkendt.

Dosseringen 4.

Den gaadefulde Kvinde.

En Kærlighedsroman.

(Illustreret af HARRIET FISCHER-CLAUSEN.)

»Jeg kan ikke køre,« sagde Kusken, »hvis De ikke vil til Tottenham Court. Min Hest er dødtræt og maa hjem i Stalden.«

»Ja, ja, det er udmærket, jeg skal netop derhen.«

Hun talte i aandeløs Hast og trængte sig forbi mig ind i Vognen.

Jeg spurgte hende, om hun vilde tillade mig at køre med, indtil hun var i Sikkerhed ved sit Bestemmelsessted.

»Nej, nej, nej,« svarede hun heftigt. »Hvis De er en Gentleman, saa husk Deres Løfte. Lad ham køre, til jeg beder ham holde.«

Hun greb min Haand.

»Tak for al Deres Venlighed.«

I samme Øjeblik satte Vognen sig i Bevægelse — snart tabte Lyden af den sig i det Fjerne — Damen i Hvidt var borte.

Ti Minutter var forløbne.

Jeg befandt mig endnu paa samme Side af Gaden; snart gik jeg et Par Skridt fremad, snart stod jeg stille. Et Øjeblik betvivlede jeg Virkeligheden af mit Æventyr, i næste Sekund forvirredes jeg og opfyldtes af Uro over, at jeg maaske havde handlet urigtigt.

Pludselig hørte jeg en Vogn bag mig.

Jeg stod paa den mørke Side af Gaden, i Skygge af nogle Træer. Ligeoverfor vandrede en Konstabel.

Vognen fór forbi — en aaben Vogn, i hvilken der sad to Mænd. »Holdt!« raabte den ene. »Der er en Konstabel. Lad os spørge ham.«

Vognen standsede.

»Konstabel!«, raabte han som først havde talt, »har De set en Kvinde komme denne Vej?«

»Hvad for en Slags Kvinde?«

»En i lavendelfarvede Klæder.«

»Nej, nej,« raabte den anden Mand. »Vi fandt de Klæder, vi havde givet hende, paa hendes Seng. Hun maa have haft de Klæder paa, som hun bar, da hun kom.«Hun var hvidklædt, Konstabel.«

»Jeg har ikke set hende, Sir.«

»Hvis De eller en af Deres Kolleger møder hende, saa hold fast paa hende og besørg hende under paalidelig Opsigt til denne Adresse.«

Konstablen saa paa det Kort, der var bleven rakt ham.

»Hvad har hun gjort?« spurgte han.

»Gjort? Hun er flygtet fra min Sindssygeanstalt. Glem det nu ikke: en hvidklædt Dame. Kør til!«

III

Flygtet fra en Sindssygeanstalt!

Hvad havde jeg gjort?

Jeg havde enten hjulpet en stakkels Indespærret til at skaffe sig Friheden, eller været medvirkende til, at slippe et stakkels Menneske løs i London, som det var min og ethvert Menneskes Pligt at holde Opsigt med.

I min forstyrrede Sindstilstand, var det haabløst at tænke paa Søvn da jeg endelig naaede min Bolig i Clements Inn. Om faa Timer skulde jeg tiltræde min Rejse til Cumberland. Jeg satte mig ned og forsøgte først at tegne og derefter at læse. Men Damen i den hvide Kjole stod mellem mig og Blyanten, mellem mig og Bogen.

Det var mig en Lettelse, da Timen kom, hvor jeg kunde lukke min Dør og begive mig paa Vej for at begynde et nyt Liv.

Min Rejseordre lød paa at jeg skulde køre til Carlisle og fortsætte derfra med en Sidebane, som løb til Kysten.

Til al Uheld beskadigedes vort Lokomotiv mellem Laneoster og Carlisle. Jeg blev opholdt flere Timer, og da jeg endelig kom til mit Bestemmelsessted, var det saa mørkt, at jeg næppe kunde se det Køretøj, som Mr. Fairlie havde sendt ned for at hente mig.

Jeg kørte nu langsomt ad en bælgmørk Sidevej, og efter halvanden Times Forløb naaede jeg Godset. Her modtoges jeg af en højtidelig Tjener uden Livré, som underrettede mig om, at Familien var gaaet til Ro, og bad mig tage Plads i Spisestuen.

Jeg var dog for træt og gnaven til at spise noget videre, og lod mig føre til mit Værelse.

Hvad mon jeg vil drømme i Nat? tænkte jeg, idet jeg slukkede Lyset. Mon jeg vil se Damen i Hvidt?

IV

Da jeg næste Morgen stillede mig ved Vinduet, laa Søen udbredt for mig, lysende i den stærke Augustsol; langt ude i Horisonten saa jeg Skotlands fjerne Kyster.

Lidt før ni gik jeg ned i Spisesalen. Jeg troede mig alene, men da jeg saa mig om, fik jeg Øje paa en Dame ved det længst bortliggende Vindue. Jeg studsede ved hendes Skikkelses Skønhed og Holdningens Fornemhed. Hun havde ikke hørt min Indtræden, og jeg tillod mig den Nydelse, at betragte hende et Øjeblik, før jeg henledte Opmærksomheden paa mig. Saasnart jeg rykkede den ved Siden af mig staaende Stol lidt tilbage, vendte hun sig øjeblikkelig om imod mig; den naturlige Ligefremhed og Ynde, der prægede hendes Bevægelser, idet hun kom hen til mig, fik mig formelig til at skælve af Forventning efter at se hendes Ansigt.

Hvor var hun hæslig!

Hudfarven var næsten brun, hendes Mund stor og fast, næsten mandfolkeagtig, Øjnene skarpe og fremstaaende. Men Udtrykket i hendes Ansigt var aabent og intelligent.

»Mr. Hartrigt?« spurgte Damen, og saasnart hun talte, oplystes hendes Ansigt af et Smil, der gjorde det blidt og kvindeligt. »Vi opgav igaar alt Haab om at se Dem og trak os tilbage til sædvanlig Tid. Undskyld vor tilsyneladende Mangel paa Opmærksomhed, og tillad mig, at forestille mig som Deres fremtidige Elev. Skal vi give hinanden Haanden?«

Disse Ord blev fremsat med en klar, velklingende Stemme.

Vi trykkede hinanden i Haanden og satte os ved Frokostbordet, som om vi havde kendt hinanden i aarevis.

»Jeg haaber, De vil blive tilfreds med Deres Stilling her,« fortsatte Damen. »Min Søster er ikke vel idag, hun bliver paa sit Værelse, under hendes gamle Gouvernante, Mrs. Veseys Pleje. Min Onkel, Mr. Fairlie, indtager ingen af sine Maaltider i vort Selskab; han er Invalid og holder Ungkarlehof i sine egne Stuer. Her har været to unge Damer i Besøg, men de forlod os fortvivlede igaar. Naa, hvor kan man forlange, at fire Fruentimmer hver Dag skal spise sammen uden at skændes?«

Hun rakte mig med en fornøjet Latter en Kop The. Hendes Munterhed oplivede mig, og jeg gjorde mig Umage for at være saa elskværdig som mulig.

»Nu skal jeg fortælle lidt om Husets Beboere. Lad mig begynde med mig selv. Jeg hedder Marianne Halcombe. Min Mo'r var to Gange gift: første Gang med Mr. Halcombe, min Far; anden Gang med Mr. Fairlie, min Halvsøsters Fa'r. Med Undtagelse af, at vi begge er forældreløse, ligner

vi hinanden saa lidt som muligt. Min Far var en fattig Mand og Miss Fairlies Far en rig Mand. Jeg besidder intet, medens hun er rig Arving. Jeg er brunet og grim, hun er blond og smuk. Enhver finder mig med Rette barsk og sær, hende venlig og yndefuld. Kort sagt, hun er en Engel, medens jeg — prøv denne Marmelade, Mr. Hartright, og fuldend selv Sætningen. Hvad skal jeg fortælle om Mr. Fairlie? Efter Frokost vil han sikkert bede Dem komme op til sig, saa kan De selv studere ham. Kun saa meget kan jeg sige Dem, at han er den afdøde Mr. Fairlies yngre Broder, at han er ugift og Miss Fairlies Formynder. Min Søster og jeg kan ikke leve uden hinanden, det er Grunden til, at jeg er her. De maa enten synes om os begge to, Mr. Hartrigt, eller om ingen af os; og hvad værre er: De er ganske og aldeles henvist til vort Selskab. Tror De, at De kan finde Dem i det, eller har De maaske ventet at opleve nogle Æventyr her paa Limmeridge House?«

Saadan pludrede hun videre, uden Afbrydelse fra min Side. Dog, det tilfældige Ord »Æventyr« mindede mig pludselig om mit Møde med den hvidklædte Dame og drev mig til at spørge min Sidekammerat lidt ud om den Forbindelse, der bestod imellem den fra Sindssygeanstalten undvegne og Limmeridge Houses tidligere Herskerinde.

Selv om jeg var det uroligste Menneske paa Jorden, vilde jeg ikke foreløbig tørste efter Æventyr,« sagde jeg. »Netop Natten før min Ankomst til dette Hus oplevede jeg et Æventyr, der nok kan slaa til for længere Tid.«

»Hvordan, Mr. Hartrigt?«

Jeg fortalte hende nu de nærmere Omstændigheder, under hvilke jeg havde truffet Damen i Hvidt, og gentog, hvad hun havde udtalt om Mrs. Fairlie og Limmeridge House.

Jeg troede mig alene, men da jeg saa mig om, fik jeg Øje paa en Dame ved det længst bortliggende Vindue.

Miss Halcombes Ansigt ud trykte den mest levende Interesse medens jeg talte — men hun var aabenbart lige saa lidt som jeg istand til at finde en Løsning paa Gaaden.

»Er De sikker paa, at hendes Udtalelser om min Moder faldt netop saaledes?« spurgte hun.

»Ja,« svarede jeg. »Hvem denne Dame saa end har været, har hun engang gaaet i Limmeridge Skole og er af Mrs. Fairlie bleven behandlet med særlig Godhed. Hun vidste, at Mrs. Fairlie og hendes Mand var døde, og hun talte om Miss Fairlie, som om de havde kendt hinanden i deres Barndom.«

»Højst mærkværdigt! Jeg tror, Mr. Hartrigt, at De gjorde fuldkommen rigtigt i at hjælpe den stakkels Kvinde til Friheden, thi hun har jo intet som helst foretaget sig i Deres Nærværelse, som kunde tyde paa, at hun vil misbruge den. Men De burde have faaet hendes Navn. Vi maa opklare denne Hemmelighed. Jeg tror dog ikke, De foreløbig skal omtale Sagen overfor Mr. Fairlie eller min Søster. De ved sikkert heller ikke det mindste om, hvem denne Dame er, Men de er begge to meget nervøse og vil blot blive foruroligede. Hvad mig selv angaar, saa brænder jeg af Nysgerrighed efter at faa Sammenhængen opklaret, og jeg vil sætte hele min Energi ind derpaa. Da min Moder kom hertil straks efter sit andet Giftermaal, oprettede hun i hvert Fald en Skole, der bestaar endnu. Men de gamle Lærere ere alle døde eller taget andre Steder hen. Det eneste vi kunde gøre —«

Her blev vi afbrudt af Tjenerens Indtræden; han meddelte mig, at Mr. Fairlie gerne ønskede at hilse paa mig.

»Vent lidt udenfor,« sagde Miss Halcombe til Tjeneren paa sin sædvanlige resolute Maade. »Mr. Hartrigt kommer straks. Hvad jeg vilde sige,« fortsatte hun, og vendte sig atter imod mig, »vi ligger inde med en stor Samling af Breve fra min Mor, som hun har skrevet til sin og min Fader. Jeg vil imorgen gennemse denne Korrespondance. Mr. Fairlie elskede London og var ofte fraværende fra sit Gods; saa skrev Mor alt til ham, hvad der foregik i Limmeridge. Hun skrev meget om Skolen, som interesserede hende meget, saa jeg tænker, at jeg kan fortælle Dem en Del, naar vi ses igen. Vi har Lunch Klokken to, Mr. Hartright, jeg vil saa forestille min Søster for Dem. Paa Gensyn!«

Hun nikkede og forlod Værelset, medens jeg gik ud til Tjeneren, som førte mig op til Mr. Fairlie.

V.

Min Ledsager førte mig igennem en lang Korridor, aabnede en Dør og sagde sagte:

»Mr. Hartight.«

Jeg traadte ind i et stort, højloftet Værelse, fra Gulv til Loft forsynet med Bogreoler af en sjælden, tavlet Træsort. Rundt omkring stod gammeldags Skabe, over hvilke hang Billeder af religiøst Emne, mange signerede med Malerkunstens store Navne. Til venstre og højre fandtes Chiffonierer med Meissener Porcellæn. sjældne Vaser, Elfenbensting og Mærkværdigheder af alle Slags prydede med Guld, Sølv og Ædelstene. Og midt i al denne Luksus, tilbagelænet i en mægtig Lænestol, sad Godsets Ejer.

Mr. Fairlie kunde være mellem 50 og 60 Aar gammel. Hans skægløse Ansigt var magert, udlevet og af en gennemsigtig Bleghed; hans Næse var stor og krum, hans Øjne af en mat, graa Farve; han havde ikke meget Haar paa Hovedet, og det, der var, var graat. Han gjorde et noget svageligt Indtryk, men der var unægtelig en vis Fornemhed udbredt over ham, der virkede i høj Grad tiltalende.

»Jeg er meget glad over, at De er kommet hertil, Mr. Hartright,« sagde han med en lidt knirkende Stemme. »Vær saa god at tage Plads, men gør Dem Umage for ikke at rykke Stolen, mine Nerver er saa utrolig følsomme. Har De set Deres Atelier?«

»Ja, Mr. Fairlie, og jeg er meget tilfreds —«

Han afbrød mig midt i en Sætning, idet han lukkede Øjnene og løftede Hænderne bønfaldende i Vejret.

(Fortsættes.)

Engelsk Spisestue som Tegningen Kr. 425.

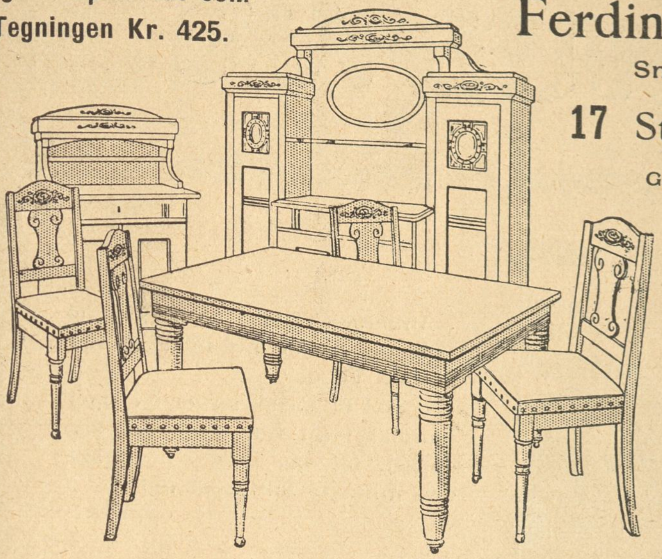

Ferdinand Olsen
Snedkermester.
17 Studiestræde 17
Grundlagt 1884.

Moderne
Møbler
til
Spisestuer
og
Soveværelser

Maanedlige Betalingsvilkaar til kontante Priser

Vibe-Hastrups Læder-Creme gør Fodtøjet blankt og bevarer Læderet.

Wilsons Gummivarelager
12, Gothersgade 12.
Alle Sygepl.-Artikl. sendes
mod Efterkrav. Ill. Katalog

Ung Kunst i Karikatur.

Tegning af Cl. Clemmensen.

Operasanger Aage Wang-Holm.

Den talende Film.

(Mel.: En Sextur, ak i det lille Ord.)

En Film, der sludrer i Timevis,
Er no'et af det nyeste Nyt, der gi'es,
Ja, den er enorm og den kan med Storm ta' Pippet fra os, præcis!
Den pludrende Film, den sludrende Film,
Den snadrende Film, den sladrende Film,
Den hviskende Film, den tiskende Film,
Den Bifaldfiskende Film,
Den talende Film og den pralende Film,
Den gøende, fløjtende, galende, Film,
Den kaldende Film, den knaldende Film,
Og den ned paa Enden faldende Film!

Hvad hjælper os Betty Nansens Blik,
Og Adam Poulsens Plastikmimik?
Næh, ikke et Suk, gaa hjem blot og vug, vi mangler den her Teknik!
Naar Betty Nansen noget skri'er,
Saa vil vi høre, hvad hun sier.
Naar Adam skyder sig »med Fald«,
Saa vil vi høre et Knald!
Den skydende Film, den sydende Film,
Den Kraftpeterspilleme bydende Film.
Den spøjende Film, den nøgende Film —
Ja, ja, — maa vi be' om den støjende Film!

Næh, Publikummet ej mere vil
Herefter nøj's med det stumme Spil.
Nu vil vi ha' Ord og Næven i Bord, og hvad der nu hører til!
Den smækkende Film, den knækkende Film,
Den savende, gnavende, vækkende Film.
Den stammende Film, den rammende Film,
Og Bordtalens flammende Film.
Den klynkende Film og den ynkende Film,
Den syngende Film og den gyngende Film,
Den prakkende Film og den snakkende Film.
— — —
Blot Enden ej bliver — den *Krak*-kende Film! *Robert Bly.*

Europas Smilebaand

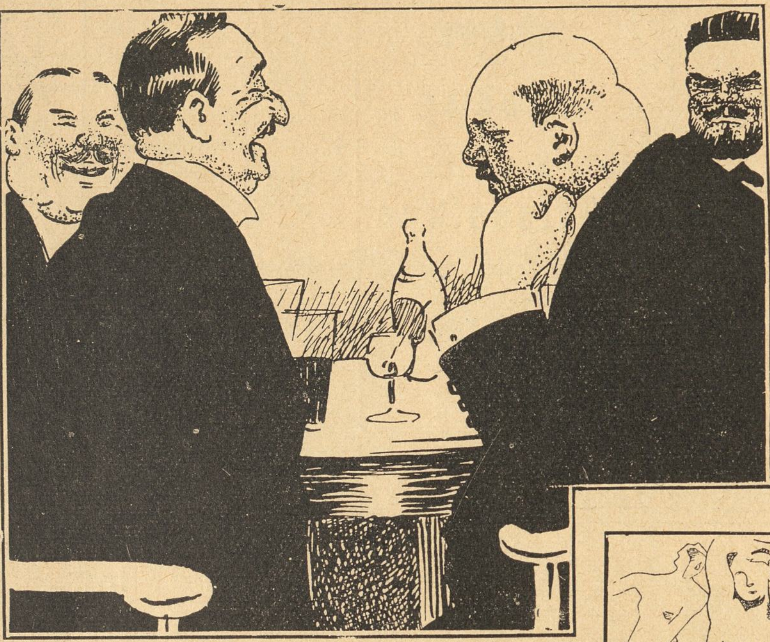

Andersen har været paa et Sold og sidder nu med et Par af sine Venner.

— Det er ogsaa ærgerligt, siger han, at man har haft det saa dejligt, og saa ikke kan huske den mindste Smule af det!

(»Strix«.)

Dilemma.

Studenten: Det var højst mærk — mærkværdigt. Enten er det et forkert Hus eller ogsaa maa det være mig, som ligger der. (»Nagel's Lustige Welt«.)

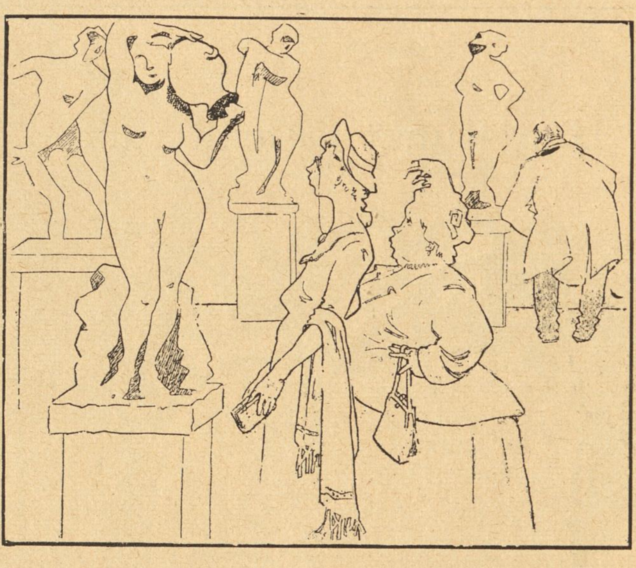

Moderen: — Du skal ikke lade Dig forbløffe, Petra, saadan nogle findes kun i Fantasien!

(»Simplissicimus«.)

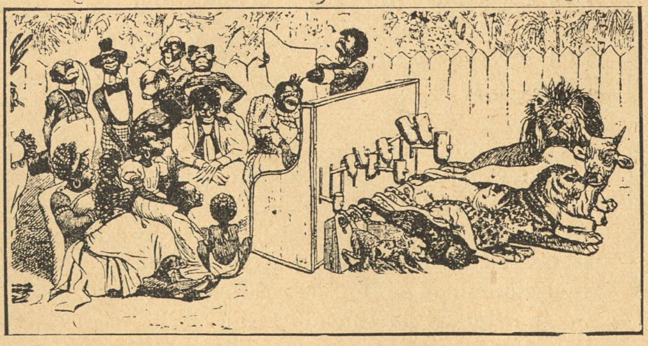

Hvorledes de Vilde i Afrika laver deres Klaver-Koncerter!

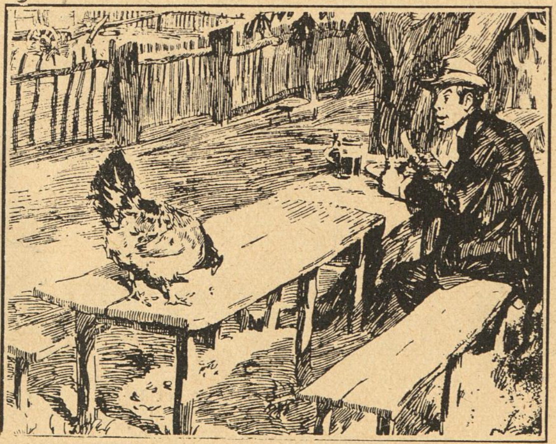

Den unge Mand skriver hjem i Sommerferien til sin Moder: — Kære Moder! Her er meget godt, og skønt Pensionsprisen er lav, har jeg dog hver Dag en Høne paa mit Bord! (»Fliegende Blätter«.)

Rød = Indmad

$^{29}/_{12}$. Hvis Politiet ikke, naar dette Nr. af »Ravnen« udkommer, har fanget Røveren fra Nørregade, vil hosstaaende Portræt af vedkommende Ugerningsmand maaske kunne være til nogen Nytte.

— Hvad Lighed er der mellem Raadhuset og et Fuglebur?

— Det første er et stolt Raadhus det andet et Staaltraadshus!

Ændringsforslag indkaldte Klaus —
saa skete det højst mærkværdige:
trods Højres »Slid« Resultatet blev snavs,
de brave ku' ikke bli' færdige.

Vi venter — og ser, hvor galt det kan gaa —
en Gang maa da vel de ærværdige
til Sandheds Erkendelse kunne naa:
at de er og forbliver — *færdige!*

Polarforskeren *Amundsen* tænker paa at starte en ny Nordpolsfart allerede til Foraaret. Vil han virkelig paa den Galaj igen?

— Naa, ja, Grunden er den, at han skal overrække næste Aars Nobelpræmie for Digtekunst til Nordeskimoen Kaputski Sprogski.

$^{1}/_{1}$. Naa, sikken en Glæde, der nu bliver i Anledning af, at *Richard Wagners* Værker er blevne fri og kan spilles overalt og af alle.

— Ja, men det bliver ikke til at holde ud, naar alle Byens Gadedrenge gaar og fløjter »Parcifal«!

Vort lille Land er som bekendt rig paa Fjorde.

For blot at nævne nogle: Limfjorden, Mariagerfjord, Roskildefjord, Holbækfjord, og nu har vi faaet en til. Nemlig: 19-hundrede-Fjorden.

Aabent Brevkort.

Hr. Redaktør!

Kild mig i Nakken! — Nu er den gruelig gal! Der er Spioneri over det hele. Løjtnant Frederiksen kan ikke klare den længere. Han maa jo ogsaa have været en slem Smørgaas, siden han ikke kunde lave den bedre. Men nu vrimler det jo med Spioner overalt. Maa vi ikke snart være fri for deres Spi-joneri? Madam Pedersen, jeg bor tilleje hos, tjener kontant 18 Kroner om Ugen, for at meddele de amerikanske Fristater om Landgang paa Amager lader sig gøre. Kild mig i Nakken! Star and Stripes! Hulidiædiæ! — Madam Peddersen har tegnet hele Amagerøen op i store Gennemtræk. Hun er set jævnlig paaa Krudttaarnsvej med en beskidt Huntæve i Snor. Hun tegner godt. Den er ikke til at tage Fejl af. Vil De tro det? — Nu vrimler det med Detektiver omkring Madam Peddersens Bopæl: der er Opdagere overalt: to paa Trappen, en paa Retiraden og fem udenfor Gadedøren. Naar Madam Peddersen om Aftenen vil gaa til Ro, ligger der En i Sengen. Der er Spioneri over det hele. Hvad skal vi gøre, Hr. Redaktør? Skal vi finde os i det, eller skulde vi hellere lade, som vi ikke saa det? Men sæt nu, at Fristaterne hugger Amager, hvad saa? — Den infame Kælling Madam Peddersen er ogsaa set jævnlig i Beværtningen »Kom snart igen« i Lavendelstræde. Hun er nemlig Kærest med Kellneren i Snasken, og fra hans Loftsvindue kan de tydelig skimte hele Amager og Omegn i en Teaterkikkert. Det er vidnefast — Amager!

Venlig Hilsen Deres

Anti-spy-Jon
Kresjan Blegdam.

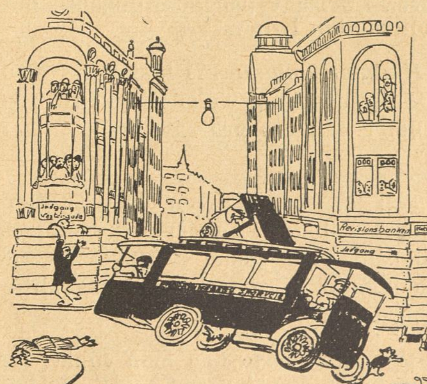

Frederiksberg Sporvejsselskab mælder:

»Efter et Par Smaauheld foregaar Omnibustrafiken atter normalt!«

Det glæder mig overordentlig at se Telegrammerne mælde, at *Holberg* har sejret i Australien.

— Ja, hvis der nu bare vilde komme et Telegram og fortælle, at *Øhlenschläger* havde sejret paa Madagaskar.

$^{3}/_{1}$. Et Par Aber var i Gaar undsluppen fra Zoologisk Have, men blev paa Vesterbrogade anholdt af et Par Betjente, der antog dem for at være Røverne fra Nørregade. Paa Svendsgades Station lykkedes det Aberne at bevise deres Uskyldighed.

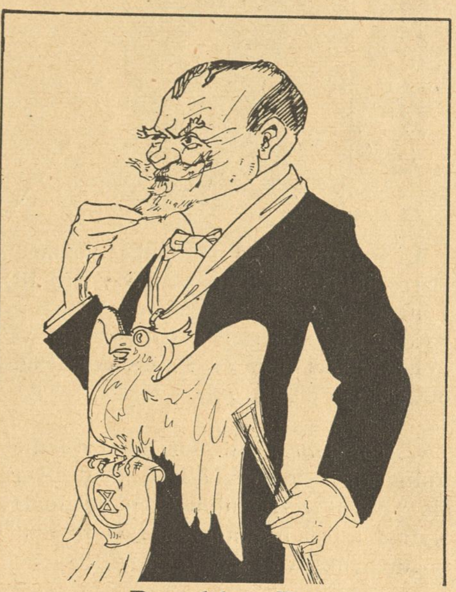

Den blaa Bog.

Wied Gustav Forfatter; f. 6. Marts 1858 paa Holmegaard ved Nakskov, hvor han begyndte med at sælge Bøger, et Foretagende, han da for den Sags Skyld har fortsat siden. Har Eneret paa at være »vardig« her til Lands, og udnytter dette sit Patent med megen Energi. Tænkte vist en Overgang paa at blive Danmarks store Fejekost, blev imidlertid ked af at rejse Børster, tog sig Kritikernes Meninger for nær og følte sig omsider lidt bleg mellem Skuldrene under Trykket af altid at skulle være Fyrste af Vid og Guds Naade. Lod sig for nogen Tid siden gøre til »Skydebroder« og ses nu med kgl. Muskedonner i Haanden og en forgyldt Selskabspapegøje paa Maven. Da han ikke har kvitteret med en lynende ond Bog om »Skydebrødrene«, maa man altsaa tage dette hans mindre vittige Paafund alvorligt.

Næste Gang: Forf. *Harald Kidde.*

Redaktionen takker for alle de mange elskværdige Jule- og Nytaarshilsener. Vi lover vore tusinde af Venner en flot, elegant og morsom »Ravn« hver Uge i det ny Aar!

A. Aamann. Den Ømhed, hvormed Deres dansende Par hengiver sig til Tango'ens mystiske Glæder, vil gøre Lykke i vide Kredse. Eller tager vi Fejl? Er det bare en Dame, der faaet ondt?

4 Abonnenter. Tak for det brillante Fotografi, der viser d'Hrr. med hver sin »Ravn« i Haanden. Den originale Nytaarshilsen har faaet en Hædersplads i »Ravnen«s Arkiv.

Arbejdsmanden: Nu har jeg gaaet her og fejet hele Formiddagen uden at faa saa meget som en Kop Kaffe. Akkorden var jo, at jeg skulde ha' 1 Kr. om Ugen og Kosten.
Rentieren: *Kosten*, den har De jo haft hele Formiddagen.

M. Andersen, Aarhus. Vittigheden er desværre ikke ny, men vi vil alligevel ikke feje Dem helt af!

Sv. D., Karl C. og mange flere. Alverden vil have deres Tegninger »i Farver paa Forsiden.« Ja, — ikke sandt! Det var ikke nogen daarlig Ide! Men det er lettere at komme i Paradiset end paa »Ravnen«s Forside!

A. S., Vejle. Tak for Deres venlige Hilsen og dito Begejstring for »Ravnen« med »særlig Hilsen« til Redaktør, Storm-Petersen og Kresjan Blegdam! Deres lille Bidrag er sat i Spiritus for at det kan holde sig noget ind i det ny Aar!

— Hør Krisjan? Hvor F. . . . . har du faaet det Samlermærke fra?
Manden med det blaa Øje: — Je' har voren i Selskav paa St. Kongensgades Politistation i Gaar!

Hjalmar Johnsen. Vi takker for den værdifulde Forøgelse af »Ravnen«s righoldige Samlermærkesamling.

Fru *M.*, Struer. De har sendt os efterfølgende Gaade og lover os Løsningen, naar den har staaet i »Ravnen«. Sæt nu ikke os og vore Læsere paa altfor lang en Prøve!

Med mit første kan man stikke, for mit fjerde Bogstav sæt et H.. da har Du Byen, hvor den store milde Mand han bor, som lader Millionen rulle for at de Bølger standse skulle! Med mit sidste kan Du se Alverdens Herlighed! Mit hele lidt besværlig er at finde for en meget gammel Kvinde!

en gros. Hygiejne-Depotet
„Français".
Gummilageret i København
16, Lille Kongensgade 16.
Hygiejne-Gummi og Bandager.
en detail. *Kun 1. Kl. Varer føres.*
Modersprøjten anbefales enhver Dame.

Nørre Central Café
(Nørrebros Runddel).
Koncertsal og Billardsalon.
3 Billards.
Hyggelige Selskabslokaler.
Telf. 7476. M. C. ANDRESEN

A. C. NIELSENS
Bogbinderi og Kontrolbogsfabrik.
SPECIALITET: Gummiering og Lakering samt Paasætning af Bliklister paa Plakater.
Adelgade 31, 1. Bagb.
Telefon Palæ 2056.

Københavns
Tilskærer-Akademi
Nørrevoldg. 42.
Katalog over Tilskærekursus og Tilskæring af Mønstre sendes paa Forlangende.

Kære Ravn!
Kan Du bruge denne sandfærdige Udtalelse:
A: Det er dog rædsomt, saa tyk Du bliver.
B: Det er ikke saa farligt, nu har jeg været gift i 12 Aar og kan endnu passe mit Bryllupstøj.
A: Det er umulig, det eneste Du kan passe af dette Tøj er da Skjorten.
P. A., Aarhus.

HJEMMET
DAMERNES BLAD
er Danmarks mest populære Ugeblad
10 Øre pr. Nr.
1 Kr. 25 Øre pr. Kvartal.

Storm-Petersens „Levende Billeder". II.

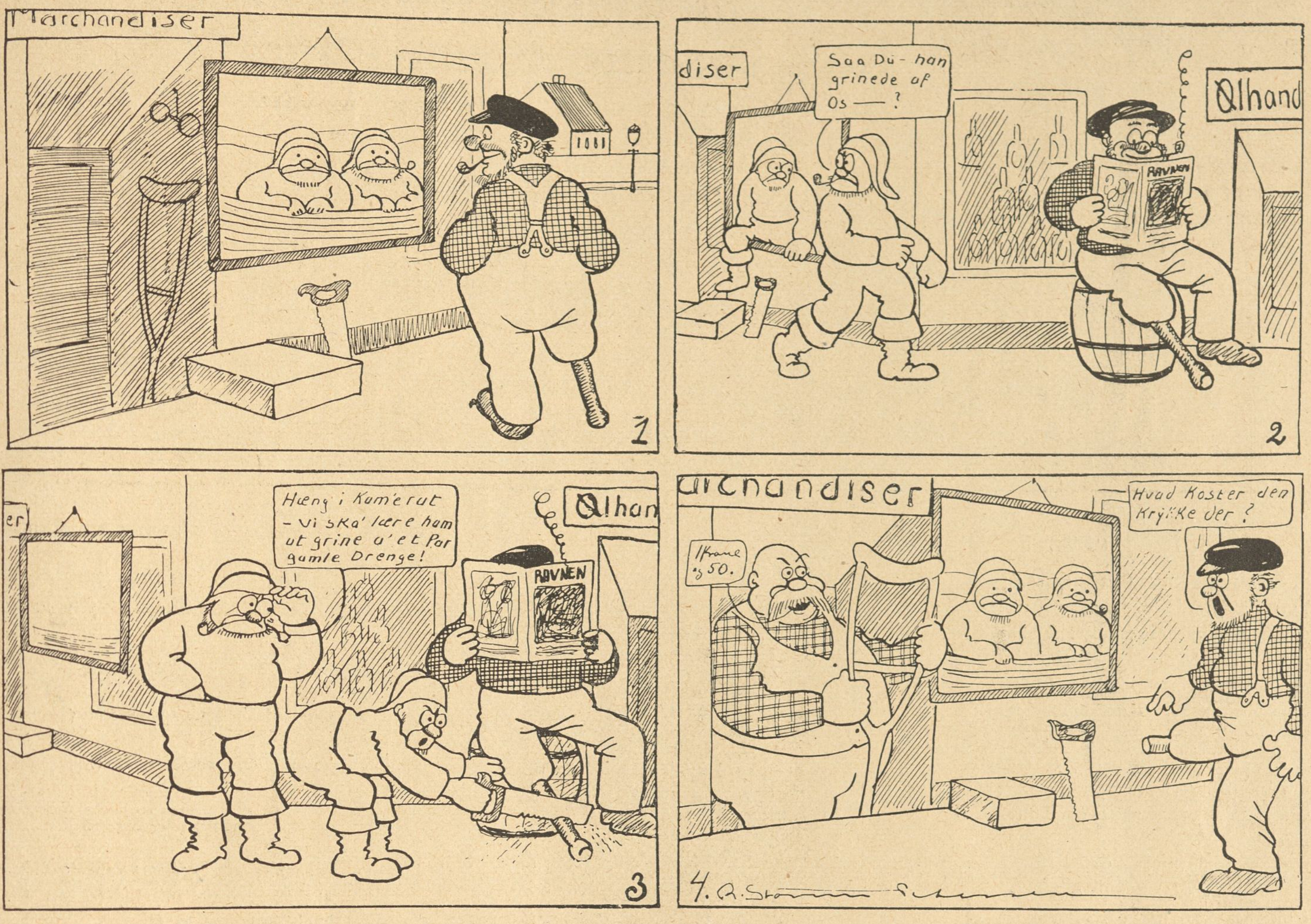

I Musikhandelen.

En Dame: Jeg vilde gerne have et Sangstykke. Kan De ikke anbefale mig et?

Kommis: F. Eks. kender De »Elskovslængselen«?

Damen: Den kender jeg

Kommis: »Det første Kys«?

Damen: Tak, har det allerede!

Kommis: »Flygt med mig og bliv min Hustru!«

Damen: Ja! det var vist noget for mig!

Længsel.

En Kone, der skriver til sin Mand: .... Ja, kæreste Povl, jeg længes saadan efter Dig. Naar jeg ser din Frakke hænge paa Væggen, tænker jeg altid: bare det dog var dig ....

Ikke med paa Noderne.

En pensioneret Militærperson, der ikke har Begreb om Musik, engagerede et Orkester til en Forlystelseshave, hvor han var ansat som Inspektør. Inspektøren lagde Mærke til at Fløjtenisten i lange Perioder slet ikke blæste paa sit Instrument, og en Dag sagde Inspektøren til Musikeren —: Hør, min Herre, jeg har lagt Mærke til, at De ofte sidder flere Minutter i Orkestret uden at bestille noget.

— Jamen, Hr. Kaptajn, jeg skal jo ha' mine Pavser.

— Pavser! Hvad staar der i Deres Kontrakt? Der staar, at De er engageret til at blæse, og saa skal De Pine Død ogsaa blæse!

Fejl Bestik.

— De søger vel Deres Forlovede, Frøken, men jeg maa bedrøve Dem med, at han er stukket af med 20.000 Kroner og Bogholdersken.

— Aa, den Bandit — at han ikke tog mig med!

Svært forandret.

— Goddag Hansen, det er rigtignok længe siden, jeg har set Dig. Hvor Du dog har forandret Dig!

— Det maa være en Misforstaaelse. Jeg hedder Jensen.

— Naa, Du har *ogsaa* faaet Navneforandring!

Forsigtighed.

— Hvorfor i Alverden sidder Du og fisker i en Vaskerbalje? Der er da ingen Fisk!

— Nej, det er der ikke — men, ser Du, saa behøver jeg hellerikke at ærgre mig over. at der ikke er noget, der bider paa!

Passer!

A: Ved Du, at Møllene er de mest kulskære Dyr?

B: Næh!

A: Jo, de gaar nemlig i Vintertøjet om Sommeren!

Næsvis!

Herren: Der er aldrig kommen en Løgn over mine Læber!

Damen: Ja, men De taler jo ogsaa gennem Næsen!

Kan De lide Grønsager,
saa smag engang saadanne tilberedt med og uden Liebig's Kød-Ekstrakt. Den lille Prøve vil vise Dem, hvorledes Grønsager skal smage, naar de er rigtigt tilberedt! Kan De ikke lide Grønsager, har De dobbelt Grund til at gøre Forsøget!

Liebig's Kød-Ekstrakt
anvendes som Følge af dens stærke Koncentrering kun i forholdsvis smaa Kvantiteter.

Et Mysterium.

Lars Andersen og Per Jensen har været til Marked sammen og har i Fællesskab indkøbt et stort Stykke salt Kød, som de nu bliver enige om skal anbringes i Lars Andersens Kælder, hvor Kødet bliver lagt i en stor Tønde med Saltlage.

To Dage efter kommer Per Jensen hen til Lars, og da siger denne —: Du, Per, der er hændt et stort Mysterium.

— Saa, hvad da, spørger Per.

— Jo, nu skal Du høre. Da jeg i Morges kom ned i Kælderen for at faa en Bid salt Kød til Frokost, saa stikker jeg Haanden ned i Saltlagen, og kan Du tænke Dig — Kødet var borte! Jeg undersøgte Tønden og opdaged nu, at Rotterne har bortført alt Kødet gennem et stort Hul, som de havde gnavet i Bunden af Tønden!

— Det var dog højst mærkværdigt, sagde Per. Men sig mig, Lars, hvordan er det gaaet til, at Rotterne har kunnet hugge Kødet, uden at Saltlagen løb med ud?

Lars saa lidt paa Per og svarede saa —: Jo, ser Du Per, det er jo netop det, der er det mystiske!

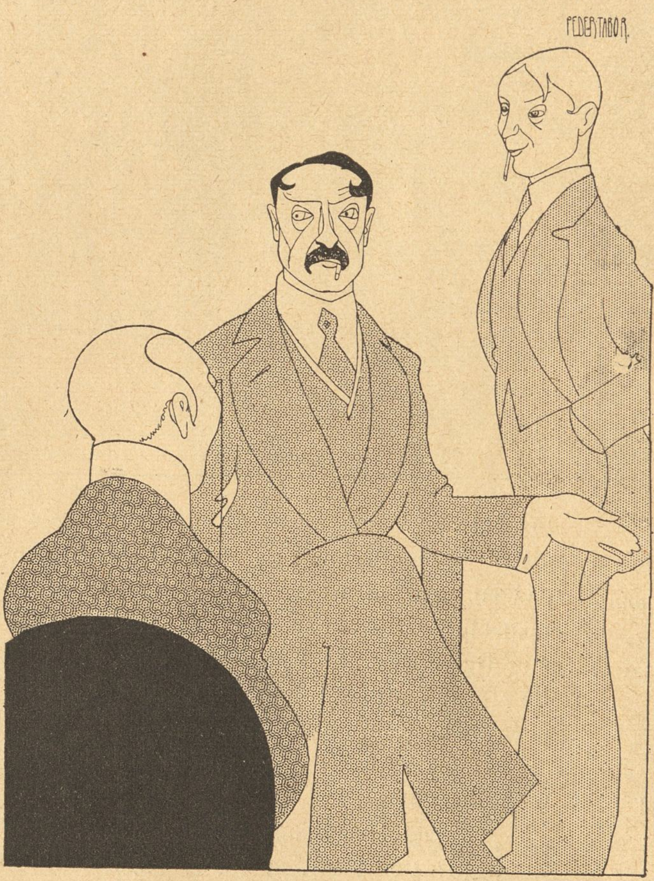

Tegning af Peder Tabor.

— *Aristokrat!* Er *han* Aristokrat? Han skylder jo kun hos Overkellnerne!

I Vinden.

— Jeg giver „Nytaar" baade til Postbud, Mælkedreng og Chauffør.

— Ja, Tak, men jeg har maatte rykke ud med Nytaar til en Flyver, der i det sidste halve Aar næsten dagligt er fløjet forbi mine Vinduer!

Haarde Vilkaar.

Fru A.: Din Mand gaar nok helt op i sin Dommervirksomhed.

Fru B.: Ja, jeg bliver vist nødt til at begaa et Indbrud for at faa ham til at interessere sig for mig!

Han gættede rigtigt.

Unge Petersen, der solder ganske overordentlig meget, hørte i et Selskab følgende Gaadespørgsmaal: Hvad er det, som om Dagen er fuldt af Kød og Blod, men om Natten er tomt?

Svaret lød: Et Par Sko.

Da Unge Petersen den næste Aften traf sin Far, stillede han ham straks Spørgsmaalet: Hvad er det, som om Dagen er fuldt af Kød og Blod, men om Natten staar tom?

— Det skal jeg sige Dig, min Dreng, det er Din Seng!

Hans Højhed.

Hans Højhed besøger Landets Tugthus og er meget interesseret over alt, hvad han faar at se.

„Men — æh — hvor opholder de Herrer Fanger sig?" spørger han tilsidst.

„De sidder i Cellerne, Deres Højhed," svarer Direktøren.

„Ja, naturligvis — æh — naturligvis."

Direktøren forslaar, at Fyrsten har faaet Lyst til at se en eller anden Forbryder ved Arbejdet, og Selskabet træder da ind i en Rovmorders Celle.

„Goddag, Goddag, min go'e," siger Fyrsten. „Hvorledes befinder De Dem?"

Fangen svarer kun med en Brummen.

„Hvor længe — æh — har De opholdt Dem her?"

„Otte Aar."

„Otte Aar — se se — og hvor længe agter De — æh — at forblive her?"

„Paa Livstid."

Fyrsten gør endnu nogle Spørgsmaal, hvorpaa han kun faar uforstaaelige Svar.

Da Selskabet atter er ude paa Gangen, siger Fyrsten til Fængselsdirektøren:

„Den Mand er ganske nedbøjet over sin haarde Skæbne, og jeg selv er bleven helt bevæget. Livstid er en meget haard Straf — en altfor haard Straf — vil De, Hr. Direktør, drage Omsorg for, at de sidste 15 Aar bliver ham eftergivet."

Malerityven Storm-Nielsen leger »Blindebuk« med Politiet.

Tegning af V. Afzelius.

— Laa Du mærke til, hvor hun lugtede dejligt?
— Ja, det tror Fanden! Al den gode Julemad saadan En har proppet sig med!

Tegning af C. Røgind.

— Ja, saa kan Du godt faa Pladsen hos os som Stuepige — men Du understaar Dig ikke i at lade Nogen vide, at Du er min Niece!

Forlang altid EXPORT DOBBELT-ØL med DOBBELT SEGL fra DE FORENEDE BRYGGERIER

Diamantringen.

Amerikansk Humoreske af *Sigge Strömberg.*

Autoriseret Oversættelse ved *Carl Nutzhorn-Kjersmeier.*

Harry Johnsson blev, da han forlod Long Island, indstændigt advaret mod Bondefangere af en af de dér ansatte Funktionærer. Men Harry Johnsson, der lige var kommet fra Sverige, trak foragteligt paa Skuldrene.

— Torsk' tænkte han, idet han blandede sig mellem Emigranternes brogede Skare. At advare mig mod Bondefangere. Som om jeg var en almindelig Bondekanin og ikke en smart Forretningsmand, der blot er kommet til New York, fordi Folk hjemme i Sverige ikke forstod at skatte mit eminente Talent. Men her findes der Chancer, og jeg skal min Sjæl nok vise, hvad jeg duer til!

Han slentrede langsomt af Sted og betragtede Gadelivet omkring sig. Skyskraberne saa' ikke saa svimlende høje ud, som han havde tænkt sig, og Færdslen imponerede ham heller ikke det mindste.

Han skulde netop til at dreje om et Gadehjørne, da han lige for Næsen af sig fik Øje paa en Ring — en Guldring med en stor Diamant i. Han bukkede sig ned for at tage den op, men fik i det samme et kraftigt Puf af en høj, blond Mand, der vel ogsaa havde faaet Øje paa Ringen.

— Nej,holdt, Du Yankee! hvæsede Harry paa rent Svensk og slog Klo i Ringen, da den andens Fingre ikke var mere end en Tomme fra den.

Harry Johnsson søgte straks at forsvinde med sit Bytte, men den anden var ham for hurtig og tog et fast Tag i hans Frakkekrave.

— Nej, min gode Mand! Saa let gaar det ikke! Jeg saa' den Ring før De!

— Men det var mig, som tog den op! svarede Harry paa sit bedste Skoleengelsk.

— Ja, men derfor har jeg vel lige saa god Ret til den som De!

— Det var Fandens! Hvis jeg finder en Ring, saa er det vel min Ring, ikke sandt?

Den anden smilte spodsk.

— Naa, det er det! Tilhører den ikke snarere den, som har tabt den?

— Jo, selvfølgelig . . . . hvis man da kan finde ham. . . .

— Det kan man sikkert nok. . . . Ved De, hvad der er Deres Pligt?

— Naa?

— At aflevere den til den nærmeste Politibetjent.

Harry blev et Øjeblik helt usikker.

— Men saa maa jeg da faa Findeløn?

— Findeløn! Hahaha! De maa være ikke saa lidt grøn!

Grøn! Han! Harry Johnsson blev ude af sig selv af Raser. Han skulde vise, at han ikke var grøn.

— Jeg har ikke til Hensigt at aflevere den til Politiet, sagde han bestemt. Jeg skal nok selv avertere. Mit Navn er Charles Fuller og . . . .

Den anden brast i Latter.

— Naa, saa De hedder Charles Fuller! Hahaha! Men mig skal De ikke rende om Hjørnet med! . . . Jeg vil derimod gøre Dem et Forslag. . . .

— Hvad er det?

— Vi saa' begge to Ringen paa én Gang, og det er ikke mere end rimeligt, at vi deler Rovet. Jeg giver Dem 10 Dollars, og De giver mig Ringen. Den kan højst være 20 værd.

Harry saa' paa Ringen. Den var af massiv Guld og med en stor Diamant i. Han havde i et Juvelervindu set Diamanter af samme Størrelse vurderede til et Par Hundrede Dollars.

— Næ, mig skal Du ikke snyde, min Ven! tænkte han. Og han svarede:

— Nej, det vil jeg absolut ikke!

— Godt, saa giver jeg Dem 25 Dollars!

Aha! Nej, Du kan tro nej, min Ven! Harry Johnsson er ikke saadan at tage ved Næsen. Saa fik Harry en Idé.

— Hør nu, min Ven, sagde han med et listigt Smil. Ringen faar De ikke, men derimod vil jeg give Dem 25 Dollars for Deres Anpart i den.

Nu var det den anden, der tøvede.

— Nej, sagde han, det er for lidt!

Harry tog 25 Dollars frem fra sin Tegnebog.

— Vil De have dem eller ikke? Ellers giver jeg Ringen til Politiet.

— Den anden betragtede en Stund Sedlerne.

— 35! sagde han.

— Ikke en Cent mere!

— 30 da!

— Nej!

— De plyndrer mig, men lad gaa da. Hellere 25 Dollars end maaske ingenting.

Han tog langsomt og tøvende mod Sedlerne, men forsvandt derefter saa meget desto hurtigere i Folkevrimlen.

Glad om Hjertet fortsatte Harry sin Vej. Nu havde han i Praksis bevist, hvor smart han var, og at ikke engang en indfødt Yankee kunde tage Luven fra ham.

Han gik ind i den første Juvelerforretning, han mødte paa sin Vej, lagde Ringen paa Disken og sagde:

— Kan jeg faa denne her vurderet! Jeg vil ikke sælge den, men bare vide, hvor meget den er værd.

Juveleren tog Ringen, kastede et Blik paa den, og et Smil gled over hans Ansigt.

— De har fundet den paa Gaden, ikke sandt? spurgte han.

— Hm. . . . ja!

— Hvor meget gav De den anden?

— Hvilken anden?

— Ham, som ogsaa vilde tage Ringen op!

— Men hvordan ved De det?

Hele Butikspersonalet var imidlertid stimlet sammen og betragtede Harry uden mindste Forsøg paa at skjule deres Henrykkelse.

— Et ganske almindeligt Tricks her i New York, oplyste Juveleren. Det er der mange Grønskollinger, der er hoppet paa. Man kan købe en saadan Ring i enhver Galanterivareforretning for 15 Cents —!

Virkningsfuld Kur.

— Har De nogensinde foretaget en vellykket Kur mod Energislaphed, Hr. Doktor?

Lægen: Om jeg har? Jeg behandlede fornylig en ualmindelig slap og livsled ung Mand, og da Kuren var færdig og jeg præsenterede ham Regningen — stak han mig en knaldende Ørenfigen!

Gal.

A: Jeg er ved at blive gal — laan mig 10 Kroner?

B: Ved at blive? Du *maa være* splittergal, hvis Du tror, at jeg kan laane Dig saamange Penge!

Arbejdernes Brændselsforretning. Odense.
Kontor **Havnen.**
Telefon 989.
Klingenberg 1989.

Sygeplejeartikler
Gummivarer 2. Prisl.
Gummivarelageret „Hygi", København V.

HERMAN JUST'S
Pariserfarveri og kemiske Tøjrensnings-Anstalt.
Hele Dame- og Herregarderober renses og farves uden Opsprætning. Specialitet: Gardin og Møbelstoffer. Dekartering af Dame- og Herrestoffer.
Pustervig 3. Tlf. Byen 1537 y.
Raadmandsgade 2. Tlf. Taga 113.

Forsamlingsbygningen
Koldinggade 4.
Store og smaa Lokaler, moderne indrettet, anbefales de ærede Foreninger.
Restauration — 2 Billarder.
Telefon Øbro 1132.
Joh. Olsen.

Sælg til Eksport.
Deres gamle Kobber, Messing, Zink, Bly og Jern, Bly, Zink og andre Metalasker, gammelt Gummi, nye Skræderlapper, strikkede Uldklude samt gl. Papir til
JOH. P. BOLDT
Aabenraa 21, Hj. af Hausergade, København.
Telf. Central 7784.
NB. Varer fra Provinserne afregnes pr. omgaaende.

Sygepleje Artikler,
garanteret **fineste Kvalitet**, en gros Pris. **Fordelagtig** Prøvesending forsendes i København og Provinserne mod 1 Kr. i Frimærker eller Efterkrav.
Risiko udelukket. Skriv i Tide til **Eksporthuset Skandia,** Frihavnen C 5, København Ø.

LIND-HANSEN CLICHÉES
KØBMAGERGADE 67-69

Eksportens Restaurant
Telef. Odense Nr. 531.
anbefales. — Udmærket Køkken.
Billige Priser. Keglebane forefindes.
Ærb. H. J. Petersen.

GEORG C. MØLLERS EFLGR.
HOVEDKONTOR: Vimmelskaftet Nr. 42, 2. Sal. (Yorks Passage)
Telefoner: 913, 1124, 7980, 3313.
LAGER: Badstuestræde 9—11. Fiolstræde 12—14. Kongens Nytorv 8.
Vinkyperens Telefon: 6351. Byen 1722 x.

LYSÆGTE
FIONA KRONE-TAPET
GARANTI FOR HOLDBARHED

Hygiejne, Sygepleje, Toilet og Barber Artikler.
Forlang illustreret Katalog.
Forretningen grundlagt 1900.
Depotet „DISKRET"
Prinsessegade 49, Kbh. C.

TELEFON 3684. **S. JOHANNESSON'S** TELEFON 3684.
Svineslagteri.
Udsalg: **Højbroplads 13.**
Største Udvalg.
Statskontrol med Trikinundersøgelse.
Rester udsælges billigt Fredag og Lørda" fra Kælderen.

Arb. Ligkistemagasin.
55, Vesterbros Torv 55.
Telf.: Central 9375.
3, Blaagaardsgade 3.
Telf.: Central 5708.

GENUINE
LUND^S-CALORIC PUNCH
Oplag hos Carl Qvistorffs Eftfl, Johan Lund, Kjøbenhavn.

Udgaar hver Torsdag. Abonnementspris: 1 Kr. 25 Øre Kvartalet, 10 Øre om Ugen. Enkelte Numre udenfor København og paa alle Jernbanestationer 15 Øre. Abonnement kan tegnes i København i Nørre Farimagsgade 49, Stuen, og i Provinserne paa samtlige Postkontorer og hos Boghandlerne. Annoncer modtages paa Kontoret, Nørre Farimagsgade 49, Stuen, Telefoner Central 1395 og 7495. Udgivet af socialdemokratiske Foreninger. Clichéer ved Lind-Hansens Reproduktionsanstalt

F.E. BORDING KØBENHAVN.

Tegning af ANTON HANSEN.

En graadig Sværm af Frihavnsaktionærer
hver Skruebrækker nu paa Hænder bærer,
og som Vampyren lurer de paa Byttet:
det røde Guld — den Guddom, som de ærer!

Og lig en Budda Direktøren troner
for hele dette Korps af Judassønner,
der ækelt bugter sig som Kryb i Støvet;
— hvert Gran af Kammeratskabsaand berøvet!

Redigeret af AXEL WESSEL

RAVNEN

Nr. 3. Torsdag den 15. Januar 1914

Tegning af EIGIL PETERSEN.

En Kone, der absolut vil skilles fra sin Mand, møder hos den stedlige Borgmester.

Borgmesteren: »Hvad er der nu i Vejen? Slaar han Dem? Er han Dem utro?«

Konen: »Utro! Ja, je' ve' ette, hva' De vil kal'et, men han æ da'tte Fa'r te de tow sidste!

Andels-Anstalten TRYG.

De Forsikredes eget *kooperative* Foretagende.

= Største Nytegning i Norden. =

TRYG er særlig anlagt for ugelønnede og mindre Bemidlede.

TRYG styres og ejes af de Forsikrede selv.

Alle *bør derfor livsforsikres i* TRYG.

AFBETALING

CARL JACOBSEN & CO.

Nørrefarimagsgade **64.**

LYSÆGTE
FIONA KRONE-TAPET
GARANTI FOR HOLDBARHED

Sygepleje Artikler,

garanteret **fineste Kvalitet,** en gros Pris. **Fordelagtig** Prøvesending forsendes i København og Provinserne mod 1 Kr. i Frimærker eller Efterkrav.

Risiko udelukket. Skriv i Tide til **Eksporthuset Skandia,** Frihavnen C 5, København Ø.

Har De Tandpine,

brug da altid **Chr. V. Mendes berømte Dentin** à 45 Øre, som hurtigt stiller de hæftigste Smerter. Advarsel mod Efterligninger.

Indregist. **9, Kronprinsensgades nye Materialhandel 9.**

Holbergsgade 6

HYGI **Sygeplejeartikler.** HYGI

Gummivarer 2. Prisl.

Gummivarelageret „Hygi", København V.

Man bør støtte Arbejdernes Kooperative Foretagender og købe sit Forbrug af Brød og Øl i

Forbrugs- og Spareforeningen Aalborg.

Bestil hos vore Kuske eller i Udsalgsstederne disse Varer.

Grovt Hvedebrød

fra Arbejdernes Fællesbageri, fremstillet af sammalet Hvede. Udmærket for svage Maver og Blegsottige. Bedre og mere velsmagende end Grahamsbrød.

Hvordan man laver en Statue.

Tegning af Cl. Clemmensen.

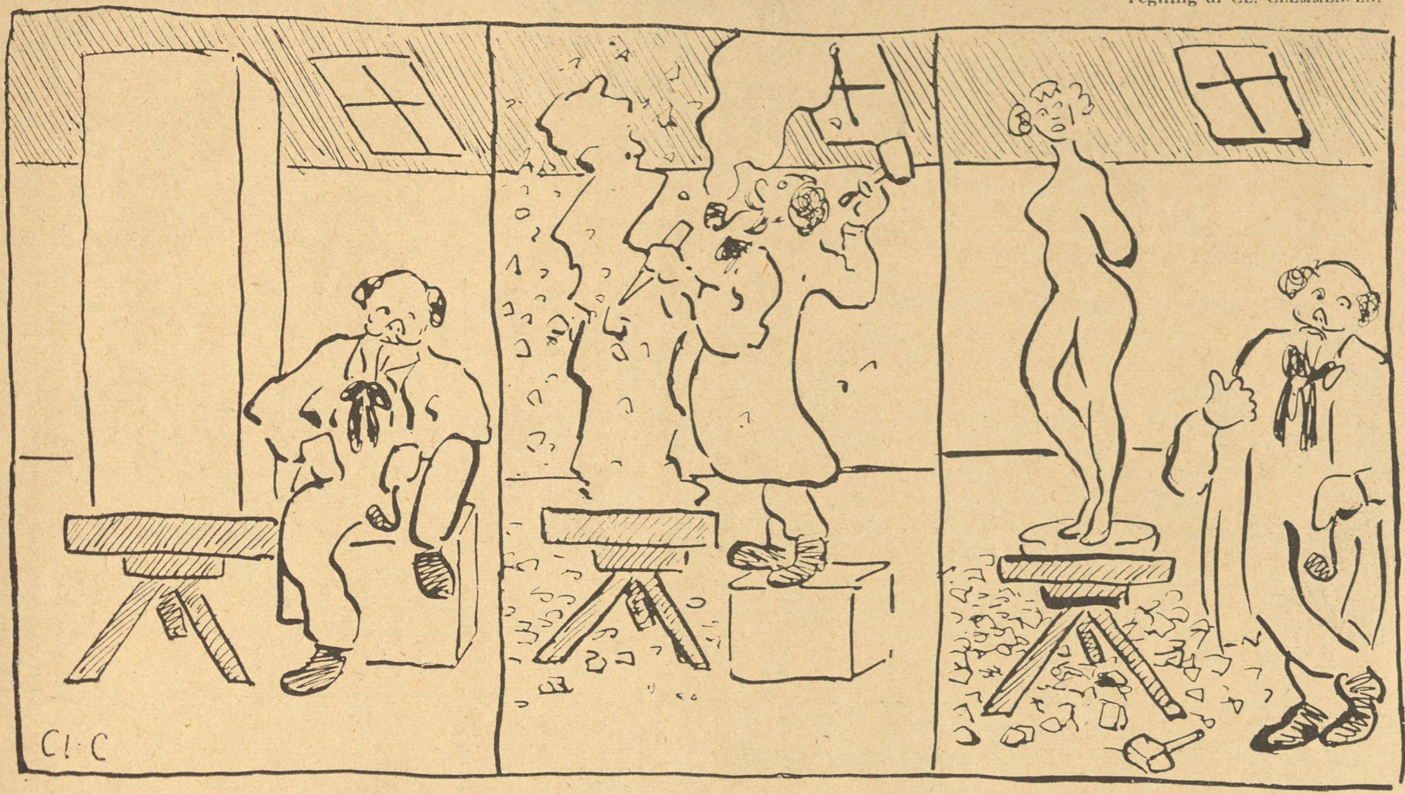

Hvordan man laver en Staty? Meget nemt, mine Damer og Herrer! Man ta'r bare en Marmorblok *hugger frejdig væk alt det, der ikke skal være —* *og saa er Statyen fiks og færdig!*

Vore lærde Mænd.

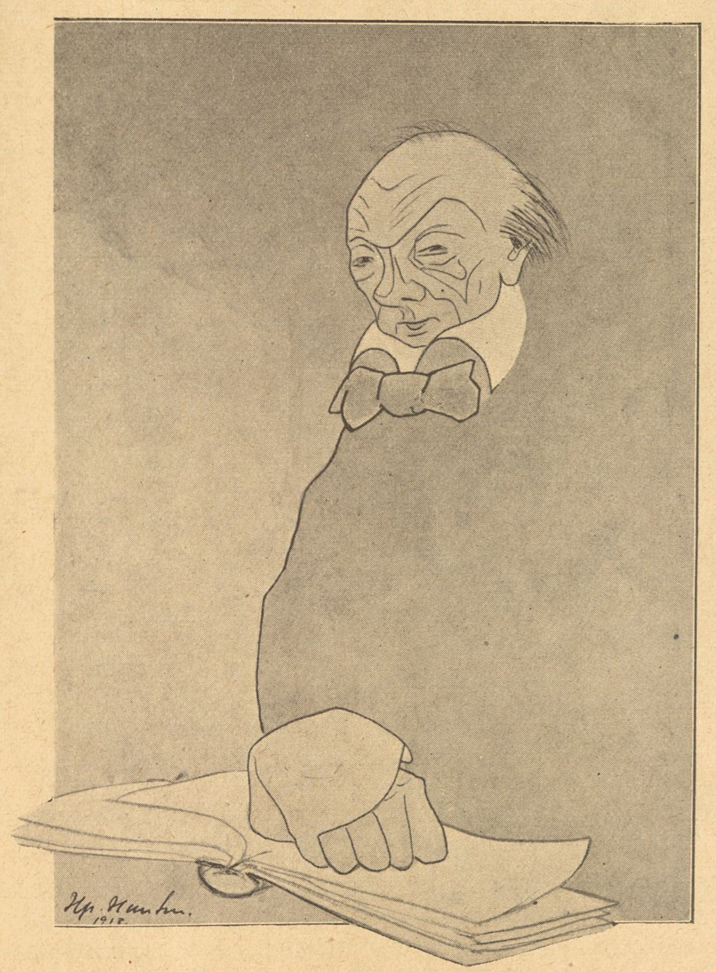

Professor Høffding. Tegning af Hp. Hansen.

Hvor Talen er om lærde Mænd i Danmark, vil Tanken i allerførste Omgang fæstne sig paa Professor *Høffding.*

Saadan ser den mærkelige Mand ud. Nærmest som en Billardkugle, der er bleven forsynet med Ornamenter af en japansk Kunstner.

Men lad os ikke hænge os i det Ydre — vi vil straks give os til at se den tankefulde Mand efter i de aandelige Sømme.

Harald Høffding er Filosof og hans »Metode« (enhver Filosof har en »Metode«) er bygget over Erkendelsen af, at 2 og 2 er 4, hvorved han adskiller sig fra *Gustav Wied,* der mener, at Facit bliver 5.

Oppe paa Universitetet holder Høffding Forelæsninger over dette Tænkerproblem, og alle Landets velhavende Sønner bliver sendt op til den lærde Professor, som i Løbet af kortere eller længere (i Reglen længere) Tid faar den omtalte Sandhed banket ind i Velhaversønnerne.

Denne Læretid koster de unge »Tænkeres« Fædre en syndig Bunke Penge, men naar Studenterne endelig er færdig med at spekulere paa Problemet $2 \times 2 = 4$, saa har de taget »Filosofikum« og er nogle Fandens dygtige Tænkere.

Det har man Bevis for i den Maade, hvorpaa vore Embedsmænd, Jurister og Præster, røgter deres Hværv. De Mennesker tager jo aldrig fejl, vel? De har lært *at tænke rigtigt* hos Høffding, og alle deres Embedshandlinger bærer da ogsaa Præget af dyb Menneskekundskab og Tænkesnille.

Naa, det er nu Synd at give Høffding hele Skylden. Han er en vis Mand, men Sagen er, at der er ikke en af Hundrede, der begriber et Muk af hans Visdom!

Lille Tom gør Damebekendtskaber.

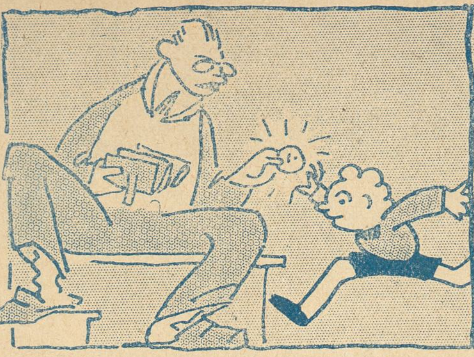
1. Der har Du en 25 Øre, min Dreng.

2. Ih, en hel 25 Øre!

3. Aha, en lille Dame!

4. Tom efter hende.

5. Goddag, Frøken!

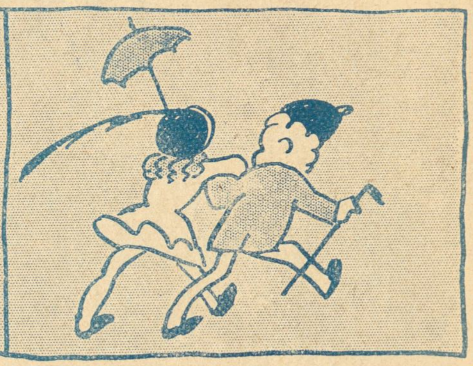
6. Arm i Arm.

7. Hun vil ha' Sukkergodt.

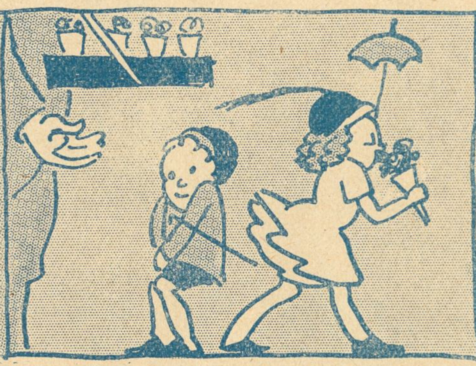
8. Galant maa man være!

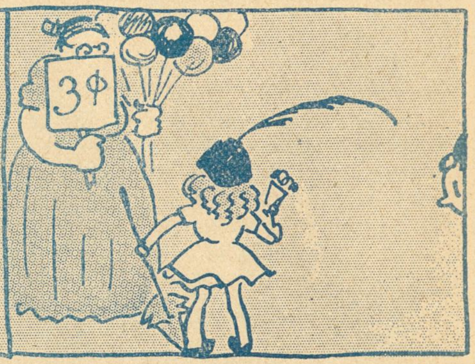

9. Og nu Balloner!

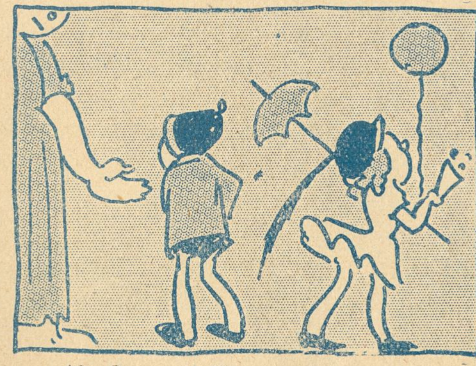
10. Op med Pengene!

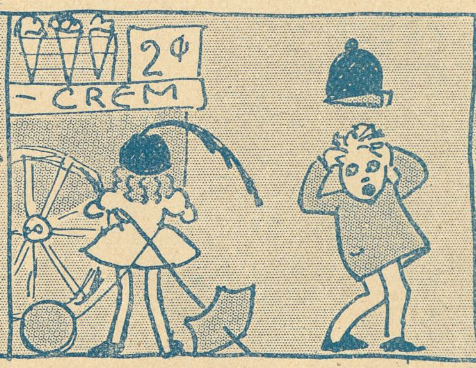

11. Nu skal hun ha' Krem!

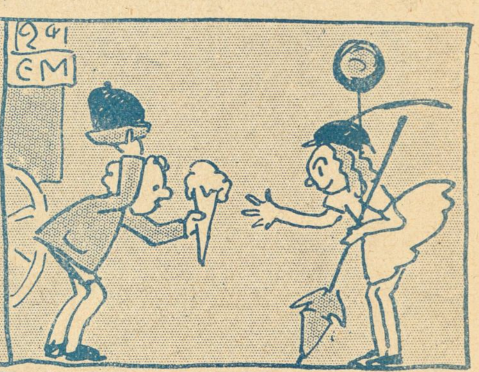
12. Tom lyder sødt med sur Mine.

13. Hun er s'gu for dyr!

14. Damen er tilfreds.

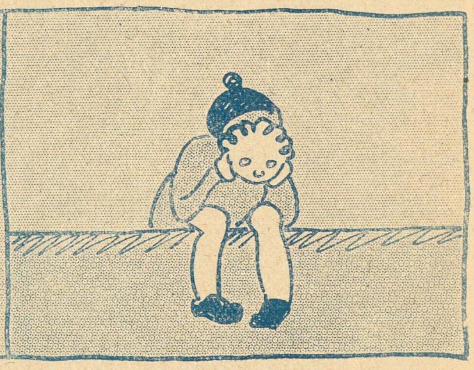
15. Men Tom lover ikke at gifte sig — foreløbig!

KUN ÆGTE SKATTEFRI KRONE PORTER fra DE FORENEDE BRYGGERIER

Den gaadefulde Kvinde.

En Kærlighedsroman.

(Illustreret af Harriet Fischer-Clausen.)

Jeg tav forundret, medens han med sin knirkende Stemme afgav følgende Forklaring:

»Undskyld mig. Men var det Dem ikke muligt at tale lidt sagtere?«

»Jeg skal bestræbe mig for det.«

»Jeg takker. Deres Stilling er respekteret her i Huset, Mr. Hartright. De vil ikke finde nogen af de afskyelige, barbariske Fordomme repræsenterede her, som er saa almindelige i vort kære Fædreland, hvor Talen er om Kunstnere. Jeg har tilbragt saa mange Aar i Udlandet, at jeg ved, hvad en Kunstner betyder. Vil De maaske være saa god, Mr. Hartright, at skubbe denne Skuffe ind for mig? Den mindste Anstrengelse angriber mine Nerver. Mange Tak.«

Jeg skubbede Skuffen ind og gav ham en anden.

»Interesserer De Dem for gamle Mønter? Glæder mig, at vi foruden Kærligheden til Literatur og Kunst ogsaa har denne Interesse fælles. Med Hensyn til vort pekuniære Arrangement — vær saa venlig at sige mig — er De tilfreds med det?«

»Fuldkommen.«

»Vær saa god at ringe.«

Jeg ringede; en ny Tjener traadte lydløst ind.

»Louis«, sagde Mr. Fairlie til ham, »jeg har til Morgen indført nogle Optegnelser i min Notitsbog. Hent den. Tilgiv, Mr. Hartright, jeg keder Dem vist.«

Tjeneren forsvandt og vendte straks efter tilbage med en lille Bog bestaaende af Elfenbenstavler.

Mr. Fairlie udstødte et Suk og klappede med den ene Haand paa Bogen!

»Ja, fuldkommen rigtig!« sagde han, idet han udspurgte Tavlerne. »Louis, tag den Mappe ned. Nej, ikke den grønne — i den ligger mine Tegninger af Rembrandt. Ja, den røde, Louis. Tab den nu ikke. Ligger den sikkert der paa Stolen? Bevis mig den Tjeneste, Mr. Hartright, at gennemse disse Tegninger. Gaa. Louis. Du er en Æsel! Ser Du ikke, at jeg holder Tavlerne? Hvorfor tager Du dem da ikke? — Hvad synes De om Tegningerne, Mr. Hartright? Jeg fik dem fra Auktionen i en frygtelig Tilstand.«

»De skulde spændes ud og opklæbes,« sagde jeg.

»Fuldkommen rigtig,« svarede han træt. »Ja, saa har jeg ikke mere at sige. Hvis der ellers var noget, har jeg glemt det.«

»Skulde vi ikke tale om de unge Damers Undervisning?« bemærkede jeg.

»Den maa De og de unge Damer ganske tage Bestemmelse om. Vær saa god at ringe paa Louis; han skal bringe Tegningerne op paa Deres Værelse.«

»Jeg tager dem selv med, hvis De tillader, Mr. Fairlie.«

»Meget forbunden. Desværre er jeg saa svag, at jeg næppe tør haabe paa ofte at nyde Deres Selskab. Luk endelig Forhænget forsigtigt for, den ringeste Støj gaar som en Kniv gennem mine Nerver. God Morgen!«

Da jeg var kommen udenfor, aandede jeg dybt ud af Lettelse, og jeg svor en dyr Ed paa, at jeg aldrig mere — uden tvingende Grund — vilde besøge Mr. Fairlie.

VI

Da jeg kom ned til Lunch, sad Miss Halcombe og en ældre Dame allerede ved Bordet.

Den ældre Dame viste sig at være Miss Fairlies Opdragerinde, Mrs. Vesey. Miss Halcombes Beskrivelse af Damen passede; Mrs. Vesey lignede den personificerede Sindsro; en indtagende Elskværdighed prægede desuden hendes Væsen.

Intet Spor af Miss Fairlie var at se. Miss Halcombe saa de Blikke, jeg Tid efter anden rettede mod Døren og sagde:

»Jeg forstaar Dem, Mr. Hartright,« sagde hun, »De vil vide, hvad der er bleven af Deres anden Elev. De vil straks faa hende at se.«

Hun tog en Parasol og førte mig gennem en mægtig Glasdør ud paa den frie Haveplads.

Idet vi gik over Plænen, betroede min Ledsagerske mig, at hun endnu ingen Opklaring havde fundet paa mit Æventyr i sin Moders Breve.

Vi drejede ind paa en Sidesti og nærmede os et smukt Lysthus, bygget som et Schweizerhus i Miniatur. I en af Stuerne i dette Lysthus fik jeg Øje paa en ung Dame. Hun stod ved Bordet og saa ud over Markerne.

Det var Miss Fairlie,

Hvordan skal jeg kunne beskrive hende?

Den lille Akvarel, som jeg senere i disse Omgivelser malede af Laura Fairlie, ligger foran mig paa min Pult, medens jeg skriver. Jeg ser hendes dybe, store, tankefulde Øjne for mig, hendes matbrune Haar, der krusede sig om Panden i en naturlig Bølgelinie. Hun bærer en enkel Muselinsdragt, hvis Mønster er dannet af lyseblaa og hvide Striber. Den er blaa — som hendes Øjne, og fremhæver i hver Linie Figurens fuldendte Harmoni. — — —

Hun henvendte nogle venlige Ord til mig, som jeg af Beundring næppe formaaede at besvare, hvorefter vi satte os op i en Vogn og kørte en Tur paa nogle Timer.

Paa Tilbagevejen lod jeg Damerne selv vælge de Udsigtspunkter, som de under min Opsigt skulde tegne den følgende Eftermiddag. Da de havde trukket sig tilbage for at klæde sig om til Middagen, og jeg atter var alene i min Stue, syntes mit gode Humør at forlade mig. Jeg var urolig og utilfreds med mig selv, vidste næppe hvorfor. Maaske stod det mig for første Gang klart, at jeg havde nydt vor Køretur mere som Gæst end som Tegnelærer. I hvert Fald var det mig en stor Lettelse, da Middagstimen rev mig ud af min Ensomhed og atter førte mig sammen med Damerne.

VII

Da jeg traadte ind i Salonen, studsede jeg over den mærkelige Modsætning, der herskede mellem Damernes Klædedragt. Medens Mrs. Vesey og Miss Halcombe var rigt klædte, den ene i lysegul Silke, den anden i sort Fløjl — bar Miss Fairlie kun en enkel, hvid Muselinskjole.

Efter Middagen vendte vi alle tilbage til Salonen. Miss Fairlie satte sig saa til at spille, men da Maanen begyndte at beskinne Terrassen, gik hun derud, og jeg fulgte hende. Miss Halcombe var saa fordybet i sin Lekture, at hun ikke syntes at bemærke vor Bortgang.

Vi havde vel staaet fem Minutter derude, da Miss Halcombe — sagte, ivrigt og i en fra hendes sædvanlige forskellig Tone — kaldte paa mig.

Jeg traadte øjeblikkelig ind i Værelset.

»— Aa, hør engang Slutningen af dette Brev,« sagde hun, »kaster det ikke Lys over Deres mærkelige Æventyr i London. Det er fra min Mor til hendes anden Mand Mr. Fairlie og skrevet for omtrent elleve eller tolv Aar siden. Paa den Tid havde Mr. Fairlie, hans Hustrn og min Stedsøster Laura allerede længe boet i dette Hus, medens jeg opholdt mig i Paris for min Uddannelses Skyld.«

Hendes Ansigt var alvorligt og hendes Stemme lidt usikker. I det Øjeblik, hvor hun holdt Brevet op til Lyset, gik Miss Fairlie forbi Glasdøren ude paa Terrassen; hun kastede et Blik ind til os, men da hun saa os beskæftigede, gik hun langsomt videre.

»Det vil kede dig, min kære Philipp, stadig kun at høre om mine Skolebørn. Men du maa ikke dadle mig derfor. Yderligere kan jeg meddele dig noget virkeligt interessant om en ny Elev.

Du kendrr jo den gamle Mrs. Kempe i Landsbyen? Hun er ved at dø, og nu kom hendes eneste Paarørende, en Søster, hertil i forrige Uge for at pleje hende. Hun kom den lange Vej fra Hampshire, og hedder Mrs. Catherick. For fire Dage siden besøgte Mrs. Catherick mig og bragte sin lille Pige med, som er omtrent et Aar ældre end vor kære lille Laura —«

Her gik Miss Fairlie atter forbi den aabne Dør. Miss Halcombe ventede, til hun var forsvunden fra Synskresen, før hun fortsatte:

»Mis Catherick er en meget respektabel Kone. Der er dog noget i hendes Fremtræden som jeg ikke forstaar. Med Hensyn til sig selv er hun tilbageholdende indtil Hemmelighedskræmmeri, og hun har i sit Ansigt et Udtryk — ja, jeg kan ikke beskrive det — men det bibringer mig en Følelse, som havde hun et eller andet paa Samvittigheden. Hun er i det hele taget, hvad man kunde kalde en levende Hemmelighed.

Hvad der førte hende til Limmeridge House var altsaa Søsterens Sygdom, og hun var nødt til at medtage sin lille Datter, da hun ikke kendte nogen hjemme, hun kunde betro hende til. Mrs. Kempe kan dø om en Uge, men ogsaa ligge i maanedsvis; Mrs. Catherick bad mig derfor, om hendes lille Anna maatte deltage i Skoleundervisningen paa Betingelse af, at hun efter Mrs. Kempes Død atter maatte forlade den og vende hjem med sin Moder. Jeg indvilgede heri, og Laura og jeg bragte saa den lille Pige hen i Skolen.«

Atter gik Miss Fairlie forbi i Maanelyset.

Miss Halcombe holdt inde med Læsningen, til hun var passeret og fortsatte:

»Jeg har fattet stor Hengivenhed for min ny Elev, kære Philipp, og det af en Aarsag, som du vist vanskeligt kan tænke dig.

Da hendes Mor har meddelt mig ligesaa lidt om sit Barn som om sig selv, maatte jeg selv opdage, at det stakkels Barns Forstand ikke var saa veludviklet, som den efter hendes Alder burde have været.

Jeg bad saa Lægen om at undersøge hende. Han mente, at det vilde fortage sig med Alderen. Men han tilføjede, at en omhyggelig Opdragelse i Skolen vilde være af stor Vigtighed, da hendes usædvanlig langsomme Opfattelsesevne tydede paa, at alle de Indtryk hun modtog nu, vilde holde sig for Livet.

Du maa nu ikke tro, kære Philipp, at jeg har faaet Forkærlighed for en svagsindet. Nej, den lille Anna Catherick er en elskværdig, sart og taknemlig lille Pige, der siger de nydeligste Ting paa en højst ejendommelig, pludselig og halvt forbavset Maade.

Skønt hun er meget propert klædt, viser hendes Kjoler dog en sørgelig Mangel paa Smag. Derfor lod jeg igaar en af Lauras hvide Kjoler sy om til hende og forklarede hende, at Hvidt stod bedre til hendes Hud- og Haarfarve end kulørt.

Hun stammede og saa forvirret paa mig; saa rødmede hun pludselig og syntes at forstaa mig. Hun greb min Haand og kyssede den. Saa sagde hun:

»Jeg vil altid gaa i Hvidt, saa længe jeg lever. Det vil hjælpe mig til at huske paa Dem, Madame, og til at tro, at De endnu synes om mig, naar jeg allerede er borte og ikke mere faar Dem at se.«

Miss Halcombe standsede og saa over paa mig.

»Var Damen De mødte paa Landevejen ung?« spurgte hun.

»En to tre og tyve Aar tænker jeg.«

»Og helt hvidklædt?«

»Fra Top til Taa.«

Miss Fairlie svævede nu for tredie Gang forbi ude paa Terrassen. Mit Blik heftede sig ved det hvide Skær fra hendes Kjole, og der paakom mig en Følelse, som jeg ikke kan finde Udtryk for — en Følelse, der fik min Puls til at slaa og mit Hjerte til at skælve.

»Hør engang de sidste Linier i Brevet.«

Da hun hævede Papiret op imod Lyset, vendte Mis Fairlie sig fra Gelænderet, traadte et Skridt hen mod Glasdøren og blev staaende overfor os.

Miss Halcombe læste:

»Og nu, kære Philipp, kommer jeg til den virkelige Aarsag, hvorfor jeg holder saa meget af Anna Catherick: Endskønt hun ikke er nær saa smuk som Laura, saa er der dog en saa besynderlig Lighed mellem hende og vort Barn, at —«

I det Øjeblik gik Miss Fairlie forbi Glasdøren.

Jeg sprang op fra min Stol, inden Miss Halcombe fik talt ud. Der kom den samme Fornemmelse over mig som dengang paa Landevejen, da den gaadefulde Kvinde lagde sin Haand paa min Arm.

Der stod Miss Fairlie i Maanelyset — i Holdning og Figur, i Hudfarve og Ansigtsform en tro Kopi af Damen i Hvidt.

Den Tvivl, der længe havde pint mig, blev til Vished. Det Noget, den havde manglet mig, var — min egen Erkendelse af den mærkværdige Lighed mellem Patienten fra Sindssygeanstalten og Arvingen til Limmeridge House!

Miss Halcombe bøjede sig henimod mig.

»Sig intet til hende,« hviskede hun. »Lad Opdagelsen af denne Lighed forblive som en Hemmelighed mellem Dem og mig. Kom herind, Laura og væk Mrs. Vesey med lidt Klaverspil.«

VIII

Dage og Uger gik.

Vi erfarede intet nærmere om Anna Catherick. Hun interesserede mig heller ikke mere. (Fortsættes.)

Lauritz Byrge,
Forenings- & Selskabslokaler.
Selskaber indtil 170 Kuverter.
Baade større og mindre Lokaler.
Dansk Arbejder Loge,
Blegdamsvej 26. Telf. 6405.

P. A. Fischer's
Farve- og Fernisfabrik.
Stengade 10—12. Telefon 952.
Detailsalg af alle Malervarer færdige til Brug, til Dagens billigste Priser.

HERMAN JUST'S
Pariserfarveri og kemiske Tøjrensnings-Anstalt.
Hele Dame- og Herregarderober renses og farves uden Opsprætning. Specialitet: Gardin og Møbelstoffer. Dekartering af Dame- og Herrestoffer.
Pustervig 3. Tlf. Byen 1537 y.
Raadmandsgade 2. Tlf. Taga 113.

DANSK LIGBRÆNDINGS FORENING
Kontortid: Kl. 11—3, samt Mandag og Onsdag 5—7, Fredag 6—9.
Aaboulevard 16.
Tlf. Nora 2812.
Tilkendegivelser og alle Oplysninger sendes gratis.
Enhver kan blive Medlem.

Peter Sørensen
Nørrevoldgade 22
Eneste Specialfabrik for Pengeskabe i Danmark.
Hvert Skab bukket af en Staalplade.
Telf. Byen 2536 x   Telf. C. 223

Tandlæge Edv. Møller,
Købmagergade 30, 2.
udfører enhver Tandbehandling til smaa Priser. Samvittighedsfuldt Arbejde. Bedøvelse hele Dagen. Konsultationstid 10—3½, 6—7 Eftm. og 10½—12 Søndag. Telefon 8181.

W. Bähncke & Co.
Assurance.
Niels Juelsgade 3.
Telf. Central 128 og 129.

Wilsons Gummivarelager
12, Gothersgade 12.
Alle Syg^epl.-Artikl. sendes mod Efterkrav. Ill. Katalog

»Fattigdommens Afskaffelse«

Tegning af Anton Hansen.

Kunsten skaber Glæde, og Glæde er Rigdom — altsaa har vi her en Vej til Fattigdommens Afskaffelse!

Husassistenten.

Længe nok har hun Tjenstepige været,
Nu vil hun have et mer' moderne Navn,
»Pige i Huset« er noget ud i Vejret,
Næh, hendes Titel har længe skabt et Savn,
:|: Nu vil hun kald's noget eminent:
Over-stue-kokke-køkken-kammer-assistent. :|:

Og hendes Moder, der tjener sine Knapper
Ærlig og redelig den hele lange Da',
Ved at gaa ud omkring hos Folk og vaske Trapper,
Hun vil da ogsaa en anden Titel ha'.
:|: Hun har jo tænkt sig nu omtrent:
Hoved-trippe-trappe-trine-overassistent. :|:

Nu er en Barnepigetitel rent alave —:
Amme, bevares vel, det lyder ikke godt,
Møder hun nu Gardisten ud i Kongens Have,
Saa maa hun ha' et Navn, der lyder mere flot.
:|: Et vil hun nok være bekendt:
Over-rulle-tulle-trille-lille-assistent. :|:

Saa maa en Jordemoder ogsaa ha' et andet
Navn, der kan lyde i vores København.
Jord'moder uf, føj! det lyder rædsomt vandet,
Nu maa hun selv gaa om og finde paa et Navn.
:|: Snart faar hun et — ja vær' nu spændt:
Over-storke-barsels-hyle-unge-assistent. :|:

Konen, som passer paa et underjordisk Tempel,
Det under Jorden, De ved, paa Højbroplads,
Hun har nu faaet det smittende Eksempel
At skifte Navnet dèr paa Pladsen, wass ist dass?
:|: Aa, det er let, lyder omtrent:
Under-trykke-stille-lille-ær'ne-assistent. :|:

Robert Bly.

EUROPAS SMILEBAAND

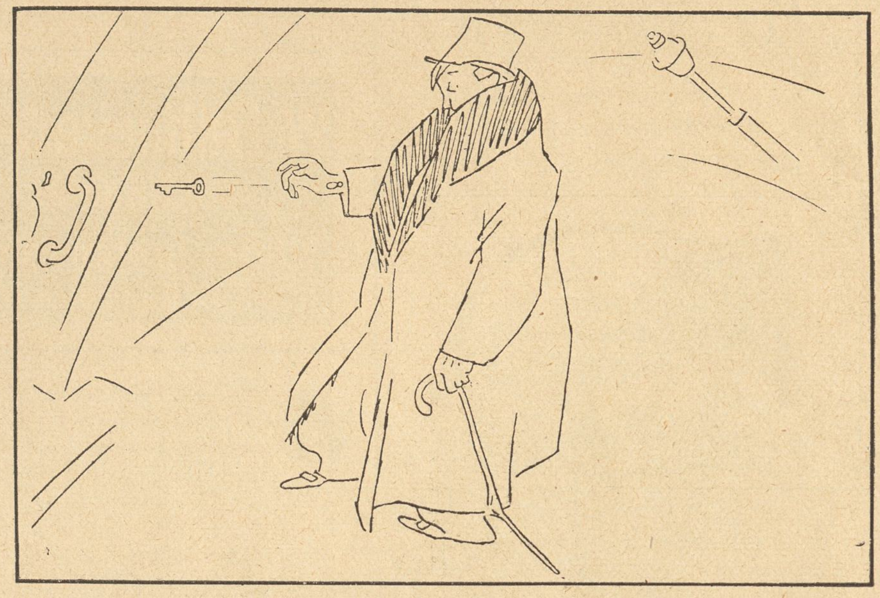

Edisons sidste og største Opfindelse: *Den elektriske Gadedørsnøgle* (for »aftentrætte« Herrer).

(»Søndags-Nisse«.)

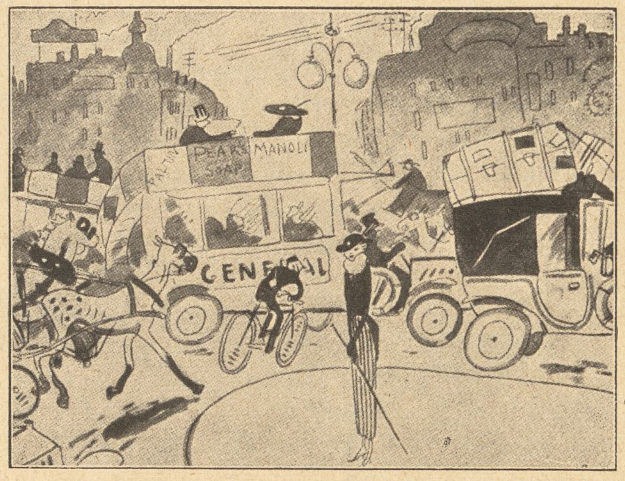

Damen, der ikke kan komme over paa Fortovet paa Grund af Vognfærdslen: — Nu har jeg staaet her i 20 Minutter — og først nu forstaar jeg, hvorledes *Robinson* maa have været til mode paa den øde Ø!

(»Meggendorfer Blätter«.)

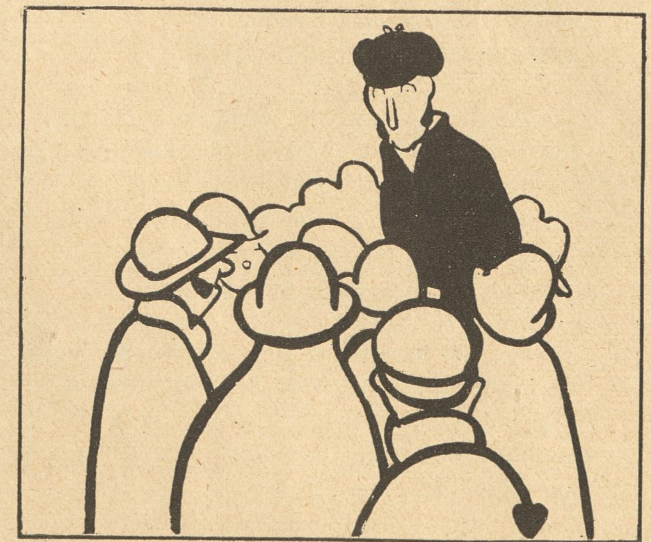

»De' er første Gang, jeg har Løkka (»Løkken«) me' mig, sa' Manden, han gik i Skauen for at hænge sig.

(»Vikingen«.)

Efter Auktionens Slutning meddeler Auktionarius, at Grosserer Jansen har mistet sin Tegnebog, hvori der var 200 Kroner, og at Grossereren byder 5 Kroner for at faa den tilbage.

Ifrig röst i hopen: — Jag bjuder 10!

(»Strix«.)

C. B. Møller & Co.s Cigaretter

Hævet over enhver Konkurrence:
Rose No. 101 .... 15 Stk. 10 Øre
Zouav a la Algier . 15 » 10 »
Monaco med Kork 10 » 10 »
etc.

Rød = Indmad

København K.

Alle Københavnere med K. kendte den flinke Musiker Büren, som i mange Aar spillede i „Kistens" Orkester. Et af hans højeste Ønsker var at se et Tivolifyrværkeri, hvis Knald han de tusinder af Gange akkompagnerede med sin Stortromme. Han bad de skiftende Direktører i „Kisten" om Tilladelse til at gaa ud og se Fyrværkeriet, men de svarede allesammen, at „det kunde han altid komme til" — Orkesteret kunde ikke undvære hans Medvirken paa det mest spændende Punkt paa Aftenen.

I ca. 20 Aar sad Büren i „Kisten", og saa døde han — uden at have set et Tivolifyrværkeri!

Ha, ha! De udlover 1000 Kroner i Belønning til den, der kan fange mig, men hvormeget giver Byens Borgere den 74-aarige Politidirektør for — ikke at fange mig?

4/1. Omtrent samtidig kom der to Udnævnelser, der glædede mig overordentlig. Hemme blev kongevalgt Landstingsmand og Deuntzer blev Musikdirektør i Tivoli.

— Ak ja, hvor alt er viseligt indrettet i vort kære Samfund!

Damen paa Herregaardens Trappe til Tiggeren:

— Uforskammede Karl! Vil De øjeblikkelig tage den beskidte Kasket ud af Munden paa det stakkels Dyr!!

5/1. I denne Tid har *Molde* gevaldig travlt med sine smaa Blanketter, som vi alle gør klogest i at udfylde. Men det er dog vist ikke *alle*, der gør det med Glæde.

— Nej. *Nørregade-Røveren* og *Storm-Nielsen* skal vist ikke ha' noget af — *Selvangivelse!*

Majs.

Hvad Lighed er der imellem en »Brækker« og en Missionær?

De søger begge efter fattig Evne at skaffe *Lasten* bort.

*

Hvad kan man sige om en Flok »Brækkere«, der kravler ned i Lasten?

At ved *Lugen* forsvinder Ukrudtet.

*

Hvad kan man sige om de Huse i Frihavnen, hvor »Brækkerne« opholder sig?

At de er nogle rigtige *Pak*-Huse!

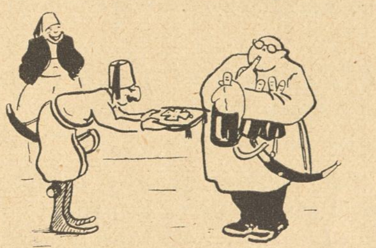

Vingrosserer *Thomas S. Lorenzen* er af Beyen af Tunis bleven udnævnt til Officer af Nichau-Iftikhar-Ordenen.

»Ravnen«s Korrespondent i Tunis skriver:

Det besynderlige Tilfælde er indtruffen, at en *Beyer* har dekoreret en *Vin*grosserer, nemlig Hr. *Thomas S. Lorentzen*. Storvisiren indstillede Thomas S. til Officer med den Motivering, at den berømte danske Mand havde skænket en Altertavle til de »vantros« (en Vinhandler, der er *vantro!!*) Kirke og ikke til den muhamedanske Moske, samt fordi han havde været Leder af en Forlystelsesanstalt, hvor skønne, hvide Slavinder og den berømte Houris Suleima Dagmaria ben Hansonia havde forlystet Folket og Beyrens Fætter *Siameseren*.

En tunesisk Deputation er nu afrejst fra Afrika for at overrække den lykkelige Vinhandler den fine »Kapsel«.

Hvilken Forskel er der imellem en Bjørn og J. C. Christensen?

— Jo, Bjørnen ligger i Hi om Vinteren, men J. C. ligger i Hee om Sommeren.

6/1. Den Leipziger-Købmand Heinemanns Hustru, født *Dagmar Hansen*, er nedkommen med en stor og dejlig Dreng. *Det* Kunststykke har Fruen aldrig kunnet præstere herhjemme.

— Nej. Men saadan gaar det altsaa til i Leipzig!

Kongens Nytorv.

Man priser sin Hjærne og al sin Forstand,
men kommer dog ingen Vejne.
Jeg tror, den Sag er forkert greben an:
La' vær' med at spærre og hegne.

Jeg har en Ide, som er mere krabat,
og som Byens Finanser kun glæder:
en lille Entré og et Tælleapparat
ved samtlige Gader og Stræder!

Aabent Brevkort.

Hr. Redaktør!

Nu er der Politi i den. Opdagere over det hele. Røveren ligger paa Trapperne, mens Retfærdigheden sover. Kære Hr. Redaktør, skal vi to tjene de 1000 Kroner eller skal vi la' dem ligge? I de sidste 14 Dage er 600 abelignende Medmennesker bleven arresteret paa Gaden, 22 er bleven taget paa W. C., 18 hos Barberen og 2 i Brudesengen. En ældre Mand blev sat fast, fordi han gik med *Fadermordere*, og et Postbud, medens han »*tømte Kassen*«. En ung Mand med Abeansigt blev hugget i Pustervig men fik Lov at gaa lidt efter. Han havde bare »stjaalet et Kys« fra en ung Pige i samme Gade. Urtekræmmer Jensen i Fiolstræde lod en ung lys Mand anholde, fordi han paa en mistænkelig Maade vilde have vekslet en 10 Øre i to Femører. De Røvere, de faar fat i, vil ikke tilstaa. Naar man spørger dem i Øst, svarer de i Nørregade. En kendt Billedhugger tog de ogsaa, fordi de fik at vide (pr. Telefon), at han levede af at »hugge« — ham var det hellerikke. Sædelighedspolitiet er nu kommet i Arbejde. Blandt de stjaalne Penge skal efter Sigende være stor »Seddel-lighed«, og hvis Politiet faar Fingre i den rigtige Røver falder der s'gu nok en Orden af, — men det bliver vel nærmest *Ordens-Politiet*, der hugger den! Haanden paa Hjærtet og Øjet i Haanden, Hr. Redaktør. Skal vi to tjene de Tusind' Kroner?

Haandslag og Fingeraftryk.

Deres
Kresjan Blegdam.

Jens Ring. Deres elskværdige Brev med alle dets begejstrede Udtryk om »Ravnen«, »der nu er Danmarks bedste Blad«, nægter vor Beskedenhed os at aftrykke. Deres Ønske om at faa en saadan »Serie« i »Ravnen« kan godt — ved Lejlighed — ske Fyldest.

»Piller«.

Mel.: Ros din Kone.

Den yndigste lille Pille funden er,
og det er ikke til at sige Jer, hvor sund den er.
F. Eks. hvis Du har et rigtigt skidt Humør,
maa Du prøve noget, som ikke Du har prøvet før.
Ikke give efter, se at kom til
Kræfter, ikke være sur og gnaven,
som Du jo saa tidt er,
ikke drikke Bitter,
selv om Du har ondt i Maven.
Spis en »Pille«, der kan opvække
Dig af Drøm! Spis en Pille,
der virker som et Søm.

Er Du »fuldfed«, og Du godt ku' li' at skæmme Dig,
er der Midler, Du skal end'lig ikke græmme Dig.
Naar Du gaar fra Frue Kirke, skal Du spilleme,
hvis Du savner noget, bare ta' en Pille me'.
Hver en lille Pille
skal Du gaa og trille
langsomt hjem fra Apotheket,
put dem saa i Munden,
de giver vist i Grunden
dejlig Eftersmag i Skægget.
Lad dem smage den Pillekur, den hjælper straks,
paa 8 Dage, saa bli'r Du som et Aks.

Se, naar man om Morgenstunden vækker Dig,
skal Du ha' en Pille ligefør Du brækker Dig,
og naar saa du er ligeved at pille a',
et Par Stykker med Dig skal Du li'e saa stille ta'.
En naar Du er dødssyg,
en naar Du er søsyg
eller har den lille Dille,
og naar med Rabalder
Døden bort Dig kalder,
skal Du ha' den sidste Pille.
Disse Piller i Eftermæle Liv og Død,
disse Piller, de virker »Pine Død«.

Ligie.

Vi har — for at opmuntre Deres Digtergejst — indlemmet et Par af Deres Vers i vore efterstræbte Spalter. Naar vi ikke har gengivet *alle* Versene, er Grunden den, at vi har haft nogen Besvær med at faa de udeladte til at glide ned, en Bemærkning, der gærne maa tages som en »Stikpille«.

Forlov- elsesringe 14 & 18 Karat.
Th. Halgreens
Specialforretning.
Gothersgade 34, ligefor Regnegade.
Fabrikation en gros ved elektrisk Motor & Udsalg. Ingen Filialer.
NB. Kun massive Ringe. 14 Karat fra 7 Kr., 18 Karat 10 Kr.
Ringe af simplere Kvalitet føres ikke. Forretningen etableret 1880

Holger Bekker, Hotel C., Paris. Det smigrer os virkelig, at »Ravnen« ogsaa i *Paris* bliver dyrket saa ivrigt og forskaffer os mange ny Medarbejdere. Af Deres lange »Juledigt« hidsætter vi disse Linjer, som et Pust fra *Alfred de Mussets* Fædreland:

Den søde, velsignede Juletid
er atter igen nu oprundet,
hvor Gæs beredte til Lækkerbid
saa herlig en Død har fundet,
og Droschehesten den gamle,
elendige, magre Krik,
som Føl ung og fed
bli'er leveret fra Slagterens Butik.

Kære Ravn!
Billedet ønskes med Farve paa Forsiden. Den tykke Mand er Murer i hvidt Tøj. Det er tegnet af Sv. Dueos.

Kære *Dueos!* Vi har sendt Deres Originaltegning til Direktøren for Nationalgalleriet, hvor den har sin rette Plads. Glædelig Nytaar!

C. K. Jensen. Det pudsige Ordskifte paa Færgen skal nyde Fremme!

A. R. Jacobsen, Lyngby. De spørger, om vi synes, »De er kommen Dem gevaldig i det ny Aar«. Absolut, specielt da, hvis Tegningen havde været lidt mere klar og Teksten lidt mindre uartig!

Niels Lindblad, Boulevard Voltaire, Paris. Vi har læst »En Drøm« igennem og fundet den ganske god, men den er for tung for »Ravnen«.
Hilsen til det skønne Paris!

Københavns
Tilskærer-Akademi
Nørrevoldg. 42.
Katalog over Tilskærerkursus og Tilskæring af Mønstre sendes paa Forlangende.

„Blomsterbazaren"
Nørrebrogade 207 o Tlf. Taga 205
Smagfulde Kranse og Buketter sendes overalt i Byen
Specialitet: Foreningskranse.
Prompte Ekspedition.
Ærb. *E. Rosendal.*

Schulstad Ludvigsen
Maltet Brød
Giv Agt paa Varemærket

Karl Ort, Randersgade. Deres to Tegninger skal ved Lejlighed se Dagens Lys.

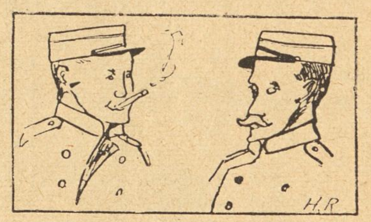

— Naa, hvordan er det saa gaaet Dig, siden vi var inde sidst?
— Aa, hvordan det er gaaet mig saadan op og ned, jeg er blevet Elevatorfører.

Harald Rasmussen. At Vittigheden er gammel, opvejes i nogen Grad af den Omstændighed, at de talende Personer er saa nette og unge!

R S. De synes at have Talent. Naar der bliver Plads, skal vi bringe en af Deres Tegninger.

HJEMMET
DAMERNES BLAD
er Danmarks mest populære Ugeblad
10 Øre pr. Nr.
1 Kr. 25 Øre pr. Kvartal.

Storm-Petersens „Levende Billeder". III.

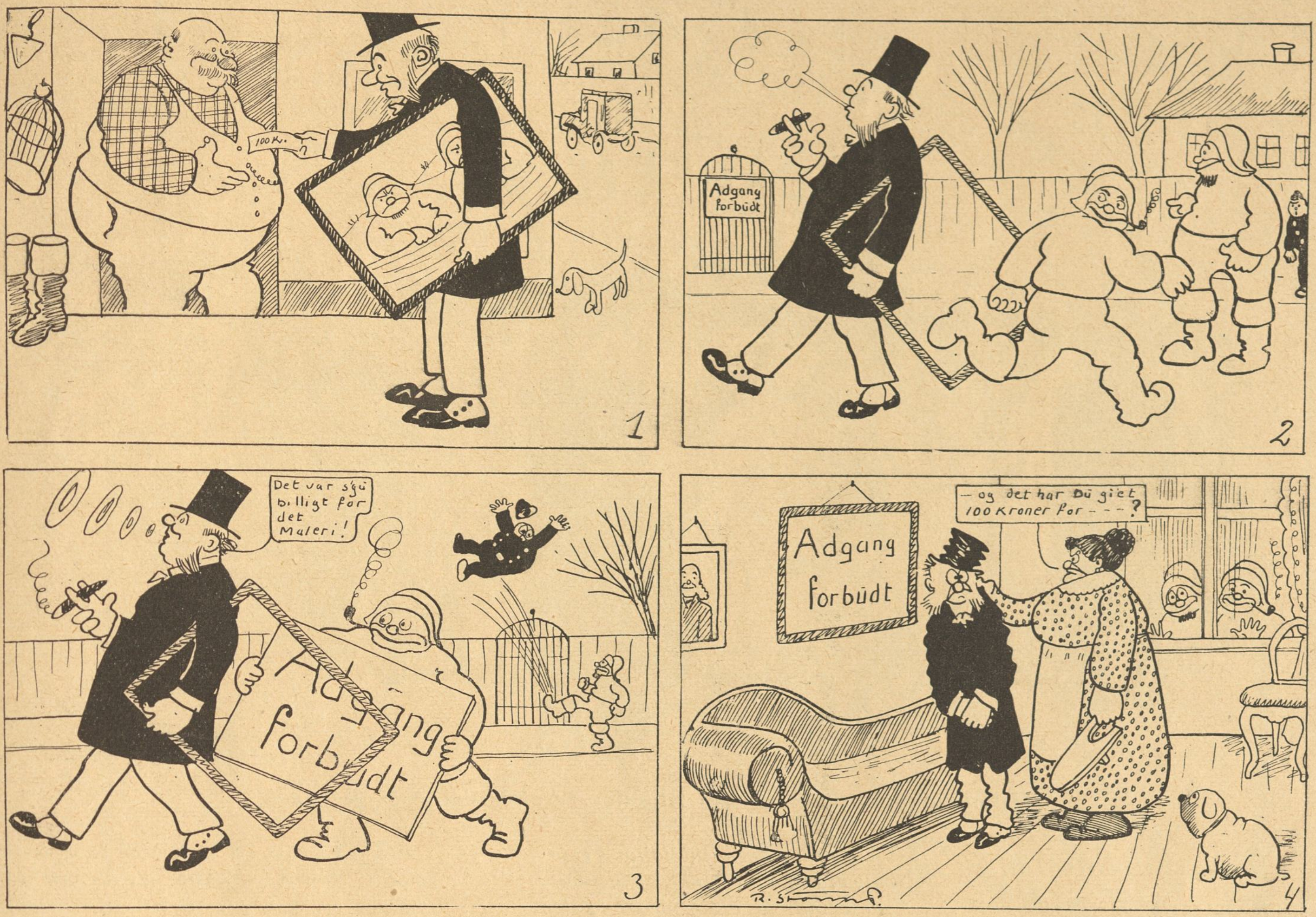

Forsigtig!

Lærer Mathisen er kommen til Paris med sin Familie, og da de første Gang kommer ud paa Boulevarden, holder Mathisen følgende Foredrag: — Vi befinder os altsaa nu i en Storstad, hvor det gælder om at være forsigtig; husk vi er ikke længere i Kallundborg og Farer lurer her allevegne. Sofie holder Øje med Omnibusserne, Petrea ser tilbage, at vi ikke bliver overraskede af Automobilerne, Johan passer paa vore Lommer, at vi ikke bliver bestjaalne, og imens kigger jeg op i Luften og holder Øje med Flyvemaskinerne!

Han kender ham!

Første Handelsrejsende: Morderlig fin Affære i Aarhus. Hvor meget tror Du, jeg solgte?

Anden: Ved det ikke.

Første: Jamen hvormeget tror Du?

Anden: Det halve.

Første: Det halve — af hvad?

Anden: Af det, Du vil nævne!

Vidneforklaring.

Dommeren: Hvad ved Vidnet om Slagsmaalet?

Vidnet: Hr. Dommer, De er det største Faarehoved —

Dommeren: (rasende) Hvad vover De at sige —?

Vidnet: De er det største Faarehoved jeg nogensinde — —

Dommeren: De har krænket Retten, og jeg idømmer Dem — —

Vidnet: — Hr. Dommer. De er det største Faarehoved, jeg nogensinde har set, sagde Tiltalte til Klageren ... og saa kom de op at slaas!!

Overlegen.

En Millionær, der var kendt for sin Storsnudethed, fik forleden Besøg af en ung, fattig Mand, som længe havde været forelsket i Millionærens smukke Datter.

Den unge Mand fremstammede Noget, der skulde ligne et Frieri, og blev til sin Forbavselse modtaget med stor Elskværdighed af Millionæren, som bød baade Vin og Cigarer. Da den unge Mand vilde til at gaa, udbrød Millionæren: — Naa, hvem var det saa, De vilde ha'? Var det Stuepigen eller Kokkepigen?!

Skallet.

Gamle Lars er efterhaanden bleven fuldstændig skallet, og en Morgen bliver han overrasket af en Bekendt, der ser ham staa og vaske sig med Hat paa.

— Hvorfor vasker Du dig med Hat paa? spørger den fremmede.

— Ja, svarer Lars, ellers ved jeg jo ikke, hvornaar jeg er færdig med at vaske Ansigtet!

Betingelser.

Advokaten: Har Fruen noget bestemt Krav at stille i Anledning af Skilsmissen?

Fruen: Ikke andet, end at Børnene skal tilfalde min Mand og Automobilet mig.

Tegning af Erik Frederiksen.

»*Hvor der ventes.*« Tredje Billede: »*Forlystelsesstedet*«.

Nat i Frihavnen.

(Mel.: »Det er Nat« af »Filmsdronningen«.)

— Se Billedet paa næste Side. —

Det er Nat, det er Nat,
helt marode og mat
har »Marineren« lagt sig til Ro.
Det er Nat, det er Nat,
nu ta'r Drømmene fat,
tyst de lister sig ind i hans Bo.
Han har aset og slidt,
han har maset os stridt,
han har anvendt sit hele Talang,
nu han drømmer saa huldt,
i hans Drøm er der fuldt
af smaa lækre Skruebræk're,
og de luller ham blidt med en Sang:
»Her vi kommer i fuldtallig Trop,
allevegne man sanked os op,
vi er alle gevaldig med paa den —
vi er søde smaa Hædersmænd.«

Det er Dag, det er Dag,
ganske lille og spag
har »Marineren« sat sig i Gang.
Det er Dag, det er Dag,
Haabets herlige Flag
hænger slattent og slapt paa sin Stang.
Var der før Hiv og Sving,
sker der nu ingenting,
kun til »Pauser« har de Folk Talang,
deres »Slid«, ak, hvor tamt —
og han smiler saa stramt:
»De er lækre, disse Bræk're,
ak, du milde, se bare en Gang:
Her de møder i fuldtallig Trop,
allevegne man sanked dem op,
de er alle gevaldig med paa den,
men — de ka ej, de Hædersmænd. —«

Det er Kvæld, det er Kvæld,
sikket Held, sikket Held,
nu kan Brækkerne atter gaa hjem.
Det er Kvæld, det er Kvæld,
Tak, Farvel — Tak, Farvel
og paa Gensyn, uha, den er slem.
Blev der løsset en Baad?
Ikke levende Raad
véd Hr. Bergsøe, om Næsen saa lang.
Nu med skulende Blik,
som et Fodspark de fik,
gaar de lækre Skruebræk're
og de byder Godnat med Sang:
»Bort vi lusker i fuldtallig Trop,
Hr. Betjent tag i din Favn os op,
vi er alle gevaldig med paa den,
vi er Frihavnens Hædersmænd!«

Narren.

En lille Fejltagelse.

En Bondemand skulde bringe en Kurv Pærer op paa en Adelsmands Slot.

Paa Trappen op til Slottet mødte han to Aber, der var klædt som Børn med en rund Hue paa Hovedet og en lille Sabel ved den venstre Side. Da Bonden saa dem, tog han sin Hat af og bukkede dybt.

Aberne nærmede sig Kurven og begyndte at spise af Pærerne. Bonden stirrede tavs og maabende paa dem, mens de fortærede Størsteparten af Pærerne. Da de ikke kunde spise flere. tog de Favnen fuld og forsvandt ned ad Trapperne.

Bonden gik mismodig op til Naadig-Herren.

— Jeg bringer her Pærerne, som Naadig-Herren har bestilt.

— Tak! sagde Adelsmanden, men Kurven er jo ikke engang halvfuld. Jeg bad jo om en hel Kurv.

— Den var helt fuld, da jeg gik hjemmefra, sagne den skikkelige Mand. Men paa Trappen mødte jeg Naadig-Herrens to Sønner. De spiste over Halvdelen af Pærerne, og jeg turde ikke forbyde dem det!

Poesi og Prosa!

Forelsket ung Mand: Frøken, jeg elsker Dem. Vil De dele Lod med mig?

Meget ung Dame: Ih, ja! Hvilket Nummer spiller De paa?

Ravnens Nytaarskonkurrence har vundet en mægtig Tilslutning, og det har været umuligt at faa opgjort alle Besvarelserne saa betids, at Resultatet kunde foreligge i dette Numer.

Men i det næste kommer det!

Frit efter Thorvaldsen. **Nat i Frihavnen.** Tegning af Sv. Ulrich.

AALBORG OG A. BRØNDUM & SØN'S
AKVAVITTER

Den tvetydige Paraply.

Et Æventyr med en vaad Begyndelse og en tør Ende.

Af *M. G.*

Det var en af vore smukkeste Sommerdage. Tænderne klaprede i Munden paa mig i de kolde Værelser. Jeg trak en let Sommerpels paa og gik gennem Wiens Gader.

Jeg har allerede sagt ovenfor: det var en af vore smukkeste Sommerdage; det begyndte altsaa ogsaa at regne.

Jeg har i lang Tid ingen Paraply baaret. For det første fordi jeg ingen har. For det andet — thi der gives Mennesker, som ikke er tilfredse med den mest overbevisende Grund — fordi jeg ikke er Tjener for min Paraply, som lader sig bære af mig, saa snart det blot er en Smule daarligt Vejr. — Saasnart der bliver opfunden en Paraply, der kan bære mig i daarligt Vejr, anskaffer jeg mig ogsaa straks en. — Regnen begyndte i den Grad at styrte ned, at jeg blev nødt til at træde ind i en Gadedør og, som man siger her: krybe i Ly.

At Regn og Storm, Torden og Lynild er Kærlighed gunstig, er en bekendt Sag.

Det var i — Gaden. Læseren kan ikke tage fejl, thi lige overfor Huset staar hver Aften, naar Himlen er overtrukket med Skyer, Stjærnebilledet: Jomfruen.

Jeg stod i Døren og saa op mod Himlen; thi Mennesket retter desværre først sit Blik mod Himlen, naar Uvejr truer det. Da ser jeg pludselig paa Vejen mellem mig og Himlen et Vindue, og ved Vinduet — ak! ved Vinduet! — Nu mener Læseren sikkert, det vil hedde: »Og ved Vinduet et kvindeligt Væsen o. s. v.«? ikke sandt, det mener Læseren?

Det er ogsaa rigtigt — og ved Vinduet et kvindeligt Væsen. Hvorledes skal jeg nu skildre det? Kære Læser, udmal Dig det selv efter eget Behag. Jeg er tilfreds med alt. Som Du forestiller Dig det, saaledes skal det være.

Hun sad ved Vinduet og — læste? Nej! Vandede Blomster? Nej! Legede med Nattergalen? Nej! — Jeg vil ikke narre Læseren, Jeg er i dette Øjeblik Historiker og ikke Romantiker! Jeg giver historisk Sandhed! Hun sad ved Vinduet og rensede Negle.

Jeg saa op, hun saa ned. Det *var* rigtigt: vi saa hinanden, vi elskede hinanden, vi svor hinanden evig Troskab! Alt ved Hjælp af Fysiognomik!

Ruden! Vinduesruden! Den fordømte Vinduesrude generede mig forbandet; Mennesket skal aldrig tro en Vinduesrude! En Pige bag en Vinduesrude er et ganske andet Væsen end uden Vinduesruden. Glarmestrene har skabt den største Illusion i Verden. Et Pigeansigt bagved et Vinduesglas frembringer det største optiske Bedrag! Man maa aldrig forelske sig førend hun har lukket Vinduet op!

Hun lukkede Vinduet op! Ak! hvilken Skønhed! Hun var smuk som, som, se mine samlede og endnu usamlede Skrifter Side 17, 39, 44, 67, 120, 201, 304, 506 og saa videre og vælg et Mønster.

Hun saa op mod Himlen og saa' ned mod mig. Jeg var jo ogsaa hendes Himmel! Saa lukkede hun igen Vinduet. Hvorfor lukkede hun igen Vinduet? Fordi det regnede! Rigtig!

Læserne ved nu ogsaa alt; man kan slet ikke overraske dem mere!

Hun saa ned igen. Paa een Gang sprang hun op, skyndte sig bort fra Vinduet, blev borte nogle Minutter, kom saa tilbage og smilte. I dette Øjeblik kom den bevingede Iris, eller for at være tydeligere, hendes Stuepige kom hoppede over Gaden, bragte mig en Paraply og sagde: »Den naadige Frøken sender Dem en Paraply!« Sagde det og forsvandt, mens jeg endnu raabte efter hende: »Jeg vil have den Ære selv at overbringe Frøkenen Paraplyen sammen med min bedste Tak.«

Man kan sige, hvad man vil. Kvinder er mere elskværdige end Mænd, oven i Købet mere end jeg selv! Og de forstaar med saadan Anstand at give os Lejlighed til at at blive bekendt med dem, at vi, Skabningens Herre, bliver rene Tølpere i Sammenligning med Skabningen.

Den næste Dag, det var netop Dagen efter, gik jeg til hende. Det var et meget smukt Vejr.

Hvilken Forskel: i Gaar og i Dag! I Gaar gik jeg i Regn uden Paraply, i Dag i Solskin med en Paraply! Naturen er rig paa saadanne sindrige Meningsløsheder.

Jeg gik op, lagde mit Hjærte til Døren. Det bankede paa. »Værsaagod!« raabte en fløjtesød Stemme, og jeg traadte ind. Hun sad ved Vinduet — jeg nærmede mig med mit Kærlighedspant, Paraplyen, paa Armen.

»Frøken,« sagde jeg og korrigerede nu straks: »Hulde Frøken. I Livet yder Manden Kvinderne Beskyttelse og Kvinderne skærmer Mændene!« Her standsede jeg for at afvente Effekten af denne glimrende Introduktion. Den gjorde ingen Virkning. »Aha!« tænkte jeg, træk det vittige Bramsejl ind og rejs den sentimentale Fokkemast!« Jeg begyndte altsaa igen:

»Højstærede Hulde! Hvor lykkelig den, der fra Livsstormen og Tilværelsens Skyhimmel kan redde sig op paa et følsomt Hjertes lykkelige Solterrasse!«

Jeg sluttede igen for at iagttage Virkningen af denne sentimentale Salut. Den døde virkningsløst hen.

Kort sagt: min Skønne forblev kold, stiv og utilgængelig. Dette Hykleri ærgrede mig. At sende mig Paraplyen, saa at sige antyde for mig paa godt paraplysk: »Kom med den igen!« og nu i den Grad at spille knibsk!

Jeg forsøgte endnu nogle Tilløb.

»Den Godhed, med hvilken De sendte mig Paraplyen, tog jeg for en mig lykkebringende Indbydelse til at forestille mig selv for Dem!« Hun sprang op. En ædel Rødme overflammede det hulde Ansigt, og hun talte: »Oh, I forfængelige Mænd! Saa vid da: Synet af Dem og det, at De stod lige over for mig, var mig saa utaaleligt, saa modbydeligt, at jeg foretrak jo før jo hellere at sende Dem Paraplyen for blot saa hurtigt som muligt at blive fri for Dem derovre!«

At jeg ved denne Tiltale maa have stillet et forbandet dumt Ansigt op, kan man let tænke sig. Dog sankede jeg endnu en Gang al min Ironi sammen for at spørge: »Men, min hulde Frøken, hvorfor behøvede De da at blive ved Vinduet, naar min Opstilling paa den anden Side Gaden var Dem forhadt!«

Hun gjorde et spotsk Kniks og sagde smilende: »Det skal jeg saamænd sige Dem: *Jeg ventede min Kæreste!* Adjø!«

Jeg gjorde højre om, lagde den tvetydige Paraply paa Bordet og forsvandt — vaad som en druknet Mus.

HANSONS STEMPELFABRIK
TF. 354 · NYØSTERGADE 2 · MÆRKEPLADER
Signeter, Dørplader, Haandtrykkerier, Brændejern, Numeratører, Perforérer.

M. Thomsens Bogbinderi,
Aarhus, anbefales.
Telefon 2065.

MULLERS HOTEL
(L. PRÆSTMARK).
Café, Restaurant og Billard.
Telefon 3558.
Diner à 1 Kr. o Middag à 50 Øre.
Nørre Farimagsgade 55.

Hygiejne, Sygepleje, Toilet og Barber Artikler.
Forlang illustreret Katalog.
Forretningen grundlagt 1900.
Depotet „DISKRET"
Prinsessegade 49, Kbh. C.

Arbejdernes Forsamlingsbygning, Aarhus.
Store og smaa Lokaler til Selskaber og Foreninger.
Restauration. Billardsalon. Telefon 2728.
S. M. Mikkelsen.

Telf. 4876 og 10424.

Forlang Illustr. Katalog.

Karambol-, Bord- og Karoline-
Billards
i Ima Kvaliteter og nøjagtig Udførelse 10 Aars Garanti. Et Lager paa 30 nye og brugte Billarder er udstillet i mine Fabriks- og Lagerrum. De sælges billigt mod Kontant, men udlejes ogsaa med Køberet, eller sælges paa moderate Betalingsbetingelser. — Elfenbens- og Imitations-Baller. Alle Rekvisitter.
R. Laursen (tidl. Winthers) **Billardfabrik**
Classensgade 7, Kjøbenhavn.

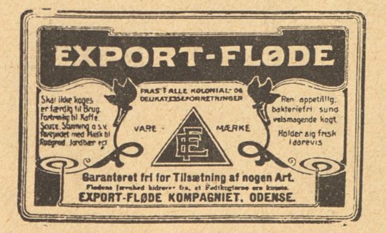

Køb RAVNEN

Mælkeriet Enigheden.
Telefoner 2146 & 6270.
Vore 54 Vogne kører overalt i Byen.

GEORG C. MØLLERS EFLGR.
HOVEDKONTOR: Vimmelskaftet Nr. 42, 2. Sal. (Yorks Passage.)
Telefoner: 913, 1124, 7980, 3313.
LAGER: Badstuestræde 9—11. Fiolstræde 12—14. Kongens Nytorv 8.
Vinkyperens Telefon: 6351. Byen 1722 x.

„Sana".
Export Mælk.
Export Fløde.
Piskefløde.

Bemærk Etiketten.
Faas hos enhver Købmand.
Steril og holdbar i ubegrænset Tid.
Dansk Fløde Export A/S., Odense.
Odense: Telefon Nr. **2052.**
København: » Øbro **162.**
» » Central **11050.**

LIND-HANSEN CLICHÉES
KØBMAGERGADE 67-69

Udgaar hver Torsdag. Abonnementspris: 1 Kr. 25 Øre Kvartalet, 10 Øre om Ugen. Enkelte Numre udenfor København og paa alle Jernbanestationer 15 Øre. Abonnement kan tegnes i København i Nørre Farimagsgade 49, Stuen, og i Provinserne paa samtlige Postkontorer og hos Boghandlerne. Annoncer modtages paa Kontoret, Nørre Farimagsgade 49, Stuen, Telefoner Central 1395 og 7495. Udgivet af socialdemokratiske Foreninger. Clichéer ved Lind-Hansens Reproduktionsanstalt.

F. E. BORDING KØBENHAVN.

Tegning af ANTON HANSEN.

En Enkedronning blev forleden begravet under et Ceremoniel, der kostede mange tusind Kroner. Hvad hun har udrettet, vides først, naar den næste Fædrelandshistorie udkommer.

Samme Dag blev Enkemadam Petersen begravet. Hun har *kun* arbejdet hele sit Liv og *kun* sat fem dygtige Arbejdere i Verden.

Tja, vi har jo ikke alle gjort os fortjent til at blive begravet med Chopins Sørgemarsch!

Redigeret af AXEL WESSEL

RAVNEN

Nr. 4. Torsdag den 22. Januar 1914

Tegning af Oluf Nielsen.

Damen: De maa dog indrømme, at *Kvindebevægelsen* har sin Berettigelse?
Herren: Vist har den det — saalænge den holder sig indenfor *Balletten!*

Andels-Anstalten TRYG.

De Forsikredes eget *kooperative* Foretagende.

Største Nytegning i Norden.

TRYG er særlig anlagt for ugelønnede og mindre Bemidlede.

TRYG styres og ejes af de Forsikrede selv.

Alle bør derfor livsforsikres i **TRYG.**

Spis Middag

Kl. 12-2 el. Kl. 3-6. Rosengaarden 14.
Kbhvn.s Tjenestepigeforenings Fagskole.

Forsamlingsbygningen
Rømersgade 22.

Telf. 1310. *Chr. Jensen.*

AFBETALING

CARL JACOBSEN & CO.
Nørrefarimagsgade **64.**

Hurtigste Syning

Laveste Priser og Vilkaar
Holmens Kanal 3, Kbhv K. Tlf. Centr. 1876

Tandlæge Edv. Møller,

Købmagergade 30, 2.
udfører enhver Tandbehandling til smaa Priser. Samvittighedsfuldt Arbejde. Bedøvelse hele Dagen. Konsultationstid 10—3½, 6—7 Eftm. og 10½—12 Søndag. Telefon 8181.

P. A. Fischer's

Farve- og Fernisfabrik.
Stengade 10—12. Telefon 952.
Detailsalg af alle Malervarer færdige til Brug, til Dagens billigste Priser.

Peter Jensen,
Bispebjerg Kro,

ligefor Krematoriet og Kirkegaarden, 2 store lukkede Glasverandaer.
Have med Lysthuse.
Telefon Taga 800.

St. Kongensg. 108
ved Politistationen

Yale Laase & Nøgler Ny Østergade 2.

Hvem er hvem?

„Ravnen"s Nytaarskonkurrence.

Den femte Januar, da de første Toner af Raadhusurets 9-Slag naaede »Ravnen«s Kontor, lukkede vi vor Dør af — Fristen for Indleveringen af Løsninger til vor Nytaarskonkurrence var forbi! Men lige til de sidste Minutter ankom Læsere med Opløsninger, og Postbudet havde i de henrundne Dage af det ny Aar slæbt saamange Breve med Løsninger op ad Trapperne, at baade han og vi rystede paa Hovedet.

Men saadan skal det være! Liv, Lyst og godt Humør og stadig Korrespondance mellem »Ravnen« og dens Læsere!

Der indkom ialt 302 Besvarelser, og da der fandtes 66 Navne i hvert Brev — to Numre, 29 og 51, var udeladte, men det var for at gøre det sværere! — maatte vi altsaa rubricere og skematisere 19,932 Navne — — og *det* var ikke saa lille et Stykke Arbejde! Men efter en omhyggelig Prøvelse naaede vi til det endelige og urokkelige Resultat, som hermed aabenbares.

De rigtige Navne paa Karikaturerne er disse:

1. Poul Reumert. 2. Peter Nansen. 3. Sven Lange. 4. Frederik Jensen. 5. Carl Gottchalksen. 6. Chr. Schrøder. 7. Olaf Poulsen. 8. Assessor Rump. 9. Enevold Sørensen. 10. Albrecht Schmidt. 11. Neergaard. 12. Helge Rode. 13. Oda Nielsen. 14. Psilander. 15. Holger Rasmussen. 16. Carl Alstrup. 17. Ivar Schmidt. 18. Michaëlis. 19. Holger Petersen. 20. Gustav Wied. 21. Betty Nansen. 22. Alfred Ipsen. 23. Ambt. 24. Adam Poulsen. 25. Johannes V. Jensen. 26. Texiere. 27. Schnedler-Petersen. 28. Herold. 29. (manglede). 30. Marie Niedermann. 31. Franz v. Jessen. 32. Oda Alstrup. 33. Olfert Jespersen. 34. Kofoed. 35. Fjelstrup. 36. Tegneren Fru Harriet Fischer-Clausen. 37. Tegneren Storm-Petersen. 38. Tegneren Eigil Petersen. 39. Tegneren Sven Brasch. 40. Tegneren Vald. Andersen. 41. Magius. 42. Georg Brandes 43. Jørgen Frederiksen. 44. Harry og Louis Cordosa. 45. Klaus Berntsen. 46. Schovelin. 47. Henry Seemann. 48. Zahle. 49. Willumsen. 50. Rudolp Tegner. 51. (manglede). 52. Ove Rode. 53. Niels Lassen. 54. Taxamotor-Jespersen. 55. Piper. 56. Walter Christmas. 57. Weis. 58. Borgbjerg. 59. Stribolt. 60. Witzansky. 61. Anders Nielsen. 62. Zangenberg. 63. Spion-Løjtnant Frederiksen. 64. Fanny Gætje. 65. A. C. Meyer. 66. J. C. Christensen. 67. Thorkil Barfod og 68. Brygger Jacobsen.

Det var altsaa Listen, og nu kan alle Deltagerne sammenligne den med deres Resultater, der gennemgaaende viser en overraskende Skarpsindighed, idet over Halvdelen af Løsningerne viste 39—49 rigtige Besvarelser:

Her følger nu Præmielisten:

1. Præmie, 10 Kr.: *Karl Em. Andersen*, Vesterbrogade 65 (64 rigtige).

2. Præmie, 2 Kr.: *P. Christensen*, Dannebrogsgade 28 (63 rigtige). Frk. *A. Petersen*, Nørrefarimagsgade 49[1] (56 rigtige), *Axel Rafn*, H. C. Ørstedsvej 62 (53 rigtige). Maler *Axel Boolsen*, Vesterbrogade 62[1] Opg. B. (52 rigtige). *G. Simonsen*, Elsdyrsgade 41 St. (52 rigtige).

3. Præmie, 1 Kr.: *Marius Rasmussen*, Colbjørnsensgade 2[3] (51 rigtige). *E. Christoffersen*, Egilsgade 55[1] (51 rigtige). Restauratør *C. Hansen*, Østre Fasanvej 207 (50 rigtige). Fru *Andersen*, »Kamma« Birkerød (50 rigtige). *Kay Nielsen*, Kapelvej 1, Anti-Automaten (49 rigtige). *S. Sandberg*, »Frem« 13 Kg. Lyngby (49 rigtige). *J. Larsen*, (ingen Adresse. 49 rigtige). *Poul Nielsen*, Classsensgade 23 St. (49 rigtige).

Samtlige Vindere vil faa deres Præmier tilsendt pr. Anvisning — de mange derefter følgende maa denne Gang nøjes med en i høj Grad fortjent *hæderlig Omtale!*

Idet Redaktionen takker for den overordentlige Tilslutning, bemærker vi, at blandt Deltagerne var en meget stor Procentdel *Damer*. Denne Omstænhed tager vi som et betydningsfuldt Vink, og »Ravnen«s næste Konkurrence, som vil fremkomme i en meget nær Fremtid, skal da helliges *Damerne!*

»Fattigdommens Afskaffelse«

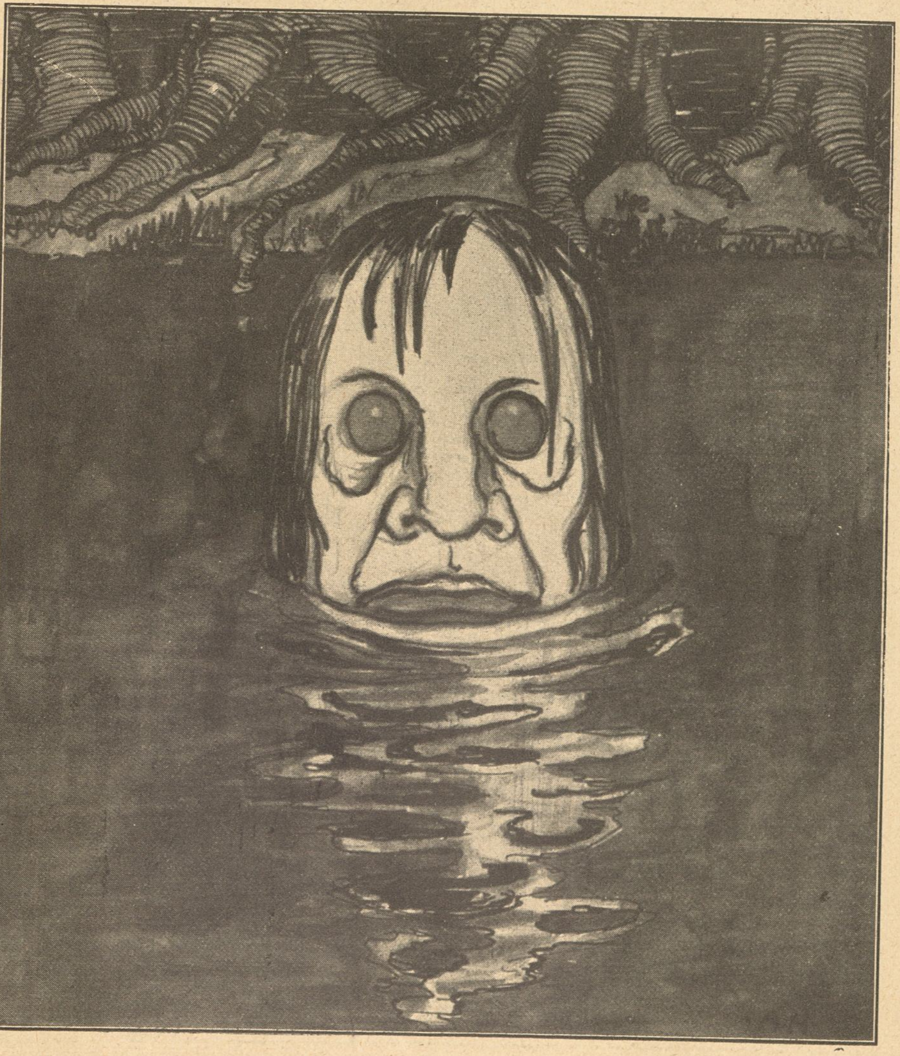

Tegning af Anton Hansen

Mineejeren: Bare de Fattige altid vilde tage sig et koldt Bad! Det vilde berolige deres ophidsede Nerver og faa dem til at se Sagen i et helt andet Lys!

Petersens Danse-Ben.

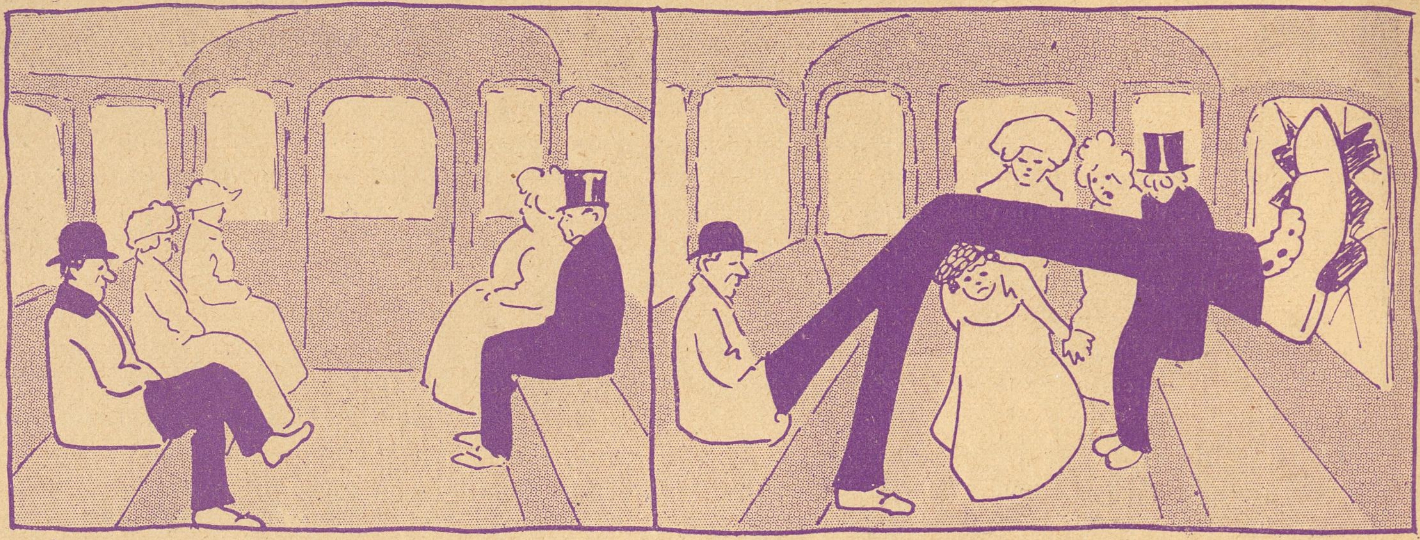

1. Unge Petersen har igen været paa Bal og sidder nu og drømmer, at han kører til et nyt Balfaldera.

2. Alt det Danseri har forvirret hans Hjærne — og se, hans Danse-Ben vokser og vokser —

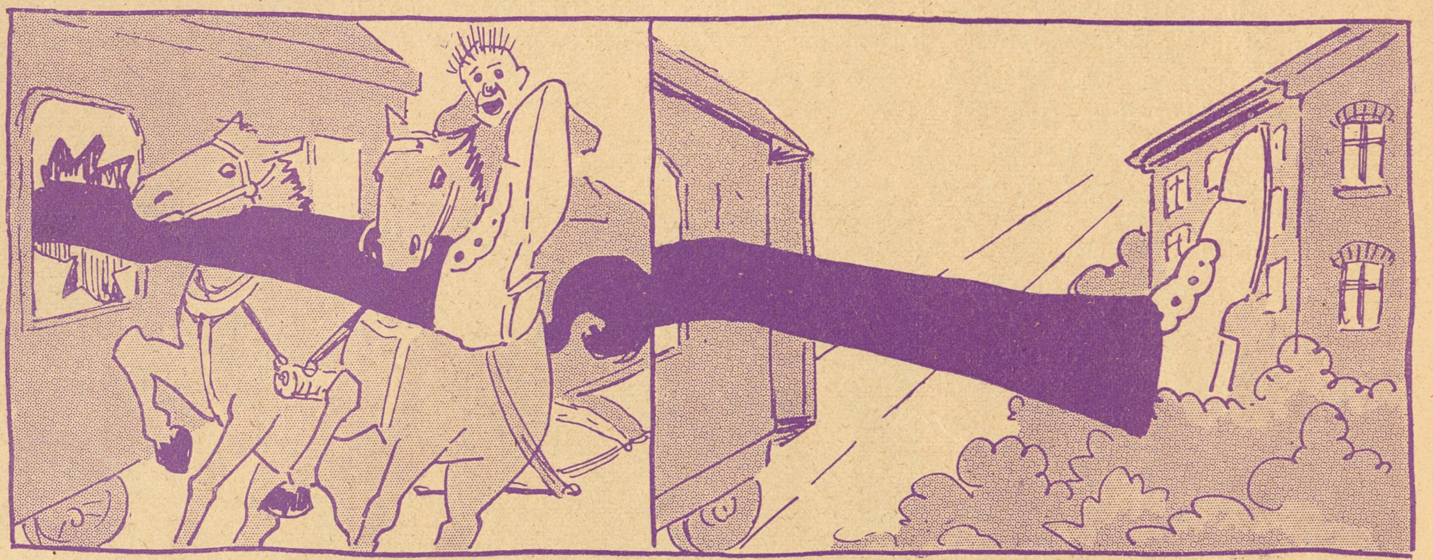

3. ud gennem den elektriske Sporvogns Rude og lige foran et Par forskrækkede Bryggerheste —

4. og videre over imod en pæn lille Villa, hvis Mure ikke formaar at standse Petersens Voksværk.

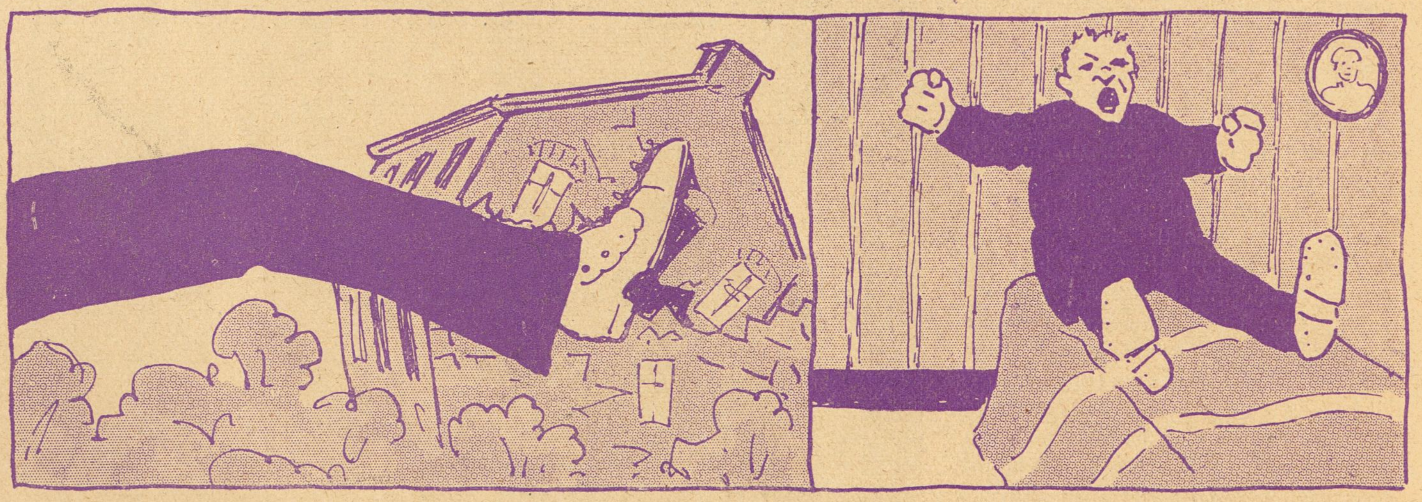

5. Og med et Brag rasler hele Villaen sammen til et forvirret Kaos!

6. Men saa vaagner Ung Petersen af sin Drøm og lover sig selv, at der skal gaa mindst 8 Dage, før han skal til Bal igen!

Arbejdernes Livsforsikring,

Sygekassernes og Fagforeningernes kooperative Forsikringsselskab.
Statsanerkendt.
Dosseringen 4.

Den gaadefulde Kvinde.

En Kærlighedsroman.

(Illustreret af Harriet Fischer-Clausen.)

Thi for blot at sige det med faa Ord: i mit Hjerte var Kærligheden draget ind, og denne Lidenskab var saa meget trøstesløsere for mig, som jeg maatte holde den hemmelig.

En Aften var vi som sædvanlig gaaet fra hinanden. Hverken den Aften, eller nogensinde før, var der undsluppet mig et Ord, som kunde forraade mig. Men da vi den følgende Morgen mødtes, var der foregaaet en Forandring med hende — en Forandring, der sagde mig alt. Da hendes Natur var for oprigtig til at bedrage andre, kunde hun heller ikke narre sig selv. Der var en Kulde i hendes Haandtryk, en unaturlig Ro udbredt over hendes Træk, i alle hendes Bevægelser et stumt Udtryk af Angst og Selvbeherskelse.

Og dog — der laa i hendes Væsen skjult visse Elementer, som hemmeligt drog os mod hinanden, og atter andre, der ligesaa hemmeligt begyndte at fjerne os fra hinanden.

I min Tvivl og min Uro, i min uklare Mistanke om, at man skjulte noget for mig, søgte jeg en Forklaring i Miss Halcombes Blik. —

Det var en Torsdag i Slutningen af min tredie Maaned paa Limmeridge House.

Da jeg om Morgenen paa sædvanlig Tid traadte ind i Frokostværelset, sad Miss Halcombe for første Gang ikke paa sin Plads ved Bordet.

Miss Fairlie var ude paa Græsplænen. Hun nikkede, men kom ikke ind. Hverken hun eller jeg havde ladet et eneste Ord falde, som kunde gøre os forlegne; ikke destomindre kunde vi ikke undertrykke en vis Følelse af Forlegenhed overfor hinanden, saasnart vi var alene. Hun ventede paa Græsplænen, jeg i Frokostværelset, til Miss Vesey og Miss Halcombe traadte ind.

Miss Halcombe saa meget eftertænksom ud og gjorde forvirrede Undskyldninger, fordi hun kom saa sent. Hun var bleven opholdt i et husligt Anliggende af Mr. Fairlie, sagde hun.

Miss Fairlie og jeg gav nu hinanden Haanden. Hendes Haand var kold, og hun saa ikke paa mig.

Under vort Maaltid — der eller altid var saa fornøjeligt — herskede dyb Tavshed. Endelig blev den brudt af Miss Halcombe:

»Jeg har talt med din Onkel til Morgen,« sagde hun til Søsteren. »Han ønsker, at den mørkeblaa Stue skal indrettes, og han bekræfter det, jeg sagde. Mandag er Dagen — ikke Tirsdag.«

Miss Fairlie saa op fra Tallerkenen.

Hendes Bleghed bredte sig fra Kinderne helt ned til Læberne, og disse skælvede synligt.

Jeg var ikke den eneste, der bemærkede det. Miss Halcombe saa det ogsaa og rejste sig.

Mrs. Fairlie og Mrs. Vesey forlod Værelset paa samme Tid. De kære, kummerfulde, blaa Øjne hæftede sig et Øjeblik paa mig med et Udtryk, som saa de mig for sidste Gang. —

Jeg gik ud i Haven. Mrs. Halcombe stod med sin Hat i Haanden og et Schawl over Armen ved Siden af det store Vindue, der vendte ud mod Haven, og betragtede mig opmærksomt.

»Har De nogen Tid tilovers, før de begynder Deres Arbejde?« spurgte hun.

»Selvfølgelig, Miss Halcombe. Jeg er ganske til Deres Tjeneste.«

»Jeg vil gerne tale et Par Ord alene med Dem, Mr. Hartright. Kom med ud i Haven.«

Da vi traadte ud paa Græsplænen, gik en af Gartnerdrengene forbi med et Brev.

Miss Halcombe tog Brevet og saa paa Adressen.

»En fremmed Haand . . . til Laura,« sagde hun halvhøjt.

»Hvem kan det være? — Af hvem har du faaet det?« spurgte hun Gartnerdrengen.

»Af en Dame.«

»Hvad for en Dame?«

»En temmelig gammel Dame.«

»Kendte du hende?«

»Nej.«

»I hvilken Retning gik hun bort?«

Drengen pegede mod Syd.

»Mærkværdigt,« mumlede Miss Halcombe. »Formodentlig et Tiggerbrev. Dér,« sagde hun til Drengen og gav ham Brevet. »Skal vi gaa denne Vej, Mr. Hartright.«

Hun førte mig ad den samme Sti, som vi var slaaet ind paa, den Dag jeg kom til Limmeridge.

Hvad hun saa skaansomt som muligt meddelte mig i Lysthuset var i faa Ord, at Miss Fairlie var forlovet! I Følge sin Fa'rs Ønske havde hun været forlovet i to Aar! Og hendes Brudgom skulde indtræffe paa Mandag!

Hun raadede mig til at forlade Huset snarest muligt for at spare Miss Fairlie for videre Smerte; hendes skarpe Øje havde for længe siden gennemskuet alt!

»Lad mig gaa allerede i Dag,« sagde jeg bittert. »Jo før jo hellere.«

»Nej, ikke i Dag,« svarede hun. »Den eneste Grund, De kan give Mr. Fairlie for Deres Afrejse er, at en uforudset Begivenhed tvinger Dem til at rejse til London. De maa vente til i Morgen for at kunne sige ham det ved den Tid, Posten kommer.«

I dette Øjeblik kom Miss Fairlies Kammerpige hen til Miss Halcombe. De vekslede nogle Ord. Saa traadte Miss Halcombe igen hen til mig.

Hun saa meget urolig ud.

»Vi forstaar jo nu hinanden, Mr. Hartright,« sagde hun, »og kan vende tilbage til Huset. For at sige Dem Sandheden, er jeg lidt urolig for Laura. Hun har ladet mig sige, at hun øjeblikkelig ønskede at tale med mig, og hendes Kammerpige meddeler, at hun er meget angrebet i Anledning af et Brev, hun fik til Morgen, det samme, jeg sendte ind til hende.«

Vi gik hurtigt tilbage til Huset.

»Nu, da de siger, De har forstaaet mig, Miss Halcombe, tør jeg saa spørge Dem om, hvem den Herre er, som Miss Fairlie er forlovet med?«

»Hun svarede hastig og adspredt:

»En Herre med en stor Formue.«

»Hvorfra er han?«

»Fra Hampshire.«

»Hampshire!«

Jeg saa spørgende paa hende. Hampshire var jo Anna Catherichs Hjem!

»Og hans Navn?«

»Sir Percival Glyde.«

»Sir Percival Glyde!«

Jeg erindrede mig Anna Catherichs Spørgsmaal, om jeg kendte nogle Rangspersoner i London. —

IX.

Da vi naaede Huset, ilede Miss Halcombe straks til sin Søsters Værelse, medens jeg gik op paa mit Atelier.

Jeg behøver ikke at nedskrive mine Tanker. Jeg var som bedøvet, da Miss Halcombe en Time senere opsøgte mig.

Hun var i høj Grad ophidset.

»Mr. Hartright,« begyndte hun, »jeg havde haabet, at jeg ikke skulde pine Dem mere i Dag med ubehagelige Ting. Men det skulde ikke være saaledes. Man har i Sinde at forpurre min Søsters Bryllup. De saa jo det Brev, som Gartnerdrengen bragte?«

»Javist.«

»Det var et anonymt Brev — et afskyeligt Forsøg paa at nedsætte Sir Percival Glyde i min Søsters Agtelse. Det har angrebet min Søster saa meget, at jeg kun med stort Besvær har kunnet berolige hende. Jeg ved, at det er et Familieanliggende, som ikke kan interessere Dem, men —«

»De tager fejl, Miss Halcombe. Jeg nærer den største Interesse for alt, hvad der angaar Dem og Deres Søster.«

»Det glæder mig at høre. De er den eneste her i Huset, som kan raade mig. Sig mig oprigtigt: Synes De, at jeg skulde se at faa opdaget, hvem den anonyme Brevskriver er? Eller skal jeg henvende mig til Mr. Fairliers Sagfører? Det drejer sig om at vinde eller miste en Dag. Hvad mener De er rigtigst?«

Hun rakte mig Brevet. Det begyndte uden Indledning saaledes:

»Tror De paa Drømme? Jeg haaber det for Deres egen Skyld. Hør denne Advarsel, før det er for sent.

Jeg drømte i Nat om Dem, Miss Fairlie. Jeg drømte, at jeg stod indenfor Altergitret i en Kirke: jeg paa den ene Side af Altret og den Gejstlige paa den anden med Bønnebogen i Haanden.

Efter et Øjebliks Forløb kom en Mand og en Kvinde ned ad Kirkegulvet. Det var et Brudepar, og Bruden var *Dem*.

De kære, kummerfulde, blaa Øjne hæftede sig et Øjeblik paa mig.

De saa i Deres hvide Klæder saa uskyldig ud, at mit Hjerte følte for Dem, og jeg fik Taarer i Øjnene.

Det var Medlidenhedens Taarer, unge Dame; og disse Taarer blev til to Lysstraaler, der trak sig henimod den Mand, der stod ved Deres Side, og berørte hans Bryst. Jeg kunde nu se dybt i hans Hjerte.

Mandens Ydre var pænt nok. Hans Øjne var brune og spillende, Næsen lige og smuk, men af og til undertrykte han en tør Hoste, og naar han holdt Haanden op for sin Mund, saas paa Bagsiden et rødt Ar. Har jeg drømt om den rette Mand? De ved det bedst, Miss Fairlie.

Læs nu omhyggeligt, hvad jeg saa under hans Ydre, og skriv Dem det bag Øret.

Jeg saa altsaa ind i hans Hjerte.

Og se! Det var sort som Natten. Og der stod skrevet i det med røde, flammende Bogstaver: »Uden Medlidenhed og uden Anger. Han har bestrøet andres Sti med Jammer og Elendighed, og han vil ogsaa ødelægge den unge Kvinde ved sin Side.« — Dette drømte jeg, og jeg vaagnede badet i Taarer.

Betænk Dem nøje, Miss Fairlie, før De udtaler det Ord, der gør Dem til en elendig Kvinde. Jeg giver Dem denne Advarsel ikke for min Skyld, men for Deres. Jeg føler en Interesse for Dem, som ikke vil svækkes, saa længe jeg lever. Deres Moders Datter har en stor Plads i mit Hjerte — thi Deres Mo'r var min første, min bedste, min eneste Veninde.«

Her endte det sælsomme Brev uden nogensomhelst Underskrift.

»Hvad mener De om det?« spurgte Miss Halcombe.

»At det stammer fra en dannet Kvinde, hvis Sindstilstand imidlertid —«

»Synes at være forstyrret,« afbrød Miss Halcombe. »Mig faldt det samme ind.«

Jeg svarede ikke. Mit Blik var faldet paa Brevets sidste Sætning: »Deres Mo'r var min første, min bedste, min eneste Veninde.« En Tanke slog ned i mig, som jeg ikke vovede at udtale.

»Saafremt vi har nogensomhelst Udsigt til at udfinde den Person, der har skrevet dette,« sagde jeg, »saa maa vi gribe Lejligheden, naar den byder sig. Men tillad mig først et Spørgsmaal. De talte før om at tale med Mr. Fairlies Sagfører. Lod det sig ikke gøre i Dag?«

»Sir Percival ønsker, at Giftermaalet skal finde Sted inden Udgangen af dette Aar,« svarede hun. »Mr. Fairlie har skrevet til Mr. Gilmore, vor Forretningsfører i London, men han er for Øjeblikket i Glasgow; han har i sit Svar foreslaaet paa Hjemvejen at komme til Limmeridge House. Han arriverer i Morgen og bliver nogle Dage. Derefter vender han tilbage til London for at ordne Ægteskabskontrakten. Vi maa altsaa vente til i Morgen med at faa ham i Tale.«

Ægteskabskontrakten!

Den blotte Klang af dette Ord fyldte mig med skinsyg Fortvivlelse.

»Hvis vi vil opdage noget,« sagde jeg, følgende en ny Indskydelse, »maa vi ikke spilde et Minut. Jeg foreslaar, at vi igen udspørger Gartnerdrengen, og derefter fortsætter vore Undersøgelser i Landsbyen.«

Jeg lagde min Haand paa Klinken, men tøvede pludselig.

»Et Sted i det anonyme Brev,« sagde jeg, »indeholder en personlig Beskrivelse. Passer den paa Percival Glyde?

»Ja, nøjagtigt.«

»Har man erfaret noget om hans Karakter?« spurgte jeg.

Hun saa skarpt paa mig.

Jeg følte, at Blodet steg mig til Hovedet.

»Det er mig ikke ukært, at De gør mig dette Spørgsmaal,« svarede hun, »jeg kan saa faa Lejlighed til at lade Sir Persival vederfares Retfærdighed: hverken jeg eller nogen af min Familie har hidtil hørt et eneste ondt Ord om ham.«

Jeg aabnede taus Døren og fulgte hende ud.

(Fortsættes.)

Engelsk Spisestue som Tegningen Kr. 425.

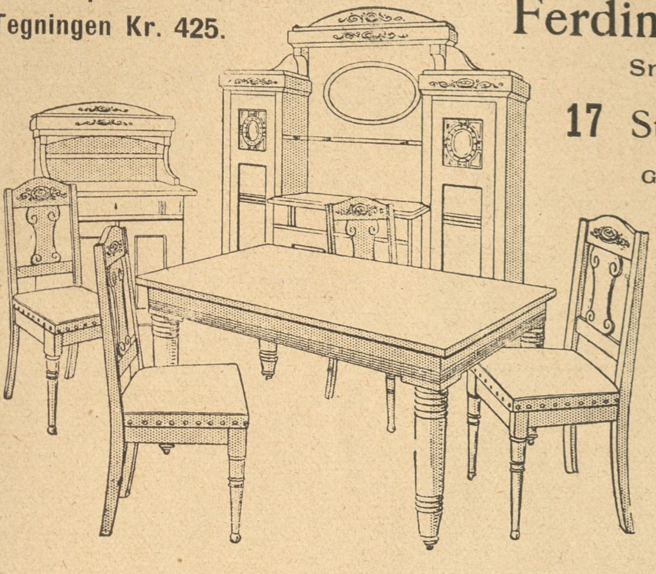

Ferdinand Olsen
Snedkermester.
17 Studiestræde 17
Grundlagt 1884.

Moderne Møbler til **Spisestuer** og **Soveværelser**

Maanedlige Betalingsvilkaar til kontante Priser

Vibe-Hastrups Læder-Creme gør Fodtøjet blankt og bevarer Læderet.

M. H. Cohen & Lamm,
Vekselerere & Bankiers.
Holmens Kanal 24 St.
Telefon 7895 og 7896.

Middelstandens
Sygekasse,
Nordre Frihavnsgade 30,
Telefon Øbro 2991.
Virker ogsaa som Hjælpekasse.
Optager Mænd og Kvinder indtil 60 Aar uden Kontingentforhøjelse overalt i Danmark uanset Aarsindtægt.
Frit Lægevalg. Forlang Prospekt.
Agenter antages.

Wilsons Gummivarelager
12, Gothersgade 12.
Alle Sygepl.-Artikl. sendes mod Efterkrav. Ill. Katalog

Ung Kunst i Karikatur.

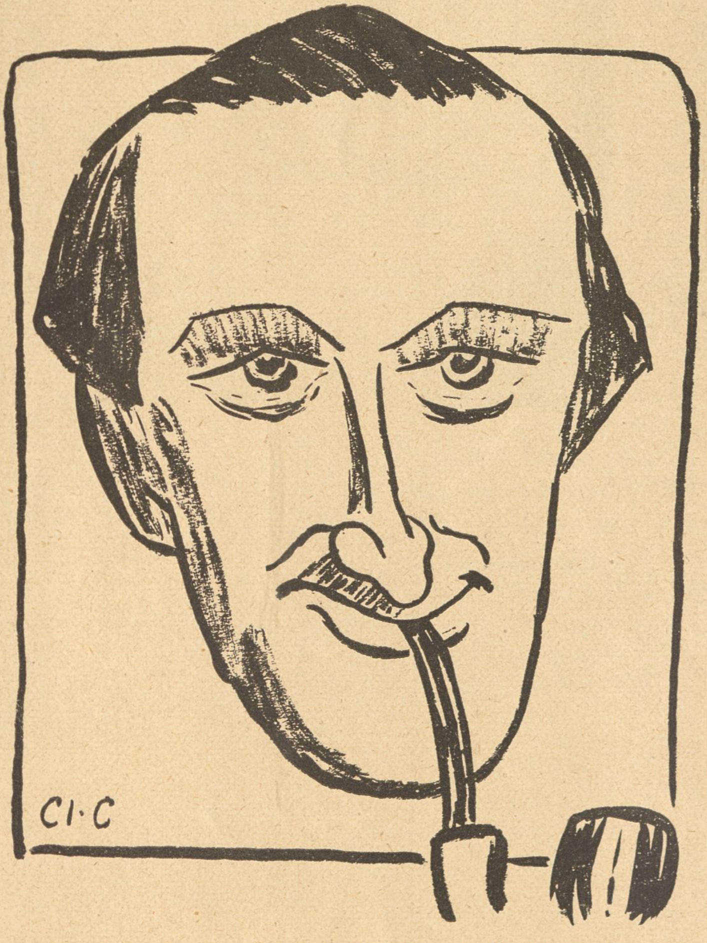

Tegning af Cl. Clemmensen.

Tegneren Storm-Petersen.

Lille Vigo
eller
Den skæmtefulde Apoteker.
Mel.: Min Amanda

Lille Vigo stod og trilled' Piller,
Han var Pilletrillerfarmasut,
Men han havde Sans for dem, der spiller
Dillettantkomedie, absolut.
Vilde man ha' Olie — oh, jeg gruer —
Tænkte han paa *Høedt og Øehlen'slær'*,
:|: Han i Stedet for gav spanske Fluer,
Og saa fik han »Salve« af enhver. :|:

Daglig omgaas lille Vigo Krukker,
Krukker er jo kendt i dette Land,
Og ved Tanken lille Vigo sukker,
Han vil være »Dagmar«s Redningsmand.
Skønt han frelser mange Folk fra Graven,
Vil en Kistesnedkers Søn gaa med,
:|: Og den næste Dag gav »Bal i Haven«,
Julius Nielsen han fik ikke Fred :|:

Ak! men lille Vigo, saadan *er* de',
Nu hans Lykkestjærne den er krank,
Og da han engang har lavet »Sværte«,
Viser det sig nu, at han er »blank«!
Han har pudset *Rostrup* og de andre,
Der tog lille Vigo udi Favn —
:|: Lykkens Vej er torneful at vandre,
Selv om man er Direktør af Navn :|:

Lille Vigo han skal ud og rejse,
Han skal nemlig rejse Pengelaan!
Han har fin Familie, der vil splejse
Penge sammen — bare de gaar paa'en!
Jamen, ak! det gør de aber ikke,
Og paa Pletten Vigo nu er mødt —
:|: Julius Nielsen sa'e: Vil af De stikke,
Som Apoteker er nu Vigo »*stødt*«. :|:

»Dagmar« venter stadig paa en Lejer,
En med Millioner bliver bedt,
Man gør nemlig ikke Grin med'n Ejer
Af Hr. Julius Nielsens Kvalitet.
Ja, med Lejere det vældigt haster,
Hvem kan skaffe nu den sjældne Urt —
:|: Lille Vigo han fik kun et Plaster,
og det Plaster gik, som det var smurt! :|:

Robert Bly.

Europas Smilebaand

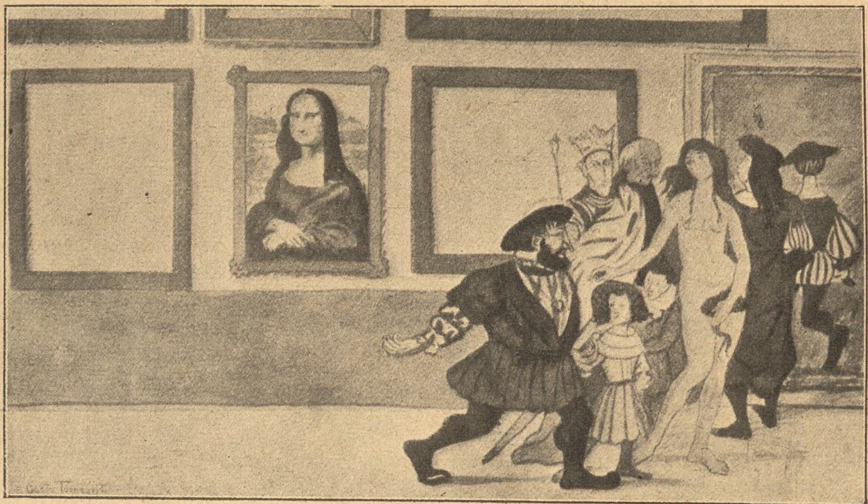

Efter at Mona Lisa paany havde indtaget sin vante Plads i Louvre-Musæet, forlod de andre Kunstværker Lokalet, da de ikke vilde være i Nærheden af en Dame, som i et Par Aarstid havde levet sammen med en *Plankeværksmaler!*

(»Strix«.)

Modedamen i Afrika.

Den sorte Kone til sin Mand: — Der skal Du se, Jumbo, de Hvide gaar nu med vores Nationalkostyme!

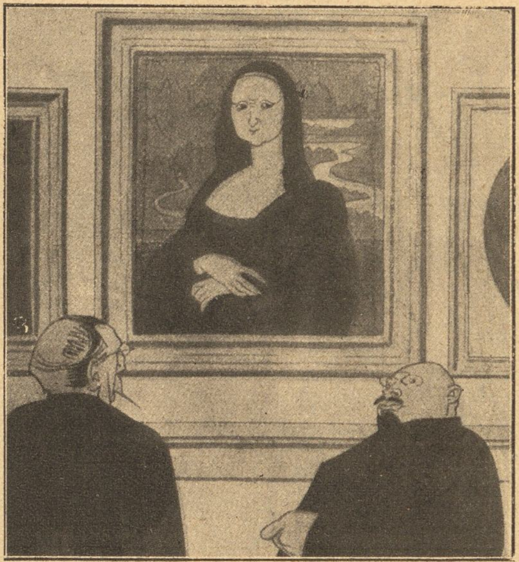

Mona Lisa.

— Hendes Ansigt har forandret sig. Der er kommet et mærkværdigt Drag ved Næsen!

— Ja, det er intet Under, naar man i to Aar har ligget i Perugias beskidte Kuffert! (»Simplissicimus«.)

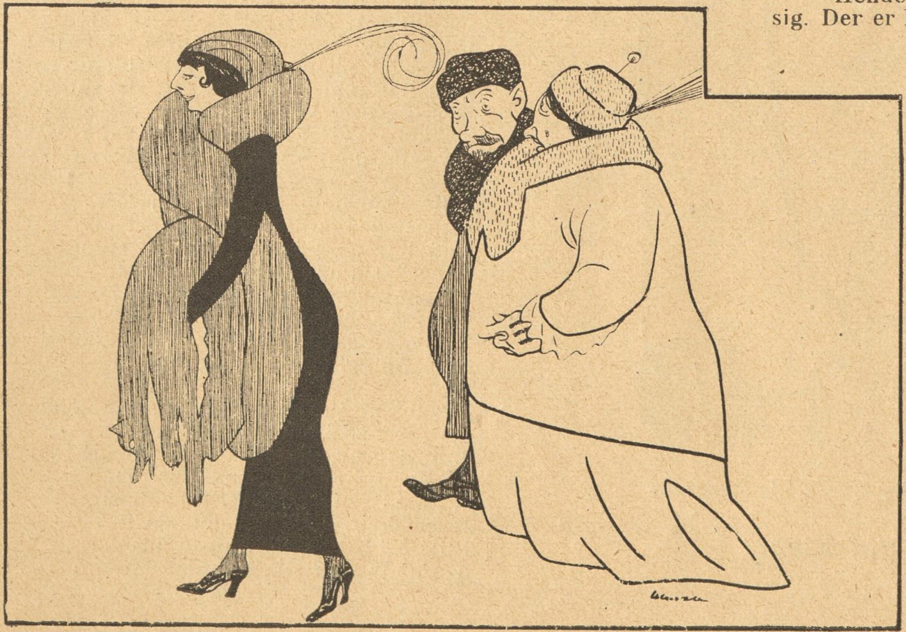

Den feta damen: Johansson, gå bakom mej och se efter om jag ser ut som den där kvinnan, för då går jag hem hjem med det samma.

(»Søndags-Nisse«.)

Rød Indmad

København K.

I disse Dage spilles P. Fristrups Parodikomedie „Svend, Knud og Valdemar“ paa Nørrebros Teater, og Opførelsesantallet nærmer sig stærkt de 500, uden Sammenligning det højeste Antal Gange noget Teaterstykke er gaaet her i Danmark.

Nu mener man vel, at Forfatteren har tjent en Masse Penge paa sin lystige Komedie?

Han fik 50 Kroner. Direktør Vilhelm Petersen vilde først slet ikke spille Stykket, men bød omsidér den nævnte Sum, og dermed var Stykket betalt. Fristrup fik aldrig en Øre mere for det — og nu ligger han i sin Grav.

Nu er den bekendte *Vesterbrodreng* bleven ramt af *Lovens Arm*. Han havde spillet *Første Violin* hos *Damen i Rødt*, ogsaa kaldet *Filmens Dronning*, og ingen *Svamp* har kunnet afvaske hans Forbrydelse. Han stjal nemlig Damens Lotteriseddel, Nr. *33,333*, da hun var inde i *Sparekassen*. Nu er baade han og Vennerne — »*Straamanden*« og »Straa-*Mandens Overmand*« — arresterede, og de vil ikke blive benaadede — *Kongen har sagt det*.

Den Fyrstespire om Kinden gløder
og sender sin naadigste Tak:
»Klø løs, naar I Oprørets Hydra møder—
slaa ned det civile Rak!«

Men hvis nu engang! — Det kunde
jo hænde,
at »Rakket« vipped den Splejs,
og lod det med Højheden faa en Ende —
ti stille, uha, den var nejs!

Stauning udvist fra Prøjsens Stat!
En schneidig Gendarm sig trænger
frem med skriftlige Ordrer parat:
»Her taales De ikke længer!
Marsch! Verstanden! Den Oprørsaand
skal kues og lægges i Lænker og Baand!«

Stauning udvist? Aa, Herregud,
de tror vel, de sølle Stakler,
med Sabelraslen og Herrebud
at slukke de røde Fakler,
som Frihed tænder saa vidt om Land?
Tænker de Opgøret hindre kan?

Udvis og ras og driv jeres Spil!
Engang skal I andet lære!
Langsomt stunder de Tider til,
da vi skal Jordkloden bære.
Træk I saa kun jer Smørstikker frem —
da skal der blive vist ud med Klem!

Rengøringskonen Anna Mortensen har Dags Dato faaet sin Afsked fra Dagbladet »Hovedstaden« paa Grund af Uoverensstemmelse med Redaktionen i det islandske Flagspørgsmaal. Da Redaktør *Nordentoft* nævnede Sagen, smed Anna Mortensen demonstrativt sin *Klud* hen i en Krog!

Hvad skal man egentlig sige om Højres Grundlovsændringer?

— **Jeg vil nøjes med at kalde dem en i Bund og Grund lovlig fræk Gang Sylte!**

— Nu kommer vel *Wagners* Opera »Parcifal« snart frem paa det kgl. Teater, og saa skal Du vel hen og høre den?

— Nej, jeg venter til den kommer i levende Billeder, det er nemmere, og saa slipper man for Musiken!

Majs.

En Skruebrækker er skabt af Fanden,
og ligner Fa'eren paa en Prik:
Et Kainsmærke han bær' paa Panden,
sky og flakkende er hans Blik.

En Skruebrækker staar højt i Ære
hos Arbejdsgiver i Betryk —
en Mand, der er, som *Mand* skal være,
viser en Skruebrækker sin Ryg!

*

Der er ganske overordentlig koldt i Frihavnen i denne Tid, men det er der gode Raad for Direktionen kan jo ta' og *fyre* — alle de ubrugelige »Hædersmænd«, som gaar og spreder Kulde om sig!

*

— Naa, hvad synes Du om mit ny Kostume!

— Jo—o—! Jeg kan ikke sige andet, end at Du endnu mangler et Par Skridt for at kunne gøre Krav paa Ligestillethed med Mændene!

Aabent Brevkort.

Hr. Redaktør!

Nu er der Knæk i Gaden! Nu kan De blive Direktør for Dagmarteatret, hvis De vil. Pladsen er god nok. En halv Million i Indskud, saa faar De Fribolig og gratis Frokost ved Prøverne og en Meddirektør oven i Købet. Slaa til! — Naa, ikke det — De skulde ikke betænke Dem, for den er Malat! *Thomas Lorentzen* vil gerne være Direktør. Og da han har Vinhandel med mouserende Vine, kan man forstaa, han »*skummer*« af Længsel. *Fugmann* »Over Stalden« vil ogsaa gerne være Direktør. Han ved bedst, hvorledes man skal tjene Penge paa *Dagmar*. Saa er der *Harald Raage*. Han vil absolut drive Teatret efter »moderne Mønstre«. *Ole Olsen* har vel nok de bedste Chancer. Han vil begynde Kl. 4 om Eftermiddagen med »Atlantis« til smaa Priser, fra 5 til 6 Optræden af *Knüttel Petersen*, fra 6 til 7 spilles der Fodbold paa Græsplænen foran Tæppet. Fra 7 til 8 optræder Dagmarteatrets Personale i en ny talende Film, kaldet »Den milde Fiasko«. Fra 8 til 9 vil Staldmester *Eriksen* fremføre 6 af *Bech-Olsens* i Frihed dresserede og paa Bifald ventende Klap-hingste. Fra 9 til 10, Grammofonkoncert. Fra 10 til 10½ stor Finale. Synges af hele Personalet. — Dans fra 11 til 4. Der bliver Knæk i Gaden!

Hilsen og Tango —

Deres
Kresjan Blegdam.

Stemme oppe fra Luftskibet: »Halløj! Vent et Øjeblik, Hr. Professor, De har glemt Faldskærmen.«

Gode *Gotterf!* Vi er meget fortvivlede over at være Skyld i Mandens Ulykke. Han har aabenbart funden »Ravnen« saa interessant, at han har glemt alt andet!

Fru Petersen har Haandværkere i Hjemmet. Pludselig kommer hendes lille Søn farende ind og raaber: »Mo'r, jeg skulde hilse fra Blikkenslageren og sige, at han sidder inde paa W.-C., men han ved ikke, hvad han skal lave!!«

Henry Hansen skal ha' Tak for denne Vittighed. Forhaabentlig fik Blikkenslageren bestilt noget.

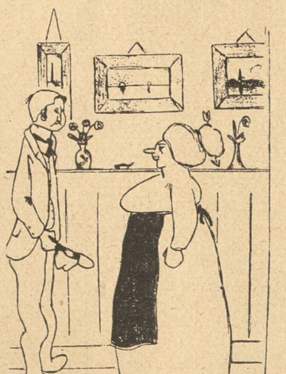

Fruen: — Ja, saa kommer jeg over og vælger noget Tapetpapir til Entreen! —

Tapethandleren: — Ja, saagerne. Jeg har nu kun en Slags, men De kan jo godt komme over at vælge!

Aage L., Næstved. Sig til Tapetsereren, at han skal søge sig en anden Skræder, hvordan er det, den Jakke sidder paa ham!!

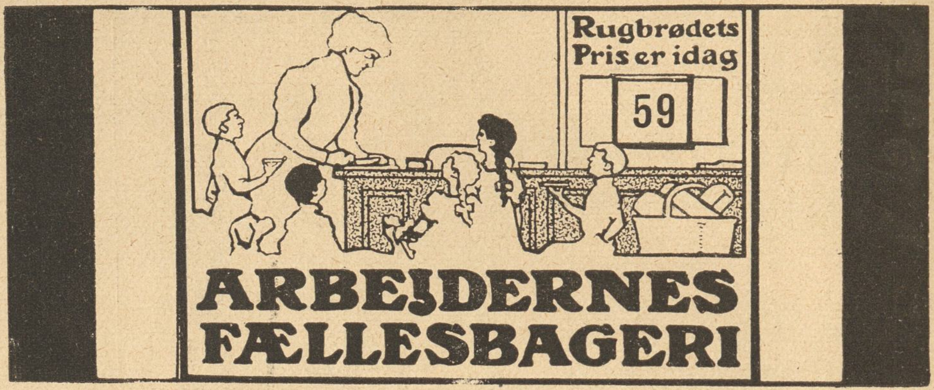

— Ved du, hvad man siger om en Brandmajor, naar han er død?

— At han ligger med »Mayornaisen« i Vejret!

C. P. J. Stormen forleden tog alle de andre Vittigheder, men denne ene blev reddet — men det var ogsaa en Brandstorm!

Kære *R. A.* Vi bringer her et af Deres mange Bidrag, som i den Grad minder om en vis Eigil Petersen, at det vist er ganske overflødigt at sætte Tekst under!

Der gaar Dans —
Sagte paa Sjælens følsomste Streng,
Lokker jeg svundne Sange.
Viftende let ,som Taager paa Eng,
Vifter — — som Elverpiger fra Seng
I Natten mig søger at fange —

Jeg hører Toner, som hylles frem —
Tyst gennem Nattens Skygger,
De søger dybest i Hjertets Gem,
Aabner Samvittigheden paa klem —
Og Kærlighedsdrømme bygger —

Stille jeg lytter — den Sang ved Nat —
Var ej fra Fuglenes Struber.
Jeg stirrer hen — mod et dunkelt Krat,
hvor Vinden nænsomt leger Tagfat —
Ser at der, — midt i Taagegruper —

Der staar han jo selv — den gamle Pan —
Fløjten han har for Munden —
Og tryller frem en Skare paa Stand
Alt svæver de op af det stille Vand —
Og taager saa rundt i Lunden —

Otto Nielsen.

Tak, Hr. *Nielsen.* Dette med at »taage rundt i Lunden« gør næsten det samme Indtryk som tre Whiskysjusser paa Rad!

Nørre Central Café
(Nørrebros Runddel).
Koncertsal og Billardsalon.
3 Billards.
Hyggelige Selskabslokaler.
Telf. 7476. M. C. ANDRESEN

A. C. NIELSENS
Bogbinderi og Kontrolbogsfabrik.
SPECIALITET: Gummiering og Lakering samt Paasætning af Bliklister paa Plakater.
Adelgade 31, 1. Bagb.
Telefon Palæ 2056.

Københavns Tilskærer-Akademi Nørrevoldg. 42.
Katalog over Tilskærekursus og Tilskæring af Mønstre sendes paa Forlangende.

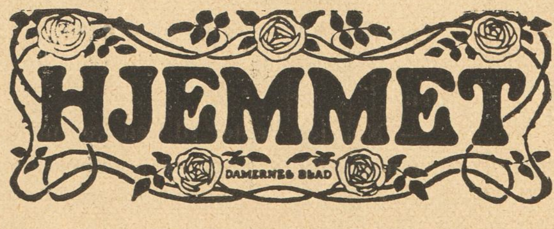

er Danmarks mest populære Ugeblad
10 Øre pr. Nr.
1 Kr. 25 Øre pr. Kvartal.

Storm-Petersens „Levende Billeder". IV.

(Fortsættes.)

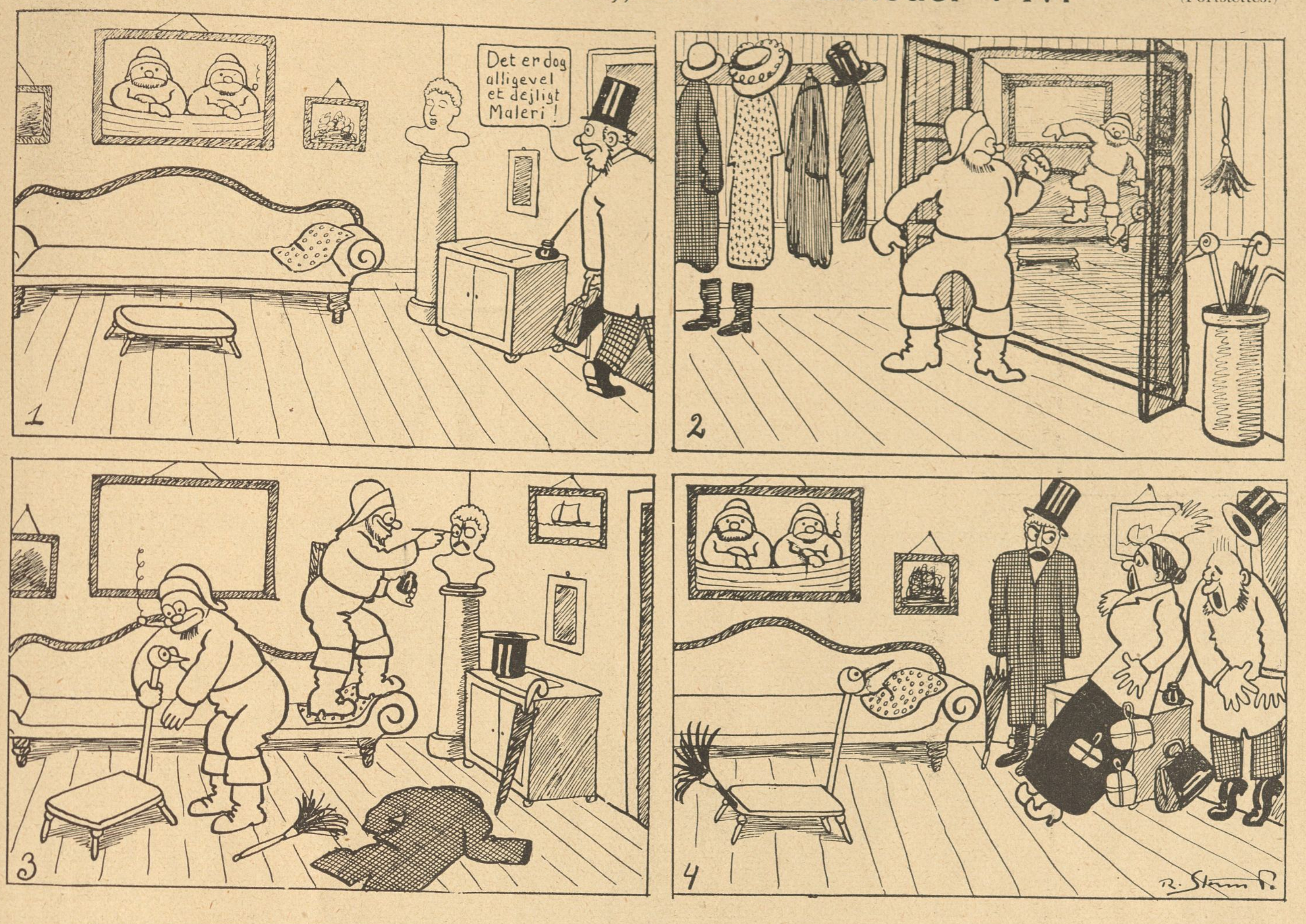

Sjældenheder.

En velkendt Millionær tog en Dag en Tur ud paa Landet. Da han blev tørstig, standsede han ved en Landsbykro og bestilte et Glas Mælk. Han blev meget forbavset, da han hørte, at Prisen var *fem Kroner.* Han betalte dog uden at gøre Indvendinger. Men da han tog af Sted, sagde han til Værten: — Sig mig, Hr. Vært, er Mælk virkelig en saadan Sjældenhed her paa Egnen?

— Nej, min Herre! Mælk er meget almindelig; men *Millionærer* er meget sjældne!

Naa — saadan!

— Sig mig! Hvorledes kan det være, at Deres Skæg er hvidt, medens Deres Haar er ganske sort?

— Jo, intet er naturligere! Mit Skæg er 20 Aar ældre end mit Haar!

Man spricht —

I et Vindue i et Værtshus i Italien stod med store Bogstaver følgende Ord: English spoken, Man spricht Deutsch, On parle français.

En tysk Turist læste disse lovende Ord, styrtede derind og bad om at faa Tolken i Tale.

— Tolk? Vi har ingen Tolk!

— Hvem er det da, som taler alle disse Sprog?

— Min Herre, *det er Gæsterne!*

Nul!

Manden: Hvad er det, Du sidder og tænker paa?

Konen: Paa Ingenting.

Manden: Kan man tænke saa dybt paa Ingenting?

Konen: Ja — jeg tænker paa mine Husholdningspenge!

En god Ven.

Løjtnanten: Naa, 47, var det ikke mine Svigerforældres Kokkepige, De i Aftes gik med under Armen?

Nr. 47: Jo, det var, Hr. Løjtnant, og er der noget særlig godt, Løjtnanten ønsker sig til Middag, naar De besøger Deres Svigerforældre, saa giv mig bare et Vink!

Velbekomme!

Røgteren: Hvorfor løb Du fra din sidste Plads?

Drengen: Jou se først fik vi en selvdød So og en dødfødt Kal' aa spis', og da saa vor Avtægtskon' død', sendte Husbond mig etter en Skæp' Salt, og saa vest a nok hva' hun sku' bru'es te!

En Fornøjelse.

Under en Ildebrand i en lille By kommer en Tjener løbende hen til Brandmajoren og siger til ham: — Jeg skulde bede Dem om ikke at slukke alt for hurtigt, for Borgmesterinden kommer straks, og hun vil gærne se lidt paa Ilden!

Udlært.

— Det er beundringsværdigt, saa den Skuespiller kan udtrykke den dybeste Foragt, hvad mon han oprindelig har været?

— Overkellner!

Spis med Appetit!

Det er den samlede Ernæringslæres første og vigtigste Grundsætning. Hvad der smager een, har man bedst af; derfor bør enhver lade sin Mad tilberede med Liebig's Kød-Ekstrakt. Den er det naturligste Middel til at give Supper, Sovs, Kød-og Fiskeretter samt Grønsager den behagelige appetitvækkende Smag, der gør det simpleste Maaltid til en Nydelse.

Liebig's Kød-Ekstrakt

er stærkt koncentreret Kød-Bouillon uden Tilsætning af fremmede Stoffer.

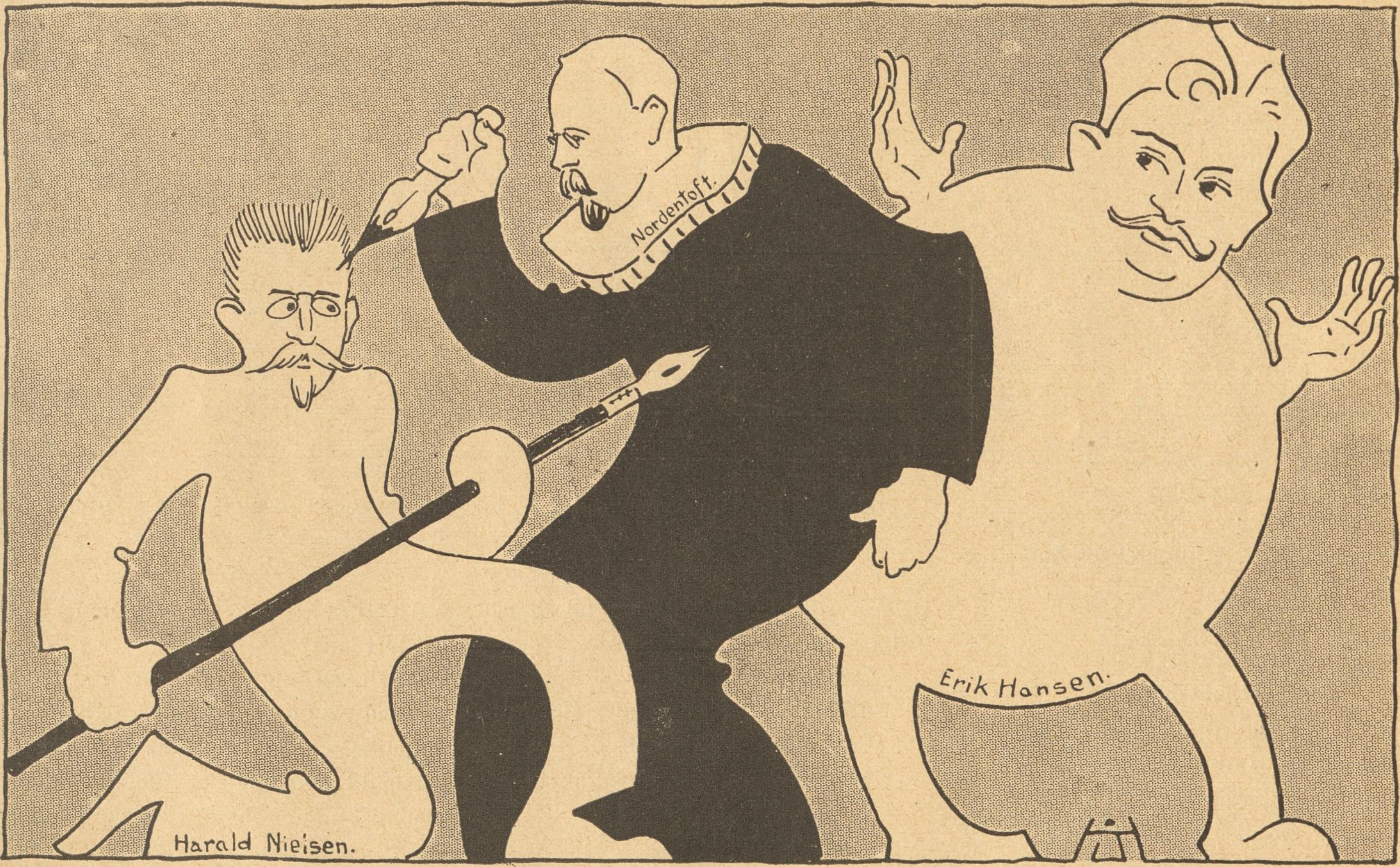

Tegning af Helgo Jørgensen.

Niveauet vilde Hr. Nordentoft højne,
med Dyd og Moral kom han kørende —
nu gaar'en med »Lumskhed«, »Baghold« og »Løgne«,
saa Skidtet staar ham om Ørene!

Behageligt?

Damen: Hvordan er Moralen i Afrika?

Herren: Den staar paa et lavt, et meget lavt — men særdeles behageligt Standpunkt.

Nødvendig.

Togføreren: Hvorfor har De trukket i Nødbremsen?

Damen: Fordi min Mand blev tilbage paa Stationen!

— Det er ingen Grund, han kan jo komme med det næste Tog!

— Ja, men . . . . . vi befinder os dog paa Bryllupsrejse!

I Sikkerhed.

— Jeg kunde aldrig tænke mig at sidde i en Flyvemaskine undtagen i et eneste Tilfælde.

— Og hvad for et?

— I Tilfælde af Jordskælv!

Sager!

— Jeg kan anbefale Dem vores Maltøl, det er enestaaende til at give Saft og Kraft.

— Uha! Jeg skal slanke mig.

— Ja, men det kan Øllet ogsaa besørge!

Dydig.

Klokken 5 Minutter over 12 Nytaarsnat—:

Damen: Ak, Thorvald, er jeg den første, Du har kysset —?

Thorvald: Ja — i hvert Fald i dette Aar!

Sherloch Holmes paa Krigstien. Tegning af EMIL POULSEN.

Politibetjenten: Undskyld, der er sket et Røveri, og Røveren er vist flygtet op paa deres Loft. De skulde vel ikke kunne laane mig en brugelig Lampe?

Beboeren: Jo, værsaaartig — her kan De selv vælge!

De forenede Bryggeriers CENTRAL HVIDTØL- Ren fyldig Maltsmag SKIBSØL- Udpræget Skibsølstype

Gøransons Almendannelse.

Humoreske af *Sigge Strömberg.*

Autoriseret Oversættelse ved *Carl Nutzhorn-Kjersmeier.*

Der var kun én Ting i Viktualiehandler Agamemnon Gøransons Liv, som voldte ham Sorg, og det var, at han i sin Ungdom havde faaet en saa mangelfuld Skoleundervisning. Ved Begyndelsen af sin Løbebane, da han var Kommis i Vinkelköping, kurtiserede Tjenespigerne og pakkede Sild ind, lagde han næppe Mærke til denne Defekt, men da han var blevet sin egen Herre, havde faaet Mave, giftet sig Hus og Penge til, og var kommet ind i Byens saakaldte »bedre Selskab«, nagede denne Brist ham mere og mere, og da han endelig blev valgt ind i Byraadet og begyndte at at se Postmesteren, Doktoren og Apotekeren i sit Hjem, blev hans Stilling ganske uholdbar.

Ganske vist bevægede Konversationen sig kun yderst sjældent i de højere Sfærer, men det kunde dog ske, og det ærgrede Gøranson at sidde som femte Hjul i en Vogn.

Paa denne Vis fik Gøranson en brændende Tørst efter Almendannelse, og da en Agent en skønne Dag traadte ind i hans Butik og tilbød at sælge »Nordisk Konversationsleksikon« paa billige Vilkaar, skrev Gøranson straks under, thi da Agenten forklarede, hvad »Nordisk Konversationsleksikon« var for noget, indsaa Gøranson straks, at der i disse var mere Kundskab end i Postmesterens, Doktorens Apotekerens Hjerner tilsammen.

Fra den Dag, da de 18 første Bind af »Nordisk Konversationsleksikon« indtog deres Plads i Gøransons til samme Formaal indkøbte Bogskab, daterer sig alle Gøransons Ulykker . . . .

Den første Aften laasede han sig inde i sit Kontor med første Bind og studerede, og han gjorde store Fremskridt i Kunsten at læse udenad. I to Uger sad han hver Aften hjemme og studerede, men den femtende Dag om Aftenen begav han sig hen paa Byens Hotel for at lade sit Lys skinne . . . .

Vennerne, som netop var i Færd med at tale om den bedste Maade at indhøste Kartofler paa, blev vældigt forbløffede, da den i lang Tid forsvundne Gøranson traadte ind, med vigtig Mine tog Plads ved Bordet og spurgte Doktoren, hvad han syntes om *Aachen*. Da dette Emne var udtømt — og Gøranson udtømte det hurtigt — gik han over til Svante *Arrhenius*, docerede saa lidt om *Aborren*, fortalte en Smule om *Australien*, holdt en kort Forelæsning om *Auber* og sagde tilsidst sin uforgribelige Mening om *Aviatikeren* . . . .

Hvad det sidste Spørgsmaal angaar maatte han dog døje en Del Modstand, thi hans Anskuelser var ganske umoderne. Siden »Nordisk Konversationsleksikon«s første Bind udkom, havde Aviatiken gjort store Fremskridt.

Men Gøranson kunde ikke udelukkende beherske Konversationen, og Samtalen kom derfor ind paa Emner, som ikke begyndte med Bogstavet *A*, og da sakkede Gøranson atter agterud, thi han var kun almendannet med Hensyn til Emner, der begyndte med dette Bogstav.

Da han indsaa, hvor frugtesløst det var at optage Kampen med den akademiske Dannelse, førend han selv beherskede alle Alfalbetets Bogstaver, gik han hjem, bedrøvet indtil Døden, og begyndte Bind B . . . .

I 8 Maaneder saa' Vennerne ikke noget til Gøranson. Hver ledig Time tilbragte han i det, han kaldte sit Bibliotek, og læste nu »Nordisk Konversationsleksikon« indtil han kunde det, som han i sin Barndom kunde Luthers lille Katekismus.

Men saa maatte Gøranson sige Stop. Thi »Nordisk Konversationsleksikon« var ikke naaet længere end til Bogstavet M. Gøranson indsaa, at han ikke kunde kaste sig ud i Konkurrencen med en Dannelse. som kun naaede til M, og skrev til »Nordisk Konversationsleksikon«s Redaktion og spurgte, hvornaar Værket kunde foreligge komplet.

— Om godt 15 Aar, lød Svaret.

Det var et tungt Slag for Gøranson; hans Hjerne kunde ikke taale dette Smæk . . . .

Nu er den stakkels Gøranson paa en Galeanstalt. Men han er den mest stilfærdige Patient. Man har slaaet en vældig Boghylde op i hans Celle, og paa den ligger han og græder Dag og Nat . . . .

Han tror, han er »Nordisk Konversationsleksikon«, og græder over, at han aldrig bliver færdig . . . .

Amerikansk Historie.

Onkel Jonathan fortæller:

Vi var et lille Selskab, der rejste nede i det Sydlige, og en Dag, vi kom ridende over en større Slette, mødte vi en Missionær. Allerede paa Afstand tilraabte han os sit: Holdt! og da han virkelig lod til at have noget paa Hjærte, saa parerede vi Ordre og lejrede os om en gammel Sykomore. Men derude i Solheden blev vor Missionær staaende med opslaaet Bønnebog og manende Pegefinger og tordnede løs mod alt Hedenskab, saa det suste om Ørene.

Vi hørte rolig paa ham en lille halv Time, men da han saa endnu ikke var færdig, besluttede vi at holde Middagsrast med det samme og fik Furagen og Vandsækkene frem. Der gik omtrent en Time, medens Manden derude klemte paa, saa Sandet næsten røg ham om Hovedet. Da vi var færdige med at pakke, blev vi enige om at lynche ham. Vi rykkede frem til ham og fik omsider standset hans kraftige Snakketøj. Vi spurgte ham, om han ikke troede, at vi var gode kristne, hjemmedøbte Mennesker, og hvorfor han forresten ellers stod her og skabede sig? Han lod selv synlig forundret og bad os saa sandelig meget undskylde ham, men han havde taget os for farvede Indfødte. Han var nemlig desværre *farveblind* i allerhøjeste Grad!

Naturligvis undskyldte vi ham, og derefter hang vi ham op i den gamle Sykomore. Før vi drog videre, skrev jeg en Seddel og hæftede den paa ham til Skræk og Advarsel for andre. Paa Seddelen stod: *Hvo sig selv ophænger, skal fornedres; og hvo sig selv fornedrer, skal ophænges!*

Ved *Frederik Skousbo.*

Vin og Elskov.

Heroppe i det kolde Nord
ej Vinens ædle Drue gror,
men det os ej kan skade;
thi den bli'r sendt omkring paa Jord
i Flasker og i Fade.
— — —

Heroppe i det kolde Nord
ej Sydens Glød i Elskov bor,
men til vor store Skade
bli'er den ej sendt omkring paa Jord
i Flasker og i Fade.
— — —

Chr. A. C.

Arbejdernes Brændselsforretning. Odense.

Kontor **Havnen.** Telefon 989. Klingenberg 1989.

Sygeplejeartikler
Gummivarer 2. Prisl.
Gummivarelageret „Hygi", København V.

HERMAN JUST's

Pariserfarveri og kemiske Tøjrensnings-Anstalt.

Hele Dame- og Herregarderober renses og farves uden Opsprætning. Specialitet: Gardin og Møbelstoffer. Dekartering af Dame- og Herrestoffer.

Pustervig 3. Tlf. Byen 1537 y. **Raadmandsgade 2.** Tlf. Taga 113.

Forsamlingsbygningen
Koldinggade 4.
Store og smaa Lokaler, moderne indrettet,
anbefales de ærede Foreninger.
Restauration — 2 Billarder.
Telefon Øbro **1132.**
Joh. Olsen.

Sælg til Eksport.

Deres gamle Kobber, Messing, Zink, Bly og Jern, Bly, Zink og andre Metalasker, gammelt Gummi, nye Skræderlapper, strikkede Uldklude samt gl. Papir til

JOH. P. BOLDT
Aabenraa 21, Hj. af Hausergade, København.
Telf. Central 7784.

NB. Varer fra Provinserne afregnes pr. omgaaende.

De træffer det rigtige ved at købe Deres **Forlovelsesringe** hos *Fritz Heimbürger* Købmagergade 63—65.

Sygepleje Artikler,
garanteret **fineste Kvalitet,** en gros Pris. **Fordelagtig** Prøvesending forsendes i København og Provinserne mod 1 Kr. i Frimærker eller Efterkrav.
Risiko udelukket. Skriv i Tide til **Eksporthuset Skandia,** Frihavnen C 5, København Ø.

LIND-HANSEN CLICHÉES
KØBMAGERGADE 67-69

Eksportens Restaurant
Telef. Odense Nr. 531.
anbefales. — Udmærket Køkken.
Billige Priser. Keglebane forefindes.
Ærb. H. J. Petersen.

GEORG C. MØLLERS EFLGR.

HOVEDKONTOR: Vimmelskaftet Nr. 42, 2. Sal. (Yorks Passage.)
Telefoner: 913, 1124, 7980, 3313.
LAGER: Badstuestræde 9—11. Fiolstræde 12—14. Kongens Nytorv 8.
Vinkyperens Telefon: 6351. Byen 1722 x.

LYSÆGTE FIONA KRONE-TAPET
GARANTI FOR HOLDBARHED

DET DANSKE MÆLKE-COMPAGNI

Pasteuriseret og raa sød Mælk — Daglig nykærnet Smør
Pasteuriseret Kærne Mælk — Telefoner 5858 - 2712

Hygiejne, Sygepleje, Toilet og Barber Artikler.
Forlang illustreret Katalog.
Forretningen grundlagt 1900.
Depotet „DISKRET"
Prinsessegade 49, Kbh C.

TELEFON 3684. **S. JOHANNESSON's** TELEFON 3684.
Svineslagteri.
Udsalg: **Højbroplads 13.**
Største Udvalg.
Statskontrol med Trikinundersøgelse.
Rester udsælges billigt Fredag og Lørdag fra Kælderen.

Arb. Ligkistemagasin.
55, Vesterbros Torv 55.
Telf.: Central 9375.
3, Blaagaardsgade 3.
Telf.: Central 5708.

GENUINE LUND^S-CALORIC PUNCH

Oplag hos Carl Qvistorffs Eftfl., Johan Lund, Kjøbenhavn.

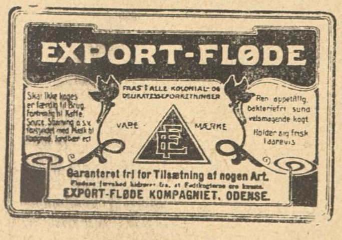

Udgaar hver Torsdag. Abonnementspris: 1 Kr. 25 Øre Kvartalet, 10 Øre om Ugen. Enkelte Numre udenfor København og paa alle Jernbanestationer 15 Øre. Abonnement kan tegnes i København i Nørre Farimagsgade 49, Stuen, og i Provinserne paa samtlige Postkontorer og hos Boghandlerne. Annoncer modtages paa Kontoret, Nørre Farimagsgade 49, Stuen, Telefoner Central 1395 og 7495. Udgivet af socialdemokratiske Foreninger. Clichéer ved Lind-Hansens Reproduktionsanstalt.

F.E. BORDING KØBENHAVN.

Tegning af Helgo Jorgensen.

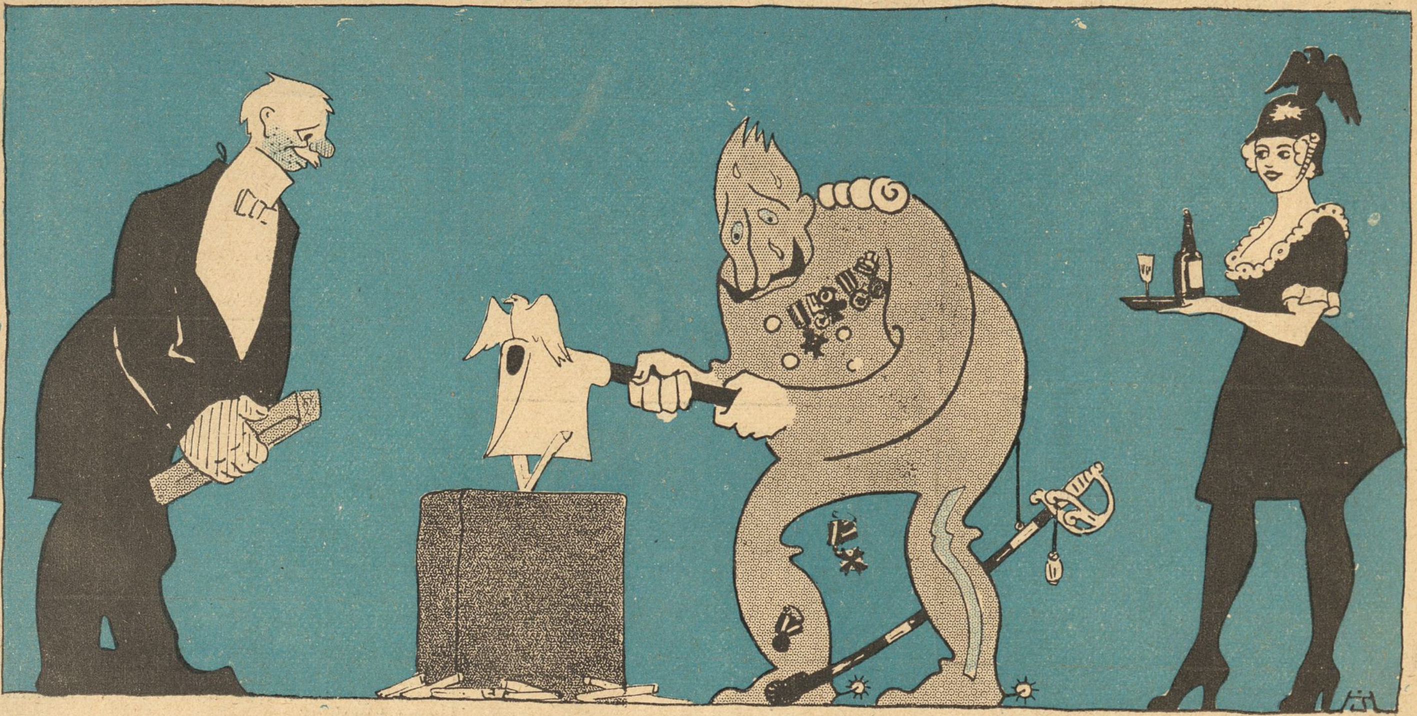

Brændehugger for en Dag.

»Berlingske Tidende« for 13/1 meddeler:

Kejser *Wilhelm* har i den senere Tid underkastet sig en Arbejdskur, idet han daglig med en almindelig Økse, *men iøvrigt i Hofdragt*, hugger Brænde i Slotshaven. Kuren har haft god Virkning.

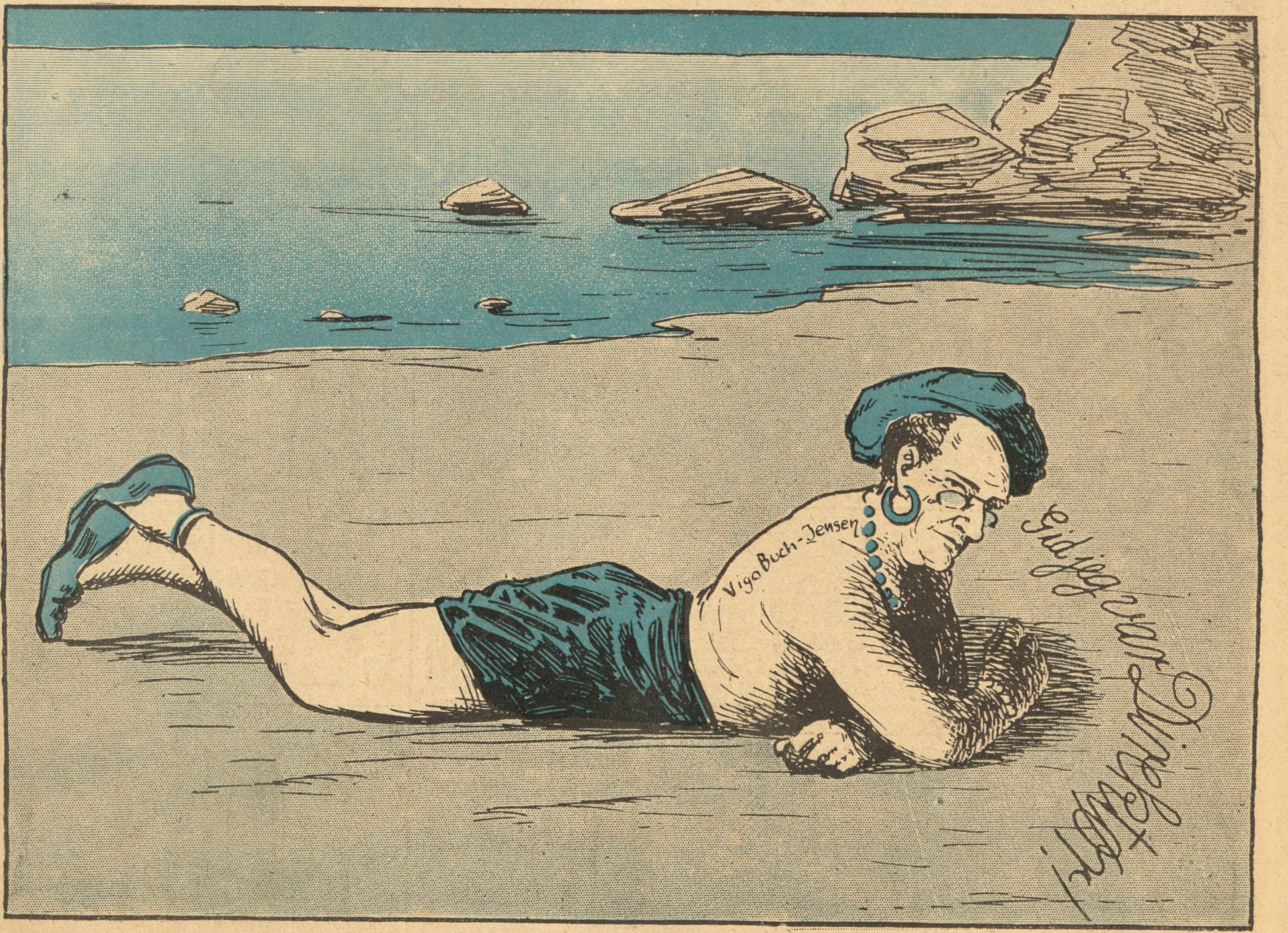

Tegning af Emil Poulsen.

Konge for en Dag. Apotekermedhjælper *Vigo Buch Jensen* som Dagmarteatrets Konge — for en Dag.

Redigeret af AXEL WESSEL

Vinter-Numer.

RAVNEN

Nr. 5. Torsdag den 29. Januar 1914

Amor vises Vintervejen!

Tegning af Emil Poulsen.

Andels-Anstalten TRYG.

De Forsikredes eget *kooperative* Foretagende.

═ Største Nytegning i Norden. ═

TRYG er særlig anlagt for ugelønnede og mindre Bemidlede.

TRYG styres og ejes af de Forsikrede selv.

Alle *bør derfor livsforsikres i* TRYG.

AFBETALING

CARL JACOBSEN & CO.

Nørrefarimagsgade 64.

LYSÆGTE FIONA KRONE-TAPET GARANTI FOR HOLDBARHED

Sygepleje Artikler,

garanteret **fineste Kvalitet**, en gros Pris. **Fordelagtig** Prøvesending forsendes i København og Provinserne mod 1 Kr. i Frimærker eller Efterkrav.

Risiko udelukket. Skriv i Tide til **Eksporthuset Skandia,** Frihavnen C 5, København Ø.

Har De Tandpine,

brug da altid **Chr. V. Mendes berømte Dentin** à 45 Øre, som hurtigt stiller de hæftigste Smerter. Advarsel mod Efterligninger.

Indregist. **9, Kronprinsensgades nye Materialhandel 9.**

Holbergsgade 6

HYGI **Sygeplejeartikler** **HYGI**

Gummivarer 2. Prisl.

Gummivarelageret „Hygi", København V.

Man bør

støtte Arbejdernes Kooperative Foretagender og købe sit Forbrug af Brød og Øl i

Forbrugs- og Spareforeningen Aalborg.

Bestil hos vore Kuske eller i Udsalgsstederne disse Varer.

Grovt Hvedebrød

fra Arbejdernes Fællesbageri, fremstillet af sammalet Hvede. Udmærket for svage Maver og Blegsottige. Bedre og mere velsmagende end Grahamsbrød.

Sne.

Jeg har faaet den Opgave at skrive en lille Artikel om Sne, og intet er jo lettere — end Sne. Imidlertid ved man aldrig herhjemme, hvornaar der falder Sne og hvornaar det blive Tø — jeg kan sidde den ene Dag i Sne op over Ørene og prise det hvide poetiske Dun, for saa den næste Dag at se hele Poesien glide i Rendestenen som en pløret, ækel Prosa.

Naa, men *sne* skal det altsaa, og jeg lader — som det regner! Jeg har nemlig regnet et lille *sne*digt Stykke ud anbelangende Snevejr —: Det sner nemlig for Tiden ganske overordentlig i det Land Danmark. Det øser ned over alle de ulykkelige Indvaanere, som ikke ved, hvordan de skal dække sig — og det sner og det sner galere og galere Dag for Dag.

Men det er med Bøger.

Et sandt Uvejr drager for Tiden hen over Landet, medførende den uhyre digtende Ungdoms umaadelige Masseproduktion.

Nu kan man faa samtlige *Ingemanns* for 25 Øre, og giver man 50, faar man efter frit Valg et Klæde- Flue- eller Bogskab i Tilgift.

Binder man sig til samtlige *Carit Etlars*, hvis Livsværk koster 87½ Øre, faar man 1 Maaneds gratis Ophold paa et Rekreationshjem nær Kysten.

Naa, *det* kan der nu være noget i, og jeg har heller ikke noget at indvende mod den Ordning, at man *faar* 1,50 Kr. for at modtage 16 af *Beatus Dodts* Fortællinger, men at man skal forpligte sig til at tage *Harald Raage* i Tilgift, naar man har købt *Marie Sofie Schwarts* (60 Øre for hele Serien og et Pund Kaffe som Ekstrapræmie!) det synes jeg er ikke saa lidt af en Fornærmelse. —

Ja, gu sner det!

De hvide Blade drysser ned fra oven som Konfetti og kliner sig ind gennem Dørsprækker og Brevkasser, og i de fleste Hjem ser det ud som paa Raadhuspladsen, naar Folk har tømt Lommerne for Omstigningsbilletter.

Og det *er* formeget af . . . skal vi sige: det gode? Sligt fører let til Afsmag, Modbydelighed — og i et enkelt Tilfælde endda til Sindssygeafdelingen.

Det er min Fætter Frederik, her er Tale om.

Han gættede forleden en Rebus i et herværende Dagblad. Det gjaldt om at gætte, hvilket lille Land i Europa der begyndte med *D* og endte med *mark*. Frederik gættede rigtigt — og otte Dage efter kom Præmien.

Den saa ud som Billedet viser.

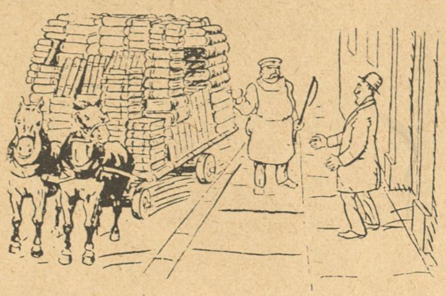

Og nu er Frederik paa 6te.

Gorm.

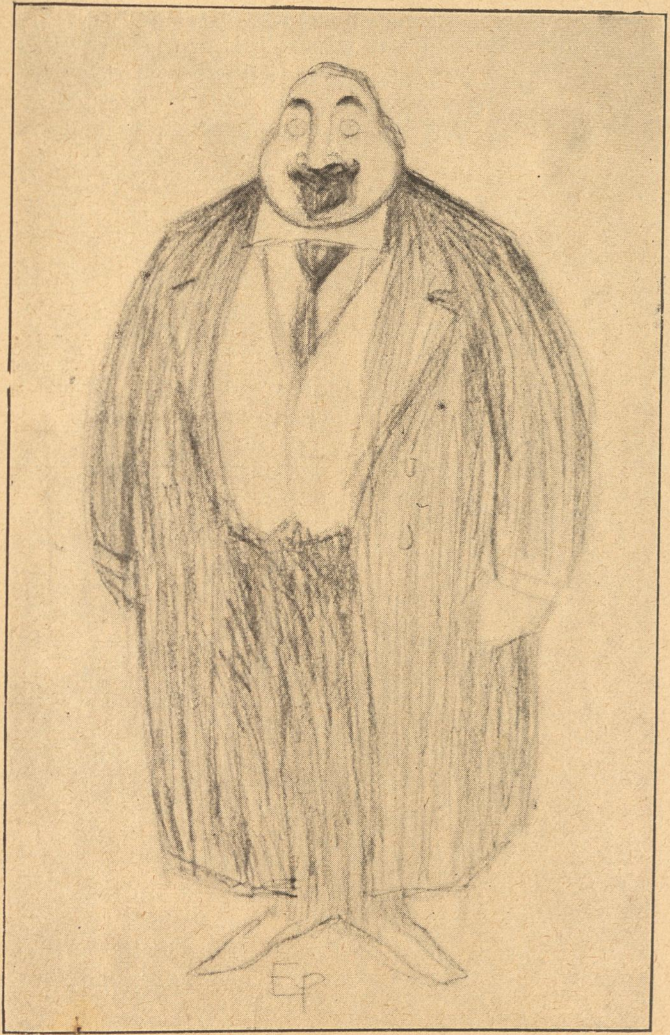

Tegning af EIGIL PETERSEN.

Konsejlspræsident Zahle.

Rigsdagsmænd.

Ved man andet og mere ondskabsfuldt om Th. Zahle end det, at han er lille af Vækst og Overretssagfører af Levevej? Eigil Petersen har i sin Tegning fremhævet det uglede ved Konsejlspræsidentens Ansigtstræk, men da Uglen er Tegn og Symbol paa Visdom, maa vi skyndsomst forlade ogsaa dette pinlige Emne!

Zahle er saa nederdrægtig civil. Højrepressen har ikke fundet saameget som en Uniform, endsige da en Orden til at hænge sin satiriske Hat paa, og det ender saamænd nok med, at bemældte Presse maa blive staaende med Hatten i Haanden.

Næ, — Zahle er en Aal, en blank, selvbevidst Aal, rund og glat, sig elegant bugtende gennem den politiske Aaleruses Masker. At han ikke kommer fra Dybvandet, ses paa Finnerne, der er indrettet efter de kortere Distancer, men ogsaa Ferskvandsaal lader sig smage, godt krydrede og vel tilberedte.

„Aaleriet“ hører med til Sagførerbestillingen, og Politik og Jura er nærbeslægtede. Og nu staar Th. Zahle midt i sin største Sag, Grundlovssagen, som det gælder at føre gennem hele Rusen, forbi Højretorsk og moderate Flyndere! Naar Sagen er sat tilstrækkelig paa Spidsen, kommer den store Opløsning, Landstingets Hjemsendelse, — Zahle i Fredericiagade-Porten, visende Piperne og Hammericherne Vintervejen. Og om hundrede Aar, naar alting er glemt, vil man huske den store Zahle med de kloge Ugleøjne, Manden, der lagde Navn til Danmarks ny Grundlov — glat som en Aal, vis som en Araber.

Zahle Aleikum!

Peder Ravn.

Bierne og Kransekagen.

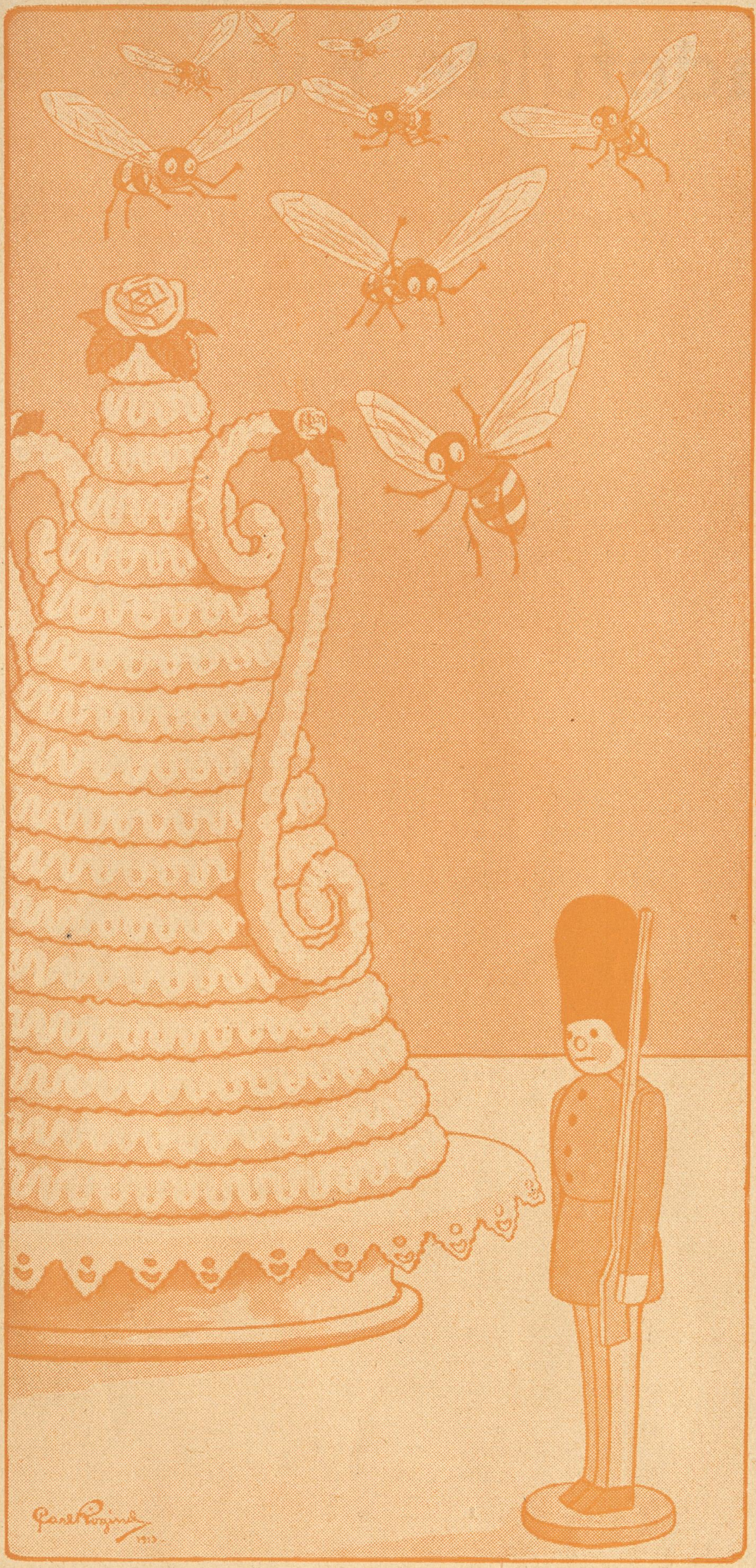

Tegning af C. Røgind.

Der var engang en Kransekage,
Hvortil man aldrig før saa Mage.
Her ser Du den i al dens Pragt,
Og har jeg vel for meget sagt?
I Toppen fine Blomster troner,
Og den er fuld af smaa Makroner.
Den »Dittermand« har kunnet tegne,
For den har Sukkerstreger allevegne!
— Se, det var Hans og Peters Fødselda',
Og derfor sku' de Kransekage ha'.
(De er et dejligt Tvillingpar,
Som ikkun faa Familjer har!)
Nu gjaldt det at faa Kagen skærmed'
Mod alle Fjender, som sig nærmed',
Og værst af disse var især
Den store lækkersultne Hær
Af Bier, (som i alle Dage
I Kransekage gærne snage!
De kunde lugte Kagen milevidt,
Og skælner ej imellem dit og mit!
Her ser Du dem om Toppen sværme,
Men hvem tør slige Dyr fornærme?
Ja, Hans og Peter turde ikke,
De ved, at Bierne kan stikke,
Og deres Brummen kan forskrække
Selv Mennesker, der kaldes kække!
Men Kagen skulde jo bevares,
Og Sagen maatte altsaa klares,
Til Fa'r og Mo'r kom hjem fra By'n
Og saa det skrækkelige Syn!
— Hvad *skal* vi gøre? spurgte Peter,
Og Hans han tænkte sytten Meter.
Det Krigsraad vared tem'lig længe,
Men kom saa i den rette Gænge,
Formedelst Peter fik en god Idé,
Hvis Virkning vi nu faar at se.
— Hvad om vi vedta'r en Bevilling
(Saa talede den kloge Tvilling)
Og mob'liser' lidt Militær,
Det kan vist ene hjælpe her!
Straks Hansemand var for Idéen
(Han holder ogsaa paa Armeen!)
Soldateræsken fik de fat
Og udtog dèr en rask Kra*bat*,
Som stilled blev ved Kagens Fod,
Parat til at udgyde Blod!
Det kun en *Bi*-Ting var at klare
For denne Helt, saa vant til Fare!
Og se! Den tapre Mands Gevær
Bortskræmmede den hele Hær,
Som næppe turde lugte Kagen
Af Frygt for et Skud Hagl i Bagen!
Hel trofast stod den tapre Vagt,
Og selv fik han ej Kagen smagt —
Den gik (med andre Sukkergaver)
I Hans og Peters sultne Maver!

Moral.

Moral af denne Daad Du lære:
Vi maa vort Land befæste, Kære!
Men vi kan — modsat store Stater —
Godt klare os med Træsoldater! *K. N.*

Forlang altid EXPORT DOBBELT-ØL med DOBBELT SEGL fra DE FORENEDE BRYGGERIER

Den gaadefulde Kvinde.

En Kærlighedsroman.

(Illustreret af Harriet Fischer-Clausen.)

Vi fandt Gartneren ved Arbejdet. Han kunde desværre kun meddele os, at Damen havde fjernet sig i sydlig Retning og meget hurtigt.

Vi begav os nu ned i Landsbyen.

X

I Limmeridge spurgte vi taalmodigt alle de Mennesker, vi mødte.

Da vi gik forbi Skolen, foreslog jeg at spørge Skolemesteren.

Vi fandt Døren halvt aaben, og Skolemesterens Stemme naaede tydeligt ud til os.

»Læg Mærke til, hvad jeg siger jer, Drenge,« sagde han. »Hvis nogen af jer igen begynder at snakke om Spøgelser, vil det gaa ham ilde. I ser alle Jacob Past derhenne i Skammekrogen; han er bleven straffet, fordi han er fræk nok til at paastaa, at han har set et Spøgelse, skønt jeg har sagt ham, at det er umuligt.«

»Vi har aabenbart valgt et uheldigt Øjeblik til vort Besøg,« sagde Miss Halcombe, idet hun stødte Døren op og gik ind. Vort Komme vakte stor Sensation.

»Vi vil kun gøre dem et Spørgsmaal, Mr. Dampster,« sagde Miss Halcombe til Skolemesteren. »Men sig mig først, hvorfor De er saa vred.«

»Det er den tossede Knægt der, som har gjort hele Skolen bange; han siger nemlig, at han har set et hvidt Spøgelse paa Kirkegaarden iaftes.«

»Meget mærkeligt,« sagde Miss Halcombe. »Jeg havde ikke tiltænkt Drengen saa megen Indbildningskraft. Men tillad mig nu at forklare, hvorfor De ser os her.«

Og nu forelagde hun Skolemesteren det samme Spørgsmaal, som hun havde rettet til de fleste af Landsbyens Beboere. Hun modtog ogsaa her det samme nedslaaende Svar, hvorefter vi gik.

Optrinet i Skolestuen havde imidlertid bekræftet min Mistanke. —

Paa min Opfordring ledsagede Miss Halcombe mig til Kirkegaarden, kvor hun lod mig alene, for atter at vende tilbage til Laura.

Jeg gik ned ad den brede Allé til Mrs. Fairlies Gravsted. Græsset omkring den var for kort og Jorden for haard til at Fodspor kunde ses her. Skuffet paa dette Punkt betragtede jeg opmærksomt Korset og den firkantede Marmorblok, paa hvilken Indskriften stod.

Pladen var nylig bleven renset!

Hvem havde besørget det?

Nysgerrigt saa jeg mig omkring, for at finde en Løsning paa Gaaden. Fra det Sted, hvor jeg stod, var der ingen Bolig at se. Jeg vendte tilbage til Kirken og slog derfra ind paa en Sti, der førte til et forladt Stenbrud. Her stod et lille Hus, hvor en gammel Kone var beskæftiget med Vask.

Jeg gik hen til hende og begyndte en Samtale om Kirken og Begravelsespladsen. Det viste sig, at hendes Mand var Graverkarl. Jeg sagde et Par rosende Ord om Mrs. Fairlies Monument. Konen rystede paa Hovedet og beklagede, at jeg havde forefundet det i en saa daarlig Forfatning. Men hendes Mand havde i flere Maaneder været syg, og kunde ikke holde det i Orden.

Jeg havde nu faaet at vide, hvad jeg ønskede.

Rensningen af Monumentet var altsaa foretaget af en fremmed Haand.

Idet jeg sammenholdt dette med, hvad jeg havde hørt om Spøgelset paa Kirkegaarden var jeg ikke længe om at tage min Beslutning: iaften hemmeligt at bevogte Mrs. Fairlies Grav. Monumentet var nemlig ikke helt renset færdigt, saa at vedkommedne Person sikkert vilde vende tilbage for at fuldføre hvad hun havde begyndt.

XI

Skyerne stod truende over den vestlige Himmel, og en kold Blæst stod ind fra Havet da jeg frysende og ængstelig tilmode traadte ind paa Kirkegaarden. Intet levende Væsen var at se. Stedet saa' saa forladt ud, at en Gysen gennemfor mig.

Hovedindgangen til Kirken var paa Begravelsespladsens Sidemur, og Døren laa skjult i en Slags Forhal. Her traadte jeg ind. I hver Sidemur var et rundt Vindue. Gennem det ene af disse kunde jeg se Mrs. Fairlies Gravsted. Det andet vendte ud mod Stenbruddet, hvor Graverkarlens Hytte stod.

Lyset fra den nedgaaende Sol tøvede endnu paa Himlen, da jeg hørte Skridt nærme sig. De kom fra den modsatte Side af Kirken. Samtidig hørte jeg en Kvinde tale.

»Tænk nu ikke mere paa det Brev, mit kære Barn,« sagde Stemmen · »Jeg gav det til Drengen, og Drengen tog det, uden at sige et Ord. Ingen saa det — det indestaar jeg for.«

Jeg lyttede spændt. Der indtraadte en Pavse i Samtalen, men Skridtene kom stadig nærmere. Et Øjeblik senere gik to Kvinder forbi. De gik hen mod Graven og vendte derfor Ryggen til.

Den ene af Kvinderne bar Hat og Sjal, den anden en lang Rejsekappe, hvis Hætte hun havde trukket op over Hovedet.

Et lille Stykke af Kjolen under Kappen var synlig. Mit Hjerte slog heftigt, da jeg saa Farven — den var hvid.

»Hold Kappen samlet om dig,« sagde Stemmen igen. »Mrs. Todd havde Ret i, at det igaar saa paafaldende ud med din hvide Dragt. Jeg gaar lidt omkring; skynd Dig at blive færdig med det, Du har for, saa at vi kan komme tilbage, inden Natten bryder frem.«

Med disse Ord vendte hun sig om og gik med Ansigtet vendt mod mig tilbage. Det var en ældre Kone, i hvis Træk der laa noget underfundigt. Hun bøjede om Hjørnet af Kirken.

Nu saa jeg Kvinden i Kappen træde hen til Graven. Hun kiggede omkring sig og trak et hvidt Klæde frem. Saa dyppede hun det i den lille Bæk, der løb forbi, knælede ned ved Monumentet og rensede det for Støv og Snavs.

Efter at jeg havde overvejet, hvordan jeg bedst kunde vise mig for hende, uden at forskrække hende, steg jeg over Muren og gik langs med dens Yderside hen til Trinet nærmest Graven, for at hun kunde se mig komme. Hun var imidlertid saa fordybet i sin Beskæftigelse, at hun ikke hørte mig, før jeg var steget over Trinet. Da saa hun op, udstødte hun et svagt Skrig og rejste sig maalløs af Skræk.

Ogsaa jeg tabte Fatningen: jeg saa det samme Ansigt som hin Nat paa Landevejen ved London!

»Bliv ikke bange,« sagde jeg. »De erindrer mig dog vist, ikkesandt?«

Hun saa opmærksomt paa mig.

Saa opklaredes hendes Miner, og hun spurgte:

»Hvordan kommer De her?«

»Husker De ikke jeg fortalte Dem, at jeg skulde til Cumberland — til Limmeridge House?«

»Limmeridge House!«

Hendes blege Ansigt blev livligere, og hendes Øjne fik Glans.

»Saa maa De være meget lykkelig nu!« sagde hun.

Da jeg saa nærmere paa hende, blev hendes Lighed med Miss Fairlie mig endnu mere paafaldende. Men jeg bemærkede ogsaa, hvori de ikke lignede hinanden.

Den sarte Skønhed i Miss Fairlies Hudfarve, Øjnenes gennemsigtige Klarhed, Læbernes Friskhed, alt dette manglede Damen i hvidt.

»De tænker paa noget,« sagde hun paa sin hurtige Maade, »hvad er det?«

»Hvordan er De kommen her?«

»Sammen med en Veninde, der har været meget god imod mig.«

»Og De fandt straks herhen igaar?«

»Hvorfra ved De det?«

»Jeg gættede mig til det.«

Hun vendte sig fra mig og knælede foran Indskriften.

Jeg fortalte hende om de to Mænd, der hin Nat i London havde forfulgt hende.

»De tror dog vel ikke, at man igen vil bringe mig tilbage til Anstalten?«

»Absolut ikke. De talte dengang om en Veninde. Fandt De hende?«

»Ja. Til alt Held var Pigen oppe og hjalp mig med at vække Mrs. Clements. Mrs. Clements er min Veninde.«

»Har De kendt Mrs. Clements længe?

»Vi var tidligere Naboerske i Hampshire; hun har kendt mig fra lille Barn.«

»Har De ingen Forældre?«

»Min Far har jeg aldrig set; min Mor har ikke engang talt om ham. Han er vel død.«

»Og Deres Mor?«

»Vi passer ikke sammen; vi gør kun hinanden Sorg. Jeg taler hellere om Mrs. Clements. Hun vil ikke have mig tilbage til Anstalten. Hun græd over min Ulykke og sagde, at jeg maatte skjule den for alle Mennesker.«

Hendes Ulykke!

Hvad mente hun hermed? Stod hendes Ulykke i Forbindelse med Udtrykkene i det anonyme Brev?

»Hvilken Ulykke?« spurgte jeg.

»Den Ulykke at jeg blev indespærret. Hvad ellers?«

»Der gives ogsaa andre Ulykker, som kan præge en Kvinde for hele Livet.«

»For Eksempel?«

»Det, at have stolet for meget paa en Mand, som hun elskede.«

Hun saa paa mig med et Udtryk, som om hun ikke forstod mig. Det stod mig nu klart, at jeg havde underlagt det anonyme Brev fejle Motiver.

»Jeg forstaar Dem ikke,« sagde hun omsider.

»Gør heller intet. Lad os tale om noget andet. Fortæl mig hvor længe De har opholdt Dem hos Mrs. Clements i London, og hvordan det gik til, at De kom hertil.«

»Jeg har været hos hende, ligetil vi for to Dage siden rejste til Cumberland.«

»Saa bor De i Landsbyen?«

»Nej, jeg boer tre Mil herfra paa en Gaard. Kender De Gaarden. Den kaldes for Todds Hjørne.«

Jeg erindrede, at have passeret Stedet paa vore Spadsereture. Det var en af Omegnens ældste Avlsgaarde og den laa meget ensomt ved Foden af to Høje.

»Folkene paa Todds Hjørne er Slægtninge af Mrs. Clements,« fortsatte hun. »De har bedt hende ud paa Besøg, og saa tog hun mig med, for at jeg kunde nyde godt af den friske Luft. Folkene derude er meget venlige — kun én Ting er jeg ked af —«

»Naa?«

»De driller mig, fordi jeg altid gaar klædt i Hvidt. De siger, det ser paafaldende ud. Hvad ved de om det. Mrs. Fairlie forstod sig paa den Slags Ting, og hun gik meget ofte klædt i Hvidt. — Er Miss Fairlie lykkelig?«

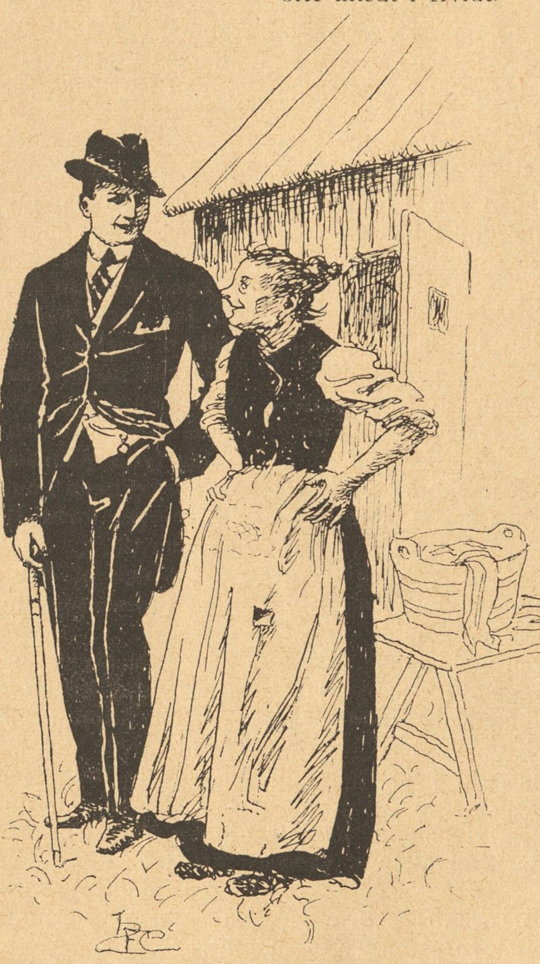

Jeg gik hen til hende og begyndte en Samtale.

Hendes Stemme blev svagere, som kendte hun den Fare, hun havde udsat sig for, ved at afsende det anonyme Brev. Jeg besluttede at forme mit Svar saaledes, at hun i sin Overraskelse skulde røbe sig.

»Miss Fairlie var ikke vel idag,« sagde jeg, »som Følge af, at hun har modtaget et anonymt Brev.«

Hun havde længe ligget paa Knæ, idet hun forsigtigt viskede Snavset bort fra Fodstykket. Nu fòr hun op.

»Hvorfra ved De det?« udbrød hun, »har nogen vist Dem Brevet?«

Blodet skød op i hendes Kinder, idet det gik op for hende, at hendes egne Ord havde forraadt hende. Hun slog i Fortvivlelse Hænderne sammen.

»Jeg har ikke skrevet til hende,« stammede hun, »jeg ved intet om det!«

»Jo, De ved,« sagde jeg, »for De har skrevet det. Det skulde De ikke have gjort. De burde hellere være gaaet til hende paa Limmeridge House og sagt, hvad De havde paa Hjerte.«

Hun svarede intet.

»Miss Fairlie vil være ligesaa god imod Dem, som hendes Mor var,« fortsatte jeg. »Hun ved allerede saa meget, at det ikke vil falde Dem svært, at sige hende Resten. De nævnede intet Navn i Brevet, men Miss Fairlie ved, at Sir Percival Glyde —«

Saasnart jeg nævnede dette Navn, sprang hun op og udstødte et Skrig. Hendes Ansigt var fortrukket. Det hadefulde og paa samme Tid frygtsomme Udtryk, der laa i hendes Blik, sagde mig alt. Det var udenfor al Tvivl, at hendes Mor ikke havde kastet hende ind paa en Sindsygeanstalt, men at en Mand havde gjort det, nemlig Sir Percival Glyde.

Skriget havde ogsaa naaet andre Ører end mine. Fra én Side hørte jeg Graverkarlens Dør blive aabnet; fra en anden Fodtrin nærme sig.

»Jeg kommer, jeg kommer,« raabte en Stemme, og et Øjeblik efter viste Mrs. Clements sig.

»Hvem er De?« udbrød hun. »Hvor tør De understaa Dem i, at gøre en stakkels Kvinde saa bange.«

Hun stod allerede ved Siden af Anna og havde slynget Armen om hendes Liv.

(Fortsættes.)

Lauritz Byrge,
Forenings- & Selskabslokaler.
Selskaber indtil 170 Kuverter.
Baade større og mindre Lokaler.
Dansk Arbejder Loge,
Blegdamsvej 26. Telf. 6405.

Kontortid:
Kl. 11—3, samt Mandag og Onsdag 5—7, Fredag 6—9.
Aaboulevard 16.
Tlf. Nora 2812.
Tilkendegivelser og alle Oplysninger sendes gratis.
Enhver kan blive Medlem.

Tandlæge Edv. Møller,
Købmagergade 30, 2.
udfører enhver Tandbehandling til smaa Priser. Samvittighedsfuldt Arbejde. Bedøvelse hele Dagen. Konsultationstid 10—3½, 6—7 Eftm. og 10½—12 Søndag. Telefon 8181.

P. A. Fischer's
Farve- og Fernisfabrik.
Stengade 10—12. Telefon 952.
Detailsalg af alle Malervarer færdige til Brug, til Dagens billigste Priser.

W. Bähncke & Co.
Assurance.
Niels Juelsgade 3.
Telf. Central 128 og 129.

HERMAN JUST'S
Pariserfarveri og kemiske Tøjrensnings-Anstalt.
Hele Dame- og Herregarderober renses og farves uden Opsprætning. Specialitet: Gardin og Møbelstoffer. Dekartering af Dame- og Herrestoffer.
Pustervig 3. Tlf. Byen 1537 y.
Raadmandsgade 2. Tlf. Taga 113.

Peter Sørensen
Nørrevoldgade 22
Eneste Specialfabrik for Pengeskabe i Danmark.
Hvert Skab bukket af en Staalplade.
TELF. BYEN 2536 x
TELF. C. 228

Wilsons Gummivarelager
12, Gothersgade 12.
Alle Sygepl.-Artikl. sendes mod Efterkrav. Ill. Katalog

»Fattigdommens Afskaffelse«

Tegning af ANTON HANSEN

Stakkels Kone! Hun ser sulten ud, og hun fryser vist — bare jeg .... hvor kan jeg dog faa vekslet en 25-Øre?

Vinter-Vise.

I denne Vinter har vi haft
En usædvanlig Frost.
Jeg fryser gennem Strømpeskaft,
Og frossen er min Post.
Og bli'r det saadan ved — Faldera!
Saa bli'r jeg Fan'me vred.
For den er nemlig tem'lig kold i Kanten!

Paa Skøjter løber Pi'er omkring
Paa kunstig Is især.
Der slaar de deres Herresving,
Hvor Herrerne er nær.
For ham der staar i Slud — Faldera!
Og fejer Skøjter ud,
Er den vist væm'lig tem'lig kold i Kanten!

Grossere'n kryber i sin Pels,
Naar Kulden er saa trist.
Til Hjemmets Varme tar han, el's
Forkøler han sig vist.
Men stakkels Fattigper — Faldera!
Paa Kakkelovnen sér,
For den er nemlig tem'lig kold i Kanten!

Paa Frelserkirken Manden staar
Og ryster Dag og Nat;
Det har han gjort i mange Aar,
Naar Frosten kom for brat.
Nu skutter han sig svært — Faldera!
Det bedste han har lært.
Nu er den hjemlig væm'lig kold i Kanten!

Og Svanerne i Sort'damssø,
De ryster Dagen lang.
De synger alle pø om pø
Paa deres Svanesang!
Og Du kan vel forstaa — Faldera!
Den lyde maa som saa:
Uh! den er tem'lig væm'lig kold i »Kanten«!

Og Lirekassemanden, som
I Gaarden daglig gaar,
For ham er det nu Daarligdom
Med denne Frost i Aar.
Og da han Svinget svang — Faldera!
I Morges Kassen sang:
Uh! den er tem'lig væm'lig kold i Kanten!

Robert Bly.

Europas Smilebaand

1. Bevogtningen langs Banelinjerne i Tyskland har faaet Ordre til at gøre stram Honnør, naar et Hof-Tog passerer.

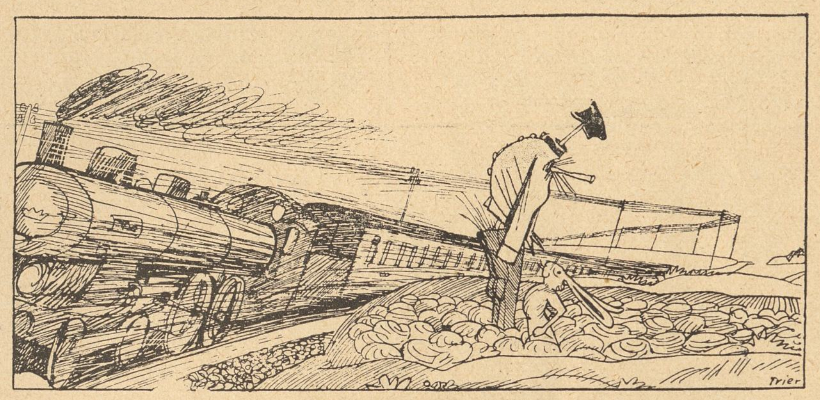

2. Og denne Ordre bliver punktlig efterkommen!

(»Lustige Blätter«.)

Tan-go-rilla.

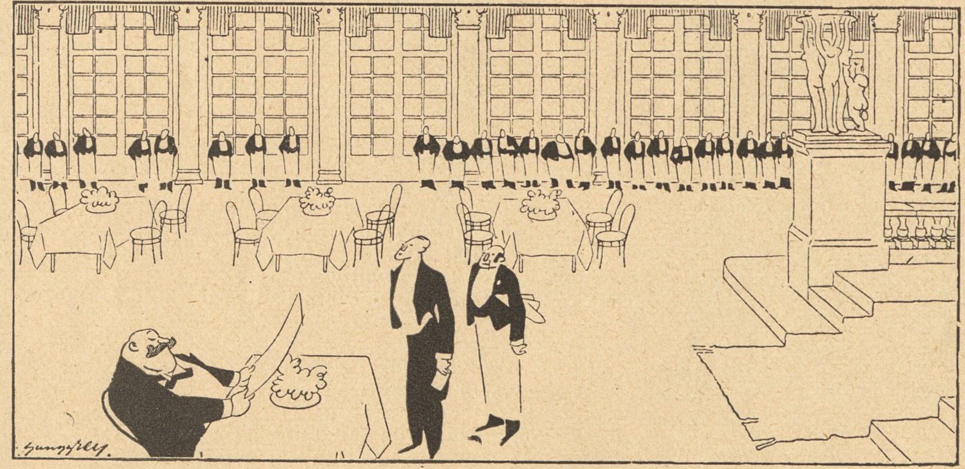

Grosshandlare *Elof Nygren* (på besök i Paris) Det här ska vara Paris' förnämsta restaurant, och så har de inte grisfötter (Grissetær) en gång!!

(»Søndags-Nisse«.)

Apoteket Kl. 2 Nat. Nattevagten bliver kaldt frem ved en hæftig Kimen og ser fire »lumre« Herrer, der mangler Sodavand for at kunne fortsætte »Efterslukningen«. Anføreren siger —:

Kan vi få två kinakapslar och tio (10) vichyvatten?

(»Strix«.)

C. B. Møller & Co.s Cigaretter

Hævet over enhver Konkurrence:
Rose No. 101 ...... 15 Stk. 10 Øre
Zouav a la Algier 15 · 10 ·
Monaco med Kork 10 · 10 ·
etc.

Rød Indmad

Højres Grundlov.

Tre Gange laved Højre til Barsel.
Den første Unge var fæl at se —
Højre ej ænsed' det daarlige Varsel,
syntes den Smaa var skøn som en Fe.

Højre lod anden Gang Jordmo'ren kalde,
Barn Nr. 2 saa Dagens Lys —
da man lod Vuggeomhængene falde,
gik der selv gennem Fa'ren et Gys.

Nyligen avled Højre det tredje,
vissent og vanskabt, blottet for Sans —
Farcen forvandledes til en Tragedje,
det Barn har hjemme kun paa St. Hans!

Den sidste fra Roskilde.

En Fremmed møder Bankbudet uden for Banken og spørger —: Er Bankdirektøren inde? — Inde —? — Ja, inde! — Ja—a— han er *inde.* -- Hvornaar kommer han ud? — Om 18 Maaneder!

— Ja, vist nu der bliver rejst et Taarn paa Frue Kirke, hvad mon det saa kommer til at hedde?

— Brygger Jacobsens Lig-taarn?

Aabent Brevkort.

Hr. Redaktør!

Sæsonen er inde! Der er Tango i den! Alle Mennesker »tangoer«. Kommer jeg ned til min Urtekræmmer, danser han Tango bag Disken. Kommer jeg til min Skrædder, spørger han: Skal det være Tangosnit? Udstyrsforretningerne averterer med Tangosenge. Barberen siger med sit vindende Smil: det er rigtig godt Tangovejr i Dag. Grosserer Petersens Husassistent faar fri hver Dag fra 2 til 4 for at gaa til Tangolæreren. Soldaterne skal nu ha' Enetimer i Tango. Ved Danseøvelserne begynder de med Tango. Jordemoder Madam Barselfeld danser Fødselstango henad Gaden om Natten og giver den Nyfødte et Tangodask i Enden. Hvad mener De, Hr. Redaktør? Der er Tango i den. — Den er god, naar nu et nyfødt Barn oven i Købet bliver »*taget med Tango*«! — I Avisernes Avertissementer kan man læse »Ægteskabstilbud«. En ung elegant Gentleman i 20erne ønsker at indgaa Ægteskab med en ung Pige i Tangoalderen. Den er oplagt! Naar Madam Jensen køber Skinke, udbryder hun pludselig: Gud, Hr. Spækhøker Hansen, *den* har jo en »Tango«. — — Tandlægerne averterer med Tangotænder. Kræmmerne med Tangostrømper og det ender med, at Folk kun vil gaa i den Kirke, hvor den sidste ny Mode- og Tangopræst præker — ja, der er Tango over det hele!

Hilsen og Svejtrit. Deres
Kresjan Blegdam.

I næste Uge kommer „Ravnen"s Karnevalsnumer med Liv og Lyst, glimrende Illustrationer og en spændende Karnevals-Konkurrence for Damer! Pas nu paa, og husk at sikre Dem dette Numer — det er mange Penge værd!

Borgerrepræsentant *Becker* forsikrer, at der er nok af billige Lejligheder og ikke Spor af Bolignød. — Nu har han da faaet sig en ordentlig »Nøddetur« pr. Telefon, og kommer ikke med saadan noget Vaas en anden Gang. Og han skal være »et godt Hovede«!

— Ja — hvem, der havde *saadan* en »Nød«. Han havde *ingen* Nød.

Majs.

Overbye løsladt! Lænkerne a' ham!
Dommeren nænnede ikke at ta' ham;
Overbye rendte, saa Vejret gik fra ham,
Prosit die Mahlzeit — la' *Bergsøe* ha' ham!

*

Annonce fra Frihavnen.

»Hotel Bergsøe« anbefaler sig med store, luftige og elegante Værelser. Alt indrettet efter Hygiejnens strengeste Krav. Propre Senge, første Klasses Vine. Loppeteater til Adspredelse for Gæsterne. Hotellet, der kun har bestaaet i kortere Tid, søges kun af det allernobleste Publikum!

Maa je' be' om Ordet? —

Deres dyft bedrøvede Abert Moggensen tillader sig at sætte sine fladbundede Skøjter paa Talerstolen for at kile et Par hjemmestrikkede Dybsindigheder ind i den forløbne Del af Grundlovsdiskusjonen.

Hva' je' altsaa vilde slaa paa er ikke saameget selve den ny Grundlov, som efter min haandgribelige Mening ikke er vær at slaa paa, og je' har desuagtet ved en tidligere Lejlighed gjort mig den U-Lejlighed at anbringe et Par af mine boldne Fingre paa dens mange løbske Tilbøjeligheder, der minder mig om de frederiksbergske Bussemænd, som hellerikke er fine nok til at faa Fortovsret. Næ, Hunden ligger begravet paa en hel anden Kirkegaard, for det er Højres Tilbagetoggang som bedrøver mig, eftersom den foregaar paa en uhyggelig planmæssig Fason. Je' var altsaa ikke færdig endnu med at sørge for Estrup, da et nyt og højst sørgeligt Slag ramte Højre, ide' nemlig a' vi gik hen og mistede en anden af vore fremragendes Fløjmænd nemlig Professor Andersen Bang, Kommandør af den tørrede Søstjærne, Ridder af den forgyldte Kæphest, Dannebrogssvend helt igennem samt Abonnement paa »Hovedstaden« m. m. og p. p.

Det ka' ikke bli' ve' at gaa paa denne Maade! Den ene a' Højres Frihedsstøtter ramler efter den tredje, og je' kan kraft stejle mig ikke alene holle sammen paa Stumperne, hvorfor je' altsaa herfra Tribunen a' ve' anmode Dem om at mælle dem ind i Højres Frihavns-Arbejder og Vælteforening, hvori je' agter at stille mig op til Valg i Stedet for min Ven Professoren som Tilidsmand. Det var altsaa bare de' je' vilde sige, for je' har nemlig ikke godt Tid til mere dennegang, efter som je' skal være ude i »Hotel Bergsøe« inden Lukketid Kl. 10 for i Mor'en tidlig at gaa ombord i Hans Majestæt »Frederik d. 8.«, der lige er ankommen, smæk fuld af Majs, som ska' losses. Den er Nejs! Vov! Vov!

18/1. Efter en 8 Dages Kørsel uden Uheld foregaar Omnibustrafiken nu atter *normalt:* En Automobildrosche ødelagt, Indgangen til Landmandsbanken smadret, en Hovn Ruder knuste og 3 Mennesker kommen til Skade. Direktør *Hammerich* har det bedste Haab om Fremtiden.

Gerhart Peter. Nej, de to sidste var gamle og ikke morsomme!

— Hvad kan man kalde den Vogn?
— En Bil-lig-Vogn.

V. P. Godt, vi vil ikke sige Dem imod — saa kalder vi den saaledes!

Osvald Christiansen (ved Telefonkiosken). Her har De Deres to Vittigheder:

Ung Dame: Er her ikke et Brev under Mærket D. 100?
Kioskfrøkenen: Nej, men her er et under Mærket D. D. 100!
Ung Dame: Det er nok det rigtige, min Forlovede stammer nemlig!

Barberen er i Færd med at prygle sin Lærling.
»Jeg skal lære Dig, din lille Slyngel!«
En Herre træder ind og tager Plads.
»Varer det længe?«!
Barberen: »Nej, Turen kommer straks til Dem!«

Poul Jensen med »Hiv, Sving, Fingeraftryk og Hilsen til Kresjan Blegdam«. De skal faa Deres »Stenhugger« frem, men Tegninger maa være trukne op med »rigtig sort« — ikke Blyant.

N. P. R., Næstved. Saadan nogle tynde Blyantstegninger kan ikke reproduceres.

Hr. *Johann.* Vi udleverer hermed Deres lige saa veltrufne, som morsomme Tivolidirigent til det højstærede Publikums Godkendelse.

Osvald V. Jensen. Deres Præster er virkelig saa fede, at vi, selv om De »bliver meget ked af det«, maa sætte dem (altsaa Præsterne) paa en lille Afmagringskur!

Gaa kun til en samvittighedsfuld **Specialist** Fineste Tænder, billigste Pris.
Hele Tandsæt 16—28 Kr., enkelte Tænder 1 Kr., alt med Garanti. 18 Aars Praksis
Telefon Byen 1103 x. **JØRGENSEN BILLE**, Gothersg. 3 (ved Kg. Nytorv)

Alm. dansk Varelotteri.

5te Trækning begynder **Onsdag** den 4. Februar.

9600 Gevinster.

Paa et og samme Lod kan vindes

2 Gevinster.

Lodsedler sælges og fornyes à 3 Kr. 70 Øre hos Lotteriets autoriserede Kollektører og i **Hovedkollektionen, Tivolis Boulevard-Pavillon, Vestre Boulevard,** lige overfor Raadhushaven.

NB. Køberen af et Lod til 5. Trækning har Fornyelsesret til 6. Trækning, med Gevinster til Værdi ca. ½ Million Kroner.

Forlovelsesringe 14 & 18 Karat.
Th. Halgreens Specialforretning.
Gothersgade 34, ligefor Regnegade.
Fabrikation en gros ved elektrisk Motor & Udsalg. Ingen Filialer.
NB. Kun massive Ringe. 14 Karat fra 7 Kr., 18 Karat 10 Kr.
Ringe af simplere Kvalitet føres ikke. Forretningen etableret 1880

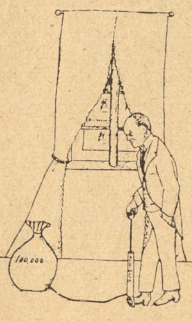

Vigo skaffer Penge.

Hr. *Knud Petersen.* Hosstaaende Afsløring af den Maade, paa hvilken »Direktør« *Vigo Buch-Jensen* har søgt at skaffe sig Penge, vil vække Opsigt i »Dagmar«-Kredse!

Løsning paa Gaaden under Mærket: *Fru M.*, Struer, i »Ravnen« Nr. 2: — *Naal He Øje* (Naaleøje). Tak for »Naalheøjet«, Frue! Nu bliver der Glæde i mange Hjem, Landet over!

Københavns Tilskærer-Akademi Nørrevoldg. 42.
Katalog over Tilskærekursus og Tilskæring af Mønstre sendes paa Forlangende.

„Blomsterbazaren"
Nørrebrogade 207 o Tlf. Taga 205
Smagfulde Kranse og Buketter sendes overalt i Byen
Specialitet: Foreningskranse.
Prompte Ekspedition.
Ærb. *E. Rosendal.*

Schulstad Ludvigsen Maltet Brød
Giv Agt paa Varemærket

HJEMMET DAMERNES BLAD er Danmarks mest populære Ugeblad
10 Øre pr. Nr.
1 Kr. 25 Øre pr. Kvartal.

Storm-Petersens „Levende Billeder". V.

(Fortsættes.)

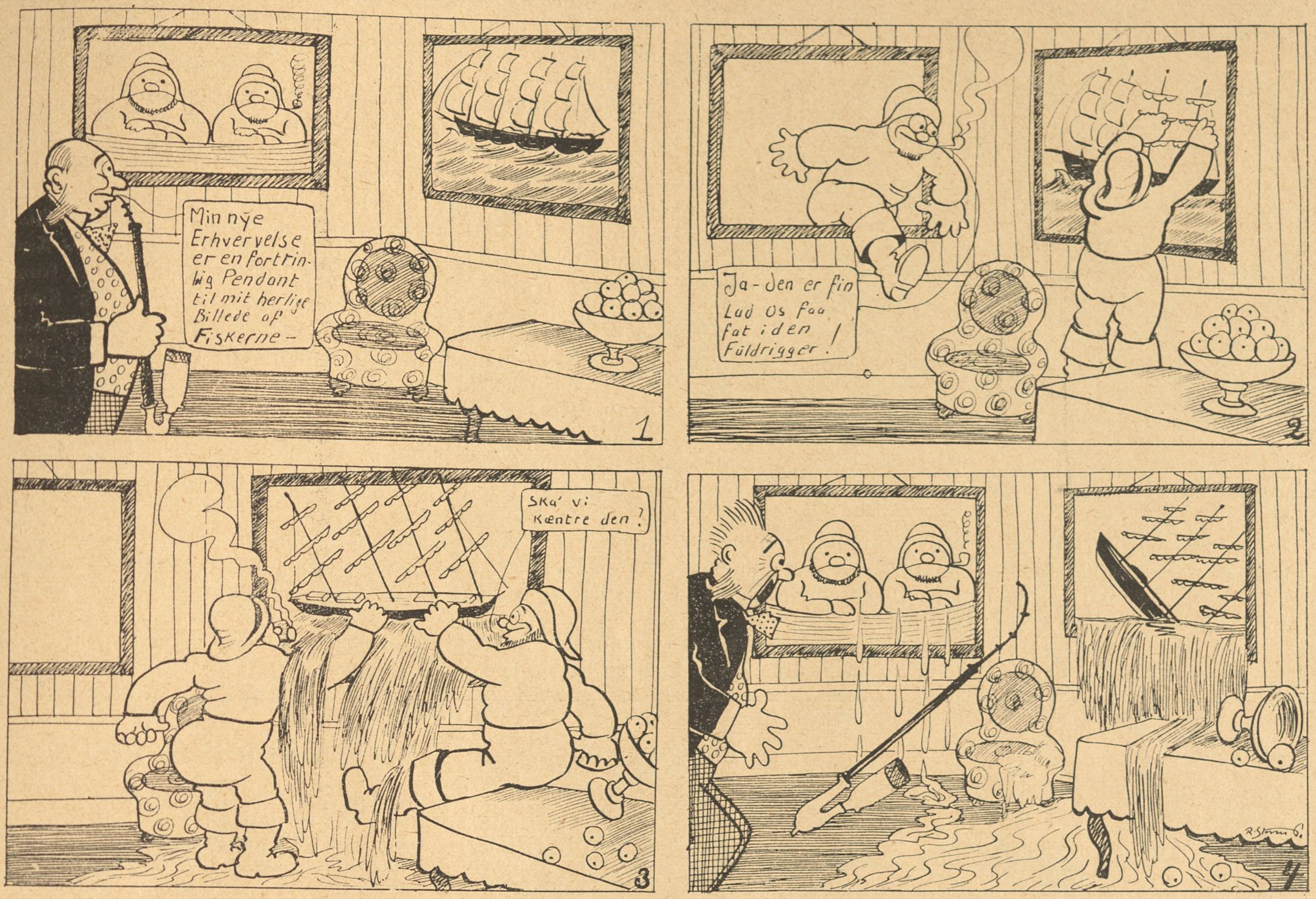

Dybsindigt.

I en omtrent tom Vinstue sidder et Par Gæster og drikker Vin, mens de af og til kigger lidt paa hinanden. Saa siger den ene.

— Tja, hvad er Livet uden Vin?

— Næ, svarer den anden, men hvad er Vin uden Liv — skal vi ikke gaa hen paa en anden Vinstue?

Uha!

Han: Kan Du sige mig, hvormange Floder der er i Sverige?

Hun: Nej, det kan jeg ikke.

Han: Der er Elleve.

Hun: Hvadbehager?

Han: Der er ingen *Floder*, der er *Elve!*

Gammel Traver.

A: — Den Marsch, Du spillede dèr, har jeg hørt flere Gange ude paa Traverbanen.

B: — Ja — men det er ogsaa en gammel Traver!

Uha igen!

Første: Jeg synes, at Russisk er *djævelsk*.

Anden: Jeg synes, at det er »*engelsk*«!

Efter Fortjeneste!

— Det er dog oprørende, at denne Bogholder Madsen gaar hen og gifter sig fire Maaneder efter, at hans Hustru er død. Han har baaret sig saa grimt ad, at han slet ikke fortjente at blive Enkemand!

Forsynlig.

Herren: Naa, skal De giftes, Frøken. Hvem bliver saa den lykkelige? Kaptajnen eller Aviatikeren?

Damen: Jeg gifter mig *først* med Aviatikeren!

Det blir' i Familien.

Damen: Paa det forrige Bal saa jeg, at Deres Broder kyssede min Søster.

Herren: Jasaa, De vilde maaske hellere se hans Bror' kysse hendes Søster?

Dygtig Karl!

Greve B: — Hvad er det, jeg synes, at Minutviseren er faldet af dit Kamin-Ur?

Greve C: Nej, det er den ikke, min Ven; jeg har fjærnet den, for en Karl i min Stilling behøver ikke at tage Hensyn til *Minutterne*!

Fin Dame.

Storgrosserer Madsens Frue er kommen til Velgørenhedskoncert og troner paa første Række. Hun indleder straks en højrøstet Konversation med sine Bekendte paa anden Række, og det generer hende ikke, at Musiken begynder at spille. Saa raabes der Hys! Hys! til den storsnakkende Dame, som et Øjeblik bliver stum — af Forbavselse over at man vover.

Men straks efter faar hun sit Mæle igen og udbryder — Ha, ligesom jeg ikke har hørt Ouverturen til »Carmen« før!

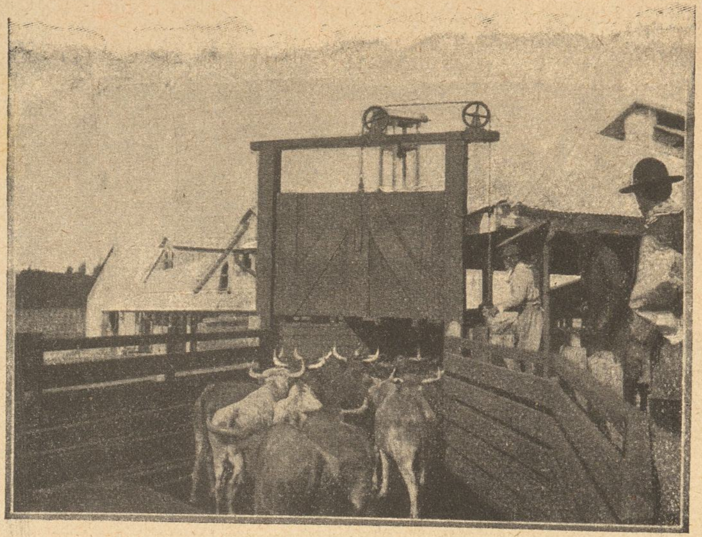

Hvor kommer Kød-Ekstrakt fra?

Der findes vel ikke en eneste Husmoder i hele Danmark, der ikke ved hvad Kødekstrakt er, eller som ikke allerede har anvendt det. Men paa den anden Side er der kun faa, der ved, hvor dette kostbare Køkkenhjælpemiddel kommer fra og hvorledes det fremstilles.

Som det fremgaar af Navnet er Kødekstrakt en Substans, som udvindes af Kød. Nu ved enhver, hvor dyrt frisk Kød er, og mere end een Husmoder vil sikkert allerede have spurgt sig selv, hvorledes det er muligt, at fremstille denne Ekstrakt til en Pris, som ikke staar i noget Forhold til det friske Køds Pris. Løsningen paa Gaaden er, at Kødekstrakten, eller nøjagtigere sagt, Liebigs Kødekstrakt, fremstilles i Uruguay og Argentina, altsaa i Lande, hvor Kødet er betydeligt billigere end i Europa. Der findes Liebig Kompagniets to Kæmpefabriker, som grundlagdes i Aaret 1865.

Paa den Tid da den første Fabrik grundlagdes i Fray Bentos (Uruguay) blev Okserne, som levede i uhyre Hjorder i Pampaen, hovedsagelig slagtede for deres Huders Skyld. Kødet, som man ikke havde nogen rigtig Anvendelse for, lod man simpelt hen ligge eller kastede det i Floderne. Denne meningsløse Fremgangsmaade gjorde Liebiegs Kødekstrakt en Ende paa, thi fra nu af anvendtes Kødet af Okserne over hele Verden.

Kompagniets samlede Grundareal, indbefattet de afrikanske Besiddelser, beløber sig til omtrent 2 Millioner Hektarer, det vil sige et Areal, halvt saa stort som Danmark. Kompagniets Kapital, som beløber sig til 29,000,000 Kroner, svarer til denne uhyre Grundejendom, og i Kompagniets to Fabriker tilsammen bliver der i Slagtesæsonen (fra Januar til Juni) daglig slagtet ca. 3000 Okser.

Alt Kød som tjener til Fabrikation af Ekstrakten, bliver underkastet en pinlig nøjagtig Dyrlæge-Undersøgelse, saaledes at det Fabrikat, der gaar ud fra Fabriken, i enhver Retning byder den mest vidtstrakte Garanti.

Narret!

Kortspillet er endt. Saa bukker Jensen sig ned, og tager et Papir op af Gulvet og siger:

— Hvem har tabt en „Tier“?

Den hovedrige og gerrige Grosserer Carlsen tager hurtigt sin Tegnebog frem og raaber:

— Det har jeg! Jeg mangler netop en Tier i min Tegnebog!

— Naa, værs'go', svarer Jensen og rækker Carlsen — Klør ti!

I Fare.

Tre Soldebrødre skal til at gøre op, og det viser sig, at de ikke har Penge nok til at betale Drikkevarerne med. Saa gaar den ene af dem til Telefonen, ringer en fælles Ven op og siger: Hør, Du, Petersen. Du kommer til at fare herhen med 8 Kr., vi er suppet inde hos Restauratør Andersen!

Tegning af Hp. Hansen

— Ja, det er kedeligt, at man ikke kan slaa Herresving med det ene Ben og danse Tango med det andet!

Ridder Aage.

Og det var Ridder Hr. Aage,
han red sig under Ø;
tren han paa Skøjtebanen ind,
dér svæved saa mangen Mø.

Det var Ridder Hr. Aage prud,
han monne Mathilde skue —
svor han ved sit prinselig Skæg:
»Den Mø skal vorde min Frue!«

Det var Ridder Hr. Aage stolt,
han gik for sin Fader at staa:
»Hil sidde I, kære Hr. Fader min,
I lade Mathilde mig faa.«

Mæled hans Fader med Bæven stor:
»Hvad monne vor Drot vel sige?«
Det var Ridder Hr. Aage snild,
han smilte saa listelige.

Foer han til Italialand
i Elskovs Sitren og Gammen;
lejed han dér en Munk saa from:
han splejsed de tvende sammen.

Det var Ridder Hr. Aage gæv,
han skrev til sin Fader kære:
»Hendes er jeg, og min er hun,
nu er 'et, som det skal være.«

Mæled Drotten, da Bud blev brag:
»Foragtet er Fædres Skikke!
Ej skal hun bænkes ved Kongens Bord,
og *Højhed* vorder hun ikke!«

»Vel skal Hr. Aage det sande snart,
her hjælper ej yndig Nejen.
Skikke maa holdes — *Amor* den Fyr,
ham viser vi Vintervejen!«

Narren.

Tegning af Proessdorf.

I Sommers var hun med Peter i Skoven.
Det blev til Kys og til Klap og til Loven!
Den Slags Ture skal hun nok lade være,
Thi Jorden er altid usikker, Kære!

Paa Isen har Anton sat hende Stævne,
Og Tilbudet frister den Smaa over Evne!
Kan hænde vil denne Tur hende lære,
At Isen ogsaa er usikker, Kære!

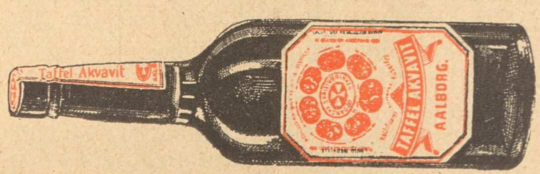

AALBORG OG A. BRØNDUM & SØN'S
AKVAVITTER

Forandring fryder —

Skitse af *Flemming Algreen-Ussing.*

Grosserer Birck interesserede sig stærkt og inderligt for Malerier og gamle Møbler. Han samlede lidenskabeligt paa begge Dele. Men da hans Indtægter jo havde deres Begrænsning, og da der ogsaa var Grænser for, hvor meget der kunde rummes i hans 5-Værelsers Lejlighed, som dog først og fremmest skulde tjene til Bolig for ham selv, hans Kone, hans lille Dreng og hans langbenede russiske Mynde, saa kunde han ikke stadig bringe Nyerhvervelser hjem fra Antikvitetshandlere og Malerisælgere, hvis han ikke samtidig skilte sig af med henholdsvis Malerier og Møbler, hvis Størrelse og Værdi nogenlunde svarede til det nyserhvervede. Følgen heraf var, at Grosserer Bircks Stuer efterhaanden blev Skuepladsen for en ustandselig Ind- og Udflytning af Møbler og Malerier. Gik Fru Birck om Formiddagen og tørrede Støv af Kabinettets Chr. VIIIs Møbler, kunde hun godt om Eftermiddagen finde sit Kabinet i Empire-Skikkelse. Og havde hun den ene Dag glædet sig over det smukke, gamle Maleri, der hang i Dagligstuen, var der intet i Vejen for, at hun den næste Dag saa et udmærket Kobberstik paa samme Plads. Gang paa Gang sagde hun til sin Mand, at Hjemmet paa den Maade blev uhyggeligt — at de aldrig vilde blive fortrolige med deres Stuer, naar de den ene Dag fremtraadte i én, næste Dag i en anden Skikkelse. Men han rystede blot paa sit Hoved, — og næste Dag byttede han Sofaen i Dagligstuen for to Lænestole.

Saadan stod Sagerne, da Grosserer Birk en Dag sad ved Kaffen efter Middagen sammen med sin Dreng, der var tre Aar og hed Peter. Foran Kakkelovnen laa den langbenede Mynde, der var to Aar gammel og hed Prins.

Grosserer Birck saa den Dag noget aandsfraværende ud.

— Skulde vi ikke skille os af med Prins, lille Mor? Den tager saa megen Plads op, spurgte han.

Fru Birck saa stum paa sin Mand, der aabenbart nu havde faaet Munden paa Gled; for han fortsatte roligt og frimodigt:

— Og saa har jeg nemlig forelsket mig i en Bulbider, dejlig engelsk Hund, forstaar Du! Den vilde jeg i Grunden hellere have end Prins.

Her stoppede Grosserer Birck op. Thi Fruen sendte ham et sønderknusende Blik og sagde:

— Nu skal jeg sige Dig en Ting, min Ven! Saalænge Du leger Marskandiserbutik herhjemme, finder jeg mig i det. Men bytte Prins med en væmmelig Køter — Prins, som vi er kommet til at holde saa meget af — nej!

Og hermed rejste Fruen sig, tømte sin Kaffekop og gik med værdige Skridt ud af Stuen.

Hendes Mand saa forbløffet efter hende og vovede ikke senere at berøre dette Emne.

Men Lysten til Buldoggen havde han ikke tabt. Og en Formiddag, da han vidste, at hans Kone var ude og spadsere med Drengen, samlede han sit Mod, gik hjem efter Prins, og stillede kort efter hos den hundesælgende Dyrlæge, der mod et kontant Beløb overlod ham en bister, engelsk Buldog for den slanke, russiske Mynde.

Da Handelen var i Orden, meldte der sig alligevel hos Grossereren en vis Bekymring for, hvordan Madame vilde stille sig overfor den nye Hund. Men han slog sig til Ro med, at nu *var* Byttet gjort, og saa fandt hun sig vel nok i det.

Han anede den Gang ikke, at Fru Birck paa sin Spadseretur med Peter ved et Tilfælde var i Nærheden og saa ham vandre af Sted med Buldoggen — og at hun lovede sig selv at vise ham en lille Venlighed til Gengæld. For Prins vilde hun have igen.

Da Birck om Eftermiddagen kom hjem, modtog hans Kone ham og Hunden i Dagligstuen. Hun smilede venligt til ham, og hun klappede Buldoggen og kaldte den sin søde Prins. Birck saa betuttet paa hende. Men da hun blev ved med at lade, som om Bulbideren var den samme som Mynden, lo Birck indvendigt og tænkte: Hvis det kan more Dig, saa værs'god! Saa slippper jeg da for Vrøvl.

Hvorefter Ægteparret satte sig til Bords, mens Buldoggen blev kommanderet hen i Prins' Kurv.

— Hvor er Peter? spurgte Hr. Birck.

— Nu kommer Anna med ham! svarede Fruen engleblidt.

I det samme kom Tjenestepigen med Knægten. Men Knægten, der før havde været en lille, lyslokket Dreng, var nu blevet en rødhaaret lille Pige.

Hr. Birck gjorde store Øjne. Men før han fik Tid til at spørge, sagde Fruen til den lille rødhaarede:

— Naa, Petermand, i Dag skal vi have Pandekager. Er Du glad for det? — — Og saa bandt hun en Hagesmæk om Ungen.

— Hm! sagde Birk. Han vidste ikke, om han skulde le eller blive vred.

De spiste længe i Tavshed. Saa gav den rødhaarede Pige lil sig til at storskraale.

— Fy, Peter! sagde Fru Birck strengt. — Saa kan Du gaa ud i Køkkenet til Anna. Eller Du kan lege med Prins. Værs'god!

Men den rødhaarede skraalede endnu højere.

Fruen ringede paa Pigen.

— Anna, sagde hun, tag Peter med ud i Køkkenet. Han er saa sær i Dag.

Og Anna slæbte af Sted med Peter-Pigen; men det forekom Grossereren, at hun smilte underfuldt til Fruen. Han tog Mod til sig og sagde:

— Hør, lille Kone, hvad er nu det for Narrestreger?

Men hun saa blot venligt forundret paa ham uden at svare.

Hr. Birck spurgte ikke mere. Herregud, naar *det* nu kunde more hende, saa . . . . . .

Men Vorherre maatte vide, hvor hun havde gjort af Peter.

De næste to Dage gentog det samme sig ved Middagsbordet — paa andre Tider saa han jo ellers aldrig sin Dreng, for Grosserer Birck var en meget optaget Mand. Og om Natten sov Drengen i Barneværelset, som Fruen i disse Dage paa en mystisk Maade spærrede ham Adgangen til. For derinde sov jo om Natten den rigtige Peter.

Som sagt: den samme Komedie udspilledes den næste Dag. Den rødhaarede, lille Tulle blev af Pigen anbragt mellem Ægteparret, og samme lille rødhaarede tudede snart efter ynkeligt og hjerteskærende og forvistes derefter til Køkkenregionerne.

Den rigtige Peter var og blev borte. Men Fru Birck kaldte haardnakket den rødhaarade lille Pige for Petermand og lod, som om hun i enhver Retning var Barnets ægte og kødelige Moder.

Den tredje Dag slog Grossereren i Bordet og meddelte sin Kone, at nu morede de Narrestreger ham ikke mere. Herpaa svarede Fruen ham sukkersødt, at hun ikke forstod, hvad han mente, men at han iøvrigt maatte beherske sig, naar Peter var til Stede. Og samtidig kastede hun en Tvebak hen til Buldoggen i Kurven og sagde: Værs'god, Prins!

Manden tav beskæmmet og besejret — og imponeret af den Satans Kone, han havde.

Dagen efter stillede han hos Dyrlægen og fik for Buldoggen og femogtyve Kroner sin egen russiske Mynde-Prins igen. Den hylede af Glæde, og han blev ganske rørt.

Hans Kone forandrede ikke en Mine, da han kom hjem med Prins. Men da de havde sat sig til Bords, kom Pigen med Peter — og denne Gang var det ham selv.

— Naa, Petermand, sagde Fruen, var det saa morsomt at lege med lille Petrine?

Og henvendt til Manden sagde hun:

Det er Portnerens lille Pige, han har faaet og lege med — en sød, lille Rødtop.

— Hm! sagde Grossereren.

Saa spiste de videre — og Petermand var i Dag sød og skikkelig og græd ikke. Det var jo helt morsomt for ham ikke mere at skulle spise Middag ude i Køkkenet —!

HANSONS STEMPELFABRIK
TF. 354 · NYØSTERGADE 2
MÆRKEPLADER
Signeter, Dørplader, Haandtrykkerier,
Brændejern, Numeratører, Perforérer.

M. Thomsens Bogbinderi,
Aarhus, anbefales.
Telefon 2065.

MULLERS HOTEL
(L. PRÆSTMARK).
Café, Restaurant og Billard.
Telefon 3558.
Diner à 1 Kr. o Middag à 50 Øre.
Nørre Farimagsgade 55.

Hygiejne, Sygepleje, Toilet og Barber Artikler.
Forlang illustreret Katalog.
Forretningen grundlagt 1900.
Depotet „DISKRET“
Prinsessegade 49, Kbh C.

Arbejdernes Forsamlingsbygning, Aarhus.
Store og smaa Lokaler til Selskaber og Foreninger.
Restauration. Billardsalon. Telefon 2728.
S. M. Mikkelsen.

PIANOER
i Leje 4-6-8-10 Kr. mdl.
Ved senere Køb godtgøres den betalte Leje.

HARMONIUMS
3-4-6-8-10 Kr. mdl.
Ogsaa for Udenbyesboende!
Frederiksborggade 36, Kbh.
Egne Piano- og Orgelfabriker i København og Aarhus.
Winther

Køb RAVNEN

Mælkeriet Enigheden.
Telefoner 2146 & 6270.
Vore 54 Vogne kører overalt i Byen.

GEORG C. MØLLERS EFLGR.
HOVEDKONTOR: Vimmelskaftet Nr. 42, 2. Sal. (Yorks Passage)
Telefoner: 913, 1124, 7980, 3313.
LAGER: Badstuestræde 9—11. Fiolstræde 12—14. Kongens Nytorv 8.
Vinkyperens Telefon: 6351. Byen 1722 x.

„Sana“.
Export Mælk.
Export Fløde.
Piskefløde.
Bemærk Etiketten.
Faas hos enhver Købmand.
Steril og holdbar i ubegrænset Tid.
Dansk Fløde Export A/S., Odense.
Odense: Telefon Nr. **2052.**
København: » Øbro **162.**
» » Central **11050.**

LIND-HANSEN CLICHÉES
KØBMAGERGADE 67-69

Udgaar hver Torsdag. Abonnementspris: 1 Kr. 25 Øre Kvartalet, 10 Øre om Ugen. Enkelte Numre udenfor København og paa alle Jernbanestationer 15 Øre. Abonnement kan tegnes i København i Nørre Farimagsgade 49, Stuen, og i Provinserne paa samtlige Postkontorer og hos Boghandlerne. Annoncer modtages paa Kontoret, Nørre Farimagsgade 49, Stuen, Telefoner Central 1395 og 7495. Udgivet af socialdemokratiske Foreninger. Clichéer ved Lind-Hansens Reproduktionsanstalt.

F.E. BORDING KØBENHAVN.

Dansk Vinter!

Tegning af HELGO JØRGENSEN.

Nu føjter paa Skøjter i fløjtende Fart
En Ungdom, der finder det yndigt og rart,
At vælte i Ælte og falde omkuld,
Naar Reamur blot viser lidt under Nul.

Men Glæde pr. Slæde er kort i vor By,
Hvor Skøjte og Gænge maa hænge i Ly,
Mens Isen i Disen af Mudder er fuld
— Og *saa* er Fornøjelsen stærkt under Nul!

Redigeret af AXEL WESSEL

Karnevals-Numer.

RAVNEN

Nr. 6.. Torsdag den 5. Februar 1914

Tegning af PROESSDORF.

Hej, gamle Buk! Dèr fik Du skaffet Dig et »Indhold« til din tomme Maske!
Hvem er hun? Er hun Prinsesse? Eller slet og ret en lille Danse-Taske?
Du griner rødt og lumsk, men svarer ej. Hvorfor saa tavs? Sig frem kun Grunden!
— Naa, nu forstaar jeg det! —: Men Herregud saa tag de Ben dèr ud af Munden!

Andels-Anstalten TRYG.

De Forsikredes eget *kooperative* Foretagende.

Største Nytegning i Norden.

TRYG er særlig anlagt for ugelønnede og mindre Bemidlede.

TRYG styres og ejes af de Forsikrede selv.

Alle *bør derfor livsforsikres i* TRYG.

AFBETALING

CARL JACOBSEN & CO.

Nørrefarimagsgade 64.

Hurtigste Syning

Laveste Priser og Vilkaar
Holmens Kanal 3, Kbhv. K. Tlf. Centr. 1876

Tandlæge Edv. Møller,

Købmagergade 30, 2.

udfører enhver Tandbehandling til smaa Priser. Samvittighedsfuldt Arbejde. Bedøvelse hele Dagen. Konsultationstid 10—3½, 6—7 Eftm. og 10½—12 Søndag. Telefon 8181.

P. A. Fischer's

Farve- og Fernisfabrik.

Stengade 10—12. Telefon 952.

Detailsalg af alle Malervarer færdige til Brug, til Dagens billigste Priser.

Peter Jensen,

Bispebjerg Kro,

ligefor Krematoriet og Kirkegaarden, 2 store lukkede Glasverandaer.

Have med Lysthuse.

Telefon Taga 800.

St. Kongensg. 108

ved Politistationen

Spis Middag

Kl. 12-2 el. Kl. 3-6. Rosengaarden 14.

Kbhvn.s Tjenestepigeforenings Fagskole.

Forsamlingsbygningen

Rømersgade 22.

Telf. 1310. *Chr. Jensen.*

Yale — Laase & Nøgler, Ny Østergade 2.

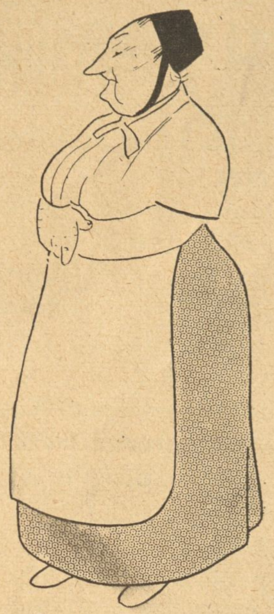

Fru Anna Jacobsen i »Første Violin«.

Johannes Ring i »Første Violin«.

Viking Ringheim i »Jorden rundt«.

Teaterbrev.

Kære Lars Peter!

Jeg er lige kommen got og vel hjem fra en dæjlig Aften hos Dagmartheatet vor jeg saa *Frits Magnuses* nye Støkke »Skyldig eller Uskyldig« som osse kunde hedde »Naar Enden er god er alting got«, for det er en lille Dreng som faar saamange Tærsk paa sin Ende af den grumme Kal *Rostrup*, der heldigvis ikke fik Dagmar for ellersens hade de naturligvis faaet Tæsk allesammen deroppe paa Teatret og saa var det rent galt med Tuderier for alle Poblikummerne med mig sæl i Spidsen kære Lars Peder tudede, saa det var en Gru at høre, og der var en Oversvømmelse af Taarer som hjemme hos dig ved hvide Sande. Ellers husker jeg bare Fru *Clara Hvidt* som var i Drengebuxser og fuld af Graad og Taarer for ded var hinner der fik de fleste Klø. Saa var der Fru *Ringedom* som før hette Frøken Ditteriksen og spelede paa Kasino. Hun er osse pæn og faar en Menister til Ægtemand lige i Enden.

Næ saa var jeg inner og se »Jorden rundt i 80 Dage« og ded var noget andet noget. De skreg og hylede som de var betalt for ded og je laa og drømte hele Natten om Indianere og om *Vikingen Ringheim* (Gu ve om det ikke er han der er gift med Ringdom?) som je' synes er noget af ded fineste og kæreste jeg har set hiemme med Undtagelse af Dig søde Lars Petter som ikke skal blive skindsyg for ded jeg siger ded, for du er jo dog den allerbedste.

Naa og saa har je væt inner og se »Første Violinen« paa Folketeatret af ham *Gusta Hvid* den uartige som dog ka' nære sig i dette Violinstøkke hvor der bare er en Pige der siger kraft stejled mé akurat ligesom Du søde Lars Petter.

Je' morede mig gebommeligt over Fru Anna Jacobsen, som er det sjoveste Fruentimmer je kender. Som hun ka' bruge Munden og gi' paa Pusterøret ja, Lars Petter ded er noget af det mest impotente je har overværet.

Sluttelig har je faaet Lov af Fruen til at gaa paa en Fribillet ind og se »Barn i Kirke« i Kasino. Je grinte saa je fik Mavepine og maatte ud to Gange under det hele saa Folk skældte u paa mig og sa sid ner. En paatrængende Fyr med Hageskæg spurgte om han ikke skulde holde mig, hvortil je svarede, at han kunde tale med Lars Petter om det saa kanskesens han ikke var saa kaalhøj.

Saa'en Dompab.

Nu skal du ha saa mange Hilsninger og tusinde Køs.

Efterskrift. Søde Lars Petter Maa je gaa med Kusine Malvine til Typografernes Karneval?

Din i Døden altid hengivne

Leopoldine Masmejer.

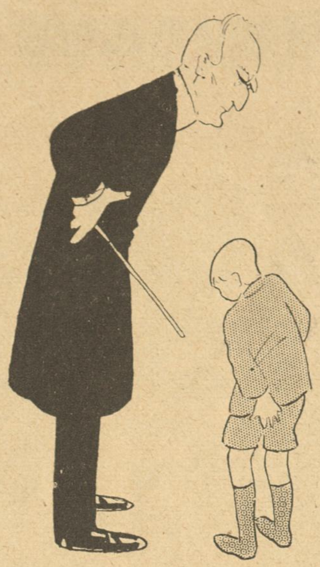

Rostrup og Fru Clara Wieth i »Skyldig eller uskyldig?«.

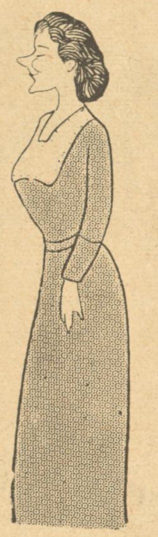

Fru Rindom i »Skyldig eller uskyldig?«.

Fjelstrup i »Barn i Kirke«.

Tegninger af V. Afzelius

Ravnens Karnevals-Konkurrence.

»Ravnen« har herved den Fornøjelse at udskrive sin ny Konkurrence, der tager Sigte paa intet mindre end — **Damernes Karnevalsdragter!**

Vi indbyder herved de ærede Damer, i hvis Hjem »Ravnen« holdes, til at sende os et Fotografi af deres nydelige Personer i *Karnevalsdragt*, og en Komite af Kunstnere, hvis Navne senere skal blive bekendtgjort, vil bedømme de indsendte Fotografier og udtage de *præmieværdige*.

Den smukkeste Damedragt belønnes med 10 Kroner og de tre derefter følgende **præmieres hver med 5 Kroner**, og *Damerne faar dertil* **Fotografiet betalt!** *Samtlige Præmiefotografier bliver elegant reproducerede til Brug for »Ravnen«!*

For at give de Damer, der i *denne* Sæson *har* ladet sig fotografere i Karnevalsdragt, Chancer, ansættes Tiden, indenfor hvilken Deltagelse er gyldig, *fra Søndag d. 18. Januar til Tirsdag d. 3. Marts 1914.*

Med Fotografiet maa følge fuldt *Navn* og *Adresse* og Oplysninger om, *hvor* og *naar* Dragten er baaren og hvad den forestiller.

»Ravnen« glæder sig altsaa til at se en Skare skønne Damer i smukke Dragter strømme ind — gennem vor Brevkasseaabning, der er Vejen til baade Præmie og Berømmelse!

Tegning af Oluf Nielsen.

Arbejdernes Livsforsikring,

Sygekassernes og Fagforeningernes kooperative Forsikringsselskab.
Statsanerkendt.
Dosseringen 4.

Den gaadefulde Kvinde.

En Kærlighedsroman.

(Illustreret af Harriet Fischer-Clausen.)

»Hvad er der i Vejen, mit Barn?« spurgte hun; »hvad har han gjort Dig?«

»Intet — intet.«

Mrs. Clements saa vredt paa mig.

»Kom, mit Barn,« sagde hun blødt, »vi vil gaa hjem.«

Med disse Ord trak hun hende med sig.

Jeg saa efter Anna Catherick, til hendes Skikkelse forsvandt bag Træerne.

XII

Miss Halcombe erklærede sig rede til den følgende Morgen at ledsage mig til Todds Hjørne.

Først lod jeg mig melde hos Mr. Fairlie; Miss Halcombe havde nemlig tilraadet mig, at forlange min Afsked den Dag. Mr. Fairlie følte sig ikke tilpas nok til at modtage mig. Jeg bad saa skriftlig om min Afsked, hvad han omgaaende naadigt tilstod mig.

Miss Halcombe og jeg brød saa op for at spadsere ud til Gaarden.

Paa Vejen aftalte vi, at Miss Halcombe skulde gaa ind i Huset først.

Jeg var forberedt paa, at komme til at vente længe.

Til min Forundring forløb kun fem Minutter.

»Anna Catherick er taget bort,« meddelte Miss Halcombe.

Hos den gamle Kone paa Gaarden fik vi ikke meget at vide. Om Morgenen havde Fru Clements forladt Huset sammen med Anna, uden at give nogensomhelst Grund for sin Afrejse.

Aftenen forud havde Anna haft et Besvimelsesanfald.

»Er der sagt noget til hende, som kunde gøre hende bange?« spurgte Miss Halcombe.

»Nej,« svarede Mrs. Todd.

»Der taltes heller ikke om et vist Besøg i Limmeridge House?« spurgte jeg.

»Jo.«

»Blev der nævnet Navne?«

»Ja. Netop som min Datter udtalte Navnet Sir Percival Glyde, blev Anna afmægtig. —«

Et Øjeblik efter stod vi i det Frie.

»Tvivler De nu, Miss Halcombe?«

»Sir Percival Glyde skal enten befri mig for min Tvivl,« svarede hun, »eller ogsaa vil Laura Fairlie aldrig blive hans Hustru!«

Næste Morgen ankom Mr. Gilmore.

Hvad hans Ydre angik var han en Modsætning til, hvad man ellers tænker sig om en gammel Advokat. Hans Ansigtsfarve var blomstrende, hans hvide Haar temmeligt langt og omhyggeligt børstet, hans Paaklædning moderne, næsten lapset. Men over hans Optræden var der noget gammeldags solidt, som indgød Tillid.

Ad det anonyme Brev trak han paa Skulderen.

Da jeg ikke havde mere at gøre, besluttede jeg at rejse samme Eftermiddag. Jeg vil gaa let hen over Afskeden. Det maa være nok at sige, at jeg i Afskedens Øjeblik gennemskuede Lauras Hemmelighed.

Miss Halcombe greb mine Hænder — de sorte Øjne lyste, idet den ædle højsindede Kvinde trykkede sine Læber mod min Pande.

ADVOKATENS UDSAGN

I

En Fredag i Begyndelsen af November ankom jeg til Limmeridge House.

Det var min Hensigt at blive i Mr. Fairlies Hus indtil Sir Percival Glydes Ankomst. Naar Bryllupsdagen saa var berammet, vilde jeg tage de nødvendige Instruktioner med mig til London for at affatte Ægteskabskontrakten.

Miss Halcombe kom mig imøde ved Indgangsdøren og forestillede Mr. Hartright for mig. Han gjorde et gunstigt Indtryk paa mig; men jeg opdagede snart, at han ikke var fri for at have sin Alders selskabelige Fejl. Han kan ikke sidde ved et Glas Vin, ikke spille Whist og ikke sige en Dame et Kompliment. Ellers er han en meget beskeden og velopdragen Fyr.

Miss Fairlie saa jeg først ved Bordet. Hun saa ikke rask ud, hvad meget bedrøvede mig.

Lørdag rejste Mr. Hartright. Miss Fairlie blev hele Dagen paa sit Værelse, og Miss Halcombe syntes nedslaaet.

Klokken to lod Mr. Fairlie mig kalde. Hans Underholdning drejede sig om det samme som altid: om ham selv og hans Lidelser, hans sjældne Mønter og hans uforlignelige Rembrandtske Skizzer. Saasnart jeg bragte det anliggende paa Bane, for hvis Skyld jeg var kommen, lukkede han Øjnene op og erklærede, at jeg pinte ham. Alt, hvad jeg kunde faa ud af ham var, at han betragtede sin Nieces Giftermaal som en afgjort Sag, at hendes Fader havde bestemt det saaledes, og at han vilde prise sig lykkelig, naar det hele var overstaaet. —

Mandag ankom Sir Percival Glyde. Han viste sig i Ydre og i Manerer som en meget indtagende Mand. Han saa noget ældre ud, end jeg havde ventet, han var vel skaldet af sin Alder og hans Træk meget markerede. Men iøvrigt var han bevægelig og munter som en ung Mand. Hans Optræden overfor Miss Halcombe var hjerlelig og naturlig, og mig kom han imøde med en saadan Elskværdighed og Naturlighed, at vi straks følte os som gamle Venner. Da Miss Fairlie traadte ind, rejste Sir Percival sig og hilste hende med Værdighed. Han udtalte sin Beklagelse over den unge Dames forandrede Udseende, men hun svarede ham kun med Enstavelsesord, og benyttede den første den bedste Lejlighed til at forlade Værelset.

Saasnart hun var gaaet, bragte han af sig selv det anonyme Brev paa Tale. Han havde i London talt med sin Advokat, der havde forelæst ham de Dokumenter, jeg havde sendt ham; derefter var han straks taget til Cumberland, for saa hurtigt som muligt at berolige os.

Han fremsatte saa en Forklaring, der var saa naturlig og fyldestgørende, som jeg netop havde ventet det.

Mrs. Caterich, begyndte han, havde i sin Tid tjent ham og hans Familie trofast. Hun var bleven ramt af en dobbelt Ulykke, idet hun havde giftet sig med en Mand, der snart havde forladt hende, og med hvem hun havde en Datter, der var unormal. I Tidens Løb forværredes Barnets aandelige Tilstand i den Grad, at det blev nødvendigt, at stille hende under Lægetilsyn. Mrs. Caterich erkendte selv Nødvendigheden heraf, dog vilde hun nødig have hende indlagt paa en Sindsygeanstalt. Sir Percival havde indrettet sig herefter og paa sin egen Bekostning anbragt hende paa en Privatklinik Til alt Uheld havde den ulykkelige Pige opdaget, at han havde Andel i denne Foranstaltning, og nærede derfor et dybt Had til ham. Dette Had maatte det anonyme Brev tilskrives. Saafremt Miss Halcombe eller Mr. Gilmore ønskede yderligere Oplysninger, var han til Tjeneste. Han havde gjort mere end sin Pligt overfor den unge Kvinde, idet han havde tilladt sin Forretningsfører

ikke at sky nogen Ulejlighed eller Bekostning, for atter at finde hende og bringe hende tilbage til Klinikken. Han ønskede ligeledes kun at gøre sin Pligt overfor Miss Fairlie og hendes Familie.

Jeg var den første, der svarede. Jeg erklærede da, at efter min Overbevisning var hans Forklaring fuldstændig tilfredsstillende.

Miss Halcombe svarede paa sin Side, dog med en vis Tøven, at hun var af samme Mening.

Jeg tror, at Sir Percival bemærkede denne Tøven, thi han tog straks Sagen op igen.

»Jeg venter af Mr. Gilmore, at han troer mig paa mit Ord. Min Stilling overfor en Dame er noget anderledes. Jeg skylder hende et Bevis for Sandheden af mine Udsagn. De, Miss Halcombe, kan ikke fordre dette Bevis, og dog føler jeg mig forpligtet til at tilbyde Dem det. Tør jeg bede Dem, straks at skrive til den ulykkelige Piges Moder, Mrs. Caterich, og forlange en Udtalelse af hende om Sagen.«

Miss Halcombe blev urolig og skiftede Farve.

»Jeg beder Dem indtrængende skrive dette Brev,« fortsatte han, »bevis mig den Tjeneste at gøre det. De behøver kun at forelægge Mrs. Caterich to Spørgsmaal. for det første, om hendes Datter blev indlagt paa Anstalten med hendes Billigelse eller ikke, og for det andet, om den Andel jeg havde i Sagen fortjente hendes Taknemmelighed eller ikke. Mrs. Gilmore er beroliget paa disse to Punkter — jeg ber Dem nu ogsaa berolige mig, ved at skrive dette Brev.«

»De tvinger mig altsaa dertil, Sir Percival.«

Med disse Ord gik hun hen til sit Skrivebord.

Hun brugte ikke lang Tid til sit Brev. Da hun var færdig, rakte hun det til Sir Percival.

Han bukkede, tog det, lagde det sammen uden at læse det, skrev Adressen uden paa og gav hende det tilbage — alt sammen med en Værdighed, som jeg aldrig havde set Mage til.

»De ønsker stadig, at jeg afsender dette Brev,« spurgte Miss Halcombe.

Han udtalte sin Beklagelse over den unge Dames forandrede Udseende.

Sir Percival nikkede.

Miss Halcombe saa, tiltrods for alt dette, ikke helt tilfredsstillet ud.

Jeg spurgte hende derfor, saasnart Sir Percival havde forladt Værelset, hvorfor hun tvivlede.

»Jeg tvivler ikke,« svarede hun.

»Synes De, der var noget usandsynligt i hans Forklaring?« spurgte jeg videre.

»Hvor kan jeg det, efter at han har bedt mig skrive til Pigens Mor?« —

Den følgende Morgen gik Sir Percival ledsaget af en Tjener til Todds Hjørne. Jeg erfarede senere, at han intet Udbytte fik deraf.

Ved Middagstid kom der Svar fra Mrs. Caterich. Jeg tog en Afskrift af Dokumentet, som jeg opbevarede, og hvis Indhold jeg anfører her:

»Madame!

Jeg har den Ære at kvittere for Modtagelsen af Deres Brev, i hvilket De spørger mig, om min Datter er stillet under Lægetilsyn med min Billigelse, og om Sir Percival Glydes Andel i denne Foranstaltning fortjener min Tak.

Tillad mig paa begge Spørgsmaal at svare bejaende.

Ærbødigst

Jane Anna Caterich.«

II

Vor næste Opgave var, at gøre Miss Fairlie bekendt med Sir Percivals Erklæring. Miss Halcombe paatog sig dette Hverv. Jeg talte med hende om Tingen og fik det Indtryk, at begge Damerne havde en Hemmelighed, som de skjulte baade overfor Sir Percival og overfor mig.

Denne Overbevisning bestyrkedes, da jeg senere paa Dagen traf hende. Hun var mistroisk, kort og tilbageholdende, da hun meddelte mig Resultatet af sin Samtale med Søsteren. Miss Fairlie havde roligt hørt paa hende, da hun fortalte om Brevet; men da Miss Halcombe derefter meddelte hende, at Sir Percivals Besøg havde til Hensigt at, bede hende bestemme Bryllupsdagen, bad kun straks om en Frist. Hun fremsatte denne Anmodning i en saadan Ophidselse, at Miss Halcombe maatte love hende at gøre sin Indflydelse gældende.

Morgenposten bragte mig et Brev fra min Kompagnon, der tvang mig til at vende tilbage til London med Eftermiddagstoget. Det var højt usandsynligt, at jeg i Løbet af Aaret vilde faa Lejlighed til at besøge Limmeridge House. Vi maatte derfor fremtidigt behandle Sagerne skriftligt. Da jeg talte med Miss Halcombe herom, bad hun mig først underhandle med Miss Fairlie paa hendes Værelse; den unge Dame agtede nemlig ikke at komme ned hverken til Middag eller til Aften.

Næste Morgen gik jeg saa op til Miss Fairlie. Den stakkels unge Pige saa saa daarlig og bedrøvet ud, at jeg opgav min Beslutning at skænde paa hende. Jeg førte hende hen til hendes Stol og satte mig lige overfor hende.

»Har De tegnet dette smukke Landskab?« spurgte jeg. Jeg pegede paa et lille Album, der laa ved Siden af hende.

»Nej,« svarede hun forlegen. Hendes Øjne flakkede uroligt fra den ene Genstand til den anden og forraadte tydeligt, at hun gættede mit Ærinde. Jeg indsaa det derfor bedst straks at gaa til Sagen.

Resultatet af vor Samtale var meget ringe. Miss Fairlie var i en ubeskrivelig sørgmodig Stemning og vilde ikke gaa ind paa mine Forslag.

En Omstændighed kan jeg ikke forbigaa i Tavshed: Jeg havde ikke talt en halv Time med hende, før jeg stod paa hendes Side — skønt hun ikke havde ytret en Stavelse om Grunden til sin Uro. Jeg var traadt ind i Værelset med den Overbevisning, at Sir Percival havde al mulig Aarsag til være utilfreds med hendes Optræden. Jeg forlod det med det hemmelige Haab, at hun vilde forlange sin Frihed af ham.

Dermed var min Mission i Limmeridge House endt.

Da jeg kørte til Stationen, var jeg enig med mig selv om, at jeg kunde gøre meget for den belevne og elskværdige Sir Peecival — men en Ting vilde falde mig vanskelig: at opsætte hans tilkommende Hustrus Ægteskabskontrakt.

(Fortsættes.)

Engelsk Spisestue som Tegningen Kr. 425.

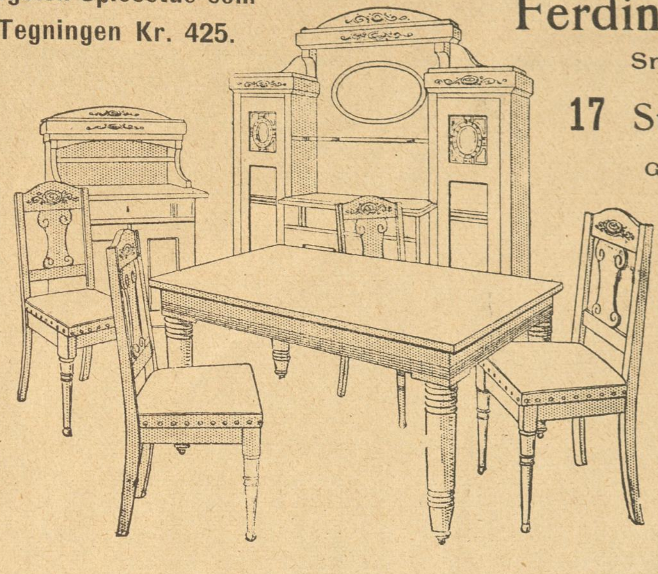

Ferdinand Olsen
Snedkermester.
17 Studiestræde 17
Grundlagt 1884.

Moderne Møbler til Spisestuer og Soveværelser

Maanedlige Betalingsvilkaar til kontante Priser

Vibe-Hastrups Læder-Creme gjør Fodtøjet blankt og bevarer Læderet.

M. H. Cohen & Lamm,
Vekselerere & Bankiers.
Holmens Kanal 24 St.
Telefon 7895 og 7896.

Middelstandens
Sygekasse,
Nordre Frihavnsgade 30,
Telefon Øbro 2991.
Virker ogsaa som Hjælpekasse.
Optager Mænd og Kvinder indtil 60 Aar uden Kontingentforhøjelse overalt i Danmark uanset Aarsindtægt.
Frit Lægevalg. Forlang Prospekt.
Agenter antages.

Wilsons Gummivarelager
12, Gothersgade 12.
Alle Sygepl.-Artikl. sendes mod Efterkrav. Ill. Katalog

»Fattigdommens Afskaffelse«

Tegning af Anton Hansen

»Hør, kære Kollega, jeg synes, at Fattigdommen tager forfærdelig Overhaand i vore Lande — skulde vi ikke stille en rask lille Krig paa Benene?«

Den store Maskerade.

Mel.: Min Laterna Magica o. s. v.

Nu Sæsonens store Bal
Lige staar for Døren,
»Ravnen« holder Karneval,
Der skal slaas til Søren.
I Trompeten støder vi,
Og i Maske møder de,
Hver en Københavner,
Ingen der man savner!

Først en Tyv saa ful og bleg
Komme med en Hilsen;
Bag ved Masken skjuler sig
Sikkert Hr. *Storm-Nielsen.*
Vigo Jensen, store Gud,
Han som »Dagmar« er klædt ud!
En Kaptejn maa traske
Med *Ole Olsens* Maske.

»Bastian« med *Odalil*
Danser sødt som Honning,
Skaarup sætter Tango til
Hist med »Filmens Dronning«.
Otto Benzon er Bajads
Fra den danske Skueplads.
Herold, Sangens Mester,
Ser vi kun blandt »Gæster«.

Kaptejn *Bergsøe* har forladt
Sine Frihavns-Moler.
Han som Skruebrækker plat
Gaar med to Pistoler.
Eugen Petersen er godt
Klædt som Cherloch Holmes — flot
Han en Boston danser
Sammen med en »Panser«!

Iwar Schmidt bli'r allerbedst,
Noget Nyt han laver:
Han skal være indisk Præst,
Jorden rundt han traver!
Sikken Masse Masker, som
Hist i Salen trasker om.
Alle er saa glade
Ved »Ravnen«s Maskerade!

Robert Bly.

Tegning af Helgo Jørgensen.

Af Livets Maskerade.

Kaptejn Bergsøes Brigade holder „Fyr"-Aften.

Rød Indmad

Zahle og J. C. danser Grundlovs-Tango paa Rigsdagskarnevallet.

KARNEVAL

Fløjterne hviner, Celloen jamrer,
hør Stortrommen raser —
Maskerne trænges, puffer og maser!
Hu, hej, — se Munken derhenne,
han sveder og aser
og svinger den svulmende Frue,
mens Kinderne staar i Lue.
Kom nu, Du lette,
sirlige, nette!
Død over Skrupler —
dans nu, Pjerrette!

Saglelig vuggende,
Øjnene lukkende,
hviler Du mygt i min Arm, Du søde —
elskovssygt sukkende
higer min Mund mod Kinden, den bløde!
Maa jeg ej kysse? Aa, Du Kokette —
husk blot i Forgaars, Pjerrette!

Se Glasset med Vinen, den skummende,
funklende!
Kom, Du alle Gudinder fordunklende —
Vrøvler jeg? Sveder jeg?
Ak, jeg tilbeder Dig —
Aa, Du er iført et isnende Panser —
Hov, hvad er det? Se Vinduet danser!
Hvor er mit Glas? Paa Gulvet det ligger?
Si'r Du, jeg hikker?
Nu samles man atter, Musiken skingrer,
ha, ha, se blot, Dirigenten slingrer —
Puh, Gulvet gynger, jeg tror — jeg —
vil sætte —
Aa, Gud! Jeg er smadrende fuld, Pjerrette!
Narren.

Einar Christiansen kom med sin »*Tronfølger*« ved Haanden og bad *Otto Benzon* tage sig lidt af ham. Men da Benzon havde underkastet Tronfølgeren en nøjere Undersøgelse, rystede han paa Hovedet og sagde: »Nej, kære Christiansen, det kan jeg som Apoteker ikke gøre noget ved — det maa De hellere tale med en Læge om!«

[23]/1. *Ved Vidneførsel er det godtgjort, at vore Kliniker er rene Paradiser — inderlig Kærlighed til Næsten, Klap paa Maven, Kaffe og Cigaretter i lange Baner.*

— — Det vil sige, de Syge kan hænge i Klokkestrengen, saa meget de orker, — de faar s'gu hverken Kaffe eller Kærlighed!

Af Glæde *Fini* straaler og nikker,
for Fini er bleven Kammermusiker.
Fin er Titlen — naar blot nu Personen
altid forstaar at holde *Kammer*tonen!

Hr. *Ostenfeld* smilte saa fedt og saa
rundt:
Kom hid til mig enhver, som lider
ondt!
Men Frihavnsarbejdernes store Flok
var ikke den Herre elendige *nok*,
og nævnte man Strejken derude blot
— vips,
saa vendte han Ryg, den ærværdige
Bips!

Det saa sort ud for *Adam Poulsen*, da han maatte frem foran Dagmarteatrets mørke Lamperække og aflyse Forestillingen. Naa, det kan jo være, at den ubehagelige Historie med det elektriske Lys bliver til bar Reklame.
— Dog vist ikke nogen Lys-Reklame.

Nat-Kabaret.

Nu har vi gaaet saa længe og glædet os til den nye Forlystelses Form — Nat-Kabaretten — der skal løfte København op i Storstædernes Rækker, og saa viser det sig, at Projektet i Stedet for Begejstring overalt møder den mest uhyggelige Mangel paa Forstaaelse.

Det var fra Sverige, den ny Kunstform skulde ledes ind over vort Land, og *Anna Norrie*, den glade Trall, gik i Spidsen for den gode Sag.

Efterhaanden havde man forgæves forsøgt at faa et Arrangement i Stand med Flertallet af Kafeerne i København og paa Frederiksberg; Valget stod tilsidst mellem Billigheden, Mellemhaven og Café Røde Lygte. I sidste Øjeblik optraadte imidlertid en kunstinteresseret hjemvendt Dansk-Amerikaner som reddende Engel. Hans Forslag gik efter Forlydende ud paa at indrette et ambulant Kabaret-Lokale paa Hjul, saaledes at Hallen overbyggedes paa et stort Last-Automobil. Fordelene ved en saadan Plan vilde jo være selvindlysende. Den ene Aften vilde Fru Norrie kunne give Forestilling paa Kongens Nytorv, den næste paa Raadhuspladsen, den tredie paa Runddelen o. s. v. og Kabarettens Navn blev samtidig foreslaaet ændret til »Fru Norries Ark«.

Planen vil dog kun blive antaget, saafremt det lykkes at kombinere Kabarettens Underdel — Last-Automobilet — med et Hydroplan, saaledes at man hver Lørdag vil kunne flyve til Malmø og dér give Forestillinger under den baltiske Udstilling!

Majs.

En Skruebrækker kan sagtens:
Ærens og Magtens
Kæledægge er han blevet,
han har vidt det drevet!

En Skruebrækker er sikker:
Tværmoes han nikker,
og hans Ord hver Brækker fryder:
»Brug Du kun din Skyder!

En Skruebrækker er hellig,
ganske forskellig
fra det Rak, enhver begriver,
bare gaar og driver!

*

Pjerrette: Glæd Dig, mens det er Tid, o, Du af Kongen udvalgte! *Det varer kun kort* — som en Drøm — som et Karneval!

Den stærke Fremgang, „Ravnen" har opnaaet overalt i Landet, giver sig Udslag i stedse mere pragtfulde Numre. Tegn Dem som Abonnent, og „Ravnen" vil i endnu højere Grad blive Dem „Ugens Glæde".

Folkets Hus, Jagtvej 69 ✻ Selskabslokalerne anbefales.

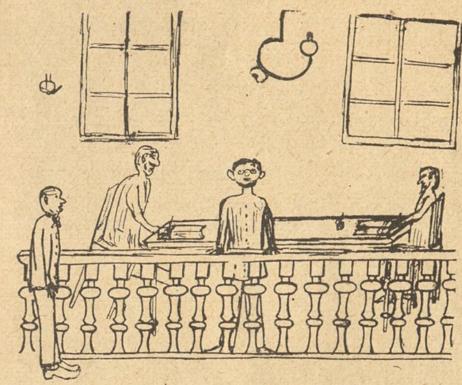

Tyven: Hr. Asessor, den Frakke og Bukser fandt jeg paa Fellejen.

Asessoren: Kom ikke med den Historie! Det kan da ikke være falden ned fra Himlen?

Tyven: Hr. Assessor! Naar Dannebrog kan falle ner fra Himlen, kan sgu osse saadan noget Klons!

Kære *K.* Vi tager Hatten af for Deres vittige Tyv, og vi forstaar saa godt, at den arme Assessor ser himmelfalden ud!

Kære Ravn!

Kan Du bruge denne:

A.: Kan Du sige mig, hvad Forskel der er paa Linie 12 og Omnibilen?

B.: ?

A.: Linie 12 kører paa Broen, Busserne paa Banken.

B.: Men kan Du saa sige mig, hvad Lighed der er?

A.: ?

B.: De kører begge paa Højbro!

U. L. W.

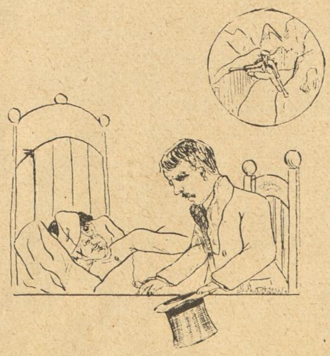

Misforstaaet.

Den Syge: Ser Du, da jeg vilde bestige Mont Blanc, styrtede jeg ned og knuste begge Fødderne, saa de maatte sættes af.

Den Raske: Stakkels Ven. Tror Du, Du kommer over det.

Den Syge: Det bliver ikke let paa Krykker.

St. Jacobs Gæstehjem
Saxogade 80 (ved Istedgade). København.
250 propre Senge fra 40, 50 og 75 Øre.
Elektrisk Lys, Centralvarme og W. C.
Varme Retter fra 25 Øre serveres hele Dagen.
10 Minutters Gang fra Banen.

Tlf. 2589. **Folkets Hus** Tlf. 2589.
Enghavevej 40,
anbefaler sine Lokaler til Fester og Møder.
NB. Den lille Sal anbefales til Festiviteter Lørdage og Søndage i Sæsonen.
Søren Hansen.

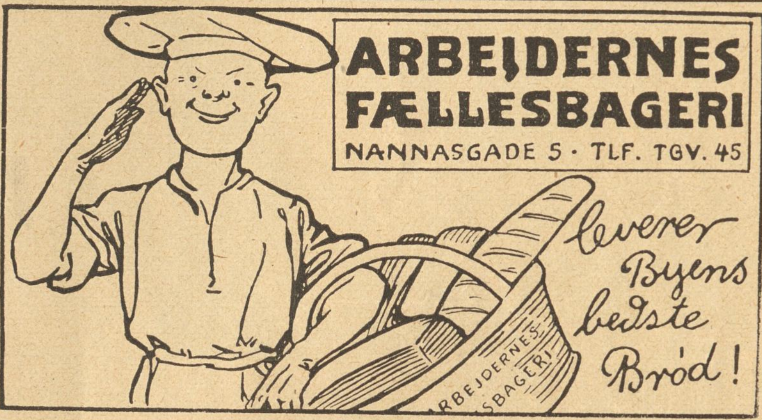

Københavns Tilskærer-Akademi Nørrevoldg. 42.
Katalog over Tilskære-kursus og Tilskæring af Mønstre sendes paa Forlangende.

— Er det nu ogsaa »værkelig« at Du ælsker mig »Kræsjan«?

— Ja, det ka' Du »Faneme« være stødt paa, min Pige.

Tiedt, Ægirsgade. Sikken et Humør, De maa ha' og sikken en Streg. Herren her paa Billedet ser forresten ogsaa ud til at ha' en »Streg«!

Nørre Central Café
(Nørrebros Runddel).
Koncertsal og Billardsalon.
3 Billards.
Hyggelige Selskabslokaler.
Telf. 7476. M. C. ANDRESEN

Haveby ved Emdrup.
Et Areal ved Emdrupvej sælges i Parceller paa 1400 à 1500 Kv. Alen. Billig Pris og lille Udbetaling (1/10). Villabebyggelse. Ingen Udgifter til Vejanlæg. Grundene paavises af Jordbruger Røptke, Villa »Kirstine« ved Krematoriet, Tlf. Søborg 132.
Nærmere ved Overretssagfører Axel Guthmann, Vestervoldgade 96.

A. C. NIELSENS
Bogbinderi og Kontrolbogsfabrik.
SPECIALITET: Gummiering og Lakering samt Paasætning af Bliklister paa Plakater.
Adelgade 31, 1. Bagb.
Telefon Palæ 2056.

Storm-Petersens „Levende Billeder“. VI.

(Fortsættes.)

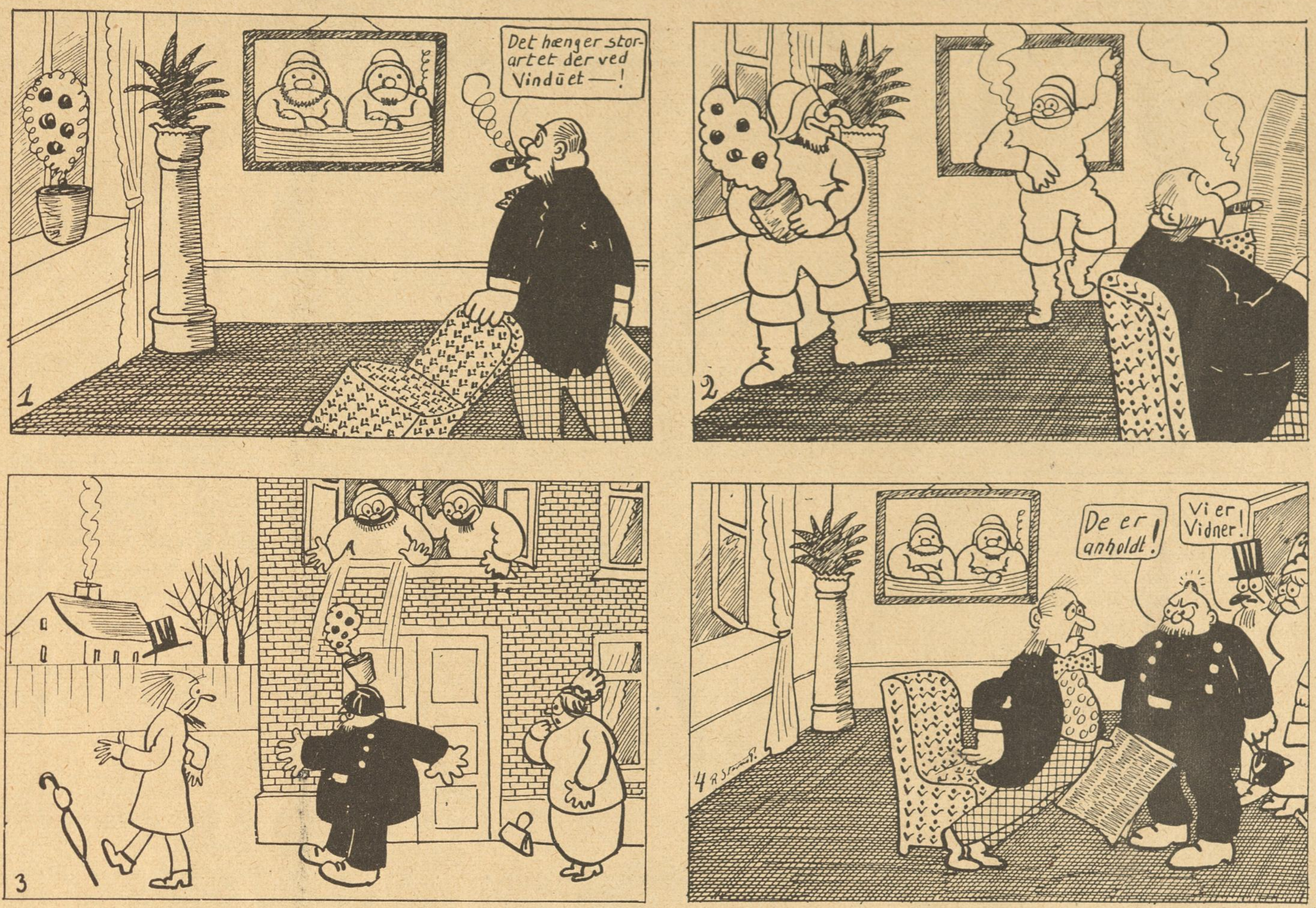

Den sidste!

A.: Jeg var med paa Kaptajn Øst's berømte Opdagelsesrejse til det indre New Zeeland.

B.: Det var mærkeligt. Der stod jo i Beretningerne, at Ekspeditionen blev slaaet ned *til sidste Mand.*

A.: Det passer! — Den sidste Mand, det var mig!

En Redningsmand.

Lille Jens kommer ind til sin Mo'r og fortæller, at en af de smaa Kyllinger er faldet i Vandet.

— Saa druknede den vel? siger Moderen.

— Næ, svarer Jens, han blev bare saa blød, for jeg tog ham op og krammede ham godt tør!

Godt gal i Hovedet!

Præsten: Kære Jens Hansen, vil De virkelig i en Alder af 90 Aar flytte til et andet Sogn?

Jens: Ja, je' vil. Je' under ikke mine Naboer Gravøllet ved min Begravelse!

Dagen derpaa.

— Den har li'egodt været høj i Aftes. Jeg soldede hele min Ugeløn op paa en Krone nær — og den er osse røjet!

Om Forladelse!

— Min Herre, jeg synes Deres Fru Moder bliver søsyg, det er vel bedst, vi tager os lidt af hende?

— Den Dame er min Svigermoder.

— Oh — om Forladelse!

Galgenhumør.

Præsten (til den dødsdømte): Er der noget De vil ha', saa sig til.

Den dømte: Ja, Tak, et Glas Portvin — nej, hellere Kognac.

Præsten: Hvorfor hellere Kognac?

Den dømte: Jo, for man kan let faa Kvalme af Portvin!!

Grevinden.

En gammel Libertiner har indlogeret sig paa et Hotel sammen med en lille Dame og Herren har indskrevet Parret som Grev og Grevinde v. Aftenstjærne. Om Morgenen spørger han Overtjeneren om Grevinden har forladt sit Gemak.

— Ja, svarer Tjeneren — Grevinden skulde være paa Fabriken Klokken 6!

Blank!

Læreren: Hvad kalder man et Menneske, der stjæler?

Drengen tier.

Læreren: Tænk Dig om, min Dreng; hvis jeg nu lister mig ind paa din Fa'r og tager 10 Kroner op af hans Lomme, hvad er jeg saa?

Drengen: Troldmand!

Klar igen.

Jensen: Naa, Sørensen, hvordan gaar det i Ægteskabet; er De snart ked af det?

Sørensen: Ked? Nej, ikke et Øjeblik! Jeg tog gærne den anden, naar jeg bare vidste, hvordan jeg skulde blive af med den første!

34 Kg. bedste Oksekød,

ben- og fedtfrit, giver kun eet Kg. Liebig's Kød-Ekstrakt. Med andre Ord: af eet Kg. Ekstrakt kan man fremstille det samme Kvantum Bouillon eller Suppe, som man vilde faa ved en fuldstændig Udkogning af 34 Kg. prima Oksekød.

Liebig's Kød-Ekstrakt

er altsaa betydelig billigere end friskt Kød.

„Stuearrest."

Fru Petersen har tilladt, at hendes Tjenestepiges Kæreste, der er Landpolitibetjent, maa aflægge Besøg i Køkkenet om Dagen. Denne Tilladelse benyttede Parret sig jævnligt af, men forleden, da Fru Petersen kom ud i Køkkenet, blev hun ikke lidt overrasket ved at se Politibetjenten sidde og drikke en Kop Kaffe — medens en eftersøgt Rovmorder, som Betjenten havde fanget, stod lænket til Bordbenet!

Moderne.

Ekspeditricen: Hvordan ønsker De Nederdelen, Frue. Skal den være til at staa i, til at sidde med eller skal De danse Tango med den?

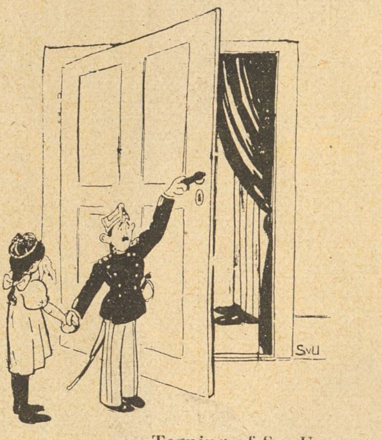

Tegning af Sv. Ulrich.

Til Klø hos Inspektøren!

Paa den sikre Side.

Viceværten (stikker Hovedet ind af Døren): Undskyld, Hr. Vært, men Hansen paa tredje Sal kan heller ikke betale sin Husleje. Skal jeg tage Vinduer og Døre af og smide ham ud?

Værten: Ja, selvfølgelig, ud med ham — men kom indenfor og luk Døren; det trækker!

Garanteret.

Turisten (som faar et Glas grumset, brunt Vand): Nej, Tak, det Vand drikker jeg ikke; det er vist fuldt af Bakterier!

Bondepigen: Nej, De kan være ganske rolig, Doktoren sa' forleden Dag, at intet Dyr kunde leve i det Vand!

Prinsesse Karneval.

Af *Thorkil Barfod.*

Midt gennem Karnevalets spraglede Festgøgl — midt gennem Musikkens bristende Perlelyde, der virkede paa Øret, som dæmpet hedt Lys virker paa Øjet, bar han hende som en Blomst i sine Hænder. Under Valsen lagde hun Hovedet tilbage, og hendes Mund var som et Bæger, fyldt med Kysets røde Vin. Hendes Øjne havde dette hedenske, altglemmende Skær, der straaler frem indefra — som et Offerbaal i en Afgudsgrotte. Hun havde langsomt ophørt at være Enkeltvæsen — hun var Kvinden — Urformen: — Det universelle, hvoraf al Jubel og Smærte skabes.

Som en exotisk og besnærende Duft steg hendes Extase op imod ham. Han følte det, som gav hun hele Rummet denne gøglegyldne Stemning, der brændte i alle Øjne. Som var det hende alene, der gav denne lattersmittende Glæde, der sang i Luften om dem, en Mening. Og i samme Nu, Ordet gled gennem hans Hjærne, hviskede han det: — *Prinsesse Karneval!* Og da hun smilede med vidtaabne Øjne, der intet saa, fortsatte han —

— Hvor har vi været blinde og selvstolte! Vi har dannet en Legende om Prins Karneval og troet paa den. Hvordan skulde disse Fata-Morgana Festers Behersker kunne være en *Mand!* Vi, der kommer fra daglangt Arbejde og trækker i Domino eller Klovndragt — trætte og uden særlig Lyst — hvor skulde vi kunne eje den bloddrukne Foraarsbetagelse, der giver Glæden og Rusen Sjæl! Drikker vi den ikke af en Kvindes forglemmende Læber, bliver vi raa og lade. Under *hendes* Magt maa vi give os ind, for *hende* maa vi ydmyge os! Hun kommer til os fra sit Solskinsliv uden Pligter og Fortrædeligheder. Festligt luende og glædesomgjordet hvirvler hun gennem sit spraglede Rige, fulgt af sit lovsyngende Hof. Hun giver os den Poesi, som vi til daglig glemmer — og derfor foragter. Selv *mig* har De i Aften gjort gal — Prinsesse Karneval! — — —

Hun smilede stadigt — og blev tungere og tungere i hans Arme.

— Jeg er træt, hviskede hun. Lad mig faa Lov til at hvile mig!

— Som Deres Majestæt befaler! Tør *jeg* ansøge om Audiens!

— Ja! — lo hun og tog hans Arm: — En Privataudiens!

Det var blevet senere. Dybt inde i et Kabinet og gemt sad de sammen. Hun havde rakt ham sin Munds Vin — og hans Berusning var uden Grænser.

Om hendes Læber var Smilet blevet fint og sejrstrygt. Hun havde lidt efter lidt forstaaet sin Magt, og som en født Prinsesse udnyttede hun den med klog og legende Bevidsthed.

Hun havde lænet sig fra ham og sad nu og talte til ham, mens hun blødt bevægede sin hvide Dunvifte. Hun var — som et Barn, hvis Fantasi er vaagen og lydhør — paa ganske faa Minutter gledet ind i hans Stil og Tone. Men mens han — fanget i Betagelsens Edderkoppespind — halvt om halvt indbildte sig, at hun *var* Prinsesse og han hendes Page, nød hun Situationen som en Leg.

Tegning af EMIL POULSEN.

„De udødelige".

»Politiken« har ladet optage en Del »berømte Mænds Stemmer« paa Grammofonplader, og disse er nu gemte og maa ikke lyde før om 100 Aar.

En københavnsk Familie lytter Aar 2014 til A. V. Holms »Fædrelandssang«, sunget af Peter Cornelius.

KUN ÆGTE SKATTEFRI KRONE PORTER fra DE FORENEDE BRYGGERIER

Hun vidste, hvem hun selv var. Og hun var nysgerrig efter at vide, hvem han var. Og endnu mere nysgerrig efter at vide, hvem han troede, hun var.

Derfor tog hun sit Glas. Drak med ham — og spurgte.

Og paa en Gang blev ogsaa han nysgerrig: — Hvad og hvem var hun i Grunden — — foruden Prinsesse Karneval!

Han saa paa hendes Haar og Øjne. Paa hendes Hænder og barnesmalle Skuldre. Og paa hendes Dragt, der røbede en gennemført og kultiveret Smag. — — Og saa gættede han.

— Jeg tror, — sagde han og talte pludselig fuldkommen nøgtern. — Jeg tror, De er yngste Barn og meget forkælet. Jeg tror, De elsker Musik og kan sidde hele Eftermiddage og spille og ikke tænke paa Verdenen udenom Dem. — — Maaske gaar De nynnende rundt i store Sale med gamle stive Familieportrætter paa Væggene — med tunge, mørke Fløjelsportierer, dybe Vinduesnicher og Gyldenlæderstapeter paa Væggene. — — Og saa har De sikkert Deres eget lille, lune Boudoir. Det er helt anderledes end de andre Værelser. Jeg vil gætte paa en bred og lav Divan med tobaksbrune Dunpuder, et bredt, slebent Spejl til venstre for Vinduet, et lavt Bogskab af sort Egetræ, hvor al Literaturens fineste Gift staar — paa Dansk; Fransk og Italiensk. Henne over Deres Skrivepult hænger et antikt Madonnabillede med en lille flakkende, orientalsk Tempellampe under. Og i Skuffen til højre ligger Deres hemmelige Dagbog, indbundet i blødt Skind.

— — — Hun havde lukket Øjnene — og om hendes Læber, der var stregfint skilte, laa et Smil, der hvert Sekund kunde blive til Graad. Da han tav — selv lidt betaget af sit Fantasibillede — gled Øjenvipperne langsomt i Vejret. Saa slog hun Viften ud med et Risssh og lo kort.

— Og *De*, sagde hun, er Direktør for et stort Aktieselskab. Hver Dag flyder Dynger af Guld gennem Deres Hænder — og De tænker ikke paa det. Naar Klokken er seks, trækker De Deres Pels paa, giver Deres Ordre og kører i egen Bil gennem Strøget til Deres Hjem. — — Og saa har De Loge i det kongelige Teater! — —

Han rev hende ind til sig.

— Nej! sagde han. — Nej! saadan er jeg ikke! Jeg er Page hos Dem — og *De* er Prinsesse Karneval!

— Knæl for mig, sagde hun smilende.

Og da han laa for hendes Fødder, slog hun ham let paa Skulderen med sin Vifte og sagde — højtidelig, som stod hun i en Kirke:

— De har været mig en tro Page! — — — Rejs Dem, Hr. Ridder!

Det var endnu senere — og de dansede igen.

— Dette er den sidste Dans! sagde hun. Nu maa jeg hjem.

Hans Greb om hende blev fastere, og hans Stemme var næsten angst.

— Nej! bad han, Nej! Naar *De* tager bort, saa er Festen endt!

— Tør Ridderen gøre Indsigelse, naar Prinsessen vil trække sig tilbage?

— Blot en halv Time endnu!

— Nej!

— Maa jeg da gøre min Ridderspligt og følge Dem til Deres Borgs Port?

Der kom pludselig et forskræmt Træk om hendes Mund. — Saa smilede hun igen:

— Nej, hvor Æventyrets Borg ligger, tør ingen vide! — — Men De maa hjælpe mig min Kaabe paa og skaffe mig en standsmæssig Ekvipage.

— De *vil* altsaa ikke have, at jeg følger Dem? spurgte og bad han for sidste Gang, da hun rakte ham Haanden til Farvel gennem det aabne Automobilvindue.

— Nej! svarede hun. — Maaske næste Gang vi mødes!

Og hendes store, rustbrune Øjne, der — mens Aftenen og Natten gik — havde straalet sig større og større, blev pludselig stille og fjerne.

Tegning af GEORGIA JACOBSEN.

— Prinsesse! hviskede han.

Saa straalede de igen: Men pas saa paa, at De kan kende mig! Saa er Prinsessen sikkert forklædt og inkognito! Farvel!

— Men Deres Adresse til Chaufføren?

— Nej, De fanger mig ikke! lo hun. Bed ham blot køre, — saa skal jeg selv give ham Besked paa Vejen. Slip saa min Haand. — Farvel!

Han førte sagte hendes Haandled op til sin Mund og kyssede det gennem Handskens Udskæring.

— Farvel, Prinsesse Karneval! Paa Gensyn om tusinde Aar! Jeg skal kende Dem mellem Millioner! — — —

— — — Hun sad tilbagelænet i Vognen. Hænderne holdt hun foldet om Viftens Skaft. Øjnene var tæt lukket. Og i hendes Hjærne levede kun disse Ords Lyd: Naar *De* tager bort, saa er Festen endt! — — Festen endt! — — Festen endt!

— Ja, Festen er endt! sagde hun højt og haardt. Og Komediespillet ogsaa!

Hun bukkede sig og tog Skoen af. Rystede hurtigt et Enkronestykke ud af den. Lod Vognen holde. Betalte. Gik hen til den nærmeste Gadeport, der viste sig at være aaben.

Først da Bilen var forsvundet om Gadehjørnet kom hun frem igen og fortsatte træt Vejen til Fods. — — —

Morgenen efter det store Karneval kom Kontormedhjælperen Bjørn Ravn — forsinket og søvnig — styrtende ind i et billigt Varehus. Han havde spildt fem kostbare Minutter med at lede efter sin bortkomne Kraveknap. Tilsidst var der intet andet at gøre end — med Frakkekraven op over Ørene for at dække den løstsiddende Flip — at købe sig en ny Knap paa Vejen til Kontoret.

Og saa var Damen, der ekspederede ham, saa irriterende langsom og træg, at han fandt sig beføjet til at poientere, at han ikke havde i Sinde at staa der hele Formiddagen.

Hun svarede ham næbet, mens hun gav tilbage paa hans sidste Krone.

Og med en sur Mine og undertrykt Gaben lukkede Prinsesse Karneval Døren efter sin Ridder. —

Arbejdernes Brændselsforretning. Odense.

Kontor **Havnen.**

Telefon 989.
Klingenberg 1989.

HERMAN JUST's

Pariserfarveri og kemiske Tøjrensnings-Anstalt.

Hele Dame- og Herregarderober renses og farves uden Opsprætning. Specialitet: Gardin og Møbelstoffer. Dekartering af Dame- og Herrestoffer.

Pustervig 3. Tlf. Byen 1537 y. **Raadmandsgade 2.** Tlf. Taga 113.

Sælg til Eksport.

Deres gamle Kobber, Messing, Zink, Bly og Jern, Bly, Zink og andre Metalasker, gammelt Gummi, nye Skræderlapper, strikkede Uldklude samt gl. Papir til

JOH. P. BOLDT

Aabenraa 21, Hj. af Hausergade, København.
Telf. Central 7784.

NB. Varer fra Provinserne afregnes pr. omgaaende.

De træffer det rigtige ved at købe Deres **Forlovelsesringe** hos *Fritz Heimbürger* Købmagergade 63—65.

LIND-HANSEN CLICHÉES

KØBMAGERGADE 67-69

GEORG C. MØLLERS EFLGR.

HOVEDKONTOR: Vimmelskaftet Nr. 42, 2. Sal. (Yorks Passage.)
Telefoner: 913, 1124, 7980, 3313.
LAGER: Badstuestræde 9—11. Fiolstræde 12—14. Kongens Nytorv 8.
Vinkyperens Telefon: 6351. Byen 1722 x.

DET DANSKE MÆLKE-COMPAGNI

Pasteuriseret og raa sød Mælk Daglig nykærnet Smør	Pasteuriseret Kærne Mælk Telefoner 5858 - 2712

TELEFON 3684. **S. JOHANNESSON's** TELEFON 3684.

Svineslagteri.
Udsalg: **Højbroplads 13.**
Største Udvalg.
Statskontrol med Trikinundersøgelse.
Rester udsælges billigt Fredag og Lørdag fra Kælderen.

GENUINE
LUND'S-CALORIC PUNCH

Oplag hos Carl Qvistorffs Eftfl., Johan Lund, Kjøbenhavn.

Sygeplejeartikler. Gummivarer 2. Prisl.
Gummivarelageret „Hygi", København V.

Forsamlingsbygningen
Koldinggade 4.
Store og smaa Lokaler, moderne indrettet, anbefales de ærede Foreninger.
Restauration — 2 Billarder.
Telefon Øbro 1132.
Joh. Olsen.

Sygepleje Artikler,

garanteret **fineste Kvalitet,** en gros Pris. **Fordelagtig** Prøvesending forsendes i København og Provinserne mod 1 Kr. i Frimærker eller Efterkrav.
Risiko udelukket. Skriv i Tide til **Eksporthuset Skandia,** Frihavnen C 5, København Ø.

Eksportens Restaurant
Telef. Odense Nr. 531.
anbefales. — Udmærket Køkken.
Billige Priser. Keglebane forefindes.
Ærb. H. J. Petersen.

LYSÆGTE FIONA KRONE-TAPET
GARANTI FOR HOLDBARHED

Hygiejne, Sygepleje, Toilet og Barber Artikler.
Forlang Illustreret Katalog.
Forretningen grundlagt 1900.
Depotet „DISKRET"
Prinsessegade 49, Kbh. C.

Arb. Ligkistemagasin.

55, Vesterbros Torv 55.
Telf.: Central 9375.
3, Blaagaardsgade 3.
Telf.: Central 5708.

Udgaar hver Torsdag. Abonnementspris: 1 Kr. 25 Øre Kvartalet, 10 Øre om Ugen. Enkelte Numre udenfor København og paa alle Jernbanestationer 15 Øre. Abonnement kan tegnes i København i Nørre Farimagsgade 49, Stuen, og i Provinserne paa samtlige Postkontorer og hos Boghandlerne. Annoncer modtages paa Kontoret, Nørre Farimagsgade 49, Stuen, Telefoner Central 1395 og 7495. Udgivet af socialdemokratiske Foreninger. Clichéer ved Lind-Hansens Reproduktionsanstalt.

F. E. BORDING KØBENHAVN.

Tegning af Anton Hansen.

— Nej! Her har vi s'gu den allerbedste Maske! Hun skal vist forestille Elendigheden!

Redigeret af AXEL WESSEL

RAVNEN

Nr. 7. Torsdag den 12. Februar 1914

— Hør, hvordan er det gaaet ham den rige Johnsen, der udelukkende levede for sine Heste?
— Skidt! Nu lever han kun af Hestekød!

Tegning af Sven Brasch.

Andels-Anstalten TRYG.

De Forsikredes eget *kooperative* Foretagende.

Største Nytegning i Norden.

TRYG er særlig anlagt for ugelønnede og mindre Bemidlede.

TRYG styres og ejes af de Forsikrede selv.

Alle *bør derfor livsforsikres i* TRYG.

AFBETALING

CARL JACOBSEN & CO.

Nørrefarimagsgade **64.**

LYSÆGTE FIONA KRONE-TAPET
GARANTI FOR HOLDBARHED

Sygepleje Artikler,

garanteret **fineste Kvalitet,** en gros Pris. **Fordelagtig** Prøvesending forsendes i København og Provinserne mod 1 Kr. i Frimærker eller Efterkrav.
Risiko udelukket. Skriv i Tide til **Eksporthuset Skandia,** Frihavnen C 5, København Ø.

Har De Tandpine,

brug da altid **Chr. V. Mendes berømte Dentin** à 45 Øre, som hurtigt stiller de hæftigste Smerter. Advarsel mod Efterligninger.

Indregist. **9, Kronprinsensgades nye Materialhandel 9.**

Holbergsgade 6

Sygeplejeartikler
Gummivarer 2. Prisl.

Gummivarelageret „Hygi", København V.

Man bør

støtte Arbejdernes Kooperative Foretagender og købe sit Forbrug af Brød og Øl i

Forbrugs- og Spareforeningen Aalborg.

Bestil hos vore Kuske eller i Udsalgsstederne disse Varer.

Grovt Hvedebrød

fra Arbejdernes Fællesbageri, fremstillet af sammalet Hvede. Udmærket for svage Maver og Blegsottige. Bedre og mere velsmagende end Grahamsbrød.

»Studentens glade Liv.«

(Mel.: »Filmsvisen af Sommerrejsen 1912«).

Af Naturen lebendig
jeg bli'r rent elendig,
naar Alvoren krydser min Vej.
Ja, — og no'et, der kan gøre mig bleg,
er Eksamens saa farlige Leg!
Se med Bæven i Kjolen
ta'r jeg Plads paa Stolen,
der staar ved det grønklædte Bord,
hvor en gammel og snu Professor
blodtørstig og glubsk paa mig glor!
»Kan De sige mig,« spø'r Professor'n,
»Hvem har skrevet Hr. Bertran de Born?«
— Jeg bli'r paff, — jeg bli'r bleg og min Stemme slaar Klik,
rundt jeg stirrer med flakkende Blik;
Vandet vælter jeg ned paa Censor'n,
mens jeg hikker og hakker: »— Jo, — Born, — —
det er Shakespeare sel'fø'lig, ham Skotten, De ved!«
— Mange Tak,« si'er Professoren vred!
— — —
— — Akten er ude, — — og Tæppet gaar ned!

Min Moral er »trestjernet«,
— jeg aldrig mig fjerned
fra Dydens jomfru'lige Sti.
Næ, — omtrent næsten aldrig, — fordi
jeg har prøvet, hvad Følgen kan bli'!
— Jo, — jeg kendte en flicka,
hun hed Angelica,
jeg elskede hende tre U'er; —
men saa blev det Harriets Tur! —
I en Maaned hun nød min amou'r.
— — Dernæst kom saa den lille Margot,
rigtig Kær'ste med »Skilt«! Den var go'!
Med Margot i Teatret en Aften jeg gik.
Vil De tænke Dem hvilken Panik!
— Lige for Angelica jeg ser!
Død og Donner! — Og Harriet dér! —
— — Og mens Folk myldred ind alle to i mig sled:
»— Næ, Goddag! — Hvod'n skær'n gamle Ged?«
— — —
— — Akten var ude, — — Tæppet gaar ned!

Jeg er nærmest Good templer,
og naar man Sprut stempler
som Menneskehedens Forband-
else, si'er jeg: Aa, Gud ja, hvor sandt!
— — Tro mig, her er jeg ej *Dille*tant!
— — Se, det var jo i Lørdags,
da med et Likørglas,
jeg legede i »Industri'n« —
da kommer min Ven Severin!
Han si'er: »Vi skal ha' et Glas Vin!«
— — Først en Flaske Madeira vi to',
derpaa fulgte en Flaske Bordeau'x;
— saa Tokayer, to Bajer, to Pommery, dry, —
men saa var jeg vist ogsaa lidt bleg!
Turen hjem blev Sejlads uden Ror.
Jeg tog fejl af det Hus, hvor jeg bor,
og kom ind til en Kælling — sprutarrig og led,
som brutalt ned ad Trappen mig smed!
— — —
— — Akten var ude, — og Tæppet gik ned! *Two-step.*

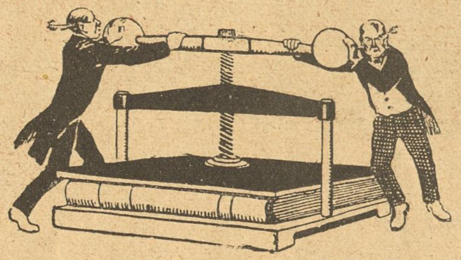

En pebret Historie.

To rejsende Haandværkssvende kom en Aften dygtig sultne til en lille Kro, hvor de bestilte sig to store Bøffer. Kort Tid efter dampede den dejlige „Kymad" paa Bordet, hvor der stod Øl og Snaps, men ikke Spor af Krydderier.

Saa spurgte den ene af Svendene, om Værten ikke havde lidt Salt. Jo, sagde Værten, det kan J godt faa, — og saa skrabede han sin Buksekomme og dryssede lidt Salt paa Bøfferne.

Svendene kiggede jo lidt „løjerligt" paa det Traktement, men saa spurgte den anden Svend, om Værten ikke ogsaa havde lidt Peber.

— Jo! svarede den gamle Krofa'r, og fandt ved Hjælp af Tommel- og Pegefinger lidt Peber i sin højre Vestelomme, og han dryssede faderligt Krydderiet paa Maden.

Da han havde fjærnet sig, sagde den ene Svend til den anden:

— Du, Jens Peter. Nu skal vi være forsigtige med at forlange Sennop!

»Fattigdommens Afskaffelse«

Tegning af Anton Hansen

— Jeg kan ikke forstaa, Frøken Jørgensen, — nu har jeg været til 19 Velgørenhedsfester og 14 Basarer, og dog skriger de stadigvæk op om den voksende Fattigdom!

Tegning af C. Røgind.

"Katzenjammer".

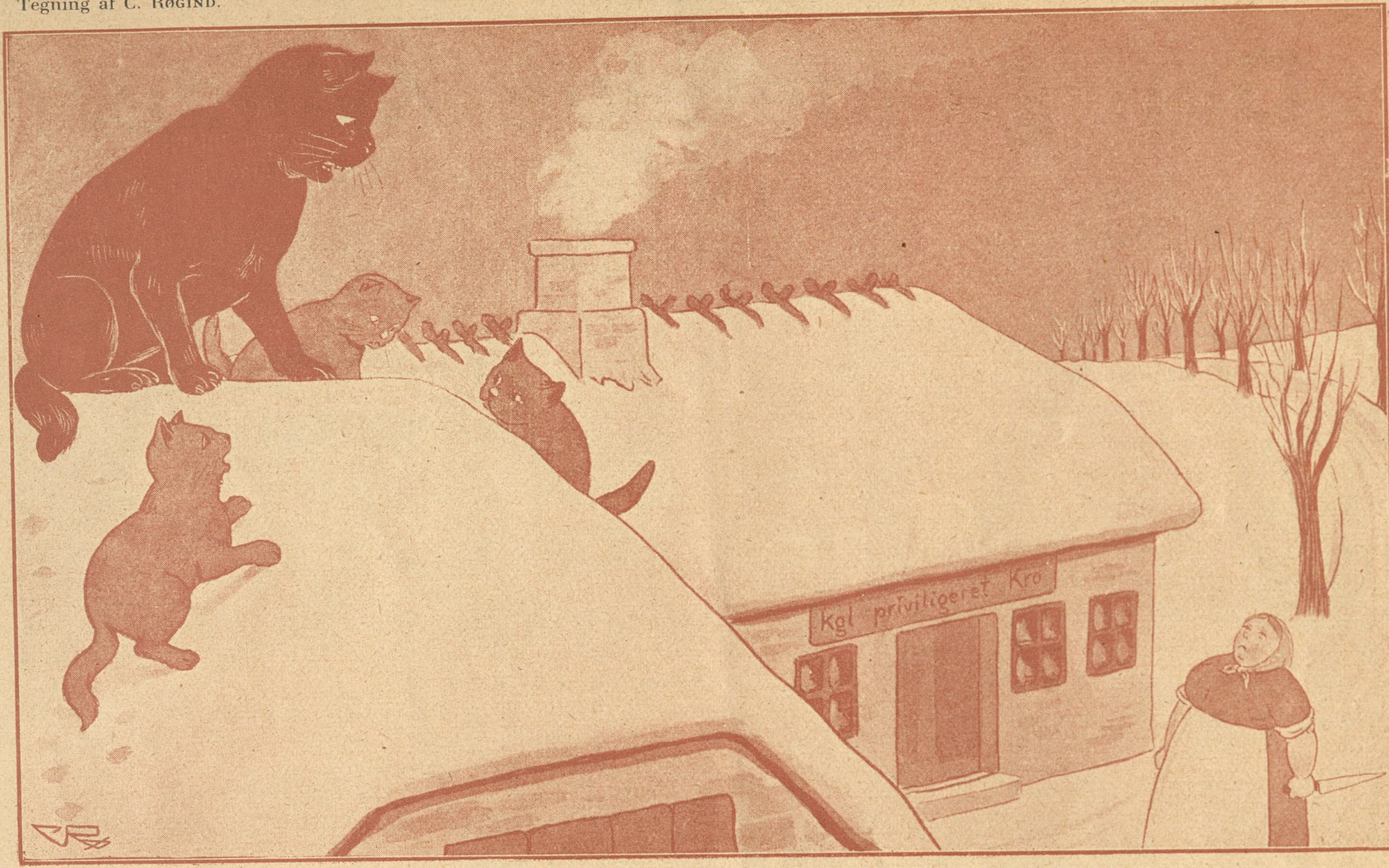

Indledning.

Her ser Du nogle Katte,
Som kravler paa det glatte
Tag paa Rasmus Hansens Hus.
Maaske Du ej kan fatte,
Hvem disse Katte satte
Paa slig et Sted, hvor ingen Mus
(Saavidt da jeg véd a' de')
Kan finde paa at gemme sig.
Hvis Mussefangst skal batte,
Og man de Katte skatte,
Saa man maa gaa en anden Vej.
Om hvilken er den rette,
Dermed jeg ej vil trætte,
Thi det er blot at klatte
Med Pen, Papir og Tryk.
Men hvis at Du vil ha' de,
Saa skal jeg gærne »skratte«
Om, hvorfor disse Katte
Maa deres Krog erstatte
Med Tagets kolde Ryg.

Forklaring.

Den store, sorte Kat er Mor
Til seks smaa Katte, født i Fjor.
De tre Du her paa Taget ser,
De andre findes ikke mer,
For de blev druknet i en Spand
Af denne fæle, store Mand,
Som ejer Langsteds lille Kro,
Hvor Katten havde Hjem og Bo.
De fire dér paa Husets Top
Er ikke bleven *sat* derop.
Nej, *Flugt* der er i Skræk og Angst —
Thi Konen er paa Kattefangst.
Se, hun er Mandens tykke Viv
Og svinger nu en vældig Kniv,
Som tage skal de Katteliv.
(Det var en værre »Sving og Hiv«!)
Hvorfor vil hun ha' Katte fat
Du spørger, og jeg svarer, at
Fordi det nu er Haretid!
(Du paa mit Ord kan fæste Lid)
Der skal i Kroen være Fest,
Hvor Degnen kommer med som Gæst,
Og han har ønsket Haresteg
— Nu Katten maa forsvare sig!
Den er saa klog, den sorte Fyr,
Og véd, at den af alle Dyr
Blir' regnet med som første Sort,
Naar *Hare* staar paa Spisekort!
Se, Degnen ved at skatte Mad,
Men om han nu faar Kattemad
I Stedet for sin Haresteg —
Tro mig, det véd han saamænd ej —
Og hellerikke jeg!

Moral.

Hvis Du er bedt til Hare,
Saa tag Dig vel i Vare!
Det kan jo nemlig være, at
Du spiser Husets gamle Kat! *K. N.*

De forenede Bryggeriers CENTRAL HVIDTØL- Ren fyldig Maltsmag SKIBSØL- Udpræget Skibsølstype

Den gaadefulde Kvinde.

En Kærlighedsroman.

(Illustreret af Harriet Fischer-Clausen.)

III

Der gik en Uge efter min Hjemkomst til London, uden at jeg hørte fra Miss Halcombe.

Først den tiende laa der et Brev med hendes Haandskrift paa min Pult.

Af dets Indhold fremgik, at Miss Fairlies Bryllup skulde finde Sted inden Aarets Udløb. Hun fyldte enogtyve i Slutningen af Marts næste Aar; hun blev altsaa Sir Percivals Gemalinde tre Maaneder før Myndighedsalderen.

Denne Efterretning bedrøvede mig, og i denne Følelse blandede sig nogen Utilfredshed over Brevets lakoniske Knaphed. I seks Linier meddelte hun mig, at Brylluppet skulde finde Sted, i tre, at Sir Percival var afrejst fra Cumberland, og i to, at Laura trængte til Luftforandring og at de to Søstre som Følge heraf var taget paa Besøg hos nogle gamle Bekendte i Yorkshire. Ikke et Ord stod der til Forklaring af, hvad der i den korte Uge havde omstemt Miss Fairlie. —

Inden jeg nedlægger Pennen, skal jeg berette om Opsættelsen af Ægteskabskontrakten.

Først maa jeg meddele visse Detailler med Hensyn til Brudens Formueforhold. Sagen er af Vigtighed, da Miss Fairlies Arv udgør en meget vigtig Del af Miss Fairlies Historie. Altsaa hendes Arv bestod dels af Grundejendomme, dels af Papirer og Penge, som tilkom hende, saasnart hun var myndig.

Miss Fairlies Bedstefa'r efterlod sig tre Sønner, Philipp, Frederick og Arthur. Som ældste Søn arvede Philipp Godset. Ifald han døde, uden at efterlade sig en Søn, gik Ejendommen over til hans anden Broder, Frederick, og fremdeles videre til den tredie Broder Arthur, saafremt Frederick døde sønneløs.

Men nu hændte det, at Mr. Philipp Fairlie efterlod sig en Datter, nemlig Laura i vor Fortælling; som Følge heraf tilfaldt Godset Frederick, der var ugift.

Den tredie Broder Arthur var allerede død flere Aar før Philipp og havde efterladt sig en Søn og en Datter. Sønnen druknede i sit attende Aar i Oxford, og ved hans Død blev Laura, Philipp Fairlies Datter, retmæssig Arving til Godset, saasnart den ugifte Frederick Fairlie var død uden at efterlade sig mandlige Arvinger. Ifald hun saa giftede sig, stod Indtægten af Godset, tretusind Pund om Aaret, til hendes fulde Raadighed. Døde hun før sin Mand, vilde han selvfølgelig komme til at nyde godt af Indtægten; og Sir Percival havde saaledes ved sit Giftermaal med Miss Fairlie Udsigt til en aarlig Indtægt af tretusind Pund og Arveret til Limmeridge House for sin eventuelle Søn.

Hvad Kontanter angik, ejede Miss Fairlie en smuk lille Formue. Hun fik efter sin Fader tyvetusind Pund, og desuden Renten af titusind Pund, som efter hendes Død skulde tilfalde hendes Faders eneste Søster Eleonore. Og her maa jeg standse for at forklare, hvorfor Tanten skulde vente saalænge paa dette Legat.

Mr. Philipp Fairlie havde levet paa den venskabeligste Fod med sin Søster Eleonore, saalænge hun var ugift. Men da hun i en fremrykket Alder giftede sig med en italiensk Adelsmand Tosco, afbrød Mr. Fairlie Forbindelse med hende, ja, gik endda saa vidt, at han strøg hende af Testamentet. Han var jo en Englænder af den gamle Skole, og hadede enhver Udlænding ene og alene, fordi han var Udlænding. Senere gik han dog med til, væsenligt paa Miss Faierlies Forbøn, at genindsætte Søsteren i Testamentet, dog med det Forbehold, at hun først skulde nyde godt af Pengene, naar hans Datter døde. Tog man de to Damers Alder i Betragtning, var Chancerne for Tanten jo ikke stor, og Fru Fosco hævnede sig da ogsaa paa den Maade, at hun bestemt vægrede sig ved at se sin Niece, ligesom hun ikke et Øjeblik troede paa, at hun kun paa hendes Bøn var bleven genoptaget i Testamentet.

Og nu kommer jeg til Historiens virkelige Knude — de tyvetusind Pund.

Denne Sum var Miss Fairlies uindskrænkede Ejendom, saasnart hun blev myndig, og hendes fremtidige Raadighed over disse Penge afhang ganske af de Betingelser, som det maatte lykkes mig at faa indført i Ægteskabskontrakten. Jeg ordnede det da saaledes, at Hustruen skulde nyde godt af Renten, saalænge hun levede og efter hendes Død Sir Percival, men Kapitalen tilfaldt Børnene i Ægteskabet. I Mangel af Livsarvinger skulde Hustruen bestemme over Kapitalen ved Oprettelse af et Testamente. Jeg opnaaede herved, at hendes Slægtninge kunde komme i Betragtning, saafremt der ingen Børn var.

Denne Kontrakt sendte jeg derefter til Sir Percivals Advokat.

To Dage efter fik jeg den tilbage med Notitser og Anmærkninger. Disse var ret uvæsentlige, indtil han kom til de tyvetusind Pund. Under denne Klausul var trukket to Streger med rødt Blæk og tilføjet følgende Bemærkning:

»Nej. Kapitalen maa overgaa til Sir Percival, ifald han overlever Lady Glyde, og der ingen Livsarvinger er.«

Det vil altsaa sige, at ikke en pence af de tyvetusind Pund vilde komme Miss Halcombe til Gode, saalidt som noget andet Medlem af Lady Glydes Familie. Hele Summen gik i Sir Percivals Lomme.

Det Svar jeg gav paa dette uforskammede Forslag, var saa kort og skarpt som muligt:

»Ærede Herre!

Jeg kræver bestemt Klausulen respekteret. Gilmore.«

Svaret paa dette lød:

»Ærede Herre!

Jeg kræver Klausulen ændret i Overensstemmelse med min Affattelse. Pinch.«

Vi var altsaa kørte fast, og der var intet andet tilbage at gøre end at appellere til vore Klienter.

Som Sagerne stod, var min Klient Miss Fairlies Formynder, Mr. Frederick Fairlie. Jeg skrev samme Eftermiddag til ham, og anførte eftertrykkeligt alle de Grunde, som talte for, at fastholde Klausulen, og fremhævede den Selviskhed, som laa bag Sir Percivals Forlangende. Mit Kendskab til denne Herres Anliggender, havde kun altfor tydeligt overbevist mig om, at han sad meget daarligt i det og at der hvilede en betydelig Gæld paa hans Godser.

Mr. Fairlies Svar kom omgaaende.

Det gik ud paa følgende:

»Vilde den elskværdige Gilmore ikke venligst undlade at plage sin Klient med den Slags Bagateller. Var der maaske nogensomhelst Sandsynlighed for, at en ung Kone paa enogtyve Aar vilde dø før en Mand paa femogfyrre og uden at efterlade sig Børn?

Jeg kastede gnavent Brevet fra mig. I samme Øjeblik blev der banket paa Døren og Sir Percivals Advokat, Mr. Pinch traadte ind.

En korpulent, smilende og overdreven venlig Forretningsmand, tilhørende den Type, som man har mindst at haabe af. Jeg hilste derfor paa Mr. Pinch med nogen Skepsis.

Han gik let hen over Klausulen og heftede sig ved et andet Thema.

»Apropos«, bemærkede han, »har Deres Klienter i Cumberland ikke hørt noget til det Fruentimmer, som skrev det anonyme Brev?«

»Nej. Har De?«

»Endnu ikke. Men vi haaber at faa fat i hende. Sir Percival nærer Mistanke om, at hun holdes skjult.«

»De tænker paa den gamle Kone, der var sammen med hende i Cumberland?«

»Aldeles ikke, Sir«, svarede Mr. Pinch. »Den vi mistænker, er en Mand. Vi antager, at han opholder sig her i London, og at han har hjulpet hende til at flygte fra Anstalten. Sir Percival var stemt for, at vi straks skulde spørge ham derom, men jeg mente: nej. Vi vilde derved kun advare ham. Men nu passer vi paa ham. Hun er et altfor farligt Fruentimmer til at gaa løst omkring. Naa, jeg ønsker Dem en god Morgen, Sir.

Næste Tirsdag haaber jeg, at have Fornøjelsen af at høre fra Dem.«

Han lo venligt og gik.

Jeg overvejede nu, hvad jeg herefter skulde foretage mig, og besluttede tilsidst selv at rejse til Cumberland.

Jeg tog afsted med første Tog — men ak, min Rejse var forgæves: Mr. Fairlie vilde ikke laane mig Øre.

Nu er der kun tilbage at fortælle, at Mr. Hartright opsøgte mig. Han var bleg og afmagret og spurgte mig, om jeg ikke kunde skaffe ham en Stilling som Tegner i Udlandet, hvilket jeg lovede ham.

Jeg slutter denne Beretning med et tungt Hjerte. Og jeg noterer her de Tanker, som paatvang sig mig efter mit Besøg i Limmerigde: at hvis jeg havde en Datter, skulde hun aldrig blive gift med en Mand paa de Betingelser, som Laura Fairlie blev det. —

MISS HALCOMBES UDSAGN

I

Den 7. November. — Imorges forlod Herr Gilmore os. Jeg begav mig ufortøvet til Laura.

Hun gik op og ned ad Gulvet og var meget ophidset.

»Kom og sæt dig hos mig,« sagde hun. »Marianne! jeg kan ikke mere udholde dette Liv — der maa en Ende paa det.«

Hun var blodrød i Hovedet — det lille Hefte med Mr. Hartrights Tegninger havde hun i Haanden.

»Sig mig roligt, hvad du har isinde at gøre, mit kære Barn. Har Mr. Gilmore raadet dig til noget?«

Hun rystede paa Hovedet.

»Nej. Jeg føler mig saa hjælpeløs; jeg kan ikke beherske mig. Og jeg maa jo — for alles Skyld — have Mod til at gøre en Ende paa det.«

»Du mener, til at forlange din Frihed, ikkesandt?«

»Jeg kan aldrig forlange min Frihed,« svarede hun.

»Hvad har du da isinde?«

»At underrette Sir Percival om Sandheden, forat han kan tilbagegivé mig Friheden, hvis han vil, og altsaa ikke, fordi jeg beder ham derom, men fordi han véd alt.«

»Hvorfor vil du ikke bede ham?«

»Jeg har givet min døende Fader et Løfte; det vil jeg ikke bryde.«

»Hvad mener du med »alt« Laura?« Sir Percival vidste jo, at du ikke var henrykt for Forbindelsen.«

»Men han véd ikke, at der i mit Hjerte er vaagnet en ny Følelse, en Følelse, som ikke var tilstede, da jeg gav ham mit Løfte.«

»Laura!« Du vil dog vel ikke nedlade Dig til at gøre ham en Tilstaaelse?«

»Jo, Marianne, jo! Jeg vil ikke føre nogen bag Lyset —

»Jeg vilde tværtimod fornedre mig, om jeg modtog min Frihed af ham, uden at sige ham, hvad han har Ret til at vide.«

»Han har ikke Skygge af Ret til at vide Besked med det.«

»Jo, Marianne, jo! Jeg vil ikke føre nogen bag Lyset — og allermindst den Mand, som min Fader bestemte for mig. Imorgen vil jeg tale til ham, i din Nærværelse, Marianne. Det vil lette mit Hjerte at faa det sagt!«

Hun sukkede, og lagde sit Hovede op til mit Bryst. I mit Hjerte rørte sig mørke Anelser om, hvordan alt dette skulde ende; dog, jeg talte ikke herom, men lovede at gøre, som hun ønskede.

Idag kom hun ned til Bordet og var naturlig og næsten venlig mod Sir Percival. Efter Maaltidet satte hun sig til Klaveret, men valgte at spille noget moderne Salonmusik. De kære, gamle Melodier, som Hartright saa gerne hørte, har hun aldrig senere spillet. —

Næste Morgen kom der Brev fra den stakkels Walter Hartright. Det var Svar paa et Brev fra mig, i hvilket jeg meddelte, paa hvad Maade Sir Percival Glyde havde skubbet den Mistanke tilside, som Anne Cathericks Brev havde kastet paa ham. Han skriver kort og bittert, at han jo ingen Ret har til at udtale sig om en saa højtstaaende Person som Sir Percival. Han beder mig endvidere indtrængende om, saafremt jeg besidder nogen Indflydelse, at skaffe ham en Stilling udenfor England.

Efterat han har skrevet, at han hverken har hørt eller set noget til Anna Catherick, bryder han pludselig af og antyder, at han, siden han kom tilbage til London, uafladelig bliver forfulgt af et Par Mænd. —

Til min store Lettelse lod Sir Percival sig undskylde ved Frokosten. Klokken elleve derimod skulde han gøre os sin Opvartning. Resultatet af vor Samtale er gengivet med faa Ord. Laura erklæde, at hun holdt af en anden og gav ham sin Frihed tilbage. Sir Percival afslog at modtage den. Næppe havde han trukket sig tilbage, før Laura faldt i Kampegraad.

9. November. — Da hun idag var roligere, berørte jeg atter Sagen, og bad hende tale med Mr. Fairlie. Hun afbrød mig midt i mine Forestillinger. (Fortsættes.)

Lauritz Byrge,
Forenings- & Selskabslokaler.
Selskaber indtil 170 Kuverter.
Baade større og mindre Lokaler.
Dansk Arbejder Loge, Blegdamsvej 26. Telf. 6405.

P. A. Fischer's
Farve- og Fernisfabrik.
Stengade 10—12. Telefon 952.
Detailsalg af alle Malervarer færdige til Brug, til Dagens billigste Priser.

HERMAN JUST's
Pariserfarveri og kemiske Tøjrensnings-Anstalt.
Hele Dame- og Herregarderober renses og farves uden Opsprætning. Specialitet: Gardin og Møbelstoffer. Dekartering af Dame- og Herrestoffer.
Pustervig 3. Tlf. Byen 1537 y. **Raadmandsgade 2.** Tlf. Taga 113.

DANSK LIGBRÆNDINGS FORENING
Kontortid: Kl. 11—3, samt Mandag og Onsdag 5—7, Fredag 6—9.
Aaboulevard 16.
Tlf. Nora 2812.
Tilkendegivelser og alle Oplysninger sendes gratis.
Enhver kan blive Medlem.

Peter Sørensen
Nørrevoldgade 22
Eneste Specialfabrik for Pengeskabe i Danmark.
Hvert Skab bukket af en Staalplade.
Telf. Byen 2536 x Telf. C. 228

Tandlæge Edv. Møller,
Købmagergade 30, 2.
udfører enhver Tandbehandling til smaa Priser. Samvittighedsfuldt Arbejde. Bedøvelse hele Dagen. Konsultationstid 10—3½, 6—7 Eftm. og 10½—12 Søndag. Telefon 8181.

W. Bähncke & Co.
Assurance.
Niels Juelsgade 3.
Telf. Central 128 og 129.

Wilsons Gummivarelager
12, Gothersgade 12.
Alle Sygepl.-Artikl. sendes mod Efterkrav. Ill. Katalog

Sangforenings-Dirigenter X.

Tegning af OLUF NIELSEN.

Oscar Pettersson.

Leder for: Skrædernes Sangkor, Koret »Criscento«, Svenska Musikselskabet og »Petterssons Kvartetten«.

Pas de Pip.

I de sidste Aar har Dansen taget voldsom Fart;
Ungdom er dog Ungdom, det er tem'lig soleklart,
lad Forargelsen saa kaste Sten og strække Hals,
den vil ikke nøjes med de gamles Trippevals.
Nej, den søger noget større, noget videre,
noget ømmere, kælnere og blidere,
— er det galt med Ho'det efter no'ns Formenende,
er der fan'me ingenting i Vej'n med Benene!

Se, nu Tango gaar sin Sejersgang i Guld og Glans,
skønt der paastaas, det er ikke nogen ærbar Dans:
ak, hvad Tango er, derpaa jeg kan ej gi' Besked,
for det er der næppe nogen Mutters Sjæl, der ved!
Nogen danser den med »Charme« og med »Poesi«,
andre danser den med Spjæt og Spræl og Vrikkeri.
Nogen paastaar, den er overmaade yndefuld,
andre mener den er nærmest lovlig syndefuld.

Men her kommer jeg, I Unge, med den sidste ny,
nu skal Dansens Renaissance sikkert til at gry!
Med en stor Succes jeg regner — ih, Du milde, ja,
for min Dans den stammer nemlig fra de vilde a':
Første Tur: der inklineres, Herren bukker blidt,
medens Damen ømt med sine Hofter vugger lidt,
Herren lægger Haanden paa sin Dames Hovedhaar,
og saaledes sammen man igennem Salen gaar.

Derpaa knæler Herren (altid paa det venstre Ben) —
medens Damen hopper tredive Gange rundt om En,
saa hun kaster dødsenstræt sig om sin Herres Hals,
derpaa danses henved tyve Takter Pærevals.
Anden Tur er meget værre, pas nu nøje paa:
først det venstre, saa det højre Knæ Du bøje maa,
Damen ligesaa, og nu paa alle fire Du
kryber rundt med hende — det bliver Fan'me Dansens Klou!

Tredje Tur: Med strakte Knæ I gør en halv Snes Hop,
derpaa danses fyrretyve Takter i Galop,
Her I gerne dygtig vrikke maa i Lænderne —
saa til Slut gaar Damen Salen rundt paa Hænderne.
— Dansen kræver Fut, og man bør derfor slaa sig løs,
husk dog først og sidst at den skal være gratiøs:
Trinene bør ej forveksles med de gamle Trip,
— Dansens Navn paa Fransk er saa forøvrigt *Pas de Pip!*

Per Bonde.

Europas Smilebaand

— O, Adolf, tänk om någon ser oss!
— Det gör ingenting — man tror bara at vi övar in en ny modern dans (»Søndags-Nisse«.)

Den ældre Herre: Er det *saa* svært at danse Tango!

(»Fliegende Blätter«.)

Bakkus' Landsforvisning (i Anledning af Spirituskrigen i Sverige).

(»Kurre«).

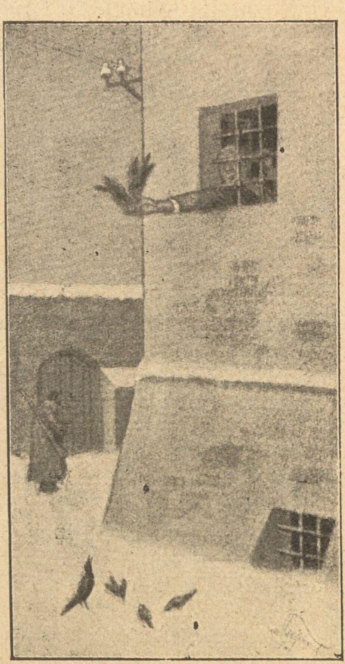

Der er dog *Nogen*, som tænker paa de smaa Fugle!
(»Lustige Blätter«.)

Kammarherrn: Hur gick de', min nådiga, var detinte jag, som blef lofvad att stå fadder åt den lilla väntade?
— Beklagar vår glömska (Forglemmelse), herr kammarherre, men nästa gång, herr kammarherre, nästa gång!
— För all del, min nådiga, inte något extra besvär för min skull (Skyld)!

(»Kurre«.)

C. B. Møller & Co.s Cigaretter

Hævet over enhver Konkurrence:
Rose No. 101 .... 15 Stk. 10 Øre
Zouav a la Algier . 15 » 10 »
Monaco med Kork 10 » 10 »
etc.

Rød Indmad

Majs.

De søde Bræk're har mange Venner,
som kærlige Tanker til dem sender.
»Men at vi nu osse Frejlif skal ha',»
si'r Brækkerne — det ka' den ikke ta'e!«

*

Annonce fra Frihavnen.

I Tilslutning til vor tidligere Annonce meddeler vi hermed, at samtlige Gæster i »Hotel Bergsøe« for Fremtiden er gratis *tyveri*forsikrede. Endvidere noteres, at der paa hvert Værelse vil blive opsat et Bræk(ker)bækken.

30/1. Hvo meget haver, ham skal meget gives, siger Berlingske, naar den vrøvler om Bebel. Men hvis Fortsættelsen — at den, som intet haver, ham skal endog fratages det lidet, han haver — holder Stik, saa se Vorherre i Naade til „Berlingskes" Forstand.

Det Valg paa Ærø ku' mange ej
forstaa:
man kaared en politisk Aale-
kvappe —
men Herregud, saadan *maatte*
Valget jo gaa,
naar *Fremskridtets* Mand hedder
— *Krabbe.*

2/2. Det var da heldigt, at man ved den paatænkte Omlægning af Vesterbros Torv ikke strøg den underjordiske. Var *det* sket, *hvad* i Alverden skulde vi saa have gjort?

— Eller rigtigere sagt —: *hvor?*

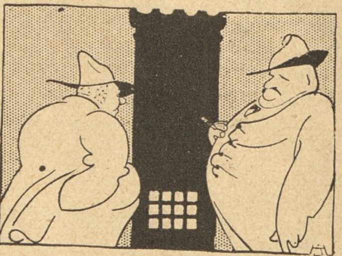

— Hvordan skal det nu gaa under den store Invalidefest i det kgl. Teater. Skal de »fine« Invalider sidde i Parkettet og de »simple« paa Galleriet?

— Der bliver nok Ballade! Nogle vil føle sig *trufne* og andre vil blive *saarede!*

Samaritanens Gaver — det lyder
saa net,
men skulde Retfærdighed raade,
var Føden altid de sultnes *Ret*,
og ikke som nu en — *Naade.*

Aabent Brevkort.

Hr. Redaktør!

Nu er der Spir i den! — hvad nu — ? Skal vi stemme for eller imod Spiret? Skal vi lade vor Frue slippe for Spiret og sætte det paa Rundetaarn? Det er en forfærdelig Ballade. Og sikken en Masse Rygter, der nu »spirer« frem. Hvor skal vi sætte Spiret? Der er jo nemlig ingen Tvivl om, at vi faar det. I Fælledparken kunde det jo se godt ud. Men jeg holder paa Rundetaarn. Tror De ikke, Hr. Redaktør, at gamle Kristian Firtal vilde vende sig om paa Ryggen i sin Sarkofag og takke os? — — Ih, du lange Skyskraber! Han vilde udbryde: Guds Dros, mine Børn! Den Spøg behager mig! Han vilde daske koket med sin Marelok; sno sit Overskæg og raabe: Tak for Spiret!!! — Guds Dros! Kan De se Købmagergade i Spirets Tegn. — Hægt mig i Ryggen, Hr. Redaktør. Altsaa vi foreslaar Spiret rejst paa Købmagergade! Ingen Sludder og Vrøvl mere om den Sag. Op med Spiret!

Min kongelige Hilsen.
Kresjan Blegdam.

Hvis De tror, at jeg trækker mig tilbage med en Undskyldning, saa tager De Fejl! Jeg viger ikke et Hanefjed!

Freilif Olsen.

— Nej, det gør Vejrhaner jo sjældent!

4/2. *Naa, nu skal »Den talende Film« til kriminel Undersøgelse. Mon Selskabet ikke havde staaet sig ved at faa Tavshed om Sagen?*

— *Jo, den Film er saamænd tilstrækkelig talende!*

Hallo! Hallo! Pas nu godt paa igen! »Ravnen«s tre Brøleaber har hermed den Fornøjelse at meddele, at i næste Omgang kommer det store Fastelavnsnumer med Katten i Tønden og Knipler over hele Linjen!!

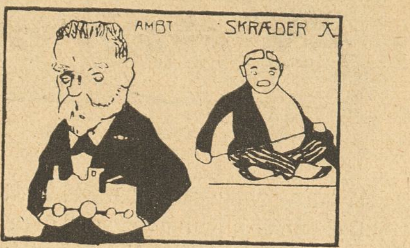

— Hvilken Forskel er der paa et af Hr. *Ambts* Lokomotiver og paa en Skræder?

— Der er den Forskel, at det første *ender* paa *Drejeskiven*, den anden *drejer* paa *Endeskiven!*

Den blaa Bog.

Kidde Harald Forfatter; f. 14. Aug. 1878 i Vejle, der har sat sit Præg paa ham som paa mange andre sorte Snegle. Er ejendommelig. Først og sidst ejendommelig. I det Ydre bliver han det ved at lade Skægget vokse omkring Halsen, hvorved han opnaar dels at spare et Tørklæde, dels at ligne en priviligeret Landtingsvælger fra Ny Caledonia. I det Indre er der ruin-tyst, og i Tystheden farer Væsner som *Aage* og *Else* I og II aandeagtige rundt og taler med en Lyd, der minder om Klangen i de smaa Spilledaaser (tysk Import) med Staalvalser og Messingtænder — bling — bling, blong, bling, blong, ding — dang — som faas fra 2 Kr. 50 Øre i enhver velassorteret Musikinstrumentforretning.

Har nu faaet det Ancherske Legat, som — siden Oehlenschläger blev lavrbærkronet i Lund — er den højeste Udmærkelse en dansk Bog-Filmer kan naa her til Lands. Har *nu* forhaabentlig Raad til at lade sig klippe samt til at anskaffe sig en ny Valse i Spilledaasen.

Næste Gang: Forf. *H. Raage.*

V. L. G. Naar De vil have, at vi skal optage Deres Kunstværker, maa De i det mindste meddele Navn og Adresse. Nu ligger Deres Opvarter og svømmer i Papirkurven.

Thora sad og sled i Naalen, tænkte paa sin Mand saa sød.

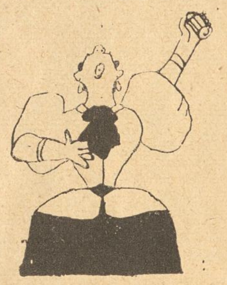

Men da hun hørte, han var død, drak hun Vitriolen.

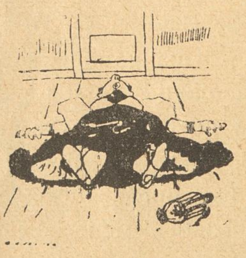

Og døde af den skrækkelige Drik, hun fik.

Chr. Ekstrøm. Sjældent har et Drama grebet os som dette. Pokker skulde herefter sidde en hel Aften og høre *Oehlenschläger*, naar man kan faa hele »Historien« for saa billigt Køb!

Kaspar. Disse deres syv forfløjne Tøsebørn lader vi rykke ind paa Arenaen — de øvrige røg i Papirkurven!

Forlovelsesringe 14 & 18 Karat.
Th. Halgreens
Specialforretning.
Gothersgade 34, ligefor Regnegade.
Fabrikation en gros ved elektrisk Motor & Udsalg. Ingen Filialer.
NB. Kun massive Ringe. 14 Karat fra 7 Kr., 18 Karat 10 Kr.
Ringe af simplere Kvalitet føres ikke. Forretningen etableret 1880

Susse henad Gaden gaar,
og Susse er saa buttet.
Susse nok en Kærest faar,
for Susse er saa nuttet.

Hr. *Boysen* —:

Sikken »Susse« løfter op
— Ak, vi har fortrudt 'et,
At vi ikke »Susses« Krop
I Affaldskurven puttet!

Blandt hellige.

Ved De, at »Hovedstaden«, skønt der kun er ganske faa, der holder det, alligevel ikke kan gaa?
Samt at følgende Avertissement forleden stod at læse deri:
»En troènde Karl søges til et Par *fromme* Heste.« *Fab. D.*

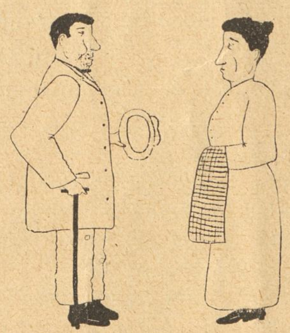

— Ja, lille Frue, jeg vilde saa gerne begynde at arbejde, naar jeg kunde blive antaget ved mit Haandværk.
— Hvad er Deres Haandværk da?
— Jeg er Liniemand ved den traadløse Telegraf.

Otto Johansen, Oehlenschlægersgade 53. Naar man ser paa Deres ædruelige Tegning, faar man en Følelse af, at De vist selv er en »Linjemand« og alt andet end »løs paa Traaden«.

S. J., Aarhus. Vær kun rolig — *Storm-Petersens* »levende Billeder« er uden Ende!!

Københavns Tilskærer-Akademi Nørrevoldg. 42.
Katalog over Tilskærekursus og Tilskæring af Mønstre sendes paa Forlangende.

„Blomsterbazaren“
Nørrebrogade 207 o Tlf. Taga 205
Smagfulde Kranse og Buketter sendes overalt i Byen
Specialitet: Foreningskranse.
Prompte Ekspedition.
Ærb. ***E. Rosendal.***

Schulstad Ludvigsen
Maliet Brød
Giv Agt paa Varemærket

Wørning & Petersen
XEROFORM SÆBE
25 Øre.

Haveby ved Emdrup.
Et Areal ved **Emdrupvej** sælges i Parceller paa **1400 à 1500 Kv. Alen. Billig Pris og lille Udbetaling** (1/10). **Villabebyggelse.** Ingen Udgifter til Vejanlæg. Grundene paavises af Jordbruger **Røptke**, Villa »Kirstine« ved Krematoriet, Tlf. Søborg 132.
Nærmere ved **Overretssagfører Axel Guthmann, Vestervoldgade 96.**

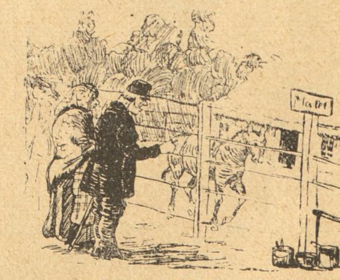

Bonden (i Zoologisk Have) —: Du, Mutter, saadan ska' vi dog osse prøve at male vores gamle hvide Enspænder!

Karl O. Den er forfærdelig C-bra!

N. P. P. Deres Digt anslaar lidt for kendte Strenge, og vi har derfor fulgt Deres Anvisning og lagt det til Hvile i Papirkurven!

Storm-Petersens „Levende Billeder“. VII.

(Fortsættes.)

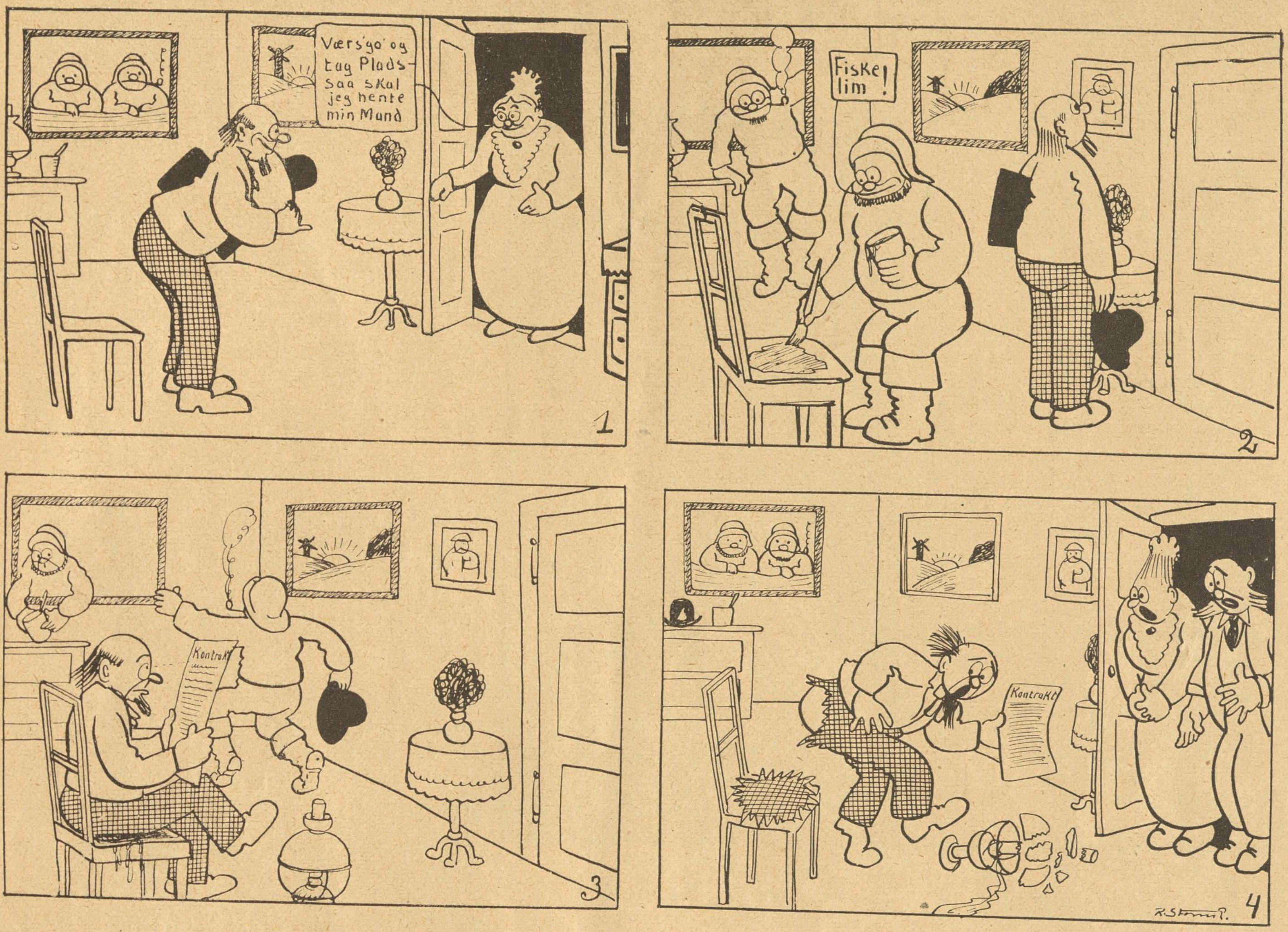

Farlig By!

Greven: Her ser De en Sabel, som har tilhørt min Fader. Han mistede Benet i Slaget ved Fredericia.

Den besøgende: Ja, det er en farlig By, den. I forrige Uge mistede jeg min Koffert dèr!

Dyr Fornøjelse.

Konen: Hør, ved Du hvad, kære Mand, Du skulde forære mig en Pelskaabe. Husk paa, Du vilde selv faa den største Glæde af den.

Manden: Hvordan det?

Konen: Jo—o, naar vi kom hjem om Aftenen — og Du saa tog den af mig!

Farligt Værk.

Damen: Nu vil jeg ikke gaa til en Læge, hvis jeg skulde blive syg. Jeg har faaet saadan en udmærket Lægebog.

Herren: Jamen, pas saa paa, at Du ikke gaar hen og dør af en Trykfejl!

Tragisk.

A. (under en Middag hos en Skuespillerinde): Det er en værre Mad den!

B.: Ja, at hun ogsaa skal spille Tragedie i *Koge*kunsten!

Galt i Byen.

Ung Dame (hos en Musiker):

— Goddag, jeg vilde gerne bestille Pianomusik til Torsdag Aften!

Musikeren (afbrydende): Javel, men De er gaaet forkert, der bor en Klaverspiller en Octav højere oppe, jeg spiller nemlig Fagot!

Damen: Oh, bevares, til os kan det bedste ikke være for godt!

Godt Selskab.

A.: — Smager det Dem saadan at sidde alene og drikke Champagne?

B.: — Jeg er saamænd ikke alene, men derimod i Selskab med et Dusin Østers!

Aarsag og Virkning.

Tenoren: Ja, der kan man se! I Aftes var jeg under Opførelsen af »Trubaduren« forskrækkelig bange for, at mine Trikot skulde revne — og i Dag skriver Bladene, at min Sang var ualmindelig sjælfuld!

Naar Hammeren falder.

A.: Hvad er det for et Rabalder oppe hos Pedersens. Er der Auktion?

B.: Nej, det er bare Fruen, der skal have sine Husholdningspenge!

De smaa Øjne.

Moderen: Nej, ved Du hvad, lille Poul, nu maa Du rigtignok prøve, om Du ikke selv kan klæde Dig paa. Naar Du engang bliver Soldat, kan Du virkelig ikke altid have en Barnepige hos Dig, kan Du nok tænke.

Lille Poul: Jo, Mor, alle de Barnepiger, jeg har set, har altid en Soldat hos sig!

Mund og Svælg er Sæde for de fleste Smittekim!

Efter Udtalelser af mere end 10,000 Læger er

Formamint

et effektivt Beskyttelsesmiddel mod Smitte af de gennem Mund og Svælg indtrængende Bakterier og tillige et overordentlig virksomt Desinfektionsmiddel ved Mund- og Halssygdomme. **Formamint** har stærke bakteriedræbende Egenskaber, fjerner slet Smag og ubehagelig Lugt, renser Mundhule og Svælg. **Formamint** er et særlig behageligt Middel for Børn, som har Vanskelighed ved at gurgle sig. **Formamint** har en behagelig Smag og er absolut uskadelig. **Formaminttabletter** sælges fra alle Apotheker i Originalglas à 50 Pastiller.

Prøver og Brochurer med udførlige Oplysninger sendes enhver gratis og franko fra

A/s SANATOGEN Co.
Afd. Formamint.
FREDERIKSBERGGADE 2, KØBENHAVN

Galant.

Damen: Jeg vil sige Dem, at jeg har en Tvillingesøster, der er mindst lige saa smuk som jeg.

Herren: Selvfølgelig! Da man saa Dem komme til Verden, har man straks raabt: Da capo!

Der er Forskel!

Fruen: Folk gaar og siger, at Du giftede Dig med mig, fordi jeg havde Penge.

Herren: Nu har jeg aldrig hørt værre Snak! Jeg giftede mig med Dig, fordi jeg ingen Penge havde!

Forsigtighed.

Hr og Fru Sørensen er kommen rejsende fra Jylland og befinder sig nu paa et ret fint Hovedstadshotel. Da Parret skal gaa til Ro og han er i Færd med at sætte Støvlerne udenfor Døren til Pudsning, bemærker Fru Sørensen —: Hør, Du Adolf, tror Du ikke, det er bedst, at vi hæfter vores Gifteringe i Skoenes Snørebaand, saa de ikke skal tro, at vi er et Par, der er ude paa Dumheder?

Ulykker.

A.: Ak ja, Ulykker kommer aldrig alene.

B.: Naa, det kan jeg nu ikke give Dig Ret i. Jeg har flere Gange set en Mand med kun et blaat Øje!

Rødho'de!

Anders sidder i Kostalden og Lars Peter kommer i Besøg.

Peter: Hvad gør Du her?

Anders: Jeg venter paa, at Koen skal kalve, men hun har da ikke Hastværk,

Peter: Næ, det tror jeg gærne. For naar hun ser paa Dig, saa tror hun, at hun har gjort det!

Hans Højhed.

En berømt Tankelæser, Professor V.. assisterer ved en Hofsoirée, og Fyrsten gaar allernaadigst ind paa at assistere ved et af Eksperimenterne.

„Tør jeg bede Deres Højhed tænke paa 3 livløse Genstande," siger Professoren.

„Tre livløse Genstande — æh — vel — æh, jeg tænker, jeg tænker."

„Den første er?" spørger Tankelæseren.

„Æh — en Hest," svarer Fyrsten.

Professoren bider sig i Læben og frelser Situationen ved at sige: „Deres Højhed mener selvfølgelig en død Hest."

Fyrsten bliver lidt befippet, men fatter sig.

„Naturligvis — æh — en død Hest."

„Og den anden livløse Genstand?"

„Ja, jeg ved virkelig ikke — æh — jo — en Hund!"

„Deres Højhed mener en død Hund."

Fyrsten forstaar, det er galt fat; han tænker sig lidt om og nikker.

„Og saa den tredje livløse Genstand?" spørger Professoren.

Fyrsten sveder Angstens Sved, han ved hverken ud eller ind.

„Æh — jeg er virkelig ganske udtømt — æh — min kære Professor."

Han grubler og grubler. Pludselig gaar der et triumferende Smil over hans Ansigt — denne Gang skal han nok klare den.

„De ønskede, Hr. Professor?"

„Det var den tredje livløse Genstand, Deres Højhed."

Og straalende over sin egen Skarpsindighed, svarer Fyrsten:

„En Present! Ha, ha, ha, — min kære Professor — en Present!"

Tableau! Professoren maa skyndsomst gaa over til et andet Nummer!

Meget lille Bøf.

Gæsten: Aa, Hr. Vært, vil De ikke være saa venlig at lukke det Vindue der?

Værten: Jo, saagærne. Trækker det maaske?

Gæsten: Naa, næ — men jeg er bange for, at Bøffen skal blæse ud af Vinduet!

Stigende Skala.

Studenten: Jeg vilde gærne leje en fin, sort Frakke. Hvormeget bliver det?

Skræderen: Det kommer an paa, hvortil den skal bruges. Er det til Begravelse, saa koster den 2 Kr., til Koncert 3 Kr., men er det til Eksamen med efterfølgende Fest, saa koster den 7 Kroner i Leje!

Godt Sted!

En Negerkvinde i Amerika skulde vaccineres og Doktoren vil give hende Vaccinen ind i Armen.

— Nej, det gaar ikke, sagde hun, jeg maa arbejde med mine Arme.

— Naa, saa i Benene, sagde Doktoren.

— Nej, det gaar hellerikke, for jeg maa saa tit springe op og se til Børnene.

— Naa, men hvilken Del af Dem er ikke i Brug om Dagen? spurgte Doktoren.

Ja—a, svarede Negerkvinden — jeg har aldrig Tid til at sidde ned!

En Fiffikus.

Kaptajn Sværdborg er paa Bryllupsrejse, og forinden Turen begyndte har han paalagt sin Oppasser, der medfølger, ikke at fortælle til Nogen, at han og hans unge Hustru er paa Bryllupsrejse.

Ved denne Foranstaltning havde Kaptajnen haabet at undgaa Nysgigenhed, hvor han kom frem, men det modsatte blev Tilfældet, — allevegne gloede Folk grisk paa ham og hans Kone. Saa en Dag siger Kaptajnen til Oppasseren: — Hør, Du har bestemt sladret af Skole!

— Tværtimod, svarede Oppasseren, jeg har allevegne fortalt, at Brylluppet først skal staa om fjorten Dage!

AALBORG OG A. BRØNDUM & SØN's
AKVAVITTER.

Frit efter Rembrandt. Tegning af ANTON HANSEN.

Grundlovsdebatten. Doktor Zahle: Ja, mine Herrer, nu skal det altsaa vise sig, hvad han indeholder!

Strudsen.

Af *Ernest Favene.*

Ved *Carl Nutzhorn-Kjersmeier.*

Bill fortæller:

— Har jeg aldrig fortalt Jer om Sally, min tamme Struds? Naa ikke! Ja, saa er det paa Tide, at jeg fortæller Jer dens Livshistorie . . . .

Ser I, da Tom Biggo og jeg fik den, var den kun en Kylling og knapt tre Fod høj. Vi besluttede at tæmme den. Tom svor, at han var vældig dygtig til at tæmme Fugle og fortalte, at han havde faaet Ørne gjort saa tamme, at de tilsidst havde spist af hans Haand. Hvor meget sandt der nu end var i dette, saa var han heldig med Sally, der blev saa tam, at den altid fulgte os i Hælene, i Haab om at der skulde falde noget af . . . .

En Dag var Sally kommet ind i Toms Telt og slugte et Par gamle Bukser, 3 Støvler, en Pakke Tobak og 4 Æsker Tændstikker samt Toms Guldur (Tom kaldte det Guld.) Idetmindste slugte Strudsen Uret, thi vi kunde sidenhen høre det dikke nede i Maven paa den . . . .

Tom blev rasende. Han græd og svor paa, at det var et Arvestykke efter hans Fader og begyndte at fiske efter Uret med et Stykke Staaltraad, indtil Fuglen blev utaalmodig og bed den venstre Øreflip af ham; saa maatte han holde op. . .

Nogle Dage senere forsvandt der et halvt Hundrede Guldstykker fra Inspektørens Kontor. Der blev selvfølgelig ledt overalt, men forgæves, og Bogholderen, der havde været den sidste paa Kontoret, blev smidt paa Porten . . . .

Nu havde jeg i de sidste Dage set Sally liste omkring Kontoret, og den Tanke slog straks ned i mig, at det maaske var den, der havde stukket Hovedet gennem Vinduet og sikret sig Pengene. Jeg fortalte Tom min Mening om Tyveriet og han vilde straks skyde Fuglen ihjel, men jeg sagde:

— Lad den blot gaa nogle Dage i Ro, indtil Ophidsèlsen er ovre, saa finder vi nok et Middel til at faa fat i Guldstykkerne . . . .

Tre Dage senere lagde Sally sit første Æg. Jeg slog det i Stykker. Indeni laa et Guldstykke og en Stump af Toms Urkæde. Jeg fortalte Tom min Opdagelse, og vi delte siden som Brødre alt hvad der fandtes i Sallys Æg . . . .

Men da Tom og jeg hver havde faaet 5 Guldstykker og en Manchetknap, forsvandt Sally pludselig. Samtidig hermed var den kinesiske Kok heller ikke til at finde. Jeg lugtede straks Lunten, og da jeg var dygtig til at følge et Spor, havde jeg snart indhentet Mongolen og Sally, der var paa Vej ind i Busken. Den gule Hedning blev helt grøn i Hovedet, da han fik Øje paa mig; jeg greb ham i Pisken og traadte ham paa Ryggen, medens jeg opfordrede ham til at udlevere det Guldstykke, som havde været i det Æg, Sally havde lagt om Morgenen. Men den forbandede Kineser svor paa, at Sally kun havde lagt 5 Shilling, og det kostede mig megen Møje, inden jeg fik Bugt med hans fænomenale Løgnagtighed . . . .

Jeg lod Kineseren løbe og bandt Sally til et Træ. Næste Morgen vilde Tom og jeg indkassere alle Guldstykkerne. Men da vi indfandt os hos Sally, stod den midt i en udsøgt Samling af Søm, Glasskaar og gamle Støvler, og da vi skar Halsen over paa den og undersøgte dens Mave, fandt vi, at den var fuldstændig tom. Saa vidste vi Besked: den gule Djævel havde været der i Mellemtiden og givet Sally et Brækmiddel; saa havde han stukket Guldstykkerne til sig og var forsvundet, og det er desværre ikke lykkedes os at faa fat i ham . . . .

Amerikansk Historie.

Onkel Jonathan fortæller:

Jeg tror, De vil have Fornøjelse af at stifte nærmere Bekendtskab med min gamle Ven, *Powder*. Det er forresten sletikke saa let at aftegne ham, for han lignede ikke meget andre Kristenmennesker. Næsen var f. Eks. ved en Lejlighed hugget af ham, forkortet og sat lidt skævt paa. Hans ene Øje var blaat og hans andet brunt, saa at der var noget for enhver Smag. Han var paa en Rejse i Territorierne bleven skalperet, og gik med en Slags Paryk. D. v. s.: naar det var varmt, gemte han den i Bukselommen, og naar Kulden bed, vendte han gerne det lodne indad. Forresten var han lang og mager og ugudelig platfodet, og Kammeraterne kunde godt lide at snakke om, at hvad man ikke havde i Hovedet, det fik man i Benene! Hans Specialitet var ubetinget hullede Strømper; og vi troede tilsidst alle, at hans Helbred ikke kunde taale Uld paa Hælene.

Megen Fornøjelse havde vi af Powder, da vi en Søndag tog ham med til den nærmeste Stationsby og lod ham se den nye Jernbane. Den forundrede ham til Forskrækkelse, især da Maskinen sattes i Bevægelse. *Den* kunde han ikke regne ud. — »Du skulde ligegodt se efter, om der ikke gaar èn og skubber bag paa!« sagde en af os. — »Jeg har været derhenne,« sagde Powder rolig, »men det er ikke Snyderi!«

Og vi andre græd altsaa ikke.

En anden Gang var vi ude og bese Fyret paa . . . . naa, ligemeget hvor. Fyrmesteren beklagede sig over at Dampskorstenen var alt for høj; og saa mente Powder dybsindig, at man jo bare kunde grave den et Stykke ned i Jorden! . . . Det, der forøvrigt interesserede ham mest, var en stor Svamp, der hang inde i Fyrassistentens Lukaf. Han sagde, at han aldrig før i sit Liv havde set en *Fyrsvamp*. Assistenten, som naturligvis troede, at han blev ved med at sige elendige Vittigheder, lovede at sparke ham tre Dage ind i næste Uge, hvilket var vel meget, da vi kun var paa Tirsdag!

Ved

Frederik Skousbo.

En paa Lampen.

Student Karlsen forlader sit Logi og siger til sin Værtinde: Jeg gaar lidt ud for at trække frisk Luft, men jeg er tilbage om ti Minutter, saa min Lampe kan godt brænde — jeg skal læse hele Aftenen.

Tre Timer efter ringer et Bybud paa og siger til Værtinden: — Jeg er sendt herhen af Kandidat Karlsen for at puste hans Arbejdslampe ud!

Op i Røg.

Kunden: Nej, ved De hvad, min gode Mand, de Cigarer, jeg købte i Lørdags, de var saa slemme, at jeg daarligt kan ryge dem!

Cigarhandleren: De skulde klage! De har kun 10 Stykker af dem — jeg har 9,500!

Mad og Mode.

Fru A.: Ja, nu kræver Moden jo igen de runde Former.

Fru B.: Ja, Gudskelov! I Gaar har jeg for første Gang i fem Aar spist mig mæt!

HANSONS STEMPELFABRIK
TF·354· NYØSTERGADE 2. MÆRKEPLADER
Signeter, Dørplader, Haandtrykkerier, Brændejern, Numeratører, Perforérer.

M. Thomsens Bogbinderi,
Aarhus, anbefales.
Telefon 2065.

MULLERS HOTEL
(L. PRÆSTMARK).
Café, Restaurant og Billard.
Telefon 3558.
Diner à 1 Kr. o Middag à 50 Øre.
Nørre Farimagsgade 55.

Hygiejne, Sygepleje, Toilet og Barber Artikler.
Forlang Illustreret Katalog.
Forretningen grundlagt 1900.
Depotet „DISKRET"
Prinsessegade 49, Kbh. C.

Arbejdernes Forsamlingsbygning,
Aarhus.
Store og smaa Lokaler til Selskaber og Foreninger.
Restauration. Billardsalon. Telefon 2728.
S. M. Mikkelsen.

Telf. 4876 og 10424.
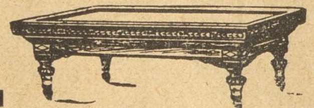
Forlang Illustr. Katalog.

Karambol-, Bord- og Karoline-
Billards
i Ima Kvaliteter og nøjagtig Udførelse 10 Aars Garanti. Et Lager paa 30 nye og brugte Billarder er udstillet i mine Fabriks- og Lagerrum. De sælges billigt mod Kontant, men udlejes ogsaa med Køberet, eller sælges paa moderate Betalingsbetingelser. — Elfenbens- og Imitations-Baller. Alle Rekvisitter.
R. Laursen (tidl. Winthers) **Billardfabrik**
Classensgade 7, Kjøbenhavn.

Køb RAVNEN

Mælkeriet Enigheden.
Telefoner 2146 & 6270.
Vore 54 Vogne kører overalt i Byen.

GEORG C. MØLLERS EFLGR.
HOVEDKONTOR: Vimmelskaftet Nr. 42, 2. Sal. (Yorks Passage.)
Telefoner: 913, 1124, 7980, 3313.
LAGER: Badstuestræde 9—11. Fiolstræde 12—14. Kongens Nytorv 8.
Vinkyperens Telefon: 6351. Byen 1722 x.

„Sana".
Export Mælk.
Export Fløde.
Piskefløde.
Bemærk Etiketten.
Faas hos enhver Købmand.
Steril og holdbar i ubegrænset Tid.
Dansk Fløde Export A/S., Odense.
Odense: Telefon Nr. 2052.
København: „ Øbro 162.
„ „ Central 11050.

LIND-HANSEN CLICHÉES
KØBMAGERGADE 67-69

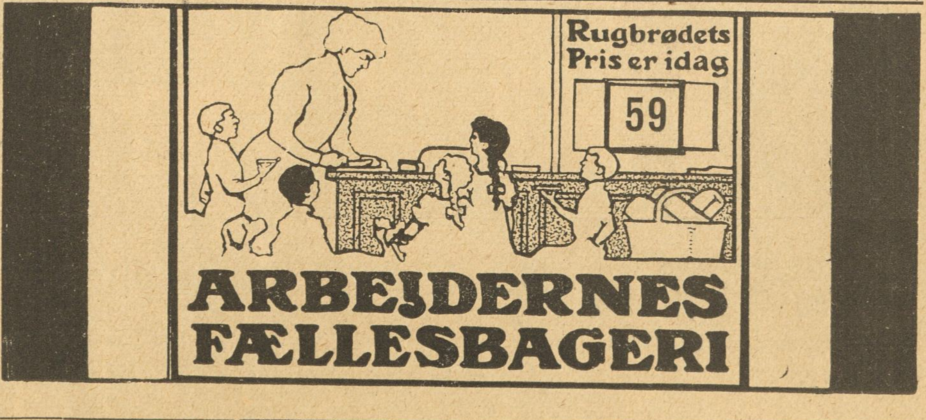

Udgaar hver Torsdag. Abonnementspris: 1 Kr. 25 Øre Kvartalet, 10 Øre om Ugen. Enkelte Numre udenfor København og paa alle Jernbanestationer 15 Øre. Abonnement kan tegnes i København i Nørre Farimagsgade 49, Stuen, og i Provinserne paa samtlige Postkontorer og hos Boghandlerne. Annoncer modtages paa Kontoret, Nørre Farimagsgade 49, Stuen, Telefoner Central 1395 og 7495. Udgivet af socialdemokratiske Foreninger. Clichéer ved Lind-Hansens Reproduktionsanstalt

F. E. BORDING KØBENHAVN

I Maj Maaned aabnes den literære Variete, og dermed er Syngepigernes Tid forbi!

Lorry Feilberg.

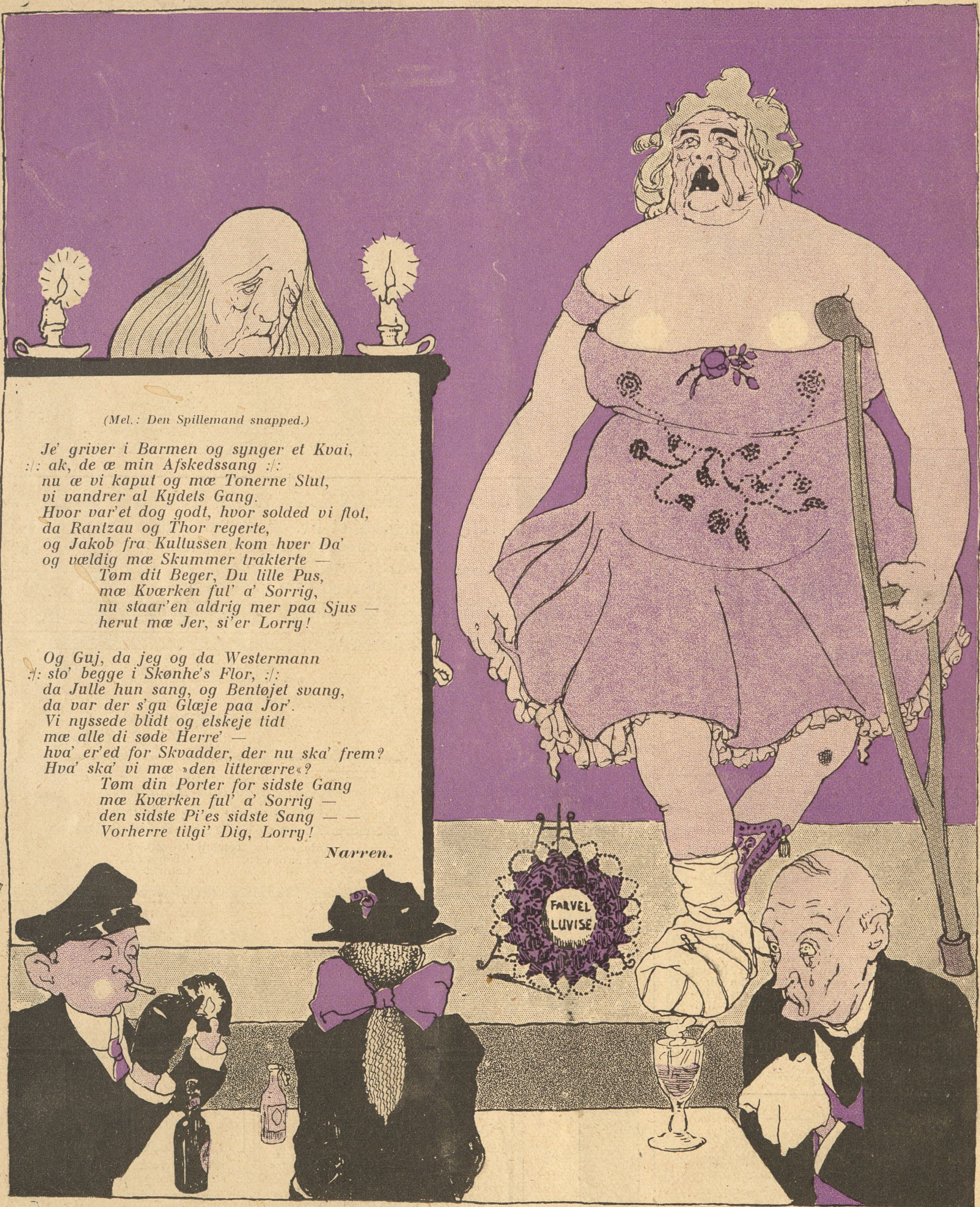

Den sidste Syngepiges Farvel.

Tegning af Anton Hansen.

Redigeret af AXEL WESSEL

Fastelavns-Numer.

RAVNEN

Nr. 8. Torsdag den 19. Februar 1914

Tegning af PROESSDORF.

Det er Festens vilde Finale —
Om at faste er der slet ikke Tale!
De danser og skraaler og solder,
Og saa skal der bides til Boller!

Nu har Vinen skabt Appetitten,
Han kan æde — vist hele Molevitten!
Og Pigerne kan deres Roller,
De smaa appetitlige Boller!

Andels-Anstalten TRYG.

De Forsikredes eget *kooperative* Foretagende.

Største Nytegning i Norden.

TRYG er særlig anlagt for ugelønnede og mindre Bemidlede.

TRYG styres og ejes af de Forsikrede selv.

Alle *bør derfor livsforsikres i* TRYG.

CARL JACOBSEN & CO.
Nørrefarimagsgade 64.

Nørre Central Café
(Nørrebros Runddel).
Koncertsal og Billardsalon.
3 Billards.
Hyggelige Selskabslokaler.
Telf. 7476. M. C. ANDRESEN

A. C. NIELSENS
Bogbinderi og Kontrolbogsfabrik.
SPECIALITET: Gummiering og Lakering samt Paasætning af Bliklister paa Plakater.
Adelgade 31, 1. Bagb.
Telefon Palæ 2056.

Tandlæge Edv. Møller,
Købmagergade 30, 2.
udfører enhver Tandbehandling til smaa Priser. Samvittighedsfuldt Arbejde. Bedøvelse hele Dagen. Konsultationstid 10—3½, 6—7 Eftm. og 10½—12 Søndag. Telefon 8181.

P. A. Fischer's
Farve- og Fernisfabrik.
Stengade 10—12. Telefon 952.
Detailsalg af alle Malervarer færdige til Brug, til Dagens billigste Priser.

Peter Jensen,
Bispebjerg Kro,
ligefor Krematoriet og Kirkegaarden, 2 store lukkede Glasverandaer.
Have med Lysthuse.
Telefon Taga 800.

St. Kongensg. 108
ved Politistationen

Spis Middag
Kl. 12-2 el. Kl. 3-6. Rosengaarden 14.
Kbhvn.s Tjenestepigeforenings Fagskole.

Forsamlingsbygningen
Rømersgade 22.
Telf. 1310. *Chr. Jensen.*

Yale Laase & Nøgler Ny Østergade 2.

Fastelavnsløjer.

Der var engang (for ganske nylig) i et fjærntliggende Land (tæt herved) en ung Prins, som hellere end at gaa paa »Pigesjov« vilde gifte sig med den Kvinde, han elskede. Nu var Moralen i dette Land af en lidt mærkelig Beskaffenhed. Hvis Prinsen havde nøjedes med at forføre unge Piger af den borgerlige Klasse for saa, naar Tiden kom, at *formæle* sig med en eller anden ham ligegyldig Dame, i hvis Aarer der flød saakaldt *kongeligt* Blod, ja, saa var Sagen oplagt til fuldt Orkester, Guirlander paa Hofleverandørernes Butiksvinduer og loyale Flag i Byens Hovedstrøg. Men nu skete der det, at Prinsens ophøjede Bedstefader og Formynder, Landets Konge, en endnu ung Mand, der *aldrig* var gaaet et Skridt udenfor den kongelige Ærbarheds strængt afgrænsede Sti, blev dybt krænket over dette Brud paa fyrstelig Moral og Vedtægt. Og saa befalede den i sine bedste Følelser saarede Drot, at den formastelige skulde tage sin *Prinsemaske* af og tage en anden paa. Denne anden Maske hed »Greven af Frederiksborggades Maske«; den var ikke nær saa fin og ærefrygtindgydende, og man behøvede ikke at gøre mere end et *halvt* Buk, naar man saa den.

Se, nu var der i dette Land en Mand, som stod frem og sagde —: »Jeg har hidtil i Ærbødighed bøjet mig for Konger, Kejsere og Prinser, fordi jeg troede, at de var indsatte af Gud, og at vi Borgere følgelig skulde betale dem en ugudelig Masse Penge paa det, at disse gudbenaadede kunde leve i mægtige Slotte, omgivet af alle Jordens Herligheder. Men naar jeg nu faar sort paa hvidt for, at det Hele kun er et *Maskeværk*, der er til tage af og sætte paa efter Skøn og Behag ganske som ved en almindelig Fastelavnsfest, saa maa De undskylde, men saa leger jeg ikke med mere. Jeg tager herefter Dags *ikke* min Hat af for nogen kongelig Person, og betaler ikke en Øre til deres kostbare, kongelige Masker. — Glædelig Fastelavn!«

Saa blev Manden puttet i Fængsel, og der sad han og glædede sig til, at hans Ord havde baaren Frugt og vilde forskaffe ham en vældig, folkelig Oprejsning, naar han slap ud af Fængslet.

Men saa skete det allermærkeligste. Da Fængslets Porte aabnede sig for ham, blev han modtaget af en rasende Skare, der bestod af Officerer, Præster, kgl. Hofleverandører, Etatsraader, Storgrosserere og Lakajer. Og denne Skare overdængede ham med Haansord og Stenkast, og fortvivlet flygtede han ud i en stor, vildsom Skov, hvor han i Nattens Løb kom til Fornuft og Erkendelse af — at han var en redningsløs Idiot.

Og saa hængte han sig.

Gorm.

♠♠♠♠♠♠♠♠♠♠♠♠♠

Dansk-Amerikaneren.

En ung dansk-Amerikaner kommer paa Besøg ved Odense og iagttager Landprodukterne. En Gaardmand viser ham nogle Rodbeder med usædvanlig lange Rødder.

— Det er Sager, siger Gaardmanden, har I saadan nogle Kæmpekarle i Amerika?

— Aah, tal ikke om det. Vi dyrkede en Tid lang nogle Roer, som desværre pludselig visnede.

— Naa, de havde vel forvokset sig, sagde Gaardmanden.

— Paa en Maade, svarede Dansk-Amerikaneren. Vi opdagede nemlig omsider, at Spidsen af Rødderne blev afgnavede af Kaninerne i Australien!

Daarlig Trøst.

Gæsten: Deres Værtshus ligger da fortræffeligt her ved Kirkegaarden. De maa da have en god Forretning!

Værten: Ak nej, det var i gamle Dage. Nutildags er Menneskene saa overfladiske; de sørger ikke mere — ved det første Glas Øl er de allerede trøstede!

♥♥♥♥♥♥♥♥♥♥♥♥♥

Tegning af G. Albertus.

Den højfornemme Etatsraadfamilie v. Jespersen slaar i Aar „Katten af W. C.", for dermed helt at at tage Afstand fra „Tøndesystemet".

♠♠♠♠♠♠♠♠♠♠♠♠♠

Kgl. Hof.

En „Klapper" bliver undersøgt af en Læge, som studser ved at se en tatoveret Krone over et gammelt Ar, „Klapperen" har paa sit Ben.

— Hvad skal det betyde? spørger Lægen, og „Jagtmedhjælperen" svarer —: Paa det Sted har Hs. kgl. Højhed Kronprinsen en Gang skudt mig!

Dyb Sorg.

En meget fin Dame var bleven Enke og lod oprette et prægtigt Monument over sin afdøde, kære Gemals jordiske Levninger, og paa Monumentet anbragte hun følgende Inskription:

„Min Sorg er saa stor, at jeg ikke kan bære den!"

Men Tiden læger som bekendt alle Saar, og Damen giftede sig ikke lang Tid efter med en højerestaaende Militær.

Inskriptionen over den første Mand pinte hende dog meget, men saa fik hun en god Ide:

Hun tilføjede nemlig Inskriptionen det lille Ord — „alene".

♥♥♥♥♥♥♥♥♥♥♥♥♥

Skinsyge-Drama.

Tegning af Borresø.

Den lille Else Østergaard
hun lærte tidligt, at man faar
i Livet ej blot Glæder.
Hun lærte, at i Vejen tit
for Planer kommer der en bit-
te Mand med sine Slæder.

Hun elskede sin Fætter Poul
og leged' med hans Vogn og Skovl,
og han med hendes Dukker.
Men saa paa en Gang af ham fik
hun Løbepas, imens han gik
og saa i *Annas* Glugger.

Nu sidder hun paa højen Gren
og lider under Elskovs Mén,
— hvor Livet dog er øde!
Hun vil forlade denne Jord — —
men husker saa, at hjemme Mor
har Jordbærgrød med Fløde!

Arbejdernes Livsforsikring,
Sygekassernes og Fagforeningernes kooperative Forsikringsselskab.
Statsanerkendt.
Dosseringen 4.

Den gaadefulde Kvinde.

En Kærlighedsroman.

(Illustreret af Harriet Fischer-Clausen.)

»Jeg har taget min Beslutning,« sagde hun. »Det er for sent at vende om.« —

Sir Percival talte om Eftermiddagen med mig om sin Samtale med Laura. Han forsikrede mig, at den eksempelløse Tillid, hun havde vist ham, mere end noget andet havde overtydet ham om hendes Renhed og Uskyld, og at han ikke et eneste Øjeblik havde følt sig betaget af uværdig Skinsyge, saa lidt som han følte Nysgerrighed med Hensyn til Genstanden for hendes Tilbøjelighed.

Jeg svarede hertil, at han burde drive sin Højmodighed endnu videre og give Laura sit Ord tilbage.

Men han afvæbnede mig, ved slet ikke at forsvare sig. Han bad mig kun betænke, hvad det vilde sige for ham, at skulle opgive Laura, hvem han efter hendes Handlemaade den foregaaende Dag, var kommen til at elske mere end nogensinde.

11. November. — Under en Samtale, som Mr. Fairlie i min Nærværelse havde med Sir Percival, foreslog førstnævnte Egoist, at Laura skulde fastsætte Bryllupsdagen, for at han omsider kunde faa Ro.

Hun erklærede imidlertid, at hun vilde overlade dette til Sir Percival.

Jeg er ude af mig selv. Trods al min Modstand har Sir Percival naaet sit Maal paa alle Punkter. Og Laura er, efter at have ofret sig, lige saa kold, taalmodig og blottet for Haab, som før hans Ankomst hertil. Efter at have skilt sig fra alt, hvad der mindede hende om Hartright, synes hun ogsaa at have skilt sig af med al overflødig Følsomhed. Klokken er tre om Eftermiddagen, da jeg skriver disse Linier, og Sir Percival har forladt os som en utaalmodig Brudgom for at træffe Forberedelser i sit Hus til sin unge Hustrus Modtagelse. Hvis der ikke sker noget ganske overordentligt, vil Formælingen finde Sted inden Aarets Udløb. Mine Fingre brænder, idet jeg nedskriver dette.

12. November. — Laura har været meget fortvivlet i Nat. Jeg har besluttet mig til at skrive til Arnolds i Yorkshire, om de vil modtage os i Besøg — maaske Forandring af Omgivelser kunde have en gavnlig Indflydelse.

14. November. — Brev fra Arnolds, at de glæder sig til at se Laura og mig hos sig. Og en Meddelelse fra Walter Hartright at han takket være min Indflydelse har faaet Plads som Tegner ved en Privatekspedition til Centralamerika, hvor der skal foretages nogle Udgravninger.

27. November. — Mine onde Anelser er gaaede i Opfyldelse. Brylluppet er fastsat til den treogtyvende December.

Dagen efter vor Afrejse til Polesdean Lodge erholdt Mr. Fairlie et Brev fra Sir Percival, hvori denne meddeler ham, at de nødvendige Forbedringer og Forandringer i hans Hus i Hampshire vil tage længere Tid end ventet. Det vilde derfor være af stor Betydning for hans Dispositioner, at han fik Bryllupsdagen fastsat.

Herpaa svarede Mr. Fairlie, at Sir Percival selv kunde træffe Bestemmelser. Han valgte saa den sidste Uge i December.

Efterat Mr. Fairlie havde meddelt mig disse Enkeltheder, foreslog han mig paa sin elskværdige Maade, at indlede de nødvendige Underhandlinger med Laura. Jeg indvilgede, men erklærede samtidig, at jeg under ingen Betingelser forpligtede mig til, at forlange hendes Samtykke.

Da jeg talte med Laura om den skæbnesvangre Dag, mistede hun et Øjeblik sin Selvbeherskelse. Og jeg selv skælvede af Raseri. Tilsidst beroligede *hun* mig. Kun maatte jeg love at bo hos hende, naar hun var gift, og undlade at skrive til Walter om den treogtyvende.

Men derefter styrtede jeg opbragt ind til Mr. Fairlie, raabte saa barsk jeg kunde: »Laura indvilger i den treogtyvende,« og fór atter ud, uden at afvente Svar. Jeg slog Døren hæftig i efter mig og haaber, at jeg grundigt har rystet Mr. Fairlies Nervesystem for den Dag.

28. November. — Idag har jeg endnu engang gennemlæst Walters Afskedsbrev, da jeg var kommen i Tvivl om, hvorvidt jeg ogsaa havde gjort rigtigt i, at holde hans Afrejse hemmelig for Laura.

Jeg tror, jeg har handlet ret. Hans Antydninger med Hensyn til Ekspeditionen, tyde alle paa, at den ikke er uden Fare. — Maaske burde jeg hellere have brændt Brevet. Han gentager sin Udtalelse om, at han er bleven udspioneret. Han paastaar, at han under Indskibningen i Liverpool saa to Mænd blandt Mængden, der havde fulgt efter ham i London, og at han, da Baaden stødte fra Land, hørte Anna Catherichs Navn nævne. Han slutter saaledes: »Anna Catherichs Hemmelighed er endnu ikke opklaret. Jeg møder hende maaske ikke mere paa min Vej, træffer De hende, Miss Halcombe, saa benyt Lejligheden bedre end jeg har gjort.«

29. November. Bryllupsforberedelserne ere begyndte. Laura er fuldkommen ligegyldig.

30. November. Vi hører daglig fra Sir Percival. Hans sidste Meddelelse gaar ud paa, at det vil vare fire til fem Maaneder, før Forandringerne i hans Hus er tilendebragte. Dog dette interesserer mig kun lidet. Min Opmærksomhed fæstner sig mere ved den Bryllupsrejse, han agter at foretage. Han foreslaar at tage til Rom og blive der til Sommeren kommer for Lauras Heldbreds Skyld. Skulde hun ikke billige denne Plan, er han ogsaa parat til at tilbringe Sæsonen i London, og da han intet Hjem besidder der, leje et møbleret Hus.

Jeg tror paa det første Forslag. I begge Tilfælde er en Adskillelse mellem mig og Laura uundgaaelig. Jeg ængster mig mere for det nye Liv hun træder ind i, end Ord kan udtrykke, dog nærer jeg noget Haab for hende, hvis hun rejser; bliver hun hjemme, gaar hun tilgrunde.

1. December. — En meget trist Dag. Jeg maatte tale til Laura om Bryllupsrejsen.

I Overbevisningen om, at jeg vilde ledsage hende, var det stakkels Barn — thi i mange Ting er hun kun et Barn — næsten glad over at skulle se Florents, Rom og Neapel. Jeg maatte sige hende, at ingen Mand i Hvedebrødsdagene taaler en Medbejler — selv en kvindelig — hvor det gjaldt hans Hustrus Hengivenhed. Og mit Ophold under hendes Tag senere hen, var udelukkende afhængigt af Sir Percival.

Det var et haardt Slag for hende. Men hun maatte hellere modtage det af mig, end af ham.

17. December. — Idag ankom Sir Percival. Han saa noget afmagret og alvorlig ud, men talte og lo ikke destomindre som en Mand i det allerbedste Humør. Han medbragte nogle overordentlig smukke Klenodier, som Laura modtog med Venlighed. Det eneste Tegn paa den Kamp, der rørte sig i hendes Indre, var hendes Modvillie mod at være alene.

»Jeg maa stadig have nogle at tale med«. sagde hun. »Giv mig ikke Lejlighed til at tænke, Marianne, hører du!«

Den sørgelige Forandring, der var foregaaet med hende, gjorde hende kun saa meget mere tiltrækkende for Sir Per-

cival. Han udlægger den til sin Fordel. Der er en feberagtig Rødme paa hendes Kinder, en feberagtig Glans i hendes Øjne, der fuldkommen bedaarer ham. De bekymrede Træk i hans Ansigt er udglattede, selv i mine Øjne synes han ti Aar yngre, end han i Virkeligheden er.

Der er ingen Tvivl om, at Lauras tilkommende Gemal er en meget smuk Mand. For det første har han meget regelmæssige Træk, dernæst brune Øjne med et i høj Grae intelligent Udtryk. Selv hans Skaldethed klæder ham, den gør hans Pande høj og giver den en vis kølig Fornemhed. Ligefremme, naturlige Bevægelser, et fint Væsen, en flydende Konversation er ubetridelige Fortrin, og han har dem alle. Spurgte man mig i dette Øjeblik, hvilke Fejl jeg har opdaget hos Sir Percival, saa kunde jeg kun antyde to: hans vedvarende Uro, der sagtens skyldtes hans energiske Karakter, og hans skarpe, korte, foragtelige Maade at tiltale Tjenestefolkene paa, hvad sandsynligvis kun er en Vane.

18. December. — Da jeg tilmorgen følte mig meget nedslaaet, overlod jeg Laura til Mrs. Vesey, for at gaa mig en Tur. Jeg slog ind paa Vejen over Heden, den der fører til Todds Hjørne. Efter at jeg havde gaaet en halv Times Tid, blev jeg usigelig forbauset ved at se Sir Percival komme mig imøde fra Gaarden. Han gik meget hurtigt og svang sin Stok. Hovedet holdt han hævet som sædvanligt, og han var iført en aabenstaaende Jagtfrakke, der flagrede i Vinden. Da han var naaet hen til mig, meddelte han mig straks, at han havde været oppe paa Gaarden, for at spørge Mr. og Mrs. Todd, om de intet havde hørt fra Anna Catherick, siden hendes sidste Besøg i Limmeridge.

»De svarede vel nej?«

»Akkurat,« svarede han. »Jeg begynder at tro, at hun er sluppet helt fra os. Tror De forresten ikke«, fortsatte han, idet han betragtede mig forskende, »at han, Maleren — Mr. Hartright, kan give os nærmere Underretning om hende?«

Han gik meget hurtig og svang sin Stok.

»Han har hverken hørt eller set noget til hende, siden han forlod Cumberland«, svarede jeg.

»Meget kedeligt«, mumlede Sir Percival i en Tone, som om han var meget skuffet, medens han saa ud, som om han følte sig meget lettet.

19. December. — Jeg slog idag paa, overfor Sir Percival, at Laura vist gerne saa mig en Tid hos sig, naar hun kom tilbage fra Bryllupsrejsen. Han greb straks med Varme min Haand og sagde, at jeg netop havde udtalt hans Hjertens Ønske.

Vi gik derefter over til at tale om det engelske Selskab i Rom, i hvilket Laura jo vilde blive indført. Han nævnede flere Navne paa Bekendte, som han ventede at træffe der i Vinter. De vare alle engelske med Undtagelse af et: Hr. Tosco.

Den Omstændighed, at Tosco og hans Hustru sandsynligvis vilde træffe sammen med de nygifte paa Fastlandet, stillede for første Gang Lauras Gittermaal i et gunstigt Lys. Det kunde maaske sætte Punktum for en Familietvist. Hidtil Havde Fru Tosco glemt sine Forpligtelser som Lauras Tante af Harme over Mr. Fairlies Legatdispositioner. Det kunde hun nu ikke mere. Sir Percival og Tosco er gamle Venner; deres Koner er nødte til at stille sig paa en venskabelig Fod med hinanden. Fru Tosco var som ung Pige et af de mest inpertinente Fruentimmer jeg har kendt, lunefuld, anmassende og forfængelig indtil Overmaal. Hvis det er lykkedes hendes Mand at bringe hende til Fornuft, fortjener han Tak.

Alt hvad jeg ved om Tosco er, at han paa Tærskelen til Trinita del Monte i Rom hjalp Sir Percival med at undslippe en Røverbande. Det er seks Aar siden nu.

23. December. — Klokken elleve. — Alt er overstaaet. Hun er hans Hustru.

Klokken tre. — De er tagne afsted. Jeg er blind af Graad, — — jeg kan ikke skrive. — —

2. DEL.

Miss Halcombes.
Blackwater Park Hampshire.

27. Juni. — Seks Maaneder er gaaet, seks lange, ensomme Maaneder, siden Laura og jeg saa hinanden sidste Gang! —

Jeg modtog et Par Linier fra Walter Hartright, som han har afsendt fra Honduras. Han var noget forhaabningsfuldere end sidst, han skrev. Seks Uger senere saa jeg i en Avis, at Æventyrerne var marscherede ind i Landet. Siden har jeg mistet ethvert Spor af ham. —

Om Anna Catherick og hendes Ledsagerske Mrs. Clements Skæbne svæver stadig det samme uigennemtrængelige Mørke. Endogsaa Sir Percivals Advokat har opgivet alt Haab.

Hvad Mr. Fairlie angaar, saa tror jeg, det var ham en Lettelse, at se sit Hus befriet for alle Fruentimmere. —

Men nu det Menneske, som staar mit Hjerte allernærmest?

Hun har hele Vinteren boet med sin Mand i Italien og Tyrol. Hr. Tosco og hans Hustru ledsager dem hjem. —

Jeg selv forlod Limmeridge igaarmorges for at tage til Blackwater Park, hvor de alle vilde tilbringe Sommermaanederne.

Jeg har endnu ikke set det Hus, vi skal bo i, ved kun, at den ene Fløj skal være femhundrede Aar gammel, at det engang var omgivet af Voldgrave, og at det har sit Navn Blackwater fra en lille Sø i Parken.

Laura skriver stadig til mig, at hun er rask, at Rejsen har bekommet hende vel, o. s. v. Men ikke et Ord om hun har gjort sig fortrolig med sit Ægteskab. Hendes Mand omtales i Brevene kun som Vennen, der har ledsaget hende paa Rejsen og sørget for alt fornødent. »Sir Percival har lagt den og den Rejseplan.« Undertiden kalder hun ham kun »Percival«, men det er sjældent.

Den samme Taushed, hvormed hun omgiver sin Mand, overfører hun ogsaa paa Tosco.

Af uoplyste Aarsager synes Tosco og hans Hustru at have ændret deres Planer og er tagne til Wien i Høsten, istedetfor, som Sir Percival havde ventet, til Rom.

(Fortsættes.)

Engelsk Spisestue som Tegningen Kr. 425.

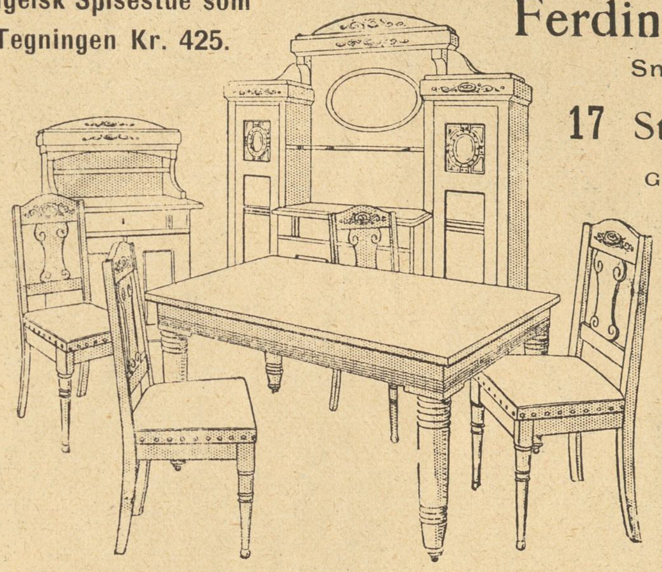

Ferdinand Olsen

Snedkermester.

17 Studiestræde 17

Grundlagt 1884.

Moderne Møbler til **Spisestuer** og **Soveværelser**

Maanedlige Betalingsvilkaar til kontante Priser

Vibe-Hastrups Læder-Creme gjør Fodtøjet blankt og bevarer Læderet.

M. H. Cohen & Lamm,

Vekselerere & Bankiers.

Holmens Kanal 24 St.

Telefon 7895 og 7896.

Middelstandens

Sygekasse,

Nordre Frihavnsgade 30,

Telefon Øbro 2991.

Virker ogsaa som Hjælpekasse.

Optager Mænd og Kvinder indtil 60 Aar uden Kontingentforhøjelse overalt i Danmark uanset Aarsindtægt.

Frit Lægevalg. Forlang Prospekt.

Agenter antages.

Wilsons Gummivarelager

12, Gothersgade 12.

Alle Sygepl.-Artikl. sendes mod Efterkrav. Ill. Katalog

»Fattigdommens Afskaffelse«

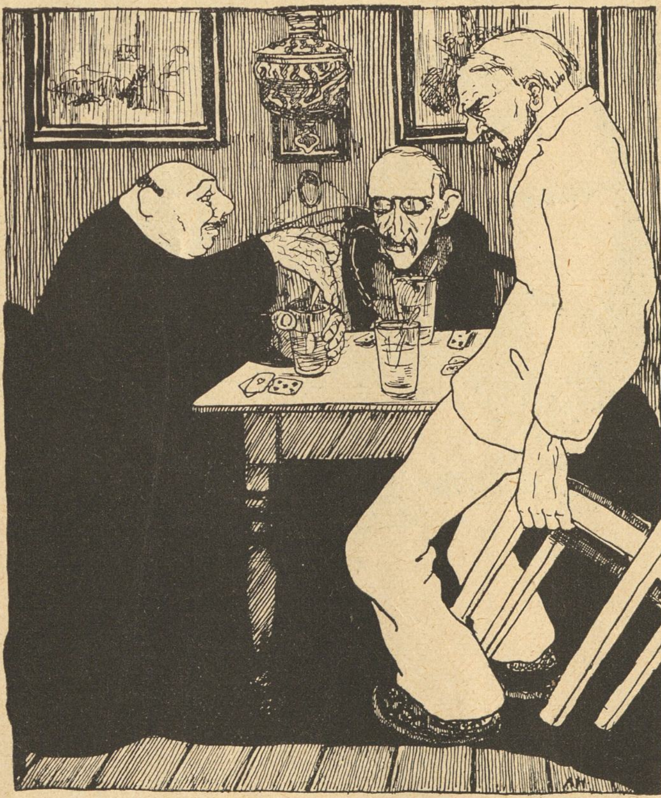

Tegning af Anton Hansen

— **Hør, skal vi saa ikke begynde Mødet angaaende Fattighjælpen?**

— **Aa — hva' — har de sultet saalænge, saa kan de s'gu sulte, til vi er færdige med dette Spil.**

Rullekonens Vise.

Mel.: Vis di kænner Kærlighedens Flamme.

Rullekone Madam Sine Hansen,
Pustervig halvfems i Kælderen,
Har i tyve Vintre hugget Tjansen
Og i Banken sat lidt Skillinger hen.
Summen gaar ej op i Millioner,
Hun er ikke Millionær af Navn —
Sligt kan ikke hænde danske Rullekoner,
Der triller »Stokken« i det glade København.

Der er gaaet »Film« i Madam Hansen;
Hendes Ordsprog er: »Nu gælder 'en!«
Hun er dristig som en *Peter Nansen*,
Vil ha' Film i Rullekælderen.
Hun fra Banken hented' hver en Reje,
Saa at gamle Hansen helt blev Paff —
Paa Facaden staar nu, hvor de bor til Leje:
»Rullekone Madam Hansens Biograf.«

Men i Pustervig der sidder Manden,
Filmer kæk den sidste Sensation.
»Fiskerpigens kolde Død ved Stranden«,
»Overfaldet i den blaa Melon«,
Og Entreen er kun tyve Øre.
En alvorlig Film og saa en »sjov« tilslut —
Hvis det kniber med Besøget, skal De høre,
Saa staar der paa Plakaten: »Børn er strængt forbudt!«

Efter Lukketid saa tæller Hansen
Hele Pengekassens Indhold op.
Han er rigtig kommet med i Dansen,
Karrieren gaar i strakt Galop.
Hansen, han har faaet høj Cylinder,
Saadan kan det her i Livet gaa —
Og hans Kone hun har faaet sig en splinter,
ny moderne Hat med seks Pleureuser paa!

Saa i Gaar jeg læser i Avisen,
Hvad der sikkert læses milevidt,
At Fru Hansen, der har baaret Prisen,
Nu er gaaet rent og skært Fallit!
Madam Hansen filmede for mejet
(*Psilander* har for stor en Gage faa't) —
Hvis hun stadig havde »rullet«, som hun plejet,
Saa var det ikke gaaet, som det nu er gaa't!

Robert Bly.

Tegning af Emil Poulsen.

1864.

»Chefen« hjemme, saa lunt og blødt,
fin Strateg, diplomatisk Mester,
Storhedsdrømme, som — oh, saa sødt —
Hr. Bispens Værelse gæster.

Usle Vaaben og skidt Proviant,
Flugt og Slæb ad tilfrosne Veje,
Blod, der langsomt fra Saaret randt,
og Stene til Natteleje.

1914.

Fest med Herrer i fornemt Kluns,
Digt og Sang i højtstemte Toner,
Ævl og Bavl, en stor Bolle Puns,
og skallede hundred Kroner.

Af alle Shagtobakker er CREMO den bedste til Prisen.

Rød Indmad

Her ser Du mange Masker hænge rent paa Kryds og tværs,
Og det er ikke let at hitte, hvis og hvems de ers'!
Maaske Du ikke fatter Maskerne — det er kun ren Kommers,
Og Teksten kan Du heller ej — det er kun »Maskevers«!

Fastelavn.

Du skriver, at nu faar det være slut!
Nu skal de døde Dage begynde —
med Slør over Ungdom, Skønhed og Ynde,
og Død over hver en Lyst til at synde!
Karnevalstiden er endt,
Fastelavn sætter Punktum for Festen,
Ryggen har Daarskab Du vendt,
nu vil Du lytte til Præsten.
Saadan lyder dit strænge Bud —
aa, Herre, min Gud!
Dine Arme, de hvide, de bløde,
skal ikke mig favne —
dine Læber, de svulmende røde,
dem skal jeg savne,
Du vil ej dine Kys mig byde —
Du vil sone, angre, fortryde.
Vel! Det faar ske! Men jeg lover Dig ikke
at vende mod Jord mine Blikke,
aldrig en Draabe at drikke,
aldrig at finde
en ny lille Skat, en anden Veninde.
Det er Dig, der vil svigte,
Du vil ej vide a' mig —
husker Du Esther? hun vil nok ha' mig,
saa faar hun mine Kys, mine Digte!
Men endnu én Gang vil vi feste sammen,
førend et Amen
sætter Laas for vor Lyst —
paa Søndag vi mødes,
jeg kysser din Mund, dit bankende Bryst,
Du daarende, vilde,
Du blide, Du milde —
paa Søndag hører jeg atter
din Hvisken, din Latter —
en flot Kehraus i din Favn,
en susende, gal Fastelavn,
som faar din Kind til at blusse —
Paa Søndag! Og saa Farvel, lille Musse!

Vi tre Brøleaber har denne Gang til Opgave at meddele Samfundet, at næste Numer vil bringe Bud om Paabegyndelsen af en Artikelserie, som hele Landet vil sluge!! Pas nu paa!

Indremissionen ivrigt virker,
Vor By har snart kun *luther* Kirker!

Preussisk Officer (til en østrisk Veteran): De maa da hade dem, der har skudt Deres Ben bort.

Østrigeren: Det gør jeg ogsaa.

Preusseren: Disse Danskere fortjener hellerikke andet.

Østrigeren: Næ, maaske, men det var forresten *Tyskerne*, der skød det af i 66!

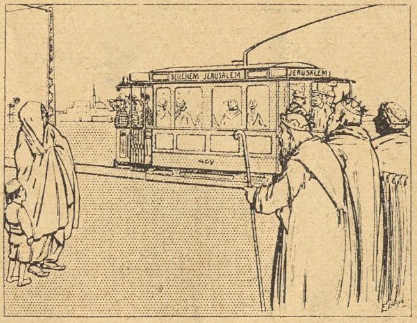

Der skal om kort Tid aabnes en elektrisk Jærnbane mellem Betlehem og Jerusalem. Hvad mon de hellige tre Konger og Apostlene vilde sige, hvis de saa det Syn?

— Ja, de vilde vel spørge efter *Apostlenes Heste*!

Majs.

En Skruebrækker er værd sin Løn,
og Lønnen, som han vil faa,
naar Judasværket er endt, det bli'r
et *Spark* — og saa kan han gaa!

*

Opslag i Frihavnen.

Formænd og Opsyn i Frihavnen gøres herved opmærksomme paa, at Irettesættelser og fornærmelig Tiltale overfor D'hr. Skruebrækkere absolut ikke vil blive taalt. Samtidig erindres om, at enhver af D'hr. Skruebrækkere for alle paakommende Tilfældes Skyld er forsynet med skarpladt Revolver.

Direktionen.

*

Ammundsen sagde et borgerligt Ord:
Han talte, som han er Mand til —
Hvæsende op da *Hauberg* fór:
han talte, som han har Forstand til!

Den nye Skatte-Ide har mig rørt,
den virker sælsomt, men lettende:
For første Gang har med Glæde jeg hørt
mig selv behandlet nedsættende!

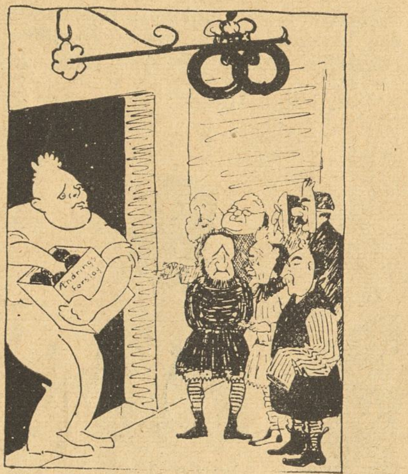

— Aa, forær os en Fastelavnsbolle, Bager J. C.?

— Her har I et Par Stykker hver, Drenge. I Aar er der rigtig »*Forslag*« i dem!

Aabent Brevkort.

Hr. Redaktør!

Nu er der Bid! — jeg mener, der er »vov vov« i den! — »Dyrenes Beskyttelse« er lige ved at blive Dyrenes *Besplittelse*. Sikken en Ballade, Hr. Redaktør! Kan De høre. hvor det knalder? Væk med Lystjagten! Det manglede ogsaa bare, at de arme Dyr, (Hjorte, Harer og Vildænder) ikke maatte være i Fred for Lystjægere. Pif, Paf! — Jeg melder mig selvfølgelig ind i Foreningen for at melde mig ud igen! Der er Bid, siger jeg bare! »Man ved, hvad man *har*, man ved ikke, hvad man *faar*,« som Jægeren sagde, han fik *Hare*steg i Stedet for *Faare*steg. — Ned med Lystjagten, og frem med Dyrenes Beskyttelse! Tænk paa den løjerlige Graaspurv og *Svale*bajeren. Tænk paa Hjortens Flugt og lad *Hanerne* i Ro (Geværhanerne). Læg Gift i Søndagsjægernes Frokost og lad dem stille uddø. Men saa faar vi naturligvis straks en ny Forening til »Jægernes Beskyttelse«. — Kæreste Hr. Redaktør, skal vi to gamle Jægere indstille Jagten og melde os ind i »Beskyttelsen«? Begge for en og en for begge. Ikke et Skud mere, Hr. Redaktør. Ned med Vaabnene og frem med Adgangskortet! Vil De hilse Etatsraadinde *Collin* og hele hendes Familie fra deres

med fint Korn i Underkanten

Kresjan Blegdam.

Der var noget i Vejen.

Fru Svendsen (til sin Mand, der kommer hjem Kl. 2 om Morgenen): — Men hvorfor bærer Du Dig saa løjerlig ad?

Svendsen (med Værdighed): — Jeg forsikrer Dig, jeg har ikke smagt en Draabe hele Aftenen. Jeg er fuldkommen ædru.

Fruen: — Naa, *nu* forstaar jeg det, jeg syntes jo nok, at der var noget usædvanligt ved Dig!

Hermed ønsker jeg »Ravnen«s ærede Medlemmer, uden Undtagelse, et rigtig glædeligt 1914! Med Agtelse *H. H.*

Tak, i lige Maade!

En flot Fyr.

— Er det underligt, at man bliver forfængelig, naar man faar alle de bedaarende Øjekast af det smukke Køn!

M. M. De har Ret — men han er nu ogsaa ganske ualmindelig dejlig!!

L. Jensen, Esbjerg. Opgiv hvilke Bidrag, De har leveret og i hvilke Numre de har staaet, De skal da faa tilsendt Honorar.

— Peter, hvis Du gaar nedenom og hjem, kommer Du saa op af Kældertrappen!

Kære *Løndahl!* Vi bringer atter en Prøve paa Deres ejendommelige Kunst og takker for de jyske Hilsninger.

Alm. dansk Varelotteri.

6. Trækning finder Sted **den 3.—14. Marts.**

Fornyelsen maa ske senest den 28. Februar.

De ufornyede Lodder sælges den 2. Marts.

Hun: Knuselsker Du mig?

Han: Nej, men jeg elsker at knuse Dig!

E. M., Nysted. Dybsindigheden i Teksten er vi desværre ikke i Stand til at udmaale, men Tegningen er knusende dejlig!

Svend Hansen. Den fra Schous Klinik er for grov og gaar desuden i kendte Fodspor.

— Holder Du »Ravnen«?

— Ja, hvordan F..... skulde jeg ellers bære mig ad med at læse den!

N. Madsen. Bravo! Vil De bare holde paa den!

Københavns Tilskærer-Akademi Nørrevoldg. 42.

Katalog over Tilskærekursus og Tilskæring af Mønstre sendes paa Forlangende.

Haveby ved Emdrup.

Et Areal ved **Emdrupvej** sælges i Parceller paa **1400 à 1500 Kv. Alen. Billig Pris og lille Udbetaling** (1/10). **Villabebyggelse.** Ingen Udgifter til Vejanlæg. Grundene paavises af Jordbruger **Røptke**, Villa »Kirstine« ved Krematoriet, Tlf. Søborg 132.

Nærmere ved **Overretssagfører Axel Guthmann, Vestervoldgade 96.**

Hvor var Du dum.

Der er et japanesisk Ord, som lyder
saaledes: »Den der sig tilægte faar
en Enke, med det samme til sig byder
et Spøgelse, som rundt i Huset gaar
og jager Fredens Engel brat af Land;
og Spøgelset er: — Enkens første Mand!«

Ja, det er sandt! Du fik det da at mærke
— og mere til —; thi nu Du vist forstaar:
»Det svage Køn« er ofte og det stærke.
Hvor var Du dum, trods dine hvide Haar,
da Du af Kærlighed, som ak, gør blind,
slap baade Enken og Gespenstet ind.

Chr. Vig-Meyer.

Storm-Petersens „Levende Billeder“. VIII.

(Fortsættes.)

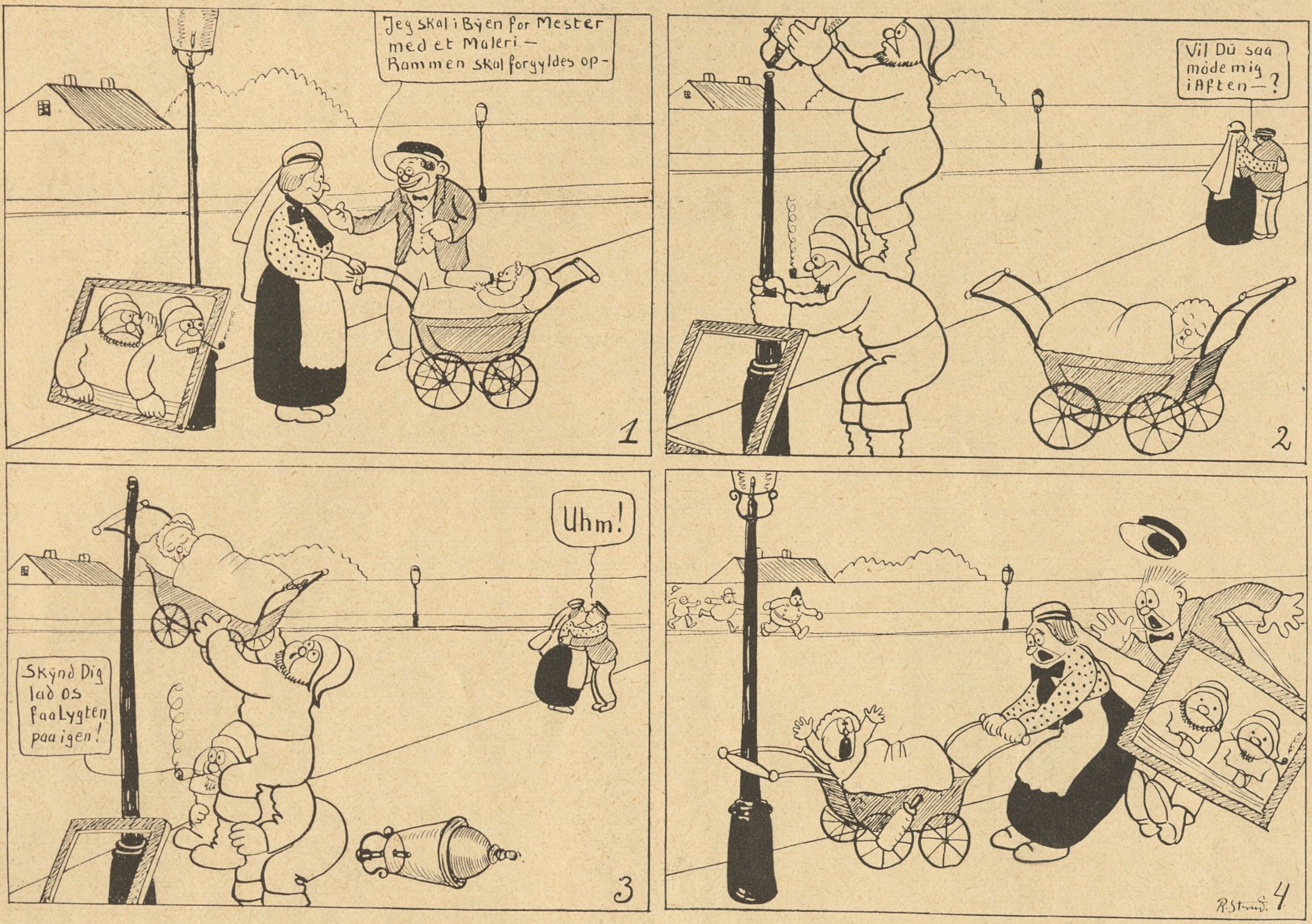

Opdaget.

A.: Troede din Kone, at Du skulde arbejde hele Natten paa Kontoret?

B.: Næ, Du — hun maa have haft sine Tvivl, for da jeg kom hjem i Morges, stod der Spegesild paa Bordet!

Godt Forslag.

Lille Elly (der skal til at sove): — Ak, bliv hos mig, kære Moder!

— Min kæreste Lille, jeg maa ud og besørge den store Vask. Sov kun, de kære Engle holder Vagt ved Dig.

— Aa, lille Moder, bliv her og lad Englene besørge Vasken!

Haard Mixtur.

— Naa, Anna, hvorledes gik det med det Haarmiddel, jeg skaffede din Mand, har det hjulpet!

— Storartet! Tænk Dig, da jeg forleden præsenterede ham Regningen paa min Foraarshat, rejste Haarene sig paa Hovedet af ham!

Bestandig Procenter.

Josef: Papa, naar en Adelsdame gifter sig med en Jøde, bliver saa deres Børn adelige.

Gamle Moses: Ja — til cirka 60 Procent, min Søn.

Fin Fysik.

Læreren: Det er en fysisk Lov, at naar to med Vædske fyldte Kar sættes i Forbindelse med hinanden, saa vil Vædsken staa lige højt i begge Kar.

Kan Du, Peter, nævne mig et bestemt Eksempel?

Peter: Jeg kan fortælle et Eksempel paa det modsatte, for naar Fa'r kommer i Forbindelse med en Flaske, saa bliver den stadig tommere og han bestandig fuldere!

Tynd Glæde.

— Medicin og Medicin! Vi har haft syv Børn, og sløje og syge har de alle været, og mange Penge til Doktor og Draaber og saadan noget har de kostet — med Undtagelse af den sidste, forstaar sig.

— Naa, har De haft Glæde af den?

— Ja, for han var dødfødt.

Godt svaret.

Fruen: Men Gud, Marie, De har jo slaaet Øret af Beethovens Buste derinde i Salonen.

Marie: Ja, hvad gør saa det — Beethoven blev jo døv paa det sidste!

Overskud.

Svigerfaderen: Hvadbehager, har De brugt hele den Medgift, De fik med min Datter.

Svigersønnen: Ja — det vil sige, der var en falsk Tokrone imellem — den har jeg endnu!

I Valsetakt.

— Det forbavser mig, at Frøken Lehmann kommer paa saadan et Bal som det her. Jeg troede, hun havde mere Takt.

— Som Du ser, er det nærmest ¾ Takt!

7 MILLIONER OKSER

har Liebig Selskabet ladet slagte i dets sydamerikanske Slagterier fra dets Grundlæggelse i Aaret 1865 indtil nu. Dette kæmpemæssige Antal beviser bedst den Betydning, som Liebig's Kød-Ekstrakt har for ethvert Køkken.

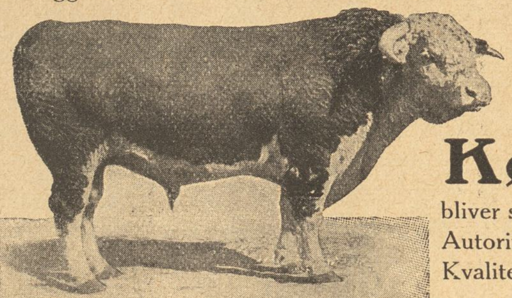

Liebig's Kød-Ekstrakt

bliver stadig undersøgt af bekendte videnskabelige Autoriteter og bliver kun bragt i Handelen i een Kvalitet — den bedste.

♠♠♠♠♠♠♠♠

Fremad.

— Verden bliver dog bedre og bedre for hver Dag, der gaar, sagde en Præst til en Embedsbroder. Mine Tilhørere vokser i Antal for hver Søndag.

— Ja, det gør mine ogsaa, sagde den anden Præst. Han var ansat ved Straffeanstalten.

Sikre Kendetegn.

Gaar en Herre tavs ved Siden af en Dame, og Herren stirrer stift frem for sig med et frygtsomt, selvbebrejdende og lidende Udtryk i Ansigtet — saa er det Mand og Kone. Sidder hans Øjne derimod paa Stilke og synes at sluge hende — da er det ikke Mand og Kone.

Taber en Dame sine Handsker, og den nærmeststaaende Herre bukker sig langsomt og — — kommer forsent — saa er det Mand og Kone. Bøjer han sig derimod som et Søm og snapper dem i Flugten — saa er det ikke Mand og Kone.

♥♥♥♥♥♥♥♥

Tegning af Anton Hansen.

Tak, I Bønder, gaa hjem og saa Krudt og høst Kanoner, og Karl den 12.s Æra skal genopstaa! Mine Ministre skal dø — Straadøden!

♠♠♠♠♠♠♠♠

Spiller en Dame, og en Herre staar ved Siden af uden at vende Nodebladet — saa er det Mand og Kone. Holder han derimod lang Tid i Forvejen Bladet i Haanden, og, naar det kritiske Øjeblik kommer, af bar Iver river hele Nodehæftet ned — saa er det ikke Mand og Kone.

Efterdønninger.

Kaptajnen (paa Kommandobroen til en Matros): Jens, her lugter af Spiritus.

Matrosen: Ja, det er Anders og Thorvald, de drak saa rasende majet Sprit i København, og nu staar de forude og spytter i Vandet!

En Forbier.

En ung Mand gaar ind i „Panoptikon" og passerer ligegyldig forbi Kontrollen.

Kontrolløren: Hov, De der, vil De gaa ind uden at betale Entre?

Manden: Aa, — om Forladelse, jeg troede, De var en Voksfigur.

♥♥♥♥♥♥♥♥

Tegning af ANTON HANSEN.

Nu flinkt, I Radikale, Sociale, raaber Zahle.
Slaa løs paa Baand og Staver, vi dem aver, Grav dem graver!
Naar vi til Vællinger har banket Piper, Wulff og Ellinger,
Vi paa en frisk begynde — thi der er mer af samme Tønde!

Forlang altid EXPORT DOBBELT-ØL med DOBBELT SEGL fra DE FORENEDE BRYGGERIER

Et Parti Billard.

Fortælling fra den fransk-tyske Krig.

Af *Alphonse Daudet.*

Ved *Carl Nutzhorn-Kjersmeier.*

I to Dage havde Soldaterne været i Ilden. Nu staar de dødtrætte og med Gevær ved Fod ude paa de opblødte Marker. Segnefærdige læner de sig mod hinanden i deres gennemblødte Uniformer for at varme sig og holde sig oppe. Nogle har lagt deres Hoved til Hvile paa deres Formands Tornyster og sover staaende. Deres blege gustne Ansigter taler om Udmattelse, om Savn, Regn, Smuds og Mangel paa Ild og Mad. Og over dem er den graa Himmel og paa alle Sider Fjenden . . . .

Hvad sker der? Hvad gaar der for sig?

Kanonerne i Skovbrynet spejder som efter et skjult Maal. Truende stirrer Mitrailleuserne mod det Fjærne. Alt tyder paa et Angreb. Hvorfor bliver Soldaterne staaende paa samme Sted? Hvorfor gaar man ikke frem?

Man venter paa Ordre, men Hovedkvarteret hyller sig i Tavshed.

Og det ligger dog ikke langt borte. Deroppe i Slottet med de røde Tage holder Marskallen til. Og dette fyrstelige Palads er ham en værdig Bolig. Friske, grønne Plæner strækker sig helt ned til de gamle Voldgrave, prægtige Buksbomhække omslutter den spejlblanke Dam med dens stolte Svaner. Skingrende Paafugleskrig lyder fra den kinesiske Pavillon. Her hører og ser man intet til Krigen. Og selv om Slottets Ejer forlængst er flygtet, faar man dog intet Indtryk af Forladthed. Over Slottet og Parken, hviler der en fornem, behagelig Stilhed. Ud fra Køkkenet lyder der munter Sang. En Gartner er i Færd med at klippe Plænerne. Kun den røde Fane, der vajer paa et af de smaa Taarne, fortæller, at her er Marskallens Hovedkvarter.

I Slottets Spisesal staar der et Bord, fuldt af tømte Flasker, halvfulde Glas og Tallerkener med Madrester. Bordet er lige blevet hævet. Fra det tilstødende Værelse hører man høje Stemmer, Latter, Bægerklang og rullende Billardkugler. Marskallen er netop ved sit Parti, og Hæren maa vente paa hans Ordre. Naar Marskallen er begyndt et Spil, maa han føre det til Ende.

Billard!

Ja, det er netop den store Krigsmands svage Side. Alvorlig, som i Slaget, staar han dér i sin prægtige Uniform, med Brystet fuldt af Ordener; hans Øjne skinner og han er ildrød i Hovedet af Spænding. Hans Adjutanter staar respektfulde og tjenstivrige bag ham og er ude af sig selv af Beundring, naar han har gjort et Stød. Og hver Gang Marskallen har lavet et Point, slaas de formelig om at markere det. I den smagfuldt udstyrede Sal, der ligger ud til Parken, vrimler det med Epauletter, Fjerbuske og Ordenstegn. Hvilken Forskel paa denne muntre, elegante Forsamling og de elendige Soldater derude paa de opblødte Marker!

Marskallen spiller med en lille, pomadiseret Generalstabskaptajn, der er saa dreven i Billardspil, at han let kunde slaa alle Frankrigs Marskaller; men han glemmer ikke den skyldige Respekt for sin Chef, og sørger for ikke at vinde, men paa den anden Side for heller ikke at tabe for hurtigt!

Denne unge Mand har en stor Fremtid for sig! Marskallen har 15, han 10 Points. Hvis han fører Partiet til Ende paa denne Maade, vil han have gjort mere for Avancement, end om han havde udført de stolteste Bedrifter derude i Regnen og Pløret.

Et interessant Parti! Kuglerne farer henover det grønne Tæppe, støder mod hinanden . . . .

Da drøner der pludselig et Kanonskud. Ruderne klirrer. Alle farer forfærdede sammen. Kun Marskallen har intet hørt: han staar bøjet over Billardet og er netop i Færd med at gøre et prægtigt Stød . . . .

Atter drøner der et Kanonskud; et Øjeblik efter endnu et. Adjutanterne løber til Vinduerne. Mon Prøjserne vil angribe?

— Lad dem blot angribe, siger Marskallen. Det er Deres Tur, Kaptajn!

Kaptajnen mumler et Par beundrende Ord. Larmen bliver voldsommere og voldsommere. Kanonaden tager til. Geværsalverne begynder at knitre. En mørkerød Damp breder sig over Plænerne; hele Parken synes dykket i Flammer. Paafuglene skriger ængsteligt op. Hovedkvarteret bliver bestormet med Depesjer. Staffetter med slappe Tøjler kommer jagende og spørger efter Marskallen.

Men Marskallen er ikke til at faa i Tale. Han vil ikke forstyrres i sit Parti.

— Det er Deres Tur, Kaptajn!

Kaptajnen er helt forvirret — han er jo endnu en ung Mand. I sin Forvirring gør han nogle fortræffelige Stød og er lige ved at vinde. Marskallen stamper rasende i Gulvet. I samme Øjeblik kommer en Rytter galopperende ind i Gaarden; foran Trappen styrter Hesten under ham; dækket af Snavs fra Isse til Hæl stormer Stafetten ind i Salen — Vagten kan ikke holde ham tilbage.

— Hr. Marskal, Hr. Marskal! raaber han. Rasende vender Marskallen sig om mod ham.

— Hvad er der paa Færde?

— Men . . . . Hr. Marskal . . . .

— Saa afvent dog mine Ordrer for Pokker! Og Marskallen bøjer sig atter over Billardet.

Vente? Ja, det gør de, de Stakler. Hele Batailloner bliver mejede ned, medens de staar med Gevær ved Fod og venter paa Marskallens Ordre. Det driver med Blod, Blod, Blod . . .

Ogsaa i Salen staar der en hæftig Kamp. Marskallen er atter begyndt at vinde, men den lille Kaptajn forsvarer sig som en Løve. 17, 18, 19! Slagtummelen kommer nærmere. Nu drejer det sig kun om ét Point. Granaterne begynder at eksplodere i Parken. En falder i Dammen, Vandet sprøjter højt op, og en Svane driver med blodige Fjer ind til Bredden . . . .

Det var det sidste Kanonskud.

Paa éngang bliver det stille . . . .

Regnen risler evindeligt fra den graa og trøstesløse Himmel. Arméen er paa Flugt. Marskallen har vundet sit Parti . . . .

Er De Morder?

Et mærkeligt Spørgsmaal! Men hør nu engang —: Bag ved Deres Klædeskab findes en lille, næsten usynlig Knap, som ved en elektrisk Ledning staar i Forbindelse med en Kineser i det indre Kina. Hvis De trykker paa denne Knap, saa styrter Kineseren død om — og i samme Øjeblik ligger der en Million Kroner paa Deres Bord!

Trykker De?

Arbejdernes Brændselsforretning. Odense.

Kontor **Havnen.**

Telefon 989.
Klingenberg 1989.

Sygeplejeartikler.
Gummivarer 2. Prisl.

Gummivarelageret „Hygi", København V.

HERMAN JUST's
Pariserfarveri og kemiske Tøjrensnings-Anstalt.

Hele Dame- og Herregarderober renses og farves uden Opsprætning. Specialitet: Gardin og Møbelstoffer. Dekartering af Dame- og Herrestoffer.

Pustervig 3. Tlf. Byen 1537 y. **Raadmandsgade 2.** Tlf. Taga 113.

Forsamlingsbygningen
Koldinggade 4.
Store og smaa Lokaler, moderne indrettet,
anbefales de ærede Foreninger.
Restauration — 2 Billarder.
Telefon Øbro **1132.**
Joh. Olsen.

Sælg til Eksport.

Deres gamle Kobber, Messing, Zink, Bly og Jern, Bly, Zink og andre Metalasker, gammelt Gummi, nye Skræderlapper, strikkede Uldklude samt gl. Papir til

JOH. P. BOLDT

Aabenraa 21, Hj. af Hausergade, København.
Telf. Central 7784.

NB. Varer fra Provinserne afregnes pr. omgaaende.

De træffer det rigtige ved at købe
Deres **Forlovelsesringe**
hos *Fritz Heimbürger*
Købmagergade 63—65.

Sygepleje Artikler,

garanteret **fineste Kvalitet,** en gros Pris. **Fordelagtig** Prøvesending forsendes i København og Provinserne mod 1 Kr. i Frimærker eller Efterkrav.
Risiko udelukket. Skriv i Tide til
Eksporthuset Skandia,
Frihavnen C 5,
København Ø.

LIND-HANSEN CLICHÉES
KØBMAGERGADE 67-69

Eksportens Restaurant
Telef. Odense Nr. 531.
anbefales. — Udmærket Køkken.
Billige Priser. Keglebane forefindes.
Ærb. H. J. Petersen.

GEORG C. MØLLERS EFLGR.
HOVEDKONTOR: Vimmelskaftet Nr. 42, 2. Sal. (Yorks Passage.)
Telefoner: 913, 1124, 7980, 3313.
LAGER: Badstuestræde 9—11. Fiolstræde 12—14. Kongens Nytorv 8.
Vinkyperens Telefon: 6351. Byen 1722 x.

LYSÆGTE
FIONA KRONE-TAPET
GARANTI FOR HOLDBARHED

DET DANSKE MÆLKE-COMPAGNI

Pasteuriseret og raa sød Mælk	Pasteuriseret Kærne Mælk
Daglig nykærnet Smør	Telefoner 5858 – 2712

Hygiejne, Sygepleje, Toilet og Barber Artikler.
Forlang Illustreret Katalog.
Forretningen grundlagt 1900.
Depotet „DISKRET"
Prinsessegade 49, Kbh. C.

TELEFON 3684. **S. JOHANNESSON's** TELEFON 3684.
Svineslagteri.
Udsalg: **Højbroplads 13.**
Største Udvalg.
Statskontrol med Trikinundersøgelse.
Rester udsælges billigt Fredag og Lørdag fra Kælderen.

Arb. Ligkistemagasin.
55, Vesterbros Torv 55.
Telf.: Central 9375.
3, Blaagaardsgade 3.
Telf.: Central 5708.

GENUINE
LUNDs-CALORIC PUNCH
Oplag hos Carl Qvistorffs Eftfl, Johan Lund, Kjøbenhavn.

EXPORT-FLØDE
FAAS I ALLE KOLONIAL- OG DELIKATESSEFORRETNINGER
Skal ikke koges er færdig til Brug. Fortrinlig til Kaffe, Sauce, Stuvning o. s. v. Fortyndet med Mælk til Rødgrød, Jordbær ect.
VARE-MÆRKE
Ren appetitlig, bakteriefri, sund, velsmagende kogt. Holder sig frisk i aarevis
Garanteret fri for Tilsætning af nogen Art.
EXPORT-FLØDE KOMPAGNIET, ODENSE.

Udgaar hver Torsdag. Abonnementspris: 1 Kr. 25 Øre Kvartalet, 10 Øre om Ugen. Enkelte Numre udenfor København og paa alle Jernbanestationer 15 Øre. Abonnement kan tegnes i København i Nørre Farimagsgade 49, Stuen, og i Provinserne paa samtlige Postkontorer og hos Boghandlerne. Annoncer modtages paa Kontoret, Nørre Farimagsgade 49, Stuen, Telefoner Central 1395 og 7495. Udgivet af socialdemokratiske Foreninger. Clichéer ved Lind-Hansens Reproduktionsanstalt.

F. E. BORDING KØBENHAVN.

Fra den politiske Malerisamling.

Enkefru *Marie Lassen* har nu stillet sit Blad, »Aalborg Amtstidende«, til Disposition for *J. C. Christensen*.

Marie med »Englebarnet«.

Tegning af Anton Hansen.

Redigeret af AXEL WESSEL

RAVNEN

Nr. 9. Torsdag den 26. Februar 1914

Tegning af PROESSDORF.

Mørkets Gærninger.

— Hvad siger din Fa'r til din Forlovelse med Max?

— Han er henrykt! I Gaar sagde han, at hans Lysregninger er gaaet ned til det halve!

Andels-Anstalten TRYG.

De Forsikredes eget *kooperative* Foretagende.

Største Nytegning i Norden.

TRYG er særlig anlagt for ugelønnede og mindre Bemidlede.

TRYG styres og ejes af de Forsikrede selv.

Alle *bør derfor livsforsikres i* TRYG.

AFBETALING

CARL JACOBSEN & CO.

Nørrefarimagsgade 64.

LYSÆGTE FIONA KRONE-TAPET GARANTI FOR HOLDBARHED

Sygepleje Artikler,

garanteret **fineste Kvalitet,** en gros Pris. **Fordelagtig** Prøvesending forsendes i København og Provinserne mod 1 Kr. i Frimærker eller Efterkrav.

Risiko udelukket. Skriv i Tide til **Eksporthuset Skandia,** Frihavnen C 5, København Ø.

Har De Tandpine,

brug da altid **Chr. V. Mendes berømte Dentin** à 45 Øre, som hurtigt stiller de hæftigste Smerter. Advarsel mod Efterligninger.

Indregist. **9, Kronprinsensgades nye Materialhandel 9.**

Holbergsgade 6

Sygeplejeartikler. Gummivarer 2. Prisl.

Gummivarelageret „Hygi", København V.

Man bør

støtte Arbejdernes Kooperative Foretagender og købe sit Forbrug af Brød og Øl i

Forbrugs- og Spareforeningen Aalborg.

Bestil hos vore Kuske eller i Udsalgsstederne disse Varer.

Grovt Hvedebrød

fra Arbejdernes Fællesbageri, fremstillet af sammalet Hvede. Udmærket for svage Maver og Blegsottige. Bedre og mere velsmagende end Grahamsbrød.

Hvas Ka'l.

Du kender jo nok ham Islænderen Asbjørn Thorolfsen, garderhøj, bryderstærk, rigtig Muleka'l og tosset efter Spiritus og Slagsmaal. Naa, han kom forleden til Byen paa Besøg hos en Fætter a' ham, Mikkel Hansen, gammel Kok fra Thingvalladamperne. De fik sig naturligvis nogle ramsaltede Sjusser, Toddyer og lange Bajere med 8 Graders Paalæg og højt Smør. Men nu var det Søndag og der var ingen Ramasjang i 'en, og Asbjørn kedede sig — han vilde rent ud sagt ud og slaa paa Snuden, for saadan plejede de paa Island. Ja, sagde Fætteren, jeg kunde vel nok faa Dig i Selskav med nogle Hejsagutter, som ka' slaa paa Torsken! — Ka' Du, sagde Asbjørn, og Glædesrødmen farvede hans Kinder. Saa gik de hen i en Beværtning i Vognmagergade, og der sad nogle Gutter og spillede Kort. Da de ha'de faaet et Par Omgange, stak Islænderen sin Næse i Spillet og bemærkede, at de var no'ne værre Klipfisk til at stikke — og saa ble' der Ballade. Kælderen formørkedes, Ruderne sprak og Flasker fløj fra Væg til Væg. Naa, de maatte jo holde op en Gang, og da de kom hjem, sa' Fætteren: — Hva' Fa'en er det, Asbjørn, din Kind bløder jo, der er En, der har revet noget af din Bakkenbart a'.

— Ja, sagde Asbjørn, jeg tror nok, jeg skal finde den Fyr igen, for jeg har hans ene Øre her i Lommen!

—

I næste Nr. af »RAVNEN« paabegyndes:

A. C. Meyers Livserindringer,

Livet set fra den lyse Side.

Rigt illustreret af forskellige Kunstnere.

Af første Dels Indhold nævnes: Mit Slægteregister. — Født med Sejrsskjorte. — Beværtningen »Enigheden« paa Fælledvejen. — Glæde over Borgermusiken. — I Skole paa Nørregade. — Telegrammet fra Wilhelm der grosse. — Hvorledes jeg forskrækkede en hel Hær. — Min første Forelskelse.

Samtidig paabegyndes **„Ravnens Kongerække“**, *glimrende Karikaturer af samtlige regerende Kejsere og Konger med satirisk Tekst af Maleren* ***Anton Hansen.***

Tegn Dem som Abonnent. 10 Øre om Ugen.

Tegning af ANTON HANSEN.

Under Opførelsen af Wagners Opera forefindes der Buffet m. m. i Teatrets Foyer.

Mellemakt i det kgl. Teater under Opførelsen af „Tristan og Isolde."

Af C. B. Møller & Co.s Cigaretter fremhæves:

Rosa No. 101 og 102 ..... 15 Stk. 10 Øre.
Monaco, oval, Kork .... 10 - 10 -
Sherrys No. 3, stor, Kork .. 10 - 25 -

Den gaadefulde Kvinde.

En Kærlighedsroman.

(Illustreret af Harriet Fischer-Clausen.)

Laura skriver udførligt om Mødet med sin Tante og forsikrer mig, at hun har forandret sig til sin Fordel. Men om Fosco er hun tavs som Graven.

28. Juni. — En interessant Dag.

Jeg begyndte naturligvis med at bese Husets Mærkværdigheder.

Hovedbygningen stammer fra Dronning Elisabets Tid. I underste Etage er to uhyre lange Gallerier, der løber paralelt med hinanden, og i hvilke der hænger en Mængde afskyelige Familieportrætter. Ved Enden af Hovedbygningen er tilbygget en Fløj, hvor mine Værelser ligger. Her findes ogsaa Spiseværelset, Biblioteket og et vidunderlig smukt Boudoir til Laura. Ingen af Stuerne kan sammenlignes med Limmeridges; de har blot et noget fornøjeligere Udseende.

Jeg tilbragte næste Morgen i Haven. Dammen i Midten er opfyldt af Guld- og Sølvfisk. Dagslyset bekræftede Aftenens Indtryk, at der er for mange Træer i Blackwater. De kvæler formelig Huset. Ad en smuk Sti naaede jeg til Blackwater Sø, der har givet Huset dette Navn.

Paa Strandbredden laa Vraget af en gammel Baad, og nogle Alen borte stod et sort, uhyggeligt Skur. Jeg gik hen til dette og saa nu, at det var et forfaldent Færgehus. Jeg traadte ind i det og nedlod mig paa en Bænk.

Jeg havde næppe siddet et Minut, før jeg hørte en let Støj under Bænken. Jeg sprang forfærdet op.

Dér i den fjerneste Krog laa en lille blødende Hund, Dyret gøede svagt, da jeg saa paa det, men rørte sig ikke paa min Kalden. Jeg tog det stakkels forkomne Dyr og lagde det i en improviseret Hængemaatte, som jeg dannede af min Kjoles Folder.

Paa denne Maade bar jeg det hjem.

Saasnart min Husholderske saa Dyret, slog hun Hænderne sammen og udbrød:

»Men du store Gud! Det er jo Mrs. Cathericks Hund!«

»Hvis Hund,« spurgte jeg overvældet.

Mrs. Catheriks. De synes at kende Mrs. Catherick, Miss Halcombe?«

»Ikke personlig. Men jeg har hørt hende omtale. Bor hun her? Har hun Efterretninger om sin Datter?«

»Nej, Miss Halcombe. Hun kom til os, for at spørge efter hende.«

»Naar?«

»Igaar. Hun sagde, at hun havde hørt, at en Fremmed, hvis Beskrivelse passede paa hendes Datter, var set i Omegnen. Jeg kendte intet hertil, men sendte hende ned i Landsbyen. Herfra kom hun tilbage med den lille Hund der; den travede efter hende, da hun gik. Formodentlig har den saa forvildet sig ned til Søen, hvor man har skudt paa den.«

Mrs. Catherick! Det Navn klang uafbrudt i mine Ører.

Medens Husholdersken og jeg puslede det stakkels Dyr, tænkte jeg stadig paa, at Walter Hartright engang havde sagt til mig: »Møder De engang Anna Catherick paa Deres Vej, Miss Halcombe, saa benyt Dem bedre af Lejligheden, end jeg har gjort.«

»Boer Mrs. Catherick her i Nærheden?« spurgte jeg.

»Nej. Hun bor i Welmingham.«

»Har De kendt hende længe?«

»Jeg saa hende igaar for første Gang. Men jeg har selvfølgelig hørt Tale om hende. Man har fortalt mig om Sir Percivals Godhed mod hende og hendes Datter.«

»Jeg interesserer mig en Del for Mrs. Catherick,« bemærkede jeg, thi jeg vilde gerne fortsætte Samtalen saa længe som muligt. »Opholdt hun sig længe hos Dem?«

»Temmelig længe. Og hun var sikkert bleven endnu længere, om jeg ikke var bleven kaldt op til en Herre, der ønskede at tale med Sir Percival. Mrs. Catherick tog da straks Afsked, idet hun sagde, at det ikke var nødvendigt, at sige Sir Percival, at hun havde været der. Jeg fandt forresten denne Anmodning noget mærkelig.«

Jeg ogsaa; Percival havde jo bibragt mig den Tro, at der bestod et fuldkomment Tillidsforhold mellem ham og Mrs. Catherick.

»Sagde hun ellers noget?«

»Meget lidt,« svarede Husholdersken. »Hun spurgte mig kun ud om Sir Percivals Rejser og om hans unge Hustru. Det syntes at ærgre hende mere end at bedrøve hende, at hun ikke fandt sin Datter. —

1. Juli. — Den Forvirring, som Lauras Ankomst foraarsagede, har haft Tid til at lægge sig.

Efter at den første Gensynsglæde var forbi, satte Laura og jeg os overfor hinanden. Vi følte begge, at der var kommen noget fremmed ind imellem os.

Hun fandt mig uforandret; det samme kunde jeg ikke sige om hende. Hendes Udseende var forandret og Karakteren ogsaa.

Der er mere Farve paa hendes Kinder, og hendes Ansigt er rundere end tidligere; hendes Skikkelse er fyldigere og hendes Bevægelser sikrere og mere ligefremme end i hendes Ungpigedage. Men der mangler mig noget — noget lykkeligt og troskyldigt, som engang var uløseligt sammenknyttet med Laura Fairlie. Der var i gamle Dage noget saa frisk, blidt og stadigt Vekslende over hendes Ansigt, som ikke kan beskrives med Ord og som det ogsaa var umuligt at male, efter hvad den stakkels Mr. Hartrigt plejede at sige.

Forandringen i hendes Karakter overraskede mig mindre; jeg var forberedt paa den gennem hendes Breve. Nu, da hun er hjemme, taler hun ligesaa ugerne om Forholdet til sin Mand, som hun tidligere skrev om det. Ved min første Hentydning til dette forbudte Emne lagde hun Haanden paa mine Læber med et Blik saa rørende, at jeg fik Taarer i Øjnene.

»Naar vi er ene sammen, Marianne,« sagde hun til mig, »vil vi faa det meget hyggeligere og fornøjeligere med hinanden, naar vi tager mit Ægteskab for, hvad det er, og saa lidt som muligt taler om det. Jeg vilde gerne fortælle dig alt om mig selv, kære Søster, hvis det saa var forbi dermed. Men det vil blot føre til, at jeg skal tale om min Mand, og det vil jeg for hans, din og min Skyld hellere undgaa. Dermed vil jeg ikke sige, at det vilde bedrøve os, men — jeg længes saadan efter at føle mig lykkelig, nu, da jeg atter har dig. —« Hun brød pludselig af og saa sig om i Værelset. »Aa!« udbrød hun, »Du har faaet alle dine gamle Ting med hertil! Her er saa hjemligt! Jeg vil hænge min Fa's Billede op i din Stue, istedetfor i min, og sætte alle mine Skatte fra Limmeridge herind, saa tilbringer vi hele Formiddagen mellem disse fire venlige Vægge. Aa, Marianne,« sagde hun, og satte sig paa en Skammel ved mine Fødder, »lov mig aldrig at gifte Dig. Det er et meget egenkærligt Ønske, men som Ugift har Du det meget bedre — hvis Du da ikke holder forfærdelig meget af din Mand. Men Du vil ikke holde af nogen anden end mig, vel Marianne?« Hun holdt inde, lagde mine Hænder ned paa mit Skød og hvilede sit Ansigt paa dem. »Har Du faaet mange Breve medens

jeg har været borte?« spurgte hun i en hviskende, pludselig forandret Tone.

Jeg forstod, hvad hun mente, men ansaa det for min Pligt, ikke at komme hende imøde.

»Har du hørt fra ham?«

Jeg tav.

»Er han lykkelig, og gaar det ham godt i hans nye Stilling?«

Jeg tav stadig.

»Er han bleven rolig nu? Har han glemt mig?«

Hun burde ikke have fremsat dette Spørgsmaal. Men ak, hvor findes den Kvinde, som formaar at rive en virkelig sand Kærlighed ud af sit Hjerte?

Jeg sagde hende nu, at jeg i den sidste Tid ikke havde hørt fra ham, og førte Samtalen over paa andre Ting. —

— — —

Hvad Sir Percival angaar, synes han at være fortrædelig over et eller andet, og det klæder ikke en Mand. Det synes mig, at han ser magrere ud, end da han forlod England. Hans trættende Hoste og hans Uro er tiltaget. Hans Væsen, ialtfald overfor mig, er meget koldere, end tidligere. I hans Hilsen ved Ankomsten var der meget mindre Anstand, end i vort Bekendtskabs første Dage.

De fleste Mennesker viser i deres Hjem de Sider frem af deres Karakter, som de alle andre Steder mest søger at skjule; og Sir Percival lægger nu en nøjeregnende Pertentlighed for Dagen, som jeg aldrig før har set hos ham. Tager jeg en Bog fra Biblioteket og lader den ligge paa Bordet, saa sætter han den atter paa Plads, o. s. v.

Den Aften de kom, fulgte Husholdersken mig ud i Forhallen, for at modtage Herskaberne og deres Gæster. Sir Percival spurgte hende da kort, om nogen havde søgt ham. Hertil svarede hun, at en Herre havde forespurgt, naar Herren ventedes hjem. Han spurgte straks om Herrens Navn. Dette var ikke bleven opgivet.

Jeg sprang forfærdet op.

»Hvordan saa han ud?« spurgte Sir Percival.

Husholdersken forsøgte at beskrive ham, men det lykkedes ikke Sir Percival at komme paa, hvem han var.

Sir Percival rynkede Panden, stampede i Gulvet og gik ind, uden at sige et Ord mere.

Hvordan en saadan Bagatel kunde bringe ham i den Grad ud af Fatning er mig en Gaade. — — —

Aldrig i mit Liv har jeg set en saadan Forandring foregaa med et Menneske, som den, Fru Fosco har været Genstand for, siden hendes Giftermaal. Da Eleonor Fairlie var syvogtredve Aar gammel, pinte hun ethvert Mandfolk, der kom i hendes Nærhed, med sin dumme Paatrængenhed. Men nu sad Fru Fosco treogfyrretyve Aar gammel timevis, uden at sige et Ord, som et sælsomt, tilfrosset Væsen. Hun, der før var en Bold for sine Luner, er nu beskæftiget med et ærbart Broderi eller med at rulle Cigaretter til sin Mand. De faa Øjeblikke, hvor hun løfter de kolde blaa Øjne fra sit Arbejde, ser hun paa sin Ægtefælle med et Blik, som Hunden betragter sin Herre.

Og nu den Tryllekunstner, som er Aarsag i denne Forvandling, Fosco selv?

Med faa Ord: han ser ud som et Menneske, der kan tæmme selv en Tiger. Havde han giftet sig med mig, havde *jeg* rullet hans Cigaretter, saadan som nu hans Frue gør.

Jeg er næsten bange for, at nedskrive disse Ord. Denne Mand interesserer mig, tiltrækker mig, tvinger mig til at synes om ham. Paa to Dage er han spadseret ind i min Gunst, hvordan ved jeg ikke.

Han er uhyre fed. Korpulente Mennesker er mig ellers imod. Men skønt Fosco er saa svær som Henrik VIII, kan jeg godt lide ham. Mærkeligt, ikke?

Er hans Ansigt tiltalende? Maaske. Han ligner — i forstørret Maalestok — Napoleon den Store. Den Lighed gjorde straks et stærkt Indtryk paa mig.

Hans Øjne er uudgrundelige, funkler undertiden med en saa uimodstaaelig Glans, at jeg maa tage mit Blik til mig. Han er fuldkommen glatraget og har færre Rynker end jeg, tiltrods for, at han næsten er treds Aar.

Naar han hører paa en Dame, lægger han en ærbødig Opmærksomhed for Dagen, og naar han taler til hende, er hans Stemme saa blid, at ingen Kvinde kan modstaa den.

Ogsaa andre Ejendommeligheder har han. Saa svær og gammel han er, er hans Bevægelser lette og lydløse, og tiltrods for hans Kraft og aandelige Styrke er han nervøs som faa. Han fo'r sammen og skælvede igaar, da Sir Percival pryglede en af Hundene.

Dette Tilfælde minder mig om en af hans mærkeligste Egenskaber, nemlig bans store Forkærlighed for Dyr. Han har bragt en Kakadue, to Kanariefugle og en hel Familie hvide Mus med sig. Disse Mus boer i en lille Pagode og er ligesaa tamme som Kanariefuglene. Naar de slippes ud, løber de omkring paa hans Krop, kryber ned i hans Vestelommer, eller sætter sig parvis paa hans vældige Skuldre.

Det er næsten utroligt, men ikke destomindre sandt, at den samme Mand, som nærer en Gammeljomfrus Kærlighed til sin Kakadue, ejer et Kendskab til Bøger og til Forholdene i alle Europas Hovedstæder, som vil gøre ham til en fremragende Mand i en hvilkensomhelst Forsamling. Han skal desuden — efter hvad Sir Percival fortalte mig — besidde usædvanlige Kunskaber paa det kemiske og medicinske Omraade, og være en fortrinlig Hypnotisør.

Denne korpulente, aldrende Mand, hvis Nerver er saa sarte, gik imorges ud i Stalden og klappede en Blodhund, der er saa bidsk, at selv Rideknægten, der fodrer den, holder sig i lang Afstand fra den.

I pudsig Modsætning hertil staar hans Sværmeri for smukke Klæder. I de to Dage han har været her, er han optraadt i fire forskellige pragtfulde Veste, alle i lyse, brogede Farver.

(Fortsættes.)

Lauritz Byrge,
Forenings- & Selskabslokaler.
Selskaber indtil 170 Kuverter.
Baade større og mindre Lokaler.
Dansk Arbejder Loge,
Blegdamsvej 26. Telf. 6405.

P. A. Fischer's
Farve- og Fernisfabrik.
Stengade 10—12. Telefon 952.
Detailsalg af alle Malervarer færdige til Brug, til Dagens billigste Priser.

HERMAN JUST'S
Pariserfarveri og kemiske Tøjrensnings-Anstalt.
Hele Dame- og Herregarderober renses og farves uden Opsprætning. Specialitet: Gardin og Møbelstoffer. Dekartering af Dame- og Herrestoffer.
Pustervig 3. Tlf. Byen 1537 y. **Raadmandsgade 2.** Tlf. Taga 113.

Kontortid:
Kl. 11—3, samt Mandag og Onsdag 5—7, Fredag 6—9.
Aaboulevard 16.
Tlf. Nora 2812.
Tilkendegivelser og alle Oplysninger sendes gratis.
Enhver kan blive Medlem.

Tandlæge Edv. Møller,
Købmagergade 30, 2.
udfører enhver Tandbehandling til smaa Priser. Samvittighedsfuldt Arbejde. Bedøvelse hele Dagen. Konsultationstid 10—3½, 6—7 Eftm. og 10½—12 Søndag. Telefon 8181.

W. Bähncke & Co.
Assurance.
Niels Juelsgade 3.
Telf. Central 128 og 129.

Wilsons Gummivarelager
12, Gothersgade 12.
Alle Sygepl.-Artikl. sendes mod Efterkrav. Ill. Katalog

»Fattigdommens Afskaffelse«

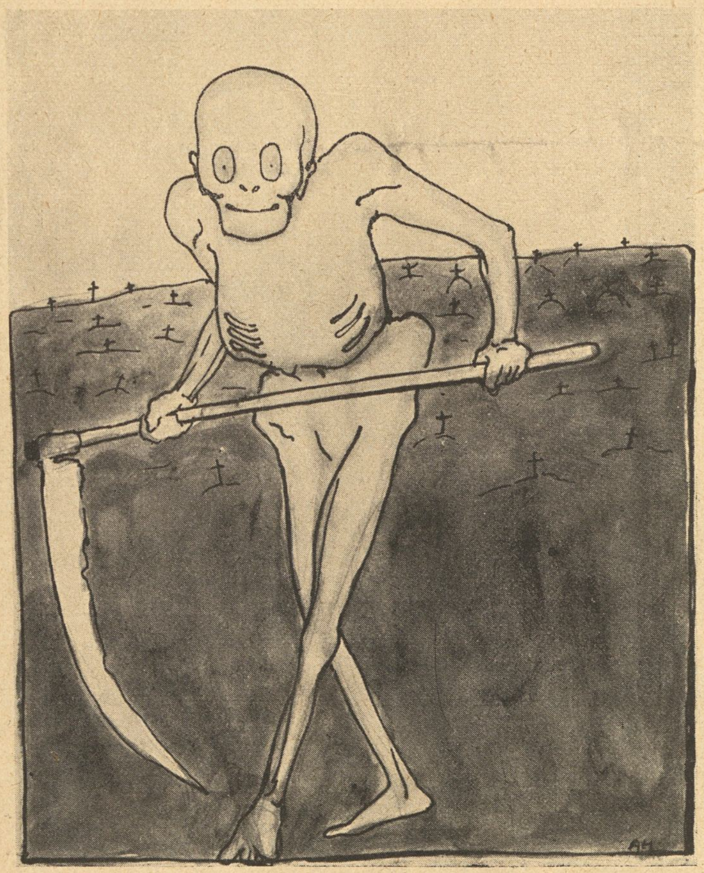

Tegning af ANTON HANSEN

Pesten: — Saa, nu har *jeg* gjort mit bedste til Afskaffelse af Fattigdommen!

Kulmangel.

(Mel.: Peder Skytt.)

Skræk og Jammer, hvilken Plage,
Har De hørt, hvad der nu er hændt?
Just i disse hersens Dage,
Fjorten Grader West omtrent?
Det er stærkt bespottende
»Frederik den ottende«.

»Fred'rik 8« stak forgangen
Fra Hr. *Bergsøes* Frihavn ud.
Vældig drøned Stempelstangen,
Der var ikke Spor af Brud.
Telegrammer kom til *Høst*:
»Vi er nu ved Skotlands Kyst.«

Her de Bølger høje ginge,
Stormen jog al Glæde — pist væk!
»Fred'rik« maatte slinge-linge,
Der kom paa Maskinen Bræk.
Thomsen saa et vældigt Hul —:
Store Gud, vi mangler Kul!

Da Kaptajnen saadan talte,
Gøs det i hver en Passager.
Fanden sig paa Dækket malte
Kulsort er jo den Kavaller!
»Fred'rik« drejed Rorerne
Henimod Azorerne.

Langsomt »Fred'rik« monne rulle
Ned mod Breddegraden Nul.
Da de alle led af Kulde,
Bad de om et Stykke Kul.
Som en Tigger dèr den laa
Og ku' ingen Varme faa!

»Fred'rik 8« fik dog lige
Tidsnok stoppet Lasterne fuld,
Men jeg vil dog gærne sige:
Det, at staa og mangle Kul,
Vilde være sviende
For — Kristian den tiende!

Peder Ravn.

EUROPAS SMILEBAAND

Postbud Hansen i Kragballe er i Grunden en skikkelig Fyr. Naar han passerer den gamle Blomsterkone, læser han gærne »Ravnen«s Roman højt for hende — for hun har desværre ikke Raad til at holde Bladet!

(»Fliegende Blätter«.)

Drengen: Frøken, Deres Hund er bleven kørt over; men her bringer jeg Dem Halen!

(»Meggendorfer Blätter«.)

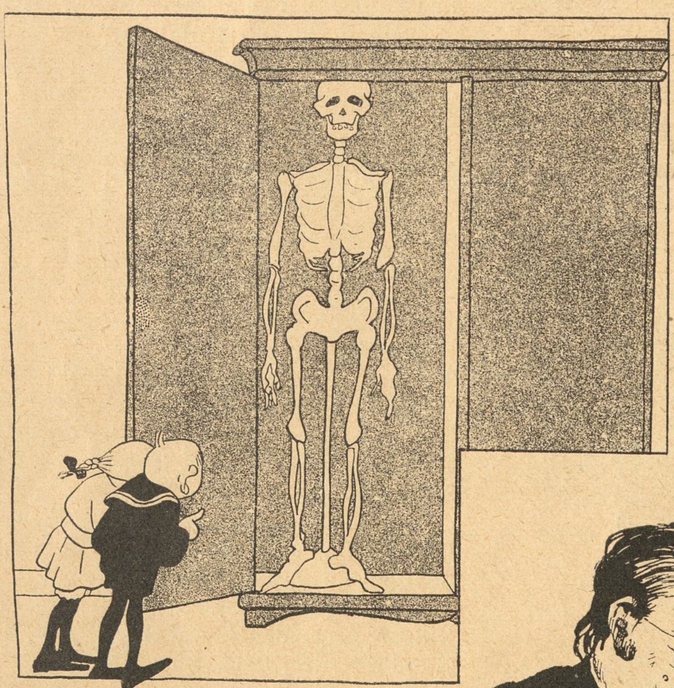

Låkarens datter: Pappa är mycket rädd om det här skelettet.

— Varför det?

— Det år kanske hans första patient.

(»Søndags-Nisse«.)

— Jeg har drukket raa Mælk, og nu læser jeg, at det skal være farligt. Naa, saa maa jeg se at faa den til at koge.

(»Lustige Blätter«.)

Mor Anna: — Hör han, pastorn, när han nu står där inför altaret och ber för dom, som ska ingå ett äktenskapligt förbund, kan han då inte inlägga ett godt ord för sugga (Soen), så att hon får många grisar?

(»Strix«.)

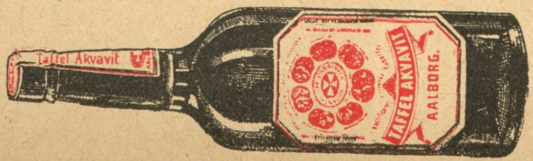

AALBORG OG A. BRØNDUM & SØN'S AKVAVITTER.

Rød Indmad

Tristan og Isolde.

Jeg var altsaa henne til »Tristan« forgangen Dag, og den *var* jo drøj.

I første Akt var vi paa et af »Det forenede«s Skibe, og der var kommen en farlig Hob Skruebrækkere ombord, de vrælede og skreg, hvergang de skulde tage fat i noget — jeg kan tænke, fordi Direktionen havde knappet af paa Lønnen. Min Kone fortalte, at *Johanne Brun* skulde giftes med *Helge Nissen*, men hun vilde hellere have *Cornelius*, og *det* var saa sørgeligt. Den var jeg nu ikke rigtig med paa; *jeg* syntes, det var meget fornuftig tænkt af Pigen, for Helge er der sgu ikke meget ved — saa har Peter rigtignok anderledes Kydet i Orden, og han synger, saa Toget ryger af hele den kgl. Kasse!

Anden Akt hørte jeg ikke meget af, for da de elskende havde sunget Duetter et Kvarters Tid, tog jeg mig en lille en paa Øjet. Paa én Gang rev min Kone i mig, saa jeg vaagnede; der var en af Skruebrækkerne, der havde skudt paa Cornelius, men saa kom der en lang Fyr — det var vist *Tvermoes* — og førte ham til Rigshospitalet, og saa var den Akt ikke længer.

I tredje Akt var Cornelius bleven udskrevet fra Hospitalet, men de havde vist givet ham et Karbollavement, som de jo undertiden gør derude, for han laa og gav sig og var meget daarlig. Tilsidst kom Johanne Brun ind og gav sig til at dø — *hvad* hun døde af, det kunde jeg ikke rigtig forstaa, men *Sult* var det i hvert Fald ikke, det garanterer *jeg* for. — Saadan gik den Aften, og jeg skal ikke se den flere Gange, det kan De godt aflægge Ed paa. *Old Boy.*

Debatten om Retsreformen.

Det hører til Pressens muntreste Meddinger:
Igaar blev der talt af Fraenckel og Ellinger.

Der gaar de særeste Sagn og Fortællinger
om hvad der præsteres af Fraenckel og Ellinger.

Talens Substans er som Grød og som Vællinger:
Mælkemad ligger for Fraenckel og Ellinger.

Tandløse Gubber og ævlende Kællinger
overgaas langt af Fraenckel og Ellinger.

Nogle er Kæmper, andre er Skrællinger —
hvortil hører mon Fraenckel og Ellinger?

I Anledning af Carl Gottschalksens 60-aarige Fødselsdag har en Kreds af hans Venner besluttet at lade ham male.

— Var det ikke bedre, at lade ham hugge?

[14]/2. Det næstsidste Røveri blev heller ikke opklaret, »*Mulatten*« kunde bevise sin Uskyldighed. Politiet kæmper en haabløs Kamp mod Skæbnen.

— Ja, det faar bestandig *Mul a' den.*

J. C. er saa demokratisk!
Snedig er han dog tillige:
Han kan entre akrobatisk
op og ned ad Tankens Stige.

Snart han sig mod Venstre vender,
snart han Højres Hjærte smælter —
blot det hele ikke ender
med, at lille J. C. vælter!

— Undskyld, det er Budet fra Sundby Hospital. Deres Kone vil vel ikke være saa venlig at komme ud paa Hospitalet og lade sig undersøge — vi savner 2 Duge og 6 Servietter!

Aabent Brevkort.

Hr. Redaktør!

Frem med *Asta Nielsen!* Jeg er stum — Tænke sig at en ældre pæn Sukcesfilmeprimadonna pludselig bliver til en lille, sød Pige paa 6 Aar. Hvor er Censor *Zangenberg* henne? Det er jo Omgang med mindreaarige. Sikken en Film og sikken et Englebarn. Har De set den lille Engel? Det tør kun Asta gøre. Publikum skumtuder, naar lille Engleasta paa 6 Aar leger med sin lille Engleteddybjørn. Min Pen nægter næsten at beskrive den sørgelige Scene, hvor Admiralindens Søn lægger den lille uskyldige Asta i Vuggen og dækker hende til; jeg er stum! — Men — *Ole Olsen* ligger ikke paa den lade Filmsside, han har i Aftes engageret min Bedstemoder, der nu fylder 82 Aar, til at udføre Titelrollen i den nye, store Sensationsfilm: »Den lille Djævel.« Bedstemoder skal have to smaa søde Horn i Panden og en lille Luxushale med Sløjfe paa. — Jeg er stum! Saa skal hun danse Tango med Ild ud af Halsen. Stik den, Asta. — Ak, ja, Livet er fuldt af Overraskelser, men Asta Nielsen — er et af Verdens 5 Vidundere. Filmen er taalmodig. — Jeg er stum!

Hilsen fra Deres lille Engel.

Kresjan Blegdam.

[18]/2. *Ole Olsen* er ikke billig! Han gør bare et Greb i Lommen, og saa ligger der en Million paa Vekselerer *Lamms* Bord. Den gode Vekselerer steg i den Anledning højt i Børsens Kurs.

— Højere paa Kvægtorvet. *Lam* steg med 50 Procent!

Ærede Fruer og Frøk'ner! Lad Dem fotografere i Deres Karnevalsdragt og send et Fotografi til »Ravnen«s Redaktion, Nørrefarimagsgade 49. De kan faa 10 Kroner i Præmie og Deres Billede i Bladet — og endda Fotografiet betalt!! Tre kendte Kunstnere bedømmer de indsendte Fotografier, der skal være tagne i Tidsrummet fra 18 Januar til 16 Marts.

J. N., Svendborg. Tak for tilsendte Vise, men som De selv meget rigtig bemærker, er »Ridder Jørgen og skøn Valborg« forlængst uddebatteret.

— Gamle Dreng, Du maa jo være fuldstændig tør i Halsen af al den Tuden, saa Du kan jo nok trænge til at faa lidt at drikke!

Højstærede *Svend Nissen*. Esbjerg. Vi maa — fra et Afholdsstandpunkt set — tage bestemt Afstand fra Dem, naar De lader Deres Mand drikke Grammofonen fuld. Desuden synes vi ikke han skulde tale om »Tuden« — sikken en han selv har!

— Naa, Hr. Kok, synes De der er Fremgang i Forretningen siden De er kommet?
— Tja, der gaar da i det mindste 2 Diner mere om Dagen.
— Det har jeg da ikke mærket noget til?
— Næ, di gaar osse a' Køkkentrappen. Dem henter mine de Gamle!

P. Christiansen. Det var en sjælden storsnudet Kok, ham!

Kære »Ravn«!
Hermed et Par »Brandere«, som jeg haaber Du kan benytte:

Uha!!

— Hvad Forskel er der der paa en Ligkiste paa 4 Alen og en Brøk paa $^2/_4$?
— ? ? ?
— En Ligkiste paa 4 Alen er for lange Lig. En Brøk paa $^2/_4$ for-korte-lig.

— Hvad kan siges om een Hest?
— ? ? ?
— Den er »Æggetoddyer« (ikke to Dyr).

Gaa kun til en samvittighedsfuld **Specialist** Fineste Tænder, billigste Pris.
Hele Tandsæt 16—28 Kr., enkelte Tænder 1 Kr., alt med Garanti. 18 Aars Praksis
Telefon Byen 1103 x. **JØRGENSEN BILLE**, Gothersg. 3 (ved Kg. Nytorv)

Forlov-elsesringe 14 & 18 Karat.
Th. Halgreens Specialforretning.
Gothersgade 34, ligefor Regnegade.
Fabrikation en gros ved elektrisk Motor & Udsalg. Ingen Filialer.
NB. Kun massive Ringe. 14 Karat fra 7 Kr., 18 Karat 10 Kr.
Ringe af simplere Kvalitet føres ikke. Forretningen etableret 1880.

—Politiet har endnu ikke fanget Abe-Manden.
De kan altsaa slet ikke Deres »ABC« (Abe se)!

Med Hilsen til R. S.-P.
»*Dandy*«.

Ja, højstærede »*Dandy*«, De har jo selv kaldt Deres »Brandere« »*Uha*«, saa vi vil nøjes med at give Dem Ret og lade Dem slippe for videre Tiltale.

— Hvad er der i Vejen der henne?
— Der er no'en, der faar Tæv!
— Hvorfor henter man ikke en Betjent?
— Næ, det er s'gu ham, der faar paa Tæven!

A. O., Geislersgade. Vi ser, at De har bevaret Deres gamle Slagfærdighed, og vi lover Dem, at det ikke skal gaa Dem som Betjenten — naar De kommer og henter Honorar.

A.: Kan Du sige mig, hvorfor Kong Ludvig drak saa meget?
B.: Ja, det var fordi Dronningen forlangte, at han skulde holde paa Etiketten.

Ærede Hr. *Malinowski*. Deres Vittighed er saa gammel som bemældte

Københavns Tilskærer-Akademi
Nørrevoldg. 42.
Katalog over Tilskærekursus og Tilskæring af Mønstre sendes paa Forlangende.

„Blomsterbazaren“
Nørrebrogade 207 o Tlf. Taga 205
Smagfulde Kranse og Buketter sendes overalt i Byen
Specialitet: Foreningskranse.
Prompte Ekspedition.
Ærb. *E. Rosendal*.

Schulstad Ludvigsen
Maltet Brød
Giv Agt paa Varemærket

Brug
Worning & Petersens
Xeroform-Sæbe
faas overalt
à 25 Øre pr. Stk.

Haveby ved Emdrup.
Et Areal ved **Emdrupvej** sælges i Parceller paa **1400 à 1500 Kv. Alen. Billig Pris og lille Udbetaling** ($^1/_{10}$). **Villabyggelse.** Ingen Udgifter til Vejanlæg. Grundene paavises af Jordbruger **Røptke**, Villa »**Kirstine**« ved Krematoriet, Tlf. Søborg 132.
Nærmere ved **Overretssagfører Axel Guthmann, Vestervoldgade 96.**

Kong Ludvig (var det den 14de?); men Deres Tegning er pikant. Betragt de to Sorter Skotøj, læg Mærke til Lapperne paa den venstre Gentlemans Klæder og lad os alle forundre os over, at han holder sin Cigar imellem et Par sammenvoksede Tæer.

T. Møller. Deres Tid kommer ogsaa nok. Men hvorfor kopiere *Georgia Jacobsen*? Find paa noget selv!

Kellner *H. Larsen*. Ved Lejlighed!

Storm-Petersens „Levende Billeder“. IX.

(Fortsættes.)

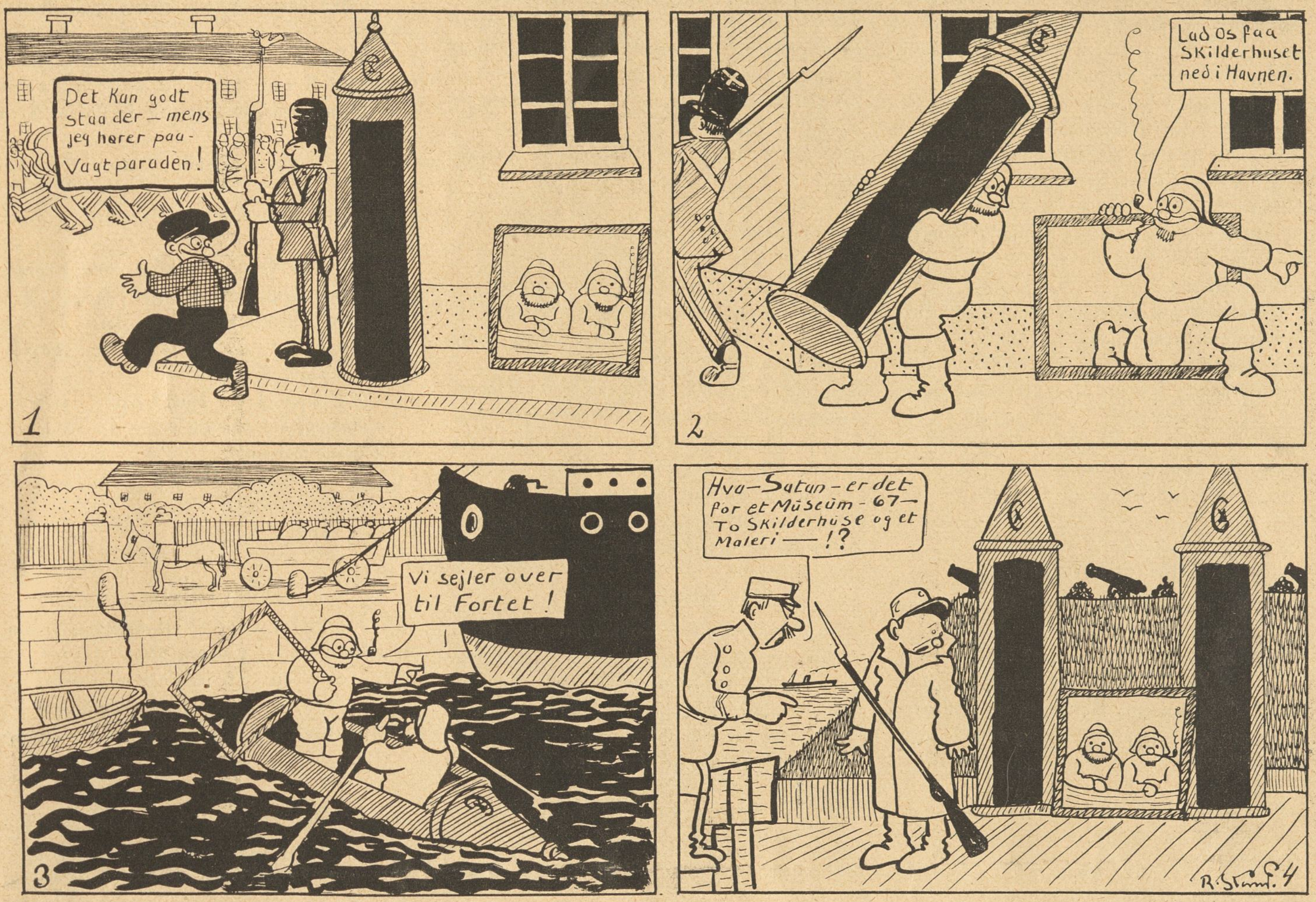

Forretningsmand.

Jens Madsen var i et meget snavs Humør, da han kom ind paa Roskilde Jærnbanestation. »Hva' koster en Billet til København, 3die Klasse?« spurgte han. »90 Øre,« blev der svaret. »Kan jeg ikke faa den for 70?« spurgte Jens Madsen. »Her prutter vi ikke,« lød Billetmandens Svar. »Naa, ja, ikke saa rask,« svarede Jens, »jeg ved nok, hvor jeg kan faa den for 70.«

Og saa gik han til Hedehusene og købte Billetten!

Hr. Fiffig.

Hr. Fiffig er en praktisk Mand. Af jordisk Gods har han maattet tage til Takke med et Mindstemaal. Dog forstaar Hr. Fiffig at skaffe sig Fornøjelser og Glæder. Det sker f. Eks. saaledes: Han trækker et Par meget snævre Støvler paa sine af Ligtorne struttende Fødder og løber saa en halv Time rundt om Huset. Saa skynder Hr. Fiffig sig ind, trækker Støvlerne af og lægger sig paa Chaiselongen. Han nyder nu i en Time den himmelsk lyksalige Følelse ikke at have snævre Støvler paa.

Smukt Træk.

Manden (til Konen, der er færdig med sin Storvask): — Hør, Du skulde hænge Tøjet til Tørring paa Marken bag ved Kroen.

Konen: — Næ, der kan jeg risikere, at det bliver stjaalet.

Manden: — Jamen, jeg sætter mig ind i Kroen og passer paa det!

Til en vis Grad.

Principalen: Hvad er der i Vejen, De staar jo og ryster af Kulde!

Kontoristen: Ja, men her er ogsaa meget koldt.

Principalen: Sikke noget Snak! Her er 34 Grader!

Kontoristen: Hvadbehager?

Principalen: Ja, se selv efter — 9 i Kontoret, 7 i Entréen, 10 i Køkkenet og 8 paa Lageret!

»Blus paa Lampen«.

Jensen og Andersen har laant en Sejlbaad og ligger og manøvrerer med den i Havnen — med det Resultat, at de braser ind paa en Damper. Sejlbaaden gaar tilbunds, og de to »Sømænd« blev hevet op i Damperen. Saa siger Kaptajnen:

— Hvorfor Djævlen har I ingen Lanterne paa Jeres Baad?

— Lanterne? siger Andersen. — Er Du mørkeræd, Dit Skilderhus!

Uha, Uha!

— Ved Du af, at man kan kalde en Chauffør »*Levende Billeder*«?

— Kan man det?

— Ja. Levende Bil-Leder!

En Oplysning.

Damen: Jeg synes, De ser saa mørkt paa Ægteskabet, min Herre.

Herren: Tja, det kommer maaske af, at Folk, der gifter sig, ofte bliver ført bag Lyset!

Hans Højhed.

Residensstaden fik Besøg af en en berømt Socialøkonom, og Fyrsten overværede et af hans Foredrag. Højheden forstod ikke videre af det hele, men opfattede dog saameget, at Taleren lagde i høj Grad Vægt paa at fremhjælpe og beskytte indenlandsk Arbejde — en Tanke, der forekom Fyrsten ganske tiltalende.

Nogle Dage senere overværede Fyrsten Indvielsen af en lille Villaby for Hoffunktionærer og lod sig alt forevise og forklare. Han var meget interesseret og lod mange rosende Udtalelser falde.

Bedst som han gik, kunde man se, en Tanke fo'r igennem hans Hjærne — han vendte sig mod Arkitekten og sagde med et spændt Udtryk i Ansigtet: „Dette her er overmaade smukt — æh — overmaade — men — æh — sig mig, min go'e — disse Villaer er vel alle — æh — det lægger jeg stor Vægt paa — de er vel alle indenlandsk Arbejde?"

Omtrent færdig.

— Nu mangler der bare to Ting, saa er min Flyvemaskine i Orden.

— Naa, hvad er det for to Ting?

— Jo, jeg ved endnu ikke rigtig, hvordan jeg skal faa den op i Luften, og jeg er hellerikke rigtig klar over, hvordan jeg skal faa den til at blive deroppe!

Hævn!

Den meget snakkesalige og paagaaende Frisør Mikkelsen kommer ind paa Postkontoret og køber sig et Frimærke. Da han har faaet det, siger Postekspedienten:

— Skal det ikke være en Postanvisning?

— Nej Tak!

— Eller maaske en Postopkrævningsblanket?

— Nej Tak!

— Hellerikke den ny Jernbaneplan?

— Nej Tak!

— Vi har endnu et Par Julemærker!!

Saa styrtede Mikkelsen ud af Døren.

— Hvad skulde det betyde, spurgte Postekspedientens Kollega?

— Aa, det er ikke andet end Tak for sidst! Da jeg var inde for at blive barberet hos Frisøren, spurgte han mig, om jeg ikke skulde klippes, eller have Haaret vasket, om jeg vilde have min Barberkniv trukken af, om jeg vilde prøve hans Læbepomade, Kininvand, Skædbind, Halspiller og Patentredekam!!

En gnawen jæn.

En Gondedreng kom kørende hen ad en pløret Landevej med et mægtigt Læs Hø. Vognen slingrede og dinglede. Pludseligt gik et af Hjulene af, og Vognen med samt sit Indhold væltede ned i en Mudderpøl.

Drengen gav sig til at tudbrøle og stod og stirrede paa det væltede Læs, da en Mand, der boede tæt derved, kom forbi.

— Aah, hwor Faaer blywer gal! brølede Knægten.

— De' ær ed saa slemt de', sagde Manden trøstende. A ska' hjælp dæ aa fo æ Læs po ijæn. Men lawas go hjem aa fo lidt te Føen fø'st.

— Nej, Faaer blywer Katten ryw mæ towli!

Drengen fulgte dog med, og de fik et solidt Maaltid.

Da de var færdige med at spise, tændte Manden sin Pibe og læste lidt i Avisen. Saa begav de sig ud til det væltede Læs.

De var i Gang med at faa det paa Vognen igen, saa sagde Drengen:

— Uh, hwor Faaer blyver gal!

— Aah, skidt! han for'ed jo slet ed aa si, sagde Bondemanden.

— Jow, Katten ryw mæ gjør han, for han laa jo oven i æ Læs!

Slægtsfejl.

Principalen: Det er mærkværdig, at den Bydreng aldrig er paa sin Post.

Kontoristen: Ja, men det er arveligt.

Principalen: Hvadbehager? Arveligt?

Kontoristen: Ja, Faderen er Politibejent.

Sov sødt!

Den Logerende: Hvad er det dog for et Kimeri her om Morgenen? Har Mennesket her ved Siden af mit Værelse tre Vækkeure?

Værtinden: Ja, han har saamænd. Det ene vækker Klokken 5, det andet Klokken 6 og det tredje Klokken 7. Og Klokken 8 maa jeg i Reglen ind og trække ham ud af Sengen!

Let Valg.

Dommeren! Det bliver 3 Dages Fængsel eller 10 Kroner. Hvad vælger De?

Anklagede: Ja, mange Tak, Hr. Dommer, men saa tror jeg, at jeg tar' „Tieren"!

Haard Kost.

Fruen: Værsaagod, min gode Mand, her har De baade et Stykke Brød og et Stykke Brænde.

Tiggeren: Mange Tak, Frue, men vil De ikke være saa god at sige mig, hvad der er Brød og hvad der er Brænde!

Den første Sneppe.

Tegning af Emil Poulsen.

»Den første Sneppe« ser smigret ud,
nu den yder et »aarligt Cadeau«
til en snobbende Jægers sikre Skud,
hvis Ekko naar Ritzaus Bureau.

»Den første Sneppe« er kongelig stor,
og dens Værd naar over Fasanens.
Den ved, den skal ligge paa Kongens Bord
— og ikke paa Samaritanens!

Kærlighed gør opfindsom.

En noget dristig ung Mand sidder i sit Vindue og kysser paa Fingren over til sin unge og smukke Genboerske. Hans Foretagende bliver imidlertid opdaget af den unge Dames Tante, der bestyrtet siger:

— Hvad er det, jeg synes den frække unge Herre sidder og kysser paa Fingren til Dig?

— Nej, Tante, svarede den rødmende unge Dame — han sidder og spiser Kirsebær — og spytter Stenene her over!

Spillelidenskab.

Gæsten: Hvad, sidder de to Skakspillere endnu derude i Lysthuset?

Værten: Ja men nu er de snart helt skjult af Efeu!

Fagmand.

Læreren: Har Ordet „Øl" noget Flertal?

Hans: (Søn af en Værtshusholder) Ja.

Læreren: Hvordan lyder det?

Hans: Dobbeltøl!

Tegning af Emil Poulsen.

Paa Politistationen 1914. Saa for Fanden! Nu er der Telefonmælding om en ny Røver!

KUN ÆGTE SKATTEFRI KRONE PORTER fra DE FORENEDE BRYGGERIER

Den uheldige Forfatter.

Af *Flemming Algreen-Ussing.*

Den flittige Forfatter sad ved sit Skrivebord og skrev, da hans Kone lagde sin Haand paa hans Skulder og med en bekymret og sørgmodig Stemme sagde til ham:

— Jeg vilde ønske, at Du ikke behøvede at skrive alt det dér, for at leve!

Forfatteren saa op paa sin Kone:

— Det vilde jeg sgu osse! For det er et Helvedes Arbejde — og jeg tror, at man skrev meget bedre, naar man ikke var pisket til det. — — Hvad er der iøvrigt i Vejen?

— Det er Familien igen. Nu er Onkel Hans Peter fornærmet over Din sidste Novelle i »Hjemmets Fred«.

— Er han fornærmet?

— Ja, for Du havde jo kaldt den ækle Fyr, Du skrev om, for Hans Peter.

— Naa, og hvad saa?

— Hvad saa! Ja, det blev han altsaa fornærmet over.

— Jamen, hvad rager ...... Jeg mener, er Onkel Hans Peter da ækel?

— Næ—æ! Men nu havde Du jo ogsaa forleden Dag skrevet en Fortælling om en Grosserer Theobald Olafsen — — og naar Du nu ved, at Fætter Theobald .....

— Du milde Gud! Ja, han hedder jo ogsaa Theobald! Det tænkte jeg sgu ikke paa, da jeg skrev den skidt Fortælling. Min *min* Grosserer var jo saa usympatisk og skinhellig og alt det der, det er Din Fætter da ikke?

— Nej, men — — — det ene med det andet. For der var jo ogsaa den Gang, Du skrev den lille Skitse om det uægte Barn. Det troede Agnes naturligvis var møntet paa hende.

— Hvorfor det?

— Jo, Du ved nok, at det første Barn dér kom en Maaned for tidligt.

— Du maa undskylde mig, Kone, det vidste jeg ikke. Jeg lægger saa lidt Vægt paa den Slags Ting. Men nu maa Du ikke forstyrre mig mere, denne her Novelle skal jeg have færdig.

Forfatterens Kone saa bønligt paa sin Mand:

— Lov mig saa, at Du ikke vil bruge Modeller denne Gang.

— Modeller! Jeg bruger aldrig Modeller. Det er blot noget, Folk tror, fordi de nu en Gang skal være saa kloge. — Men denne Gang skal jeg nok passe paa, at ikke Onkel Hans Peter eller Fætter Theobald eller Søster Agnes skal føle sig generede. Er Du saa tilfreds?

Fruen nikkede.

— Sæt Dig nu her paa mit Skød, sagde Forfatteren, saa skal jeg fortælle Dig, hvad denne her Historie handler om.

Hun satte sig villigt paa hans Skød, og han gav sig til at fortælle:

— Ser Du, lille Kone, en gammel, væmmelig Aagerkarl har en smuk, ung Datter. Denne Datter elsker naturligvis en ung Mand, som hun lige saa naturligvis ikke maa faa. —

Forfatteren saa op paa sin Kone:

— Der er vel ingen Aagerkarle i Din Familie?

— Nej, *det* er der ikke!

— Godt! Foruden disse tre, forekommer der i min Fortælling en væmmelig Hykler; han er Papirfabrikant. Han vil ogsaa gerne have Datteren, og Aagerkarlen staar paa hans Side. Herved opstaar altsaa en Konflikt mellem disse to Rivaler, men trøst Dig, den rare unge Mand gaar af med Sejren.

Forfatteren saa igen paa sin Kone:

— Tror Du, at din Familie kan have noget at indvende imod denne Fortælling, min Ven?

— Det kan jeg ikke tænke mig! sagde hun smilende. — — Du kan jo tilmed kalde den sympatiske unge Mand for Theobald, det viser da Dit venlige Sindelag over for ham.

— Godt, sagde Forfatteren, han skal hedde Theobald.

Og derved blev det.

— — —

Saa skrev da Forfatteren en lang og spændende Fortælling, der kom til at hedde »Aagerkarlens Datter«. Og et Par Dage efter solgte han Produktet til Ugebladet »Solen« for tyve Kroner, hvilket var næsten tolv Øre Linjen.

Da han hævede Honoraret, købte han Blomster hjem til sin Kone, og om Aftenen gik de sammen i Teatret.

Og næste Dag havde de kun 50 Øre tilbage.

De var jo, Vorherre være lovet, Kunstnere!

— — —

Fjorten Dage senere var Fortællingen trykt og det hele. Og Dagen efter kom en Halvonkel til Forfatterens Frue for at tale med hende. Det var en halvthundredaarig Mand, lille, duknakket — med et Hoved, der var maskinklippet som paa en Tugthusfange. Hans Øjne var lurende og onde.

Fruen tog køligt imod ham, hun havde aldrig kunnet døje den Onkel.

Men han gik frækt ind i Stuen, mens han indædt viftede hende om Næsen med et Eksemplar af Ugebladet »Solen«. Derefter spurgte han:

— Er Din Mand hjemme?

— Nej! sagde hun. For Manden var endnu ikke staaet op.

— Han er en Flab! sagde Onkelen. — — Her kalder han mig en Aagerkarl i sin Fortælling. For jeg kan da nok se, det er mig, han mener. Pøj! Som om jeg ikke havde Lov til at tage mine sølle 2 % om Maaneden med den usle Sikkerhed, jeg faar. Det manglede bare.

Her hev han lidt efter Vejret, for han var en Del astmatisk, og han klaskede en Haand i Ugebladet »Solen«, saa der gik en hel Rift i »Aagerkarlens Datter«.

— Farvel! sagde han fnysende. Og saa gik han lige saa brat, som han var kommet.

— — Da Ægteparret senere sad ved Frokostbordet, kimede det arrigt paa Klokken. Det var Fruens Fætter, den lille, fuldskæggede og guldbrillede teologiske Kandidat.

— — Slubbert! hvæste han lige ind i Synet paa den forbløffede Forfatter, der af lutter Rædsel spildte Kaffen ned ad sig.

— Hov, hov! Hvad er der los?

Teologen hev et Eksemplar af »Solen« frem.

— Man bruger ikke ustraffet mig som Model. Lømmel! Du skriver, jeg er en Hykler, og at jeg gaar i Kirke om Formiddagen og paa Variété med Pigebørn om Aftenen. Vil Du nægte det? Ja, for jeg ved godt, det er mig, Du sigter til.

Forfatteren saa forundret paa den vrede Mand.

Kandidaten fortsatte:

— Det er meget rigtigt, hvad Du skriver. Meget rigtigt. Men jeg gør det for at studere — for at *studere!* gentog han triumferende. — — For at se Usædeligheden paa nært Hold. — Men Du — — Du er en Noksagt!

Saa kunde han ikke sige mere for Raseri og gik sin Vej.

— — Om Aftenen kom der Brev fra Fætter Theobald. Han skrev til sin Kusine:

— I Morgen lægger jeg Sag an mod Din Mand, fordi han nu igen paa en skamløs og utilbørlig Maade har brugt mit Navn i sin Fortælling »Aagerkarlens Datter« og derved insinueret, at min Svigerfader, der i Ny og Næ har laant Penge ud — og aldrig til mere end 14% p/a. — at *han* skulde være....

Længere kom de ikke i Læsningen. Forfatteren havde faaet et Slagtilfælde.

HANSONS STEMPELFABRIK
NYØSTERGADE 2.
TF. 354. MÆRKEPLADER
Signeter, Dørplader, Haandtrykkerier, Brændejern, Numeratører, Perforérer.

M. Thomsens Bogbinderi,
Aarhus, anbefales.
Telefon 2065.

MULLERS HOTEL
(L. PRÆSTMARK).
Café, Restaurant og Billard.
Telefon 3558.
Diner à 1 Kr. o Middag à 50 Øre.
Nørre Farimagsgade 55.

Hygiejne, Sygepleje, Toilet og Barber Artikler.
Forlang illustreret Katalog.
Forretningen grundlagt 1900.
Depotet „DISKRET"
Prinsessegade 49, Kbh C.

Arbejdernes Forsamlingsbygning,
Aarhus.
Store og smaa Lokaler til Selskaber og Foreninger.
Restauration. Billardsalon. Telefon 2728.
S. M. Mikkelsen.

PIANOER
i Leje 4-6-8-10 Kr. mdl.
Ved senere Køb godtgøres den betalte Leje.

HARMONIUMS
3-4-6-8-10 Kr. mdl.
Ogsaa for Udenbyesboende!
Frederiksborggade 36, Kbh.
Egne Piano- og Orgelfabriker i København og Aarhus.
Winther

Køb RAVNEN

Mælkeriet Enigheden.
Telefoner 2146 & 6270.
Vore 54 Vogne kører overalt i Byen.

GEORG C. MØLLERS EFLGR.
HOVEDKONTOR: Vimmelskaftet Nr. 42, 2. Sal. (Yorks Passage.)
Telefoner: 913, 1124, 7980, 3313.
LAGER: Badstuestræde 9—11. Fiolstræde 12—14. Kongens Nytorv 8.
Vinkyperens Telefon: 6351. Byen 1722 x.

„Sana".
Export Mælk.
Export Fløde.
Piskefløde.
Bemærk Etiketten.
Faas hos enhver Købmand.
Steril og holdbar i ubegrænset Tid.
Dansk Fløde Export A/S., Odense.
Odense: Telefon Nr. **2052**.
København: » Øbro **162**.
» » Central **11050**.

LIND-HANSEN CLICHÉES
KØBMAGERGADE 67-69

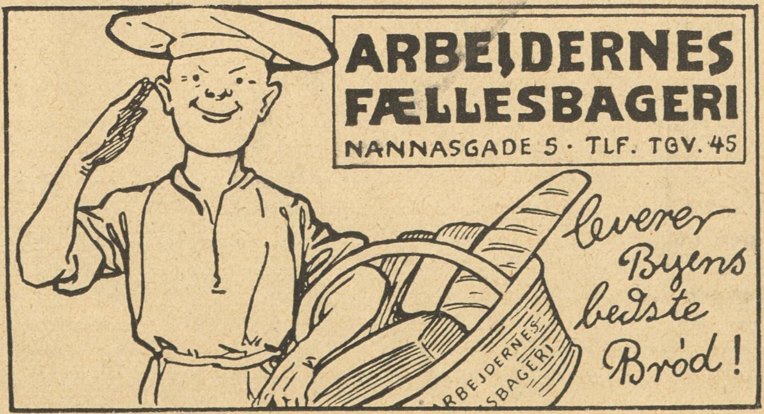

Udgaar hver Torsdag. Abonnementspris: 1 Kr. 25 Øre Kvartalet, 10 Øre om Ugen. Enkelte Numre udenfor København og paa alle Jernbanestationer 15 Øre. Abonnement kan tegnes i København i Nørre Farimagsgade 49, Stuen, og i Provinserne paa samtlige Postkontorer og hos Boghandlerne. Annoncer modtages paa Kontoret, Nørre Farimagsgade 49, Stuen. Telefoner Central 1395 og 7495. Udgivet af socialdemokratiske Foreninger. Clichéer ved H. Matzens Reproduktionsanstalt.

BORDING KØBENHAVN.

Tegning af Chr. Bogø.

Kaptajn Bergsøe (paa Kommandobroen): — Bare rolig, Manne! »Berlingske Tidende« skriver, at Situationen i Frihavnen er udmærket!

RAVNEN

Nr. 10. Torsdag den 5. Marts 1914

„Ravnen"s Kongerække. I.

Tegning af ANTON HANSEN.

Gustav, Konge af Sverige.

— **Min Fa'r var Digter, og jeg har en Bro'r, som er Kunstmaler. Gud ved, om ogsaa** ***jeg*** **kunde være bleven til Noget?**

Andels-Anstalten TRYG.

De Forsikredes eget *kooperative* Foretagende.

Største Nytegning i Norden.

TRYG er særlig anlagt for ugelønnede og mindre Bemidlede.

TRYG styres og ejes af de Forsikrede selv.

Alle *bør derfor livsforsikres i* TRYG.

Spis Middag
Kl. 12-2 el. Kl. 3-6. Rosengaarden 14.
Kbhvn.s Tjenestepigeforenings Fagskole.

Forsamlingsbygningen
Rømersgade 22.
Telf. 1310. *Chr. Jensen.*

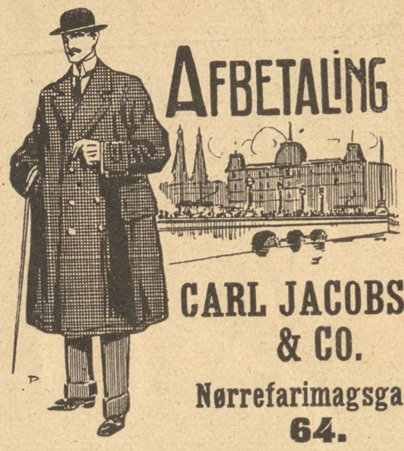

AFBETALING

CARL JACOBSEN & CO.
Nørrefarimagsgade 64.

Nørre Central Café
(Nørrebros Runddel).
Koncertsal og Billardsalon.
3 Billards.
Hyggelige Selskabslokaler.
Telf. 7476. M. C. ANDRESEN

A. C. NIELSENS
Bogbinderi og Kontrolbogsfabrik.
SPECIALITET: Gummiering og Lakering
samt Paasætning af Bliklister paa Plakater.
Adelgade 31, 1. Bagb.
Telefon Palæ 2056.

Tandlæge Edv. Møller,
Købmagergade 30, 2.
udfører enhver Tandbehandling til smaa Priser. Samvittighedsfuldt Arbejde. Bedøvelse hele Dagen. Konsultationstid 10—3½, 6—7 Eftm. og 10½—12 Søndag. Telefon 8181.

P. A. Fischer's
Farve- og Fernisfabrik.
Stengade 10—12. Telefon 952.
Detailsalg af alle Malervarer færdige til Brug, til Dagens billigste Priser.

Peter Jensen,
Bispebjerg Kro,
ligefor Krematoriet og Kirkegaarden,
2 store lukkede Glasverandaer.
Have med Lysthuse.
Telefon Taga 800.

St. Kongensg. 108
ved Politistationen

Yale Laase & Nøgler
Ny Østergade 2.

Syv Segl.

En lille troværdig Historie.

Fru Madsen er nede hos Viceværten for at betale Husleje. Hun har lagt Pengene paa Bordet, og Viceværtinden leder Kvitteringen frem. Fru Madsen staar tavs og afventende.

Viceværtinden (rækker Kvitteringen): Værs'go', Fru Madsen!

Fru Madsen: Tak. — — og saa var der det, a' hvis Taavalt han ska' ha' Skyld for det, der er lavet i Gaar'en, saa er det den sorteste L — — Usandhed, det forsikrer jeg Dem for, Fru Henriksen.

Viceværtinden: Vi beskylder ingen bestemt, men Thorvald kommer jo ogsaa i Gaarden, og vi har sagt det til alle Forældrene. Vi er jo allesammen interesserede i, at Ordenen overholdes, Fru Madsen.

Fru Madsen (ivrig): Ja, ikke sandt? Det var osse det, jeg sa'e til min Mand, — — — for jeg ka' nemlig sige Dem, hvem Rosentyven er dernere fra Haven — jeg saa det med mine egne Øjne.

Viceværtinden: Saa—aa. Ja, man staar sig nu ved at tie med den Slags Smaating. Det kommer der ikke noget godt ud af.

Fru Madsen (lidt skuffet): Gu'bevares! Det kunde aldrig falde mig ind. Der er syv Segl for min Mund, Fru Henriksen — det ved De osse godt. — Men det er nu ligegodt frækt at gaa ind og ta' Roserne og saa gaa igen. — — Og jeg ka' sige Dem ligesaa bestemt, hvem det var — her hvor jeg staar, Fru Henriksen — det ved den evige — —

Viceværtinden: Det er aldrig værd at nævne, Fru Madsen. Det sætter bare Splid.

Fru Madsen: Det samme si'er osse Madsen. Du skatte rave Dig ind i no'et, Jette, der ikke kommer os ve'. Jeg vil ingen Spektakler ha' for din Skyld. (Lille Pavse.) Nej, for jeg ska' si'e Dem, jeg ku' aldrig ta' fejl — — jeg kendte ham straks paa Skæget og paa Benet — — —

Viceværtinden: Hvordan gaar det med Datteren, Fru Madsen? Har De faaet noget solidt til hende?

Fru Madsen: Ih ja, hun er skam kommet i en Forretning paa Vesterbrogade — — femten Kroner om Maa'nen a' begynde med, det er jo lidt, men det er da Penge. (Pavse.) Næ, jeg synes, at naar man vilde stjæle, saa ku' man gøre det, naar ingen saa det, og ikke lige for Næsen a' Folk — det sa'e jeg osse til Madsen.

Viceværtinden (adspredt): Ja. (Lille Pavse.)

Fru Madsen: Det var Olsen — — fra fjerde Sal i C. — — Ja, De kan tænke Dem, jeg staar i mit Sovekammer og ser, at han brækker én a' og saa én til, og saa gik han. Jeg ved ikke, hvad De gi'er mig, Fru Henriksen.

(Viceværtinden tier.)

Fru Madsen: Men jeg vilde rigtignok nødig, forfærdelig nødig, at han sku' faa nogen Ubehageligheder for min Skyld. — — Der er syv Segl for min Mund, det ved De osse, Fru Henriksen. (Hun bliver staaende lidt, men da der intet Svar følger, gaar hun langsomt mod Døren.) Naa, Farvel, Fru Henriksen; nu ved De det altsaa. — Og værs'go og hilse Manden!

Povl Munterup.

Resultater.

Dommeren: J Dag har jeg fældet en Dom paa 4 Aars Tugthus.

Postmesteren: Og jeg har faaet for 80 Øre Straffeporto!

En kold en.

Fruen: Marie, ved Du, hvad Tid Grossereren kom hjem i Nat?

Marie: Nej, Frue, men hans Støvler var varme endnu Kl. 7 i Morges!

Der er Forskel.

Doktoren: Vær ikke urolig. For nogle Aar siden havde jeg den samme Sygdom, som De nu har.

Patienten: Ja — men ikke den samme Læge!

Sof i Ro.

— Naa, den gik vel med Tango hele Natten paa Karnevalet?

— Ja, det kan Du tro! Mine Ben sover endnu!

Ung Kunst i Karikatur.

Tegning af Cl. Clemmensen

Filmsprimadonna Asta Nielsen.

Røbet.

Gamle Adolfsen maa ikke mere drikke sin Romtoddy for Lægen, og nu er han bange for Vennernes Spot. Men saa finder han paa at lade Tjeneren i Stamkafeen servere stærk Te i Toddyglas, og da den første „Narretoddy", sort og ful, bliver serveret, ser Vennerne beundrende paa gamle Adolfsen.

Men saa siger Tjeneren: — Undskyld, skal det være med eller uden Fløde?

Den hænges ej —

A.: — Har Du hørt, at der er en Flyver, som er styrtet ned fra 600 Meters Højde uden at slaa sig ihjæl?

B.: — det er da umuligt!

A.: — Næ, det er ikke; jeg skal sige Dig, han faldt ned i en Sø og druknede!

Livsfilosofi.

Bedrager min Viv mig, og jeg hævne mig vil,
*saa staar mit Rygte som **klog** Mand paa Spil.*

Bedrager min Viv mig, og jeg hævner mig ej,
*Saa gaar mit Rygte som **brav** Mand sin Vej.*

Ja, hvordan man ogsaa paa Sagerne ta'r,
behornede Ægtemænd er kun til Nar.

Og da jeg som Nar ikke ønsker at staa,
Vil hele mit Liv jeg som Pebersvend gaa.

Old boy.

(Bedes ophængt paa samtlige Politistationer.) Tegning af Sv. ULRICH.

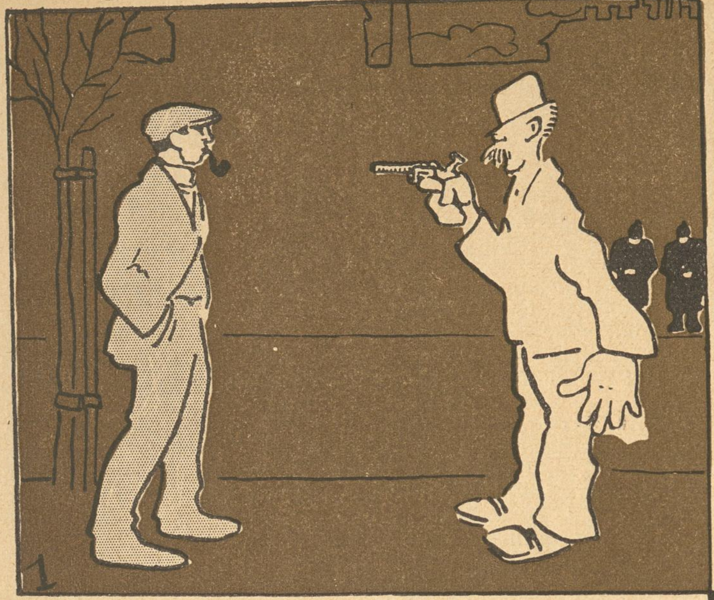

Brækkeren: Hva', *smiler* Du a' en hæderlig Frihavnsarbejder? Saa skal Du skydes!

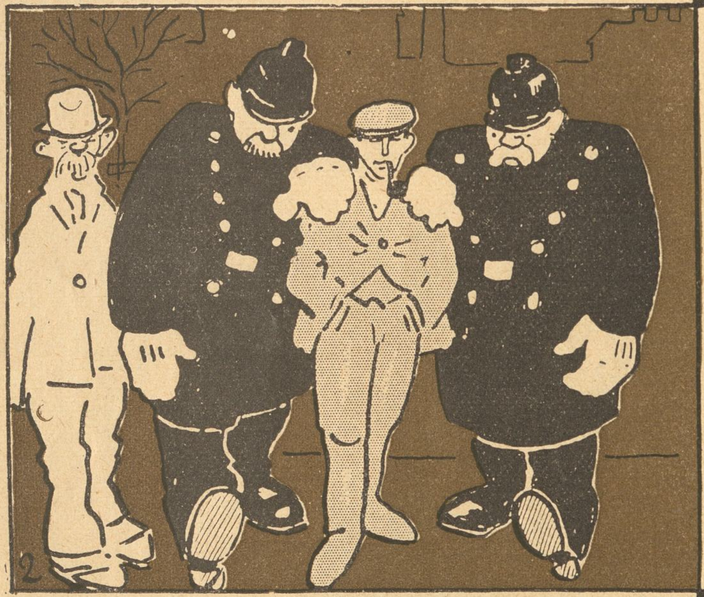

Betjentene: De har haanet en af *Bergsøes* Arbejdere! De er anholdt! Følg med straks!

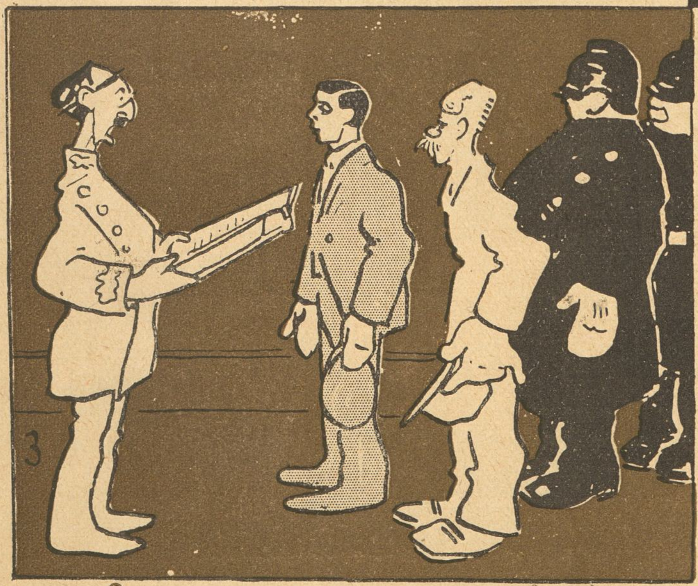

Assessor: For at have generet en Arbejder idømmes de 5 Dages Fængsel.

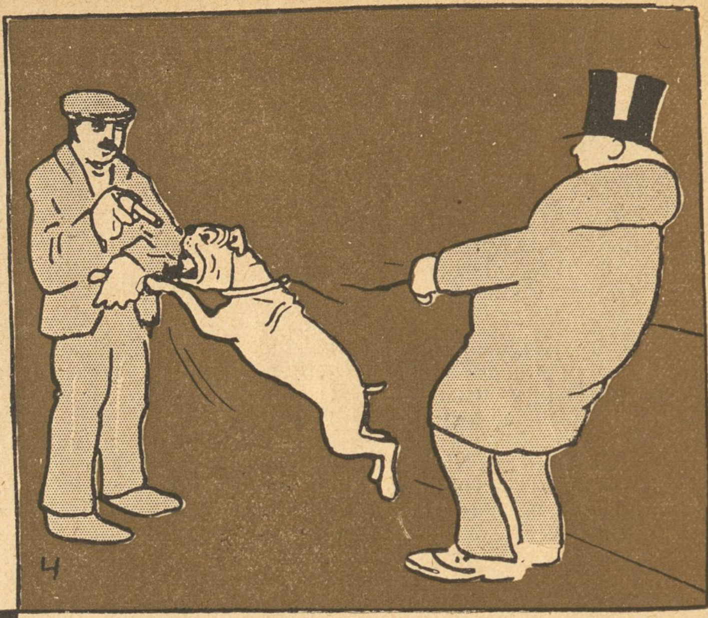

Arbejderen: Jeg vil ikke lade mig rive ihjæl af Deres Hund — jeg skyder den!

Betjent: Hva' er det? Skyder De andre Folks Hunde! De er anholdt!

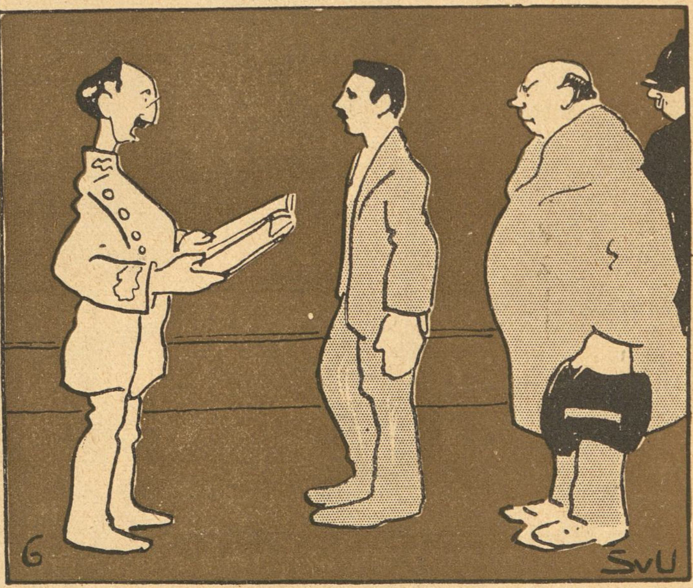

Assessor: For at have baaret Skydevaaben idømmes De 20 Kr. i Mulkt, samt 50 Kr. i Erstatning til Hundens Ejer!

Arbejdernes Livsforsikring,

Sygekassernes og Fagforeningernes kooperative Forsikringsselskab.

Statsanerkendt.

Dosseringen 4.

Den gaadefulde Kvinde.

En Kærlighedsroman.

(Illustreret af Harriet Fischer-Clausen.)

Jeg har lagt Mærke til, at han gør sig Umage for, at komme til at staa paa en god Fod med alle under sit Ophold her. Han har aabenbart opdaget, at Laura ikke synes om ham, men derimod synes om Blomster. Han har altid en Buket parat til hende, som han selv har plukket og bundet; og altid har han, til min store Moro, Mage til den bestemt for hans Kone — at hun ikke skal føle sig skinsyg. Hans Optræden overfor hende er meget formel; han dresserer hende ikke i andres Nærværelse.

Den Interesse, jeg uvilkaarlig har faaet for ham, drev mig til at spørge Sir Percival om Foscos tidligere Liv. Sir Percival vidste imidlertid ikke meget herom, eller maaske vilde han nødig ind paa dette Emne. Han og Fosco mødtes første Gang i Rom under de faretruende Omstændigheder, jeg før omtalte. Siden den Tid har de jævnlig været sammen i London, Paris og Wien; mærkelig nok har Fosco i mange Aar ikke overskredet sit eget Lands Grænse. Er han maaske Offer for en politisk Forfølgelse?

Ihvert Fald synes han ivrig for at holde Øje med sine i England boende Landsmænd. Straks efter Ankomsten erkyndigede han sig om, hvor langt der var til den nærmeste By og om der tilfældigt opholdt sig Italienere i denne. Han staar i Brevveksling med en Mængde Mennesker paa Fastlandet, og de Breve, han faar, har de mærkeligste Poststempler. Idag laa der ved hans Kuvert en Skrivelse med vedheftet Segl. Maaske staar han i Forbindelse med sin Regering. —

2. Juli. — I Dag kom ganske uventet Sir Percivals Sagfører. Hvad hans Ærinde var, fik ingen at vide.

To Timer efter at Sir Percival havde rejst sig fra Frokostbordet, for at modtage Advokaten i Biblioteket, forlod jeg mit Værelse for at gaa en Tur. Netop som jeg naaede tilende i Korridoren, aabnedes Biblioteksdøren, og de to Herrer traadte ud.

Jeg hørte et Par Ord af deres Samtale·

»Vær blot rolig rolig, Sir Percival,« sagde Advokaten, »alt afhænger jo kun af Lady Glyde.«

Jeg havde vendt mig for at gaa tilbage til mit Værelse, men Lauras Navn, udtalt af en Fremmed, fik mig øjeblikkelig til at standse, saa meget jeg end har imod at lytte.

»De forstaar mig altsaa, Sir Percival,« fortsatte Advokaten. »Lady Glyde maa i Nærværelse af et Vidne, eller, hvis De er meget forsigtig, i Nærværelse af to Vidner, skrive sit Navn under. Sker dette inden en Uges Forløb, vil Maalet være naaet og alle Bekymringer være overflødige. Hvis derimod. —«

»Ingen »hvis derimod,« afbrød Sir Percival ham hidsigt. »Naar det *maa* ske, saa skal det ske, det lover jeg Dem.«

»Fuldkommen rigtig, Sir Percival, fuldkommen rigtig, men ved alle Forhandlinger gives der to Alternativer, og vi Advokater holder mest af at regne med dem begge. Skulde der altsaa opstaa Vanskelighed, haaber jeg at kunne bevæge de paagældende Personer til at modtage en tre Maaneders Veksel. Men hvordan vi skal skaffe Penge, naar den Veksel forfalder? —«

»Ad Helvede til med Vekslen. Pengene kan kun rejses paa en Maade, og de skal være der paa Dag og Time. — Et Glas Vin, inden De rejser. —«

Mere hørte jeg ikke. Men det var ogsaa nok til at fylde mig med en forfærdelig Uro. Istedet for at gaa min Tur, begav jeg mig op til Laura og fortalte hende, hvad jeg havde hørt.

Hun modtog mine ubehagelige Nyheder med en Ro, der forbavsede mig. Hun kender aabenbart mere til sin Mands Karakter og Pengeforhold, end jeg hidtil har anet.

»Hvem tror Du den fremmede Herre har været, som for nogle Dage siden spurgte efter din Mand?« udbrød jeg.

»En, der har store Fordringer paa Sir Percival,« svarede hun. Disse er sikkert ikke Anledning til Advokatens Besøg i Dag.«

»Ved Du noget om disse Fordringer?«

»Ikke meget.«

»Du sætter dog ikke dit Navn under noget, Du ikke har læst, Laura?«

»Selvfølgelig ikke, Marianne. Hvad jeg kan gøre for at hjælpe ham paa en hæderlig Maade, det vil jeg gøre — for at Du og jeg kan leve saa behageligt og saa lykkeligt som muligt.« —

Sir Percival omtalte ikke Advokatens Besøg med et Ord. Dog havde Begivenheden hidført en paafaldende gunstig Forandring i hans Optræden. Han var saa elskværdig imod os, som han ikke havde været siden Forlovelsestiden i Limmeridge, og saa opmærksom mod sin Hustru, at selv Fru Fosco forbavset saa paa ham. — Hvad mon det har at betyde?

3. Juli. — En Begivenhedernes Dag. Jeg haaber af mit ganske Hjerte, at jeg ikke maa komme til at tilføje et Ulykkernes Dag.

Sir Percival traadte i Morges ind i Dagligstuen, hvor Laura og jeg stod paaklædte for at gaa ud, og spurgte efter Fosco.

»Vi venter ham hvert Øjeblik,« svarede jeg.

»Sagen er den,« fortsatte Sir Percival, idet han ophidset gik frem og tilbage i Stuen, »at jeg maa tale med Herr og Fru Fosco i Biblioteksværelset, og forresten med Dig ogsaa, Laura. —«

Han holdt inde nogle Minutter, og syntes nu at bemærke, at vi stod i Begreb med at gaa ud.

»Vil I ud nu?« spurgte han.

»Vi tænkte paa, at gaa ned til Søen, men hvis Du —«

»Nej, nej!« sagde han hastigt. »Mit kan vente til efter Frokost. Jeg gaar med til Søen.«

Det var ham aabenbart en Lettelse, at faa Sagen udskudt. Men jeg blev tung om Hjertet, da jeg anede, hvad der forestod.

Fosco og hans Hustru sluttede sig nu til os. Hun bar sin Mands Tobakspose og en Bunke Cigaretpapir. Han — som sædvanlig i Bluse og Straahat — medførte Pagoden med de hvide Mus og lo til dem og os med en uimodstaaelig Elskværdighed.

Ved det gamle Færgehus udspandt der sig en Samtale, der fik mig til fra nu af alvorligt at beklage den Indvirkning, som Fosco havde haft paa mine Tanker og Følelser.

Færgehuset var stort nok til at rumme os alle, men Sir Percival blev udenfor og snittede sig en Stok af en Pilegren. Vi tre Damer fandt rigelig Plads paa Bænken. Laura tog sit Haandarbejde frem, Fru Fosco rullede Cigaretter; jeg selv foretog mig som sædvanlig intet. Fosco legede med sine hvide Mus og underholdt sig med Sir Percival, der stod udenfor Døren.

»Det kalder nogle Mennesker malerisk,« sagde den sidstnævnte Gentleman, pegende paa Udsigten, »jeg kalder det rædselsfuldt. Min Inspektør siger, at der paa Søen her, ligesom paa det døde Hav, hviler en Forbandelse. Hvad

mener Du, Fosco? Ser Stedet her ikke ud, som om det var indrettet til et Mord?«

»Min gode Percival,« svarede den Adspurgte blidt, »hvad tænker du dog paa! Vandet er jo ikke dybt nok til at kunne skjule et Lig, og her er jo Sand overalt, som vil vise Morderens Fodspor. Stedet er efter min Mening daarligere egnet til et Mord end noget andet, jeg hidtil har set.«

»Sludder!« udbrød Sir Percival og svippede rasende med sin Stok. »Du ved godt, hvad jeg mener: Den skumle Egn — den ensomme Beliggenhed. Hvis du behager at ville forstaa mig, saa kan du det ogsaa!«

»Hør nu, Højstærede, sagde Fosco i samme blide Tone, »hvis en Nar ønskede at begaa et Mord, saa vilde din Sø sandsynligvis være det første Sted han udsaa sig dertil. En fornuftig Mand derimod vilde sidst af alt vælge det.«

Det pinte mig at høre, hvordan man satte den smukke Egn i Forbindelse med et Mord.

Laura gav mine Tanker Udtryk i Ord. Men Fosco slog det hele hen i Spøg.

»Det er smaaligt, at trække alting ned i det Latterlige,« bemærkede Laura nu med Fasthed. »De vil iøvrigt sikkert finde det vanskeligt, Herr Fosco, at nævne mig et Eksempel paa en fornuftig Mand, der samtidig var en stor Forbryder.«

Fosco trak paa Skulderen og lo venligt til Laura. »Meget muligt! svarede han. »Narrens Forbrydelse opdages, det gør den fornuftige Mands Forbrydelse ikke.«

»Lad dig ikke dupere, Laura,« spottede Sir Percival. »Sig til ham, at en Forbrydelse altid bærer Opdagelsen i sig selv. Der har du en god Moral. En Forbrydelse bærer altid Opdagelsen i sig selv!«

Med disse Ord opslog han en Latter, saa voldsom, at han forskrækkede os alle. —

»Det tror ialfald jeg,« sagde jeg, for at komme Laura til Hjælp.

Ser Stedet her ikke ud, som om det var indrettet til et Mord?

Sir Percival stødte sin Stok i Gulvet og gik.

»Den gode Percival!« udbrød Fosco, idet han fornøjet saa efter ham; »han er Offer for den engelske Spleen. Men min kære Miss Halcombe og min dyrebare Lady Glyde, mener De virkelig, at en Forbrydelse bærer Opdagelsen i sig selv?«

Jeg nikkede.

Fosco kælede for sine Ynglinge.

»Det er forunderligt,« sagde han, »saa let Samfundet trøster sig med nogle Fraser, hvor det drejer sig om dets allerværste Foreteelser. Det Maskineri, det har sat i Gang til Opdagelsen af Forbrydelser, er i en sørgelig Grad ufuldkomment, men alligevel — man opfinder blot et moralsk Epigram og siger, det er fortrinligt — straks lader alle sig dupere deraf. Altsaa: Intet er saa fint udregnet, at det ikke engang kommer for Dagens Lys, ikkesandt? Spørg da engang Dommerne, Lady Glyde, om det passer! Spørg Sekretærerne ved Livsforsikringsselskaberne om det samme! Læs Aviserne! Mon der ikke i Bladene findes Eksempler nok paa, at man finder Lig baade hist og her, uden at Morderne nogensinde opdages? Er Forbryderen en brutal, uvidende Nar, saa vinder Politiet en let Sejr; er han derimod en resolut, intelligent Mand, saa lider Politiet et Nederlag. Naar det triumferer, faar de hele Sagen optrevlet fra Ende til anden — i modsat Fald hører De ikke et Ord om den. Og paa dette skrøbelige Grundlag bygger De Deres gemytlige moralske Maxim, at Forbrydelsen bærer Opdagelsen i sig selv! Ja — alle de Forbrydelser, som De kender noget til. Men de øvrige?«

I dette Øjeblik kom Sir Percival tilbage.

»Maaske har De nogen Ret,« sagde jeg. »Jeg forstaar blot ikke, hvorfor De glæder Dem herover paa Samfundets Bekostning.«

»Forson dig hellere med dine Tilhørere,« udbrød nu Sir Percival spottende. »Sig til dem, at der ikke findes noget herligere paa Jorden end Dyden.«

»Dyden? hvad er Dyden?« bemærkede Fosco. »I hvert Land noget forskelligt. Der gives altsaa overhovedet ingen Dyd.«

Fosco lo indvendig, saa at to Mus i hans Vest af Skræk over Jordskælvet løb deres Vej. Han skyndte sig efter dem.

Vi var endnu saa forfærdede over hans kyniske Ord, at vi ikke var i Stand til at more os over denne omfangsrige Skikkelse, der var paa Jagt efter to smaa Mus. Endelig opdagede han dem under Bænken, hvorpaa vi sad. Han trak Bænken lidt til Side og tog de smaa Dyr; men pludselig knælede han og betragtede opmærksomt en Plet paa Gulvet.

Da han atter rejste sig, rystede hans Haand og hans Ansigt var ligblegt.

»Percival!« raabte han. »Percival! Kom herhen!«

Sir Percival havde ikke ænset os i de sidste Minutter; han var beskæftiget med at tegne Tal med sin Stok i Sandet. Nu gik han hen til Fosco.

»Blod!« hviskede Fosco ophidset. »Blod!«

Laura hørte dette Ord og vendte sig forfærdet mod mig.

»Der er ingen Grund til at være bange,« sagde jeg. »En lille tilløben Hund har blødt her.«

Alle saa spørgende paa mig.

»Hvorfra ved De det?« spurgte Sir Percival.

»Jeg fandt forleden Hunden døende, svarede« jeg. »Det stakkels Dyr har formodentlig forvildet sig ind i Anlæget og er bleven skudt af Deres Opsynsmand.«

»Hvem tilhørte Hunden?« spurgte Sir Percival. »Det var vel ikke en af mine egne?«

»Nej, det var ingen af Deres.«

»Men hvis var det da? Vidste Husholdersken det ikke?«

I dette Øjeblik erindrede jeg mig, at Mrs. Catherick overfor Husholdersken havde erklæret, at hun ikke ønskede sit Besøg omtalt til Sir Percival.

(Fortsættes.)

Engelsk Spisestue som Tegningen Kr. 425.

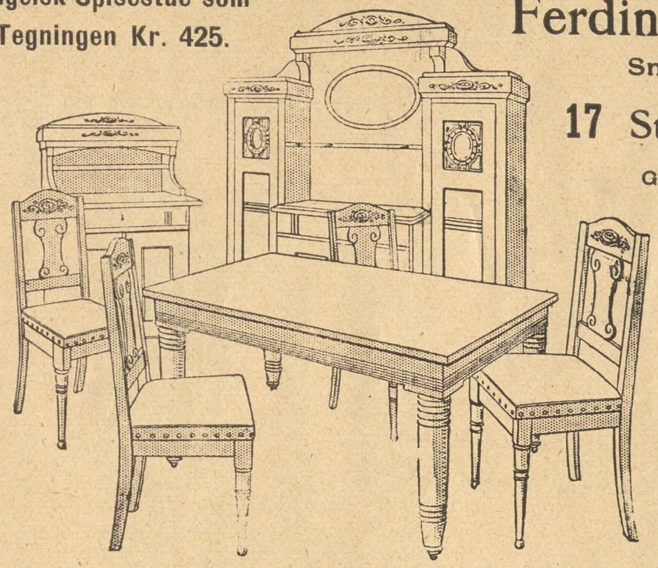

Ferdinand Olsen
Snedkermester.
17 Studiestræde 17
Grundlagt 1884.

Moderne Møbler til Spisestuer og Soveværelser

Maanedlige Betalingsvilkaar til kontante Priser

Afbetaling.
Thomsen's Magasiner for Elegant Herre- & Dame-Skræderi
Reel Behandling garanteres. Betalingsvilkaar efter Aftale.
Nicolaigade 13. Slotsgade 3. Ryesgade 128. Christianshavns Torv 6.

LYSÆGTE
FIONA KRONE-TAPET
GARANTI FOR HOLDBARHED

Vibe-Hastrups Læder-Creme gør Fodtøjet blankt og bevarer Læderet.

Tegning af Carl Jensen

Fruen: Hvor har De gjort af de Støvler, jeg forærede Dem i Gaar?

Tiggeren: Ak, tal ikke om det, Frue. Jeg sov sammen med en Skolekamerat paa Fællejen, og i Morges vaagnede han før mig!

Aalborg Banken.

(Mel.: Komme hvo som komme vil.)

Aalborg er en herlig By,
Stryger glad Profitten,
Den er kommet svært i Ry —
(Aalborg Akvavitten!)
Aalborg har de bedste Møer,
Tangomøer og Fæstemøer,
:|: Men blandt smaa Skavanker
Sine »Østers-Banker«. :|:

Hist hvor Vejen slaar en Bugt,
(Formet som en Slynge)
Ligger der en Bank saa smukt,
Vi om den vil synge.
Assistenterne i den
Var jo rene Gentlemen,
:|: Søgte sent til Senge,
Brugte mange Penge. :|:

Pengene de tog, o, ve!
Daglig fler og flere,
Sendte dem til »Monte C«
Og til Vexelerer.
Og en Dag de raabte: Ak!
Sikken væm'lig »Chek«-Tobak!
:|: Kommer Revisionen,
Saa har vi Ballonen. :|:

Revisionen kom med Fart,
(Rump, den strænge Herre!)
A. han tilstod meget snart,
Angav B., desværre.
B. trak C. i Sylten ned,
Kære, sikken Re'lighed!
:|: D., der spekulered,
Blev straks arrestered. :|:

A. og B. og C. og D.
Havde hugget daglig,
Ja, og E. og F. og G,
Ogsaa hovedsaglig!
Og i Retten har man set
Snart det hele Alfabet —
:|: Folk i Byen glor glad
— *Nu er Aalborg Storstad!* :|:

Robert Bly.

Europas Smilebaand

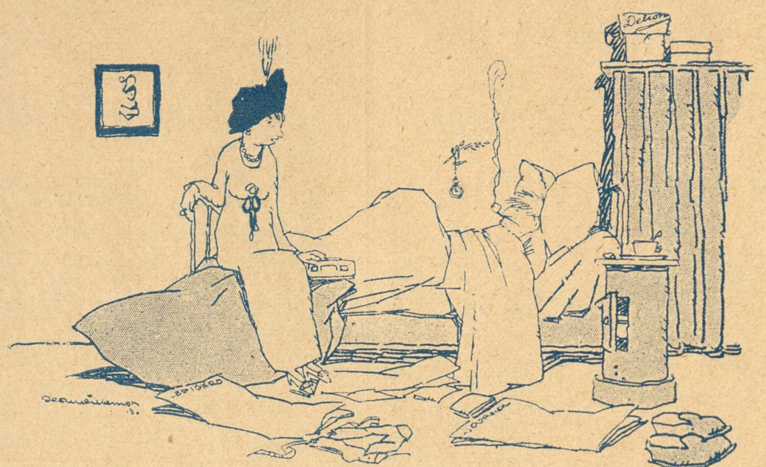

— Næ, naar jeg har besluttet noget, saa er jeg den mest ukuelige Energi. Nu har jeg besluttet at blive liggende hele Dagen i Sengen! (»Le Rire«.)

— Kære Professorinde, De ser saa altereret ud.

— Ja, tænk Dem, hvor distræt min Mand er ... i Dag har han købt en fin Boa til Kokkepigen og sagt mig op til den første! (»Fliegende Blätter«.)

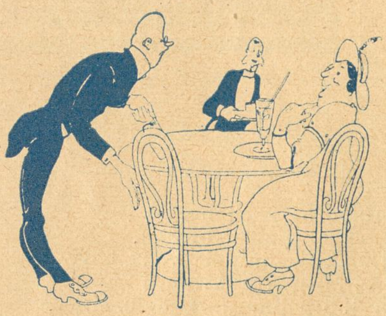

Herren: Tillader De, at jeg lægger Beslag paa denne Stol.

Den gamle Jomfru (henrykt): Med største Fornøjelse!

Herren: Tak, saa tager jeg den med hen til mit Bord. (»Meggendorfer Blätter«.)

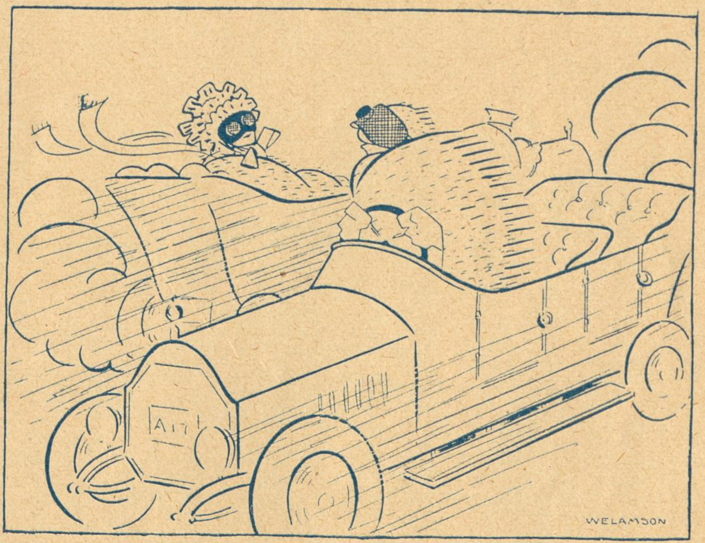

Kærlighed ved første Øjekast.

(»Søndags-Nisse«.)

En tyk, velklædt Herre kommer gaaende i Sneen, hvor han stamper Fødderne for at holde Varme. Saa kommer der en kvindelig Frelsersoldat, Herren køber to Eksemplarer af »Krigsraabet«, putter Papiret i Galoscherne og siger:

— Seså — nu å jag frälst! (»Strix«.)

Af alle Shagtobakker er CREMO den bedste til Prisen.

Rød Indmad

Præster.

Hr. Lützhøft løfted sin Finger:
»Klavs Berntsen, pas dine Sager!
Ellers spaar jeg for Sanden,
at Djævlen vort Fædreland tager!«

Hr. Lützhøft løfted sin Finger
og priste den dødes Minde.
Han talte om Mandens Dyder —
i Kisten laa der en Kvinde!

Hr. Lützhøft, vogt paa din Finger,
lad Tungen ej Næsten beklikke!
Men se — det er netop Sagen,
at det kan Præsterne ikke!

— *Poul Reumert* er begyndt at falde svært a' paa den.

— Hva', er han syg?

— Næ — han er begyndt *at ride!*

21/2. En Tandtekniker har hevet 24 friske Tænder ud paa en ung Pige. De gode Tandtrækkere plejer ellers ikke at være særlig billige, men om *ham* kan man da virkelig ikke sige, at han tog Munden for fuld. *Tværtimod!*

22/2. Betjent *Andst* blev frifunden: han havde bare løftet Drengens Hovede op. Af hele Anklagen mod den brave Panser blev der ikke saa meget tilbage, som der kunde ligge paa — en *Negl.*

23/2. Politiet fangede omsider Falskmøntnerne fra Danmarksgade, men Opdagerne havde det største Mas med at faa Parret til at tilstaa, hvor de havde deres Materialer fra. »At tale er *Sølv,*« sagde Manden, »men at tie er *Guld!*« — Ja, og Konen var bare *bly.*

Varetægt udi Middelfart
skal ikke være synderlig rart.

Retten løste dog Manden snart
(selv han mente: med middel Fart).

Stephensen, kold, habil og smart,
finder, at Tiden er alt for sart.

Døm dog ikke den Herre for svart —
husk: det er ovre ved — Middelfart!

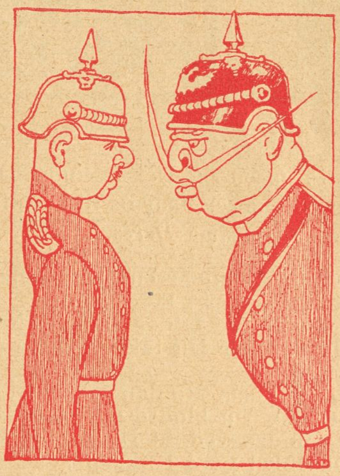

Preussisk Disciplin.

Kaptajnen: Hvadfornoget! En tysk Soldat med *engelsk* Skæg!

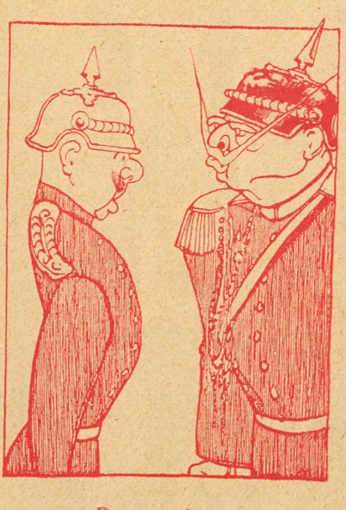

Rrrret det!!!

»Pierrette«.

Et Publikum i Gala ses
i pragtfuldt Toilette;
man venter spændt Fru *Galafrés,*
som danse skal Pierrette.

Der tem'lig haardt i Gulvet træd's,
naar hun gør Pirouette.
Folk synes, det er en Fadais,
at hun skal gi' Pierrette.

Ak! Hvor lidt Lax i hollandaise
ku' op Humøret sætte.
Selv for et Stykke Potkäs
man ofred' glad Pierrette!

Casinos Fremtid.

1. Skuespiller: — Har Du hørt, at Kammerraad *Petersen,* ogsaa kaldet »Leverposten« — Du ved ham, der har Toiletterne og Garderoberne i Casino — skal være Teatrets Leder i den kommende Sæson?

2. Skuespiller: — Hva', ska' *Leverpostejen* ha' Teatret, saa bliver der næppe gode Tider for »*Frikadellerne*«.

1. —: Hva' vil han spille?

2. —: Folkekomedie og Smaastykker.

1. —: Nu ja! Alle Bække smaa gør en stor Aa.

2. —: Apropos »alle Bække« . . . hva' siger *Albeck?*

1. —: At man særlig vil lægge Vægt paa *Toiletterne* i den kommende Sæson!

Majs.

Hauberg imødegaar Dit og Dat,
snart belevent, snart raat og plat,
regner om Natten, beregner om Dagen,
*for*regner sig dog — det er hele Sagen.

*

Der blev lovet Brækkerne en Aarsindtægt paa 2200 Kr., som imidlertid hurtigt viste sig at dale til 1400. Brækkerne gør i den Anledning Vrøvl, men med Urette — tror de virkelig, at de ikke maa betale noget for *Æren?* Den er vel nok den Smule Difference værd,

Aabent Brevkort.

Hr. Redaktør!

Laan mig en Million — siger De nej? — Skal jeg henvende mig til *Ole Olsen?* Tjep for de vilde! — Ole er genial! Ole er Dyrebeskyttelsesvenlig. Han laaner Penge ud til *Lamm.* Op med Skejserne, Ole! Gaar man en Dag og ikke har en Øre i Lommen til en Automatbajer — saa bare op til Ole. Kan man en Dag ikke klare Skatten — bare op til Ole! — Er den gnaven med Alimentationen, — op til Ole! — Skal Konen ha' en ny moderne Hat, — op til Ole! — Lirekassemanden staar i Gaarden og spiller og kigger, — op til Ole — Godnat Ole, Pengene ligger i Vindueskarmen! Og naar det saa kommer til Sykket, saa tør jeg filme 6 Bajere paa, at Ole siger nej. Ole vil trække paa Skulderen og sige: Herregud, jeg kan da ikke blive ved. Jeg har lige hjulpet Hr. Lamm. Hr. Olsen ved nok, hvem han hjælper. Han lukker bare det ene Øje, som en anden Ole Lukøje. Ak Gud, hvor der tjenes paa Filmen. En Million spiller jo heller ingen Rolle, naar man daglig giver 500 Kr. i Skat. Kære Hr. Red: giv mig den sidste Ole!

Deres lille Engel

Kresjan Blegdam.

Folkets Hus, Jagtvej 69 ❊ Selskabslokalerne anbefales.

G. A. Andersen. Vi kan godt tænke os at anvende Deres Tegning, der giver et fortræffeligt Vue over et vigtigt Parti af Jyllands Hovedstad!

Peter (som har forsøgt at lukke Spisekammerdøren op): Det gaar ikke, Lise, ingen af Nøglerne passer.
Lise: Saa er der ikke andet at gøre, end at vente til Mo'r kommer hjem. Og saa beder vi hende om noget, fordi vi har været saa artige, medens hun var borte,

C. K. Andersen, Dannebrogsgade. Vi ser godt, at De har anlagt Deres Tegning til en Forside, men vi har vægret os derved af Hensyn til Tekstens Umoralitet!

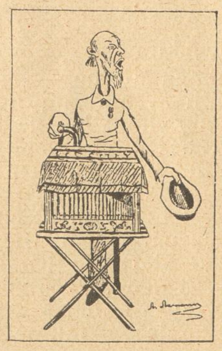

A. Aamann. Tak for »Helten fra Skanse Nr. 2«. Det er en ordentlig en paa Kassen, han har faaet.

— Jeg var saamænd kommen ud paa »Bær'en« i Søndags, der er ganske morsomt derude! Hvis bare vore »fine« Teatre havde saadan en Popularitet!
— Naa, hvad! Der er jo en Mulighed for, at »Dagmar« faar — »*Bæh'rens*«!

»*Troldungen*«. Vi har optaget Deres forfærdelige Brander for at trøste Hr. Behrens, der *ikke* faar Dagmar.

St. Jacobs Gæstehjem
Saxogade 80 (ved Istedgade). København.
250 propre Senge fra 40, 50 og 75 Øre.
Elektrisk Lys, Centralvarme og W. C.
Varme Retter fra 25 Øre serveres hele Dagen.
10 Minutters Gang fra Banen.

Tlf. 2589. **Folkets Hus** Tlf. 2589.
Enghavevej 40,
anbefaler sine Lokaler til Fester og Møder.
NB. Den lille Sal anbefales til Festiviteter Lørdage og Søndage i Sæsonen.
Søren Hansen.

J. P. Jacobsen. Det berømte Digternavn, De bærer, faar os til at optrykke disse Prøver paa *Deres* Lyrik:

At Jorden bliver en Jammerdal,
Det vil jeg slet ikke skjule,
Drik saa Du falder bedøvet hen,
Saa mærker Du ikke en Smule.

Og naar saa Mønten er soldet op,
Saa kan Du klodse og laane —
Værtinden ved, at Du har et Fjols
Til Onkel ovre i Skaane. —

Kære, lille *Henrik Rosenkrantz*! Den lille Tegning er ikke grinagtig nok til at redde Dem ud af Deres Pengetrang!

— Er der mere paa Flasken, Sofus?
— Ja, der ligger lidt i det ene Hjørne.

Oluf Christensen. Sikken et Par Hjørne-Sjovere! Er de tegnede efter levende Model?

Københavns Tilskærer-Akademi Nørrevoldg. 42.
Katalog over Tilskærekursus og Tilskæring af Mønstre sendes paa Forlangende.

Brug Worning & Petersens Xeroform-Sæbe
faas overalt
à 25 Øre pr. Stk.

Haveby ved Emdrup.
Et Areal ved Emdrupvej sælges i Parceller paa 1400 à 1500 Kv. Alen. Billig Pris og lille Udbetaling (1/10). Villabebyggelse. Ingen Udgifter til Vejanlæg. Grundene paavises af Jordbruger Røptke, Villa »Kirstine« ved Krematoriet, Tlf. Søborg 132.
Nærmere ved Overretssagfører Axel Guthmann, Vestervoldgade 96.

Harald Hansen. De har forøget Deres 21 Tegninger med 5 ny, men naar De hører, at ca. 300 *andre* Tegnere har afleveret en Portion paa gennemsnitlig 5 pr. Hoved, saa vil De forstaa, at selv »Ravnen«s saa gæstfri Spalter ikke langt nær formaar at følge med!

Storm-Petersens „Levende Billeder“. X.

(Fortsættes.)

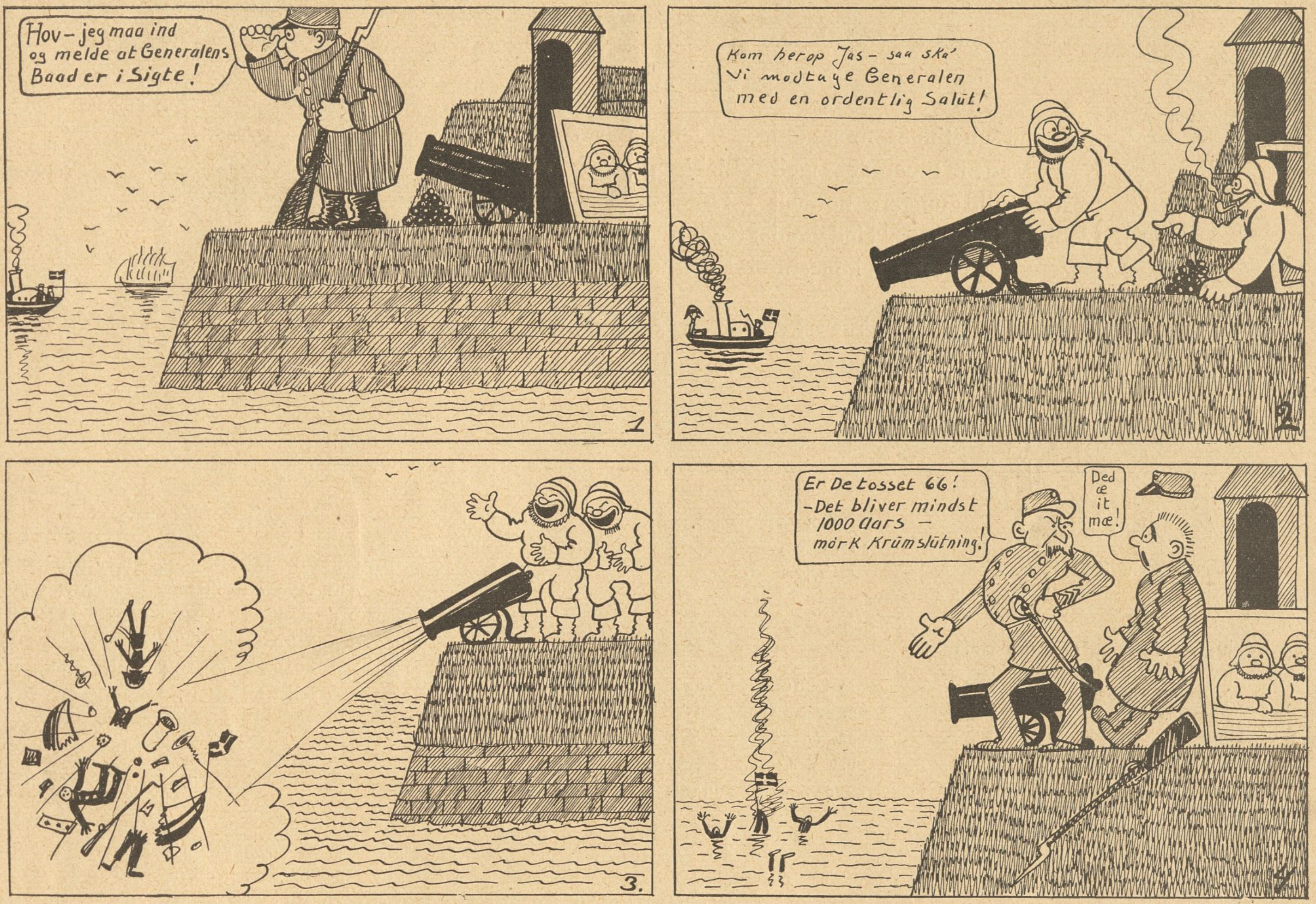

Til Lykke.

Doktorfruen: Ja, Ane, i Dag har De jo tjent os tro og redelig i 15 Aar, og derfor skal De ogsaa have en Present. Se her har De en Anvisning fra min Mand, som er villig til at operere Dem for Blindtarmsbetændelse — for halv Pris!

Livets Besværligheder.

Lille Svend har faaet Skænd af sine Forældre og udbryder omsider —: Ja, hvordan jeg end bærer mig ad, saa er det forkert. Løber jeg rundt, skælder Fa'r ud, fordi jeg slider paa mine Sko — og staar jeg Hovedet, bliver jeg skældt ud af Mo'r!

Ikke helt tilfreds.

En gammel Pebermø vinder ved en Velgørenhedsfest et Cigarrør. Hun stirrer en Stund paa sin Gevinst og udbryder saa —: Ak, ja, nu vilde jeg bare ønske, at jeg havde en Mand til dette Mundstykke!

Overanstrengt.

— Hvor er Baron Leverhjerte henne? Jeg har ikke set ham en hel Uge.

— Han ligger til Sengs, syg af Overanstrengelse.

— Hvad er der da hændt ham?

— Aa, hans Tjener havde fri forleden Dag, og saa maatte Baronen selv trække sit Lommeur op!

Av, Rikke!

En ældre ugift Lærerinde vil forsøge at faa sine Elever til ved Hjælp af Bevægelser og Gestus at forklare, hvad de ønsker sig i Fødselsdagsgave, og for at vise et Eksempel gaar hun stiv og strunk op og ned ad Gulvet, hvilket skulde forestille: *Tinsoldater.*

— Naa, Børn, hvad ønsker jeg mig saa til min Fødselsdag?

Lille Peter: *En Kæreste!*

I gode Fodspor.

Konen (til sin Mand, der henad Morgenstunden kommer krybende op ad Trappen) — Skammer Du dig ikke ved at komme saadan hjem? Hvad tror Du vores Logerende siger til det?

Manden: Bare rolig Mutter, han kommer krybende om et Øjeblik!

Situationens Herre.

Dommeren: Naa, De har altsaa begaaet Indbrud hos Vinhandleren og stjaalet ikke mindre end 100 Flasker Vin. Kunde mindre ikke have gjort det?

Tyven: Nej, jeg skal sige Dem, Hr. Dommer, det er en en gros-Forretning, og de udleverer ikke mindre Kvantum!

I sidste Øjeblik.

— Nu har jeg pantsat mit Ur, mine to Ringe, min Slipsnaal, mit Sølv-Cigaretetui, hele min Sommergarderobe og fem Gange mit Æresord — nu vil jeg ikke haabe, at jeg skal til flere Karnevaler!

Spørgsmaal og Svar.

Turisten: Er Kartoflerne syge i Aar?

Bonden: Det tror jeg ikke — de klager sig i hvert Fald ikke!

Naar Sygdom har ødelagt Appetitten

bør man ubetinget forsøge med Liebig's Kød-Ekstrakt. Naar Maden tilberedes med „Liebig", vil Maven næsten altid fungere normalt i Løbet af kort Tid. Liebig's Kød-Ekstrakt indeholder Kødets værdifuldeste Stoffer i koncentreret Form.

Liebig's Kød-Ekstrakt

bliver stadig anbefalet af Lægerne som „Mavevækker".

Lige til.

En gammel Bondekone, som lider af et Hjerteonde, kommer op til Lægen i den nærmeste Købstad.

Lægen (idet han slaar Konen jovialt paa Skulderen): Naa, lille Kone, hvad har saa De paa Hjertet?

Konen: Fedt! — Hr. Doktor.

Godt Raad.

Den fattige og sultne Mand: — Gode Herre, hjælp mig lidt; jeg er ukendt her, kan ikke faa noget Arbejde og ved hellerikke, hvordan jeg skal komme herfra.

Den rige og velvillige Mand: — Ja, det er en meget kedelig Historie, og jeg kender det saa særdeles godt, for jeg har selv været ude for noget lignende.

Men gør, som jeg gjorde ovre i Liverpool, da jeg var i en lignende Forlegenhed — pantsæt Deres Automobil!

Nemt nok.

— Min Søn, sagde den kloge Fader, naar Du ved, hvad Du vil, og bare vil hvad Du kan, og kan hvad Du vil, og ved at Du kan, hvad Du ved — saa har Du Chancer for at blive en dygtig Mand.

Træf.

Fængselsbetjenten (til den Besøgende): Se, her i denne Celle sidder en ung Mand, der er bleven Indbrudstyv ved at læse en Forbryderroman, — og i Cellen der ved Siden af sidder Forfatteren til Romanen!

Fine Folk.

Baron Gyldendusk: Jeg kan regne min Slægt helt tilbage til Noah. Der var en Gyldendusk med ombord i Arken, men jeg tror ikke, der fandtes nogen Tusindkrone.

Baron Tusindkrone: Nej, for vi havde vor egen Baad!

Fanget.

Jensen: Ja, hvis De har set min Hund stjæle en af Deres Pølser, saa maa jeg vel betale den. Hvad koster den?

Pølsemageren. 2 Kroner. Det var en fin Spegepølse.

Jensen: Nej, undskyld, det var en almindelig Kødpølse; jeg har selv spist det halve af den!

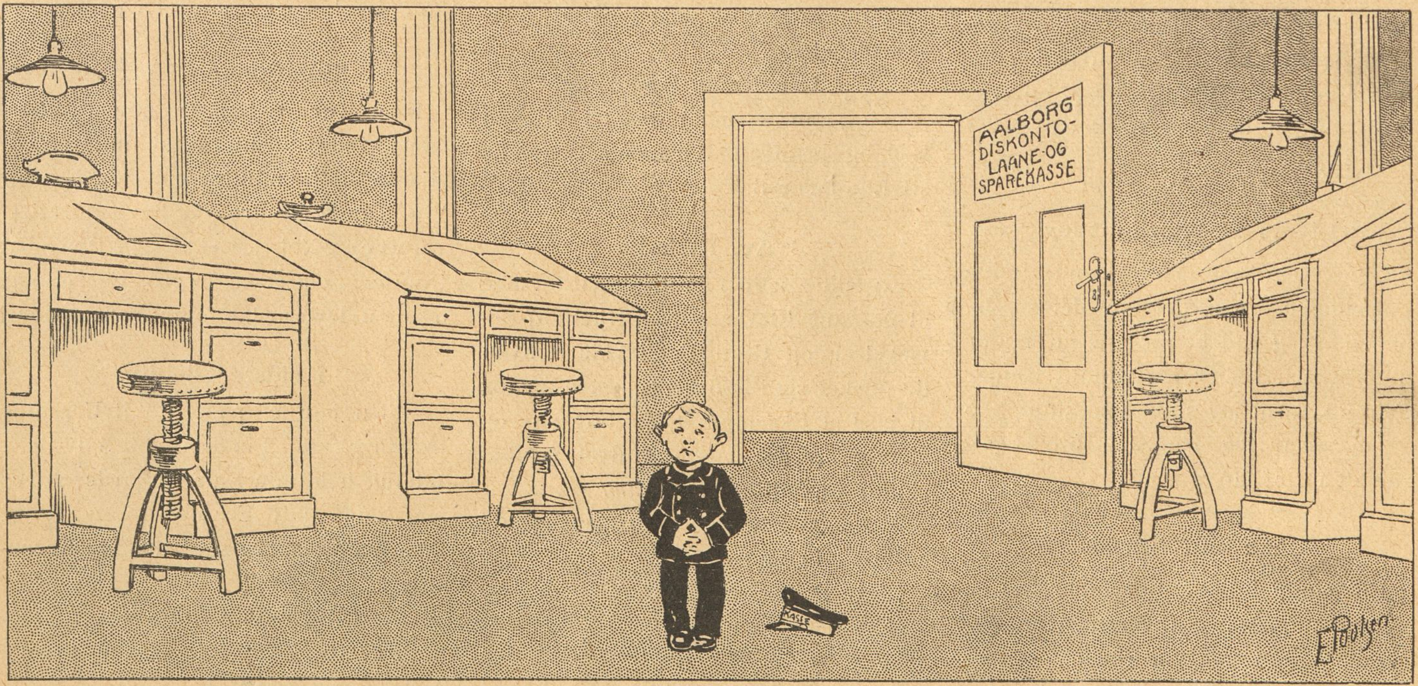

Tegning af Emil Poulsen.

Resten af Personalet i Aalborg Sparekasse efter at Politiet havde været der.

Tegning af Anton Hansen.

Jensine Christine Salome din Dans
Er ikke mer særlig besnærende!
Se, dengang Du stod i din straalende Glans,
Du *hugged'* de to forhenværende . . . .

Nu vilde Du føle Dig morderlig glad,
Og dit Ry vilde højt blive skreget,
Hvis *Zahles* Hoved Du fik paa et Fad,
. . . . Men hvordan mon det gaar med dit eget?

De forenede Bryggeriers CENTRAL HVIDTØL- Ren fyldig Maltsmag
SKIBSØL- Udpræget Skibsølstype

AF **A. C. MEYER.**

I

Drengetiden.

Jeg er født i 1858 paa Fandens Fødselsdag, den 11 Juni. Fødested: Fælledvejen 11, St.

Min Far var Detailhandler, oprindelig Skomagersvend. Hans nærmere Forfædre var Ørkenrøvere eller Steppebeboere fra russisk-tatarisk Omraade. En af dem opnaaede at blive Underkok ved Kejserens Hof, men formodentlig har han svedet Grøden, for han stak af, vistnok paa falsk Pas, saa det er højst sandsynligt, at jeg slet ikke hedder Meyer. Hans Søn eller Sønnesøn slog sig ned i Landsbyen Ballerup ved København, og her fik Slægten et umiskendeligt sjællandsk Præg. Jeg, dens Benjamin, har imidlertid faaet det tatariske Ydre og visse røveriske Instinkter, der tydeligt nok peger tilbage paa en lav Kultur.

Min Farfar har nok for den Sags Skyld været af en lignende Støbning. Han havde Trækfuglenaturen i sig, hvilket ikke var heldigt for en Bogbindermester og Jordemodermand. Det gik ham galt til Slut. Han havde en Nat lagt sig til at sove under Højbro og blev funden i livløs Tilstand.

Jeg har aldrig haft den Ære at kende ham personlig. Han var død, førend Storken afleverede mig. Heller ikke min Fa'r har jeg haft noget egenligt Bekendtskab til, fordi han døde, da jeg var 3 Aar gammel.

Paa mødrene Side er der ogsaa en hel Del Romantik. Min Mormor var Husjomfru paa en stor Herregaard. Hun og Herremanden forelskede sig i hinanden. Det har ikke været saadan en hel flygtig Historie, for hun fik først et Barn og saa et til. Det var nok Meningen, at Husjomfruen skulde have været Godsejerfrue, men det behagede ikke Herremandens stramtandede Søster, og saa kom Børnene i Pleje, min Mo'r et Sted ovre paa Møen. Hun blev som ganske ung Tjenestepige i København og lærte her min Fa'r at kende.

Husjomfruens »Skam« holdtes saa godt skjult for Verden, at hun blev ved at gaa som »Jomfru« hele sit Liv igennem.

Gammel Karikatur af A. C. Meyer.

Da hun blev gammel, opnaaede hun paa den Konto en fast Understøttelse af et Fideikommis for mange Aars tro Tjeneste paa Herregaarden. Naa, jeg, der er Jomfruens Dattersøn, har hende jo til en vis Grad at takke for alt, selv Fornavnet. Hun hed Charlotte og jeg fik efter hende Navnet Charles. Herremanden hed Adolf Frederik, og det hedder jeg med. Jeg har bare for en Nemheds Skyld strøget Frederik og kaldes overalt for A. C.

Som født med Sejrsskjorte burde jeg egenlig være bleven et lykkeligt Menneske, og ved Lykken forstaar de fleste i vore Dage Rigdom. Men min Mo'r havde trods al sin Ømhed og Opofrelse ikke skænket Sejrsskjorten nogen Opmærksomhed. Den blev kastet bort, og det skal betyde, at Lykken svigter. Det har slaaet til for mit Vedkommende. Pengene har aldrig befundet sig vel i mine Lommer. De stikker af ligesaa hurtigt som de kommer. Paa det Punkt har jeg altid været i permanent Uheld. — —

Mine ældste Erindringer tilhører Tiden omkring Krigsaaret 1864, og jeg var den Gang en udpræget Chauvinist, som følte en glødende Harme ved Meddelelsen om Dannevirkes Rømning. Fra Begyndelsen af Tredserne og til noget efter min Konfirmation boede min Mo'r med mig og min 4½ Aar ældre Broder paa Fælledvej 3 i et 2 Etages Hus, der var forbunden ved fælles Gaard med Ejendommen paa Hjørnet af Nørrebrogade. Kælderen, vi beboede, var indrettet til Beværtning, og over Nedgangen prangede et stort Skilt med Navnet »Enigheden«. Der har, saa vidt jeg mindes, ogsaa kun nogle faa Gange været etableret Slagsmaal dernede.

Men en rigtig skidt, usund Kælder var det, og Beværtningslivet laa ikke ikke rigtig for min Stemme. I Kælderen søgte det aller fattigste Proletariat paa Nørrebro: Folk af Arbejderklassen, Handelskoner, Hjørne»sjovere«, ja selv Ladegaardslemmer fra Kasernen paa nuværende Aaboulevard.

Fortsættelse: **Jeg »spænder« fra Skolen. — Da jeg holdt Noderne for Borgermusiken. — Jeg fornærmer Kejser Wilhelm. —**

Arbejdernes Brændselsforretning. Odense.

Kontor **Havnen.**

Telefon 989.
Klingenberg 1989.

M. H. Cohen & Lamm,

Vekselerere & Bankiers.

Holmens Kanal 24 St.

Telefon 7895 og 7896.

HERMAN JUST's

Pariserfarveri og kemiske Tøjrensnings-Anstalt.

Hele Dame- og Herregarderober renses og farves uden Opsprætning. Specialitet: Gardin og Møbelstoffer. Dekartering af Dame- og Herrestoffer.

Pustervig 3. Tlf. Byen 1537 y.
Raadmandsgade 2. Tlf. Taga 113.

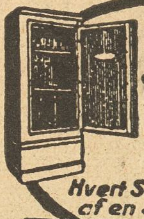

Peter Sørensen
Nørrevoldgade 22
Eneste Specialfabrik for Pengeskabe i Danmark.
Hvert Skab bukket af en Staalplade.
Telf. Byen 2336 x. Telf. C. 228.

Sælg til Eksport.

Deres gamle Kobber, Messing, Zink, Bly og Jern, Bly, Zink og andre Metalasker, gammelt Gummi, nye Skræderlapper, strikkede Uldklude samt gl. Papir til

JOH. P. BOLDT

Aabenraa 21, Hj. af Hausergade, København.

Telf. Central 7784.

NB. Varer fra Provinserne afregnes pr. omgaaende.

De træffer det rigtige ved at købe Deres **Forlovelsesringe** hos *Fritz Heimbürger*
Købmagergade 63—65.

Forsamlingsbygningen

Koldinggade 4.

Store og smaa Lokaler, moderne indrettet, anbefales de ærede Foreninger.

Restauration — 2 Billarder.

Telefon Øbro 1132.

Joh. Olsen.

LIND-HANSEN CLICHÉES

KØBMAGERGADE 67-69

Spar Penge hos NOLFI

Køb Senge — der varer længe

Spiralsenge fra 7,00.
Pufsenge fra 12,00.
Jernsenge fra 3,50.
Barnesenge fra 6,00.

Divaner fra 15,80.
Kommodes.
Sofasenge med Plyds 25 Kr.
Chaiselonguer

Puder, Dyner, Vat, Divan og Uldtæpper billigst og bedst

GRIFFENFELDTSGADE 50—50 A

Telf. Nora 1533 y.

GEORG C. MØLLERS EFLGR.

HOVEDKONTOR: Vimmelskaftet Nr. 42, 2. Sal. (Yorks Passage.)

Telefoner: 913, 1124, 7980, 3313.

LAGER: Badstuestræde 9—11. Fiolstræde 12—14. Kongens Nytorv 8.

Vinkyperens Telefon: 6351. Byen 1722 x.

Middelstandens Sygekasse,

Nordre Frihavnsgade 30,

Telefon Øbro 2991.

Virker ogsaa som Hjælpekasse.

Optager Mænd og Kvinder indtil 60 Aar uden Kontingentforhøjelse overalt i Danmark uanset Aarsindtægt.

Frit Lægevalg. Forlang Prospekt.

Agenter antages.

DET DANSKE MÆLKE-COMPAGNI

Pasteuriseret og raa sød Mælk	Pasteuriseret Kærne Mælk
Daglig nykærnet Smør	Telefoner 5858 - 2712

TELEFON 3684.

S. JOHANNESSON's

TELEFON 3684.

Svineslagteri.

Udsalg: **Højbroplads 13.**

Største Udvalg.

Statskontrol med Trikinundersøgelse.

Rester udsælges billigt Fredag og Lørdag fra Kælderen.

Arb. Ligkistemagasin.

55, Vesterbros Torv 55.

Telf.: Central 9375.

3, Blaagaardsgade 3.

Telf.: Central 5708.

GENUINE LUNDs-CALORIC PUNCH

Oplag hos Carl Qvistorffs Eftfl., Johan Lund, Kjøbenhavn.

Udgaar hver Torsdag. Abonnementspris: 1 Kr. 25 Øre Kvartalet, 10 Øre om Ugen. Enkelte Numre udenfor København og paa alle Jernbanestationer 15 Øre. Abonnement kan tegnes i København i Nørre Farimagsgade 49, Stuen, og i Provinserne paa samtlige Postkontorer og hos Boghandlerne. Annoncer modtages paa Kontoret, Nørre Farimagsgade 49, Stuen, Telefoner Central 1395 og 7495. Udgivet af socialdemokratiske Foreninger. Clichéer ved H. Matzens Reproduktionsanstalt.

F. E. BORDING KØBENHAVN

Tegning af PROESSDORF.

— Kære Ella, jeg har bestilt en fin, ny Foraarshat til Dig.
— Bare de saa vil skynde sig at gøre den færdig, at den ikke gaar af Mode imens —!

Redigeret af AXEL WESSEL

RAVNEN

Nr. 11. Torsdag den 12. Marts 1914

Tegning af Harriet Fischer-Clausen.

De unge Damer i fordums Tid
kun svor til Lyrikens Faner,
de granskede Digte med megen Flid
og Guvernanteromaner.

Men alt gaar fremad. „Poetisk“ Bras
ej krystes længer i Favnen —
de unge Skønheder nutilda's
forstaar at goutere **„Ravnen“**.

Andels-Anstalten TRYG.

De Forsikredes eget *kooperative* Foretagende.

Største Nytegning i Norden.

TRYG er særlig anlagt for ugelønnede og mindre Bemidlede.

TRYG styres og ejes af de Forsikrede selv.

Alle *bør derfor livsforsikres i* TRYG.

AFBETALING

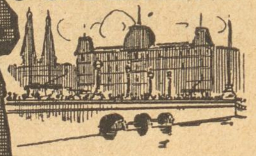

CARL JACOBSEN & CO.

Nørrefarimagsgade 64.

LYSÆGTE FIONA KRONE-TAPET
GARANTI FOR HOLDBARHED

Sygepleje Artikler,

garanteret **fineste Kvalitet,** en gros Pris. **Fordelagtig** Prøvesending forsendes i København og Provinserne mod 1 Kr. i Frimærker eller Efterkrav.

Risiko udelukket. Skriv i Tide til
Eksporthuset Skandia,
Frihavnen C 5,
København Ø.

Har De Tandpine,

brug da altid
Chr. V. Mendes berømte Dentin à 45 Øre, som hurtigt stiller de hæftigste Smerter.
Advarsel mod Efterligninger.

Indregist. **9, Kronprinsensgades nye Materialhandel 9.**

Holbergsgade 6

Sygeplejeartikler.
Gummivarer 2. Prisl.

HY GI

Gummivarelageret „Hygi", København V.

Man bør

støtte Arbejdernes Kooperative Foretagender og købe sit Forbrug af Brød og Øl i

Forbrugs- og Spareforeningen Aalborg.

Bestil hos vore Kuske eller i Udsalgsstederne disse Varer.

Grovt Hvedebrød

fra Arbejdernes Fællesbageri, fremstillet af sammalet Hvede. Udmærket for svage Maver og Blegsottige.
Bedre og mere velsmagende end Grahamsbrød.

Missionsarbejdets Vanskeligheder.

Amerikansk Humoreske

ved **Orla Bock.**

Der er ingen, der har oplevet saa meget mærkeligt her paa Jorden — eller maaske rettere — der kan fortælle saa mange mærkelige Oplevelser — hvad aldeles ikke er ensbetydende — som D'hr. Forretningsførere for de ambulante Circusselskaber. — Vi kender jo herhjemme i København et Par Pragteksemplarer af Racen, og ham der fortalte denne Historie [stod ikke tilbage for nogen af disse. — Han var en ægte Type paa disse kosmopolitiske Vagabondnaturer, hvis »Fødeland« er der, hvor de i Øjeblikket tjener deres Penge, og hvis Sprog er en Sammenblanding af Brokker fra alle mulige Tungemaal. — Og alle har de det tilfælles, at de kan fortælle en Historie, saa Øjnene staar stive i Hovedet paa mere naive Tilhørere. »Mine mærkeligste Oplevelser har jeg i Grunden haft udenfor Circus,« sagde han engang, da vi sad ved en Sjus i Circuscaféen, »som f. Eks. den Gang, da jeg var Konge af Lagilolo.«

»Konge?« lød det lidt mistroisk fra Selskabet.

»Ja! Netop Konge. — Det var i Begyndelsen af Firserne — der blev jeg paa Anstiftelse af den højærværdige Hr. Pastor James Bekker dømt til, fra Barkskibet »General Jackson«, at blive sat ud i aaben Baad i det stille Hav og drive omkring for Vind og Vove! — Ser I, jeg var den Gang Klovn af Profession, Baptist af Religion! —

Skibet havde haft baade Modvind og Storm og andet ganske nederdrægtigt Vejr at slaas med, og der begyndte at mangle baade Vand og Proviant.

Blandt Passagererne var blandt andet den nævnte Pastor Bekker i Egenskab af Missionær paa Rejse til en fjærn Øflok. — Han begyndte paa sit Omvendelsesarbejde allerede mens vi var ombord, og hele Forsamlingen gik over til hans Lære med Undtagelse af mig, det var mig jo nemlig umutigt, eftersom jeg var Baptist. — Det ærgrede jo den go'e Pastor aldeles umanerligt og for at hævne sig, fik han bildt Besætningen ind, at det var umuligt at vente godt Vejr, saalænge der var en Person ombord, der ikke vilde lade sig omvende. Derved opæggede han Besætningen imod mig, og de fulgte hans Raad og satte mig ud i en Jolle med samt min Kiste og mine Klovndragter og til Tonerne af en rask Sømandssang — Højærværdigheden sang

Tegning af Helgo Jørgensen.

selv for — lod de mig drive af Sted, hvorhen Skæbnen vilde føre mig.

Næste Dag fik jeg Øje paa en Ø, som senere viste sig at være Lagilolo, og paa Stranden stod der en hel Masse Indfødte og gloede paa mig. Da jeg ikke var rigtig paa det rene med, hvad det var for en Slags Publikum, riggede jeg mig op i mit flotteste Klovnkostume, og da Baaden drev i Land, begyndte jeg at sluge Ild og Blaar, plukke Kanonkugler ud af Ørene og Næsen og lave en hel Del af mine andre Trick, og derved jagede jeg hele Selskabet en ganske antagelig Skræk i Livet.

Der var netop lidt Revolution paa Øen i disse Dage og Befolkningen havde just delikateret sig med at æde en Tronprætendent. — Nu var de i Færd med at se sig om efter en rask Mand, der kunde gifte sig med den retmæssige Konges eneste Datter.

Den retmæssige Konge han var nemlig selv, for et Par Maaneder siden, bleven ædt af den føromtalte Tronprætendent. Inden jeg vidste et Ord af det, var jeg pludselig gift med Kongedatteren og samtidig Konge af Lagilolo.

De indfødte talte forresten ganske godt engelsk, det havde de lært af de udsendte Missionærer, som de som Regel havde siddende paa Fedestald i nogle Maaneder.

Jeg talte lidt med min nye Kone om disse Missionærer. Hans Højærværdighed Pastor Bekker havde nemlig medens vi var sammen om Bord paa »General Jackson«, talt ret ofte om Kolleger der var sendt ud før ham.

»Kender Du en Missionær, der hedder Efraim Weber?« spurgte jeg min Dronning »han skal være saadant et prægtigt Menneske?«

»Ja han var meget lækker, og dejlig mør,« sagde min Kone, »vi var kun kede af, at han var saa lille!«

Jeg blev jo lidt uhyggeligt berørt, men jeg tænkte, »det skal nok lykkes mig at kurere dem.«

»Kendte du ogsaa en, der hed Jocumson fra Indiana?« spurgte jeg.

»Ja, bevares,« sagde Mutter »det var en ækel lang mager, vindtør Rad, han smagte slet ikke af noget!«

Jeg havde ikke været Konge mere end en Maaned, før jeg paabød at al Kanibalisme skulde ophøre. — Det var ikke alene min Samvittighed, der opprørtes, men jeg var jo ligefrem nødt til at forbyde det, jeg kunde jo ellers ikke være sikker paa, at de ikke en skønne Dag puttede mig selv i Gryden.

Det var omtrent en Maaned efter at jeg havde udstedt dette Forbud, at der ankom en ny Missionær til Øen. Han sendte mig sit Visitkort, og jeg læste til min store Forbavselse:

James Bekker.
Pastor og Missionær.

(Sluttes i næste Numer.)

Den uheldige Charles som Maler.

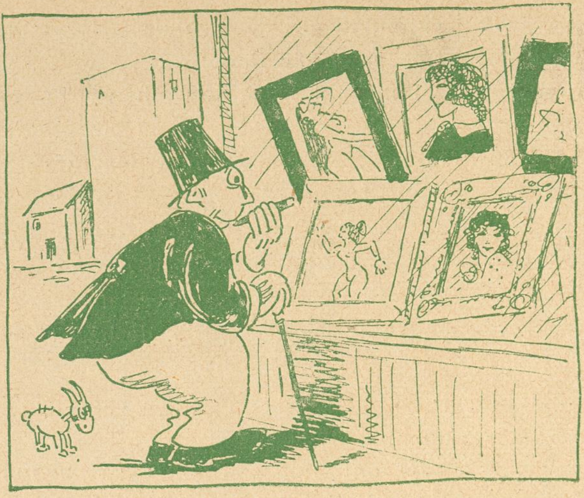

1. Ej, ej, var det ikke en Ide at forsøge sig som Maler? Saa kunde man lave saadan nogle dejlige Malerier!

2. Charles farer som en Raket hen til en »Farvelade« og gør omfattende Indkøb.

3. Forhaabningsfuldt og stærkt belastet med »Kunstgenstande« iler han til sit Hjem.

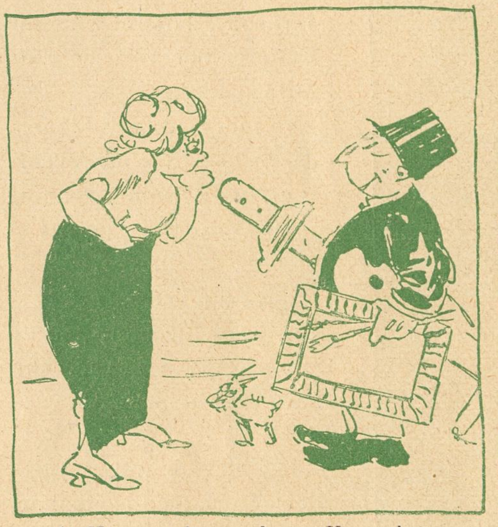

4. Her modtager hans Kone ham med alt andet end Begejstring — især da hun hører, at han har bestilt kvindelig Model!

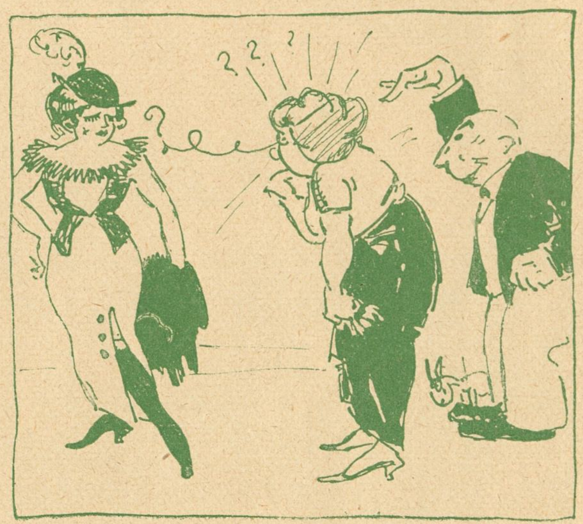

5. Modellen ankommer, og medens Charles er henrykt, skyder Fruens Øjne Lyn.

6. Nej, Du kan tro nej, gamle Sviregast, hvis Du skal ha' kvindelig Model, saa har Du værsgo' — *mig*!!

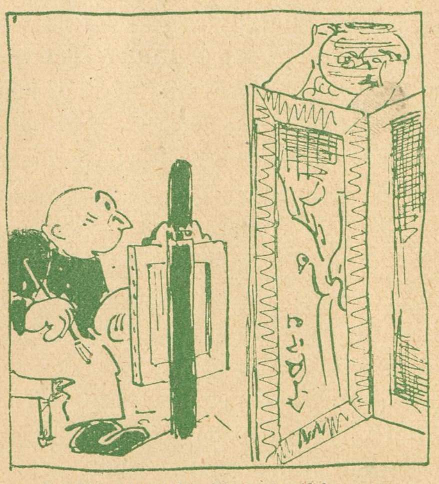

7. *Den* havde Chas jo ikke regnet ud! Men her staar Fru Chas Model til »Havfruen med Guldfiskene«.

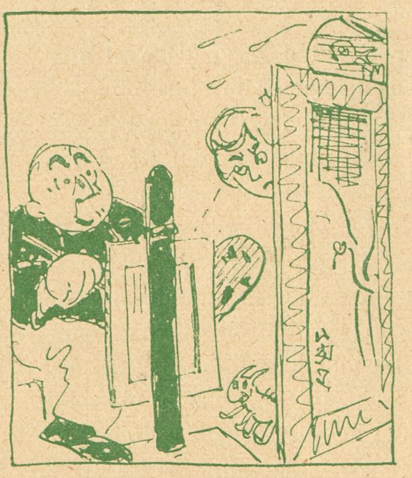

8. Da Fruen har »staaet« en halv Times Tid, taber hun Taalmodigheden. — Skal *det* være mig?! Sikken noget Bras!

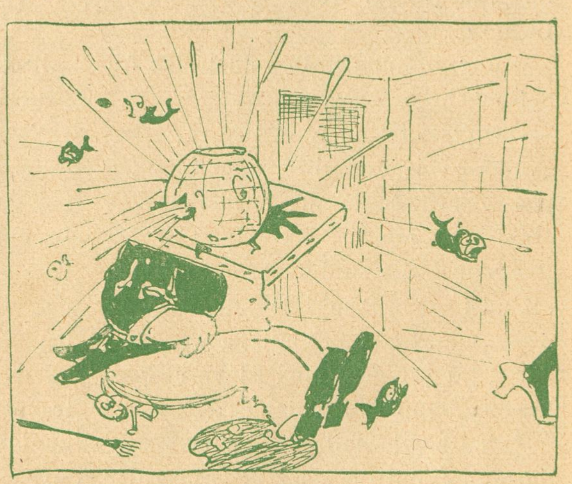

9. Tjæp! Smadrer den fornærmede Frue hele Fiskeriet ned i Hovedet paa den uheldige Kunstmaler Charles! — *Afgang!*

Af **C. B. Møller & Co.s Cigaretter** fremhæves:

Rosa No. 101 og 102	15 Stk.	10 Øre.	
Monaco, oval, Kork	10 -	10 -	
Sherrys No. 3, stor, Kork ..	10 -	25 -	

Den gaadefulde Kvinde.

En Kærlighedsroman.

(Illustreret af Harriet Fischer-Clausen.)

Jeg var imidlertid gaaet for vidt til at kunne trække i Land, uden at vække en Mistanke, der maaske gjorde Sagen endnu værre.

»Jo,« sagde jeg nu, »Husholdersken kendte den. Hun udtalte, at den tilhørte Mrs. Catherick.«

Sir Percival havde indtil nu staaet inde i Færgehuset, medens jeg var udenfor. Men saasnart han hørte Mrs. Cathericks Navn, kom han ud og stillede sig lige overfor mig.

»Hvordan kunde Husholdersken vide, at det var Mrs. Cathericks Hund?« spurgte hun.

»Mrs. Catherick havde den med sig, da hun kom hertil.«

»Kom hertil? Hvor var hun da henne med den?«

»Inde i vor Dagligstue.«

»Hvad Djævlen havde hun dér at gøre?«

Maaden, hvorpaa han gjorde dette Spørgsmaal, var næsten endnu mere fornærmende end selve Ordene.

Jeg vendte mig tavs bort fra ham.

I samme Øjeblik lagde Fosco Haanden paa hans Skulder og sagde i en overtalende Tone:

»Rolig, rolig, min kære Percival.«

Sir Perhival saa sig vredt omkring, tøvede lidt, men gik saa efter mig og gav mig til min største Forbavselse en Undskyldning.

»Tilgiv mig, Miss Halcombe,« sagde han. »Jeg har i den senere Tid ikke været rigtig rask, det har gjort mig lidt irritabel. Jeg ønsker imidlertid gerne at vide, hvad Mrs. Catherick vilde her. Naar kom hun? Var der andre, der saa hende, end Husholdersken?«

»Jeg vil spørge Husholdersken selv,« bemærkede Fosco tørt.

»Fuldkommen rigtig!« sagde Sir Percival. Med disse Ord vendte han om og gik tilbage mod Huset.

Foscos Bevæggrund til at optræde som Mægler røbede sig, saasnart Sir Percival vendte os Ryggen. Han gjorde mig en Masse Spørgsmaal med Hensyn til Mrs. Catherick og hendes Besøg i Blackwater Park, som han ikke havde kunnet fremsætte i Vennens Nærværelse. Jeg svarede saa kort som muligt, da jeg havde besluttet at undgaa enhver Tilnærmelse mellem ham og mig. Laura kom ham dog ubevidst til Hjælp, idet hun forelagde mig nogle Spørgsmaal, som jeg maatte besvare, om jeg ikke vilde gøre mig til Sir Percivals Medviderske. Enden paa det hele blev, at Fosco inden fem Minutters Forløb vidste lige saa meget om Mrs. Catherick og de Begivenheder, der paa en saa sælsom Maade havde bragt os i Forbindelse med hendes Datter Anna, som jeg selv.

Virkningen af min Forklaring var bemærkelsesværdig. Saa fortrolig Fosco end er med Sir Percival, anede han dog aabenbart intetsomhelst om Anna Cathericks Eksistens. Det bibragte mig den faste Overbevisning, at Percival maatte have tvingende Grunde til at dække over Historien, naar han ikke engang havde omtalt den til sin bedste Ven.

Vi var imidlertid naaede tilbage til Huset.

Da vi gik gennem Korridoren, traadte Sir Percival os imøde fra Biblioteket. Han syntes at have Hastværk og saa bleg og bekymret ud.

»Jeg maa desværre rejse,« begyndte han — »i Anledning af en Sag, der ikke kan udskydes. Jeg kommer tilbage i Morgen; forinden vil jeg gerne have den lille Forretningsformalitet overstaaet som jeg talte om i Morges. Laura, vil Du komme med ind i Biblioteket. Det vil kun opholde Dig nogle Minutter. Maa jeg ligeledes ulejlige Dem, Fru Fosco? Jeg ønsker blot, at Du og Fruen underskriver et Dokument som Vitterlighedsvidner. Kom med det samme, saa er det overstaaet.«

Jeg stod et Øjeblik stille paa Gangen, medens mit Hjærte bankede heftigt, og bange Anelser indsneg sig hos mig. Saa gik jeg langsomt op til mit Værelse.

Netop som jeg lagde Haanden paa Dørklinken, hørte jeg Sir Percival raabe nedefra:

»Jeg maa bede Dem igen komme ned. Det er Foscos Skyld, Miss Halcombe. Han er idiotisk nok til at gøre Indvendinger imod, at hans Kone er Vidne, og tvinger mig derfor til at bede Dem træde til istedetfor.« —

Jeg traadte med Sir Percival ind i Biblioteket. Her kom Fosco mig imøde.

»Jeg beder mange Gange om Tilgivelse, Miss Halcombe,« sagde han. »De ved, hvilke Karaktertræk man tillægger mine Landsmænd i England? Vi Italienere er efter John Bulls Mening alle af Naturen lumske og underfundige. Gaa ud fra, at jeg ikke danner nogen Undtagelse. Altsaa: det er et Udslag af min Underfundighed, at jeg ikke kan tillade min Hustru at bekræfte Lady Glydes Underskrift, naar jeg selv er Vitterlighedsvidne.«

»Der er ikke Skygge af Grund til hans Vægring,« sagde Sir Percival. »Jeg har forklaret ham, at den engelske Lov tillader Mand og Kone at være Vitterlighedsvidner paa samme Dokument.«

»Jeg indrømmer det,« sagde Fosco. »Englands Lov siger ja,« men Foscos Samvittighed siger nej.«

Han spredte sine tykke Fingre over sit Bryst og bukkede højtideligt.

»Jeg er rede til at skrive under,« sagde jeg, »saafremt jeg ellers ikke ser nogen Anledning til at nære Betænkeligheder.«

Nu tog Sir Percival Dokumentet frem og forlangte, at Laura skulde underskrive.

Men Laura gjorde Indvendinger og ønskede først at læse Papiret.

»Hvor længe vil Du lade mig vente,« raabte han rasende. »Jeg siger Dig jo, at der ingen Tid er til at læse det igennem: Giggen venter udenfor. Nu spørger jeg Dig én Gang for alle: vil Du skrive under eller ej?«

»Ifald min Underskrift forpligter mig til et eller andet, har jeg dog en vis Ret til at vide Besked med, hvori Forpligtelsen bestaar,« sagde hun.

Han tog Dokumentet og slog i Bordet med det.

»Kom kun frem med det!« raabte han. »Du er jo saa sandhedskærlig. Bryd Dig ikke om Miss Halcombe og Fosco — sig kun rent ud, at Du mistror mig.«

Fosco lagde sin Haand paa Sir Percivals Skulder, men han rystede den ophidset af sig. Fosco gentog ikke destomindre Manøvren.

»Bekæmp din ulyksalige Heftighed, Percival,« sagde han. »Lady Glyde har Ret.«

»Ret!« raabte Sir Percival. »Har en Hustru Ret til at mistænke sin Mand?«

»Du har Uret i at beskylde mig for at mistro dig,« sagde Laura. »Spørg Marianne, om jeg ikke gør ret i at forlange, at man meddeler mig dette Dokuments Indhold, før jeg underskriver.«

»Jeg ønsker ikke at appellere til Miss Halcombe, svarede Sir Percival; »Miss Halcombe har intet med Sagen at gøre.«

Jeg havde hidtil ikke sagt noget og vilde ogsaa helst tie. Men Lauras bekymrede Ansig, saavelsom hendes Mands Uforskammethed lod mig intet Valg.

»Undskyld, Sir Percival«, sagde jeg, »men som et af Vidnerne mener jeg dog at have med Sagen at gøre. Lauras Indvending synes mig rimelig, og hvad mig selv angaar, saa kan jeg ikke paatage mig et Vidnes Ansvar, saalænge hun ikke er bleven underrettet om, hvad hun underskriver.«

»En nydelig Forklaring,« udbrød Sir Percival. »Naar De en anden Gang er Gæst i et Hus, Miss Halcombe, raader jeg Dem til ikke at tage Konens Parti imod hendes Mand, ovenikøbet i et Anliggende, der ikke angaar Dem.«

Jeg sprang op, — som havde han slaaet mig. Men Gud være lovet, min Kærlighed til Laura fik mig til atter rolig, at sætte mig ned. Hun vidste hvad jeg led, og saa paa mig med taarefyldte Øjne.

»Kom her og skriv under,« raabte Sir Percival fra den anden Side af Bordet.

»Skal jeg,« spurgte hun mig hviskende.

»Nej,« svarede jeg. »Retten er paa din Side; underskriv ikke; før du har læst Papiret.«

»Kom her og skriv under,« gentog Sir Eercival rasende.

Atter lagde Fosco sig imellem.

»Percival,« sagde han, »husk du taler med Damer.«

Sir Percival vendte sig maalløs af Raseri imod ham. Men Foscos Jernhaand greb ham i Skulderen, og med fast Stemme gentog han roligt:

»Husk, Du taler med Damer.«

De saa' nogle Øjeblikke paa hinanden.

Saa gjorde Sir Peecival sin Skulder fri, betragtede mørkt Dokumentet og sagde med en Mine som et uartigt Barns:

»Jeg vil ikke fornærme nogen. Men min Hustrus Halsstarrighed kan faa en Engels Taalmodighed til at briste. Jeg har sagt hende, at det hele er en Formsag, hvad kan hun saa forlange mere? For sidste Gang, Lady Glyde, vil De underskrive eller ikke?«

Laura gik hen til ham og tog atter Pennen.

»Jeg underskriver gerne,« sagde hun. »naar du kun vil behandle mig som et tænkende Væsen. Jeg bringer med Glæde ethvert Offer, saalænge det ikke kan skade nogen eller —«

»Hvem taler om at bringe Ofre?« afbrød han hende med en Mindelse af den tidligere Heftighed.

»Jeg vilde kun sige,« fortsatte hun, »at jeg er rede til alt, som jeg kan gøre med Ære. Hvordan kan du blive saa opbragt over, at jeg ikke vil underskrive et Dokument, om hvis Indhold jeg intetsomhelst ved. Jeg finder det temmelig haardt, at du tager mere Hensyn til Foscos Skrupler end til mine.«

Disse Bemærkninger fik atter Sir Percivals Raseri til at slaa ud i lys Lue.

»Skrupler!« gentog han. »Dine Skrupler! Det er noget sent, at begynde med de Narrestreger. Jeg troede, du var færdig med alle dine Særheder, da du gjorde en Dyd af Nødvendigheden og giftede dig med mig.«

Saasnart disse Ord var udtalte, kastede Laura Pennen, saa' paa ham med et Udtryk, jeg aldrig før har set i hendes Øjne, og vendte ham taus Ryggen.

Denne stærke Tilkendegivelse af Foragt var saa lidt i Overensstemmelse med hendes Karakter, at det bragte os alle til Taushed. Der laa sikkert noget skjult under hendes Mands grove Ord, der havde en særlig fornærmende Betydning.

Fosco saa' dette ligesaa tydeligt som jeg.

Idet jeg traadte hen til Laura, hørte jeg ham hviske til Sir Percival: dit Fæ!

Vi forlod Værelset.

»Du hørte, hvad han sagde,« hviskede Laura ophidset til mig. »Men du ved ikke, hvad han vilde sige dermed.«

— Kom her og skriv under!

I dette Øjeblik hørte vi Giggen køre bort.

Laura fortsatte:

»Jeg har skjult meget for dig, af Frygt for at bedrøve dig, Marianne. Du aner ikke, hvordan har behandlet mig — jeg kan ikke fortælle dig det — jeg vilde briste i Graad — senere vil jeg maaske blive i Stand dertil. Efter at du har taget mit Parti, vil han lægge al Skylden paa dig, ifald jeg stadig vægrer mig ved at underskrive. Hvad skal vi gribe til?

Havde vi dog blot en Ven, der kunde raade os — en, som vi virkelig kunde have Tillid til!«

Hun sukkede dybt.

Jeg læste i hendes Ansigt hvem hun tænkte paa.

»Vi maa prøve paa at hjælpe os selv,« sagde jeg. »Lad os rolig snakke sammen om Sagen, Laura — gøre vort bedste, for at ordne den saa godt som muligt.«

Da vi sammenholdt det, som vi vidste om hendes Mands Pengeforhold med hvad jeg hørte Advokaten udtale, kom vi til den uundgaaelige Slutning, at det mystiske Dokument maatte være affattet i den Hensigt at laane Penge, og at Lauras Underskrift var nødvendig hertil. Vi var tillige overbeviste om, at der skjulte sig et Bedrag af den allertarveligste Art under hele Affæren.

Det var ikke Sir Percivals Vægring ved at vise os Indholdet, der bragte mig denne Overbevisning; thi denne Vægring kunde ligesaa godt være udsprungen af hans herskesyge Karakter. Min eneste Bevæggrund til at mistro ham, var hans forandrede Opførsel lige siden mit Gensyn med ham i Blackwater Park: jeg var nu overtydet om, at han under hele Forlovelsestiden i Limmeridge havde spillet Komedie.

Efter nogen Overvejelse besluttede jeg, at skrive til den eneste ærlige Mand, vi i Øjeblikket kunde regne med: Mr. Gilmores Kompagnon, der ledede Forretningen, saalænge vor Ven, Mr. Gilmore selv, laa paa Landet for at søge Rekreation.

(Fortsættes.)

Lauritz Byrge,
Forenings- & Selskabslokaler.
Selskaber indtil 170 Kuverter.
Baade større og mindre Lokaler.
Dansk Arbejder Loge,
Blegdamsvej 26. Telf. 6405.

P. A. Fischer's
Farve- og Fernisfabrik.
Stengade 10—12. Telefon 952.
Detailsalg af alle Malervarer færdige til Brug, til Dagens billigste Priser.

HERMAN JUST's
Pariserfarveri og kemiske Tøjrensnings-Anstalt.
Hele Dame- og Herregarderober renses og farves uden Opsprætning. Specialitet: Gardin og Møbelstoffer. Dekartering af Dame- og Herrestoffer.
Pustervig 3. Tlf. Byen 1537 y.
Raadmandsgade 2. Tlf. Taga 113.

DANSK LIGBRÆNDINGS FORENING
Kontortid: Kl. 11—3, samt Mandag og Onsdag 5—7, Fredag 6—9.
Aaboulevard 16.
Tlf. Nora 2812.
Tilkendegivelser og alle Oplysninger sendes gratis.
Enhver kan blive Medlem.

Peter Sørensen
Nørrevoldgade 22
Eneste Specialfabrik for Pengeskabe i Danmark.
Hvert Skab bukket af en Staalplade.
Telf. Byen 2536 x
Telf. C. 228

Tandlæge Edv. Møller,
Købmagergade 30, 2.
udfører enhver Tandbehandling til smaa Priser. Samvittighedsfuldt Arbejde. Bedøvelse hele Dagen. Konsultationstid 10—3½, 6—7 Eftm. og 10½—12 Søndag. Telefon 8181.

W. Bähncke & Co.
Assurance.
Niels Juelsgade 3.
Telf. Central 128 og 129.

Wilsons Gummivarelager
12, Gothersgade 12.
Alle Sygepl.-Artikl. sendes mod Efterkrav. Ill. Katalog

Frihavns-Spøgelset.

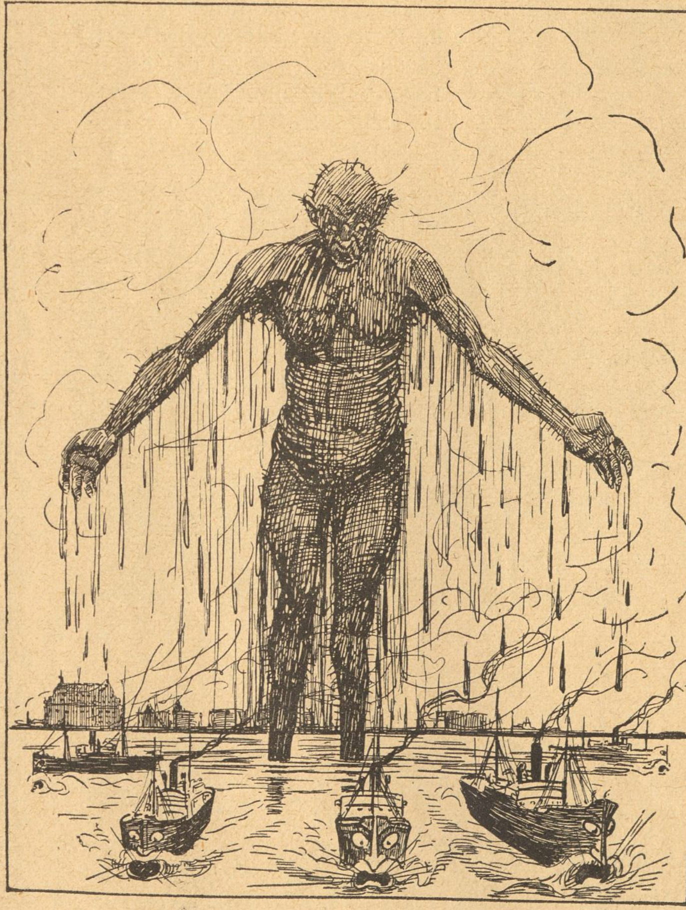

Tegning af Chr. Bogø.

Hauberg og *Bergsøe*, nu er det snart Vaar,
End Eders Spøgelse for Frihavnen staar.
Tag Jer nu sammen, se Sagen lidt nøgter — —
Thi alle Slags Skibe forfærdet flygter!

Jacobsens Villa
eller
hvem skal ha' den?

Hist hvor Vejen slaar en Bugt,
Tæt ved Carlsbergs Viadukt,
Ligger der et Hus saa smukt,
Vældig skønt og lidet brugt.
Jacobsen, det ved enhver,
med Familie bo'de der.
Nu skal Huset — som en Spore —
Skænkes en af Danmarks Store.

Georg Brandes fandtes go',
Til den Villa at bebo,
Mod at holde Gaarden ren,
Som en rigtig god Mæcen.
Fri for Rotter, Mus og Møl,
gratis tilsendt Pilsnerøl,
Og hvis han er særlig mag'lig,
Faar han fire Kasser daglig!

Otto Benzons Kunstnerblik
Til en Apotek-Butik
Kunde lave Huset om,
Flere *Piller* saa der kom.
Tænk, han kunde dér til Vaar
Spille »For- og Efteraar«.
Naar Flaskerne flinkt han skylled',
Saa tjente han da til Øllet!

Faar *Witzansky* dette Bo,
Saa fik *København* da Ro!
Rambusch her fik dejlig Plads,
Naar Ballonen mangled' Gas!
Rørdam kunde ved en Sjus
Hvile ud sin Pegasus.
Aage (Prins af Kongeætten)
Her fik Tag paa *Etiketten!*

Stop, nu faar jeg en Ide:
Læser, vil Du gærne se,
»Jacobshus« som fint Hotel,
Et for Folk med *Æres-Gæld?*
Værten findes meget let —
Bergsøe skal bestyre det!
Adgang kun for de smaa lækre
Frihavns-Krybe-Skruebræk're!

Robert Bly.

EUROPAS SMILEBAAND

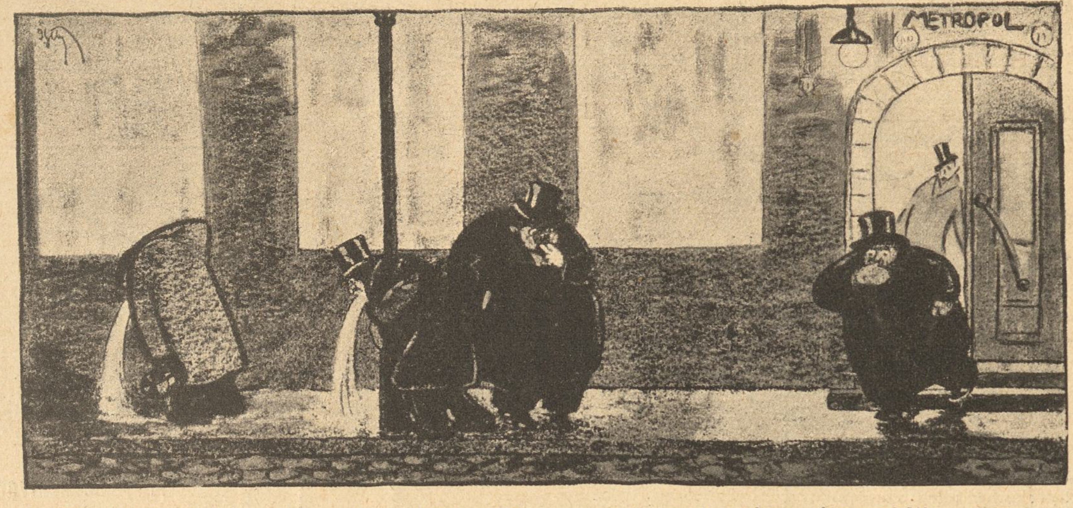

»Republik — hick — hela mitt — hick — inre reser sig mot tanken på republik — öupp!«
(»Naggen«.)

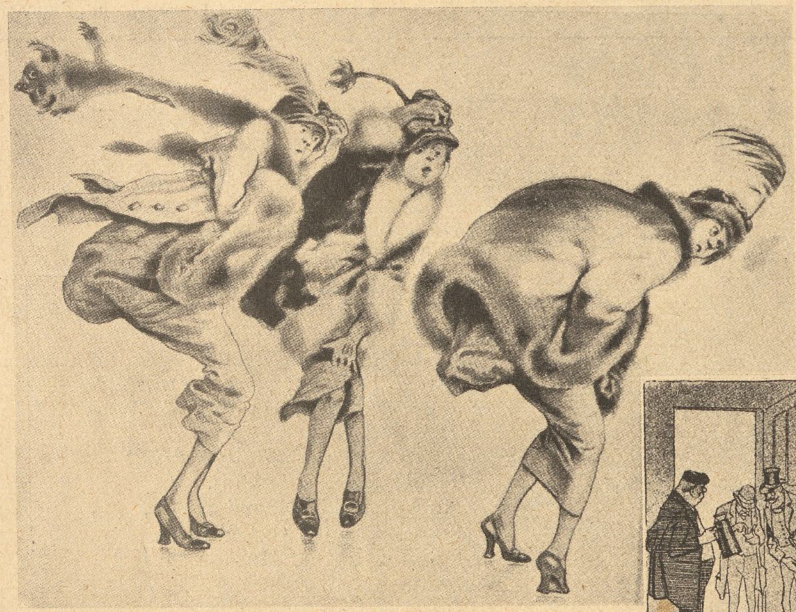

Modedamer i Blæsevejr.
(»Fliegende Blätter«.)

De høje Kødpriser.
Værten (ved Døren): I Dag er Entreen til Restaurationen 35 Øre, men saa vil der ogsaa hver halve Time blive baaret to stegte Kotteletter gennem Lokalet!

— Skall jag förstå detta så, att jag alltså inte kan räkna på er fröken dotters hånd? (»Strix«.)

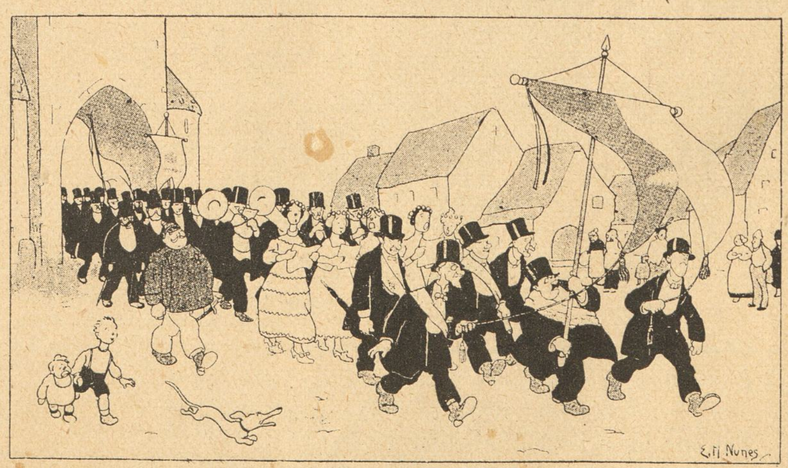

Fanebæreren: Hold igen med Snorene, for Fanden! Jeg er s'gu da ikke noget Sejlskib! (»Meggendorfer Blätter«.)

AALBORG OG A. BRØNDUM & SØN'S AKVAVITTER.

Rød Indmad

— Men Du godeste, hvad læser jeg — —?

»Flinke Syersker i fine Chemiser antages.«

— Uha! der foregaar vist forfærdelige Ting paa disse københavnske Systuer!

$^{1}/_{3}$. Nu har Nyrop-Larsen indlemmet Borgmester Borups Kaffekop i Raadhusmusæet. Det Eksempel vil naturligvis smitte.

— Utvivlsomt. Det bliver nok til en hel Koppe-Epidemi.

$^{27}/_{2}$. Ak ja, hvor Kunsten dog stadig stiger! Nu har Politiet fundet paa, at Forbryderne foruden Fingeraftryk ogsaa skal aflevere deres Haandskrift; det skal hjælpe paa deres Paagribelse i Fremtiden.

— Var det ikke ogsaa en Ide at krydsforhøre dem i Geografi og Fædrelandshistorie?

I Præstekjolen er der atter Sus,
igen maa Klingbeutlen virke,
men tal dog ikke om „Luthers Hus",
sig hellere — „Tiggernes Kirke"!

Højres Ændringer.

Tre Gange bragte Højre til Verden
et Barn med Bylder og hæslig Sot —
alle der saa paa Barnets Færden,
hviskede stille: »Født Idiot!«

Fjerde og femte Gang barsled Højre —
Ungerne laa i uhyggelig Ro,
Højre var glad, men da man saa' nøj're
til, var de — dødfødte begge to!

Københavns Grundejerforening har udgivet en Lejekontrakt, der paa adskillige Punkter afviger en Del fra, hvad der hidtil har været Skik og Brug. Vi citerer her nogle af de nye Paragrafer:

§ 14.

Skulde Lejligheden vise sig at være ubeboelig, forhøjes Lejen med 100 Kr. aarlig.

§ 19.

Lejeren bekoster selv Lejlighedens Istandsættelse før Indflytningen, Malingen efter de af Malerlavet fastsatte Bestemmelser.

§ 23.

Lejeren maa ikke sætte Børn i Verden uden efter i hvert enkelt Tilfælde at have indhentet Ejerens skriftlige Tilladelse.

§ 30.

Musik efter Kl. 4 Middag er forbudt. Selskaber skal anmeldes tre Maaneder forud til Ejeren, der ligeledes modtager en Liste over de indbudte Gæster, af hvilke han kan stryge, hvem han maatte ønske.

§ 34.

Skulde Lejere afgaa ved Døden, uden Ejerens paa stemplet Papir affattede Tilladelse, betaler de efterlevende en Konventionalbøde, stor tre Aars Leje.

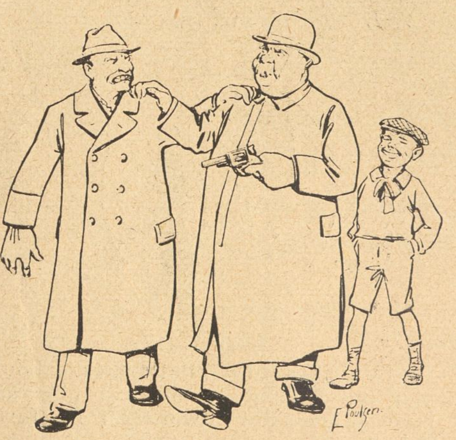

$^{2}/_{3}$. Den er go' med de to Opdagere, som var ude paa det samme Spor og gensidig anholdt hinanden. Ingen af dem vilde tro, Modparten var Opdager.

— Jamen, der er virkelig begge d'Hrr. undskyldte!

Majs.

Højrepressen er ganske skør,
den høres over hele Tor'et —
de stakkels Kreatur' galer og gøer,
som var de — *betalt* for 'et.

*

Opslag i Frihavnen.

De ærede Skruebrækkere anmodes høfligst om i Tilfælde af Kæfert eller lign. at henvende sig til Luxusforvalter *Nielsen*, der stedse vil være rede med Sild, Kaffe og andre Stimulanser.

*

Kan Brækkerne ej tjene nok ved Kranen,
saa hugger de Føden i Samaritanen;

Bank.

— Hvad siger Du til, at Bankassistent *Larsen* i Aalborg købte sig en Villa i *Hasseris*.

— Jeg siger, at han skulde snarere *ha' se' Ris.*

$^{3}/_{3}$. Nu har en Restauratør fundet paa at kalde sit tyske Øl Animatorøl i Stedet for Salvatorøl. Er det mon et godt Navn?

— Godt og godt. Prisen paa Øllet er nu trukket saa højt op, saa han maatte hellere kalde det *Elevatorøl!*

Den blaa Bog.

Raage Harald Forfatter, f. Himlen maa vide hvor — thi naar *han* ikke staar i *Kraks* blaa Bog, saa kan man være stødt Peber paa, at Hr. R. er født paa Mariager Overdrev eller et andet for en Københavner mindre »nobelt« Sted, der ikke egner sig til enradet Figurfrakke med 5 Pund Vat i Skuldrene. Elsker at gaa paa »Strøget« med et aandfuldt Udtryk i sit ædle Aasyn, og er altid at finde mellem »Hesten« og »Vesten«, hvis han ikke netop ligger paa »Dagmar« eller »laver den« paa »Kongen af Danmark«, hvor han digter sine skønneste Epistler. —

Gaar under Navnet »Herregaardenes Adresseavis« formedelst sin Kærlighed til Herregaardsfrøk'ner, hvis sugende Kys i Rugmarken er en af denne Digters faa, men betydningsfulde Specialiteter.

Geni af Guds uendelige Miskundhed. Skriver vatterede Romaner og silkeforede Teateranmældelser. Besidder et blødende Hjærte, opladt for al Slags Reklame og svært med paa, »hvad man taler om«.

Denne Gang er det om *Raagen i Ravnen.*

Næste Gang: Forf. *Poul Westergaard.*

A. H., Nyborg. Historien med Assistenten og de to Piger er jo ganske sjov, men der mangler det vigtigste — Pointe! Der sker ingenting; Historien løber ud i Luft — og *det* maa den ikke!

Elly N. De spørger, om De kan gaa saadan til Karneval? Ja, det kommer ganske an paa, om det er i Koncertpalæet eller i Kongo!

Møller og *Øegaard.* I Betragtning af, at De har været to om Tegningen, maa den siges ikke at svare til Anstrængelserne, og vi er heller ikke sikker paa, at Meyers Mave vil vække saa stor Moro, som d'Hr. aabenbart forventer. Prøv noget mere originalt!

Hun: De er jo fuld Mand.
Han: Nej, jeg har kun børstet mine Støvler med Zig-Zag Skocream.

Kære *Aage!* Deres Mand maa være en stor Beundrer af bemældte Sværte, siden han har givet Hundens ene Ben og sin egen Hage en Omgang med!

A. Aa. Teksten til Deres bedende Skruebrækker var os komplet uforstaaelig og Tegningen var jo ikke *saa* god, at vi vilde lægge vort Hoved i Blød for at finde den et forsonende Selskab.

Forlov-elsesringe 14 & 18 Karat.
Th. Halgreens
Specialforretning.
Gothersgade 34, ligefor Regnegade.
Fabrikation en gros ved elektrisk Motor & Udsalg. Ingen Filialer.
NB. Kun massive Ringe. 14 Karat fra 7 Kr., 18 Karat 10 Kr.
Ringe af simplere Kvalitet føres ikke. Forretningen etableret 1880

Baronesse v. X. er blevet Medlem af den hemmelige Orden Kæden. Da hun skal køre til det første Møde, siger hun til Chaufføren:
— Ved han nu ogsaa — lille Petersen — hvor Kæden ligger?
Chauffør (forlegen): Jo — Deres Naade — jeg kommer selv somme Tider der og faar mig en Svingom.

F. Jensen. Vi vidste ikke, at »Kæden« er en hemmelig Orden; men da De nu har røbet det, vil *vi* ikke gøre nogen Hemmelighed af, at vi synes Baronessens Kostyme befinder sig i en aabenbar Uorden.

V. L. P., Kolding. Ska' nok kom'.

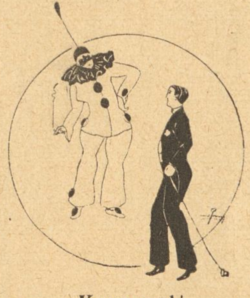

Karneval!

Frk. Julie (til Hr. Petersen, der kommer ind trækkende en Prop efter sig i en Snor): Gud, hvad skal De forestille?
Hr. Petersen: En Proptrækker.

C. P. Ja! Der er meget Grin til i Verden! Tror De ikke, at den unge Mand hen paa Morgenen bliver »Bjørnetrækker«?

E. F. D. De har sendt os følgende:

Hvad er allersortest?
En blind Neger i sort Frakke, som i den ravnsorte Midnat sidder i en fireetages dyb Kælder og spiser Kønrøg og drikker Blæk.

Hvis De selv har fabrikeret den Vittighed, saa ved vi noget *endnu* sortere: Deres Samvittighed! Hvorledes ser forresten en *fireetages* dyb Kælder ud?

O. Laugsand. De skal nok ved Lejlighed faa Deres Ønske opfyldt.

Københavns Tilskærer-Akademi Nørrevoldg. 42.
Katalog over Tilskærekursus og Tilskæring af Mønstre sendes paa Forlangende.

„Blomsterbazaren“
Nørrebrogade 207 o Tlf. Taga 205
Smagfulde Kranse og Buketter sendes overalt i Byen
Specialitet: Foreningskranse.
Prompte Ekspedition.
Ærb. *E. Rosendal.*

Schulstad Ludvigsen
Maltet Brød
Giv Agt paa Varemærket

Brug
Worning & Petersens
Xeroform-Sæbe
faas overalt
à 25 Øre pr. Stk.

Villaby ved Emdrup.
Et Areal ved **Emdrupvej** sælges i Parceller paa 1400 à 1500 Kv. Al. **Billig Pris og lille Udbetaling** (1/10). Bebyggelse kan finde Sted straks. Ingen Udgifter til Vejanlæg. — Paavisning af **Jordbruger Røpke**, Villa »Kirstine« ved Krematoriet, Tlf. Søborg 132.
Nærmere ved **Overretssagfører Axel Guthmann, Vestervoldgade 96.**

Spar Penge
Køb Senge hos **NOLFI** **der varer længe**
Spiralsenge fra 7,00.
Pufsenge fra 12,00.
Jernsenge fra 3,50.
Barnesenge fra 6,00.
Divaner fra 15,80.
Kommodes.
Sofasenge med Plyds 25 Kr.
Chaiselonguer
Puder, Dyner, Vat, Divan og Uldtæpper billigst og bedst
GRIFFENFELDTSGADE 50—50 A
Telf. Nora 1533 y.

C. T., Thorsgade. Deres to musikalske Klovner er bleven stillet ind i Rækken af de mange »sjove« Fyre«, der med Længsel venter paa at komme i »Ravnen«.

Storm-Petersens „Levende Billeder". XI.

(Fortsættes.)

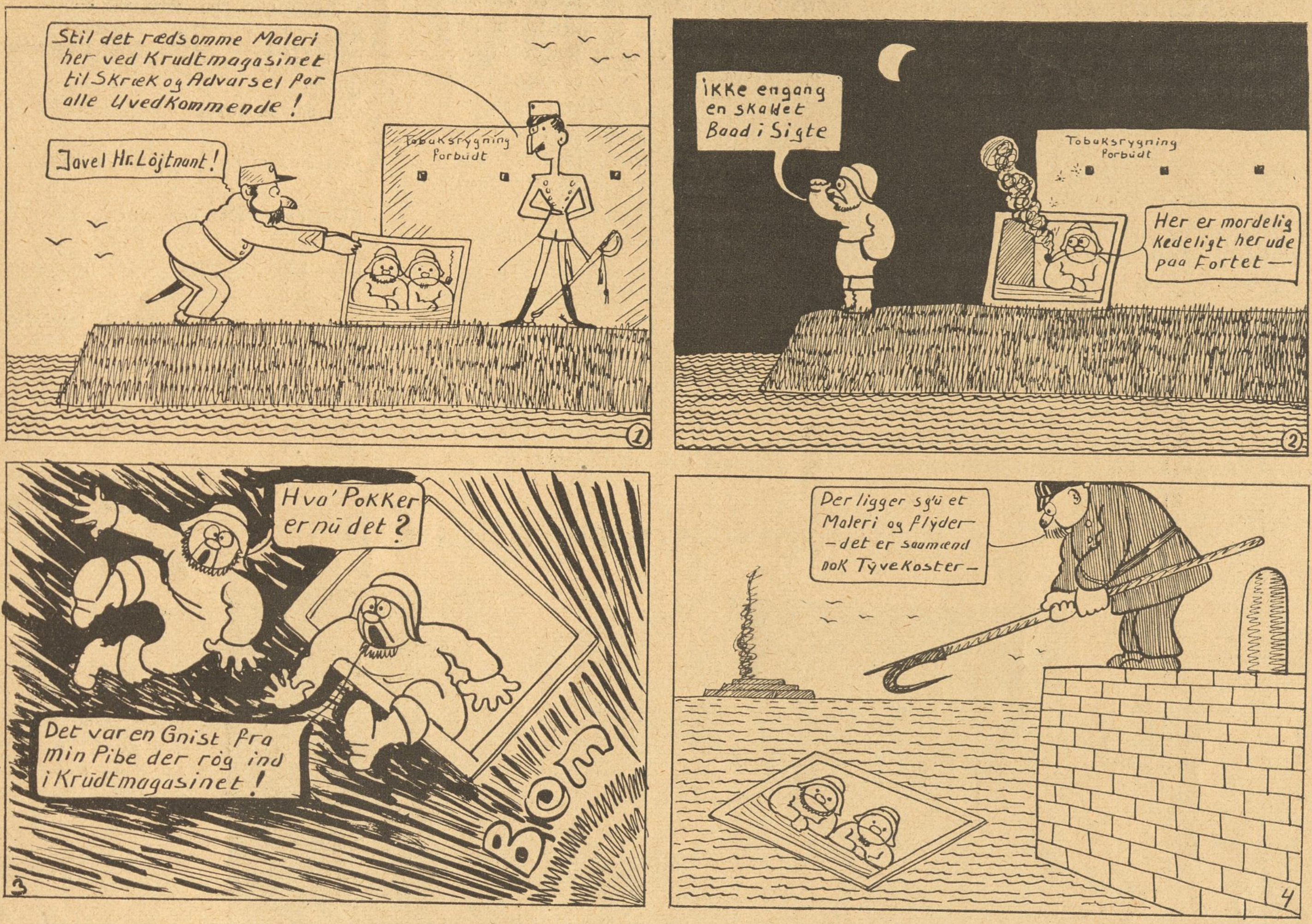

Forsigtig.

Hun: Vilde De ogsaa elske mig, hvis min Fader mistede alle de Penge, han ejer?

Han: Hvormeget har han at miste?

Falsk Spil.

Hun (spillende Klaver): Hver Gang Du kysser mig, saa kommer jeg til at anslaa de forkerte Tangenter paa Pianoet — hvad tror Du Folk nedenunder maa tænke om mit Spil!!

Naa, saadan!

— Hvad hedder Deres Hund?

— Fisk!

— Hvorfor hedder den det?

— Fordi den ikke bider!

Svart!

Maleren: Hvad siger Du til mit Maleri?

Vennen: Jeg siger ingenting. Og hvad skulde jeg forresten sige, naar det ikke tiltaler mig?

Praktisk Mand.

— Smed din Kone virkelig hele Blækhuset i Hovedet paa dig? Hvad gjorde Du saa?

— Jeg tog straks til Maskerade — og optraadte som *Neger!*

Ikke helt logisk.

— Ethvert Menneske, min Søn, maa arbejde. Arbejde skaber Tilfredshed, Arbejdet er sundt, giver Lykke og er uundværligt. Og saa kan Arbejdet skaffe Dig saa mange Penge — *at Du ikke behøver at arbejde mer!*

Kort Proces.

Fruen: Naa, Du vil altsaa ikke lade mig komme til et Badested i Aar?

Herren: Nej, lille Amalie, Du ved jo, at vi ikke har Raad til det?

Fruen: Du synes maaske, det er bedre, at jeg ligger herhjemme og dør?

Herren: Nej, det vilde jo blive dyrt, men saa var det da en Udgift en Gang for alle!

Stukket igen!

En gammel Landmand pralede ofte med, at hans Produkter var af en ganske særlig god Art, faste og saftige som ingen andens.

Saa forleden fandt hans Naboer paa at gøre lidt Grin med ham, og de sendte et Bud over til ham med Anmodning om at laane en Sav til at save en Gulerod over med.

— Vil Du hilse og sige, sagde Gaardmanden, at de skulde gærne have faaet min Sav tillaans, hvis den ikke netop til alt Uheld havde sat sig saa fast i en af mine Kartofler, at jeg ikke kan faa den løs igen.

Fuld Erstatning.

Kunden: Sikke noget Griseri! Der var en stor Flue i den Kage med smaa Rosiner i, som jeg købte før. — Vil De ikke give mig en anden i Stedet for?

Bageren: Beklager meget — men hvis De vil komme med Fluen, saa skal De faa en Rosin i Stedet for!

Det lange Liv.

Handelsmanden: Her ser De en glimrende Fyldepen. Den kan vare hele Deres Liv.

Kunden: Godt, saa lad mig faa en af dem.

Handelsmanden: Vil De ikke have et halvt Dusin — saa faar De dem billigere!

Der er Forskel.

Grosserer Berg blev ved et Besøg hos Trafikchef Strøm trakteret med Madeira og gode Cigarer. Nogen Tid efter gjorde Trafikchefen Genvisit hos Grossereren, der bød paa Champagne og ægte Havannacigarer.

— Ser Du, der er Forskel paa Traktementer, sagde Grosserer Berg, saa fint var det ikke hjemme hos Dig.

— Nej, det er sandt, svarede Trafikchefen, men der er rigtignok ogsaa Forskel paa Gæsterne.

Vild paa Kareten.

Direktør Carlsen fra Aarhus er kommen paa Besøg i København, og allerede den første Aften gaar det løs med et Par gode Venner. Henad Morgenstunden, da de „letter", opdager Carlsen, at han fuldstændig har glemt sit Hotels Navn, og i Følge med en af Vennerne gaar han fra Hotel til Hotel og spørger sig for. Omsider naar han til Hotel „Hafnia" og spørger:

— Bor Direktør Carlsen fra Aarhus her?

— Ja, han gør.

— Gudskelov, — for det er mig!

Hos Øjenlægen.

Per Røgter, der er 87 Aar, er oppe hos Øjenlægen. Han vilde gerne have et Par Briller for at kunne komme til at læse lidt paa sine gamle Dage. Der prøves Briller. Lægen siger:

— Kan De sige mig, hvad der staar?

— Næ—æ!

— Men der da?

— Næ—æ!

— Det var da sært!

— Ja!

— Saa maa vi ha' et Numer stærkere.

— Ja!

— Naa, hvad staar saa der?

— Det ve' a it!

— Men der da?

— Næ—æ!

— Ja men — — — det var dog mærkeligt. Saa ta'r vi de stærkeste!

— Ja!

— Kan De saa sige mig, hvad det er for et Bogstav?

— Næ—æ!

— Se nu rigtig!

— Næ—æ! A ka' it. De' ka' it vær' de go' endnu!

— Det er højst mærkeligt!

— Ja!

— Men sig mig — kan De da læse, kender De Bogstaverne?

— Næ—æ, saa ku a da klar' mæ uden Briller!

Efter Ordre.

En Handelsrejsende, som ankommer til Horsens i øsende Regnvejr, opdager, da Karlen stiller hans Rejsekuffert op paa hans Værelse, at Kufferten er pjaskvaad. Han giver derfor Karlen Ordre til, at han øjeblikkelig skal besørge Kufferten bragt til Tørring. „Javel," siger Karlen, „det skal øjeblikkelig blive besørget."

Den næste Dag, da den Rejsende skal bruge Kufferten, kalder han paa Karlen.

Den Rejsende: Vil De bringe mig min Kuffert herop.

Karlen: Jø, Jøsses! Herrens Kuffert er jo sendt videre med Banen, som Herren bad om.

Den Rejsende: — — med Banen?

Karlen: Ja, Herren sa', at den skulde til „Tørring" straks, og saa sendte jeg den afsted med Toget til „Tørring" i Aftes Kl. 11[15].

Sørgelig Erfaring.

A.: Hvormeget mon saadan et Svin er værd?

B.: 160 til 200 Kr.

A.: Hvor ved De det saa nøje?

B.: Jo — jeg er nemlig Automobilist!

„Ravnen"s Kongerække. II.

Franz-Joseph, Kejser af Østrig. Tegning af Anton Hansen.

— Hvis jeg nu formaaede at leve ligesaa længe, som jeg har levet, mon jeg saa ikke skulde kunne opnaa at gøre noget godt for mit Folk?

God Fornøjelse.

— Se nu her, raabte Ægtemanden, da han gennemgik Fortegnelsen over Ugens Udgifter, som hans Kone samvittighedsfuldt førte. — Sennepsplastre for 2 Kr. og 7 Kroner til Udtrækning af Tænder! Det er omtrent en halv Snes Kroner, som Du har anvendt til din egen personlige Fornøjelse!

Rørende.

A. — Se hvor vemodig tykke Sørensen staar og betragter sin Figur i Pillespejlet.

B. — Det er ikke uden Grund. I Morgen rejser han til Karlsbad for at gennemgaa en Afmagringskur — og nu staar han og tager Afsked med sin Mave!

Muntert Gadeliv i København i det 20. Aarhundrede.

Tegning af Sv. Ulrich.

Der er slet ingen Røvere, alt i den grønne Skov — for de er rejst til Byen ind og gør et farligt Sjov!

Forlang altid EXPORT DOBBELT-ØL med DOBBELT SEGL fra DE FORENEDE BRYGGERIER

AF **A. C. MEYER.**

Men hvor liden Poesi dette tilsyneladende end kunde rumme, saa var Stedet dog mit Hjem, og da man mere end en Menneskealder efter rev de to Ejerdomme ned og rejste det nuværende flotte Hus, var det mig, som om der var begaaet en Vandalisme mod mine Barndomsminder.

Det kan vistnok i Almindelighed siges, at Mødre har nogen Vanskelighed ved at opdrage Drenge, og da min Fa'r, som før nævnt, døde mens jeg var ganske lille, har jeg for en ikke uvæsenlig Del selv maattet lede min egen Opdragelse. Den er ogsaa bleven derefter.

Til al Held suppleres Hjemmets Opdragelse af Skolen, og jeg fik tidlig fat i A. B. C.en.

I 6-Aars Alderen kom jeg under Tugt af en Madam Jensen, som tumlede med Poder før deres engenlige skolepligtige Alder. Hun boede paa Nørrebrogade 52 i Stenhuggermester Schellers Ejendom, og Indgangen til Skolen flankeredes af Gravmonumenter. Om det nu har været denne Aabenbarelse af Livets Forgængelighed, der har øvet et første uheldigt Indtryk paa mig, eller om jeg i det Hele taget har set en utaalelig Hensynsløshed i at blive fjærnet fra min Mo'rs Skørter — nok var det, at jeg allerede den første Dag »spændede« fra Skolen, ivrigt forfulgt af en rødhaaret Dreng, som naaede mig paa Beværtningens Kældertrappe.

Saa fulgte min Mo'r mig paany i Skole og saa blev jeg der, lyttende til den religiøse Skolemadames opbyggende og belærende Undervisning. Der var en hel Del om Helvede imellem.

Efterat Madam Jensen havde støbt de første Betonblokke til Fundamentering af min unge Sjæl, kom jeg i en Realskole paa Ladegaardsvejen (Aaboulevard). Jeg maa have udmærket mig, thi Skolens Ejer viste mig synderlig Opmærksomhed, og med Kammeraterne stod jeg paa en god Fod. De kaldte mig »Tykke-Meyer«, fordi jeg havde Basunenglekinder og Mave. Begge Dele har jeg mistet i Tidens Løb, saa Tilnavnet vilde nu være ganske misvisende.

Jeg mindes fra hin Tid Parcelbroen, som førte over Aaen og forbandt Nørrebro med Frederiksberg. Og hvor nu Nordvestvejskvarteret ligger, fandtes den Gang store Rhabarbermarker. Nørrebro var forholdsvis lidet bebygget. Paa Blegdamsvej f. Eks. laa kun nogle faa Huse, og Fælleden strakte sig helt op til St. Johannes Kirke. Som Ætling af en Nomade blev Fælleden mig en Slags Steppe, hvor jeg tumlede mig ugeneret med Kammeraterne. Vi løb sommetider halvnøgne helt over til Struenses Høj, i hvis umiddelbare Nærhed jeg en Menneskealder senere stod paa Talerstolen den 5. Juni og talte om Frihed og Menneskerettigheder. Jeg er nu nær ved at tro, at Frihed og Menneskerettigheder bestaar i »at have saa lidt paa som muligt« og er saaledes i en vis Forstand vendt tilbage til min Barndoms Idealer.

Gammel Karikatur af A. C. Meyer, tegnet af Sven Brasch.

Nørrefælled eller Blegdamsfælleden, som den egenlig hed, bød forresten paa andre Glæder. Her har jeg set de gamle Borgere eksersere og været med til at holde Nodebladet for Borgermusikanten, naar der koncerteredes i Hvilepavsen. Med Jubel i Sind fulgte jeg det udmærkede Korps Afdelinger, enten ad Fælledvej eller Østerbrogade til den gamle Vold, og fra den Periode maa Militærmusikens farlige Egenskaber have bragt nogen Vaklen i min ellers saa grundfæstede socialistiske Overbevisning.

Fortsættelse: **Da jeg første Gang gik i Vandet. — Alberti giver mig Redningsmedaljen. — Jeg gør Bekendtskab med Frederik Saft og andre stærke Mænd. — 13 Aar — og forelsket!**

HANSONS STEMPELFABRIK
TF. 354. NYØSTERGADE 2.
MÆRKEPLADER
Signeter, Dørplader, Haandtrykkerier, Brændejern, Numeratører, Perforérer.

M. Thomsens Bogbinderi,
Aarhus, anbefales.
Telefon 2065.

MULLERS HOTEL
(L. PRÆSTMARK).
Café, Restaurant og Billard.
Telefon 3558.
Dlner à 1 Kr. o Middag à 50 Øre.
Nørre Farimagsgade 55.

Hygiejne, Sygepleje, Toilet og Barber Artikler.
Forlang illustreret Katalog.
Forretningen grundlagt 1900.
Depotet „DISKRET"
Prinsessegade 49, Kbh. C.

Arbejdernes Forsamlingsbygning,
Aarhus.
Store og smaa Lokaler til Selskaber og Foreninger.
Restauration. Billardsalon. Telefon 2728.
S. M. Mikkelsen.

Telf. 4876 og 10424.

Forlang Illustr. Katalog.

Karambol-, Bord- og Karoline-
Billards
i Ima Kvaliteter og nøjagtig Udførelse 10 Aars Garanti. Et Lager paa 30 nye og brugte Billarder er udstillet i mine Fabriks- og Lagerrum. De sælges billigt mod Kontant, men udlejes ogsaa med Køberet, eller sælges paa moderate Betalingsbetingelser. — Elfenbens- og Imitations-Baller. Alle Rekvisitter.
R. Laursen (tidl. Winthers) **Billardfabrik**
Classensgade 7, Kjøbenhavn.

Køb RAVNEN

Mælkeriet Enigheden.
Telefoner 2146 & 6270.
Vore 54 Vogne kører overalt i Byen.

GEORG C. MØLLERS EFLGR.
HOVEDKONTOR: Vimmelskaftet Nr. 42, 2. Sal. (Yorks Passage.)
Telefoner: 913, 1124, 7980, 3313.
LAGER: Badstuestræde 9—11. Fiolstræde 12—14. Kongens Nytorv 8.
Vinkyperens Telefon: 6351. Byen 1722 x.

„Sana".
Export Mælk.
Export Fløde.
Piskefløde.
Bemærk Etiketten.
Faas hos enhver Købmand.
Steril og holdbar i ubegrænset Tid.
Dansk Fløde Export A/S., Odense.
Odense: Telefon Nr. 2052.
København: » Øbro 162.
» » Central 11050.

LIND-HANSEN CLICHÉES
KØBMAGERGADE 67-69

ARBEJDERNES FÆLLESBAGERI

Prøv
vort udmærkede
Sødmælks Franskbrød.
Pris
10 Øre.
Faas hos vore Forhandlere.

Udgaar hver Torsdag. Abonnementspris: 1 Kr. 25 Øre Kvartalet, 10 Øre om Ugen. Enkelte Numre udenfor København og paa alle Jernbanestationer 15 Øre. Abonnement kan tegnes i København i Nørre Farimagsgade 49, Stuen, og i Provinserne paa samtlige Postkontorer og hos Boghandlerne. Annoncer modtages paa Kontoret, Nørre Farimagsgade 49, Stuen, Telefoner Central 1395 og 7495. Udgivet af socialdemokratiske Foreninger. Clichéer ved H. Matzens Reproduktionsanstalt.

F. E. BORDING KØBENHAVN.

Tegning af ANTON HANSEN.

Vælgeren: Hør, hvad bliver det til med min Valgret?

Piper: Den kommer, saasnart De er fyldt 40 Aar, og De saa har opholdt Dem paa samme Sted i 2 Aar og besidder mindst 2000 Kr. — Forudsat, naturligvis, at der ikke kommer flere Ændringer!

Redigeret af AXEL WESSEL

RAVNEN

Nr. 12. Torsdag den 19. Marts 1914

Tegning af PROESSDORF.

De unge Hjærter ej kender Skrupler,
se, Øjne og Læber i luende Brand —
en Nar hver den, som gransker og grubler
og tror, han Livsgaaden løse kan.

Du arme Taabe, din Sag Du tabte,
din Grublen gjorde Dig gammel og træt —
den højeste Lov for alt det skabte
er den: *de unge har altid Ret!*

O. E.

Andels-Anstalten TRYG.

De Forsikredes eget *kooperative* Foretagende.

Største Nytegning i Norden.

TRYG er særlig anlagt for ugelønnede og mindre Bemidlede.

TRYG styres og ejes af de Forsikrede selv.

Alle *bør derfor livsforsikres i* TRYG.

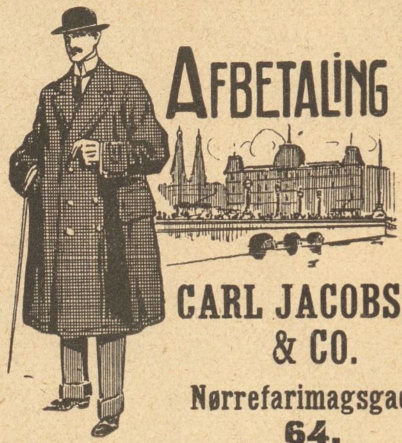

AFBETALING

CARL JACOBSEN & CO.

Nørrefarimagsgade **64.**

Nørre Central Café

(Nørrebros Runddel).

Koncertsal og Billardsalon.

3 Billards.

Hyggelige Selskabslokaler.

Telf. 7476. M. C. ANDRESEN

A. C. NIELSENS

Bogbinderi og Kontrolbogsfabrik.

SPECIALITET: Gummiering og Lakering samt Paasætning af Bliklister paa Plakater.

Adelgade 31, 1. Bagb.

Telefon Palæ 2056.

Tandlæge Edv. Møller,

Købmagergade 30, 2.

udfører enhver Tandbehandling til smaa Priser. Samvittighedsfuldt Arbejde. Bedøvelse hele Dagen. Konsultationstid 10—3½, 6—7 Eftm. og 10½—12 Søndag. Telefon 8181.

P. A. Fischer's

Farve- og Fernisfabrik.

Stengade 10—12. Telefon 952.

Detailsalg af alle Malervarer færdige til Brug, til Dagens billigste Priser.

Peter Jensen,

Bispebjerg Kro,

ligefor Krematoriet og Kirkegaarden, 2 store lukkede Glasverandaer. Have med Lysthuse.

Telefon Taga 800.

St. Kongensg. 108

ved Politistationen

Spis Middag

Kl. 12-2 el. Kl. 3-6. Rosengaarden 14.

Kbhvn.s Tjenestepigeforenings Fagskole.

Forsamlingsbygningen

Rømersgade 22.

Telf. 1310. *Chr. Jensen.*

Yale Laase & Nøgler Ny Østergade 2.

Missionsarbejdets Vanskeligheder.

Amerikansk Humoreske ved **Orla Bock.**

(Sluttet.)

Jeg havde ikke nogen videre Lyst til at træffe sammen med den gamle Laban; men jeg har altid fulgt den gamle Grundsætning, at man saa vidt muligt skal gengælde Ondt med Godt, og derfor indbød jeg ham til at bo i mit Palads som min Gæst, indtil han selv fik indrettet sig en Bolig; og til min Kone sagde jeg:

»Min gamle Ven, Hans Højærværdighed, James Bekker, er kommen, og vi kommer til at have ham til Supé i Aften!«

»Bevare mig vel,« sagde min Kone, »vil Du virkelig have ham til Supé efter alt det, Du har sagt om ham? — Desuden er der altfor lidt Tid til Forberedelserne, kan det ikke vente til Middag i Morgen?«

»Nej, det skal være i Aften,« sagde jeg. »Marsch — ud i Køkkenet og tag fat!«

Og saa drejede Dronningen om paa Hælen og sjokkede ud. Hun surmulede jo lidt, men jeg havde allerede dresseret hende, saa hun turde ikke andet end lystre.

Klokken blev seks, og Hans Højærværdighed havde ikke indfundet sig endnu; den blev syv, og han var stadigvæk ikke kommet. Min Kone kom ind og sagde, at nu var Supéen snart i Orden til Trods for den korte Forberedelsestid.

»Hvor bliver dog Pastor Bekker af?« sagde jeg.

»Han er ikke færdig endnu, — det var jo en gammel Rad, saa han kan ikke blive mør saadan i en Fart!« sagde min Kone.

»Hvadbehager?« raabte jeg aldeles forfærdet, »har Du kommet ham i Gryden?«

»Ja naturligvis! — Hvordan laver I ellers Missionærer til, der hvor Du kommer fra?« sagde min Gemalinde.

Tegning af Helgo Jørgensen.

Og se det ærgerlige var jo, at mine Undersaatter de kunde jo ikke undgaa at faa Historien at vide, og derved kom mit Forbud jo til at staa i et helt galt Lys. — De troede, at jeg havde udstedt det bare for at kunne beholde Missionærerne for min egen Mund.

Rygtet om dette Forbud havde ogsaa meget hurtigt spredt sig til alle de omliggende Øer og i Tillid hertil strømmede der jo Missionærer til fra nær og fjærn.

I Løbet af den Sommer og det Efteraar jeg var Konge paa Øen, spiste mit Folk fem Metodister, fire Baptister, tre Presbyterianere, to Kvækere foruden en Del blandede græsk, romersk katolske, nogle Irvingianere og en enkelt Mormon.

Uheld.

Tyven: Hvor Verden dog kan være haard mod en fattig Tyveknægt! Nu har jeg arme Mand staaet her en hel Time og ventet paa, at Madammen skulde vende Ryggen til, saa at jeg kunde komme til at hugge et Par Æbler, og da hun nu endelig vender sig om — saa kommer der en Politibetjent!

NB. Ambt!

En Handelsrejsende, der var ude paa Rejse hele Aaret rundt, havde længe eftertænksomt læst Statsbanernes Opslag paa Boggievognenes W. C.er, som lyder saaledes:

„Forlad Toilettet i den Stand, hvori De ønsker at forefinde det.“

Han købte saa i den næste By 3 Flasker Champagne, et Sølvcigarbæger, som han fyldte med Havannacigarer, samtlige Blade („Ravnen“ ikke at forglemme) og to smukke Malerier af Thorvald Niss, forestillende Partier fra Endelave og Tisvilde.

Alle disse Ting anbragte han saa malerisk i Boggievognens Toilet og skrev derpaa følgende Brev, som han hæftede fast paa Rummets Væg:

Til Statsbanernes Direktorat.

Idet jeg nu har opfyldt Deres højtærede Anmodning om at forlade Toilettet i den Stand, hvori jeg ønsker at forefinde det, haaber jeg nu i Fremtiden at forefinde Toilettet nøjagtig paa samme Maade, som jeg har forladt det!

Med Højagtelse
Deres N. N.

Vandgang.

En Tjenestepige i en Provinsby var saa uheldig at spilde noget Vand ned i Hovedet paa en velhavende Herre, der gik forbi, mens hun pudsede Vinduer. Han saa i Vejret, syntes godt om Pigen, opsøgte hende, gjorde hendes Bekendtskab — og giftede sig med hende.

Nu er der ikke en eneste ung Herre i Provinsbyen, der tør gaa paa Fortovet, selv om de ikke ejer en rød Øre — thi ved ethvert Vindue lurer en Tjenestepige, parat til at kaste en Pøs Vand i Hovedet paa Herren!

„Usorterede“.

Olsen, Jensen, Petersen og Madsen har holdt Drikkegilde paa Deres Stamkafé, og de er nu alle fire kommen til Rusens „Sovestadium“! — Endelig har Kellneren faaet dem anbragt i en Droske og siger da til Kusken: „Den Herre til højre skal til Nørregade 11, den til venstre til Aabenraa 81, denne til Smallegade 72 og denne til Absalonsgade 10

Langsomt rumler Drosken afsted med sin kostbare Last.

En halv Time efter hører Kellneren en Droske standse udenfor Kafeen og opdager da, at det er den samme fra før.

— Hvad, kommer De allerede tilbage?

— Ja, jeg maa be' Dem om at „sortere“ dem en Gang til — svarede Kusken — idet han pegede ind i Vognen, hvor alle fire Herrer laa hulter til bulter mellem hverandre!!!

Kaserneblomst.

Kaptajnen (peger paa en Soldat, som staar et Par Centimeter for langt fremme i Rækken): Hør, Sergent, hvad hedder den Emigrant der?!

Tegning af Helgo Jørgensen.

Damen: Skal vi ikke købe et Par Billetter til »Genboerne«?
Herren: Til *Genboerne?* Næ, vil De ha' Billetter, saa kan de selv købe dem!

Arbejdernes Livsforsikring,
Sygekassernes og Fagforeningernes kooperative Forsikringsselskab.
Statsanerkendt.
Dosseringen 4.

Den gaadefulde Kvinde.

En Kærlighedsroman.

(Illustreret af Harriet Fischer-Clausen.)

Jeg forklarede ham saa vor Stilling og bad om hans Raad. Netop som jeg skulde til at skrive udenpaa Konvolutten, kom Laura i Tanke om en Hindring, som ikke var faldet mig ind.

»Hvordan skal vi kunne faa Svar i rette Tid?« bemærkede hun. »Brevet bliver først afleveret i London i Morgen tidlig; vi kan altsaa først vente Svaret med Posten i Overmorgen.« —

Den eneste Maade, hvorpaa vi kunde komme ud over denne Vanskelighed, var at faa Svarbrevet sendt pr. Ekspres direkte fra Mr. Gilmores Forretningslokaler. Jeg bad i en Efterskrift om dette maatte ske; Budet skulde afgaa med Ellevetoget næste Dags Formiddag, han kunde saa være i Blackwater Park senest Klokken to. Brevet skulde afgives til mig personlig.

»Kommer Sir Percival tilbage før to i Morgen,« sagde jeg til Laura, »maa Du sætte Dig ud i Anlæget med din Bog eller dit Arbejde, indtil Budet har bragt mig Brevet. Jeg vil vente ham hele Morgenen her, for at sikre os mod ubehagelige Overraskelser. Lad os nu gaa nedenunder. Det kunde vække Mistanke, hvis vi to blev for længe sammen heroppe.«

»Mistanke?« gentog hun, »hvis Mistanke kunde det vække nu, da Sir Percival har forladt Huset? Tænker Du paa Fosco?«

»Maaske.«

»Du har snart ligesaa meget imod ham, som jeg har, Marianne.«

»Ikke just det. Modvillie er altid mere eller mindre forbunden med Foragt, og jeg ser ikke noget foragteligt ved Fosco.«

»Er Du bange for ham?«

»Maaske lidt.«

»Hvadbehager — efter at han har taget vort Parti idag?«

»Ja. Jeg frygter mere hans Mægling end Sir Percivals Heftighed. Hvad Du end foretager Dig, Laura, skaf Dig ikke Fosco til Fjende!«

Vi gik nedenunder.

Laura begav sig ind i Modtagelsesværelset, medens jeg gik gennem Forhallen for at lægge mit Brev i Postkassen, der hængte paa den ene Væg.

Indgangsdøren stod aaben, og da jeg passerede den, saa jeg Fosco og hans Hustru staa udenfor paa Trappen, begge vendte imod mig.

Fru Fosco kom nu hurtig ind til mig og spurgte, om jeg vilde skænke hende fem Minutters Samtale. Noget forundret over denne Anmodning fra en saadan Person lagde jeg mit Brev i Postkassen og svarede, at jeg stod til hendes Tjeneste. Hun tog nu med paafaldende Elskværdighed min Arm, og førte mig ud i Parken, istedetfor ind i et tomt Værelse.

Da vi gik forbi Fosco, lo han og gik straks ind i Huset, idet han trak Døren i efter sig, uden dog at lukke den helt.

Fru Fosco førte mig omkring Fiskedammen. Jeg ventede at modtage en vigtig Meddelelse af hende, og blev ikke lidt forbauset, da Fruen indskrænkede sig til at forsikre mig om sin oprigtige Medfølelse i Anledning af Morgenens Begivenheder. Hendes Mand havde fortalt hende alt, og hun havde nu besluttet, hvis noget lignende skulde gentage sig, at lægge sin Uvilie for Dagen ved at forlade hans Hus. Fosco var ganske enig med hende heri og hun haabede, at hendes Beslutning ogsaa vandt mit Bifald.

Denne Erklæring, fremsat af en saa tilbageholden Dame som Fru Fosco, forekom mig meget mærkelig, især efter den noget spydige Ordveksel vi havde haft om Morgenen i Færgehuset. Det lykkedes hende imidlertid at holde mig over en halv Time borte fra Huset. Da jeg omsider betraadte Forhallen, saa jeg Fosco i Begreb med at kaste et Brev i Postkassen.

Han spurgte mig, hvor jeg havde forladt hans Kone, og gik saa efter hende.

Hvordan jeg nu fik den Ide, at tage mit Brev op af Kassen og betragte det med en ubestemt Mistanke, ved jeg ikke. Nok er det, jeg tog det med op paa mit Værelse for at forsegle det. Jeg havde lukket Konvolutten paa sædvanlig Maade ved at fugte Gummien og trykke Papiret fast til, og nu, efter tre Kvarters Forløb, kunde jeg bøje Spidsen helt tilbage, uden at den klæbede eller blev revet i Stykker.

Havde der mon ikke været Gummi nok paa Konvolutten? Eller havde maaske — nej! den Tanke vil jeg ikke fæstne til Papiret. —

Ved Middagen var Fosco i udmærket Humør. Han anstrengte sig for at underholde os, som vilde han udslette Erindringen om det, der havde tildraget sig i Biblioteket.

Senere gik Laura og jeg en Tur i Anlæget.

Det var en taaget, kølig Aften.

Vi gik tause ad Alleen ned til Søen. Den tunge Luft trættede os; vi var glade, da vi naaede Færgehuset, hvor vi kunde hvile os.

En hvidlig Taage laa over Søen. Stilheden omkring os havde noget uhyggeligt ved sig. Der hørtes ingen Raslen i Bladene, ingen Fuglekvidren; selv Frøerne var holdt op med at kvække.

»Her er meget trist,« sagde Laura, »men vi er mere uforstyrrede her end noget som helst andet Sted.«

Hun talte fattet og kastede et tankefuldt Blik ud over Vildnisset.

»Jeg lovede Dig, Marianne, at fortælle Dig Sandheden om mine ægteskabelige Forhold,« fortsatte hun.

Og lykkelig over at kunne faa lettet sit Hjerte, aabenbarede hun nu sin Hemmelighed.

»Det var en Dag i Rom,« begyndte hun, »at vi red sammen til Cecilia Metallas Grav. Himlen var smuk og klar, og Bevidstheden om, at en Mands Kærlighed engang havde sat dette Monument over en elsket Hustru, fyldte mig for første Gang med Hengivenhed for min Mand. »Vilde Du rejse mig et saadant Mindesmærke?« spurgte jeg Perciyal; »Du plejede, inden vi blev gifte, at sige, at Du elskede mig; men siden —« jeg kunde ikke fortsætte, Marianne — han saa ikke engang paa mig! Jeg trak mit Slør for; han skulde ikke se mine Taarer. Jeg troede ikke, han havde ænset, hvad jeg havde sagt, men jeg skuffede mig. Han udbrød: »Kom, lad os rejse videre,« og lo hen for sig, medens han hjalp mig op paa Hesten. Saa besteg han sin egen og lo igen, da vi red derfra. »Ifald jeg skulde sætte dig et saadant Gravmæle,« sagde han, »blev det for dine egne Penge. Jeg gad vide, om Cecilie Metalla var en rig Arving og selv betalte Omkostningerne ved sin Begravelse;« Jeg svarede intet herpaa — jeg græd for meget til at kunne tale. Fra dette Øjeblik undertrykte jeg ikke mere Erindringen om Walter Hartrigt. Jeg lod Mindet om den lykkelige Tid, vi tilbragte sammen, atter faa Indpas i mit Hjerte. Jeg havde jo kun denne ene Trøst.«

»Tal ikke om ham, Laura, spar os dog for den Pine. Tænk, hvis din Mand hørte Dig. —«

»Det vilde ikke overraske ham,« afbrød hun mig.

»Vilde det ikke overraske ham?« gentog jeg; »Laura, betænk hvad du siger — du forfærder mig!«

»Jeg siger Sandheden,« sagde hun. »Walters Navn var det eneste, jeg fortav for min Mand i Limmeridge, nu ved han Besked med alt.«

»I Rom,« fortsatte hun, »tegnede jeg en Del. En Mrs. Markland anbefalede mig ved en bestemt Lejlighed en Lærer. Hun nævnede hans Navn — Walter Hartright. Jeg for sammen! Sir Percival stod ved Siden af mig! Da jeg hævede mit Blik mødte det min Mands, og jeg vidste i samme Øjeblik, at mit Ansigt havde forraadt mig. »Vi vil se os omkring efter ham, saasnart vi kommer tilbage til England,« sagde han, stadig betragtende mig, »jeg er af samme Mening som Dem, Mrs. Markland, jeg tror, Lady Glyde vilde blive tilfreds med ham.« Han lagde et saadant Eftertryk paa de sidste Ord, at mine Kinder glødede og mit Hjerte bankede, som skulde det sprænges.

Der blev ikke sagt mere, og vi forlod snart Selskabet. Medens vi kørte til Hotellet, mælede han intet. Men saasnart vi naaede op paa vore Værelser, laasede han Døren, stødte mig ned i en Lænestol og stillede sig overfor mig med Hænderne paa mine Skuldre. »Lige siden du i Limmeridge gjorde mig din uforskammede Tilstaaelse, har jeg forlangt at faa Mandens Navn at vide«, sagde han, og iaften har jeg læst det i dit Ansigt. Det var din Tegnelærer, og hans Navn er Hartright. Det skal I komme til at fortryde til jeres Dages Ende!« Saasnart han herefter bliver vred, hentyder han altid til det, jeg betroede ham i din Nærværelse. Du forundredes, da du idag hørte ham sige, at jeg havde gjort en Dyd af Nødvendigheden, da jeg giftede mig med ham. Det skal ikke forundre dig mere.« —

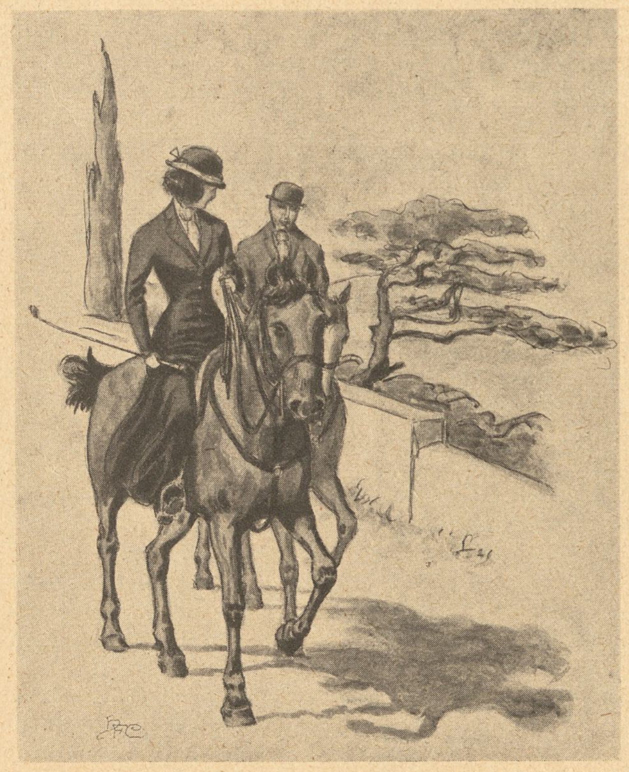

Vi red sammen til Metallas Grav.

Det var bleven sent.

Taagen over Søen var bleven tættere. Stilheden endnu dybere end før. Det uhyggelige var dog veget for noget højtideligt, hemmelighedsfuldt.

»Vi er langt fra Huset,« hviskede Marianne, »lad os gaa tilbage.«

Hun holdt pludselig inde og saa mod Udgangen. »Marianne!« sagde hun skælvende, »ser du intet? Se dog!«

»Hvor?«

»Der foran os.«

Hun pegede frem for sig, og jeg fulgte Retningen.

Et Stykke borte bevægede en Skikkelse sig over Marken. Det var en Kvinde. Engang imellem standsede hun og fortsatte saa langsomt sin Gang, indtil hun forsvandt paa den anden Side Færgehuset.

Vore Nerver var rystede af Dagens Begivenheder; der gik derfor nogle Minutter, inden vi besluttede os til at vove os gennem Anlæget hjem.

Det var meget mørkt — det kneb med at finde Stien. Jeg gav Laura min Arm, og vi gik hurtig tilbage til Huset.

Jeg bad Laura gaa op paa sit Værelse og begav mig ind i Biblioteket, for at anstille nogle Understøttelser.

Her sad Fosco i den rummeligste Lænestol Huset ejede; han røg og læste, hans Fødder hvilede paa en Skammel, hans Slips laa over hans Knæ og Flippen var opknappet. Og der, ved hans Fødder, sad Fruen som et artigt Barn og rullede Cigaretter. Hverken han eller hans Hustru saa ud til fornylig at have været ude.

Fosco rejste sig i høflig Forvirring og knappede sin Flip.

»Har De været en Tur?« spurgte han.

»Ja, til Færgehuset.«

»Jasaa, til Færgehuset? De har vel ikke oplevet et nyt Æventyr? Ingen nye Opdagelser, som den med Hunden?«

Han hæftede sine uudgrundelige graa Øjne paa mig, og atter følte jeg en uforklarlig Angst.

»Nej, svarede jeg kort.« —

I Aftenens Løb konstaterede jeg, at ingen af Tjenerskabet den Aften havde forladt Huset.

Men hvem kunde saa Skikkelsen ved Søen være?

4. Juli. — De Selvbebrejdelser, jeg havde gjort mig efter Lauras Meddelelser i Færgehuset, vendte i Nattens Ensomhed tilbage med fordoblet Styrke. —

Da jeg tilmorgen mødtes med Laura, var hun meget bedrøvet over en Brosche, hun havde tabt. Hun gik ud for at søge den, og hvad enten hun nu finder den eller ikke, saa er Tabet dog en Undskyldning for hendes Fraværelse fra Huset, ifald Sir Percival skulde komme tilbage, inden Brevet fra Mr. Gilmores Kompagnon indtræffer.

Klokken fire; jeg vender tilbage til disse Blade med en Følelse, det er mig umuligt at beskrive. De tre Timer, der er forløbet, siden jeg nedskrev de sidste Linier, har givet Begivenhedernes Gang en hel ny Retning.

Jeg forlod Huset for at møde det Bud, som skulde have Brevet med fra London. Paa Trappen saa jeg ingen. Da jeg naaede Forhallen, hørte jeg Fosco tumle med sine Fugle. I Parken gik Fruen sin Yndlingsrunde omkring Fiskedammen. Jeg sagtnede mine Skridt, for ikke at faa Skin af at have travlt, og spurgte hende endda af Forsigtighedshensyn om hun tænkte paa at gaa ud inden Frokost. Hun lo venligt til mig og sagde, at hun foretrak at blive i Nærheden af Huset.

Paa mindre end et Kvarter naaede jeg Portnerboligen.

Vejen gjorde nu en pludselig Drejning til venstre, løb derefter lige ud og bøjede saa atter ind i Hovedlandevejen.

Mellem disse to Vejbøjninger gik jeg ventende frem og tilbage. Paa begge Sider var høje Hække, og jeg saa og hørte derfor intet, før Drosken fra Stationen var tæt inde paa mig. Jeg gav Kusken et Tegn til at holde. En Mand stak Hovedet ud af Vinduet. Det var det ventede Bud, der overrakte mig et Brev.

Det indeholdt følgende Linier:

»Ærede Frøken.

Deres Brev har voldt mig mange Bekymringer. Jeg skal besvare det saa kort og tydeligt, som det er mig muligt.

(Fortsættes.)

Engelsk Spisestue som Tegningen Kr. 425.

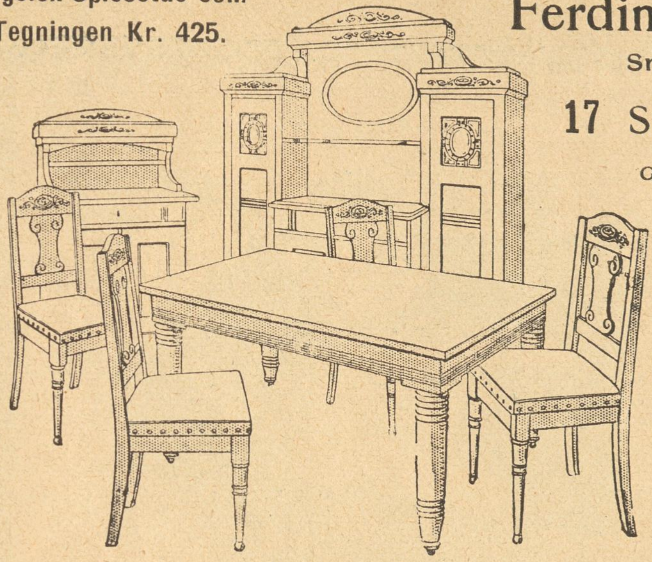

Ferdinand Olsen
Snedkermester.
17 Studiestræde 17
Grundlag' 1884.

Moderne Møbler til Spisestuer og Soveværelser

Maanedlige Betalingsvilkaar til kontante Priser

Vibe-Hastrups Læder-Creme giør Fodtøjet blankt og bevarer Læderet.

Afbetaling.
Thomsen's Magasiner for Elegant Herre- & Dame-Skræderi
Reel Behandling garanteres.
Betalingsvilkaar efter Aftale.
Nicolaigade 13. Slotsgade 3. Ryesgade 128. Christianshavns Torv 6.

LYSÆGTE
FIONA KRONE-TAPET
GARANTI FOR HOLDBARHED

Under Fanerne —

Tegning af Oluf Nielsen.

Christian Jensen.
Formand for Sangforeningen »D. 28. Marts«.

Tango-Dille.

(Mel.: Forgangen Nat.)

I Tango op det hele gaar —
Min Mo'er har faaet Tango-Haar.
Og Tango-Dillen breder sig,
Naar Damerne de keder sig.
Et Ekstranavn skal jo Moden ha'
Til Hatteskyggen fra Foden a'.
Man kæle skal i Tango-Blus
Og blusse om Næsen af Tango-Sjus.

Med Tango-Bukser Damer gaar,
Den »Lille« faar en Tango-Taar.
Med Tango-Skørt gaar Fruerne,
Med Tango-Trin gaar Fluerne.
Min Fætter købte en Tango-Vest,
Og Søndagsryt'ren en Tango-Hest.
Min Tante venter en Tango-Dreng,
Fru Jensen ligger i Tango-Seng.

Vort Raadhus slaar med Tango-Klang,
Mit Ur det gaar i Tango-Gang.
Nu kaldes »Klink« for Tango-Leg,
Hr. Jensen kommer med Tango-»Streg«.
Til Sommer Damerne bade kan
Med Tango-Tøfler i Tango-Strand.
Min Pige sidder i Tango-Kiosk,
Og Konen ved Stranden har Tango-Torsk!

Hans vælter Fa'rens Tango-Blæk,
Og faar af Mo'ren Tango-Smæk.
Og Frøken Olsen, sød og net,
Gaar om med Tango-Chemiset.
Hr. Hansen gaar nu med Tango-Stok,
Med Tango-Slips og med Tango-Sok,
Hver Jord'mo'er danser Tango, — ork!
Og Ungerne kommer med Tango-Stork.

Min Bedstemo'er, af Alder graa,
Skal nu ha' Tango-Briller paa.
Hver Læge ta'r nu med Talang
Den hule Tand med Tango-Tang.
Ad Strøget kør man med Tango-Fart.
Man spiller nu paa en Tango-Kvart.
Paa »W. C.« bli'r det snart Princip
Med »*Tango-Træk*« og »*Tango-Slip*«!

Robert Bly.

EUROPAS SMILEBAAND

— Luk Vinduet, Dreng!
— Aa, Fa'r, der kommer saadan en dejlig fed Røg ovre fra Krematoriet! (»Simplissicimus«.)

— De där att vi har statsskuld (Statsgæld), dä kan ja jäven i mäj inte begripa — för när som vi har ett eget myntverk, så skulle dom väl kunna göra så mycke pängar di vill. (»Strix«.)

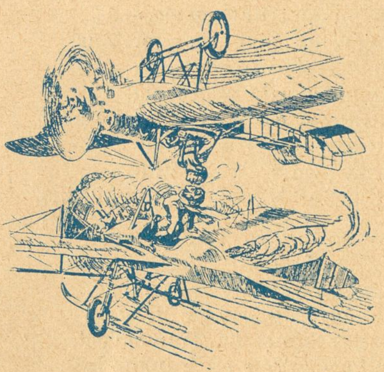

Et Luft-Kys à la Pégoud!
(»Lustige Blätter«.)

— Pokker osse! Her kommer man pænt hjem fra Karneval — og saa har de flyttet Dørene!
(»Meggendorfer Blätter«.)

— Inte så eldigt (ildfuld), Adolf! Inte saa eldigt! Snön (Sneen) kan smälta!
(»Søndags-Nisse«.)

Af alle Shagtobakker er CREMO den bedste til Prisen.

Rød ≡ Indmad

— *Saa ung, og allerede saa fordærvet!*

⁵/₃. En 60-aarig Partikulier blev igaar Aftes overfaldet paa Gasværksvejen og frarøvet baade Ur og Penge.

Det eneste Spor, man har af Gerningmanden, er en fedtet Sixpence.

— Ja, det kan man da i Sandhed kalde fedtet: Stikke af med alle Pengene, og kun lade en Sixpence blive tilbage. Havde det endda været en *Shilling*.

Det menes nu med Bestemthed, at Viggo Lindstrøm skal være Manden, der kan føre Kasino frem til Sejr ved at gøre det til et moderne Operetteteater.

— Ja, maaske det kan gaa for ham med *et moderne Operetteteater*, men i hvert Fald gik det snavs, da han skulde *op'rette et moderne Tcater*.

Som Borgmester i Skive vi hilser Dig
Kjems,
Et Hurra skal Du ha' fra vor Lejr.
Med en Stemmemajoritet af halvfems
vandt Socialdemokraterne Sejr!

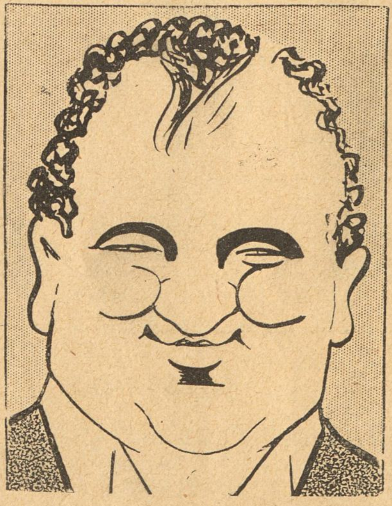

Han sætter Pensionen kækt overstyr,
men sikkert det ham være en Trøst vil,
at Folk følger det hofmanske Æventyr,
naar Devisen er: Blot til Lyst-Spil!

Aarhus.

Redaktør *Hansens* Kone har indgivet et Skuespil »*Kærlighedens Ret*« til Aarhus Teater.

Den nævnte »Ret« findes hverken hos »*Madam Mangor*« eller hos »*Frk. Jensen*«, men man formoder, Retten bestaar af »*et Stykke med bart*«.

Fru Hansens literære Løbebane har hidtil hovedsagelig bestaaet i at anmælde Begravelser til »Aarhus Amtstidende«, saa Fruens sceniske Arbejde bliver sikkert *graverende*.

Da Cirkus brændte, man raabte i Kor:
De stakkels Artister! Sorgen var stor.
Men alle de mange, der *virk'lig* led Nød,
om dem ingen Mo'ers Sjæl sig brød.

Saa laved man Fest og skovlede ind
til halvnøgne Piger med sminket Kind.
Se saadan Velgørenhed, det ka' man li'
i vort danske forædte Bourgeoisi.

Det omskiftelige Liv.

Disse Damedragter kan da bringe en Mand til Fortvivlelse! Det bliver bestandig vanskeligere at lægge Armen om en ung Dames Liv — for man kan snart ikke finde det!

Majs.

Hr. *Peschke-Koedt*, Hr. Peschke Koedt,
han vilde Hr. *Hauberg* støtte —
men ak, den Mand er ikke født,
som dér kan gøre Nytte.

Hr. Peschke-Koedt, Hr. Pesche-Koedt
i Berlingske monne danse —
det sikkert har i Hauberg kløet
af Lyst til Koedt at standse.

Oh, Peschke-Koedt, oh, Peschke-Koedt,
gid blot Du kunde lære,
at, *kan man ikke*, er man nødt
til pænt at *lade være*.

*

En Arbejder har faaet 6 Maaneder, fordi han slog til et Par Skruebrækkere. Men hvad faar Frihavnsdirektionen, der slog til mange hundrede brave Arbejdere? Maa vi foreslaa: Foragt paa Livstid!

Aabent Brevkort.

Hr. Redaktør!

Væk med Taskerne! (Dette Udraab gælder selvfølgelig ikke det svage Køn, men det samme Køns skødesløse Dasken med Tasken). — Altsaa — væk med Tasken! Lejlighed skaber som bekendt Tyve. Ja, i den sidste Tid har den skaffet baade *tyve* og tredive daglig. Der er jo ikke noget saa fristende for en Tyv som en Dametaske, hvori der eventuelt skjuler sig en lille Formue. En Dame, der gaar fra en Bank, kan kun tænke sig at have Sylene hængende parat til den første den bedste Tasken-spiller. De frygter ikke de saa berygtede Taske-Krabber — 1 — 2 — 3, fikst Du Pæren, Zakarias! Er det ældre Damer, saa værsaago' »En paa Tasken« og afsted med *Bytte*-pengene. Det kan undertiden hænde, at Tasken skjuler alt andet end netop Mammon. Krøllede Chas fandt forleden i en Taske, som han huggede fra en indvendig Jomfru paa Svineryggen, et Lommetørklæde, en Pudderkvast, en Neglerenser, Hr. Olsens Fotografi og et Brev fra Olsens Ven. En lukket Bog for Damer, 25 Haarnaale, et Strømpebaand, et Hundetegn, to Postkost med Johannes Poulsen og en uopslaaet Kogebog. — Det kalder jeg for Danefæ. Han afleverede det ogsaa til Rosenborgsamlingen med det samme. Men Alvor tilside og Spøg frem: Væk med Taskerne. Skal vi slaa et Slag for det, Hr. Redaktør?

Hilsen og Snuptag. Deres
Kresjan Blegdam.

Arboe Rasmussen.

Man tænkte: Nu ser vi Tampen brænde!
Men Vaalse maa sig til Taalmod vænne,
for Præstelist den er vel behænde,
men Bispevrøvl det er uden Ende.

⁹/₃. Stephensen i Middelfart maatte frifinde den formodede Brandstifter. Det var altsaa en af de sædvanlige Historier — med Løgn og Omkostninger o. s. v. Omkostningerne maa Arrestanten nu selv udrede, siger Stephensen.

— Ja, men hvem skal klare for Løgnen?

Paa et Møde i Andelsslagteriernes Flæskesalg oplystes det, at man ved Undersøgelsen af 599,903 Svin kun har fundet 17 Trikiner, og at Undersøgelsen har kostet 300,000 Kr. Tænk om der nu slet ingen Trikiner havde været i Svinene? Saa var Pengene jo komplet bortsmidte.

— De 17 Trikiner kan man da i Sandhed kalde for et Svineheld!

Hallo, Halløj! Hermed tilkendegives det, at »Ravnen« paa næste Torsdag udkommer med et *Foraarsnumer* — og noget saa dejligt har De aldrig før set! Husk at sikre Dem Bladet i Tide!

Værktøjet.

Fruen: Hvad søger Du efter, lille Mand?

Manden: Jeg kan ikke finde mit Værktøj!

Fruen: Ah, Du mener Proptrækkeren! Her er den!

K. Petersen. Af Deres to »Brandere« har vi valgt denne, fordi man skal være høflig overfor en gammel Bekendt.

T. Møller. Tak for Tegningen — De har ikke vedføjet nogen Tekst, men Damen taler jo for sig selv — bogstavelig talt, eftersom hun er ganske alene paa den vide, hvide Sne.

— Tænk dig, — Greven sagde, at jeg lignede »Mona-Lisa«.
— Det er ikke saa underligt, »Mona-Lisa« er jo ogsaa malet!

A. T. Ja, hvor Kvinder kan være onde!

Carlo. Sofies sørgelige Skæbne skal ved Lejlighed komme frem, andre Ligesindede til Skræk og Advarsel.

Morsom Annonce.

Et Glasøje er fundet. Man bedes henvende sig mellem 3—5 paa Blindeinstitutet.

Oluf Christensen. Ja, — blind Høne kan jo ogsaa faa Øje paa et Korn! Deres pragtfulde Tegning skal nok komme i »Ravnen«.

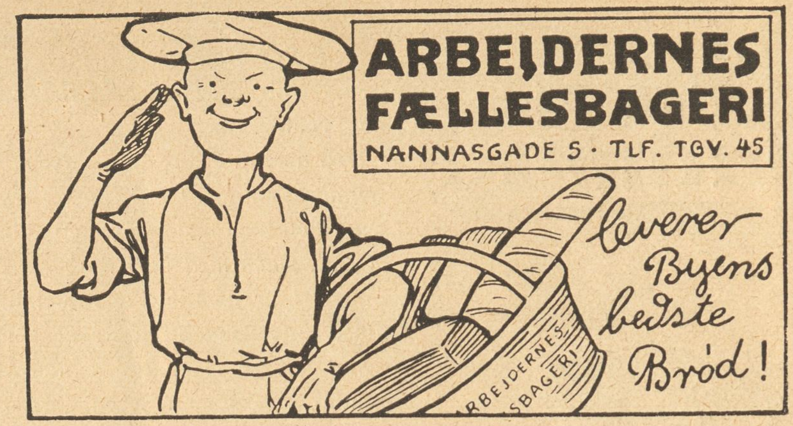

Villaby ved Emdrup.

Et Areal ved **Emdrupvej** sælges i Parceller paa 1400 à 1500 Kv. Al. **Billig Pris og lille Udbetaling** (1/10). Bebyggelse kan finde Sted straks. Ingen Udgifter til Vejanlæg. — Paavisning af **Jordbruger Røpke**, Villa »Kirstine« ved Krematoriet, Tlf. Søborg 132.

Nærmere ved **Overretssagfører Axel Guthmann, Vestervoldgade 96.**

»Basse«, Skanderborg. Nej, de var ikke saa gode! De maa være meget mere morsom!

Niels: Hvorfor kommer Du ikke i Skole, Hans?

Hans: Næ, jeg har faaet Arbejde i Frihavnen!

Kære *E. R.* Man har fortalt os, at Frihavnsselskabet har henvendt sig til St. Hans Hospital for at faa Arbejdskraft, saa det undrer os ikke, at Selskabet *ogsaa* har tænkt sig at bruge Skoledrenge!

Rudolf Jacobsen, Roskilde. Farvelagte Tegninger kan ikke benyttes, og Karnevalsnumeret er — som De ved — for længst et tilbagelagt Standpunkt.

Hygiejne, Sygepleje, Toilet og Barber Artikler.
Illustreret Katalog tilsendes m. 10 Øre t. Porto
Forretningen grundlagt 1900.
Depotet „DISKRET"
Afd. R., Prinsessegade 49, Kbh. C.

Spar Penge

Køb Senge hos NOLFI der varer længe

Spiralsenge fra 7,00. Pufsenge fra 12,00. Jernsenge fra 3,50. Barnesenge fra 6,00.

Divaner fra 15,80. Kommodes. Sofasenge med Plyds 25 Kr. Chaiselonguer

Puder, Dyner, Vat, Divan og Uldtæpper billigst og bedst

GRIFFENFELDTSGADE 50—50 A
Telf. Nora 1533 y.

Københavns Tilskærer-Akademi Nørrevoldg. 42.
Katalog over Tilskærekursus og Tilskæring af Mønstre sendes paa Forlangende.

Brug
Worning & Petersens
Xeroform-Sæbe
faas overalt
à 25 Øre pr. Stk.

Wilsons Gummivarelager
12, Gothersgade 12.
Alle Sygepl.-Artikl. sendes mod Efterkrav. Ill. Katalog

HJEMMET DAMERNES BLAD
er Danmarks mest populære Ugeblad
10 Øre pr. Nr.
1 Kr. 25 Øre pr. Kvartal.

Storm-Petersens „Levende Billeder“. XII.

(Fortsættes.)

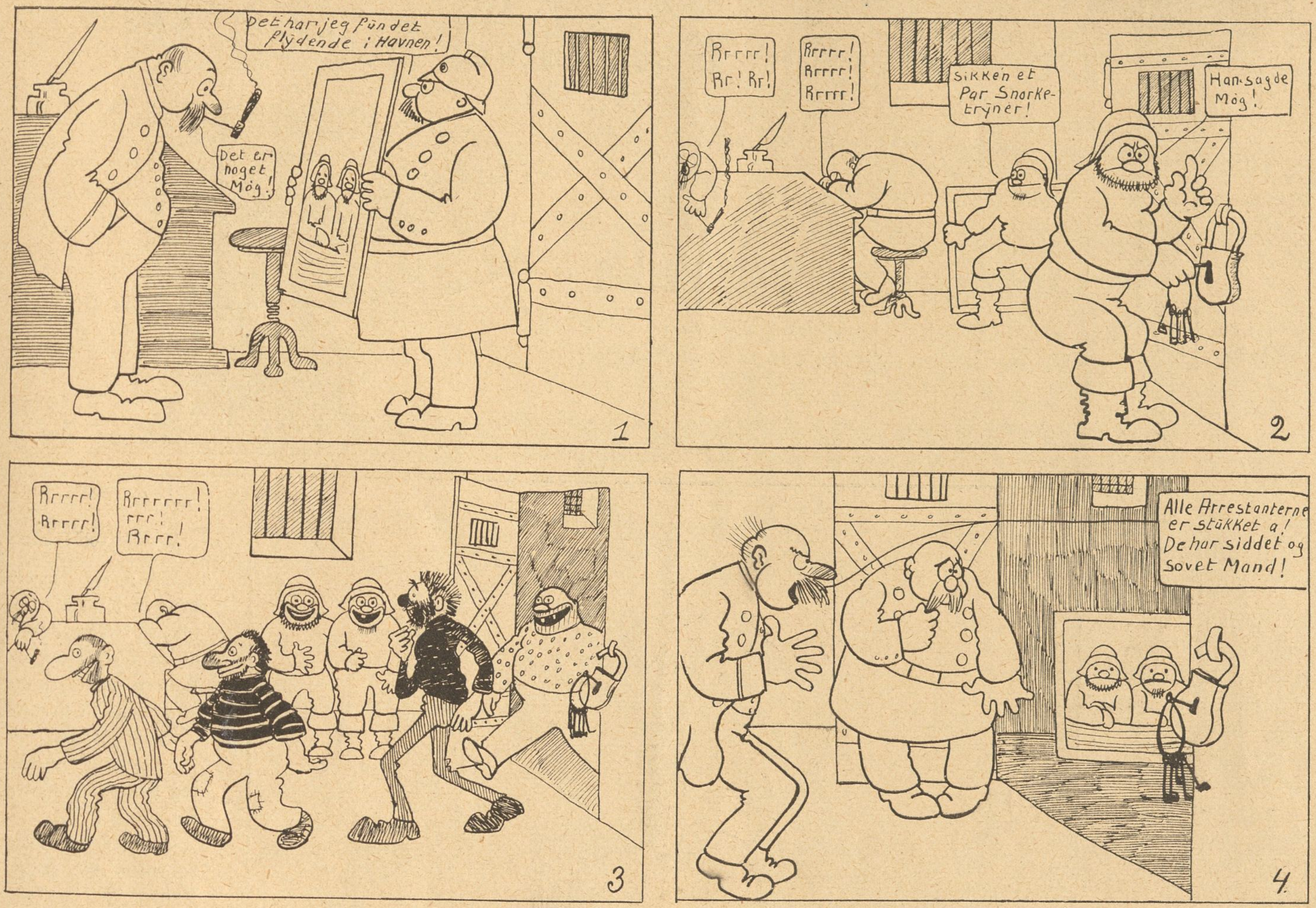

Godt Vidnesbyrd.

Pastor Salvelse er indstævnet for Provsteretten, beskyldt for under et tjenstlig Ærinde at have været noget »overforfrisket«. Gæstgiver Jensen er indkaldt som Vidne og siger:

— Jeg maa rigtignok sige, Sandheden tro, at jeg sjælden har set Pastoren saa ædru som ved denne Lejlighed!

Monolog.

Herren i Huset: — Min Kone skal have Haaret farvet, saa det passer til Hatten, Ansigtet sminket, saa det passer til Haaret, Klæderne farvet, saa de passer til Ansigtet — nu mangler jeg bare en Indtægt, der passer til Udgifterne!

Øvelse.

Ritmester Stig har været til Gilde paa Landet og bliver kørt hjem i et hæftigt Snevejr. Midt paa Landevejen vælter Vognen, og Ritmesteren gaar paa Hovedet i en stor Snebunke, men Hestene standser med det samme.

Da Ritmesteren dukker op, siger han:

— Det var da godt, at Hestene stod stille.

Hvortil Kusken svarer:

— Ja, se, de er vant til at standse her. Det er nemlig her, at vi plejer at vælte Skidt a'!

Forsigtighed.

— De kan være meget gode, disse her moderne Lommecigartændere, men jeg har dog altid et ekstra Eksemplar i Lommen, hvis det første glipper, og gaar det galt med det andet ogsaa, saa har jeg en Æske Tændstikker i Beredskab.

Gal Balance.

Skrædder Pettersen har lagt sig til Sengs og sender Bud efter Doktoren, som han efter gammel Aftale syr Tøj for imod at faa Lægehjælp i paakommen Tilfælde. Doktoren kommer og undersøger Pettersen, men kan ingen »Brist« finde.

— De fejler ingenting, Pettersen; De kan ganske rolig staa op!

— Næ, ved De hvad, svarer Pettersen, nu har jeg syet saa mange Frakker og Bukser til Dem — nu *maa* jeg da være syg en Gang!!

Vinket af.

— Hvorfor gifter De Dem ikke, kære Hr. Hansen? Det maa dog være dejligt for Dem at have en saadan Husalf, der kan bringe alting i Orden, og — —

— Nej, jeg strør selv hver Morgen en Pakke Haarnaale rundt omkring i mit Soveværelse!

Raad til Husmødre.

Hvis Deres Barn græder, og De ikke kan faa det til at tie igen, hæld saa Sirup paa dets Hænder og giv det nogle Fjer at lege med. Barnet vil tage Fjerene i den ene Haand, og, da de hænger fast, forsøge at fjærne dem med den anden, til hvilken de naturligvis ogsaa vil klæbe sig. Et nyt Forsøg — samme Resultat.

Sandsynligvis vil Barnet saa holde op med at græde — hvis det da ikke græder, fordi det ikke kan blive af med Fjerene!

Deres daglige Kost bliver bedre,

mere velsmagende og lettere fordøjelig, naar den tilberedes med Liebigs Kød Ekstrakt. "Liebig" er stærkt koncentreret Bouillon, fremstillet af bedste Oksekød; altsaa ikke et Produkt sammensat af forskellige Bestanddele.

Liebigs Kød Ekstrakt

er ad videnskabelig og praktisk Vej fastslaaet at være et Mavens Fordøjelsesvirksomhed fremmende Middel.

Forretnings-geni.

En Moder med sin nykonfirmerede Søn kommer i Passiar med en gammel Kone, der sælger Pærer fra en Trækkevogn. Saa siger Moderen:

— Ja, bare man nu vidste, hvad man skulde lade sin Søn lære?

Hvortil Pærekonen svarer:

— Ja, hvis De tror, han har Handelstalent, saa maa han gerne gaa med mig!

Flittig Mand.

Landstrygeren (til sin Kamerat): Du, Folk siger, at vi ikke bestiller noget, og nu læser jeg her i Avisen, at en Læge har udregnet, at hver Gang et Menneske trækker Vejret, saa kommer der omtrent Hundrede Muskler i Bevægelse!

Lovlig Undskyldt.

Lægen (til en lille Dreng, der er syg): Naa, ræk mig saa din Tunge. Naa — herut med den.

Drengen: Det kan jeg ikke — den sidder fast i den anden Ende!

Tegning af Anton Hansen.

Tre Skygger i Kongens Drømme steg frem,
et Hoved de mod ham rakte:
»*Han* bildte sig ind, han var *Riget* selv,
og vilde paa *Folket* ej agte.«

Saa sælsomt de natlige Skygger lo:
»*Een* Ting den Herre ej vidste —
selv den, som slet intet Hovede har,
kan Ho'det alligevel miste!

Tango-rilla.

En Herre kommer ind i en Musikforretning og forbavses over, at en Del Herrer og Damer opfører en lystig Dans til Klaverakkompagnement.

— Hvad foregaar dog her, spørger Herren.

— Aa, svarer Ekspedienten, det er en Kunde, der vil købe nogle Noder, og da min Kollega nu spiller dem igennem, begynder alle de andre Kunder at danse Tango!

Skaal!

A.: Naa, Du drikker koldt Vand til „Sjussen".

B.: Ja, jeg gør. Paa den Maade sparer jeg nemlig tre Kroner om Dagen.

Rap i Vendingen.

Den Rejsende (i Landsbykroen): Det maa jeg sige, det gaar rask med Serveringen her. De er flink til at servere, lille Frøken.

Pigen: Ja, og jeg har endda faaet Tid til samtidig at fodre Svinene!

Barberlauget arbejder for Tiden paa at oprette et »Musæum«, hvis væsentligste Pryd skal være *en Barberstue fra svundne Tider!* (Dagspressen.)

Tegning af Emil Poulsen.

Paa Barberstuen Søndag Morgen i gamle Dage.

KUN ÆGTE SKATTEFRI KRONE PORTER fra DE FORENEDE BRYGGERIER

AF **A. C. MEYER.**

Selvfølgelig var jeg en absolut Modstander af »Borgernes« Overgang til Væbningen. Og denne sidste har jeg da ogsaa været med til at nedstemme i Rigsdagen. Kunde vi faa de gamle Borgere igen, skulde jeg gærne stemme for dem, og er stadig villig til at holde Nodebladet!

Under Omtalen af den svundne Barnetid kan jeg her ikke undlade at nævne, at jeg mindes Overgangen fra Tranlampebelysning til Petroleumslys, og at jeg har en Mindelse om de gamle Vægtere, der afløstes af vor nuværende Politiinstitution. Jeg vaagnede en tidlig Morgen i Rædsel og hørte Trommen gaa i Gaden, medens Vægteren raabte »Brand!« Det var en Lervarefabrik i Blaagaardsgade, som brændte, og med den forsvandt en af mine Barneglæder. Vi Drenge plejede nemlig at tigge Blaaler paa Fabriken og modellerede allehaande Figurer af Leret. Jeg gør Forældre opmærksom paa, at sligt er en meget opdragende Syssel, selv om jeg maa indrømme, at mine Figurer udmærkede sig ved en vis Plathed og primitiv Moral!

De gængse Gadedrengeegenskaber stod i et underligt Modsætningsforhold til en vis, sky Tilbageholdenhed og Skepsis, som dog ikke skyldtes nogen bestemt filosofisk Retning i Tiden, men nærmest havde sit Udgangspunkt fra den paa mig ofrede, men vistnok i ikke ringe Grad ufortjente moderlige Ømhed. I en af mine første Sommerferier foretog jeg en Rejse til — Ballerup, der som bekendt ligger 2 Mil fra København. Allerede den anden Dag havde jeg Hjemvé og tænkte med stille Gru paa den store Afstand mellem Landsbyen og Hovedstaden. Saa blev jeg af min Tante, Jordemoderen, sat op i Dagvognen og transporteret tilbage til mit Fædreland paa Nørrebro. Jeg blev modtaget med aabne Arme, men burde — Sabroes Minde i Ære — have haft en god Endefuld!

Den Begivenhed i min Drengetid, der øvede den største Indflydelse paa min Fremtids Udvikling, blev min Optagelse som Elev i »De forenede Kirkeskoler« paa Nørregade. Min Broder gik i Vajsenhuset, og det var et stort Held for min fattige Moder, at hun opnaaede gratis Skolegang for sin søde lille Adolf.

Det var i 1868, at jeg første Gang traadte ind ad Skoleporten.

Inspektøren var fhv. Premierløjtnant W., som havde deltaget i Krigen 1864. Mindet om Kampens Dage var meget levende hos ham, saa levende, at han en Gang prøvede Tovtrækning med Gymnastiklæreren, en djærv Oversergent ved Garden, og — til stor Opbyggelse for Drengene satte sig paa Enden i Gymnastiksalen. Denne Begivenhed inspirerede mig for Resten til, ca. 30 Aar efter, at slaa til Lyd for Tovtrækning i Københavns første Athletklub.

Det maatte erkendes, at Hr. Inspektøren var en Mand, der opstillede Nødvendigheden af Disciplin som Nr. 1. Han var eventuelt ikke bange for slaaende Bevisførelse, og skønt jeg hele mit Liv igennem har været et fromt Gemyt, ragede jeg mig ogsaa en Gang en Lussing til, fordi jeg havde været uartig i en Religionstime, hvilket var indberettet til Inspektøren. Det var i Begyndelsen af den tysk-franske Krig 1870, og jeg havde paa en Papirlap, der kastedes over til et af de andre Skoleborde, parodieret et Telegram fra Wilhelm der Grosse til hans Kone. Straffen kom ikke fordi jeg var fransksindet (p. T. international), for det var Inspektøren med. Nej, jeg fik Lussingen paa Grund af en faktisk Uartighed overfor en kgl. Person, og det vidnede om, at selv i en from Sjæl findes der mørke Afgrunde!

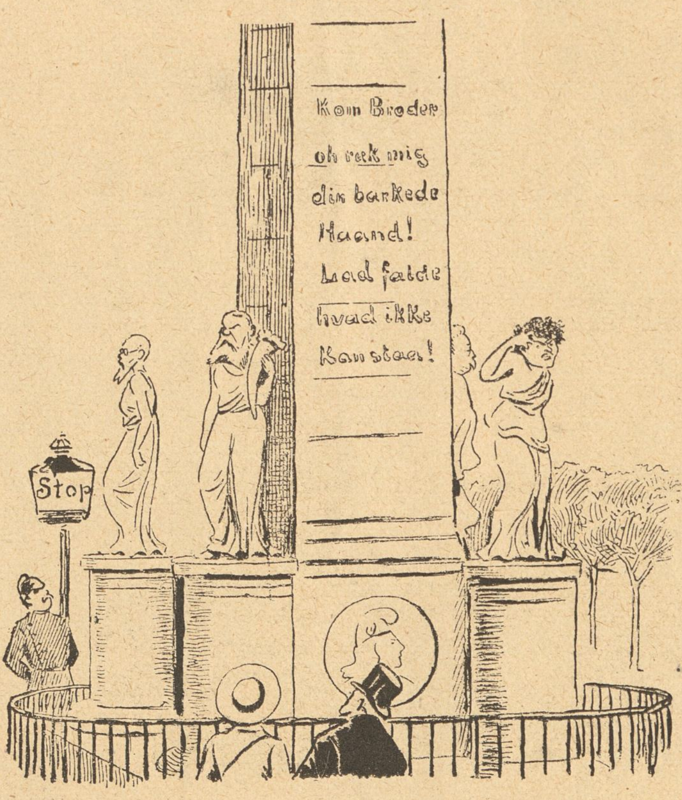

Frihedsstøtten (gammel Karikaturtegning af *Axel Thiess.*)

Fortsættelse: **Æventyret i St. Jørgens Sø. — Min »Panserkasket«. — Første Gang forelsket!**

Arbejdernes Brændselsforretning. Odense.

Kontor **Havnen.**

Telefon 989.
Klingenberg 1989.

Sygeplejeartikler
Gummivarer 2. Prisl.

Gummivarelageret „Hygi", København V.

HERMAN JUST's

Pariserfarveri og kemiske Tøjrensnings-Anstalt.

Hele Dame- og Herregarderober renses og farves uden Opsprætning. Specialitet: Gardin og Møbelstoffer. Dekartering af Dame- og Herrestoffer.

Pustervig 3. Tlf. Byen 1537 y. — **Raadmandsgade 2.** Tlf. Taga 113.

M. H. Cohen & Lamm,

Vekselerere & Bankiers.

Holmens Kanal 24 St.

Telefon 7895 og 7896.

Sælg til Eksport.

Deres gamle Kobber, Messing, Zink, Bly og Jern, Bly, Zink og andre Metalasker, gammelt Gummi, nye Skræderlapper, strikkede Uldklude samt gl. Papir til

JOH. P. BOLDT

Aabenraa 21, Hj. af Hausergade, København.

Telf. Central 7784.

NB. Varer fra Provinserne afregnes pr. omgaaende.

De træffer det rigtige ved at købe Deres **Forlovelsesringe** hos *Fritz Heimbürger*
Købmagergade 63—65.

Forsamlingsbygningen
Koldinggade 4.
Store og smaa Lokaler, moderne indrettet,
anbefales de ærede Foreninger.
Restauration — 2 Billarder.
Telefon Øbro **1132.**
Joh. Olsen.

LIND-HANSEN CLICHÉES

KØBMAGERGADE 67-69

GEORG C. MØLLERS EFLGR.

HOVEDKONTOR: Vimmelskaftet Nr. 42, 2. Sal. (Yorks Passage.)
Telefoner: 913, 1124, 7980, 3313.
LAGER: Badstuestræde 9—11. Fiolstræde 12—14. Kongens Nytorv 8.
Vinkyperens Telefon: 6351. Byen 1722 x.

Middelstandens

Sygekasse,

Nordre Frihavnsgade 30,

Telefon Øbro 2991.

Virker ogsaa som Hjælpekasse.

Optager Mænd og Kvinder indtil 60 Aar uden Kontingentforhøjelse overalt i Danmark uanset Aarsindtægt.

Frit Lægevalg. Forlang Prospekt.
Agenter antages.

DET DANSKE MÆLKE-COMPAGNI

Pasteuriseret og raa sød Mælk — Daglig nykærnet Smør
Pasteuriseret Kærne Mælk — Telefoner 5858 - 2712

Sygepleje Artikler,

garanteret **fineste Kvalitet,** en gros Pris. **Fordelagtig** Prøvesending forsendes i København og Provinserne mod 1 Kr. i Frimærker eller Efterkrav.
Risiko udelukket. Skriv i Tide til
Eksporthuset Skandia,
Frihavnen C 5,
København Ø.

TELEFON 3684. **S. JOHANNESSON'S** TELEFON 3684.

Svineslagteri.
Udsalg: **Højbroplads 13.**
Største Udvalg.
Statskontrol med Trikinundersøgelse.
Rester udsælges billigt Fredag og Lørdag fra Kælderen.

Arb. Ligkistemagasin.

55, Vesterbros Torv 55.
Telf.: Central 9375.
3, Blaagaardsgade 3.
Telf.: Central 5708.

GENUINE LUNDs-CALORIC PUNCH

Oplag hos Carl Qvistorffs Eftfl., Johan Lund, Kjøbenhavn.

EXPORT-FLØDE

FAAS I ALLE KOLONIAL- OG DELIKATESSEFORRETNINGER

Skal ikke koges er færdig til Brug. Fortrinlig til Kaffe, Sauce, Skærning o.s.v. Fortyndet med Melk til Rødgrød Jordbær etc.

VARE MÆRKE

Ren appetitlig bakteriefri sund velsmagende kogt. Holder sig frisk i aarevis

Garanteret fri for Tilsætning af nogen Art.

EXPORT-FLØDE KOMPAGNIET, ODENSE.

Udgaar hver Torsdag. Abonnementspris: 1 Kr. 25 Øre Kvartalet, 10 Øre om Ugen. Enkelte Numre udenfor København og paa alle Jernbanestationer 15 Øre. Abonnement kan tegnes i København i Nørre Farimagsgade 49, Stuen, og i Provinserne paa samtlige Postkontorer og hos Boghandlerne. Annoncer modtages paa Kontoret, Nørre Farimagsgade 49, Stuen, Telefoner Central 1395 og 7495. Udgivet af socialdemokratiske Foreninger. Clichéer ved H. Matzens Reproduktionsanstalt.

F.E. BORDING KØBENHAVN.

Gud, Kongen og Papirfabriken.

Tegning af ANTON HANSEN.

Ved „De forenede Papirfabrikers" 25 Aars Jubilæum blev Formanden, Højesteretssagfører F. Zahle, dekoreret med Kommandørkorset af 1. Grad for hans Arbejde — — paa Papiret, Arbejderne fik — Lov til vedblivende at slide i det 12 Timer i Træk med Papiret.

Foraars Numer

RAVNEN

Nr 13 Torsdag den 26 Marts 1914

Tegning af HELGO JØRGI

Det første grønne Blad ved Foraarstid gør alle Men'sker glade!
— Blad om! og Du vil blive glad for mange andre kønne Blade!

Andels-Anstalten TRYG.

De Forsikredes eget *kooperative* Foretagende.

= Største Nytegning i Norden. =

TRYG er særlig anlagt for ugelønnede og mindre Bemidlede.

TRYG styres og ejes af de Forsikrede selv.

Alle *bør derfor livsforsikres i* TRYG.

AFBETALING

CARL JACOBSEN & CO.

Nørrefarimagsgade 64.

LYSÆGTE
FIONA KRONE-TAPET
GARANTI FOR HOLDBARHED

Sygepleje Artikler,

garanteret **fineste Kvalitet,** en gros Pris. **Fordelagtig** Prøvesending forsendes i København og Provinserne mod 1 Kr. i Frimærker eller Efterkrav.

Risiko udelukket. Skriv i Tide til
Eksporthuset Skandia,
Frihavnen C 5,
København Ø

Har De Tandpine,

brug da altid
Chr. V. Mendes berømte Dentin à 45 Øre, som hurtigt stiller de hæftigste Smerter.
Advarsel mod Efterligninger.

Indregist. **9, Kronprinsensgades nye Materialhandel 9.**

Holbergsgade 6

Sygeplejeartikler.
Gummivarer 2. Prisl.

Gummivarelageret „Hygi", København V.

Man bør

støtte Arbejdernes Kooperative Foretagender og købe sit Forbrug af Brød og Øl i

Forbrugs- og Spareforeningen
Aalborg.

Bestil hos vore Kuske eller i Udsalgsstederne disse Varer.

Grovt Hvedebrød

fra Arbejdernes Fællesbageri, fremstillet af sammalet Hvede. Udmærket for svage Maver og Blegsottige.
Bedre og mere velsmagende end Grahamsbrød.

Zigöjnere med Sækkepibe-

Da da tjim, da da tjim, da da tjim, da da tjim.

Da da tjim tjim tjim, da da tjim, tju bang!
Der er Solskin i Luften og Surren og Sang,
og en Lærke gaar op i det evige Rum —
da da tjim, da da tjim, da da tjim, bum bum.

Fra Gaard og til Gaard og fra By og til By,
da da tjim, tju bang, da da bing, ty ty,
skal jeg ase i Dag, som jeg ased i Gaar,
og jeg er kun endnu i mit syttende Aar.

Min Mand han er døv og fordrukken og dum,
da da tju, bing, bang, da da tju, bum bum,
og jeg snød ham saa kønt, dra ra ra, dra ra ra,
med en brunkrøllet Knøs et Par Mile herfra.

Da da tjim tjim tjim, ty ty ty, bang, tju,
han har ej pryglet Livsglæden af mig endnu.
— Er her ikke paa Gaarden en ranklemmet Knøs,
der tør glemme en Time sin Bryggersetøs.

Jeg har Øjne som Stenkul og Bryster som Skum,
da da tjim tjim, bang, da da tjim, tju, bum.
Jeg er smuk, skønt min Kjole er laset og grim,
da da tjim, da da tjim, da da tjim, da da tjim.

Da da tjim tjim tjim, da da tjim, tju, bang!
Gennem Foraarets Luft drives Lærkernes Sang,
der er Kilder i Grøfterne, Knopper i Hegn,
jeg er selv som en Blomst, der er vædet af Regn.

Jeg vil løse mit Haar, jeg vil løse mit Sjal,
jeg er foraarsberuset og solvild og gal.
— Men min Mand han er døv og fordrukken og dum,
da da tju, bing, bang, da da tju, bum bum.

Vi skal bede i Nat i den nærmeste Kro
i det duftende Hø i den bælgmørke Lo —
— Jeg vil vente, om én har forstaaet min Sang,
da da tjim, tju, bang, da da tjim, tju, bang.

Da da tjim, da da tjim, bang, bang!

Marts 1914. *Thorkil Barfod.*

Tegning af Helgo Jørgensen.

Tegning af Frederik Andersen.

— Sig mig, hvordan gaar det Deres tidligere Tjener?
Parvenuen: — Udmærket. Han har oprettet en Fabrik for Svømmebælter, fremstillede af Champagnepropper, som han har samlet i mit Hjem!

Tegning af Osvald Jensen.

1. »Allerførst sa' je' te' han: Ska' Du omstøde en syvaarig Tradiation med Hensyn te' a' gi' en Omgang?«

2. »Og saa trak je' Gespænset te' me', og mens je' holdt godt fast me' Nejlene, nikkede je' han saadan en i Kuplen, a' han dansede Vrik!«

3. »Aa saa stak je' han saa'n en i Minespillet, a' han fløj som en Todækker der sla'r Højderekord me' Styrtekurve, for saa

4. a' lande i flot Glideflugt paa Grønsværen. Og saa sa' je': Du maa endelig ikke ta' mig det alvorligt, Chales, saadan æ je' altid hjemme, naar je' er ked a' det!«

De forenede Bryggeriers CENTRAL HVIDTØL- Ren fyldig Maltsmag SKIBSØL- Udpræget Skibsølstype

Den gaadefulde Kvinde.

En Kærlighedsroman.

(Illustreret af Harriet Fischer-Clausen.)

Efter det Kendskab jeg har til Lady Glydes Forhold, saaledes som de fremgaar af Kontrakten, er jeg desværre kommen til den Slutning, at man paatænker et Laan af Lady Glydes Privatformue, de tyvetusind Pund, og at man vil fremtvinge hendes Underskrift, for at hun ikke senere skal kunne besvære sig. Under disse Omstændigheder maa jeg anbefale, at Lady Glyde som Grund til sin Vægring angiver, at hun først vil lade mig, som hendes Families Forretningsfører under Mr. Gilmores Fraværelse, gennemlæse det paagældende Dokument. Herimod kan ingen fornuftig Indvending gøres, thi er Sagen ærlig, vil jeg selvfølgelig give mit Samtykke.

Altid rede til at tjene Dem er jeg

Deres ærbødige

— —«

Jeg opfyldtes af Taknemlighed over dette venlige og forstandige Brev. Budet ventede, medens jeg læste, for at modtage Besked.

»Vær saa venlig at sige, at jeg har forstaaet Brevet og takker for det,« sagde jeg til ham.

Netop som jeg udtalte disse Ord, holdende Brevet aabent i Haanden, drejede Fosco ind paa Landevejen.

Denne pludselige Tilsynekomst gjorde mig maalløs af Forbavelse. Budet anbefalede sig og steg atter ind i Drosken — jeg kunde næppe gengælde hans Farvel.

»De synes forundret over at se mig,« sagde Fosco med en vis Lunhed.

»Jeg troede Dem beskæftiget med Deres Fugle,« sagde jeg saa fast og roligt, som det var mig muligt.

»Ganske vist har jeg tumlet lidt med dem, højstærede Frøken, men mine vingede Børn ligner kun altfor meget andre Børn. De er idag egensindige. Min Kone fortalte mig, at De var gaaet alene ud, Frøken, og Fristelsen til at søge Dem op og ledsage Dem var for stor. For en Mand i min Alder ligger der jo ikke noget ondt i en saadan Tilstaaelse, vel?«

Paa denne Maade snakkede han videre.

Ikke med et Ord hentydede han til, hvad han havde set paa Vejen, saalidt som til Brevet jeg stadig holdt i Haanden. Denne Diskretion overtydede mig om, at han paa den mest æreløse Maade var kommen under Vejr med vor Skrivelses Indhold, og at han nu kun gjorde sig Umage for at dysse min Mistanke i Blund.

Foran Huset mødte vi Sir Percival, der lige var kommen tilbage. Hvilket Resultat han saa end havde naaet ved sin Rejse, hans Humør havde ikke bedret sig.

»Hvad betyder det, at hele Huset er tomt?« udbrød han med et mørkt Blik. »Hvor er Lady Glyde?«

Jeg fortalte ham om Tabet af Broschen og tilføjede, at Laura var gaaet ud for at søge den.

»Brosche her og Brosche der,« brummede han fortrædelig, »jeg vil raade hende til ikke at glemme, at jeg om en halv Time venter hende i Biblioteket.«

Jeg gik ind i Huset, hvor jeg vandrede fra det ene Værelse til det andet, uden at kunne faa Ro paa mig. Laura kom stadig ikke, jeg tænkte allerede paa at opsøge hende. Men den Bevægelse, jeg den Morgen havde været udsat for, havde i den Grad taget paa mig, at Varmen overvældede mig og jeg maatte lægge mig paa Sofaen.

Lidt efter aabnedes Døren sagte, og Fosco kiggede ind.

»Jeg beder tusinde Gange om Forladelse, Miss Halcombe,« sagde han, »jeg vover mig kun herop, fordi jeg har gode Efterretninger til Dem. Percival, der, som De ved, er meget lunefuld, har i sidste Øjeblik ændret sin Beslutning, og foreløbig udskudt Sagen med Dokumentet. Vær saa god at meddele Lady Glyde dette og bed hende samtidig modtage Forsikringer om min Højagtelse.«

Han var borte, inden jeg fik Tid til at komme mig af min Forbavselse.

Jeg tænkte atter paa at gaa ud og søge efter Laura, men blev saa svimmel, at jeg igen slæbte mig hen paa Sofaen, hvor jeg faldt i Søvn.

Da jeg vaagnede, følte jeg en Haand paa min Skulder: Laura stod foran mig.

Hun var knælet ned ved Sofaen — hendes Ansigt var ophedet og hendes Blik forvirret og uroligt.

»Hvad er der sket?« spurgte jeg og fór op.

Hun saà hen til den aabne Dør, nærmede sine Læber til mit Øre og svarede hviskende:

»Marianne! — Skikkelsen ved Søen — Skridtene i Gaar Aftes —«

»Nuvel?«

»Jeg har set hende! Jeg har lige talt med hende!

»Med hvem, for Himlens Skyld, med hvem?«

»Med Anna Catherick.«

Jeg var saa rystet over Lauras forstyrrede og ophidsede Væsen, at jeg knapt nok fattede, hvad hun sagde.

»Jeg har talt med Anna Catherick!« gentog hun. »Aa, Marianne, jeg har saa meget at fortælle Dig! Kom med — her kan vi blive forstyrrede — kom straks med ind paa mit Værelse!«

Hun greb min Haand og trak mig gennem Biblioteket ind i Hjørneværelset, som var indrettettet til hende.

Hun laasede Døren, lod mig tage Plads paa en Sofa og pegede paa sit Bryst.

Jeg saa' nu, at Broschen atter sad paa sin Plads.

»Hvor fandt Du den?«

»Hun fandt den, Marianne!«

»Hvor?«

»Paa Gulvet i Færgehuset. Aa, hvor skal jeg begynde — hvordan skal jeg faa Dig det fortalt! Hun talte jo paa en saa sælsom Maade til mig; saa' saa lidende ud, forlod mig saa pludseligt — —«

Lauras Stemme blev højere, eftersom hendes Ophidselse steg.

»Tal sagte,« sagde jeg. »Vinduet er aabent, og der er en Havesti lige under. Begynd forfra, Laura. Sig mig Ord for Ord, hvad der er foregaaet mellem Dig og denne Kvinde.«

Laura fortalte nu, at Anna Catherick nærede en forfærdelig Angst for en tredje Person, som vidste Besked med en Hemmelighed, hendes Mor havde betroet hende. Trods alle Lauras Opfordringer havde hun dog ikke ladet sig overtale til at røbe denne Hemmelighed. Men maaske i Morgen paa samme Tid vilde hun fortælle, hvad hun vidste, da hendes Had til Sir Percival var større end hendes Frygt. —

»Sig mig, Marianne, hvad skal jeg nu gøre?«

»Du skal i hvert Fald gaa til Færgehuset i Morgen. Det er ikke godt at vide, hvor meget der afhænger af, at Du genser den stakkels Pige. Jeg vil opholde mig i Nærheden. Anna Catherick er undsluppen Walter Hartright og Dig — mig skal hun ikke mere undgaa, hvad der saa end sker.» —

Laura læste opmærksomt i mine Øjne medens jeg talte

»Du tror paa, at der findes en Hemmelighed, som min Mand frygter?« spurgte hun.

»Ja, naar jeg tager din Mands Optræden i Betragtning, tror jeg det ubetinget.«

Vi skiltes. Medens Laura gik alene op ad Trappen, begav jeg mig ud i Anlæget, for at undersøge Forholdene lidt. De Omstændigheder, under hvilke Anna Catherick var skiltes fra Laura, havde vakt et hemmeligt Ønske i mig om at erfare, hvor Fosco havde tilbragt Eftermiddagen; samtidig opstod der en Mistanke hos mig med Hensyn til Sir Percivals pludselige Rejse.

Efter at jeg havde kigget mig omkring i alle Retninger, uden at faa Øje paa noget, vendte jeg tilbage til Huset og gik gennem alle Stuetagens Værelser. De var tomme. Da jeg atter kom ud i Hallen, aabnede Fru Fosco sin Dør, og jeg spurgte hende da, hvor hendes Mand og Sir Percival var. Hun svarede, at hun for en Time siden havde set dem begge fra Vinduet; de havde været i Begreb med at foretage en længere Spadseretur.

En længere Spadseretur!

Det havde de aldrig før forsøgt. Sir Percival holdt ikke af nogen anden Motion end at ride, og Fosco hadede al Bevægelse.

Da jeg kom op til Laura ytrede hun sin Forundring over, at den ventede Anmodning om at møde i Biblioteket endnu ikke var kommen.

»Du kan berolige Dig paa det Punkt,« sagde jeg, »foreløbig vil hverken din eller min Taalmodighed blive sat paa Prøve. Sir Percival har forandret sine Planer, og Dokumentets Underskrift er bleven udsat.«

»Udsat?« gentog Laura forundret. »Hvem har sagt det?«

»Fosco. Jeg tror, vi kan takke ham for, at din Mand er kommen paa andre Tanker.«

»Umuligt, Marianne. I Fald min Underskrift skulde tjene til at skaffe Percival Penge, som var ham absolut nødvendige, hvordan kan Sagen saa være udskudt?«

Denne pludselige Tilsynekomst gjorde mig maalløs.

Har Du glemt den Samtale, som Sir Percival havde med sin Forretningsfører, dengang de gik gennem Forhallen?«

»Nej, men jeg husker ikke ganske —«

»Det gør jeg. Advokaten fremkom med to Forslag. Det ene var, at faa din Underskrift, det andet, at vinde Tid ved at udstede en Veksel paa tre Maaneder. Dette sidste Hjælpemiddel har han valgt, og vi er altsaa foreløbig forskaanede for at blive pinte med hans Pengesager.«

»Aa, Marianne, det lyder altfor behageligt, til at kunne være sandt!«

Middagsklokken lød. Nu vendte Sir Percival og Fosco tilbage fra deres Spadseretur. Vi hørte den første rase mod Tjeneren, fordi man var fem Minutter for sent paa Færde med Maden —

— — —

I Aften tildrog der sig intet af Interesse. Kun lagde jeg Mærke til visse Ejendommeligheder i Sir Percivals Optræden, der fyldte mig med Bekymring for Anna Cathericks Skæbne.

Jeg kendte Sir Percival tilstrækkeligt til at vide, at han aldrig var falskere, end naar han optraadte høfligt. Den lange Tur sammen med Vennen havde frembragt en mærkelig Forandring hos ham, saaledes kaldte han hele Aftenen sin Hustru ved Fornavn og viste hende saa mange andre smaa Opmærksomheder, at det ligefrem mindede os om Dagene i Limmeridge.

Vi skiltes denne Aften senere end ellers.

Henad Midnat begyndte det at storme. Vi følte pludselig alle, at det blev koldt, og idet Fosco tændte mit Lys sagde han:

»Kan De høre? I Morgen faar vi andet Vejr.«

5. Juli. — Gaarsdagens Begivenheder sagde mig, at jeg maatte være forberedt paa det Værste. Og skønt Dagen endnu ikke er tilende, er det Værste allerede indtruffet.

Jeg enedes med Laura om, at hun lige skulde vise sig ved Frokosten og saa ved den første den bedste Lejlighed smutte bort; jeg skulde da for ikke at vække Mistanke, blive tilbage og følge efter senere. Paa denne Maade kunde hun naa ud til Færgehuset Klokken halvtre, det Tidspunkt paa hvilket hun Dagen forinden havde truffet Anna Catherick.

Om Morgenen indtraf det forandrede Vejr. Det regnede stærkt lige til Middag; saa spredtes Skyerne og Solen skinnede.

Min Utaalmodighed efter at erfare, hvor Sir Percival vilde tilbringe Morgenen, blev ikke mindre, da han straks efter Lunch forlod os uden Hensyn til Regnen.

Han meddelte os hverken, hvor han gik hen, eller naar han kunde ventes tilbage. Vi saa ham skyndsomst passere Vinduet i Frokoststuen i lange Støvler og Regnfrakke, og det var alt.

Fosco forblev rolig hjemme. Snart var han inde i Biblioteket, snart i Selskabsværelset, hvor han spillede smaa, afbrudte Melodier og nynnede til. Efter alt at dømme, vilde han præsentere os den sentimentale Side af sin Karakter.

Ved Frokosttid var Sir Percival endnu ikke indtruffen. Fosco indtog sin Vens Plads ved Bordet, ødelagde med en beklagende Mine en Frugtpostej, som han delvis druknede i en lille Sø af Fløde og stykkede den derefter ud til os.

»Jeg elsker søde Sager,« sagde han med sin sarteste Stemmeklang. »Jeg er glad over, at dele denne Smag med Kvinder og Børn, det er et nyt Baand mellem Dem, mine Damer, og mig.«

Laura forlod Bordet efter ti Minutters Forløb. Jeg følte mig stærkt fristet til at følge hende, men var bange for at vække Mistanke; det vilde jo ogsaa have været slemt, om Anna Catherick havde set Laura ledsaget af en anden Person, der var hende fremmed; sandsynligvis havde vi paa den Maade forskertset hendes Tillid.

Jeg ventede altsaa taalmodigt, til Tjeneren kom, for at tage af Bordet. Da jeg forlod Værelset, saa jeg hverken inde eller ude noget som helst Tegn til at Sir Percival ventedes hjem.

(Fortsættes.)

Lauritz Byrge,
Forenings- & Selskabslokaler.
Selskaber indtil 170 Kuverter.
Baade større og mindre Lokaler.
Dansk Arbejder Loge,
Blegdamsvej 26. Telf. 6405.

Kontortid:
Kl. 11—3, samt Mandag og Onsdag 5—7, Fredag 6—9.

Aaboulevard 16.
Tlf. Nora 2812.
Tilkendegivelser og alle Oplysninger sendes gratis
Enhver kan blive Medlem

Tandlæge Edv. Møller,
Købmagergade 30, 2.
udfører enhver Tandbehandling til smaa Priser. Samvittighedsfuldt Arbejde. Bedøvelse hele Dagen. Konsultationstid 10—3½, 6—7 Eftm. og 10½—12 Søndag. Telefon 8181.

P. A. Fischer's
Farve- og Fernisfabrik.
Stengade 10—12. Telefon 952.
Detailsalg af alle Malervarer færdige til Brug, til Dagens billigste Priser.

W. Bähncke & Co.
Assurance.
Niels Juelsgade 3.
Telf. Central 128 og 129.

HERMAN JUST'S
Pariserfarveri og kemiske Tøjrensnings-Anstalt.
Hele Dame- og Herregarderober renses og farves uden Opsprætning. Specialitet: Gardin og Møbelstoffer. Dekartering af Dame- og Herrestoffer.
Pustervig 3. Tlf. Byen 1537 v. **Raadmandsgade 2.** Tlf. Taga 113.

Wilsons Gummivarelager
12, Gothersgade 12.
Alle Sygepl.-Artikl. sendes mod Efterkrav. Ill. Katalog

Under Fanerne —

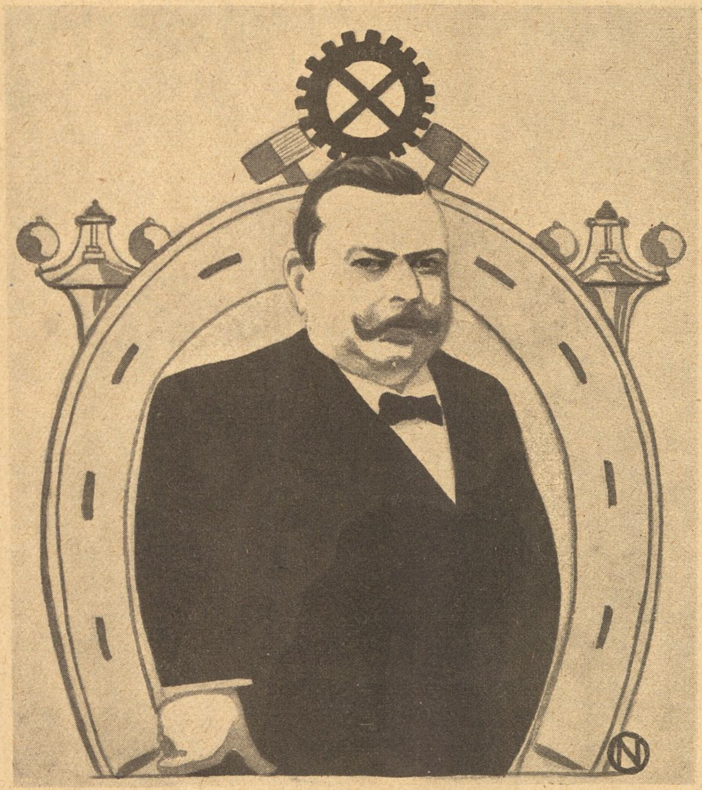

Tegning af Oluf Nielsen.

J. A. Hansen.
Forretningsfører for Dansk Smede- og Maskinarbejderforbund.

Neros Død.

(Mel.: Har De hørt at i o. s. v.)

Har De hørt at i Zoologisk Have
Døde *Nero*, den gamle kære Jas?
Man har fundet Tuberkler i dens Mave,
Fire Hattenaale og en Masse Bras.
Ingen Læge en saadan Fyr bedøve kan,
Man har prøvet med Kloroform og *Løveland*,
Før at redde den man næsten alting prøver da —
Saa kreperer den alli'vel paa en *Løverda'*.

Gamle Nero laa i lange Tider stille,
Li'saa stille som en gasforgiftet Prins.
Først saa tro'de man, at han sku' ha' en lille —
Ja — bevares vel, en lille Influenz'.
Havens Direktør vilde først Motionen prøve,
Men han kunde ej faa Bæstet til at »*løve*«,
Og hans Doktorregning den var lidt uartig,
Neros Skind han vilde ha' sin »Leo-Part« i.

Havens andre Dyr man daarlig trøste kunde,
Krokodillerne fik »Dille« kun af Sor',
Zebrafølet er jo »Føl-som«, nogenlunde,
Og det kan den sikkert ikke gøre for.
Og Girafferne de stod og hang med Mulerne,
Brøleaberne de brølede, og — Uglerne
De var ganske uglet ud den samme Morgen,
Ja, »sæl« Sælerne var svært berørt af Sorgen.

Hist i Indien ved Midnat kan vi finde
Gennem mørke Skove en Løvindes Spor,
En med fire Løvebørn forladt Løvinde,
Som til fjerde Barn om kort Tid bliver Mo'er.
Og hun sukker, »Ak! der røg den sidste Chance bort,«
Da hun modta'r et almind'ligt Korrespondancekort,
Og hun læser højt, saa det for alle døve lød:
»Naar Du modta'r dette Brev, saa er din Løve død!«

Nu er »Nero« død og Sorgen os en *Stund* ta'r,
Det er Slut paa hele Livets Glans og Kiv.
»Og saa havner den i Malmø hos en Bundtma'r,
»*Skindet*« har den jo *med sig*, gamle Liv!
Nu har Løve-Nero gjort sin Pligt hos *Dreyer*,
Direktøren, som selv Løvemodet ejer.
Nero sang sin Svane — næh jeg mener Løvesang,
Hvorpaa Dyret gik den triste sidste »Løvegang!«

Robert Bly.

Den berømte Tenorist *Caruso* synger en Arie af »Aida« for de 2000-aarige ægyptiske Gudestatuer — der klapper af Begejstring! (»Lustige Blätter«.)

Johan: — Jaa, di pratar ôm bra pier, men hvar kômmer alle di dâlie käringera ifrå???

(De taler om de søde Piger, men hvor kommer alle de væmmelige Kællinger fra?) (»Strix«.)

— Sig mig, Jenny, hvad koster dine Kjoler dig gennemsnitlig?

— Aah, en tre eller fire Besvimelser. (»Nagels Lustige Welt.«)

Politibetjenten: Det var Skade, at Fyren er frosset ihjæl. Hans Papirer er i saadan en dejlig Uorden! (»Simplissicimus«.)

Af C. B. Møller & Co.s Cigaretter fremhæves:

Rosa No. 101 og 102	15 Stk.	10 Øre.
Monaco, oval, Kork	10 -	10 -
Sherrys No. 3, stor, Kork	10 -	25 -

Rød Indmad

Hankattens Serenade.

Nu nærmer sig Vaaren — Miau, Miau —
jeg bliver saa varm og kælen,
det kribler saa sødt i min slunkne Bug
og helt op i Sjælen.

Minette, Minette — Miau, Miau —
oh, vis mig din lille Snude!
Jeg skal vel ej sidde den hele Nat
alene og tude?

Aa, Gud, det Foraar — Miau, Miau —
det gør en til Nar og Tosse,
det gisper i Planter, i alle Dyr,
og Mennesker osse!

De tugtige Møer — Miau, Miau —
der slumrer saa ærbart yndig,
de gæstes i Nat af en sælsom Drøm,
og Drømmen er syndig.

Imorgen paa Strøget — Miau, Miau —
de finder ej Herrerne frække,
som dvælende stirrer paa Barm og Lænd
og drejede Lægge.

Selv gamle Herrer — Miau, Miau —
bli'r gæstet af blide Minder,
de nikker saa mildt og saa onkelsødt
til Konfirmantinder.

De dydige Fruer — Miau, Miau —
de gaar og mister Forstanden,
hvem er det, de kysser vildt og hedt?
Monstro det er Manden?

Minette, Minette — Miau, Miau —
det Foraar ej Ro mig levner,
forbarm dig, Minette, kom ud, kom ud,
af Elskov jeg revner!

Narren.

Herved tilkendegives det, at næste Nr. blandt andet Nyt bringer Afsløringen af Præmiedeltagerne i den store Karnevalskonkurrence!

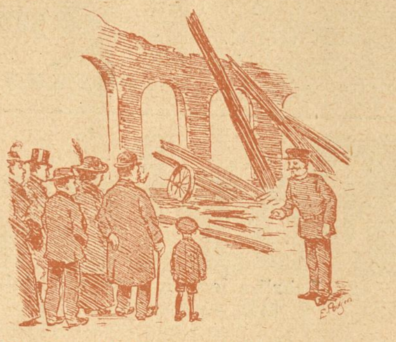

Det gaar livligt med Forevisning af Byens forskellige Ruiner. Skal det blive ved paa den Maade?

— Ja, det er vist Meningen, at hele Byen skal *ruineres.*

Slagelse.

Her er afholdt en stor Anlægsfest. Byens unge talentfulde Damer og Herrer, der ikke alene har *Anlæg for Kærlighed*, men ogsaa *Kærlighed for Anlæg*, har beredvilligt assisteret.

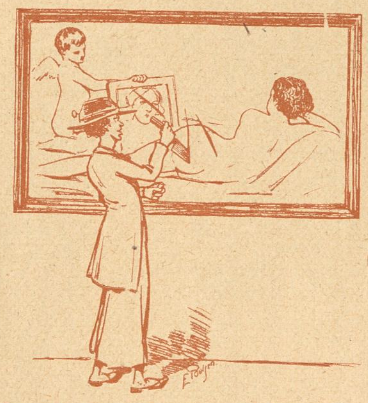

En »Suffragette« har i London ødelagt et berømt Maleri af en dejlig Kvinde. Mon det nu ogsaa er gjort i en ærlig Mening?

— Naa—aa en *lille* Smule Misundelse har der maaske nok været med i Spillet!

Hvorfor er Empireteatret nu bleven døbt om til *Metropol*teatret?

Er det for at bringe Publikums Tanke hen paa de glade, letsindige Nætter i det forsvundne »Maxim« i Hotel »*Metropole*«?

— Næ! Saa havde det da ligget meget nærmere at kalde Empireteatret for Hm-Pi'er-Teatret.

Højre.

Grundloven kommer! Partierne enes
og klarer den uden Piper,
Hammerich græder, mens *Telegrafisten*
bander saa fælt som en Skipper.

Wulff og *Fraenckel* er lige tavse,
de ellers saa kæphøjt knævred' —
nu gør Højre, hvad *straks* de burde
ha' gjort — nemlig opgi'e Ævred.

Majs.

Samling er Ordet, thi Samling kun
kan Kapitalismen kværke —
derfor er Parolen i denne Stund:
Køb Frihavnens *Samler*mærke!

*

Foraaret, der plejer at bringe Bevægelse og Liv i alt, har ogsaa bragt disse to Ting ind i Frihavnen — det vil sige blandt Brækkerne: de løber deres Vej alt hvad Remmer og Tøj kan holde.

Paa Automobiludstillingen.

— Tillader De, at jeg forestiller mig? Mit Navn er Grosser Adamsen, 45 Hestekraft.

— Glæder mig. Mit Navn er Godsejer Kornblomst, 65 Hestekraft!

A.: Det er underligt at se, hvad Hofteatret kan tillade sig. Det holder Pavse i 30 Aar, saa spiller det 3 Aftener og saa lukker det igen.

B.: Meget rigtigt, kære Ven, men det Teater arbejder jo ogsaa paa sin egen *Ruin.*

Det blev altsaa Filosofen Høffding, der kommer til at bo i Brygger *Jacobsens* fine Villa. Det er i Grunden mærkeligt, at man ikke har tænkt paa *J. C. Christensen.*

— Ja, saagu'. Han *brygger* jo adskilligt sammen mellem Aar og Dag!

Det er nok ikke lykkedes Dagmarteatret at faa »Hyttefadet« fuldt, og Direktionen har søgt at faa »Bid« ved at invitere Syndikalisterne paa Fribillet.

— Det var da nogle løjerlige Fisk!

— Fa'r, der staar i Avisen, at Maleren *Glob* har faaet den store Guldmedaille. Har han drukket sig til den?

— Ja, min Dreng, men i *Olie.*

E. H., Kolding. Naa—aa — den Brander er nu ikke saa forfærdelig grinagtig. Paa'en igen!

— Blot en 5 Øre, gode Dame, min Kamerat er kørt fast med sit Aeroplan en halv Mil oppe i Luften og har ikke Benzin nok til at komme ned!

K. P. Vi maa beundre den Tvivl, De har fremtryllet i Damens Ansigt — hun tror ham aabenbart ikke!

Walter C., Paris. Tak for Tilbudet, men det omtalte »Bælte«, som vi selv har haft den Fornøjelse at se i Musæet, egner sig vist ikke til Versbehandling! Iøvrigt Hilsen igen til »De danske i Paris«.

E. Petersen., Englandsvej. For gammel og for kendt!

— Lad være med at vinke til Hr. Jørgensen. Han kan gerne komme her over.
— Det skal han ogsaa. Han sagde i Gaar, at hans Kendskab til os var temmeligt overfladisk.

R. J. Er det ikke Frøknerne Hansen fra Overgaden over Vandet, De her har tegnet? De er nemlig *meget* overfladiske!

Frithiof, Marstalsgade. Den er lidt for lille, og Blyantstegninger kan ikke bruges.

Gaa kun til en samvittighedsfuld **Specialist** Fineste Tænder, billigste Pris.
Hele Tandsæt 16—28 Kr., enkelte Tænder 1 Kr., alt med Garanti. 18 Aars Praksis
Telefon Byen 1103 x. **JØRGENSEN BILLE,** Gothersg. 3 (ved Kg. Nytorv)

Forlovelsesringe 14 & 18 Karat.
Th. Halgreens
Specialforretning.
Gothersgade 34. ligefor Regnegade.
Fabrikation en gros ved elektrisk Motor & Udsalg. Ingen Filialer.
NB. Kun massive Ringe. 14 Karat fra 7 Kr., 18 Karat 10 Kr.
Ringe af simplere Kvalitet føres ikke. Forretningen etableret 1880.

„Blomsterbazaren"
Nørrebrogade 207 o Tlf. Taga 205
Smagfulde Kranse og Buketter sendes overalt i Byen
Specialitet: Foreningskranse.
Prompte Ekspedition.
Ærb. *E. Rosendal.*

Københavns Tilskærer-Akademi Nørrevoldg. 42.
Katalog over Tilskærekursus og Tilskæring af Mønstre sendes paa Forlangende.

G. P., Ærøvej. Vi synes ikke rigtig om Deres Vise, og Visen synes ikke om den Melodi, De har valgt. De passer heller ikke sammen!

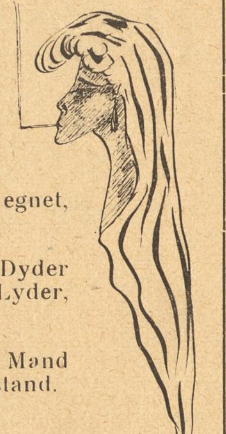

En Livsskæbne
i seksten Linjer.

Lang og ranglet —
dertil fregnet,
knapt som Fugle-
skræmsel egnet,
var Sofie —
stakkels Pige.
Men desværre hendes Dyder
var ej helt foruden Lyder,
og en Nat —
lovlig brat,
solgte hun sig til en Mand
og gik ind i Frøkenstand.
Uden Nølen —
hun i Sølen
gik til Grunde som saa
mange,
og da hendes Kaar blev
trange,
hjalp hun sig med stærke Drikke
og et Stykke Hampestrikke.

Carlo.

Kære Ravn! Kender Du den —:

Hvad er det, naar en Mand løfter en Ske?
Svar: *Skelettet af en Mand!* (Ske, lettet af en Mand.) *Døgnfluen.*

Kære *Døgnflue!* »Ravnen« kender den, men maaske ikke alle vore Læsere gør det.

Schulstad Ludvigsen Maltet Brød
Giv Agt paa Varemærket

Brug
Worning & Petersens
Xeroform-Sæbe
faas overalt
à 25 Øre pr. Stk.

Villaby ved Emdrup.
Et Areal ved **Emdrupvej** sælges i Parceller paa 1400 à 1500 Kv. Al. **Billig Pris og lille Udbetaling** (1/10). Bebyggelse kan finde Sted straks. Ingen Udgifter til Vejanlæg. — Paavisning af **Jordbruger Røpke,** Villa »Kirstine« ved Krematoriet, Tlf. Søborg 132.
Nærmere ved **Overretssagfører Axel Guthmann, Vestervoldgade 96.**

Spar Penge
Køb Senge hos **NOLFI** **der varer længe**
Spiralsenge fra 7,00.
Pufsenge fra 12,00.
Jernsenge fra 3,50.
Barnesenge fra 6,00.
Divaner fra 15,80.
Kommodes.
Sofasenge med Plyds 25 Kr.
Chaiselonguer
Puder, Dyner, Vat, Divan og Uldtæpper billigst og bedst
GRIFFENFELDTSGADE 50—50 A
Telf. Nora 1533 y.

HJEMMET DAMERNES BLAD
er Danmarks mest populære Ugeblad
10 Øre pr. Nr.
1 Kr. 25 Øre pr. Kvartal.

Storm-Petersens „Levende Billeder“. XIII.

(Fortsættes.)

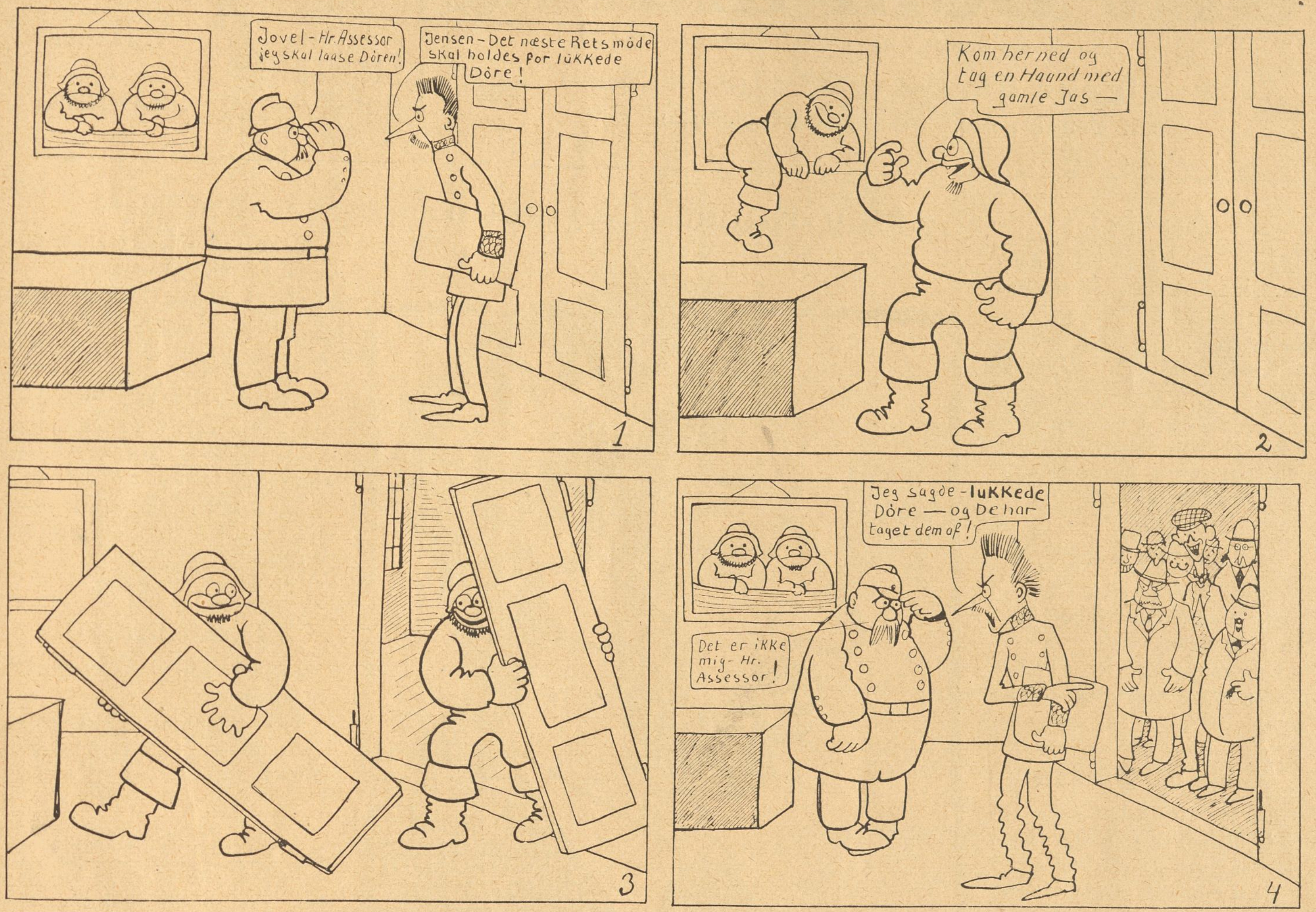

Rapsesodi.

Værten: Naa, Hr. Bankdirektør, hvad synes De saa om Klavervirtuosens Spil?

Bankdirektøren: Fænomenal Fingerfærdighed! Jeg skulde da ikke have den Karl ansat i *min* Bank!

Paa Vælgermøde.

Stemmer: Smid ham ud! Hvor er han? Smid ham ud! Vi vil ikke høre hans Præk!

Dirigenten: Taleren er gaaet!

Stemme: Saa hent ham ind igen — *han skal smides ud!*

Anerkendelse.

Pigen: Frøken, der er nogen, der har kastet dette Bundt Radiser ind gennem Vinduet, mens De spillede Klaver.

Frøkenen: Aa, Herregud, det er nok fra en fattig Stakkel, som ikke har haft Raad til en Lavrbærkrans!

Godt begyndt.

Stortyven (paa Besøg hos en Kamerat): Næ, hvor har Du det fint! Plydsmøbler og Silketapeter og Mahogni.

Værten: Ja, med Flid og Omtanke har vi jo drevet det til noget. Da Konen og jeg begyndte, havde vi ikke andet end et halvt Dusin falske Nøgler og et Koben!

I Stockholm.

Hofmarskallen: Ønsker Deres Majestæt at gaa i Operaen i Aften?

Majestæten: Hvad spilles der?

Marskallen: Falstaff.

Majestæten: Staffs Fal' — nej Tak!

Falsk Allarm.

Gæsten (til Tjeneren, der kommer løbende): De kan godt gaa igen, det var ikke min Hensigt at ringe paa Dem — jeg har blot dræbt et Væggedyr, der krøb paa Knappen til det elektriske Ringeapparat!

Assureret.

A.: Kan Du tænke Dig, jeg bad Andersen om at laane mig en 10'er, og han svarede nej. Senere traf jeg Møller, og han sagde ogsaa nej. Er det ikke et Par rigtige Snøbler?

B.: Jo, og saadan en er jeg ogsaa!

Bare rolig.

Fruen: Sofie, jeg fortæller min Mand, at De har en Soldat gemt i Køkkenet!

Sofie: Det gør ikke noget — jeg tror ikke Herren er skinsyg!

Paa Karneval.

Herren: Smukke Maske, hvor har jeg dog set Dem før?

Damen: I Gaar. Jeg er Ekspeditrice paa Vesterbros ny Laanekontor!

Mislykket.

Damen: Hvorfor danser De ikke, Hr. Arildsen?

Arildsen: Aa, jeg ved ikke — men enten er Musiken eller ogsaa min Dame mig i Vejen!

Gift Dem aldrig

før De har besøgt mine 4 Møbelmagasiner

Adelgade 80, 86 og 87 (ligefor Sølvgade)
samt Østerbro-Afd.: **St. Jacobsplads 6.**

A/S H. MATZEN
REPRODUKTIONSANSTALT
LEVERER
DE BEDSTE
CLICHEER
KØBMAGERGADE 22
HJ AF SILKEGADE
KØBENHAVN K
TELEFON № 7057.

Leverandør af Clichéer til „RAVNEN“

God Ide!

Ved et Afholdsmøde raabte Foredragsholderen med Overbevisningens Varme: — Al Spiritus burde sænkes ned paa Havets Bund!

— Bravo! raabte en vældig Basrøst.

— Det glæder mig at faa Medhold! bemærkede Foredragsholderen.

— Ja, svarede Basstemmen — jeg er nemlig Dykker!

Tak for Seven!

Gæst: Hør, Opvarter, hvad er det for noget Svineri? Suppen smager jo af Sæbe.

Tjener: Ja, det er vores ny Kok — han er saa ganske overordentlig renlig!

Teori og Praksis.

A.: Jeg har Valget mellem en fattig Pige, som jeg elsker, og en rig Enke, som jeg ikke elsker.

Hvem raader du mig til at tage?

B.: Kærlighed er Livets skønneste Maal og Ideal, og Kærlighed er Rigdom og gør Jorden til en Himmel.

A.: Det er nok! Jeg tager den fattige Pige.

B.: Bravo! Godt talt! Og hør — ved Lejlighed kan du give mig Adressen paa den rige Enke!

Ung Kunst i Karikatur.

Tegning af Cl. Clemmensen.

Maleren N. P. Bolt.

Pæn Mand.

Chaufføren: Vi har vist kørt en Mand over, Hr. Baron.

Baronen: Naa, saa smid Rejseapoteket ud til ham!

Forsigtighed.

Bonden: Ser Du Mutter, dette her er Venus fra Milo, som de har slaaet begge Armene af.

Konen: Kom lad os gaa, ellers tror de kanske, at det er os, der har gjort det!

Ingen Pardon!

Agenten (Jøde): — Træffer jeg Grossereren?

Ekspedienten: Han er død.

Agenten: Ja, men bare et Par Minutter!

Fejl Bestik.

Professor Petersen er med Familie paa en lille Søtur, og der spises Bananer. Da Professoren ser sin yngste Søn kaste Skallerne overbord, raaber den lærde Mand: — Hror tidt skal jeg sige til dig, at Du ikke maa kaste saa ligegyldig med Bananskaller? Der kan let komme Nogen og glide i dem!

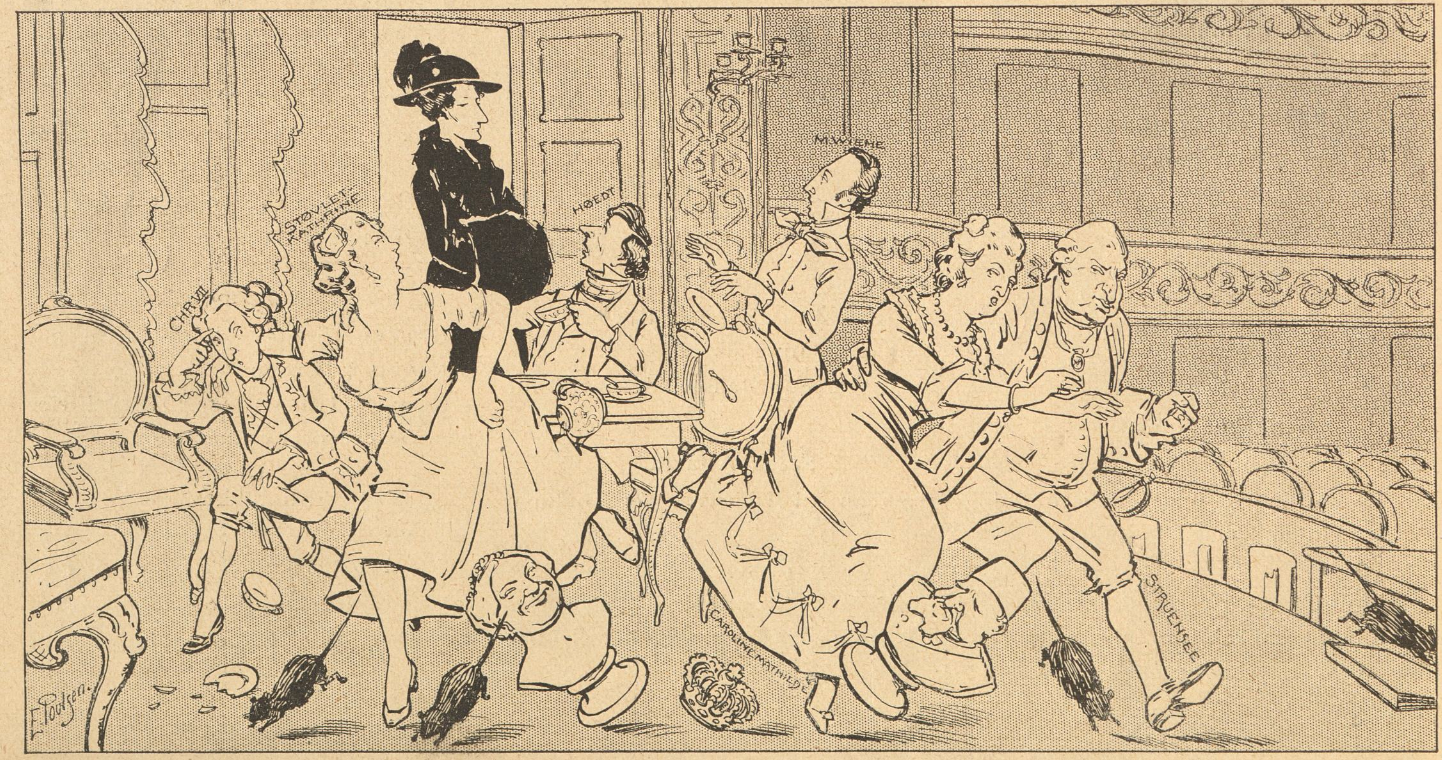

Tegning af Emil Poulsen.

Emma Gad som ubuden Gæst ved five o'clock tea i Hofteatret.

Bidrag fra „Ravnen"s Kunstnerinde-Stab.

Tegning af Harriet Fischer-Clausen.

— Hvem er de tre Herrer, der stadig søger din Kusines Selskab?
— Den ene *var*, den anden *er* — og den tredje *bliver* sandsynligvis hendes Ægtemand!

Tegning af Olga Jørgensen.

— Det maa man nu sige om Røde Thora, at hun taler aldrig ondt om sin Næste.
— Næ, for hun ved ikke, hvem *den Næste* er!

Tegning af Georgia Jabcosen.

— Hvad er egentlig din Forlovede?
— Jeg ved det ikke rigtig. Han si'r, at han er *Eroliker!*

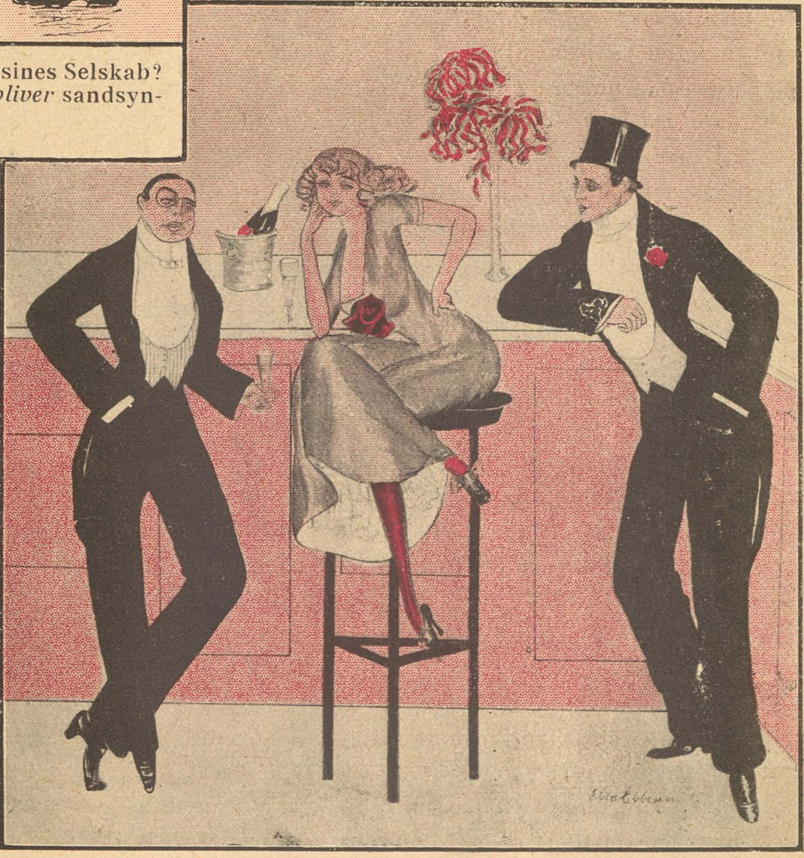

Tegning af Ebba Ebbesen.

Forfatter A.: Har De hørt, at vor Kollega Vilhelmsen har giftet sig?
Forfatter B.: Ja — han har altsaa fordoblet sin Læsekreds!

AALBORG OG A. BRØNDUM & SØN's AKVAVITTER.

AF **A. C. MEYER.**

Det vil jeg ærligt talt sige, at selv om der havde været en Sabroe den Gang, var Inspektøren ikke kommen i »Social-Demokraten« med min gode Vilje!

Ogsaa i hin Tid var Drengene med paa at »pjække den«, men det var en farlig Sag i Kirkeskolen med dens strenge Disciplin. Jeg vovede en Sommer Forsøget sammen med en Kammerat, der ligesom jeg nærede Antiparti mod at være »Stramhaler« ved Kigkurven (bag Langebro). Den første Gang, jeg var med Skoleklassen i Vandet, havde den vaade Sele nemlig skaffet mig nogle ubehagelige Kuldegysninger, som gav sig Udslag i Hyl. Saa blev jeg smidt ud i Havet, en meget overbevisende Metode, som øjeblikkelig fik mit bedre Jeg til at flyde ovenpaa.

Som en afgjort Hader af al Tvang lovede jeg imidlertid mig selv at holde mig fri af fortsat Vandgang. Det lykkedes mig nu og da, og det er ogsaa lykkedes mig flere Gange senere i Livet, men gaaet i Vandet er jeg til visse Tider, hvilket dog kun har bevirket, at jeg har lært mig selv at svømme. Og for at holde mig til Sagen skal jeg oplyse, at jeg fik Redningsmedaljen af Alberti, kort før den højtærede Minister forsvandt fra Politikens Arena. Stramhaleren fra Kigkurven fiskede paa en Sommerkvæld en livstræt Pige op fra St. Jørgens Sø. At det netop skulde være en Pige! Onde Tunger hviskede om, at der siden hin Aften gik flere Piger paa »Svineryggen« og ventede paa at blive »reddede«, og mod Tildelingen af Redningsmedaljen indvendte en noget syrlig Herre, at Pigen jo var død knapt et Par Aar efter sit Selvmordsforsøg. Er det nu egentlig rigtigt at gøre mig ansvarlig for det?

A. C. erobrer Redningsmedaljen. (Karikaturtegning af *Axel Thiess.*)

At man kan blive Helt paa en billig Maade er uomtvisteligt. Jeg har en Gang som Skoledreng erhvervet mig Lavrbærkransen bare ved at skyde Hjertet op i Livet og spille rask.

En Dag i Skolen mødte Klassens Drenge og fortalte, at en af Kammeraterne ved Navn Viktor Aftenen i Forvejen havde faaet Klø af en Dreng ved Navn Max fra den fine Melchiors Skole, da begge Skolers Korps havde forladt en Undervisningstime paa polyteknisk Læreanstalt. Nederlagets Skam havde ramt hele Klassen, fordi Viktor kæmpede i Spidsen for Kammeraterne og gjaldt for at være en af de aller raskeste blandt dem. Jeg gjaldt for at være stærk (svinger endnu to 70 Punds Kugler op i strakte Arme) og opfordredes til at aftvætte Klassens Skam ved at møde samme Dags Aften og slaa et Slag for Kirkeskolens Ære. Det lovede jeg, og om Aftenen stillede saa de to Hære paa Frue Plads. Max stod haanligt grinende foran sine Overklassedrenge.

Jeg gik den Gang med en af de saakaldte Panserkasketter, der havde lige frem staaende Skygge og gav sin Bærer et vist Anstrøg af »Bisse«. I min Moders Forretning havde jeg haft Lejlighed til at studere nogle af Nørrebros Slagsbrødre, Folk med saa populære Navne som »Tullen« og »Skrallen« ligesom jeg med stor Højagtelse havde iagttaget den stærke Bager Frederik Saft fra Blegdamsvej, der senere smed den tyske Bryder Heygster og blev Københavns populæreste Mand.

Altsaa traadte jeg foran Fronten af Underklassens Drenge, skubbede ved et Knips med Pegefingeren Panserkasketten bag i Nakken, stillede mig op foran Max og spurgte med raa Basstemme: »Æ der no'et, der pusler?«

Virkningen var ubeskrivelig. Max' Grin forsvandt, hans Ansigt udtrykte Frygt, hans Hærs Geledder vaklede, og i Løbet af faa Sekunder var Frue Plads fejet for Melchiorianerne uden at det var kommen til Kamp!

Fra den Dag af var jeg min Klasses Helt. Panserkasketten er desværre gaaet tabt. Ellers burde den have været ophængt paa Tøjhuset.

Omtrent fra samme Periode daterer sig min første Forelskelse. Jeg var da 13 Aar gammel.

Fortsættelse: **Mine første forelskede Vers. — Nær ved at springe i Ladegaardsaaen. — Poesien i Dortheas Syskrin. — Det første Stævnemøde — og min første Skinsyge!**

HANSONS STEMPELFABRIK
TF. 354 · NYØSTERGADE 2 · MÆRKEPLADER
Signeter, Dørplader, Haandtrykkerier, Brændejern, Numeratører, Perforérer.

M. Thomsens Bogbinderi,
Aarhus, anbefales.
Telefon 2065.

MULLERS HOTEL
(L. PRÆSTMARK).
Café, Restaurant og Billard.
Telefon 3558.
Diner à 1 Kr. o Middag à 50 Øre.
Nørre Farimagsgade 55.

Hygiejne, Sygepleje, Toilet og Barber Artikler.
Illustreret Katalog tilsendes m. 10 Øre t. Porto
Forretningen grundlagt 1900.
Depotet „DISKRET“
Afd. R., Prinsessegade 49, Kbh C.

Arbejdernes Forsamlingsbygning, Aarhus.
Store og smaa Lokaler til Selskaber og Foreninger.
Restauration. Billardsalon. Telefon 2728.
S. M. Mikkelsen.

PIANOER
i Leje 4-6-8-10 Kr. mdl.
Ved senere Køb godtgøres den betalte Leje.
HARMONIUMS
3-4-6-8-10 Kr. mdl.
Ogsaa for Udenbyesboende!
Frederiksborggade 36, Kbh.
Egne Piano- og Orgelfabriker i København og Aarhus.
Winther

Køb RAVNEN

Mælkeriet Enigheden.
Telefoner 2146 & 6270.
Vore 54 Vogne kører overalt i Byen.

GEORG C. MØLLERS EFLGR.
HOVEDKONTOR: Vimmelskaftet Nr. 42, 2. Sal. (Yorks Passage.)
Telefoner: 913, 1124, 7980, 3313.
LAGER: Badstuestræde 9—11. Fiolstræde 12—14. Kongens Nytorv 8.
Vinkyperens Telefon: 6351. Byen 1722 x.

„Sana“.
Export Mælk.
Export Fløde.
Piskefløde.
Bemærk Etiketten.
Faas hos enhver Købmand.
Steril og holdbar i ubegrænset Tid.
Dansk Fløde Export A/S., Odense.
Odense: Telefon Nr. 2052.
København: » Øbro 162.
» » Central 11050.

LIND-HANSEN CLICHÉES
KØBMAGERGADE 67-69

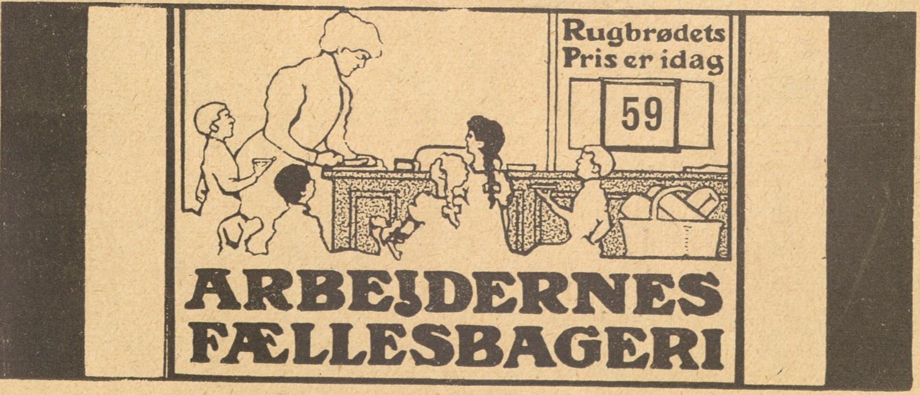

Udgaar hver Torsdag. Abonnementspris: 1 Kr. 25 Øre Kvartalet. 10 Øre om Ugen. Enkelte Numre udenfor København og paa alle Jernbanestationer 15 Øre. Abonnement kan tegnes i København i Nørre Farimagsgade 49, Stuen, og i Provinserne paa samtlige Postkontorer og hos Boghandlerne. Annoncer modtages paa Kontoret, Nørre Farimagsgade 49, Stuen, Telefoner Central 1395 og 7495. Udgivet af socialdemokratiske Foreninger. Clichéer ved H. Matzens Reproduktionsanstalt.

F.E. BORDING KØBENHAVN

Tegning af ANTON HANSEN.

I Danmark brænder Frihedens Fakkel
søvnig og osende bleg,
og op over Mark og Gade og Vej
stiger fra Jorden et sælsomt Spektakel —

Det kommer fra Mænd, som sætter i Stampe
Væksten i Frihedens Muld —
thi Danmarks Jordbund er myldrende fuld
af smækfede, snobbede Svampe!

Redigeret af AXEL WESSEL

RAVNEN

Nr. 14. Torsdag den 2. April 1914

„Ravnen"s Kongerække. III.

Haakon, Konge af Norge. Tegning af ANTON HANSEN.

— Endnu i dette Øjeblik er det mig ikke muligt at forstaa, hvorfor Nordmændene ikke den Gang henvendte sig til en *Fagmand*, som f. Eks. Hoffiskehandler Fredericksen!

Andels-Anstalten TRYG.

De Forsikredes eget *kooperative* Foretagende.

Største Nytegning i Norden.

TRYG er særlig anlagt for ugelønnede og mindre Bemidlede.

TRYG styres og ejes af de Forsikrede selv.

Alle *bør derfor livsforsikres i* TRYG.

AFBETALING

CARL JACOBSEN & CO.

Nørrefarimagsgade 64.

Nørre Central Café

(Nørrebros Runddel).

Koncertsal og Billardsalon.

3 Billards.

Hyggelige Selskabslokaler.

Telf. 7476. M. C. ANDRESEN

A. C. NIELSENS

Bogbinderi og Kontrolbogsfabrik.

SPECIALITET: Gummiering og Lakering

samt Paasætning af Bliklister paa Plakater.

Adelgade 31, 1. Bagb.

Telefon Palæ 2056.

Tandlæge Edv. Møller,

Købmagergade 30, 2.

udfører enhver Tandbehandling til smaa Priser. Samvittighedsfuldt Arbejde. Bedøvelse hele Dagen. Konsultationstid 10—3½, 6—7 Eftm. og 10½—12 Søndag. Telefon 8181.

P. A. Fischer's

Farve- og Fernisfabrik.

Stengade 10—12. Telefon 952.

Detailsalg af alle Malervarer færdige til Brug, til Dagens billigste Priser.

Peter Jensen,

Bispebjerg Kro,

ligefor Krematoriet og Kirkegaarden, 2 store lukkede Glasverandaer.

Have med Lysthuse.

Telefon Taga 800.

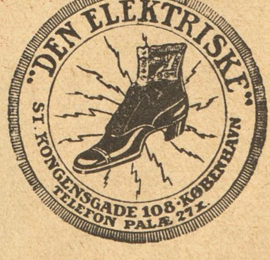

St. Kongensg. 108

ved Politistationen

Spis Middag

Kl. 12-2 el. Kl. 3-6. Rosengaarden 14.

Kbhvn.s Tjenestepigeforenings Fagskole.

Forsamlingsbygningen

Rømersgade 22.

Telf. 1310. *Chr. Jensen.*

Yale Laase & Nøgler Ny Østergade 2.

Den Handelsrejsendes Vise.

(Mel.: »Madammen i Humør«.)

1.

En Probenreuter,
Han maa naar Chefen fløjter
Ud paa sin Rute,
At mugge nytter s'gutte,
Det Liv han fører
Til Slaveriet henhører.
Jeg ved, hvori det Liv bestaar,
Jeg har rejst i 14 Aar
(Det var 14 søde Aar!)
I Uggerslev og Laven,
I Trustrup og i Vrist
Er der ingen Bal i Haven,
Der er bare mørkt og trist.

2.

Der hvert Sted venter
12—14 Konkurrenter,
Som sultne Løver
De Ordrer fra En røver.
De Bagateller,
Som man saa end'lig sæl'er,
De expederes ikke tit,
Fordi Kunden gaar fallit.
(Gud, hvor gaar de dog fallit!)
I Bælum og i Durup,
I Bækkelund og Bur,
I Thisted, Ydby, Hurup
Er der ikke een der duer!

3.

Før Hanegale
Saa maa man Fanden gale
Me' op og pakke
Og børste pænt sin Frakke.
Sit Morgenmaaltid,
Lidt Brød fra den graa Oldtid
Og en lille lunken Kaffetaar,
Man af Støvlepuds'ren faar.
(Sikken Appetit man faar!)
Og saa afsted til Slude,
Til Præstbro og til Sunds,
Det nytter ej at tude,
Vi skal ud og sælge Kluns!

4.

Mens vore Koner
Bli'er efterstræbt af Joner,
Ta'er vi til Takke
Med Egnens bedste Pakke.
En gammel Heire,
Som let man kan besejre,
Naar blot man gi'er en Whiskysjus
Er man meget hurtig Dus.
(Gi'e en Sjus, Du søde Nus!)
Ja, Pigerne i Morud,
I Eskildstrup og Strib
De ta'r helst Betaling forud,
Og de fleste dør af Pip!

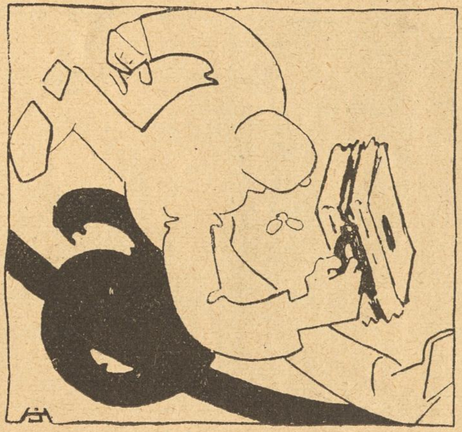

5.

De kolde Senge
Mig ærgret har saa længe,
De Bøndertampe
Vil ikke Sengen dampe.
Hr. Direktøren
Kan vente længe, førend
Jeg rejser ud med dansk Papir,
Nej, min Stilling op jeg si'er,
Og i den jeg Fan'en gier!
Vil De ha' mig i Tale
Saa skriv, men lidt gesvindt
Til Toustrup, Testrup, Randbøl
— Og Søndag til Korinth!

Henrik.

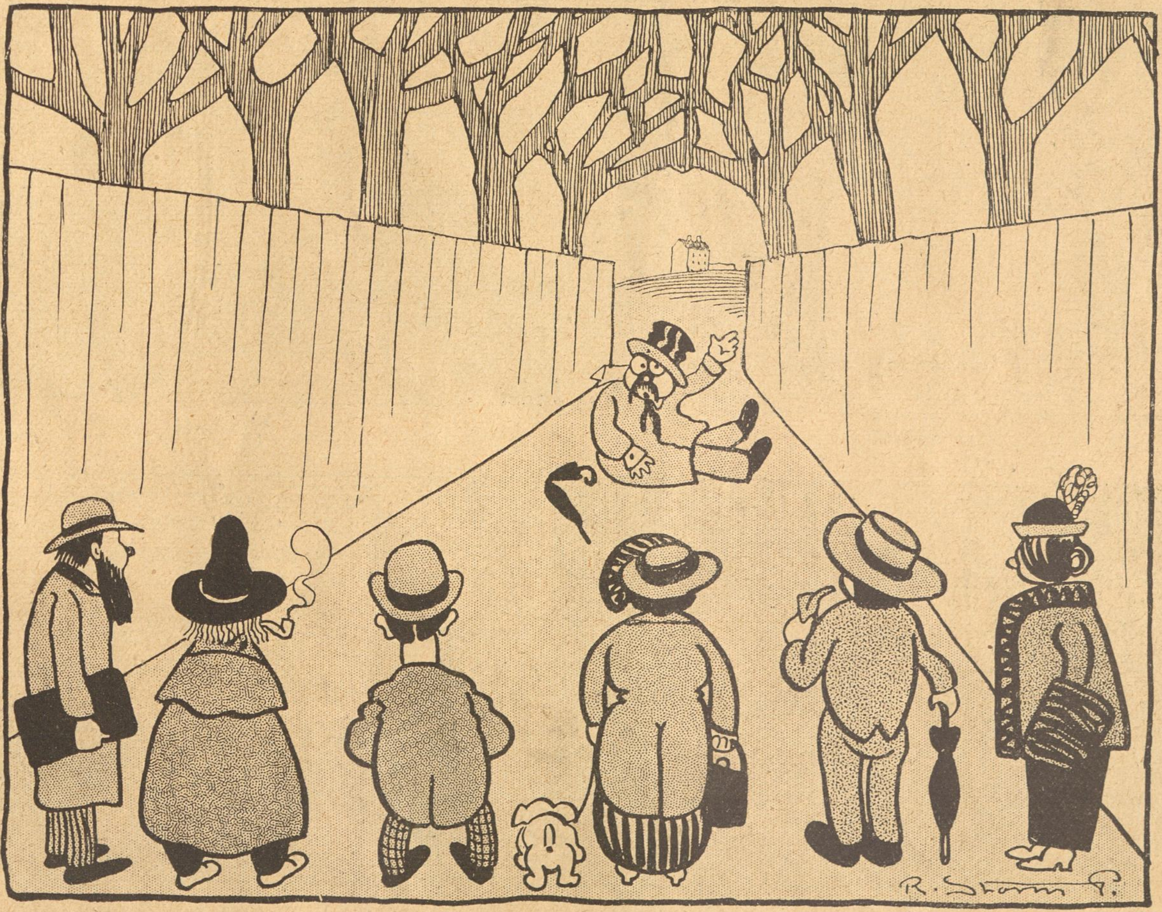

Foraarsdille! Tegning af R. Storm-Petersen.

Stille, si'r je'! Kan I ikke høre Lærken kvitre? Og saa er der ingen Gennemgang her, før Je' er bleven ædru! — Altsaa!

Digtere

Før og **Nu.**

Tegning af Chr. Hoff.

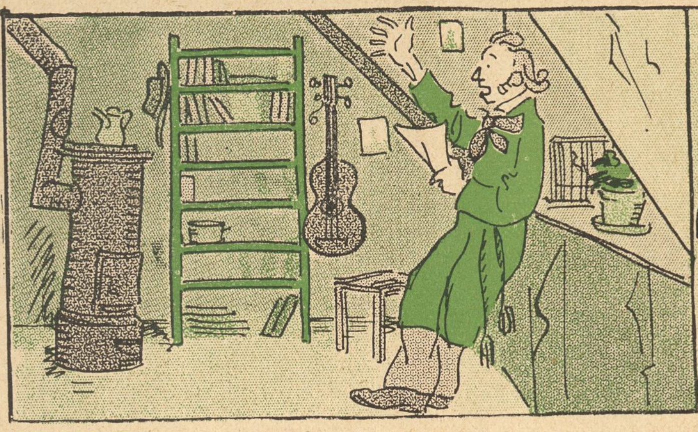

Paa Hybelen.

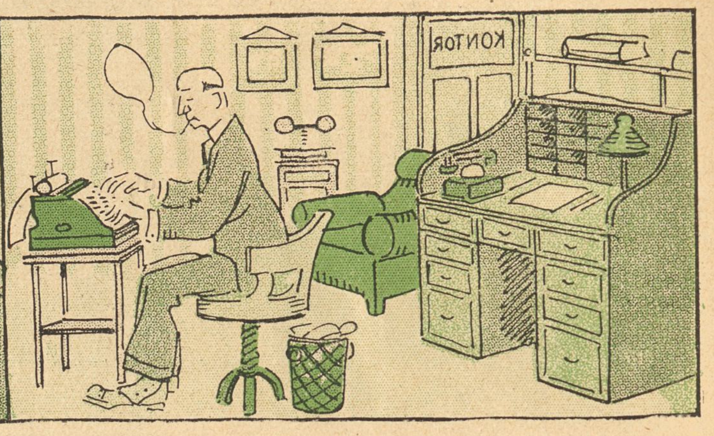

Paa Kontoret.

Inspiration.

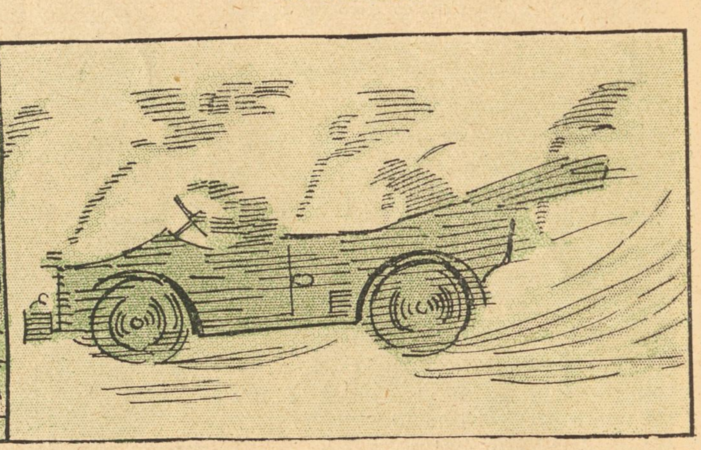

Paavirkning.

Hædret.

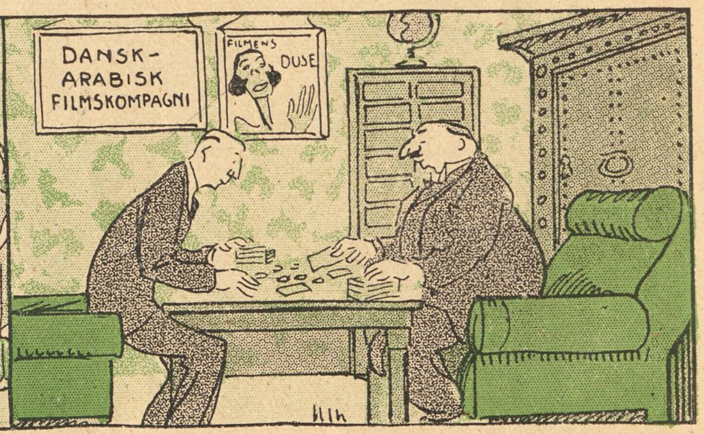

Belønnet.

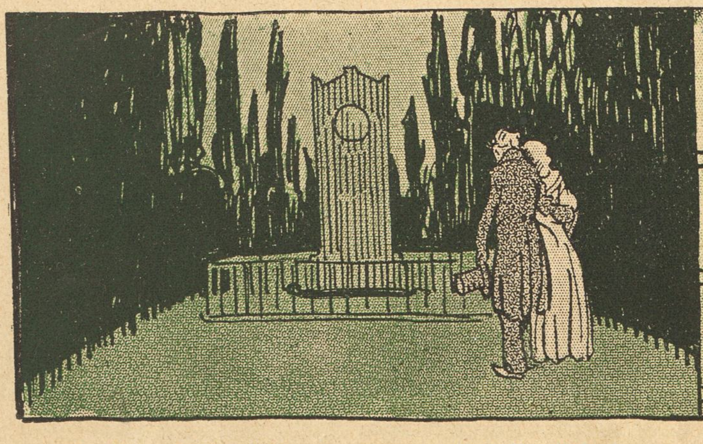

Oh, Klara! Der hviler han, som tolket Kærlighedens Fryd og Smærte!

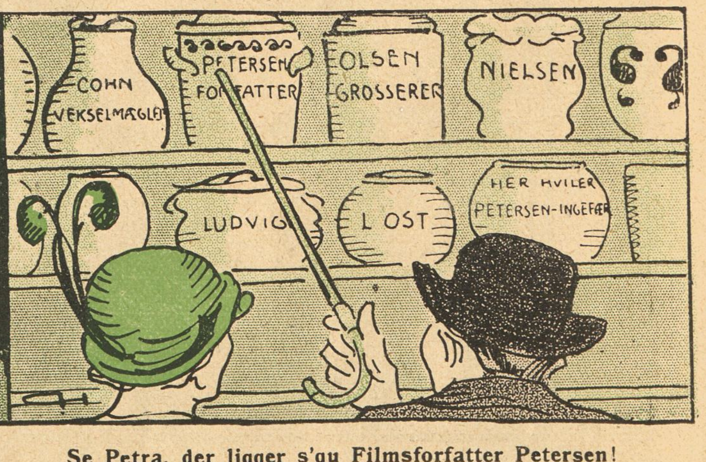

Se Petra, der ligger s'gu Filmsforfatter Petersen!

Arbejdernes Livsforsikring,

Sygekassernes og Fagforeningernes kooperative Forsikringsselskab.

Statsanerkendt.

Dosseringen 4.

Den gaadefulde Kvinde.

En Kærlighedsroman.

(Illustreret af HARRIET FISCHER-CLAUSEN.)

Fosco stod med et Stykke Sukker til Kakaduen mellem Læberne, medens Fruen opmærksomt betragtede Fuglens Manøvrer, som om hun aldrig i sit Liv havde set noget lignende.

Saasnart jeg var naaet ud i Anlæget, paaskyndede jeg mine Skridt, til jeg havde tilbagelagt Halvdelen af Vejen. Saa gik jeg langsommere og forsigtigere videre; jeg hverken hørte eller saa dog nogen. Snart naaede jeg Færgehuset; jeg gik tæt hen til det, men hørte ingen tale.

»Laura!« raabte jeg.

Ingen svarede.

Mit Hjerte begyndte at banke; jeg fortsatte dog mine Eftersøgelser, men fandt intet som helst, der kunde tyde paa, at Laura havde været inde i Færgehuset. Udenfor i Sandet fandt jeg dog Fodspor.

Det var to Personers Fodspor, tilsyneladende en Mands og en Kvindes. Jeg fulgte dem saa langt jeg kunde.

De førte mig ind i Skoven og videre i Retning af Landsbyen, indtil jeg naaede et Sted, hvor to Veje krydsedes; her holdt de op. Jeg stod tvivlraadig i nogle Sekunder, saa fik jeg Øje paa en afreven Fryndse af Lauras Sjal paa Stien til højre for mig, Jeg slog ind paa denne og naaede omsider Bagsiden af vort eget Hus. Laura maatte altsaa være kommen hjem.

I Gaarden mødte jeg Husholdersken, Mrs. Michelson.

»Ved De tilfældigt om Lady Glyde er gaaet her forbi for lidt siden?« spurgte jeg hende.

»Mylady er lige kommen hjem sammen med Sir Percival,« svarede hun. »Jeg er bange for, Miss Halcombe, at der er hændet noget meget kedeligt.«

Hjærtet sank i mit Bryst.

»Hvordan da?«

»Mylady løb grædende op paa sit Værelse, og Sir Percival har befalet mig at jage Fanny paa Porten.« —

Fanny er Lauras Kammerjomfru, et godmodig og hengivent Væsen, og den eneste Person i hele Huset, paa hvis Troskab vi kunde forlade os.

»Hvor er Fanny?« spurgte jeg.

»Inde paa mit Værelse, Miss Halcombe. Pigebarnet er helt ude af sig selv.«

Jeg gik ind paa Mrs. Michelsons Værelse, hvor Fanny sad grædende i en Krog; hendes Kuffert stod pakket ved Siden af hende.

Hun kunde ikke give mig den ringeste Forklaring om Grunden til denne pludselige Afskedigelse. Sir Percival havde befalet, at man, istedetfor at give hende en Maaneds Varsel, skulde give hende en Maaneds Løn og sende hende bort. Nogen Grund havde man ikke opgivet, ligesaa lidt som man havde udtalt nogen som helst Dadel over hendes Opførsel. Man havde forbudt hende at tage Afsked med sin Frue.

Efter at have trøstet den stakkels Pige saa godt jeg formaaede, spurgte jeg hende, hvor hun vilde overnatte. Hun svarede, at hun vilde søge hen i Landsbyens Gæstgivergaard; næste Morgen vilde hun saa tage hjem til sine Slægtninge i Cumberland.

Det faldt mig straks ind, at Fannys Afrejse bød os et sikkert Middel til at faa sendt Meddelelser til London og Limmeridge House. Jeg sagde derfor til hende, at hun i Løbet af Aftenen skulde høre enten fra mig eller fra sin Frue, og at hun kunde være forvisset om, at vi begge tog Del i hendes Ulykke og vilde gøre alt for hende. Derefter gav jeg hende Haanden og forlod hende.

Den Dør, der førte ind til Lauras Værelser, tjente paa samme Tid som Indgang til Forsalen. Da jeg prøvede paa at aabne den, var den lukket indvendig fra. Jeg bankede saa paa, hvorefter Døren blev aabnet af en kvapset Pige, hvis Dumhed tidligere havde forvoldt mig mange Ærgelser.

Saasnart hun havde aabnet Døren, stillede hun sig straks op paa Trinet og grinede dumt.

»Hvorfor staar De der?« spurgte jeg. »Ser De ikke, at jeg vil ind?«

»Jeg maa ikke lukke nogen ind,« lød Svaret.

»Hvor tør De understaa Dem i at give mig et saadant Svar? Gaa øjeblikkelig til Side.« —

Hun spredte Armene ud og spærrede mig Vejen med et bredt Grin.

»Det er Herrens Ordre,« sagde hun snøvlende.

Med Anspændelse af al min Selvbeherskelse vendte jeg mig fra hende og ilede ned ad Trappen for at opsøge Sir Percival. Min Beslutning om ikke at reagere for nogensomhelst Fornærmelse fra hans Side, var saa fuldstændig glemt, som om den aldrig havde været fattet. Det vilde være en sand Nydelse for mig, efter alt, hvad der var budt mig i dette Hus at lade ham føle, hvor forbitret jeg var.

Selskabsværelset saavel som Frokostværelset var tomme. Jeg gik ind i Biblioteket, og her fandt jeg Sir Percival, Fosco og Fruen. Alle tre stod tæt ved Siden af hverandre; Sir Percival holdt en lille Seddel i Haanden. Idet jeg aabnede Døren, hørte jeg Fosco sige:

»Nej — og tusinde Gange nej!«

Jeg gik lige hen til Sir Percival og saa ham fast i Øjnene.

»Forholder det sig rigtigt, Sir Percival, at Deres Hustrus Værelse er bleven til et Fængsel og Tjenestepigen hendes Vogterske?« spurgte jeg.

»Ja, fuldkommen rigtigt«, svarede han. »Og tag Dem iagt for, at jeg ikke paalægger min Tjenestepige en dobbelt Pligt og ligeledes gør Deres Værelse til et Fængsel.«

»Tag De Dem iagt for, hvorledes De behandler Deres Hustru, inden De vover at true mig«, udbrød jeg rasende. »England har Love, der beskytter Kvinder mod Grusomheder og Fornærmelser. Ifald De drister Dem til at krumme et Haar paa Lauras Hovede, eller berøve mig min Frihed, vil jeg, hvad Følgen saa end bliver, anraabe Loven om Beskyttelse.«

Istedetfor Svar vendte han sig til Fosco.

»Hvad sagde jeg?« spurgte han. »Hvad siger du nu?«

»Det samme som før,« svarede Fosco. »Nej.«

Jeg følte hans kolde, rolige graa Øjne hvile paa mig. Han vendte sig bort fra mig, og saa fast paa sin Kone. Denne traadte hen ved min Side og henvendte Ordet til Sir Percival, inden han kunde faa Lejlighed til at tale.

»Skænk mig et Øjebliks Opmærksomhed,« sagde hun med en klar, metalagtig Stemme. »Jeg takker Dem for udvist Gæstfrihed, Sir Percival, men maa for Fremtiden give Afkald paa at nyde den. Jeg kan nemlig ikke vedblivende opholde mig i et Hus, hvor Damer bliver Genstand for en saadan Behandling, som den Deres Frue og Miss Halcombe har været udsat for.«

Sir Percival traadte et Skridt tilbage og stirrede stift paa hende, medens Fosco beundrende betragtede sin Kone.

»Hun er sublim!« sagde han hen for sig.

Saa gik han hen til hende og tog hendes Arm.

»Jeg staar til din Tjeneste, Eleonor,« fortsatte han med en Værdighed, som jeg endnu ikke havde set hos ham, »og

er ligeledes til Miss Halcombes Disposition, ifald hun vil bevise mig den Ære at modtage min Bistand.«

»For Djævlen! Hvad mener Du med det?« raabte Sir Percival, da Fosco gik henimod Døren sammen med sin Kone.

»Sædvanligvis mener jeg, hvad jeg siger. Men denne Gang mener jeg, hvad min Kone siger,« svarede den urokkelige Italiener.

Sir Percival krammede Papiret i Haanden og stillede sig med en Ed mellem Fosco og Døren.

»Du skal faa din Villie,« sagde han med undertrykt Raseri og med en sagte, hviskende Stemme, »du skal faa din Villie og bagefter erfare, hvad Følgen bliver.«

Med disse Ord forlod han Værelset.

Fru Fosco saa spørgende paa sin Mand.

»Hvad betyder det, at han gik sin Vej?«

»Det betyder, at vi to har bragt den hidsigste Mand i hele England til Fornuft,« svarede Fosco. »Det betyder, at der vil blive gjort Ende paa den Forsmædelse, der er tilføjet Lady Glyde, og at De ikke behøver at frygte en Gentagelse af den utilgivelige Fornærmelse, der er tilføjet Dem. Tillad mig at udtrykke min Beundring for Deres modige Optræden i en overordentlig vanskelig Situation.«

Med disse Ord forlod Fosco Værelset.

Idetsamme hørte jeg Sir Percival komme op ad Trappen. De to Herrer hviskede sammen, hvorefter Fosco atter viste sig.

»Det glæder mig at kunne meddele Dem, Miss Halcombe, at Lady Glyde atter er Herskerinde i sit eget Hus. Jeg tænkte, at det vilde være Dem behageligere at modtage denne Efterretning af mig end af Sir Percival, og kom derfor tilbage.«

Sir Percival stod i Forhallen. Da jeg ilede ned ad Trappen, hørte jeg ham utaalmodig raabe til Fosco om at komme ned til ham.

For Djævelen! Hvad mener Du med det?

»Hvad venter Du paa?« sagde han. Jeg maa tale med dig.«

»Jeg har noget, jeg maa overtænke alene,« svarede Fosco. »Du maa vente til senere.«

Jeg var imidlertid naaet ovenpaa og løb gennem Korridoren. I Hastværket lod jeg Forstuedøren staa aaben, men lukkede Døren til Soveværelset, saa snart jeg var traadt indenfor.

Laura sad henne i Krogen, hendes Arme hvilede trætte paa Bordet, og Hovedet støttede hun i Hænderne.

Da hun saa mig, sprang hun op.

»Hvordan kommer Du herop?« spurgte hun. »Hvem har givet dig Tilladelse dertil? Dog vist ikke Sir Percival?«

»Nej, Fosco,« svarede jeg, »hvem her i Huset har vel ellers Indflydelse nok til at —«

Hun afbrød mig med en uvillig Gestus.

»Tal ikke om ham!« udbrød hun. »Fosco er det sletteste Menneske paa Jorden! Fosco er en modbydelig Spion!«

Inden nogen af os kunne tilføje et Ord, blev vi opskræmte ved en sagte Banken paa Døren.

Da jeg aabnede den, stod Fru Fosco for mig med et Lommetørklæde i Haanden.

»De tabte dette, Miss Halcombe,« sagde hun, »og da jeg paa Vejen til mit Værelset kom her forbi, vilde jeg give Dem det.«

Hendes Ansigt, der af Naturen var blegt, saa saa spøgelsesagtigt hvidt ud, at jeg formelig blev bange. Hendes Hænder skælvede, hendes Øjne fæstede sig med et ulveagtigt Udtryk paa Laura.

Hun havde hørt Lauras Udbrud!

Efter at hun havde tøvet nogle Minutter, gik hun langsomt sin Vej.

Jeg lukkede atter Døren.

»Laura, Laura,« hviskede jeg, »vi vil komme til at angre de Ord, du nylig sagde!«

»Du vilde have gjort dem til dine, hvis du vidste hvad jeg ved.«

»Har man da fundet Anna?« spurgte jeg aandeløs. »Traf du hende ved Søen?«

»Nej, hun har reddet sig ved Flugt. Da jeg naaede Færgehuset, var det tomt.«

»Og du saa ingen Spor af hende?«

»Jo, udenfor i Sandet var skrevet med store Bogstaver: Søg!«

»Det glattede du ud og gravede et Hul i Jorden.«

»Hvorfra ved du det, Marianne?«

»Jeg fulgte efter Dig til Færgehuset og saa, hvad du havde foretaget.«

»Ja, jeg skrabede Sandet bort og fandt en Strimmel beskrevet Papir. Det var undertegnet med Anna Cathericks Forbogstaver.«

»Hvor har du det?«

»Sir Percival tog det fra mig.«

»Husker du, hvad der stod paa Papiret?«

»Ja, der stod:

»Vi blev igaar set sammen af en stor, stærk, gammel Mand, og jeg maatte løbe, for at frelse mig. Jeg tør derfor ikke komme paa samme Tid idag. Naar vi næste Gang vil tale sammen om Deres djævelske Ægteherre, maa det være paa et sikrere Sted end Færgehuset. Hav Taalmodighed! De skal faa mig at se inden De aner det. A. C.«

Ordene »stor, stærk og gammel« lod ingen Tvivl om, hvem Fredsforstyrreren var. Jeg mindedes, at jeg havde sagt til Sir Percival i Foscos Nærværelse, at Laura var gaaet til Færgehuset, for at søge sin Brosche. Sandsynligvis var Fosco saa fulgt efter hende i den Hensigt, at berolige hende med Hensyn til Dokumentets Underskrift. Isaafald maatte han først være indtruffen til Færgehuset i samme Øjeblik, som Anna Catherick opdagede ham. Han havde saaledes næppe hørt noget af Samtalen mellem hende og Laura.

Nu var Spørgsmaalet, hvilke Opdagelser Sir Percival havde gjort, efter at Fosco var fremkommet med sine Meddelelser.

(Fortsættes.)

Engelsk Spisestue som Tegningen Kr. 425.

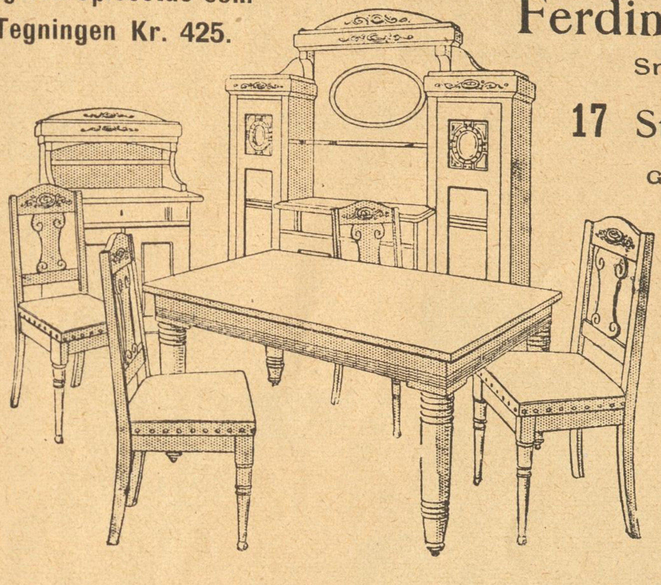

Ferdinand Olsen
Snedkermester.
17 Studiestræde 17
Grundlagt 1884.

Moderne Møbler til Spisestuer og Soveværelser

Maanedlige Betalingsvilkaar til kontante Priser

Afbetaling
Thomsens Magasiner for Elegant Herre- & Dame-Skræderi
Reel Behandling garanteres.
Betalingsvilkaar efter Aftale.
Nicolaigade 13. Slotsgade 3.
Ryesgade 128.
Christianshavns Torv 6.

LYSÆGTE
FIONA KRONE-TAPET
GARANTI FOR HOLDBARHED

Vibe-Hastrups Læder-Creme gør Fodtøjet blankt og bevarer Læderet.

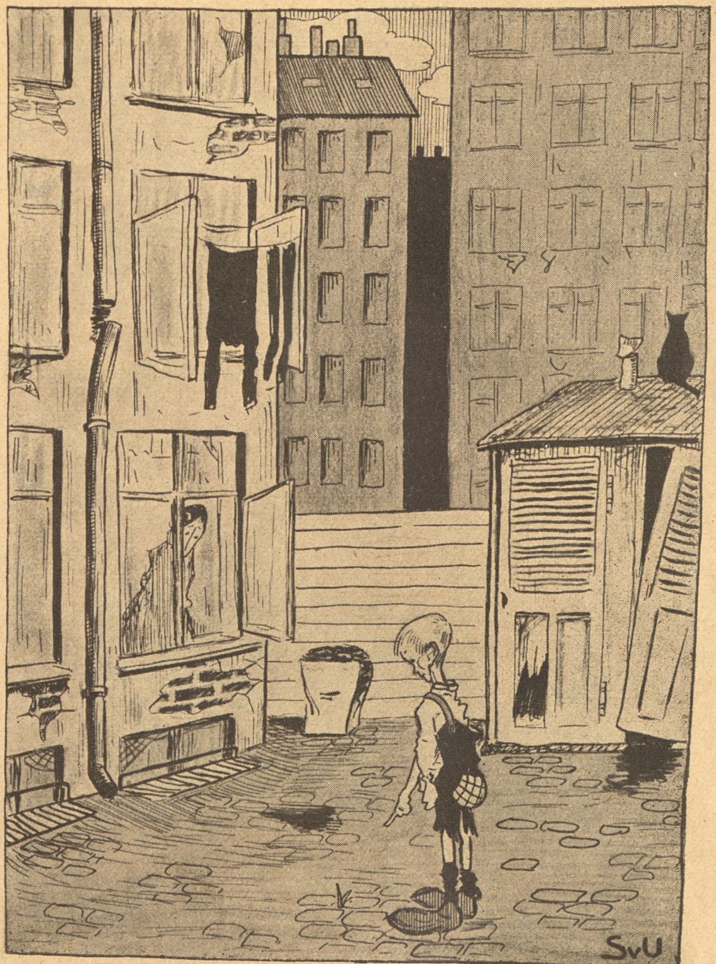

Tegning af Sv. Ulrich.

Drengen: Mor', er det nu Foraar —?

Thorvaldsens Museum.

(Referat af Figurernes Generalforsamling).

(Mel.: En Baron ved Kongens Taffel)

Venus.

Det er en Skandale, Kære,
Man skal staa her, Dag for Da',
Og paa Støv og Snavset bære,
Nianullala!
Der er jo den Notabenus,
At man staar her helt alenus,
Ellers rendte Jomfru Venus
Ligestraks herfra!

Bakkus.

Gudskelov man er i Vanen,
Ellers blev man tosset da.
Jeg er vældig tør i Ganen,
Nianullala!
Luften her er tyk som Klister,
Aldrig kommer her Turister,
Hvis en Dag jeg kan, saa lister
Jeg min Sandten a'!

De tre Gratier.

Skal vi staa i flere Stadier,
Li'saagodt vi visne ka'.
Tag og frels de trende Gratier,
Nianullala!
Det for Nummer et var glæd'lig,
Og for »to« maaske begræd'lig,
Nummer tre er altfor sæd'lig
Til at stikke a'!

Jason.

Paa mit gyldne Skind jeg tager,
Det er støvet, naadada.
Ak, hvor Skindet mig bedrager,
Nianullala!
Ingen Damer mer mig skuer,
Der kan godt gaa flere Uger —
Den Forretning ej mig huer,
Jeg vil Afsked ta'!

Natten og Dagen.

»Natten« spredes som et Lagen
Over Støvet her, uha!
Men man ser det dog ved »Dagen«,
Nianullala!
Hvis det ikke faar en Ende,
Ja, saa kan det sikkert hænde,
»Dag« og »Natten« vil sig vende
Om og stikke a'!

Robert Bly.

EUROPAS SMILEBAAND

Værtinden: — Dette er det eneste, jeg har tiløvers; det koster bare 15 Kroner Natten, men De maa staa tidlig op!

(»Korsaren«.)

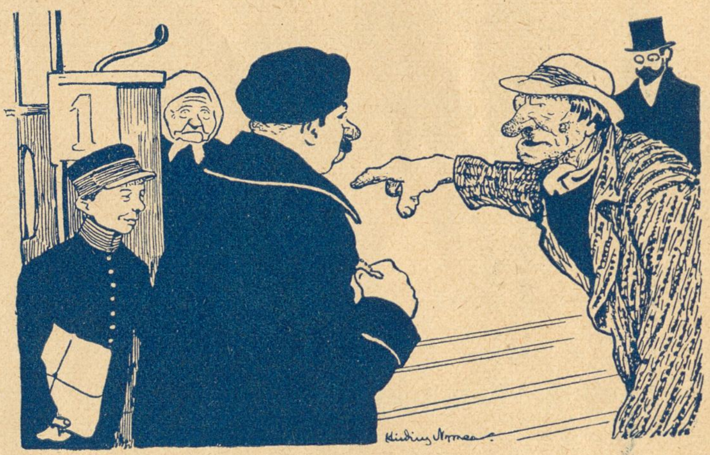

En Bonde, der er bleven fortumlet af Hovedstadens stærke Færdsel, gaar lige imod en Sporvogn, hvis Signal han ikke opfatter. Vognen maa standse og Styreren staar af og spørger, om Bonden er døv?

Gubben utbrister nervöst: — Det finns väl i jisse namn spår på den sidan också. (»Strix«.)

Dværgen og Muldvarpeskuddet. (»Fliegende Blätter«.)

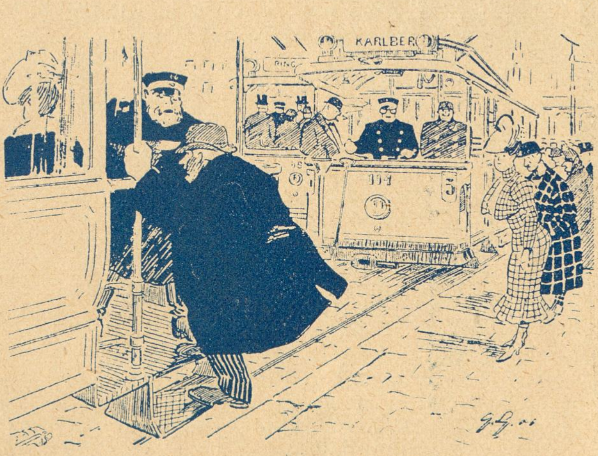

Konduktören (till mannen, som hoppar på): — Men de här ä den röda linjen, herrn skulle ha føljt med den gröna!

Passageraren: — De ger ja' fan, ja' ä' färgblind (farveblind)!!! (»Puck«.)

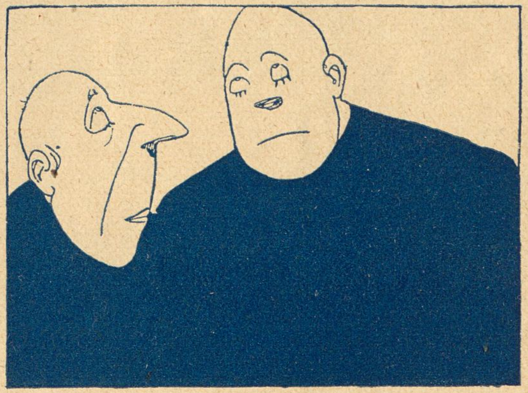

Andagt.

— Du retter dit Blik mod Himlen, ærværdige Broder! Hvad beder Du om?

— Jeg beder om et godt Vinaar, ærværdige Broder! (»Der wahre Jakob«.)

Af alle Shagtobakker er CREMO den bedste til Prisen.

Rød Indmad

I Kongelunden Fasanerne gaa,
saa herligt et Liv dem bydes —
de fedes, at de den Lykke kan naa
af fornemme Bøsser at skydes.

Herut med de Fugle! Luk Skoven op!
Snart er vel den Stund oprunden,
da hver kan vandre og strække sin Krop
i Konge — nej, Folkelunden.

En Gaardmand har ustraffet kunnet skyde paa sin Karl ved Hjælp af »et Hul i Straffeloven«

— Ja, det lykkedes desværre ikke Karlen at ramme Gaardmanden — paa Grund af det samme Hul!

A. — Den Hansen er dog en forskrækkelig Fyr — en ren Svindler, et helt Arsenal af *Laster*. Nu har han købt Selvejerbil . . . .

B. — Maaske en *Last*bil . . .?

Hallo, Halløj! I næste Uge kommer et storartet grinagtigt Paaskenummer!

Slagplanen for April Kvartal er lagt, og De gaar Glip af mange fine Ting, hvis De ikke tegner Dem som Abonnent!

Efter at Hofman har faaet Dagmarteatret, burde det omdøbes til Hofteatret . . . og nu skal desuden Niels *Hoffmeyer* være literær Konsulent . .

— Saa burde det dog snarere kaldes *Hofmejeriet!*

Aabent Brevkort.

Hr. Redaktør!

Det lader til, at Fædrenes Synder hjemsøges paa Børnene indtil tredie, fjerde og femte Række første Parket til 15 Kroner Stykket paa Hofteatret — 15 Kroner — Kild mig i Nakken. — Det skulde højsalig Christian den 7de ha' tænkt sig, at hans Teater skulde genopstaa til 15 Kroner pr. Plads. Han vilde springe Buk over Sct. Peder. Jeg kan høre Kongen sige: Aa, lille Struense, hvis Du kan humme dine lange Stænger væk fra Caroline en Timestid, saa stik hen i det »Vimle Skaft« og køb mig en Billet til 15 Kroner. Jeg skulde ganske vist ha' købt en Pleureuse og et Par »gennembrudte« til Støvletkatrine for de Penge, men Skidt, der er jo noget der hedder Credit, eller Reventlow kan maaske lægge ud. Støvlette skulde jo ogsaa gerne med, Du inviterer vel Caroline? Her er mit Guldur, gaa og bed Brandt stikke hen til Mortensen med det. Aa, Struense, hvor jeg glæder mig til at se Olaf Paulsen spille Jeppe. Jeg har hørt, han er meget bedre end jeg og det vil sige meget. Skrup saa af. — — — Men ak! Christian sidder oppe i Himlen og kan ikke protestere. Det var i de gode, gamle Dage, da Kongen tog en Rolle med. Sikken en Sjov, hvis *Christian 10.* vilde spille med! Ja ja! — paa Gensyn, Hr. Redaktør. Vi kommer der ikke, vel?

Hilsen og Gummicelle, Deres

Kresjan Blegdam.

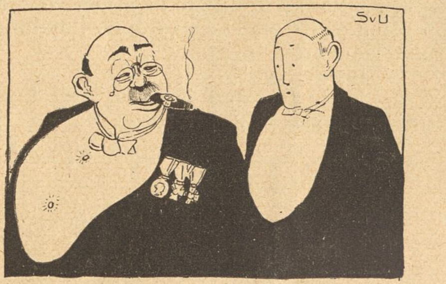

— Om jeg var med — hvilket Spørgsmaal! De kan da nok forstaa, at naar Billetterne kostede 15 Koner Stykket, og det oven i Købet var paa det kgl. Hofteater, saa maatte da ethver Menneske med Agtelse for sig selv give Møde!

Majs.

I Frihavnen maa man daglig se paa, at det ene Skib efter det anden gaar *udenom.* »Bliver det saadan ved,« sukker Bergsøe, »saa gaar jeg og hele Molevitten s'gu snart *nedenom* —!

*

Brækkerne bær' deres Navn med Ret,
i dobbel Forstand det trykker:
først *Skrue*brækker, og nu saa net
de Godset *brækker* i Stykker!

En tredje Forklaring vi føjer til —
En Brækker er lig en Sjover,
at Mandfolk Brækkere være vil,
det er til at *brække* sig over!

*

Forleden drattede en Bunke Maskindele i Vandet — det er det, Bergsøe kalder »Vand paa Maskine«. Men ikke nok med det: nu kommer Brækkerne nok ogsaa Vand paa — Hveden!

Den svenske Tenor-Kirurg Dr. *Hybinette*, som sang ved Welander-Koncerten, gjorde mægtig Lykke. — Men det er da endelig ogsaa en Tenor, som kan *skære*.

Efterslæt fra den adelige »Velgørenhedsfest«.

Det var et meget daarligt Program *til den dyre Pris.*

Odense.

Dansk Kelnerforbund har paa en Generalforsamling vedtaget at blokere »Grand Hotel«, Odense.

Aarsagen er let at forstaa. Kelnerne paa »Grand« maa aarlig til Værten afgive 4000 Kr. af de Drikkepenge, som de faar ind.

Lige for Lige: Naar Værten *blokker* Kelnerne, saa *blokerer* Kelnerne Værten.

Efter Forlydende skal »Grand Hotel«, Odense, nu have Navneforandring og hedde: Blok-mands Hotel, (maa endelig ikke forvexles med Brochmanns Hotel i samme By).

24/3. Borgerrepræsentant *Farimagius* har faaet en Dom paa 200 Kr. over *Borgbjerg*, og Konduktøren bliver stadig »erindret« af *Nørregaard*; men den brave Farimagius kan bande paa, at *vi* ogsaa skal have *ham* i Erindring: han skal nok komme godt op at køre — en Gang til!

Jeg maa grine, naar jeg tænker paa, at min ældste Bror var paa „Herren", Dagen efter at han blev konfirmeret. Jeg har været i sekø Biografteatre, to Gange oppe med en Flyvemaskine, og nu skal jeg hen og ha' mig en Tango!

Folkets Hus, Jagtvej 69 ✻ Selskabslokalerne anbefales.

Gerhart P. Deres sjældne »Høne« skal komme paa Tryk for at give Videnskabsmændene noget at tygge paa.

— Din Grønskolling, vil Du snakke med. Vent til Du bliver saa gammel og erfaren som jeg.
— Pyt, Du Gamle! Hvis Mor var hjemme, havde Du vist ikke saa meget at skulle have sagt.

Ulf Larsen. Som De ser, har *Deres* Arbejde ikke været forgæves — men det tror vi nok, man kan sige om Mandens Arbejde med at opdrage sin Søn!

M. R. Deres fortræffelige Billede af den, allermindst verdensberømte Overfilmeskurk *Fønss* med Dolk og Røvermine vil gøre Lykke fra Skagen til Buda-Pest.

Glem ikke at se til Dyrene!

Villaby ved Emdrup.
Et Areal ved **Emdrupvej** sælges i Parceller paa 1400 à 1500 Kv. Al. **Billig Pris og lille Udbetaling** (1/10). Bebyggelse kan finde Sted straks. Ingen Udgifter til Vejanlæg. — Paavisning af **Jordbruger Røpke**, Villa »Kirstine« ved Krematoriet, Tlf. Søborg 132.
Nærmere ved **Overretssagfører Axel Guthmann, Vestervoldgade 96.**

Hygiejne, Sygepleje, Toilet og Barber Artikler.
Illustreret Katalog tilsendes m. 10 Øre t. Porto
Forretningen grundlagt 1900.
Depotet „DISKRET“
Afd. R., Prinsessegade 49, Kbh. C.

Sort Tale.

— Godda', jeg vilde gerne spørge, om en Pakke kommer først, enten man sætter et Frimærke paa den eller lader den gaa med Jernbanen?
— Ja, den gør. —
— Naa, gør den det. Ja, den kommer maaske ikke før alligevel. —

Poul Hansen.

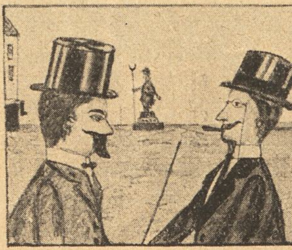

Juristen (stolt): Min Næringsvej er den ældste, Kain slog Abel ihjel, det var den første Kriminal-Sag.
Lægen: Nej, der tager De fejl; min Næringsvej er den ældste. Da Gud skabte Eva, tog han Adams Ribben. Det var den første Operation!

Gustav Andersen, Aarhus. Vi vil ikke blande os i Deres lærde Herrers Diskussion, men kun glæde os over, at Aarhus er en saadan smuk By, hvad Deres Tegning saa fortræffeligt understreger.

Spar Penge
Køb Senge hos **der varer længe**
NOLFI
Spiralsenge fra 7,00.
Pufsenge fra 12,00.
Jernsenge fra 3.50.
Barnesenge fra 6,00.
Divaner fra 15,80.
Kommodes.
Sofasenge med Plyds 25 Kr.
Chaiselonguer
Puder, Dyner, Vat, Divan og Uldtæpper billigst og bedst
GRIFFENFELDTSGADE 50—50 A
Telf. Nora 1533 y.

Københavns Tilskærer-Akademi Nørrevoldg. 42.
Katalog over Tilskærekursus og Tilskæring af Mønstre sendes paa Forlangende.

Brug
Worning & Petersens
Xeroform-Sæbe
faas overalt
à 25 Øre pr. Stk.

Wilsons Gummivarelager
12, Gothersgade 12.
Alle Sygepl.-Artikl. sendes mod Efterkrav. Ill. Katalog

HJEMMET
DAMERNES BLAD
er Danmarks mest populære Ugeblad
10 Øre pr. Nr.
1 Kr. 25 Øre pr. Kvartal.

Storm-Petersens „Levende Billeder“. XIV.

(Fortsættes.)

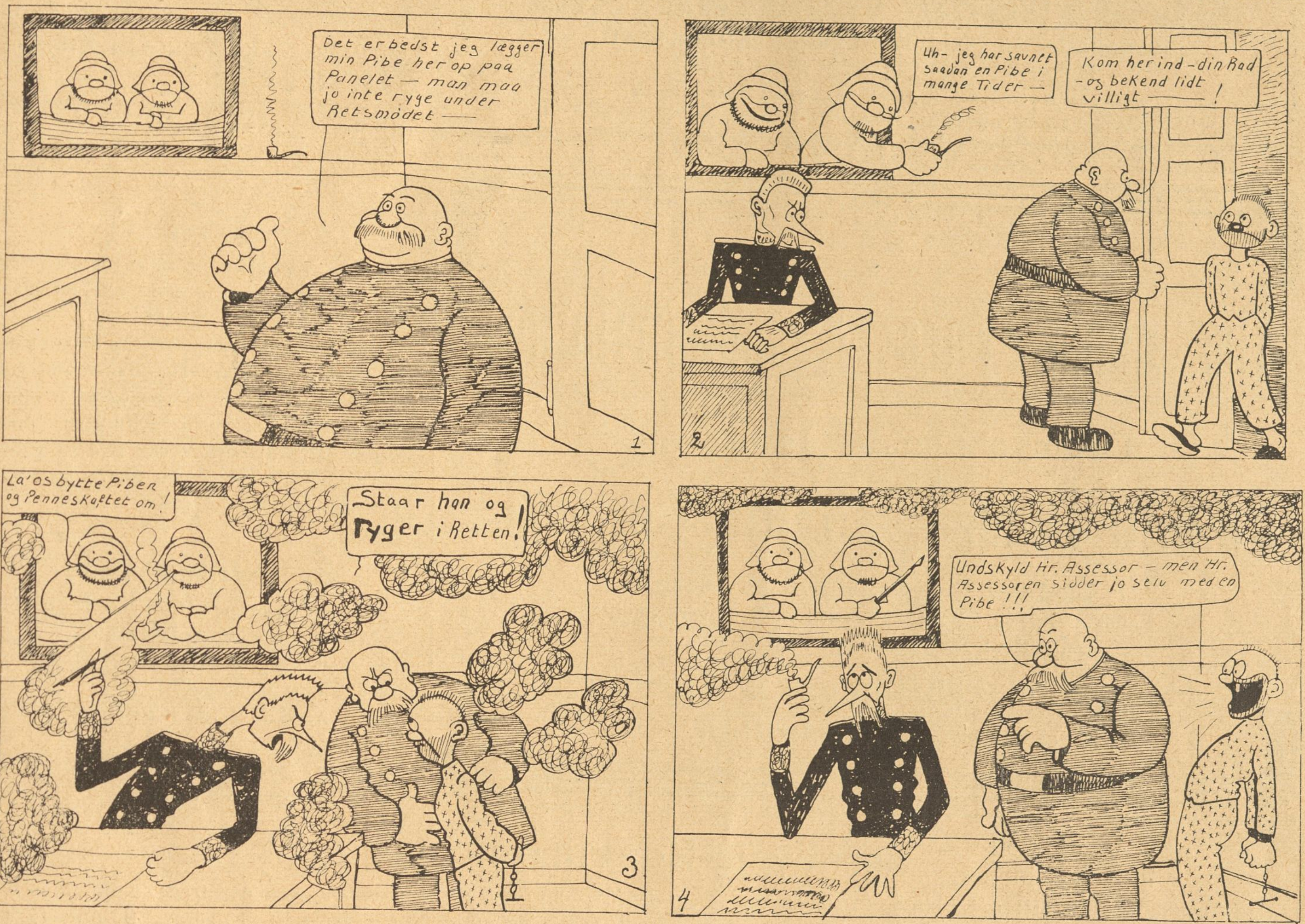

Mild Dille.

Grosserer Iversen har været paa »Turné« langs Strandvejen og er, stærkt overanstrængt, paa Vej til sit Hjem i Hellerup.

Pludselig standser han udenfor en af Strandvejens Villaer — ligegyldig hvilken — og ringer paa.

Herren i Huset kommer ud.

Iversen. Hvem bor her!

Herren i Huset: Her bor jeg; mit Navn er Kammerjunker Falkenstjærne.

Iversen: Ja, saa! Her bor De jo rigtig smukt — det var bare det, jeg vilde sige! God Morgen!

Filosofi.

Livet er en Frakkeknap. Forsaavidt som det altid hænger i en Traad.

En fra 64.

Herren: Naa, skød De nogle Tyskere under Krigen?

Veteranen: Næ, ak næ, vores Afdeling var hele Tiden paa Ratirade langs Vestkysten!

Der er Grænser!

Løjtnanten har friet til Grossererens Datter, som efter nogen Betænkningstid svarer: — Nej, Hr. Løjtnant, min Fa'r har sagt, at han ikke har Raad til at ofre mere paa Forsvaret!

Geografi.

Herren (fortæller om sin Rejse): — Og det første, jeg gjorde, da jeg kom ind i Spanien, var at tage mig et romersk Bad.

En Dame: Undskyld, men Rom ligger da ikke i Spanien!

I Kanibalistan.

— Skal Fangen henrettes?

Høvdingen: — Nej, *anrettes.*

Lille Misforstaaelse.

Bonden (paa Apotheket): — Har De saadan Pulver for Væggedyr.

Apoteker: Ja — for hvor meget.

Bonden: Aa, jeg antager en 7—800 Stykker!

Hip som Hap.

— Ja, saa er altsaa Jensen død.

— Ja, det er han nok.

— Hvad mon han døde af?

— Doktoren vidste det da ikke.

— Det er mærkeligt med den Jensen. Da han levede, var der ingen, som vidste, hvad han levede af, og nu, da han er død, er der ingen, der ved, hvad han er død af!

Ligeligt fordelt.

Petér: Ser Du, Kresjan, jeg og min Fa'r vi er meget kloge, for hvad jeg ikke ved, det ved han, og hvad han ikke ved, det ved jeg.

Kristian: Kan Du sige mig: Hvor ligger Sofia?

Peter (dybt grundende): — Ja, se, det er det, Fa'r ved!

Omhyggelig.

Ekspedienten: Hvilken Slags Cigarer ønsker De, Frøken?

Damen (lidt genert): Nogle, der egner sig til en slank, blond Herre —!

St. Jacobs Gæstehjem
Saxogade 80 (ved Istedgade). København.
250 propre Senge fra 40, 50 og 75 Øre.
Elektrisk Lys, Centralvarme og W. C.
Varme Retter fra 25 Øre serveres hele Dagen.
10 Minutters Gang fra Banen.

A/S H. MATZEN
REPRODUKTIONSANSTALT
LEVERER
DE BEDSTE
CLICHEER
KØBMAGERGADE 22
HJ. AF SILKEGADE
KØBENHAVN K.
TELEFON No. 7057.

Leverandør
af
Clichéer
til
„RAVNEN“

Alm. dansk Vare- & Industrilotteri

Det nye Lodsalg er begyndt.

118,000 Lodder. 75,000 Gevinster.

Lodsedler faas à 1 Krone
hos Kollektørerne og i **Hovedkollektionen, Boulevard-Pavillonen, Vestre Boulevard**, lige overfor Raadhushaven.

Paa 1 Lod kan vindes **2** Gevinster
i samme Trækning.

Herut.

En Mand kommer ind til en Isenkræmmer med en Skrue, som han gerne vel have Mage til.

Isenkræmmeren finder ogsaa en Skrue frem, som passer, og giver sin Kunde den, men denne, som vil se, om den nu ogsaa er stærk nok, kommer til at brække Skruen midt over, hvorpaa Isenkræmmeren bliver vred og siger:

— Vil Du herut af min Butik, her handler vi ikke med Skruebrækkere!

En Telefonsamtale.

Jensen: (tunghør) Æ' de' dig Peddersen?

Damen: Nej, det er Centralen.

Jensen: Jeg vil bare sige Dig, at vi ikke ka' flytte i Morgen.

Damen: Det er ikke Peddersen. Det er Centralen!

Jensen: Ja, saa ved Du altsaa Besked. Farvel Peddersen! (Afringning.)

Karnevals-Konkurrencen.

Den fornøjelige Konkurrence blandt de skønne Damedragter er nu sluttet, og Resultatet foreligger, som Billedet paa næste Side viser.

En lille Hærskare af sælsomme Fotografier af karnevalsglad Ungdom fandt Vej til vort Kontor, og den 17. Marts nedsattes Dommerkomiteen, som bestod af d'Hrr. *Anton Hansen*, *R. Storm-Petersen* og *Svend Ulrich*. Der var absolut Enighed om, at første Præmie skulde tilfalde Frøken *Kaja Eliasen* for hendes gennemførte Dragt.

Anden Præmie tilfaldt uden større Kamp Frøken *Edith Hviid*.

Særlig »Hædrende Omtale« fik Damerne *Victoria Wandrup*, Sindshvilevej 22, for en nydelig »fransk Pierette«, Frøken *Karen Andersen*, Klemmenskær pr. Hasle, Bornholm, (Sommerfugledragt) og Fru *Marie Petersen*, Søndergade 43, Aarhus, (stilfuld Zigeuner).

»Ravnen« takker da tilsidst alle de Damer, som har stillet deres nydelige Kostymer til vor Bedømmelse — *Masken er falden*, Foraaret og Sommeren leve!

Fra Thorvaldsens Musæum.

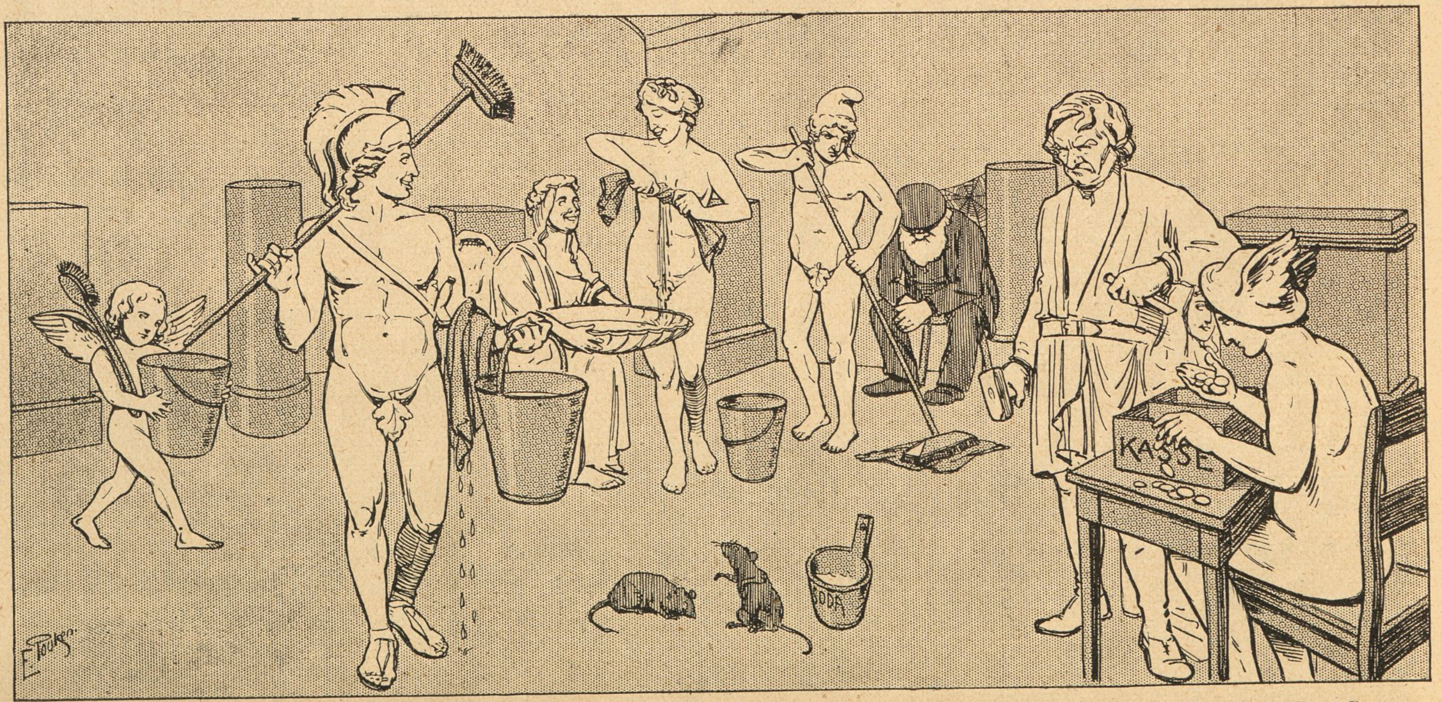

Tegning af Emil Poulsen.

Venus: Du, Jason, kan Du ikke laane mig dit gyldne Skind, for nu kan min Gulvklud ikke mere!

„Ravnen"s Karnevals-Konkurrence.

1. Præmie, 10 Kroner. Frøken *Kaja Eliasen*, Skotlandsgade 11, St. Korrekt Sommerdragt fra Aarene omkring 1864. Baaret ved Typografernes Karneval.

2. Præmie, 5 Kroner. Frøken *Edith Hviid*, Nygaardsvej Nr. 16, 3. Sal. Ung Pige fra Rokokkotiden. Baaret d. 12. Februar ved Tolbodarbejdernes Karneval i Florasalen, d. 21. ved Formernes Karneval i Rømersgade, og d. 22. ved Maskinistarbejdernes Karneval i Prins Wilhelms Palæ.

3. Præmie, 5 Kroner. Frøken *M. J. Møller*, St. Hansgade 12, 2. Sal. Cowboy-Dragt, baaret d. 7. Februar ved Tapetserer- og Dekoratørernes Karneval.

4. Præmie, 5 Kroner. Frøken *Agnes Edholm*, Frederiksvej 33, St. Amor-Dragt.

1

2

3

4

Forlang altid EXPORT DOBBELT-ØL med DOBBELT SEGL fra DE FORENEDE BRYGGERIER

AF **A. C. MEYER**.

Aa, i søde Drømme fra Livets lyse Vaar, fra Kældervinduet ud til Gaarden, fra Ejendommens Port, hvor jeg hver Aften stjal mig til at hilse op mod Stuevinduet, bag hvilket hun havde sit jomfruelige Leje, hun den 16-aarige *Dorthea!*

Om Dagen havde hun siddet og sunget ved dette Vindue, sunget for *mig*, vist saa! Det fremgik tydeligt af det Eftertryk hun lagde paa Teksten:

Du spørger min Dreng,
hvad jeg vil med den visne Viol,

Og et Steds senere i Sangen hed det:

Se den Ting begriber
Du nu ikke, før Du bliver
stor —

Men jeg begreb ét, og det var, at den skønne Jomfru havde sat mit Hjærte i den hæftigste Bevægelse.

Som bekendt maa næsten alle Ynglinge skrive Vers. Det er saadan en Slags Sikkerhedsventil for de stærkt fortættede Følelser. Jeg gav mig naturligvis og saa til at digte. Jeg mindes et Par Linjer:

Ved hvert et Skridt paa
hende kun jeg tænker
mit Hjærte er som lagt i
tunge Lænker.

Tegning af Helgo Jørgensen.

Lille A. C. Meyer faar Klø.

Og saa syslede jeg med Tanken om, hvor vidt det ikke var bedre at fly fra denne Verden i Stedet for at være ulykkelig forelsket.

Lange Ture i fri Luft skal ellers være gode mod Forelskelse. Jeg gik. Men Vejen førte altfor tidt forbi den Elskedes Vinduer, og da jeg endelig passerede Ladegaardsaaen fra Blaagaardsgade til Parcelbroen, overvejede jeg, hvad ondt der kunde ske, om man sprang ud.

I denne Forbindelse maa jeg imidlertid tilføje, at jeg al Tid har været en bestemt Modstander af Selvmord, og mine Overvejelser den Gang førte hurtigt til det Resultat, at Forelskelsen muligvis kunde helbredes, hvilket jeg ogsaa har faaet bekræftet flere Gange i min omtumlede Tilværelse. Jeg foretrak da at gaa hjem til min Mo'r og spise til Aften.

Ærede Læsere vil indrømme, at der var megen sund Filosofi i mit Ræsonnement.

For Resten fik jeg Dortheas Broder, Frederik, til at lægge nogle af mine Elskovspoesier i hendes Syskrin. Han fik Tinsoldater for det, og Dorthea, som blev klar over mine Følelser, lønnede mig af og til med et talende Øjekast. Det lykkedes mig end ogsaa en Gang at træffe hende paa Gaden og modtage Tak for Versene. Men den Lejlighed, der var til at erklære hende min Kærlighed, lod jeg gaa unyttet bort. Det var mig umuligt at faa passende Ord over mine Læber, men beruset af Lykke stormede jeg ned til min Mo'r og nød i Stilhed den Fryd, jeg havde opnaaet ved at have delt den Elskedes Selskab en flygtig Stund.

Naturligvis lærte jeg ogsaa Skinsygen at kende. En vældig Gut af en Mursvend, som havde sin daglige Gang i mit Hjem, havde ladet en Bemærkning falde om, at han syntes morderlig godt om Dorthea. Han gjorde ganske vist ikke noget alvorligt Forsøg paa at erobre Pigebarnet, men jeg fandt ham farlig alligevel af den Grund, at han var en halv Snes Aar ældre end jeg.

Jeg modtog et nyt og ganske anderledes kraftigt Udtryk for Skinsygens Kvaler, men det var i det paagældende Tilfælde Skinsygen hos en i Dramaet optrædende Part, der beklædte Stillingen som Karl hos en Materialist i Ejendommen. Fyren var ligesom jeg forelsket i den 16-aarige, men maa have anset mig for Favorit. Han erklærede Krig, og det kom til et Slagsmaal ved Vandposten lige udenfor skøn Dortheas Vinduer.

Fortsættelse: **Halvfjerdsernes første Aar. — Louis Pio og Oehlenschläger. — Jeg er Vidne til Slaget paa Nørrefælled. — »Scheibelein! gaa op og hjælp Arbejderne!«**

Arbejdernes Brændselsforretning. Odense.

Kontor **Havnen.**

Telefon 989.
Klingenberg 1989.

Sygeplejeartikler
Gummivarer 2. Prisl.

Gummivarelageret „Hygi", København V.

HERMAN JUST's

Pariserfarveri og kemiske Tøjrensnings-Anstalt.

Hele Dame- og Herregarderober renses og farves uden Opsprætning. Specialitet: Gardin og Møbelstoffer. Dekartering af Dame- og Herrestoffer.

Pustervig 3. Tlf. Byen 1537 y.
Raadmandsgade 2. Tlf. Taga 113.

M. H. Cohen & Lamm,

Vekselerere & Bankiers.

Holmens Kanal 24 St.

Telefon 7895 og 7896.

Sælg til Eksport.

Deres gamle Kobber, Messing, Zink, Bly og Jern, Bly, Zink og andre Metalasker, gammelt Gummi, nye Skrædderlapper, strikkede Uldklude samt gl. Papir til

JOH. P. BOLDT

Aabenraa 21, Hj. af Hausergade, København.

Telf. Central 7784.

NB. Varer fra Provinserne afregnes pr. omgaaende.

Forsamlingsbygningen
Koldinggade 4.

Store og smaa Lokaler, moderne indrettet, anbefales de ærede Foreninger.

Restauration — 2 Billarder.

Telefon Øbro **1132.**

Joh. Olsen.

Tlf. 2589. **Folkets Hus** Tlf. 2589.

Enghavevej 40,

anbefaler sine Lokaler til Fester og Møder.

NB. Den lille Sal anbefales til Festiviteter Lørdage og Søndage i Sæsonen.

Søren Hansen.

Middelstandens Sygekasse,

Nordre Frihavnsgade 30,

Telefon Øbro 2991.

Virker ogsaa som Hjælpekasse.

Optager Mænd og Kvinder indtil 60 Aar uden Kontingentforhøjelse overalt i Danmark uanset Aarsindtægt.

Frit Lægevalg. Forlang Prospekt.

Agenter antages.

GEORG C. MØLLERS EFLGR.

HOVEDKONTOR: Vimmelskaftet Nr. 42, 2. Sal. (Yorks Passage.)

Telefoner: 913, 1124, 7980, 3313.

LAGER: Badstuestræde 9—11. Fiolstræde 12—14. Kongens Nytorv 8.

Vinkyperens Telefon: 6351. Byen 1722 x.

Sygepleje Artikler,

garanteret **fineste Kvalitet,** en gros Pris. **Fordelagtig** Prøvesending forsendes i København og Provinserne mod 1 Kr. i Frimærker eller Efterkrav.

Risiko udelukket. Skriv i Tide til **Eksporthuset Skandia,** Frihavnen C 5, København Ø.

TELEFON 3684. **S. JOHANNESSON'S** TELEFON 3684.

Svineslagteri.

Udsalg: **Højbroplads 13.**

Største Udvalg.

Statskontrol med Trikinundersøgelse.

Rester udsælges billigt Fredag og Lørdag fra Kælderen.

Arb. Ligkistemagasin.

55, Vesterbros Torv 55.

Telf.: Central 9375.

3, Blaagaardsgade 3.

Telf.: Central 5708.

GENUINE

LUNDs-CALORIC PUNCH

Oplag hos Carl Qvistorffs Eftfl., Johan Lund, Kjøbenhavn.

Udgaar hver Torsdag. Abonnementspris: 1 Kr. 25 Øre Kvartalet, 10 Øre om Ugen. Enkelte Numre udenfor København og paa alle Jernbanestationer 15 Øre. Abonnement kan tegnes i København i Nørre Farimagsgade 49, Stuen, og i Provinserne paa samtlige Postkontorer og hos Boghandlerne. Annoncer modtages paa Kontoret, Nørre Farimagsgade 49, Stuen, Telefoner Central 1395 og 7495. Udgivet af socialdemokratiske Foreninger. Clichéer ved H. Matzens Reproduktionsanstalt.

F. E. BORDING KØBENHAVN

Frit efter F. Henningsen.

Tegning af ANTON HANSEN.

Farvel — sov sødt — vi ses — aldrig mere!

RAVNEN

Nr. 15. Torsdag den 9. April 1914

Tegning af HELGO JØRGENSEN.

Andels-Anstalten TRYG.

De Forsikredes eget *kooperative* Foretagende.

═ Største Nytegning i Norden. ═

TRYG er særlig anlagt for ugelønnede og mindre Bemidlede.

TRYG styres og ejes af de Forsikrede selv.

Alle *bør derfor livsforsikres i* TRYG.

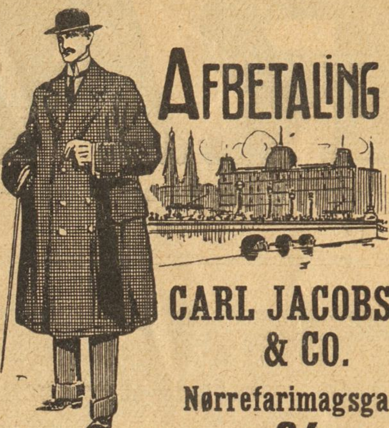

CARL JACOBSEN & CO.

Nørrefarimagsgade **64.**

LYSÆGTE
FIONA KRONE-TAPET
GARANTI FOR HOLDBARHED

Sygepleje Artikler,

garanteret **fineste Kvalitet,** en gros Pris. **Fordelagtig** Prøvesending forsendes i København og Provinserne mod 1 Kr. i Frimærker eller Efterkrav.
Risiko udelukket. Skriv i Tide til **Eksporthuset Skandia,** Frihavnen C 5. København Ø

Har De Tandpine,

brug da altid
Chr. V. Mendes berømte Dentin à 45 Øre, som hurtigt stiller de hæftigste Smerter.
Advarsel mod Efterligninger.
Indregist. **9, Kronprinsensgades nye Materialhandel 9.**

Holbergsgade 6

HYGI **Sygeplejeartikler** HYGI
Gummivarer 2. Prisl.
Gummivarelageret „Hygi", København V.

Man bør

støtte Arbejdernes Kooperative Foretagender og købe sit Forbrug af Brød og Øl i

Forbrugs- og Spareforeningen Aalborg.

Bestil hos vore Kuske eller i Udsalgsstederne disse Varer.

Grovt Hvedebrød

fra Arbejdernes Fællesbageri, fremstillet af sammalet Hvede. Udmærket for svage Maver og Blegsottige.
Bedre og mere velsmagende end Grahamsbrød.

Paaskeklokken kimer —

Paaskeklokken kimer mildt
fra den jydske Kyst,
det er *J. C. Christensen*, som skal
til Vælgerdyst.
Slutter Kreds, Mænd i Hée,
jeg er bleven mør.
Ingen ved, hvad der kan ske
fra Skagen til Skelskør!

Paaskeklokken ringer skønt
over Land og By,
det er Præsterne, som kræver Kirker
nu paany.
Slutter Kreds, Arm og Rig,
omkring Kirkens Skød,
bryd Dig ej om Sultens Skrig,
vi er i Kirkenød!

Paaskeklokken kimer vred
ud fra Højres Lejr,
det er *Piper*, som er bleven narret
for en Sejr!
Hver en Kreds, Højre har,
ry'er ved næste Valg.
Den Taktik, som Højre »bar«,
den stilles nu til Salg!

Paaskeklokken kimer falsk
fra vor Frihavn ud,
Bud den bringer om en hæslig
Bunke Skumpelskud.
Slutter Kreds, »Hædersmænd«,
stol paa *Bergsøes* Ord,
han Jer alle ønsker hen,
hvor Peberet det gror!

Paaskeklokken ringer vildt
fra Hr. *Ferslews* Blad,
hvor der laves Krig med Nord og
og Syd og Gud ved hvad!
Slutter Kreds, Højremænd,
Fjenden vil os slaa.
Folket maa ta' Sværd ved Lænd —
vi andre ser derpaa.

Sprøjteklokker kimer fælt
omkring Paasketid,
thi den røde Hane galer nu med
megen Flid.
Slutter Kreds, Mand og Hest —
Sprøjtesjov og Grin
høres nu fra Øst til Vest
— det er en ren Ruin!

Jens Ringer.

Raadhus-Romantik.

Grosserer Petersens Søn er 20 Aar og sværmer for ,det romantiske. Han er dertil en stor Beundrer af „det svage Køn“, men hidentil desværre uden Held.

For nogen Tid siden fik han den ikke usædvanlige Ide at gaa op i Raadhustaarnet, og heroppe interesserede han sig langt mere for alle de mange Inskriptioner, som de Besøgende havde efterladt sig, end for den pragtfulde Udsigt. Med stigende Interesse læste han:

Johanne Mejer, Brønderslev Kro., Britta Schau, Guldsmedegade 6, Aarhus osv., og tilsidst fik ung Petersen et lysende Indfald —:

Hvad om han skrev et Brev til en af de unge Skønheder, med hvem han maaske ad denne lidt usædvanlige Vej kunde komme til at stifte et „romantisk“ Bekendtskab.

Han undersøgte paany de mange Navne og slog ned paa Emilie Møller, Skern.

Ung Petersen saa i Tankerne en sød rødmosset Landsbypige, og efter at have opnoteret Adressen, gik han hen paa en Kafe og skrev følgende Brev:

Skønne, ubekendte Frøken!

Højt oppe over Jordens Overflade, i Raadhustaarnet i København, har jeg paa en Mur fundet et Navn og Adresse, skrevet af en sød lille Haand. — Haanden er Deres! Det vilde glæde mig usigeligt at stifte Deres nærmere Bekendtskab, var det ikke muligt, at vi i den nærmeste Fremtid kunde træffes her i Byen, maa jeg da have Lov til at bestride alle Udgifter samt Rejsen osv. Lad mig snart høre nærmere, om adspurgte lader sig gøre. Jeg venter med Længsel paa Svar fra Dem.

Deres, endnu ubekendte,
Louis Petersen.
(Adressen.)

Der gik nogle Dage med høj Spænding; saa kom der et Brev med Poststemplet „Skern“, og ung Petersen aabnede det med skælvende Hænder og læste:

Hr. Pedersen!

Jeg takker for Deres Brev, men jeg kan ikke komme til København i Aar, da vor Sommerferie i Skolen er sluttet!

Emilie Møller,
11 Aar.

Av — den var ikke saa god! Og nu gaar den romantiske Petersen og spejder videre efter et varigt Bekendtskab. Men ikke i Raadhustaarnet.

Tegning af Anton Hansen.

„Klippe, klippe,“ sagde Kællingen, og saa døde hun.

Hem! Hem!

Ung Dame, ung Herre i Modeforretning.

Ekspeditricen viser den unge Dame en Hat og siger:

— Tag den, Frue, det vil Deres Hr. Mand blive henrykt for.

Damen: Og Du, Edvard?

Charles har Tandpine.

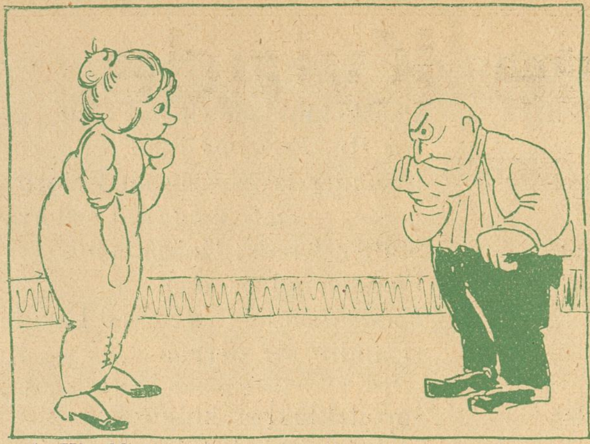

1. Uh, Mutter, den er grulig gal i den nærmer Kindtand!

2. Skulde jeg gaa ind til Tandlæge Petersen?

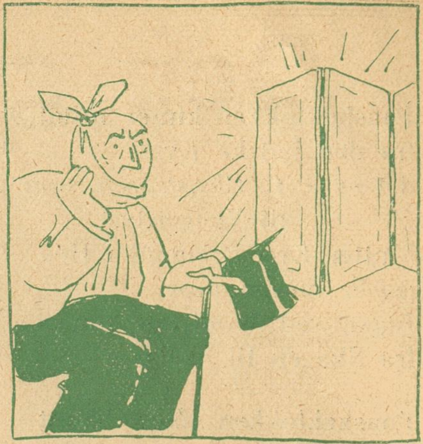

3. Uh — hør, hvor skrækkeligt det lyder der bag ved Skærmbrædtet!

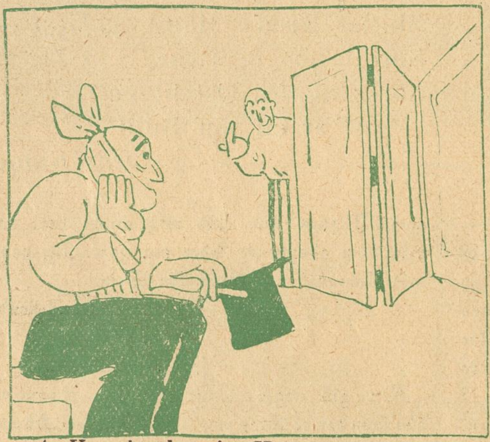

4. Værs'god, min Herre, saa er det Deres Tur.

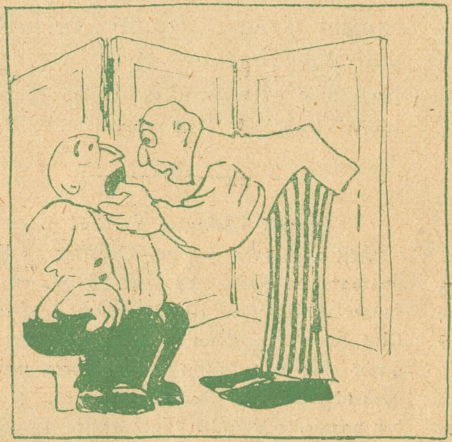

5. Ja, det er en meget ondartet Tandbasse, den!

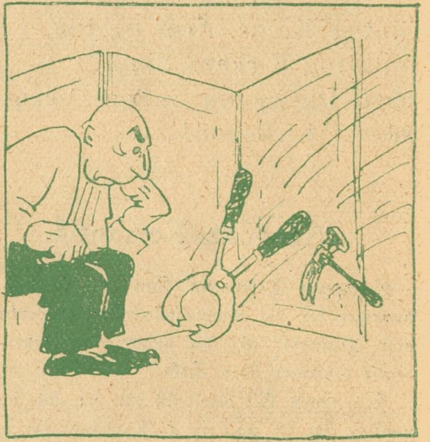

6. Nu skal jeg straks være der, jeg skal bare finde mine Instrumenter

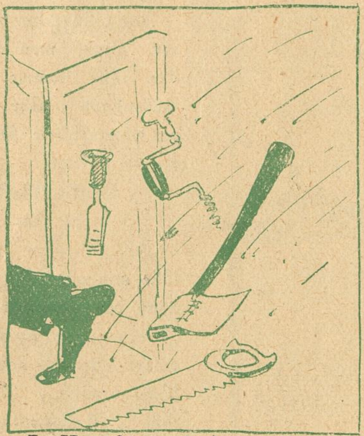

7. Her har vi dem allesammen —!

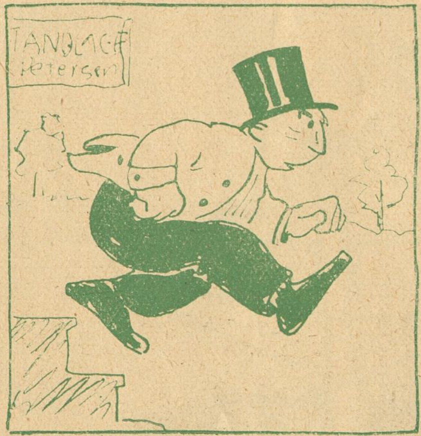

8. Vorherre bevares! Lad mig komme bort herfra!

9. Charles naar til en Mark og sidder og lider Tand-taluskvaler.

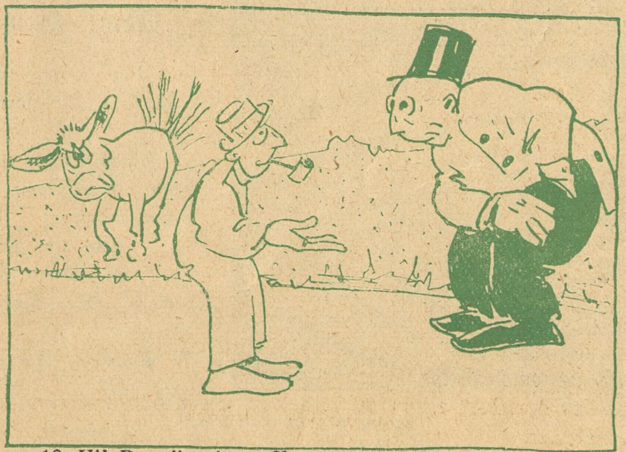

10. Vil De gi' mig to Kroner, siger Manden med Æslet, saa skal Tandpinen være væk i et Nu.

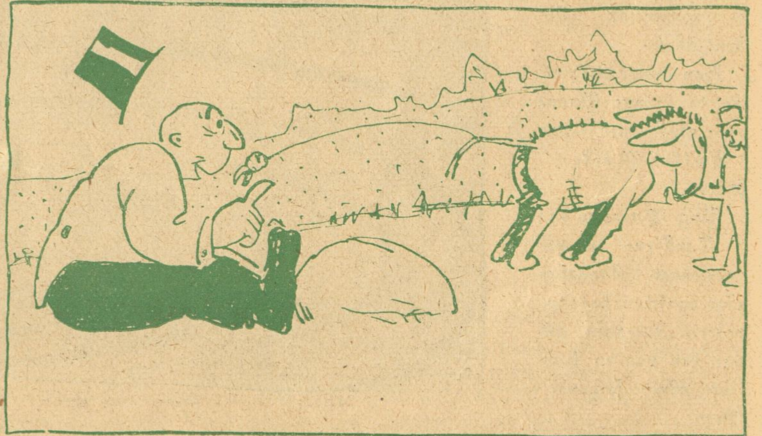

11. Svup! Æslet viste sig som en ganske fortræffelig Tandlæge!!

KUN ÆGTE SKATTEFRI KRONE PORTER fra DE FORENEDE BRYGGERIER

Den gaadefulde Kvinde.

En Kærlighedsroman.

(Illustreret af Harriet Fischer-Clausen.)

»Hvordan mistede Du Brevet?« spurgte jeg Laura.

»Efter at jeg havde læst det en Gang,« svarede hun, »tog jeg det med ind i Færgehuset, for at løbe det igennem endnu en Gang. Pludselig faldt en Skygge paa Papiret. Jeg saa op og fik Øje paa Sir Percival, der stod i Døraabningen og betragtede mig.«

»Forsøgte Du at skjule Brevet?«

»Ja, men han forhindrede det. »Du behøver ikke at gemme det,« sagde han, »jeg har allerede læst det.« Jeg kunde intet svare; saa blot hjælpeløst paa ham. »Forstaar Du mig?« fortsatte han, »jeg har læst det. Jeg skrabede det ud af Sandet for to Timer siden, gravede det atter ned og skrev Ordet: »Søg« over det paany. Nu kan Du ikke lyve Dig fra dine Narrestreger. Du har i Gaar talt med Anna Catherick, og i dette Øjeblik holder Du hendes Brev i Haanden. Hende har jeg endnu ikke faaet fat i, men Dig har jeg. Kom her med Brevet.« Han traadte tæt hen tit mig — jeg var alene med ham — hvad skulde jeg gøre? Jeg gav ham Brevet.«

»Hvad sagde han, da Du gav ham det?«

»Først sagde han intet. Han greb mig i Armen, førte mig ud af Færgehuset og saa' sig om til alle Sider, som om han frygtede, at man skulde faa Øje paa os. Saa kneb han mig i Armen og hviskede: »Hvad fortalte Anne Catherick Dig i Gaar? — Jeg befaler Dig at gentage hvert Ord fra Begyndelsen til Enden!«

»Hvad sagde Du ham saa?« spurgte jeg.

»Alt — han forlangte det jo — jeg kunde ikke lyve for ham.«

»Havde han noget at bemærke, da Du havde endt din Beretning?«

»Han saa paa mig og lo bittert. »Jeg vil ogsaa have alt det øvrige ud af Dig,« sagde han, »hører Du? alt det øvrige.« Jeg forsikrede ham højtideligt, at jeg havde sagt ham alt, hvad jeg vidste. »Du ved mere!« raabte han, »Du ved mere. Du vil bare ikke ud med det, men Du skal, Du skal! Jeg presser det ud af Dig hjemme, eftersom det ikke vil lykkes mig her.« Saa førte han mig af en ubekendt Sti til Huset. Forinden vi naaede det, standsede han og spurgte mig endnu en Gang: »Er Du kommen paa bedre Tanker? Vil Du nu tale?« Jeg kunde kun gentage, hvad jeg allerede havde sagt, Han bandede min Halsstarrighed og fortsatte sin Vej, holdende mig i Armen. Hvordan det saa gik mig og Fanny ved Du jo. Du kan ikke forestille Dig hans Raseri. Han saa ud og talte som en Afsindig.«

»Han er i Virkeligheden gal, Laura — gal af Angst for at hans Hemmelighed skal blive røbet. Efter alt hvad Du nu har sagt mig, er jeg fast overtydet om, at Anna Catherick i Gaar var i Færd med at aabenbare den, og at den vilde fælde din Mand, tvivler jeg heller ikke om. Han tror, at Du allerede ved Besked med den, og intet af, hvad Du siger eller foretager Dig vil svække denne Antagelse. Dette siger jeg ikke for at gøre Dig urolig, kære Laura, men kun for at aabne dine Øjne, saa at Du kan være paa din Post.«

Hun saa hjælpeløst paa mig, men jeg fortsatte ubarmhjertigt:

»Allerførst maa vi skrive til Mr. Gilmores Kompagnon, Laura, han har jo tilbudt os sin Støtte. Saa lidt jeg end kender til Lovene, er jeg sikker paa, at de beskytter Kvinder mod en saadan Behandling, som den din brutale Slyngel af en Æglemand i Dag har budt Dig.«

»Det vil drive ham til det yderste,« sagde hun, »og gøre vor Stilling endnu frygteligere.«

Jeg følte det sande heri. Men jeg kunde ikke faa mig selv til aabent at erkende. Saaledes som vi nu var stedet, maatte vi vove alt. Dette sagde jeg saa forsigtig som muligt. Hun sukkede dybt, men gjorde ingen Indvendinger.

»Desuden vil jeg skrive til din Onkel,« fortsatte jeg. »Mr. Fairlie er din nærmeste mandlige Slægtning og Familiens Overhoved. Han maa og skal lægge sig i Selen for os.«

Laura rystede paa Hovedet.

»Ja, ja,« sagde jeg, »jeg ved godt, at din Onkel er et svagt og egenkærligt Menneske. Men kan jeg blot overbevise ham om, at han ved at arbejde for os nu, kan spare sig for mange Anstrengelser og Ubehageligheder senere, saa tror jeg, at han for sin egen Skyld vil lade sig røre. Jeg ved, hvordan man skal tage ham, Laura, jeg har Øvelse i det.«

Jeg forlod Laura. Jeg hørte hende laase Døren efter sig, Dette bragte mig paa den Tanke, at jeg maaske ogsaa burde laase min Dør og bære Nøglen hos mig, naar jeg var borte fra Værelset. Idet jeg traadte ind, saa jeg mig uvilkaarligt om, ja, undersøgte endogsaa mine Papirer paa Skrivebordet; nogen kunde jo have rørt ved dem, medens jeg havde talt med Laura. Dette synes dog ikke at være Tilfældet.

Jeg skrev nu mine Breve til Mr. Fairlie og Advokaten og bragte Laura dem.

»Du har altsaa virkelig skrevet dem?« udbrød hun. »Udsæt dig dog ikke for Fare, kære Marianne!«

»Nej, vær kun rolig. Lad os se hvormange Klokken er —«

Den var tre Kvarter over seks. Jeg havde altsaa Tid til at løbe ned i Kroen og atter være tilbage før Spisetid.

»Lad Nøglen sidde i Laasen, Laura, og tænk ikke paa mig. Saafremt man spørger efter mig, kan du raabe gennem Døren, at jeg er gaaet en Tur.«

»Naar vil du være tilbage?«

»Før vi skal spise. Mod, Laura! Imorgen ved denne Tid vil en paalidelig, forstandig Mand handle for dig.«

Jeg forlod Huset og ilede til Landsbyen, uden at nogen saa det.

Fanny var bleven godt modtaget af Værtinden i Kroen og havde faaet det bedste Værelse anvist. Hun brast atter i Graad, da hun saa mig.

»Hør nu, hvad jeg siger Dem, jeg har kun meget lidt Tid,« sagde jeg, efter at have trøstet hende lidt. »De maa besørge disse to Breve for mig. Det med Frimærket indleverer De imorgen paa et Postkontor i London, det andet, adresseret til Mr. Fairlie, skal De selv overgive ham, saa snart De kommer til Limmeridge. Pas godt paa begge Brevene. De er af stor Vigtighed for Deres Frue.«

Jeg skyndte mig tilbage; udenfor Lauras Dør hviskede jeg:

»Brevene er i Fannys Besiddelse. Kommer du ned til Middag?«

»Ikke for alt i Verden!«

»Er der forefaldet noget? Har der været nogen hos dig?«

»Ja, Sir Percival.«

»Kom han herind?«

»Nej, han forskrækkede mig ved at dundre paa Døren, Han spurgte, om jeg var kommen paa bedre Tanker og truede med, at han nok skulde knække min Trods.«

Der blev ringet tilbords, og jeg ilede nedenunder.

Sir Percival førte Fru Tosco tilbords, og Tosco bød mig Armen. Han saa meget ophidset ud og var ikke paaklædt med sin sædvanlige Pertentlighed. Havde han ogsaa været ude før Bordet? eller led han kun mere end sædvanlig under Heden?

Under Maaltidet var han ligesaa tavs som Sir Percival og saa fra Tid til anden uroligt paa sin Kone.

Da hun og jeg forlod Bordet, rejste Tosco sig ligeledes for at ledsage os til Selskabsværelset.

»Hvorfor gaar du?« spurgte Sir Percival.

»Jeg gaar, fordi jeg har spist og drukket tilstrækkeligt,« svarede Tosco.

»Passiar! Et Glas Bordeaux vil ikke kunne skade dig. Sæt dig nu ned som en fornuftig Englænder plejer at gøre det efter Middag. Jeg har noget at tale med dig om.

Jeg skal gerne skænke dig en halv Time, blot ikke nu og ikke ved et Glas Vin, senere er jeg parat.«

»Du er høflig!« sagde Sir Percival med et rasende Blik, »især naar man betænker, at du er min Gæst!«

Jeg havde, meden vi sad tilbords, gentagende Gange set ham tilkaste Tosco et uroligt Blik, som Vennen stadig undgik. Denne Omstændighed i Forening med Sir Percivals nylig udtalte Ønske og den andens Vægring, genkaldte i min Erindring Sir Percivals Anmodning til Tosco om, at komme til ham i Biblioteket. Ogsaa dette havde han altsaa afslaaet.

Jeg gik nu op til Laura, og vi blev sammen til Klokken ti. Vi aftalte, at jeg straks næste Morgen skulde komme til hende.

Inden jeg selv gik op for at gaa i Seng, besluttede jeg lige at vise mig i Salonen, for at gøre en Undskyldning, idet jeg ønskede at trække mig tilbage en Time før sædvanlig Tid.

»Jeg er bange for, at De ikke befinder Dem saa vel, som De plejer at gøre,« sagde jeg til Fru Tosco.

»Jeg vilde netop gøre den samme Bemærkning om Dem, min Kære,« sagde hun.

Min Kære! Det var første Gang, hun betjente sig af et saa fortroligt Udtryk, overfor mig! Der lurede ogsaa et impertinent Smil i hendes Træk, da hun talte.

»Jeg har min slemme Hovedpine,« sagde jeg koldt.

»Virkelig? De bevæger Dem vist ikke tilstrækkeligt. En Spadseretur før Bordet vilde sikkert gøre Dem godt.« —

Hun fremsatte denne Bemærkning med en mærkelig Betoning. Havde hun set mig gaa ud? Naa, ja, hvorom alting var — Brevene var vel forvarede hos Fanny.

»Kom og lad os ryge en Cigar sammen, Tosco,« sagde Sir Percival, idet han atter saa uroligt paa sin Ven.

»Med Fornøjelse, Percival, saasnart Damerne har trukket sig tilbage,« svarede Tosco.

Jeg sagde Godnat. Da jeg gav Fruen Haanden, saa jeg det samme frække Smil som før paa hendes Ansigt. Sir Percival tog ingen Notits af mig. Han saa utaalmodigt paa Fru Tosco, der ikke gjorde Mine til at gaa. Tosco selv lo i Skægget. Samtalen med Sir Percival var atter bleven udskudt, og denne Gang var det Fruens Skyld.

Saasnart jeg naaede op paa mit Værelse, greb jeg min Dagbog, for at nedskrive Dagens skæbnesvangre Begivenheder. Men uagtet jeg gjorde mig Umage, var det mig umuligt at samle mine Tanker; de kresede uafbrudt om denne Samtale, der skulde finde Sted i Nattens Løb.

Jeg lagde omsider Dagbogen tilbage og lænede mig ud af det aabne Vindue.

Alt var mørkt og stille. Hverken Maane eller Stjerner var synlige. I den stille, tunge Luft laa en Anelse om Regn, jeg strakte Haanden ud — endnu faldt ingen Draaber.

Netop som jeg var i Begreb med at vende mig fra Vinduet og trække mig tilbage til Soveværelset, mærkede jeg en stærk Tobakslugt.

I næste Øjeblik saa jeg et lille rødt Lys nærme sig fra Bygningens modsatte Fløj. Jeg hørte ingen Skridt og kunde intet andet se end det røde Lys. Nu kom det forbi Vinduet, hvor jeg stod, og standsede ligeoverfor mit Soveværelse, hvor jeg havde ladet mit Lys staa og brænde.

Udenfor Lauras Dør hviskede jeg: —

Gnisten forblev et Øjeblik ubevægelig, saa forsvandt den i samme Retning, som den var kommen. Nu saa jeg et nys Lys, noget større end det første, nærme sig. Jeg erindrede mig, at Tosco røg Cigaret, Sir Percival Cigar, og forstod derfor straks, at Fosco havde udspioneret mit Vindue, og at Sir Percival senere var kommen til.

De maatte være kommen over Græsplænen, ellers havde jeg sikkert hørt deres Skridt i Nattens Stilhed.

Jeg ventede roligt ved Vinduet, overtydet om, at de ikke kunde se mig.

»Hvad er der i Vejen?« hørte jeg Sir Percival hviske. »Hvorfor kommer du ikke herind og sætter dig roligt hos mig?«

»Jeg maa først se Lyset i det Værelse blive slukket,« svarede Fosco sagte.

»Hvad kan det Lys skade?«

»Det viser, at hun endnu ikke er gaaet iseng. Hun er durkdreven nok til at mistænke os og lure, hvis hun kan komme til det. Taalmodighed, Percival, Taalmodighed.«

»Idioti!«

»Om faa Minutter vil du tale anderledes. Du staar ved Randen af en huslig Afgrund, og saa sandt jeg lever: hvis du endnu engang forløber dig overfor Damerne, styrter de dig i den.«

»Hvad Djævlen mener du med det?«

»Vi fortsætter vor Samtale, Percival, saasnart det Lys er forsvundet fra Vinduet, og jeg har kastet et lille Blik ind i Stuerne ved Siden af Biblioteket.«

De gik langsomt videre; jeg hørte ikke mere af deres Samtale. Jeg havde ogsaa hørt nok til at retfærdiggøre Foscos Udtalelse om min Snuhed. Lauras Ære, Lauras Lykke, ja maaske hendes Liv afhang i denne Nat af min skarpe Hørelse og min Aandsnærværelse.

Af Foscos Ord sluttede jeg, at de havde valgt Biblioteket til Underhandlingssted. Jeg kom i Tanke om Verandaen foran Biblioteket, som kunde naas gennem et Skydevindue.

(Fortsættes.)

Forlov-elses ringe
14 Karat fra 7 Kr., 18 Karat fra 10 Kr.
Th. Halgreen, 34 Gothersgade
lige for Regnegade.

P. A. Fischer's
Farve- og Fernisfabrik.
Stengade 10—12. Telefon 952.
Detailsalg af alle Malervarer færdige til Brug, til Dagens billigste Priser.

HERMAN JUST's
Pariserfarveri og kemiske Tøjrensnings-Anstalt.
Hele Dame- og Herregarderober renses og farves uden Opsprætning. Specialitet: Gardin og Møbelstoffer. Dekartering af Dame- og Herrestoffer.
Pustervig 3. Tlf. Byen 1537 y. **Raadmandsgade 2.** Tlf. Taga 113.

DANSK LIGBRÆNDINGS FORENING
Kontortid: Kl. 11—3, samt Mandag og Onsdag 5—7, Fredag 6—9.
Aaboulevard 16.
Tlf. Nora 2812.
Tilkendegivelser og alle Oplysninger sendes gratis.
Enhver kan blive Medlem

Peter Sørensen
Nørrevoldgade 22
Eneste Specialfabrik for Pengeskabe i Danmark.
Hvert Skab bukket af en Staalplade.
TELF. BYEN 2534 y TELF. C. 228

Tandlæge Edv. Møller,
Købmagergade 30, 2.
udfører enhver Tandbehandling til smaa Priser. Samvittighedsfuldt Arbejde. Bedøvelse hele Dagen. Konsultationstid 10—3½, 6—7 Eftm. og 10½—12 Søndag. Telefon 8181.

W. Bähncke & Co.
Assurance.
Niels Juelsgade 3.
Telf. Central 128 og 129.

Wilsons Gummivarelager
12, Gothersgade 12.
Alle Sygepl.-Artikl. sendes mod Efterkrav. Ill. Katalog

Under Fanerne —

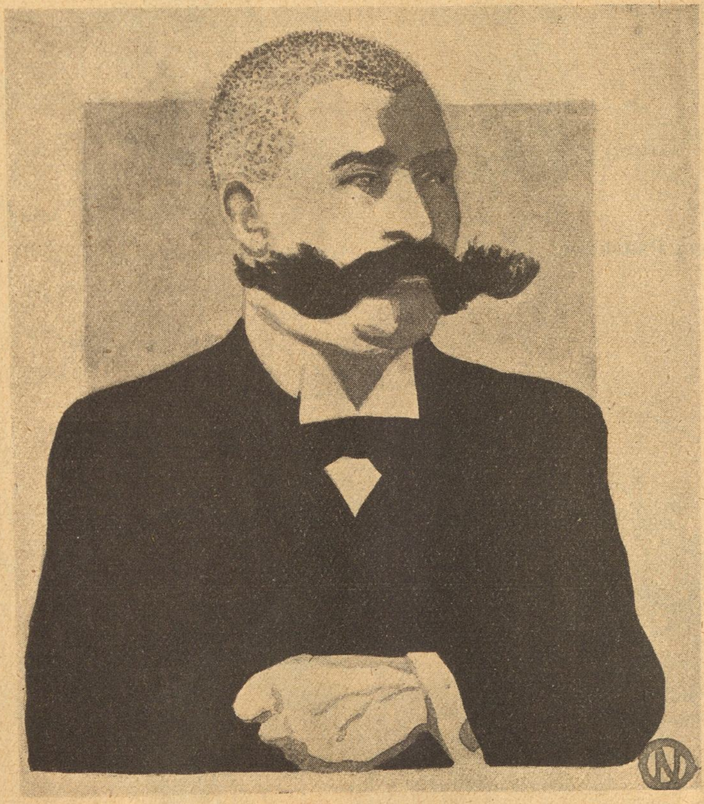

Tegning af OLUF NIELSEN.

Carl V. Jensen.

Formand for Skorstensfejersvendenes Sangkor.

Jorden rundt.

(Mel.: Fra London og til Dower.)

Til Glæde, Gavn og Nytte
Arrangered' vort Blad
En Rejse — og jeg mødte,
Paa Banen gebommerlig glad.
En Paaskerejse om hele Jorden
For Sprogtalenterne,
Og Rejseruten gik bort fra Norden
Med Abonnenterne.
Lokomotivet fløjted', dengang vi tog herfra,
Jeg maa min Sandten tilstaa, det var en dejlig Da'!

Paris skal være yndig,
Der var intet i Vejen.
Vor Fører var jo kyndig,
Vi trasked i øsende Regn.
Vi fik ej Tid til at spise til Midda',
Og Kaffen med vi strøg,
To Sild til Aften, dem fik jeg lidt a',
Vor Nattesøvn var sløj,
Op Klokken fem om Morg'nen, atter afsted, jeg gruer —
Med Tungen ud af Halsen — dejlige Paasketur!

Ved Monte Carlo, kære,
Var vi fire Kvarter,
Vi spillede paa Ære,
Og tabte, (hvad stundom jo sker!)
Vi nød i Hast en tre fire Bajre,
Og skifted Skjorte brat,
Den næste Dag mellem Halenejre
Vi sov i Junglekrat.
Feberen rased vældig — skønt vi fik sur Mixtur
Selv var jeg mere heldig — men sikken en Paasketur!

Ved Ophold i Messina
Fik vi tre Stykker Mad,
Og da vi kom til Kina
Fik jeg et halvromersk Bad.
I Japan der blev jeg først tilfreds, ja,
Og fik en Times Hvil.
Jeg bo'de hos en elskværdig Geisha
Den 20de April.
Nu kan jeg tydelig indse — jeg er paa Magringskur,
Turen varer til Pinse — Sikken en Paasketur!

Hvor Pinsesolen dansed',
Da vi atter kom hjem,
Af Fryd jeg næppe sandsed',
Da København titted' frem.
Nu vil jeg li'godt ha' »Bladet« stævnet,
Thi jeg er ingen Snob.
Min nye Frakke er ganske revnet,
Og Ho'det hovnet op.
Bukserne de er slidte, og Støvlerne næppe dur,
Flipperne er beskidte — Uh! sikken en Paasketur!

Robert Bly.

EUROPAS SMILEBAAND

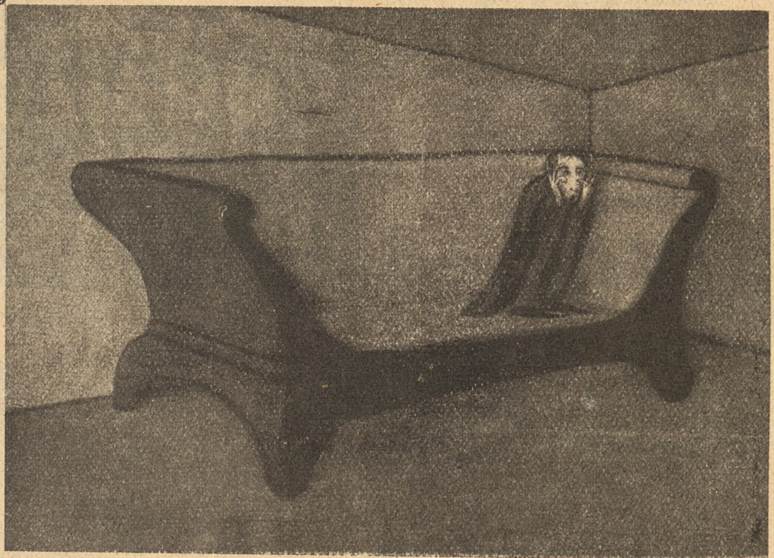

Angst.

(»Simplissicimus«.)

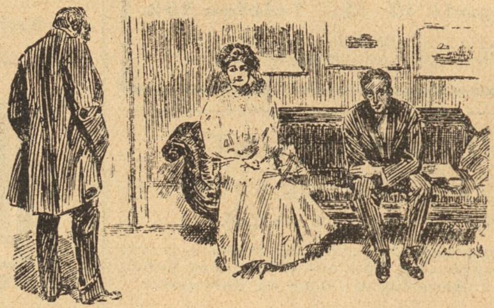

Datteren: — Vi sad netop og saa i Album'er.

Faderen: — Ja, jeg kunde høre det. (»Life«.)

En slem Gang Paaskeæg! (»Nagels Lustige Welt.«)

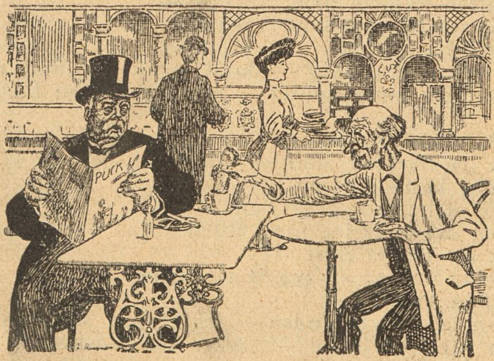

— Förlåt, ja' tar mej friheten doppa min skorpa i hernns kaffe — mitt har just tagit slut. (»Puck«.)

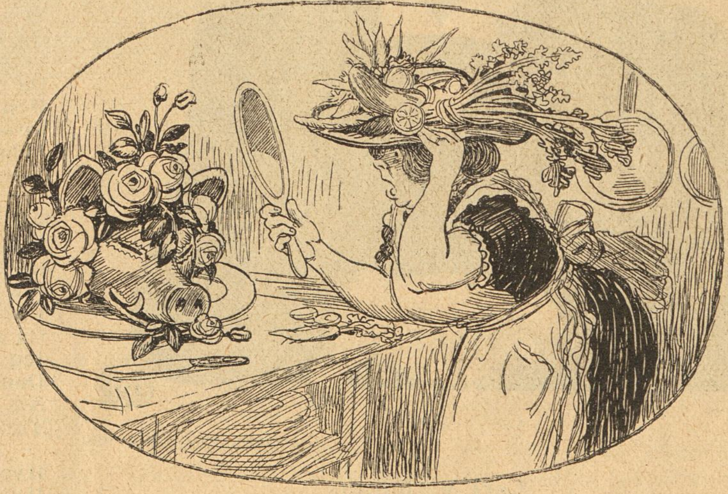

Kokkepigen: Ih, du forbarmende, nu har jeg taget fejl og pyntet Svinehovedet med Roserne og min Hat med Grøntsagerne! (»Lustige Blätter«.)

AALBORG OG A. BRØNDUM & SØN'S AKVAVITTER.

Rød Indmad

Den stille Uge begynder.

Den stille Uge.

Bare Paasken kunde gaa lidt mer
gesvindtig,
for den Højtid gør mig altid saa
tungsindig.
Fastelavnen byder dog paa Karnevaller,
men i Paasken er der ikke Spor
Rabalder.
Ku' jeg se mig glad
blot paa Asta Gad,
eller faa en Sang
med lidt Ramasjang —
det var lige akkurat hvad jeg ku' bruge.
— Men det kan man ikke i den stille Uge.

Naar man stadig i sin Livslyst bliver
hemmet,
ta'er naturligvis sin Tilflugt man til
Hjemmet.
Og er Sindet langt om længe stemt til
Mildhed,
Ak! hvor nyder man saa rigtig Hjemmets
Stilhed.
Ungerne i Kor
skri'er paa deres Mor.
Gramofonens Skrat
hvæser: »Det er Nat« —
Og i Vindueskarmen skri'er min
Kakadue:
— Det er det, man kalder for den
stille Uge!

— Nu skal *Carl Gottschalksen*, der forleden fyldte 60 Aar, være begyndt at interessere sig for Sytraad.

— Saa?

— Jo. Han er begyndt med »*Tredserne*«!

Aabent Brevkort.

Hr. Redaktør!

Glædelig Paaske! — Tak i lige Maade! Ingen Forseelse! Ja, saa har vi atter Paaske. Foraaret gør nu sin Entre. Træerne er parat. Det hele tegner til Sukces. Paasken er ikke altetider lige morsom. Skærtorsdag og Langfredag er triste Dage at faa Hul paa. De to andre kan endda gaa an. I Følge *Saxo Gramatikus* nedstammer den oprindelige Paaske fra *Erik Lam* (Paaskelam?) Kongen, som en smuk Foraarsdag sad og fiskede i Lammeparken, sprang pludselig i Vejret og raabte til sin Kabinetsekretær: Petersen, raabte han, nu har jeg en genial Ide! Som Du vil erindre, har vi ikke haft Helligdage siden Jul, og det er for lidt, min kære Ven. Kan Du meddele Folket, at jeg indfører 4 nye Helligdage, kaldet Paaske. Kabinetsekretær Petersen lod øjeblikkelig Guldæblerne springe paa Gammeltorv og bød samtlige Byens Biografteatre at lukke med det samme. Meddelte pr. omgaaende Sagen til Jyllands Bisp, den blide *J. C. Kristensøn.* Klokkerne ringede og Paaskeæggene blev populære. Det er Paaskens Oprindelse i korte Træk. Erik Lam yndede ofte en liden »Angustura« i Paasken, thi Torsdag var som bekendt en »Bitter« Dag. Glædelig Paaske, Hr. Redaktør!

Deres lille Lam

Kresjan Blegdam.

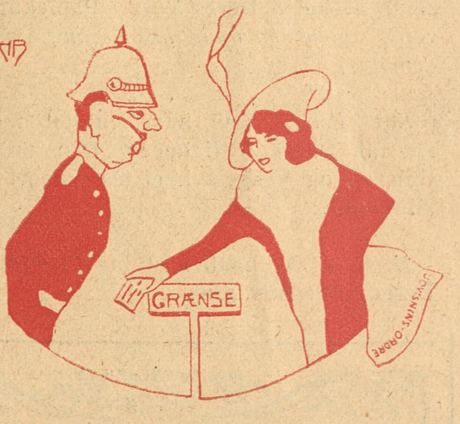

Det gaar livligt med Udvisningen i Sønderjylland, og i den senere Tid er det især gaaet ud over Damerne. Jeg maa sige til Tjenestepige Kirstine Svendsens Ros, at hun forstod at tage Sagen overlegen.

Det første hun gjorde, da hun kom hjem, var at sende de tyske Gendarmes Øverste et Kort med Tak for „udvist" Deltagelse!

Majs.

Frihavnsdirektionen paastaar, at Arbejdet med Import og Export nu daglig foregaar normalt. Paa en vis Maade har de Herrer Ret: der *importeres* Brækkere fra Udlandet, og de fleste bliver igen *exporterede* pr. omgaaende.

*

Der klages daglig over det usle *Arbejde* i Frihavnen, det er skidt over hele Linien. Og saa paastaar Bergsøe endda, at Brækkerne delvis tjener Ugelønnen ind ved *Overarbejde* — den maa han vist gaa længere ud paa Landet med!

„*Ravnen*" flyver over Danmarks Land
Og ind i de tusinde Hjem,
Med sig han bringer Humør og Forstand
Til Gavn og til Glæde for dem,
Der giver ham Rast
og *holder ham* — fast!

Aarhus.

Domorganist *Allin* fejrer sit 25-Aars Jubilæum med en Koncert.

En Medarbejder ved »Stiften« har forespurgt Hr. Allin, hvortil han vil bruge Pengene, der kommer ind ved Koncerten.

— Det var ogsaa et Spørgsmaal. Hr. Allin er jo ikke en almindelig Organist, nej, han er Dom-Organist og vil selvfølgelig anvende Pengene til *D. O. M.*

Scheel-Vandel har faaet den glimrende Idé at ville oprette »en flyvende Variété«. Idéen er jo forøvrigt ikke helt ny.

Det er allerede mange Aar siden, at Drachmann hævede den literære Variété til Skyerne, og *Anna Norries* Cabaretplaner har længe været holdt svævende.

Variétépriserne er jo forlængst gaaet stærkt i Vejret, og overalt i Verden kæmper man for at hæve Variété'ernes Niveau.

Men alligevel. Vi er glade ved Tanken om den flyvende Variété. Bare Planen nu ikke flyver i Luften.

Landbrugslotteriet

bortspiller halvaarlig 25000 Gevinster til

Værdi 1 Million 132,670 Kr.

1ste Klasse:

1/1 Lod Kr. 1,20. 1/2 Lod 70 Øre.

— Frøken, hvis jeg var i Deres Sted, vilde jeg ikke kunne leve uden mig!

Harald Hansen. Efter Damens Udtryk at dømme bliver der vist Bryllup til Maj!

Præsten: Jeg blev virkelig ganske ængstelig paa Deres Hustrus Vegne under Gudstjenesten i Formiddags, Hr. Doktor. Hun fik et saa voldsomt Hosteanfald, at hele Menighedens Opmærksomhed henledtes paa hende.

Doktoren: Det skal De saamænd ikke tage Dem saa nær, Hr. Pastor. Hun havde nemlig *sin ny Hat paa for første Gang!*

Herren: Hvad er der i Vejen, min lille Ven.

Drengen: Aa, jeg fryser.

Herren: Ja, men hvorfor gaar Du saa ikke hjem?

Drengen: Fordi Mo'r har sagt, at hun ordentlig skulde varme mig, naar jeg kom hjem!

Gæstfri!

Læreren: Naa, lille Karl, hvad sagde saa Abraham, da Herren besøgte ham?

Lille Karl tier.

Læreren: Ved Du ikke det? Hvad plejer din Fader at sige, naar I faar Fremmede hjemme?

Lille Karl: Mutter to Stjerneøller i en Fart!

Ovenstaaende tre Vittigheder er undfangne af Ejnar Mikkelsen, Aarhus.

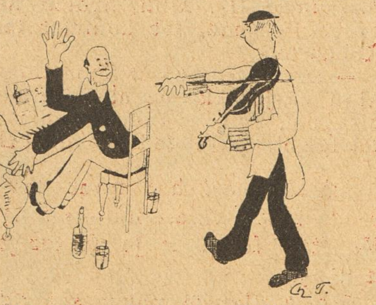

Jeg begriber ikke, at Folk gaar til Palækoncerter for at høre Musik, naar Tullemænd med Hiv og Sving kan spille Stykker med Bang i!

C. Tied. Vi har ventet med at optage Deres Tegning til »Palækoncerterne« holdt op for i Aar. Vi vil ikke være med til at paaføre Dem altfor stor en Konkurrence.

En anden Pebersvends Tappenstreg.
(Frit efter Holger Rasmussen.)

Her sidder jeg nu vred og gnaven,
her midt i det dejlige Danmark,
forpint og med Kneb i Maven
og mindes min Ungdoms Sandmark
— saa øde og gold.
Naa, Pokker i Vold!
Livet er en evig Komedie:
Skurk eller Ridder
— at I gider!

Her sidder jeg nu og ruger
over en Bunke hede Elskovsminder,
nej, hvor de bruger
Blod i Strømme, disse Kvinder!
Det Glas, jeg ta'r først,
skal slukke min Tørst,
det næste Glas Vin
min *Hjernes* Ruin;
thi, ak, jeg har digtet, komponeret lidt:
Skaal! Skaal!
Resultatet er bleven — skidt!

Nu sidder jeg her ved min Bootle,
og trygt tør jeg lade den klukke,
jeg taaler magelig en Pot eller — om man heller vil — en Liter.
Stød kun i din Lur, Sofie,
en anden har Tur, Sofie,
Du bli'r mig for sur, Sofie,
jeg har en bedre Mikstur, Sofie,
som jeg daglig bru'er, Sofie:
— jeg skriver Viser.
Skaal! Skaal!
Ej mine Digtes Sødme
som Elskov forgaar;
— og blufærdig at rødme
over dem, er noget jeg ikke forstaar!

En anden Holger.

A. J. Hvis Holger Rasmussen forlanger Deres Adresse, saa faar han den!

Højtærede *N. P.*, St. Hansgade. Vi forsøgte at kaste Deres Vers i Papirkurven — *men den vilde ikke engang have dem!*

Karl Petersen. Vi har benyttet den ene af Deres Vittigheder. Den med Gnieren og Pengestykket har staaet i »Ravnen«.

H. G. C. Vi haaber at faa Plads til Deres »Aftenstemning«.

Glem ikke at se til Dyrene!

Københavns Tilskærer-Akademi Nørrevoldg. 42.
Katalog over Tilskærekursus og Tilskæring af Mønstre sendes paa Forlangende.

Schulstad Ludvigsen
Maltet Brød
Giv Agt paa Varemærket

Spar Penge hos **NOLFI**

Køb Senge	der varer længe
Spiralsenge fra 7,00.	Divaner fra 15,80.
Pufsenge fra 12,00.	Kommodes.
Jernsenge fra 3,50.	Sofasenge med Plyds 25 Kr.
Barnesenge fra 6,00.	Chaiselonguer

Puder, Dyner, Vat, Divan og Uldtæpper billigst og bedst
GRIFFENFELDTSGADE 50—50 A
Telf. Nora 1533 y.

Villaby ved Emdrup.
Et Areal ved **Emdrupvej** sælges i Parceller paa 1400 à 1500 Kv. Al. **Billig Pris og lille Udbetaling** (1/10). **Bebyggelse** kan finde Sted straks. **Ingen Udgifter** til Vejanlæg. — **Paavisning af Jordbruger Røpke**, Villa »Kirstine« ved Krematoriet, Tlf. Søborg 132.
Nærmere ved **Overretssagfører Axel Guthmann, Vestervoldgade 96.**

HJEMMET
DAMERNES BLAD
er Danmarks mest populære Ugeblad
10 Øre pr. Nr.
1 Kr. 25 Øre pr. Kvartal.

Storm-Petersens „Levende Billeder". XV.

(Fortsættes.)

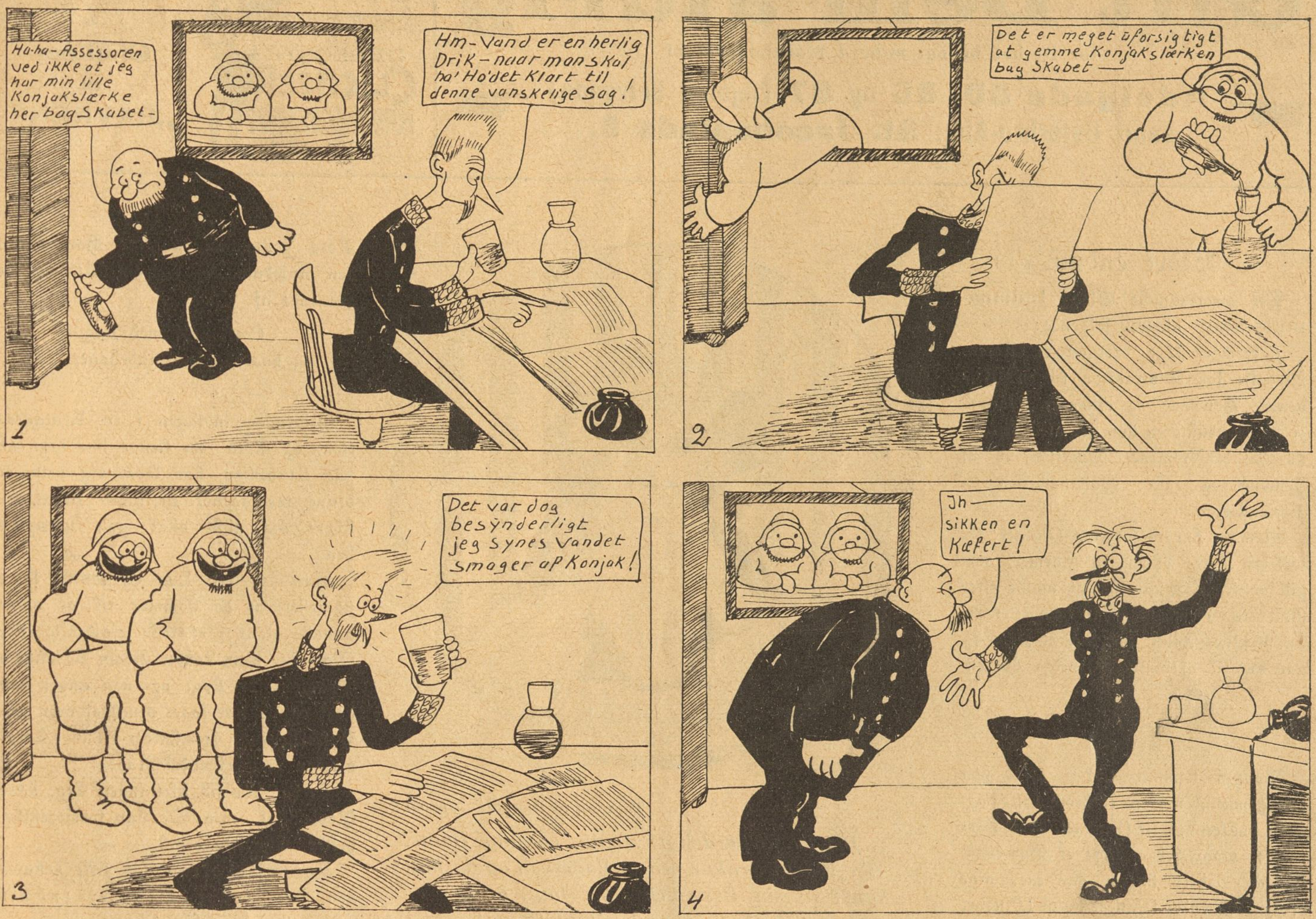

Et Minde.

De Forlovede er bleven Uvenner, og den kvindelige Part forlanger det tilbage, hun har givet ham.

— Ja, svarer han, det er jo ikke stort andet end et Fotografi og en Haarlok. Fotografiet bryder Du dig vel ikke om, men Lokken skal Du faa som et Minde —

— Et Minde? Om hvad?

— Om den Gang, Du var blond!

Ingen Medlidenhed.

Thora: Mo'r, jeg saa i Dag en Hund, der kun havde tre Ben.

Moderen: Saa gjorde det Dig vel ondt for det stakkels Dyr?

Thora: Nej, hvorfor det? Jeg har jo kun *to* Ben!

Stakkels Svend.

Lille Svend er syg og stønner fælt.

— Hvor gør det ondt, min Dreng, spørger Moderen.

Drengen tænker sig lidt om og siger saa: — Hele lille Svend gør ondt, Mor!

Dyb Sorg.

Selma: Naa, Lena, hvordan gaar det med din Husbond, siden han er bleven Enkemand. Han sørger vel meget.

Lena: Ja, han er helt ude af sig selv. Nu er han han endda begyndt at gaa paa Hænder om Morgenen!

Amerikansk.

Scenen: Det amerikanske Blad »Vild Vest«s Trykkeri. Redaktøren til »Ombryderen«: — Er alle Forme i Orden?

— Vel, Sir.

— Pistolerne og Knivene lagt frem?

— Vel, Sir.

— Er Riflerne ladede?

— Alt i Orden.

— *Saa* kan Bladet gaa i Trykken!

Paa Landet.

Gæsten: Mælken ser saa blaa ud, Ane.

Ane: Aa, det er kun Genspejling fra vores smukke blaa Himmel!

Fin Dame.

Den fin-fornemme Fru Mejer har købt en smuk lille Marmorfigur til sin Mands Fødselsdag. Han bliver glad overrasket og bemærker, at det kunde være rart at faa en Pendant.

Den næste Dag henvender Fru Mejer sig i Kunsthandelen og siger: — Jeg vilde gærne have en Pendant.

— Ja, saa gærne, svarer Ekspedienten — men til hvad?

Fru Mejer sender ham et fornemt-fornærmet Blik og udbryder:

— Hvad angaar det Dem?

Stikpille.

Amanda: Alle mine Tilbedere har kun været Luft for mig.

Emilie: Tror Du ikke, at den stadige Luftforandring virker skadelig?

Fra en Roman.

»Hans Hjærte lignede en brusende Fos. Af og til spillede et dæmonisk Udtryk — som en legende Laxørred — om hans Læber.«

Gift Dem aldrig

før De har besøgt mine 4 Møbelmagasiner

Adelgade 80, 86 og 87 (ligefor Sølvgade)
samt Østerbro-Afd.: **St. Jacobsplads 6.**

Leverandør af Clichéer til „RAVNEN“

Bedre endnu.

Det amerikanske Blad »Indianapolis Star« skriver følgende:

I forrige Uge bortgav vi Aarets Medalje for Distraktion til en Rejsende. Han sad og spise en Banan, og da Konduktøren kom for at billettere, kastede den rejsende Billetten ud af Vinduet og rakte Bananskallen til Konduktøren.

Men nu har vi fortrudt Valget; thi forleden hørte vi om en Farmer, som gik ud i sin Stald for at malke efter Mørkets Frembrud. Han hængte nemlig Mælkespanden op paa et Søm og gav sig til at malke — ned i Lygten.

Hik!

Madsen kommer tidligt hjem paa Morgenstunden efter et bedre Gildelag. Han vakler hen til Vinduet, hvor Servanten staar, for at tage et Hovedbad. Til al Uheld hælder han med sine rystende Hænder Vandet ud af Vinduet og lige ned i Hovedet paa en Forbipasserende, der rasende raaber op: Hvad Fanden er det for noget Svineri! Madsen læner sig ud af Vinduet og brøler:

— Hik! Saa ka' Du jo blive væk fra min Servante, Dit Næsehorn!

Tegning af Georgia Jabcosen.

— Det er forfærdeligt! Tænk, en ung Dame, er lige ved at drukne ved et Badested, og da hun vaagner af sin Besvimelse, ser hun, at hun er bleven reddet af — en anden ung Dame!

Vold.

Student Adam Karolius Rosenkaal har spillet Filipine med sin Søsters Veninde, Asta Jokumsen og tabt. Han maa i den Anledning af med en Middag, bestaaende af

Eng. Bøf med Løg
og haardbagte Pandekager.

— — —

Middagen indtages i en Restauration, og Asta, der længe har lagt an paa Studenten, har lovet sig selv, at denne enestaaende Lejlighed til at erklære sig ikke skal gaa ubenyttet hen.

Hun har ved List og Snilde faaet udvirket, at de kommer til at spise ganske alene i et lille afsidesliggende Værelse. Hun kender Adam Karolius's Passion for Løg, og saa snart han godt og vel har faaet sin Bøf over paa Tallerkenen, fremkalder hun Katastrofen paa følgende Maade:

Asta: De fik slet ingen Løg, kære Rosenkaal, men De kan formodentlig heller ikke lide dem?

Adam Karolius: Jo, lille Jokumsen. Jeg elsker dem højere end alt andet her paa Jorden.

Asta: Er det muligt. Saa vid, at jeg ogsaa elsker Dem — saa højt, saa højt, og jeg kan sige Dem, at jeg véd paa Forhaand, at Papa giver sit Samtykke!!

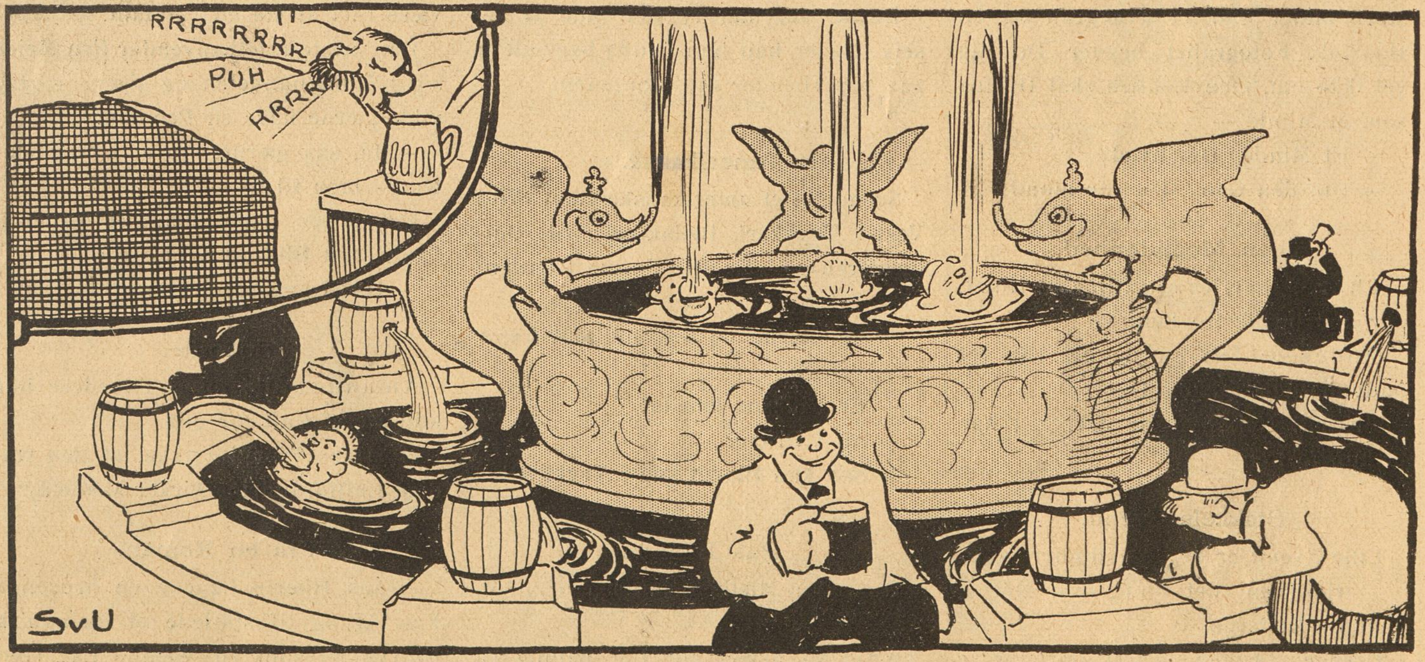

Tegning af Sv. Ulrich.

„En dejlig Drøm“, eller „Paaskebryg paa Raadhuspladsen“.

Tegning af PROESSDORF.

— Gaa med hen i Magasinet. Jeg skal gøre et farligt Vrøvl, fordi de har solgt mig de røde Uldtrøjer som *krympefri*.

— Har de da krympet sig?

— Ja, jeg ved ikke, hvad Du synes? I Morges spurgte min Mand mig, hvorfra jeg havde faaet det *Koralhalsbaand!*

Af C. B. Møller & Co.s Cigaretter fremhæves:

Rosa No. 101 og 102	15 Stk.	10 Øre.
Monaco, oval, Kork	10 -	10 -
Sherrys No. 3, stor. Kork	10 -	25 -

AF **A. C. MEYER.**

Uagtet jeg kæmpede tappert, var Forskellen mellem den 13-aariges og den 20-aariges Kræfter altfor stor. Jeg fik Prygl, som om jeg havde været en voksen Elsker og det endda for Øjnene af den Tilbedte.

Vil Nogen undre sig over, at jeg svor Had og Hævn? Men Materialistens Karl er senere ganske forsvundet fra min Synskreds, og jeg har i Tidérnes Løb studeret den paa Karl Marx Theorier grundede materialistiske Verdensanskuelse, i Følge hvilken Historien er en fortsat Kamp mellem de Smaa og de Store. Og jeg var den lille, da der kæmpedes ved Vandposten.

Barneforelskelse er vist ikke saa ualmindelig endda, men den har en stærk Tendens til hurtig Fordampning. Jeg blev normal igen i Løbet af et Par Maaneder og holdt næsten op med at digte, vendende Blikket udefter.

Der var stærke Brydninger i Halvfjerdsernes første Aar. Georg Brandes satte Brand i den literære Verden, og Louis Pio hejste Socialismens revolutionære Fane.

Skønt kun 13—14 Aar gammel lagde jeg godt nok Mærke til, at der var noget paa Færde. Skolens Lærere stak Hovederne sammen og røg uklar med Hensyn til Romantik og Realisme, Arbejderne i min Moders Kælder knæsatte eller forkættrede den ny Lære om Arbejderpolitik.

Jeg holdt mig nogenlunde paa det Bestaaendes Grundlag. Oehlenschläger var min Yndlingsdigter, og min Politik var prøvende. Men naar min Ven, Murersvenden, mente, at Arbejderne dog vist nærmest burde være Socialister, holdt jeg paa Katekismen og Fædrelandshistorien og fandt et Mellemstandpunkt i Venstrepolitiken. Til min Undskyldning taler, at jeg endnu ikke var konfirmeret hverken i det ene eller det andet, men jeg kan i hvert Fald, modsat de fleste Politikere, rose mig af ikke at være begyndt som Højremand.

Min Politik fik dog et stærkt Stød henimod Socialismen ved Begivenheden den 5. Maj 1872, Slaget paa Nørrefælled.

I Anledning af Murerskruen skulde der, som bekendt, afholdes et stort, offentligt Møde paa Nørrefælled. Det blev forbudt af Politidirektør Crone, men Forbudet trodsedes. Pio skrev Artiklen »Maalet er fuldt«, og Mødet skulde finde Sted. Det blev en overordentlig bevæget Dag. Ad Fællevejen drog Strømme af Mennesker, og alle Sind var under Højtryk. Kom Revolutionen nu? Vilde Avtoriteternes Optræden blive den Draabe, der fik det fulde Bæger til at flyde over?

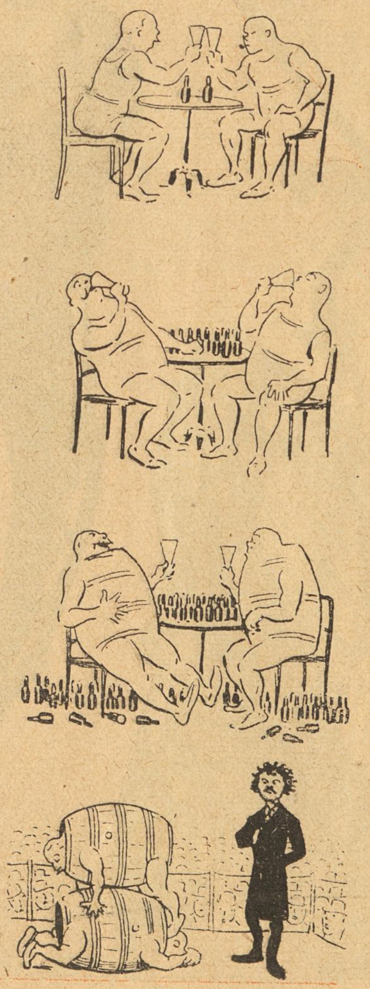

A. C. Meyer som Bryder-Dommer.
(»Blæksprutten«.)

Jeg havde vældigt Mod paa at deltage i Mødet, men min nærmeste Avtoritet, min Moder, tillod kun min Broder og mig at gaa en Tur ad Blegdamsvejen for at se paa Sagernes Gang.

Fra Blegdamsvejen saa jeg da Husarernes Indhug paa Folkemængden, de flygtende Skarer, kæmpende Grupper af Politi og Arbejdere, altsammen dramatiske Optrin, som var udmærket skikket til at omsættes i Film. Men Datidens Ungdom kendte ikke til Biografteatre med uafbrudt Forestilling fra Kl. 2 Eftermiddag. Til Gengæld føler jeg mig som en af dem, der har oplevet baade Krig og »Revolution«, synderlig vigtig af mine Erindringer fra Historiens Skueplads. Jeg gjorde endogsaa et Forsøg paa at ophidse til at tage Parti for Folket. Det kom paa følgende Maade:

Da Folkeskarerne fra Fælleden og Blegdamsvej af Politiet trængtes mod Østerbrogade og Fælledvej, blev jeg fra Kælderhalsen Vidne til en Kamp, der udfægtedes omtrent paa Hjørnet af Fælledvej og Nørrebrogade. Et Par Politibetjente fra Gadens Station, hvor den kæmpestore Assistent Rantzau havde Domicil, vilde anholde en Arbejder, som formodenlig saa rød nok ud til at blive antaget for Samfundsfjende. I Løbet af faa Sekunder var der en kæmpende Gruppe paa Hjørnet og Masser af Tilskuere.

Jeg overværede Episodens Forløb fra Kælderen, hvor den i sin Tid »berømte« Original Scheibelein — senere Forgrundsfigur i Højres Grundlovstog — sad og fik sig en kvart Pægl Brændevin.

»Nu slaas de, Scheibelein!« raabte jeg. »Tag og løb over og hjælp Arbejderne!«

Fortsættelse: **Til Konfirmation i Slotskirken. — Jeg mælder »Christian Fritænker« til Præsten. — Paa »Berren« med en Daler i Lommen. — 2. Afsnit: Læreaar.**

HANSONS STEMPELFABRIK
TF. 354 · NYØSTERGADE 2
MÆRKEPLADER
Signeter, Dørplader, Haandtrykkerier, Brændejern, Numeratører, Perforérer.

M. Thomsens Bogbinderi,
Aarhus, anbefales.
Telefon 2065.

MULLERS HOTEL
(L. PRÆSTMARK).
Café, Restaurant og Billard.
Telefon 3558.
Diner à 1 Kr. o Middag à 50 Øre.
Nørre Farimagsgade 55.

Hygiejne, Sygepleje, Toilet og Barber Artikler.
Illustreret Katalog tilsendes m. 10 Øre t. Porto
Forretningen grundlagt 1900.
Depotet „DISKRET"
Afd. R., Prinsessegade 49, Kbh. C.

Arbejdernes Forsamlingsbygning,
Aarhus.
Store og smaa Lokaler til Selskaber og Foreninger.
Restauration. Billardsalon. Telefon 2728.
S. M. Mikkelsen.

Telf. 4876 og 10424.

Forlang Illustr. Katalog.

Karambol-, Bord- og Karoline-
Billards
i 1ma Kvaliteter og nøjagtig Udførelse 10 Aars Garanti. Et Lager paa 30 nye og brugte Billarder er udstillet i mine Fabriks- og Lagerrum. De sælges billigt mod Kontant, men udlejes ogsaa med Køberet, eller sælges paa moderate Betalingsbetingelser. — Elfenbens- og Imitations-Baller. Alle Rekvisitter.
R. Laursen (tidl. Winthers) **Billardfabrik**
Classensgade 7, Kjøbenhavn.

Køb RAVNEN

Mælkeriet Enigheden.
Telefoner 2146 & 6270.
Vore 54 Vogne kører overalt i Byen.

GEORG C. MØLLERS EFLGR.
HOVEDKONTOR: Vimmelskaftet Nr. 42, 2. Sal. (Yorks Passage)
Telefoner: 913, 1124, 7980, 3313.
LAGER: Badstuestræde 9—11. Fiolstræde 12—14. Kongens Nytorv 8.
Vinkyperens Telefon: 6351. Byen 1722 x.

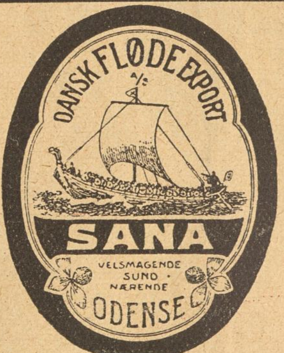

„Sana".
Export Mælk.
Export Fløde.
Piskefløde.

Bemærk Etiketten.
Faas hos enhver Købmand.
Steril og holdbar i ubegrænset Tid.
Dansk Fløde Export A/S., Odense.

Odense:	Telefon Nr.	**2052.**
København:	» Øbro	**162.**
»	» Central	**11050.**

„Blomsterbazaren"
Nørrebrogade 207 o Tlf. Taga 205
Smagfulde Kranse og Buketter sendes overalt i Byen.
Specialitet: Foreningskranse.
Prompte Ekspedition.
Ærb. ***E. Rosendal.***

Brug
Worning & Petersens
Xeroform-Sæbe
faas overalt
à 25 Øre pr. Stk.

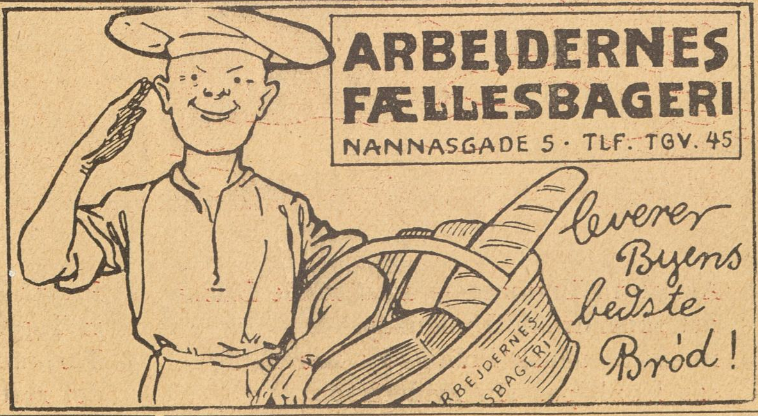

Udgaar hver Torsdag. Abonnementspris: 1 Kr. 25 Øre Kvartalet, 10 Øre om Ugen. Enkelte Numre udenfor København og paa alle Jernbanestationer 15 Øre. Abonnement kan tegnes i København i Nørre Farimagsgade 49, Stuen, og i Provinserne paa samtlige Postkontorer og hos Boghandlerne. Annoncer modtages paa Kontoret, Nørre Farimagsgade 49, Stuen. Telefoner: Central 1395 og 7495. Udgivet af socialdemokratiske Foreninger. Clichéer ved H. Matzens Reproduktionsanstalt.

F. E. BORDING KØBENHAVN.

Paaskelam og Paaskeæg.

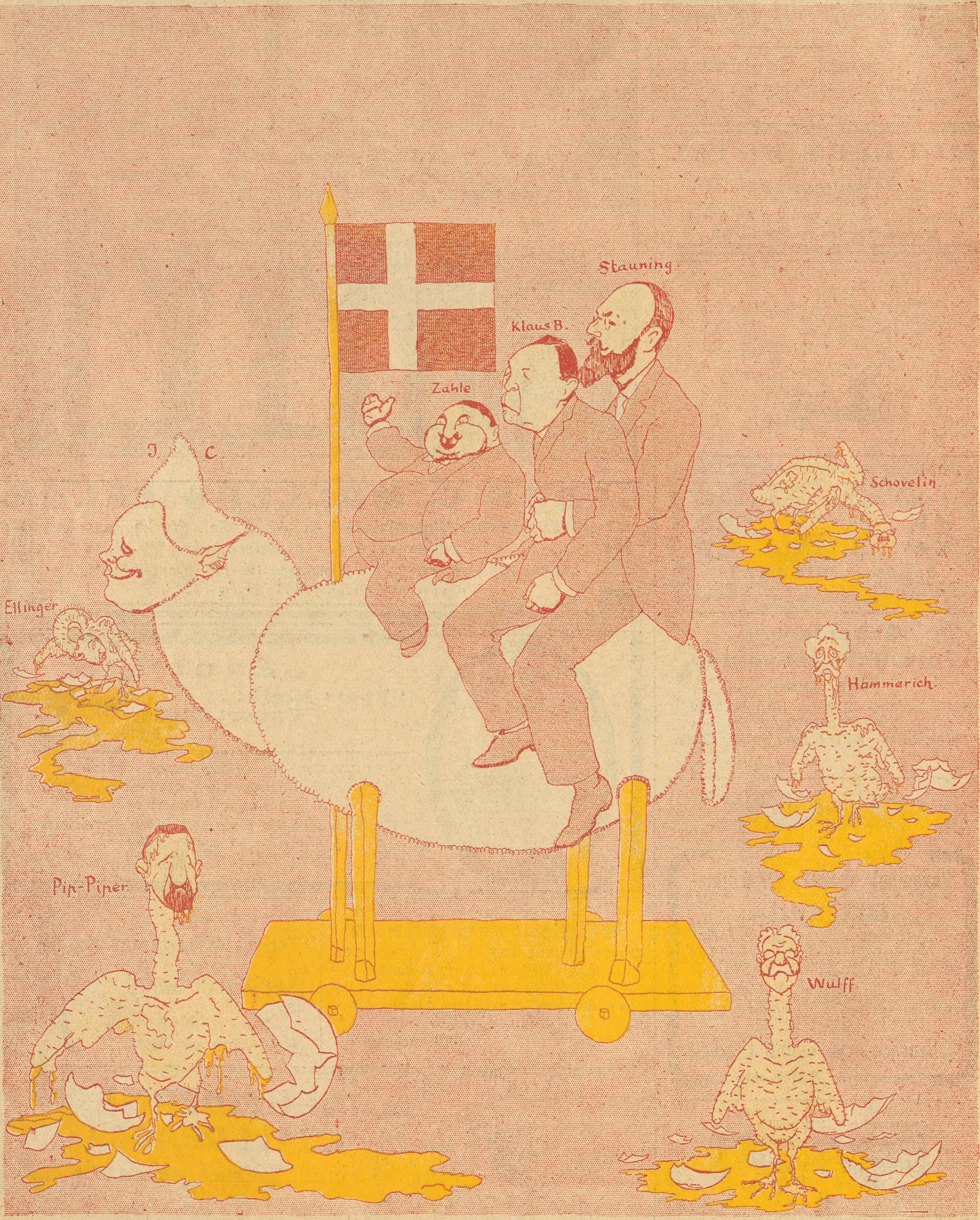

Tegning af Anton Hansen.

Ak, se til Lammet — med milde Blikke
det skuer mod Himlen op,
imens al dansk Politik det bærer
saa fromt paa sin hvide Krop.

Pas paa, I tre, som paa Dyret rider,
et Tag i Nakken I ta'!
Thi *kunde* Lammet, som helst det *vilde*,
det rysted' Jer alle a'!

Redigeret af AXEL WESSEL

RAVNEN

Nr. 16. Torsdag den 16. April 1914

Tegning af Frode Kierulf.

Bonden (med et Læs Riskoste paa Frederiksberg Bakke): — Naa, der har vi altsaa København! Ja, se *her* er Varer, men har *I* nu Penge?

Andels-Anstalten TRYG.

De Forsikredes eget *kooperative* Foretagende.

= Største Nytegning i Norden. =

TRYG er særlig anlagt for ugelønnede og mindre Bemidlede.

TRYG styres og ejes af de Forsikrede selv.

Alle *bør derfor livsforsikres i* TRYG.

Nørre Central Café

(Nørrebros Runddel).

Koncertsal og Billardsalon.

3 Billards.

Hyggelige Selskabslokaler.

Telf. 7476. M. C. ANDRESEN

A. C. NIELSENS

Bogbinderi og Kontrolbogsfabrik.

SPECIALITET: Gummiering og Lakering

samt Paasætning af Bliklister paa Plakater.

Adelgade 31, 1. Bagb.

Telefon Palæ 2056.

Tandlæge Edv. Møller,

Købmagergade 30, 2.

udfører enhver Tandbehandling til smaa Priser. Samvittighedsfuldt Arbejde. Bedøvelse hele Dagen. Konsultationstid 10—3½, 6—7 Eftm. og 10½—12 Søndag. Telefon 8181.

P. A. Fischer's

Farve- og Fernisfabrik.

Stengade 10—12. Telefon 952.

Detailsalg af alle Malervarer færdige til Brug, til Dagens billigste Priser.

Peter Jensen,

Bispebjerg Kro,

ligefor Krematoriet og Kirkegaarden, 2 store lukkede Glasverandaer.

Have med Lysthuse.

Telefon Taga 800.

Annoncer til Ravnen

modtages paa Ekspeditionen,

Nørre Farimagsgade 49 Stuen,

til 10 Øre pr. m/m.

Paa løbende Annoncer indrømmes Rabat. Favoritpladser efter Aftale.

Spis Middag

Kl. 12-2 el. Kl. 3-6. Rosengaarden 14.

Kbhvn.s Tjenestepigeforenings Fagskole.

Forsamlingsbygningen

Rømersgade 22.

Telf. 1310. *Chr. Jensen.*

Yale **Laase & Nøgler Ny Østergade 2.**

Dette Nummer af »Ravnen« er saa at sige helt igennem illustreret af Tegnere, som aldrig før har bidraget til vort Vittighedsblad, hvis vældige Vækst har fremkaldt en overordentlig Interesse blandt alle Kunstnere og Forfattere.

Følgende Tegnere debuterer i dette Nummer: *R. Einfeldt, P. V. Hansen, Rudy Hansen, J. Ibsen, J. Chr. Jørgensen, Frode Kierulf, Madelaire, C. W. Petersen, Poul Carsten Ravn* og *M. Sode.*

Stakkels Abe!

(Mel.: »Lille Ville«.)

Mikkelsen er moderne,
morderlig fjong i Klæ'rne,
men ak, hans Skefuld Hjerne
er uden Forstand,
rent ud sagt, han en Flab er,
og mellem »Palmeaber«
Dagen igennem han gaber,
det bedste han kan.
Stakkels Abe, Skæbnen ham grusom og vrang er,
han er saa dum som et Faar og tror selv, han et sjældent »Talang« er!
Stakkels Abe, prate og prale og gabe,
brovte af Aand og Talent
er hans Liv saa omtrent,
stakkels Abe!

Mikkelsens Far er Slagter,
Arbejdet han foragter,
men iblandt Pengemagter
han er Matador;
Sønnen ej gad bestille
mer, end hvad selv han vilde,
fra han var ganske lille
forkælet af Mor.
Stakkels Abe, storsnudet, indbildsk og skruet
føler han sig hævet over Alverden og lever i Nuet.
Stakkels Abe, sjusse og klinke og gabe,
Sviren — ja, Skaal efter Skaal
er hans Liv uden Maal,
stakkels Abe!

Og ved vor Storstads Fester
der han en sikker Gæst er,
og som en fornem Mester
i Tango berømt
svinger han Jane, Jette,
føler det lille lette
Hjerte hos hver en Kokette
slaa heftig og ømt.
Stakkels Abe, let han forelskes og vinder
Sejer hos »Piger« i Silke og Fløjl — o, besnærende Kvinder!
Stakkels Abe, elske og kysse og gabe,
flakke beruset fra Favn
og til Favn uden Havn,
stakkels Abe!

Aldrig han bli'r til noget,
og naar han tidlig kroget
næppe kan flytte Skroget
for Gigten engang,
naar han ved Bæg'ret væmmes,
naar han af Tøjten glemmes,
og naar hans Lyre stemmes
til drøvelig Sang,
stakkels Abe, da maa han suge paa Labben,
mavesur slaa sine Strenge og klage med Døden paa Trappen.
Stakkels Abe, væmmes og glemmes og gabe
til uden Kraft, uden Sjæl
han sig gaber ihjel
stakkels Abe!

— Per Bonde —

Under Invalidefesten.

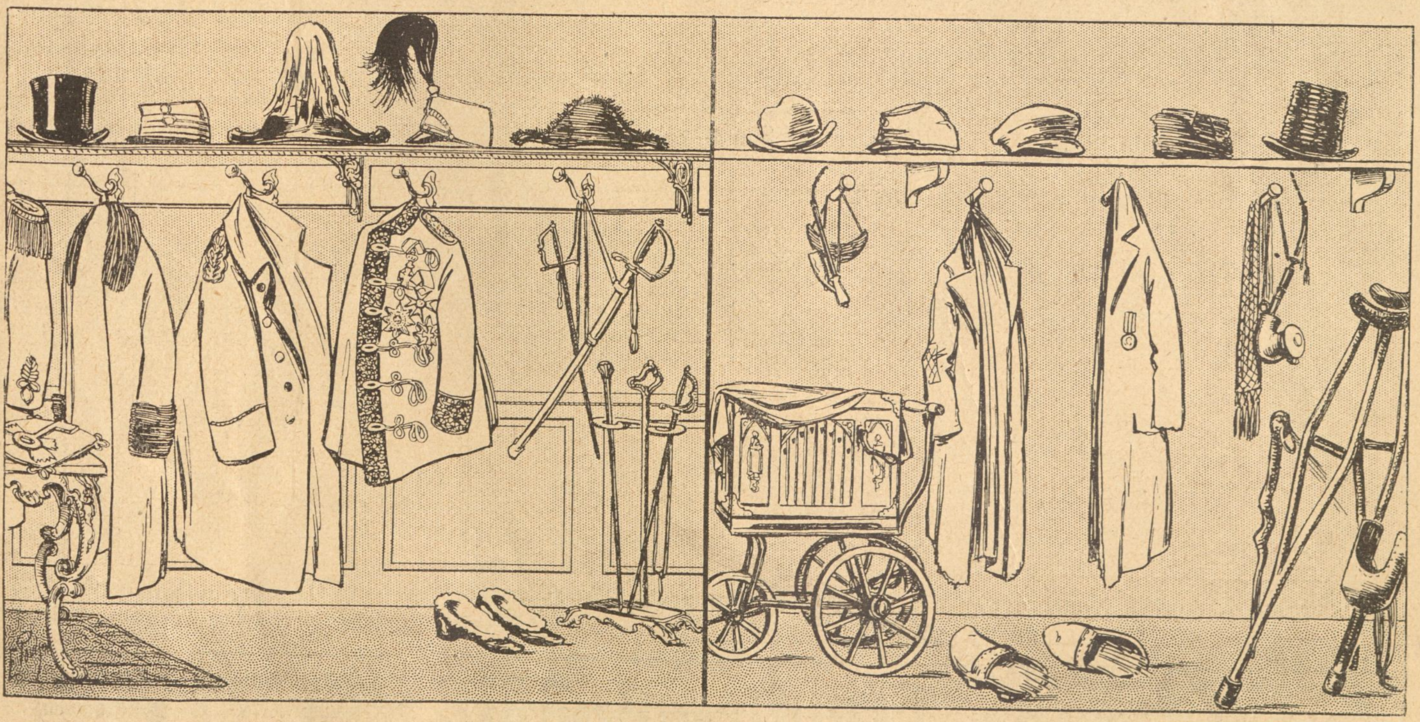

Værternes Tøj og Gæsternes.

Tegning af Emil Poulsen.

Tegning af Rudy Hansen.

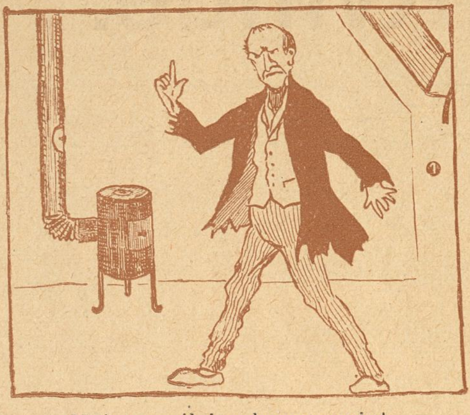

Nej, nu vil jeg hænge mig!

Her er et godt Sted.

Farvel, du grimme Jord!

Tak, Strikken gik i Stykker!

Skal du spolere mit Vasketøj?

Vel, saa drukner jeg mig!

Naa, *dér* er da Bid!

Nu er der kun Revolveren tilbage.

Hva' Pokker — det er jo én med Musik!

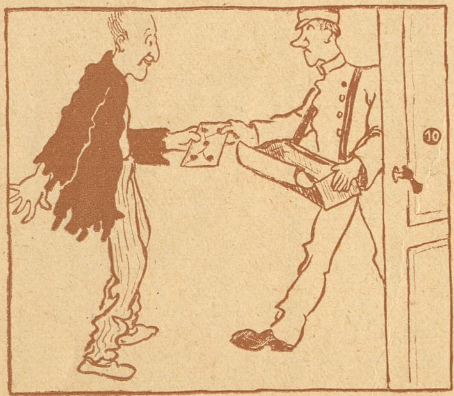

Værs'go', her er et Pengebrev!

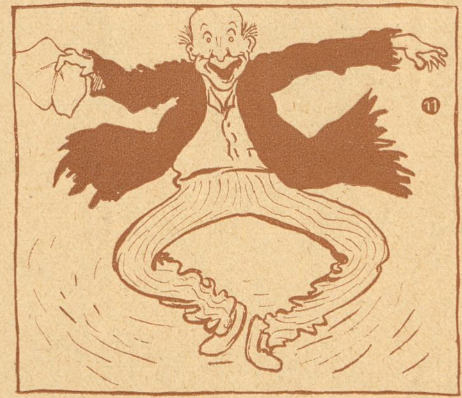

Hurra! jeg har arvet 100,000 Kr.

Og *saa* døde han!!!

Arbejdernes Livsforsikring,
Sygekassernes og Fagforeningernes kooperative Forsikringsselskab.
Statsanerkendt.
Dosseringen 4.

Den gaadefulde Kvinde.

En Kærlighedsroman.

(Illustreret af Harriet Fischer-Clausen.)

Taget paa denne Veranda var fladt og løb hen forbi Soveværelset. En Række Potteplanter var med Mellemrum opstillet paa det, og et sirligt Jerngitter beskyttede disse mod at blive kastet om af Vinden.

Jeg udkastede nu den Plan, at krybe gennem Vinduet ned paa dette Tag, og snige mig forsigtig hen til det Sted, der laa lige over Biblioteksværelset. Ifald Sir Percival og Fosco, som jeg saa ofte havde set dem gøre, satte sig til at ryge ved det aabne Vindue, maatte jeg kunne høre hvert Ord, de talte sammen. Valgte de at sætte sig længere ind i Værelset, var Udsigten til at høre noget ringe; jeg maatte saa paa en eller anden Maade søge at overliste dem.

Stille vendte jeg tilbage til mit Soveværelse, for at iværksætte Eksperimentet.

Jeg laasede altsaa min Dør og steg ned paa Verandataget. Mine to Værelser laa i den tilbyggede Fløjs indvendige Del; jeg maatte saaledes forbi fem Vinduer, for at naa det Sted, der laa umiddelbart over Biblioteket. Det første Vindue var Gæsteværelsets, de to næstfølgende hørte til Lauras, det fjerde til Sir Percivals og det femte til Fru Foscos Værelser.

Ingen Lyd hørtes — dybt Mørke omgav mig, da jeg listede mig af Sted; men netop som jeg skimtede Stedet, hvor jeg vilde indtage min Post, saa jeg en Lysstribe paa Taget: Fru Fosco var endnu ikke gaaet til Ro.

Det var for sent at vende om, og der var ingen Tid at spilde. Jeg besluttede at trodse alle Farer og gaa videre, stolende paa min Forsigtighed og Nattens Mørke.

Jeg sneg mig forbi Gæsteværelsets mørke Vindue, idet jeg undgik at træde paa Blytaget, før jeg med Foden havde undersøgt Sikkerheden. Derefter passerede jeg Lauras og Sir Percivals Vinduer. Jeg knælede, støttede mine Hænder paa Taget og krøb forbi det oplyste Vindue.

Da jeg saa mig tilbage, bemærkede jeg, at kun det øverste Vindue hos Fru Fosco stod aabent og at Rullegardinet var trukket ned. En Skygge gled hen over det og forsvandt indefter i Værelset.

Naaet hen over Biblioteket lagde jeg Hovedet til Gitteret og kiggede.

Det første jeg saa, var atter Lyset fra den tændte Cigaret.

»Til Helvede med din Uro! Naar vil Du sætte Dig ned?« brummede Sir Percival lige neden under mig.

»Puh! Sikken en Hede!« sagde Fosco med en dyb Stønnen.

Paa hans Udraab fulgte en Knirken af Havestolene paa Verandaen — en velkommen Lyd, thi den sagde mig, at de var i Begreb med at tage Plads ved Vinduet. Hidtil havde Lykken været mig gunstig. Taarnuret slog tolv, da de satte sig.

Nu begyndte Sir Percival og Fosco en Samtale, som nu og da hørtes utydeligt, men hvis Hovedtræk jeg dog fik fat paa. Fosco udtalte, at det oplyste Vindue var i hans Kones Værelse, at alt var stille i Stueetagen, og at de nu kunde tale sammen, uden Frygt for en Forstyrrelse. Sir Percival bebrejdede sin Ven, at han hele Dagen havde undgaaet ham, hvortil Fosco svarede, at han havde været opfyldt af en vis Uro, der helt og holdent havde lagt Beslag paa hans Tanker. »Og nu staar vi med Hensyn til vore Anliggender foran en afgørende Krise, Percival,« fortsatte Fosco, »og hvis vi overhovedet vil tage en Bestemmelse for vor Fremtid, maa det ske i denne Nat.«

»Før vi imidlertid taler om Fremtiden,« vedblev Fosco, »vil jeg gøre Rede for vor Stilling. Bagefter fortæller Du mig, hvad jeg endnu ikke ved Besked med. — Altsaa: vi vendte tilbage til Fastlandet pinte af en meget alvorlig Pengemangel. Den eneste Maade at faa Penge paa var at pumpe din Kone. Du forspildte denne Chance ved din dumme Hidsighed i Dokumentaffæren, og drev Miss Halcombe til første Gang at skrive til deres Advokat —«

»Første Gang? Hvad mener Du med det?«

»Miss Halcombe har i Dag for anden Gang skrevet til Advokaten.«

En Stol væltede paa Verandaen — med et Brag, som om den var slynget i Gulvet af Raseri. Dette var en Lykke for mig, thi i det kritiske Øjeblik, hvor jeg hørte min Hemmelighed forraadt, tabte jeg al Selvbeherskelse, og fór sammen, hvorved Gitteret, som jeg lænede mig til, knagede højlydt. Hvordan i Himlens Navn havde han faaet det opsnuset? Brevene havde ikke været ude af min Lomme, indtil jeg overgav Fanny dem i Gæstgivergaarden.

»Du kan takke din Lykkestjerne for, at Du har mig i Huset,« sagde Fosco. »Jeg klarer alle de Ulykker Du laver. Tak denne din Lykkestjerne for, at jeg sagde nej, da Du talte om at indespærre Miss Halcombe, saaledes som Du i din kolossale Dumhed indespærrede din Hustru. Hvor har Du dine Øjne henne? Kan Du ikke se, at Miss Halcombe besidder en Mands Beslutsomhed og Omtanke?« Dette herlige Væsen, som jeg af hele mit Hjerte beundrer, tiltrods for, at vore Interesser er forskellige, hende driver Du til det yderste, som om hun ikke var klogere og snuere end hele sit Køn. Percival! Percival! Du fortjener, at alt mislykkes for Dig, og alt er ogsaa slaaet fejl.«

Der indtraadte en Pause. Saa sagde Sir Percival:

»Hvad skal vi da gribe til?«

»Du skal fra nu af lade mig ordne Sagerne,« lød Svaret. »Jeg taler til en praktisk Britte, ikkesandt? Nuvel, praktiske Britte, hvad svarer Du hertil?«

»Hvad agter Du at gøre, hvis jeg gaar ind paa dit Forslag?«

»Svar først paa mit Spørgsmaal. Overlader Du Sagerne til mig?«

»Antaget, at jeg gør det — hvad saa?«

»Tillad mig først et Par Spørgsmaal, Percival. Det gælder nemlig om at opfriske min Hukommelse lidt med Hensyn til dine Affærer; det er jo temmelig længe siden, jeg talte med Dig om dem. Pengene blev jo altsaa rejste paa en tre Maaneders Veksel, da din Kone nægtede sin Underskrift paa Dokumentet. Naar nu denne Veksel forfalder, er det saa ganske umuligt at faa den betalt uden din Kones Hjælp?«

»Ja, ganske umuligt.«

»Har Du slet ingen Penge staaende hos din Bankier?«

»Kun et Par hundrede Pund.«

»Og Du har ingensomhelst Sikkerhed at stille for et Laan?«

»Ikke Spor.«

»Hvormeget fik Du egentlig med din Hustru?«

»Kun Renten af hendes tyvetusind Pund — hvad der knapt var tilstrækkeligt til vore daglige Udgifter.«

»Hvor meget kan Du endnu vente af hende?«

»Tre tusind Pund aarligt i Rente, naar hendes Onkel dør.«

»En køn Skilling, Percival. Hvad Slags Menneske er denne Onkel? Er han gammel?«

»Han er en elendig Nar, der piner alle Mennesker, han taler med, tildøde med sine Sundhedsteorier.«

»Den Slags Folk lever længe, Percival, og naar man mindst venter det, gifter de sig af ren Ondskab. Jeg giver ikke meget for dine Udsigter, min Ven. Har din Kone ellers ingen Penge?«

»Nej.«

»Ejer hun aldeles intet?«

»Aldeles intet — undtagen naar hun dør —«

»Aha — altsaa naar hun dør —«

Der indtraadte atter en Pause.

Fosco traadte fra Verandaen ud paa Gangstien. Jeg kunde høre det paa Stemmen.

»Nu kommer Regnen,« sagde han.

Han vendte tilbage til Verandaen.

»Naa, Percival,« sagde han videre, »hvad faar du saa, naar din Kone dør?«

»Saafremt hun ingen Børn efterlader sig, tyvetusen Pund.«

»Kontant udbetalt?«

»Kontant udbetalt!«

De tav atter.

Saa spurgte Fosco:

»Bryder du dig noget videre om din Kone, Percival?«

»Du synes mig noget nærgaaende, Fosco.«

»Jeg er en ligefrem Mand, min gamle Ven.«

»Hvorfor Djævlen ser du saadan paa mig?

»Du vil ikke svare mig? Nuvel, antager vi, at din Kone dør, inden Sommeren er forbi —«

»Hold Mund, Fosco!«

»Antager vi, at din Kone —«

»Hold Mund, siger jeg!«

»Isaafald arver du tyvesusen Pund, og du vil tabe —«

»Udsigten til tretusen Pund aarlig Rente.«

»Den fjerne Udsigt, Percival. Og du skal bruge Penge straks. Gevinsten er sikker — Tabet tvivlsomt.«

»Du tænker ogsaa paa at mele din egen Kage. En Del af de Penge, jeg har Brug for, skal du have. Og naar du taler om Gevinst, saa vil min Kones Død indbringe dig titusen Pund. Saa snu du end er, synes du dog ved denne Lejlighed at glemme Fru Foscos Legat. Se ikke saadan paa mig! Jeg frabeder mig det! Dit Blik og din Snak faar mig til at gyse!«

»Jeg omtaler jo kun din Kones Død som en Mulighed. Hvorfor skulde jeg ikke kunne det? De højtærede Advokater, der opsætter og nedkradser jeres Testamenter, ser dog ogsaa Muligheden af et levende Menneskes Død lige i Øjnene. Jeg har iaften gjort mig til Opgave, at rede dine Forhold ud fra hinanden, og din Stilling er den, at hvis din Kone forbliver i Live, betaler du omtalte Veksel med hendes Underskrift. Kreperer hun, betaler du den med hendes Død.«

Medens han talte, slukkedes Lyset i Fru Foscos Værelse, og hele Etagen henlaa nu i Mørke.

»Hvad du dog kan brygge sammen!« brummede Sir Percival; »naar man hører dig snakke, skulde man næsten tro, at vi allerede havde min Kones Underskrift i Lommen.«

»Du har overgivet Sagen i mine Hænder,« svarede Fosco, og jeg har nu godt to Maaneder at manøvrere i. Foreløbig lader vi Tingene gaa sin Gang. Saasnart Vekslen forfalder, vil du faa at se, om mit »Bryg« duer eller ikke. Og nu, da Pengeaffærerne er uddebaterede, Percival, stiller jeg min Opmærksomhed til din Tjeneste, saafremt du ønsker at udtale dig om den anden Vanskelighed, du er stedet i, den, der har forandret dig i en Grad, saa du næppe er til at kende igen.«

»Naa, ja, Fosco, vi har jo kendt hinanden i lang Tid,« sagde Sir Percival tøvende; og naar du et Par Gange har hjulpet mig ud af en Klemme, saa har jeg paa min Side bestræbt mig for at yde dig Gentjenester, saavidt mine Pengemidler strakte til. Vi har været Venner, hvad ikke har udelukket, at vi har haft vore smaa Hemmeligheder for hinanden, ikkesandt?«

»Du har i hvert Tilfælde haft en Hemmelighed for mig, Percival. Du maa her i Blackwater Park have et Skelet staaende, som de sidste Par Dage har set dig i Ansigtet.« —

Den anden tav.

»Kan jeg gøre for, at dit Skelet ogsaa har taget mig i Øjesyn? — Hvorfor indrømmer jeg mon, at jeg er nysgerrig? Stakkels, overfladiske Englænder! — kun for at vise dig min Selvbekerskelse. Hvis jeg vilde, kunde jeg nemlig hale din Hemmelighed ud af dig, ligesaa let, som jeg trækker en Handske af, — det ved du ogsaa! Sig mig derfor rent ud, om du trænger til min Hjælp?«

»Ja, jeg gør, og det i høj Grad.«

»Og du mener at kunne erholde den, uden at at stille dig selv og din Hemmelighed blot?«

»Forhaabentlig.«

»Lad høre.«

»Nuvel: jeg sagde dig idag, at jeg havde gjorde mit mest mulige for at finde Anna Catherick, men at det ikke var lykkedes mig.«

»Javel.«

»Fosco — jeg er fortabt, hvis jeg ikke finder hende,« udbrød Sir Percival ophidset. Og nu fortalte han om sine Bekymringer.

Jeg krøb forbi de oplyste Vinduer.

Anna Catherick vidste Besked med en Hemmelighed, som hendes Moder havde betroet hende. Af Moderen var der imidlertid intet at frygte. Hun vilde tie i sin egen Interesse, ligesom hun jo ogsaa efter Sir Percivals Diktat skrev hint Brev til Laura.

Men Laura saavelsom Hartright vidste nok til at ødelægge ham, thi de havde været Anna behjælpelige ved hendes Flugt fra Sindssygeanstalten, og Percival frygtede nu for hans Tilbagekomst.

Foscos sidste Spørgsmaal gjaldt Anna Cathericks Ydre.

»Hvordan hun ser ud?« svarede Sir Percival. »Jeg kan beskrive dig hende med faa Ord. Hun er en bleg Kopi af min Kone.«

Stolen knagede, og Pillen rystede atter. Fosco var sprunget op — af Forbavselse

»Hvad siger du?« udbrød han.

»Tænk dig min Kone efter en svær Sygdom og med et Tilløb til Sindsforvirring, saa har du Anna Catherick,« svarede Sir Percival.

(Fortsættes.)

Engelsk Spisestue som Tegningen Kr. 425.

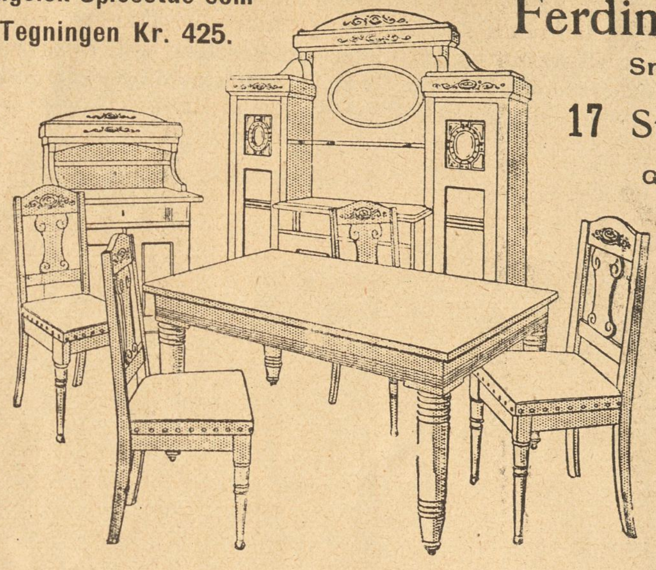

Ferdinand Olsen

Snedkermester.

17 Studiestræde 17

Grundlagt 1884.

Moderne Møbler

til

Spisestuer

og

Soveværelser

Maanedlige Betalingsvilkaar til kontante Priser

Vibe-Hastrups Læder-Creme gjør Fodtøjet blankt og bevarer Lædret.

Afbetaling.

Thomsens Magasiner for Elegant Herre- & Dame-Skræderi

Reel Behandling garanteres. Betalingsvilkaar efter Aftale.

Nicolaigade 13. Slotsgade 3. Ryesgade 128. Christianshavns Torv 6.

LYSÆGTE
FIONA KRONE-TAPET
GARANTI FOR HOLDBARHED

Kunstner-Stolthed.

Tegning af R. EINFELDT.

Tja, Begyndelsen er forresten ikke saa daarlig — man er jo Maler!

Visen om lille Rikke.

Hun var født paa Nørrebro.
Stedet kendes ej, der sto'
ingen Mindetavle muret ind for hende.
Fra sin Kvist hun ofte saa
Byen, der i Solglans laa,
og hun drømte sig som Byens Herskerinde.

Mo'ren var en Smule norsk,
Fa'ren var en Smule dorsk.
Han var svensk, saa Indfødsretten var beskaaren.
De var ikke gift, sa' no'en;
men af deres Union
fremstod lille Rikke køn og frihedsbaaren.

Frederikke var hun døbt,
medens hun endnu var svøbt;
men i Folkemunde kom hun snart som »Rikke«.
Hun fik Flaske og var glad,
siden drak hun kun fra Fad;
thi at drikke glemte lille Rikke ikke.

Rikke hun var national,
ja, hun var da ikke gal
drikke Sprøjt af Portvin, Sherry og Tokayer.
Nej — Vil Frøk'nen nyde no'et?
— Tak, naar De vil byde paa'et;
men saa vil jeg gærne bede om en Bajer.

Men den lille Krølletop
hun slog flere Øller op,
end hun e'ntlig kunde tage paa sin Kappe.
Det var ikke rigtigt sundt,
og for Rikke løb det rundt,
naar hun vakled' op ad Husets mørke Trappe.

Og nu kan Du Rikke se
tidt paa Gaden henad tre;
hendes Øjne sender tusind glade Hilsner,
blot du nikker og gaar nær.
Hun er ikke sær og tvær,
hun gi'r Kærlighed, naar Du blot gi'r en Pilsner!

Ole Ras.

Kærlighedens underlige Veje.

Tegning af M. Sode.

1. Nej, det er dog for galt, ½ Time over Tiden!

2. Det er ganske vist ikke Anna, men nydelig er hun!

3. O, den falske Skurk!!

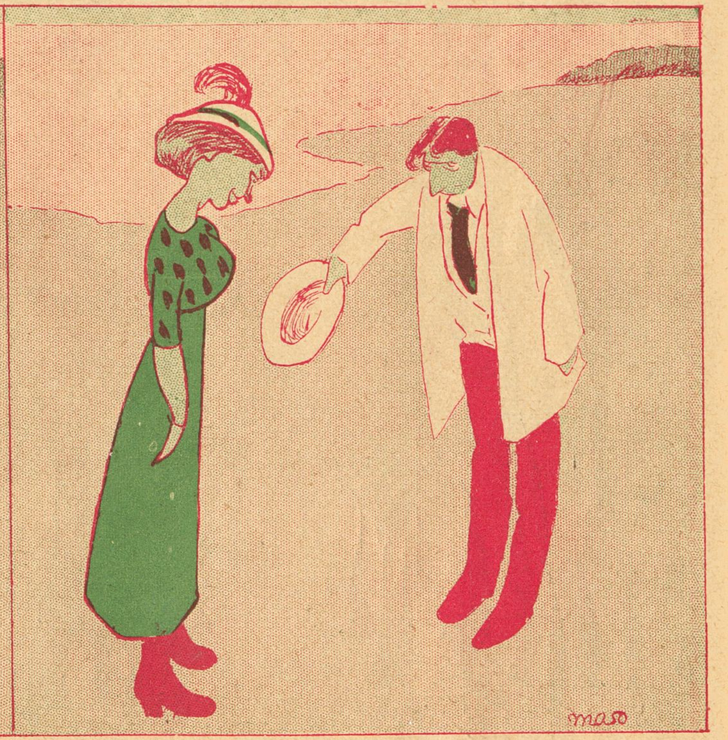

4. Var der noget, jeg kunde tjene Dem med, Frøken?

Af alle Shagtobakker er CREMO den bedste til Prisen.

Rød Indmad

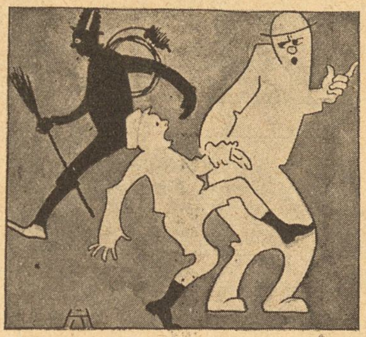

Faderen: Vil Du være artig! Du ved vel nok, at Skorstensfejeren tager alle dem, der er uartige!

Drengen: Jamen, Fa'r, hvorfor ta'r han saa ikke *Piper?*

Cunard-Linjens Damper »Lusitania« har paa sin sidste Rejse fra New York til London daglig tilbagelagt 638 Knob, hvilket vil sige det samme som, at Skibet har skudt 27 Knob i Timen.

Saadanne Skibe vokser ikke paa Træer. Bare de gjorde! Saa vilde vi, som i denne Foraarstid er glade ved en Gren, der kan skyde en Knob i Timen, kunne glæde os over det usædvanlige Syn af en Gren, behængt med to »Lusitania«er, der jo tilsammen skyder 54 Knobber i Timen!

— Det var dog mærkværdigt! Nu har jeg købt et nyt Korset og snørt mig saa meget ind — og saa vejer jeg alligevel det samme!

En bekendt københavnsk Skuespiller var fornylig Soldat, og en Dag spurgte Kaptajnen:

— Hvad er De civil?

— Skuespiller, Hr. Kaptajn.

— Naa, og saa har De ikke en Gang saa meget Talent, at De kan spille menig Soldat!

Tangoen nu maa gaa i sin Grav,
Nu danses „Furlana" (Pavedansen).
En Trøst, at den nye Dans, han os gav,
Er en ny Variant af Mavedansen.

Lille Grethe er dog en naiv lille Pige! Forleden Aften kom hendes Fader hjem, og da han tog sin Hat af, raabte han:

— Naa, der sidder en »Fugl« i min Hat! Det betyder Lykke!

Dagen efter kom hans Lotteriseddel »ud« med 500 Kroner, og da lille Grethe hørte det, besluttede hun at hente *rigtig meget Lykke.*

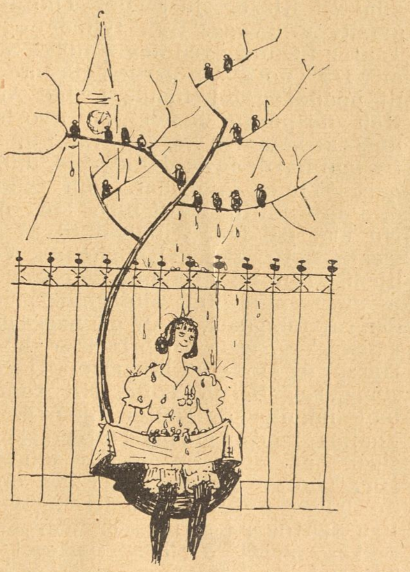

Saa stillede hun sig op ved Gitteret udenfor Helligaandskirken, hvor Spurvene velsignede hende med overmaade megen »Lykke«.

Men det er foreløbig ogsaa den eneste *Lykke,* hun har faaet!

Et Biograf-Teater spillede fornylig et Sensations-Drama optaget af det berømte Pariserfirma: Brødrenene *Pathé.* Som bekendt nægtes der Børn Adgang til Filmsteatrenes Sensations-Dramaer, og nu vilde Tilfældet, at to af Pathés Sønner i 7—8 Aars Alderen, der forleden var her i Byen i Besøg hos nogle Slægtninge, vilde ind i Teatret og se Dramaet, men blev afvist ved Billetkontoret med den Bemærkning:

»Der bliver ikke givet Børn Adgang til Teatret, saalænge denne Film spilles.«

Den ældste af Børnene svarede uforknyt:

»Ja, men vi er begge Sønner af den berømte *Pathè,* der har optaget Filmen.«

Hvorpaa Billetdamen svarede:

»Saa meget desværre for Jer, mine smaa Venner, men *Pathé-Børn* faar *absolut* ingen Adgang til Teatret!«

Den blaa Bog.

Westergaard Poul, f. vist nok i Nærheden af *O'ense,* hvor han modtog sin første Verdenserfaring ved Klangen af Guldstykkerne, der raslede i den Bank, i hvilken han var ansat som Assistent. Brillerede en Tid lang i den fynske Hovedstads »Palmehave«, der forekom ham som et Paradis, men fik snart Færten af, at København egnede sig bedre til Tumleplads for et Talent af hans Beskaffenhed, og det er *det,* han kalder »Den rette Forstaaelse«. Dyrker nu »Københavnerlivet« med overordentlig Hengivenhed og ved intet skønnere end at *komme ind* i en Loge med en Dame, der har lidt Hermelin paa Kraven og anden »Inspiration« hist og her.

Maatte nu den begavede Yngling faa Kraft til at fortsætte sine saa betydningsfulde Studier baade med »Lo-Lo«, »Bo-Bo«, »Do-Do«, »Ko-Ko«, »Mo-Mo« og hvad alle de andre »So-So«'er hedder, disse »Livsglædens« *erotiske Professorinder,* uden hvilke man selvfølgelig ikke bliver Digter til Paaske.

Næste Gang: Fort. *Chr. Engelstoft.*

Nej med de Næver, jeg har, bliver jeg aldrig nogen heldig Indbrudstyv. Jeg tror, jeg vil være Opdagelsesbetjent!

J. Jensen, Strandvej. Som De formodentlig har læst, gør »Brækkerne« i Frihavnen det, der er værre.

A.: »Har du hørt, at Hans og Peter har været oppe og slaas, saa Haarene røg om Ørene paa dem.«
B.: »Ja, men det er Løgn.«
A.: »Saa?«
B.: »Ja, for de er begge skaldede.«
V. L. P., Kolding.

Bedste *Carl A.*, Absalonsgade, Vittigheden har været fremme fornylig!

— G'da, Hr. Bankdirektør.
— God Dag — Frederik — næ se — er Du ogsaa kommen »ud«.

Hjertet paa rette Sted.
Af *Carlo Pelant.*

»Mo'r, bare vi kunde holde Jul ligesom andre Mennesker,« sagde en 10-aarig Pige Thora til sin Moder 3 Dage før Juleaften. Moderen var meget fattig. Faderen var Sømand og havde ikke ladet høre fra sig i over et Aar. Man mente derfor at han var død ukendt i Avstralien.

Pludselig fik Thora en lys Ide; hun sprang op og ilede ud paa Gaden. Hun havde nemlig hørt, at Nabobørnene en Gang imellem havde fundet en 25-Øre i Rendestenen. Maaske kunde hun ogsaa være saa heldig at finde en. Hun ledte og ledte og saa slet ikke hvor hun gik. Det blev mørkt, og hun saa slet ikke, hvorledes hun kom længere og længere bort fra sit Hjem. Endelig saa hun op. Hvor var hun dog henne? Træt satte hun sig ved en høj Mur. Maanen steg nu op, og hun tænkte paa sin Moder, som gik derhjemme i stor Angst for hende. Lidt efter hørte hun en Salmesang. Det var Kirken, hun sad ved, og da Thora vidste, at hun sang godt, sang hun ogsaa med uden at vide, at nogen hørte det. Baron Tofte gik netop en Tur den Aften og kom til Kirken, just som Thora begyndte at synge. Han lyttede og fik Taarer i Øjnene ved den smukke Stemme. Da Thora var færdig, gik han hen til hende og tog hende i sine Arme. Han udspurgte hende om hvorledes hun var kommen der og hvad hun hed. Da han havde faaet det at vide, udbrød han: »Thora Schrøder, som reddede min lille Edith fra at blive kørt over. Nu kan jeg faa Lejlighed til at gengælde det!« Han viste hende Vejen hjem. Hun løb. Da hun var kommet hjem, fortalte hun sin Moder, hvad der var foregaaet, og de gik begge glade i Seng. — Næste Aften banker det paa Døren, og Moderen lukker op. Udenfor staar Hr. Baron Tofte. Nu kommer han indenfor og sætter sig ned. »Jeg kommer med en glædelig Overraskelse,« siger han, »her er en lille Pakke til Dig, Thora.« Thora lukker den op, og ud triller 5 blanke 20-Kronestykker. Fru Schrøder og Thora er henrykte og takker meget derfor. »Dernæst har Thora faaet Tilbud om at synge i Kirken paa Søndag.« Thora lægger Hovedet i Skødet paa Moderen og begge græder af Glæde. »For det tredie har Deres Mand standset et Tog i Avstralien og forhindret 307 Mennesker fra den visse Død.« Begge kaster sig for Hr. Tofte, og Fru Schrøder siger: »Er det Sandhed?« Idetsamme træder Hr. Schrøder ind med Redningsmedaillen paa Brystet og 3000 Kr. i Haanden. Gensynet er overvældende. Man kan vel tænke sig, hvorledes Julen bliver.

Bravo, *Carlo!* Vil Du straks ta' og dramatisere Historien og indlevere den til det kgl. Teater!

N. C. H., Kolding. Af den Masse Stof, De venligst har sendt os, tør vi kun byde paa efterfølgende Mundsmag, skønt den utvivlsomt har været i Folkemunde før.

Fruen: Se, Stine, her er noget meget gammelt Porcellæn, der i over 200 Aar har været i Familiens Eje, og jeg vil nødig —

Stine: Fruen behøver saamænd ikke at være bange, jeg skal saamænd ikke sige det til nogen — og for Resten ser det jo ud som nyt!

Hygiejne, Sygepleje, Toilet og Barber Artikler.
Illustreret Katalog tilsendes m. 10 Øre t. Porto
Forretningen grundlagt 1900.
Depotet „DISKRET"
Afd. R., Prinsessegade 49, Kbh C.

Spar Penge hos NOLFI
Køb. Senge: Spiralsenge fra 7,00. Pufsenge fra 12,00. Jernsenge fra 3,50. Barnesenge fra 6,00.
der varer længe: Divaner fra 15,80. Kommodes. Sofasenge med Plyds 25 Kr. Chaiselonguer
Puder, Dyner, Vat, Divan og Uldtæpper billigst og bedst
GRIFFENFELDTSGADE 50—50 A
Telf. Nora 1533 y.

Københavns Tilskærer-Akademi
Nørrevoldg. 42.
Katalog over Tilskærekursus og Tilskæring af Mønstre sendes paa Forlangende.

Brug
Worning & Petersens
Xeroform-Sæbe
faas overalt
à 25 Øre pr. Stk.

Wilsons Gummivarelager
12, Gothersgade 12.
Alle Sygepl.-Artikl. sendes mod Efterkrav. Ill. Katalog

ZOOLOGISK HAVE

Glem ikke at se til Dyrene!

Storm-Petersens „Levende Billeder". XVI.

(Fortsættes.)

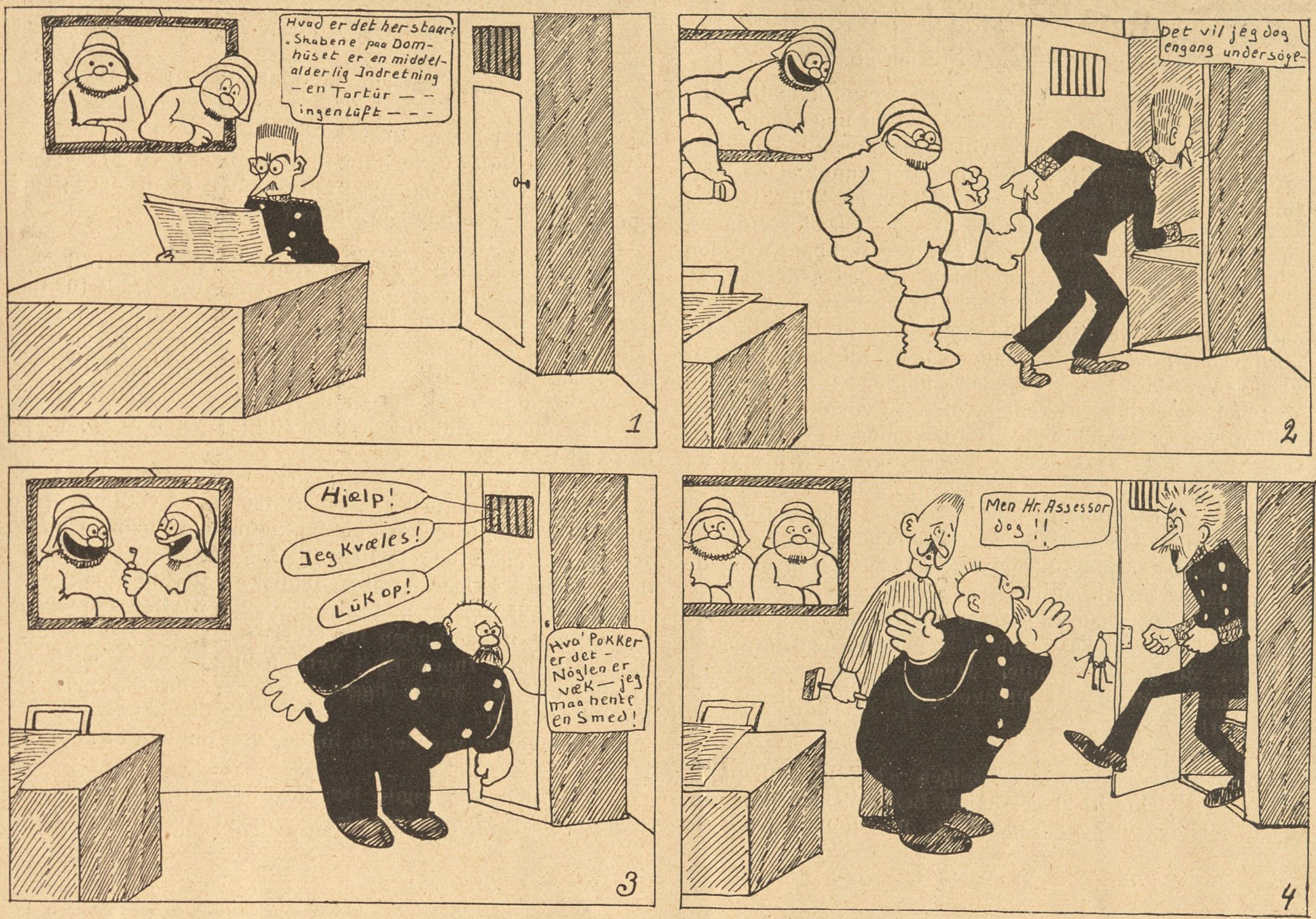

Hm! Hm!

En forsigtig Moder sagde for nogle Dage siden til sin Datter: — Men, kære Emilie, synes Du ikke, at Du begynder at blive for gammel til at løbe sammen med Drengene paa Isen?

— Jeg ved det ikke, Mo'r, svarede den unge Pige oprigtig, men jo ældre jeg bliver, desto bedre synes jeg om dem!

I Knibe.

I en lille By paa Grænsen mellem Texas og Arkansas blev for kort Tid siden en Mand ført for Retten; han havde skudt en Neger og stjaalet en Hest. Dommeren vilde dømme saa upartisk som muligt og sagde til den Anklagede:

— De kan selv vælge, vil De dømmes efter Lovene i Texas eller i Arkansas?

— Jeg ønsker at dømmes efter Lovene i Arkansas, lød Svaret.

— Godt! sagde Dommeren — saa dømmes De til Døden for Mord, men frikendes for Hestetyveriet.

— Et Øjeblik, Hr. Dommer, afbrød den Anklagede — jeg tog fejl, jeg foretrækker alligevel at dømmes efter Lovene i Texas.

— Som De ønsker. I saa Tilfælde maa De betale fem Dollars i Bøde, fordi De har skudt Negeren, og bliver hængt for Tyveriet af Hesten.

Storken.

Moderen: Lille Frits, hvorfor drager Storkene om Vinteren mod Syd? Ved Du det?

Frits: Ja, Mor.

Moderen: Naa, hvorfor da?

Frits: Fordi Folk der ogsaa gærne vil have Børn.

Billig Lægehlælp.

A.: Hvilken Læge har De paa Badestedet.

B.: Læge — jeg? Nej, min Nabo i Værelset her ved Siden af har en Læge, og hver Gang han kommer, lytter jeg ved Døren, og hvad han foreskriver, det retter jeg mig efter!

Idiot!

Provins-Tandlægen: Har De været hos andre, før De kom til mig?

Klienten: Ja, jeg var først inde hos Apotekeren for at høre, hvad han vilde sige.

Tandlægen: Naa, og hvad for et idiotisk Raad gav han Dem saa?

Klienten: Ja, han sagde, at jeg skulde gaa op til Dem.

Fint ordnet.

Præsten: Hvad skal saa Deres Dreng hedde?

Hans Larsen: Ja, se, jeg vil have ham opkaldt efter min Fader, og min Kone vil have ham opkaldt efter *sin* Fader, de hed begge to Mads, og derfor synes vi, at Drengen skal hedde *To-mas.*

Stemmer!

— Papa, hvad er en Diplomat?

— En Diplomat, min Dreng, er en Mand, som husker en Kvindes Fødselsdag, men glemmer hendes Alder.

Manden fra Chicago.

Amerikansk Humoreske af *Sigge Strömberg.*

Aut. Oversættelse ved *Carl Nutzhorn-Kjersmeier.*

En Aften, da jeg sad og drev inde i Baren, kom Bartenderens Fred hen til mig og pegede paa en ung Mand, som sad ved Disken med et tomt Whiskyglas foran sig. . . .

— Se, den fordømte Grønskolling derhenne! sagde han. Jeg serverede ham for et Øjeblik siden en Whisky. Han slugte den i et Drag og bandede paa, at han aldrig havde drukket slettere Whisky, siden han var Jernbanearbejder og fik den blandet med Petroleum. Da jeg svor paa, at han havde faaet »Silver Pitcher Rye«, blev han grov, kaldte mig en infam Giftblander og bad mig blive Bondefanger igen. *Igen!* Som Bartender var jeg fuldstændig umulig! Men vent blot — jeg skal lære ham. . . .

Jeg behøvede ikke at vente længe. Et Øjeblik efter blev Manden ked af at betragte sit Glas, som jo var tomt og saaledes savnede al Interesse, og bestilte en Whisky til. Fred nikkede til mig, tog ostentativt en Flaske Silver Pitcher Rye og kom en ordentlig Dosis i Glasset; saa tog han — om end mindre ostentativt — en Flaske Brændevin og fyldte Glasset dermed i Stedet for Sodavand. Han blinkede endnu engang til mig og serverede Whiskyen. . . .

Manden anede øjensynlig ikke noget; han tog Glasset, tømte det i et Drag. Saa grinte han, bandede fælt og sagde:

— Hør, du gamle Svindler! Hvad er det for noget dovent Sodavand du kom i Whiskyen. Der var jo ingen Kulsyre i det!

Saa gik han.

Manden interesserede mig højligen, jeg fulgte efter ham og bad om Forlov til at gøre hans Bekendtskab. Han ransagede mig fra Top til Taa, og da Resultatet syntes tilfredsstillende, svarede han med Ro og Værdighed, at det kunde tilstedes. Da han erklærede at være tørstig, gik vi ind i »Den hvide Stjerne«.

— Hvor kommer De fra? spurgte jeg, da vi sad ved et Glas.

— Fra Chicago! svarede han lakonisk. Har De været dér.

— Aldrig! løj jeg frækt.

Jeg vilde nemlig have ham til at snakke, og det lykkedes.

— Aldrig været i Chicago! udbrød han forfærdet og foragteligt. Hvor kommer De da fra?

— San Francisco.

— San Francisco! Fy for Satan! Saadan et Hul! Nej, Chicago, det er en By, som der ikke gives Mage til. Der tjener man Penge! For tre Dage fik jeg en Check, der var saa stor, at jeg maatte sende den til John D. Rockefeller for at faa den indfriet, men jeg glemte at faa Kvittering, og saa beholdt han den — antagelig af gammel Vane. Nej, sig ikke noget ondt om gamle John — han trængte vist mere til Checken end jeg.

Sagde De Travlhed . . . . Gadefærdsel? Ja, det kan De tro, der er. Jeg mindes f. Eks., at der laa en Guldmønt paa Hjørnet af Michigade Avenu. Jeg og mange Tusinder andre Mennesker passerede forbi den en 3—4 Gange om Dagen; den laa der i 3 Uger, og blev tilsidst en af Chicagos Seværdigheder. Vi var formelig stolte af den! Der fandtes jo heller ikke nogen anden By i Verden, som havde en saadan 20-Dollars. Ingen By i Verden kunde opvise en Guldtyvedollars, der havde ligget urørt paa en saa befærdet Gade i tre Uger.

—Men hvorfor var der da ingen, som tog den op? spurgte jeg.

— Tog den op? sagde De: tog den op? Tillad mig at spørge: *hvem Pokker tror De, der havde Tid til det?*

Tegning af Carl W. Petersen.

— Nu gaar Restauratør Hansens Forretning godt, men han er jo ogsaa en gæstfri Mand.

— Sludder, kan det gaa godt, naar han er er *Gæst-fri?*

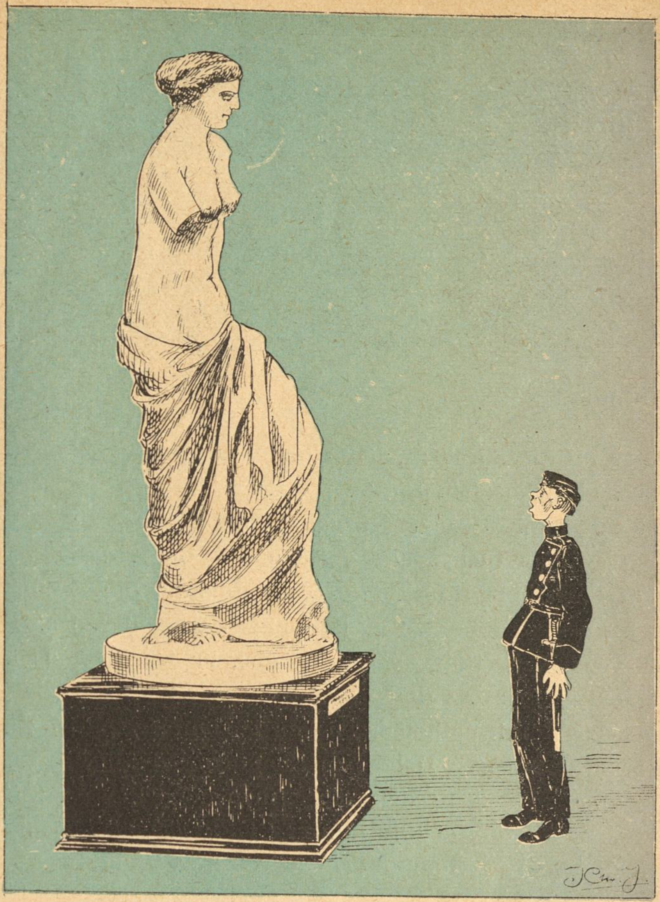

Tegning af J. Chr. Jørgensen.

Venus og Mars.

Tegning af P. V. Hansen.

1. Maler: Har jeg ikke forstaaet at gengive Skansekampens forfærdelige Rædsler?
2. Maler: Jo! Jeg har s'gu ikke længe set noget saa rædselsfuldt!

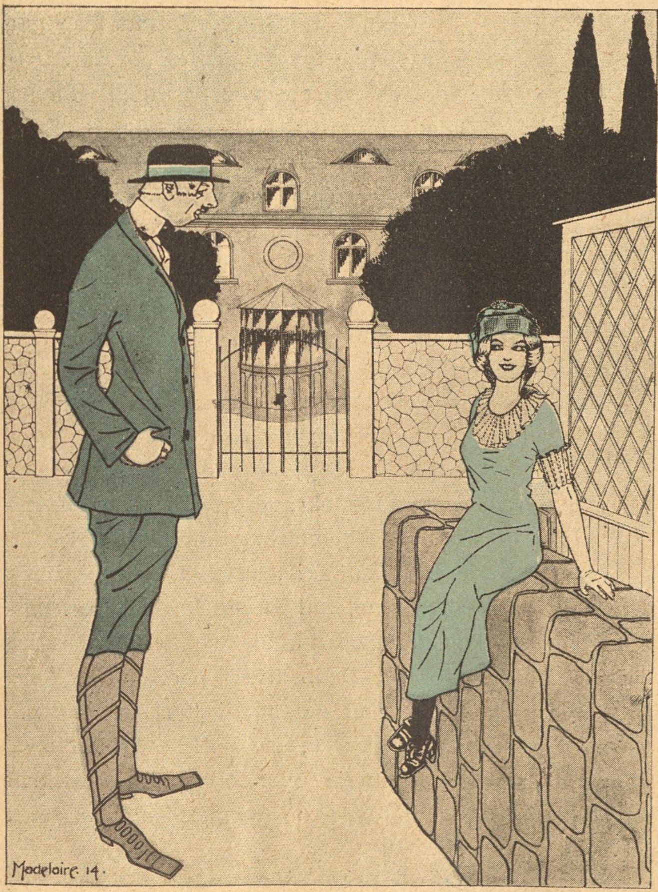

Tegning af Madelaire.

Damen: De vilde sikkert egne Dem udmærket for Flyvning, Hr. Hansen.
Herren: Aa — De smigrer, Frøken!
Damen: Ja, jeg mener, De kunde da knække Benene adskillige Gange, inden de blev for korte!

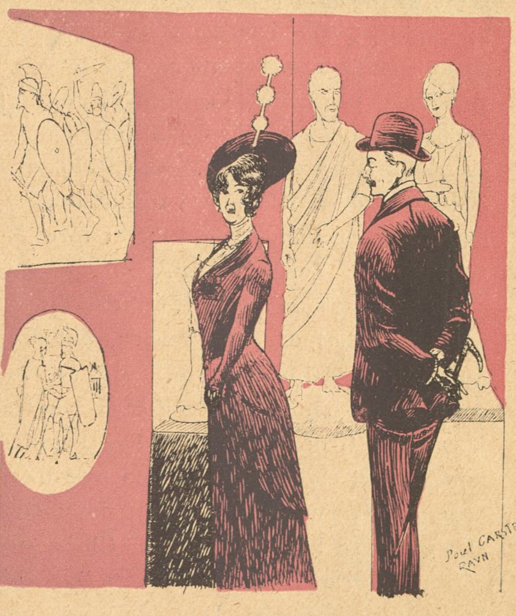

Tegning af Poul Carsten Ravn.

— Frøken, holder De af Achilles?
— Min Herre, De vover —?!

De forenede Bryggeriers CENTRAL HVIDTØL - Ren fyldig Maltsmag
SKIBSØL - Udpræget Skibsølstype

AF **A. C. MEYER.**

Men den lange, knoklede Fyr svarede med sine frygtindgydende Bas, der var en Skræk for hele Byen:

»Tror Du Schéibelin er tosset aa rave sig ind i den Slags?«

Hvorefter den mægtige Mand slog ud med Haanden og forlangte en kvart Pægl ekstra.

Min Beundring for Scheibelein svækkedes unægtelig, men jeg havde dog den indre Tilfredsstillelse, at Slaget paa Hjørnet endte med et for Arbejderbevægelsen gunstigt Resultat, idet Politiet maatte trække sig tilbage.

Den paafølgende Aften var Kælderen Arnested for en yderst animeret Diskussion om 5. Maj Slaget. Det dér forsamlede Proletariat havde delte Meninger om Affæren. — —

I Sommeren 1872 forberedte jeg mig paa Bekræftelse af min Daabspagt. Pastor S. ved Slotskirken havde til Opgave at tage sig af Kirkeskoledrengene.

Der sad vi saa i Sakristiet og lyttede med større eller mindre Andagt til Præstens Udlægning af Bogstaven. En Dag, da vi forlod Stedet, var der en af Drengene ved Navn Christian, en Kristianiter og rap Fyr, som aabenlyst erklærede sig for Fritænker. Vi andre saa forskrækkede paa ham, thi for os stod Fritænkeri som den direkte Vej til Helvede, og da Christian var gaaet, stak en Flok af os Hovederne sammen i Diskussion om, hvad der kunde gøres for at føre ham bort fra Fordærvelsen.

Der var En, som foreslog, at hans Yttringer burde meddeles Præsten, men det stod for mig som Angiveri, og vi holdt jo alle meget af den raske Skolekammerat. Men netop dette anførtes saa fra anden Side som yderligere Grund til at fortælle Præsten, hvad vi havde hørt, og det endte med, at man overdrog mig det lidet behagelige Hverv. Og jeg udførte det i Overbevisningen om, at jeg derved kunde bidrage til Christians Frelse.

Jeg gav Præsten Meddelelse en Dag, da de andre Drenge havde forladt Stedet. Han hørte paa mig med dyb Alvor, takkede for min Nidkærhed og lovede at tage sig af Sagen. Det skete paa den Maade, at han i hver Time holdt skarpt Øje med Christian, men denne var altfor durkdreven til at give sig nogen Blottelse. Han synes endog meget opmærksom og andægtig. Og da vor Forberedelsestid var ude holdt Præsten et lille Foredrag, hvori han strængt advarede mod at mistænkeliggøre sin Næste.

Det var en til mig! Og den gjorde mig ondt.

Men jeg maa tilstaa, at jeg siden den Gang, da jeg tog mig af Christians Frelse, aldrig har blandet mig i Folks Tro. Jeg passer min egen og har nok at gøre med den. Og i det Tempel, jeg har bygget for den, er jeg selv baade Menighed og Præst. Voila!

Om selve Konfirmationsdagen kan jeg kun sige, at jeg var i sort Tøj og med en Daler paa Lommen. Selvfølgelig paa Frederiksberg, men uden Ravrør. Kun et lille Blink i Øjet til de smaa Konfirmandinder!

A. C. Meyer og Alfred Christensen. Tegning af *Eigil Petersen* (1909).

I Ungdommens Vaar.

Fremtidens Menneske skal, i Følge Professor Metschnikoff, kunne regne syv Gange tyve som Støvets Aar. Dersom det nu passede paa mig, vilde jeg med mine 55 netop befinde mig i Lømmelalderen.

Der er Tegn, som kunde tyde paa, at jeg er noget af et Fremtidsmenneske. Endda — jeg indleder her et Afsnit om Tiden fra før en Menneskealder siden (gammel Stil).

Da jeg forlod Skolen, vilde jeg være f. Eks. Præst. Jeg kan ikke lade være at more mig over, hvilken Figur jeg vilde have gjort i en Sortkjole med med Præstekrave og høj Hat. I Forbigaaende bemærket har en høj Hat aldrig klædt mig, og jeg savner vistnok den egentlige Værdighed, som skal til ved Begravelser. Derimod har jeg al Tid været en udmærket Skriftefader. Jeg vil vædde Taksten for en Daabsattest paa, at nok saa mange Mennesker har aabnet deres Hjærter for mig som for nogen Præst. Et venligt Ord, et Smil, et Haandtryk, subsidiært et Greb i Lommen eller en lille Underskrift paa et Stykke stemplet Papir — og mangen Næste er gaaet trøstet bort.

For en Fuldstændigheds Skyld gør jeg opmærksom paa, at Ord, Smil og Haandtryk stadig staar til Tjeneste. Resten har jeg sat til i Tidens Løb.

Fortsættelse: **I Lære hos Symaskinefabrikanten** — *cand. fil.* **A. C. M.! — Filspaaner paa Cigarstumpen. — Livet paa Værkstedet.**

Arbejdernes Brændselsforretning. Odense.

Kontor **Havnen.**

Telefon 989.
Klingenberg 1989.

HERMAN JUST'S
Pariserfarveri og kemiske Tøjrensnings-Anstalt.

Hele Dame- og Herregarderober renses og farves uden Opsprætning. Specialitet: Gardin og Møbelstoffer. Dekartering af Dame- og Herrestoffer.

Pustervig 3. Tlf. Byen 1537 y. — Raadmandsgade 2. Tlf. Taga 113.

Sælg til Eksport.

Deres gamle Kobber, Messing, Zink, Bly og Jern, Bly, Zink og andre Metalasker, gammelt Gummi, nye Skræderlapper, strikkede Uldklude samt gl. Papir til

JOH. P. BOLDT

Aabenraa 21, Hj. af Hausergade, København.
Telf. Central 7784.

NB. Varer fra Provinserne afregnes pr. omgaaende.

De træffer det rigtige ved at købe Deres **Forlovelsesringe** hos *Fritz Heimbürger*
Købmagergade 63—65.

Villaby ved Emdrup.

Et Areal ved Emdrupvej sælges i Parceller paa 1400 à 1500 Kv. Al. **Billig Pris og lille Udbetaling** (1/10). Bebyggelse kan finde Sted straks. Ingen Udgifter til Vejanlæg. — Paavisning af **Jordbruger Røpke**, Villa »Kirstine« ved Krematoriet, Tlf. Søborg 132.

Nærmere ved **Overretssagfører Axel Guthmann, Vestervoldgade 96.**

Leverandør af Clichéer til „RAVNEN"

GEORG C. MØLLERS EFLGR.

HOVEDKONTOR: Vimmelskaftet Nr. 42, 2. Sal. (Yorks Passage.)
Telefoner: 913, 1124, 7980, 3313.
LAGER: Badstuestræde 9—11. Fiolstræde 12—14. Kongens Nytorv 8.
Vinkyperens Telefon: 6351. Byen 1722 x.

TELEFON 3684. **S. JOHANNESSON'S** TELEFON 3684.

Svineslagteri.
Udsalg: **Højbroplads 13.**
Største Udvalg.
Statskontrol med Trikinundersøgelse.
Rester udsælges billigt Fredag og Lørdag fra Kælderen.

GENUINE

LUND'S-CALORIC PUNCH

Oplag hos Carl Qvistorffs Eftfl., Johan Lund, Kjøbenhavn.

Sygeplejeartikler
Gummivarer 2. Prisl.
Gummivarelageret „Hygi", København V.

M. H. Cohen & Lamm,

Vekselerere & Bankiers.
Holmens Kanal 24 St.
Telefon 7895 og 7896.

Forsamlingsbygningen
Koldinggade 4.
Store og smaa Lokaler, moderne indrettet, anbefales de ærede Foreninger.
Restauration — 2 Billarder.
Telefon Øbro 1132.
Joh. Olsen.

Middelstandens
Sygekasse,

Nordre Frihavnsgade 30,
Telefon Øbro 2991.
Virker ogsaa som Hjælpekasse.
Optager Mænd og Kvinder indtil 60 Aar uden Kontingentforhøjelse overalt i Danmark uanset Aarsindtægt.
Frit Lægevalg. Forlang Prospekt.
Agenter antages.

Sygepleje Artikler,

garanteret **fineste Kvalitet**, en gros Pris. **Fordelagtig** Prøvesending forsendes i København og Provinserne mod 1 Kr. i Frimærker eller Efterkrav.
Risiko udelukket. Skriv i Tide til **Eksporthuset Skandia**, Frihavnen C 5, København Ø.

Arb. Ligkistemagasin.
55, Vesterbros Torv 55.
Telf.: Central 9375.
3, Blaagaardsgade 3.
Telf.: Central 5708.

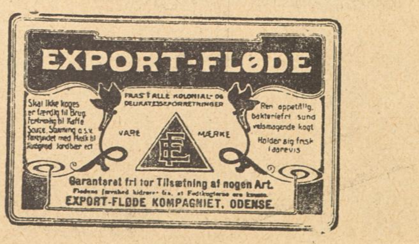

Udgaar hver Torsdag. Abonnementspris: 1 Kr. 25 Øre Kvartalet, 10 Øre om Ugen. Enkelte Numre udenfor København og paa alle Jernbanestationer 15 Øre. Abonnement kan tegnes i København i Nørre Farimagsgade 49, Stuen, og i Provinserne paa samtlige Postkontorer og hos Boghandlerne. Annoncer modtages paa Kontoret, Nørre Farimagsgade 49, Stuen. Telefoner Central 1395 og 7495. Udgivet af socialdemokratiske Foreninger. Clichéer ved H. Matzens Reproduktionsanstalt.

F.E. BORDING KØBENHAVN.

Tegning af J. Ibsen.

— —?

Madrester —? Næ, min go'e, her i Huset spiser vi al Ting op!

Redigeret af AXEL WESSEL

RAVNEN

Nr. 17. Torsdag den 23. April 1914

Tegning af PROESSDORF.

Undskyld venligst min meget lette Dragt,
den er dristig — jeg vil ikke lyve!
Men disse Blomster er bleven mig bragt
af En, der ved, jeg idag er tyve!

Nu løber jeg paa Minutten afsted
og slipper for alle Jeres Skoser — —
Hvad skal jeg dog faa at dække mig med?
. . . Der burde være flere — Roser!

Andels-Anstalten TRYG.

De Forsikredes eget *kooperative* Foretagende.

Største Nytegning i Norden.

TRYG er særlig anlagt for ugelønnede og mindre Bemidlede.

TRYG styres og ejes af de Forsikrede selv.

Alle *bør derfor livsforsikres i* TRYG.

LYSÆGTE
FIONA KRONE-TAPET
GARANTI FOR HOLDBARHED

Sygepleje Artikler,

garanteret **fineste Kvalitet,** en gros Pris. **Fordelagtig** Prøvesending forsendes i København og Provinserne mod 1 Kr. i Frimærker eller Efterkrav.
Risiko udelukket. Skriv i Tide til
Eksporthuset Skandia,
Frihavnen C 5.
København Ø.

Har De Tandpine,

brug da altid
Chr. V. Mendes berømte Dentin à 45 Øre, som hurtigt stiller de hæftigste Smerter.
Advarsel mod Efterligninger.
Indregist. **9, Kronprinsensgades nye Materialhandel 9.**

Sygeplejeartikler
Gummivarer 2. Prisl.
Gummivarelageret „Hygi", København V.

Man bør

støtte Arbejdernes Kooperative Foretagender og købe sit Forbrug af Brød og Øl i

Forbrugs- og Spareforeningen Aalborg.

Bestil hos vore Kuske eller i Udsalgsstederne disse Varer.

Grovt Hvedebrød

fra Arbejdernes Fællesbageri, fremstillet af sammalet Hvede. Udmærket for svage Maver og Blegsottige.
Bedre og mere velsmagende end Grahamsbrød.

Vaarens Gift —

Har jeg kysset dig? Du siger det, som om det var en Brøde!
Har jeg fristet dig? Ja, kære, det er Vaar!
Alle Skove over Jorden, der staar falmede og øde,
de skal fristes mer, end du og jeg forstaar.

Over Himlen stormer Solen som en Stortyrk, der vil elske,
og faar aldrig samlet Haremskvinder nok. —
Alle Maaner og Planeter staar ham rede. Hans rebelske,
drukne Elskov avler Liv af Fjeldets Blok.

Lad os være som den Sol og som dens syngende Planeter,
lad os aldrig blive trætte af vor Ild!
Har jeg kysset dig? — — Min Mund, hvis Gift du drak, er
Apotheker.
— Du kan hæve paa Recepten én Gang til!

Foraaret 1914. **Thorkil Barfod.**

Salomonisk.

Professoren: Jeg forelægger Dem et Retsspørgsmaal: Moder og Datter sover i nogen Tid sammen med hver sit Barn i et Kammer.

Børnene er af samme Køn og lige gamle, men saa kommer Barnepigen til at forveksle dem, og ingen kan finde ud af, hvis der er hvis.

Hvordan vil De klare det Spørgsmaal?

Kandidaten: Ved man for sikkert, at Børnene er forvekslede?

Professoren: Ja det sagde jeg jo.

Kandidaten: Naa, det er meget nemt — saa tager man bare og bytter Børnene om igen!

Fin Beregning.

To Tømmerhuggere sad og spiste Grød inde i Skuret. De spise af et Fad, og de var begge hungrige som Ulve.

En fremmed kom ind og bad om nogle Oplysninger.

Uden at se op sagde Lars hurtigt: Snak til ham, Ole, Du har den største Ske!

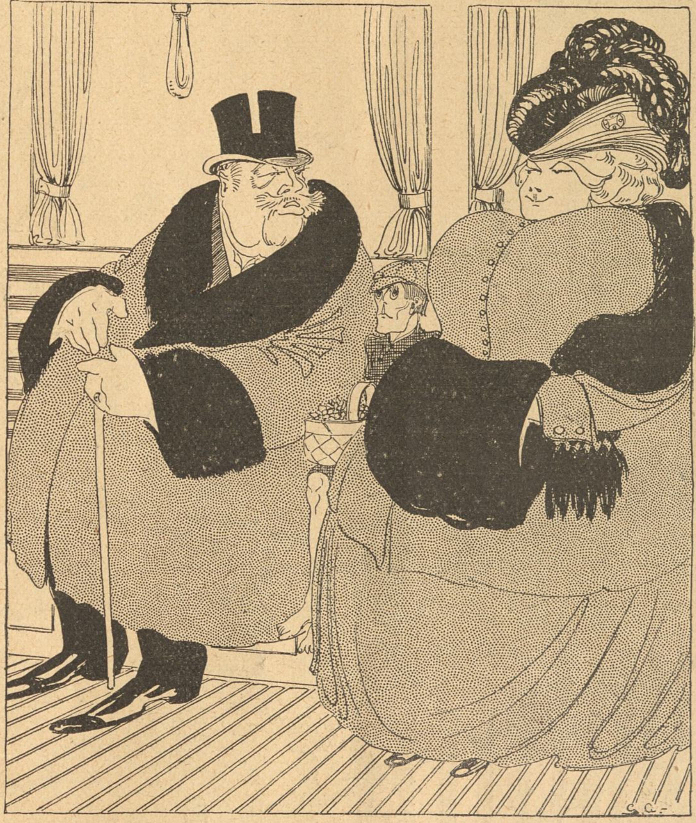

Tegning af G. ALBERTUS.

Drengen: — Ja, egentlig skulde jeg staa af ved næste Stoppested, men nu sidder jeg saa dejlig varmt!

Navne-Dille.

Kronprinsen af Portugal rejste i Spanien og var kommen til en lille By. Da han bankede paa Døren til det eneste Værtshus, som fandtes, spurgte en skarp Stemme: Hvem der?

— Don Carlos Fernando Luiz Maria Victor Miguel Raphael Gabriel Gonzago Xavier Francisco d'Assis José Simao da Branganzo, svarede Kronprinsen.

— Hommer ikke ind, lød Svaret, saa mange Folk er her ikke Plads til!

Koldt Bord.

Nogle Turister kommer til en lille Landsby, finder et beskedent Gæstgiveri og bestiller noget „koldt Bord".

Der hengaar en lang Tid, og en af Selskabet gaar ud i Køkkenet, hvor han træffer en gammel Pige.

— Hvor bliver den Mad af? spørger Turisten.

— De maa undskylde, svarer Pigen, men der er en Herre, som baade har Osten og Ansjoserne!

Hans Højhed.

Landet gæstes af en berømt Geograf, der naturligvis ogsaa bliver feteret af Hoffet.

Fyrsten er utrættelig i at paapege alle Landets Skønheder og fortræffelige Egenskaber for den fremragende Gæst og ledsager ham i højstegen Person paa forskellige Udflugter.

Ved en Køretur lader Fyrsten Vognen gøre Holdt foran en meget høj Bakke, som Selskabet bestiger. Man nyder af Hjærtens Lyst den bedaarende Udsigt, og Fyrsten udbryder begejstret:

„Ikke sandt, Hr. Professor, De maa indrømme, at mit Land er — æh — meget skønt. Jorden er frugtbar og Klimaet — æh — udmærket. Her er altid en meget — æh — sund Luft, og — æh — sikke milde, behagelige Vinde jeg har."

Pinlig Situation.

I en Pigeskole har en af de kaadeste Elever hældt Vand paa Lærerens Stol, men hun fortryder straks efter sin Skarnsstreg og løber ned og beder Portnerkonen komme op med en Klud.

Imidlertid kommer Læreren og sætter sig paa den vaade Stol og straks efter træder Portnerkonen ind og siger:

— Hvor var det, jeg skulde tøre op?

Pip!

— Jens har faaet Delirium. Han ser hvide Høns.

— Aa, det er ikke slemt. Jeg kender En, der ser Hunde, og det er dyrt.

— Hvorfor det?

—Jo, for han køber Hundetegn til dem allesammen!

„Fint Papir".

For Magistraten i Boston stod forleden en snavset og lille pjaltet Knægt.

— Kan dine Forældre ikke klæde dig bedre? spurgte Dommeren.

— Min Far og Mor er døde, forklarede Drengen.

— Men saa har du da i det mindste nogle Venner?

— Jeg har en Broder, sagde Drengen, idet hans Aasyn klaredes, og der kom et glad Blink i hans Øjne.

— Hvor er han da henne?

— Han er paa Havard-Universitetet.

— Har han en god Stilling deroppe?

— Æ-næh — han sidder i en Flaske. Han var født med to Hoveder!

Den første Stær.

Tegning af CHR. BOGØ.

Den første Stær! Vi lytter rent betaget!
Saa blev det Vaar igen med blide Briser!
Vi retter Ryggen, mens vi puster ud.
Og i et Solhavs Brand vor Sjæl forglemmer
en Istid fyldt af Skuffelser og Slud!

Og vi vil drømme over Bækkens Rislen
og gaa i tavse, løndomsfyldte Skove,
hvor Safter stiger fra den vaade Jord!
Og vi vil finde tusind spæde Knopper,
som Dag for Dag mod Lysets Kilde gror!

Kom! Vi vil vandre bort fra Byens Stene
ind i Naturens evigt-friske Rige!
Dér vi vil mætte os med Sol og Duft!
Og jublende skal Glæden fra os stige
højt i den æterrene, milde Luft!

Thi intet i den hele vide Verden
er som de allerførste Foraarsdage,
hvor Stæren fløjter Festens Timer ind!
— — — Og intet er som disse hvide Skyer,
som driver paa den lune Søndenvind!

Hans Laursen.

Forlang altid EXPORT DOBBELT-ØL med DOBBELT SEGL fra DE FORENEDE BRYGGERIER

Den gaadefulde Kvinde.

En Kærlighedsroman.

(Illustreret af Harriet Fischer-Clausen.)

»Er De beslægtede?«

»Ikke Spor.«

»Og dog hinanden saa lig?«

»Ja. Hvad ler Du af?« udbrød Sir Percival.

»Maaske af mine egne Tanker, min gamle Ven. Berolige Dig, Percival. Gaa og læg Dig. Sov den Retfærdiges Søvn og lad os saa se, hvad jeg i Morgen kan gøre for Dig. Jeg har mine Projekter opbevarede her i dette store Hovede. Du skal blive i Stand til at betale Vekslen og Du skal genfinde Anna Catherick. Mit Æresord paa det! Er jeg saa ikke en sand Ven? Fortjente jeg ikke det lille Pengeforskud, som Du før paa en saa fin Maade sigtede til? Hvad Du saa end fremtidig foretager Dig, krænk ikke mine Følelser. — Naa, jeg tilgiver Dig! Giv mig Haanden. God Nat!«

Jeg hørte Døren gaa.

Da jeg forsøgte at bevæge mig, smertede Anstrengelsen mig saa meget, at jeg var nødsaget til at give op. Jeg forsøgte senere igen, og denne Gang lykkedes det mig at rejse mig op paa Knæene.

Som jeg nu krøb langs Muren, fór jeg pludselig tilbage, da jeg saa Vinduet i Foscos Arbejdsværelse blive oplyst. Med bankende Hjærte sneg jeg mig videre; mit Blik hang ved hans Vindue.

Taarnuret slog et Kvarter over et, da jeg krøb gennem mit eget Vindue ind i Soveværelset. Jeg tror ingen har set eller hørt mig.

6. Juli. — Klokken 8. — Solen staar højt paa Himlen. Jeg har ikke været i Seng, har ikke en eneste Gang lukket mine trætte Øjne. — Hele Natten har jeg skrevet, medens den nys hørte skæbnesvangre Samtale endnu stod frisk i min Erindring. Hvorfor lægger jeg mig da ikke nu? Fordi jeg ikke tør. Jeg frygter den brændende Hede, der truer med at udtørre mine Aarer, og den uophørlige Hamren i mit Hovede. Hvem kan vide, om jeg har Kraft nok til at staa op igen, hvis jeg søger Hvile?

Og saa denne Regn! Denne trøstesløse Regn!

— — — —

Klokken ni. En Gysen farer igennem mig. Har jeg siddet her ved Vindnet og sovet? Jeg aner ikke, hvad jeg har foretaget mig.

Aa, min Gud bliver jeg syg?

Syg under saadanne Forhold!

Mit Hoved smerter saa forfærdeligt! —

— — — —

Anmærkning.

(Paa dette Sted bliver Skriften ulæselig.)

Paa Dagbogens næste Side forefindes en anden Haandskrift. Det er en Mands faste regelmæssige Træk. Indholdet lyder som følger:

(En oprigtig Vens Efterskrift.)

Vor fortræffelige Miss Halcombes Sygdom har givet mig Lejlighed til at forskaffe mig en uventet aandelig Nydelse.

Jeg sigter til Gennemlæsningen af denne interessante Dagbog.

Den er paa mange hundrede Sider; og jeg kan med Haanden paa Hjærtet erklære, at hver eneste Side har interesseret, opmuntret og henrykket mig.

For en Mand med mit Gemyt er det usigeligt glædeligt at kunne udtale dette.

Disse Blade vækker Forundring. Den Takt, Omsigt og det sjældne Mod, som lyser frem af dem, har forøget min Beundring for denne guddommelige Skabning, denne superbe Marianne. Beskrivelsen af min egen Karakter er især mesterlig. Jeg bekræfter i et og alt Ligheden af dette Portræt, og beklager paany de grusomme Omstændigheder, som adskiller vore Interesser.

Jeg slutter Bogen. Min strenge Retsfølelse byder mig at lægge den tilbage paa Skrivebordet. Begivenhederne driver mig videre frem. Omfattende Perspektiver aabner sig for mit Blik. —

Jeg beder for Miss Halcombes Heldbredelse.

Beklager at hendes Plan med Hensyn til Søsteren er mislykkedes. Samtidig beder jeg hende tro, at det Kendskab, jeg gennem denne Dagbog fik til hendes Forehavende, ikke paa nogen Maade har bidraget til dets uheldige Udfald.

Fosco.

FREDERICK FAIRLIES UDSAGN

Det er mit Livs store Ulykke, at man ikke kan lade mig i Fred. Hvorfor — spørger jeg ethvert Menneske — hvorfor plager man mig? Ingen svarer mig paa dette Spørgsmaal, og alle Mennesker vedbliver med deres Plagerier.

Den sidste Ondskab man har udvist imod mig, er at man forlanger jeg skal nedskrive mine Udsagn, Man forlanger, jeg skal huske Datoer. Det har jeg aldrig nogensinde kunnet før — hvordan skal jeg saa kunne det nu?

Jeg har spurgt Louis. Han er dog ikke gaa stor en Æsel, som jeg troede. Han husker Datoen, da Begivenheden fandt Sted, og jeg erindrer mig Personerne. Datoen var syvende Juli, og Navnet Fanny — en forfærdelig Person med knirkende Sko. Hun overbragte mig et Brev fra Marianne.

Efter min Mening er der intet, der stiller den menneskelige Egenkærlighed i saa skarpt et Lys, som den Behandling gifte Folk i alle Samfundsklasser byder de Ugifte. Som nu med mig selv. Jeg er saa hensynsfuld at forblive ugift, og min stakkels kære Broder, Philipp, er saa hensynsløs at gifte sig. Hvad gør han naar han dør? Han efterlader mig sin Datter. Hun er en sød Pige, men paalægger mig et forfærdeligt Ansvar. Hvorfor skal jeg i den Grad bebyrdes? Fordi jeg som ugift Mand er forpligtet til at befri alle mine gifte Slægtninge for deres Sorger. Jeg gør altsaa mit Bedste; jeg gifter min Niece med den Mand, som hendes Fa'r har bestemt for hende. Hun bliver uenig med sin Mand, og Sagen faar ubehagelige Følger. Hvad gør man saa med disse Følger? Man læsser dem over paa mig!

Det er ganske unødvendig at sige, at Mariannes Brev ligefrem indeholder Trusler imod mig. Alt muligt ondt skal komme over mit ulykkelige Hovede, ifald jeg tøver med at tilbyde min Niece Limmeridge House som Tilflugtssted.

Hvad Garanti har jeg for, at Sir Percival ikke bliver rasende paa mig og følger efter hende hertil? Jeg saa straks, at jeg stod overfor en Labyrint af Ærgelser og Ubehageligheder, og besluttede derfor at se Tiden lidt an. Jeg skrev saa til Marianne og bad hende først komme alene, for at vi kunde snakke om Sagen. Ifald hun kunde overvinde mine Betænkeligheder, vilde jeg med Glæde modtage vor kære Laura.

Tre Dage efter fik jeg et højst impertinent Brev fra et mig ganske ubekendt Menneske. Han navngav sig som vor Forretningsførers Kompagnon og meddelte mig, at han for kort Tid siden havde modtaget et Brev, hvis Adresse var skrevet af Miss Halcombe; men da han aabnede Konvolutten,

forefandt han til sin Forundring kun et Stykke ubeskrevet Brevpapir. Dette syntes ham mistænkeligt; han havde saa tilskrevet Miss Halcombe, men intet Svar faaet. Istedetfor nu at handle som en fornuftig Mand og lade Tingene gaa deres Gang, generer han mig ved at forespørge, om jeg kender noget til Sagen. Hvorfor forurolige mig, fordi han selv er urolig? Jeg skrev ham et Brev til ud fra dette Synspunkt; det var et af de skrappeste, jeg nogensinde har skrevet, siden jeg udfærdigede dette modbydelige Menneske, Mr. Hartrights Afsked.

Denne Skrivelse gjorde sin Virkning: jeg hørte ikke mere fra Advokaten. Det var maaske ikke til at undres over. Dog var det en bemærkelsesværdig Omstændighed, at jeg ikke fik noget nyt Brev fra Marianne, og at der ikke viste sig noget Tegn til, at hun vilde komme. Dette havde en brilliant Virkning paa min Sindstilstand; der var noget saa beroligende ved heraf at drage den Slutning, at mine gifte Slægtninge atter var kommen til Forstaaelse med hinanden. Fem Dages uforstyrret Ro bragte mig atter i fuld vigeur.

Den sjette Dag kom Forskrækkelsen. Der meldte sig en Herre hos mig, min ækle Søsters udenlandske Gemal, Herr Fosco.

Hans Tilsynekomst forskrækkede mig. Han var saa stor som en Elefant. Jeg troede han vilde faa Gulvet til at ryste, saa mine Kunstgenstande væltede. Min Frygt var dog ugrundet. Han var iført en Sommerdress, der afgav et højst forfriskende Syn; hans Væsen var charmant — og havde et fortryllende Smil. Mit første Indtryk af ham var alt i alt gunstigt. Det vidner ikke om noget skarpt Blik hos mig, hvad det Følgende vil bevise, men jeg er jo af Naturen en aaben, frimodig Mand og tilstaar det gerne.

»Tillad mig at forestille mig for Dem, Mr. Fairlie,« sagde han, »jeg kommer fra Blackwater Park og har den Ære at være Fru Foscos Mand. Behag derfor ikke at betragte mig som Fremmed, — men bliv ganske rolig siddende.«

Mit Æresord paa det!

»De er meget venlig,« svarede jeg, »gid jeg var i Stand til at staa op. Behag at tage Plads.«

»Jeg er bange for, at De idag har det meget daarligt,« sagde Fosco.

»Ikke værre end sædvanligt,« svarede jeg, »jeg er kun et Bundt Nerver, som man har iklædt menneskelig Skikkelse.«

»Jeg har studeret mange forskellige Ting,« bemærkede nu dette deltagende Væsen, »og blandt andet Nerver. Tillad mig at gøre Dem et Forslag: maa jeg foretage en Forandring af Belysningen i Deres Værelse?«

»Gerne, blot De ikke lader Belysningen falde paa mig.«

Han gik hen til Vinduet. Hvor forskellig han var fra vor kære Marianne! Saa hensynsfuld i alle sine Bevægelser!

»Lys,« sagde han i denne ubeskrivelig behagelige, beroligende Tone, der er saa velgørende for Syge, »Lys er Menneskets første Fornødenhed. Lys er et Nærings- og Helbredelsesmiddel. De kan ligesaa lidt som en Blomst eksistere uden Lys. Pas nu paa. Her, hvor De sidder, lukker jeg Vinduesskodderne, for at mildne Belysningen for Dem. Der, hvor De ikke sidder, trækker jeg Rullegardinet i Vejret og indlader den styrkende Sol. Paa den Maade faar De Lys, uden at det generer Dem. Lys er en Forsynets Gave. Men De betragter Forsynet med et vist Forbehold. Bær Dem ad paa samme Maade overfor Lyset.« —

Dette syntes mig meget overbevisende, og jeg var ham taknemlig for hans Anvisning.

Nu bad han mig undskylde, at han maatte gøre mig en Meddelelse.

»Gør det med Forsighed, hvis det er nogen ubehageligt,« bad jeg og lukkede Øjnene. »Er nogen død?«

»Død!« udbrød Fosco med sydlandsk Heftighed. »I Himlens Navn, hvad har jeg sagt eller gjort, som kan faa Dem til at anse mig for Overbringer af et Dødsbudskab?«

»Undskyld mig,« svarede jeg. »Men jeg har gjort mig til Regel altid at forudse det værste. Slagets Kraft brydes, naar man møder det paa Halvvejen. Jeg er meget lettet ved at høre, at ingen er død. Drejer det sig om Sygdom?«

Jeg aabnede Øjnene og saa paa ham. Var han gul i Ansigtet, allerede da han kom, eller var han først bleven det i de sidste Par Minutter?

»Ja, desværre, Mr. Fairlie, det drejer sig om Sygdom.«

»Hvem er syg?«

»Til min store Sorg er det Miss Halcombe. Maaske var De forberedt herpaa, da hun ikke har besvaret Deres andet Brev?«

»Er der Fare paa Færde?«

»Tilstanden er alvorlig. Miss Halcombe blev for nogle Dage siden gennemblødt af Regnen; hun blev stærkt forkølet og har en heftig Feber.«

»Det er vel ikke smitsomt?« spurgte jeg forfærdet.

Han forsikrede mig, at jeg i saa Henseende kunde være rolig; men man ved jo, hvad den Slags Forsikringer betyder.

»Undskyld mig, men min Tilstand taaler ikke lange Samtaler,« sagde jeg, »hvad skylder jeg Æren af Deres Besøg?«

Det var mit stille Haab, at dette tydelige Vink skulde bringe ham ud af Ligevægt, saa at han forlod Værelset. Men jeg skuffedes. Han blev kun endnu mere familiær og paagaaende.

»Jeg har en dobbelt Hensigt med mit Besøg,« fortsatte han. »For det første vil jeg gerne udtrykke min Beklagelse overfor Dem i Anledning af Uenigheden mellem Sir Percival og Lady Glyde. Jeg er jo Sir Percivals bedste Ven, er — gennem mit Ægteskab — beslægtet med Lady Glyde og har været Øjenvidne til alt, hvad der er foregaaet i Blackwater Park. I denne tredobbelte Egenskab taler jeg med en vis Autoritet. Og jeg underretter Dem herved om, Sir, at Miss Halcombe i sit Brev til Dem ikke har overdrevet. Jeg tiltræder i et og alt hendes Forslag: en foreløbig Adskillelse mellem de to Ægtefæller. Saasnart alle Tvistighederne er bragt ud af Verden, skal jeg nok faa Sir Percival bragt til Fornuft.

(Fortsættes.)

Forlov= elses-ringe
14 Karat fra 7 Kr., 18 Karat fra 10 Kr.
Th. Halgreen, 34 Gothersgade
lige for Regnegade.

P. A. Fischer's
Farve- og Fernisfabrik.
Stengade 10—12. Telefon 952.
Detailsalg af alle Malervarer færdige til Brug, til Dagens billigste Priser.

HERMAN JUST's
Pariserfarveri og kemiske Tøjrensnings-Anstalt.
Hele Dame- og Herregarderober renses og farves uden Opsprætning. Specialitet: Gardin og Møbelstoffer. Dekartering af Dame- og Herrestoffer.
Pustervig 3. Tlf. Byen 1537 y. **Raadmandsgade 2.** Tlf. Taga 113.

Kontortid: Kl. 11—3, samt Mandag og Onsdag 5—7, Fredag 6—9.
Aaboulevard 16.
Tlf. Nora 2812.
Tilkendegivelser og alle Oplysninger sendes gratis.
Enhver kan blive Medlem.

Tandlæge Edv. Møller,
Købmagergade 30, 2.
udfører enhver Tandbehandling til smaa Priser. Samvittighedsfuldt Arbejde. Bedøvelse hele Dagen. Konsultationstid 10—3½, 6—7 Eftm. og 10½—12 Søndag. Telefon 8181.

W. Bähncke & Co.
Assurance.
Niels Juelsgade 3.
Telf. Central 128 og 129.

Wilsons Gummivarelager
12, Gothersgade 12.
Alle Sygepl.-Artikl. sendes mod Efterkrav. Ill. Katalog

Under Fanerne —

Tegning af OLUF NIELSEN.

Stauning.

12 Sonetter til Maren

af *Søren Vibjerg.*

I

Saa svandt, saa svandt den lange Dag omsider,
og Solen gik sin Vej, og det er Nat —
nu jeg dybsindig Penneskaftet bider
og digter til min søde, lille Skat,

til Dig, min *Maren*, ak, hvor langt fra *Søren*,
som Dig saa trofast elsker udi Løn!
— Ak, husker Du, din Fa'r mig viste Døren,
fordi jeg kun var »Bitte Madses« Søn?

Men ak, min Elskov viser ingen Døren;
den brænder i mit Hjærtes indre Kammer,
og før man slukke skal dens hede Flammer,

det sværger jeg, saa sandt mit Navn er Søren,
før vil jeg stille al min bitre Kummer
i Bølgen, hvor den allervredest skummer!

II

Ak nej, jeg kan Dig aldrig, aldrig glemme,
jeg mindes grant hver levet Elskovsstund,
jeg hører i hver Krog din Englestemme
og drømmer kun om Dig i Nattens Blund!

Hver Aften gaar jeg ned i »Madsens Kælder«,
forstaar Du, det er saa'n en Slags Kro;
Madammen der har gode Frikadeller,
og dette er min Livret, ved Du jo.

Men ak, hvad er Alverden Frikadeller
mod det at slutte Dig i mine Arme,
at føle din jomfruelige Varme!

— Jeg slider, slæber, som en Hest jeg træller!
Din Fa'r har een Gang haanligt vist mig Døren;
den Dag er nær, han *aabner* den for Søren!

EUROPAS SMILEBAAND

— Det är mig en gåta, att din man aldrig är ute om kvällarna.
— Kära du, den gåtan har jag nyckeln till.
(»Søndags-Nisse«.)

»Lohengrin« i moderne Indstudering.
—: »Jeg hilser Dig, min Hydroplan.«
(»Lustige Blätter«.)

— Har fröken Simplicissimus?
— Nä—ä, jag har bara lite snufva.
— Men, frökan lilla, Simplicissimus är namnet på en tidning.
— Jaså, jag trodde det var ett latinskt namn på något som jag hade.
(»Strix«.)

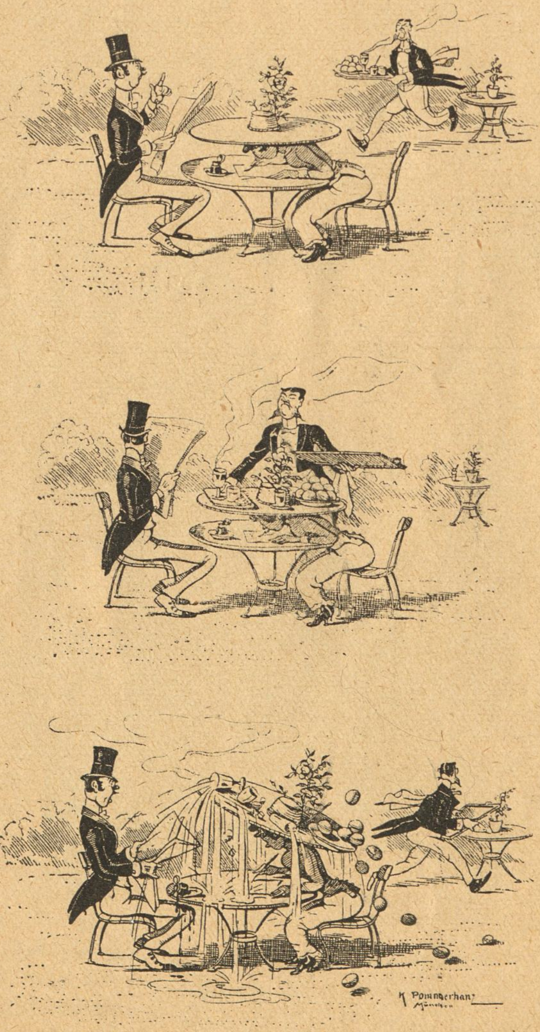

Tilgivelig Fejltagelse!
(»Meggendorfer Blätter«.)

Af C. B. Møller & Co.s Cigaretter fremhæves:

Rose No. 101 og 102	15 Stk.	10 Øre.
Monaco, oval, Kork	10 -	10 -
Sherrys No. 3, stor, Kork	10 -	25 -

Rød Indmad

64

Mindeudstilling fra fireogtreds,
Bøsser, Kanoner og Bras uden Ende,
Officersportrætter i hundredevis —
men hvor er „de menige" henne?

Straalende Fester for fireogtreds,
Møde saagar i vort største Theater,
der ævles og bavles — Øjet bliver vaadt —
„Hurra for de gamle Soldater!"

Prægtige Minder fra fireogtreds!
Talerne præker med bævende Stemme,
men undgaar bestandig de tusinde Ting,
som Folket har bedst af at — glemme.

Vel mødt, J gamle fra fireogtreds!
De menige var der nok skralt med Plads til,
men Officererne — Gudskelov —
havde Anders Jensen „Palads" til!

Naa, nu skal vi ha' ny Postkasser ganske frit anbragte rundt om paa Gaderne. De bli'r vel praktiske?

— Ganske *enestaaende*.

Jeg er ikke sikker paa, at det er en god Jde at indskrænke Frederiksbergs Politi, netop nu da Lorry Feilberg slipper alle sine „Sufragetter" løs.

— Nej, det er jo rigtig! Han har berøvet alle „Operettens" Kvinder Stemmeretten.

Sorø.

Her er stor Diskussion i Anledning af, at en Kone ved en Fejltagelse puttede sine forlorne Tænder i Kakkelovnen, og Forsikringsselskabet vil ikke betale hende Erstatning, fordi Tænder og Glasøjne ikke er »Løsøre«.

— Naa, men hvis hun nu har kunstige Øren? *Det* er da *Løsøre*.

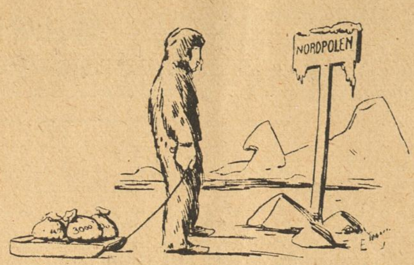

Amundsen har maattet opgive sin Nordpolsekspedition paa Grund af Pengemangel.

Det kan jeg ikke forstaa. *Deroppe* er der da ingen Anledning til at give Penge ud!

Aabent Brevkort.

Hr. Redaktør!

Har De vaaren paa Charlottenborg? — Den er Spøg — hva'? ikke? Selvfølgelig har et saa blufærdigt Mandfolk, som De er, ikke set ham den gamle Peter Job. — For os ældre Gentlemænd er det naturligvis et rent Tivoli at se paa, men for unge, anstændige Redaktører og unge, uskyldige Damer og gifte Folk med Bivogn er den lige Spøg nok. Forresten kender jeg nok Peter Job, han er Skruebrækker i Frihavnen og bor tilleje hos Madam Svendsen i Vognmagergade. Han er nemlig nøgen Model ved Siden af. —

Havde Thorvaldsen levet havde han »hugget« ham. Nu er Peter Job bleven meget storsnudet paa det. Folk taler jo kun om Ejnar Nielsen og Peter Job, og Peter Job har sagt sit Værelse op og flytter hen til sin Forlovede, Dagmar Nielsen i Grønnegade. Være Skruebrækker, forlovet og nøgen Model paa en Gang, maa sgu' være en Jobspost. Det var forresten Peter Jobs Kæreste, Dagmar, der sad Model til »Frøen«, saa de staar jo — eller rettere sidder godt til hinanden. Jeg tror nu alligevel, De skulde gaa ind og se paa Job paa Søndag, Hr. Redaktør, saa er der »Damedag«.

Deres blufærdige
Kresjan Blegdam.

[13]/4. De kvindelige Politibetjente, som vi nu endelig faar, vil Eugen sætte til at formane de uartige Uf-Piger. Han skulde s'gu hellere sætte dem til at indvirke paa Mandfolkene — en halv Time i Enrum med en Panser som ovenstaaende kunde da gøre den værste Udhaler tam for lange Tider!

Literatur og Damebukser.

— Gyldendal agter at sælge sine Bøger gennem Vet & Wessels Udsalg.

Mel.: Det var paa Frederiksberg. (Forkortet).

I den gamle Gyldendal
Tror jeg nu det spøger.
Bøgerne paa Hylden Kval
Volder dem, — de Bøger.
Mellemhandlerne de vil
Stryge helt, oh Rædsel!
Gyldendalskes Fremtidspil
Det er Vet og Wedsel.
Det var paa Gyldendal
En Dag i Maj,
At Peter Nansen sa'e
Gu' gør vi ej,
Vil Folk ha' Literatur
Paa denne Jord,
Saa maa de købe den
I Magasin Du Nord!

Altsaa, nu herefterda's
Skal man købe Bøjer,
Sammen med Alverdens Bras,
Hat og Kjoletøjer.
Sammen med en Barneble
Kan man hurtig klare
Bøger af Johannes V.,
Gustav Wied-evarer.
»Det var paa Frederiksberg«
»Af Oehlenschlær« —
Og et Korset i rødt
Det faar man dér.
Ak! »Palle Rosenkrantz
Er stukket a'« —
Men Tangobukser har
Vi dog i Da'!

R. R.

Pokker osse! Alle de Herrer, der har bygget Kongens Villa paa Skagen, har faaet en Orden. Men jeg, der har lagt W. C. ind — jeg har ingenting faaet!

Poul Reumert gjorde nok kun betinget Lykke som *Per* Gynt.

— Aa, ja. Han lignede hverken Per eller *Poul*.

Hvergang man saa paa Chanteloup,
ens Hjærte gav et lille Svup,
og mens det isned sødt i Blodet,
stod baade han og vi paa Ho'det.

Næste Gang, mine Damer og Herrer, kommer *Ravnens 1. Majnumer!* Det bliver helt igennem *dejligt!*

Gaa kun til en samvittighedsfuld **Specialist** Fineste Tænder, billigste Pris.
Hele Tandsæt 16—28 Kr., enkelte Tænder 1 Kr., alt med Garanti. 18 Aars Praksis
Telefon Byen 1103 x. **JØRGENSEN BILLE,** Gothersg. 3 (ved Kg. Nytorv)

A. Th. A. Det lille Kunstværk skal nok faa Foretræde i vore Spalter.

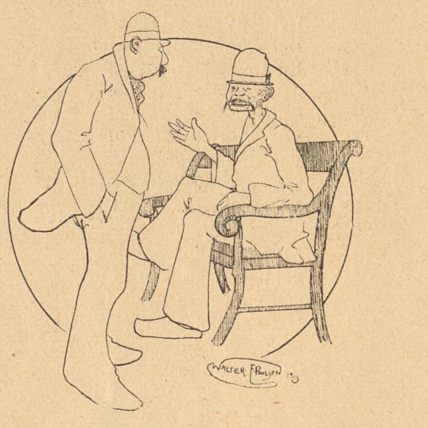

— Du, Bastian, va' er alkoholfrit Øl for no'et?
— Dit. — Dryplod, de' er no'et Øl, som man ikke bliver fuld a' aa' drikke.
— Saa? Jamen hvorfor Fanden drikker man det saa?

Walter Poulsen. Sa' De »Dryplod«? Det er det mærkværdigste Skældsord, vi har hørt i de sidste to Sæsoner. Nu skal vi se, om det bliver populært.

En Mand (kommer ind i en Købmandsbutik): »Har De god Snustobak?«
Købmanden: »Ja, udmærket.«
Manden. »Saa lad mig faa et halvt Kilo Sukker til min Kone, og giv mig saa en Pris for Handelens Skyld.«

Kaj K., Rudkøbing. Det er den eneste af Deres Vittigheder vi har sat *Pris* paa — men rigtignok ikke nogen *stor!*

Højstærede *Th. Jørgensen.* Vittigheder om »tapper« og »Øltapper« maa De ikke vente at faa optaget i »Ravnen«.

Kære *L.*, Horsens. Tak for Deres Trofasthed; men den sidste Tegning er altfor stor og indviklet, og den vil helt forsvinde ved at blive nedsat i Størrelse.

P. Olsen, Hellerup. Af Deres »Vaardigt« hidsætter vi sidste Vers:

Med Arme og Ben nu Hiv og Sving
Vi sikkert opnaar vidunderlige Ting.
Alt sætter Vaaren i Harmoni
Og stemmer Sindet til Poesi.

AGGERBECKS ÆGTE FINE · IRIS ·
forfiner-forskønner-bevarer Huden.
Alles Yndlingssæbe
Stk. 25 Øre

Aftenstemning.
(Mel.: Underlige Aftenlufte)

Under Løvet alt saa stille,
paa en Bænk et Par saa fro.
Han er tynd og ganske lille,
mens hun gælder mindst for to;
svulmende er hendes Barm.
Ømt de sidder — Arm i Arm.
Bækken risler — kælne Miner.
Amor smiler — Maanen griner.

»Elskte se hvor Aftenskæret
lyser over Mark og Vej. -
Aah — jeg mister næsten Vejret,
saadan som Du klemmer mig,«
— hvisker han saa ømt og bly. —
Maanen kryber bag en Sky,
lukker der det ene Øje,
nu skal den sig ret fornøje.

Pludselig hun frygtsomt skælver,
gyser gennem hvert et Lem.
Barmen ud og ind sig hvælver,
Taarerne de bryder frem.
Kærligt trøster han: »Min Tøs!
Gud velsigne Dig — Du nøs.«
Hun den Foraarsaften føler,
man sig grumme let forkøler. *H. G. C.*

Kære *H. G. C.* Mindet om *Christian Winther* blev levende for os, da vi læste Deres »Aftenstemning«.

Han: Hvad skal vi have til Middag?
Hun: Lammesteg.
Han (begejstret): Intet er bedre end Lammesteg!
Hun: Jo, Lammesteg er bedre end »Intet«!

H. J. Sikke noget sjovt noget, de to Mennesker kan gaa og sige med Munden!

— Hvem er den opmærksomste i Klassen, spurgte Præsten. Han var paa Besøg i Landsbyskolen.
Læreren (lidt forlegen): — Jeg tænker, det maa være Morten; han bringer mig altid i November Maaned en Gaas og en Kage til Jul.

Kære *Robert L.*, Kløverbladsgade. I Anledning af Deres Forespørgsel, om der bliver Honorar for ovenstaaende Vittighed, indkaldtes hele »Ravnen«s Redaktion til en ekstraordinær Generalforsamling med Deres Sag som eneste Dagsorden. Efter tre Timers hidsig Debat, hvor *Storm-Petersen* var alene om at tale Deres Sag, gik Forespørgslen til Afstemning, og med 46 Stemmer mod 1 (Storm-P.) blev Deres Krav forkastet.

G. A. Andersen, Aarhus. Ikke morsom nok!

Københavns Tilskærer-Akademi Nørrevoldg. 42.
Katalog over Tilskærekursus og Tilskæring af Mønstre sendes paa Forlangende.

Schulstad Ludvigsen Maltet Brød
Giv Agt paa Varemærket

Villaby ved Emdrup.
Et Areal ved **Emdrupvej** sælges i Parceller paa 1400 à 1500 Kv. Al. **Billig Pris og lille Udbetaling** (1/10). Bebyggelse kan finde Sted straks. Ingen Udgifter til Vejanlæg. — Paavisning af **Jordbruger Røpke,** Villa »Kirstine« ved Krematoriet, Tlf. Søborg 132.
Nærmere ved **Overretssagfører Axel Guthmann, Vestervoldgade 96.**

Husk,
at Ansøgninger om Understøttelse til Ophold paa Arbejderhøjskolen i Esbjerg skal indgives til Skoleraad eller Magistrat inden Udgangen af April.

Den ene Herre (til den anden): Du — sikken et Par Telefonstolper!
Damen (vender sig): De kunde vist lide at faa Forbindelse med Centralen.

S. H. J. Vi vil nøjes med at foreslaa: Afringning!

Aften.

Naar Dagens sidste Lysning dør,
og fast om Byen trykker
sig Aftentaagens tætte Slør
i lange, sære Skygger;
da lukker han sin Værkstedsdør,
som Slut paa Dagens Møje
og drikker sig af Glæde ør
— helst i et Kvindeøje!

Chr. Vig-Meyer.

Storm-Petersens „Levende Billeder". XVII.

(Fortsættes.)

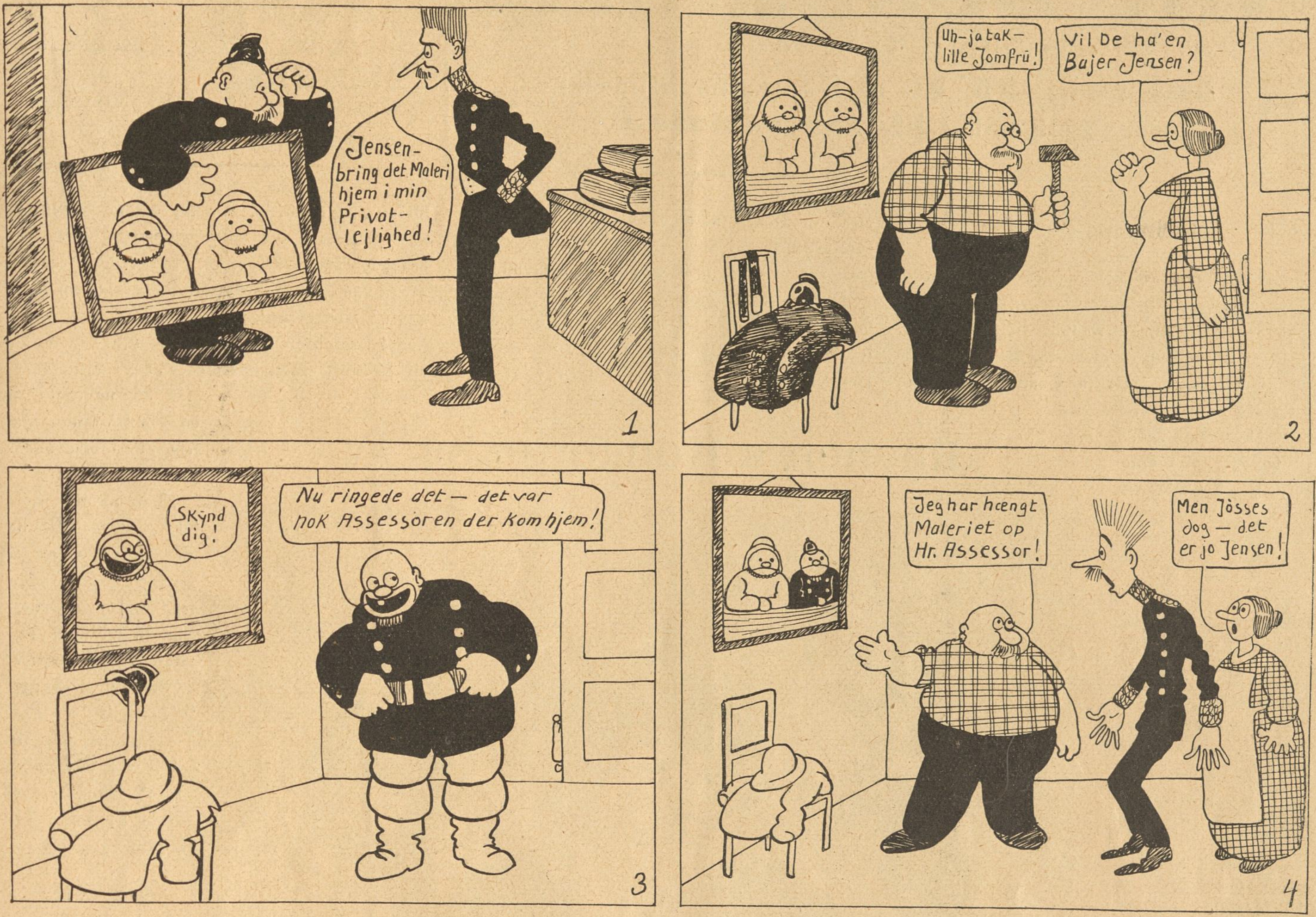

Vanens Magt.

En ivrig Automobilist, som daglig havde kørt med sin »Bil«, var tilsidst bleven ked af den Sport og fik byttet sit Køretøj med en Motorbaad. Første Dag, da han er ude med Baaden, vender han drivvaad hjem til sin Kone, som forfærdet spørger, hvad der er sket?

— Jo, pludselig som jeg sejlede, kom der noget i Vejen med Motoren, og inden jeg fik tænkt mig om, var jeg, af gammel Vane fra Automobilturene, sprunget over Bord for at se efter under »Bilen«, hvad der var i Vejen med den!

Røg.

— Ja, kære Doktor, hvad De dèr fortæller om Nikotinens Virkninger, passer ikke ganske. Jeg har f. Eks. en Onkel, der daglig ryger 12 svære Cigarer, og han er omtrent 90 Aar. Og en Broder af mig, der i sit hele Liv ikke har røget, blev kun 6 Maaneder gammel!

Han var med!

En ung Japaner, der er ansat ved det japanske Gesandtskab, er en Aften gaaet ud paa Vesterbro for at se lidt paa »Livet«. Han havner omsider paa en bekendt Natkafé, hvor man ikke forstaar hans Sprog, og flere af de lidt medtagne Gæster søger forgæves at gøre sig forstaaelig.

Saa rejser en ældre, let anløben Student sig greben af en lys Idé.

Han gaar forholdsvis lige hen til Japaneren, slaar ham paa Skulderen og raaber:

— *Harakiri! Harakiri!*

Fra Badestedet.

Herren: Jeg skal hilse Dem, min Naadige! Kan De gætte fra hvem?

Damen: Fra Grev Katin?

Herren: Nej.

Damen: Fra Baron Rosenblad?

Herren: Nej.

Damen: Assessor Møller?

Herren: Nej.

Damen: Dr. Nielsen?

Herren: Nej, jeg kan se, De gætter det ikke, jeg skal hilse Dem fra — *Deres Mand!*

I Forlegenhed.

Fabrikanten (for sig selv): Nu har jeg for de ringere Sorter Betegnelserne: »Prima«, »Ekstra-Prima«, »Superior« og »Ekstra-Prima-Superior«. Hvis jeg nu blot vidste, hvorledes jeg skulde betegne *de bedre Sorter?*

Centrum!

Konen: Jeg kan ikke begribe, efter hvem Sidsel har sin rappe Mund. Efter *mig* er det sandelig ikke!

Manden: Nej, Du har jo din endnu!

Rap i Svaret.

— Hør, min Dreng, hvor kan det være, at Du er rødhaaret?

— Jo, ser De, det var forleden Dag, da min Mo'r vaskede mig, saa glemte hun at tørre mig, og saa gik Haaret hen og rustede!

Gift Dem aldrig

før De har besøgt mine 4 Møbelmagasiner

Adelgade 80, 86 og 87 (ligefor Sølvgade)
samt Østerbro-Afd.: **St. Jacobsplads 6.**

A/S H. MATZEN
REPRODUKTIONSANSTALT
LEVERER
DE BEDSTE
CLICHEER
KØBMAGERGADE 22
HJ. AF SILKEGADE
KØBENHAVN K.
TELEFON № 7057.

Leverandør
af
Clichéer
til
„RAVNEN“

Skæbnens Ironi.

For at kunne skaffe sig de nødvendigste Fornødenheder solgte en fattig Maler sin smukke lange Kunstnermanke til en Frisør. Med „maskinklippet“ Hoved og Haanden fuld af Mønt kom han til en Tombola, og han fik Lyst til at prøve sin Lykke. Han købte Numre for alle sine Penge og vandt en Kam.

Fredet.

Paa en herværende finere Restaurant gjorde en yngre lapset Københavner en Del Opsigt ved sin Paaklædning og sine Manerer. En Herre, som sad ved et Bord i Nærheden af ham, blev ved med at stirre paa ham.

Pludselig styrter den unge Mand hen til Herrens Bord og præsenterer sig som Hr. Vibe, idet han opfordrer til en Duel.

— Det skulde have været mig en Fornøjelse, svarede Herren rolig, men desværre er den Fugl fredet i denne Tid, saa man har jo ikke Lov til at skyde den!

Naa, Tak!

Fruen: Hvorfor ser du saa melangtrist ud i Dag, Petra? Er Kæresten rejst bort?

Petra: Næ, jeg tror da ikke, at de er rejst alle fire!

Fejl paa begge Sider.

I Vorbasse ved Vejle har i flere Aar boet en Bondemand, der laa i evig Riv med sin Kone, indtil de ved Juletid i Fjor endelig blev enige om, at det bedste de kunde gøre var at blive skilt saa snart som muligt.

Da Beslutningen var taget, kørte de sammen til Præsten i Vorbasse, en mild og kærlig Herrens Tjener, der alle Dage havde holdt paa, at hvad Gud har sammenføjet, skal intet Menneske adskille. De fik straks Foretræde hos Præsten, der rolig paahørte deres Andragende om Skilsmisse og derpaa forsøgte alt, hvad forsøges kunde, for at faa en Forsoning tilvejebragt.

Bondemanden var imidlertid ikke til at tale til Fornuft. Han opremsede alle Konens daarlige Egenskaber, og da han langt om længe hørte op at snakke, sagde Præsten:

„Hør nu min gode Mand. Tror De nu ikke ogsaa, at der er Fejl paa begge Sider,“ hvorpaa Bondemanden uden et Secunds Tøven svarede:

Fejl paa begge Sider, jo, det skal De Fanden gale me' ha' Ret i. Kællingen har jo ikke Spor af Facon hverken for eller bag.

„Ravnen“s Kongerække. IV.

Tegning af ANTON HANSEN.

Muhamed V Kahn, Sultan af Tyrkiet.

— Det er i Grunden pudsigt: — Naar en Røver overfalder en Mand og stjæler hans Uhr og Pung, saa bliver Røveren dømt og straffet af „Retten“. — Naar en Nation overfalder en anden Nation, finder „Retten“ det ganske i sin Orden, at den overfalne maa aflevere baade Uhr og Tegnebog!

Det sete afvænger —

En Kone kom ind til en Smørhandler med en Krukke Smør, hun paa ingen Maade selv kunde anvende, da der var faldet en død Mus i den. Om han nu ikke vilde lade hende faa en anden Krukke. „De, der ingen Ting ved, kan jo godt spise Smørret,“ føjede hun til.

„S'gerne!“ sagde Købmanden og gik ud i Bagbutiken, æltede Smørret om i en anden Krukke og gav den til Konen, der henrykt gik hjem og lod sig det smage.

Praktisk.

Onklen: Er det virklig sandt, at du har Gæld, Theodor? Hvor meget drejer det sig om?

Nevøen: Aa — saa meget som Du i Øjeblikket kan undvære, kære Onkel!

Tegning af G. Albertus.

— Tænk, søde Carl, der kunde nemt være sket en forfærdelig Ulykke! Der var en Blikkenslager, der faldt ned fra fjerde Sal — lige ved Siden af »Delle«!

AALBORG OG A. BRØNDUM & SØN's AKVAVITTER.

AF **A. C. MEYER.**

Jeg blev ikke Præst. Det kom sig af, at Studeringernes Vej er belagt med Kronestykker, og der var et langt Spring fra Kælderen paa Fælledvejen til den fløjlsklædte Prækepult. Da Valget saa stod mellem alt andet i den vide Verden, hvortil der kun kræves almindelige Skolekundskaber, gik jeg til Maskinbyggeriet. For, som min salig Inspektør sagde, i denne Verden kommer al Ting mere og mere til at gaa ved Maskine. Følgelig burde dette være mig et Fingerpeg.

Jeg kom i Lære hos en Symaskinefabrikant K. paa Gammelholm. Vi var 6 Lærlinge dér, og blandt dem traf jeg til min Glæde Skomagersønnen og Skolekammeraten Ferdinand, med hvem jeg havde »pjækket den«, naar vi skulde til Svømning ved Kigkurven. Vi to sluttede snart et fortroligt Venskab, der strakte sig langt ud over Arbejdsdagen

Fabriken havde to Værksteder, paa 2. og 3. Sal i en Bagbygning i Peder Skramsgade, vis à vis den gamle botaniske Have, hvis Klokker jeg har hørt ringe Besøgende ud. Lærlingene fik efterhaanden alle Plads paa 2. Sal for at kunne være under umiddelbar Opsigt af Værkføreren eller Bogholderen, som havde Kontor ved Siden af Værkstedet. Det var en køn Samling Slubberter, som i ubevogtede Øjeblikke fandt paa allehaande gale Streger.

Min første Livsgærning paa dette Strøg af Tilværelsen var at trække Svinghjulet til en Fræsemaskine. Senere kom man til Skruestikarbejde og blev saadan paa en Maade *cand. fil.*, og endvidere beordredes Drengene skiftevis til at hjælpe en eller anden Svend med at træde Drejebænk.

Efterhaanden som vi Drenge groede fast til den nye Jordbund og delvis var overladt til os selv, begyndte vor Frispas. De hvide Værkstedsmure pyntedes med Sentenser og Slagord, og man gik forsøgsvis frem i Retning af at lave Fest med de Foresatte.

Fabrikanten, som var Tysker, kaldte vi »Fatter«. Da han beskæftigede sig meget med den rent merkantile Side af Forretningen, kom han ikke hver Dag paa Værkstedet. Hændte det, fløj vi hver til sit og viste stor Arbejdsiver. »Fatter« tog saa nu og da nogle Strøg med en Fil efter at have lagt en veltygget Cigarstump fra sig paa Filebænken. Saasnart han fjærnede sig sammen med Værkføreren, blev Cigarstumpen uvægerlig dyppet i Filspaaner, og naar »Fatter« kom igen, var det ham fra første Færd en Gaade, at hans Cigar kunde se saadan ud. Han fik dog snart Mistillid til sine »Drenger«, og da hans Øjne en Dag mønstrede Lokalet fra Gulv til Væg, opdagede han de forskellige Udtryk for poetisk og kunstnerisk Snille, som prydede Væggene. Det satte ham i et meget ondt Lune. Han lovede at »dreje Næsen om i Nakken« paa den, der fortsatte med disse Unoder.

Tegning af Helgo Jørgensen.

Den sidste ny Karikatur af A. C. Meyer.

Advarslen virkede ikke tilstrækkelig stærkt, saa meget mindre, som Værkføreren, hvem vi kaldte »Bar«, ikke havde nogen haard Haand og ofte var borte paa Grund af Sygdom. Saa overtog Bogholderen Tilsynet. Han var Taktiker og gik med Galoscher, naar han inspicerede. Af den Grund kaldte vi ham »Gummiben«.

Han lukkede Værkstedet op om Morgenen og stillede Værkstedsuhret. Men da det kunde irritere en eller anden af Slubberterne, at der var saa længe til Frokost, fik Uhrviseren et Skub fremefter. Da »Gummiben« opdagede dette, tog han hele Korpset i Forhør for at finde Ophavsmanden, men forgæves.

Hvilken Ungdom! Skønner jeg Ret, har den ikke været anderledes den Gang end nu. Der bor en Lømmel hos enhver ung Mand i Alderen fra Konfirmation ttl Ringforlovelse. Og naar denne Ungdom ikke holdes i Ørerne, hitter den paa gale Streger. Jeg var endda en af de frommeste i Koret. Saa kan man jo tænke sig, hvorledes de andre har taget sig ud.

Jeg skal fortæle lidt om nogle af dem.

Min specielle Ven Ferdinand spillede fortræffeligt Violin og var i det Hele en talentfuld ung Mand, Han komponerede flere Musikstykker, af hvilke ét, »Nordisk Festmarsch« endogsaa blev sendt til Balduin Dahl, Dirigenten i Tivolis Koncertsal. Der naaede det ikke til Udførelse, men til Gengæld holdt vi Drenge Generalprøve paa Værkstedet, midt i Arbejdstiden, spottende alle de Hensyn, vi skyldte Jern og Staal. Vi forstod altid at vælge et belejligt Tidspunkt.

Fortsættelse: I Ungdommens Vaar.

HANSONS STEMPELFABRIK TF. 354 · NYØSTERGADE 2
MÆRKEPLADER
Signeter, Dørplader, Haandtrykkerier, Brændejern, Numeratører, Perforérer.

M. Thomsens Bogbinderi,
Aarhus, anbefales.
Telefon 2065.

MULLERS HOTEL
(L. PRÆSTMARK).
Café, Restaurant og Billard.
Telefon 3558.
Diner à 1 Kr. o Middag à 50 Øre.
Nørre Farimagsgade 55.

Hygiejne, Sygepleje, Toilet og Barber Artikler.
Illustreret Katalog tilsendes m. 10 Øre t. Porto
Forretningen grundlagt 1900.
Depotet „DISKRET“
Afd. R., Prinsessegade 49, Kbh C.

Arbejdernes Forsamlingsbygning,
Aarhus.
Store og smaa Lokaler til Selskaber og Foreninger.
Restauration. Billardsalon. Telefon 2728.
S. M. Mikkelsen.

PIANOER
i Leje 4-6-8-10 Kr. mdl.
Ved senere Køb godtgøres den betalte Leje.

HARMONIUMS
3-4-6-8-10 Kr. mdl.
Ogsaa for Udenbyesboende!
Frederiksborggade 36, Kbh.
Egen Piano- og Orgelfabrik
København
Winther

Køb RAVNEN

Mælkeriet Enigheden.
Telefoner 2146 & 6270.
Vore 54 Vogne kører overalt i Byen.

GEORG C. MØLLERS EFLGR.
HOVEDKONTOR: Vimmelskaftet Nr. 42, 2. Sal. (Yorks Passage.)
Telefoner: 913, 1124, 7980, 3313.
LAGER: Badstuestræde 9—11. Fiolstræde 12—14. Kongens Nytorv 8.
Vinkyperens Telefon: 6351. Byen 1722 x.

Spar Penge
Køb Senge hos NOLFI der varer længe

Spiralsenge fra 7,00.	Divaner fra 15,80.
Pufsenge fra 12,00.	Kommodes.
Jernsenge fra 3,50.	Sofasenge med Plyds 25 Kr.
Barnesenge fra 6,00.	Chaiselonguer

Puder, Dyner, Vat, Divan og Uldtæpper billigst og bedst
GRIFFENFELDTSGADE 50—50 A
Telf. Nora 1533 y.

Glem ikke at se til Dyrene!

„Blomsterbazaren“
Nørrebrogade 207 o Tlf. Taga 205
Smagfulde Kranse og Buketter sendes overalt i Byen
Specialitet: Foreningskranse.
Prompte Ekspedition.
Ærb. *E. Rosendal.*

Brug
Worning & Petersens
Xeroform-Sæbe
faas overalt
à 25 Øre pr. Stk.

Udgaar hver Torsdag. Abonnementspris: 1 Kr. 25 Øre Kvartalet, 10 Øre om Ugen. Enkelte Numre udenfor København og paa alle Jernbanestationer 15 Øre. Abonnement kan tegnes i København i Nørre Farimagsgade 49, Stuen, og i Provinserne paa samtlige Postkontorer og hos Boghandlerne. Annoncer modtages paa Kontoret, Nørre Farimagsgade 49, Stuen. Telefoner Central 1395 og 7495. Udgivet af socialdemokratiske Foreninger. Clichéer ved H. Matzens Reproduktionsanstalt.
F.E. BORDING KØBENHAVN.

Storm-Petersen som Alvorsmand.

Dødens Legetøj. Tegning af R. Storm-Petersen.

Redigeret af AXEL WESSEL

RAVNEN

Nr. 18. Torsdag den 30. April 1914

Tegning af HARRIET FISCHER-CLAUSEN.

Skøn Valborg! Vi hilser Dig, solgyldne Mø,
Paa hvis Bud der gror Blomster paa Fjælde.
Bred ud dine Arme over Land, over Ø,
Saa Sundhedens Kilder maa vælde.

Bring Sollys og Lykke til Fattigmands Vraa
Og giv Rødme til Børnenes Kinder.
Naar Du paa din Guldharpe Strængene slaa,
Den Vinternats Mørke forsvinder.

Andels-Anstalten TRYG.

De Forsikredes eget *kooperative* Foretagende.

Største Nytegning i Norden.

TRYG er særlig anlagt for ugelønnede og mindre Bemidlede.

TRYG styres og ejes af de Forsikrede selv.

Alle *bør derfor livsforsikres i* TRYG.

Spis Middag
Kl. 12-2 el. Kl. 3-6. Rosengaarden 14.
Kbhvn.s Tjenestepigeforenings Fagskole.

Forsamlingsbygningen
Rømersgade 22.
Telf. 1310. *Chr. Jensen.*

CARL JACOBSEN & CO.
Nørrefarimagsgade 64.

Nørre Central Café
(Nørrebros Runddel).
Koncertsal og Billardsalon.
3 Billards.
Hyggelige Selskabslokaler.
Telf. 7476. M. C. ANDRESEN

A. C. NIELSENS
Bogbinderi og Kontrolbogsfabrik.
SPECIALITET: Gummiering og Lakering
samt Paasætning af Bliklister paa Plakater.
Adelgade 31, 1. Bagb.
Telefon Palæ 2056.

Tandlæge Edv. Møller,
Købmagergade 30, 2.
udfører enhver Tandbehandling til smaa Priser. Samvittighedsfuldt Arbejde. Bedøvelse hele Dagen. Konsultationstid 10—3½, 6—7 Eftm. og 10½—12 Søndag. Telefon 8181.

P. A. Fischer's
Farve- og Fernisfabrik.
Stengade 10—12. Telefon 952.
Detailsalg af alle Malervarer færdige til Brug, til Dagens billigste Priser.

Peter Jensen,
Bispebjerg Kro,
ligefor Krematoriet og Kirkegaarden,
2 store lukkede Glasverandaer.
Have med Lysthuse.
Telefon Taga 800.

Det bedste Madsted
paa
Gammelholm
er
Spisehuset, Holbergsgade 26.
Forskellige à la Carte Retter hele Dagen.

Yale Laase & Nøgler
Ny Østergade 2.

Ballade.

Tegning af Georgia Jacobsen.

Min Ungdoms første Prinsesse
er bleven Matrone og graa —
borgerlig og — vederheftig
i den ædle Kunst at faa Smaa.
Og Dage kommer, Dage gaar —
i al Fald faar hun En hvert eneste Aar. —
— — —

Se, Søens blanke Bølger
og Solens Leg blandt Gribskovs Træer.
To vandrer med hinanden,
en Ridder og hans Hjærtenskær.
Og Græsset grønnes, hvor hun gaar,
mens Solguld pryder hendes Haar.
— — —

Og Somrens kælne Due
har fundet sig et andet Slag.
Vintrens Tango-*Duchesse*
vrikked bort forleden Dag.
Ja, Dage gaar og Nætter med,
gaar rundt i en Al-Evighed.
— — —

Mit Hjærtes stolte Dronning
nu elsker en Urang-Utang.
Forandring altid fryder.
Ensformighed gør Natten lang. —
Men Tiden læger alle Saar —
Den Løgn vist i en Krønik staar.

Harald Raage.

Fuldmægtig Jochumsen har været paa »Kalas« sammen med sin Husholderske, og de er kommen hjem pr. Auto. Da Chaufføren mælder 3 Kr. 50 Øre, opdager Jochumsen, at han kun har 2 Kr. 50 Øre tilbage, og han siger saa —:

Hør, De — hik — kør tilbage til 2 Kr. 50 Øre.

Tegning af Osvald Jensen.

Arbejdernes Livsforsikring,

Sygekassernes og Fagforeningernes kooperative Forsikringsselskab.
Statsanerkendt.
Dosseringen 4.

Den gaadefulde Kvinde.

En Kærlighedsroman.

(Illustreret af Harriet Fischer-Clausen.)

»Lady Glyde er uskyldig, er bleven dybt forurettet — intet andet Hus end Deres er under disse Forhold egnet til at aabne sig for hende.«

Særdeles hensynsfuldt! I Sydengland rasede et ægteskabeligt Uvejr, og det skulde jeg nu jages ud i!

»Jeg forstaar særdeles godt, at De ønskede at se Miss Halcombe her,« vedblev han, »før De indvilligede i at modtage Lady Glyde. De havde Ret i at tøve hermed, saalænge De ikke har modtaget hendes Mands Samtykke til Adskillelsen. Nu er imidlertid hans Forhold meget forvirrede. Tilbyd ham Deres Hjælp under Betingelse af, at Lady Glyde faar sin Frihed! Jeg forsikrer Dem, at han griber til med begge Hænder.«

»Jeg takker Dem hjærteligt,« svarede jeg, »men nu tillader mit Helbred mig ikke at høre paa Dem længere. Skulde jeg blive raskere —«

Han rejste sig. Jeg troede, han vilde gaa. Men nej.

»Kun et Ord endnu,« sagde han. »De maa under ingen Omstændigheder vente med at indbyde Lady Glyde til Miss Halcombe er kommet sig. Hendes Stilling overfor Manden bliver stadig vanskeligere, og hun kan absolut ikke være sin Søster til nogen særlig Nytte. Vil De undgaa offenlig Skandale, saa lad hende komme straks. Det er mit oprigtige Raad. Vil De følge det? Ja eller nej?«

Jeg saa paa ham, overvældet af hans Frækhed.

»De tøver?« sagde han. »Mr. Fairlie, jeg forstaar Deres Tøven. De mener, at Lady Glyde ikke kan rejse alene hertil. De mener endvidere, at hun ikke godt kan overnatte i London, hvor hun er ganske fremmed. Nuvel, jeg ejer i St. Johns Wood et møbleret Hus. Lady Glyde rejser til London — jeg modtager hende paa Stationen, fører hende til mit Hus — som ogsaa er hendes Tantes — hvor hun overnatter; næste Morgen rejser hun til Limmeridge under Ledsagelse af Kammerjomfruen.«

Nu var det højeste Tid til at fatte en fortvivlet Beslutning. Jeg kunde jo ganske roligt indbyde Laura, thi det var højst usandsynligt, at hun vilde forlade Blackwater Park, saalænge hendes Søster laa syg der. Denne Omstændighed havde Fosco lagt altfor ringe Vægt paa.

Jeg skrev altsaa følgende Brev:

»Kære Laura!

Kom saasnart det passer Dig. Overnat i London hos din Tante. Beklager Mariannes Sygdom.

Din Onkel.«

Med disse Linier lod Fosco sig stille tilfreds og tog Afsked.

Hvad skal jeg skrive mere? De rystende Begivenheder, der senere indtraf, har jeg, Gud være lovet ikke haft Del i.

HUSHOLDERSKEN ELISA MICHELSONS UDSAGN

Da Miss Halcombe blev syg, sendte vi Bud efter Doktor Dawson.

Tiltrods for, at hans Anordninger nøje blev fulgte, bedrede hendes Tilstand sig ikke. Andendagen henimod Middag gik jeg nedenunder, for at varetage mine huslige Pligter; og da jeg nogle Timer efter kom tilbage, saa jeg Herr Fosco i Korridoren. Samtidig stak Sir Percival Hovedet ud gennem Biblioteksdøren og sagde:

»Har Du fundet hende?«

Han svarede med en tilfreds Latter, hvis Mening jeg ikke forstod. Derefter spurgte han mig, hvordan Patienten havde det.

»Ingen Bedring,« svarede jeg.

»Meget sørgeligt,« sagde Herr Fosco. »De ser forresten angreben ud, Mrs. Michelson, De maa have lidt Hvile. I Morgen tager min Kone til London; hun skal have en Afløser med hjem til Dem.«

To Dage efter kom den nye Sygeplejerske, hvis Udseende og ufuldkomne Engelsk belærte mig om, at hun var Udlænding. Jeg forestillede hende for Lægen, som eksaminerede hende skarpt. Hun svarede roligt, forraadte ikke den mindste Ukendskab til sine Pligter.

Fjerdedagen efter hendes Ankomst rejste Fosco til London i et Forretningsanliggende. Forinden snakkede han alvorligt med Lady Glyde, der selv var meget medtaget.

»Hvis De ikke sporer nogen Bedring i Patientens Tilstand, maa De tage en Læge fra London. Det gamle Mulæsel til Doktor Dawson har jeg ikke megen Fidus til,« erklærede han.

I Løbet af de næste Dage blev Miss Halcombe bedre. Men den tredie Dag forværredes hendes Tilstand betydeligt. Dr. Dawson kom den Aften senere end han plejede. Saasnart han saa Patienten, blev han meget alvorlig. Der blev sendt Bud til hans Hjem efter Desinfektionsmidler.

»Er der Fare for Smitte?« spurgte jeg hviskende.

»Jeg er bange for det,« svarede han.

Næste Formiddag ankom en Læge fra London. Samtidig indtraf Fosco, der straks affærdigede Dr. Dawson, som ikke senere viste sig.

Da Fosco indfandt sig ved Sygesengen, heftede den stakkels Miss Halcnmbe sine Øjne paa ham med et saadant Udtryk af Forfærdelse, at jeg aldrig vil kunde glemme det.

Den nye Læge, en yngre Mand, konstaterede hurtigt Tyfus. — — —

Miss Halcombe var imidlertid en kraftig Natur: denne Omstændighed i Forbindelse med en ændret Behandling, bragte hende over Faren: efter ti Dages Forløb var hun reddet. —

Den næste Begivenhed, der tildrog sig, var af en saa mærkelig Karakter, at jeg næsten syntes, der var noget overnaturligt ved den. Alle Tjenerne var blevne opsagte, med Undtagelse af Margarete Porcher og Gartneren, og der blev nu ogsaa sendt Bud til mig om at indfinde mig hos Sir Percival. Jeg havde længe ønsket at komme bort, da jeg havde Følelsen af, at alt ikke stod rigtig til i Huset, og nu skulde jeg virkelig rejse, selv om min Fraværelse kun vilde blive af kort Varighed.

Sir Percival bad mig nemlig tage til Torquay, for at leje en Bolig til Lady Glyde og Miss Halcombe, der vilde tilbringe en Tid i et mildere Klima, inden de fulgte deres Onkels Indbydelse og rejste til Cumberland.

Jeg gjorde opmærksom paa den Ubehagelighed, min Afrejse vilde medføre, idet saa hele Tjenerskabet vilde være borte. Men Sir Percival saavel som Fosco, der ogsaa var tilstede, erklærede, at det vilde sætte sig ud over af Hensyn til de to syge Damer.

Næste Morgen rejste jeg. Jeg havde imidlertid ikke Held med mig: for den betingede Pris kunde jeg ingen Bolig finde.

Efter tre Dages Forløb vendte jeg tilbage og gik straks ind til Lady Glyde. Hun var bleven noget kvikkere og ledsagede mig ud paa Gangen. Her traf vi Sir Percival, der saa ud, som havde han ventet paa os.

»Hvor vil Du hen?« spurgte han sin Hustru.

»Op til Marianne,« svarede hun.

»Det kan du spare Dig,« bemærkede Sir Percival. »Hun er i Gaar rejst med Fosco og hans Kone.«

Lady Glyde blegnede og lænede sig til Væggen.

»Hvad skal det betyde, Sir Percival!« udbrød hun.

»Det skal betyde,« svarede han, »at Miss Halcombe følte sig saa rask, at hun forlangte at komme tilbage til Limmeridge.«

Lady Glyde vendte sig om imod mig.

»De saa Miss Halcombe sidst af os to,« sagde hun. »Fandt De, at hun saa ud til at kunne tiltræde en fireogtyve Timers Rejse?«

»Nej, Mylady,« svarede jeg.

»Hvorfor lader De saa Marianne rejse til Limmeridge, uden min Ledsagelse, Sir Percival?«

»Fordi din Onkel ikke vil modtage Dig, før han har talt med din Søster«, svarede han og gik.

Den stakkels Lady Glydes Øjne fyldtes med Taarer. Jeg forsøgte at faa hende ind paa sit Værelse, men forgæves. Hun blev staaende i Korridoren, som lammet af Skræk.

»Der er tilstødt min Søster noget!« sagde hun.

»Vist ej, Mylady, betænk den Energi, Miss Halcombe besidder,« sagde jeg.

»Jeg rejser efter hende,« sagde Mylady med skælvende Stemme. »Kom, gaa med mig ned til Sir Percival.«

Jeg maatte følge hende.

Sir Percival sad ved en Flaske Vin. Da jeg bemærkede, at han saa vredt paa mig, prøvede jeg paa at trække mig tilbage.

»Tror De, vi har Hemmeligheder med hinanden her?« raabte han. »Sæt Dem!«

Han spurgte nu Lady Glyde, hvad hun vilde.

»Rejse,« svarede hnn. »Jeg ønsker, at tage herfra med Eftermiddagstoget.«

»Du maa vente til i Morgen,« svarede Sir Pervival. »Saa skal jeg skrive til Fosco i Aften.«

Lady Glyde blegnede og lænede sig til Væggen.

»Om hvad?«

»Om at han modtager Dig ved Middagstoget. Du overnatter saa hos din Tante i St. Johns Wood.«

»Det er ikke nødvendigt, at Fosco henter mig ved Stationen,« sagde hun, »jeg bliver helst ikke i London.«

»Det skal Du. Du kan ikke gøre Rejsen til Cumberland paa én Dag. Du maa sove i London — og jeg vil ikke have, Du tager paa Hotel.«

»Jeg beder Dem ikke skrive til Fosco«, gentog Lady Glyde, »og jeg overnatter kun ugerne i London.«

»Du skal!« —

Saasnart vi var naaet ovenpaa, søgte jeg saa godt jeg formaaede at berolige Mylady, men hendes Bekymring for Miss Halcombe og hendes ufattelige Angst for at tilbringe en Nat i Foscos Hus gjorde mig Opgaven vanskelig.

»Mylady maa undskylde,« bemærkede jeg til Slut, »men Hr. Foscos Godhed og Opmærksomhed under Miss Halcombes Sygdom fortjener dog Anerkendelse. Selv det, at han bortviste Dr. Dawson maa tilskrives hans Omsorg for Patienten.«

»Saa han bortviste ham!« adbrød Lady Glyde. »Det er endnu værre end jeg havde tænkt. Han vidste, at Dr. Dawson aldrig vilde indvilge i Mariannes Rejse og saa fornærmede han ham, for at han ikke senere skulde tilse Patienten.«

»Aa, Mylady —!« stammede jeg.

»Ikke et Ord mere om den Ting,« sagde Lady Glyde resolut. »Jeg tager ikke ind til Fosco i Morgen. Jeg har en Veninde, Mrs. Vesey, i London. Hende skriver jeg til om at huse mig. Alt, hvad jeg vil bede Dem om, er, at mit Brev til Mrs. Vesey gaar ligesaa sikkert afsted til London i Aften, som Sir Percivals til Fosco. Jeg stoler ikke paa Postkassen hernede. Vil De besørge det for mig?«

Hun skrev Brevet og gav mig det; jeg gik selv med det til Landsbyen. —

Efter Frokost næste Dag meddelte Sir Percival os, at Vognen til Stationen vilde være parat Klokken tolv.

Mylady gik nu hen til ham og rakte ham Haanden. »Jeg faar Dig næppe mere at se,« sagde hun med fast Stemme. »Vil Du prøve paa at tilgive mig. saaledes som jeg tilgiver Dig?«

Han blev dødbleg og store Sveddraaber perlede paa hans Pande.

»Jeg kommer ned paa Stationen,« sagde han og gik. Men han kom ikke. Jeg løste Billet til Lady Glyde, medens Gartneren sørgede for Bagagen. Da jeg sagde Farvel til hende, trykkede hun pludselig Haanden mod Hjertet, som om hun følte en heftig Smerte.

»Gid De skulde følge mig,« hviskede hun. —

Da jeg om Eftermiddagen spadserede omkring ude i Parken, overraskedes jeg ved at se en fremmed Kvinde paa en af Stierne.

Saasnart jeg fik hende paa nærmere Hold stivnede Blodet i mine Aarer; det var Miss Halcombes fremmede Sygeplejerske, der stod for mig.

»De her?« udbrød jeg forfærdet. »De er ikke i London eller Cumberland?« —

Sygeplejersken smilede.

»Jeg har intet Øjeblik forladt Blachwater Park,« sagde hun.

Jeg samlede Mod til et nyt Spørgsmaal:

»Hvor er Miss Halcombe?«

Damen lo mig lige ind i Ansigtet og svarede. »Miss Halcombe har heller ikke forladt Blachwater Park.«

I dette Øjeblik kom Sir Percival ridende. Med et haanligt Smil bød han Sygeplejersken føre mig ind til Miss Halcombe.

Hun sov, da jeg betraadte Værelset. Et træt og trist Udtryk hvilede paa hendes Ansigt. Dog saa hun ikke ud til at være daarligere.

(Fortsættes.)

Engelsk Spisestue som Tegningen Kr. 425.

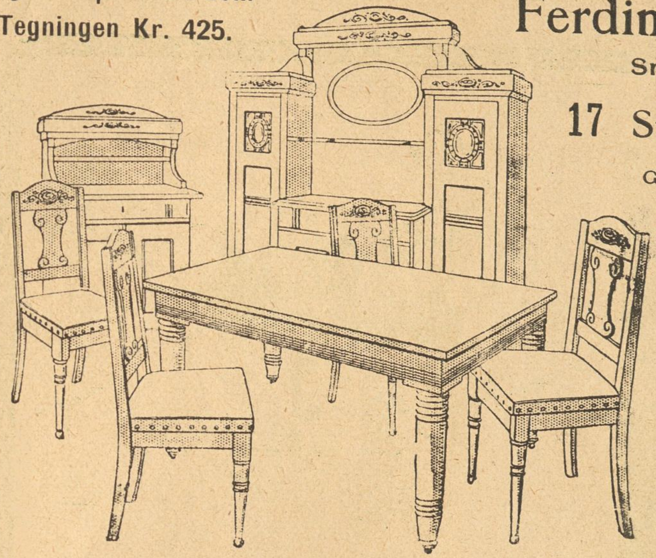

Ferdinand Olsen
Snedkermester.
17 Studiestræde 17
Grundlagt 1884.

Moderne Møbler til Spisestuer og Soveværelser

Maanedlige Betalingsvilkaar til kontante Priser

Afbetaling.
Thomsens Magasiner for Elegant Herre- & Dame-Skræderi
Reel Behandling garanteres.
Betalingsvilkaar efter Aftale.
Nicolaigade 13. Slotsgade 3.
Ryesgade 128
Christianshavns Torv 6

LYSÆGTE
FIONA KRONE-TAPET
GARANTI FOR HOLDBARHED

Vibe-Hastrups Læder-Creme gør Fodtøjet blankt og bevarer Læderet.

Under Fanerne —

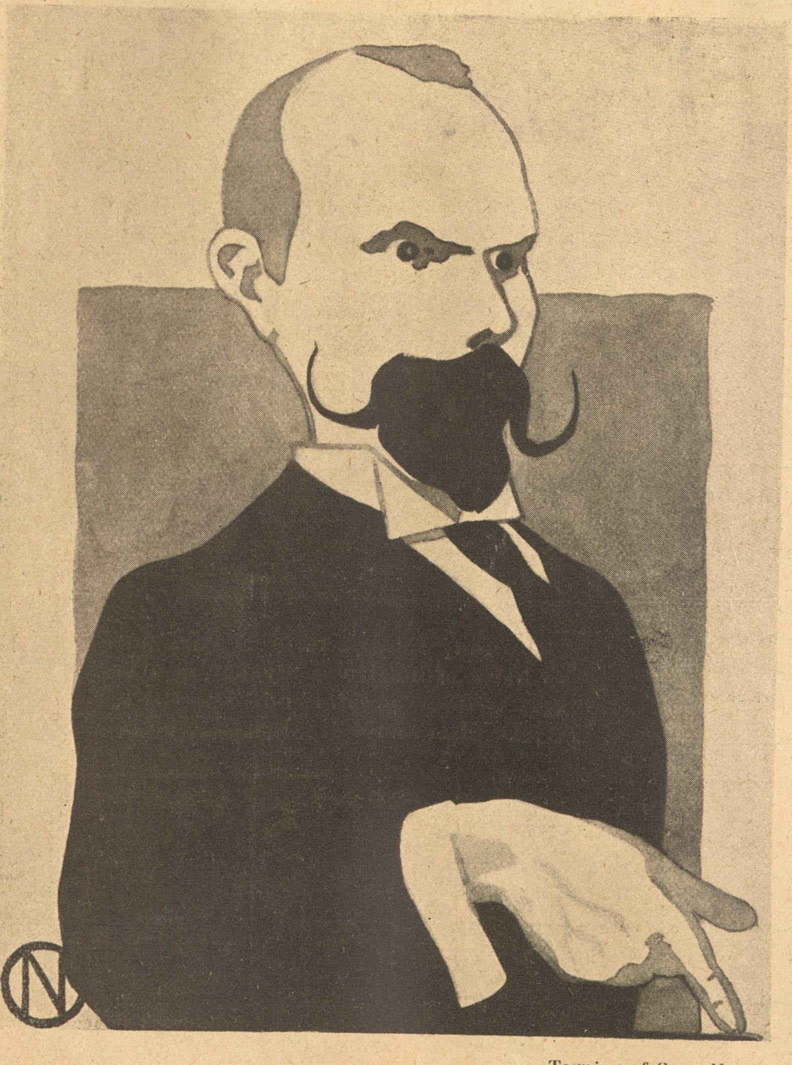

Tegning af Oluf Nielsen.

Alf. Christiansen.
Tobaksarbejderforbundet.

Saltholmens Hotel.

Langt udi Sundet ligger der en Ø,
Aldrig saa' jeg saa dejlig en Ø,
Øen hedder Saltholmen, Kære.

Paa den lille Ø, der græssed' forhen Dyr,
Den var Landingssted for Flyvere, der fly'r.
Øen var herlig,
Græsgangen særlig,
Køerne var glade,
Rart de det ha'de.
Amagerbønder,
Fædre og Sønner,
Ejede Øen
Ude i Søen —
Øen ligger langt udi Sundet.

Slagtermester *Fischer* fik en god Idé,
Som ku' bringe Øen op i Renomé.
Og Fanden heller
Badehoteller,
Hertil vi trænger,
Rap Jeres »Stænger«,
Thi Jeres Slagter
Ikke foragter
Badetendensen
(Se *Anders Jensen*),
Jensen ligger ad Helsingør til!

Og nu faar den lille Saltholm sit Hotel,
Planen den er yndig, syn's De ikke, vel?
Oda og *Vera*
Til »Riviera«
Ta'r gennem Sundet,
Stedet er fundet,
Moses og Meyer
Halvaarligt lejer.
Hvor Kalve bræger,
Man snart sig kvæger —
Øen ligger langt udi Sundet!

Hotel Saltholm bliver »fashionabel« flot,
Priserne bli'r dyre, Vandet bliver godt.
»W. C.« med Smæk i
Og »Slip og Træk« i,
Og Elevator
(Nyeste Datoer),
Glødende Lamper,
Selvejerdamper,
6 Spillebanker
Ogsaa der vanker —
Saltholm ligger langt udi Sundet! *Robert Bly.*

EUROPAS SMILEBAAND

Hun vidste Besked.

Pigan: Frun, frun, här har varit en inbrottstjuf (Indbrudstyv), medan frun va borta — å nu ligger han under herrns säng.

Fru Lundbom (barskt): Lundbom, kryp fram!

(»Strix«.)

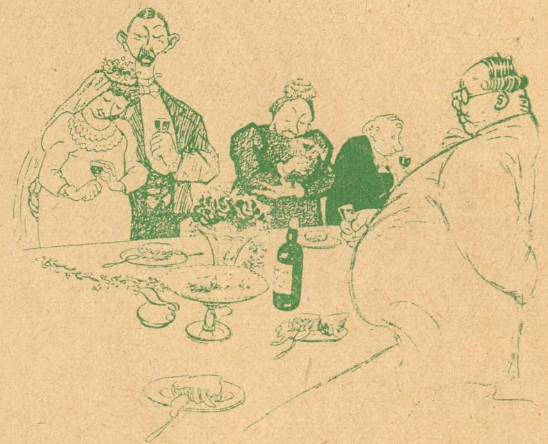

Præsten talar till brudparet och vänder sig särskilt till brudgummen:

— Att Du ha' tatt henne för kärleks (Kærligheds) skull — då tror vi, — för att du inte ha' tatt henne för pängars skull — då *vet* vi, — å att du inte ha' tatt henne för skönhets skull — då *ser* vi!

(»Søndags-Nisse«.)

— Herr Baron som kommer direkt ifrån huvudstaden (Hovedstaden) tala nu om för mig om det varit några nya skandaler, jag är så vældigt nyfiken (nysgerrig).

— Ja sanningen att säga, min nådiga, så får jag verkligen säga, att sedan ni lämnade (forlod) huvudstaden, har det inte inträffat någon skandal.

(»Kurre«.)

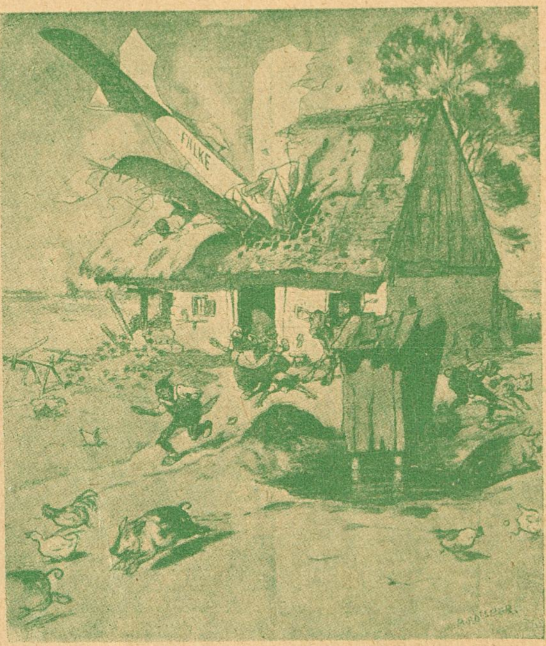

Bonden: I Gaar kørte et Automobil det halve af mit Hus i Stykker, og i Dag ryger en Flyvemaskine ind i Taget — her er ikke til at være!

(»Fliegende Blätter«.)

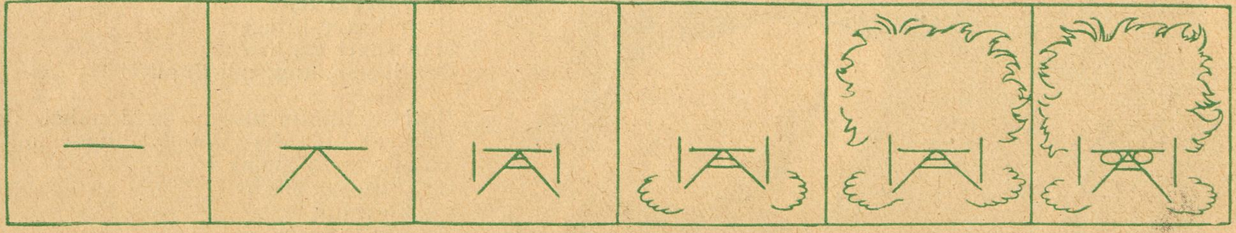

Hvorledes man kan tegne Henrik Ibsen.

(»Lustige Blätter«.)

Af alle Shagtobakker er CREMO den bedste til Prisen.

Rød ≡ Indmad

Arbejdsgiveren: Den 1 Maj! 8 Timers Hvile og 8 Timers Frihed. Hvad Pokker skal dog de Mennesker med 8 Timers *Frihed*, naar de faar 8 Timers *Hvile?*

Det kan nok være, at Veteranerne har mødt Gæstfrihed og Forstaaelse under deres Besøg i Hovedstaden.

Som Exempel paa udvist Venlighed skal nævnes at

Løveapoteket gav dem gratis en *Salve*, Kagekonerne tilbød dem saa mange *Granater*, som de vilde have, Bræddehytten stillede 200 Portioner *Sprængt* Oxebryst til deres Disposition, Konditorerne uddelte „*Medailler*" til dem og *Skydebanen* tilbød at drikke dem *Kanonfulde!*

19/4. Det er ulige fordelt i denne Verden. Da Politidirektøren forbød de gamle Veteraner at sidde paa Amalienborgs Trappetrin, maatte de lystre og humme sig.

— Eugen selv faar den ene Opfordring efter den anden til at fortrække, men han bliver ganske rolig siddende!

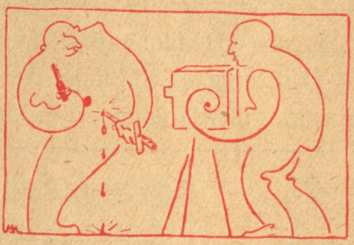

Naa, nu har *Ole Olsen* endelig faaet Tag i Dr. *Mantzius*. Hvad mon den lærde Mand skal have i Gage?

— Der tales om 3000 for et Mord og 6000 for Selvmord!

Mon ikke at *Laurids Bruuns* nye Bog »Den glædesløse Enke« vil blive revet bort. *Leas* Skæbne maa da kunne røre Sten.

— Naa. — Det store Publikum interesserer sig nu en Gang ikke for *Leaer*, naar det gælder den glædesløse Enke; derimod sætter det overordentlig stor Pris paa *Léhar*, naar det gælder »Den glade Enke«!

Det siges, at »Lynsmeden« har tjent mange Penge paa sin Rutchebane. Folk vilde sletikke over paa Banegaarden for at tage til Berlin og Hamborg. De tog alle med *Smedens Bane*.

— Bare den maatte blive *Amts Bane*.

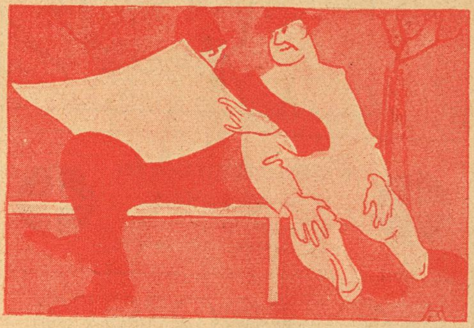

— Det er da i Grunden besynderligt, at ikke et eneste Teater opførte Krigsstykker i Anledning af 64-Festerne?

— Naa, Folketeatret spillede da *»Fæstningen falder«!*

Aabent Brevkort.

Hr. Redaktør!

Maa jeg be' om en spansk Flue paa Afbetaling. *Har* De hørt, at Apotekerne delvis vil lukke om Natten? Det er forfærdelig at tænke sig. Det slog mig saa voldsomt, at jeg blev syg. Tænk, lukke om Natten! Jeg kunde bedre tænke mig, at min Natbeværtning blev lukket om Natten, men Apotekerne, nej, den er for spy!

Her gaar man og glæder sig over, at Apotekerne holder aabent hele Natten og saa pludselig — bims — færdig, Kære.

Nu sætter jeg, at man absolut og nødvendigt skal bruge et Insektpulver eller lidt Lakrits eller en spansk Flue ved 3 Tiden, hvad saa? — Næh! det er en skidt Ide. Skulde jeg raade, maatte Apoteket holde aabent ikke alene hele Natten, men ogsaa med Servering. Goddag, højstærede Farmasut, jeg vilde gerne have tre kolde Sjusser paa Recept. Hvor længe varer det? — 20 Minutter. — Tak! Se det var en anden Sylte. Men lukke om Natten, føj for Pokker! Næh, den gamle Metode var dog den bedste. Naar en forsøvnet Farmasut skak Hovedet ud af Lemmen og man forlangte en halv Flaske Portvin til en Syg. — Hvad fejler han? — Dilerium tremæns. — Kan han ikke vente til i Morgen? — Nej, det er højst nødvendig, thi ellers gaar Dillen over til Berserkergang. — Se, det var i de gode, gamle Dage, men nu — maa jeg be' om et Kilogram Englefedt!

Hilsen, Deres salvelsesfulde

Kresjan Blegdam.

Det var en Gru at høre paa,
da Nielsen lod Kong Christian staa —
Hr. Firtal stod ved højen Mast,
saa Folkets Trommehinder brast.

Carl Nielsen har saa mangen Gang
faa't Ros for sit Musiktalang —
nu staar det fast og ubestridt,
at — han kan ogsaa spille skidt.

Det kgl. Teater har engageret Fru Borghild Langgaard til at spille »Toska«.

— Jeg begriber ikke, at et Teater, der kan tillade sig at have saa dyr en »Toska«, aldrig kan faa Raad til en Karu(d)so.

Højre sveder, Højre virker,
Højre pusler, Højre lirker:
»Ku' man ikke Venstre friste,
faa det hele til at briste?
Her er Forslag Nr. otte.
Kære Venner, se dog paa de'!«
Ak, men nej, for lille Højre
bliver Haabet stadig sløj're!

Højre grubler, Højre aser,
Højre skælder, Højre raser:
»Privilegier vil man rane,
hejse snart den røde Fane!
Se vor Taare, hør os bede:
Hold de Socialister nede!« —
Tør dit Øje, lille Højre,
Fremskridt la'r sig ikke tøjre!

— *Ja, Hr. Professor, Beethovens Sonate er jo dejlig, — men vilde De ikke spille en Tango!?*

»Den spanske Flue«.

Fluen er spansk.
Oh! Sikken et Held,
for hvis den var dansk,
saa slog Falck den ihjel.

Det er Foraar nu. Kastanietræet i Rigsdagsgaarden er sprunget ud.

— Ja, sikken en Stemning! Ellinger piper!

— Danmarks fineste Taffelvand —
Sct. Nicolaus-Kilde-Apollinaris!
faaes i enhver 1 Kl. Forretning. Telf. 390, Aarhus.
Depoter i 83 Byer! Hoveddepot i København. Telefon Central 1390.

Husk naar De kommer til Aarhus, at aflægge et Besøg i
Frederiksberg Folkelige Forsamlingsbygning.
Jægergaardsvej 44.
Stor skyggefuld Have med overdækket Veranda. Salonkeglebane. James Thompshen. B.

Hans Hansen. Ved Lejlighed!

Den lille Pige til sin Moder: Mo'r, hvorfor har de taget Armen af Damen?
Moderen: Fordi hun pillede sig i Næsen, min Pige.

G. Andersen, Aarhus. Vi bringer her Deres — desværre ikke ny — Vittighed og glæder os til den lovede Forsidetegning, som De gærne maa farve, og hvis Størrelse kan spænde fra et Frimærke til et Verdenskorts!

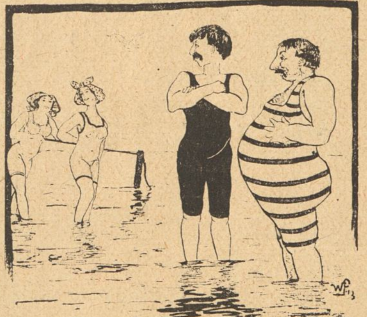

— Du Gamle, en af de to dejlige Pakker kunde jeg nok lide at se hjemme hos sig selv!
— Saa! Da kunde jeg sku bedre lide at se en af dem hjemme hos mig!

W. Poulsen. Vi giver absolut den sidste ærede Taler Ret og forstaar ikke, hvad den første sigter til.

AGGERBECKS ÆGTE FINE ·IRIS·
forfiner-forskønner-bevarer Huden.
Alles Yndlingssæbe
Stk 25 Øre

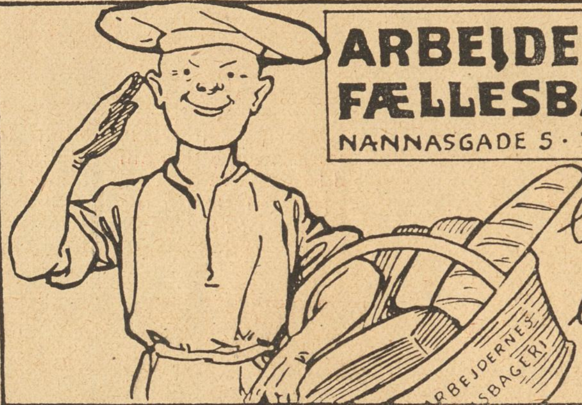

ARBEJDERNES FÆLLESBAGERI
NANNASGADE 5 · TLF. TGV. 45
leverer Byens bedste Brød!

Wilsons Gummivarelager
12, Gothersgade 12.
Alle Sygepl.-Artikl. sendes mod Efterkrav. Ill. Katalog

ZOOLOGISK HAVE

Glem ikke at se til Dyrene!

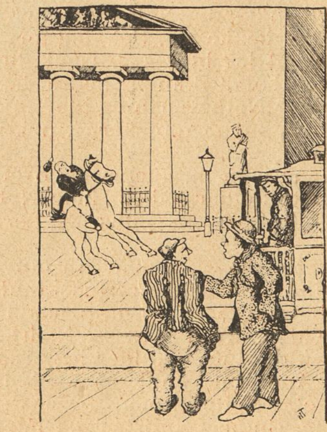

— Hva' Fa'en fejler den gamle Kule, den stejler jo ligefrem?
— Du skal se, den er bange for Hønen.
— Jamen, den griner jo.
— Det er da ikke saa underlig, vi andre finder jo ogsaa, at Hønen er pudsig.

H. Mortensen. Det er jo pudsig med den Hest, som paa samme Tid er bange for »Hønen« og griner ad den! Men forresten — man ved jo ikke, om man skal le eller græde!

Brug
Worning & Petersens
Xeroform-Sæbe
faas overalt
à 25 Øre pr. Stk.

Spar Penge
Køb Senge hos der varer længe
NOLFI
Spiralsenge fra 7,00. Pufsenge fra 12,00. Jernsenge fra 3,50. Barnesenge fra 6,00.
Divaner fra 15,80. Kommodes. Sofasenge med Plyds 25 Kr. Chaiselonguer
Puder, Dyner, Vat, Divan og Uldtæpper billigst og bedst
GRIFFENFELDTSGADE 50—50 A
Telf. Nora 1533 y.

Husk,

at Ansøgninger om Understøttelse til Ophold paa Arbejderhøjskolen i Esbjerg skal indgives til Skoleraad eller Magistrat inden Udgangen af April.

Københavns Tilskærer-Akademi
Nørrevoldg. 42.
Katalog over Tilskærekursus og Tilskæring af Mønstre sendes paa Forlangende.

Hygiejne, Sygepleje, Toilet og Barber Artikler.
Illustreret Katalog tilsendes m. 10 Øre t. Porto
Forretningen grundlagt 1900.
Depotet „DISKRET“
Afd. R., Prinsessegade 49, Kbh C.

Storm-Petersens „Levende Billeder“. XVIII.

(Fortsættes.)

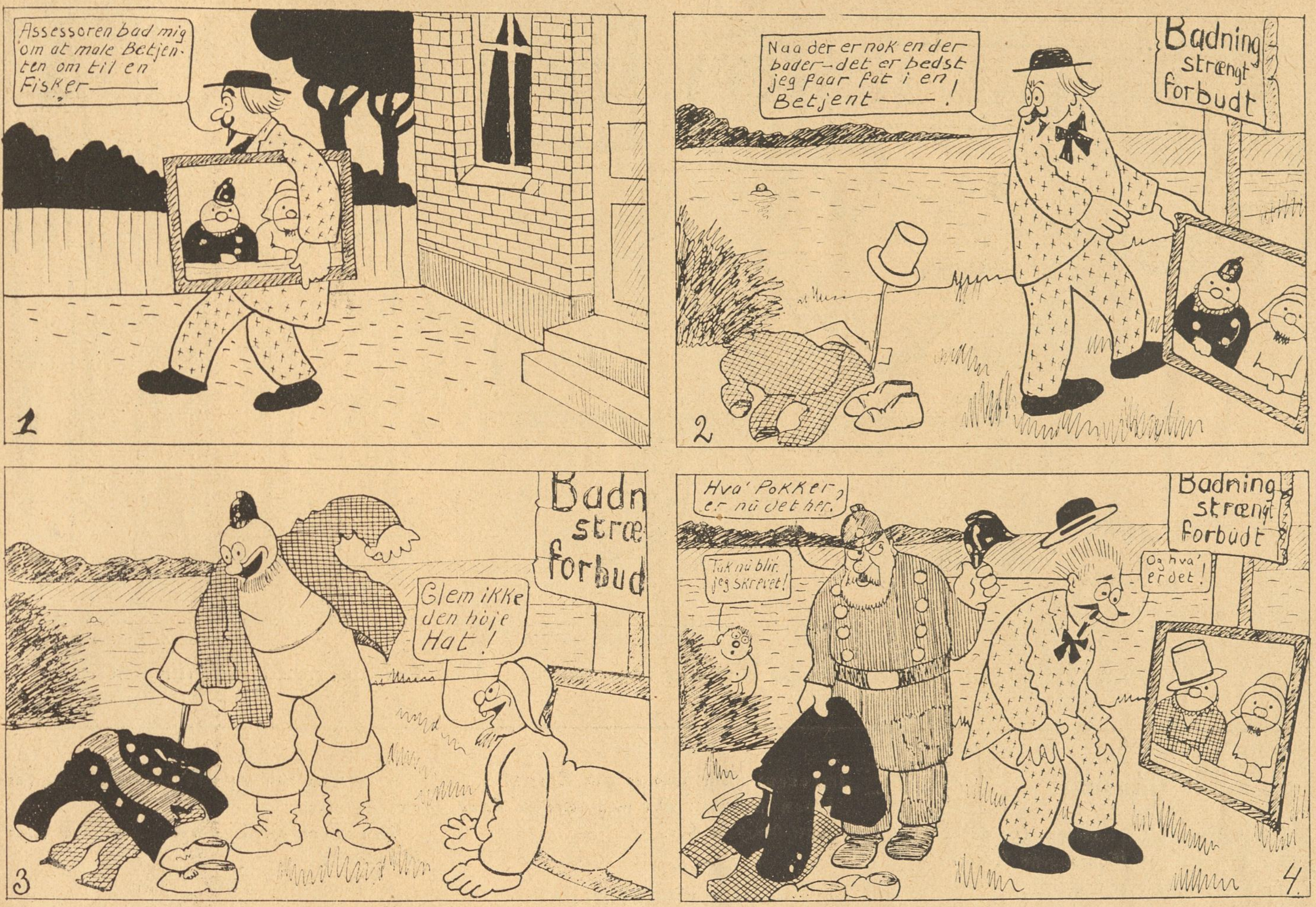

Horn.

— Jeg vil ikke med ud paa den Automobiltur, Hansen.

— Hvorfor ikke, Jensen?

— Næ, for Du ved, ham Karlsen, han bortførte min Kone i et Automobil, og hver Gang jeg nu hører saadan et tude — saa er jeg bange for, at det er Karlsen, der kommer tilbage med hende.

Kunst.

Den Besøgende: Hvad forestiller egentlig dette Maleri!

Kunstneren: Forestiller! Forestiller! Tror De, at De er *i et Vokskabinet?*

Kriminelt!

En ung Assessor havde i Egenskab af almindelig Dødelig faaet en ung Dame kær.

Han indfandt sig en Dag i den Tilbedtes Bolig og henvendte til hende følgende Ord:

Frøken! De har antændt en Ild i mit Hjærtes *Kammer* nu, *nu* maa jeg gaa til *Bekendelse* — jeg maa *anholde* om Deres Haand, (af hvilken jeg har set flere *Fingeraftryk*). Jeg er Deres ydmyge *Betler* — hver *Celle* i min Krop dirrer efter Dem! Vil De med mig sætte over Ægteskabets *Skranker?* Da vil jeg befries af mit trange *Fængsel*, ud af de strammende *Lænker*. Gennem mine Sukke i de lange Nætter bygger jeg den Bro, der fører Dem til mig. Kom over denne *Sukkenes Bro!* Giv Dig i min *Varetægt!*

Farlig Reklame.

Agenten: Hvornaar tænker De egentlig paa at betale den Skrivemaskine, De købte af mig?

— Betale? Jeg? Men De sagde jo, at Maskinen var saa fortræffelig, at den betalte sig selv!

Kender De den?

A.: Hvad Lighed er der mellem en Kat og en Flynder?

B.: Den kan jeg ikke.

A.: Den første er et Misfoster, den anden en Vandskabning.

Parade.

— Jeg er bange for, sagde den berømte Politiker, idet et stort Kaalhovede kom susende i Luften imod ham, at En i Forsamlingen har tabt Hovedet.

Klaret!

— Papa, her staar, at Lokomotivet har Tender. Hvad skal Lokomotivet bruge Tender til?

— Tender? Jo — Hm — jo, til at tygge Kullene med.

Lægeraad.

Lægen: For Deres Rheumatisme vil jeg anbefale megen Gemyse og lidt Flæsk.

Patienten: Og for min Blodmangel?

Lægen: Lidt Gemyse og meget Flæsk!

Paa Hovedbanen.

Følgende Skilt vil i en nær Fremtid blive ophængt paa Københavns Hovedbanegaard:

»Hurtigtogene kører fra Nordsiden, Persontogene fra Sydsiden. Et Kompas til Vejledning findes paa Vestsiden!«

Under Invalidefesten.

Tegning af Emil Poulsen.

Veteranen: Nu er jeg 75 Aar, og endelig faar jeg min Løn for alt, hvad jeg har lidt!

Maaske!

I Sangtimen siger Læreren: Vi har i den sidste Time talt om Tonestigens Theori.

En Elev: Hvad er Theori?

Læreren: Er der virkelig ingen iblandt Jer, der ved, hvad Theori er?

En anden Elev: Jo! Theori er det modsatte af Praksis.

Læreren: Hvad er da Praksis?

Eleven: Praksis — det er noget en Læge har.

Læreren: Men hvad er saa Theori?

Eleven (nølende): Det maa være en Læge, der ingen Praksis har.

Naa, saadan!

Ældre venlig Herre:

— Ikke sandt, lille Frøken, — giver De ikke det gamle Ord Ret, som siger, at et Kys uden Skæg er som ingen Salt til et Æg?

Den unge Dame værdigt:

— Derom kan jeg ikke udtale mig, jeg har virkelig aldrig —

Den ældre Herre afbryder hende og siger skæmtende:

— Naa, naa — lille Frøken!

Men den unge Dame fortsætter i yderste Alvor og med hævet Næsetip:

Jeg har virkelig aldrig — spist Æg uden Salt!

KAN DE TEGNE? • ??????????????

»Ravnen« aabner i Dag sin ny Enquête, der er saa aabenbar fornøjelig i sin Tanke og saa ovenud morsom i Bidragydernes Udførelse, at vi ikke behøver mange indledende Ord.

»Ravnen«s Redaktion har tilsendt en Del kendte Herrer, Forfattere, Skuespillere, Komponister, Politikere, Sportsmænd og andre, den Forespørgsel: Kan De tegne?

Med Forespørgslen fulgte en Karton og en — ikke for nervystende — Tekst og følgende Bemærkning: »Viser det sig, at De kan tegne, ja, saa er det en Overraskelse for de fleste, men vi nægter ikke, at Morskaben bliver større, hvis De ikke kan!«

Opgaven er jo ingenlunde let, og vi ved, at flere af Bidragyderne er gaaet til til dens Løsning med Skræk og Bæven; en meget bekendt Skuespiller har saaledes — fortæller han os — siddet og tegnet en hel Nat . . . og Resultatet er blevet vidunderligt — rædselsfuldt!

Vi har imidlertid haft den Glæde, at en Mængde berømte samtidige har forsøgt sig i den for dem saa uvante Kunst, og idet vi udelader de mange Komplimenter, Redaktionen har modtaget for den morsomme Idé, begynder vi i Dag den store »Afsløring« af Byens kendte Mænd, som Tegnekunstnere!

»Ravnen«s Læsere vil faa at se, hvorledes Landets mest kendte Forfattere, ligefra »Klassikerne« til de yngste Talenter behandler en Blyant, og Publikums Yndlinge fra alle københavnske Scener har fulgt »Ravnen«s Invitation og forsøgt at fordunkle Sven Brasch, Fru Fischer Clausen, Anton Hansen, Helgo Jørgensen, Eigil Petersen, Storm-Petersen, Svend Ulrich og alle de andre af »Ravnen«s højt skattede Tegnere!

Begyndelsen gøres — som næste Side viser — af Forfatteren **Martin Andersen Nexø,** Komponisten **Fini Henriques,** Skuespiller **Robert Neiiendam** og Teaterdirektør **Victor Wulff.**

Idet vi tør love vore Læsere en Række ualmindelig fornøjelige Bidrag, benytter vi Lejligheden til allerede nu at takke de mange elskværdige Deltagere, som ikke har frygtet for at blive »kompromitterede«!

Næste Gang tegner: Tivolis Direktør, Arkitekt **Arne-Petersen,** Skuespiller **Vilhelm Birch** (Kasino), Skuespiller **Emil Helsengreen** (Folketeatret) og Forfatteren **Louis Levy.**

Kendte Mænd paa Glatis.

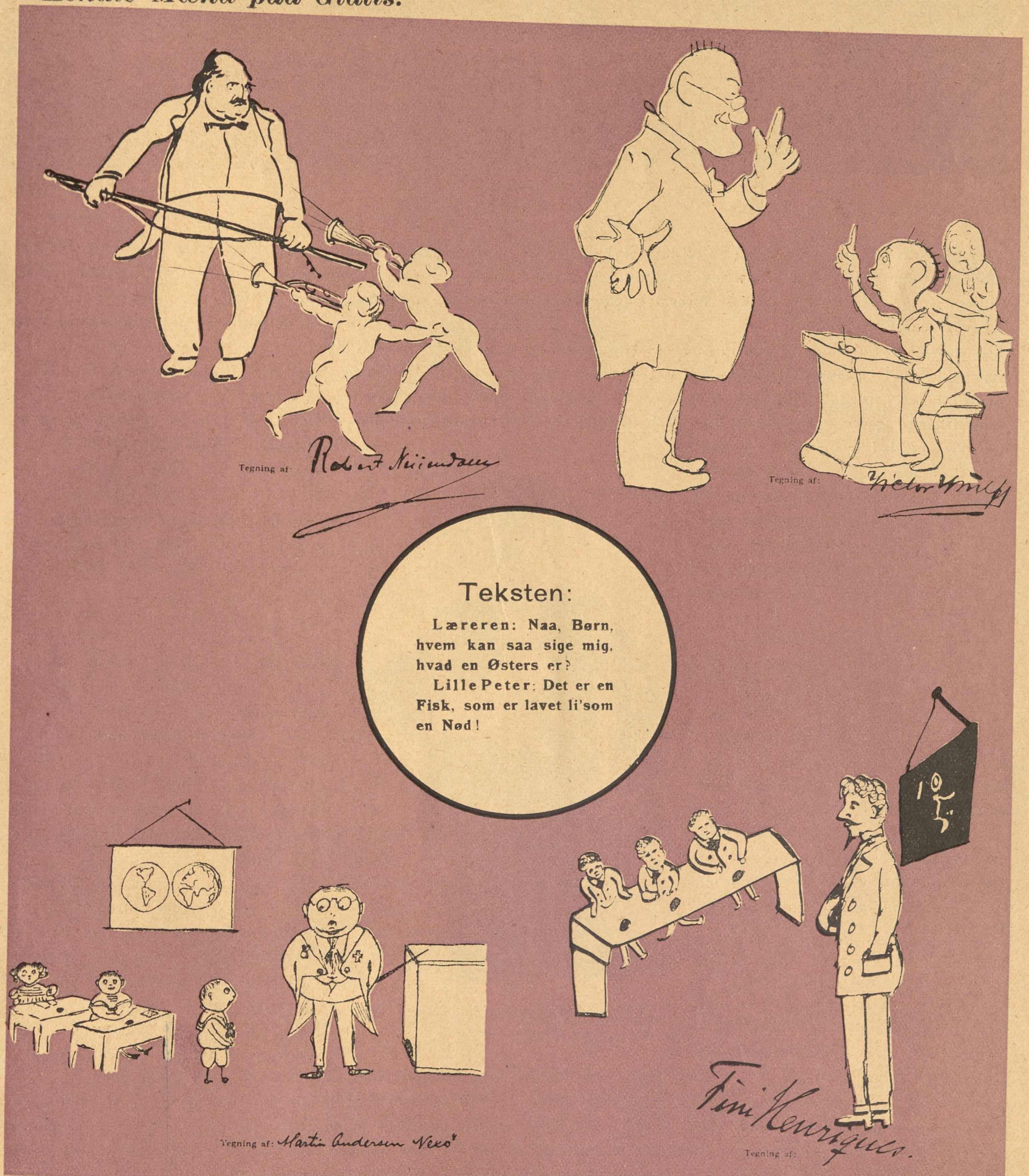

Tegninger af:

Forfatteren **Martin Andersen-Nexø**, Komponisten **Fini Henriques**,
Skuespiller **Robert Neiiendam** og Teaterdirektør **Victor Wulff.**

KUN ÆGTE SKATTEFRI **KRONE PORTER** fra **DE FORENEDE BRYGGERIER**

AF **A. C. MEYER.**

Chefen selv var optaget i sin Forretning, hvis Drift interesserede ham mere end Værkstedets. »Gummiben« sad i Papirer til op over Ørerne, og Værkføreren havde ikke saa helt sjældent Forfald.

Banen var fri. Ferdinand stod op paa en Drejebænk og slog Takt med en Grovfil. »Orkesteret« trakterede forskellige »Instrumenter«, blandt hvilke en stor Pakkasse med Sejlgarnsstrænge agerede Bas. Og herligt lød »Nordisk Festmarsch«, indtil Larmen fik »Gummiben« til at lette sig eller til det Øjeblik indtraf, da »Bar« kom bag paa os. Vi blev dog aldrig grebet paa fersk Gerning, takket være en udmærket Vagttjeneste, der som Regel besørgedes af Slubberternes Yngste, Nybodersdrengen Carl.

Denne Plante i Herrens Vingaard havde et rigtigt pænt Væsen, var et vel opdraget Sømandsbarn men en rigtig Himmelhund. Somme Tider, naar Værkføreren opad Dagen vilde drikke Resten af sin Morgenmælk, der var anbragt under Filebænken, havde Carl tømt Flasken.

»Er det Dig, Carl, din Laban, som har drukket min Mælk?« lød det saa.

Men Carl saa uskyldig ud som en syv Aars Bæveunge og slap for videre Tiltale.

Da bemeldte Carl en Gang fejrede et Gilde og indbød Kammeraterne til Sammenkomst i Beværtningen »Kahytten« i Grønnegade, var Stemningen meget løftet. Da Kammeraterne ved Midnatstide fulgte Carl paa Vej til hans Hjem i Nyboder, arrangeredes et originalt Optog. En anden Nybodersdreng, Aksel hed han og var en Lømmel uden Plet og Lyde, fandt paa, at vi skulde flytte et Rendestensbrædt fra Krusemyntegade og bære det i Procession ad de natstille Gader. I Spidsen gik Carl, efter fulgte de øvrige Kumpaner med Rendestensbrædtet, som sluttelig anbragtes op ad Metodistkirkens Mur ud mod Stokhusgade.

Skæbnen kan være ironisk. Stundom paa en forholdsvis godlidende Maade. Knapt en Snes Aar senere var Carl — Præst ved samme Kirke, til hvilken han hin Nat fulgtes af en udvalgt Skare Galgenfugle. De Aar, der var gaaet havde paa en mærkelig Maade ført ham ind i en ny Verden, hvor han blev en ligesaa nidkær som liberal Forkynder af Kristi Lære. Vi traf da hinanden, han var Præst, jeg socialdemokratisk Folkethingsmand. Vi talte om gamle Dage, og han lo. Hvor genkaldte dette brillante Smil dog ikke gamle Dage, de lystigste i mit Liv!

Jeg finder ingen Anledning til at undskylde for alle de gale Streger fra hin Tid. Det var jo Lømmelalderen. Det er Fornuftens Feberperiode. Men naar jeg senere i saa stærk Grad har interesseret mig for Idræt, er det bl. a. fordi jeg i den har set et Middel til at tage Lømmelalderens uvorne Kræfter i Brug og sætte dem *Maal.* I min tidlige Ungdom kendte man ikke til Idræt for Arbejderungdommen.

Jeg tænker, ikke uden en vis Uro, paa den moderne Lægevidenskabs Forsøg paa at forlænge Livet, hvortil, i Følge Prof. Metchnikoff, raa Gulerødder skal være et virksomt Middel. Den berømte Videnskabsmand mener, at Støvets Aar engang vil blive 7 Gange 20 i Stedet for 7 Gange 10. Men paa den Maade vil jeg med mine 55 Aar jo endnu knapt være sluppet ud af Lømmelalderen!

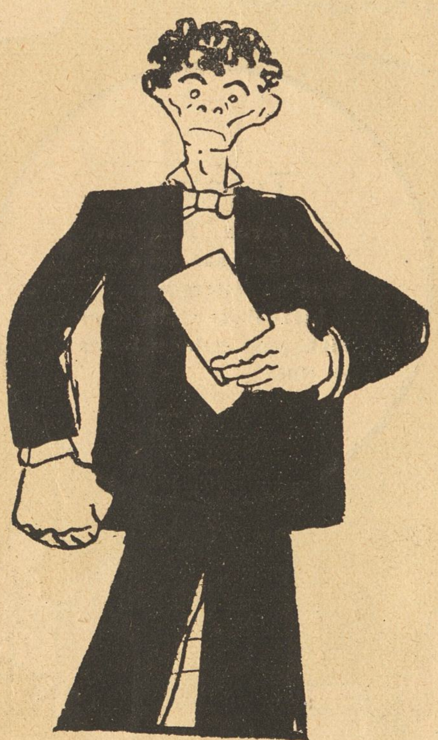

A. C. Meyer-Karikatur. — Tegnet af *R. Storm-Petersen.*

Jeg vender tilbage til Kammeraterne.

Den anden Nybodersdreng, Aksel fra Krokodillegade, satte en stor Ære i at spille Kraftkarl og Don Juan. Det var i det Hele taget en Fyr med klædeligt Langspyt. Der er en hel Del af den Slags blandt vore Ungersvende, ofte hos de fremmeligste af dem, men Typen forandrer sig gennem Aarene. Læredrengene fra først i Halvfjerdserne efterlignede Svendene fra først i Halvfjerdserne, og disse var de gamle zünftige Lavssvendes Epigoner. De var nok paa Vej til højere Idealer, men den gamle Slagsbroder- og Krostuetids Æggeskaller hang endnu ved Vingerne.

Naa — Aksel satte morderlig Pris paa Kræfter, og han mødtes heri ikke blot med mig men med vore Omgivelser.

Fortsættelse: **Jeg er med til de første Brydekampe. — Den stærke Skibstømrer Lorentz Christensen — Kamp paa Værkstedsgulvet. — Den smukke, tyske Tjenestepige.**

Arbejdernes Brændselsforretning. Odense.

Kontor **Havnen.**

Telefon 989.
Klingenberg 1989.

HERMAN JUST's
Pariserfarveri og kemiske Tøjrensnings-Anstalt.
Hele Dame- og Herregarderober renses og farves uden Opsprætning. Specialitet: Gardin og Møbelstoffer. Dekartering af Dame- og Herrestoffer.
Pustervig 3. Tlf. Byen 1537 y. **Raadmandsgade 2.** Tlf. Taga 113.

Sælg til Eksport.
Deres gamle Kobber, Messing, Zink, Bly og Jern, Bly, Zink og andre Metalasker, gammelt Gummi, nye Skræderlapper, strikkede Uldklude samt gl. Papir til
JOH. P. BOLDT
Aabenraa 21, Hj. af Hausergade, København.
Telf. Central 7784.
NB. Varer fra Provinserne afregnes pr. omgaaende.

Villaby ved Emdrup.
Et Areal ved **Emdrupvej** sælges i Parceller paa 1400 à 1500 Kv. Al. **Billig Pris og lille Udbetaling** (1/10). Bebyggelse kan finde Sted straks. Ingen Udgifter til Vejanlæg. — Paavisning af **Jordbruger Røpke**, Villa »Kirstine« ved Krematoriet, Tlf. Søborg 132.
Nærmere ved **Overretssagfører Axel Guthmann, Vestervoldgade 96.**

Leverandør af Clichéer til „RAVNEN"

Sygeplejeartikler. Gummivarer 2. Prisl.
Gummivarelageret „Hygi", København V.

M. H. Cohen & Lamm,
Vekselerere & Bankiers.
Holmens Kanal 24 St.
Telefon 7895 og 7896.

Forsamlingsbygningen
Koldinggade 4.
Store og smaa Lokaler, moderne indrettet,
anbefales de ærede Foreninger.
Restauration — 2 Billarder.
Telefon Øbro **1132.**
Joh. Olsen.

GEORG C. MØLLERS EFLGR.
HOVEDKONTOR: Vimmelskaftet Nr. 42, 2. Sal. (Yorks Passage.)
Telefoner: 913, 1124, 7980, 3313.
LAGER: Badstuestræde 9—11. Fiolstræde 12—14. Kongens Nytorv 8.
Vinkyperens Telefon: 6351. Byen 1722 x.

Middelstandens
Sygekasse,
Nordre Frihavnsgade 30,
Telefon Øbro 2991.
Virker ogsaa som Hjælpekasse.
Optager Mænd og Kvinder indtil 60 Aar uden Kontingentforhøjelse overalt i Danmark uanset Aarsindtægt.
Frit Lægevalg. Forlang Prospekt.
Agenter antages.

Sygepleje Artikler,
garanteret **fineste Kvalitet,** en gros Pris. **Fordelagtig** Prøvesending forsendes i København og Provinserne mod 1 Kr. i Frimærker eller Efterkrav.
Risiko udelukket. Skriv i Tide til **Eksporthuset Skandia,** Frihavnen C 5, København Ø.

TELEFON 3684. **S. JOHANNESSON's** TELEFON 3684.
Svineslagteri.
Udsalg: **Højbroplads 13.**
Største Udvalg.
Statskontrol med Trikinundersøgelse.
Rester udsælges billigt Fredag og Lørdag fra Kælderen.

Arb. Ligkistemagasin.
55, Vesterbros Torv 55.
Telf.: Central 9375.
3, Blaagaardsgade 3.
Telf.: Central 5708.

GENUINE
LUNDs-CALORIC PUNCH
Oplag hos Carl Qvistorffs Eftfl., Johan Lund, Kjøbenhavn.

Udgaar hver Torsdag. Abonnementspris: 1 Kr. 25 Øre Kvartalet, 10 Øre om Ugen. Enkelte Numre udenfor København og paa alle Jernbanestationer 15 Øre. Abonnement kan tegnes i København i Nørre Farimagsgade 49, Stuen, og i Provinserne paa samtlige Postkontorer og hos Boghandlerne. Annoncer modtages paa Kontoret, Nørre Farimagsgade 49, Stuen. Telefoner Central 1395 og 7495. Udgivet af socialdemokratiske Foreninger. Clichéer ved H. Matzens Reproduktionsanstalt.

F.E. BORDING KØBENHAVN.

Tegning af Anton Hansen

8—8—8

RAVNEN

Nr. 19. Torsdag den 7. Maj 1914

Tegning af Eigil Petersen.

Etatsraaden: Naa, skal vi slaa os ned her til Sommer?
Etatsraadinden: I det Rakkerhul! Du risikerer jo at blive ekskluderet af »Erhvervsclubben«!

Andels-Anstalten TRYG.

De Forsikredes eget *kooperative* Foretagende.

= Største Nytegning i Norden. =

TRYG er særlig anlagt for ugelønnede og mindre Bemidlede.

TRYG styres og ejes af de Forsikrede selv.

Alle *bør derfor livsforsikres i* TRYG.

CARL JACOBSEN & CO.
Nørrefarimagsgade 64.

LYSÆGTE
FIONA KRONE-TAPET
GARANTI FOR HOLDBARHED

Sygepleje Artikler,

garanteret **fineste Kvalitet,** en gros Pris. **Fordelagtig** Prøvesending forsendes i København og Provinserne mod 1 Kr. i Frimærker eller Efterkrav.
Risiko udelukket. Skriv i Tide til **Eksporthuset Skandia.**
Frihavnen C 5,
København Ø.

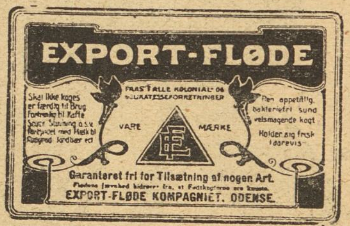

Holbergsgade 6

Sygeplejeartikler
Gummivarer 2. Prisl.
Gummivarelageret „Hygi", København V.

Man bør
støtte Arbejdernes Kooperative Foretagender og købe sit Forbrug af Brød og Øl i

Forbrugs- og Spareforeningen
Aalborg.
Bestil hos vore Kuske eller i Udsalgsstederne disse Varer.

Grovt Hvedebrød

fra Arbejdernes Fællesbageri, fremstillet af sammalet Hvede. Udmærket for svage Maver og Blegsottige. Bedre og mere velsmagende end Grahamsbrød.

Ukendte Historier om kendte Navne.

I

Da Jørgen Lund spiste Okker.

Da Skuespiller Jørgen Lund var en ganske ung Mand, gik han som lovende Talent ude hos Peter Vilh. paa Nørrebro. Afdøde William Gerner var trods Aldersforskellen en af Jørgens bedste Venner, og de havde i al Fald ét Tilknytningspunkt — der var aldrig nogen af dem, der var stærkt beslaaet med Penge.

En Dag stod de to Venner og drøftede deres »Mangel paa Penges Havelse«.

»Kan Du ikke slaa et lille Forskud hos Peter Vilh.?« sagde Gerner.

»Haabløst,« sagde Jørgen og rystede paa Hovedet.

»Jamen, Død og Pine!« — Gerner fik en Idé. »Du talte jo i Gaar med den Gamle om, at Du skulde male nogle Sætstykker og Soffitter til Teatret?«

Jørgen Lund var allerede den Gang en habil Teatermaler.

»Ja, det gjorde jeg,« indrømmede Jørgen.

»Vil Du saa værsaagod gaa op til ham, og bede om Du ikke maa begynde straks og sig saa, at Du skal have tyve Kroner til at købe Farver for!« kommanderede Gerner.

Et Øjeblik efter stod den unge Hr. Jørgen rystende og bævende foran den almægtige Direktør.

»Ja — det var de Soffitter og Sætstykker — kunde jeg ikke faa Lov at begynde og male paa dem?«

»Jo, med Fornøjelse, jo før jo hellere — det kan jeg lide, unge Mand, at De gærne vil bestille noget — begynd De bare!« sagde Direktøren elskværdigt.

»Mange Tak, men kunde jeg saa ikke faa lidt Penge til at købe Farver for?« prøvede Jørgen forsigtigt.

»Jo-o-o —« Direktøren stirrede inkvisitorisk, »hvad skal det være for Farver?«

»Det skulde være lidt Ok-Ok-Okker,« Jørgen begyndte at stamme, han var den Gang ikke rigtig forfaren i Kunsten at slaa Forskud »og saa lidt blaat — og lidt rødt og lidt — Ok-Ok-Okker!«

»Og hvad saa mere?«

»Jo — og saa — lidt gult og — lidt grønt — og lidt Ok-Ok-Okker!«

»Og hvor mange Penge skal De saa bruge til det — Ok-Ok-Okker?« sagde Peter Vilh.

»Ja — f. Eks. tyve Kroner?«

»Saa kan De altsaa godt nøjes med femten — værsaagod!«

Et Kvarter efter sad Gerner og Jørgen Lund og delikaterede sig med en bedre Middag ovre paa »Taarnborg«.

Da de var omtrent færdige, traadte — selve Peter Vilh. ind. Han nikkede elskværdigt.

»Hvad er det, D'hr. spiser?«

Jørgen blev bleg og rystede i Bukserne, men Gerner pegede flot paa de tomme Fade og sagde:

»Det er saamænd lidt rødt — og lidt blaat — og lidt gult og lidt grønt — og saa lidt Ok-Ok-Okker!«

»De er altsaa en ren og skær Bedrager!« sagde Peter Vilh. og sendte Jørgen et sønderknusende Blik, der betog ham Humøret Resten af Dagen.

Og Peter Vilh. skyndte sig ud ad Døren — for at grine.

Orla Bock.

Tivoli-Musikere.

Tegning af P. E. Johannessen.

Cellisten **Viggo Jensen.**

Samtidig med at Tivoli aabner, aabner »*Ravnen*« — aktuel som altid — en ny Serie fornøjelige Karikaturer, hentede fra det populære Etablissements Orkestre. Mesteren for disse Karikaturer er et kendt Medlem af Hr. *Schnedler Petersens* Koncertsals-Orkester, Hr. *P. E. Johannessen*, der længe i private Kredse har haft Ry for sine sjældne Evner som Karikaturtegner. Hr. Johannessen har i Pauserne mellem *Wagner* og *Lumbye* luret sine Kolleger deres Ejendommeligheder af — og »*Ravnen*« offentliggør nu efterhaanden disse morsomme Karikaturer af kendte Orkestermusikere.

Nødværge!

Dommeren (til den anklagede): De er anklaget for uden nogen som helst Berettigelse at have kysset denne unge Dame. Satte Damen sig da ikke til Modværge? — Den anklagede: Nej! — Dommeren (til Klagerinden): Men De siger dog, han har kysset Dem mod Deres Vilje? — Ja, det gjorde han endog flere Gange. — Dommeren: Og De har ikke kysset ham? (Klagerinden gør forgæves allehaande Indvendinger.) Besvar nu mit Spørgsmaal: Har De ogsaa kysset ham? — Klagerinden: Ja — men det skete som N ø d v æ r g e!

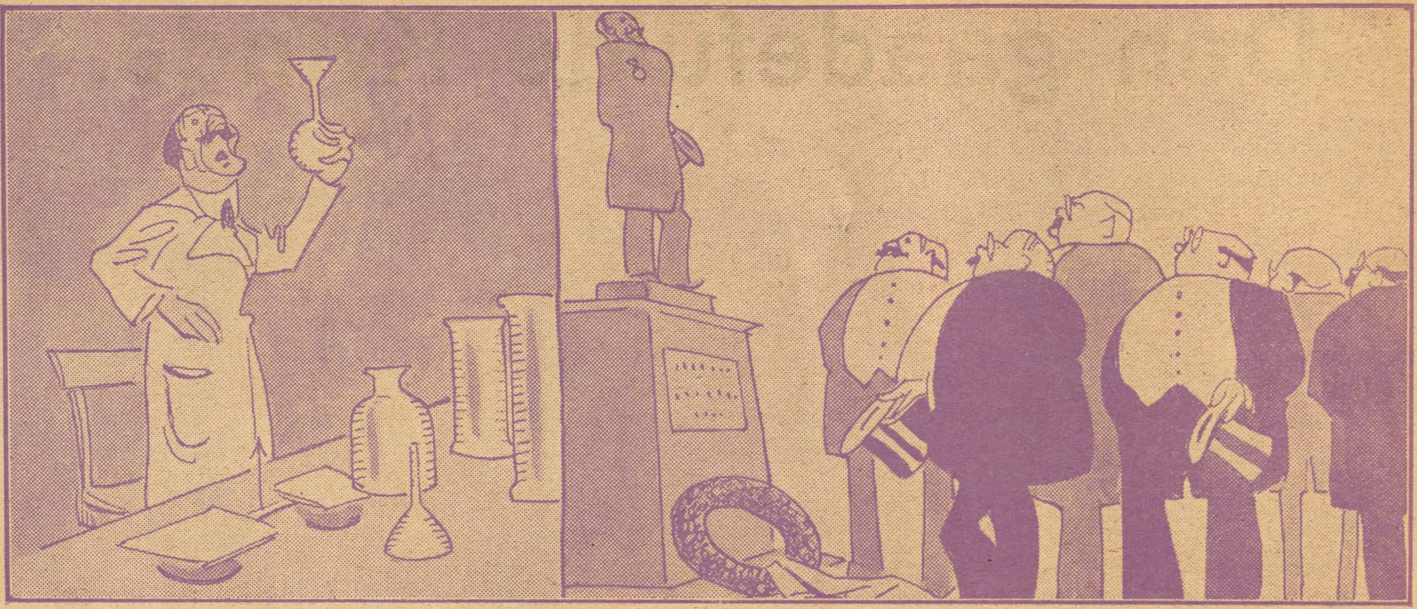

1. Professor Mikkelsen har opfundet et nyt — det 22de — Middel mod Tuberkulose.

2. Samfundsstøtterne enes om at hædre denne Mand ved at rejse ham en Statue, hvilket lader sig gøre uden særlige økonomiske Betænkeligheder — —

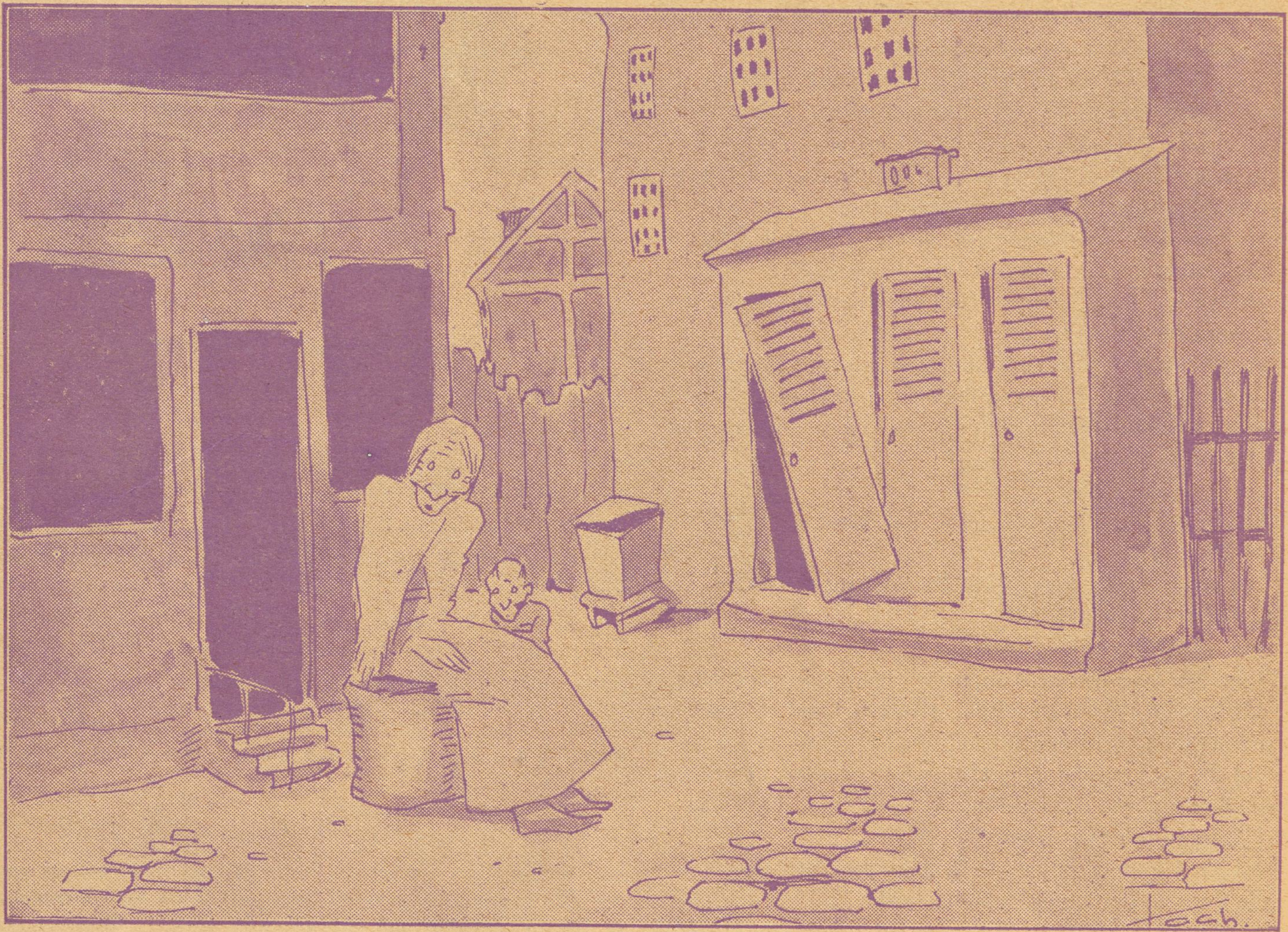

3. da man tjener godt paa de usunde Bydele.

Tegning af A. Koch.

De forenede Bryggeriers CENTRAL HVIDTØL - Ren fyldig Maltsmag SKIBSØL - Udpræget Skibsølstype

Den gaadefulde Kvinde.

En Kærlighedsroman.

(Illustreret af Harriet Fischer-Clausen.)

Værelset var mørkt men renligt og luftigt; overhovedet tydede intet paa, at hun var forsømt i nogen Retning. —

En halv Time senere rejste den fremmede Sygeplejerske.

Om Natten hørte jeg Sir Percival tumle omkring udenfor. Næste Morgen fortalte man mig, at han havde ladet spænde for og at han dødbleg havde pisket paa Hestene. Staldkarlen i Knowlesburg havde set ham løse Billet til Toget og bragte nu Vognen tilbage. Jeg gensaa ham aldrig.

Jeg har kun faa Linier at tilføje.

Saasnart Miss Halcombe var fuldstændig restitueret, forlod vi sammen Blackwater Park. I London skiltes vi: jeg tog til Islinton, Miss Halcombe til Cumberland.

Hvad Fosco angaar, er det min faste Overbevisning, at han ingen Del har haft i de nylig skildrede Begivenheder. Jeg hører nemlig, at der rettes en frygtelig Beskyldning imod ham.

Ligeledes ønsker man at vide, hvilken Dag det var, at Lady Glyde forlod Blackwater Park. Jeg kan imidlertid ikke nøjagtig erindre det, jeg husker blot det var i Slutningen af Juli.

KOKKEPIGENS UDSAGN

Sidste Sommer var jeg tilfældig uden Plads; da hørte jeg, at man søgte en Kokkepige i Forest Rood Nr. 5 St. Johns Wood. Jeg tog Pladsen. Herskabets Navn var Fosco.

En Dag meddelte Stuepigen mig, at min Frues Niece kom i Besøg fra Landet. Hun havde et svagt Heldbred, og jeg maatte indrette Maden derefter. Damen indtraf saa ogsaa nogle Dage senere — desværre er det mig umuligt at erindre Datoen.

Straks efter at hun var kommen, hørte Stuepigen og jeg et forfærdeligt Spektakel ovenpaa; man ringede som besatte og raabte om Hjælp.

Vi løb begge derop, og saa da den unge Dame ligge paa Sofaen, dødbleg og med krampagtig sammenknyttede Hænder. Jeg skyndte mig afsted efter en Læge. Den nærmeste var Mr. Goodricke, som straks fulgte med mig.

Efter en hastig Undersøgelse beordrede han hende i Seng. Paa min Frues Forespørgsel om det var et Hjærtetilfælde, svarede han ja, og han tilføjede, at hun næppe stod til at redde.

Min Frue tog roligere mod denne slemme Efterretning end Herren. Han skreg op: »Den ulykkelige Kvinde! Den arme Lady Glyde!« og vred de tykke Hænder, medens han fór frem og tilbage i Stuen.

Næste Morgen var Damen noget bedre, men hen paa Eftermiddagen rev min Frue Døren op til mit Værelse og bød mig straks hente Dr. Goodricke.

Da han lidt efter traadte hen til den syge Dames Seng, blev han meget alvorlig, og lagde Haanden paa hendes Hjærte.

Min Frue saa spændt paa ham.

»Død?« spurgte hun hviskende.

Lægen nikkede.

Da jeg om Aftenen saa Herren, sad han i en Krog af Stuen, hans fede Hænder hang ned paa hans tykke Knæ, Hovedet var sunket ned paa Brystet, og hans Øjne stirrede tomt ud i Luften.

Til Slut skal jeg paa de forelagte Spørgsmaal svare:

1. At hverken jeg eller Stuepigen nogensinde har set Herren give den fremmede Lady Medicin.

2. At han ikke paa noget Tidspunkt har været alene i hendes Værelse.

3. Og at jeg ikke har Anelse om, hvorvidt andre Omstændigheder end Hjærtetilfældet har foraarsaget den pludselige Død.

Lægeerklæringen.

Jeg erklærer herved, at jeg har behandlet Lady Glyde for hendes sidste Sygdom, at hun døde den 25. Juli d. A., og at Dødsaarsagen var Aneurisma.

Alfred Goodricke.
Læge.

— — — — — —

WALTER HARTRIGHT

I Forsommeren forlod jeg og de overlevende af mine Kamerater Central-Amerika og tiltraadte Hjemrejsen. Den 3. Oktober steg jeg — efter mange Trængsler — i Land i Liverpool og naaede samme Aften London.

Laura Fairlie var min eneste Tanke, da jeg forlod England — og nu da jeg gensaa mit Hjemlands Kyst, var den eneste Tanke der opfyldte mig: Hvordan lever hun?

Er det til at undres over, at jeg beklagede ikke at være gaaet til Grunde i Ørkenens Vildnis, da jeg nu erfarede, at Laura ikke mere var blandt de Levendes Tal? —

Paa en stille Høsteftermiddag, Trediedagen efter min Ankomst, steg jeg ud paa den ensomme Station i Cumberland og vandrede langs den kendte Sti.

Jeg naaede Heden, gik op paa Højen — og dér, langt borte, skimtede jeg Limmeridge House. Det forekom mig, som om det var i Gaar, jeg for første Gang vandrede over denne duftende Hedejord!

Jeg gjorde omkring og gik til Kirkegaarden. Stille traadte jeg ind. Dér stod Marmorkorset ved Gravens Hovedende — den Grav, der gemte baade Mo'r og Datter.

Længe stod jeg og saa paa den haarde, grusomme Indskrift — saa hørte jeg Fodtrin nærme sig.

Jeg saa op.

Et Stykke henne paa Stien stod to Kvindeskikkelser. Deres Øjne var heftet paa mig. Nu nærmede de sig, men tætte Slør skjulte deres Ansigter. Da de standsede, trak den ene Sløret tilside. Jeg genkendte Marianne Halcombes Træk.

Hvor hun var bleven forandret! Øjnene var store og vilde og mønstrede mig med et Udtryk af Forfærdelse. Ansigtet var blegt og indfaldent. Smerte, Angst og Kummer stod skrevet i det.

Jeg traadte et Skridt henimod hende. Hun rørte sig ikke — talte ikke. Den tilslørede Kvinde ved hendes Side udstødte et let Skrig. Jeg standsede. Mit Hjærte holdt op at slaa, og en navnløs Rædsel gennemfor mig.

Den Tilslørede kom langsomt henimod mig — langsomt og taus. Mit Blik hang ved hende.

Da raabte Marianne ængstelig til mig, at jeg skulde gaa.

Men jeg kunde ikke flytte en Fod. Skikkelsen var naaet hen ved Siden af Graven. Vi stod lige over for hinanden, hun tæt op ad Inskriptionen; hendes Kjole berørte de sorte Bogstaver. Mariannes Stemme kom nærmere og blev stadig lidenskabeligere:

»Skjul Deres Ansigt! — Se ikke paa hende! — For Guds Skyld, skaan ham! —«

Skikkelsen løftede sit Slør.

Laura, Lady Glyde, stod dér ved Siden af Monumentet og saa over Graven hen paa mig!

II.

En Uge senere befandt jeg mig midt i Londons Tummel, for at finde et Logis.

I en fattig, stærkt befolket Bydel lejede jeg under et paataget Navn nogle Værelser til mig og to Damer, som gælder for at være mine Søstre. Jeg skaffer mig Brødet ved at tegne til nogle billige Tidsskrifter. Mine Søstre hjælper til med Haandarbejde. Vor beskedne Bolig, vor Beskæftigelse, vort foregivne Slægtskab og vore paatagne Navne — alt tjener os som Middel til at leve ukendte.

Og nu skal jeg fortælle, hvorfor vi har søgt os dette Skjul.

Nogle Dage efter at Lady Glyde havde forladt sin Mands Hus, indtraf et Brev fra Fru Fosco til Mrs. Michelson; det meddelte, at Lady Glyde pludselig var død i deres Hus. Der var ikke anført nogen Dato og det overlodes til Mrs. Michelson, at underrette Miss Halcombe om Dødsfaldet straks, eller udskyde Meddelelsen, til hun fuldstændig var kommen sig.

Efter at have raadført sig med Dr. Dawson, underrettedes den Syge samme Dag.

Det er unødvendigt her at dvæle ved den Virkning, Meddelelsen havde. Det maa være tilstrækkeligt at anføre, at Miss Halcombes Afrejse til London maatte opsættes i tre Uger.

Saasnart Miss Halcombe var ankommen til Hovedstaden, begav hun sig hen til Gilmore og Kyrles Kontor. Overfor den sidste røbede hun den Mistanke, hun længe havde baaret paa: at Sir Percival havde Andel i sin Hustrus Død. Mr. Kyrle lovede straks at anstille Undersøgelser.

For Guds Skyld, skaan ham!

Inden jeg gaar videre med min Beretning, skal jeg anføre, at Fosco ydede Mr. Kyrle al mulig Bistand. Han henviste ham til Dr. Goodricke og de to Tjenestepiger, og gav ham iøvrigt alle de Meddelelser, han ønskede. Resultatet Kyrle kom til var, at Miss Halcombes Mistanke savnede ethvert Grundlag.

Imidlertid var Miss Halcombe vendt tilbage til Limmeridge House, hvorfra hun lod anstille nye Undersøgelser.

Mr. Fairlie havde modtaget Meddelelse om Niecens Dødsfald gennem Fru Fosco, der heller ingen Dato havde opgivet. Han indvilligede i, at lade Afdøde begrave paa Kirkegaarden i Limmeridge. Fosco fulgte med Liget til Cumberland og overværede Bisættelsen den 22. August.

Fosco og Mr. Fairlie kom imidlertid efter den sidstes Ønske ikke sammen. De underholdt sig skriftligt med hinanden, og Fosco havde paa denne Maade gjort Mr. Fairlie bekendt med alle Enkelthederne ved hans Nieces Død. Et af Brevene havde følgende Postskriptum.

»Med Hensyn til Anna Catherick kan jeg meddele, at hun blev antruffen i Nærheden af Blackwater Park og atter sendt tilbage til den Anstalt, hvorfra hun var flygtet. Hendes Tilstand har i den lange Frihedsperiode betydeligt forværret sig, og hendes Had til Sir Percival — hendes fikse Idé — er udartet til fuldstændig Galskab. Hun paastaar overfor Sygeplejerskerne at være hans Hustru og har skrevet lange Breve til Miss Halcombe og andre af Lady Glydes Slægtninge.«

Dette Postskriptum blev forevist Miss Halcombe, der var fuldt optaget af at udspionere Huset i St. Johns Wood. Hendes Bestræbelser førte dog ikke til noget Resultat. Heller ikke med Hensyn til Sir Percival havde hun Held med sig; hun opnaaede kun at faa opspurgt hans Opholdssted: han boede i Paris.

Tilsidst besluttede hun sig til at besøge den Anstalt, hvor Anna Catherick var anbragt. Hun blev straks indladt til Forstanderen, der meddelte hende, at Anna Catherick den 27. Juli for anden Gang var bleven indlagt paa Anstalten. Forstanderen havde da bemærket en paafaldende Forandring hos hende, men da dette er ret almindeligt hos Sindssyge, hvis Ydre ofte skifter Karakter eftersom deres aandelige Tilstand er bedre eller daarligere, lagde han ikke videre Vægt herpaa.

Miss Halcombe blev nu stillet Ansigt til Ansigt med Patienten. Til sin navnløse Glæde gjorde hun den Opdagelse, at den foregivne Anna Catherick ikke var nogen anden end hendes Søster Laura.

Marianne betænkte sig intet Øjeblik paa at tilbyde Sygeplejersken hele sin Formue, for at hjælpe Laura til at slippe ud af Anstalten.

Det lykkedes den 15. Oktober.

III.

Paa Tilbagerejsen til Cumberland erfarede Marianne følgende:

Lauras Erindringer med Hensyn til de Begivenheder, der knyttede sig til hendes Afrejse fra Blackwater Park, begyndte med Ankomsten til Sydvestbanestationen i London. Fosco hentede hende, og da hun spurgte efter sin Søster, erklærede han, at han nu skulde ledsage hende til Miss Halcombe.

Lady Glyde var for lidt kendt i London til at kunne sige, gennem hvilke Gader de kom. Men hun var sikker paa, at de ikke passerede forbi Haver eller Anlæg. Vognen standsede i en smal Gade bag en aaben Plads, hvor der færdedes mange Mennesker. Det fremgik heraf, at Fosco ikke havde bragt hende til Forstaden St. Johns Wood.

De gik ind i et Hus, hvor en skægget Herre modtog dem og førte dem op ad Trappen. Paa Lady Glydes Spørgsmaal svarede Fosco, at Miss Halcombe befandt sig i Huset. Laura kom nu ind i en Stue, hvor hun blev ladt alene.

Der var paafaldende stille i Huset; der hørtes kun en dump Mumlen af Mandsstemmer i Stuen nedenunder. Efter et Kvarters Forløb kom Fosco, for at sige hende, at Miss Halcombe sov og ikke maatte forstyrres. Han ledsagedes af en Herre, hvem han forestillede som en Ven af sig.

(Fortsættes.)

Forlov-elses-ringe
14 Karat fra 7 Kr., 18 Karat fra 10 Kr.
Th. Halgreen, 34 Gothersgade
lige for Regnegade.

P. A. Fischer's
Farve- og Fernisfabrik.
Stengade 10—12. Telefon 952.
Detailsalg af alle Malervarer færdige til Brug, til Dagens billigste Priser.

HERMAN JUST'S
Pariserfarveri og kemiske Tøjrensnings-Anstalt.
Hele Dame- og Herregarderober renses og farves uden Opsprætning. Specialitet: Gardin og Møbelstoffer. Dekartering af Dame- og Herrestoffer.
Pustervig 3. Tlf. Byen 1537 y. **Raadmandsgade 2.** Tlf. Taga 113.

DANSK LIGBRÆNDINGS FORENING
Kontortid: Kl. 11—3, samt Mandag og Onsdag 5—7, Fredag 6—9.
Aaboulevard 16.
Tlf. Nora 2812.
Tilkendegivelser og alle Oplysninger sendes gratis.
Enhver kan blive Medlem.

Peter Sørensen
Nørrevoldgade 22
Eneste Specialfabrik for Pengeskabe i Danmark.
Hvert Skab bukket af en Staalplade.

Tandlæge Edv. Møller,
Købmagergade 30, 2.
udfører enhver Tandbehandling til smaa Priser. Samvittighedsfuldt Arbejde. Bedøvelse hele Dagen. Konsultationstid 10—3½, 6—7 Eftm. og 10½—12 Søndag. Telefon 8181.

W. Bähncke & Co.
Assurance.
Niels Juelsgade 3.
Telf. Central 128 og 129.

Wilsons Gummivarelager
12, Gothersgade 12.
Alle Sygepl.-Artikl. sendes mod Efterkrav. Ill. Katalog

Under Fanerne —

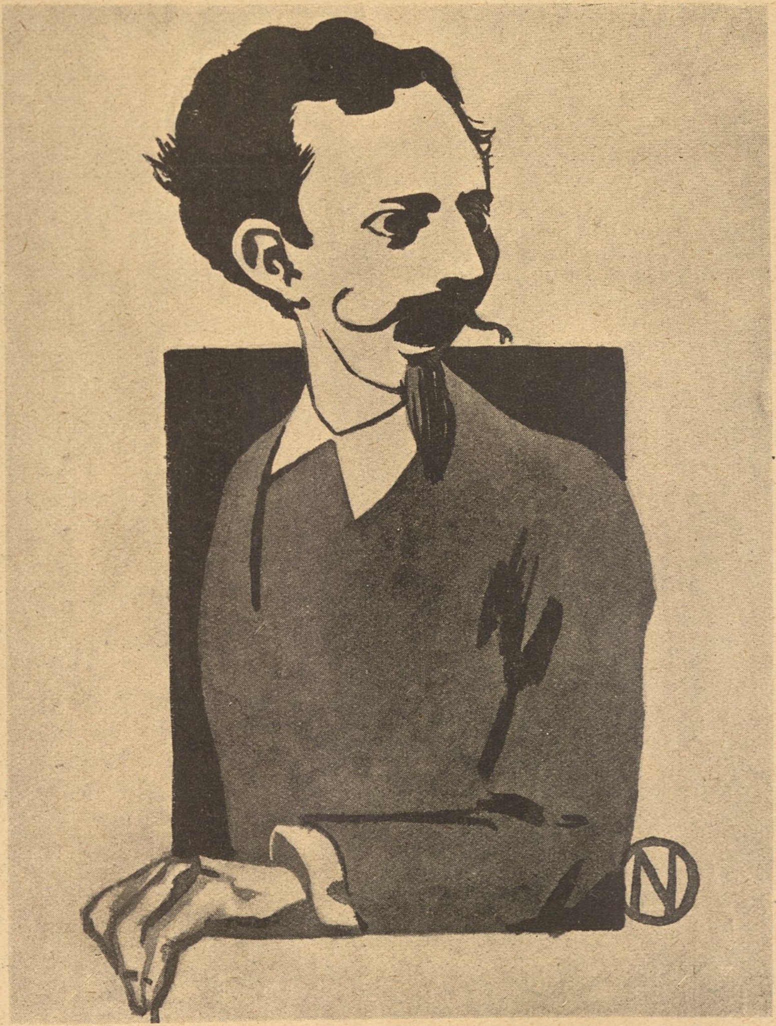

Tegning af Oluf Nielsen.

Ludvig Nielsen.
Handskemagerforbundet.

Brolæggerjomfruens Farvel.

(Mel.: I denne Vinter har vi haft.)

Farvel, Du københavnske Sten,
Som jeg har stødt saa tidt.
Nu er jeg jo en gammel en,
Som man vil være kvit.
Men Jomfru er jeg dog — Faldera!
Jeg gode gamle Skrog.
Mit Rygte det er ikke stødt i Kanten!

Naar Svenden med en kraftig Arm
Mig ømt om Livet tog
Og klemte helt min Jomfrubarm,
Jeg vredt mod Stenen slog.
Man er jo intet Fæ — Faldera!
Og selv om man er Træ,
Jomfru'ligheden kender dog til Grænser!

Skønt Tonen ofte var lidt slem,
Det ej genered' mig,
Og naar saa Svendene gik hjem,
Laa jeg paa Alfar Vej.
De ugalant mig smed — Faldera!
Paa et og andet Sted,
Mens Dydens Engleborn sad ved min Side.

Med fire Svende dansed jeg,
Saa Stenene de sang.
Af Glæde næppe sansed' jeg,
Naar vi i Tango sprang.
At jeg var uden Last — Faldera!
Se det er *slaaet* fast.
Jeg mærker det endnu i mine Fødder!

En gammel Jomfru si'er Farvel,
Ej mere mødes vi.
Hver Sten skal stødes nu med Held
Og lidt Maskineri.
Paa Vartov jeg pivæng — Faldera!
Nu køber mig en Seng.
Og nu er denne Jomfruvise ude!

Robert Bly.

Bortom partipolitiken.

Fiskekone Jönsson: — Sa ja inte till Bergström, att hon skulle hålla klaffen (Kæften) med doter (Datter) mins förlofning?! Nu hör man inget annat i *hela Stockholm*, än att fiskekone Jönssons Agusta ska gifta sej me sotar (Skorstensfejer) Berglunn!! (»Strix«.)

Slagteren: Naa, skal vi saa stikke Grisen?
Ejeren: Aa, nej, vent lidt, nu sover den saa sødt! (»Fliegende Blätter«.)

Første Skuespillerinde: Aa, kære Frøken Schulz, har De noget imod at ordne mit Slæb?

Anden Skuespillerinde (afsides): Ja, Du kan tro, jeg skal ordne. Nu har Du igen hugget en god Rolle fra mig.

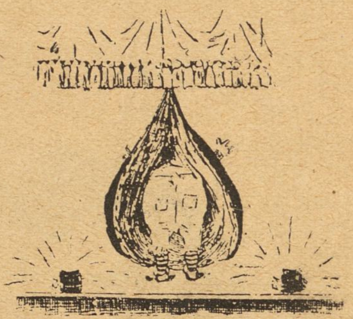

Værs'god, Hr. Regissør. Saa kan De godt give Signal til, at Tæppet kan gaa! (»Lustige Blätter«.)

Ja, jeg kom jo ganske vist ikke til Operaen, som min Sanglærer spaaede mig, men jeg synger dog næsten altid *for fulde Huse!* (»Meggendorfer Blätter«.)

— Allt vad jag förtjänar går till min hustrus toaletter.
— Vad lever Ni då på?
— På vad jag får in genom att sälja dem igen. (»Söndags-Nisse«.)

Af C. B. Møller & Co.s Cigaretter fremhæves:

Rose No. 101 og 102	15 Stk.	10 Øre.
Monaco, oval, Kork	10 -	10 -
Sherrys No. 3, stor, Kork .	10 -	25 -

Rød Indmad

Erhvervsclubben.

De fineste fine har dannet en Club,
det er Herrer, som rigtig forstaar 'et —
Kontingent? Aa, kære, en ren Bagatel:
To Hundrede Kroner om Aaret!

Lokale »ved Stranden« — en Kok, der véd
at pirre de sløvede Ganer —
er Maden ædt, saa ræber man af
paa Silke- og Fløjlsdivaner.

Saa lægger man Planer med Smil og Nik,
om hvordan der bedst kan trækkes
Procenter fra Folk, og om hvordan
Arbejderne bedst kan stækkes.

Et Navn man ogsaa til Clubben fandt,
Ideen de Hertuger li'ner,
det lyder saa pænt og saa ræveblidt:
»Erhvervsclubben« — undskyld, jeg griner!

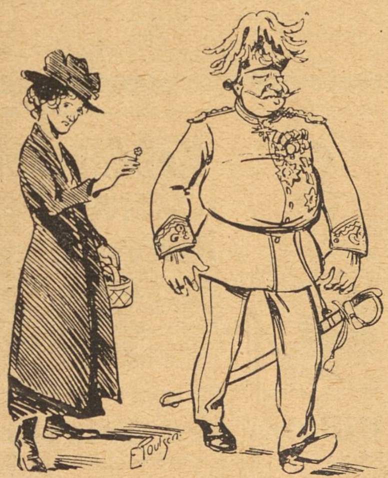

Damen: Køb en Foraarsblomst, Hr. General!

Generalen: Den Smule Blomst drukner jo fuldstændig i mit Bed!

28/4. Den er ikke saa god med Hotel d'Angleterre. Folk føler sig aabenbart ikke mere tiltrukken af Palmehaverne.

— Nej, og nu føler de sig naturligvis frastødt af Pantehaverne.

Arbejdernes Teater spillede forleden »Slægtningene« og »Et Kys i Mørke«, og alle var enige om, at Stykkerne blev spillet i den rigtige Rækkefølge.

Giver man nemlig først Et Kys i Mørke, er det meget ubehageligt, ja, nærmest pinligt, naar *Slægtningene* følger bagefter.

24/4. Nu slaas de igen om Salvator-Øllet.

— Tja, det gør naturligvis ondt, naar »*Paraplyen*« ramler sammen med »*Ligtornen*«.

Aabent Brevkort.

Hr. Redaktør!

Nu er den gal igen! — Har De været i Zoologisk Have og set Elefanthuset? Det er den stiveste, jeg har oplevet! Der gaar man hen og bygger et elegant Hus til Elefanter, mens vi andre stakkels Dromedarer knapt nok kan faa en enkelt Lejlighed, fordi vi har en 7—8 Unger. Men en Elefantunge paa 5000 Pund skal der straks skaffes et helt Hus til! Elefanthus — sæt en Stol under mig, for nu sker der noget! — Jeg er lige bleven gift med en yndig lille Hunelefant; hun hedder Olga. Olga og jeg var altsaa i Gaar i Zoologisk Have for at fejre vore Hvedebrødsdage. Ih! hvor Olga blev rasende paa Elefanterne. — Saadan noget Rak, sa'e hun, skal de ha' Sommerlejlighed med 5 Værelser, Centralvarme, Telefon, Elevator, W. C. og elektrisk Lys, sikke noget Rak! Og Olga har Ret. Olga har i Morges skrevet til Dreyer. Hun anbefaler ham *at bygge et flot Hus til Fluerne.* Vore egne kære hjemmelavede Fluer! — Gud bevares, Olga har Ret. Hvorfor skal Fluerne ikke ha' Hus, naar Elefanterne skal ha' det? Fluerne vil de slaa ihjel, medens de freder om Elefanterne. Olga og jeg siger hermed: Død over alle Elefanter i flere Miles Omkreds!

Deres gamle Dromedar.

Kresjan Blegdam.

Naar Carl og Oda i London staar,
af Fryd de Engelskmænd vil daane;
men ej de til Arv og Eje dem faar —
„I har vel forstaaet — bare laane!"

26/4. Svenskerne vil ikke sætte *rød Streg* fra Malmö til København. Hvis nu vi svarede med at sætte *sort Streg* over hele Udstillingen derovre, hvad saa — kære Brødre hinsidan?

27/4. Sikke nogle pebrede Priser, Hoftheatret tager i disse Dage — det er da ikke for Svin at komme i Cancelliet. Her kunde man imidlertid maaske vende om paa det gamle Sprikvort og sige, at det er ikke for Cancelliraader at komme i Struensees gamle private Svinesti.

27/4. Jeg har læst i Bladene, at der har været *Fedeskue*. Det er saamænd noget, jeg ser hver Dag!

Bom!

Bommene falder — naa Herregud,
den Nyhed gi'r jeg ej Skum for —
der er til Gengæld saameget, som
der netop *skulde* en Bom for.

Kapitalisme og Præstevaas,
som Smaafolk saa tit staar stum for,
Fyrstegalskab og Krigshalløj —
det var Sager at faa sat en Bom for!

28/4. Det var sjov, at Justitiarius maatte forlade sin Plads i Højesteret.

— Ja, Ungsocialisterne skal nok gøre det hedt paa *Lassens Plads!*

A.: Ved Du, hvad Forskel der er paa Zoologisk Have og »Ravnen«?

B.: — ??

A.: Jo. Zoologisk Have er for »Dyr«, men »Ravnen« er s'gu for billig!

Folkets Hus, Jagtvej 69 ✲ Selskabslokalerne anbefales.

M. K., Lærlingehjemmet. Et Par af de bedste skal De gense — men det bliver *Imellem os!* Resten gik efter den Adresse, De selv opgav — Papirkurven!

Kære *C. E. T.*, Aarhus. Deres lille Fortælling om Fanden vilde kunne bruges . . . hvis der bare skete noget! Men der sker jo ikke andet, end at Chefen brænder et lille Hul i sit Gulvtæppe — og det er *for* lidt!

— Sig mig, Hr. Direktør, hvordan gaar det med Deres Teater?
— Storartet! Brilliant! — Det vil sige, der er bare nogle Timer om Aftenen, som ikke er saa gode.

Frederik Jensen. Deres udmærkede Navn i Forbindelse med Vittigheden kunde faa os til at tro — nej, det er umuligt!

Han har jo udsolgt hver Aften!

Nielsen, Nyborg. Her er den ene af Deres Vittigheder — den anden med »Luerne« er spadseret i Kakkelovnen.

— Hør, Du Jalle, det er et Par sløje Støvler, Du har; det er jo næsten ikke andet end bare Huller.
— Nej, gamle Dreng, det er netop det bedste ved dem. I Tilfælde af Ildebrand er Hullerne brandfri!

AGGERBECKS ÆGTE FINE ·IRIS· forfiner·forskønner·bevarer Huden. Alles Yndlingssæbe Stk. 25 Øre

Tlf. 2589. **Folkets Hus** Tlf. 2589.
Enghavevej 40,
anbefaler sine Lokaler til Fester og Møder.
NB. Den lille Sal anbefales til Festiviteter Lørdage og Søndage i Sæsonen.
Søren Hansen.

St. Jacobs Gæstehjem
Saxogade 80 (ved Istedgade). København.
250 propre Senge fra 40, 50 og 75 Øre.
Elektrisk Lys, Centralvarme og W. C.
Varme Retter fra 25 Øre serveres hele Dagen.
10 Minutters Gang fra Banen.

DANSK FLØDE EXPORT SANA VELSMAGENDE SUND NÆRENDE ODENSE
„Sana".
Export Mælk.
Export Fløde.
Piskefløde.
Bemærk Etiketten.
Faas hos enhver Købmand.
Steril og holdbar i ubegrænset Tid.
Dansk Fløde Export A/S., Odense.
Odense: Telefon Nr. **2052.**
København: » Øbro **162.**
» » Central **11050.**

Svendevise.

Jeg synger en Sang, hvordan Verden ser ud,
naar Solen den skinner saa ren og saa prud,
naar Skyerne driver og Vejret er trist,
jeg synger en Sang og faar Solskin tilsidst.

Jeg synger en Sang, og jeg svinger min Hat
og blæser en Marsch ad den kommende Nat,
thi Dagen den svinder for Morgenens Gry
og Dagen — det ved jeg — den kommer paany.

Jeg synger en Sang ved min Fil og mit Bor
og passer min Dont, selv om Mester han glor.
Jeg ved han er gnaven, men bliver han grov,
en Landevej har vi endnu — Gudskelov.

Frederik Andersen.

Enøjede: Go' Mor'n, allerede hejst Puklen op saa tidlig —?
Pukkelryggede: Og allerede opstaaet; Du er jo søvnig, Du har jo kun det ene Øje aabent.

F. K., Istedgade. Tegningen er ikke saa skeløjet endda, men mere *Rankhed* udbedes!

Københavns Tilskærer-Akademi Nørrevoldg. 42.
Katalog over Tilskærekursus og Tilskæring af Mønstre sendes paa Forlangende.

Villaby ved Emdrup.
Et Areal ved **Emdrupvej** sælges i Parceller paa 1400 à 1500 Kv. Al. **Billig Pris og lille Udbetaling** (1/10). **Bebyggelse** kan finde Sted straks. Ingen Udgifter til Vejanlæg. — Paavisning af **Jordbruger Røpke**, Villa »Kirstine« ved Krematoriet, Tlf. Søborg 132.
Nærmere ved **Overretssagfører Axel Guthmann, Vestervoldgade 96.**

Schulstad Ludvigsen Maltet Brød Giv Agt paa Varemærket

Det bedste Madsted
paa
Gammelholm
er
Spisehuset, Holbergsgade 26.
Forskellige à la Carte Retter hele Dagen.

Storm-Petersens „Levende Billeder“. XIX.

(Fortsættes.)

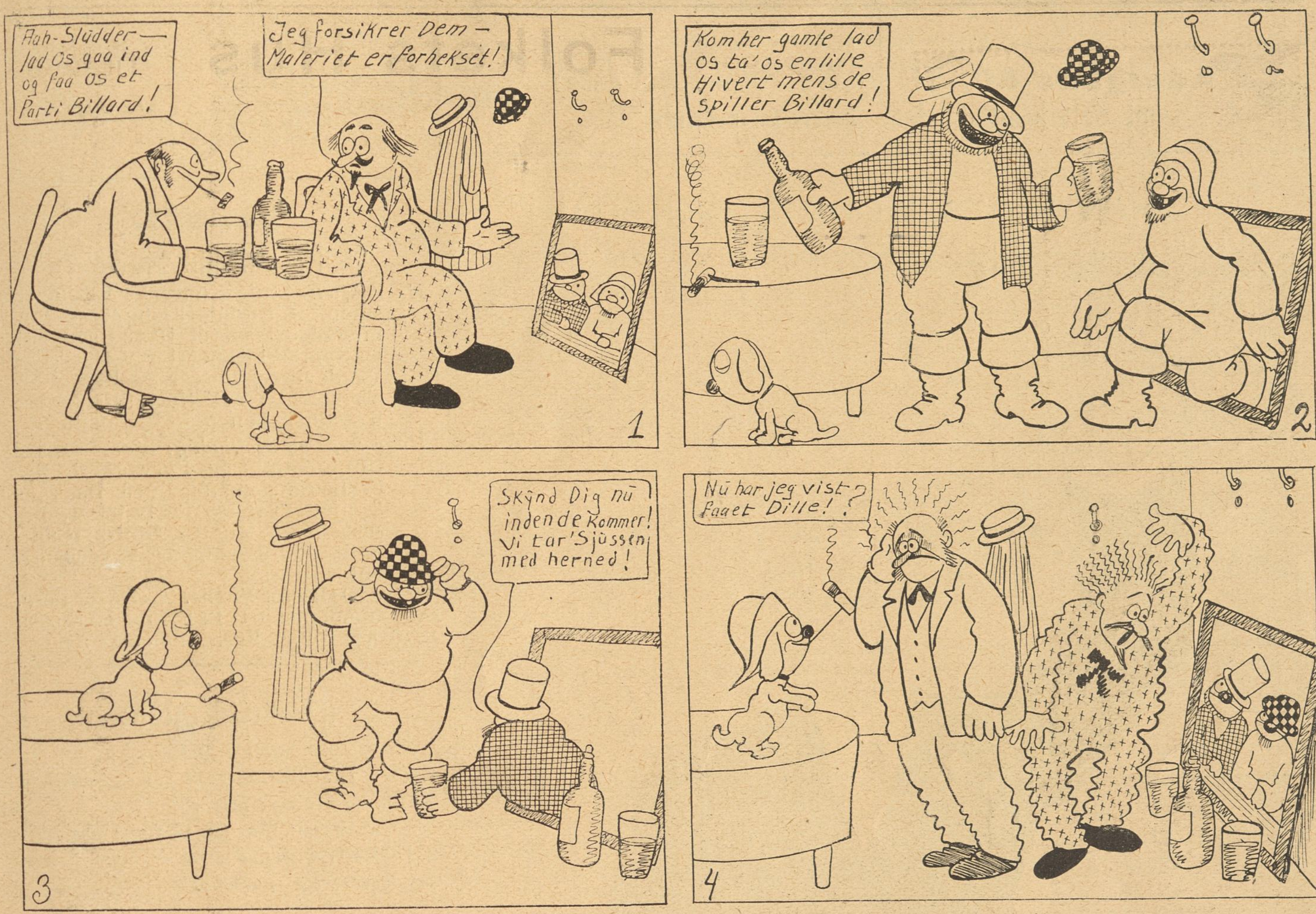

Naa saadan!

Den Rejsende: Hvor er din Fa'r henne, lille Ven?

Barnet: Han sidder og bøder.

Rejsende: Herregud, er han kommen i Fængsel?

Barnet: Næ — han bøder Fiskergarn.

Diplomat.

Baronen: Tøjet er udmærket, min gode Skræder, men De faar ingen Penge før til Efteraaret. — Hvornaar er Dragten færdig?

Skræderen: Til Efteraaret, Hr. Baron!

Sprogforvirring.

A.: Naa, havde Du det svært med Sproget i Paris?

B.: Nej, *jeg* ikke, men Pariserne.

Odds 1,o.

A.: Hvor kan det være, at Frøken Jespersen afslog dit Frieri. Jeg troede, Du var Favorit?

B.: Tja, det er det sædvanlige — det var ikke Favoritten, der vandt!

Billigt Grin.

Den unge Tandlæge kommer rasende hjem til sin Kone og raaber: — Vil Du tænke Dig, den Bandit til Kunstmaler! Jeg krævede ham nu for fjerde Gang, og ved Du saa, hvad han gjorde? Han lo mig lige op i Ansigtet *med mine egne Tænder!*

Atisch!

Paa et Friluftsteater i Tyskland skulde man forleden opføre »Wilhelm Tell«, men ved Generalprøven mødte Tells Søn med en saadan Snue, at han *nøs* Æblet ned fra Hovedet, hver Gang det blev lagt tilrette.

Saa maatte man udsætte Opførelsen.

Alm. dansk Varelotteri.

2den Trækning begynder Onsdag den 13. Maj.

6000 Gevinster.

Paa et og samme Lod kan vindes

2 Gevinster.

Lodsedler sælges og fornyes à 1 Kr. 60 Øre hos Lotteriets autoriserede Kollektører og i **Hovedkollektionen, Tivolis Boulevard-Pavillon, Vestre Boulevard**, lige overfor Raadhushaven.

Gift Dem aldrig
før De har besøgt mine 4 Møbelmagasiner
Adelgade 80, 86 og 87 (ligefor Sølvgade)
samt Østerbro-Afd.: **St. Jacobsplads 6.**

A/S H. MATZEN
REPRODUKTIONSANSTALT
LEVERER
DE BEDSTE
CLICHEER
KØBMAGERGADE 22
HJ. AF SILKEGADE
KØBENHAVN K.
TELEFON Nº 7057.

Leverandør af Clichéer til „RAVNEN“

„Ravnen“s Kongerække. V.

Tegning af Anton Hansen.

Wilson, De for. Staters Præsident.

— Jeg sværger ved Himlens Stjærner paa vort hellige Banner, at naar Mexiko ikke vil salutere vort Flag, saa er der kun *et* Svar —: Nedsabling af samtlige Mexikanere og Erobring af det dejlige Petroleumsland!

Tivoli.

Sommersæson fra 8. Maj til 13. September 1914.

Hver Aften: Store Koncerter i Koncertsalen, Harmoniorkesteret og Promenadeorkesteret. Hver Uge Solist- og Symfoni Koncerter. — Operetter, Vaudeviller, Farcer og Revy i Teatersalen. — Artistforestillinger paa Kunstnerplænen. — Pantomimer.

Hver Søn- og Helligdag: Stor Fest med Illumination og Fyrværkeri. Nye Festarrangementer med Dans og Konfetti Talrige Forlystelser, Karusseller, »Muntre Hjul«, »Luna-Ballon«, Rutschbaner, Skydebaner, Boldspil o. s. v.

Entré 50 Øre for Voxne. 25 Øre for Børn. Abonnementskort: 12 Kr. for en Voxen, 6 Kr. for et Barn (under 12 Aar).

Praktisk Mand.

To Venner mødes i Italien.

Den ene: Nej, Godda'! Du er kommen til Italien og ser ikke glad ud?

Den anden: Næ, jeg skal sige Dig, vi er paa Bryllupsrejse, men da vi ingen Formue har, saa er jeg rejst alene!

Køn Plante.

Nej, ser Du, kære Ven, nu vil jeg lade min Gamle arbejde endnu i to Aar — og saa vil jeg slaa mig til Ro!

Lige for Lige.

Hun: Nu vil jeg sige Dig, at jeg vil en Tur til Syden. Jeg kan da ogsaa gøre Krav paa en stor Fornøjelse.

Han: Og hvilken Fornøjelse har jeg da haft?

Hun: Gud — din kostbare Blindtarmsoperation.

Et Minde.

Turisten: Jeg vil gærne se det indvendige af denne Kirke.

Føreren: Saa vil jeg vente her, til De kommer ud igen. Der hændte mig nemlig for tre Aar siden noget pinligt i denne Kirke.

Turisten: Herregud, hvad var dog det?

Føreren: Jeg blev gift derinde!

KAN DE TEGNE?

»Ravnen«s ny Enquête, der paabegyndes i Nr. 18 med Bidrag fra Forfatteren **Martin Andersen Nexø**, Komponisten **Fini Henriques**, Skuespiller **Robert Neiiendam** og Teaterdirektør **Victor Wulff**, har overalt vakt stor Munterhed, og Enquêtens videre Forløb imødeses med megen Interesse

»Ravnen«s Redaktion har tilsendt en Del kendte Herrer, Forfattere, Skuespillere, Komponister, Politikere, Sportsmænd og andre, den Forespørgsel: Kan De tegne?

Med Forespørgslen fulgte en Karton og en — ikke for nerverystende — Tekst og følgende Bemærkning: »Viser det sig, at De kan tegne, ja, saa er det en Overraskelse for de fleste, men vi nægter ikke, at Morskaben bliver større, hvis De ikke kan!«

Vi har haft den Glæde, at en Mængde berømte samtidige har forsøgt sig i den for dem saa uvante Kunst, og vi fortsætter i Dag den store »Afsløring« af Byens kendte Mænd, som Tegnekunstnere!

Næste Gang tegner: Skuespiller **William Bewer** (Folketeatret), Ritmester **Clauson Kaas**, Skuespiller **Sophus Erharth** og Forfatteren **Johan Skjoldborg**.

Kendte Mænd paa Glatis.

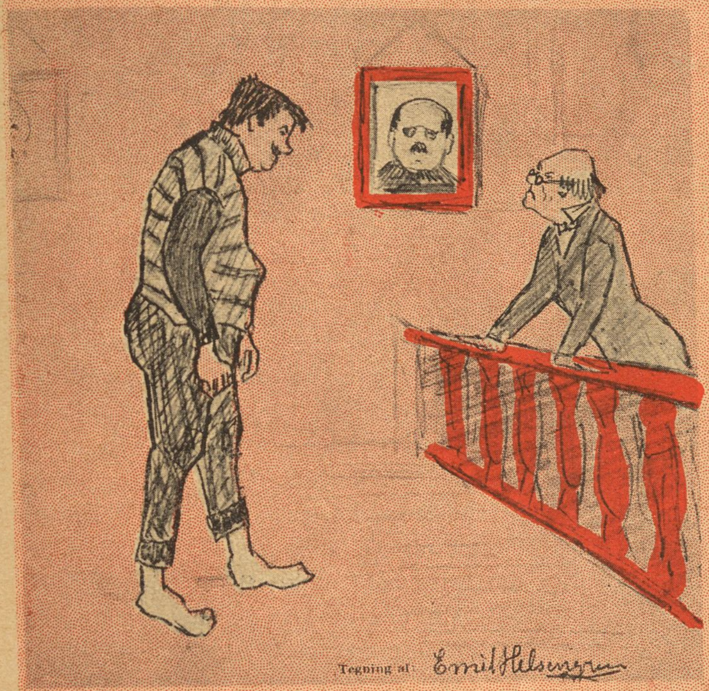

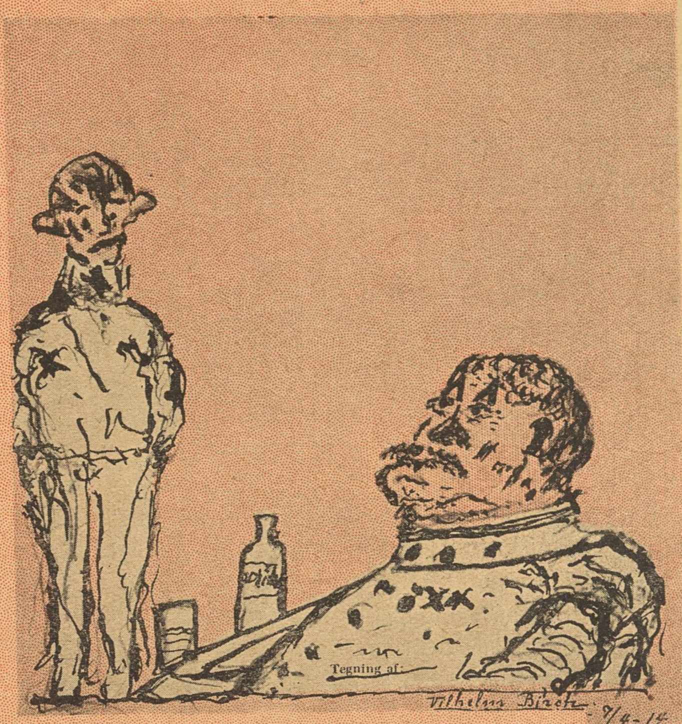

Teksten:

Dommeren: Tidligere nøjedes De dog med Lommetyverier, men nu har De altsaa slaaet Dem paa grovt Indbrud.

Anklagede: Ja, ser De, Hr. Dommer, i disse sløje Tider maa man se at skaffe sig en lille Biindtægt.

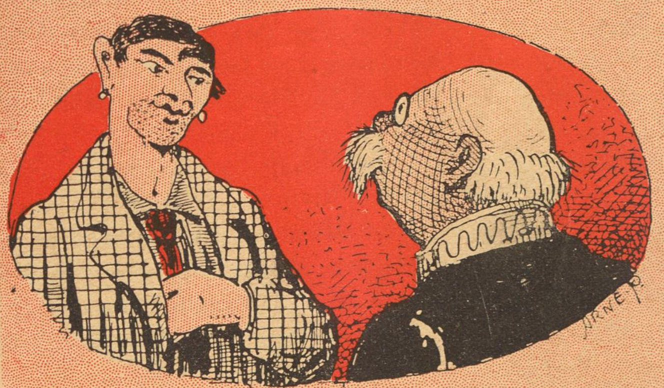

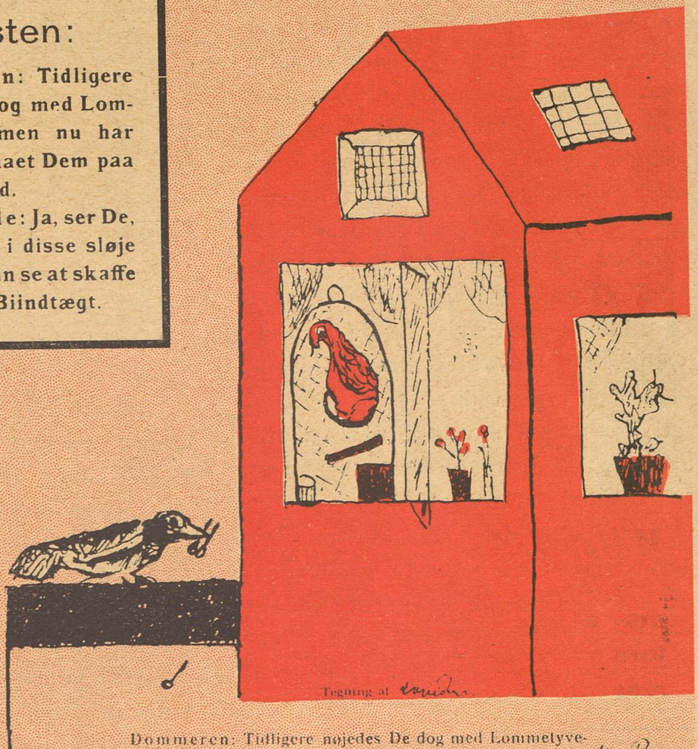

Dommeren: Tidligere nøjedes De dog med Lommetyverier, men nu har De altsaa slaaet Dem paa grovt Indbrud, Hr Ravn.
Anklagede: Ja, ser De, Hr. Dommer, i disse sløje Tider maa man se at skaffe sig en lille Biindtægt

Tegninger af:
Tivolis Direktør, Arkitekt **Arne-Petersen,** Skuespiller **Vilhelm Birch** (Kasino), Skuespiller **Emil Helsengreen** (Folketeatret) og Forfatteren **Louis Levy.**

AALBORG OG A. BRØNDUM & SØNS AKVAVITTER.

AF **A. C. MEYER.**

Der var netop i de Dage Brydekampe i Cirkus Renz, hvor Athleterne Brødrene Rigal og Doublier hver Aften »tog Tag« med udsøgte Københavnere. En Dag var det den stærke Proppeskærer Nielsen, der mældte sig som Modstander og blev kastet, en anden Dag selve Scheibelein, som ved en flyvende Mare var sendt gennem Luften og endte med begge Skuldre mod Madrassen saa lang han var. Vi havde ingen, der med teknisk Snille kunde hævde den nationale Ære.

Man kendte egenlig dengang kun til »Krydstag« og »Livtag«. Brydningens Teknik, som de franske Athleter brillerede i, var ganske ukendt. Derfor imponerede disse fremmede Athleter, og det var kun en stakket Fryd, at Bager Saft i sin Tid havde banket Tyksakken Heygster. Saft blev kastet i Nyborg i en Revanchekamp, og den flotte Tysker Kempf gjorde det senere helt af med Safts Berømmelse. Den eneste Danske, Kempf maatte lade staa, var den mere end 60-aarige Skibstømrer Lorentz Christensen, der vistnok i sin Tid har været en af Danmarks stærkeste Mænd. Han var engageret som »Udsmider« i Dansesalonen »Kæden« og kunde med sine vældige Arme favne 3—4 Mand paa en Gang. Dem løftede han, som var de Hundehvalpe, bar dem stilfærdigt til Udgangen og rystede dem af sig.

Ham kunde Kempf ikke magte, skønt han var saa nær Støvets Aar, og Lorentz' Navn var paa alle Læber.

Jeg fortæller dette lille Stykke Bryderhistorie, fordi jeg selv, ca. femten Aar efter de franske Bryderes Optræden her, fik Ideen til den første Athletklub i Norden, »Københavns Athletklub«, hvis Formand jeg var. Det viste sig da, at der herhjemme ikke fandtes en eneste Lærer i græsk-romersk Brydning. Den stoute Krigsassessor Paul Petersen henviste mig til Gymnastiklærer Speiich ved Artilleriet, og han kendte vel lidt til »fransk Brydning«, der indførtes i Klubben. Men det blev først efter Bech Olsens Hjemkomst fra Tyskland, at Athletklubben »Hermod« indførte græsk-romersk Brydning.

Vi Drenge brødes altsaa paa Værkstedsgulvet, og det var med en vis Følelse af Stolthed, at jeg en Dag fældede den stærke Hattemagersøn B.

A. C. Meyer vender hjem fra Athen.
(Pol. 1906.)

Brydekampene traadte dog snart i Skygge for Sjov i Gaden eller rettere i Gaarden.

Fabrikanten, »Fatter«, boede i en stor Hjørneejendom paa Gl. Holm, og det hændte, at en eller anden af Drengene skulde derover med Budskab fra Værkfører eller Bogholder. Dette gav Anledning til en Række »Korstog«. Aksel havde opdaget en køn, tysk Tjenestepige, som snart blev Genstand for Tilbedelse. Jeg for mit Vedkommende lod mig inspirere til et Digt, der sendtes den Skønne. Til Oplysning maa her anføres, at hun til daglig var klædt i en himmelblaa Kjole med hvide Prikker, og den syntés det hele Korps af Korsfarere klædte hende saa fortræffeligt.

Digtet lød:

Naar Natten er saa stille, og alt er Fred,
og Himlens, den dunkelblaa,
de klare smaa Stjærner titted' ned,
da hende jeg tænkte paa,
paa hende, som Himmelkjolen bær',
og som jeg har trofast af Hjærtet kær.

Min »Trofasthed« blev vist desværre misforstaaet, og Aksel slap daarligt fra at konversere Marie. Da hun en Dag havde spurgt ham, om han forstod tysk, svarede han »Yes!« i den Tro, at saadan hed Ja paa Tysk. Ferdinand var lidt heldigere. Han fik Lov til fra Kælderen at hente Brænde til Maries Køkken, men han pralede ganske sikkert, naar han fortalte, at hun havde serveret en Bajer for ham i Pigekammeret.

Der er mange Ungersvende, som praler af deres Bekendtskab til Kvinder. De synes, at det er raskt. Men det er nærmest flabet, er det! Dog skriver jeg ikke dette af krænket Forfængelighed, fordi Pigen havde foræret den Laban til Aksel mit Digt, saa jeg blev en Skive for Spottegloser fra Kammeraterne. Jeg tilbad virkelig Jomfru Marie.

Af Historien ses det, at Korstogene til Jødeland i længst henrundne Aarhundreder ikke førte til det oprindelige tilsigtede Maal at erobre Landet for de Kristne.

Fortsættelse: **Ballade i Kældergangen. — »Meyer, hvad er det dog for Bukser, Du har paa?« — Ny Sider af Livet. — Hvorledes jeg blev Socialist.**

HANSONS STEMPELFABRIK TF. 354 · NYØSTERGADE 2 · MÆRKEPLADER
Signeter, Dørplader, Haandtrykkerier, Brændejern, Numeratører, Perforérer.

M. Thomsens Bogbinderi,
Aarhus, anbefales.
Telefon 2065.

MULLERS HOTEL
(L. PRÆSTMARK).
Café, Restaurant og Billard.
Telefon 3558.
Diner à 1 Kr. o Middag à 50 Øre.
Nørre Farimagsgade 55.

Hygiejne, Sygepleje, Toilet og Barber Artikler.
Illustreret Katalog tilsendes m. 10 Øre t. Porto
Forretningen grundlagt 1900.
Depotet „DISKRET"
Afd. R., Prinsessegade 49, Kbh. C.

Arbejdernes Forsamlingsbygning, Aarhus.
Store og smaa Lokaler til Selskaber og Foreninger.
Restauration. Billardsalon. Telefon 2728.
S. M. Mikkelsen.

Telf. 4876 og 10424.
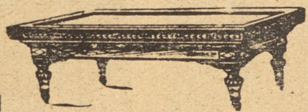
Forlang Illustr. Katalog.

Karambol-, Bord- og Karoline-
Billards
i Ima Kvaliteter og nøjagtig Udførelse 10 Aars Garanti. Et Lager paa 30 nye og brugte Billarder er udstillet i mine Fabriks- og Lagerrum. De sælges billigt mod Kontant, men udlejes ogsaa med Køberet, eller sælges paa moderate Betalingsbetingelser. — Elfenbens- og Imitations-Baller. Alle Rekvisitter.
R. Laursen (tidl. Winthers) Billardfabrik
Classensgade 7, Kjøbenhavn.

Til alle Bladets Læsere
Aldeles reelt Præmie-Tilbud!
Komplet ny Cycle frit.
Uden Sidestykke. Ingen Humbug. Fuldstændig frit.

E	A	K
N	V	Ø
H	N	B

Disse 3 Linier er Navnet paa en kendt By. Gæt hvilken, og vi garanterer at sende Dem en aldeles ny Ima Cycle, hvis De sender os det rigtige Navn.

Naar De modtager Cyclen, maa De vise den til Deres Venner og Bekendte som Reklame for os. Vinderne vil blive opfordret til at købe et Garniture Gummi til Cyclen til vor alm. Katalogpris. Nogen Udgift herudover findes ikke. **Det koster Dem intet at prøve,** derfor send os Deres Svar strax, mrkt. Præmie, med 20 Øre i Frimærker til Annonce og Forsendelse af Specifikationsseddel ang. Højde, Gear, etc. De forenede Cyclefabrikker, København F. 76

Mælkeriet Enigheden.
Telefoner 2146 & 6270.
Vore 54 Vogne kører overalt i Byen.

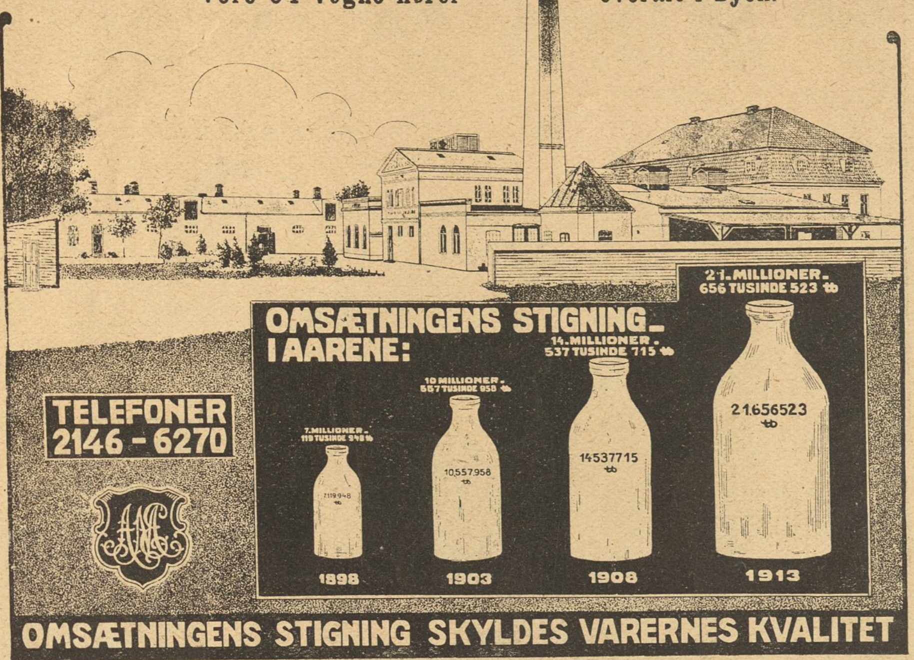

GEORG C. MØLLERS EFLGR.
HOVEDKONTOR: Vimmelskaftet Nr. 42, 2. Sal. (Yorks Passage.)
Telefoner: 913, 1124, 7980, 3313.
LAGER: Badstuestræde 9—11. Fiolstræde 12—14. Kongens Nytorv 8.
Vinkyperens Telefon: 6351. Byen 1722 x.

Spar Penge
Køb Senge hos NOLFI der varer længe
Spiralsenge fra 7,00. Pufsenge fra 12,00. Jernsenge fra 3,50. Barnesenge fra 6,00.
Divaner fra 15,80. Kommodes. Sofasenge med Plyds 25 Kr. Chaiselonguer
Puder, Dyner, Vat, Divan og Uldtæpper billigst og bedst
GRIFFENFELDTSGADE 50—50 A
Telf. Nora 1533 y.

Glem ikke at se til Dyrene!

„Blomsterbazaren"
Nørrebrogade 207 o Tlf. Taga 205
Smagfulde Kranse og Buketter sendes overalt i Byen
Specialitet: Foreningskranse.
Prompte Ekspedition.
Ærb. *E. Rosendal.*

Brug
Worning & Petersens
Xeroform-Sæbe
faas overalt
à 25 Øre pr. Stk.

Udgaar hver Torsdag. Abonnementspris: 1 Kr. 25 Øre Kvartalet, 10 Øre om Ugen. Enkelte Numre udenfor København og paa alle Jernbanestationer 15 Øre. Abonnement kan tegnes i København i Nørre Farimagsgade 49, Stuen, og i Provinserne paa samtlige Postkontorer og hos Boghandlerne. Annoncer modtages paa Kontoret, Nørre Farimagsgade 49, Stuen. Telefoner Central 1395 og 7495. Udgivet af socialdemokratiske Foreninger. Clichéer ved H. Matzens Reproduktionsanstalt.

F. E. BORDING KØBENHAVN.

Erhvervsclubben.

Tegning af ANTON HANSEN.

— Jeg synes, at vi skulde danne en Club, hvor vi i fine og skønne Omgivelser kunde genoptage nogle af vore ældste og skønneste Skikke — f. Eks. Tilbedelse af Guldkalven.

RAVNEN

Nr. 20. Torsdag den 14. Maj 1914

Tegning af Anton Hansen.

Aah, din Idiot! Nu har Du stukket Kniven lige gennem Tegnebogen med alle Sedlerne!

Andels-Anstalten TRYG.

De Forsikredes eget *kooperative* Foretagende.

Største Nytegning i Norden.

TRYG er særlig anlagt for ugelønnede og mindre Bemidlede.

TRYG styres og ejes af de Forsikrede selv.

Alle *bør derfor livsforsikres i* TRYG.

Spis Middag
Kl. 12-2 el. Kl. 3-6. Rosengaarden 14.
Kbhvn.s Tjenestepigeforenings Fagskole.

Forsamlingsbygningen
Rømersgade 22.
Telf. 1310. *Chr. Jensen.*

AFBETALING

CARL JACOBSEN & CO.
Nørrefarimagsgade 64.

Nørre Central Café
(Nørrebros Runddel).
Koncertsal og Billardsalon.
3 Billards.
Hyggelige Selskabslokaler.
Telf. 7476. M. C. ANDRESEN

A. C. NIELSENS
Bogbinderi og Kontrolbogsfabrik.
SPECIALITET: Gummiering og Lakering
samt Paasætning af Bliklister paa Plakater.
Adelgade 31, 1. Bagb.
Telefon Palæ 2056.

Hurtigste Syning

Laveste Priser og Vilkaar
Holmens Kanal 3, Kbhv K Tlf. Centr. 1876

P. A. Fischer's
Farve- og Fernisfabrik.
Stengade 10—12. Telefon 952.
Detailsalg af alle Malervarer færdige til Brug, til Dagens billigste Priser.

Peter Jensen,
Bispebjerg Kro,
ligefor Krematoriet og Kirkegaarden,
2 store lukkede Glasverandaer.
Have med Lysthuse.
Telefon Taga 800.

Yale **Laase & Nøgler**
Ny Østergade 2.

Anarkisten — —

Vi Menneskebørn — — vi Vilddyr paa to,
med Græsædertænder og klippet Klo,
med fredblide Øjne og Hænder — et Tegn
paa vor medfødte Afsky for Morderen Kain —
med Adel i Smilets og Talens Brug — — —
— Vi Menneskebørn — — vi er Vilddyr i Smug!

Vi bygger os Huler — selskabelig tæt —
fordeler vort Bytte og æder os mæt,
med Lov har vi værnet — mod Ret har vi stræbt,
og vi priser, at Urskovens Drifter blev dræbt — —
— Men staar man, foragtfyldt, ved Samfundets Trug,
er man driftgennemsyret —: et Vilddyr i Smug!

Har man set paa det hele med Haan og med Had
og begæret sit eget, urørlige Fad,
har man set paa sig selv som en Ener, der staar
vidtspejdende efter den stormdrukne Vaar,
hvor alt skal forgaa, der er ormædt og grimt,
— — da fødes i Øjet Sjakalhadets Glimt!

Det er ikke den sultnes Begær efter Brød,
det er ikke Fortvivlelsens: *Guld eller Død!*
Det er *Drabets Idé*, der er blevet til Sjæl
i en Hjærne, der hungrer mod Urskovens Vræl.
Det er Fejhed og Mod — — det er List og Foragt,
det er Ganen, der *vil* have Blodsmagen smagt!

Forfærdes da *vi*, der gaar tæmmede rundt — —
tør vi kalde det raat — naturstridig — ondt —?
Eller har vi — i Fangenskab født og i Bur —
selv Gnister tilbage af Dyrets Natur?
Almægtige Gud — —! Tør man tænke og tro — —!
—: Vi har fredblide Øjne og kortklippet Klo!

Han har skudt paa en Mand! — Han er raa og forrykt!
— Selv staar han og smiler sjakalagtigt stygt,
forstaar ikke Hyl eller Had eller Skrig — —!
—: Han tænkte paa *Bytte*, men ikke paa *Lig!*
og spørger man, svarer han haansk og bevidst —
og nævner sin Sygdom — —: Jeg er Anarkist!

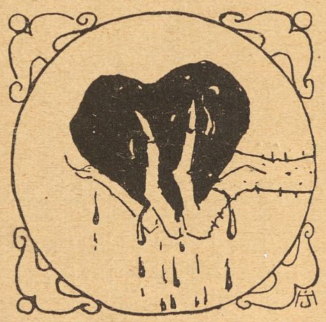

Han modtager Døden — —: Som Tigren, der dør
for en stærkere Modstanders Tænder og Kløer.
Uden Angst vil han udslettes — Ensom og stum
gaar han bort i det end mere ensomme Rum — —
— Mens Vaaren befugter den livsvarme Jord,
der bugnende avler og udsletter Spor — —!

Thorkil Barfod.

Tegning af Hp. Hansen.

Professor Edv. Lehmann.

Vore lærde Mænd.

Edvard Lehmann er en af vore *aller*lærdeste Mænd, hvilket som bekendt ikke vil sige saa lidt. Der kom den Tid, da han var altfor lærd for *os* — saa huggede Tyskerne ham, og da han blev *dem* for klog, slog Sverrig en Klo i ham. Forhaabenlig har Brødrene *hinsidan sundet* saadanne Hjærner, at de kan fordøje ham og beholde ham til evige Tider.

Edv. Lehmanns Specialiteter er Religion og Overtro, hvilke to Ting har meget mere med hinanden at gøre end et almindeligt Menneske aner.

Kærnen i Professorens Religionsfilosofi er i hans Bøger fremsat paa en saa indviklet Maade, at den til Tider bliver ganske borte for Læseren, men man tør vel nok sige, at Hovedpunkterne — populært og letforstaaeligt udtrykt — er følgende:

Naar man paa Basis af Jeg'ets negative Relativitet fremsætter et exorbitant Krav til den ethvert Individ iboende Positivisme (naturligvis med skyldigt Hensyn til den ethiske Altruismes partielle Substans), har man Trangen til Religion. Forholder Individet sig her kategorisk, staar man overfor Kristendommen — er Jeg'et kun imperatirisk, havner man i Muhamedanismen — stiller man sig paa begge Maader, eller i hvert Fald paa den ene af dem uden at opgive den anden er Vejen aaben til Buddhismen.

Dette er da tydeligt nok, og der er sikkert ikke én af »Ravnen«s Læsere, som ikke har forstaaet denne lille Udvikling, og som ikke kan indse, at Edv. Lehmann absolut hører hjemme *udenfor* det lille, aandsfattige Danmark.

Det manglende Bogstav.

Tegning af Sv. ULRICH.

Aktuel, postal Sensationsfilm i 10 Afdelinger.

Arbejdernes Livsforsikring,

Sygekassernes og Fagforeningernes kooperative Forsikringsselskab.

Statsanerkendt.

Dosseringen 4.

Den gaadefulde Kvinde.

En Kærlighedsroman.

(Illustreret af Harriet Fischer-Clausen.)

Denne fremmede Mand stillede hende nu forskellige mærkelige Spørgsmaal og forlod hende saa.

Lady Glyde spurgte atter Fosco, naar hun fik sin Søster at se, og tilsidst maatte han bekende, at Miss Halcombe ikke befandt sig saa vel, som han havde troet.

Tonen, hvori han sagde dette, opskræmte Laura i den Grad, at hun følte det svimle for sig og bad om et Glas Vand. Fosco gik til Døren og raabte paa det forlangte. Man bragte hende saa et Glas Vand, der havde en ækel vammel Smag, og som blot gjorde hende endnu mere svimmel. Fosco lod hende lugte til en Flaske — hun vaklede, greb for sig — og fra nu af erindrede hun ikke mere, hvad der foregik.

Først henad Aften vendte hendes Bevidsthed delvis tilbage; hun erindrede dunkelt, at hun havde forladt Huset; men hvor hun havde været henne stod hende ikke klart. Saa meget var imidlertid sikkert, at hun en Morgenstund vaagnede op paa Sindssygeanstalten. Her kaldte man hende ved Anna Catheriks Navn, og hun bemærkede nu, at hendes Klæder og Undertøj var mærket med Anna Cathericks Forbogstaver.

Da hun gjorde Ophævelser herover, sagde Sygeplejersken til hende:

»Opgiv dog den Idé, at De er Lady Glyde. Hun er død og begravet, og De er ilive og rask. —«

Dette var Hovedindholdet af de Meddelelser, som Miss Halcombe paa Rejsen til Cumberland fik af sin Søster.

Den følgende Morgen gik Miss Halcombe op til Mr. Fairlie og fortalte ham alt, hvad der havde tildraget sig. Han erklærede straks, at hun var ført bag Lyset, at hun havde ladet sig skuffe af Ligheden mellem Anna Catherick og hans afdøde Niece, og at han for sit eget Vedkommende ikke vilde taale en Vanvittigs Tilstedeværelse i Huset et Minut længere.

Forgæves førte Miss Halcombe Søsteren op til ham, han paastod, at han ikke kendte hende, og at han vilde anraabe Lovene om Beskyttelse, saafremt hun ikke øjeblikkelig blev fjærnet fra Huset.

Da nu tilmed en Forfølgelse fra Anstaltens Side kunde befrygtes, besluttede de to Damer at flygte til London.

Forinden besøgte de Kirkegaarden. Hvordan vi mødtes her, har jeg allerede fortalt.

IV

Efter alt at dømme laa det nær at antage, at Anna Catherick var bleven indført som Lady Glyde i Foscos Hus, og at Lady Glyde var indlagt paa Anstalten i Stedet for den Afdøde. Denne Manøvre havde indbragt de to Mænd en ren Fortjeneste af tredivetusind Pund. — Vi tre turde nu ikke vente os nogensomhelst Barmhjærtighed af Sir Percival og Fosco.

Bevidstheden om den truende Fare var bestemmende for mig, da jeg valgte vort Tilflugtssted. I Løbet af en Uge var Marianne og jeg kommen overens om, hvordan vi skulde indrette vor Levevis.

Vi var Husets eneste Beboere og kunde gaa ind og ud, uden at nogen bemærkede os. Marianne og jeg gjorde nu op, hvad vi ejede. Det viste sig, at hun endnu havde omtrent trehundrede Pund tilbage af sin lille Formue, og at jeg raadede over ca. hundrede Pund. Vi indsatte disse Penge i en Bank for at have Midler til at bestride Udgifterne for ved vore Efterforskninger.

Hvad Laura angik, havde de Lidelser og den Skræk, hun havde været Genstand for, foraarsaget en Forandring i hendes Ydre, der gav hende endnu større Lighed med Anna Catherick end nogensinde tidligere. Saa godt vi formaaede søgte Marianne og jeg at bringe hende paa Fode igen, men det gik kun langsomt. Fremfor alt maatte vi vogte os for at vække de smertelige Erindringer om Fortiden til Live, dette nødvendiggjorde atter, at vi maatte arbejde paa at skaffe hende Oprejsning ganske uden hendes Medvidenskab og Bistand.

Efter Mariannes Raad besluttede jeg at samle saa mange Fakta som muligt og saa konferere med Mr. Kyrle om retslig Bistand.

Mine første Bestræbelser gik ud paa at faa fat i den af Miss Halcombe i Blackwater førte Dagbog.

Derefter henvendte jeg mig til Mrs. Vesey, som meddelte mig, at Laura havde skrevet til hende, men ikke ladet sig se. Konvolutten til Brevet var borte, men Brevet selv fandtes, dog indeholdt det ingen Dato.

Jeg skaffede mig saa Udtalelser fra Lægen, Husholdersken og Kokkepigen, og søgte, saaledes forberedt, en Samtale med Mr. Kyrle. Medens jeg ventede paa at blive indladt, faldt det mig ind, at Fosco jo havde aabnet det Brev, Marianne havde skrevet til Mr. Kyrle, og derfor maatte kende Bureauets Adresse. Det laa nær for ham at antage, at Marianne efter Søsterens Flugt vilde søge Mr. Kyrles Bistand, og dennes Kontor vilde i saa Fald være det Sted, som Fosco og Sir Percival i første Række vilde udspionere. Herved var imidlertid intet at gøre. Jeg kunde kun udvise den største Forsigtighed, naar jeg atter forlod Chancery Lane; under ingen Betingelse maatte jeg gaa lige hjem.

Efter nogle Minutters Forløb kom jeg ind til Advokaten, en bleg, rolig, lidenskabsløs udseende Mand, hvem jeg forelagde mit Bevismateriale.

»Hvad mener De om Sagen?« spurgte jeg. — Han ventede med at svare til han havde genvundet sin Fatning.

»Før jeg udtaler min Mening,« sagde han, »maa De besvare et Par Spørgsmaal.«

Og han forelagde mig nu nogle Spørgsmaal, som tydelig sagde mig at han ikke ansaa mig for fuldt normal.

»Tror De ikke jeg har sagt Sandheden, Mr. Kyrle?« spurgte jeg, da han var færdig med sin Eksamen.

»Efter Deres Overbevisning har De sagt Sandheden,« svarede han. »Men som Jurist maa jeg sige Dem, at der ikke er Skygge af Haab for Dem.«

»Det er meget sagt, Mr. Kyrle.«

»Jeg skal forklare mig nærmere. Beviset for Lady Glydes Død er klart og uomtvisteligt. Først er der hendes Tantes Vidnesbyrd, dernæst Lægens, og endelig er Begravelsen i Limmeridge en Kendsgerning, der ikke kan omstyrtes. Hvilke Modbeviser har De at fremlægge? Da den Syge befries fra Anstalten, sker det ikke ved at overbevise Forstanderen om den paastaaede Identitet, men ved at bestikke Sygeplejersken. Mr. Fairlie genkender hende ikke, saa lidt som Tjenerskabet. Heller ikke forbliver hun i Limmeridges Omegn for at kæmpe for sin Ret, men bringes hemmeligt til London. Hvilken Jury i Verden tror De vilde finde blot Skyggen af et Bevis i noget af det, De nylig har anført?«

Jeg maatte vente lidt, før jeg kunde samle mig til et Svar. For første Gang fik jeg Øjet op for de alvorlige Hindringer, der taarnede sig op for os.

»Kan intet andet Bevis end Identitetsbeviset nytte os?« spurgte jeg.

»Saafremt det kunde bevises, at der fandtes en Uoverensstemmelse mellem Lægeerklæringens Dato og Datoen for Lady Glydes Afrejse til London, ja, saa laa Sagen anderledes. Men et saadant Bevis fremskaffer De jo næppe. Derfor: lad os opgive Sagen.«

V

Jeg er saaledes ikke kommen et Skridt videre. Det eneste positive, som jeg kunde medbringe til Marianna fra dette Møde med Advokaten, var et Brev til hende, som for nogle Dage siden var ankommet til hans Kontor.

Da jeg forlod dette, vogtede jeg mig for at staa stille. Jeg tog Retning mod Holborn, og saa' nu paa en aaben Plads to Mænd, der iagttog mig. Jeg besluttede at gaa forbi dem. Da jeg nærmede mig, forsvandt den ene ned ad en Sidegade, medens den anden blev staaende. Jeg genkendte i denne en af de Mænd, som havde forfulgt mig før min Afrejse fra England.

Jeg krydsede nu omkring i forskellige Sidegader, indtil jeg omsider anraabte en Droske og lod mig køre til Hydepark. Herfra vandrede jeg endelig hjem.

Marianne ventede mig; Laura var allerede gaaet til Ro. Jeg overrakte Marianne Brevet.

Det havde følgende Indhold:

»Tilskyndet af min Beundring for Dem, herlige Marianne, tilskriver jeg Dem disse Linier:

»Frygt ikke!

Bliv i Deres Skjul!

Kompromitér ikke visse alvorlige Interesser og true ingen! Tving mig ikke til at handle. Ifald Mr. Hartright vender tilbage til England, maa De undgaa al Forbindelse med ham. Sir Percival og jeg vandrer vore egne Veje.

Krydser han dem, er han en død Mand.«

Jeg kastede Brevet foragteligt paa Bordet.

»Han vil gøre os bange,« sagde jeg; »det er et sikkert Tegn paa, at han selv er bange.«

Marianne knyttede Hænderne, hendes Kinder glødede; et lidenskabeligt Had lyste ud af hendes Øjne.

»Imorgen rejser jeg til Blackwater Park,« erklærede jeg.

»Til Blackwater!«

»For at søge at komme under Vejr med Datoen for Lauras Afrejse.«

»Du kunde tænke dig,« sagde Marianne, »at Laura forlod Blackwater Dagen efter den, Lægen angiver som hendes Dødsdag?

»Netop.«

»Hvordan er du kommen paa den Tanke?«

»Anstaltens Forstander udtalte, at hun blev optaget der den 27. Juli. Jeg tvivler om, at det var Fosco muligt at beholde hende i London Dagen efter Lægeattestens Datum. Saafremt vi kan fastslaa disse Data, har vi Beviset.«

»Ja, naar vi blot kunde det.«

»Jeg har to Veje at gaa. Først maa jeg tale med Doktor Lawson, der jo maa vide, naar han genoptog sine Besøg i Blackwater Park, efter at Laura havde forladt Huset. Dernæst maa Folkene i Værtshuset udspørges; her tilbragte jo Sir Percival Natten efter Lauras Afrejse.«

»Sæt det nu mislykkes, Walter?«

»Saa findes der to Mænd, som jeg vil snakke med: Sir Percival og Fosco. De to ialtfald kender Datoen.«

VI

Mine Undersøgelser i Hampshire gav intet Resultat. Heller ikke hos Værten i Knowlesbury havde jeg Held med mig. Jeg tog saa tilbage til Blackwater, for at udspørge Portneren.

Idet jeg fra Landevejen drejede ind paa Privatstien, saa' jeg en Mand med en Taske i Haanden hurtigt fjerne sig fra Portnerens Hus. Han saa' ud til at være Skriver. Da jeg nogle Minutter senere gik ind gennem Porten, var han ikke mere til at se — han var aabenbart gaaet op til Hovedbygningen.

Hos Portneren erfarede jeg, at Sir Percival havde forladt Blackwater i største Raseri.

Der er ikke Skygge af Haab for Dem!

Da jeg kom ud fra Portnerboligen, saa' jeg atter Manden fra før. Jeg gik nu hen til ham og spurgte, om det var Fremmede tilladt at bese Herregaarden.

Hans Maade at svare paa røbede tydeligt, at han vidste, hvem jeg var, og at han ønskede at yppe Kiv med mig. Men jeg var udsøgt høflig imod ham og fjernede mig hurtigt under et intetsigende Paaskud. —

Der havde under min Fraværelse intet tildraget sig hjemme. Jeg fortalte Marianne om det mislykkede Resultat af min Udflugt og betroede hende den Plan jeg havde lagt, for at komme paa Spor efter Sir Percivals Hemmelighed.

Thi denne Hemmelighed var det eneste i Sir Percivals Privatliv, som jeg kunde rette mine Vaaben imod. Men for at faa Sløret løftet for den, maatte jeg finde Anna Cathericks Moder, og det at faa hende til at tale, vilde sandsynligvis kun lykkes for mig, saafremt jeg gennem Mrs. Clements kunde erholde nogle Oplysninger om Mrs. Chathricks Familie- og andre Forhold.

Den første Vanskelighed, der frembød sig for mig, var at finde Mrs. Clements.

Men her kom Marianne mig tilhjælp, idet hun skrev til Folkene paa Gaarden ved Limmeridge (Todds Görne) og forespurgte, om de i de sidste Maaneder havde hørt fra Mrs. Clements.

Medens vi afventede Svaret, lod jeg Marianne fortælle mig lidt om Sir Percivals Familieforhold og Fortid.

Han var eneste Søn af Sir Felix Glyde, var opdraget i Udlandet og kom først som Voksen til England, hvor han blev en intim Ven af Lauras Fader. Af hans Forældre døde Moderen først, Faderen et Par Aar efter hende, efterladende Sønnen Blackwater Park og Resterne af sin Formue.

Dette var i korte Træk, hvad Marianne vidste om vor Fjende; jeg saa' intet heri, der kunde være mig til Nytte.

Mrs. Toods Svar kom nogle Dage senere. Mrs Clements havde ganske rigtig skrevet til hende og anmodet hende om at undersøge, hvorvidt Anna havde opholdt sig der paa Egnen i den sidste Tid. Hun havde vedføjet sin Adresse, og denne opgav Mrs. Tood. Hun boede i London ikke langt fra os.

(Fortsættes.)

Engelsk Spisestue som Tegningen Kr. 425.

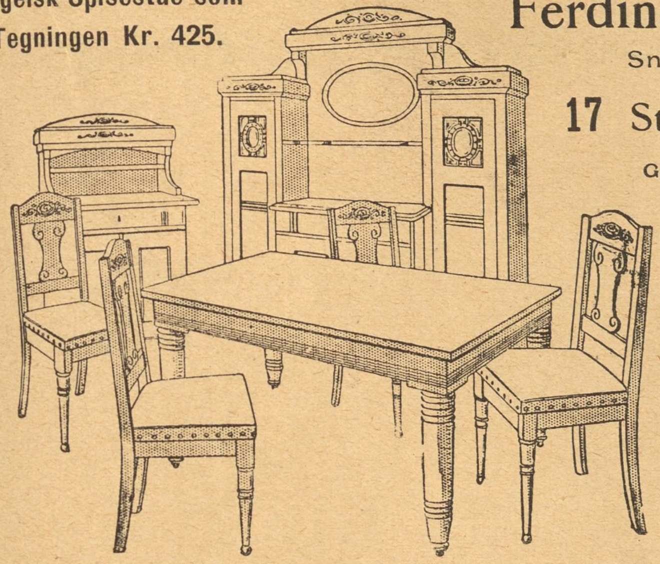

Ferdinand Olsen
Snedkermester.
17 Studiestræde 17
Grundlagt 1884.
Moderne Møbler til Spisestuer og Soveværelser

Maanedlige Betalingsvilkaar til kontante Priser

Afbetaling
Thomsens Magasiner for Elegant Herre- & Dame-Skræderi
Reel Behandling garanteres.
Betalingsvilkaar efter Aftale.
Nicolaigade 13. Slotsgade 3.
Ryesgade 128.
Christianshavns Torv 6.

Vibe-Hastrups Læder-Creme gjør Fodtøjet blankt og bevarer Læderet.

LYSÆGTE
FIONA KRONE-TAPET
GARANTI FOR HOLDBARHED

Under Fanerne —

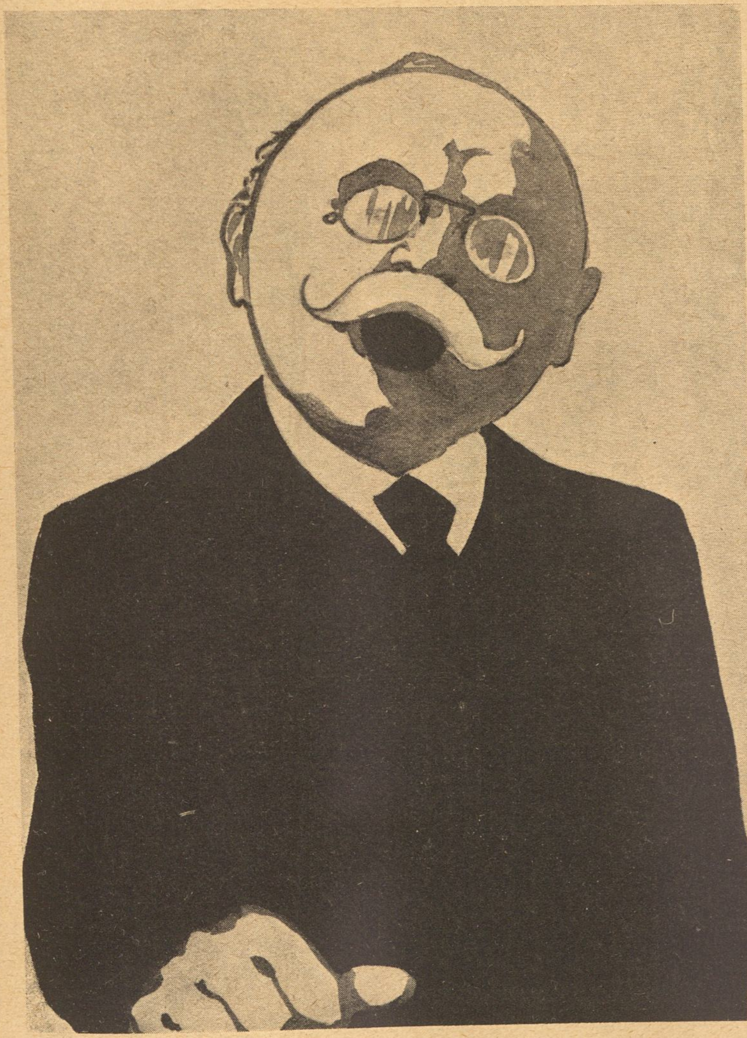

C. Lytjohan. Tegning af Oluf Nielsen.
Blikkenslagerforbundet.

12 Sonetter til Maren

af *Søren Vibjerg.*

III

Sig husker Du den Dag, vi var alene,
vi sad paa Gærdet bag ved Ajses Lo,
og Vinden hviskede i Nattens Grene,
og Maanen skinned' kærlig til os to?

Kan Du da huske, hvad Du gjorde ve' mig?
En Lok Du klipped' af mit Hovedhaar.
Kan Du da huske, hvad Du sagde te' mig?
— De Ord indskrevet i mit Hjærte staar.

Du sa': »Drag Du kun ud i Verden, Søren;
den lille Lok skal gemmes ved et Hjærte,
der slaar for Dig i Trofasthed og Smærte!«

O, søde Skat, et Aar ej svinder, førend
jeg flygter bort fra alle disse Kvaler
og hjem til Dig med fire hundred' Daler!

IV

Jeg takker daglig Gud, at jeg er Digter,
thi ellers kom det Liv mig vist paa tværs,
men Kaldet, Maren — ved Du nok — forpligter,
hver Aften gør jeg henved tyve Vers.

Ja, i den stille Midnatstime sidder
din Søren, lille Skat, og rimer væk
om Sol og Sommer, Bøg og Fuglekvidder,
om Storkens Klapren, Frøens stille Kvæk.

I Poesiens Sold hvert Ord jeg sigter,
at Sjælen kan i Drømmeflugt sig svinge
paa Kærlighedens fuglelette Vinge!

— Jeg først og sidst er Kærlighedens Digter,
dens Sødme strømmer af mit Hjertes Sluse,
og du, min egen Maren, er dens Muse!

EUROPAS SMILEBAAND

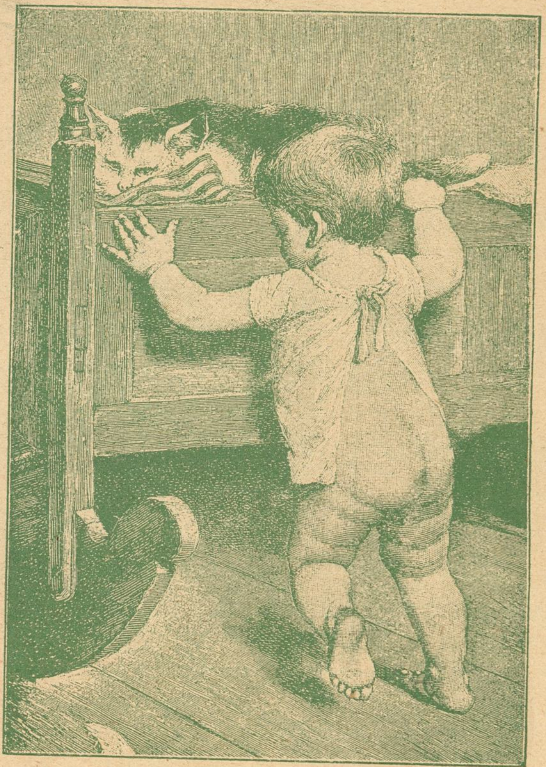

›Naar Katten er *hjemme*.‹

— Ak, Gud ja, her maa man slide og slæbe for Skillingerne, og saa drikker Mændene endda Pengene op i Brændevin.
— Ja, vist saa, men det faar de i det mindste i sig. Tænk paa al den Snus og Skraa, de bare spytter ud — det bli'r jo til ingen Nytte!

(›Strix‹.)

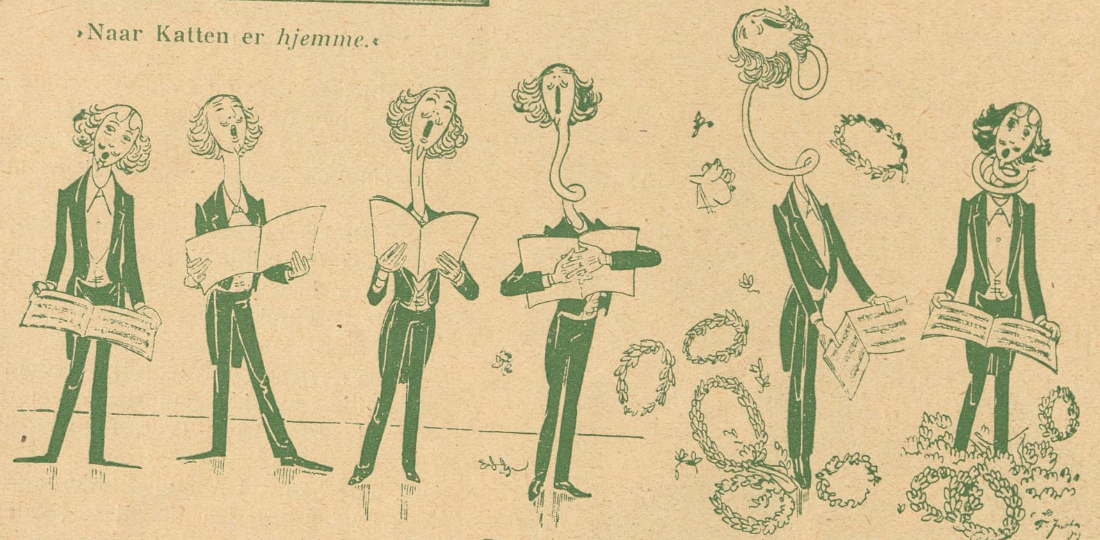

Det høje C.

— Ja nu ä' Pettersson ändtligen dö, snälla fru Svensson, å de må ja' säja, att ja' va' rikti' gla' att se, att där han låg så såg han ut som ett bättre lik.

(›Puck.‹)

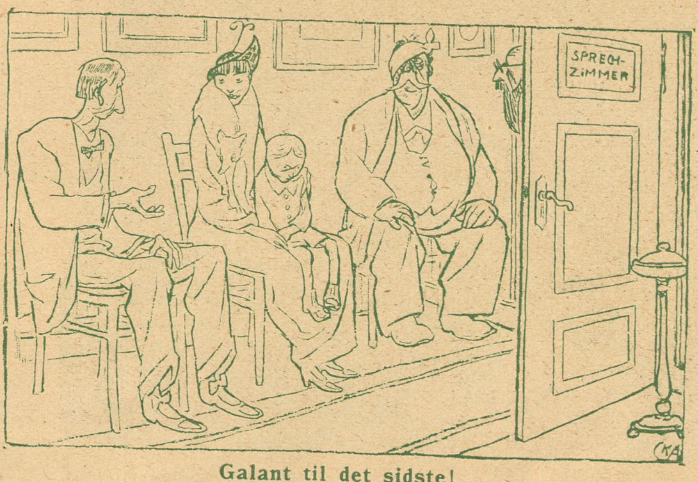

Galant til det sidste!

Den brystsyge: Værs'go' Frue, gaa de kun først ind til Lægen — jeg er alligevel uhelbredelig!

(›Simplicissimus‹.)

Af alle Shagtobakker er CREMO den bedste til Prisen.

Rød Indmad

A. B. C.

Ifald Du skriver Breve,
Da maa Du huske paa,
At »Posten« løber langsomt,
Hvis Du har glemt et »*K.*«
Du faar da tusind Kvaler,
Det skal Du faa at »*C*«,
Det nytter ikke, kære,
Du vil om godt Vejr »*B*«.
Næh, Du maa passe paa
Og huske, der skal staa —:
Et *N* og *Ø* og *B* og *V* og *F* og *C* og *K*.

Hvis Du til Kæresten skriver
Af Breve smaa et Læs,
Men ikke sætter Bydel,
Bli'r ej hun i sit »*S*«.
For sent hun modta'r Brevet,
Du ved, hvad der vil ske,
Hun Løbepas Dig giver,
Det er jo noget Du »*V*«.
Ja, Du maa passe paa
Og huske, der skal staa —:
I højre Hjørne nederst N og Ø og B og K.

R. B.

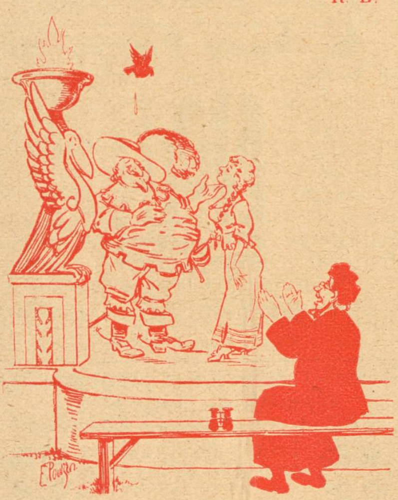

⁸/₆. Nu skal »Elverhøj« opføres paa Friluftsteatret.

— Elver*høj* i Ulve*dalen*, det bliver vist op og ned!

Frederiksberg Teater er bleven omdannet til Hundeteater, og det lader virkelig til, at Teatret endelig har faaet Tag i Publikum.

— Højst mærkværdig, for jeg synes saamænd, at Teatret i Forvejen har forsøgt alle mulige *Hundekunster* for at faa Publikum derud.

⁴/₅. Hvordan skal mon nu alle de mange Budforretninger og Lynexpresser kunne klare sig?

— Det bliver svært; nu har jo Kommunen sørget for, at enhver, baade Mand og Kvinde, kan faa sine *Ærinder* besørget gratis!

Eugen.

Med vajende Fager drog Toget forbi —
et Banner de Pansere ikke ku' li',
saa kapred' de Byttet med Hug og med Spræl:
„Tak skal I ha' — Farvel!"

Man gik til Eugen, den herlige Mand,
og spurgte ærbødigst „hvorfor" og „hvordan" —
han smilede hovent og svared' med Smæld:
„Tak skal De ha' — Farvel!"

I Borgernes Raad Eugen nok saa pænt
kan tigge om bare een ny Betjent —
man kunde ham svare med Ret og Skel:
„Tak skal Du ha' — Farvel!"

Det bliver en frydefuld Glædesda',
naar engang den stædige Olding gaar a'!
Hver Mand bør flage fra Gry til Kvæld:
„Ingen Tak, Eugen — men Farvel!"

Aabent Brevkort.

Hr. Redaktør!

Nu er der *Knald* i den! Opfindelserne stiger. Nu kan man skyde paa »Levende Billeder«.

Opfindelsen skal have stor Betydning, siges der. Ja, i Øjet, Madam Dik! — Jeg tror ikke Amerikanerne klarer Meksiko, fordi man ligger i Broklyn og skyder efter *Psilander* i 36te Gades Biografteater. Men det kan have sin egen store Betydning, hvis Biograferne sætter »Anlæg« op ved Indgangen. Væsseartig, Væsseartig! Hallo, Hallo! 6 Skud for 25 Øre! Giv agt, Fyr. — Der røg Ho'det af *Betty Nansen!* Skrup væk Dreng og lad mig ramme *Mantzius* — Bang! En paa Klaptræerne. Se, den kan blive morderlig Spøg. — Herefterdags vil Fa'er, naar han kommer fra Arbejde, ganske langsomt lade Geværet og sige til Konen og Børnene: Skal vi saa gaa lidt hen i Biografen og skyde en Time ihjel? Ungerne er vilde af Glæde, naar den »Gamle« har »6 Pletter« paa Frk. *Sannum*. Skønt der ikke maa serveres i Biograferne, kan man altsaa nu alligevel faa en »Skive« der. Herefterdags betaler man altsaa Entre ved at gøre *Indskud* i Biografen, den er Spøj! — 6 Skud for 25 Øre og et gratis. Hallo, Hallo! Nu kommer *Asta Nielsen* straks — *Træffes* hver Dag fra 8 til 12. Hallo, Hallo!

Deres skudsikre

Kresjan Blegdam.

Jeg var forleden Dag i et Biografteater, hvor jeg saa en Film, betitlet »Alkoholens Virkninger«. Virkningerne var rent ud forbløffende. Lad mig nævne nogle Eksempler:

1. Billetsalget var *svimlende*.
2. Teatret blev efterhaanden *fuldere* og *fuldere*.
3. Flere Tilskuere kunde ikke løsrive sig, da Forestillingen var forbi, men saa det hele om igen. *Disse Stakler saa altsaa dobbelt.*
4. Succes'en *gik hurtigt Direktionen til Hovedet*, og hos flere tilstedeværende Konkurrenter kunde man spore *en lille Gnist* af Misundelse.

Naa—aa — er dét den, der staar og lugter af Spiritus!

Ved Majdemonstrationen beslaglagde Politiet Ungsocialisternes Banner, der bar Indskriptionen »Ned med Kongedømmet! Leve Republiken!« Mon ikke det var en Fejltagelse fra *Eugen Petersens* Side?

— Nej, han vil ikke finde sig i den Slags *Hs. Maj*-Demonstrationer!

Hr. Klaus' Memoirer.

Hr. Klaus vil skrive sin Livsensbog:
Vor Længselsspænding vi næppe tøjrer,
dog, jo, jeg er allerede klog
paa, hvad der staar i Klauses Memojrer.

Hvordan man krøb, men aldrig sprang,
hvornaar man venstrer, hvornaar man højrer,
hvordan man snor sig i Kringelgang —
dér har I forud Klauses Memojrer!

—Danmarks fineste Taffelvand—
Sct. Nicolaus-Kilde-Apollinaris!
faaes i enhver 1 Kl. Forretning. Telf. 390, Aarhus.

Depoter i 83 Byer! Hoveddepot i København. Telefon Central 1390.

Husk naar De kommer til Aarhus, at aflægge et Besøg i
Frederiksberg Folkelige Forsamlingsbygning.
Jægergaardsvej 44.
Stor skyggefuld Have med overdækket Veranda. Salonkeglebane. James Thomphsen. B.

Ærede Redaktør!

Forleden Dag stod følgende Bekendtgørelse i Østsjællands Avis:

Præstegaardsforpagter Jørgen Rasmussen Kongsted har købt Gmd. Ole Jensen Skovtorup, Areal 23½ Td. Land, Købesum 23000 Kr. Inventar og Besætning medfølger ikke.

Det forekommer mig, at Foreningen mod hvid Slavehandel burde tage Affære! Forøvrigt har jeg tidt set store og brede Gaardmænd, men paa 23½ Td. Land har jeg ligegodt ikke set dem!

J. C. C., E. F.

Kære *J. C.* Vi har anmodet »Den hvide Slavehandel« om at sende unge *Terp* ned paa Egnen, og saasnart hans Undersøgelser er endte, vil de blive offentliggjorte i »Ravnen« — paa Vers.

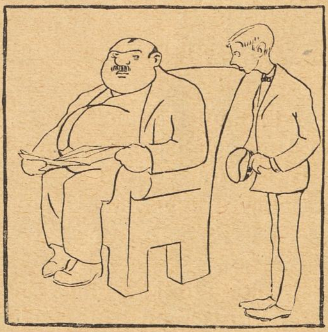

Sønnen: Fader, i Aften vil jeg gaa ud og drikke mig en halv Bajer.

Faderen: Saa gør, hvad Du ikke kan lade være med.

Sønnen: Ja, men jeg har ingen Penge.

Faderen: Saa lad være med det, Du ikke kan gøre.

H. Sørensen. At en Fader kan være saa haardhjærtet overfor et saa beskedent Ønske!

L. Carlsen. Saasnart det bliver godt varmt i Vejret, skal Deres Tegning komme frem!

AGGERBECKS
ÆGTE FINE
·IRIS·
forfiner-forskønner-bevarer Huden.
Alles Yndlingssæbe
Stk. 25 Øre

Herren studerer nøje sin The.

Fruen: Hvad er der i Vejen, søde Mand?

Han: »Aa, jeg sad blot og spekulerede paa, om det var The eller Vand, jeg har faaet; men nu har jeg Løsningen: Det er jo Thevand:«

Gaardmanden, til sin Dreng: »Det er godt Peter, kan du nu skynde dig at fodre Grisene, saa skal du faa en Pære, naar Jens kommer hjem med Hestene.«

Læreren: »Nu har vi altsaa gennemgaaet Stenalderen og Broncealderen og kommer saa til en ny Tidsalder, som vi endnu ikke er kommen udover. — Hvad er det, vi kalder den?

Eleverne: ? ?

Læreren: »Jo, det ved I da nok! Det er jo den Tid, I selv lever i. — Naa?«

Den 14-aarige Dicipel: »Lømmelalderen!«

C. D. Vi har hermed Fornøjelsen at servere Deres Morsomheder paa »Ravnen«s veldækkede Bord.

— Det er mærkeligt, saa sur Emma har set ud i den sidste Tid!

— Det er da ikke saa løjerligt, hun er jo bleven forlovet med en Eddikebrygger.

O. Laugsand.

A. Christiansen, Roskilde. Tak for »Svineryggene«, men Tegningen er for utydelig og vil ikke »gøre sig« i Reproduktion.

Brug
Worning & Petersens
Xeroform-Sæbe
faas overalt
à 25 Øre pr. Stk.

Spar Penge
Køb Senge hos der varer længe
NOLFI
Spiralsenge fra 7,00. Pufsenge fra 12,00. Jernsenge fra 3,50. Barnesenge fra 6,00.
Divaner fra 15,80. Kommodes. Sofasenge med Plyds 25 Kr. Chaiselonguer
Puder, Dyner, Vat, Divan og Uldtæpper billigst og bedst
GRIFFENFELDTSGADE 50—50 A
Telf. Nora 1533 y.

Hygiejne, Sygepleje, Toilet og Barber Artikler.
Illustreret Katalog tilsendes m. 10 Øre t. Porto
Forretningen grundlagt 1900.
Depotet „DISKRET“
Afd. R., Prinsessegade 49, Kbh C.

Det bedste Madsted
paa
Gammelholm
er
Spisehuset, Holbergsgade 26.
Forskellige à la Carte Retter hele Dagen.

Glem ikke at se til Dyrene!

Storm-Petersens „Levende Billeder“. XX.

(Fortsættes.)

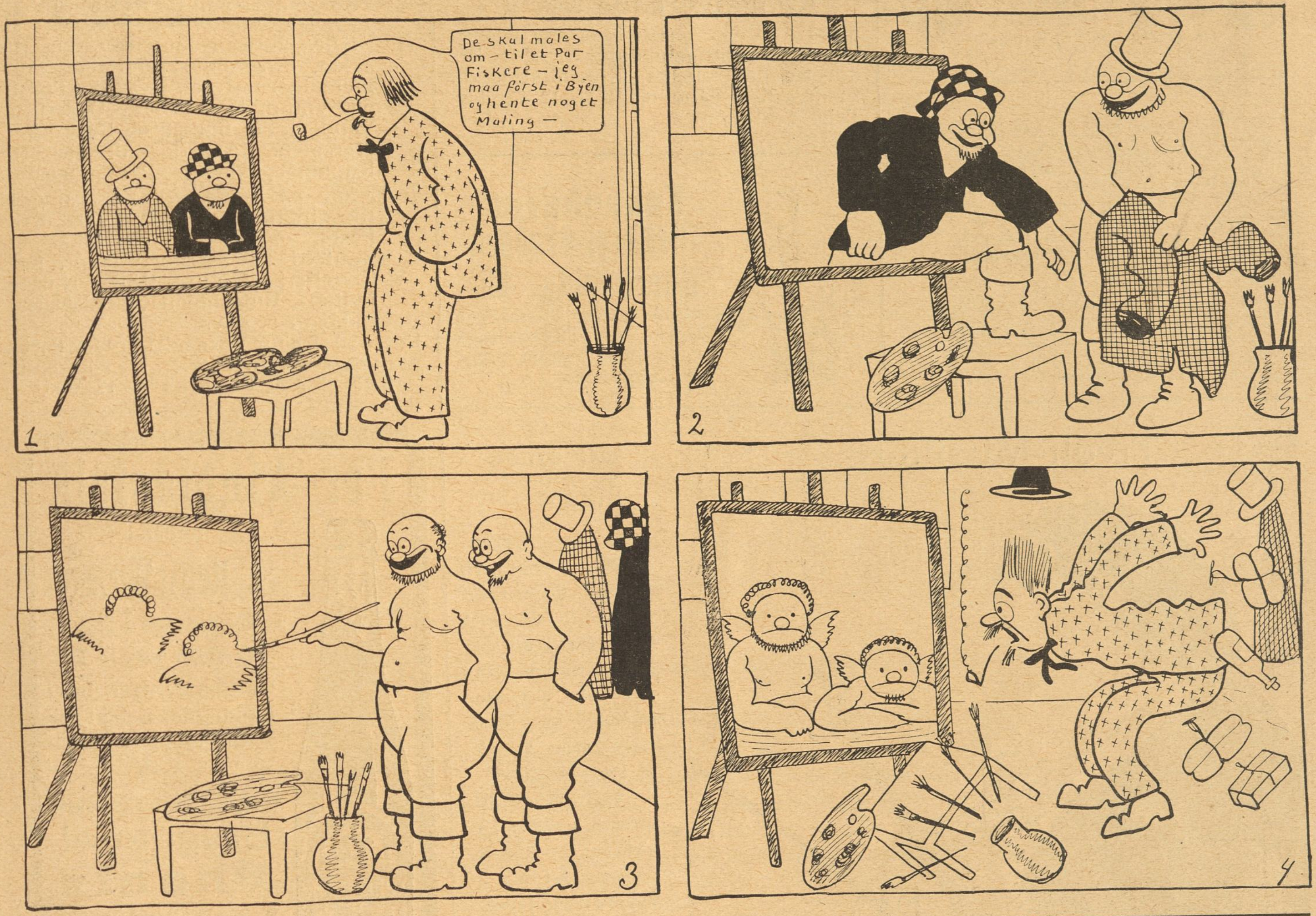

Løs Bopæl.

Jens Peter er ført paa Politistationen, anholdt for Løsgængeri.

— Hvor bor De? spørger Overbetjenten.

— I Nyhavn, svarer Jens Peter.

— Hvilket Numer?

— Nr. 67.

En Betjent bliver sendt ud for at konstatere Adressen. Han vender tilbage med den Besked, at det Nr. findes slet ikke.

— Saa har de Røvere forhalet Prammen! udbryder Jens Peter.

Mistænkeligt.

Ung Dame læser den elskedes Brev: — Der mangler ikke saa meget som et Komma i hans Brev, og saa paastaar han, at han elsker mig lidenskabeligt!!

Medgift.

Hansen: Sig mig en Gang, Petersen, hvad har din Kone bragt med i Ægteskabet?

Petersen: *Kolde Fødder!*

Det vigtigste.

En Gang gæstede en tysk Eskadre Skagen, og der blev i den Anledning afholdt et større Bal paa Badehotellet til Ære for Officererne. I Dagene før Ballet fik Gæsterne travlt med at opfriske deres manglende Kundskaber i det tyske Sprog, og en Dame, som var meget ihærdig, havde udfærdiget en Liste over nogle Gloser, som hun mente, hun vilde faa mest Brug for. Men paa selve Festdagen mistede hun sin værdifulde Liste, der blev fundet af nogle unge Herrer.

Øverst paa Listen stod følgende Sætning: »*Slip mig, eller jeg skriger!*«

Fromt Ønske.

Thorvald: Bare jeg havde rigtig godt med Penge, saa skulde jeg ha' det rart.

Niels: Hvad behøver Du Penge til?

Thorvald: Jo — saa havde jeg til Bøderne og slap for *at sidde* saa meget!

Misfornøjet.

Bonden (der er kommen paa Hotel for første Gang): — Det er noget mærkværdigt noget dette elektriske Lys. Saa snart man vil skrue det en Smule op, saa gaar det ud!

2×2 = ?

Læreren: Hvor kan det være, at dine Regnestykker altid er forkerte? Resultatet af Sammentællingen er altid dobbelt saa stort, som det skal være. — Hvem hjælper Dig hjemme?

Drengen: Det gør min Far!

Læreren: Hvad er han?

Drengen: Opvarter.

Læreren: Aha!

Troværdig.

Tiggeren: Aa giv en stakkels blind Mand en Skærv; jeg har en stor Familie.

Herren: Hvormange Børn har De, min gode Mand?

Tiggeren: Det ved jeg ikke — *jeg kan jo ikke se!*

Wilsons Gummivarelager
12, Gothersgade 12.
Alle Sygepl.-Artikl. sendes mod Efterkrav. Ill. Katalog

Til alle Bladets Læsere
Aldeles reelt Præmie-Tilbud!
Komplet ny Cycle frit.
Uden Sidestykke. Ingen Humbug. Fuldstændig frit.

E	A	K
N	V	Ø
H	N	B

Disse 3 Linier er Navnet paa en kendt By. Gæt hvilken, og vi garanterer at sende Dem en **aldeles ny Ima Cycle,** hvis De sender os det rigtige Navn.

Naar De modtager Cyclen, maa De vise den til Deres Venner og Bekendte som Reklame for os. Vinderne vil blive opfordret til at købe et Garniture Gummi til Cyclen til vor alm. Katalogpris. Nogen Udgift herudover findes ikke. **Det koster Dem intet at prøve,** derfor send os Deres Svar strax, mrkt. Præmie, med 20 Øre i Frimærker til Annonce og Forsendelse af Specifikationsseddel ang. Højde, Gear, etc. De forenede Cyclefabrikker, København F. 76

Tandlæge Edv. Møller,
Købmagergade 30, 2.
udfører enhver Tandbehandling til smaa Priser. Samvittighedsfuldt Arbejde. Bedøvelse hele Dagen. Konsultationstid 10—3½, 6—7 Eftm. og 10½—12 Søndag. Telefon 8181.

Københavns Tilskærer-Akademi Nørrevoldg. 42.
Katalog over Tilskærekursus og Tilskæring af Mønstre sendes paa Forlangende.

Tivoli.
Sommersæson fra 8. Maj til 13. September 1914.
Hver Aften: Store Koncerter i Koncertsalen, Harmoniorkesteret og Promenadeorkesteret. Hver Uge Solist- og Symfoni Koncerter. — Operetter, Vaudeviller, Farcer og Revy i Teatersalen. — Artistforestillinger paa Kunstnerplænen. — Pantomimer.
Hver Søn- og Helligdag: Stor Fest med Illumination og Fyrværkeri. Nye Festarrangementer med Dans og Konfetti Talrige Forlystelser, Karusseller, »Muntre Hjul«, »Luna-Ballon«, Rutschbaner, Skydebaner, Boldspil o. s. v.
Entré 50 Øre for Voxne. 25 Øre for Børn. Abonnementskort: 12 Kr. for en Voxen, 6 Kr. for et Barn (under 12 Aar).

Tivoli-Musikere.

Tegning af P. E. JOHANNESSEN.

Violinisten **Erik Gether.**

Af Guds Naade —

En ung Fyrste, der ikke huskede godt, foretog en Rejse rundt i Landet. Et Sted havde han beset Arsenalet, og da han stod ved Udgangen, trykkede han Kommandantens Haand og sagde naadigst:

„Fortræffeligt altsammen, virkelig fortræffeligt — kun forekommer det mig, at Suppen er noget tynd.“

Arsenalkommandanten saa' overrasket paa Fyrsten.

Dennes Adjutant ilede til og hviskede til Kommandanten:

„Hvilket Uheld — det var det, han skulde have sagt i Hospitalet, ikke i Arsenalet.“

For Afholdsfolk
anbefales
Skattefrit Wienerøl.
Enestaaende i Smag.
10 Øre pr. ½ Fl.
Kun et Bryggeri her i Landet har Patent paa denne udmærkede Ølsort.

Eneforhandler for København
Bryggeriet **Phønix**
Valby Langgade 75.
Tlf. 3968.
Varerne bringes overalt i Byen.

Forskel.

Dragonløjtnanten: Han sagde, at hans Fa'r var Arkeolog.

Husarløjtnanten: Hvad er det for noget?

Dragon: Men kære Ven —!

Husar: Ved Du det da?

Dragon: Nej — men det kunde da aldrig falde mig ind at spørge!

Afringning.

A.: Der blev vel stor „Fest“, da Davidsen slog op med sin Kæreste, den lille Telefonfrøken?

B.: — Nej. Det blev en stille *Afringning.*

Lærd Ungdom.

Faderen: Sig mig, lille Ven, bliver I ogsaa underviste i seksuel Hygiejne i Skolen?

Drengen: Ja, det kan Du stole paa! Var der noget særligt, Du ønskede Besked om?

Gehør.

Fruen i Huset (hviskende til den indbudte Virtuos): Kære Kapelmester, spil Adatioen lidt hurtigere, Suppen skal bæres ind nu ....

KAN DE TEGNE? • ??????????????? ?

»Ravnen«s morsomme Tegne-Enquête skrider frem under stedse stærkere Bifald fra saavel Aktører som Tilskuere. Følgende Herrer har indtil Dato bidraget. I Nr. 18: Forfatteren **Martin Andersen Nexø,** Komponisten **Fini Henriques,** Skuespiller **Robert Neiiendam,** Teaterdirektør **Victor Wulff.** I Nr. 19: Tivolis Direktør, Arkitekt **Arne-Petersen,** Skuespiller **Vilhelm Birch** (Kasino), Skuespiller **Emil Helsengren** (Folketeatret), Forfatteren **Louis Levy.**

Paa den næste Side præsenterer vi fire ny »berømte Mænd som Tegnere«, nemlig d'Hrr. **William Bewer** (Folketeatret), Ritmester **Clauson Kaas** (Væddeløbsbanen), Skuespiller **Sophus Erharth** og Forfatteren **Johan Skjoldborg.**

Næste Gang tegner: Forfatteren **Thorkil Barfod,** Solodanser **Richard Jensen** (Det kgl. Teater), Forfatteren **Julius Magnussen** og Skuespiller **Wiggo Wendrich** (Leder af Tivolis Pantomimeteater.)

Kendte Mænd paa Glatis.

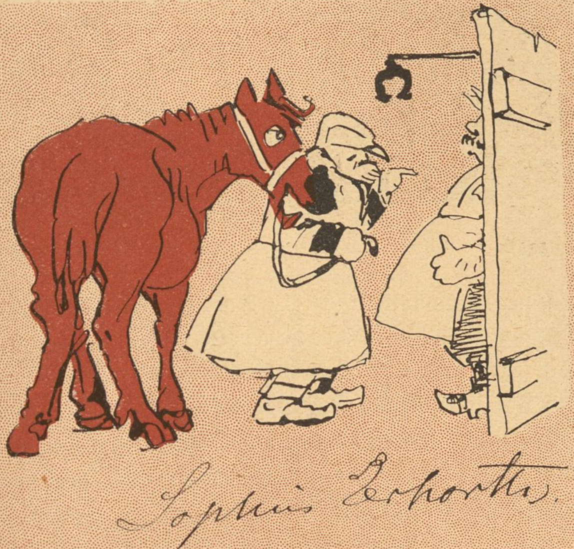

Teksten:

Per Anders (der har faaet sin Hest skoet hos Smeden): — Ja, se i gamle Dage betalte man Smeden med et Krus Øl; men nu er det jo en dyr Historie at faa skoet Hesten. — Hvormeget er det?

Smeden: Ja, jeg vil ikke være saa fedtet, som de var i gamle Dage — værs'go' Per Anders, der har Du 25 Øre!

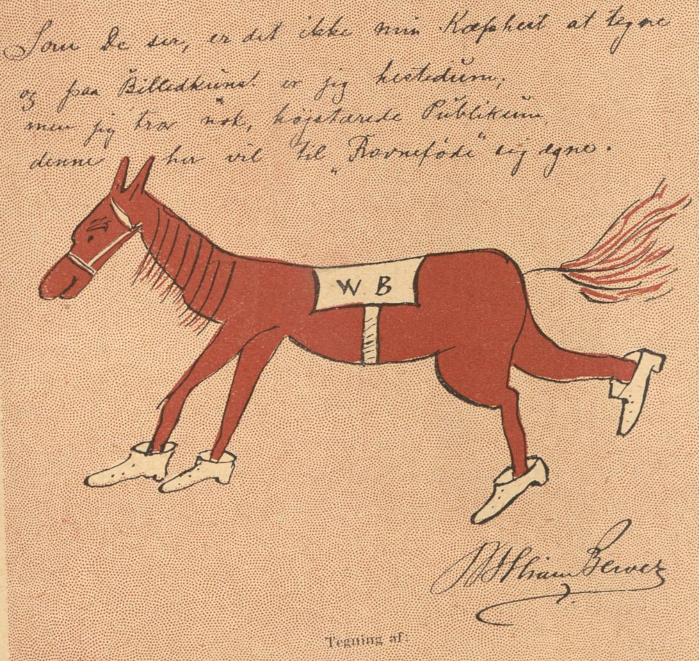

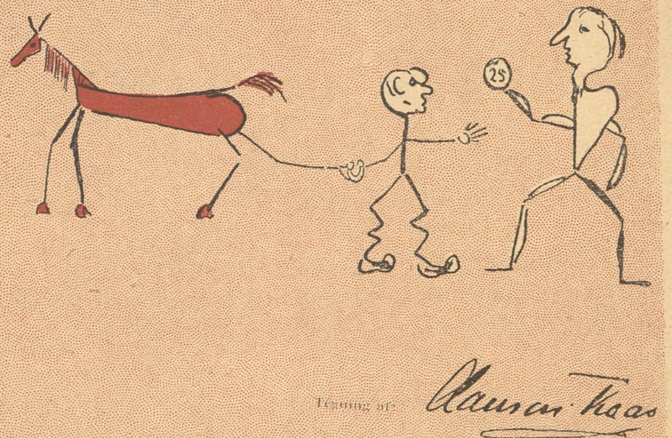

Tegninger af:
Skuespiller **William Bever** (Folketeatret), Ritmester **Clauson Kaas**, Skuespiller **Sophus Erharth** og Forfatteren **Johan Skjoldborg.**

Forlang altid EXPORT DOBBELT-ØL med DOBBELT SEGL fra DE FORENEDE BRYGGERIER

AF **A. C. MEYER.**

Men Korstogene bragte endda store Fordele med sig for Europas Kultur, der befrugtedes af Mødet med Orienten.

Læredrengenes Korstog førte ikke til Jomfru Maries Overgivelse. Det endte med, at Lømlerne lavede Fest i Ejendommens lange Kældergang. Der lød cimbriske Hyl og uærbødig Latter fra Dybet, og Morskaben var saa hensigtsløs, at jeg har ondt ved at give en blot nogenlunde rimelig Forklaring paa Motiverne.

Kan man i det Hele taget udrede, hvorfor den grønne Ungdom har saa let til Kaadhed og Latter? Jeg har ment at kunne paralellisere Kendsgærningen med større Hundehvalpes og andre firbenede Skabningers Skælmsstykker, der maa til for at give Blodet Omløb og skaffe Kroppen Bevægelse. Alligevel har jeg i en modnere Alder ikke kunnet bære helt over med alle Udslag af denne fysiske Nødvendighed. Forleden, da et Par unge Kavalerer under mit Forbigaaende gav sig til at synge: »Meyer, hva' er de' dog for no'en Bukser, Du har paa?« bad jeg Dem med en Filosofs Værdighed om at vente med at synge, til jeg var kommen lidt paa Afstand. Bukserne sad nemlig godt, og de var lige ved at være betalt. Jeg holder ikke af at blive mindet om min Skræder.

Det underjordiske Postyr i Kældergangen varede naturligvis ikke længere, indtil det blev indberettet til højere Vedkommende, hvorefter Korstogene døde hen af sig selv. Og der indtraf umiddelbart efter den Forandring i Værkstedsforholdene, at Værkføreren døde, hvad der efter et Interregnum gav Anledning til en ny Ansættelse og ny Orden. Drengene fordeltes paa en for deres Opdragelse og Uddannelse mere heldig Maade. Jeg kom op paa tredie Sal, hvor en Stab af Svende, tyske og danske, gav mig Indblik i nye Sider af Livet til ikke ringe Held for min senere offenlige Virksomhed.

Hvorledes jeg blev Socialist.

Allerede under den lystige Periode paa 2. Sal havde jeg produceret mig som Digter, bl. a. ved at binde en Krans af satiriske Vers om Livet under Værkfører »Bars« Forsæde. Der var nogen Insurbordination i Maaden, hvorpaa Versene gjordes tilgængelige for den Foresatte. De blev den første Dag i det nye Aar lagt nær Pladsen ved hans Filebænk. Han fandt dem, bevarede Poesien men glemte sikkert ikke Forfatteren, skønt han ikke lod sig mærke med noget.

Svendene paa 3· Sal havde opdaget, at jeg ikke blot tænkte paa Skruestik og Drejebænk. De vidste, at jeg syslede med Vers. Men det varede dog et Stykke Tid, før de satte mig i Arbejde som Rimsmed.

A. C. som politisk Trubadur. (Karikaturtegning af *Axel Theiss.*)

Lige i hin Periode, hvor Socialismen begyndte at fange Sindene, i Tiden omkring 1873, dannedes der en Del Fagforeninger. Jeg studerede den Forandring, der indtraadte, da »Social-Demokraten« en skønne Dag holdt sit Indtog paa Værkstedet.

Før den Tid hændte det ikke saa sjældent, at Arbejdet, f. Eks. i Anledning af en Fødselsdag eller i Kraft af et Væddemaal eller uden nogen speciel Anledning, blev afbrudt af et Drikkegilde. Ganske vist var det ikke længere »Lærken«, som beherskede Samværet. Man holdt sig til Bajeren, som leveredes fra tre Bryggerier, Gl. Carlsberg, Aldersro og Tuborg, af hvilke det sidste dukkede op først i Halvfjerdserne og gjorde Forsøg paa at indføre Bajerskøl paa Helflasker. Men Folk var alt for vante til at sige »en halv Bajer«. Der er noget urimeligt i dette, thi en »Halvflaske« er dog ret beset ogsaa en »hel« Flaske, dersom den ikke er skaaret eller revnet. Nu hører man for Resten næsten aldrig nogen forlange en *halv* Bajer, ligesaa lidt som man hører den gamle Betegnelse, hvor det drejede sig om Snapse og Øl, »to og en halv« (to Snapse og en halv Flaske Hvidtøl) »tre og en halv« o. s. v., alt eftersom Selskabet var stort til.

Denne de gamle Svendes Vane med Snapse og Øl fik et Grundskud af Bajerskøllet, og man kan vel nok betragte det som en Slags Fremskridt, at Bajeren stødte Snapsen fra Tronen, selv om — set fra mit Ædruelighedsstandpunkt — Tronfølgeren ikke er mange Grader bedre end sin Forgænger.

***Fortsættelse:* Lidt om Whisky og andet »Djævelskab«! — Den store Sorte og den lille Sorte. — Mit første Digt og *Louis Pio.* — Jeg tvinges til at stille mig i 8de.**

Arbejdernes Brændselsforretning. Odense.

Kontor **Havnen.** Telefon 989. Klingenberg 1989.

HERMAN JUST'S

Pariserfarveri og kemiske Tøjrensnings-Anstalt.

Hele Dame- og Herregarderober renses og farves uden Opsprætning. Specialitet: Gardin og Møbelstoffer. Dekartering af Dame- og Herrestoffer.

Pustervig 3. Tlf. Byen 1537 y. **Raadmandsgade 2.** Tlf. Taga 113.

Sygeplejeartikler. Gummivarer 2. Prisl.

Gummivarelageret „Hygi", København V.

M. H. Cohen & Lamm,

Vekselerere & Bankiers.

Holmens Kanal 24 St.

Telefon 7895 og 7896.

Sælg til Eksport.

Deres gamle Kobber, Messing, Zink, Bly og Jern, Bly, Zink og andre Metalasker, gammelt Gummi, nye Skræderlapper, strikkede Uldklude samt gl. Papir til

JOH. P. BOLDT

Aabenraa 21, Hj. af Hausergade, København.

Telf. Central 7784.

NB. Varer fra Provinserne afregnes pr. omgaaende.

De træffer det rigtige ved at købe Deres **Forlovelsesringe** hos *Fritz Heimbürger* Købmagergade 63—65.

Forsamlingsbygningen
Koldinggade 4.
Store og smaa Lokaler, moderne indrettet, anbefales de ærede Foreninger.
Restauration — 2 Billarder.
Telefon Øbro 1132.
Joh. Olsen.

Villaby ved Emdrup.

Et Areal ved **Emdrupvej** sælges i Parceller paa 1400 à 1500 Kv. Al. **Billig Pris og lille Udbetaling** (1/10). Bebyggelse kan finde Sted straks. Ingen Udgifter til Vejanlæg. — Paavisning af **Jordbruger Røpke**, Villa »Kirstine« ved Krematoriet, Tlf. Søborg 132. Nærmere ved **Overretssagfører Axel Guthmann, Vestervoldgade 96.**

Leverandør af Clichéer til „RAVNEN"

GEORG C. MØLLERS EFLGR.

HOVEDKONTOR: Vimmelskaftet Nr. 42, 2. Sal. (Yorks Passage.)
Telefoner: 913, 1124, 7980, 3313.
LAGER: Badstuestræde 9—11. Fiolstræde 12—14. Kongens Nytorv 8.
Vinkyperens Telefon: 6351. Byen 1722 x.

Middelstandens
Sygekasse,
Nordre Frihavnsgade 30,
Telefon Øbro 2991.
Virker ogsaa som Hjælpekasse.
Optager Mænd og Kvinder indtil 60 Aar uden Kontingentforhøjelse overalt i Danmark uanset Aarsindtægt.
Frit Lægevalg. Forlang Prospekt.
Agenter antages.

DET DANSKE MÆLKE-COMPAGNI

Pasteuriseret og raa sød Mælk Daglig nykærnet Smør	Pasteuriseret Kærne Mælk Telefoner 5858 - 2712

Sygepleje Artikler,
garanteret **fineste Kvalitet,** en gros Pris. **Fordelagtig** Prøvesending forsendes i København og Provinserne mod 1 Kr. i Frimærker eller Efterkrav.
Risiko udelukket. Skriv i Tide til **Eksporthuset Skandia,** Frihavnen C 5, København Ø.

TELEFON 3684. **S. JOHANNESSON'S** TELEFON 3684.

Svineslagteri.
Udsalg: **Højbroplads 13.**
Største Udvalg.
Statskontrol med Trikinundersøgelse.
Rester udsælges billigt Fredag og Lørdag fra Kælderen.

Arb. Ligkistemagasin.
55, Vesterbros Torv 55.
Telf.: Central 9375.
3, Blaagaardsgade 3.
Telf.: Central 5708.

GENUINE
LUNDS-CALORIC PUNCH
Oplag hos Carl Qvistorffs Eftfl., Johan Lund, Kjøbenhavn.

Udgaar hver Torsdag. Abonnementspris: 1 Kr. 25 Øre Kvartalet, 10 Øre om Ugen. Enkelte Numre udenfor København og paa alle Jernbanestationer 15 Øre. Abonnement kan tegnes i København i Nørre Farimagsgade 49, Stuen, og i Provinserne paa samtlige Postkontorer og hos Boghandlerne. Annoncer modtages paa Kontoret, Nørre Farimagsgade 49, Stuen. Telefoner Central 1395 og 7495. Udgivet af socialdemokratiske Foreninger. Clichéer ved H. Matzens Reproduktionsanstalt.

F.E. BORDING KØBENHAVN.

Den svenske Udstillings Kapitalister har paa en brutal Maade gjort Nar af Danmark ved bl. a. at udelade *den røde Streg*, Forbindelinjen mellem København og Malmø.

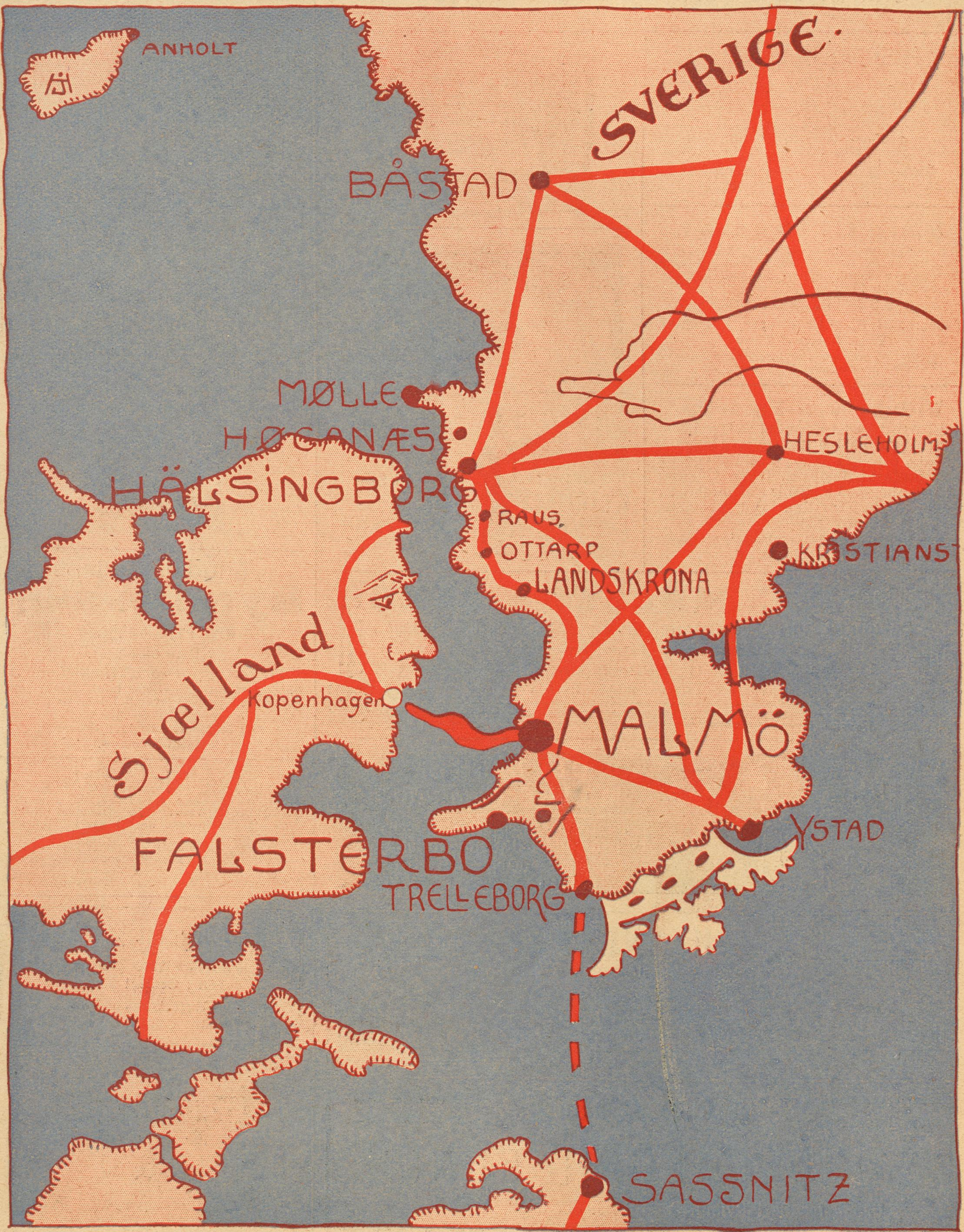

Tegning af HELGO JØRGENSEN.

Dér har I den røde Streg!

RAVNEN

Nr. 21. Torsdag den 21. Maj 1914

„Ravnen"s Kongerække. VI.

Tegning af Anton Hansen.

Harald Haarfin, Rigsforstander i Danmark.

— **Jeg fatter ikke, at noget Menneske kan raabe** *Ned med Kongedømmet!*

Andels-Anstalten TRYG.

De Forsikredes eget *kooperative* Foretagende.

Største Nytegning i Norden.

TRYG er særlig anlagt for ugelønnede og mindre Bemidlede.

TRYG styres og ejes af de Forsikrede selv.

Alle *bør derfor livsforsikres i* TRYG.

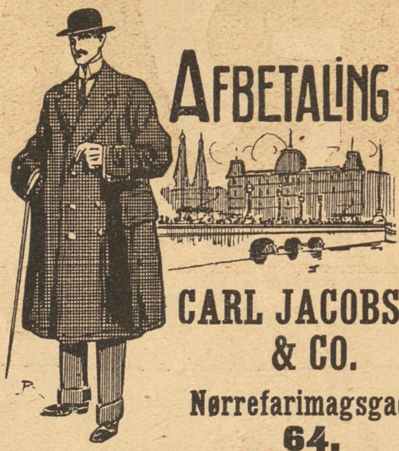

AFBETALING

CARL JACOBSEN & CO.

Nørrefarimagsgade 64.

LYSÆGTE FIONA KRONE-TAPET GARANTI FOR HOLDBARHED

Sygepleje Artikler,

garanteret **fineste Kvalitet,** en gros Pris. **Fordelagtig** Prøvesending forsendes i København og Provinserne mod 1 Kr. i Frimærker eller Efterkrav.

Risiko udelukket. Skriv i Tide til **Eksporthuset Skandia,** Frihavnen C 5, København Ø.

Holbergsgade 6

Sygeplejeartikler

Gummivarer 2. Prisl.

Gummivarelageret „Hygi", København V.

Man bør støtte Arbejdernes Kooperative Foretagender og købe sit Forbrug af Brød og Øl i

Forbrugs- og Spareforeningen Aalborg.

Bestil hos vore Kuske eller i Udsalgsstederne disse Varer.

Grovt Hvedebrød

fra Arbejdernes Fællesbageri, fremstillet af sammalet Hvede. Udmærket for svage Maver og Blegsottige. Bedre og mere velsmagende end Grahamsbrød.

Farvel —

Af din Skønheds Magt beruset, af dit Øjes Glans gjort ør,
har jeg lovet, jeg vil elske dig fra nu af, til jeg dør.

Jeg har tigget, jeg har tryglet, jeg har kæmpet, jeg har stridt,
at du skulde straks mig give alt det bedste, som er dit.

Du har kysset mine Øjne, du har lovet mig din Favn,
— naar jeg først har ført dig sikkert ind i Ægteskabets Havn.

Jeg har ligget og tænkt over det den hele lange Nat;
. . . men jeg tror, jeg renoncerer paa din Ømheds dyre Skat.

Ja, jeg takker for din Tillid; . . . men jeg tror, jeg siger Nej.
Maa jeg række dig min Haand da, før vi vandrer hver sin Vej.

Lad os heller' resignere mod en Elskovs stærke Fryd;
— saa bevarer jeg min Frihed; du bevarer saa din Dyd!

Frederik Skousbo

Temperaturen.

En gammel Mand, som boede ude paa Landet, blev for nogen Tid siden syg og sendte da Bud efter en der i Byen boende Kvaksalver, som udgav sig for at være Læge; men da hans Forskrifter ikke hjalp, blev der sendt Bud efter Købstadens Doktor. Han undersøgte Patienten meget nøje og spørger derefter:

— Sig mig, tog den anden Doktor Deres Temperatur?

— Det ved jeg skam ikke, svarede den Gamle, endnu har jeg ikke savnet andet end mit Lommeur!!

For Skranken.

Ved en Proces slutter den ene af de stridende Advokater sin Tale saaledes: »Ved denne Sags Afgørelse behøves ingen indviklede Kneb, ingen spidsfindige Fortolkninger — den kan paadømmes alene ved Hjælp af sund Sans og almindegod Forstand.«

Hvortil Retsformanden bemærker: »Og hvor længe mener den højtærede Hr. Advokat det vil tage at bringe disse manglende Retsmidler tilveje?«

Tegning af ANDREASEN.

Foraar!

Modgift.

Pigen kommer aandeløs ind til Fruen og beder om et Glas Portvin. Hun faar det og Fruen siger:

— For Guds Skyld Marie, er De syg?

— Nej, men jeg kom til at slaa »de tre Gratier« i Stykker, og saa blev jeg saa forskrækket—!

En Undtagelse.

Lille Carl har i Dagens Løb faaet Klø af Ludvig. Om Aftenen be'r lille Carl som sædvanlig sin Aftenbøn og beder Vorherre beskytte Far og Mor, ham selv og alle Mennesker. Men saa husker han pludselig Dagens Begivenhed og tilføjer—:

»Med Undtagelse af Ludvig Halvorsen, Store Strandstræde 24, anden Sal tilhøjre!«

En smuk Kompliment.

Sangerinden, der assisterer ved en Koncert, siger i Pavsen til en berømt Komponist: Sig mig engang, hvad vil De helst være: døv eller blind!

Komponisten: Naar jeg *ser* paa Dem, vil jeg helst være blind, naar jeg *hører* paa Dem, vil jeg helst være døv!

Tegning af Sv. Ulrich.

I disse Dage er der bleven oprettet en Politiskole. (Dagspressen.)

Fire af den ny Politiskoles Hovedfag.

KUN ÆGTE SKATTEFRI KRONE PORTER fra DE FORENEDE BRYGGERIER

Den gaadefulde Kvinde.

En Kærlighedsroman.

(Illustreret af Harriet Fischer-Clausen.)

VII

Af Fru Clements erfarede jeg, at den Række Bedragerier, ved Hjælp af hvilke den hjærtesyge Anna blev ført til London og skilt fra Mrs. Clements, ene og alene var udført af Fosco og hans Kone.

Hovedhensigten med mit Besøg hos Mrs. Clements var imidlertid at søge at komme paa Spor efter Sir Percivals Hemmelighed, og hun havde endnu ikke sagt et Ord, der kastede Lys over dette Spørgsmaal.

»Kendte De Mrs. Catherick, inden Anna blev født?« spurgte jeg, for at indlede et lille Krydsforhør.

»Kun meget lidt,« svarede hun. »Vi boede som Naboer i Welmingham, men talte kun sjeldent sammen.«

»I Welmingham? Der findes altsaa i Hampshire to Byer af dette Navn?«

»Ja, dengang — for tredive Aar siden. Nu hedder den ene af dem Ny-Welmingham.«

»Boede De der, før De blev gift, Mrs. Clement?«

»Nej, jeg er fra Nordfolk ligesom min Mand. Kort efter vort Bryllup slog vi os ned i Welmingham og levede der mange Aar lykkeligt med hinanden — vi var lykkeligere end vore Naboer, Cathericks, der altid kivedes.«

»Kendte De iøvrigt noget til deres Forhold?«

»Jeg ved, at en formaaende Herre havde skaffet Catherick Stillingen som Klokker ved Kirken. Hans Kone var tidligere Kammerjomfru, som han i flere Aar forgæves havde lagt an paa — hun var for fornem til at gifte sig med ham. Men en skøn Dag slog hun om og kom af sig selv. Ægteskabet blev imidlertid meget ulykkeligt; hun var en hjærteløs Kvinde, der kun bekymrede sig om Pynt og Morskab. Inden der var gaaet fire Maaneder, endte det med en forfærdelig Skandale. Maaske havde begge Skylden.«

»De mener Manden saavel som Konen?«

»Nej, jeg tænker ikke paa Catherick — han var kun til at beklage — jeg mener Konen og ham —«

»Ham der foraarsagede Skandalen?«

»Ja, Sir. Han var af Fødsel og Opdragelse en Gentleman. De kender ham, Sir — og min stakkels, kære Anna kendte ham desværre ogsaa.«

»Sir Percival Glyde?«

»Ja, Sir Percival Glyde.« —

Mit Hjære bankede — var jeg paa Sporet?

»Boede Sir Percival i Nærheden af Dem?« spurgte jeg.

»Nej. Han var paa Besøg og havde indlogeret sig paa en lille Gæstgivergaard nede ved Floden.«

»Var det før Anna blev født?«

»Ja, Sir. Han kom i Slutningen af April, og Anna blev født i Juni.«

»Kendte han Mrs. Catherick fra tidligere Tid?«

»Utvivlsomt. Catherick overraskede ham faa Dage efter hans Ankomst til Byen sammen med Konen oppe i Sakristiet. Catherick blev rasende og fór ind paa ham, men blev omtrent slaaet halvt ihjel. Næste Dag var Catherick forsvunden fra Egnen og ingen har set ham siden. Han var kommen under Vejr med, hvad der havde bevæget hans Kone til at gifte sig med ham, og følte Skammen og Elendigheden for dybt.«

»Hvad blev der af Sir Percival?«

»Han forlod Byen og Mrs. Catherick.«

»Blev den sidste, hvor hun var?«

»Ja, hun brød sig fejl om Skandalen. Saa vidt jeg ved, opholder hun sig i Welmingham endnu.«

»Hvad lever hun af?«

»Man siger, at Sir Percival underholder hende.«

Jeg overvejede. Jeg vidste nu, at Sir Percival var Skyld i Mrs. Cathericks Skam og at han sandsynligvis var Annas Fader, men dermed var jeg ikke kommen paa Spor efter nogen Hemmelighed, thi det samme snakkede man om i hele Welmingham. Havde mon Sir Percival med Villie begunstiget en falsk Antagelse, for at aflede den rigtige Mistanke fra sig selv?

Mit næste Spørgsmaal var rettet mod dette ene Punkt: havde Mr. Catherick fuldstændig overtydet sig om sin Hustrus Skyld eller ikke. Mrs. Clements Svar lod mig ikke i ringeste Tvivl herom. Gennem Sted- og Tidbestemmelser var det til Overmaal konstateret, at Anna ikke var Cathericks Barn.

Det næste Punkt, at Sir Percival var Annas Fader, var vanskeligere at fastslaa. Her havde man ikke andet at gaa efter end den personlige Lighed. Men Anna havde ikke lignet Sir Percival det mindste.

»Ved De«, fortsatte jeg mit Forhør, »hvorfra Sir Percival kom, da han dukkede op i Welmingham?«

»Ikke bestemt. Nogle sagde fra Blackwater, andre fra Skotland.«

»Tjente Mrs. Catherick paa Varneck Hall lige til hun blev gift?«

»Ja, Sir. Hos en Major Donthorne.«

»Var Sir Percival en Ven af denne Major Donthorne?«

»Aner jeg ikke noget om.« —

Jeg gav mig nu til at spørge Mrs. Clements lidt ud om Annas Barndom.

Hun fortalte, at Mrs. Catherick efter at have overladt Mrs. Clements Barnet, undertiden i et Lune forlangte det tilbage. Men disse Anfald varede ikke længe. Den stakkels Pige blev snart bragt til sin Plejemor igen, hvad hun kun var glad over. »Den længste Tid vi har været borte fra hinanden var dengang, da hendes Mor tog hende med til Limmeridge. Netop paa den Tid mistede jeg min Mand. Jeg rejste saa til London og vilde tage Anna med mig. Men herom vilde Moderen ikke høre Tale. Jeg gav da Anna min Adresse, og bad hende komme til mig, hvis hun var i Nød. Jeg saa hende ikke igen før den Nat, hun var flygtet fra Anstalten.«

»Hvorfor troer De, at Sir Percival lod hende indespærre der?«

»Anna talte om en Hemmelighed, som hendes Mor vidste Besked om. Denne Hemmelighed var Anna kommen under Vejr med, og Sir Percival havde da gjort hende uskadelig. Anna vilde ikke røbe, hvori Hemmeligheden bestod, hun sagde kun, at hendes Mor kunde styrte Sir Percival i Ulykke, hvis hun vilde.«

Nu rejste jeg mig, takkede og tog Afsked.

Hun saa paa mig med et bekymret Blik og trængte saa længe ind paa mig, at jeg tilsidst fortalte hende om Annas Død. Derefter rykkede jeg ud med min sidste Anmodning: at faa opgivet Mrs. Cathericks Adresse i Welmingham.

Mrs. Clements blev forfærdet og udbrød:

»For Himlens Skyld, hvad vil De hende?«

»Spørge hende lidt ud om Sir Percival.«

»Hun er en forfærdelig Kvinde — tag Dem iagt!«

»Jeg takker Dem for deres Advarsel, men staar fast ved min Beslutning, komme, hvad komme vil.«

Jeg skrev nu Adressen op og gik.

Tre Dage efter rejste jeg til Welmingham.

VIII

Jeg traadte ind i et lille Værelse med et stormønstret Tapet. I en Krog sad en gammel sortklædt Kone og strikkede. Det var Mrs. Catherick.

»Jeg kommer for at tale med Dem om Deres Datter«, begyndte jeg efter at have hilst hende med et let Buk.

Hun maalte mig med et haardt, trodsigt Blik, men svarede intet. Jeg meddelte hende nu Datterens Død, hvad ikke syntes at røre hende.

»Deres Datters Død,« fortsatte jeg, »er bleven benyttet til at tilføje en mig dyrebar Person en bitter Uret. Der har været to Personer om det. Den ene var Sir Percival.«

»Virkelig?« bemærkede hun ligegyldigt.

»Jeg har isinde at drage Sir Percival Glyde til Regnskab for den Skændighed han har begaaet,« fortsatte jeg.

»Hvad kommer det mig ved?«

»Det skal jeg sige Dem. Der har tildraget sig visse Begivenheder i hans Liv, som jeg maa vide Besked om. Derfor kommer jeg til Dem. Jeg har allerede talt med Fru Clements «

Der fór en hastig Rødme over hendes massive Ansigt. »Aa, nu begynder jeg at forstaa Dem,« sagde hun. »De har noget Udestaaende med Sir Percival — og nu vil De have mig til at hjælpe Dem.«

Hun lo hen for sig, en haard, kold Latter.

»Jeg ved, at Sir Percival er Deres Fjende saavelsom min. Af alle Kvinder i England er De den, som først og fremmest har Grund til at tage Hævn over ham.«

»Hævn De Dem først,« sagde hun, »saa kan vi tales ved igen.«

Hun sagde disse Ord i en forandret Tone — hurtigt, vredt, hævngerrigt.

»De er bange for ham,« bemærkede jeg.

»Troer De?« —

»Sir Percival er jo en mægtig Mand — Ejer af en smuk Landejendom — tilhører en anset Familie —«

Hun lo højt.

»Især paa mødrene Side,« udbrød hun.

»Men Annas Fader er han ikke.«

Hun sprang op.

»Hvor tør De understaa Dem i at tale til mig om Annas Fader!« raabte hun rasende. »Ud med Dem!«

»Husk paa Sakristiet i Kirken,« udbrød jeg nu og saa fast paa hende.

Hendes Haand faldt pludselig ned langs Siden, en Skælven gennemfor hende.

»Vægrer De Dem stadig ved at have Tiltro til mig?« spurgte jeg.

Hun havde genfundet sin Fatning.

»Ja,« svarede hun. »Gaa Deres Vej, og kom aldrig igen mere.«

Jeg gik mod Døren, men vendte mig paa Tærskelen.

»Jeg kan maaske skaffe Oplysninger tilveje om Sir Percival, som vil overraske Dem. Isaafald kommer jeg igen.«

»De kan ikke oplyse noget om Sir Percival, som jeg ikke er forberedt paa, med Undtagelse af —«

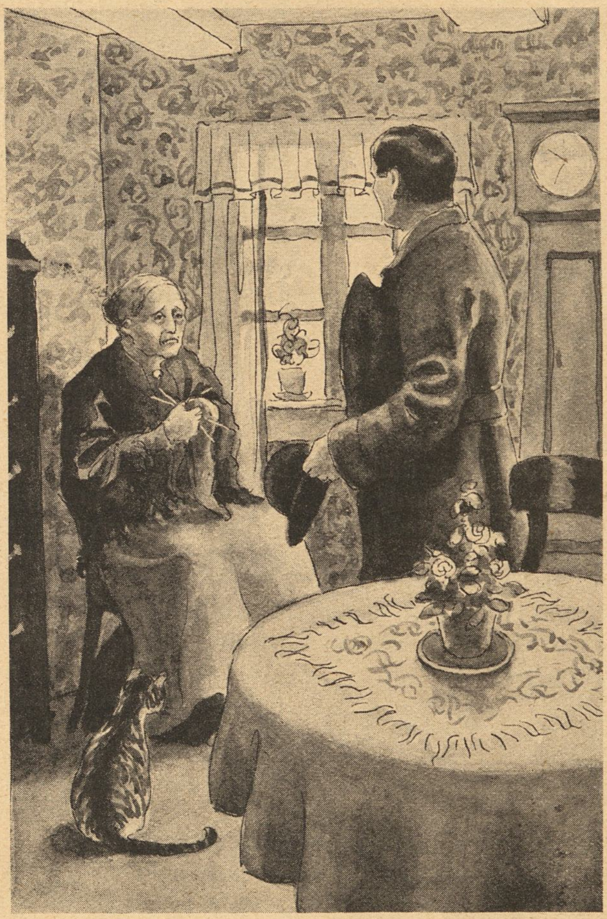

I en Krog sad en gammel Kone og strikkede.

Hun holdt inde; hendes blege Ansigt blev mørkt, idet hun atter satte sig i Krogen.

IX

Idet jeg forlod Mrs. Cathericks Hus, saa jeg den lille sortklædte Mand fra Blackwater Park staa ved Huset lige overfor. Jeg standsede, for at se, om han vilde komme over til mig, men til min Forundring skyndte han sig bort.

Paa Stationen saa jeg ham igen, og hørte ham tydeligt tage Billet til Blackwater.

Jeg besluttede nu at blive i Welmingham for nærmere at udforske Terrænet, og indlogerede mig paa en lille Gæstgivergaard.

Inden jeg gik til Ro, gennemgik jeg i Tankerne min Samtale med Mrs. Catherick.

Da Mrs. Clements første Gang omtalte Kirkens Sakristi som det Sted, hvor Sir Percival havde haft sine hemmelige Sammenkomster med Klokkerens Kone, var det mig paafaldende, at netop Kirken var anset egnet til dette Øjemed. Paa Lykke og Fromme nævnede jeg saa Ordet Sakristi. Jeg var forberedt paa, at Mrs. Caterick vilde blive forvirret eller maaske vred; men den Rædsel, der greb hende, da jeg udtalte Ordet, havde jeg ikke ventet. Jeg havde forlængst tænkt mig, at Sir Percivals Hemmelighed stod i Forbindelse med en alvorlig Forbrydelse, som Mrs. Catherick vidste Besked med — nu var jeg overtydet om, at Sakristiet havde spillet sin Rolle i Dramaet.

Det næste Punkt, jeg overvejede, førte mig et Skridt videre.

Mrs. Cathericks utilslørede Foragt for Sir Percival strakte sig aabenbart ogsaa til hans Moder. Maaske havde hendes Rygte ikke været godt. Jeg vilde næste Dag kigge lidt i Kirkebogen for at undersøge hendes Slægtskabsforhold. —

Den næste Morgen var trist og regnfuld. Saasnart jeg havde spist Frokost, begav jeg mig paa Vej til Kirken.

Som jeg naaede denne, fik jeg Øje paa to Mænd, der kom frem bag en Mur og gik efter mig. Den ene af dem — en ren Herkules at se til — var mig fremmed. Den anden havde udspioneret mig i London.

Ingen af dem nærmede sig mig, men holdt sig i ærbødig Afstand fra mig.

Jeg gik videre, til jeg naaede nogle beboede Huse, hvor jeg skaffede mig Underretning om Klokkerens Adresse. Ham opsøgte jeg saa, og vi gik nu sammen op i Kirken, hvor han fremtog Kirkebogen. Jeg slog op paa Aarstallet attenhundredefire, og da jeg ikke vidste hvilken Maaned Sir Percival var født, begyndte jeg med Januar. Jeg naaede December uden at finde noget om Forældrenes Bryllup, og bladede saa tilbage til attenhundredetre. I September fandt jeg det endelig indført!

Jeg saa nøje paa Skriften. Ordene var pressede sammen nederst paa Siden af Mangel paa Plads.

(Fortsættes.)

Forlov= elses ringe
14 Karat fra 7 Kr., 18 Karat fra 10 Kr.
Th Halgreen, 34 Gothersgade
lige for Regnegade.

P. A. Fischer's
Farve- og Fernisfabrik.
Stengade 10—12. Telefon 952.
Detailsalg af alle Malervarer færdige til Brug, til Dagens billigste Priser.

HERMAN JUST'S
Pariserfarveri og kemiske Tøjrensnings-Anstalt.
Hele Dame- og Herregarderober renses og farves uden Opsprætning. Specialitet: Gardin og Møbelstoffer. Dekartering af Dame- og Herrestoffer.
Pustervig 3. Tlf. Byen 1537 y. **Raadmandsgade 2.** Tlf. Taga 113.

Kontortid:
Kl. 11—3, samt Mandag og Onsdag 5—7, Fredag 6—9.
Aaboulevard 16.
Tlf. Nora 2812.
Tilkendegivelser og alle Oplysninger sendes gratis.
Enhver kan blive Medlem.

Køb RAVNEN

THOMSENS MAGASINER
Jakkehabitter
AFBETALING
NICOLAIGADE 13 • SLOTSGADE 3
RYESGADE 128 • KRISTHAVNS TORV 6

Under Fanerne —

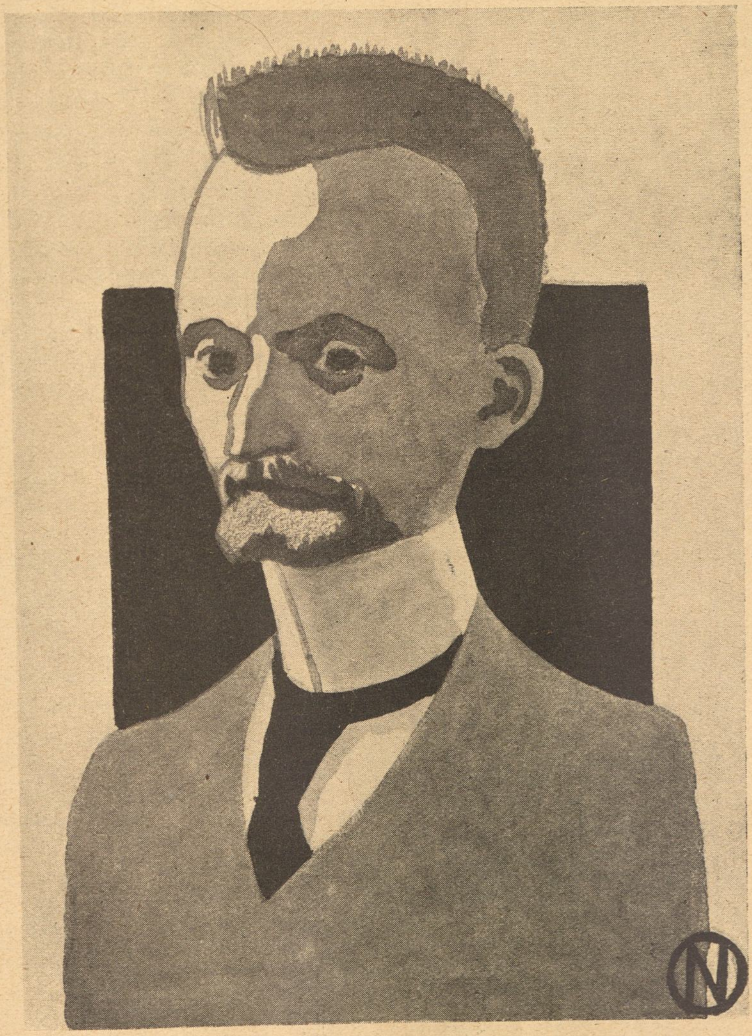

Tegning af Oluf Nielsen.

Einar Otendal.

Billedskærerne og Dekorationsbilledhuggerne.

12 Sonetter til Maren

af *Søren Vibjerg.*

V

Jeg bliver mager Dag for Dag, det ender
vel med, jeg bli'r kun lutter Skind og Ben;
hver Morgen mine Bukser ind jeg spænder,
min Ryg er stiv, som var den gjort af Sten.

Aa, Herregud, at spise knapt jeg nænner,
hver Øre er jo kostbar, lille Du.
— Hver Dag jeg hede Elskovstanker sender
til Dig, som gaar og længes, mod i Hu.

Med Drømme jeg mig mætter, lille Maren.
— Du er vel stadig lige trind om Barmen
og fyldig for og bag og omkring Armen?

Med Skønhed følger Pligt til at bevar' en;
Du maa ej græde alt for meget, søde,
snart genopstaar vor Elskovs Morgenrøde!

VI

Ak, jeg har lidt af Kedsomhed som ingen;
her gik jeg ene i den store By,
men nu er Ensomheden borte, Tingen
er den — ja, jeg det siger uden Sky —

jeg traf forleden i Fru Madsens Kælder
en Dame — jøsses, fornem, elegant —
som ogsaa elsker Fruens Frikadeller,
og som mit ringe Selskab værdig fandt.

Nu sidder vi hver Aften sammen trolig;
jeg taler om vor Sjælenød og Kvide,
hun ser paa mig med Øjne — aa, saa blide —

men, lille Maren, vær Du bare rolig:
hun har mig aabnet helt sit Hjærtekammer,
hun tager Del i al vor Elskovsjammer!

EUROPAS SMILEBAAND

Delfinfangst eller: **Saa Du Røgen?**

(Meggendorfer Blätter.)

Af C. B. Møller & Co.s Cigaretter fremhæves:

Rose No. 101 og 102 ...... 15 Stk. 10 Øre.
Monaco, oval, Kork .... 10 - 10 -
Sherrys No. 3, stor, Kork . 10 - 25 -

Rød Indmad

Amerika indskærper Mexikanerne »Stjærnernes« og »Stribernes« Betydning.

Ridder Lorrys Cabaret.

(Mel.: Menuetten af Elverhøi.)

En »Edderkop« er ingen Ting
(Med Chefen *Anna Norri*')
Mod »Riddersal« med Hiv og Sving
Hos Riddersmanden »*Lorry*«
Der er en Cabaretkulør,
Thi Feilberg gaar ej Omvej'n —
Der kommer Svende, gæve Møer
Fra Vesterbro og Omegn.

Det Sted, hvor «Operetten« laa,
Forsvandt i Glemslens Dæmning,
Hvor Syngepigerne vi saa,
Der er nu Ridderstemning.
Naar Feilberg tager Sværd ved Lænd,
Med fagre Ord os daarer,
Da græder selv de stærke Mænd
De salte Whiskytaarer.

Der synger Tysklands gæve Møer
Og Danmarks gæve Svende.
Hver Aftenstund man Guldkorn strøer
I Masser — det kan hænde.
Der sidder man i Ridderdunst
Og Lorry Feilberg priser,
Og nyder der af en Visekunst
»I dobbelte Ser-Viser«.

R. B.

Første Bind af Tycho Brahes samlede Værker, der vil omfatte 13 Bind, er nu endelig efter 300 Aars Forløb udkommen.

Jeg venter 2det Bind om 300 Aar, men bare jeg nu vidste, hvor jeg skal lade 2det Bind adressere hen, for jeg rejser nemlig lidt paa Landet i næste Uge, og jeg ved ikke bestemt, hvornaar jeg kommer tilbage.

Nu kommer Polakkernes Græshoppesværm,
de slider lydigt og villigt —
Hr. Greven lunt til Baronen ler:
Den Arbejdskraft hugger de billigt!

Men Landets egne? — herut med dem,
de er for dyre, min kære!
Og hver, som ej den Visdom forstaar,
kan gaa hos *Grev Frijs* i Lære.

8/5. Becker var gnaven over at skulle staa og tale om skallede Skoleunger i Stedet for at faa sine varme Hveder.

— Vi maa for en Gangs Skyld erklære os enige med Becker: Han trænger virkelig ganske umanerlig til et Par varme — — — Pavse!

9/5. „Foreningen til forvildede unge Pigers Frelse" — aa, Gud, hvor det lyder. Maa vi efter Foreningens sidste Bedrift foreslaa en lille Navneforandring: „Den forvildede Forening til unge Pigers Ødelæggelse"!

»Den franske Djævel« fløj jo stout
og slog de Krumspring, han havde lov't —
men Folk blev borte, uh det var flovt,
især for Pégoud!

Fra Veteranstævnet.

En af Veteranerne fortæller:

Jo, ser Du, vi var jo ved samme Kompagni — Dahlmann og jeg.

Dahlmann blev slaaet til Ridder, men jeg blev s'gu slaaet til Invalid.

Aabent Brevkort.

Hr. Redaktør!

Olga er ikke til at trøste. *Herold* gaar af. Tænk, at det pæne unge Menneske ikke gider synge mere. Den er Nik, siger jeg. Olga har været oppe hos Herold og tryglet ham om at blive, men han var ikke til at rokke i sin Beslutning.

Kvinder er jo Kvinder, og Olga fik ved sin Kvindelist, som jo er uden Ende, udfrittet Herold. Han fortalte eller rettere betroede hende, at han vilde starte et mindre Brødudsalg med Mælk og Fløde og frisk Morgenbrød frit tilbragt af den store Sanger, personlig naturlig, — den er nik! — jeg ser i Aanden Lohengrin staa og øse skummet Mælk op i en Kande.

— Gud, Madam Petersen, skal vi nu til at »skrive« det igen. Jeg kan virkelig ikke give mere Klods i denne Maaned! — Kære lille Herold (siger Konen) jeg skal bestemt betale til den første. — Flyv Fugl, flyv, (synger Herold) og giver Klods — den er nik! Olga kyssede hans Frakkeskød og forlod den store Sanger i Graad. Skal vi miste ham, spørger jeg — skal vi aldrig mere høre hans klokkerene Toner! Hvor kører vi hen Hr. Redaktør?

Deres tudbrølende
Kristian Blegdam.

Den blaa Bog.

Engelstoft, Christian Forfatter; f. 12. Marts 1876 og kaldes »Ih, Du store Kineser«, saaledes døbt af sin Kollega *Aage Matthison-Hansen*, der hurtigt opdagede den gule Fare.

Engelstoft er omtrent ligesaa grinagtig som han ser ud til. Begyndte med en Bog »Af Livets Farce« og fortsatte med »Svig og List«. Var saa smaat i Færd med en Fortsættelse under Titlen »Hiv og Sving«, men opdagede saa, at han havde en Fremtid for sig som Oplæser, specielt af »Kineserier.« Dyrker nu dette sit lille Talent med stor Flid og sidder som en Følge af samme ret *net* i det. Kommer i hvert Fald til det, naar han tiltræder sit Engagement i Fru Norries »*Edderkop*«.

Næste Gang: Fort. *Thorkil Barfod.*

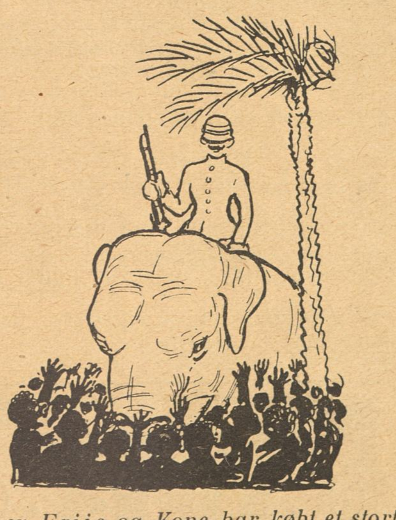

Grev Frijs og Kone har købt et stort Landareal i Afrika, hvor Parret vil gaa paa Jagt. Greven har linget sig Landet til for en Sum af 5000 Pund.
— Ah! Lands-tinget!

Næste Gang kommer det straalende, mægtig grinagtige og underholdende Pinsenumer! Bestil Bladet i Tide!!

A.: Hansen er dog et morderlig hensynsfuldt Menneske.
B.: Hvorledes?
A.: Jo, naar han gaar paa Gaden, stikker han begge Fødderne indad, det er bare for, at der skal blive saa meget mere Plads til de andre.

C. B. Berg. Den Hansen interesserer os. Han vil gøre sig ved Garden!

Damen: Men Gud, Adolf, saa træk mig dog op!

H. Olsen, Odense. De undskylder, at Deres Tegning har hængt lidt for længe og at vi først nu besvarer Deres Tilbud om at sende os endnu finere Tegninger.

Vi synes næsten, at det er umuligt — men lad os se!

A.: — Hvad er det, at dine Sønner beskæftiger sig med?
B.: — Aa, den ene er Møbeltransportør, og den anden er Pøbeltransportør.
A: — Hvad vil det sige?
B.: — Jo, den ene er Flyttemand, og den anden er Kusk paa Salatfadet!

Bertha: Men Helga dog, hvor har Du da faaet den dejlige Abekat fra?
Helga: Den har saamænd Fætter Carl sendt mig fra Sydamerika, for at jeg ikke skulde glemme ham!
Bertha: Gud, hvor det ligner ham!

Helgo H. Tak for Deres to forfriskende Vittigheder!

AGGERBECKS ÆGTE FINE ·IRIS· forfiner·forskønner·bevarer Huden. Alles Yndlingssæbe Stk. 25 Øre

Gaa kun til en samvittighedsfuld **Specialist** Fineste Tænder, billigste Pris.
Hele Tandsæt 16—28 Kr., enkelte Tænder 1 Kr., alt med Garanti. 18 Aars Praksis
Telefon Byen 1103 x. **JØRGENSEN BILLE,** Gothersg. 3 (ved Kg. Nytorv)

Wilsons Gummivarelager
12, Gothersgade 12.
Alle Sygepl.-Artikl. sendes mod Efterkrav. Ill. Katalog

Tandlæge Edv. Møller,
Købmagergade 30, 2.
udfører enhver Tandbehandling til smaa Priser. Samvittighedsfuldt Arbejde. Bedøvelse hele Dagen. Konsultationstid 10—3½, 6—7 Eftm. og 10½—12 Søndag. Telefon 8181.

Schulstad og Ludvigsen
Maltet Brød
Giv Agt paa Varemærket

Hoved Depot „Francais"
Hygiejne-, Gummi-, Bandage- & Sygepleje Lager,
16, Lille Kongensg. 16.

Saaledes at forstaa.

A.: Se, der gaar en Mand, som altid har forstaaet at tage Tingene let!
B.: Virkelig?
A.: Ja, han er nemlig Lommetyv!

Sophus Christensen, Vildersgade. Vi gengiver her en af Deres Vittigheder, skønt vi har den mistænkt for at være »stjaalet«.

J. Chr. — Naa—aa, naar man har Raad til at holde Ridehest, saa kan man vel ogsaa tilfredsstille bemældte Emmas Trang til »Bolcher«.

Skæmt.

Lille Christian (til Peder, som er faldet ned i et dybt Hul). »Hør Peder, hvis du ikke kommer levende op af det Hul, maa jeg saa ha' dine to Kaniner?«

P, Nansensgade. Burde Christian ikke — for en Sikkerheds Skyld — løbe efter Blæk og Pen, saa at Peder kunde gøre et ordentlig Testamente?

Københavns Tilskærer-Akademi
Nørrevoldg. 42.
Katalog over Tilskærekursus og Tilskæring af Mønstre sendes paa Forlangende.

Villaby ved Emdrup.
Et Areal ved **Emdrupvej** sælges i Parceller paa 1400 à 1500 Kv. Al. **Billig Pris og lille Udbetaling** (1/10). Bebyggelse kan finde Sted straks. Ingen Udgifter til Vejanlæg. — Paavisning af **Jordbruger Røpke**, Villa »Kirstine« ved Krematoriet, Tlf. Søborg 132.
Nærmere ved **Overretssagfører Axel Guthmann, Vestervoldgade 96.**

Det bedste Madsted
paa
Gammelholm
er
Spisehuset, Holbergsgade 26.
Forskellige à la Carte Retter hele Dagen.

A/S H. MATZEN
REPRODUKTIONSANSTALT
LEVERER DE BEDSTE CLICHEER
KØBMAGERGADE 22 HJ. AF SILKEGADE · KØBENHAVN K.
TELEFON No. 7057.
Leverandør af Clichéer til „RAVNEN"

W. Bähncke & Co.
Assurance.
Niels Juelsgade 3.
Telf. Central 128 og 129.

Tivoli.
Sommersæson fra 8. Maj til 13. September 1914.
Hver Aften: Store Koncerter i Koncertsalen, Harmoniorkesteret og Promenadeorkesteret. Hver Uge Solist- og Symfoni Koncerter. — Operetter, Vaudeviller, Farcer og Revy i Teatersalen. — Artistforestillinger paa Kunstnerplænen. — Pantomimer.
Hver Søn- og Helligdag: Stor Fest med Illumination og Fyrværkeri. Nye Festarrangementer med Dans og Konfetti. Talrige Forlystelser, Karusseller, »Muntre Hjul«, »Luna-Ballon«, Rutschbaner, Skydebaner, Boldspil o. s. v.
Entré 50 Øre for Voxne. 25 Øre for Børn.
Abonnementskort: 12 Kr. for en Voxen, 6 Kr. for et Barn (under 12 Aar).

Storm-Petersens „Levende Billeder". XXI.

(Fortsættes.)

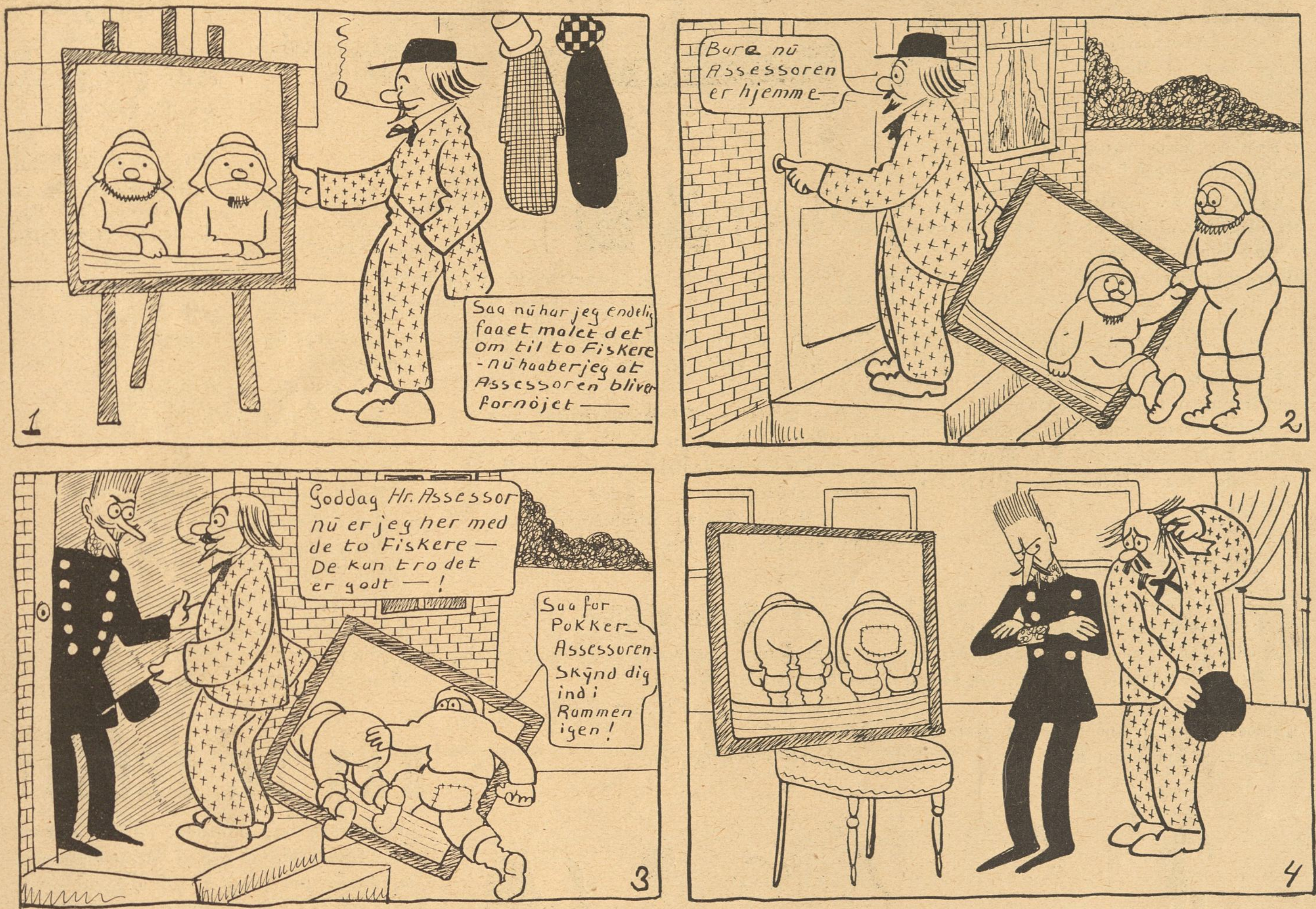

Færdig, kære!

Budet kommer ind til Redaktøren (som har meget travlt), og siger: — Løjtnant Madsen vilde gærne tale med Dem.

— Sig til ham, at jeg har aftjent min Værnepligt, og at jeg desuden er Antimilitarist.

Lidt efter kommer Budet igen.

— Løjtnanten siger, at det er et Familjeanliggende.

— Sig til ham, at jeg har ingen Familje.

Budet kommer tredje Gang:

— Han siger, det er en vigtig Sag, som angaar Fremtiden.

— Sig til ham, at jeg *er* livsforsikret.

Saa gik Løjtnanten.

Imellem os.

Frøken Vip: Der er saa megen Tale om Løjtnant Hansen og Fru Jespersen, men der er vist ikke noget imellem dem?

Frøken Vap: Jo — hendes Mand!

Svært levende.

Hr. og Fru Madsen har været gift i 25 Lar, og de har skiftet Bopæl næsten hvert Aar. Men saa fejrer de ogsaa deres — *Kviksølvbryllup.*

Svar betalt.

A.: Dine Øren bliver længere Aar for Aar.

B.: Ja, hvis jeg nu havde haft din Forstand, sikken én Æsel jeg saa var!

I rette Tid.

Gæsten: Hvad er det for en Maade at servere paa? De kommer jo med Fisken førend Suppen!

Opvarteren: Jeg be'r meget undskylde, *men det er paa højeste Tid med Fisken* — —

Hvorfor — Fordi.

Ved De, hvorfor at Lægerne altid taler Latin ved Sygesengen?

Svar: Det er for at vænne Patienterne til *de døde Sprog!*

En Præsentation.

To Patienter paa en Sindssygeanstalt mødes, og det kommer til en Præsentation, der ser saaledes ud:

— Tillad mig, mit Navn er Petersen, *Alkoholist.*

— Tak, mit Navn er Jensen, *Forfølgelsesvanvid.*

Hun lod sig ikke narre.

Fruen: Her skal Du se en Boa, jeg har købt. Og tænk, Pelshandleren vilde først stikke mig en ud med to Hoveder, men saadan et Dyr findes jo slet ikke.

Manden (ser paa Boaen): Naa — men har Du nogensinde set et Dyr med *fire Haler?*

Forsigtig.

Dommeren: Hvad er Deres Stilling, Anklagede.

Anklagede: Akrobat og Linedanser.

Dommeren: Betjent, luk alle Døre og Vinduer!

Velment Raad.

Manden (der skal til Generalforsamling): Jeg har nylig hørt en anerkendt Læge sige, at Kvinden trænger til mere Søvn end Manden.

Konen: Hvad mener Du egentlig dermed?

Manden: Aa, jeg mener blot, kære, at det ikke er værd Du sidder oppe i Nat og venter paa mig —!

Tegning af CHR. BOGØ.

Barnet: Fa'r, hvem af de to, tror Du, der faar hende?

Bidende Fejltagelse.

Lille Jens i (Selskab): Mor', der er noget, der bider mig.

Moderen (forlegen): Det maa være en Fejltagelse, min Dreng.

Jens (lidt efter): Mo'r nu bider Fejltagelsen igen!

Moderne Otello.

Fruen, der faar sit Haar sat op af den smukke Frisør i Store Kongensgade.

— Lad Deres Fingre ikke komme for nær til min Hals, Hr. Frisør, min Mand undersøger mig hver Aften efter Bertillons System.

En 8te Graders.

To Studenter, der boede sammen, kom hjem paa Natten efter et „dundrende Kalas". De kunde ikke hitte Tændstikkerne og klædte sig af i Mørke, hvorefter de faldt om i den samme Seng.

Pludselig kalder den ene: Du Svendsen, der ligger en Fyr i min Seng.

— Det gør der osse i min, svarede Svendsen. Skal vi smide dem ud.

— Lad os det!

Saa fulgte et vildt Haandgemæng med det Resultat, at Svendsen ramlede ud af Sengen.

— Nu har jeg kastet ham ud, raabte Svendsens Kammerat.

— Det var Fa'ens, stønnede Svendsen — han, som laa i min Seng, har smidt mig ud!

Hans Højhed.

Hans Højhed skal males og aflægger Besøg hos den udvalgte Kunstner.

„Jeg ser, De maler ogsaa Blomster og Landskaber?"

„Javel, Deres Højhed."

„Overordentlig interessant."

Pavse.

„Jeg ser, De har et Træben?"

„Javel, Deres Højhed."

„Mærkværdigt — æh."

Pavse.

„Jeg hører, De har en Broder?"

„Javel, Deres Højhed."

„Overordentlig interessant."

Lang Pavse.

„Har Deres Broder ogsaa Træben?"

„Nej, Deres Højhed."

„Mærkværdigt — æh."

Saa gik Samtalen ubjælpeligt i Staa.

Tegning af V. AFZELIUS.

Generalerne har forbudt Militærmusikerne at *tjene* Penge paa de smaa Varietéer. Derimod forlyder der intet om, at de har forbudt Officererne at *bruge* Penge paa de samme »tvivlsomme« Steder.

KAN DE TEGNE?

»Ravnen« har anmodet en Del af vore bekendteste Mænd om at forsøge sig som Tegnekunstnere, og vi offentliggør efterhaanden de mere end pragtfulde Resultater, som morer den hele By og det meste af Landet.

Følgende Herrer har indtil Dato bidraget:

I Nr. 18: Forfatteren **Martin Andersen Nexø**, Komponisten **Fini Henriques**, Skuespiller **Robert Neiiendam**, Teaterdirektør **Victor Wulff**. I Nr. 19: Tivolis Direktør, Arkitekt **Arne-Petersen**, Skuespiller **Vilhelm Birch** (Kasino), Skuespiller **Emil Helsengren** (Folketeatret), Forfatteren **Louis Levy**. I Nr. 20: Skuespiller **William Bewer** (Folketeatret), Ritmester **Clauson Kaas**, Skuespiller **Sophus Erharth**, Forfatteren **Johan Skjoldborg**.

I dette Numer vil man finde Tegninger af: Forfatteren **Thorkil Barfod**, Solodanser **Richard Jensen** (Det kgl. Teater), Forfatteren **Julius Magnussen**, Skuespiller **Wiggo Wendrich** (Tivoli).

I næste Numer tegner: Fhv. Luftskipper **Lauritz Johansen**, Fodboldspilleren **Sophus Nielsen** (»Frem«), Skuespiller **Lauritz Olsen** (Scala) og Skuespiller **Holger Petersen** (»Gissemann«, Nørrebros Teater).

Kendte Mænd paa Glatis.

Tegning af: Thorkil Barfod

Tegning af: Richard Jensen 4. 4. 14.

Teksten:

— Hvorfor render din Veninde Lilly bestandig op til den unge Tandlæge?

— Jo, kan Du tænke Dig — <u>hun</u> har faaet Tænder sat ind, og <u>han</u> har bidt paa!

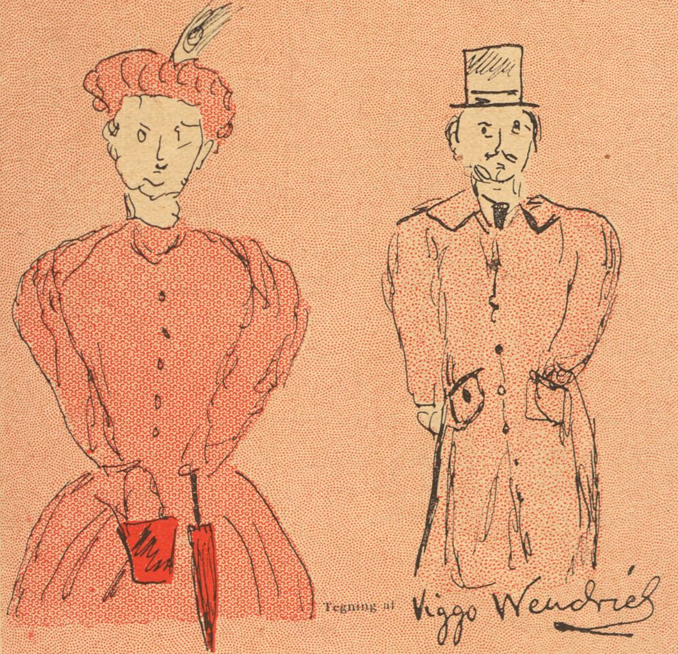

Tegning af Viggo Wendrich

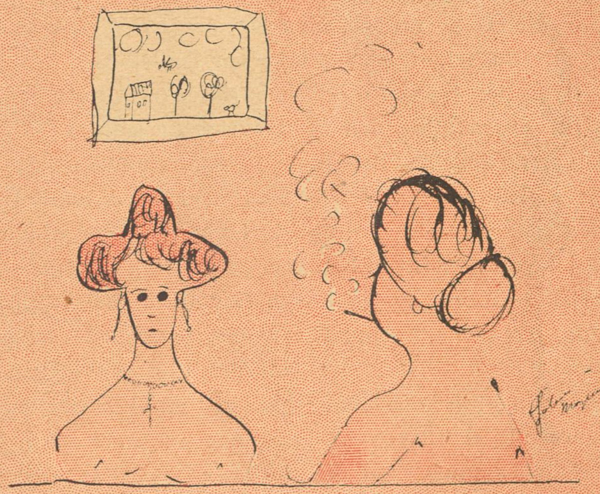

Tegninger af:

Forfatteren **Thorkil Barfod,** Solodanser **Richard Jensen** (Det kgl. Teater), Forfatteren **Julius Magnussen** og Skuespiller **Viggo Wendrich** (Tivolis Pantomimeteater).

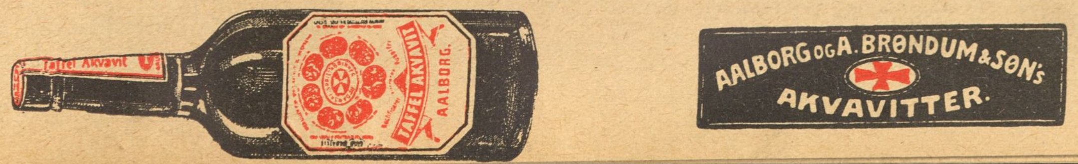

AF **A. C. MEYER.**

I denne Forbindelse maa jeg maaske udtale min absolute Misfornøjelse med Tidens Modedrik Whisky, denne maskerede Brændevinsdrik, som forgifter det klare Vand. Fanden er paa Spil alle Vegne, og jeg mindes et Digt af Jens Baggesen:

> For at nære Elskovs Lue,
> skabte Gud den ædle Drue,
> Vinen fra Garonni og Rhin,
> Fanden vilde kopiere
> denne Drik — som meget mere —
> og det blev til Brændevin.

Efter denne udmærkede Afholdstale, som jeg antager vil ærgre adskillige Læsere, fortsætter jeg min Omtale af de gamle Svendes Værkstedsliv.

Da »Social-Demokraten« vandt Indpas, skiftede Scenen Karakter. Ørkesløse og fjantede Diskussionsemner veg Pladsen for Debatter om Arbejderorganisation og Socialisme. Drikkeriet trængtes i Baggrunden.

Der var nemlig to Svende, som agiterede stærkt for Sagen, specielt for »Smede- og Maskinarbejdernes Fagforening af 1873«. De var begge to rødskæggede, af hvilken Grund man kaldte den ene af dem for »den store Sorte«, den anden for »den lille Sorte«. Saa kom der for en Tid en tredie til. Han var saa rød, at man kaldte ham »den lueforgyldte«, og han gnistrede formelig af Socialisme.

Saa kom han en Dag hen til Drejebænken, hvor jeg stod, og spurgte, om jeg ikke kunde skrive en Smedevise. Det smigrede mig ganske vist, at Svendene havde hørt Tale om mine digteriske Forsøg, men jeg mente dog ikke at kunne opfylde Ønsket, »fordi jeg ikke var Socialist«.

»Hvad har Du saa mod Socialismen?« spurgte han.

»Jo,« svarede jeg, den 16—17aarige Læredreng, »fordi Socialisterne angriber Religionen og Fædrelandsfølelsen — —«

Der gled et medlidende Smil over »den lueforgyldtes« ellers saa haanligt krummede Læber, og saa stillede han sig i Positur, holdt et belærende Foredrag og søgte at overbevise mig om, at jeg havde Lov til at tro saa galt jeg vilde, og at Fædrelandet var dér, hvor der var godt at være, hvilket sidste jeg i Tidernes Løb har ændret til, at Fædrelandet er dér, hvor man har sin Elskede, og i den Henseende er Elskov hos mig paa en saare intim Maade smæltet sammen med det Sprog, en sød, ung Pige taler i en dansk Skærsommernat.

Jeg lod mig saa nogenlunde overbevise, grundede om Socialismen og Smedevisen og kom en Dag med det færdige Produkt til »den lueforgyldte«. Det begyndte med Linjerne:

> Højt knitrer Ildens Flammer
> ved Blæsebælgens Pust,
> og Smedens tunge Hammer,
> har gennem Luften sust.

Meningen var god nok, og »den lueforgyldte« syntes forholdsvis tilfreds. Han foreslog mig at sende Versene til Louis Pio, »Social-Demokraten«s Redaktør, Arbejdernes forgudede Leder, og jeg fulgte Opfordringen. Nogle Dage efter stod mit Digt i Bladet, hvilket i ikke ringe Grad bidrog til at stimulere min Ærgærrighed.

Hvad denne menneskelige Drivfjeder til godt og ondt angaar, maa det være mig tilladt at sige, at jeg i Tidernes Løb har slidt saa godt som al Ærgærrighed af mig. Det er en af Grundene til, at jeg aldrig har drevet det til noget videre i Verden. At jeg er bleven Folketingsmand beror paa Omstændighedernes Magt. Jeg blev i 1887 tvungen til at stille mig i 8. Kreds, og efter at være dumpet 3 Gange der, kom jeg i 1895 ind i Rigsdagen som Repræsentant for den udmærkede 13. Kreds. Og naar Politiken først har taget sin Mand, slipper han vanskelig ud af den.

Naa — der er jo noget ophøjet ved Stillingen. Den fører ofte sin Mand til Ministerbænken. Men jeg finder ikke den fornødne Poesi i alle de Lovparagrafer og Reskripter, som stjæler en Ministers Nattero og gør ham skaldet i Løbet af faa Maaneder. Skulde jeg overtage en Portefølje, skulde det da være som Sportsminister. Det gav da altid lidt Vind i Sejlene og friskt Landevejshumør.

Jeg omtalte Smedevisen. Men for en Fuldstændigheds Skyld maa jeg oplyse, at jeg førend dens Tilblivelse havde set nogle af mine Vers paa Tryk. Frederik, en af Lærekammeraterne, var Medlem af en selskabelig Forening »Brittania«, som fortsatte »Braminerklubben«s omtumlede Tilværelse. Braminerne var en Flok Galgenfugle, der hittede paa alle de Unoder, Ungdommen kan udspekulere til Humørets Ophjælpelse og den satte Alders Forargelse. Klubben kom en Gang kørende i Flytteomnibus til en Kasinomaskerade og satte bagefter vældig Brand i Ballet. Dens Medlemmer krydsede i det Hele taget saa tæt op imod den offentlige Orden, som Politivedtægterne paa nogen Maade tillod og eventuelt nogle Streger udenfor.

»Brittania« fortsatte paa en mere behersket Maade »Braminerklubben«s Tilværelse, og jeg skrev nu og da Sange til dens Udflugter og Sammenkomster. Kollega Frederik førte mig ind i Selskabet, som havde et vist Anstrøg af Handelskommis-Aristokratisme. Frederik, som var af »god Familje«, kaldte vi paa Værkstedet for »Aristokraten«. Han var en ret intelligent Fyr men forkælet fra Barnetiden og af en svag Karakter. Det gik ham senere galt i hans omtumlede Tilværelse. Han blev straffet for Tyveri.

Fortsættelse: **Min gamle Lærekammerat. — Ferdinand og jeg paa »Berren«. — »Det var i Maj«. — Den skønne Lysalf i Karnapvinduet. — —**

HANSONS STEMPELFABRIK
TF. 354 · NYØSTERGADE 2 · MÆRKEPLADER
Signeter, Dørplader, Haandtrykkerier,
Brændejern, Numeratører, Perforérer.

M. Thomsens Bogbinderi,
Aarhus, anbefales.
Telefon 2065.

MULLERS HOTEL
(L. PRÆSTMARK).
Café, Restaurant og Billard.
Telefon 3558.
Diner à 1 Kr. o Middag à 50 Øre.
Nørre Farimagsgade 55.

Hygiejne, Sygepleje, Toilet og Barber Artikler.
Illustreret Katalog tilsendes m 10 Øre t. Porto
Forretningen grundlagt 1900.
Depotet „DISKRET"
Afd. R., Prinsessegade 49, Kbh C.

Arbejdernes Forsamlingsbygning,
Aarhus.
Store og smaa Lokaler til Selskaber og Foreninger.
Restauration. Billardsalon. Telefon 2728.
S. M. Mikkelsen.

PIANOER
i Leje 4-6-8-10 Kr. mdl.
Ved senere Køb godtgøres den betalte Leje.

HARMONIUMS
3-4-6-8-10 Kr. mdl.
Ogsaa for Udenbyesboende!
Frederiksborggade 36, Kbh.
Egen Piano- og Orgelfabrik
København
Winther

Til alle Bladets Læsere

Aldeles reelt Præmie-Tilbud!
Komplet ny Cycle frit.
Uden Sidestykke. Ingen Humbug. Fuldstændig frit.

E	A	K
N	V	Ø
H	N	B

Disse 3 Linier er Navnet paa en kendt By. Gæt hvilken, og vi garanterer at sende Dem en **aldeles ny Ima Cycle,** hvis De sender os det rigtige Navn.

Naar De modtager Cyclen, maa De vise den til Deres Venner og Bekendte som Reklame for os. Vinderne vil blive opfordret til at købe et Garniture Gummi til Cyclen til vor alm. Katalogpris. Nogen Udgift herudover findes ikke. **Det koster Dem intet at prøve,** derfor send os Deres Svar strax, mrkt. Præmie, med 20 Øre i Frimærker til Annonce og Forsendelse af Specifikationsseddel ang. Højde, Gear, etc. **De forenede Cyclefabrikker, København F.** 76

Mælkeriet Enigheden.
Telefoner 2146 & 6270.
Vore 54 Vogne kører overalt i Byen.

GEORG C. MØLLERS EFLGR.
HOVEDKONTOR: Vimmelskaftet Nr. 42, 2. Sal. (Yorks Passage.)
Telefoner: 913, 1124, 7980, 3313.
LAGER: Badstuestræde 9—11. Fiolstræde 12—14. Kongens Nytorv 8.
Vinkyperens Telefon: 6351. Byen 1722 x.

Spar Penge

Køb Senge hos **NOLFI** der varer længe

Spiralsenge fra 7,00.	Divaner fra 15,80.
Pufsenge fra 12,00.	Kommodes.
Jernsenge fra 3,50.	Sofasenge med Plyds 25 Kr.
Barnesenge fra 6,00.	Chaiselonguer

Puder, Dyner, Vat, Divan og Uldtæpper billigst og bedst
GRIFFENFELDTSGADE 50—50 A
Telf. Nora 1533 y.

Glem ikke at se til Dyrene!

„Blomsterbazaren"
Nørrebrogade 207 o Tlf. Taga 205
Smagfulde Kranse og Buketter sendes overalt i Byen
Specialitet: Foreningskranse.
Prompte Ekspedition.
Ærb. ***E. Rosendal.***

Brug
Worning & Petersens
Xeroform-Sæbe
faas overalt
à 25 Øre pr. Stk.

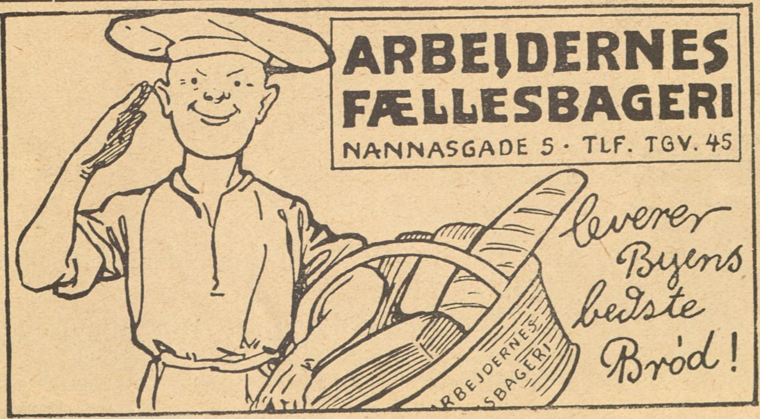

Udgaar hver Torsdag. Abonnementspris: 1 Kr. 25 Øre Kvartalet, 10 Øre om Ugen. Abonnement kan tegnes i København i Nørre Farimagsgade 49, Stuen, og i Provinserne paa samtlige Postkontorer og hos Boghandlerne. Annoncer modtages paa Kontoret, Nørre Farimagsgade 49, Stuen. Telefoner Central 1395 og 7495. Udgivet af socialdemokratiske Foreninger. Clichéer ved H. Matzens Reproduktionsanstalt.
F. E. BORDING KØBENHAVN.

Tegning af PROESSDORF.

Løjtnanten: Tænk Dem, Frøken, det Skib, Kaptajn Petersen var med, er gaaet under med Mand og Mus.

Frøkenen: Gud — var der ogsaa Mus ombord?

Redigeret af AXEL WESSEL

Pinse-Numer.

RAVNEN

Nr. 22. Torsdag den 28. Maj 1914

Tegning af EMIL POULSEN.

Til Pinse naar Skoven bli'r grøn, mit Lam,
Saa ta'r vi til »Berren« med Brask og Bram —
I hvert Fald med Penge *til Banko!*

Vi finder den Bænk, hvor vi ofte sad,
Du skær'r os en stor og god Pakke Mad —
Og Solen den skæ'r os en Tango!

Andels-Anstalten TRYG.

De Forsikredes eget *kooperative* Foretagende.

Største Nytegning i Norden.

TRYG er særlig anlagt for ugelønnede og mindre Bemidlede.

TRYG styres og ejes af de Forsikrede selv.

Alle *bør derfor livsforsikres i* TRYG.

Forsamlingsbygningen
Rømersgade 22.
Telf. 1310. *Chr. Jensen.*

Yale Laase & Nøgler Ny Østergade 2.

AFBETALING

CARL JACOBSEN & CO.
Nørrefarimagsgade 64.

Nørre Central Café
(Nørrebros Runddel).
Koncertsal og Billardsalon.
3 Billards.
Hyggelige Selskabslokaler.
Telf. 7476. M. C. ANDRESEN

A. C. NIELSENS
Bogbinderi og Kontrolbogsfabrik.
SPECIALITET: Gummiering og Lakering
samt Paasætning af Bliklister paa Plakater.
Adelgade 31, 1. Bagb.
Telefon Palæ 2056.

Tivoli.
Sommersæson fra 8. Maj til 13. September 1914.

Hver Aften: Store Koncerter i Koncertsalen, Harmoniorkesteret og Promenadeorkesteret. Hver Uge Solist- og Symfoni Koncerter. — Operetter, Vaudeviller, Farcer og Revy i Teatersalen. — Artistforestillinger paa Kunstnerplænen. — Pantomimer.

Hver Søn- og Helligdag: Stor Fest med Illumination og Fyrværkeri. Nye Festarrangementer med Dans og Konfetti. Talrige Forlystelser, Karusseller, »Muntre Hjul«, »Luna-Ballon«, Rutschbaner, Skydebaner, Boldspil o. s. v.

Entré 50 Øre for Voxne. 25 Øre for Børn. Abonnementskort: 12 Kr. for en Voxen, 6 Kr. for et Barn (under 12 Aar).

Hoved Depot „Francais"
Hygiejne-, Gummi-, Bandage- & Sygepleje Lager,
16, Lille Kongensg. 16.

P. A. Fischer's
Farve- og Fernisfabrik.
Stengade 10—12. Telefon 952.
Detailsalg af alle Malervarer færdige til Brug, til Dagens billigste Priser.

Peter Jensen,
Bispebjerg Kro,
ligefor Krematoriet og Kirkegaarden,
2 store lukkede Glasverandaer.
Have med Lysthuse.
Telefon Taga 800.

Pinsevise —

Dengang Bedstemo'r var ung
og letsindig og koket,
stod hun Pinsemorgen op,
snøred sirligt sit Korset,

og med Venner og Veninder
gik hun op paa Byens Bakke
at se Pinsesolen danse
(Krøller flød fra hendes Nakke!)

Det var Morskab efter Bedstemo'rs
naive lille Ho'de —
Nu er Tingen helt forandret
af et nyt Aarhundreds Mode.

Og hvis Bedstemo'r paa Søndag
krøb forsigtigt ud af Graven
for at lufte sine Knogler
ved en Morgentur i Haven,

tror jeg sikkert, Staklen vilde
stærkt betvivle sine Sanser —
—: Nu staar *Pinsesolen* op,
mens *hendes Datterdatter* danser!

Thorkil Barfod.

Optrækkeri.

En Uhrmager havde i sit Vindue et Uhr hængende, paa hvilket var sat en Reklameplakat med Paaskrift: „Gaar i otte Dage uden at blive trukket op!“

En Dag stak en Mand Hovedet indenfor Butiksdøren, pegede paa Plakaten og spurgte:

— Undskyld, — men hvor længe kan det gaa, naar det bliver trukket op?

Puh!

Første Turist: Det er rædselsfuldt varmt i Dag. Tænk Dig engang: — Det er 38 Grader i Skyggen.

Anden Turist (stærkt irriteret): Ja, men hvad i Djævlens Skind og Ben har Du ogsaa at bestille i Skyggen?

Det var ikke Meningen.

Den unge Mand, der lige er bleven udlært, siger lidt genert til Chefen:

— Jeg vilde gærne tillade mig at forespørge, om De ikke nok herefter vil sige De til mig.

Chefen: Meget gærne. De kan gaa til den 1ste.

Praktisk.

En Mand henvender sig til en Bogtrykker og udbeder sig 100 Kort med følgende Tekst:

Klokken er knapt 2. Hunden ligger i Korridoren. Vinduerne er lukkede. Her er ingen Brandrøg i Huset. Jeg har været til Foredrag.

Bogtrykkeren kunde ikke undlade et lille forbauset Udraab, hvortil Manden svarede:

— Aa, jo, ser De, saa slipper jeg saa rart nemt uden om alle min Kones Spørgsmaal, naar jeg kommer hjem om Aftenen henad Morgen.

Mistroisk.

A.: Der findes ikke noget mere mistroisk Menneske end Schmidt.

B.: Naa, det er vel Overdrivelse.

A.: Ikke Spor. Tænk, naar han har trykket et Menneske i Haanden, saa ser han efter, om han har alle sine fem Fingre!!

Haab!

Damen: — Nej min Herre . . . jeg er ikke Enke . . . men min Mand deltager i den store Flyverkonkurrence til Rusland . . .

S.: — Hvornaar stammer en Døvstum?
P.: — ??
S.: — Naar han har Gigt i Fingrene!

Tegning af Oscar Stribolt.

Kendte Mænd paa Glatis.

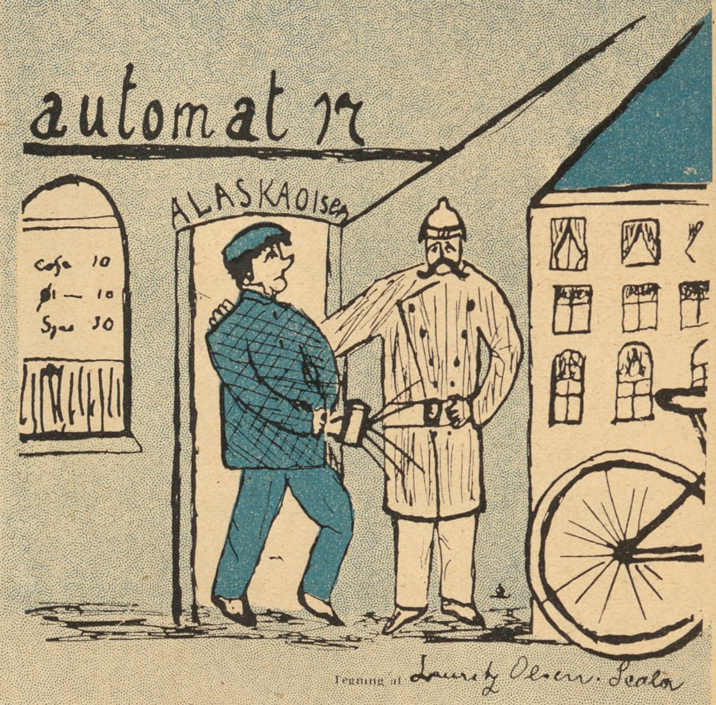

Teksten:

Betjenten (der træffer en Mand, som gaar med en Cyklelygte): Hør, hvor har De den Lygte fra?

Manden: Aa — jeg er bare ude at gaa mig en Cykletur, Hr. Betjent.

Tegninger af:

Fhv. Luftskipper **Lauritz Johansen,** Fodboldspilleren **Sophus Nielsen** (»Frem«), Skuespiller **Lauritz Olsen** (Scala) og Skuespiller **Holger Petersen** (»Gissemann«, Nørrebros Teater).

Arbejdernes Livsforsikring,
Sygekassernes og Fagforeningernes kooperative Forsikringsselskab.
Statsanerkendt.
Dosseringen 4.

Den gaadefulde Kvinde.

En Kærlighedsroman.

(Illustreret af HARRIET FISCHER-CLAUSEN.)

Det umiddelbart forudgaaende Bryllup prægede sig i min Erindring som Følge af, at Brudgommen havde samme Fornavn som jeg. Det umiddelbart følgende var meget iøjnefaldende, det var indført med store Bogstaver, som bredte sig over hele næste Side. Felix Glydes Vidnesbyrd derimod var saa uanseligt og sammentrængt som vel muligt. Hans Hustru stod indført som: »Cäcilia Elster. Knowlesburg; eneste Datter af Patrick Elster.« —

Mit næste Skridt var at gaa til Kirkeværgen i Knowlesburg, som var Søn af den tidligere Indehaver af denne Værdighed.

Idet jeg forlod Kirken, saa jeg mig tilbage, og opdagede atter de to Mænd fra før; de havde nu slaaet sig sammen med en tredie: den lille sorte Mand fra Blackwater. De snakkede sammen et Øjeblik og skiltes saa. Den lille Mand gik alene i Retning af Welmingham; de andre to fulgte efter mig.

X

Jeg var naaet til en Bøjning af Vejen, da jeg pludselig hørte Mændenes Skridt bag mig. Inden jeg fik drejet Hovedet, gik den ene af dem hen paa Siden af mig og stødte til min Skulder. Jeg var nervøs og lod mig desværre henrive til at give ham et Slag med den flade Haand. Han begyndte øjeblikkelig at raabe om Hjælp, hvorefter hans Kammerat sprang ind paa mig.

Overbevisningen om at jeg var gaaet i en Fælde, afholdt mig fra at optage en haabløs Kamp. Mændene erklærede, at De vilde klage over mit Overfald til Politiet, hvortil jeg svarede, at jeg var rede til at følge med ind til Byen.

Ved en ny Bøjning af Vejen mødte vi en Betjent. Mændene raabte ham an. Han svarede, at Magistraten var forsamlet i Retssalen, og at vi straks skulde gaa derhen.

Her udfærdigede Retsskriveren en Anklage imod mig. Dommeren — en meget uvenlig Mand — tilbød mig grinende Løsladelse mod Kaution.

Jeg var nu klar over Hensigten med denne Komedie. Man indrettede det saaledes, at en retslig Udsættelse nødvendiggjordes: paa mindre end tre Dage var det mig umuligt at skaffe Sikkerhed; jeg sad jo i en Afkrog. I Mellemtiden havde Sir Percival frie Hænder til at foretage sig, hvad han vilde.

Min Nedslaaethed over denne Krydsning af mine Planer bevirkede, at jeg var ganske ude af Stand til at tænke over en Udvej. Først da jeg havde sundet mig en Tid, faldt mig noget ind, som Sir Percival ikke havde tænkt paa: jeg vilde skrive til Mr. Dawson i Oak Lodge om den Situation jeg befandt mig i.

Jeg havde besøgt ham en Gang, medens jeg anstillede Undersøgelser i Omegnen af Blackwater, og vi var ved den Lejlighed kommen paa en meget venskabelig Fod med hinanden — jeg kunde ikke tænke mig, at han vilde afslaa min Anmodning. Jeg sendte ham da et Brev — Manden, der besørgede det, mente at kunne være tilbage med Doktoren paa fyrretyve Minutter.

Han skuffede mig ikke: Doktoren indtraf en god halv Time efter og stillede med største Beredvillighed den forlangte Sikkerhed. —

Jeg rettede nu mine Skridt imod Advokat Wansboroughs Forretningslokakale i Highstreet. Tiden var kostbar. Efterretningen om at jeg var sat i Frihed, maatte ufejlbarlig naa Sir Percival endnu samme Aften. Med den Indflydelse han havde i Omegnen kunde han blive generende nok. —

Jeg traf Kirkeværgen Mr. Wansborough i hans Forretning. Han blev ikke lidet forbavset over min Anmodning — at se en Afskrift af Kirkebogen, som efter Klokkerens Udsagn skulde bero hos ham, og han udleverede den da ogsaa først efter indtrængende Forestillinger fra min Side.

Med skælvende Hænder slog jeg op i den. Paa dens første Side stod.

»Afskrift af Bryllupsregisteret i Welmingham. Derefter fulgte med en anden Haandskrift:

Fra 1. Januar 1800 til 30. Juni 1815.

Jeg bladede frem til September 1803. Her fandt jeg Manden, der bar mit Fornavn, men under det nederst paa Siden —?

Intet! Ikke engang en Antydning af den Notits, som i Kirkebogen i Welmingham berettede om Sir Felix Glydes Bryllup med Cäcilie Elster!

Mit Hjærte bankede, som skulde jeg kvæles. Jeg kastede endnu et Blik i Bogen. Nej, der var ingen Tvivl mulig; Ægteskabet var ikke indført. Notitserne i Afskriften indtog nøjagtig samme Plads paa Siden som i Originalen. Den sidst indførte var Manden med mit Forbogstav. Derunder var en tom Plads, som aabenbart var ladet ubenyttet, fordi man ikke havde villet paabegynde den efterfølgende store Notits nederst paa en Side. — Det tomme Mellemrum røbede Sammenhængen.

I Kirkebogen havde det staaet ubeskrevet fra 1803 til 1837, det Tidspunkt, hvor Sir Percival viste sig i Welmingham —!

Det svimlede for mig. Den Tanke, at Sir Percival overhovedet ikke var Sir Percival og ikke havde mere Ret til Sirtitlen og Blackwater Park end jeg, havde end ikke foresvævet mig i mine dristigste Drømme.

Jeg havde afsløret Hemmeligheden!

Jeg overvejede et Øjeblik. Først og fremmest maatte jeg skaffe et skriftligt Bevis for, hvad jeg havde set. Vilde det ikke være rigtigst af mig at tage en Afskrift af Kirkebogen i Sakristiet?

Det var mig dengang ikke bekendt, at en saadan Afskrift skulde attesteres for at have retsgyldig Betydning. —

Jeg tog Afsked med Mr. Wansborough efter at have aftalt med ham, at jeg, naar nogle Dage var forløbne, skulde skrive til ham, og begav mig saa paa Vej med mit værkende Hovede.

Det begyndte at blive mørkt. Der faldt tillige en taageagtig, tæt Støvregn, der hindrede mig i at se, om nogen fulgte efter mig eller ikke. Da jeg havde tilbagelagt Halvdelen af Vejen til Klokkeren, styrtede tre Mænd hen imod mig. Jeg sprang tilside, men blev ramt i venstre Skulder af en Stok. Jeg gav Slaget tilbage, og han, der fik det, tumlede lige over mod sine to Kammerater, netop som de vilde fare løs paa mig. Dette gav mig en øjeblikkelig Fordel. Jeg smuttede forbi dem og løb min Vej, saa hurtigt mine Ben kunde bære mig.

Mændene fulgte efter mig, jeg kunde høre deres Trampen bag mig. Jeg naaede en Hæk, som jeg sprang over, og fortsatte derefter mit Løb over en Pløjemark. Omsider stod jeg stille og lyttede: alt var roligt.

Da jeg havde faaet Vejret, gav jeg mig igen til at løbe. Pludselig befandt jeg mig til min Overraskelse lige overfor Klokkerens Bolig.

XI.

Den gamle syntes at have forandret sig paa en sælsom Maade, siden jeg sidst saa ham. Han var blussende rød i

Ansigtet, og de første Ord, han rettede til mig, var mig fuldkommen uforstaaelige.

»Hvor er Nøglen?« spurgte han. »Har De taget den?«

»Hvilken Nøgle? Hvad taler De om?«

»Nøglen til Sakristiet. Hvad skal jeg dog gribe til? Nøglen er borte!«

»Hvad siger De! Hvem kan have taget den?«

»Ja det er netop det, jeg ikke aner,« svarede Klokkeren og stirrede vildt omkring sig. »Jeg er først nylig kommen hjem. Tyven maa være krøbet ind gennem Vinduet — det har staaet aabent.«

Jeg styrtede ned ad Havestien og hen imod Kirken — i dette Øjeblik var man maaske ifærd med at vriste mig Sejren af Hænde. Nu kom en Mand mig imøde. Han hilste ærbødigt paa mig i Mørket og sagde:

»Jeg beder Dem undskylde, Sir Percival —«

»Jeg er ikke Sir Percival,« afbrød jeg ham. Manden traadte hurtigt tilbage.

»Jeg troede, De var min Herre,« mumlede han og fjernede sig.

Da jeg naaede hen udfor Sakristiet, saa jeg, at Tagvinduet var oplyst; samtidig mærkede jeg en besynderlig Lugt. Jeg stormede hen til Døren og kiggede gennem Nøglehullet. Sakristiet brændte!

Inden jeg kunde faa rørt mig, hørte jeg en Lyd som af et tungt Fald og derefter en Stemme, som raabte om Hjælp.

Manden fra før, der sammen med Klokkeren var kommen til, faldt paa Knæ. »Herre Jesus!« udbrød han: »det er Sir Percival!«

»Han er Dødens Mand!« raabte Klokkeren. »Døren er gaaet i Baglaas!«

Saasnart jeg hørte dette, svandt alt mit Had mod denne Skurk.

»Forsøg en anden Dør,« brølede jeg ind til ham. »De er dødsens, hvis De ikke skynder Dem!«

Der lød intet nyt Raab, jeg hørte intet andet end Flammernes Knitren.

»Buk Dem og stil Dem her ved Muren,« kommanderede jeg Sir Percivals Tjener; »jeg vil stige op paa Taget og slaa et Vindue ind for at skaffe ham Luft!«

Som sagt, saa gjort, jeg kravlede op paa hans Skuldre, svang mig op paa Taget og knuste et Vindue. I min Ophidselse faldt det mig ikke ind, at jeg i Stedet for at indslippe Luften, slap Flammerne ud. Havde Vinden ikke drevet dem bort fra mig, vilde alle mine Anstrængelser have faaet en Afslutning. I Skæret fra Ilden saa jeg Landsbyens Beboere trænge sig om Kirken. Og Manden inde bag Muren — han, der var os saa nær og dog saa fjern — han kvaltes, brændte, døde!

Tanken herom gjorde næsten vanvittig, Jeg lod mig glide ned ad Hvælvningens Tag og sprang ned paa Jorden.

»Nøglen til Kirken!« raabte jeg til Klokkeren. »Vi maa prøve fra den anden Siee — han kan reddes, hvis vi sprænger den indre Dør.«

»Nej, nej!« skreg den gamle Mand. »Der er ikke noget at stille op! Nøglen til Kirkedørene og til Sakristiet hænger paa samme Ring — og den er derinde!«

Tre Mænd styrtede frem imod mig.

Kunde man ikke sprænge Døren? —

Jeg raabte ind i Klyngen: »Har ingen af jer en Økse? Fem Shilling til hver, som hjælper mig!«

Dette Tilbud gjorde Underværker. En løb efter Spidshakke og Brækjern, en anden efter et Par Lygter, en tredie hentede en mægtig Bjælke. Denne drev vi nu med forenede Kræfter mod Døren. Hurra den gav efter. Endnu et Stød og et til — et Brag og den splintredes. Vi trak Vejret i forventningsfuld Taushed. Saa søgte vi efter Sir Percival.

»Han maa være Støv og Aske,« sagde Klokkeren. »Og om lidt er Kirken ogsaa Støv og Aske,« tilføjede han næsten grædende.

Nu kom Landsbysprøjten raslende. Den var opstillet paa ti Minutter og gjorde sig langsomt til Herre over Ilden. Politibetjentene og Brandfolkene trængte ind i Kirken, medens Mængden spændt ventede ved Indgangen.

Jeg, der stod udmattet udenfor Sakristiet, hørte nu Stemmer hviske derinde:

»Har I fundet ham?« — »Ja.« — »Hvor?« — »Han laa med Ansigtet mod Døren.« — »Hvem var han?« — »Ved ikke.« — »Hvordan saa han ud?« — Forfærdelig!« —

»Stille!« —

Det var en Øvrighedsperson, der udtalte dette sidste Ord.

»Hvor er den Herre, som forsøgte at frelse ham?« spurgte han.

»Her,« svarede jeg og traadte ind til den Nyankomne.

»Kender De ham?« spurgte han mig. »Saa kom herind med mig. Han maa identificeres.«

Jeg fulgte ham, og dér — ved Enden af en Korridor laa Liget belyst af Lygternes gule Skær.

Saaledes skulde jeg se denne Mand — for første og sidste Gang.

VII.

Ligsynet fandt Sted næste Dag, og jeg maatte nødvendigvis være til Stede som Vidne. Om Eftermiddagen skrev jeg til Marianne og bad hende passe paa, at Laura ikke kom til at se nogen Avis, samt at forberede hende saa skaansomt som muligt paa Dødsfaldet:

Derefter gik jeg en Tur for at overveje min Stilling.

Den Tanke paatvang sig atter, at opgive alt Haab om at faa Lauras Identitet konstateret saa meget mere, som Sir Percivals Død havde vanskeliggjort Sagen.

Da jeg kom tilbage til Gæstgivergaarden, overrakte Opvarteren mig et Brev. Jeg aabnede det; det var hverken dateret eller forsynet med Underskrift. Jeg var dog ikke i Tvivl om, hvem det, saasnart jeg havde læst det, det var fra Mrs. Catherick.

Det lød:

»De kom ikke igen, som De sagde, De vilde gøre. Jeg har hørt Efterretningen. De var blødhjertet nok til at ville redde ham. Var dette lykkedes Dem, havde jeg betragtet Dem som min Fjende. Nu ser jeg en Ven i Dem.

I Aaret 1827 var jeg en ung smuk Kvinde og boede i Welmingham. Min Mand var en foragtelig Nar. Derfor havde jeg en god Ven, som beundrede mig og gav mig Foræringer. (Fortsættes.)

Engelsk Spisestue som Tegningen Kr. 425.

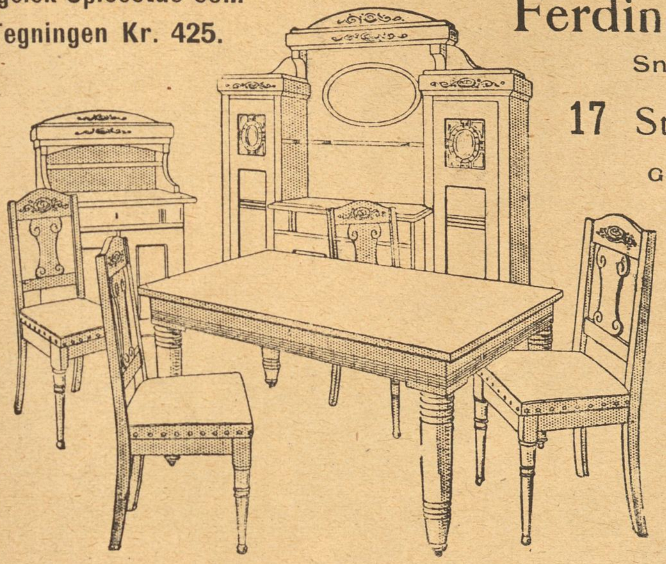

Ferdinand Olsen
Snedkermester.
17 Studiestræde 17
Grundlagt 1884.

Moderne Møbler i Spisestuer og Soveværelser

Maanedlige Betalingsvilkaar til kontante Priser

THOMSENS MAGASINER
Moderne Frakker
AFBETALING
NICOLAIGADE 13 · SLOTSGADE 3
RYESGADE 128 · KRISTHAVNS TORV 6

Vibe-Hastrups Læder-Creme gjør Fodtøjet blankt og bevarer Læderet.

Wilsons Gummivarelager
12, Gothersgade 12.
Alle Sygepl.-Artikl. sendes mod Efterkrav. Ill. Katalog

Under Fanerne —

Tegning af OLUF NIELSEN.

Chr. Rohde.

Formand for Sporvejsfunktionærernes Sangforening.

Den røde Streg.

Mel.: Vi Haandværkssvende.

Tag med din Hal'mø
En Tur til Malmø,
Og kig saa paa den »Baltiske«, ifald Du føler Trang.
Omkring Du lister
Iblandt Turister,
Som dog har fundet Færgeturen via Dannevang.
Det lille Hensyn glemte Svenskerne at ta',
Den Aftenstund de skulde tegne Kortet a'.
Fra alle Verdensdele laved' de en lille Vej,
Men Danmark oversaa de med *den røde Streg!*

Se Magistraten
Er værr'en Satan,
De sparer jo paa Lygteskin, naar Sommeren vi har!
De halve Lygter
Kun Hvervet røgter,
Og hvis at Maanen gemmer sig, saa gaar vi om til Nar.
I Mørke skal vi gennem Gadens Ælte gaa,
Og Gadelygterne har faaet Bælte paa.
Det »hvide« det betyder, at de tændes næsten ej;
Kun Blus vi faar paa Lygten med *»den røde Streg«!*

Nu vil jeg prisgi'
Den lumske Whisky
Og Slavekognac vil jeg ikke nyde for min Død.
Før drak som Vand je'
Et Glas Champagne,
Med Akvavit min Appetit jeg skærper uden Nød.
Jeg plejer med en Bajer at slaa Da'en ihjæl,
Og Herregud, det er da no'et, man skylder sig selv.
Men fra i Morgen er jeg Afholdsmand, saa drikker jeg
Kommunevand — og Banko med *»den røde Streg«.*

Uha! Nu kommer
Den varme Sommer,
Saa er det ikke rart at være altfor varmt klædt paa.
Og gid man kunde
Saa nogenlunde
I Skjorteærmer op og ned ad Strøget gaa.
Med Sommerjakken gaar nu vores Postbud om,
Det var et Held for ham, at den paa Mode kom,
Og snart kan Politibetjenten ogsaa more sig
Med Sommerbind om Armen med *den røde Streg.*

Robert Bly.

Mellem „Fluer“. Tegning af Helgo Jørgensen.

— Tænk dig, Soffy, min Kæreste og jeg var i Gaar inde og købe Ansigtspudder, og da Ekspeditricen spurgte, hvad det skulde være for en Slags, saa sagde Adolf —: »Lad det bare blive af det bedste, for det er dog mig, der skal spise det!«

Af alle Shagtobakker er CREMO den bedste til Prisen.

Rød Indmad

Mester-Grisen.

Hvor peb dog Højre i Rædselskvaler,
da Raadet vedtog Kommunens Maler!
I Krampe sig *Olsens* Aasyn fortrak —
han taalte ikke saa stærk Tobak!

De gæve »Anti« præked' og talte,
ja, Fanden selv de paa Væggen *malte*,
og *Wildt* opløfted' sin Røst — naa Tak,
det blev en stram og hamber Tobak!

Saa stak man nok saa nydelig »Grisen«,
skønt *Olsen* skreg Gevalt i Avisen —
men Sludder *er* Sludder — og *Olsens* Snak
er ikke værd en Pibe Tobak!

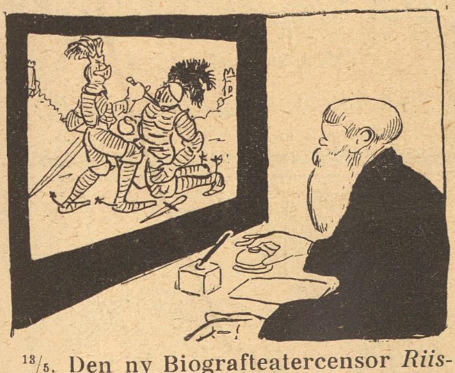

[18]/5. Den ny Biografteatercensor *Riis-Knudsen* har besluttet, at alle Slags Forbrydelser og navnlig *Mord* ikke vil blive tilladt i de Film, han censurerer.

— Undtagen selvfølgelig hvis Morderne er *Goethe* og *Schiller!*

Pinsevers.

Hurra! Jeg lægger Pennen væk,
nu skal jeg Pinsen fejre,
og glædes ved den grønne Hæk,
og Søens Brise vejre.

Jeg stoler paa en Himmel blaa,
en Sol som ret kan glinse.
I Skoven ud jeg skal og maa,
der ta'r jeg ud hver Pinse.

Mit Pinsetøj af sidste Snit
staar godt til Bøgens Grønhed,
til Fuglens glade »Kvirrevit«
og Sommerdagens Skønhed.

At jeg har Tøjet købt paa Kridt,
det vil jeg helt nu glemme,
for er Samvittigheden skidt,
maa helst den blive hjemme!

Det er en kedelig en for Kammersanger *Helge Nissen*, at han ikke vilde flytte sig for Falcks Redningskorps. Nu undgaar han ikke et »Øjenavn«.

— Skal vi sige: *Flytte-Nissen?*

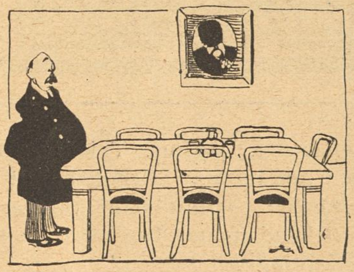

[16]/5. Det er skam længe siden, Borgmesteren i Løgstør har været saa *eneraadende* ved et Byraadsmøde som i Gaar. Han satte sin Vilje igennem med Glans: Alt, hvad han foreslog, blev *enstemmig* vedtaget.

A: Har Du hørt, at *Storm-Petersen* er bleven Agrar?

B: Nej — hvordan?

A: Han har faaet et *Bygkorn* paa Øjet!

Skaal, Hr. Præsident!

Kong Christian stod ved højen Mast,
til Engelland han drog med Hast —
det ganske London maatte grue
for hans Gardisterbjørnehue.

Saa monne til Paris han gaa,
paa Halen skvat de Franskmænd smaa —
og stolt hver Dansker tog til Orde:
Paa *eet* Punkt er *vi* dog — *de store!*

Hørt i Zoologisk Have.

— Er det sandt, Fa'r, at Løven bider?
— Ja, det er, min Dreng.
— Aa, Fa'r, prøv engang, hva'?

Middel mod Træk.

I Frederiksbergs Sporvejsselskabs Vogne findes et Opslag saalydende: For at undgaa Gennemtræk maa Døren kun aabnes paa Raadhuspladsen og Endestationerne.

— Man kan altsaa undgaa Gennemtræk ved at aabne Dørene paa Raadhuspladsen.

Men mon det nu ogsaa er sikkert?

Til hvi'ken Side —

Ved Frihavnsporten staar „Vort Land",
sin Haand hver Hædersmand det rækker,
og Frederik raaber, alt hvad han kan:
„Hurra, Hurra for hver Skruebrækker!"

Ved Lærermødet staar „Vort Land",
sin Haand mod **Rasmussen** det rækker:
„Gevaldig hørt, Hr. Dannebrogsmand —
til Helvede med hver Skruebrækker!"

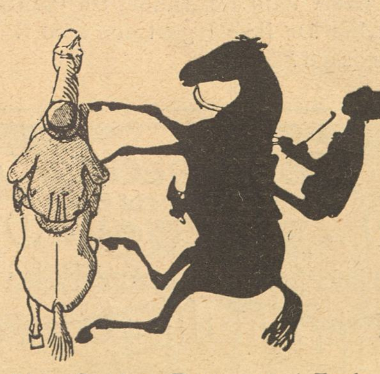

Pinse-Søndags-Rytter set i Fugleperspektiv.

— Danmarks fineste Taffelvand —
Sct. Nicolaus-Kilde-Apollinaris!
faaes i enhver 1 Kl. Forretning. Telf. 390, Aarhus.
Depoter i 83 Byer! Hoveddepot i København. Telefon Central 1390.

Husk naar De kommer til Aarhus, at aflægge et Besøg i
Frederiksberg Folkelige Forsamlingsbygning.
Jægergaardsvej 44.
Stor skyggefuld Have med overdækket Veranda. Salonkeglebane. James Thomphsen. B.

Anonym: *Kan De gætte, hvem der har kradset det Skidt op?*

Nej, men vi vilde *meget* gærne vide det! Vær venlig at navngive Dem!

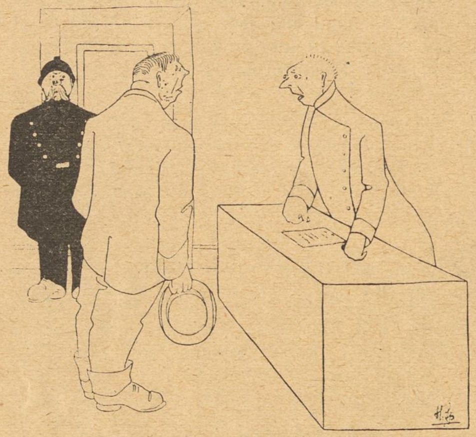

— De tilstaar altsaa, at De var Hovedmand for Banden?
— Naa—aa, Bande? — Je' va' saa'en en Slags Formand for en »*Erhvervsklub*«.

Denne Annonce er fundet i »Vestlollands Avis«:

Ejendom til Salg.
Paa Grund af Svaghed er en 1. Kls. Ejendom paa 6 Tdr. Ld. meget billig til Salg, naar Handel kan ske straks.
Henvendelse til *P. Sørensen*,
Utterslev pr. Aunede.
Telefon 22.

Er det ikke mærkeligt, at en Ejendom, der lider af Svaghed, kan være 1. Kl.s? *J. T.*, Nakskov.

Larsen, Glostrup. Tak for Tegningen, som De har tegnet efter levende Model. Tegningen var ogsaa levende — den er i hvert Fald forsvundet fra Papiret, men har De ikke tegnet den med Kakkelovnssod?

AGGERBECKS
ÆGTE FINE
·IRIS·
forfiner-forskønner-bevarer Huden.
Alles Yndlingssæbe
Stk. 25 Øre

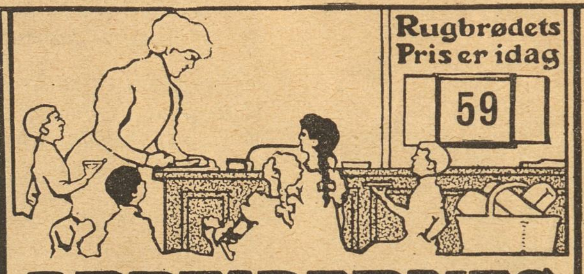

ARBEJDERNES
FÆLLESBAGERI

Spis Middag
Kl. 12-2 el. Kl. 3-6. Rosengaarden 14.
Husassistenternes Fagskole.

LYSÆGTE
FIONA KRONE-TAPET
GARANTI FOR HOLDBARHED

G. Andersen, Aarhus. Tak for den dejlige Forside, som Censurkomiteen — de Bæster! — imidlertid har kasseret. Men hvad mener De om »De afvistes Udstilling«?

Brutus. For almindelig i sin Indledning, for kraftig i sin Slutning.

1. Præst: Jeg var til Lægen i Gaar for at høre Raad mod mine Mavekneb.
2. Præst: Naa, hvad sagde han?
1. Præst: At jeg ikke maa spise saa meget.
2. Præst: Naa ikke — men maa Du drikke Vin?
1. Præst: Ja, lige saa meget jeg vil.
2. Præst: Naa — Gudskelov!

Osv. V. Jensen. Det er en sjælden Ondskab, De lægger for Dagen overfor Præsterne. Hvor er De konfirmeret?

Brug
Worning & Petersens
Xeroform-Sæbe
faas overalt
à 25 Øre pr. Stk.

Spar Penge
Køb Senge hos NOLFI der varer længe
Spiralsenge fra 7,00. Pufsenge fra 12,00. Jernsenge fra 3,50. Barnesenge fra 6,00.
Divaner fra 15,80. Kommodes. Sofasenge med Plyds 25 Kr. Chaiselonguer
Puder, Dyner, Vat, Divan og Uldtæpper billigst og bedst
GRIFFENFELDTSGADE 50—50 A
Telf. Nora 1533 y.

Hygiejne, Sygepleje, Toilet og Barber Artikler.
Illustreret Katalog tilsendes m. 10 Øre t. Porto
Forretningen grundlagt 1900.
Depotet „DISKRET"
Afd. R., Prinsessegade 49, Kbh. C.

Det bedste Madsted
paa
Gammelholm
er
Spisehuset, Holbergsgade 26.
Forskellige à la Carte Retter hele Dagen.

ZOOLOGISK HAVE

Glem ikke at se til Dyrene!

Storm-Petersens „Levende Billeder". XXII.

(Fortsættes.)

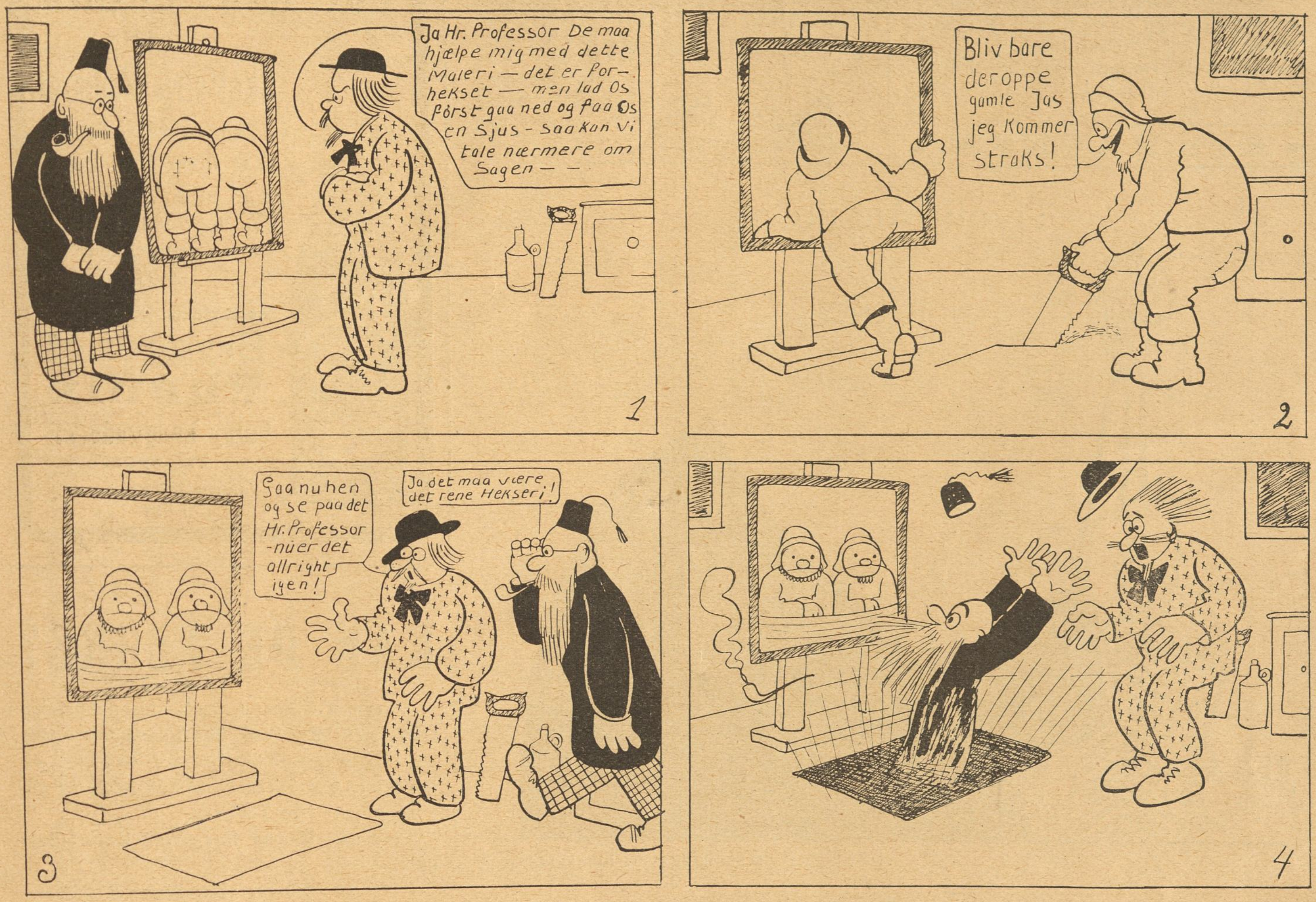

Fint Øre.

Drengen (til sin Moder, der har været inde hos en Cigarhandler og købe 5 Cigarer): Mo'r! Cigarhandleren troede vist, at Du selv skulde ryge Cigarerne.

Moderen: Saa! Hvorfor tror Du det?

Drengen: Jo. Hørte Du ikke, at han sagde: *Pas nu paa at De ikke brækker dem.*

Tvivl.

Herren: Ved Du hvormange Søskende Du har?

Barnet: Ja, jeg har fire.

Herren: Ved Du, hvor gamle de er?

Barnet: Ja, det ved jeg. Men vi fik en i Gaar, og hvor gammel han er, ved jeg ikke.

Stukket!

Unge Hansen: Maa jeg spørge Dem, Frøken, er Boaen, De har dér, sammensat af Deres egne Fjer?

Frøken Merry: Min Herre — jeg har jo dog ikke spurgt Dem, hvorfra De har Deres Horn!

Ond.

A.: Jeg har faaet Brev fra Verner i New-York. Krigen derovre begyndte samme Dag, som han blev gift.

B.: Ja, men det kan jo ethvert Ægtepar sige!

Alt vel.

Fruen (til Drengen, der kommer med Varer): Du er vel ren paa Fødderne?

Drengen: Ja, bevares, det er kun Støvlerne, der er beskidte!

Vox popoli.

Præsten har talt længe med Menighedsmedlemmerne og siger saa højtideligt —: Naa, men hvordan er det nu med den sædelige Tilstand i denne Forsamling.

Alle tier. Saa henvender Præsten sig til gamle Per Anders.

— Kan Du, Per Anders give mig et Svar angaaende den sædelige Tilstand som den er nu i Sammenligning med som den var i din Ungdom?

Gamle Per, der er Fader til elleve Børn, ser lidt paa Præsten og siger saa —: Det er i stærk Aftagende — i det mindste hvad *mig* anbelanger!

Store Fordringer.

En gammel Dame gaar hen til to smaa Børn, hvoraf den ene græder gudsjammerligt.

Saa siger den gamle Dame til den ældste af Børnene —: Giv ham dog hvad han vil ha', han skriger jo saa skrækkeligt.

Hvortil store Bro'r svarer —: Jamen han vil se en Ildebrand!

Ad Omveje.

Kaptajnen: Hør min gode Sergeant Jørgensen, jeg synes, De begynder at sløje a' paa'en i den senere Tid. Sig mig, hvormange Snapse drikker De egentlig til Maden?

Sergeanten: Ja, Hr. Kaptajn, det er forskelligt. Sommetider tager jeg en, en Gang imellem to, men aldrig mindre end tre!

Tandlæge Edv. Møller,
Købmagergade 30, 2.
udfører enhver Tandbehandling til smaa Priser. Samvittighedsfuldt Arbejde. Bedøvelse hele Dagen. Konsultationstid 10—3½, 6—7 Eftm. og 10½—12 Søndag. Telefon 8181.

Køb RAVNEN

Københavns Tilskærer-Akademi Nørrevoldg. 42.
Katalog over Tilskærekursus og Tilskæring af Mønstre sendes paa Forlangende.

Tivoli-Musikere.

Tegning af P. E. Johannessen.

Frederik Jørgensen, Bratsch.

For Afholdsfolk
anbefales
Skattefrit Wienerøl.
Enestaaende i Smag.
10 Øre pr. ⅓ Fl.
Kun et Bryggeri her i Landet har Patent paa denne udmærkede Ølsort.
Eneforhandler for København
Bryggeriet
Phønix
Valby Langgade 75.
Tlf. 3968.
Varerne bringes overalt i Byen.

Velbekomme.

En Dame kommer ind i en Osteforretning for at købe et Stykke Schweitzerost. Hun kan imidlertid ikke finde en Ost, som hun synes om, og smager efterhaanden paa 11 forskellige Oste.

Da hun beder om at smage paa den tolvte Ost, siger Chefen til sin Kommis:

„Aah! Olsen. Spring hen til Bageren og hent 3 Rundstykker, rigtig varme, og hent saa ogsaa et Pund Smør, 1 Fjerding Hummersalat, 1 Matjesild og 3 Æg — der er en Dame, som ønsker at spise Frokost."

Sære Tegn.

Barbersvenden: Naada, sikken en Flænge Du gav ham i Kinden.

Hans Kollega: Ja, jeg skal sige dig, jeg er hemmelig forlovet med hans Værtindes Datter, og nu ved hun, at Snittet betyder, at jeg kommer i Aften!

Haarfin.

Heren: Tænk Dem, Frøken, jeg var lige paa et hængende Haar ved at tjene mig en Formue.

Damen: Saa—? var det Haar mørkt eller blondt?

Kniberi.

I et Pensionat er man samlet om Middagsbordet og Samtalen drejer sig om det behagelige ved at staa tidligt op om Morgenen og gaa Morgentur. En ung Sagfører roser sig af, at han er oppe hver Morgen ved Sekstiden.

„Og hvad Tid staar De op, lille Frøken?" spørger han en ung Dame.

„Ved Ottetiden," svarer den unge Dame, „men naar det kniber, kan jeg godt staa op Klokken syv!"

„Ja, fy for Pokker," siger en gammel pensioneret Ritmester, der er kendt for, at han holder af at sove længe. „Naar det kniber, — saa staar jeg s'gu' ogsaa op — om det saa er midt om Natten!"

Forretning er Forretning.

Er de'—de'—de' Dem, der ku—ku—kurerer Folk for at sta—sta—stamme?

— Ja, Ja, de'—de'—de' er netop mi—mi—mig.

— Hvo—fo—fo—for ku—ku—re—rerer De saa ik—ikke Dem selv?

— Næ, — fo—fo—for hvem Fa—Fa—Fanden sku' be—be—ta—ta—tale mig for det?

KAN DE TEGNE?

»Ravnen«s enestaaende og saa grinagtige Tegne-Konkurrence fortsættes under stærkt stigende Interesse, og flere og flere af vore berømte Mænd afslører sig som storartede Tegnere.

Følgende Herrer har indtil Dato bidraget:

I Nr. 18: Forfatteren **Martin Andersen Nexø,** Komponisten **Fini Henriques,** Skuespiller **Robert Neiiendam,** Teaterdirektør **Victor Wulff.** I Nr. 19: Tivolis Direktør, Arkitekt **Arne-Petersen,** Skuespiller **Vilhelm Birch** (Kasino), Skuespiller **Emil Helsengren** (Folketeatret), Forfatteren **Louis Levy.** I Nr. 20: Skuespiller **William Bewer** (Folketeatret), Ritmester **Clauson Kaas,** Skuespiller **Sophus Erharth,** Forfatteren **Johan Skjoldborg.** I Nr. 21: Forfatteren **Thorkil Barfod,** Solodanser **Richard Jensen** (Det kgl. Teater), Forfatteren **Julius Magnussen,** Skuespiller **Viggo Wendrich** (Tivoli).

I dette Numer vil man — denne Gang paa 4de Side — finde Tegninger af: Fhv. Luftskipper **Lauritz Johansen,** Fodboldspilleren **Sophus Nielsen** (»Frem«), Skuespiller **Lauritz Olsen** (Scala) og Skuespiller **Holger Petersen** (»Gissemann«, Nørrebros Teater).

Næste Gang tegner: Direktør **Lorry Fejlberg,** Skuespiller **Bertel Krause** (Dagmarteatret), Folketingsmand **A. C. Meyer** og Skuespiller **Oscar Stribolt** (Scala).

Tegning af Sv. Ulrich.

Pinseidyl i Danmark.

Forlang altid EXPORT DOBBELT-ØL med DOBBELT SEGL fra DE FORENEDE BRYGGERIER

AF **A. C. MEYER.**

Mange Aar efter, da jeg en Aften stod som Foredragsholder i et Optagelseshjem for Mænd, der havde været paa Kant med Loven, saa jeg i denne Forsamling af forhutlede og mærkede Individer min gamle Lærekammerat. Og jeg talte ikke uden en vis Vemod. Dette lille Billede fra min offenlige Virksomhed hører selvsagt ikke til »Livet set fra den muntre Side«. Jeg nævner det da ogsaa kun i Forbigaaende. Men har jeg nogensinde talt for at løfte og glæde Menneskesind, gjorde jeg det vel ved den Lejlighed.

Langt det fornøjeligste i min Ungdoms Vaar var mine Udflugter med Vennen, Ferdinand. Vi »gik i Byen« med mindre end en Krone paa Lommen, men morede os kongeligt. Mangen Ungersvend i vore Dage burde tage Eksempel herefter. Vi to behøvede ikke flere Penge for at tilbringe en udmærket Søndag. I den milde Aarstid smilte Pigerne omkap med Solen, og vi hastede ud paa Frederiksberg til grønne Træer og Folkeliv.

Vorherre holde sin Haand over »Berren« til evige Tider! Ingen Entré, fri Musik, Strøgfærdsel gennem »Alleenberg« og »Sommerlyst« og tilbage igen, Spøg og Latter, ubehersket til Tider, maaske endogsaa lidt raa, men hvorfor opholde sig ved en skurrende Tone, naar Sceneriet ellers er saa folkeligt jævnt og saa friskt i hele sin Umiddelbarhed.

Vi to glade Fyre levede i denne Atmosfære, hvor funklende Øjne lyste som klare Stjærner og Lysthuse. Vi ofrede tilsammen en halvtredssindstyve Øre paa hele Fornøjelsen. Det var til et Par Glas Øl. Og saa slentrede vi ind til Byen, naar Lygterne tændtes, mens Strømmen af Mennesker gik frem og tilbage ad Frederiksberg Allé, der den Gang var smukkere end nu, flankeret af Villaerne og de smukke Haver. Vi endte som Regel i en Kælder paa Strøget for at ofre Resten af Kronen paa vor Søndagsfornøjelse.

Jeg delte min Fritid mellem Vennen og Hjemmet hos min Mo'r. Vi boede nu paa Øster Farimagsvej ligefor det gamle Glacis, hvor Ingeniørerne havde lavet en stor Skanse. Paa dette Sted ligger nu Kvarteret omkring Stockholmsgade, men i hin Tid var den forladte Skanse, de omliggende Marker og Hegn og den gamle Østervold (nu Østre Anlæg) den skønneste Idyl, hvis Lige nu til Dels kun er Kastelsvolden. Der var fuld Fripas den Gang til at klavre op ad Voldskrænterne og fordybe sig i Vildnisset, vandre langs Søens Siv eller sidde drømmende paa en af Bastionerne med de unge, lyse Birke.

Tegning af Helgo Jørgensen.

Aa Gud, dér stod hun.

Al denne Naturglæde maatte naturligvis nære de poetiske Stemninger i mit Sind. Og hertil kom saa en Forelskelse for den 16aarige.

Det var i Maj — —

Huset, hvor jeg boede, havde som Nabo en elegant Villa, der tilhørte en stor Bygmester. Villaen laa den Gang frit mellem Farimagsvej og Glaciet. Jeg havde en Aften, da jeg kom fra Værkstedet og skraaede fra Stien ved Observatoriet over Glaciet, opdaget en Lysalf i Karnapvinduet. Amor maa have siddet i hendes umiddelbare Nærhed og moret sig med at sigte paa fredeligt Forbipasserende, for jeg blev ramt. Og indenfor den skønne Ramme af fri Natur maatte den unge Kvinde, Bygmesterens 16-aarige Søsterdatter, komme til at spille Rolle i min Poesiverden.

Jeg saa hende hver eneste af de følgende Aftener. Til Slut vovede jeg at hilse, og hun hilste igen men forsvandt i samme Nu, som var hun skræmmet af sin egen Dristighed.

Nu hændte det, at min Moder og jeg en Dag løb paa Villaens Tjenestepige, en moden Juno, og dennes Forlovede, en Politibetjent, som havde søgt »Enigheden« paa Fælledvej. Og da Bekendtskabet med Tjenestepigen var gjort, faldt det ret naturligt, at jeg en Aften ved Solnedgang foretog en lille Aftentur paa Voldterrænet i Selskab med hende og Lysalfen, mit Sværmeri.

Vi sad paa Birkehøj, Nattergalen slog omkap med unge Hjærter, og Skumringen sænkede sig sammen med søde Drømme i to unge Sjæle.

Fortsættelse: **Aa, Herregud! — Væk med Oehlenschläger og leve Drachmann! — Blandt de hærdede Svende. — De og Du. —**

Arbejdernes Brændselsforretning. Odense.

Kontor **Havnen.**

Telefon 989.
Klingenberg 1989.

HERMAN JUST's

Pariserfarveri og kemiske Tøjrensnings-Anstalt.

Hele Dame- og Herregarderober renses og farves uden Opsprætning. Specialitet: Gardin og Møbelstoffer. Dekartering af Dame- og Herrestoffer.

Pustervig 3. Tlf. Byen 1537 y. **Raadmandsgade 2.** Tlf. Taga 113.

Sælg til Eksport.

Deres gamle Kobber, Messing, Zink, Bly og Jern, Bly, Zink og andre Metalasker, gammelt Gummi, nye Skræderlapper, strikkede Uldklude samt gl. Papir til

JOH. P. BOLDT

Aabenraa 21, Hj. af Hausergade, København.

Telf. Central 7784.

NB. Varer fra Provinserne afregnes pr. omgaaende.

Villaby ved Emdrup.

Et Areal ved **Emdrupvej** sælges i Parceller paa 1400 à 1500 Kv. Al. **Billig Pris og lille Udbetaling** (1/10). **Bebyggelse** kan finde Sted straks. Ingen Udgifter til Vejanlæg. — Paavisning af **Jordbruger Røpke,** Villa »Kirstine« ved Krematoriet, Tlf. Søborg 132.

Nærmere ved **Overretssagfører Axel Guthmann, Vestervoldgade 96.**

Leverandør af Clichéer til „RAVNEN“

GEORG C. MØLLERS EFLGR.

HOVEDKONTOR: Vimmelskaftet Nr. 42, 2. Sal. (Yorks Passage.)

Telefoner: 913, 1124, 7980, 3313.

LAGER: Badstuestræde 9—11. Fiolstræde 12—14. Kongens Nytorv 8.

Vinkyperens Telefon: 6351. Byen 1722 x.

TELEFON 3684. **S. JOHANNESSON's** TELEFON 3684.

Svineslagteri.

Udsalg: **Højbroplads 13.**

Største Udvalg.

Statskontrol med Trikinundersøgelse.

Rester udsælges billigt Fredag og Lørdag fra Kælderen.

GENUINE
LUNDs-CALORIC PUNCH

Oplag hos Carl Qvistorffs Eftfl., Johan Lund, Kjøbenhavn.

Sygeplejeartikler. Gummivarer 2. Prisl.

Gummivarelageret „Hygi“, København V.

M. H. Cohen & Lamm,

Vekselerere & Bankiers.

Holmens Kanal 24 St.

Telefon 7895 og 7896.

Forsamlingsbygningen

Koldinggade 4.

Store og smaa Lokaler, moderne indrettet, anbefales de ærede Foreninger.

Restauration — 2 Billarder.

Telefon Øbro 1132.

Joh. Olsen.

Middelstandens
Sygekasse,

Nordre Frihavnsgade 30,

Telefon Øbro 2991.

Virker ogsaa som Hjælpekasse.

Optager Mænd og Kvinder indtil 60 Aar uden Kontingentforhøjelse overalt i Danmark uanset Aarsindtægt.

Frit Lægevalg. Forlang Prospekt.

Agenter antages.

Sygepleje Artikler,

garanteret **fineste Kvalitet,** en gros Pris. **Fordelagtig** Prøvesending forsendes i København og Provinserne mod 1 Kr. i Frimærker eller Efterkrav.

Risiko udelukket. Skriv i Tide til **Eksporthuset Skandia,** Frihavnen C 5, København Ø.

Arb. Ligkistemagasin.

55, Vesterbros Torv 55.

Telf.: Central 9375.

3, Blaagaardsgade 3.

Telf.: Central 5708.

Udgaar hver Torsdag. Abonnementspris: 1 Kr. 25 Øre Kvartalet, 10 Øre om Ugen. Abonnement kan tegnes i København i Nørre Farimagsgade 49, Stuen, og i Provinserne paa samtlige Postkontorer og hos Boghandlerne. Annoncer modtages paa Kontoret. Nørre Farimagsgade 49, Stuen. Telefoner Central 1395 og 7495. Udgivet af socialdemokratiske Foreninger. Clichéer ved H. Matzens Reproduktionsanstalt.

F.E. BORDING KØBENHAVN

Tegninger af Ejnar Hansen.

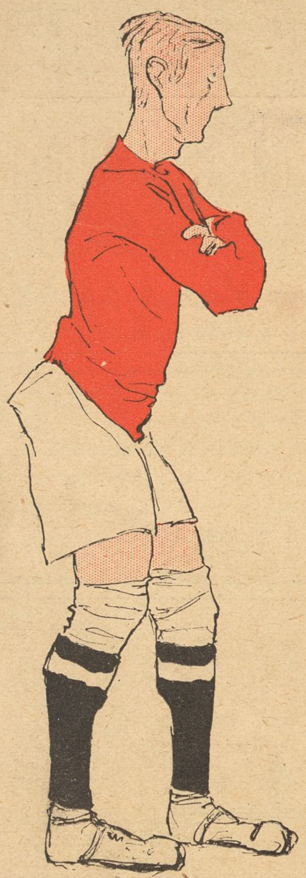

Sofus Hansen (»Frem«).

Castella (K. B.).

Sven Knudsen (A. B.).

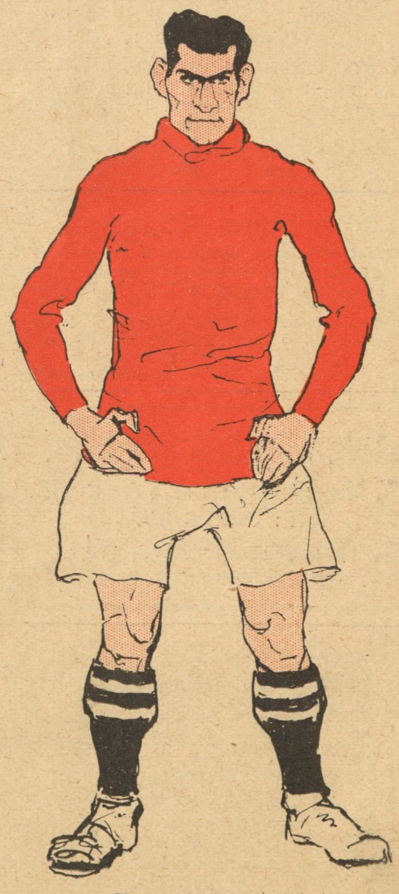

Rützebeck (»93«).

Sophus Nielsen (»Frem«).

Oscar Nielsen (K. B.).

Seks af Danmarks Fodboldhelte.

Redigeret af AXEL WESSEL

RAVNEN

Nr. 23. Torsdag den 4. Juni 1914

Tegning af Anton Hansen

Den gamle Ulk har jo krydset før
med kostbar Last mellem Skær og Klipper —
„*Grundloven* — den er for svær for mig,
men *Valgloven* —!" grinte den drevne Skipper.

Saa „ordned" han Farten fra Kyst til Kyst —
hvem andre ku' klare som *han* Molevitten?
Og Hyren, som han i Lommen stak,
var go' nok — hele Mandat-Profitten!

Alm. dansk Varelotteri.

3die Trækning begynder Onsdag den 10. Juni.

7200 Gevinster.

Paa et og samme Lod kan vindes

2 Gevinster.

Lodsedler sælges og fornyes à 2 Kr. 20 Øre hos Lotteriets autoriserede Kollektører og i **Hovedkollektionen, Tivolis Boulevard-Pavillon, Vestre Boulevard**, lige overfor Raadhushaven.

St. Jacobs Gæstehjem

Saxogade 80 (ved Istedgade). København.
250 propre Senge fra 40, 50 og 75 Øre.
Elektrisk Lys, Centralvarme og W. C.
Varme Retter fra 25 Øre serveres hele Dagen.
10 Minutters Gang fra Banen.

CARL JACOBSEN & CO.
Nørrefarimagsgade 64.

LYSÆGTE FIONA KRONE-TAPET GARANTI FOR HOLDBARHED

Sygepleje Artikler,
garanteret **fineste Kvalitet**, en gros Pris. **Fordelagtig** Prøvesending forsendes i København og Provinserne mod 1 Kr. i Frimærker eller Efterkrav.
Risiko udelukket. Skriv i Tide til **Eksporthuset Skandia**, Frihavnen C 5, København Ø.

Holbergsgade 6

Sygeplejeartikler.
Gummivarer 2. Prisl.
Gummivarelageret „Hygi", København V.

Man bør støtte Arbejdernes Kooperative Foretagender og købe sit Forbrug af Brød og Øl i

Forbrugs- og Spareforeningen Aalborg.

Bestil hos vore Kuske eller i Udsalgsstederne disse Varer.

Grovt Hvedebrød

fra Arbejdernes Fællesbageri, fremstillet af sammalet Hvede. Udmærket for svage Maver og Blegsottige.
Bedre og mere velsmagende end Grahamsbrød.

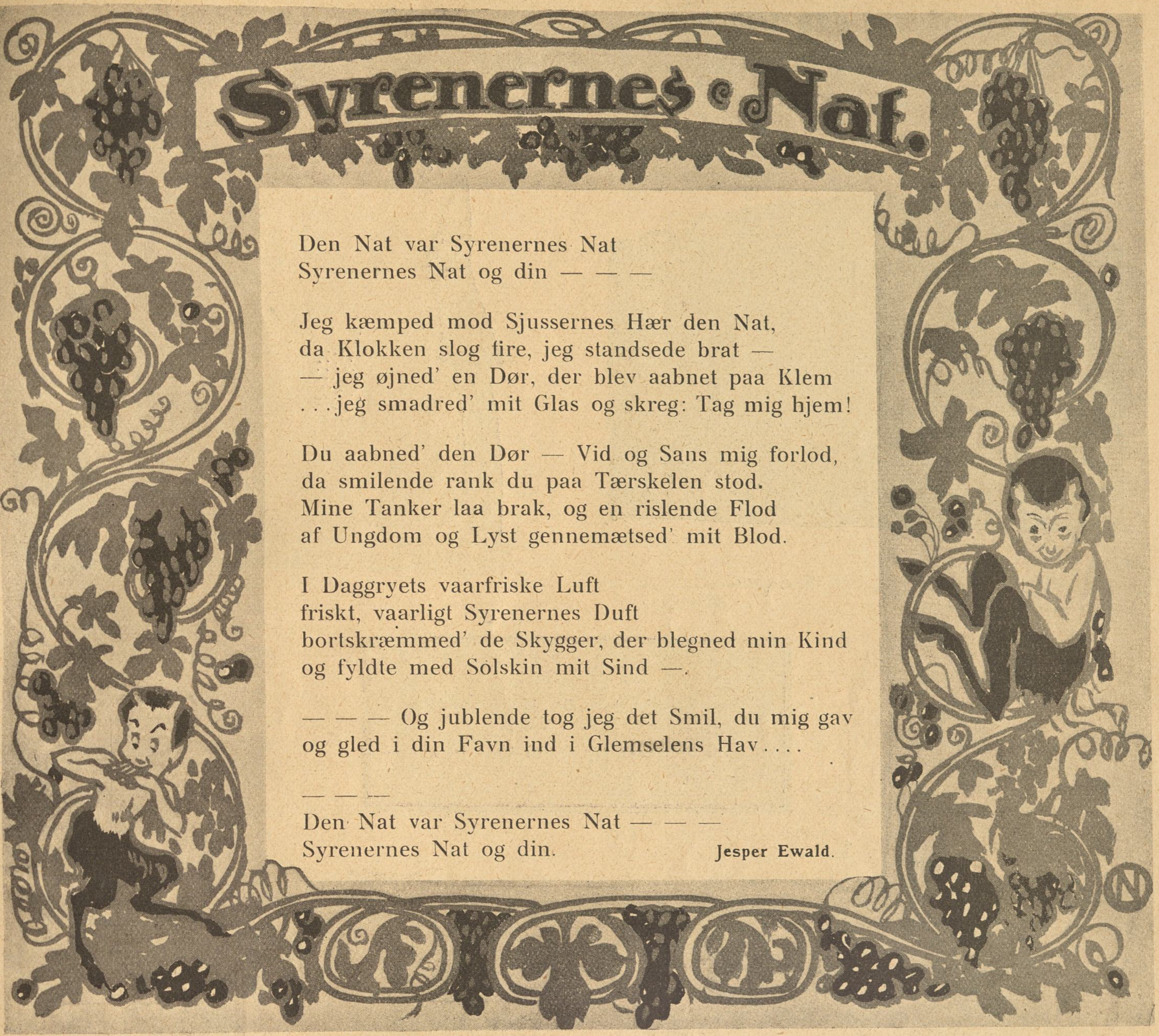

Den Nat var Syrenernes Nat
Syrenernes Nat og din — — —

Jeg kæmped mod Sjussernes Hær den Nat,
da Klokken slog fire, jeg standsede brat —
— jeg øjned' en Dør, der blev aabnet paa Klem
. . . jeg smadred' mit Glas og skreg: Tag mig hjem!

Du aabned' den Dør — Vid og Sans mig forlod,
da smilende rank du paa Tærskelen stod.
Mine Tanker laa brak, og en rislende Flod
af Ungdom og Lyst gennemætsed' mit Blod.

I Daggryets vaarfriske Luft
friskt, vaarligt Syrenernes Duft
bortskræmmed' de Skygger, der blegned min Kind
og fyldte med Solskin mit Sind —.

— — — Og jublende tog jeg det Smil, du mig gav
og gled i din Favn ind i Glemselens Hav . . . .

— — —

Den Nat var Syrenernes Nat — — —
Syrenernes Nat og din.

Jesper Ewald.

Tegning af OLUF NIELSEN.

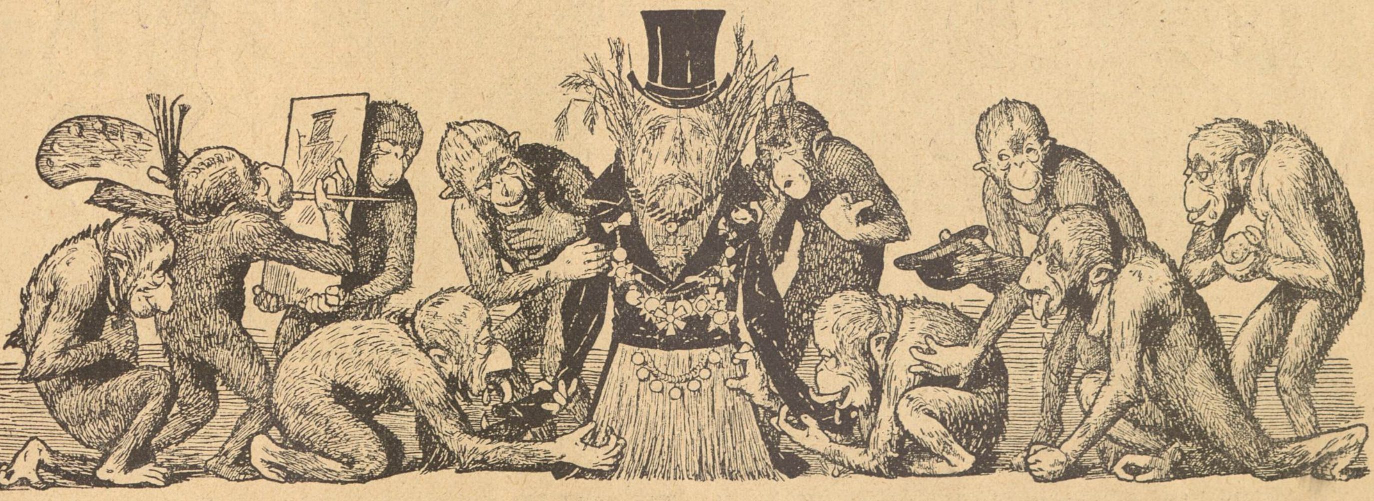

— Er det nu ikke skrækkeligt, at vi skal miste alle de os medfødte Privilegier!?

Kendte Mænd paa Glatis.

"Kære Herr Wenzel! Jeg har altid været en Kludrian til at tegne – men idag lykkedes det mig virkelig at tegne en par ung modig Mand og en nydelig ung Dame, der stod i en mørk uhyggelig Hule. Han lyste for hende med en elektrisk Lommelampe – men tænk hvor uheldigt – lige som jeg var færdig med Tegningen – gik Lommelampen ud – eller Han slukkede den maaske med Vilje.

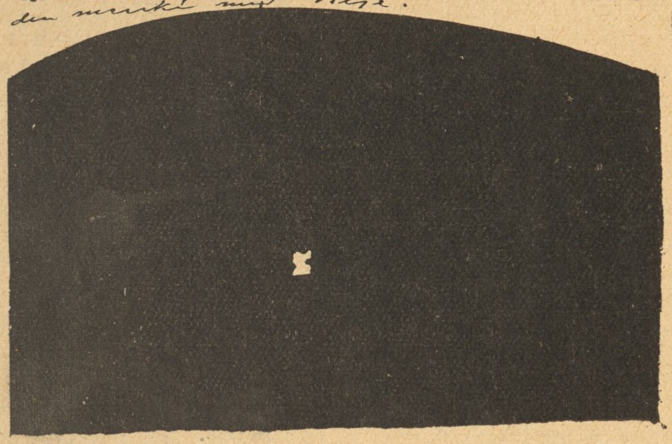

Tegning af: [illegible] 3/3 1914

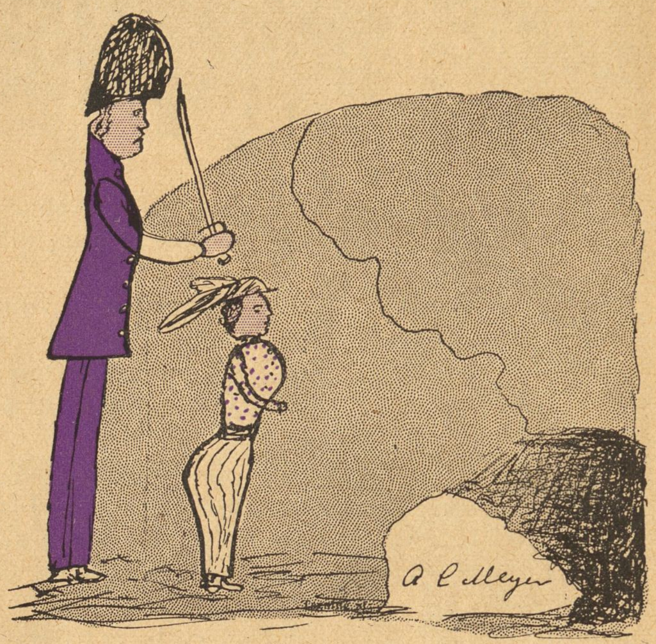

Teksten:

Hun: Kæreste, bare der ikke er Skeletter i denne Hule.

Han: Hvad saa? Jeg er vel Mand for at forsvare Dig!

Tegninger af:

Direktør **Lorry Fejlberg,** Skuespiller **Bertel Krause** (Dagmarteatret), Folketingsmand **A. C. Meyer** og Skuespiller **Oscar Stribolt** (Scala).

KUN ÆGTE SKATTEFRI KRONE PORTER fra DE FORENEDE BRYGGERIER

Den gaadefulde Kvinde.

En Kærlighedsroman.

(Illustreret af Harriet Fischer-Clausen.)

Naturligvis vilde han have noget til Gengæld. Og ved De hvori dette noget bestod? En ren Bagatel. Han ønskede kun ved en bestemt Lejlighed, hvor min Mand var fraværende, at laane Nøglen til Sakristiet. Naturligvis stak han mig en Plade, da jeg spurgte ham, hvad han vilde der. Jeg belurede ham imidlertid og saa, hvad han foretog sig: han indførte et Giftermaalsbevis i Kirkebogen.

Jeg forlangte nu, at han skulde sige mig alt; jeg var den-Gang ligesaa nysgerrig, som De er nu. Han indgik herpaa — De vil snart se hvorfor.

Hvad han fortalte var følgende:

Da hans Moder døde, vidste han ligesaa lidt som andre Folk, hvordan det virkelige Forhold havde været mellem Forældrene. Faderen betroede ham det nu og lovede at gøre for sin Søn, hvad han kunde. Han døde imidlertid uden at gøre Testamente. Sønnen var da saa klog at rejse til England og tage Godset i Besiddelse. Ingen protesterede: hans Mor og Far havde altid levet sammen som Ægtefolk — de faa, der var nærmere bekendt med ham, anede ikke, at de ikke havde været gifte. Den retmæssige Arving var en fjern Slægtning, der ikke i mindste Maade tænkte paa nogensinde at blive Ejer af Godset. Der var saaledes ingen Vanskeligheder at overvinde, før det Øjeblik kom, hvor han vilde rejse Penge paa Ejendommen. Hertil behøvedes nemlig en Fødselsattest og et Ægteskabsbevis. Fødselsattesten var nem at skaffe — han var født et Sted i Udlandet, og Beviset forelaa i gyldig Form. Men det andet frembød en Vanskelighed — og dette førte ham til Welmingham.

Hvis han ikke havde haft en bestemt Hensigt med netop at tage hertil, var han i Stedet for rejst til Knowlesbury.

Dér havde nemlig hans Mor boet, lige før hun traf sammen med hans Far. Hun var oprindelig gift i Irland, hvor hun blev mishandlet af sin Mand, og hvorfra hun flygtede sammen med en anden. Dette, erklærede Sir Felix sin Søn, var Grunden til, at han ikke havde ægtet hende. De undrer Dem over, at Sønnen ikke foretog sit Falskneri i Knowlesbury, hvor Forældrene havde lært hinanden at kende, og hvor det laa nærmere at antage, at Ægteskabet var indgaaet. Grunden var imidlertid, at den Præst, som i 1803 var ansat ved Kirken i Knowlesbury, endnu levede, da Percival i 1827 tog sin Ejendom i Besiddelse.

Det vil forbause dem at høre, at det, som han foretog sig med Kirkebogen, skyldtes et Øjebliks Indskydelse og ikke var Resultatet af hans Overvejelser.

Hans første Ide gik ud paa at rive et Blad ud af Kirkebogen paa det Sted, hvor Ægteskabet vilde have været indført, om det virkelig havde fundet Sted. Han vilde saa have paalagt sin Advokat at skaffe det nødvendige Ægteskabsbevis, idet han i Uskyldighed henviste til Datoen paa det udrevne og tilintetgjorte Blad. Ingen kunde saa paastaa, at hans Forældre *ikke* havde været gifte.

Men da han i Kirkebogen fandt en tom Plads underst paa Siden 1803, forandrede han alle sine Planer.

Her var en Lejlighed, som han ikke havde regnet med, og han benyttede sig af den — De ved paa hvad Maade.

Jeg var dum nok til at føle Deltagelse for ham, da han fortalte mig sin Historie — dette havde han ogsaa forudset.

Det varede nogen Tid, inden han fik fremstillet Blæk af den rette Farve, og han maatte ogsaa øve sig i at efterskrive Haandskriften. Omsider lykkedes det ham — han gjorde sin Moder, der længe havde ligget i sin Grav, til ægteviet Hustru! —

De sagde, at Mrs. Clement havde fortalt Dem alt, hvad hun vidste. Jeg behøver saa ikke at dvæle ved den Skandale, for hvilken jeg blev Offer. De ved, at min Mand misforstod mine Sammenkomster med min fornemme Ven. Men De ved ikke, hvordan de endte.

Det første jeg sagde til ham, da jeg hørte, hvordan man udlagde Historien, var: Giv mig Oprejsning — sig ham, at han gør mig Uret. Det fortjener jeg dog efter alt, hvad jeg har gjort for Dem. Men han afslog det. Han erklærede rentud, at han var stærkt interesseret i, at min Mand og Naboerne troede paa Usandheden — saa kom de ikke saa let efter Sandheden. Jeg svarede hertil, at jeg vilde røbe alt. Hvorefter han udtalte, at ifald jeg sladrede af Skole, vilde jeg være ligesaa fortabt som han. For imidlertid at holde mig skadesløs tilbød han mig en aarlig Understøttelse. Kun stillede han to Betingelser — jeg maatte tie og jeg maatte ikke forlade Welmington. Her vilde nemlig ingen omgaas mig, og jeg fristedes saaledes ikke til at røbe Hemmeligheden.

Jeg gik ind herpaa.

Nu spørger De om, hvordan Anna kom under Vejr med Sammenhængen?

Nuvel! Jeg skrev engang til vedkommende fornemme Herre og anmodede ham om Tilladelse til for et Par Dage at forlade Byen. Herpaa fik jeg et saa uforskammet Svar, at jeg mistede Besindelsen og i min Datters Nærværelse udbrød: »Den gemene Bedrager! Hvis jeg vilde, kunde jeg skaffe ham i Tugthuset.«

Da jeg blev roligere, angrede jeg min Ubetænksomhed. Anna var netop paa den Tid meget sær; jeg kunde befrygte, at hun ude i Byen snakkede om, hvad hun havde hørt. Det gik imidlertid værre end jeg havde tænkt: han kom selv.

Hans første Ord og den Tone, hvori han talte, tydede paa, at han fortrød sin Handlemaade, og at han vilde gøre det godt igen, inden det var for sent. Da han fik Øje paa min Datter, hvem han ikke kunde lide, befalede han hende at gaa ud af Stuen.

»De maa tale høfligt til mig,« svarede hun og blev ildrød i Hovedet.

»Smid det gale Menneske ud,« sagde han til mig. —

Anna har altid haft høje Tanker om sig selv, saa disse Ord bragte hende i Harnisk. Rasende traadte hun hen til ham. »Bed øjeblikkelig om Forladelse,« sagde hun, »ellers røber jeg Hemmeligheden. Jeg kan skaffe Dem i Tugthuset, hvis jeg vil.« Mine egne Ord.

Han blev hvid i Ansigtet. Jeg forsøgte at jævne Sagen, forklarede ham, at hun havde efterplapret mine Ord som en Papegøje, og at hun ikke anede nogetsomhelst. Men han vilde intet høre og lod hende indespærre; jeg turde ikke sætte mig derimod, da han fremsatte de forfærdigste Trusler.

Og hermed haaber jeg at have tilfredsstillet Deres Nysgerrighed.

XIII.

Den følgende Morgen modtog jeg en Billet fra Marianne af følgende Indhold:

»Kom tilbage, saa snart du kan. Vi har været nødt til at flytte fra vor Bolig. Vi bor Gowers Walk, Fulham, Nummer fem. Har det begge godt. Men kom hurtigt.

Marianne.«

Jeg gik nu sporenstregs op paa Domhuset, hvor man meddelte mig, at Undersøgelserne i Anledning af Branden var afsluttede. Liget af den Forulykkede vilde nu blive udleveret til eventuelle Slægtninge eller disses Repræsentanter, og Vidnerne kunde træde tilbage. Jeg betalte saa min Regning paa Gæstgivergaarden og bestilte en Vogn til Knowlesbury. En Herre, der hørte dette, spurgte om jeg vilde dele Vogn med ham, han skulde samme Sted hen. Jeg slog til.

Paa Køreturen snakkede vi om de lokale Forhold. Min nye Bekendt fortalte, at Sir Percivals Pengevanskeligheder var godt kendte paa Egnen. Han var død uden at efterlade sig Testamente, og selv om han havde affattet et saadant, ejede han intetsomhelst, da hans Kreditorer allerede havde gjort Udlæg i den Formue, hans Kone havde bragt ham. Arving til selve Godset var en Søn af Sir Felix Glyde, som var Officer i den kongelige Marine. Han vilde finde sin Arvepart dybt forgældet; dog var den ingenlunde værdiløs, og saafremt »Kaptajnen« var sparsommelig anlagt, kunde han endnu opnaa at blive en rig Mand. —

Disse Meddelelser var ikke uden Interesse for mig. Alt i alt syntes det mig næsten som om jeg var berettiget til at hemmeligholde Sir Percivals Bedrageri. Offenliggjorde jeg Sandheden, vilde det ikke være til Nytte for noget Menneske. Bevarede jeg derimod den virkelige Sammenhæng for mig selv, dækkede jeg den Mands Rygte, der dog havde været Lauras Mand. —

I Knowlesbury tog jeg Afsked med min Ledsager og kørte med Iltoget tilbage til London.

Marianne og Laura modtog mig i Døren. Vi hilste paa hinanden, som om vi havde været skilte i Maaneder.

»Jeg kan skaffe Dem i Tugthuset, hvis jeg vil!«

XIV

Saasnart Laura havde forladt os, meddelte Marianne mig, at Fosco havde besøgt hende.

»Hvad vilde han?« spurgte jeg forfærdet.

»Jeg skal fortælle Dig det hele som det gik for sig. Igaar da Laura sad i vor gamle Lejlighed og tegnede, saa jeg ud paa Gaden. Da opdagede jeg pludselig Fosco i Samtale med en Mand —«

»Saa han Dig?«

»Jeg tror det ikke.«

»Hvem var den Mand?«

»Saa vidt jeg kunde se: Forstanderen for Sindssygeanstalten.«

»Viste Fosco ham Huset?«

»Nej. De snakkede sammen, som om de tilfældigt havde mødt hinanden. Jeg blev staaende ved Vinduet og saa paa dem bag Gardinet. De skiltes efter nogle Minutters Forløb. Jeg begyndte saa smaat at haabe paa, at det hele virkelig var en Tilfældighed, da jeg saa Fosco komme tilbage og atter staa stille udenfor Huset; han tog nu en Notebog frem og skrev noget paa et Kort og gik derefter ind i Butiken lige underneden. Lidt efter kom Pigen op og bragte hans Kort, hvorpaa der stod: »Dyrebare Dame, jeg maa tale med Dem.« — »Bed den Herre vente et Øjeblik i Butiken,« sagde jeg til Pigen, »jeg skal straks komme.« Uden at tage Hat paa løb jeg ned til ham. Straks, jeg saa ham, stod den forfærdelige Tid i Blachwater lyslevende for mig.«

»Hvad sagde han?«

»Han fortalte, at han havde tilbudt Sir Percival sin Bistand, men var bleven tilbagevist. Fosco lod ham saa sejle sin egen Sø, efter at han for sine egne Interessers Skyld havde faaet udspioneret, hvor vi boede. Man fulgte efter Dig, Walter, den Aften Du rejste til Hampshire! Paa Vejen hjem fra Advokaten udspioneredes Du af Fosco selv! Da han erfarede Sir Percivals Død, skred han til Handling, idet han formente, at Du nu vilde angribe ham, som den anden Deltager i Komplottet mod den Afdøde. Han traadte i Forbindelse med Forstanderen for Sindssygeanstalten for at faa ham til at tvangsindlægge den bortrømte Patient; han haabede derved at indvikle Dig i endeløse retslige Stridigheder, og paa den Maade afværge dit Angreb paa ham. Det eneste, der fik ham til af tøve —«

»Naa?«

»Ja, det er haardt at maatte sige det, Walter — *jeg* var Genstanden for hans Hensyntagen. Han erklærede, at han i det Øjeblik, hvor han vilde vise Forstanderen Huset, kom til at at tænke paa den Sorg, han vilde forvolde mig, hvorfor han sendte ham bort igen.«

»Hvad sagde han angaaende mig?«

»Advar Mr. Hartrigt,« sagde han med noget truende i Stemmen, »han har med en Mand at gøre, som blæser ad Lov og Ret. Havde min stakkels afdøde Ven fulgt mit Raad, saa var der bleven holdt Ligsyn over Mr. Hartrigt i Stedet for over ham.«

Jeg ilede nu tilbage til Laura, og vi flyttede saa over Hals og Hovede herhen.« —

Jeg takkede Marianne for hen-Omtanke og Forudseenhed.

»Hvad vil Du foretage Dig med Hensyn til Fosco?« spurgte hun, helt betaget af Angst.

»Jeg er ikke saa uforsigtig at ville tage Kampen op med en Fosco, før jeg er tilstrækkelig forberedt. Vi lader ham blive i den Tro, at hans Advarsel har gjort sin Virkning. Og endnu et, Marianne, min Stilling overfor Dig og Laura maa fæstnes endnu mere end det hidtil har været Tilfældet — før kan jeg ikke optræde med tilstrækkelig Autoritet.«

Hun saa overrasket paa mig.

»Hvordan mener Du?«

»Jeg skal nærmere forklare Dig det, naar Tiden kommer. Har Du meddelt Laura hendes Mands Død?«

»Endnu ikke.«

»Saa gør det — uden at dvæle ved Enkelthederne.«

Marianne greb min Haand; om hendes faste Mund lejrede sig et blidt Udtryk.

»Nu forstaar jeg Dig, Walter,« sagde hun.

XV

Sir Percivals Navn blev fra den Dag aldrig mere nævnt. Lidt efter lidt optog vi den sædvanlige Levevis. Derfor tabte jeg dog ikke mit Maal af Syne. Det var saaledes af stor Vigtighed for mig at erfare, om Foscos Planer tvang ham til at blive i England. Det lykkedes mig at faa Klarhed herover ved at sondere Terrænet omkring Villaen i Forest Rood. Husagenten meddelte mig, at Kontrakten var fornyet paa seks Maaneder, og at Fosco agtede at blive boende der til Begyndelsen af Juni næste Aar. —

Det næste Spørgsmaal var Anna Cathericks Fader.

(Fortsættes.)

Forlovelses-ringe
14 Karat fra 7 Kr., 18 Karat fra 10 Kr.
Th. Halgreen, 34 Gothersgade
lige for Regnegade.

P. A. Fischer's
Farve- og Fernisfabrik.
Stengade 10—12. Telefon 952.
Detailsalg af alle Malervarer færdige til Brug, til Dagens billigste Priser.

HERMAN JUST's
Pariserfarveri og kemiske Tøjrensnings-Anstalt.
Hele Dame- og Herregarderober renses og farves uden Opsprætning. Specialitet: Gardin og Møbelstoffer. Dekartering af Dame- og Herrestoffer.
Pustervig 3. Tlf. Byen 1537 y. **Raadmandsgade 2.** Tlf. Taga 113.

Kontortid:
Kl. 11—3, samt Mandag og Onsdag 5—7, Fredag 6—9.
Aaboulevard 16.
Tlf. Nora 2812.
Tilkendegivelser og alle Oplysninger sendes gratis.
Enhver kan blive Medlem.

Køb RAVNEN

THOMSENS MAGASINER
Fixe Kjoler.
AFBETALING
NICOLAIGADE 13 · SLOTSGADE 3
RYESGADE 128 · KRISTHAVNS TORV 6

Under Fanerne —

Tegning af Oluf Nielsen.

Thor Sundby.
Hattemagerforbundet.

Hvad man finder i Rigshospitals-Frikasséen.

(Mel.: Forgangen Nat.)

Vi ser desværre de' ka' ske
I Hospitalets Frikassé,
At man kan finde hæslig Gift
(Om den Frikassé er der altid Rift!)
Er man i Træning, det mærkes ej,
Men første Gang er det en farlig Leg,
Og det er skidt at blive sy'
Det Sted, hvor man skulde blive rask paany!

I Suppegryden sidst man fandt
Et Haandspejl med Mahonikant,
Et Hundetegn, et Maleri,
En Pose Konfetti fra Tivoli,
Et Par Galoscher, et Lommeur,
Et Kærestebrev og et Fuglebur,
En Damehat med ægte Fjer —
Ak kære, hvad kan man forlange mer!

Blandt andet fandt man ogsaa to
Saa godt som nye Barnesko,
En Ridepisk foruden Smæld,
En Flaske berusende »D. C. L.«
En Redekam og en Pudderkvast,
En Bog om »Christian ved højen Mast«,
Et Vækkeur, et Cykledæk,
Et Skohorn, en graatærnet Hagesmæk!

Ja, det er eventyrligt, hvad
Man finde kan i deres Mad.
Forleden Klokken 12 præcis
De fandt et saa godt som nyt Gebis!
Ja, tænk nu bare, at de' ka' ske,
Naar de til Middag har Frikassé,
At de en Vaagekone kan
Paa Bunden finde i henkogt Stand!

Robert Bly.

Et Sværd vil vi smede!

Se, Essen gnistrer hed og hvid!
Og røde Luer staar mod Sky!
Nu smedes over Land og By,
trods Haan og Spot, trods Nag og Nid,
den *nye Valgrets* gode Sværd,
hvis Egg skal bide gennem Kævl
og ikke lade mindste Trævl
tilbage af de gamle Klæ'r!

De visne Mænd i dette Land
mod Rigets nye Grundlov gik!
Den tyktes dem for besk en Drik,
derfor de lyste den i Band!
De lagde Miner, spændte Ben
paa ægte, lumpen Stimandsvis,
den skulde dø for hver en Pris;
— men end den staar trods Saar og Mén!

Ja! end den staar trods Saar og Mén,
og Landets Ungdom værne skal
den folkelige Borg fra Fald
og slutte Kæde om dens Sten!
Hvert Sværd, som smedes, er en Rift
i Slendrian og Tyranni —
et Vaaben, som vil bane Sti
for Folkets dyre Frihedsdrift!

Saa smed da Ungdom! Smed med Fynd
og vend dit Blik mod Gryets Skær,
thi Vejen, som vi skimter, bæ'r
et Folk fra Sløvheds Hængedynd!
Frihedens Kække tog en Tørn
og stormed Privilegiers Vold,
— og i den ny Forfatnings Skjold
ser vi den lige Valgrets Ørn!

H. L.

Af C. B. Møller & Co.s Cigaretter fremhæves:

Rose No. 101 og 102	15 Stk.	10 Øre.
Monaco, oval, Kork	10 -	10 -
Sherrys No. 3, stor, Kork . .	10 -	25 -

Rød Indmad

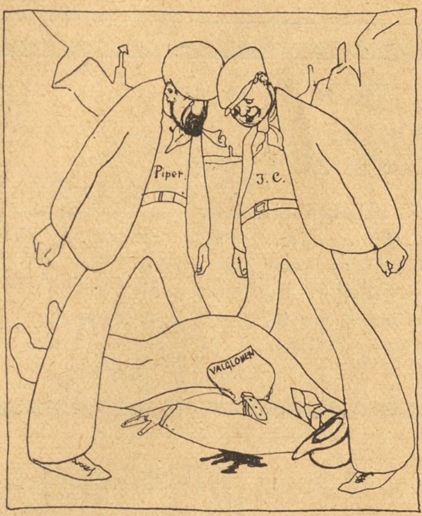

— Du er ikke nogen Idiot, J. C.! Nu har Du stukket Kniven lige gennem Valgloven!

Præster.

Fred skal hele Jorderig gæste,
Dømmer ikke, saa dømmes I ej,
Aldrig falsk Vidnesbyrd mod din Næste,
Ydmyg, sagtmodig være din Vej!

Saaledes præker Præsten i Kirken
hver en *Søndag* de skønneste Ord —
men vil Du se hans *daglige* Virken,
saa gaa til *Hansen i Hvalsø*, min Bro'r!

— Naar en Spurv er 2½ Tomme og en Ravn er 7 Tommer høj, kan De saa sige mig hvor høj en Skade er?

— ?????

— *Høyensgade* ligger paa Østerbro!

Marienlyst Teater er kommen fælt i Vinden, takket være Direktør Cathala. Ja, man kan i Sandhed sige: „Ej blot til Lyst"!

— Man maa hellere sige: Blot ej til Marienlyst!

Et herværende Dagblad er dybt forarget over »Risten« i Tivoli, hvis Morskab bestaar i, at den faar Damernes Skørter til at suse om Ørerne paa dem. Bladet finder, at Moralen er som *blæst bort*.

— Ak ja! I vore Dage skal der ogsaa *laves Blæst* af alting.

Forresten har det været en glimrende Reklame *for Risten*.

Gale Mennesker. I.

Der var en Gang en Købmand, som handlede med Frugt. Til hans Butiks Inventar hørte ogsaa et Skilt, hvorpaa der stod: »*Søde Appelsiner*«.

Saa fik han i forrige Maaned en stor Ladning Appelsiner hjem, og han smagte paa en hel Del af dem og fandt dem pilsure.

Da han nu skulde sætte sit Skilt ud paa Appelsinerne, der laa i Vinduet, studsede han ved Synet af Skriften — *Søde* Appelsiner.

Saa rødmede han, gik hen og bestilte et Skilt, hvorpaa der stod »***Sure** Appelsiner*«, og dette Skilt anbragte han saa i sit Vindue.

Har De kendt Magen til Galskab? *Ave.*

Fluekrigen er begyndt!

— Tillader De, Frøken, at jeg slaar en Flue ihjel, der sidder paa Deres Næse!

22/5. Raadhusklokkerne indstilledes i Morges Klokken 8. Selvfølgelig kom Kontordamerne i hele Omegnen for sent paa deres Pladser. Da Klokkerne ikke slog, troede de, at deres Uhre gik for stærkt, og saa gik de naturligvis selv for langsomt.

Paa den Maade kom et helt Kvarter ½ Time for sent!

24/5. Ifjor forbød *Ambt* alt Filmeri paa sine Domæner: Statsbanerne var ingen Gøgleranstalt.

— *Een* Gøgler var der dog ved Banerne, for nu har Filmerne faaet Lov til at skabe sig, saa galt de vil — naar de bare betaler!

26/5. Det var en fæl Panik med Kartoflerne fra Bornholm. Amerikanerne klager over, at de er baade smaa og sure.

— Sikke nogle *Rønne*-bær.

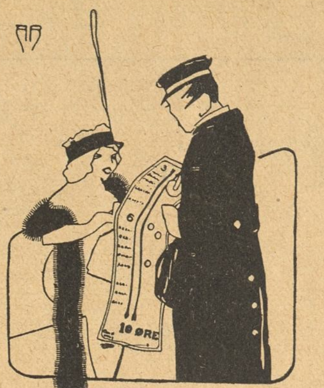

Konduktøren (til Damen, der vil snyde ham med en gammel Omstigningsbillet): Næ, Frøken, ved De hvad, den er *for* gammel. Den er ved at faa Fuldskæg!

Damen: Er den det? Jamen, saa er her 10 Øre til at faa den barberet for. — — —

Kammersanger Herold vil som bekendt opgive sin Virksomhed ved Teatret og vil udelukkende vie sit Liv til Billedhuggerkunsten.

— Damerne er henrykte. Da han optraadte paa det kgl. Teater, kunde de ikke staa for ham.

Nu kan de sidde for ham.

27/5. Militæret har snuppet en stakkels Fotograf, der hvilede sig paa Voldskrænten — de troede, han vilde ta' Forterne.

— Ak nej, mine Herrer Officerer, det er ikke paa *den* Maade, det gaar til, naar Fæstningen en Gang *bliver ta'et*.

Hørt i Sølvgadens Skole.

— Hr. Lærer! Mit Griffel har ligget og brækket sig i mit Penalhus!

Vor udmærkede Medarbejder, Skuespiller *Jørgen Lund*, har i et Butiksvindue paa Kristianshavn set hosstaaende vidunderlige Skilt, som han straks har tegnet af til Glæde for »Ravnen«s Læsere!

Folkets Hus, Jagtvej 69 ✻ Selskabslokalerne anbefales.

»Nu har jeg slidt og slæbt i saa mange Aar og aldrig vunden Anerkendelse, som nu Thorvaldsen, han har vundet Anerkendelse, og han var dog kun Stenhugger ligesom jeg!«

Kære *Poul Jensen.* Tak for den dejlige Tegning, og trøst ved Lejlighed Deres Stenhugger med, at det ikke ser for kønt ud paa Thorvaldsens Musæum.

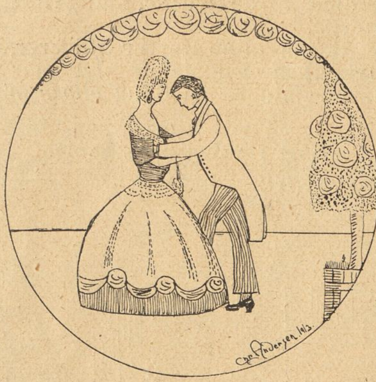

En fransk Spaakvinde har forudsagt, at Krinolinen kommer paa Moden i det kommende Aar.

Saa behøver Politiet vist ikke at forbyde Boston-Dansen.

Chr. Andersen. Nej, ganske vist. Men Deres Dames Krinoline synes at være nem at tage af — og saa er vi jo lige vidt!

AGGERBECKS ÆGTE FINE IRIS forfiner-forskønner-bevarer Huden. Alles Yndlingssæbe Stk. 25 Øre

Tlf. 2589. **Folkets Hus** Tlf. 2589.
Enghavevej 40,
anbefaler sine Lokaler til Fester og Møder.
NB. Den lille Sal anbefales til Festiviteter Lørdage og Søndage i Sæsonen.
Søren Hansen.

„Sana".
Export Mælk.
Export Fløde.
Piskefløde.
Bemærk Etiketten.
Faas hos enhver Købmand.
Steril og holdbar i ubegrænset Tid.
Dansk Fløde Export A/S., Odense.
Odense: Telefon Nr. 2052.
København: » Øbro 162.
» » Central 11050.

W. Bähncke & Co.
Assurance.
Niels Juelsgade 3.
Telf. Central 128 og 129.

Københavns Tilskærer-Akademi
Nørrevoldg. 42.
Katalog over Tilskærekursus og Tilskæring af Mønstre sendes paa Forlangende.

Schulstad Ludvigsen
Maltet Brød
Giv Agt paa Varemærket

Det bedste Madsted
paa
Gammelholm
er
Spisehuset, Holbergsgade 26.
Forskellige à la Carte Retter hele Dagen.

„Francais" Gummilageret i København
Forsender Hygiejne-Gummi og alle Sygepleje Artikler.
Den bedste Moderspröjte faas 16, Lille Kongensgade 16, ved Kongens Nytorv.

A/S H. MATZEN
REPRODUKTIONSANSTALT
LEVERER DE BEDSTE CLICHEER
KØBMAGERGADE 22
HJ. AF SILKEGADE
KØBENHAVN K.
TELEFON № 7057.
Leverandør af Clichéer til „RAVNEN"

1. Herre: Har Du hørt, at vor Dyrlæge har købt en Bil?
2. do.: Naa, er han nu ogsaa Bil-list?
1. do.: Nej, billigst er han ikke, snarere for dyr.
2. do.: Ja, men ellers kunde han jo ikke være »Dyr-Læge«.

H. H. Vi lader denne passere, men ligefrem eksploderende morsom synes vi ikke den er.

S. L. Vi skal »udødeliggøre den ene af Deres Tegninger!

Karl Petersen. Deres »Brandere« mangler »Fut«.

Tivoli.
Sommersæson fra 8. Maj til 13. September 1914.
Hver Aften: Store Koncerter i Koncertsalen, Harmoniorkesteret og Promenadeorkesteret. Hver Uge Solist og Symfoni Koncerter. — Operetter, Vaudeviller, Farcer og Revy i Teatersalen. — Artistforestillinger paa Kunstnerplænen. — Pantomimer.
Hver Søn- og Helligdag: Stor Fest med Illumination og Fyrværkeri. Nye Festarrangementer med Dans og Konfetti Talrige Forlystelser, Karusseller, »Muntre Hjul«, »Luna-Ballon«, Rutschbaner, Skydebaner, Boldspil o. s. v.
Entré 50 Øre for Voxne. 25 Øre for Børn.
Abonnementskort: 12 Kr. for en Voxen, 6 Kr. for et Barn (under 12 Aar).

Storm-Petersens „Levende Billeder“. XXIII.

(Fortsættes.)

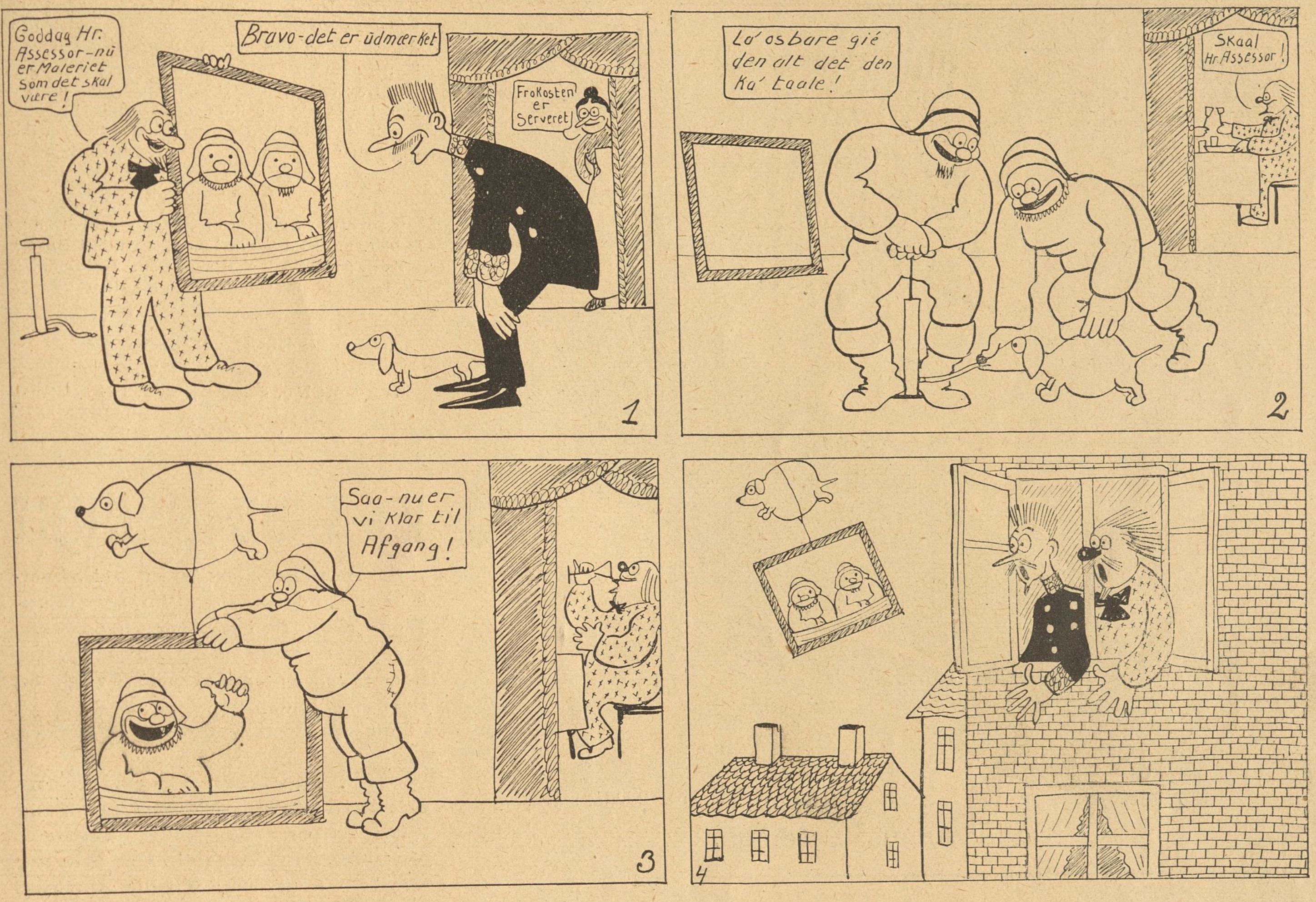

14 Aar.

Datteren: Mo'r, er det sandt, at man faar Skæg, naar man er blevet kysset af en Herre?

Moderen: Ja, det er rigtigt nok, min Pige.

Datteren (forsigtigt): Jamen — naar han nu ingen Skæg har?

De Drenge!

Læreren: Hør, Jens, hvor mange Gange har Du nu siddet dèr og snakket i Timen?

Jens: Kun én Gang!

Læreren: Én Gang! Du har jo sludret uafbrudt!

Jens: Ja — men det bliver da ogsaa kun én Gang!

Kunst og Kvittering.

Malerens Hustru (til Værten, der kræver Husleje): — Ak, Hr. Vært, min Mand er hundrede Aar forud for sin Tid!

Værten: Meget mulig — men han er 3 Maaneder bagud med Huslejen!

Med paa 'en.

Fruen (til den nye Husassistent): Behøver jeg at vække Dem om Morgenen?

Husassistenten: Nej, ikke uden at der er noget særligt, De vil mig!

Uheldig.

— Skal din Ven Christensen da aldrig gifte sig. Ser han sig ikke om efter Kone?

— Jo, han gør, men de Kvinder, han ser sig om efter, de ser sig ikke om efter ham!

Stemmer ikke.

Kassereren: Vil Hr. Direktøren have Kassen, medens jeg gaar ud og stemmer?

Direktøren: Nej, tag De kun Kassen med, Mortensen, den kan godt trænge til at stemme en Gang imellem!

Praktisk.

— Hvad er den af? *Du* drikker Kaffe og *din Kone* Øl!

— Ja, det er af praktiske Hensyn, for jeg kan ikke nøjes med *en* Bajer og min Kone ikke med *en* Kop Kaffe — og saa bytter vi!

Godt underrettet.

Landpostbudet (paa Postkontoret): Dette Brev til Jomfru Jespersen i Lilleby returneres — der var ikke en eneste Jomfru i Lilleby!

Hvad en Kvinde kan.

En Mand kan ikke gøre to Ting paa en Gang. Men en Kvinde kan gøre ti. En Kvinde kan paa samme Tid stege en Steg, se efter at Vællingen ikke koger over, og at Katten ikke drikker Fløden eller stjæler Kødet paa Køkkenbordet, klæde den lille paa og dække Frokostbord, koge Æg, røre i Vællingen og give Ordrer til Mælkemanden, sende Pigen i Byen, give lille Kristian Klaps paa et dertil egnet Sted og kysse sin Mand til God Morgen, og alt gaar saa let for hende som en Leg!

Tivoli-Musikere.

Tegning af P. E. Johannessen.

Tubaist August Petersen.

Nitter.

To Søndagsjægere er paa Harejagt og pludselig viser der sig en Hare. Den ene Skytte griber ivrigt Geværet, hvad der faar den anden til at dække sig bag en Vejsten. Skuddet gaar af mod Stenen, Haren flygter uskadt. Saa stikker Jægeren Hovedet op fra Dækstillingen og siger —: Skal Du skyde paa Folk, din Hornfisk!

Kollegaen udbryder —: Hva' — traf jeg ikke Dig heller!!

Hensynsfuld.

Dommeren: Hvorfor gik De paa Strømpefødder, naar De havde lovligt Ærinde i Huset?

Tyven: Jo, jeg skal sige Dem, Hr. Dommer, jeg havde hørt, at der laa Syge i Huset!

Enten — Eller.

Konen: Skal vi ha' Svin i Aar?

Manden: Nej, Sommergæster. Det betaler sig bedre.

Ukendte Historier om kendte Navne.

II

Da Hjalmar Schønfeldt købte Haar.

Hjalmar Schønfeldt er en af Provinsens gemytligste Skuespillere og der tillægges ham en utrolig Bunke grinagtige Historier, med hvor lidt eller megen Ret maa H. S. selv afgøre. — Her er i al Fald en af dem:

En Dag kom Schønfeldt ind paa en Barberstue i en østjydsk Købstad. Der laa fuldt af afklippet Haar paa Gulvet.

»Hvad bruger De alt det Haar til?« spurgte Schønfeldt Barberen.

»Det smider vi selvfølgelig paa Møddingen!«

»Det er min Sandten Synd — der kan jo laves nogle dejlige Parykker af det,« sagde Schønfeldt.

»Hvad kan der?« spurgte Barberen forbavset.

»Laves Parykker! — Jeg bruger f. Ex. aldrig andre Parykker end dem, jeg har lavet af Haar, som jeg køber paa Barberstuerne,« sagde Schønfeldt meget alvorligt.

Den ædle Haarkunstner spekulerede stærkt paa den, og da Schønfeldt skulde gaa, sagde han:

»Undskyld — hvis jeg samler det afklippede Haar, vil De saa købe det?«

»Selvfølgelig — jeg køber hele Pibetøjet,« sagde Schønfeldt og gik.

Et halvt Aars Tid efter kom Selskabet atter til Byen og Schønfeldt sad ved sin Middag paa Hotellet, da Barbermesteren traadte ind, glad og smilende.

»Ja, nu har jeg en hel Bunke Haar til Dem, Hr. Schønfeldt!«

»Hvadbehager?« S. havde glemt Historien og begyndte at spekulere.

»Jo — De sagde, at De købte Haar til Parykker!«

»Aah — ja, det er rigtig!« — Der gik et Lys op for S. — »Maa jeg se paa Varerne?«

»S'gærne!« Barberen løb ud og kom tilbage med en stor Sæk helt fuldtstoppet med Haar. »Værs'artig!«

Schønfeldt kiggede lidt i Sækken.

»Ja, det er storartet!« sagde han, »men det er jo blandet — det duer ikke. De maa først sortere det — brunt for sig — sort for sig — rødt for sig o. s. v. Naar De har sorteret det rigtigt, vil jeg gærne have hele Rapsen — men ikke før!«

Hvad Barbereren sagde, melder Historien ikke noget om.

Orla Bock.

KAN DE TEGNE?

»Ravnen« har anmodet en Del af vore bekendteste Mænd om at forsøge sig som Tegnekunstnere, og vi offentliggør efterhaanden de mere end pragtfulde Resultater, som morer den hele By og det meste af Landet.

Følgende Herrer har indtil Dato bidraget:

I Nr. 18: Forfatteren **Martin Andersen Nexø,** Komponisten **Fini Henriques,** Skuespiller **Robert Neiiendam,** Teaterdirektør **Victor Wulff.** I Nr. 19: Tivolis Direktør, Arkitekt **Arne-Petersen,** Skuespiller **Vilhelm Birch** (Kasino), Skuespiller **Emil Helsengren** (Folketeatret), Forfatteren **Louis Levy.** I Nr. 20: Skuespiller **William Bewer** (Folketeatret), Ritmester **Clauson Kaas,** Skuespiller **Sophus Erharth,** Forfatteren **Johan Skjoldborg.** I Nr. 21: Forfatteren **Thorkil Barfod,** Solodanser **Richard Jensen** (Det kgl. Teater), Forfatteren **Julius Magnussen,** Skuespiller **Viggo Wendrich** (Tivoli). I Nr. 22: Fhv. Luftskipper **Lauritz Johansen,** Fodboldspilleren **Sophus Nielsen** (»Frem«), Skuespiller **Lauritz Olsen** (Scala) og Skuespiller **Holger Petersen** (»Gissemann«, Nørrebros Teater).

I dette Numer vil man — paa 4de Side — finde Tegninger af: Direktør **Lorry Fejlberg,** Skuespiller **Bertel Krause** (Dagmarteatret), Folketingsmand **A. C. Meyer** og Skuespiller **Oscar Stribolt** (Scala).

Næste Gang tegner: Komponisten **Olfert Jespersen,** Komponisten **Charles Kjerulf,** Direktør **Knud Lumbye** (Teatersalen, Tivoli) og Forfatteren **Frederik Skousbo.**

Wilhelm. Af Guds Naade Fyrste over Albanien.

Tegning af OLUF NIELSEN.

Krigsguden: Hold nu godt fast i Tronen, Wilhelm! Ved min og Stormagternes Hjælp slipper Du vel nok over det!

AALBORG OG A. BRØNDUM & SØN'S AKVAVITTER.

AF **A. C. MEYER.**

Det er virkelig saa kønt, at man ikke forstaar, hvorledes man, Tider efter, kan smile overbærende ad sig selv. Og kan man i helt normal Tilstand forstaa, at en Yngling efter en saadan Stund i en Majaften kan vandre til samme Sted, overladt ganske ene til sig selv, standse ved Stedet og sige: Aa Gud, dér stod hun!

Sagen var nu den, at Bygmesterens meget myndige Frue havde opdaget en vis Uro hos den unge Pige. Det kom til et Forhør. Og da jeg den derefter følgende Aften spadserede over Glaciet for at faa en Hilsen fra den Elskede, dukkede Fruen op bag Vindueskarmen og hilste i Vikariat for Lysalfen. Det var med de venlige Ord: »Hold Du bare Øjnene hos Dig selv, min Dreng!«

En Drømmeverden styrtede i Grus, saa jeg var nær ved at snuble i dens Brokker. Og saa Tiltalen »Dreng«! Er der noget, der kan fornærme en 16—18aarig, saa er det at blive kaldt »Dreng«. Var jeg maaske ikke 68½ Tomme høj, bred over Brystet og med et Par solide Smedenæver. Aa, lille Frue, det burde De aldrig have sagt!

Men fra den Dag var Idyllen borte. Vemod sænkede sig med en regnfuld Sommer over den skønne Natur.

Jeg søgte min Trøst i Oehlenschläger, Heiberg, Hertz, Hauch og andre gamle Klassikere, og jeg skrev Vers til »Søndagsposten«, fordi det lettede, Vers om Solnedgang og Maaneskin og gækkede Drømme. Jeg mindes tydeligt Linjerne:

Nattergalens Toner lyde
i den stille, klare Nat,
men kan ej mit Hjærte fryde,
jeg er ene og forladt.

Aa, Herregud, ja!

Men under alt dette syslede Tanken stærkere og stærkere med det sociale Kampgny. Jeg har den stærkeste Erindring om, hvilken Virkning Holger Drachmanns Digte øvede paa mit Sind, f. Eks. Digtet »Da Taagen sænked sig«, hvis Slutningslinjer lyder:

Jeg lytter. Stemmen lyde mig i Møde;
jeg spørger bævende. Og Svaret gjalder:
Du lever jo: tænk ej paa os; tag fat!

Hvorfor saa drømme sin Ungdom helt væk i Romantikens Verden? Jeg lod Oehlenschläger ligge og læste videre i Drachmanns Poesier. Mere endnu end den store Deklamationspathos i »Engelske Socialister«, som »Socialisten« i Halvfjerdsernes første Aar havde aftrykt med Forfatterens Tilladelse, følte jeg mig grebet af »Misericordias« angstfulde Strofer om Livet i det forkomne Proletariat eller af »Vaabensmedens« frejdige Opsang:

Fra Morg'nen gryr
til Lyset flyr
og Nætterne med om fornødent,
saa frejdig og glad
sit Smedekvad
han synger og slaar ufortrødent,
han slaar med sin Hammer,
han svinger sin Tang
han gløder i Essen den kolde Stang,
han hærder i Kølevandet
det Staal, som skal klinge ved Kæmpeklang
og svinges i Kampen for Landet.

Dette var da en Opsang for et ungt Hjærte. Og jeg var selv Smed! Skulde det nogensinde lykkes mig at svinge Staalet i Kampen for Landet?

Læretiden var ved at glide ud. Forholdene paa Værkstedet havde ordnet sig under en ny Værkførers Ledelse, og Gavtyvestregerne var helt undertrykte til Fordel for Alvor i Arbejdet. Luften var ladet med Organisation og Socialisme, Louis Pio vendte tilbage fra Fængslet paa Vridsløse, og jeg regnede mig blandt hans nærmeste Beundrere, havde end mere, skønt endnu Læredreng, sendt Bidrag til »Social-Demokraten«, som siden 1875 var en stadig Gæst i mit Hjem.

Og saa oprandt den Dag, da jeg var færdig med Læretiden og traadte ind i Rækken blandt de hærdede Svende.

»Smede- og Maskinarbejdernes Fagforening« havde Lokale i et Sidehus paa Købmagergade 52. »Den lueforgyldte« og andre af Værkstedets Arbejdere indførte mig i Fagforeningen kort efter, at jeg var udlært.

Der er meget underligt i Overgangen fra Dreng til Svend. Straks ved min Entré i Lokalet blev jeg modtaget af Bestyrelsens gamle Skæggebasser med et »Velkommen i vor Kreds!« Og saa sagde man Du til mig, hvad jeg dog ikke tog fortrydeligt op men alligevel misforstod, for da jeg sagde »De«, blev jeg gjort opmærksom paa, at »i Fagforeningen er vi alle Dus«. Saa maatte jeg, den 18-aarige, da gøre mig Umage for at staa paa lige Fod med disse gamle Svende, Lavstidens Epigoner. Jeg mindes tydeligt flere af dem. Der var f. Eks. J. C. Hansen fra Jernbanen, en veltalende Mand med Fynboens Livlighed, endvidere den høje Pflug, en kraftfuld Smedesvend og en meget intelligent Arbejder, som bl. a. skrev Sange, af hvilke en blev sunget ved Arbejdernes Grundlovsfest og senere optoges i Socialdemokratiets Sangbog.

Fortsættelse: **Jeg holder mit første Foredrag. — Fru Pios Tak. — Et Besøg hos Louis Pio. — En dejlig Cigar. — Lyssky og hemmelighedsfuld. — Flugten til Amerika. —**

HANSONS STEMPELFABRIK TF. 354 · NY ØSTERGADE 2. MÆRKEPLADER
Signeter, Dørplader, Haandtrykkerier, Brændejern, Numeratører, Perforérer.

M. Thomsens Bogbinderi,
Aarhus, anbefales.
Telefon 2065.

MULLERS HOTEL
(L. PRÆSTMARK).
Café, Restaurant og Billard.
Telefon 3558.
Diner à 1 Kr. o Middag à 50 Øre.
Nørre Farimagsgade 55.

Hygiejne, Sygepleje, Toilet og Barber Artikler.
Illustreret Katalog tilsendes m. 10 Øre t. Porto
Forretningen grundlagt 1900.
Depotet „DISKRET“
Afd. R., Prinsessegade 49, Kbh. C.

Arbejdernes Forsamlingsbygning, Aarhus.
Store og smaa Lokaler til Selskaber og Foreninger.
Restauration. Billardsalon. Telefon 2728.
S. M. Mikkelsen.

Telf. 4876 og 10424.

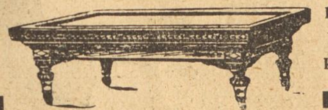

Forlang Illustr. Katalog.

Karambol-, Bord- og Karoline-
Billards
i Ima Kvaliteter og nøjagtig Udførelse. 10 Aars Garanti. Et Lager paa 30 nye og brugte Billarder er udstillet i mine Fabriks- og Lagerrum. De sælges billigt mod Kontant, men udlejes ogsaa med Køberet, eller sælges paa moderate Betalingsbetingelser. — Elfenbens- og Imitations-Baller. Alle Rekvisitter.
R. Laursen (tidl. Winthers) **Billardfabrik**
Classensgade 7, Kjøbenhavn.

Villaby ved Emdrup.
Et Areal ved **Emdrupvej** sælges i Parceller paa 1400 à 1500 Kv. Al. **Billig Pris og lille Udbetaling** (1/10). Bebyggelse kan finde Sted straks. Ingen Udgifter til Vejanlæg. — Paavisning af **Jordbruger Røpke**, Villa »Kirstine« ved Krematoriet, Tlf. Søborg 132.
Nærmere ved **Overretssagfører Axel Guthmann, Vestervoldgade 96.**

Mælkeriet Enigheden.
Telefoner 2146 & 6270.
Vore 54 Vogne kører overalt i Byen.

GEORG C. MØLLERS EFLGR.
HOVEDKONTOR: Vimmelskaftet Nr. 42, 2. Sal. (Yorks Passage.)
Telefoner: 913, 1124, 7980, 3313.
LAGER: Badstuestræde 9—11. Fiolstræde 12—14. Kongens Nytorv 8.
Vinkyperens Telefon: 6351. Byen 1722 x.

„Blomsterbazaren“
Nørrebrogade 207 o Tlf. Taga 205
Smagfulde Kranse og Buketter sendes overalt i Byen
Specialitet: Foreningskranse.
Prompte Ekspedition.
Ærb. ***E. Rosendal***

Glem ikke at se til Dyrene!

Wilsons Gummivarelager
12, Gothersgade 12.
Alle Sygepl.-Artikl. sendes mod Efterkrav. Ill. Katalog

Tandlæge Edv. Møller,
Købmagergade 30, 2.
udfører enhver Tandbehandling til smaa Priser. Samvittighedsfuldt Arbejde. Bedøvelse hele Dagen. Konsultationstid 10—3½, 6—7 Eftm. og 10½—12 Søndag Telefon 8 181

Brug
Worning & Petersens
Xeroform-Sæbe
faas overalt
à 25 Øre pr. Stk.

Prøv
vort udmærkede
Sødmælks Franskbrød.
Pris
10 Øre.
Faas hos vore Forhandlere.

Udgaar hver Torsdag. Abonnementspris: 1 Kr. 25 Øre Kvartalet, 10 Øre om Ugen. Abonnement kan tegnes i København i Nørre Farimagsgade 49, Stuen, og i Provinserne paa samtlige Postkontorer og hos Boghandlerne. Annoncer modtages paa Kontoret. Nørre Farimagsgade 49, Stuen. Telefoner Central 1395 og 7495. Udgivet af socialdemokratiske Foreninger. Clichéer ved H. Matzens Reproduktionsanstalt.
F. E. BORDING KØBENHAVN.

Maa jeg se Deres Ben, Frøken? (Frit efter *Caïhala.*)

Tegning af Osvald Jensen.

RAVNEN

Nr. 24. Torsdag den 11. Juni 1914

Det lader alligevel til, at Danskerne *kan* finde Vej til Malmøudstillingen — trods den vanskelige og ukendte Sørejse. I Gaar opdagede man i hvert Fald paa den baltiske Udstilling *en Dansker*, som vakte uhyre Opsigt.

Tegning af Emil Poulsen.

Där är een därinna!!

Bryggeriet Phønix

Prisliste:

Pr. enkelte Flasker:		Pr. Dusin:	
Porter	16 Øre	12/2 Dobbeltøl	96 Øre
Pilsner en gros	11 »	1 Dus. Prima	108 »
Lagerøl —	11 »	1 » Hvidtøl I	96 »
Skattefri	10 »	1 » Hvidtøl II	84 »
Dansk Sodavand	4 »	1 » Skibsøl I	96 »
Citron —	5 »	1 » Skibsøl II	84 »
Fineste Maltekstrakt	18 »	12/2 Skibsøl	60 »
Kraftøl	12 »	12/2 Hvidtøl	60 »

Bestillinger modtages ved Vognene eller hos
Bryggeriets Agenter samt paa Bryggeriet.

Valby Langgade 75. Telefon 3968. — Lyngby 235.

Forsamlingsbygningen
Rømersgade 22.
Telf. 1310. *Chr. Jensen.*

Forsamlingsbygningen
Koldinggade 4.
Telf. Øbro 1132. *Joh. Olsen.*

AFBETALING

CARL JACOBSEN & CO.
Nørrefarimagsgade 64.

Nørre Central Café
(Nørrebros Runddel).
Koncertsal og Billardsalon.
3 Billards.
Hyggelige Selskabslokaler.
Telf. 7476. M. C. ANDRESEN

A. C. NIELSENS
Bogbinderi og Kontrolbogsfabrik.
SPECIALITET: Gummiering og Lakering samt Paasætning af Bliklister paa Plakater.
Adelgade 31, 1. Bagb.
Telefon Palæ 2056.

Tivoli.
Sommersæson fra 8. Maj til 13. September 1914.
Hver Aften: Store Koncerter i Koncertsalen, Harmoniorkesteret og Promenadeorkesteret. Hver Uge Solist- og Symfoni Koncerter. — Operetter, Vaudeviller, Farcer og Revy i Teatersalen. — Artistforestillinger paa Kunstnerplænen. — Pantomimer.
Hver Søn- og Helligdag: Stor Fest med Illumination og Fyrværkeri. Nye Festarrangementer med Dans og Konfetti Talrige Forlystelser, Karusseller, »Muntre Hjul«, »Luna-Ballon«, Rutschbaner, Skydebaner, Boldspil o. s. v.
Entré 50 Øre for Voxne. 25 Øre for Børn.
Abonnementskort: 12 Kr. for en Voxen, 6 Kr. for et Barn (under 12 Aar).

„Francais" Gummilageret i København
Forsender Hygiejne-Gummi og alle Sygepleje Artikler.
Den bedste Moderspøjte faas 16, Lille Kongensgade 16, ved Kongens Nytorv.

P. A. Fischer's
Farve- og Fernisfabrik.
Stengade 10—12. Telefon 952.
Detailsalg af alle Malervarer færdige til Brug, til Dagens billigste Priser.

Yale Laase & Nøgler Ny Østergade 2.

Aarsag og Virkning.

Læreren: Kan Søren sige mig, hvad „Jeg elsker“ hedder i Fremtid?

Søren: Jeg gifter mig!

Smalkost.

Grossereren: (som har udbetalt sin Kontordame Maanedsgage med et Par smudsige Pengesedler) — De er vel ikke bange for Bakterier, Frøken?

Frøkenen: Aa nej, der kan i hvert Fald ikke leve mange Bakterier paa den Gage!

Godt Udbytte.

To Kroner for en Middag er i Grunden mange Penge, men naar jeg betænker, at jeg har brændt Hul paa Dugen, slaaet et Glas i Stykker, spildt Smør paa Tæppet og sprængt et Stolesæde — — saa er det egentlig ikke formeget!

Uha!

Jeg har kendt en lærd Professor, der var saa distrait, at han raabte „Kom ind“, naar han bankede sin Pibe ud.

Av!

— Jeg diskuterer aldrig med en Idiot.

— Nej, naturligvis. De og han vilde jo altid blive enige!

Tivoli-Musikere.

Tegning af P. E. Johannessen.

Oboist Johannes Bruce.

Tegning af Hp. Hansen.

Professor Vald. Vedel.

Vore lærde Mænd.

Vald. Vedel — der til Efterretning for dem, som ikke ved det, er Professor i almindelig d. v. s. nærmest udenlandsk Litteraturhistorie — har alle sine Dage været en sær Fisk. Man har aldrig vidst, *hvor* man havde ham. Han begyndte som Jurist, men sprang derfra over i Litteraturen; her forsøgte han sig først som Digter og blev senere Historiker og nu allersenest Kritiker og Anmelder. I sin Ungdom var han begejstret for Fremskridt og for Brandes — efterhaanden gled han mere og mere over til Konservatismen, og nu er han — Herren han Gud hjælpe os alle — endt med offentlig at omfavne Paludan (!), holde Patriottaler paa Skamlingsbanken (!!) og skrive i Nationaltidende (!!!). Næste Avancement bliver vel Ridderkorset og Ansættelse ved »Tante Berling«.

Som Universitetslærer er Vedel morderlig flink og (om mulig) endnu mere elsket af Studenterne end selveste Vilh. Andersen, og det vil sige en gød Portion. I sin Undervisning har han dog en Akilleshæl: han er i Udtalen af fremmede Sprog ikke til mere end højst tg. Citerer han *Goethe*, lyder det nærmest som Malebarisk, læser han op af *Molière*, klinger det som Mesopotamisk, og *Shakespeare* gengiver han i et Sprog, ingen dødelig kan hitte ud af hvad er. Sikken et Guds Held, at Fransk og Tysk og Engelsk er *levende* Sprog — hørte de til de *døde*, vilde de vende sig utallige Gange i deres respektive Grave — naar Vedel radbrækkede dem!

Arbejdernes Livsforsikring,

Sygekassernes og Fagforeningernes kooperative Forsikringsselskab.
Statsanerkendt.
Dosseringen 4.

Den gaadefulde Kvinde.

En Kærlighedsroman.

(Illustreret af Harriet Fischer-Clausen.)

Jeg skrev til Major Donthorne paa Varneck Hall, hvor Mrs. Catherick havde tjent nogle Aar før sit Ægteskab, og fik ogsaa Svar fra ham. Det gik ud paa, at »den afdøde Sir Percival Glyde til Blackwater Park« aldrig havde sat sin Fod i Varneck Hall.

Derimod havde »den afdøde Mr. Philipp Fairlie til Limmeridge House« i tidligere Tid været Major Donthornes intime Ven. Og efter at have undersøgt gamle Breve og Papirer kunde Major Donthorne med Bestemthed erklære, at Mr. Philipp Fairlie i August Maaned 1826 havde besøgt Varneck Hall for at gaa paa Jagt, og at Besøget havde strakt sig over tre Maaneder.

Denne Meddelelse førte Marianne og mig til en bestemt Slutning. Anna Catherick var født i Juni 1827 og havde lignet Laura som det ene Æg det andet, ligesom denne sidste var sin Faders udtrykte Billede. Naar hertil kom, at de ogsaa havde mange Karaktertræk fælles, ja, var der saa Tvivl mulig?

Endelig turde jeg haabe paa, at faa Fred for Kvinden i Hvidt. —

XVI

Fire Maaneder var gaaet. April kom — Foraarets Maaned.

Lauras Tilstand havde nu bedret sig betydeligt under Indflydelse af det nye Liv hun førte. Hun saa friskere ud, og det Udtryk af Mildhed, som tidligere havde hvilet over hendes Ansigt, var nu atter vendt tilbage. Gennem omhyggelige Iagttagelser konstaterede jeg kun én alvorlig Følge af det skændige Komplot imod hende: Erindringen om det, der skete fra det Øjeblik hun forlod Blackwater Park, til vi mødtes paa Limmeridge Kirkegaard, var fuldstændig forsvunden. —

Ellers var hun næsten som i gamle Dage. Vor Optræden overfor hinanden havde skiftet Karakter. Vore Hænder begyndte igen at skælve, naar vi mødtes. Vi saa sjældent længe paa hinanden, undtagen Marianne var tilstede. Kom jeg tilfældigt til at berøre hende, slog mit Hjærte hurtigere — jeg saa Rødmen stige op i hendes Kinder, som i hine lykkelige Dage i Cumberland.

Omsider løstes mit Tungebaand overfor Marianne.

»Saafremt jeg nu skal optage Kampen med Fosco, maa det være i Egenskab af Lauras Mand,« sagde jeg. »Er Du enig med mig heri, Marianne?«

»Fuldkommen.«

»Jeg vil ikke tale om mine Følelser,« fortsatte jeg; »jeg skal ikke paaberaabe mig den Kærlighed, der holdt sig uforandret trods alle Trængsler. Kun for Lauras egen Skyld maa jeg forlange, at hun bliver min Hustru — for at jeg skal kunne aftvinge Fosco en Tilstaaelse. — Har Du ellers tænkt over Tingene, Marianne?«

»Ja, men jeg har ikke fundet Udveje.«

»Vi kunde, nu da hun atter ligner sig selv, tage til Limmeridge og haabe paa, at Beboerne og Skolebørnene genkender hende. Vi kan anstille Forsøg med hendes Haandskrift. Men vil alt dette overbevise Mr. Fairlie, saa at han, tiltrods for Tantens og Lægens Udsagn, atter tager hende til sig? — hun er jo desværre ude af Stand til at understøtte sin Sag, eftersom hun har glemt alt, hvad der tildrog sig med hende i London?«

»Du har Ret, Walter, det er haabløst at tage til Limmeridge.«

»Vi kan altsaa kun bygge vort Haab paa Datoen. Thi jeg er stadig fast overtydet om, at der er en Uoverensstemmelse mellem Datoen for Lauras Rejse til London og Dateringen paa Dødsattesten. Her er vor Modstanders svage Punkt. Kan vi faa Klarhed paa det, er han fældet. —

Om Eftermiddagen talte jeg med Laura . . . . otte Dage efter var vi Mand og Hustru.

XVII

Vi var naaet til Begyndelsen af Maj Maaned, og Foscos Lejemaal i St. Johns Wood var ved at udløbe. Saafremt han fornyede det, vilde han ikke undslippe mig. Skulde han imidlertid tænke paa, at forlade England, var der ingen Tid at spilde.

Allerførst maatte jeg skaffe mig nogle Oplysninger om hans Fortid. Denne havde hidtil været uigennemtrængelig.

Jeg mindedes Mariannes Dagbog, hvor der havde staaet noget om, at han i Aarevis ikke havde været hjemme i sit Fædreland og at han modtog Breve med alle mulige Slags Poststempler, og forsynede med officielle Segl.

Skulde han være Spion?

Det Aar, hvori vi befandt os, afholdtes netop den store Industriudstilling i Krystalpaladset. Udlændinge i stort Antal var ankomne til England, hvorimellem hemmelige Agenter fra Alverdens Lande. Fosco hørte sikkert ikke til den almindelige Klasse Spioner, hans Dannelse og Kundskaber tydede paa, at han indtog en Slags officiel Stilling, at han var Leder for sit Lands hemmelige Agenter i England.

Var disse mine Formodninger rigtige, turde Foscos Stilling ikke være saa uangribelig, som jeg hidtil havde troet. Men hvor skulde jeg henvende mig for at faa noget mere at vide om denne Mand, end jeg allerede vidste?

Da faldt det mig ind, at Professor Pesca, Foscos Landsmand, maaske kunde hjælpe mig. Jeg har kun omtalt ham en Gang i Begyndelsen af Fortællingen, eftersom han intet havde at gøre med denne Historie. Jeg har derfor ikke berettet om den Trøst han ydede mig, da jeg efter min pludselige Tilbagerejse fra Limmeridge gensaa ham, og om den Venlighed og Elskværdighed han senere lagde for Dagen overfor mig. Dog skønt jeg vidste, at jeg i et og alt kunde regne med ham, var jeg ligesaa fast overtydet om, at han paa dette Punkt vilde være forsigtig. Jeg handlede derfor foreløbig paa egen Haand.

En Dag begav jeg mig ud til Forest Road. Det var usædvanlig smukt Vejr, saa jeg antog, at Fosco vilde lade sig lokke udenfor. Jeg kunde ikke befrygte, at han vilde kende mig, da jeg havde forandret mig en Del siden sidst han saa mig.

Ingen lod sig se ved Vinduerne. Jeg drejede om ad en lille Sidegade og kiggede over Havemuren. Heller ikke nu fik jeg Øje paa nogen; men jeg hørte en Kvidren og Syngen af Fugle og derefter en dyb, gennemtrængende Stemme.

Nu blev Gadedøren aabnet og Fosco traadte ud. Han skraaede over Vejen og tog Retning mod Regents Park. Jeg fulgte ham.

Han slentrede afsted som en sorgløs Yngling med Hatten paa Snurr og svingende sin Stok. Da vi naaede Oxford Street, traadte han ind i en lille Optikerbutik. Lidt efter kom han ud med en Kikkert i Haanden. Han anraabte nu en Kabriolet og bad Kusken køre til Operaens Billetkontor.

Nu vidste jeg nok. Jeg henvendte mig straks til en Dekorationsmaler ved Teatret, som jeg kendte, og bad ham

skaffe mig to Billetter til Aftenforestillingen. Nu var der en Chance for at erfare, hvorvidt Pesca kendte sin Landsmand eller ikke.

Resultatet er hurtigt fortalt.

Pesca kendte ikke Fosco, da han saa ham i Teatret, hvorimod Fosco forfærdedes ved Synet af min Ven og forlod Forestillingen.

Ligeledes maa jeg fortælle, at en ung Herre med et Ar paa venstre Kind meget interesseret fulgte denne Scene.

Nu maatte jeg altsaa have en Forklaring af Pesca. Paa mine indtrængende Forestillinger røbede han da ogsaa, at han tilhørte et hemmeligt politisk Selskab. Ethvert Medlem havde en lille Tatovering paa Armen. Medlemmerne indbyrdes kendte ikke hverandre, kun Præsidenten og hans Sekretær var kendte af alle Medlemmerne. Forræderi medførte Døden.

Pesca var i en yngre Alder traadt ind i Forbundet, og kunde ikke mere træde tilbage. Da et Mord, ogsaa et politisk, af ganske Hjerte var ham imod, bad han mig ikke give ham nogensomhelst Meddelelse om Fosco, for at han kunde slippe for ethvert Ansvar. —

Jeg var nu overbevist om, at Fosco var Forræder, og at han i Pesca havde genkendt Selskabets Sekretær.

Min egen Stilling var ogsaa klar. Saasnart Fosco fik Færten af, at jeg havde Anelse om de rette Forhold, vilde han slaa mig ned uden Barmhjertighed.

XVIII

Da jeg naaede hjem paa mit Værelse, skrev jeg følgende Brev til Pesca:

»Den Mand, som jeg viste Dig i Operaen, er Medlem af Forbundet og Forræder mod samme. Overtyd Dig straks om Sandheden af denne Paastand. Du kender det Navn, han lever under i England. Jeg besværger Dig ved det Venskab, Du nærer for mig: slaa ned paa ham uden Tøven!«

Udenpaa skrev jeg følgende: »Aabn ikke dette Brev før imorgen tidlig Klokken ni, medmindre Du hører fra mig forinden.« —

At det laa i Pescas Magt, at hindre Fosco i at undvige, tvivlede jeg intet Øjeblik om. Den paafaldende Iver, hvormed han udtrykte Ønsket om at blive holdt i Uvidenhed om Foscos Identitet, forraadte tydeligt, at han besad Midler til at haandhæve det hemmelige Forbunds Diciplin, men at hans medførte Godmodighed her holdt ham tilbage.

Nu skulde jeg altsaa have Brevet afsted. Jeg paalagde min Værts Søn at besørge det. Han skulde tage en Fiakre og bringe et Par Linier med tilbage fra Pesca om, at han havde modtaget Skrivelsen; Fiakren skulde Drengen lade vente nedenfor; jeg kunde saa benytte den til Sir Johns Wood. —

Da Drengen var borte, ordnede jeg mine Papirer, jeg maatte jo være forberedt paa det værste. Derefter gik jeg ned til Damerne.

Mariannes skarpe Blik opdagede straks, at jeg havde noget for, men hun sagde intet, for ikke at skræmme Laura. Nu kom Drengen tilbage med Fiakren; jeg kyssede ømt min Hustru og gik ned i Forstuen, hvor jeg læste Svaret fra Pesca.

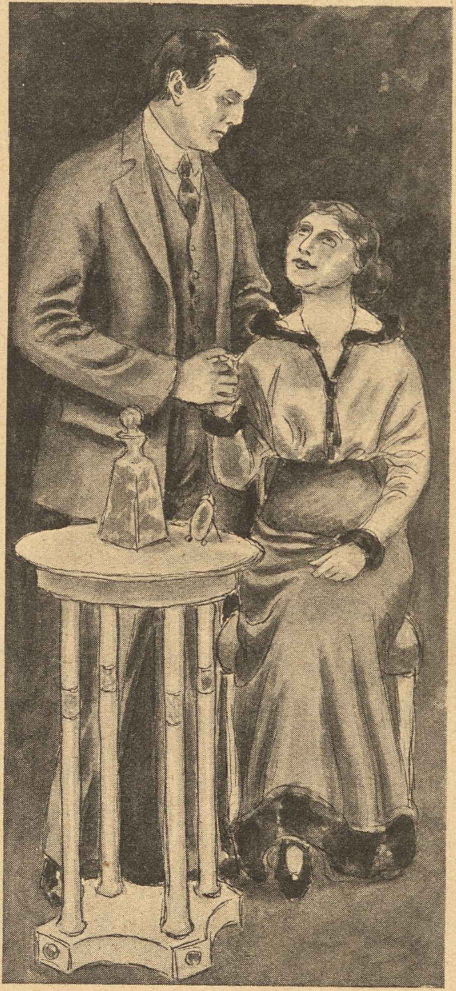

Vore Hænder begyndte igen at skælve, naar de mødtes.

Det lød:

»Modtaget dit Brev. Ser jeg Dig ikke inden opgivne Klokkeslet, bryder jeg Konvolutten.«

Nu kom Marianne ned til mig. Hun greb min Haand og saa fast paa mig.

»Iaften vil Du forsøge den sidste Chance, ikkesandt?« spurgte hun.

»Ja,« svarede jeg.

»Gaa ikke alene! For Guds Skyld, gaa ikke alene! Lad mig følge Dig!«

Jeg greb hende i Armen.

»Saafremt Du virkelig vil hjælpe mig,« sagde jeg, »saa bliv her og sov i Lauras Værelse. Ellers vil jeg blot være ængstelig for Jer begge to.«

Jeg afventede ikke hendes Svar, men sprang ind i Vognen.

»Forest Road, St. Johns Wood,« raabte jeg til Kusken. »Dobbelt Takst, hvis vi naar derhen paa et Kvarter!«

Et Stykke borte fra Foscos Villa lod jeg Kusken holde og sprang ud.

Som jeg naaede Havedøren, saa jeg en Mand nærme sig Huset fra den anden Side. Jeg genkendte øjeblikkelig den blonde Udlænding med Arret. Han sagde intet, men fortsatte sin Vej.

Jeg ringede paa — Klokken var da tyve Minutter over elleve.

Medens jeg ventede, fremtog jeg et Kort og skrev under mit Navn »i et vigtigt Anliggende«.

Pigen modtog det tøvende og fjernede sig langsomt.

Lidt efter kom hun tilbage og spurgte fra sin Herre, hvad jeg vilde ham.

»Sig ham, at det kan jeg kun meddele ham selv.«

Nu bad hun mig træde ind.

XIX

Der brændte ingen Lampe i Korridoren; men i det matte Skær fra det Lys, som Pigen havde medbragt fra Køkkenet, fik jeg Øje paa en ældre Dame, som lydløst forlod et Sideværelse. Hun tilkastede mig et Slangeblik, men mælede intet. Det maatte være Fruen.

Pigen førte mig ind i det Værelse, som Fosco lige havde forladt — her stod jeg lige overfor min Modstander.

Hans Ansigt bar Spor af den Sindsbevægelse, han havde gennemgaaet i Operaen. Hans tykke Kinder hang slappe ned, hans kolde graa Øjne var rettede paa mig med stjaalen Mistænksomhed, og hans Stemme dirrede, da han med tilkæmpet Høflighed bad mig tage Plads.

»Det er nok et Held, at jeg endnu træffer Dem hjemme,« sagde jeg med et betegnende Blik paa tre Kofferter, som stod oppakkede i Stuen. »Jeg ser De ligger for Rejse.«

»Har Deres Anliggende noget med min Rejse at gøre?«

»Maaske lidt.«

»Ved De, hvor jeg rejser hen?«

»Nej, men jeg ved, hvorfor De rejser.«

Han sprang pludselig op, ilede forbi mig, aflaasede Døren og stak Nøglen i Lommen.

»De og jeg, Mr. Hartright,« sagde han, »kender jo af Omtale lidt til hinanden. Har De ikke faaet det Indtryk af mig, at jeg er ikke til at spøge med?«

(Fortsættes.)

Engelsk Spisestue som
Tegningen Kr. 425.

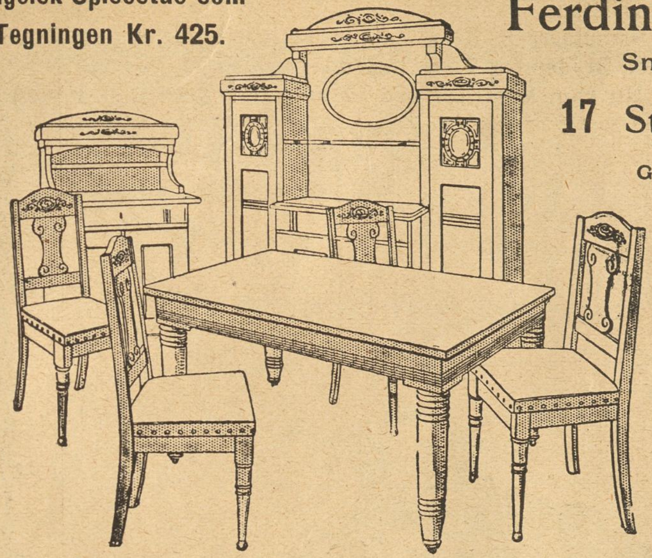

Ferdinand Olsen
Snedkermester.
17 Studiestræde 17
Grundlagt 1884.

Moderne
Møbler
til
Spisestuer
og
Soveværelser

Maanedlige Betalingsvilkaar til kontante Priser

THOMSENS MAGASINER
Elegante Kostumer
AFBETALING
NICOLAIGADE 13 · SLOTSGADE 3
RYESGADE 128 · KRISTHAVNS TORV 6

Vibe-Hastrups Læder-Creme gør
Fodtøjet blankt og bevarer Læderet.

Wilsons Gummivarelager
12, Gothersgade 12.
Alle Sygepl.-Artikl. sendes
mod Efterkrav. Ill. Katalog

Under Fanerne —

Tegning af Oluf Nielsen.

Maskinarbejder P. Petersen.

Formand for Jernbanens Haandværkersangforening »Heimdal«.

Soldaterkundskab.

(Mel.: Dannevang ved grønne Bred.)

Er Soldaten kundskabsri',
Eller maa han alting ane?
Kære, derfor prøver de
Manden en af Da'ne!
Til Examen møder han
Hos de strænge Militære,
For at de bevidne kan,
Om han har lidt »Pære«.

Kan han skelne A fra Ø,
Kan han lægge 6 til 18?
Kan han skelne Hav fra Sø,
Ja, og Dag fra Natten?
Vil man spørge Manden flot:
»3 til 17« — mon han svarer?
Eller vil han stamme blot:
»Daarlige Cigarer!«

Kender han en Autotax,
Eller gaar han om i Blinde?
Kan han skelne Byg fra Ax,
Skelne Mand fra Kvinde?
Kender han den hele Jord
Samt en Næsehornsbacille —
Staver han de fleste Ord
Samt Jordemo'er med »lille«?

Kan han skelne Sten fra Kork
Eller Fættere fra Svogre?
Tror han stadigvæk paa Stork,
Eller er han klog're?
Lad os se, hvordan det gaar,
Naar de ham nu overlæsser.
Jeg tør vædde — næste Aar
Bliver han Professor!

Robert Bly.

EUROPAS SMILEBAAND

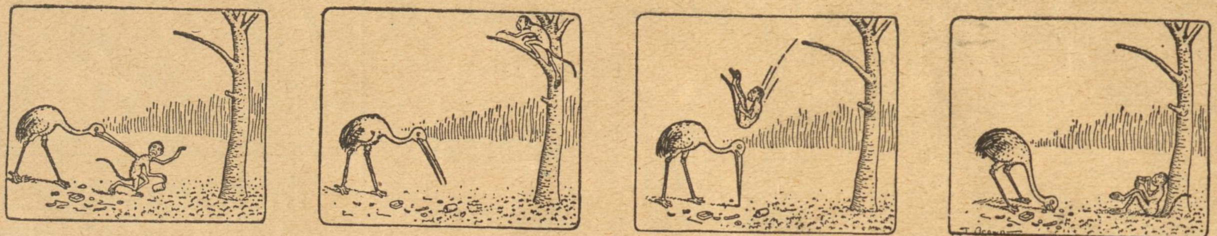

Abens Hævn! (»Life«.)

Landmanden, der har faaet sig en Hennesy Cognac (3 Stjærner):

— Ja, glasena ä små, men en liter ä alltid en liter!

(»Strix«.)

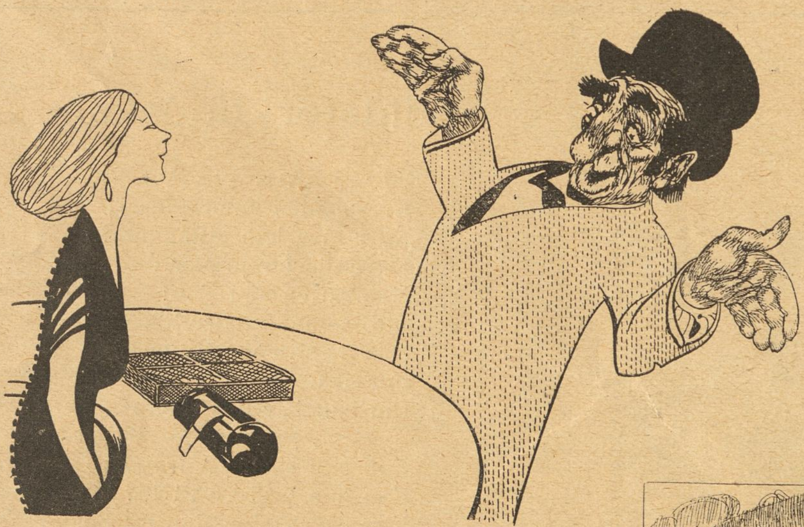

— Nu ska' väl direktör Japhitson köpa tolv badbiljetter på en gång, det blir ju mycket billigare!

— Åh bevare mik, vem kan väl vete, om man lever tolv år härefter! (»Kurre«.)

Drengen: Undskyld, Hr. Professor, kan De sige mig, hvad denne Plante hedder? (»Fliegende Blätter«.)

Den rejsende: De siger, at der ikke er flere Pladser paa Bænkene, men derovre sidder jo hele fire Par.

Konduktøren: Ja — men det er Folk paa Bryllupsrejse! (»Meggendorfer Blätter«.)

Af alle Shagtobakker er CREMO den bedste til Prisen.

Rød Indmad

»Grubleren«, Studie fra Glyptotekshaven.

[2]/6. Mange Kokke fordærver Maden, siger man for et gammelt Ord. Højre paa Frederiksberg har kun en Kock, men hvad han ganske alene kan fordærve for Partiet — — det er til at tage Servitut paa!

Soldater-Eksamen 1914.

»Her er et Par Spørgsmaal — ikke forleg'n»!
»Vel, Hr. Kaptajn!«

»Hvem kal Du dræbe, naar Stormænd det lyster?«
»Min Broder og Søster!«

»Hvad er den skønneste Løn for din Flid?«
»At bli' Invalid!«

»Til hvad skal vi bruge Landets Millioner?«
»Til flere Kanoner!«

— Jeg var forleden oppe i Forbrydermusæet og saa en Mængde underlige Gibsfigurer . . .

*Gibs*figurer! Nej Du ta'r Fejl! Det har været de gamle, stive Politiembedsmænd, der har siddet saa længe, at de er blevne ganske *forkalkede*.

Professor *Friedenreich*, der forleden Dag fyldte 60 Aar, er, trods sit mægtige Arbejde, ikke Spor af nervøs. Patienterne kan saaledes altid kende Professoren paa den rolige Gang.

— Men det er vist yderst sjældent, at Patienterne kan kende Professoren paa *»den urolige Gang«*.

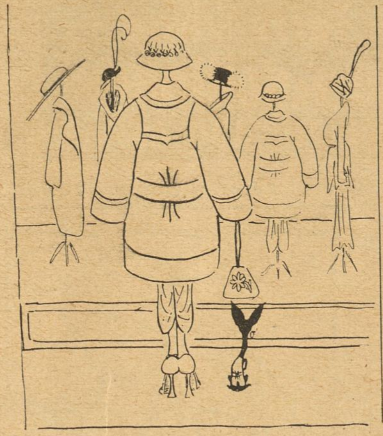

Modedamen —: Hvor Tøjet dog ser skrækkeligt ud, naar det hænger paa saadan et Stativ!

Forleden Dag kom en svensk Konsul hertil og købte for 35.000 Kr. Malerier paa Charlottenborg og for ½ Million paa den franske Udstilling. Nu viser det sig, at Manden ikke er rigtig klog.

— Jo, men hvad er det ogsaa for en Maner af Svenskerne at sende en Mand herover med *»en Streg!«*

— Værs'artig, mine Damer og Herrer! Her forevises den onde Skovrider *Westergaard*, som Pinsedag sultede 25.000 Mennesker og vil *jage* — Sangerinderne væk fra Bakken! Børn maa ikke overvære Forestillingen, da Skovrideren er farlig for de forhaandenværende Omgivelser, og »Kristelig Dagblad«s Abonnenter har gratis Adgang!

Den blaa Bog.

Barfod Thorkil, Forfatter, mild som en Melmand at se til, men snild som en Slange og staalsat som en Landsknægts Slagsværd. Har med et Par Pennestrøg distanceret Størstedelen af den skrivende danske Ungdom og vil sandsynligvis om nogle Aar tage Plads i den ledige Digtertronstol paa Bjærget.

Slog fornylig *helt* igennem med sin Bog »Den graa Silkesko« — en ikke daarlig turneret Vittighed for en Mand, der hedder *Barfod*.

Er iøvrigt en skattet Medarbejder ved *»Ravnen«*, hvis Læsere sikkert med stor Glæde nyder hans kraftige, formfuldendte Vers og muntre Fortællinger.

Arup blev dømt, og Sejr fik Weimann,
dansk Retfærdighed er jo bekendt —
dog fik Arup, før Sagen var endt,
gi'et Fabrikanten en ordentlig Begmand!

[3]/6. Højre er for hver Dag, der er gaaet siden Grundlovsforslagets Fremkomst, bleven mere og mere desperat, og i Dag kulminerede Galskaben, da hele Højre i sluttet Tog forlod Landstingssalen.

— Kun Skade, at Scheibelein ikke lever og var gaaet i Spidsen — saa havde vi haft hele Højres gamle — Grundlovslog!

3/6. Højre forlader Landstingssalen.

— Danmarks fineste Taffelvand —
Sct. Nicolaus-Kilde-Apollinaris!
faaes i enhver 1 Kl. Forretning. Telf. 390, Aarhus.

Depoter i 83 Byer! Hoveddepot i København. Telefon Central 1390.

Husk naar De kommer til Aarhus, at aflægge et Besøg i
Frederiksberg Folkelige Forsamlingsbygning.
Jægergaardsvej 44.
Stor skyggefuld Have med overdækket Veranda. Salonkeglebane. James Thompsen. B.

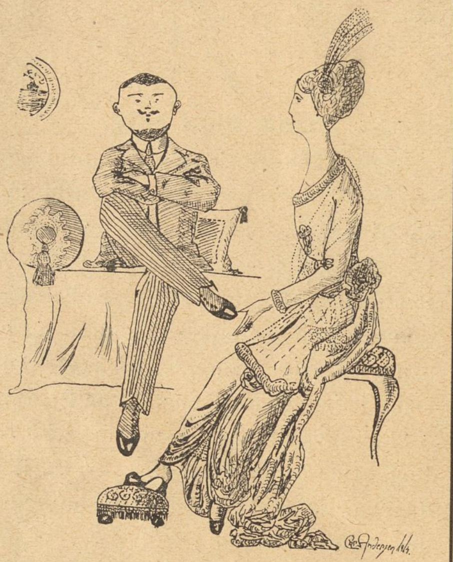

Han: Hvor De er bedaarende i Aften; jeg forsikrer Dem, jeg er helt væk.
Hun: Ikke helt, desværre.

Chr. Andersen. Oprigtig talt: Bare han vilde, for han *er* sjælden hamber at se paa!!

Kære Ravn!
Hermed sender jeg et lille Ordskifte fra Storebæltsfærgen, som indtraf ved Landgangen i Nyborg.
En Sergeant (til en barhovedet Herre af hans Bekendtskab): Hvor har De dog gjort af Deres Hat?
Den barhovede Herre: Den er vistnok paa Vej til Korsør. Den gik nemlig overbord midt i Bæltet.
Sergeanten (forbauset): Næh, nu stiger den.
Den barhovede Herre: Nej, tværtimod tror jeg, den er ved at synke.

C. K. Jensen. De spørger, om der kan »blive til en Hat« for ovenstaaende Færge-Vittighed. Tja — skal vi sige: til en ikke altfor tung »Blyhat«?

AGGERBECKS ÆGTE FINE ·IRIS·
forfiner-forskønner-bevarer Huden.
Alles Yndlingssæbe Stk. 25 Øre

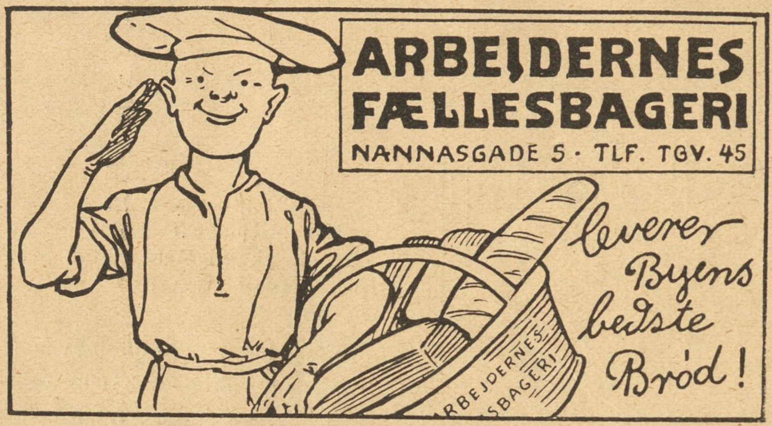

Tandlæge Edv. Møller,
Købmagergade 30, 2.
udfører enhver Tandbehandling til smaa Priser. Samvittighedsfuldt Arbejde. Bedøvelse hele Dagen. Konsultationstid 10—3½, 6—7 Eftm. og 10½—12 Søndag Telefon 8181.

Spis Middag
Kl. 12-2 el. Kl. 3-6. Rosengaarden 14.
Husassistenternes Fagskole.

LYSÆGTE
FIONA KRONE-TAPET
GARANTI FOR HOLDBARHED

Forslugenhed.

Gamle Jens Fisker fortæller:
– Jo, ser I, med det samme vi taler om Hajer, skal jeg for Resten fortælle jer en lille Historie, som jeg selv har oplevet. Det var dengang, jeg var ung og sejlede nede ved Sydafrikas Østkyst, at vi en Dag blev forfulgt af en stor Haj, der formodentlig har været meget sulten, for Folkene om Bord morede sig med at kaste Brædder efter den for at se, om de kunde ramme den i Hovedet. Hajen slugte imidlertid alle Brædderne. Nu gik Tømmermanden tilfældig oppe paa Kommandobroen og arbejdede; pludselig, som han gaar deroppe, faar han Overbalance og gaar paa Hovedet i Vandet. Hajen var jo ikke sen i Vendingen, og et Øjeblik efter var han jo ogsaa slugt. Men nu blev Folkene rasende, og de bestemte, at den skulde fanges. De fik fat i Skibsankeret, slagtede en af Køerne ombord, og hængte dens Hoved paa Ankeret som Madding. Det varede jo heller ikke længe, før Hajen bed paa, og den blev hevet ombord. Folkene gik straks i Gang med at skære den op, men pludselig holdt de inde af Forbavselse, thi inden i Hajens Mave saa de Tømmermanden i Færd med at bygge sig en Hytte af Brædderne, medens der henne i det ene Hjørne brændte en lystig Ild under Kohovedet, som han skulde have til Middag!

Frithiof Andersen. Tak for tilsendte, som maaske kan finde en Plads, men maa vi gøre opmærksom paa det uoverkommelige i at føre Korrespondance om hver enkelt indsendt Vittighed — der kommer et Par Hundrede om Ugen.

Brug
Worning & Petersens
Xeroform-Sæbe
faas overalt
à 25 Øre pr. Stk.

Hygiejne, Sygepleje, Toilet og Barber Artikler.
Illustreret Katalog tilsendes m. 10 Øre t. Porto
Forretningen grundlagt 1900.
Depotet „DISKRET“
Afd. R., Prinsessegade 49, Kbh. C.

Det bedste Madsted
paa
Gammelholm
er
Spisehuset, Holbergsgade 26.
Forskellige à la Carte Retter hele Dagen.

Københavns Tilskærer-Akademi
Nørrevoldg. 42.
Katalog over Tilskærekursus og Tilskæring af Mønstre sendes paa Forlangende.

ZOOLOGISK HAVE

Glem ikke at se til Dyrene!

Storm-Petersens „Levende Billeder". XXIV.

(Fortsættes.)

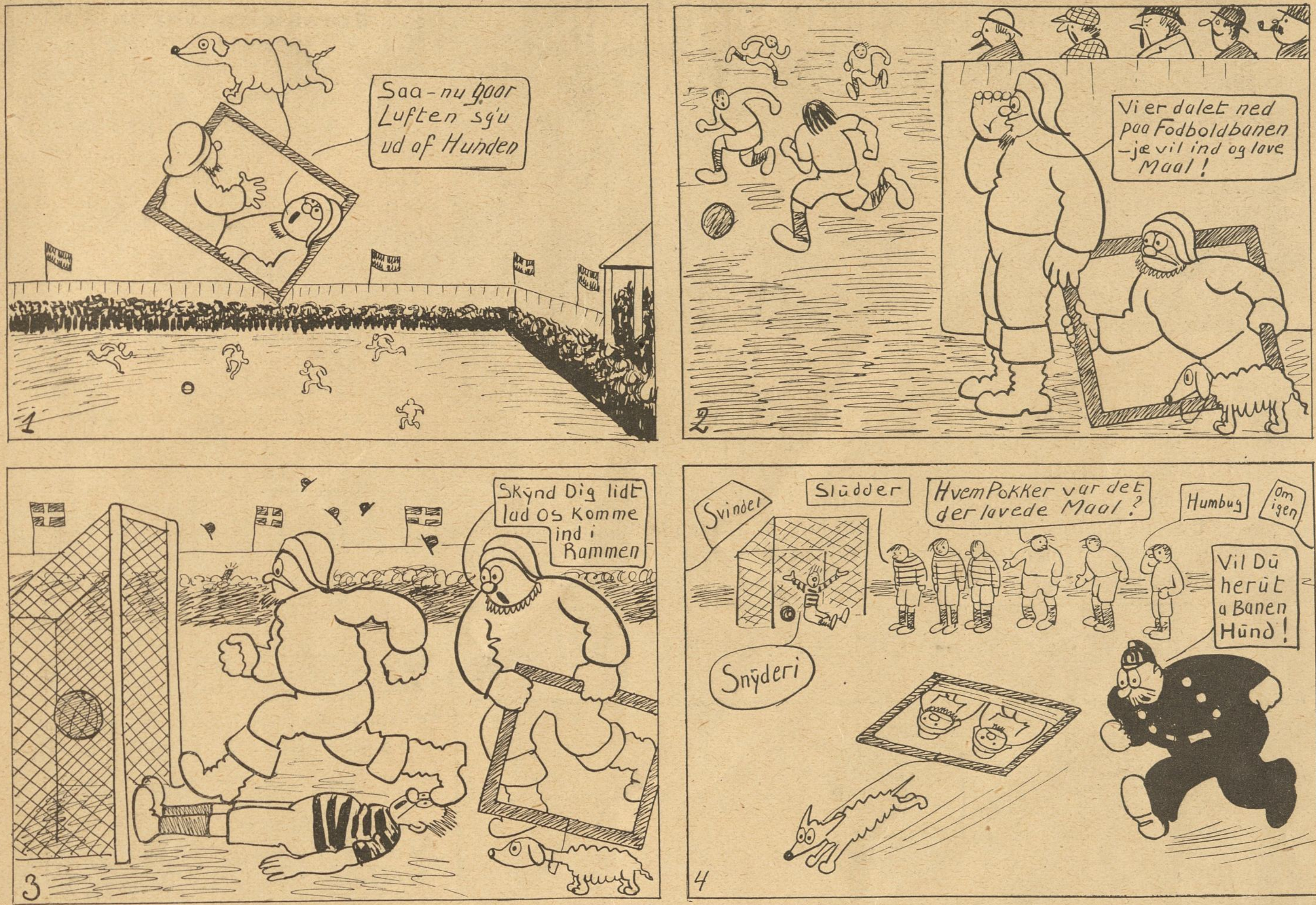

Skik og Brug.

Fruen: Naa, hvordan morede De Dem paa Ballet i Gaar, Sofie?

Sofie: Storartet. Jeg var 8 Gange paa Gulvet med en Underofficer, og han fulgte mig hjem, og i Gadedøren kyssede han mig paa Haanden.

Fruen: Naa, hvad gjorde saa De?

Sofie: Ja, Frue, jeg kender da nok Skik og Brug — *jeg kyssede ham naturligvis igen!*

En lille Forskel.

Herren: De ved ikke, Frue, hvor det bedrøver mig at høre, at Deres Mand er død dernede i Afrika. Han blev vel fortæret af Hjemvé?

Konen: Nej — af de Vilde!

Et godt Uhr.

Gæst: Deres Uhr gaar forkert, Hr. Vært.

Vært: Næ, ikke naar man kender det. Ser De, naar den store Viser staar paa 12 og den lille paa 3, saa er Klokken halv 6!

Med paa Noderne.

Læreren: Naar en spiller, kaldes det Solo, naar to spiller, kaldes det Duet, og tre, der spiller sammen, giver en Trio; hvad hedder det, naar fire spiller!

Drengen: Seksogtreds!

Poesi.

— Nej, Thorvald, vil Du nu se en dejlig Kilde midt i den store, skønne Skov. Her vil vi blive en Times Tid — vil Du tage Kognaksflasken frem!

Mis-fornøjet.

Mo'rs lille Tøs: Mo'r, hvor kan det dog være, at Katten, som kun er 1 Aar, har faaet fire Unger, mens jeg, som er 4 Aar, slet ingen har faaet?

God Trøst.

Stenhugger Andersen ligger paa Hospitalet og har Besøg af Kameraten Nilson.

Andersen: Ja, nu skal de operere mit ene Ben, saa det bliver kortere end det andet.

Nilson: Ja, hva', det skal Du ikke være ked af, jeg har en god Bekendt, og han har *begge Benene* for korte!

Betinget Begejstring.

A.: Telegrafen er dog en dejlig Opfindelse. Sikke hurtigt den arbejder.

B.: Sommetider maaske. Men nu er det over 8 Dage siden, jeg telegraferede til min Onkel efter 100 Kr. — og jeg har da ikke faaet dem endnu!

En Enhed.

Manden: Du gaber!

Konen: Min kære Ven, Mand og Kone skal være et, og naar jeg er alene, saa keder jeg mig altid!

Hørt i Sølvgadens Skole.

Drengen: Hr. Lærer! Kristian har kastet min Mad i Vandet.

Læreren: Var det med Forsæt?

Drengen: Nej, Hr. Lærer, det var med Rullepølse!

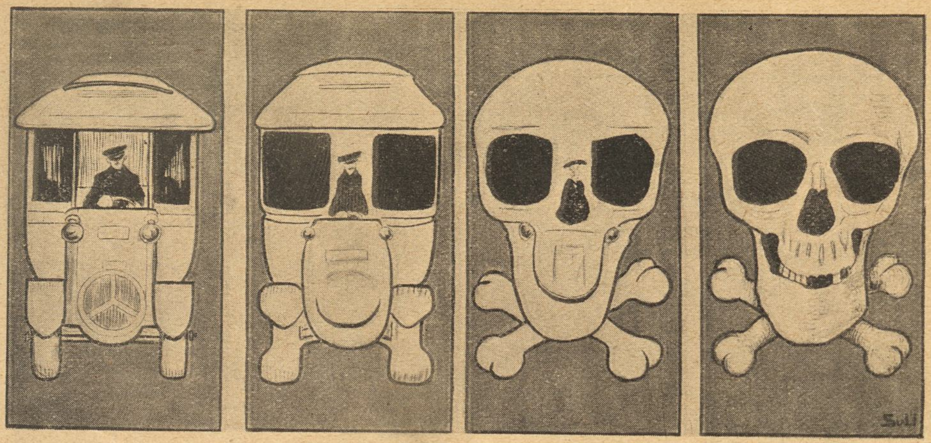

Tegning af Sv. Ulrich.

Asende, brasende ned gennem Strøget
styrer de Vognen med Rovlyst i Øjet,
tuder og brøler og hvæser med Fryd —
en Dommedagslyd!

Listeligt smilende begge de nikker:
»Nu bare fremad, saa er han sikker!«
En masende Lyd, et hvinende Skrig —
en Dreng ligger Lig.

Se, hvor de spejder, den røde, den hvide,
Bakkus og Dødsguden, Side om Side —
lige med eet faar Øjnene Glans:
Nu er der Tjans!

Hulken og Harme i Mængden syder —
»Stille!« en haanende Stemme da lyder,
»Ti med det Skraal, hold op med det Sjov
— han gik jo og sov!«

„Ravnen"s Kongerække. VII.

Tegning af Anton Hansen.

Bulgarkong Ferdinand.

— Den Krans, Historien fletter om *mit* Minde, bliver vist en Ligkrans!

Skaal, Caspersen!

Caspersen, der er Afholdsmand, har beklaget sig til sin Kontorchef over en Kamerat Jespersen, der drikker forskrækkeligt meget. Nogen Tid efter undersøger Chefen Forholdene paa Kontoret og finder Jespersens Arbejde ganske udmærket, medens Caspersens lader adskilligt tilbage at ønske. Saa gaar Chefen hen til sidstnævntes Pult og siger tørt: — Tag De Dem bare et Glas en Gang imellem, min gode Mand!

Dingeldangel.

Damen: Baronen har mange Ordner, ser jeg. Hvordan bærer man sig ad med at faa saa mange?

Baronen: Det er meget nemt! Man skal passe paa at holde sig fra de Steder, hvor de fortjenes og i Stedet for vise sig dér, hvor de bliver delt ud!

KAN DE TEGNE?

»Ravnen« har anmodet en Del af vore bekendteste Mænd om at forsøge sig som Tegnekunstnere, og vi offentliggør efterhaanden de mere end pragtfulde Resultater, som morer den hele By og det meste af Landet.

Følgende Herrer har indtil Dato bidraget:

I Nr. 18: Forfatteren **Martin Andersen Nexø**, Komponisten **Fini Henriques**, Skuespiller **Robert Neiiendam**, Teaterdirektør **Victor Wulff**. I Nr. 19: Tivolis Direktør, Arkitekt **Arne-Petersen**, Skuespiller **Vilhelm Birch** (Kasino), Skuespiller **Emil Helsengren** (Folketeatret), Forfatteren **Louis Levy**. I Nr. 20: Skuespiller **William Bewer** (Folketeatret), Ritmester **Clauson Kaas**, Skuespiller **Sophus Erharth**, Forfatteren **Johan Skjoldborg**. I Nr. 21: Forfatteren **Thorkil Barfod**, Solodanser **Richard Jensen** (Det kgl. Teater), Forfatteren **Julius Magnussen**, Skuespiller **Viggo Wendrich** (Tivoli). I Nr. 22: Fhv. Luftskipper **Lauritz Johansen**, Fodboldspilleren **Sophus Nielsen** (»Frem«), Skuespiller **Lauritz Olsen** (Scala) og Skuespiller **Holger Petersen** (»Gissemann«, Nørrebros Teater). I Nr. 23: Direktør **Lorry Feilberg**, Skuespiller **Bertel Krause** (Dagmarteatret), Folketingsmand **A. C. Meyer** og Skuespiller **Oscar Stribolt** (Scala).

I dette Numer vil man finde Tegninger af: Komponisten **Charles Kjerulf**, Direktør **Knud Lumbye** (Teatersalen, Tivoli), Komponisten **Sextus Miskov** og Forfatteren **Frederik Skousbo**.

Næste Gang tegner: Komponisten **Olfert Jespersen**, »Københavns-Flyveren«, Journalist **Alfred Nervø**, Revyforfatteren **Robert Schønfeld** og Skuespiller **Chr. Schrøder**.

Kendte Mænd paa Glatis.

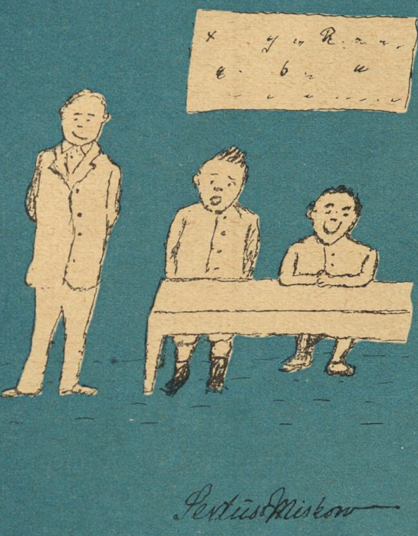

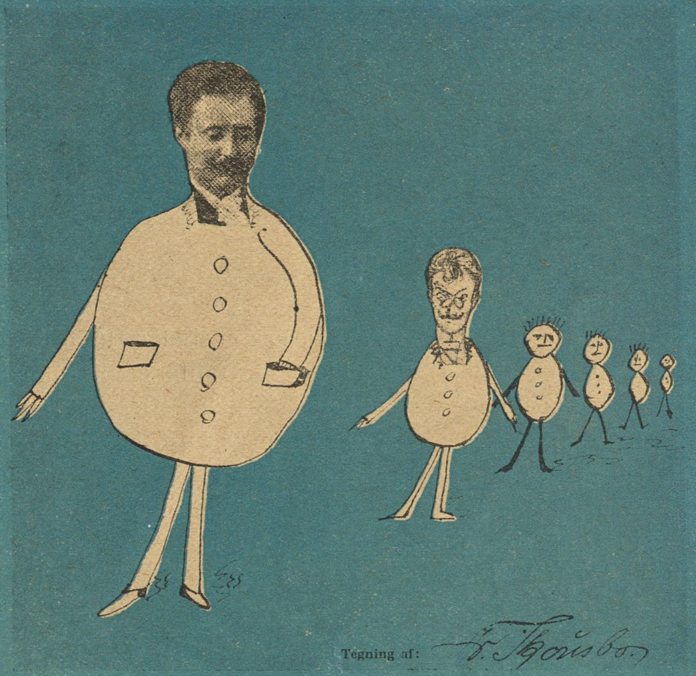

Teksten:

Læreren: Naa, Børn, hvem kan saa sige mig, hvad en Østers er?

Lille Peter: Det er en Fisk, som er lavet li'som en Nød!

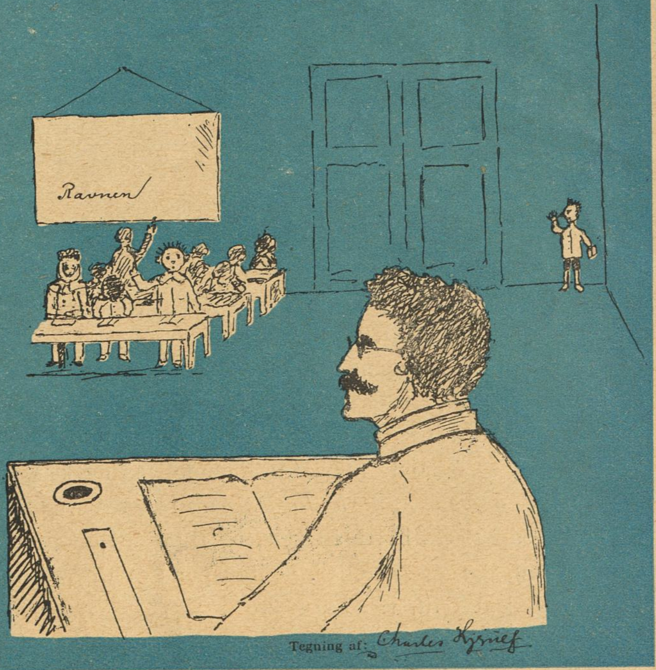

Tegninger af:

Komponisten **Charles Kjerulf,** Direktør **Knud Lumbye** (Teatersalen, Tivoli), Komponisten **Sextus Miskov** og Forfatteren **Frederik Skousbo.**

Forlang altid EXPORT DOBBELT-ØL med DOBBELT SEGL fra DE FORENEDE BRYGGERIER

AF **A. C. MEYER.**

Og saa var der *Adam Petersen,* der med stor Opofrelse og Ihærdighed virkede som Indsamler af Bidrag til Opførelse af Rømersgadens Forsamlingsbygning. Og om dem alle i Fagforeningen gjaldt det, at de gik op i Socialismen med en næsten religiøs Iver.

Man puttede mig inden ret lang Tids Forløb ind i Bestyrelsen som Foreningens Sekretær, og jeg leverede Referater til »Social-Demokraten« af Foreningens Møder, samtidig med, at jeg sendte Vers og Prosabidrag til Bladet.

Jeg vandt hurtigt Kammeraternes Tillid. Disse gamle Pionerer i Arbejdets Armé syntes godt om den unge Mand. Men saa endte de en Aften et Bestyrelsesmøde med at opfordre mig til at holde Foredrag. Det skjalv i min Krop og det gøs i mit Sind ved Tanken, men jeg maatte slaa til.

Det var i 1876. Jeg var $18\frac{1}{4}$ Aar gammel og besteg Talerstolen i Adelgade 27, Tømmerkroen, hvor jeg holdt et 2 Timer langt Foredrag om den store franske Revolution. Forsamlingen var venlig, men »den lueforgyldte« grinte lidt af mig næste Dag. Dog tilstod han, at jeg vistnok havde Muligheder.

Faa Uger efter talte jeg i samme Lokale i »Den fri kvindelige Forening«. Emne: »Kvindens Skabelse«. Jeg havde allerede da lært den Kunst at begrænse Stoffet og skilte mig nok ikke saa ilde fra min Paavisning af, at det Væsen, der er skabt af Mandens Ribben, har sociale og politiske Interesser.

Tegning af A. C. MEYER.

Mit Selvportræt — som jeg tænker mig at have set ud paa en Talerstol i 1884.

Da jeg gik ned fra Talerstolen, kom en billedskøn ung Kvinde hen og takkede mig. Hun lignede Danmarks Genius med Flaget og hed *Augusta Jørgensen.* Frøkenen var Søster til en Partidigter Alfred Jørgensen. Hans Profession var ellers Smed, og det fortælles, at han paa sin Dør havde en Plade med Indskriften:

Alfred Jørgensen,
Smed og Digter.

Naa, her til Lands var det saamænd ingen Skade til, om Digterne lærte at bruge en Hammer!

Augusta Jørgensen blev den senere Fru Pio.

Skønt Medarbejder ved »Social-Demokraten« havde jeg endnu aldrig talt med Louis Pio, og saa besluttede jeg da en Dag at aflægge ham et Besøg.

Det tidligere »Internationales« danske Stormester boede i Aagade 66, 2. Sal i en beskeden Lejlighed. Jeg gik derop en Søndag og blev staaende et Par Minutter udenfor Døren, før jeg trak i Klokkestrængen. Saa kom Pio selv ud og lukkede op. Jeg præsenterede mig, ikke uden en vis Hjærtebanken, og han bød mig venligt indenfor. Saa tog vi Plads, han takkede mig for tilsendte Bidrag og bød mig en Cigar.

Jeg har aldrig været nogen stærk Røger, men jeg nyder nu og da en af »3 til 25«. Hvad Pios Cigarer kostede pr. Kasse ved jeg ikke, men jeg tør med Haanden paa Hjærtet forsikre, at jeg hverken før eller senere i mit Liv har røget en Cigar, der smagte mig saa godt. Suggestionens Magt, naturligvis! Selv den værste Radekop vilde hin Dag have været mig en udsøgt Nydelse i Pios Selskab.

Vor forholdsvis korte Samtale drejede sig om Arbejdet i Partiet, og før vi skiltes laante han mig nogle Bøger, Goethes »Faust«, Platons »Staten« og nogle socialistiske Pjecer paa Tysk. Og saa føjede han til, at jeg kunde komme igen, naar jeg ønskede mere Lekture.

Da jeg kom ned paa Gaden havde jeg det som en Beruset. Hvis Pio havde sagt, at jeg i den nærmeste Tid maatte være forberedt paa at slaas paa Barrikaden, vilde jeg have fundet det i sin fuldkomne Orden!

Nogle Uger efter stillede jeg atter hos den tidligere Stormester for »Internationale« for at aflevere Bøger eller snarere for at faa en ny Samtale til Belæring og Oplivelse. Men denne Gang var Pio nervøs og havde umaadelig travlt. Han modtog under mit korte Ophold Besøg af Poul Geleff, der syntes at have ligesaa travlt som Pio med at faa alle Uvedkommende fjernet.

Jeg gik skuffet bort og med et Indtryk af, at der var noget hemmelighedsfuldt, noget lyssky, jeg ved ikke hvad, som optog de to Førere. Min Anelse slog til. Et Par Dage efter meddelte »Social-Demokraten« i en kort Notits, at Pio og Geleff var rejst til Amerika. Sorg, Skuffelse, Harme!

***Fortsættelse:* Ungdommens Glæder. — Polka, en smuk Brud og 20.000 Kr. — Politik og Dans. — Tango og andet moderne Kravl. — Jeg danser 3 Kr. op paa 40 Minutter!**

Arbejdernes Brændselsforretning. Odense.

Kontor **Havnen.**

Telefon 989.
Klingenberg 1989.

HERMAN JUST's

Pariserfarveri og kemiske Tøjrensnings-Anstalt.

Hele Dame- og Herregarderober renses og farves uden Opsprætning. Specialitet: Gardin og Møbelstoffer. Dekartering af Dame- og Herrestoffer.

Pustervig 3. Tlf. Byen 1537 y. **Raadmandsgade 2.** Tlf. Taga 113.

Sælg til Eksport.

Deres gamle Kobber, Messing, Zink, Bly og Jern, Bly, Zink og andre Metalasker, gammelt Gummi, nye Skræderlapper, strikkede Uldklude samt gl. Papir til

JOH. P. BOLDT

Aabenraa 21, Hj. af Hausergade, København.

Telf. Central 7784.

NB. Varer fra Provinserne afregnes pr. omgaaende.

De træffer det rigtige ved at købe Deres **Forlovelsesringe** hos *Fritz Heimbürger*
Købmagergade 63—65.

Villaby ved Emdrup.

Et Areal ved **Emdrupvej** sælges i Parceller paa 1400 à 1500 Kv. Al. **Billig Pris og lille Udbetaling** (1/10). Bebyggelse kan finde Sted straks. Ingen Udgifter til Vejanlæg. — Paavisning af **Jordbruger Røpke,** Villa »Kirstine« ved Krematoriet, Tlf. Søborg 132.

Nærmere ved **Overretssagfører Axel Guthmann, Vestervoldgade 96.**

A/S H. MATZEN
REPRODUKTIONSANSTALT
LEVERER
DE BEDSTE
CLICHEER
KØBMAGERGADE 22
HJ. AF SILKEGADE
KØBENHAVN K.
TELEFON No 7057.

Leverandør af Clichéer til „RAVNEN“

GEORG C. MØLLERS EFLGR.

HOVEDKONTOR: Vimmelskaftet Nr. 42, 2. Sal. (Yorks Passage.)
Telefoner: 913, 1124, 7980, 3313.
LAGER: Badstuestræde 9—11. Fiolstræde 12—14. Kongens Nytorv 8.
Vinkyperens Telefon: 6351. Byen 1722 x.

DET DANSKE MÆLKE-COMPAGNI

Pasteuriseret og raa sød Mælk
Dagligt nykærnet Smør

Pasteuriseret Kærne Mælk
Telefoner 5858 - 2712

TELEFON 3684. **S. JOHANNESSON's** TELEFON 3684.

Svineslagteri.

Udsalg: **Højbroplads 13.**

Største Udvalg.

Statskontrol med Trikinundersøgelse.

Rester udsælges billigt Fredag og Lørdag fra Kælderen.

GENUINE
LUNDs-CALORIC PUNCH

Oplag hos Carl Qvistorffs Eftfl., Johan Lund, Kjøbenhavn.

Sygeplejeartikler.
Gummivarer 2. Prisl.

Gummivarelageret „Hygi“, København V.

M. H. Cohen & Lamm,

Vekselerere & Bankiers.

Holmens Kanal 24 St.

Telefon 7895 og 7896.

Peter Jensen,
Bispebjerg Kro,

ligefor Krematoriet og Kirkegaarden,
2 store lukkede Glasverandaer.
Have med Lysthuse.
Telefon Taga 800.

Middelstandens
Sygekasse,

Nordre Frihavnsgade 30,

Telefon Øbro 2991.

Virker ogsaa som Hjælpekasse.

Optager Mænd og Kvinder indtil 60 Aar uden Kontingentforhøjelse overalt i Danmark uanset Aarsindtægt.

Frit Lægevalg. Forlang Prospekt.
Agenter antages.

Sygepleje Artikler,

garanteret **fineste Kvalitet,** en gros Pris. **Fordelagtig** Prøvesending forsendes i København og Provinserne mod 1 Kr. i Frimærker eller Efterkrav.

Risiko udelukket. Skriv i Tide til **Eksporthuset Skandia,** Frihavnen C 5, København Ø.

Arb. Ligkistemagasin.

55, Vesterbros Torv 55.
Telf.: Central 9375.
3, Blaagaardsgade 3.
Telf.: Central 5708.

EXPORT-FLØDE

Garanteret fri for Tilsætning af nogen Art.

EXPORT-FLØDE KOMPAGNIET, ODENSE.

Udgaar hver Torsdag. Abonnementspris: 1 Kr. 25 Øre Kvartalet, 10 Øre om Ugen. Abonnement kan tegnes i København i Nørre Farimagsgade 49 Stuen, og i Provinserne paa samtlige Postkontorer og hos Boghandlerne. Annoncer modtages paa Kontoret, Nørre Farimagsgade 49, Stuen. Telefoner Central 1395 og 7495. Udgivet af socialdemokratiske Foreninger. Clichéer ved H. Matzens Reproduktionsanstalt.

F.E. BORDING KØBENHAVN.

Tegning af I. Ibsen.

— Fa'en osse! Nu havde jeg lige lejet det ud for 12 Øre med Morgensnaps, og nu skal Ejeren ha' sig en Lænkehund!

Redigeret af AXEL WESSEL

RAVNEN

Nr. 25. Torsdag den 18. Juni 1914

Tegning af PROESSDORF.

— Men, Amalie, hvorfor er Du saa interesseret i »Stella«?
— Jo, Preben har lovet mig en Tur til Paris, hvis den kommer ud som Nr. 1 — ellers faar jeg kun en Lobescowes.
— Hvordan ligger den?
— I Øjeblikket ser det ud, som Paris skal blive til Lobescowes!

Gaa kun til en samvittighedsfuld **Specialist** Fineste Tænder, billigste Pris.
Hele Tandsæt 16—28 Kr., enkelte Tænder 1 Kr., alt med Garanti. 18 Aars Praksis
Telefon Byen 1103 x. **JØRGENSEN BILLE,** Gothersg. 3 (ved Kg. Nytorv)

W. Bähncke & Co.
Assurance.
Niels Juelsgade 3.
Telf. Central 128 og 129.

Københavns Tilskærer-Akademi Nørrevoldg. 42.
Katalog over Tilskærekursus og Tilskæring af Mønstre sendes paa Forlangende.

Tivoli.

Sommersæson fra 8. Maj til 13. September 1914.

Hver Aften: Store Koncerter i Koncertsalen, Harmoniorkesteret og Promenadeorkesteret. Hver Uge Solist- og Symfoni Koncerter. — Operetter, Vaudeviller, Farcer og Revy i Teatersalen. — Artistforestillinger paa Kunstnerplænen. — Pantomimer.

Hver Søn- og Helligdag: Stor Fest med Illumination og Fyrværkeri. Nye Festarrangementer med Dans og Konfetti Talrige Forlystelser, Karusseller, »Muntre Hjul«, »Luna-Ballon«, Rutschbaner, Skydebaner, Boldspil o. s. v.

Entré 50 Øre for Voxne. 25 Øre for Børn. Abonnementskort: 12 Kr. for en Voxen, 6 Kr. for et Barn (under 12 Aar).

Forsamlingsbygningen
Koldinggade 4.
Telf. Øbro 1132. *Joh. Olsen.*

AFBETALING
CARL JACOBSEN & CO.
Nørrefarimagsgade 64.

LYSÆGTE FIONA KRONE-TAPET
GARANTI FOR HOLDBARHED

Sygepleje Artikler,
garanteret **fineste Kvalitet,** en gros Pris. **Fordelagtig** Prøvesending forsendes i København og Provinserne mod 1 Kr. i Frimærker eller Efterkrav.
Risiko udelukket. Skriv i Tide til
Eksporthuset Skandia,
Frihavnen C 5,
København Ø.

Holbergsgade 6

Sygeplejeartikler.
Gummivarer 2. Prisl.
Gummivarelageret „Hygi“, København V.

Man bør støtte Arbejdernes Kooperative Foretagender og købe sit Forbrug af Brød og Øl i
Forbrugs- og Spareforeningen Aalborg.
Bestil hos vore Kuske eller i Udsalgsstederne disse Varer.

Honnet!

Anders Peter skal paa Hospitalet og opereres for en Byld i Kinden, og inden han skal afsted, serverer hans Kone kogte Æg til Frokost.

— Hva', siger Anders Peter, Æg! Har vi Raad til at spise Æg?

Og Konen svarer —: Aa, ser Du Anders Peter, hvis Du kommer til at brække Dig efter Operationen, saa ser det altid pænere ud, at der kommer Æg op end bare Sild og Kartofler!

Forsigtighed.

— Er det rigtigt, at den unge Hr. Smidt i forrige Uge i en Rus har forlovet sig med den velhavende og grimme Frøken Brun?

— Ja, det passer. Og nu sender hun ham daglig 5 Flasker Vin, for at han ikke skal blive ædru!

Afkøling.

Da Kusken paa en Isvogn kom ud fra Butiken, sad der en lille Dreng paa en af Vognens Isblokke.

— Vil Du se, Du kommer væk med Dig, sagde Kusken.

Men Drengen vendte sit alvorlige Ansigt mod ham og sagde —: Sig mig, har De aldrig slaaet en Lampekuppel itu, da De var lille?

— Jo—o — men hva' — — Og naar Deres Fa'r fik det at vide, tog han saa ikke Spanskrøret —?

Nu gik der et Lys op for Kusken.

— Bliv bare siddende, min Dreng, sagde han.

Pædagogik.

I en Skole forsøger Lærerinden at lade Børnene tegne Figurer paa den sorte Tavle efter frit Valg. Karl Emil kradser noget besynderligt op paa Tavlen, og Lærerinden spørger:

— Hvad skal det være?

Karl Emil (glad): Et Foster!

Lærerinden: Ih, fy, saadan en lille Dreng maa ikke kende til den Slags Ting!

Karl Emil sletter Tegningen ud og laver en, der er mange Gange værre.

Lærerinden: Hvad er nu det??

Karl Emil (henrykt): Et Misfoster!

En Omvej.

En Tigger kommer ind til en Præstefrue paa Fyn og beder om lidt at spise.

— Hvor er De fra, spørger Præstefruen.

— Fra Hjørring, svarer Tiggeren.

— Og saa kommer De helt hertil for at spise, udbrød Præstefruen i den højeste Forbauselse!

Tegning af Osvald Jensen.

Lille Svend ser fra Vinduet en klippet Puddelhund, som han erklærer er en Løve og da det er Svends Fa'r umuligt at faa ham fra den Ide, ender det med, at Svend faar sig en »Omgang« og bliver lukket inde. Lidt efter aabner Moderen Døren og spørger Svend:

— Naa, har Du bedt Vorherre om Forladelse, fordi Du var opsætsig mod Fa'r?

Svend —: Jeg *har* talt med Gud.

Moderen —: Hvad sa' han?

Svend —: Han sa', at han syns ogsaa det var en Løve!

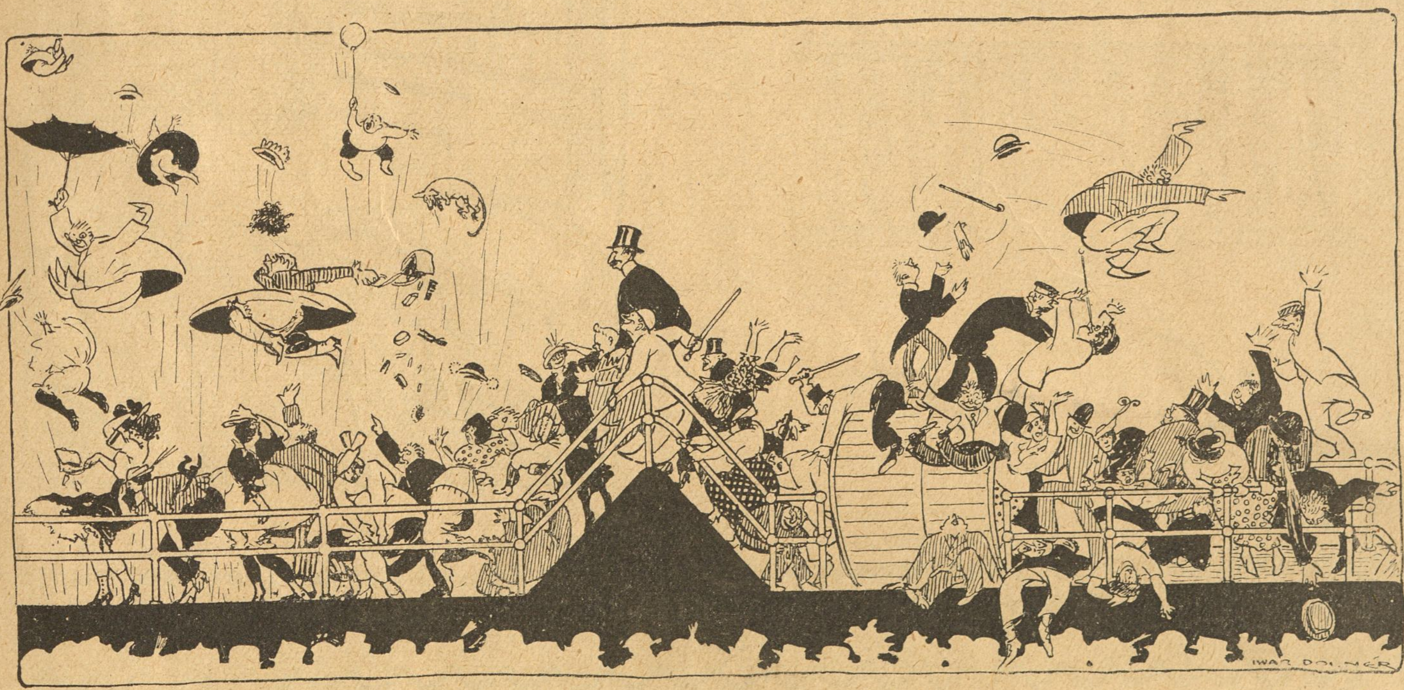

Øjebliksbillede fra „Skærsilden" i Tivoli.

Tegning af Iwar Donnér.

Kendte Mænd paa Glatis.

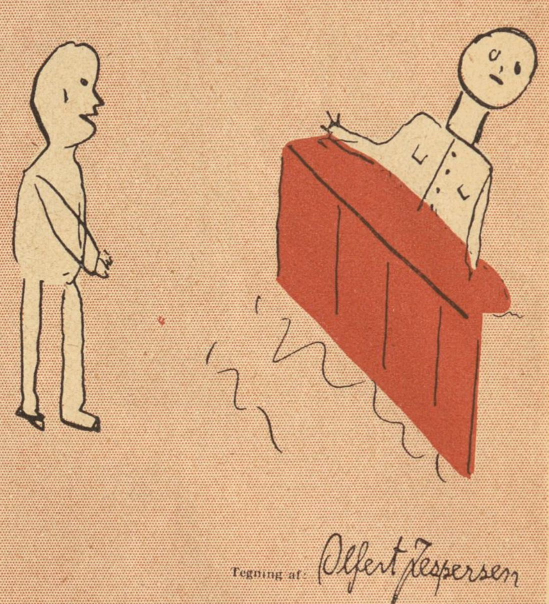

Teksten:

Dommeren: Tidligere nøjedes De dog med Lommetyverier, men nu har De altsaa slaaet Dem paa grovt Indbrud.

Anklagede: Ja, ser De, Hr. Dommer, i disse sløje Tider maa man se og skaffe sig en lille Biindtægt.

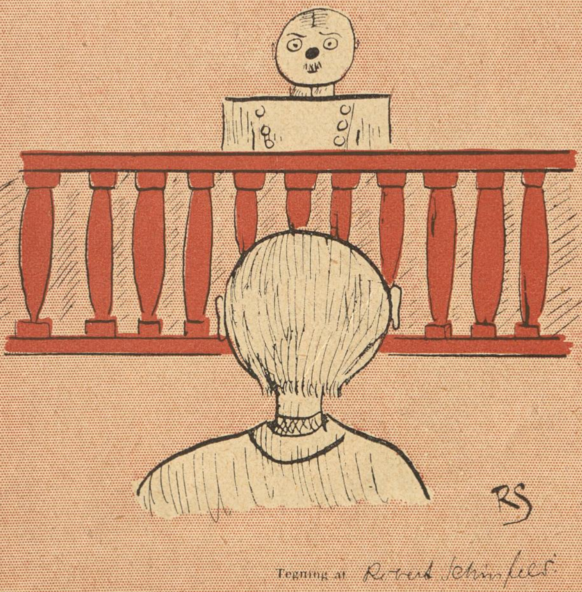

Tegninger af:

Komponisten **Olfert Jespersen,** »Københavns-Flyveren«, Journalist **Alfred Nervø,** Revyforfatteren **Robert Schønfeld** og Skuespiller **Chr. Schrøder.**

KUN ÆGTE SKATTEFRI KRONE PORTER fra DE FORENEDE BRYGGERIER

Den gaadefulde Kvinde.

En Kærlighedsroman.

(Illustreret af Harriet Fischer-Clausen.)

»Jeg har heller ikke isinde at spøge,« svarede jeg. »Jeg er kommen i Anledning af en Sag, der gælder Liv eller Død.« —

Jeg traadte nærmere. Han trak en Stol hen for Døren og satte sig paa den.

»Liv eller Død!« gentog han hen for sig. »Hvad mener De med det?«

»Det, som jeg siger.«

Sveden perlede paa hans Pande. Den venstre Haand stjal sig over Bordkanten hen til en Skuffe, hvori der sad en Nøgle — men han drejede den ikke om.

»De ved altsaa, hvorfor jeg forlader London?» fortsatte han. »Sig mig det da.«

»Smøg en Gang Deres venstre Skjorteærme op, saa ser De Forklaringen.« —

Han svarede intet, men han drejede langsomt Nøglen om og stak Haanden ned i Skuffen.

Mit Liv hang i en Traad.

»Vent lidt.« sagde jeg. »Jeg har endnu en Ting at sige Dem.«

»De har sagt tilstrækkeligt,« svarede han med en Ro, der havde noget spøgelsesagtigt ved sig. »Kan De gætte, hvad jeg spekulerer paa?«

»Maaske.«

»Jeg spekulerer paa, om jeg skal gøre endnu mere Uorden i dette Værelse ved at lade Deres Hjærne sprøjte ud over Kaminen.«

»Jeg vil raade Dem til,« svarede jeg, »inden De træffer en Bestemmelse i saa Henseende først at læse disse Par Linier.«

Hans Nysgerrighed syntes at være vakt. Han nikkede. Jeg fremtog Pescas Tilstaaelse af, at han han havde modtaget mit Brev og holdt Papiret hen for min Fjende.

Han læste højt:

»Modtaget dit Brev. Ser jeg Dig ikke inden opgivne Tid, bryder jeg Konvolutten.«

Foscos Ansigtsudtryk forandredes øjeblikkeligt, og han trak Haanden tilbage fra Skuffen.

»Jeg laaser endnu ikke min Skuffe af, Mr. Hartright,« sagde han. »Men jeg er retfærdig selv overfor min Fjende og indrømmer gerne, at De har baaret Dem fornuftigere ad, end jeg havde troet Dem istand til. Men nu til Sagen, min Herre! De forlanger et eller andet af mig, ikkesandt?«

»Ja.«

»Svar mig først paa et Par Spørgsmaal. De kommer her og hentyder til et hemmeligt Kendetegn. Hvorfra ved De Besked om det?«

»Siger jeg Dem ikke.«

»Godt, jeg skal nok faa det at vide alligevel. Dernæst ønsker jeg at erfare, fra hvem de Linier er, De nylig viste mig?«

»Fra en Mand, hvis Udsagn jeg kan stole paa, og som De har Grund til at være bange for.«

Dette Svar gjorde et stærkt Indtryk paa ham. Hans Stemme dirrede, da han spurgte:

»Hvor lang Frist har jeg, inden det omtalte Brev bliver brudt?«

»De faar Tid nok til at indgaa paa mine Betingelser,« svarede jeg.

»Maa jeg faa et tydeligere Svar, Mr. Hartright. Klokkeslet?«

»Klokken ni imorgen Formiddag.«

»Jeg ser, De har anlagt Deres Plan med Omsigt — jeg kan altsaa faa mit Pas visiteret og forlade Byen forinden. Dog, det kan vi senere komme tilbage til — jeg kan beholde Dem her som Gidsel og arrangere mig med Dem om, at De lader Brevet hente, inden jeg slipper Dem løs. Altsaa først Deres Betingelser?«

»Gerne. De ved, hvis Interesser jeg repræsenterer overfor Dem?« —

Han lo tvungent.

»Jeg gætter mig til, at De gaar en Dames Ærende,« svarede han.

»Fuldkommen rigtig. Jeg handler paa min Hustrus Vegne.«

Han saa paa mig med oprigtig Forbauselse.

»De har jo holdt Dem underrettet om alt, hvad jeg i de sidste Maaneder har foretaget mig,« sagde jeg, for at bevise ham, at ethvert Forsøg paa at benægte Kendsgerninger var fuldstændig haabløst. »De har gjort Dem skyldig i en afskyelig Handling for at erhverve Dem en Formue paa titusen Pund.«

Han mælede intet. Men paa hans Pande lejrede sig en mørk Sky.

»Behold Deres Bytte,« sagde jeg til hans øjensynlige Lettelse. »Jeg er ikke kommen for at tinge med Dem om Penge, som er gaaet gennem Deres smudsige Hænder.«

»Saa sagte, Mr. Hartright. De titusen Pund var et Legat, som med Rette tilfaldt min Kone, saa lad os lade dette Punkt hvile. Nævn mig hellere Deres Betingelser. Hvad forlanger De?«

»Allerførst en aaben Tilstaaelse om det begaaede Forræderi, dernæst Opgivelse af Datoen, paa hvilken min Hustru forlod Blackwater Park for at rejse til London.«

»Se, se! De lader til at have Blik for svage Punkter. — Er der mere?«

»Foreløbig ikke.«

»Godt. Hør nu mine Betingelser. Min Hustru og jeg maa kunne forlade dette Hus, naarsomhelst vi vil. For det andet: De venter her hos mig, til min Agent kommer for at ordne mine Sager. Ham medgiver De saa en skriftlig Besked til den Mand, De sendte det forseglede Brev, om at udlevere samme. Derefter faar De Deres Frihed og de Beviser, De ønsker. Indgaar De herpaa?«

Jeg overvejede et Øjeblik. Saa svarede jeg:

»Jeg modtager Deres Betingelser — dog med et Forbehold.«

»Naa?«

»Jeg forlanger, at De i min Nærværelse tilintetgør det forseglede Brev, saasnart De har modtaget det.« —

Jeg vilde hermed forhindre ham i senere at gøre Brug af denne skrevne Meddelelse til Pesca.

»Jeg gaar ind herpaa,« svarede han.

Nu rejste han sig og strakte gabende Armene ivejret, som var han bleven befriet for en tung Byrde.

»Tag Plads, Mr. Hartright! Vi vil snart staa overfor hinanden som dødelige Fjender — lad os saalænge behandle hinanden som Venner. Tillad mig at kalde paa min Kone.«

Han aabnede Døren: »Eleonor!« raabte han.

Damen med Slangeblikket kom.

»Min Hustru — Mr. Hartright.« — »Min Engel,« fortsatte han, »vilde det forstyrre meget, om jeg bad Dig lave mig en Kop god, stærk Kaffe.«

Fru Fosco nikkede og forlod atter Stuen. Lidt efter kom

hun med Kaffen. Han kyssede hendes Haand og ledsagede hende til Døren; saa skænkede han sig en Kop og satte den hen paa Skrivebordet.

»Tør jeg byde Dem en Kop Kaffe, Mr. Hartright,« spurgte han, inden han satte sig.

»Nejtak.«

»Tror De, jeg vil forgifte Dem?« sagde han muntert.

Han greb sin Pen og rablede nogle Linier ned i rasende Hast. Af og til slog han sig for Panden. Nu gennemlæste han, hvad han havde skrevet og lod saa atter Pennen flyve hen over Papiret. Klokken blev et — to — tre — fire. Endelig sluttede han af med en Krusedulle.

»Bravo!« udbrød han, idet han sprang op med en ung Mands Lethed. »Færdig! Nu skal De læse det igennem fra fire til fem. Dernæst en kort Søvn til Klokken seks. De sidste Rejseforberedelser fra seks til syv og saa Forretningerne med Agenten. Dernæst — afsted! Ja, der har De Programmet.«

Jeg læste Manuskriptet — det tilfredsstillede mig. Nu gav han mig Sir Percivals Brev. Det var dateret Hampshire den 25. Juli og indeholdt en Bemærkning om Lady Glydes Afrejse til London den 26. Hun var altsaa efter dette Udsagn af Sir Percival ilive og opholdt sig i Blackwater samme Dag, som hun erklæres død i St. Johns Wood! Nu havde jeg altsaa Beviset.

»Klokken er fem,« sagde Fosco. »Jeg maa have min Times Søvn. Undskyld mig et Øjeblik; jeg vil igen kalde paa min Hustru.«

Damen kom ind — kold, bleg og giftig.

»Underhold Mr. Hartright, min Engel,« sagde han til hende og trak sig tilbage.

Fruen tog en Bog, satte sig og saa ondt paa mig.

»Jeg har hørt Deres Samtale med min Mand,« sagde hun. »Havde jeg været i hans Sted, var De bleven skudt ned paa Stedet.«

Med disse Ord gav hun sig til at læse.

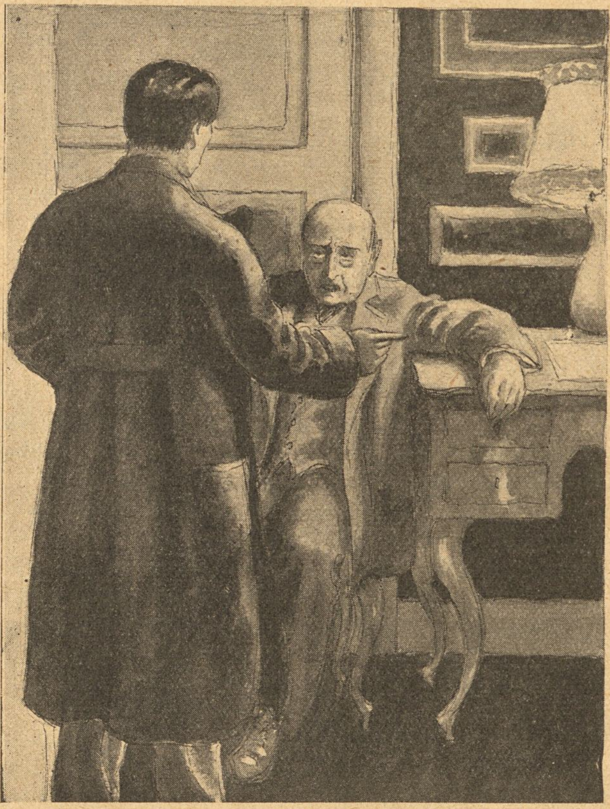

»Smøg engang Deres venstre Skjorteærme op, saa ser De Forklaringen.« — Han svarede intet. Men han drejede langsomt Nøglen om og stak Haanden ned i Skuffen.

Nøjagtig en Time efter traadte Fosco ind, udhvilet og fornøjet. Fem Minutter over syv aabnedes Havedøren og Agenten arriverede.

»Mr. Hartright — Monsieur Rubelle,« forestillede Fosco. Derefter trak han Agenten hen i en Krog, hviskede noget til ham og forlod os. Jeg skrev nu to Linier til Pesca og bad ham udlevere det forseglede Brev til Overbringeren.

Nu kom Fosco tilbage. Han betragtede Udskriften, inden han affærdigede Agenten.

»Jeg tænkte det,« mumlede han.

Lidt før otte vendte Agenten tilbage med mit uaabnede Brev fra Aftenen i Forvejen. Fosco tog det i Øjesyn, tændte et Lys og brændte det.

»Jeg opfylder min Forpligtelse,« sagde han. »Og nu blot en Ting til: — De skal senere høre fra mig; maaske kan De faa Lejlighed til at gøre mig en Tjeneste.«

Med disse Ord trykkede han min Haand, hvorefter jeg fjærnede mig med hans Manuskript i Lommen. —

ISIDOR FOSCOS VIDNESBYRD

I Sommeren 1850 ankom jeg til England i en meget delikat Mission: jeg skulde være Leder for hemmelige politiske Agenter, blandt hvilke var Monsieur og Madame Rubelle. Da jeg imidlertid først skulde tiltræde min Stilling efter nogle Ugers Forløb, modtog jeg en Indbydelse fra min nu afdøde Ven, Sir Percival Glyde, til at opholde mig nogen Tid paa hans Gods, som han netop havde taget i Besiddelse sammen med sin unge Hustru. Det Venskabsbaand, som knyttede mig til ham, blev yderligere fæstnet ved denne Lejlighed: der var nemlig en rørende Overensstemmelse tilstede imellem os med Hensyn til vore Pengeforhold. Vi trængte begge i høj Grad til Mammon.

Min Hustru og jeg modtoges paa Godset af Miss Halcombe, den guddommelige Marianne, som jeg forguder.

De huslige Forhold paa Blackwater Park er der tilstrækkeligt gjort Rede for i hendes Dagbog; jeg kan derfor begynde med den Periode, da Marianne blev syg.

Vor Stilling var paa den Tid meget alvorlig. Percival brugte store Summer, som skulde betales tilbage til bestemt Termin (jeg nævner ikke den Bagatel, jeg selv trængte til); og det eneste han ejede, var Konens Formue, som han først kunde disponere over efter hendes Død. Dertil kom, at en vis Anna Catherick, der stod i hemmelig Forbindelse med Lady Glyde, var vidende om en Hemmelighed, som kunde ødelægge ham.

Al min Energi samlede sig nu om at finde Anna Catherick, der i en paafaldende Grad skulde ligne Lady Glyde, en Omstændighed, der bragte mig paa den Ide, som senere skulde føre til et saa overvældende Resultat.

Da jeg første Gang saa Anna Catherick, sov hun. Ligheden med min Vens Hustru ligefrem elektriserede mig: Enkelthederne i mit store Projekt stod mig nu klart. Lady Glyde og Anna Catherick skulde bytte Roller, hvad der vilde indbringe en Gevinst paa tredivetusen Pund, samtidig med, at Sir Percivals Hemmelighed var bevaret for evigt.

Efter at have tilskrevet Mrs. Clements, at den bedste Maade, hvorpaa Anna kunde undgaa, at falde i Hænderne paa Sir Percival, var, at jeg sendte hende til London, satte jeg min Kone ind i Sagen.

Paa en bestemt Dag traf Mrs. Clements, Anna og min Hustru sammen paa Stationen i London.

Sent om Aftenen kom min Kone tilbage til Bleckwater, efter at hun havde fulgt mine Instruktioner paa det nøjagtigste. Madame Rubelle ledsagede hende.

Jeg skal gaa let hen over Mariannes Sygdom, der satte mig i Stand til senere at lade Lady Glyde rejse alene til London, efter at jeg forinden havde skaffet en Indbydelse til hende fra Mr. Fairlie i Limmeridge, hvem det var mig en let Sag at besejre.

Og nu er nogle Data af Vigtighed.

Onsdag den 24. Juli sendte jeg min Kone afsted til Mrs. Clements i London, for først at skaffe hende af Vejen. Lidt efter indtraf jeg selv, tog en Vogn til Mrs. Clements Bolig, sendte en Billet op til Anna Catherick, der jo altsaa nu var alene hjemme, og bad hende i Lady Glydes Navn straks komme ned.

(Sluttes.)

Forlov-elses-ringe
14 Karat fra 7 Kr., 18 Karat fra 10 Kr.
Th. Halgreen, 34 Gothersgade
lige for Regnegade.

P. A. Fischer's
Farve- og Fernisfabrik.
Stengade 10—12. Telefon 952.
Detailsalg af alle Malervarer færdige til Brug, til Dagens billigste Priser.

HERMAN JUST'S
Pariserfarveri og kemiske Tøjrensnings-Anstalt.
Hele Dame- og Herregarderober renses og farves uden Opsprætning. Specialitet: Gardin og Møbelstoffer. Dekartering af Dame- og Herrestoffer.
Pustervig 3. Tlf. Byen 1537 y. **Raadmandsgade 2.** Tlf. Taga 113.

DANSK LIGBRÆNDINGS FORENING
Kontortid: Kl. 11—3, samt Mandag og Onsdag 5—7, Fredag 6—9.
Aaboulevard 16.
Tlf. Nora 2812.
Tilkendegivelser og alle Oplysninger sendes gratis.
Enhver kan blive Medlem.

Peter Sørensen
Nørrevoldgade 22
Eneste Specialfabrik for Iisskabe i Danmark.
Hvert Skab bukket af en Staalplade.
Tlf. Byen 2530 y. Tlf. C. 228.

Køb RAVNEN

THOMSENS MAGASINER
Paletots & Ulsters
AFBETALING
NICOLAIGADE 13 · SLOTSGADE 3
RYESGADE 128 · KRISTHAVNS TORV 6
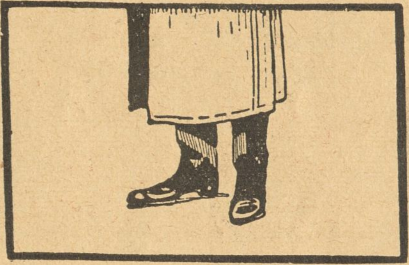

Under Fanerne —

Tegning af Oluf Nielsen.

R. L. Rasmussen.
Litografisk Forbund.

Sangforeningen »Spjældet«.

Fangerne i Nyborg lærer at synge. —

Mel.: Dannevang ved grønne Bred.

Af det Ordsprog gaar der Ry:
»Sangens Toner kan forynge!«
Fangerne i Nyborg By
Lærer nu at synge.
Bas, Tenor, i Dur og Mol,
Toner kan udslynge, kære!
Daglig møder de i Hold
Hos en Syngelærer.

(Fra Generalprøven.)

»1ste Tenor«:

Jeg er lyrisk blød Tenor,
Liflig som en iskold »Brøndom«.
Som Kasserer paa Kontor
Hugged jeg i Løndom.
Nu jeg gaar til Klosterkrypt
Med min Sang og med min Fløjten;
Skønt jeg sank saa dybt, saa dybt,
Gaar jeg *nu* i Højden!

»2den Tenor«:

Hør min Fuglesang i Vaar,
Den kan man skam blive vild paa!
Jeg har faaet fire Aar
(Jeg stak nemlig Ild paa!)
Der er Brand i min Tenor,
Og min Stemme er ej lille —
Jeg er Pyroman med Kor,
Den er ikke *ilde!*

»Bassen«:

Jeg var »Spillebulevært«,
Tjente virkelig paa Kassen.
Hør min Stemme — »fin Koncert«,
Den er kendt i »Bassen«.
Mænd og *Celle*-Konerne
Vi forlyster nu med Sangen,
Og ved Hjælp af Tonerne
Kan vi ta' dem »Fangen«.

Robert Bly.

EUROPAS SMILEBAAND

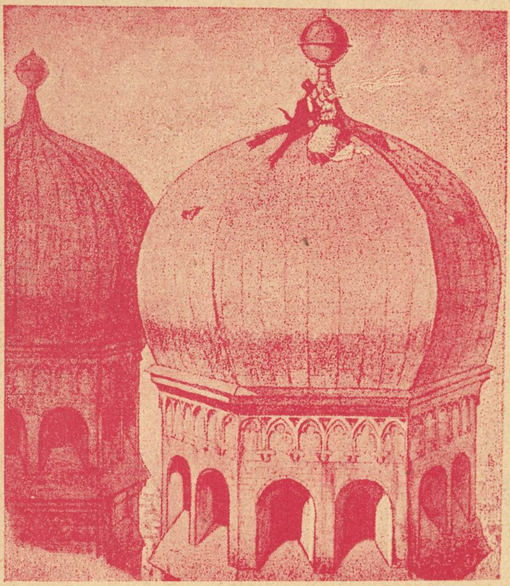

Paa Bryllupsrejse.
Endelig alene!
(»Fliegende Blätter«.)

— Kan du undvara en tia på en vecka (Uge)?
— Ja, det blir jag väl tvungen till, för jag har ingen.
(»Kurre«.)

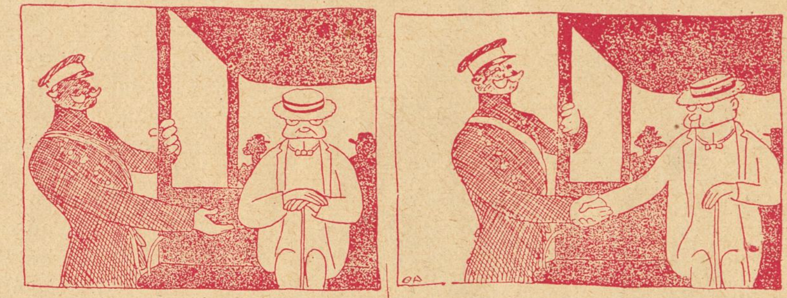

En lille Misforstaaelse! (»Zickzack«.

— Hvad er der i Vejen med den gamle Kirketjener; han gaar med Haanden i Bind.
— Aa, et Selskab af Atleter var inde og se Kirken i Gaar — og saa takkede de ham allesammen bagefter!
(»Meggendorfer Blätter«.)

— Här sitter du, Erikson, å drar opp den ena abborren efter den andra å tänker inte på, att hvar fisk du får opp, lämnar efter sig änka å 20,000 oförsörjda barn!
(»Strix«.)

Af C. B. Møller & Co.s Cigaretter fremhæves:

Rose No. 101 og 102	15 Stk.	10 Øre.
Monaco, oval, Kork	10 -	10 -
Sherrys No. 3, stor, Kork..	10 -	25 -

Rød = Indmad

— Jeg forstaar ikke Højremændene mere! Naar de er hos *mig* taler de ved Gud aldrig om at *udvandre!!*

»De 31«.

Der blæstes til Stævne, Trompeterne klang,
man mødte til Kampen for sidste Gang.
En Skare man saa om Fanen sig sanke,
dens Fodslag var enigt, dens Vaaben var blanke.

Den mødte til Strid som til Fest og Spil,
men Fjenderne saa man ingenting til —
de klumped sig sammen med Udvalgsklassen
og drøftede Ordren fra — Wederkinck-Madsen.

Hvad gjorde saa Højres de gæve Mænd?
De spændte vel mandelig Sværd ved Lænd?
Aa, nej — da det gjaldt, de sænkede Halen
og luskede bævende bort fra Salen.

Da gjaldede Hornet for anden Gang —
»Kom an, I Krystre« med Latter det klang.
De vovede ikke at møde paa Pladsen,
de lystrede Noksagt-Wederkinck-Madsen.

I Grundlovskæmper, stik ind eders Sværd,
de Stympre er ikke et Vaaben værd.
Nej, møder de atter med Hylen og Tuden,
saa Pisken frem — og én over Snuden!

— Det er dog ogsaa nederdrægtigt, hver Gang jeg er ude at sejle med min Yacht, saa kommer der en hel Bunke af disse modbydelige Pramme i Vejen for mig! De skulde forbydes!

London ligger badet i Sommersol, og de engelske Politibetjente tænker for Alvor paa at tage Ferier.

— Naa ja, det finder jeg ganske naturligt. Til Hverdag tænker de kun paa at tage *Furier.*

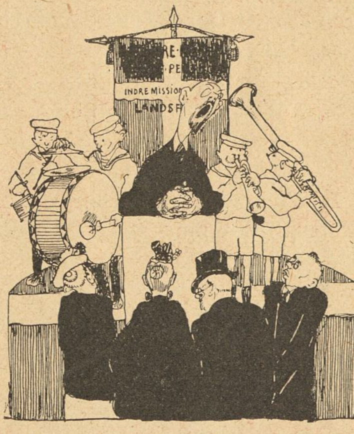

Missionsmanden: Naar vi nu er samlede her, saa er det ingenlunde for at more os, men for nærmere at undersøge Verdens Fordærv og Lastfuldhed —!

Hørt i Gaar.

Moderen (til sin snavsede Dreng): Gaa ud og vask Dig med Svampen!

Drengen: Jamen Mo'r, sæt nu, at det er en af *de giftige Svampe!*

Hr. Hugo!

Naar Hugo rykker i Felten ud,
og Staven vinder udødelig Ære,
saa følger han bare Pligtens Bud —
Embedsmand, kære!

Naar Hugo Pen som Revisor har,
naar snildt han ordner Fuglsangs Affære,
hvem mukker ad det? Den Sag er jo klar —
Privatmand, kære!

Jeg læser i en Statistik, at der ved April Flyttedag var 2067 ledige *Lejligheder* i København, og nu faar jeg tilfældigvis at vide, at der er 38315 ugifte Kvinder i København.

— Utroligt at tænke sig: 38315 ledige *Dejligheder!*

Der er kommen en Bog, som handler om Svampe,
Men Bogen er kun en Betice.
Den gengiver lutter giftige Svampe
Og si'er: Vær saa artig at spise!

Nu har Jespersens Forlag kaldt Bogen tilbage
efter Samraad med Doktor *Mundt,*
Jeg fatter ej heller, hvoraf det skal smage,
At la' giftige Svampe gaa rundt.

Paa Rigshospitalet der har de maaske
Købt Bogen, for de er jo driftige.
Og det kan man da kalde en køn Fricasé,
Hvis de Svampe, vi faar dér, er giftige!

9/6. Det er en god Ide af »Danmarkssamfundet« at opstille vore »Helte« rundt omkring i By og paa Land. *Jeg* glæder mig til en Statue af *Peder Hvidtfeldt* i overnaturlig Størrelse, og den skal staa lige udenfor min Dør.

Jeg bor nemlig i Peder Hvidtfeldtsstræde.

Forfatteren *Vogel-Jørgensen* udsender om kort Tid en moderne Kriminalfortælling »De falske Fingre«. Saadan Bøger har altid sit faste Publikum.

— Bare nu »de falske Fingre« maa komme i de rigtige Hænder!

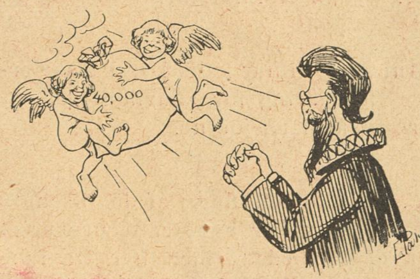

Hr. Ifversen, Hr. Ifversen,
han er ej denne Verdens Ven,
Og naar han maa døje dens Spot og Spe,
han sukker fromt: »Guds Vilje ske!«

Hr. Ifversen, Hr. Ifversen,
han er skam ikke Mammons Ven.
Og la'r sig et federe Embede se,
han ydmygt si'r: »Guds Vilje ske!«

Grovt Hvedebrød fra Arbejdernes Fællesbageri, fremstillet af sammalet Hvede. Udmærket for svage Maver og Blegsottige. Bedre og mere velsmagende end Grahamsbrød.

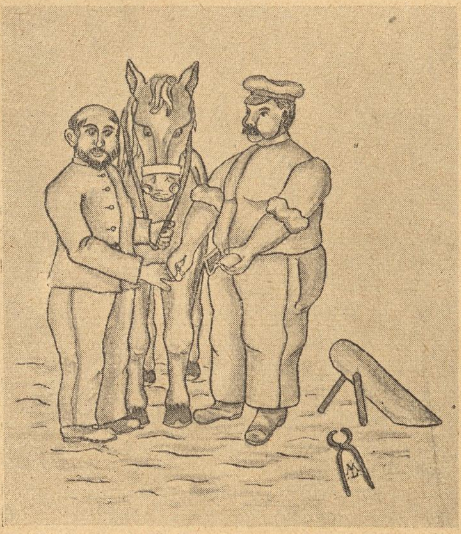

Geehrte Redaktion!
Mit grossem Vergnügen habe ich die Bilderserien »Kendte Mænd paa Glatis« in vorletzter und letzter Nummer von »Ravnen« betrachtet. Gestatten Sie mir, dass ich Ihnen diese Zeichnung eines Fabrikarbeiters über den Text in letzter Nummer zur Verfügung stelle.
Mit vorzügl. Hochachtung.
M. Lorenz, Lyngbyvej.

Bravo, Hr. *Lorenz*! De tegner jo meget bedre end baade *Johan Skjoldborg* og *Clauson Kaas!*

Møller, Baggesensgade. Lad gaa — om nogen Tid.

H. S. Den er for tynd!

Anton O. Vi har ladet Deres elskværdige Begejstring for »Ravnen« gaa videre til Medarbejderne.

C. R., Ribe. De fleste af de tilsendte Morsomheder er kendte. Vi bruger et Par af de bedste, men har De ikke nogle friskere i Posen, vanker der intet Honorar!

Svend Aage, Næstved. Vi har hørt den med Glasøjnene før, men vi vil alligevel ikke se for nøje paa den Omstændighed — og her er Vittigheden:

Upassende.

En enøjet Herre blev gift med en enøjet Dame. »Det er et højst upassende Ægteskab,« bemærkede en Dame. »Hvorfor det?« »Ih, jo, thi naar den ene vil sige hinanden noget under fire Øjne, maa de jo først kalde paa Tjenestepigen!«

V. Larsen, Fredensgade. Selvfølgelig kan vi ikke modstaa Deres pragtfulde Tegning! Vent bare!

E. Hansen, Nyborg. Der er lavet forfærdelig mange Vittigheder over den Omstændighed, at en vis Mønt i Italien hedder en Lire.

G. Andersen, Clemeng., Aarhus. De skal ved Lejlighed faa Deres »uartige« Grævlingehund at se.

Birch-Jensen. Deres Tegning skal blive godt anbragt ved Lejlighed.

H. S., Adelgade. Nej, den er *for* grinagtig!

P. P. Vær rolig, Sporten skal faa, hvad der tilkommer den — og det er meget.

Musikdirektør Mejnung »Scala«.

M. R. Tak for det træffende Portræt af »Scala-Manden«. Man kan da se, at han har *Øre* for Musik!

Familien Hansen har en Hest, der fælder. En Dag kommer Familiens 4-aarige Pode rædselsslagen løbende og raaber: »Far, Far, kom skal Du se! Der er er gaaet Møl i gamle Lotte!«

»*Ranudo*«. Deres andre Morsomheder var endnu mere mølædte og ligger nu og rasler i Papirkurven.

AGGERBECKS ÆGTE FINE IRIS forfiner-forskønner-bevarer Huden Alles Yndlingssæbe Stk. 25 Øre

KRYSTAL IS I Varmen bør kun bruges den rene hygiejniske drøje Krystalis ved Servering og Afkøling af Spise- og Drikkevarer.
Krystalisværket A/S Finsensvej 9 Telefon Nr. 6292

A/S H. MATZEN Reproduktionsanstalt leverer de bedste Clicheer Købmagergade 22 hj. af Silkegade København K. Telefon No 7057.
Leverandør af Clichéer til „RAVNEN“

Det bedste Madsted paa Gammelholm er Spisehuset, Holbergsgade 26. Forskellige à la Carte Retter hele Dagen.

Schulstad Ludvigsen Maltet Brød Giv Agt paa Varemærket

„Français“ Gummilageret i København forsender Hygiejne-Gummi og alle Sygepleje Artikler. Den bedste Moderspröjte faas 16, Lille Kongensgade 16, ved Kongens Nytorv.

Storm-Petersens „Levende Billeder". XXV.

(Fortsættes.)

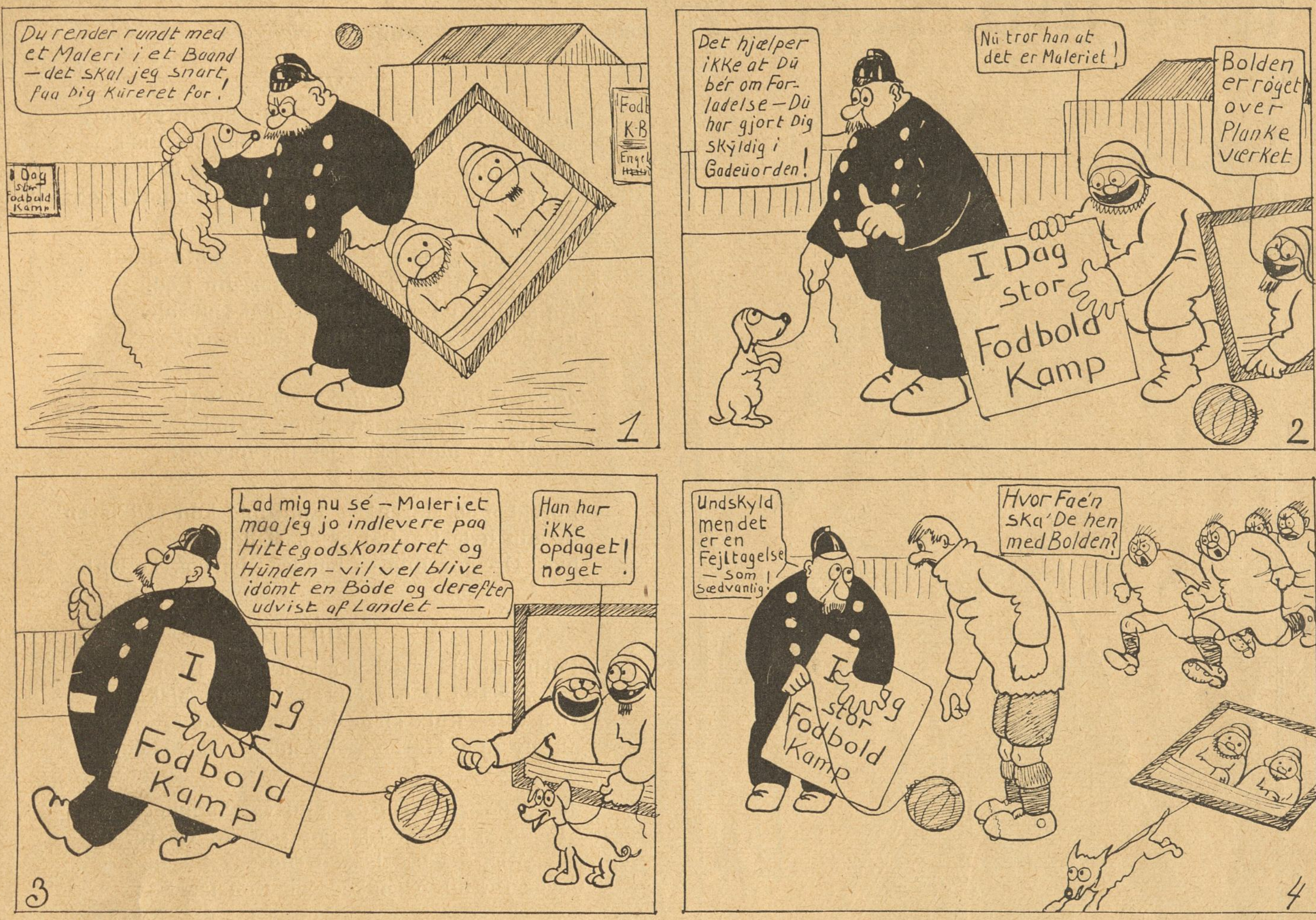

Pengene og Livet.

Dommeren i en lille amerikansk By havde tillige Ansættelse i Byens Bank. En Dag kom en Mand ind i Banken og præsenterede en Anvisning, som Dommeren dog ikke fandt tilstrækkelig paalidelig.

— Kære Dommer, sagde Manden, jeg har set Dem dømme Folk til livsvarigt Fængsel paa Beviser, som ikke var stærkere end dem, jeg har præsteret.

— Det er meget mulig, svarede Dommeren, men naar det gælder *Penge*, maa jeg være forsigtig til det yderste!

Bare rolig.

Manufakturhandler Jocumsen er bekendt for sit gode Humør og for den glimrende Facon, han tager sine Kunder paa.

Forleden Aften ved Nitiden kommer der en lille, fordægtig Mand ind og køber en hel Masse Smaating.

Da han troer sig ubemærket, stjæler han et Brev Knappenaale og et Par Seler, som han stikker i Lommen.

Jocumsen siger ikke noget, men pakker de rekvirerede Varer omhyggeligt ind og skriver en Nota ud, som han derpaa rækker sin Kunde. Kunden løber Notaen igennem, og da han ser, at Jocumsen ogsaa har opført:

1 Brev Knappenaale	0,15
1 Par Seler	2,75

truer han af Jocumsen med sin oprakte Pegefinger, smiler og siger, ikke uden Lune: »*Din Tyveknægt!*«

Et Dukkehjem.

Turisten: Boede ikke Henrik Ibsen her en Overgang?

Værten: Jeg husker ikke det Navn. Hvad var han.

Turisten: Digter.

Værten: Saa har han vist ikke boet her, for vi forlanger altid Forskud af Pensionærerne.

Langt Foredrag.

En Professor, som just ikke var morsom, havde i *to stive Klokketimer* dundret op mod Darwins bekendte Afstamningslære. Tilsidst udbrød han triumferende: »Og nu, mine ærede Tilhørere, vil jeg føje et sidste Spørgsmaal til de øvrige Argumenter:

»Hvis vi er Aber, hvor er saa vore Haler?

En mat Stemme nede fra Tilhørerpladsen svarer:

»Vi har siddet saa længe paa dem, at vi har slidt dem af!

Sprogkundskaber.

— Har Deres Frøken Datter studeret Sprog?

— Ja, det har hun — i det mindste kan hun svare »Ja« paa fem forskellige Sprog, hvis der kommer en anstændig, udenlandsk Frier!

Pyt!

En Jærnbanemand blev forleden under Rangeringen klemt inde mellem to Jærnbanevogne og var netop i Færd med at forklare sine udstaaede Lidelser for sin Kone, da denne afbryder ham:

— Aa, pyt, den Fornemmelse har vi Damer hver Gang vi faar et nyt Korset!

Tivoli-Musikere.

Tegning af P. E. JOHANNESSEN.

Bassist Edvard Bentzen.

12 Sonetter til Maren

af *Søren Vibjerg.*

VII

Jeg græder Maren! — Ak, din Søren græder,
og Taaren blander sig med Pennens Blæk,
jeg græder — og se Taarefloden væder
hvert skrevet Ord, saa helt det svømmer væk!

Jeg græder, mens jeg knæler ved din Side!
— o, lad mig kysse Støvet for din Fod,
jeg skrifte vil — ja, alting skal Du vide —
ak, Verden gik saa bittert mig imod!

Jeg har Dig været utro, søde Maren!
— Hun var en Satan denne Kvinde —
ak, aldrig, aldrig kan jeg det forvinde!

Foragt mig, Maren! — Kald mig kun et Skaren!
— min hele Kapital er gaaet fløjten;
hver Øre tog hun — hende, Djævlen, Tøjten!

VIII

Forbi, forbi — det var kun fagre Drømme!
Jeg var Dig troløs, Maren, jeg var falsk!
Den bitre Kalk alene jeg maa tømme,
ak, fly mig, Maren — fly mig — en Spedalsk!

Jeg drømte: Varm og mild var Sommerdagen,
vi sad, vi to, der hjemme paa vor Gaard,
gemytlig, øm jeg dasked Dig paa Bagen,
mens Du mig skænkede en Kaffetaar!

— Ak, det var Drømme og slet intet andet:
forbi er alt, forbi er Ærligheden,
forbi, forbi er hele Herligheden!

Ja, jeg har syndet, jeg maa fly af Landet!
Farvel, min Maren! — Ak, naar Hanen galer
— et Skud! — Og endt er alle mine Kvaler!

KAN DE TEGNE?

»Ravnen«s enestaaende og saa grinagtige Tegne-Konkurrence fortsættes under stærkt stigende Interesse, og flere og flere af vore berømte Mænd afslører sig som storartede Tegnere.

Følgende Herrer har indtil Dato bidraget:

I Nr. 18: Forfatteren **Martin Andersen Nexø,** Komponisten **Fini Henriques,** Skuespiller **Robert Neiiendam,** Teaterdirektør **Victor Wulff.** I Nr. 19: Tivolis Direktør, Arkitekt **Arne-Petersen,** Skuespiller **Vilhelm Birch** (Kasino), Skuespiller **Emil Helsengren** (Folketeatret), Forfatteren **Louis Levy.** I Nr. 20: Skuespiller **William Bewer** (Folketeatret), Ritmester **Clauson Kaas,** Skuespiller **Sophus Erharth,** Forfatteren **Johan Skjoldborg.** I Nr. 21: Forfatteren **Thorkil Barfod,** Solodanser **Richard Jensen** (Det kgl. Teater), Forfatteren **Julius Magnussen,** Skuespiller **Viggo Wendrich** (Tivoli). I Nr. 22: Fhv. Luftskipper **Lauritz Johansen,** Fodboldspilleren **Sophus Nielsen** (»Frem«), Skuespiller **Lauritz Olsen** (Scala) og Skuespiller **Holger Petersen** (»Gissemann«, Nørrebros Teater). I Nr. 23: Direktør **Lorry Fejlberg,** Skuespiller **Bertel Krause** (Dagmarteatret), Folketingsmand **A. C. Meyer** og Skuespiller **Oscar Stribolt** (Scala). I Nr. 24: Komponisten **Charles Kjerulf,** Direktør **Knud Lumbye** (Teatersalen, Tivoli), Komponisten **Sextus Miskov** og Forfatteren **Frederik Skousbo.**

I dette Numer findes Tegninger af: Komponisten **Olfert Jespersen,** »Københavns-Flyveren«, Journalist **Alfred Nervø,** Revyforfatteren **Robert Schønfeld** og Skuespiller **Chr. Schrøder.**

I næste Numer tegner følgende Herrer: Skuespiller **Carl Alstrup** (Scala), Skuespiller **Frederik Buch** (Sommerlyst), Sekretær ved De samv. Fagfb. **K. Kiefer** og Tivolis Elektriker **Georg Persson.**

Grundlovsdagen paa Traverbanen:

Der hænges ud for urent Trav!

Tegning af OSVALD JENSEN.

AALBORG og A. BRØNDUM & SØN'S
AKVAVITTER.

AF **A. C. MEYER.**

Hvad man senere fik at vide, var det ikke helt uinteressante, at selve Politiet havde tvunget de to Mænd til at rejse og bestukket dem. De havde Valget mellem ny Forfølgelse med Dom og Fængsel eller Bortrejse. Og der var undskyldende Momenter for det sidste.

Jeg fik ikke afleveret den ene af de laante Bøger, Goethes »Faust«. Jeg har den selvfølgelig endnu. Den er mig et kært Minde om den Mand, som — trods alt — fortjener Arbejdernes Taknemlighed.

Mit »Maskepi« med Socialismen og Pio medførte for Resten et Brud mellem mig og min Lærer fra Skoletiden, senere Adjunkt B. Han havde efter Skoletiden ydet mig Undervisning i Tysk og Engelsk og af og til taget mig med paa en lille Naturudflugt. Han var en høj, smuk, lys Mand, men med et noget feminint Væsen, og han var konservativ i baade Politik og Literatur. Da han var klar over, at Socialismen havde Tag i mig, stillede han mig Valget mellem den og hans Venskab. Jeg valgte Socialismen men skal til Ære for Manden, der nu ligger i sin Grav, kun sige, at han senere forsonede sig med sin tidligere Discipels Politik.

Ungdommens Glæder.

Trods min ivrige Opgaaen i Socialismen havde jeg Stunder nok til at dyrke Ungdommens Glæder. Jeg valfartede vedblivende med Vennen Ferdinand under Forhold, hvor selv smaa Oplevelser fik Karakter af store Æventyr, men jeg skilte mig fra ham i min Interesse for Dans.

Der er noget ynkeligt i, at en ung Mand, som er kommen i Selskab eller til Fest, hvor unge Damer venter at blive ført op til Dans, maa mælde Pas, fordi han ikke kan saa meget som danse en Smule Polka. Jeg har kendt Mandfolk, der af den Grund er gaaet glip baade af en smuk Brud og Snese Tusind Kroner. Er dette ikke forfærdeligt?

Jeg vil her straks bemærke, at jeg ganske vist ikke selv har danset mig rig paa Penge. Men jeg har danset baade mig selv og andre glade. Min Rigdom er Humøret! Og jeg anser det for en Politikers Pligt at kunne danse. Jeg er aldrig gaaet af Vejen for en sød Vals med Tryk i eller en Klimpevals avet om. Det glæder mig, at *Borgbjerg* heller ikke har forsmaaet Dansen. Men Tango og Boston og alt dette moderne Kravl interesserer mig ikke synderligt. Det er der ingen Fart i. Det er som naar et Insekt kravler paa en Tjærespaan. Jeg har en Gang oppe i Kristiania danset 3 Kroner op paa 40 Minutter. De kan stole paa, at der var Sus i Skørterne!

Men til Sagen. Jeg har lært at danse hos V. Balling, en kendt københavnsk Danselærer, hvis Lokale i hin Tid laa i Borgergade. Anledningen til, at jeg mældte mig ind til Kursus, var egenlig den, at jeg vilde overraske min Broder. Hans Forening, »Litografisk Forbund«, skulde nemlig have Maskerade paa Østergade 15, og saa vilde jeg flyve ud i Dansen som en vingelet Sommerfugl i Solskinnet. Sikke Øjne min Broder vilde lave, naar han saa det!

Jeg blev desværre røbet af min Dagbog! Ja vist førte jeg Dagbog! Den indeholdt de Indtryk, jeg havde af Forhold og Personer, og i den Alder mener man at være Indehaver af en overlegen Menneskeforstand. Jeg undskylder derfor uden synderlig Forbehold hine Unge, som trækker paa Skuldrene af en Veterans Livsgærning. Men jeg gør dog udtrykkeligt opmærksom paa at den gamle Garde har klaret en vanskelig Situation ved adskillige Lejligheder, og at Reserven ofte har afgjort, til hvad Side Sejren skal hælde.

Da jeg altsaa selv dansede ud, var det med højt Humør, men nogen Overraskelse blev Dansen ikke for mine nærmeste Omgivelser. Og med dette lille Kig i Dagbogen, som laa i en uaflaaset Kasse under den gamle Sofa, havde min Broder erhvervet sig forskelligt Indblik i en Galgenfugls muntre Leben. Jeg gjorde selvfølgelig Vrøvl.

Men hvad Herregud! Det var saamænd ikke stærke Storme, der blæste fra Dagbogen. Det var nærmest kun den sagte Vind, der bevægede Birkens jomfruelige Blade i stille Maaneskinsaftener, det var et ungt Hjærtes Drømme om Romantik, Tataræftlingens Udvé, Naturdyrkerens stille Smærte ved at være bunden til en Storbyes Brostene. Og saa — naturligvis — smaa Referater af Danseøvelsens flagrende Æventyr.

Med Forlov om Dans! Sportsligt set fortrinlig, et godt Middel mod Gigt i Benene. Æstetisk set god nok, naar det ikke er med »Knæk« eller idiotiske Forvridninger af Kroppen, moralsk talt fuldkommen tilladelig saalænge der er to Køn, thi hvad er ømmere, sødere, festligere end at føre en ung Kvinde over det bonede Gulv i rhytniske Bevægelser og under to Hjærters stærke Slag!

Jeg maa iøvrigt her gøre opmærksom paa, at Danselysten naturligvis kan være en komplet Febertilstand. Jeg har kastet mig ind i Ballet med en Bersærks Vildskab. Musiken øvede en komplet hypnotiserende Virkning. Det var forfærdelig dejligt! Jeg er gaaet ind i en offenlig Dansesalon i København med hele min Ugeløn i Lommen men ogsaa med Viljen og Ædrueligheden i god Behold. Naar der var gaaet cirka et Par Kroner til Dansen, forlod jeg Ballet. »*Endnu en lille Klimpevals, Sjales!*« »Vinket a', Kære! Nu gaar Sjales hjem til sin Mo'r med Kapitalen. Renterne bruger han selv!«

Fortsættelse: **Menneskekundskab og Balfaldera. — Jeg spiller første Violin. — Partichef, Udtur i det fremmede og hjem igen. — Hvem skød min »Fantasihat«?**

HANSONS STEMPELFABRIK
TF. 354 · NYØSTERGADE 2 · MÆRKEPLADER
Signeter, Dørplader, Haandtrykkerier, Brændejern, Numeratører, Perforérer.

M. Thomsens Bogbinderi,
Aarhus, anbefales.
Telefon 2065.

MULLERS HOTEL
(L. PRÆSTMARK).
Café, Restaurant og Billard.
Telefon 3558.
Diner à 1 Kr. o Middag à 50 Øre.
Nørre Farimagsgade 55.

Hygiejne, Sygepleje, Toilet og Barber Artikler.
Illustreret Katalog tilsendes m. 10 Øre t. Porto
Forretningen grundlagt 1900
Depotet „DISKRET"
Afd. R., Prinsessegade 49, Kbh. C.

Arbejdernes Forsamlingsbygning, Aarhus.
Store og smaa Lokaler til Selskaber og Foreninger.
Restauration. Billardsalon. Telefon 2728.
S. M. Mikkelsen.

PIANOER
i Leje 4-6-8-10 Kr. mdl.
Ved senere Køb godtgøres den betalte Leje.
HARMONIUMS
3-4-6-8-10 Kr. mdl.
Ogsaa for Udenbyesboende!
Frederiksborggade 36, Kbh.
Egen Piano- og Orgelfabrik
København
Winther

Villaby ved Emdrup.
Et Areal ved **Emdrupvej** sælges i Parceller paa 1400 à 1500 Kv. Al. **Billig Pris og lille Udbetaling** (1/10). Bebyggelse kan finde Sted straks. Ingen Udgifter til Vejanlæg. — Paavisning af **Jordbruger Røpke,** Villa »Kirstine« ved Krematoriet, Tlf. Søborg 132.
Nærmere ved **Overretssagfører Axel Guthmann, Vestervoldgade 96.**

Mælkeriet Enigheden.
Telefoner 2146 & 6270.
Vore 54 Vogne kører overalt i Byen.

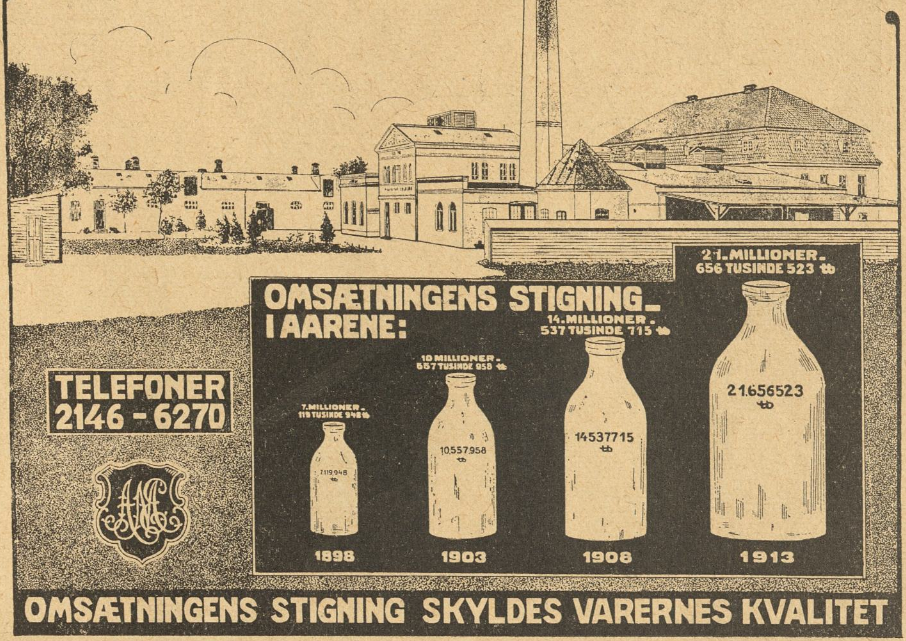

GEORG C. MØLLERS EFLGR.
HOVEDKONTOR: Vimmelskaftet Nr. 42, 2. Sal. (Yorks Passage.)
Telefoner: 913, 1124, 7980, 3313.
LAGER: Badstuestræde 9—11. Fiolstræde 12—14. Kongens Nytorv 8.
Vinkyperens Telefon: 6351. Byen 1722 x.

„Blomsterbazaren"
Nørrebrogade 207 o Tlf. Taga 205
Smagfulde Kranse og Buketter sendes overalt i Byen
Specialitet: Foreningskranse.
Prompte Ekspedition.
Ærb. *E. Rosendal*

Wilsons Gummivarelager
12, Gothersgade 12.
Alle Sygepl.-Artikl. sendes mod Efterkrav. Ill. Katalog

Tandlæge Edv. Møller,
Købmagergade 30, 2.
udfører enhver Tandbehandling til smaa Priser. Samvittighedsfuldt Arbejde. Bedøvelse hele Dagen. Konsultationstid 10—3½, 6—7 Eftm. og 10½—12 Søndag Telefon 8181.

ZOOLOGISK HAVE

Glem ikke at se til Dyrene!

Brug
Worning & Petersens
Xeroform-Sæbe
faas overalt
à 25 Øre pr. Stk.

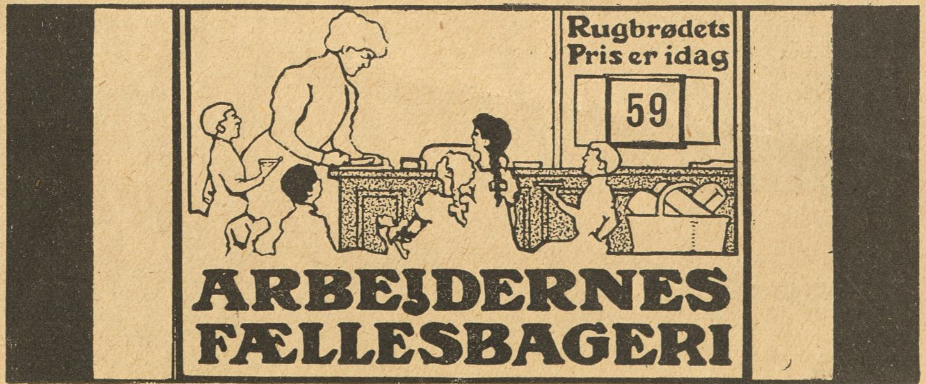

Udgaar hver Torsdag. Abonnementspris: 1 Kr. 25 Øre Kvartalet, 10 Øre om Ugen. Abonnement kan tegnes i København i Nørre Farimagsgade 49 Stuen, og i Provinserne paa samtlige Postkontorer og hos Boghandlerne. Annoncer modtages paa Kontoret, Nørre Farimagsgade 49, Stuen. Telefoner Central 1395 og 7495. Udgivet af socialdemokratiske Foreninger. Clichéer ved H. Matzens Reproduktionsanstalt.
F.E. BORDING KØBENHAVN.

Højres Udflugter.

Tegning af Anton Hansen.

Efter Forlydende agter Højre at leje en Turistbil, saa at Partiets svagelige Medlemmer i Fremtiden har lettere ved at forlade Landstinget.

RAVNEN

Nr. 26. Torsdag den 25. Juni 1914

Tegning af Osvald Jensen.

— Vil Du sikken en dejlig Pige, der staar dèr paa Omnibussen — hende kunde jeg have Lyst at tage med til St. Hans-Fest.

— Jamen, der er ikke noget at gøre — Du kan jo se, hun er *Optaget!*

Bryggeriet Phønix

Prisliste:

Pr. enkelte Flasker:		Pr. Dusin:	
Porter	16 Øre	12/2 Dobbeltøl	96 Øre
Pilsner en gros	11 »	1 Dus. Prima	108 »
Lagerøl —	11 »	1 » Hvidtøl I	96 »
Skattefri	10 »	1 » Hvidtøl II	84 »
Dansk Sodavand	4 »	1 » Skibsøl I	96 »
Citron —	5 »	1 » Skibsøl II	84 »
Fineste Maltekstrakt	18 »	12/2 Skibsøl	60 »
Kraftøl	12 »	12/2 Hvidtøl	60 »

Bestillinger modtages ved Vognene eller hos
Bryggeriets Agenter samt paa Bryggeriet.

Valby Langgade 75.

Telefon 3968.
— Lyngby 235.

Forsamlingsbygningen
Rømersgade 22.
Telf. 1310. *Chr. Jensen.*

Forsamlingsbygningen
Koldinggade 4.
Telf. Øbro 1132. *Joh. Olsen.*

Det bedste Madsted
paa
Gammelholm
er
Spisehuset, Holbergsgade 26.
Forskellige à la Carte Retter hele Dagen.

Spis Middag
Kl. 12-2 el. Kl. 3-6. Rosengaarden 14.
Husassistenternes Fagskole.

Nørre Central Café
(Nørrebros Runddel).
Koncertsal og Billardsalon.
3 Billards.
Hyggelige Selskabslokaler.
Telf. 7476. M. C. ANDRESEN

A. C. NIELSENS
Bogbinderi og Kontrolbogsfabrik.
SPECIALITET: Gummiering og Lakering
samt Paasætning af Bliklister paa Plakater.
Adelgade 31, 1. Bagb.
Telefon Palæ 2056.

Tivoli.

Sommersæson fra 8. Maj til 13. September 1914.

Hver Aften: Store Koncerter i Koncertsalen, Harmoniorkesteret og Promenadeorkesteret. Hver Uge Solist- og Symfoni Koncerter. — Operetter, Vaudeviller, Farcer og Revy i Teatersalen. — Artistforestillinger paa Kunstnerplænen. — Pantomimer.

Hver Søn- og Helligdag: Stor Fest med Illumination og Fyrværkeri. Nye Festarrangementer med Dans og Konfetti Talrige Forlystelser, Karusseller, »Muntre Hjul«, »Luna-Ballon«, Rutschbaner, Skydebaner, Boldspil o. s. v.

Entré 50 Øre for Voxne. 25 Øre for Børn. Abonnementskort: 12 Kr. for en Voxen, 6 Kr. for et Barn (under 12 Aar).

„Francais" Gummilageret i København
Forsender Hygiejne-Gummi og alle Sygepleje Artikler.
Den bedste Moderspröjte faas 16, Lille Kongensgade 16, ved Kongens Nytorv.
FORCE

P. A. Fischer's
Farve- og Fernisfabrik.
Stengade 10—12. Telefon 952.
Detailsalg af alle Malervarer færdige til Brug, til Dagens billigste Priser.

Yale Laase & Nøgler
Ny Østergade 2.

St. Hansnats Forvildelser.

En forargelig Vise.

1.

Min Ven Hansen og hans smukke Viv Clotilde,
jeg og Mutter tog i Skoven, Sancte Hans;
Maanen skinnede, og Stjernerne var milde,
Bakken straalede i al sin Fest og Glans.
Og fra Skovens løndomsfulde Dyb os Freden
slog i Møde i den lune Sommernat,
og — som Hansen sa' — man mærked' Kærligheden
aande ud fra Skovens tætte, dunkle Krat.

2.

Men paa Bakken var der Liv og Larm og Færden,
Lirekasser — mangen støjende Bajads,
der var Piger — Feer fra en anden Verden,
der var Ungersvende, der var fulde Glas.
De sku' set min Ven Hr. Hansen, Død og Pine,
den moderne Dans han danser med Bravour,
De sku' set ham svinge gratiøst Laurine
i en maaske lidt forvoven Tango Tur.

3.

Som vi mored' os, ja, det ka' ej beskrives,
og vi sjussed som vi aldrig sjussed før.
Thilde blev lidt syg. »Med ondt skal ondt fordrives,
ta' en Sjus,« sa' Hansen, »den gi'r nok Humør!«
Naa, omsider fik han atter Liv i Konen,
Hansens Raad var godt, det hjalp den søde Skat,
snart Clotilde blussed' yndig som Pæonen
af det meget Liv, af Lystighed og Sprut.

4.

Efterhaanden blev det mer og mere taaget
for mit Blik, og hvert et Skrig og Skraal forsvandt,
og saa husker jeg forøvrigt ikke noget,
før jeg vaagned' op paa Dagen og mig fandt
i min Seng — men Himmel! o, sig Gud forbarme,
det den værste Blyhat er, jeg har haft paa —
vaagned op og fandt — og fandt i mine Arme
Hansens Kone — søde Thildelil — den smaa!

5.

Op til Hansen fór jeg: »Kære jeg beklager,
jeg har taget Fejl — din Kone — undskyld mig —«
Hansen lo og udbrød: »Mon Dig Fanden plager
for en Bagatel at gøre sligt Staahej!
Se, din Viv er her, hun i Salonen troner
ved mit Frokostbord i al sin Magt og Glans;
— vi har simpelthen forbyttet vore Koner,
det ka' fan'me sagtens ske en Sancte Hans!«

Per Bonde.

Kærlighed.

En ung Kontorist hos Slagtermester Jochumsen var bleven forelsket i Slagtermesterens Datter, som han forleden sendte et Brev med følgende Afslutning:

For at De, højtelskede, ikke skal tage Fejl, saa møder jeg med graa Benklæder, mørk Overfrakke og høj, sort Hat. I højre Haand har jeg en Stok med Sølvhaandtag og i venstre Haand en Cigar.

Deres til Døden
trofaste
Joachim.

Desværre faldt dette Brev i Hænderne paa Jochumsen, som omgaaende afsendte følgende Svar:

For at min unge Ven ikke skal tage Fejl, skal jeg give Møde i Skjorteærmer. I højre Haand har jeg en Rødøkse og i venstre et Mergelspir, sædvanlig Størrelse. De kan kende mig paa, at jeg slaar Dem oven i Hovedet med Rødøksen. Kom nu præcis,

Eders forbundne
F. Jochumsen.

Tegning af Georgia Jacobsen.

Disse søde to, de bor i samme Kammer.
Hvis man dem skilte, oh! hvilken Katzenjammer!
Jeg ved intet om deres Venskabs Opstaaelse,
Men det beror vist paa en Mis-Forstaaelse!

De umyndiges Røst.

Lille Elses Fa'r har købt en Hare hos Vildthandleren, og Stumpen — hun er kun 6 Aar — bliver ført ud i Køkkenet for at beundre Dyret. Hun finder stort Behag i at klappe Harens Pels og udtaler sig i det hele taget med stor Anerkendelse.

Dagen efter skal hun ud og sige en Besked til Kokkepigen og ser da Haren ligge flaaet paa Køkkenbordet. Ganske betuttet stirrer Else en Stund paa Dyret, giver sig derpaa til at græde og siger hulkende til Pigen: „Uh, nej — nej — klæd den paa igen — klæd den paa igen!

Kendte Mænd paa Glatis.

Tegning af Georg Persson.

Tegning af Frederik Buch.

Teksten:

Per Anders (der har faaet sin Hest skoet hos Smeden): — Ja, se, i gamle Dage betalte man Smeden med et Krus Øl, men nu er det jo en dyr Historie at faa skoet Hesten. — Hvormeget er det?

Smeden: Ja, jeg vil alligevel ikke være saa fedtet, som de var i gamle Dage — vær'sgo' Per Anders, der har Du 25 Øre!

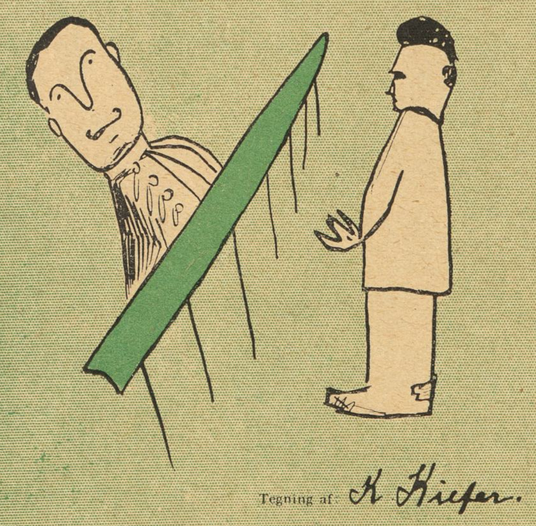

Tegning af K. Kiefer.

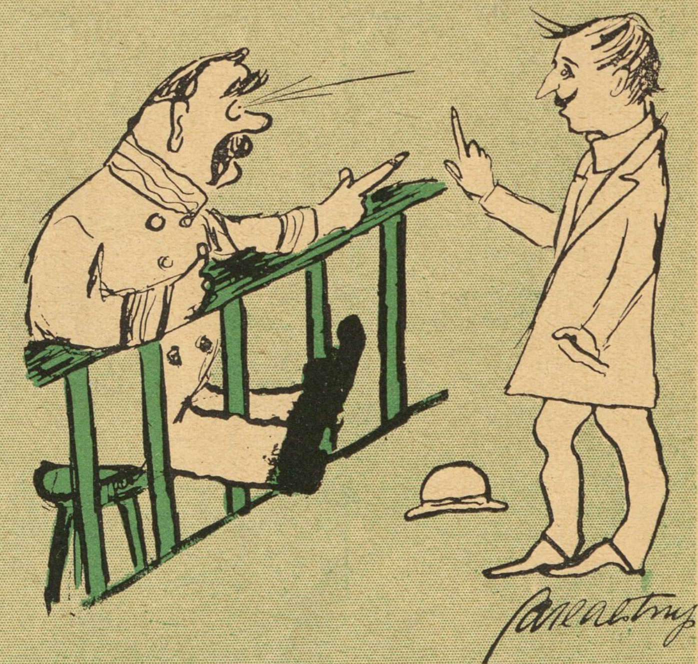

Tegning af Carl Alstrup.

Teksten:

Dommeren: Tidligere nøjedes De dog med Lommetyverier, men nu har De altsaa slaaet Dem paa grovt Indbrud.

Anklagede: Ja, ser De, Hr. Dommer, i disse sløje Tider maa man se og skaffe sig en lille Biindtægt.

Tegninger af:

Skuespiller **Carl Alstrup** (Scala), Skuespiller **Frederik Buch** (Sommerlyst), Sekretær ved Arbejdernes Fællesorg. **K. Kiefer** og Tivolis Elektriker **Georg Persson.**

Arbeidernes Livsforsikring.

Sygekassernes og Fagforeningernes kooperative Forsikringsselskab.
Statsanerkendt.

Den gaadefulde Kvinde.

En Kærlighedsroman.

(Illustreret af Harriet Fischer-Clausen.)

I samme Øjeblik, som hun viste sig i Gadedøren, greb jeg fat i hende, skubbede hende ind i Vognen og kørte bort.

Paa Vejen til St. Johns Wood røbede min Ledsagerske ingensomhelst Frygt. Jeg kan være faderlig, naar jeg vil, og ved denne Lejlighed var jeg i høj Grad faderlig; saa meget er sikkert, at jeg forsømte at forberede hende paa den Skuffelse, som hun ved sin Indtrædelse i mit Hus maatte lide. Da jeg førte hende ind i Salonen og hun ikke saa andre dér end Fru Fosco i Stedet for den ventede Lady Glyde, faldt hun i et heftigt Sindsoprør. Jeg forsøgte forgæves at berolige hende. Hendes gamle Hjertesygdom spottede alle Anstrengelser! Med ét faldt hun i Krampe — hvert Øjeblik kunde vi vente at se hende ligge død for vore Fødder.

Den nærmeste Læge blev hentet og underrettet om, at »Lady Glyde« trængte til hans øjeblikkelige Hjælp. Til min store Lettelse fandt jeg i ham en brugbar Mand. Jeg beskrev hans Patient for ham som en svaghjernet Person, som kun min Kone kunde passe. Den ulykkelige Skabning, var iøvrigt saa syg, at jeg i høj Grad frygtede for, at den falske Lady Glyde skulde dø, inden den virkelige ankom til London.

Jeg havde om Morgenen skrevet et Brev til Madame Rubelle med Anmærkning om, at hun Fredag Aften den 26. skulde indfinde sig i sin Mands Hus; ligeledes havde Sir Percival modtaget et Par Ord fra mig om at forevise Lady Glyde Onkelens Indbydelse og sende hende til London med Middagstoget den 26.

Patienten havde en slem Nat men bedredes henad Morgen. I Forventningen om, at Sir Percival og Madame Rubelle havde fulgt mine Anordninger, bestilte jeg en Vogn til Jernbanestationen den 26. og gav Kusken Ordre til at holde udenfor mit Hus om Eftermiddagen den 26. Kl. to. Derefter opsøgte jeg Mr. Rubelle for at træffe Aftale med ham, ligesom jeg sikrede mig Bistand af to Herrer, der udstedte Sindsygeattesterne. Begge vare Mænd, som var hævede over Skrupler — og som var i øjeblikkelig Forlegenhed.

Klokken fem om Eftermiddagen vendte jeg hjem — da var Anna Catherick allerede død. Hun døde altsaa den 25. og Lady Glyde skulde først indtræffe den 26.

Jeg var overvældet.

Det var for sent at vende om. Lægen havde allerede indført Dødsfaldet og Datoen. Mit storartede Projekt havde nu sin svage Side. Jeg tog imidlertig Sagen med mandig Ro og lod staa til.

Om Morgenen den 26. fik jeg Brev fra Percival om, at hans Kone afrejste med Middagstoget. Lidt før tre tog jeg afsted for at afhente den ægte Lady Glyde, medens den falske laa død i mit Hjem. Jeg medbragte i Vognen de Klæder, som Anna Catherick havde baaret, da hun kom til os.

Lady Glyde ankom. Jeg kørte med hende til Leicester Place, hvor Monsieur Rubelle boede; han tog imod os i Døren.

Resultatet blev som ventet. Lady Glyde blev angst og faldt i Afmagt. Madame Rubelle iførte hende nu Anna Cathericks Klæder, og saasnart hun den næste Dag vaagnede, blev hun indlagt paa Sindssygeanstalten under Anna Cathericks Navn. Hun modtoges med nogen Forundring, dog fik ingen Mistanke — takket være Attesterne, Percivals Breve og Ligheden. Jeg vendte straks tilbage med Lady Glydes Klæder til min Hustru for at hjælpe hende med Forberedelserne til den falske Lady Glydes Begravelse. —

I samme Øjeblik greb jeg fat i hende.

Her slutter min Beretning. Jeg kan forsikre, at det svage Punkt i mit Projekt aldrig var blevet opdaget, saafremt der ikke havde været et svagt Punkt i mit Hjerte. Kun min Tilbøjelighed for Marianne holdt mig tilbage fra at ile mig selv til Hjælp, da hun iværksatte sin Søsters Flugt fra Anstalten. Jeg løb altsaa Risikoen og haabede paa, at Lady Glydes Identitet aldrig kunde konstateres. I Fald Marianne eller Mr. Hartright skulde paaberaabe sig Identiteten, vilde man næppe tro dem. Jeg begik imidlertid en Dumhed ved for anden Gang at lade Mr. Hartright undslippe mig. —

Nu vil man gøre mig to Spørgsmaal:

1. Hvad vilde jeg have gjort, saafremt Anna Catherick dengang ikke var død? Ja, saa havde jeg selv hjulpet hende ind til den evige Fred. Det havde jo kun været en Velgerning.

2. Fortjener min Handlemaade Dadel?

Nej. Undgik jeg ikke omhyggelig at forbryde mig mod Lady Glyde? Jeg kunde ved Hjælp af mine Kundskaber i Kemi med Lethed have taget hendes Liv — i Stedet for nøjedes jeg med at tage hendes Identitet. — *Fosco.*

SLUTNING

WALTER HARTRIGHTS UDSAGN

Paa et Kvarter naaede jeg hjem, hvor jeg i al Korthed fortalte Laura og Marianne om mit Æventyr.

Næste Dag tog jeg hen til Mr. Kyrle. Dennegang havde jeg mere Held med mig hos ham end sidst, thi den følgende Morgen rejste han, Laura, Marianne og jeg til Limmeridge.

Jeg behøver næppe at beskrive den Rystelse Mr. Fairlie fik i Anledning af vort Besøg. Dog tror jeg ikke, den var

Aarsag i, at den Søn, Laura og jeg fik Aaret efter, blev Arving til Limmeridge.

Kun èngang kastede Fortiden en Skygge over vor unge Lykke: da Beretningerne om Mordet paa en meget korpulent Mand i Paris gik gennem Aviserne. Samtidig kom et Fotografi af den Myrdede os i Hænde: det var Fosco.

Paa hans Arm havde man fundet et »T« tatoveret. Efter Pescas Forklaring betød det: *traditore*, Forrædder. Alt andet var hyllet i Mørke. —

ENDE

Hjærtets Traade.

En Bog om Kærlighed.

Illustreret af Osvald Jensen.

Taarnuret paa Mariakirken slog netop halvtolv, da de traadte ud paa Gaden.

Det var kun et lille Selskab.

Man blev staaende lidt udenfor Døren for at se, hvem der skulde samme Vej. Det viste sig, at kun Plath og Slanina boede i Byen, de andre skulde til Forstæderne. Saa tog man da Afsked. —

Plath og Slanina drev Arm i Arm ned ad Gaden. Saasnart de var naaet udenfor Hørevidde, sagde Plath: »Naa, fik jeg saa ikke Ret? Var det ikke meget fornøjeligt?«

Slanina nikkede. Han havde begravet begge Hænderne i Frakkelommerne og slentrede afsted ved Siden af den lange Maler.

Men Plath var i Snakkehjørnet:

»Og saa maatte man gaa dér og overtale Dem. Som om ikke det at komme i en pæn Familie som her hos Lieberts, var lidt af en Nødvendighed for os Bohémer!«

Plath brugte med Forkærlighed Ordet »Bohéme«. For ham var det ensbetydende med at være Kunstner, og dog var han selv et stabilt og ordentligt Menneske, der boede hos sin gamle Moder.

»Ja, netop en Nødvendighed,« gentog han, da Slanina haardnakket tav. »Stadig at have »Smaapiger« om sig eller unge Damer i Selskabstoiletter — det keder. Jeg maa engang imellem se en Kvinde med et Forklæde paa.«

»Hm,« brummede Slanina.

»Som nu i Aftes,« fortsatte Plath, »det var netop som jeg ønsker det. Den brave, gamle Herre, Fruen — — de to Tanter med deres Mænd og de to unge Piger. Jeg holder, som De ved, mest af de mørke. Men ogsaa Kate — Død og Pine, hvor hun er smuk!«

»Brilliant Pige,« bekræftede Slanina.

»Og saa er der det gode ved det,« vedblev Maleren, »at det hele er saa ufarligt. Baade Pigebørnene og de Gamle ved, at vi ikke vil gifte os, at vi ikke vil ofre vort Bohémeliv for dem.«

Han lo hen for sig.

De var naaet til Torvet, Slanina gik langsommere.

Plath vilde gerne snakke videre.

»Skal vi gaa derover,« sagde han og pegede paa en Restaurant.

Men Slanina rakte ham Haanden.

»Jeg er træt,« sagde han og tog Afsked.

Det begyndte at sne.

Slanina slog Kraven op om Ørene og slentrede langsomt hjemad, idet han lod Aftenens Begivenheder passere Revy.

Plath havde Ret. Der havde været hyggeligt hos Skoleraad Liebert. Der var noget gemytligt og ligetil over Familien der. Alt hos dem aandede af Gæstfrihed. Man følte sig straks hjemme i de store, festlige Stuer. Den gamle Skoleraad, Fruen med den stolte, endnu ungdommelige Skikkelse, de to Døtre — prægtige Mennesker allesammen!

Erna lignede Faderen, medens Kate var Moderens udtrykte Billede.

»*Hvem der kunde male det Hoved*,« mumlede Slanina.

Det var nemlig denne Mands eneste Sorg, at han var Billedhugger og ikke Maler.

Dog snart vaagnede Plastikeren i ham. Han genkaldte i sin Erindring den unge Kvindes faste, runde Lemmer, saaledes som de havde aftegnet sig under Kjolen, da hun med Benene overkors sad overfor ham, vippende med Foden.

Noget af en Ide slog ned i ham: en nøgen Terpsichore med fine, slanke Lemmer — lysende af Ungdom — med udslaaet gyldent Haar. —

(Fortsættes.)

Engelsk Spisestue som Tegningen Kr. 425.

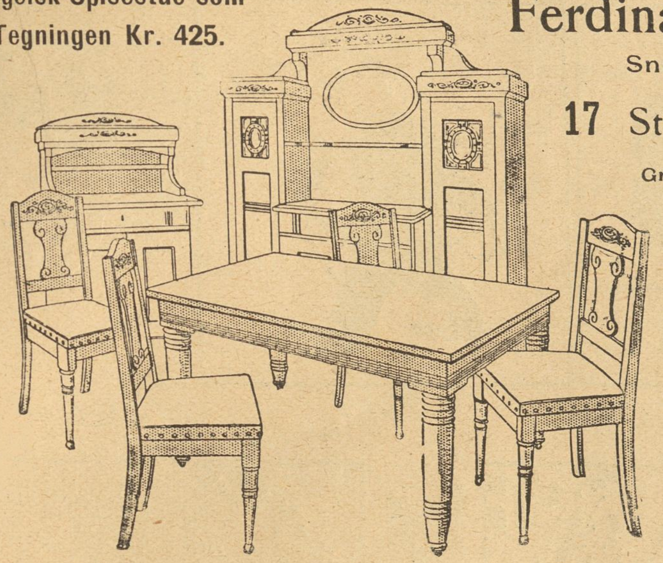

Ferdinand Olsen
Snedkermester.
17 Studiestræde 17
Grundlagt 1884.

Moderne Møbler til Spisestuer og Soveværelser

Maanedlige Betalingsvilkaar til kontante Priser

THOMSENS MAGASINER
Jaquethabitter
AFBETALING
NICOLAIGADE 13 · SLOTSGADE 3 ·
RYESGADE 128 · CHRISTIANSHAVNS TORV 6

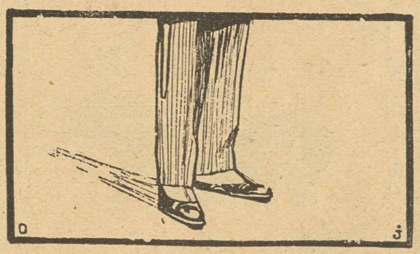

Vibe-Hastrups Læder-Creme gjør Fodtøjet blankt og bevarer Læderet.

Under Fanerne —

Tegning af Oluf Nielsen.

Kr. Petersen.
Murerforbundet.

Elverhøj
eller
En Tur paa Friluftsteateret.

Mel.: Menuetten af Elverhøj.

Der lyder gennem Skoven Støj,
Hvem laver vel Balladen?
Jo — Folk gaar ud til »Elverhøj«
Paa Ulvedalestraden.
For Elverhøjpersonerne
Er dèr jo godt at være,
Det mener Ridder Walkendorff
Og Kristian den Fjere.

Naar »Karen« synger: »Vogt Dig, Mor,
For Elverkongens Snakken,«
Fra »Bakken« lyder blandet Kor:
»Med Haaret ned ad Nakken«.
Og synger hun: »Ved Elverhøj
Jeg fingede en Dvalie« —
Fra Dansepladsen lyder klart
Den Strofe — »Aa, Amalie«!

Nu lyder: »Herlig en Sommernat«,
Mens Luna staar i Glansen —
Fra »lille Peter« lyder brat:
»Tre Pilsnere, Johansen!«
Da Menuetten trædes skal,
Paa Bakken raaber Frandsen:
»Værs'artig, mine Gentlemænd,
Om lidt begynder Dansen!«

Da træder Kongen frem med »Pli«,
Han hyldes af Gongonen;
Fra Bakken lyder der et Skri':
»Vi otte slaar om Kongen!« —
Dels hør' man Ord fra »Elverhøj«,
Dels Ord fra Bakkens »Sejberg« —
Men i sin Grav sig vender vist
Hr. *Johan Ludvig Heiberg!*

Robert Bly.

Tegning af Sv. Ulrich.

St. Hans-Aften Spil.

Af alle Shagtobakker er CREMO den bedste til Prisen.

Rød = Indmad

St. Hans!

Jeg sad paa min giftige Svamp og lo
over de Narre, som to og to
vandred saa tæt sammenpresset.
Pas nu paa Ilden! jeg raabte — men nej,
Ingen veg bort fra den farlige Leg
at tænde St. Hans-Blus i Græsset!

Under Pressekongressen.

Da Pressekongressen var paa Skovtur, passerede Vogntoget en Sø, og en fransk Journalist spurgte en dansk Kollega, om det var en Flod.

— Nej, en Dam, svarede Danskeren.

Noget senere kiggede Danskeren i en Bog med Skakopgaver, og Franskmanden bemærkede da: Naa, faar De Dem en Skak om Aftenen?

— Nej, en Dam, svarede Danskeren.

Ankommen til Friluftsteatret spurgte Franskmanden, hvad den Skuespiller hed, der udførte Kristian d. 4des Rolle

— Nejendam, svarede Danskeren.

Paa dette Tidspunkt opgav Franskmanden Haabet om nogensinde at lære det danske Sprog.

*

En bekendt tysk Journalist, der var meget begejstret for den danske Elskværdighed, aflagde Besøg i en af vore store Smørforretninger og spurgte paa sit gebrokne Dansk: Hvad fører De for Smør her?

Vi fører *kun Græssmør!* svarede Ekspedienten.

— Kongressmør! udbrød Tyskeren — hvilken fin Opmærksomhed.

Hos en Juveler, hvor Journalisten købte et Smykke til sin Kone, spurgte han om der gaves Rabat.

— Rabat gives *kun Grossister!* svarede Ekspedienten.

— Rabat gives Kongressister! raabte Tyskeren, hvilket herligt Land!

Om Mandagen, da han skulde til Kongen paa Amalienborg, spurgte han en dansk Kollega, hvad det nu var, Kongen hed — det havde han svedt ud i Varmen!

— Kongens Navn er: *Kong Christian,* svarede den danske Journalist.

— Wunderschøn! udbrød Tyskeren — saa Kongen kalder sig *Kongresstion*, altsammen til Ære for den internationale Pressekongres — hvilket øndigt Land! Hvilken nobel Konge!

„Ak, kæreste Hr. Dommer,
jeg har kun Sorg og Savn,
derfor vil jeg fra Berren væk
og væk fra Kjøbenhavn."
Saa talte han med Rørelse
og Taarer i sit Blik —
og ved hans Side hulked
den gæve Hammerich:
„Farvel, Farvel — lille Hugo!"

Saa snørte han sin Randsel
og lagde Staven ned —
Auktionsmadammer sukked
og deres Hænder vred.
Saa vifted han med Haanden
og gik sin tunge Gang,
og fra Remisen lød det
som dæmpet Fugl(e)sang:
„Farvel, Farvel — lille Hugo!"

Hørt i Kasino.

Ved Kasinos sidste Forestilling fremsagde Frk. *Gerda Christophersen* en Epilog. En lille Pige, der ivrigt havde studeret Programmet, rettede følgende Spørgsmaal til sin Moder:

— Mor' naar man fremsiger en Epilog, er man saa — *Epileptiker?*

Nogle af de udenlandske Journalister vovede sig ud paa den støvede Strandvej og standsede interesserede ved den berømte Bom. De spurgte, om det var den Mast, Kong Kristian stod ved i Røg og Damp!

¹²/₆. Det er en udmærket Idé af Tivoli med denne blaa Grotte. Masser af Mennesker ser til dagligdags kun Alt det graat i graatte, og de er naturligvis henrykte ved en Gang at se lidt blaat i Grotte.

En Kaptajn *Løwe-Christensen* beordrede forleden sine Rekrutter til en saa anstrængende Løbetur, at flere af dem besvimede.

— Der er et Fingerpeg i Mandens Navn: bare han snart vilde *gaa!*

Tango-Gymnastik.

Tango her og Tango der,
Tango alle Vegne,
Tango danses fjærnt og nær
i alle Verdens Egne.

Pigen her er ganske kvik,
Tango er paa Mode —
Det er Kvindegymnastik
efter hendes Ho'de

¹³/₆. En af Skruebrækkerne fra Frihavnen er bleven Politibetjent. At han har smægtet efter at komme til at kløs løs paa de strejkende, det forstaar vi godt; at han har haft Lyst til at *have Lov* til at gøre det, forstaar vi endnu bedre; men at Betjentene ikke vil have Hædersmanden ind i deres Forening — det forstaar vi allerbedst.

¹⁵/₆. Da *Zahle* forelæste Brevet om Opløsning, demonstrerede det høje Ting ved at *blive siddende.*

— Ak ja, *Piper* og *Rottbøll* — det var lige noget, I ku' li'e — hvad?

Der kan man se, hvor Tiden gaar fremad! »Ravnen« observerede St. Hans Nat adskillige Kællinger, der fløj til Bloksbjærg pr. Kosteskaft, men vi saa dog ogsaa en ung Pige, der benyttede — Fejemaskine!

—Danmarks fineste Taffelvand—
Sct. Nicolaus-Kilde-Apollinaris!
faaes i enhver 1Kl. Forretning. Telf. 390, Aarhus.
Depoter i 83 Byer! Hoveddepot i København. Telefon Central 1390.

Husk naar De kommer til Aarhus, at aflægge et Besøg i
Frederiksberg Folkelige Forsamlingsbygning.
Jægergaardsvej 44.
Stor skyggefuld Have med overdækket Veranda. Salonkeglebane. James Thomphsen. B.

Kære *Sigurd S.* Dine 12 Aar kan ikke redde dine Vittigheder, der er altfor gammelkendte.

Mellem Søstre.

Fru P. (der kommer i Besøg hos sin Søster Fru H.): Men, kære Dora, hvad er det dog for et skrækkeligt Billede, Du har hængende over Sofaen der?

Fru H.: Det har Bedstemoder sendt mig; jeg tror, det skal være Dig, da Du var ung Pige!

Karl P., Hedemannsgade. Ja, Søstre kan, som bemærket, være meget søde!

Kanibalhøvdingen: Har De noget Ønske, inden De bliver spist?
Fangen: Ja, Tak. Jeg vilde gærne have Lov til at holde et Foredrag om *Vegetarismen.*

Henry Gerdorf. Tja, men hvad faar han ud af det? Vel ikke andet, end at Høvdingen spiser ham med Grøntsager til?

Kære Knud P-O. Det gør os *u*troligt ondt, med deres *u*hyggelige *U*-Drama er *u*almindeligt *u*heldigt!

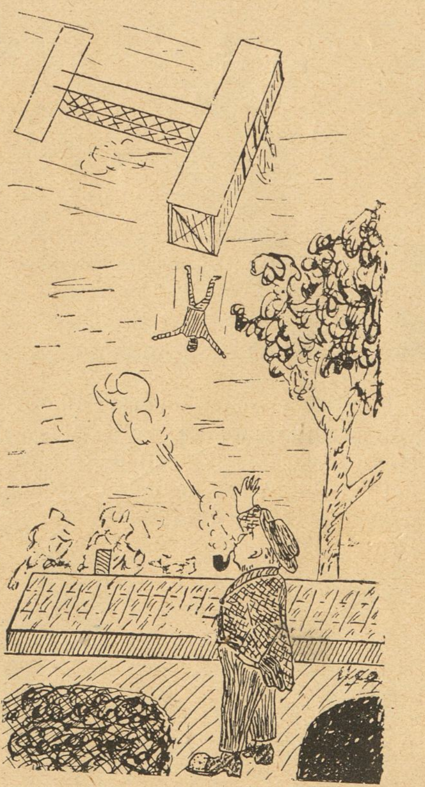

Gartneren: Ikke ned i mine Jordbær, han!

H. Olsen. Vær saa god at oplyse os om, hvad det er for en Flyvemaskine, Manden her anvender. Den — Maskinen — synes at fare videre i Rummet, uanset den lille Forandring i Arrangementet!

ARBEJDERNES FÆLLESBAGERI
Prøv
vort udmærkede
Sødmælks Franskbrød.
Pris
10 Øre.
Faas hos vore Forhandlere.

LYSÆGTE
FIONA KRONE-TAPET
GARANTI FOR HOLDBARHED

Wilsons Gummivarelager
12, Gothersgade 12.
Alle Sygepl.-Artikl. sendes mod Efterkrav. Ill. Katalog

Brug
Worning & Petersens
Xeroform-Sæbe
faas overalt
à 25 Øre pr. Stk.

Hygiejne, Sygepleje, Toilet og Barber Artikler.
Illustreret Katalog tilsendes m. 10 Øre t. Porto
Forretningen grundlagt 1900.
Depotet „DISKRET"
Afd. R., Prinsessegade 49, Kbh. C.

Københavns
Tilskærer-Akademi
Nørrevoldg. 42.
Katalog over Tilskærekursus og Tilskæring af Mønstre sendes paa Forlangende.

Tandlæge Edv. Møller,
Købmagergade 30, 2.
udfører enhver Tandbehandling til smaa Priser. Samvittighedsfuldt Arbejde. Bedøvelse hele Dagen. Konsultationstid 10—3½, 6—7 Eftm. og 10½—12 Søndag
Telefon 8181.

AGGERBECKS
ÆGTE FINE
·IRIS·
forfiner-forskønner-bevarer Huden.
Alles Yndlingssæbe
Stk. 25 Øre

ZOOLOGISK HAVE

Glem ikke at se til Dyrene!

Storm-Petersens „Levende Billeder“. XXVI.

(Fortsættes.)

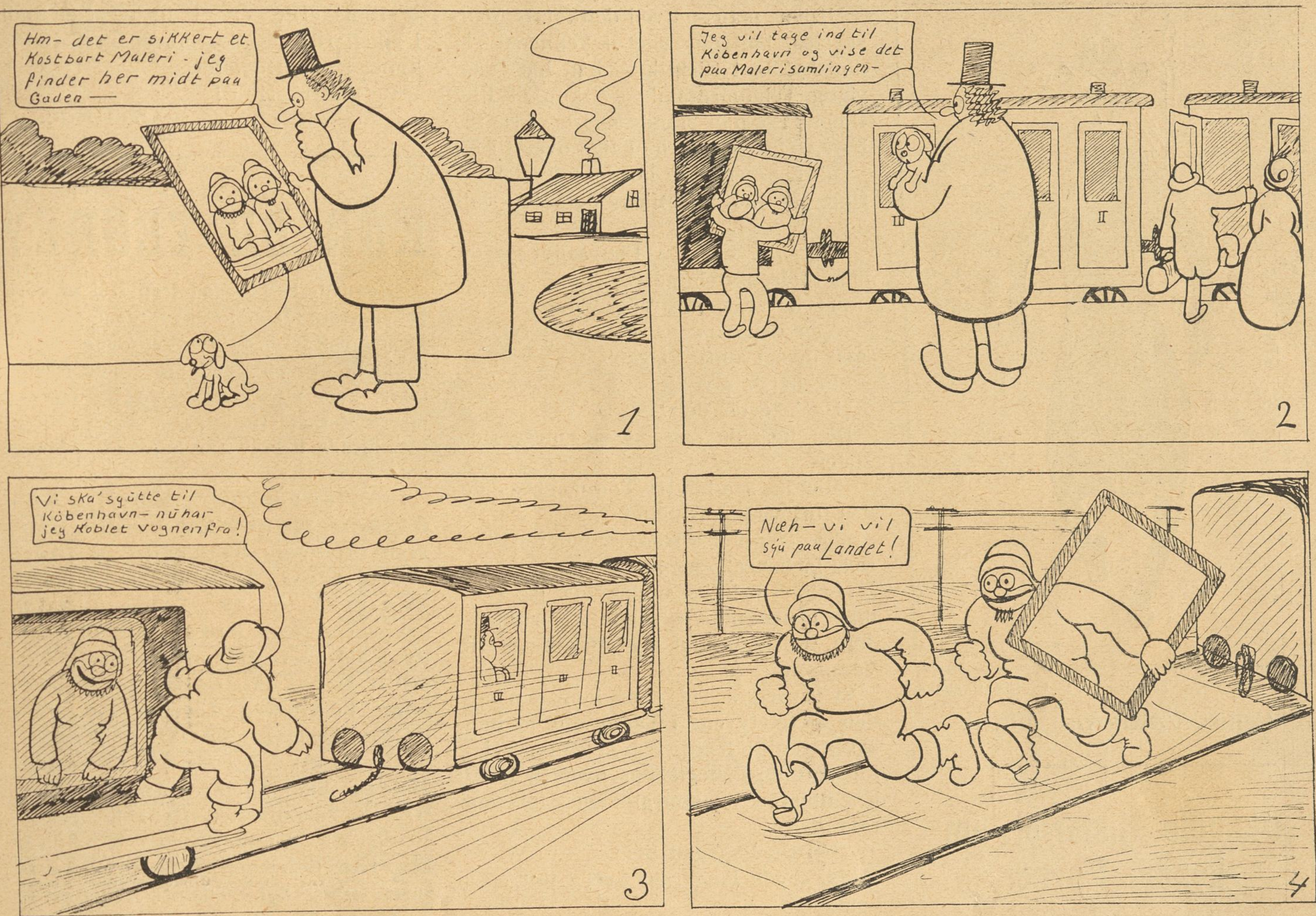

Svigermo'r.

Svigermoderen: Hør, Albert, er det rigtigt, at Du i Gaar ønskede mig ned til Fanden.

Ægtemanden: Rent Vaas. Dernede er der jo Graad og Tænders Gnidsel, og da *Du ingen Tænder har* — —

Filosofi.

Lyden gaar med en Hastighed af 400 Meter i Sekundet.

Skandalen gaar 1000 Meter i Sekundet,

Smigeren 500 Meter og

Sandheden $2^1/_2$ Meter pr. Time.

Sørgelig Erfaring.

— Vil Du med ud at se Tragedien »Hamlet« i Aften?

— Nej, Tak. Jeg røg i Morges en Cigar, der hedder »Hamlet« — og det er Tragedie nok!

Fine Ting.

— Jeg maa jo være en fin og fornem Ting, siden de sætter mig under en Glasklokke, sagde Bondeosten!

Ren Besked.

— Du kan jo ikke gøre for, at din Fa'r er en Sjover, lille Stump.

— Mener De dermed at jeg er en *Sjoverstump?*

Taget paa Ordet.

Han: Hvis De siger Nej til mig, vil jeg aldrig mere bryde mig om en Kvinde.

Hun: Gælder det ogsaa hvis jeg siger *Ja?*

Pilleri.

— Mo'r, vil Du ikke købe nogle Kininpiller, der er ikke flere i Æsken?

— Jamen, Barn, vi har jo heldigvis ikke Brug for nogle.

— Jo—o — de passer lige til min Luftbøsse!

Fræk.

Professor: Hvorpaa kan man kende en Idiot?

Kandidat: Paa de fjollede Spørgsmaal, han retter til En!

Noget for Pengene.

En Udlænding kommer ind paa en nyopført Sportsplads, hvor der baade er Automobilbane og Svømmebassin. Da han har siddet i 5 Minutter og ikke set noget, spørger han Opsynsmanden, hvad man egentlig byder for Pengene.

Opsynsmanden: Jo—o, ser De, Automobilet farer rundt med en saadan Hurtighed, at man ikke kan se det, Flyveren er forsvunden oppe i Luften, og Dykkeren kan De ikke se, for han er under Vandet.

Haard Medicin.

Grosserer Jeppesen er som Motion bleven anordnet Jagt, og en Dag kommer han hjem med et afskudt Øre og en Bunke Hagl i Benet.

Fru Jeppesen: Hvor Du dog ser ud, Mand!

Jeppesen. Ja, hvis det ikke var for mit Heldbreds Skyld, saa gik jeg saamænd heller ikke paa Jagt!

Tivoli-Musikere.

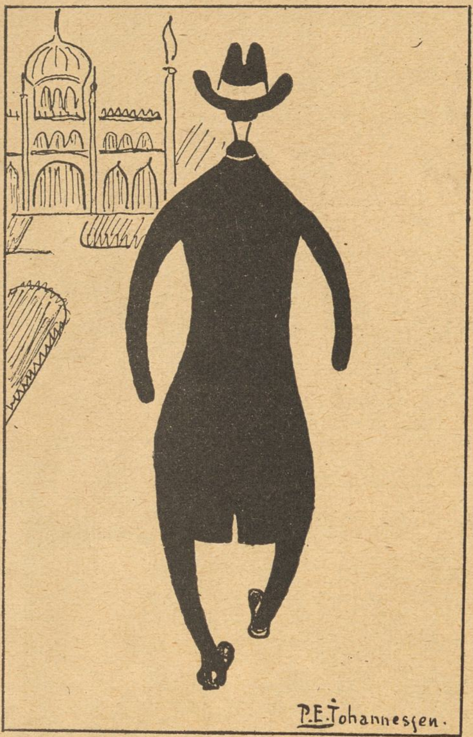

Tegning af P. E. JOHANNESSEN.

Cellist Valdemar Dahl.

Ukendte Historier om kendte Navne.

III

Da Thomas P. Krag købte Pigtraad.

Den afdøde norske Forfatter, *Thomas P. Krag*, elskede som bekendt København og boede i mange Aar her i Byen. — Han havde en Gang faaet en Lejlighed i Nærheden af et af vore større Kolonihaveanlæg, og ved daglig at se dette fik han Lyst til ogsaa selv at eje en lille Kolonihave.

Og naar Thomas P. fik sat sig noget i Hovedet, plejede han ogsaa at gennemføre det, og det varede derfor ikke længe, før han virkelig var Indehaver af en Kolonihave. — Han viste med Stolthed sin Have frem til alle Bekendte, og en Dag havde han faaet to af sine Venner — et Par udlærte Skælmsmestre — (Navnene kan vi godt udelade) ud at se paa Haven.

»Er det ikke en dejlig lille Have,« sagde Thomas P. med sin udprægede norske Akcent, »jeg er bare ked af, at alle mine Blomster de forsvinder — der maa være nogen, der hugger dem.«

»Du skulde indhegne Haven med Pigtraad!« sagde en af Vennerne.

»Pigtraad!« sagde Krag og spekulerede, »Pigtraad — ja, det var virkelig ingen daarlig Idé — det skal jeg tænke over!«

Saa gik Krag over hos en nærboende Købmand og hentede lidt Whisky og Sodavand, og medens han var borte, stak de to Gavtyve Hovederne sammen og aftalte grinende en djævelsk Plan.

Medens man sad ved den første Whiskysjus, bad den ene af Vennerne sig undskyldt et Øjeblik — han havde en vigtig Telefonsamtale — »kun et lille Øjeblik — han skulde snart være tilbage.« Og saa gik han lige over til en Isenkræmmer, der boede tæt ved. — Han gik ind i Butiken og talte *ravnorsk*.

»Sig mig, har De Pigtraad?« sagde han til Isenkræmmeren.

»Ja, bevares,« svarede denne.

»Men den ska' været meket tyk — med meket store Pigger!«

»Ja, det har vi!«

»Hva' koster den?«

Den kostede saa og saa meget pr. Meter.

»Maa jeg saa faa tre Tommer!« sagde den forlorne Nordmand.

»Tre Tommer?« Isenkræmmeren stirrede forbavset, »saa lidt sælger vi ikke!«

»Ja, saa be'r jeg undskylde, jeg skal ikke bruge mere,« sagde »Nordmanden«, hilste høfligt, og gik tilbage til Vennerne.

Et Kvarters Tid efter kom den anden af Gavtyvene i Tanke om, at han ogsaa skulde have en nødvendig Telefonsamtale; han gik lige over til Isenkræmmeren og spurgte ligeledes paa ravnorsk:

»Har De Pigtraad her?«

»Ja, sagde Isenkræmmeren lidt mistænkelig.

»Men den ska' være meket tyk — med meket store Pigger!«

»Javel,« sagde Isenkræmmeren og rynkede Brynene.

»Hva' koste den?«

»De skal maaske bruge tre Tommer?«

»Ja, saadan omtrent!«

»De skal ikke kede Dem,« sagde Isenkræmmeren, lige paa Kogepunktet, og »Nordmand Nr. 2« forsvandt grinende ud af Døren.

Da de tre Venner sad ved den tredje eller fjerde Sjus, sagde en af Spasmagerne:

»Hør Thomas, Du skulde alligevel gøre Alvor af at slaa den Pigtraad op; — kan du ikke gøre det nu, medens vi er her, saa kan vi jo hjælpe dig?«

»Jo — det var kanske ikke saa tosset,« sagde Krag og kløede sig i Skægget.

»Du kan jo gaa over til Isenkræmmeren og købe en halv Snes Meter Pigtraad og Søm og saa laaner han dig gerne en Hammer, saa vi kan slaa den op nu straks!«

»Ja, det tror jeg min Sandten jeg vil,« sagde Thomas Krag, og i god Tro gik han over til Isenkræmmeren.

»Goda', har De Pigtraad her?«

Isenkræmmeren er lige ved at eksplodere:

»Pigtraad!« raabte han, — »jo — og den ska' være meket tyk og med meket store Pigger — — og saa ska' De ha' tre Tommer! — Jo Tak! — Vil De se, De skrupper ud, ellers skal jeg flytte Dem!!«

Thomas Krag kom meget indigneret tilbage til Vennerne.

»Danskerne er et meget lunefuldt Folkefærd!« sagde han og rystede bekymret paa Hovedet.

De andre grinte!

Orla Bock.

KAN DE TEGNE?

»Ravnen« har anmodet en Del af vore bekendteste Mænd om at forsøge sig som Tegnekunstnere, og vi offentliggør efterhaanden de mere end pragtfulde Resultater, som morer den hele By og det meste af Landet.

Følgende Herrer har indtil Dato bidraget:

I Nr. 18: Forfatteren **Martin Andersen Nexø**, Komponisten **Fini Henriques**, Skuespiller **Robert Neiiendam**, Teaterdirektør **Victor Wulff**. I Nr. 19: Tivolis Direktør, Arkitekt **Arne-Petersen**, Skuespiller **Vilhelm Birch** (Kasino), Skuespiller **Emil Helsengren** (Folketeatret), Forfatteren **Louis Levy**. I Nr. 20: Skuespiller **William Bewer** (Folketeatret), Ritmester **Clauson Kaas**, Skuespiller **Sophus Erharth**, Forfatteren **Johan Skjoldborg**. I Nr. 21: Forfatteren **Thorkil Barfod**, Solodanser **Richard Jensen** (Det kgl. Teater), Forfatteren **Julius Magnussen**, Skuespiller **Viggo Wendrich** (Tivoli). I Nr. 22: Fhv. Luftskipper **Lauritz Johansen**, Fodboldspilleren **Sophus Nielsen** (»Frem«), Skuespiller **Lauritz Olsen** (Scala) og Skuespiller **Holger Petersen** (»Gissemann«, Nørrebros Teater). I Nr. 23: Direktør **Lorry Fejlberg**, Skuespiller **Bertel Krause** (Dagmarteatret), Folketingsmand **A. C. Meyer** og Skuespiller **Oscar Stribolt** (Scala). I Nr. 24: Komponisten **Charles Kjerulf**, Direktør **Knud Lumbye** (Teatersalen, Tivoli), Komponisten **Sextus Miskov** og Forfatteren **Frederik Skousbo**. I Nr. 25: Komponisten **Olfert Jespersen**, »Københavns-Flyveren«, Journalist **Alfred Nervø**, Revyforfatteren **Robert Schønfeld** og Skuespiller **Chr. Schrøder**.

I dette Numer vil man finde Tegninger af: Skuespiller **Carl Alstrup** (Scala), Skuespiller **Frederik Buch** (Sommerlyst), Sekretær ved Arbejdernes Fællesorganisation **K. Kiefer** og Tivolis Elektriker **Georg Persson**.

I næste Numer tegner: Musikdirektør **Carl Gottschalksen**, Teaterdirektør **Holger Hofman** (Dagmarteatret), Skuespiller **Schiøler Linck** (Sønderbros Teater) og Teaterdirektør **Holger Rasmussen** (Kasino).

Ad Bloksbjærg til!

Tegning af I. Ibsen.

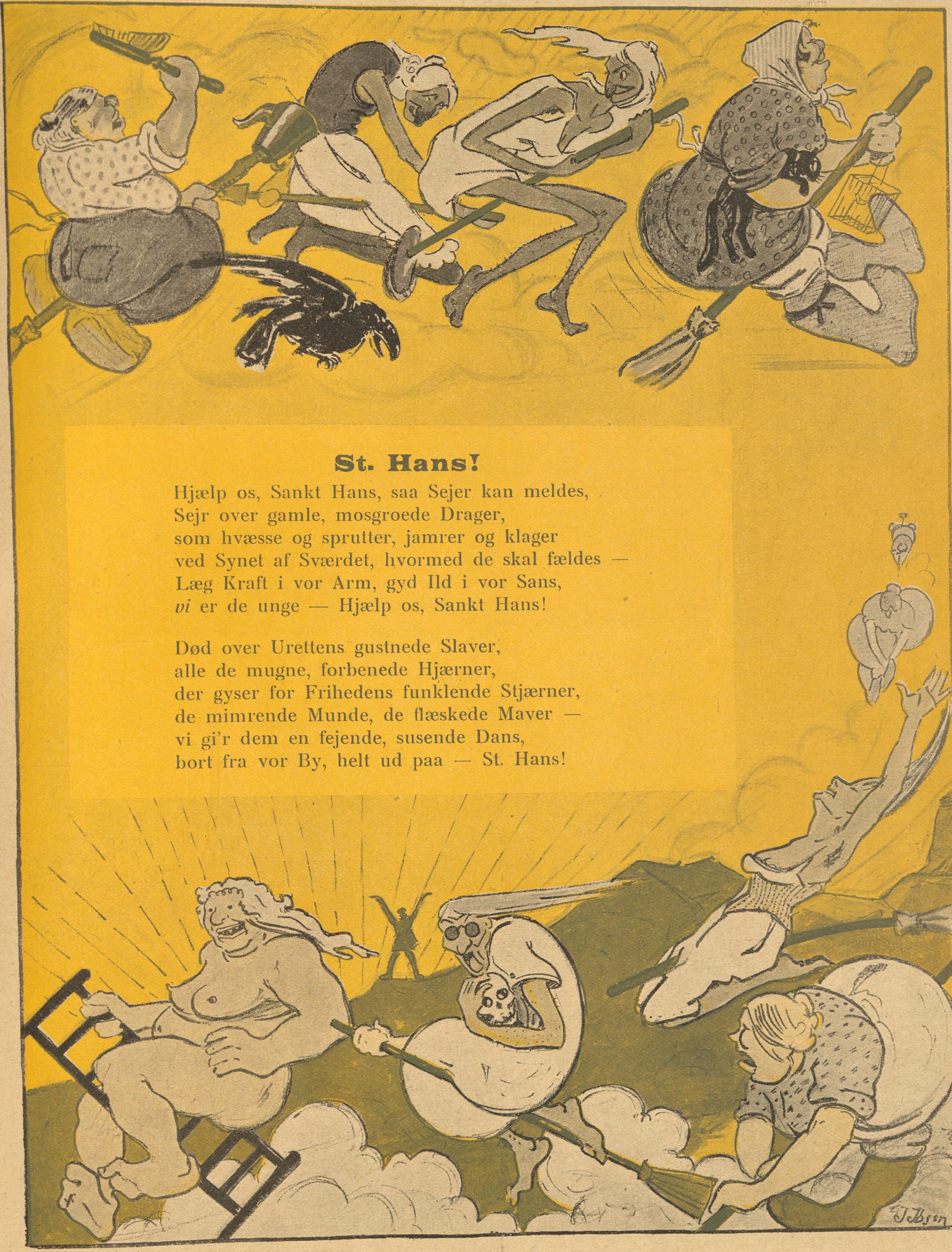

Forlang altid EXPORT DOBBELT-ØL med DOBBELT SEGL fra DE FORENEDE BRYGGERIER

AF **A. C. MEYER.**

Se, saadan skal I lave den, I unge Mænd! Det siger jeg, der har danset meget og endnu kan »skære en forkert«, men som ganske vist ser med en Filosofs Ro paa Danselidenskaben.

Jeg har for Resten selv spillet til Bal. En Fætter, der senere endte sit Liv som Cowboy i Nordamerika, spillede Violin. Det gjorde min Broder og jeg ogsaa — til Husbehov, men min Fætter var fræk nok til at tage Engagement, en Gang paa en Proprietærgaard ved Ballerup. Det var Høstgilde, og vi Musikanter morede os kongeligt. Det er vistnok derfra, jeg senere fik Ideen til en Vise »Bondebal« med de historiske Slutningslinier:

Aa saa dansede de,
aa saa svedte de!

Den, der vil studere Mennesker, kan aldrig gøre det bedre end ved et Bal. Holdning, Bevægelse, Minespil o. s. v. giver enestaaende udmærkede Bidrag til Bedømmelse af Individerne, deres Natur og Karakter.

Partichef, Udtur i det fremmede og hjem igen.

Jeg var bleven Medlem af Hovedledelsen for de frie Fagforeninger, som efter »Internationales« Ophør udgjorde Stammen i det socialistiske Arbejderparti. Det var i 1878, og man forberedte en Omorganisation af Partiet, hvorved de to Retninger, den politiske og den faglige, fik hver sin specielle Opgave at vogte indenfor den fælles Ramme.

Den 12. Februar 1878 stiftedes »Socialdemokratisk Forbund« ved et Møde i Salonen »Aftenstjernen«, lille Regnegade. Jeg deltog i Mødet og refererede dets Forløb til »Social-Demokraten«. Det var Maleren og Digteren *Saxo W. Wiegell, som* var Bladets Redaktør. Han udmærkede sig ved sit lyse Lune og dito Langskæg. »Social-Demokratens« Redaktører gennem Tiderne har alle været Longobarder, og at jeg ikke har egnet mig som Redaktør ligger muligvis for en Del i mit glatte Ansigt.

Ved Mødet i »Aftenstjernen mistede jeg for Resten en ganske ny, smuk »Fantasihat«, den klædte mig saa godt. Det var naturligvis en Proletar, som har »skudt« den, men jeg har desuagtet bevaret min gode Mening om Proletariatet.

Den paa Mødet valgte Bestyrelse havde Mandat til at vælge Partiets Forretningsfører. Man valgte mig, den knapt 20-aarige. Jeg følte mig lidt underligt til Mode ved at indtage Forsædet men fulgte Pligtens Bud.

Det var trange Tider. Parti og Presse stod svagt, og naar Krybben er tom, bides Hestene. Fra tidligere Tid var der spændt Forhold mellem Bladets Redaktionssekretær, Sproglærer *P. Bjørnstrup* og Typografen *E. Wiinblad*, som under Mærket »En Arbejder« havde skrevet flere fortræffelige Artikler til »Social-Demokraten«. Som den Initiativets Mand han var, ønskede Wiinblad en dristigere Kurs, mens Bjørnstrup var nølende afventende. Wiegells Valg til Redaktør af Bladet var den første Sejr for de fremad-higende, men Kampen fortsattes i Forbundsstyrelsen, hvor ogsaa Wiinblad og Bjørnstrup havde Sæde.

Og nu vil jeg fortælle en lille Episode, som drejer sig om, hvorledes jeg frelste det danske Socialdemokrati.

Ved et Bestyrelsesmøde i Ekspeditionslokalet Gothersgade 83, hvor Bestyrelsen holdt Møde, var det kommet til et heftigt Sammenstød mellem de to nævnte Partifæller, og som Baggrund havde vi skuet en Tilstand af Partiarmod og Fortrykthed.

Saa rejste *C. Hørdum* sig pludselig, slog haardt i Bordet og erklærede, at nu vilde han ikke mere; Bevægelsen fik saa for hans Skyld sejle sin egen Sø. De andre Bestyrelsesmedlemmer fulgte Eksemplet, og det saa et Øjeblik ud til, at det Hele skulde ramle.

Men da rejste Forretningsfører A. C. sig i hele sin ungdommelige Spænstighed, og for anden Gang blev der slaaet i Bordet. Han spurgte, om vor store, hellige Sag skulde drukne i indre Uenighed, om det ikke var vor bydende Pligt at staa Skulder til Skulder — — — og en hel Del mere, som jeg har glemt.

Det hjalp, og vi tog atter fat paa, fra Møde til Møde, at underbygge den svage Partibevægelse.

Det var mig imidlertid klart, at mine 20 Aar ikke stod i passende Forhold til Opgavens Løsning. Og jeg følte samtidig en drivende Udvé, der bød mig at prøve Vingerne. Saa nedlagde jeg mit Hverv som Forretningsfører, planlagde en Tur i det tyske og samledes til et Afskedsgilde med Partifællerne. Det fandt Sted hos *P. Jacobsen* i »Voldens Minde« paa Hj. af Gothersgade og Nørrevold, og næste Dag tilvinkedes der mig et Farvel ude paa Kvæsthusbroen. Jeg tog med Damperen til Stettin. Jeg ved En, der ved den Lejlighed havde Taarer i Øjnene, og det var min Moder, men bort vilde jeg, baade fra Partifavntag og Moderømhed.

Men jeg var for stærkt ballastet. Dels ved Kærligheden til det lille Danmark, dels ved en stor Koffert, som var mig til megen Gêne under Rejsen.

Fortsættelse: **Berliner Weissbier. — Jeg syer paa Maskine sammen med 8 Damer. — Paa 4de Klasse til Dresden. — Charles, er Du en Kagekone? — Lidt om Logihusenes Insekter. —**

Arbejdernes Brændselsforretning. Odense.
Kontor **Havnen.** Telefon 989. Klingenberg 1989.

HERMAN JUST'S
Pariserfarveri og kemiske Tøjrensnings-Anstalt.
Hele Dame- og Herregarderober renses og farves uden Opsprætning. Specialitet: Gardin og Møbelstoffer. Dekartering af Dame- og Herrestoffer.
Pustervig 3. Tlf. Byen 1537 y. Raadmandsgade 2. Tlf. Taga 113.

Sælg til Eksport.
Deres gamle Kobber, Messing, Zink, Bly og Jern, Bly, Zink og andre Metalasker, gammelt Gummi, nye Skrædderlapper, strikkede Uldklude samt gl. Papir til
JOH. P. BOLDT
Aabenraa 21, Hj. af Hausergade, København.
Telf. Central 7784.
NB. Varer fra Provinserne afregnes pr. omgaaende.

De træffer det rigtige ved at købe Deres **Forlovelsesringe** hos *Fritz Heimbürger* Købmagergade 63—65.

Villaby ved Emdrup.
Et Areal ved **Emdrupvej** sælges i Parceller paa 1400 à 1500 Kv. Al. **Billig Pris og lille Udbetaling** (1/10). Bebyggelse kan finde Sted straks. Ingen Udgifter til Vejanlæg. — Paavisning af **Jordbruger Røpke**, Villa »Kirstine« ved Krematoriet, Tlf. Søborg 132.
Nærmere ved **Overretssagfører Axel Guthmann, Vestervoldgade 96.**

A/S H. MATZEN
REPRODUKTIONSANSTALT
LEVERER
DE BEDSTE
CLICHEER
KØBMAGERGADE 22 HJ. AF SILKEGADE
KØBENHAVN K.
TELEFON № 7057.

Leverandør af Clichéer til „RAVNEN"

Sygeplejeartikler
Gummivarer 2. Prisl.
Gummivarelageret „Hygi", København V.

M. H. Cohen & Lamm,
Vekselerere & Bankiers.
Holmens Kanal 24 St.
Telefon 7895 og 7896.

Peter Jensen,
Bispebjerg Kro,
ligefor Krematoriet og Kirkegaarden, 2 store lukkede Glasverandaer.
Have med Lysthuse.
Telefon Taga 800.

GEORG C. MØLLERS EFLGR.
HOVEDKONTOR: Vimmelskaftet Nr. 42, 2. Sal. (Yorks Passage.)
Telefoner: 913, 1124, 7980, 3313.
LAGER: Badstuestræde 9—11. Fiolstræde 12—14. Kongens Nytorv 8.
Vinkyperens Telefon: 6351. Byen 1722 x.

Middelstandens
Sygekasse,
Nordre Frihavnsgade 30,
Telefon Øbro 2991.
Virker ogsaa som Hjælpekasse.
Optager Mænd og Kvinder indtil 60 Aar uden Kontingentforhøjelse overalt i Danmark uanset Aarsindtægt.
Frit Lægevalg. Forlang Prospekt. Agenter antages.

DET DANSKE MÆLKE-COMPAGNI
Pasteuriseret og raa sød Mælk | Pasteuriseret Kærne Mælk
Daglig nykærnet Smør | Telefoner 5858 - 2712

Sygepleje Artikler,
garanteret **fineste Kvalitet,** en gros Pris. **Fordelagtig** Prøvesending forsendes i København og Provinserne mod 1 Kr. i Frimærker eller Efterkrav.
Risiko udelukket. Skriv i Tide til **Eksporthuset Skandia,** Frihavnen C 5, København Ø.

TELEFON 3684. **S. JOHANNESSON'S** TELEFON 3684.
Svineslagteri.
Udsalg: **Højbroplads 13.**
Største Udvalg.
Statskontrol med Trikinundersøgelse.
Rester udsælges billigt Fredag og Lørdag fra Kælderen.

Arb. Ligkistemagasin.
55, Vesterbros Torv 55.
Telf.: Central 9375.
3, Blaagaardsgade 3.
Telf.: Central 5708.

GENUINE
LUNDS-CALORIC PUNCH
Oplag hos Carl Qvistorffs Eftfl., Johan Lund, Kjøbenhavn.

Udgaar hver Torsdag. Abonnementspris: 1 Kr. 25 Øre Kvartalet, 10 Øre om Ugen. Abonnement kan tegnes i København i Nørre Farimagsgade 49 Stuen, og i Provinserne paa samtlige Postkontorer og hos Boghandlerne. Annoncer modtages paa Kontoret, Nørre Farimagsgade 49, Stuen. Telefoner Central 1395 og 7495. Udgivet af socialdemokratiske Foreninger. Clichéer ved H. Matzens Reproduktionsanstalt.
F.E. BORDING KØBENHAVN.

De »opløste«.

Kong Kristian holder Statsraad i Roskilde Domkirke.

Tegning af ANTON HANSEN.

Redigeret af AXEL WESSEL

// RAVNEN

Nr. 27. Torsdag den 2. Juli 1914

Tegning af PROESSDORF.

Rosen blusser nu i Danas skønne Have,
Kvinder kaster Roser ud paa maa og faa.
Rosenkavallerer deres Kunster lave

Københavns Tilskærer-Akademi Nørrevoldg. 42.
Katalog over Tilskærekursus og Tilskæring af Mønstre sendes paa Forlangende.

W. Bähncke & Co.
Assurance.
Niels Juelsgade 3.
Telf. Central 128 og 129.

Sygeplejeartikler.
Gummivarer 2. Prisl.
Gummivarelageret „Hygi", København V.

Tivoli.

Sommersæson fra 8. Maj til 13. September 1914.

Hver Aften: Store Koncerter i Koncertsalen, Harmoniorkesteret og Promenadeorkesteret. Hver Uge Solist og Symfoni Koncerter. — Operetter, Vaudeviller, Farcer og Revy i Teatersalen. — Artistforestillinger paa Kunstnerplænen. — Pantomimer.

Hver Søn- og Helligdag: Stor Fest med Illumination og Fyrværkeri. Nye Festarrangementer med Dans og Konfetti Talrige Forlystelser, Karusseller, »Muntre Hjul«, »Luna-Ballon«, Rutschbaner, Skydebaner, Boldspil o. s. v.
Entré 50 Øre for Voxne. 25 Øre for Børn. Abonnementskort: 12 Kr. for en Voxen, 6 Kr. for et Barn (under 12 Aar).

Forsamlingsbygningen
Koldinggade 4.
Telf. Øbro 1132. *Joh. Olsen.*

Det bedste Madsted
paa
Gammelholm
er
Spisehuset, Holbergsgade 26.
Forskellige à la Carte Retter hele Dagen.

A/S H. MATZEN
REPRODUKTIONSANSTALT
LEVERER
DE BEDSTE
CLICHEER
KØBMAGERGADE 22
HJ. AF SILKEGADE
KØBENHAVN K.
TELEFON Nº 7057.

Leverandør af Clichéer til „RAVNEN"

LYSÆGTE
FIONA KRONE-TAPET
GARANTI FOR HOLDBARHED

Sygepleje Artikler,
garanteret **fineste Kvalitet,** en gros Pris. **Fordelagtig** Prøvesending forsendes i København og Provinserne mod 1 Kr. i Frimærker eller Efterkrav.
Risiko udelukket. Skriv i Tide til **Eksporthuset Skandia,** Frihavnen C 5, København Ø.

Man bør støtte Arbejdernes Kooperative Foretagender og købe sit Forbrug af Brød og Øl i
Forbrugs- og Spareforeningen Aalborg.
Bestil hos vore Kuske eller i Udsalgsstederne disse Varer.

Grovt Hvedebrød

fra Arbejdernes Fællesbageri, fremstillet af sammalet Hvede. Udmærket for svage Maver og Blegsottige. Bedre og mere velsmagende end Grahamsbrød.

Sol og Hagl —

Nu gror der Violer i Haven,
hvis Duft med dit Haars er i Pagt.
Og hvis Du er Gud, er jeg Paven,
din Statholder. — Se jeg har Magt

til at løse og binde. — Thi løses
kan alt, hvad der bandtes ifjor.
(Baade unge, letsindige Tøses
og ærlige Jomfruers Flor!)

Der er Krokus i aabne Karme
og Graaspurvekvidder fra Tag —
— Luften kan blaane af Varme,
som var det en Julidag.

Saa tilhyller Haglskyer Solen,
og Træerne ruskes af Blæst.
(Det ene Minut er man Polen,
det andet Ækvator næst!)

Genstridige lille Blondine!
Det er vel den samme Svig
—: Dine Øjne, de solskinsfine,
der mørknes af Haglvejrs-Krig!

Thorkil Barfod.

Tegning af F. Küster.

Mor, er det i Hønens Kro at Kyllingerne faar Mad?

Forretning.

. . . Grevinde Vipstjært har gennemset hele Lageret af Kjolestoffer, og idet hun forlader Forretningen, siger hun: Ikke saa daarligt! Virkelig ikke ilde! Jeg skal tænke paa den rødstribede og det gulstærnede.

Forretningsmanden lukker Døren op for Grevinden og siger saa pludselig —: Jeg turde vel ikke bede Fru Grevinden om en Ting!

— Lad høre, min gode Mand!

— Jo, om Grevinden engang i Fremtiden og saadan ved Lejlighed vilde have den Godhed ogsaa at tænke en lille Smule paa den blaaprikkede!

Æde-Kunstneren.

En ung, kraftig udseende Mand kom ind til den amerikanske Direktør og tilbød sig som „Vidundermand“.

— Hvad kan De? spurgte Direktøren.

— Jeg er Ægkunstner.

— Hvordan arbejder De?

— Jeg spiser 1 Dusin Hønseæg, 2 Dusin Andeæg, 3 Dusin Maageæg og 4 Dusin Dueæg paa en Gang.

— Well! Men vi giver fire Forestillinger om Dagen.

— Det ved jeg.

— Og om Lørdagen seks.

— Det gør ikke noget.

— Paa Helligdage giver vi ofte Forestillinger hver Time.

Den unge Mand betænkte sig lidt.

— I saa Fald maa jeg stille en Betingelse inden jeg underskriver Kontrakten.

— Og Betingelsen er?

— At der bliver givet mig Tid til at spise mine daglige Maaltider!

Forsvind!

Skuespilleren: Naar jeg spiller, glemmer jeg alt omkring mig; jeg ser kun min Rolle; Publikum forsvinder fuldstændigt.

Vennen: Naa, det kan man heller ikke tage det ilde op!

Kendte Mænd paa Glatis.

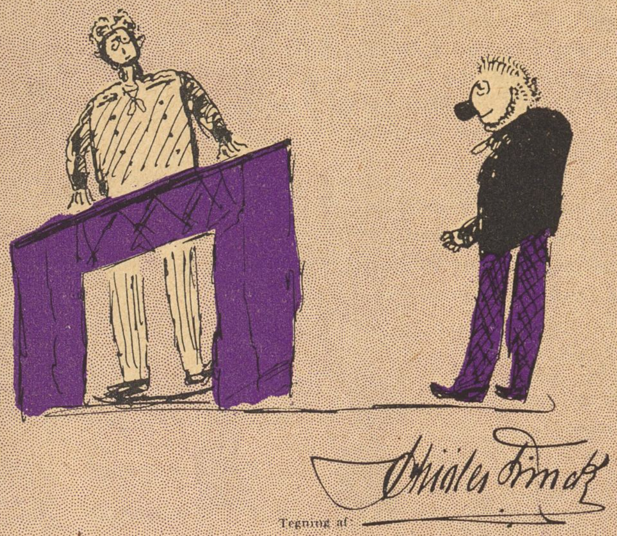

Tegning af Schiøler Linck.

Dommeren: Tidligere nøjedes De dog med Lommetyverier, men nu har De altsaa slaaet Dem paa grovt Indbrud.

Anklagede: Ja, ser De, Hr. Dommer, i disse sløje Tider maa man se at skaffe sig en lille Biindtægt.

Tegning af Holger Hofman.

Betjenten (der træffer en Mand, som gaar med en Cyklelygte): Hør, hvor har De den Lygte fra?

Manden: Aa — jeg er bare ud at gaa mig en Cykletur, Hr. Betjent.

Tegning af Carl Gottschalksen.

Hvorfor render din Veninde bestandig op til den unge Tandlæge?

Jo, kan Du tænke Dig — *hun* har faaet Tænder sat ind, og *han* har bidt paa!

Vore Blomster — vore Sange
all for mange — all for mange!
Lad dem i vor Ungdom prange
for at dø paa vore Læber
nu, da vi er blevne gamle og mod
Høstens Stilhed stræber! —
Holger Rasmussen.

Tegning af Holger Rasmussen.

Tegninger af:

Musikdirektør **Carl Gottschalksen,** Teaterdirektør **Holger Hofman,** (Dagmarteatret), Skuespiller **Schiøler Linck** (Sønderbros Teater) og Teaterdirektør **Holger Rasmussen** (Kasino).

KUN ÆGTE SKATTEFRI KRONE PORTER fra DE FORENEDE BRYGGERIER

Hjærtets Traade.

En Bog om Kærlighed.

Illustreret af Osvald Jensen.

Han var naaet til sin Bolig. Til sin Forbauselse saa han, at der var Lys i Atelieret.

Ærgerlig stak han Nøglen i Laasen.

»Idiotisk at jeg gav hende Nøglen,« tænkte han.

Langsomt travede han op paa fjerde Sal og traadte med Hat og Frakke paa ind i sin Dagligstue.

Paa Lædersofaen, et Vidunder af Polstringskunst, laa en ung Kvinde. Hun sov.

Han nærmede sig stille — og hans Gnavenhed forsvandt.

»Hvor er hun smuk!« tænkte han.

Hun laa med Hovedet lænet tilbage mod den bløde Sofaryg, Fodspidserne stemmede mod Gulvet og Armene hængende ned over Sidestykkerne.

Hun saa virkelig allerkæreste ud i den bløde, rødlige Belysning. Der var noget dovent graciøst over hele Holdningen.

Han lo stille og bøjede sig over hende: jo hun sov fast. Stillingen var altsaa ikke arrangeret.

Han havde nemlig fremstillet hende i Ler i nøjagtig samme Positur. »Prinsessen« havde han kaldt Figuren.

Da han første Gang saa disse sarte, endnu barnligspæde Skuldre, det runde Bryst og den yndefuldt svungne Halslinie, over hvilken det fine Hovede med den højt opsatte blonde Haarpragt knejste, havde han med en Kunstners Henrykkelse udbrudt: »Prinsesse!«

Og derefter havde han anbragt hende i Sofaen i samme Stilling som nu.

»Hun er virkelig allerkæreste,« tænkte han igen og gik paa Tæerne ind i sit Soveværelse for at iføre sig sin Hjemmefrakke.

Erindringen om den første Elskovsnat for omtrent et Aar siden stod igen saa levende hos ham. Hvordan Lotte — hun hed egentlig Irma, men vilde absolut kaldes Lotte — dengang havde smøget sig ind til ham og med store forundrede Barneøjne havde spurgt:

»Ved Du da noget om det med Prinsessen?«

Saa havde han let, men hun havde dyrt og helligt forsikret, at hun virkelig var noget af en Prinsesse. Hendes Moder havde været Grevinde, hendes Far Baron. »Det har min Plejemor fortalt mig,« tilføjede hun; »for jeg har en Plejemor og er et uægte Barn.«

I Grunden kunde det hele jo være ham ganske ligegyldigt, og dog kunde han ikke lade være at tænke paa det, medens han gik tilbage til Dagligstuen.

Han stillede sig ved Bogskabet og tog Heines Digte frem. Saa kastede han sig i en Lænestol og begyndte at læse.

Men snart lod han Bogen synke. Han kunde ikke samle Tankerne om Digtene. De vendte uvilkaarlig tilbage til Samtalen med Kate, der netop havde drejet sig om Heine.

I dette Øjeblik lød Lottes Stemme fra Sofaen: »Naa, er Du kommen! Har Du været her længe?«

Han saa gnaven over paa hende.

»En halv Times Tid,« brummede han.

Hun strakte Armene i Vejret og gabede højt og selvbehageligt.

»Hvorfor har Du ikke vækket mig?«

»Tænkte, Du var træt.«

»Hvordan har Du moret Dig?»

»Saa nogenlunde.«

»Hvad var der for Pigebørn? Kedelige, hva?«

Han svarede ikke, men tog igen sin Bog.

»Du er forresten morsom,« sagde hun. Saa rejste hun sig og listede hen bag hans Stol. Med en høj Latter holdt hun Hænderne for hans Øjne.

»Lad de Narrestreger fare,« sagde han.

Hun tog saa Hænderne bort, bøjede sig skælmsk hen over ham, lagde sin Kind op til hans og sagde:

»God Aften, Deres Naade, hvorledes har Deres Højvelbaarenhed haft det?«

Han skubbede hende væk.

Nu blev hun fornærmet.

»Hvad er der ivejen med Dig?«

»Intet. Jeg er kun ikke oplagt til dine —« Han fandt ikke det rette Ord og tav.

»Ikke oplagt? Hvad vil det sige?«

»— At jeg er lidt nervøs, Barn. Lad mig nu i Fred.«

Hun gik ærgerlig bort fra ham.

»Du med dine Stemninger! Altid piner Du En med dine Luner. Saa var Kurt dog helt anderledes!«

»Gid Du var bleven hos ham.«

»Ja, i Stedet for at tro paa Dig.«

Han tav.

Hun vandrede op og ned ad Gulvet, medens han forsøgte at læse. Det lykkedes ham dog ikke. Hendes Uro indvirkede paa ham.

»Du,« udbrød han tilsidst, »Du kan tage Konkurrencen op med Løven i Buret.«

Hun kom atter hen til ham.

»Se, Du har moret Dig iaften,« sagde hun i en venligere Tone, »men jeg, hvad har jeg!«—

Han kom pludselig til tænke paa, at han havde foræret hende en Teaterbillet.

»Var Du ikke i Teatret?«

»Jo. Men Du skal ikke sætte Dig til at læse. Du skal være lidt sød imod mig. Det fortjener jeg, fordi jeg kommer til Dig midt om Natten og venter Timevis paa Dig.«

Han vidste, at hun løj, men lod, som om han troede hende.

Pludselig knælede hun ned foran ham, lagde sin Kind mod hans Knæ og blinkede skalkagtig op til ham.

»Vær ikke vred, Hans,« sagde hun, medens hun kærtegnede hans Hænder. »Men hvorfor giver Du mig ikke hellere en Billet til en Varieté. Teaterbilletten fik Mieze, hun er jo helt vild efter Tragedie!«

Hun lo indsmigrende. Han blev blød om Hjærtet og strøg hende sagte over Haaret. Hun benyttede sig straks heraf.

»Jeg har en Bøn til Dig,« sagde hun.

»Naa?«

»Jeg vilde gerne engang — —« hun stammede forlegent.

»Ja, sig frem!«—

»Danse!« brast det ud af hende.

»Danse! Midt paa Natten?«

»Ja, hvorfor ikke?«

»Nej, hør, nu tager Du vist fejl af mig og din Student!«

Lotte sprang forbitret op.

»Jeg kender ingen Student,« erklærede hun krænket. »Det ved Du ogsaa godt. Jeg har ikke kendt andre end Kurt, før jeg traf Dig. Og han var Advokat.«

»Naa, saa forveksler Du mig med din Advokat.«

»Gaa nu med mig, hører Du!« bad hun.

»Nej, det er for sent; der maa være lukket allevegne.«

»I Apollosalen er aabent til to. Vi tager en Bil, bliver der en Timestid, morer os vældigt og er hjemme her igen Klokken halvtre. Kom saa.«

»Næ, Lotte, jeg er for gammel til den Slags Narrestreger.« Hun lo højt.

»Du, gamle Herre!«

Med disse Ord holdt hun sin Kjole lidt i Vejret, saa at de smaa Fødder kom tilsyne, lagde Hovedet lidt paa Siden og gjorde et Par Dansetrin.

Netop idag havde han modelleret hende i den Stilling, og han havde haft paa Følelsen, at dette Arbejde vilde lykkes for ham. Det barnlige, graciøse var hans Sag.

»Naa, ja, udbrød han, »lad os saa tage afsted da.«

Hun faldt ham jublende om Halsen, kyssede ham stormende paa Mund, Øjne og Kinder. Kun med Vanskelighed gjorde han sig fri.

Nu hjalp hun ham i Frakken, sprang syngende ned ad Trappen, fløjtede som en Gadedreng efter en Bil, sprang ind med begge Fødder paa én Gang og kommanderede: »Apollosalen!«

Saa lænede hun sig tilbage, trykkede sig ind til ham og pludrede, pludrede ustandselig. —

Da de traadte ind i Salen, klang den nyeste Slagmelodi dem imøde.

Det hele forekom Slanina saa idiotisk. Han — en fornuftig Mand paa treogtredive Aar — skulde sætte sig i dette Danselokale!

De naaede hen paa en Slags Estrade, der løb rundt over hele Salen.

»Der er to Pladser,« udbrød Lotte og styrede hen imod et Bord, hvor der i Forvejen sad to unge Studenter.

Uden videre hængte hun sin Jaket over Stolen. Studenterne saa nysgjerrigt paa hende.

Hun lo til Slanina. Hun var straalende glad. Her følte hun sig hjemme.

Billedhuggeren havde næppe faaet gjort sin Bestilling hos Kelneren, førMusiken begyndte en Vals.

Rundt omkring flagrede man op fra Bordene som Høns. Billedhuggeren rørte sig ikke. Han trak roligt sit Etui frem og gjorde Mine til at tænde sig en Cigaret.

»Vil Du ikke danse?« spurgte Lotte.

»Jeg? Nej.«

»Hvad er vi saa taget herhen for?«

Hun saa' saa skuffet ud, at han kastede Cigaretten paa Bordet og knurrende bød hende Armen.

Han dansede godt. Og Lotte svævede afsted som en Elverpige. —

»Det er saa længe siden jeg dansede!« hviskede hun henrykt. »Aa, det er vidunderligt.«

»Idioti« mumlede han mellem Tænderne. —

Den næste Dans var en Tango.

Lotte turde ikke bede ham danse den, men Slaninas Godmodighed fik Overtaget.

Nu blev det ham dog for varmt derinde. »Forfærdelig Luft«, stønnede han og tørrede Sveden af Panden.

Ogsaa Lottes Ansigt var ganske ophedet. Det glødede af Fornøjelse og Livslyst.

Da nu Musiken intonerede en Twostep, tændte Billedhuggeren en Cigaret og sagde: »Nu kan jeg ikke mer. Her er jo ogsaa Kavalerer nok.«

»Men de engagerer mig ikke, naar Du er her.«

»Lad os prøve.«

Han løftede paa Hatten for Studenterne og sagde;

»Ikkesandt, mine Herrer, De vil nok tage Dem af min Dame. Hendes Fordringer overstiger en enkelt Mands Kræfter.«

Begge bøjede høfligt Hovedet, medens Lotte lo huldsaligt. Og da der kom en Vals, sprang begge Studenterne op samtidigt. Hun valgte en af dem og valsede ud.

»Gudskelov, at man kan faa lidt Ro,« sukkede Slanina og strakte dovent Benene fra sig.

Han saa sig omkring og blev pludselig saa tung i Sindet — følte sig med ét saa ene her i denne dansende Vrimmel. Uden rigtig at være klar over, hvad han gjorde, halvt beruset af den giftige Luft i Lokalet, gik han hen til Nabobordet og hentede sig en Dame. Han havde lagt Mærke til, at hun ikke havde faaet en eneste Dans og at hendes Øjne lyste af Danselyst. Formodenlig var det en lille Sypige, som sad over Arbejdet hele Dagen, medens hun glædede sig til at føle Livslysten svulme i sig om Aftenen.

Hun smøg sig taknemligt ind til ham. Køn var hun ikke, men der var noget hengivent ved hende, som gjorde ham helt elendig tilmode. Hvad havde han her at gøre? En moden Mand mellem al denne hede Ungdom? Skammen overvældede ham.

Luften blev stadig tykkere. — Dér dansede Lotte forbi med et højt, slankt Menneske. Hun trykkede sig tæt ind til ham, hendes Øjne svømmede.

Billedhuggeren følte en stikkende Smerte i Brystet. Han lo haanligt. Skinsyge? Latterligt. Men han blev endnu ulykkeligere end før.

Og pludseligt slog det ned i ham, at hans Liv lignede denne Dansesal. Den ene Kvinde efter den anden valsede der igennem, alt var Forvirring og Uorden. Han æklede ved sig, kastede Cigarstumpen paa Gulvet og stampede paa den, saa at Gnisterne føg til alle Sider. —

Hvad var der for Pigebørn?

En vild Længsel efter et Hjem vaagnede i ham, en Længsel efter ordnede Forhold, efter at sætte Foden under eget Bord. — — —

Sneen faldt i tætte Flokke, da han og Lotte tog hjem. Hun pludrede og pludrede og forstod ikke hans Tungsind. — — —

Tilsidst opgav hun ham og lagde sig til at sove paa Sofaen.

II

Næste Morgen laa Nattens Stemning endnu tungt paa Slaninas Sind.

Lotte var friskere og nydeligere end nogensinde. Som altid naar hun havde overnattet hos Billedhuggeren, spillede hun Husmoder til Ærgrelse for den gamle Husholderske. Hun lavede Kaffe, smurte Mad og gjorde sig hyggelig.

Medens de indtog Morgenmaaltidet, udkastede Lotte et Program for Dagen.

»Se først arbejder vi til tolv, saa gaar vi ud at spadsere, og saa følger Du mig hjem. Forinden køber vi noget Slikkeri til Mor. Og i Aften gaar vi i Belvedere. Hvad mener Du om det?« (Fortsættes.)

Forlov=elses ringe
14 Karat fra 7 Kr., 18 Karat fra 10 Kr.
Th. Halgreen, 34 Gothersgade
lige for Regnegade.

P. A. Fischer's
Farve- og Fernisfabrik.
Stengade 10—12. Telefon 952.
Detailsalg af alle Malervarer færdige til Brug, til Dagens billigste Priser.

HERMAN JUST's
Pariserfarveri og kemiske Tøjrensnings-Anstalt.
Hele Dame- og Herregarderober renses og farves uden Opsprætning. Specialitet: Gardin og Møbelstoffer. Dekartering af Dame- og Herrestoffer.
Pustervig 3. Tlf. Byen 1537 y. **Raadmandsgade 2.** Tlf. Taga 113.

Kontortid:
Kl. 11—3, samt Mandag og Onsdag 5—7, Fredag 6—9.
Aaboulevard 16.
Tlf. Nora 2812.
Tilkendegivelser og alle Oplysninger sendes gratis.
Enhver kan blive Medlem.

Køb RAVNEN

THOMSENS MAGASINER
Jakkehabitter
AFBETALING
NICOLAIGADE 13 • SLOTSGADE 3
RYESGADE 128 • KRISTHAVNS TORV 6

Under Fanerne —

Tegning af OLUF NIELSEN.

Hovedkasserer E. Svendsen.

Ole Olsens Nordpolsfærd.

(Mel.: Har De læst den Berlingske Avis?)

Ole Olsen sidder ved et Glas,
Knud han gør det samme.
Ole springer pluds'lig fra sin Plads,
Raaber: Fanden ta' me'.
Knud, som sidder dér paa Stolen,
Han er kendt ved Midnatssolen,
Han skal straks ekspres til Polen,
Bare for at filme!

Knud si'er: Nej, den Plan er ikke go',
Naa, hvad skal man mene?
Ih, bevares! raaber Ole O.,
Saa rejser jeg alene.
Ole O. er altid praktisk,
Rejsen kan jo gøres, faktisk,
Naar jeg bare klæ'r mig arktisk —
Lige til at filme!

Ole Olsen køber først en Baad,
Skoleskib »Constance«.
Opforgylder det — han har jo Raad
Til den Elegance!
Sejler saa fra Frihavnsmolen
I August i Glans fra Solen,
I December da er Polen
Lige til at filme!

Overalt vil Ole trylle frem
Ting til sit Teater.
Henad Julen vil han trille hjem
Flot med Resultater.
Ole kommer hjem i Kjole,
Masser Meter paa sin Spole.
Men bli'r det Løgn — ja, saa er Ole
Lige til at filme!

Robert Bly.

Højres Landstingsmand har Ordet.

Af C. B. Møller & Co.s Cigaretter fremhæves:

Rose No. 101 og 102...... 15 Stk. 10 Øre.
Monaco, oval, Kork .... 10 - 10 -
Sherrys No. 3, stor, Kork.. 10 - 25 -

Rød = Indmad

Hr. Knudsens Fingre.

Hr. Jakob Knudsen opløfted' et Vræl,
lod vidt over Land det skingre:
»Pas paa, Du ærlige Gaardmandssjæl,
pas pas de fattiges Fingre!

De helst dem ned i din Lomme stak,
de ønsker din Pung at tømme —
oh, stem dem ned, det fattige Rak,
Du ellers din Gaard maa rømme!«

Saa lød hans Tale, den Herrens Mand —
men Grevefingre, der kniber
den fattiges Skillinger, hvor de kan,
og helst i Struben ham griber —

Og Præstefingrenes fede Flok,
de hvide, de fromme, de milde,
der skraber til sig og aldrig faar nok,
om dem tav Gudsmanden stille.

Hr. Jakob Knudsen, Du Præst saa snild,
slaa op i dit Testamente
og læs om Fingren, der skrev med Ild
paa Væggen — hvad Du har i Vente!

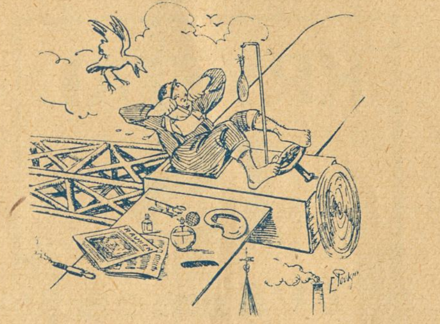

En Flyver har indgaaet et Væddemaal om, hvorvidt han kunde barbere sig selv under Flugten. —

Han vandt Væddemaalet og efterstræbes derfor af talrige Barbermestre, hvis Kunder ønsker at blive barberet i *en flyvende Fart!!*

17/6. Det er dog rædsomt, hvad man maa læse i Bladene. I Gaar blev Storken vist bort fra Rigshospitalet, og det uagtet Barnet — bogstavelig talt — var *lige paa Trapperne.*

»Mellemhaven« paa Frederiksberg har ikke faaet sit Knæk, trods det nye Paabud om, at den skal lukkes Kl. 11. Masser af glade, ferierende Jyder fylder »Mellemhaven« hver Aften, og de befinder sig som hjemme i den.

— Naa, ja, — naturligvis: Jylland ligger jo ogsaa i *Mellem-Have.*

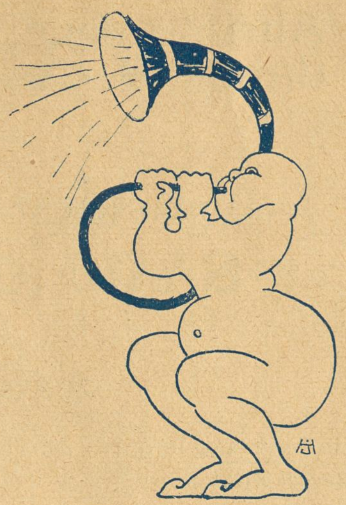

— Nu er Raadhusklokkerne snart færdige, og saa kan man ikke mere faa sig en Lur paa Raadhuspladsen.

— Jo — Luren er ogsaa snart færdig.

Ja, Tiden skifter! I gamle Dage lærte vore Bankmænd at tage imod *Indskud* — nu om Stunder gaar de og øver sig i at tage imod *Udskud.*

Det vækker stor Opsigt paa Strøget, at et Ringduepar har fæstet Bo i et af Helligaands-Kirkepladsens Træer.

— Navnlig *Turtelduerne* nedenfor er meget interesserede, skønt vel de færreste af dem nogensinde bliver *Ringduer!*

Stakkels Cathala, til ham har ingen *Lyst* mere. Anders Jensen vil ikke have ham paa Marien*lyst*, og Politiet har forbudt hans Optræden paa Helsingør Sommer*lyst.*

Altsaa *Band-lyst.*

23/6. Sukkeret gav igaar 17 Procent — det var sødt, og Aktionærerne slikkede sig om Munden. Forbrugerne, der skraber alle de rare Penge sammen, kan slikke deres Fingre efter Udbytte — de maa pænt nøjes med at blive udbyttet.

24/6 Inspektionsbetjentene *Melle*rup og *Tage* Jensen er fra 1. Juli udnævnt til Politiassistenter.

— Sikke to dejlige Politi-Navne: *Melle* og *tage!*

Stakkels Vilhelm af Albanien! Han blev holdt oppe ved Hjælp af Bajonetterne — og nu holder de ogsaa op, pø om pø!

21/6 Vekselerer *Horwitz* har udsendt 11. Aargang af sine bekendte Aktietabeller, og det er ganske interessant at blade dem igennem. Man faar derved en Forstaaelse af, hvor nederdrægtig farligt Legetøj disse Aktier er.

— Ja, men der fremgaar allerede af Værkets Titel —: *Aktietab-eller* —?

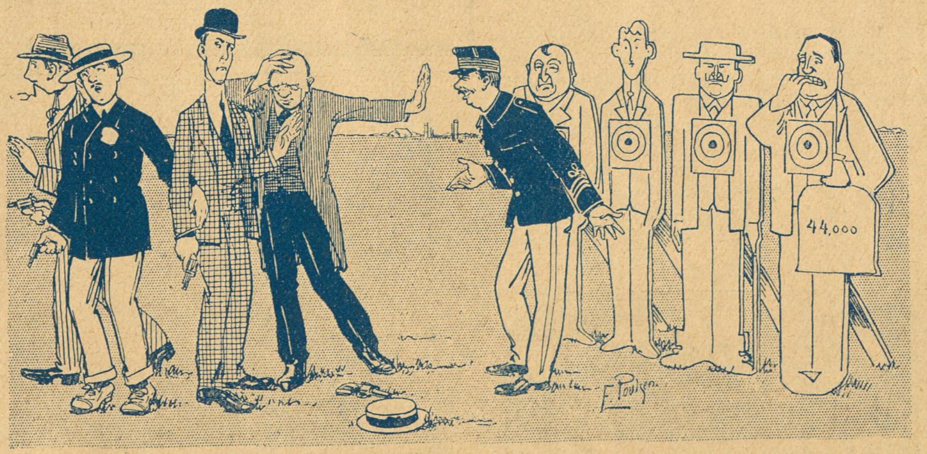

Kaptajn Rosenkvist: Se her, mine Herrer, skyd nu løs paa disse Skiver, de forestiller Bankrøvere.

D'hrr. Bankmænd: Nej, Hr. Kaptajn, de ligner vore egne Kolleger, forlang ikke, at vi skal skyde paa dem!

Uventet Svar.

Læreren (taler om Børnenes Pligter mod Forældrene):.

Ludvig, naar Du staar op om Morgenen, hvad siger Du saa først til dine Forældre?

Ludvig tier.

Læreren: Naa, men hvad siger da din Moder hver Morgen til din Fader?

Ludvig: I Aftes var Du jo fuld igen, Dit Svin!

Fy, Fy, *Harry!* Hvor har Du saadan noget fra?

Efter »Sammenstødet«.

— Sikken et Øje, jeg nu faar at rende med, og jeg skal til Bal paa Lørdag!

— Trøst Dig, gamle Dreng. Det kan maaske naa at blive tangofarvet!

Svend Larsen, Aarhus. Vær saa god at meddele os, hvor man kan faa stukket tangofarvede Øjne ud!

C. B. Berg. En lille Opmuntring kan De faa — men sidste Samling bestod kun af altfor kendte Vittigheder. Kun denne ene undgik Døden i Papirkurven:

Den gamle Professor (siddende i Tanker med Telefonbogen i Haanden), henvendt til sin Hustru): Ha! Ha! endelig er mit Nummer kommen ud!

I Religionstimen i en Landsbyskole spørger Lærerinden lille Anna: »Kan lille Anna sige mig, hvor mange Børn Adam og Eva havde?«

Lille Anna (efter nogen Betænkning): »Di haad' jen hvæ —«.

F. E., Horsens. Her er Vittigheden, men helt klar over lille Annas Bemærkning er *vi* nu ikke.

Alm. dansk **Varelotteri.**

4de Trækning begynder **Onsdag** den 8. Juli.

8400 Gevinster.

Paa et og samme Lod kan vindes

2 Gevinster.

Lodsedler sælges og fornyes à 3 Kr. 20 Øre hos Lotteriets autoriserede Kollektører og i **Hovedkollektionen, Tivolis Boulevard-Pavillon, Vestre Boulevard,** lige overfor Raadhushaven.

„Sana“.
Export Mælk.
Export Fløde.
Piskefløde.

Bemærk Etiketten.

Faas hos enhver Købmand.

Steril og holdbar i ubegrænset Tid.

Dansk Fløde Export A/S., Odense.

Odense: Telefon Nr. **2052**.
København: » Øbro **162**.
» » Central **11050**.

„**Francais**“ Gummilageret i København
A. Mouritzen.
Forsender Hygiejne-Gummi og alle Sygepleje Artikler.
Den bedste Moderspröjte faas 16, Lille Kongensgade 16, ved Kongens Nytorv.

— Hvad har Du i den Spand?
— Is.
— Hvad skal Du bruge den til?
— Jo, det skal jeg sige Dig. I Dag er det den første, og Pengene brænder mig paa Lommen, saa jeg maa hjem og afkøle dem.

F. B. Jensen. Bravo! Idéen er god, men det bliver vist til flere Isbjærge pr. Aar!

KRYSTAL
IS
I Varmen
bør kun bruges den rene hygiejniske drøje
Krystalis
ved Servering og Afkøling af Spise- og Drikkevarer.

Krystalisværket A/S
Finsensvej 9
Telefon Nr. 6292

Storm-Petersens „Levende Billeder“. XXVII.

(Fortsættes.)

Et Frieri.

Hun: De vil altsaa gifte Dem med mig?

Han: Ja, Hansen og jeg trak Lod om, hvem der skulde fri til Dem.

Hun: Og *De* vandt!

Han: Nej, *jeg tabte!*

Halvdelen.

To Mænd, hvoraf den ene har Træben, har vandret længe paa Vejen, og omsider maa Invaliden give op.

— Hvad, udbryder hans Rejsefælle, Du kan da ikke være mere end *halv saa træt* som jeg!

Familieliv!

Værsartig, mine Herskaber! Træd indenfor og se det store Vidunder! Løve, Tiger, Lam og Ulv lever sammen i Fortrolighed og ganske uden Tvang!

En Herre: Hvorlænge har Dyrene levet saaledes sammen?

Menageriejeren: I tre Maaneder, min Herre (fortrolig) . . . *men Lammet maa jo fornyes en Gang imellem!*

Enetale.

. . . Det er dog en mærkelig egoistisk Verden, vi lever i! Alle tænker de kun paa sig selv, men der er saamænd ikke andre end jeg, der tænker paa *mig!*

Hm! Hm!

Fru Andersen: Vil De tænke Dem, Fru Petersen, man gaar og fortæller, at min Søn drikker sig fuld hver Aften, men jeg kan bevise, at det er Løgn, for han klager hver Morgen over, *at han er ganske tør i Halsen!*

Fra Fælleden.

— Du, Jens, Du er jo li'saa flittig som en Bi!

— Hva' vil de' sige?

— Jo, Du farer jo det meste af Aaret fra den ene *Celle* til den anden!

Moderne.

Fru A.: Naa, hvordan skal De tilbringe Sommeren, Fru B.?

Fru B.: Jeg gør en Rejse Jorden rundt.

Fru A.: Og Deres Mand?

Fru B.: Han rejser ogsaa Jorden rundt — men til den anden Side!

I to Afdelinger.

En meget svær Dame har købt to Pladser til Teatret for at kunne sidde bekvemt. Kontrolløren ved Indgangen spørger, hvem der skal have den anden Plads.

— Jeg skal sidde paa dem begge to!

— Det bliver vanskeligt — for De har faaet Numrene 7 og 13!

Godt Gemmested.

Ung Ægtemand: Det er forresten meget bekvemt! Nu ved jeg altid, hvor jeg skal finde mine Manchetknapper, min Urnøgle og andre saadanne Smaating — dem kunde jeg aldrig finde, da jeg var Ungkarl.

Ugift Ven: Hvor finder Du det da?

Ung Ægtemand: I min lille Drengs Mund!

Tivoli-Musikere.

Tegning af P. E. JOHANNESSEN.

Solo-Cellist Axel Hildingsen.

De umyndiges Røst.

Lille Aase er sammen med sine Forældre i stort Selskab. Efter en Times Forløb bliver hun urolig, rokker paa Stolen og trækker gentagne Gange Moderen i Kjolen — hun trænger rent ud sagt til at komme lidt afsides. Moderen er i ivrig Samtale med nogle Veninder og ænser ikke Aases Henvendelse. Lidt efter lægger Faderen Mærke til Stumpens Adfærd og siger: Hvad er der i Vejen, lille Ven?

Hvorpaa Aase med megen Værdighed svarer: Det skal Fa'r slet ikke bryde sig om — det er noget, der udelukkende angaar os Damer!

12 Sonetter til Maren

af *Søren Vibjerg.*

IX

Vær rolig, Maren, intet Genfærd taler!
Det er saamænd din gamle Søren, ak,
med bitre Timers Kvaler jeg betaler
hint Øjeblik i Skøgens blaa Gemak.

Jeg ved en Straf langt mere haard end Døden:
at leve, Maren, leve med en Sorg
og drømme om den Sol, hvis varme Gløden
skal aldrig sprænge Nattens faste Borg!

Ak, Maren, hører Du din Søren græde?
Ja, disse Vers har Smærtens dybe Rødder,
o, hør mit Hjærtes ømme Versefødder!

— Saa svandt for mig al Kærlighedens Glæde,
og dog har endnu ej min Hane galet.
— Lev vel, min Maren! — Dermed Gud befalet!

X

Det svimler for mig, Maren — intet sanser
jeg mer! — Forgik den ganske Jord?
Ak, sprængte Flammekærnen Jordens Panser,
og sletted Ilden hvert et Livets Spor?

Jeg fik dit Brev — og Verden den gik under,
jeg fik dit Brev og blev saa kold som Is;
det gav mit Hjærte tusind dybe Vunder,
og det betød min stakkels Sjæls Forlis!

Du skriver: »Vær kun trøstig, lille Søren,
thi ogsaa mig, din Maren, gik det ilde:
Til Mikkelsdag saa skal jeg ha' en Lille!«

Føj! Med en Ægtemand med otte Børen!
Ej, tvi Dig, Tøjte! — Tvi din falske Tunge!
Gaa Du til Helved' med din Slegfredsunge!

KAN DE TEGNE? • ???????????? ?

»Ravnen« har anmodet en Del af vore bekendteste Mænd om at forsøge sig som Tegnekunstnere, og vi offentliggør efterhaanden de mere end pragtfulde Resultater, som morer den hele By og det meste af Landet.

Følgende Herrer har indtil Dato bidraget:

I Nr. 18: Forfatteren **Martin Andersen Nexø,** Komponisten **Fini Henriques,** Skuespiller **Robert Neiiendam,** Teaterdirektør **Victor Wulff** I Nr. 19: Tivolis Direktør, Arkitekt **Arne-Petersen,** Skuespiller **Vilhelm Birch** (Kasino), Skuespiller **Emil Helsengren** (Folketeatret), Forfatteren **Louis Levy.** I Nr. 20: Skuespiller **William Bewer** (Folketeatret), Ritmester **Clauson Kaas,** Skuespiller **Sophus Erharth,** Forfatteren **Johan Skjoldborg.** I Nr. 21: Forfatteren **Thorkil Barfod,** Solodanser **Richard Jensen** (Det kgl. Teater), Forfatteren **Julius Magnussen,** Skuespiller **Viggo Wendrich** (Tivoli). I Nr. 22: Fhv. Luftskipper **Lauritz Johansen,** Fodboldspilleren **Sophus Nielsen** (»Frem«), Skuespiller **Lauritz Olsen** (Scala) og Skuespiller **Holger Petersen** (»Gissemann«, Nørrebros Teater). I Nr. 23: Direktør **Lorry Fejlberg,** Skuespiller **Bertel Krause** (Dagmarteatret), Folketingsmand **A. C. Meyer** og Skuespiller **Oscar Stribolt** (Scala). I Nr. 24: Komponisten **Charles Kjerulf,** Direktør **Knud Lumbye** (Teatersalen, Tivoli), Komponisten **Sextus Miskov** og Forfatteren **Frederik Skousbo.** I Nr. 25: Komponisten **Olfert Jespersen,** »Københavns-Flyveren«, Journalist **Alfred Nervø,** Revyforfatteren **Robert Schønfeld** og Skuespiller **Chr. Schrøder.** I Nr. 26: Skuespiller **Carl Alstrup** (Scala), Skuespiller **Frederik Buch** (Sommerlyst), Sekretær ved Arbejdernes Fællesorganisation **K. Kiefer** og Tivolis Elektriker **Georg Persson.**

I dette Numer vil man finde Tegninger af: Musikdirektør **Carl Gottschalksen,** Teaterdirekt. **Holger Hofman** (Dagmarteatret), Skuespiller **Schiøler Linck** (Sønderbros Teater) og Teaterdirektør **Holger Rasmussen** (Kasino).

I næste Numer tegner: Teaterdirektør **Frederik Jensen** og Forfatteren **Gustav Wied.**

Tegning af POUL CORONA.

— Vær saa artig, mine Damer og Herrer! Her ser De nogle højst interessante sammenvoksede Tvillinger! Men skynd Dem nu indenfor, for Tvillingerne er saa trætte, at de ikke kan hænge sammen!

AALBORG og A. BRØNDUM & SØN'S AKVAVITTER.

AF **A. C. MEYER.**

Jeg giver Alle og Enhver, som vil rejse og være fri i sine Bevægelser, det Raad, kun at have Ransel og Stok. Jo ringere Belastning, des gladere Fart. Thi en Rejse maa ikke i højere Grad end strængt nødvendigt foregaa pr. Bane eller Vogn.

Om Bord paa Damperen traf jeg en jævnaldrende Jyde. Han skulde til Berlin, hvor hans Søster eller Kusine var Indehaver af et Etablissement for Dameskræderi.

Vi passiarede en Del sammen, den unge Jyde og jeg, og vi havde et helt hyggeligt Samvær, indtil uroligt Vejr og Søsyge drev os til Køjs. Næste Dag tog vi med Banen fra Stettin til Berlin, og jeg blev inviteret med hjem hos Skræderfruen og hendes Ægtefælle, en jovial Øltysker ved Navn Scholz. Jeg kom til at bo hos hans Broder, der var Restauratør i Gaden Elisabethufer, og de første Dage tilbragte vi unge Danske med at se os om i den store By, der den Gang, i 1878, lige havde noteret 1 Million Indbyggere. Vi sluttede af i Ølhaven, hvor jeg navnlig fandt Behag i »Berliner Weissbier« men ikke i Maaden, paa hvilken man drak Øllet. Det brede Krus med en Liter eller saa gik nemlig fra Mund til Mund. Det mindede mig i nogen Grad om de gamle Bondemiddage, hvor hele Familien sad om Grødfadet og stak til Smørhullet. Den havde jeg aldrig været med paa. Men Weissbier var nu alligevel godt.

Selvfølgelig søgte jeg straks Arbejde i Byen, men det varede en fjorten Dages Tid, før der kom en Tjans. I den Tid var jeg daglig Gæst hos Skræderen og gjorde mig nyttig ved at sy paa Maskine. Der var 6—8 Damer beskæftigede paa Systuen, og i al Fald en af dem havde et godt Øje til mig, men jeg gik alligevel i den fremmede By med en underlig Hjemlængsel. Bevares vel hvor jeg under disse Forhold ønskede at have haft Vennen Ferdinand ved min Side! I Selskab med ham vilde jeg have vandret over den ganske Jord.

Jeg fik saa Arbejde paa en stor Maskinfabrik, Firma Hartmann & Co., men kom der paa en Tid, hvor Fabriken var ved at likvidere og hvor alt gik paa bedste Beskub. Og saa stod jeg da efter et Par Uger »entlassen«, »fyret« som det hedder paa Dansk. Resolut bød jeg da Berlin Farvel og rejste til Dresden, Kongeriget Sachsens Hovedstad.

Billetten var til fjerde Klasse. Alle rejsende Svende kender Interiøret. Her kommer Handelsfolk, Burscher, Gøglere, alskens Proletariat, men der er Humør over Tilværelsen, skønt Kupeen er en Baas uden Sæder. Jeg havde ladet min Koffert staa i Berlin og havde ingen Ting at sidde paa, men Vejen fra Berlin til Dresden er da heller ikke synderlig lang.

Ved Aftentide, just som Solen var gaaet til Hvile, naaede jeg Byen. Da jeg var kommen ud paa Jernbanepladsen, satte jeg mig paa en Bænk for at filosofere.

Muttersene, kun et Par Mark i Lommen, ukendt med Byen og med Mindet om Hjemmet i Tankerne! Tilgiv — der var et Øjeblik, hvor jeg blev sentimental, men saa sagde jeg til mig selv:

»Hør, Charles, er Du en gammel Dreng eller er Du en Kagekone?«

Og saa styrtede jeg ind i Byen med de gamle, snævre Gader, foreløbig klar over, at mit nærmeste Maal var en Seng.

Jeg kikkede paa Skiltene »Zum goldener Løwe«, »Zum schwarzen Bär« eller hvad de nu hed alle disse Logihuse, og saa gik jeg ind i en Gyde for at faa Nattely.

Oppe i Sovesalen laa over en halv Snes Personer. En af dem var ved at gaa til Ro. Han trak ogsaa Skjorten af. Det er maaske Skik og Brug, tænkte jeg, og den bør Du vel følge. Men jeg var ikke kommen saa langt i mine Overvejelser, førend Sloffen sagde til mig, at jeg skulde gøre ligesom han gjorde, for ellers risikerede man at faa Besøg af levende Væsener paa seks Ben. Det er den Slags, som i dansk Landstrygerjargon kaldes »Bier« men er vingeløse. Ellers vilde det jo være helt fortvivlet. For Resten skal Hotelinsekter, som kravler paa Mur og Væg, efterhaanden have opnaaet en vis Intelligens. De løber langs Loftet, siges der, og lader sig falde ned i de Senge, der staar paa Midten af Gulvet. Men en Rejsende blev dog endnu mere overrasket ved at finde en saadan Kavaller i selve Fremmedbogen, idet han gik ud fra, at den der skaffede sig Oplysning om, hvor de Rejsende var indlogeret.

Ganske tidlig om Morgenen forlod jeg »Bistadet«, betalte 25 Pfennige for Logis og gik ud i Byen. I Løbet af Dagen opsøgte jeg saa Driftslederen paa Seidel & Naumanns Symaskinefabrik og blev straks, takket være mine Anbefalinger fra København, antaget som Bænkarbejder. Det næste var at leje sig et Værelse hos en Familie.

Jeg begyndte saa at file Ekscentrikstænger til Symaskiner, fik hele Kurve fulde bragt ind ved min Plads og delte dem med en blond Sachser, en Mand i Trediverne.

Det var rigtignok en anden Maade at arbejde paa end den, man havde lært hjemme. Fabriken talte over et Par hundrede Arbejdere, og alt Arbejde var udstykket i en Mængde Enkeltheder, saa hver Mand stod i Maaneder, ja i Aar ved den samme Specialitet.

Fortsættelse: **Bismarchs Undtagelseslov. — Med Grovfilen.— »Er De Socialist?« — Hjem til Bryllup. —**

HANSONS STEMPELFABRIK TF. 354 · NYØSTERGADE 2 · MÆRKEPLADER
Signeter, Dørplader, Haandtrykkerier, Brændejern, Numeratører, Perforérer.

M. Thomsens Bogbinderi,
Aarhus, anbefales.
Telefon 2065.

MULLERS HOTEL
(L. PRÆSTMARK).
Café, Restaurant og Billard.
Telefon 3558.
Diner à 1 Kr. o Middag à 50 Øre.
Nørre Farimagsgade 55.

Hygiejne, Sygepleje, Toilet og Barber Artikler.
Illustreret Katalog tilsendes m. 10 Øre t. Porto
Forretningen grundlagt 1900.
Depotet „DISKRET"
Afd. R., Prinsessegade 49, Kbh. C.

Arbejdernes Forsamlingsbygning,
Aarhus.
Store og smaa Lokaler til Selskaber og Foreninger.
Restauration. Billardsalon. Telefon 2728.
S. M. Mikkelsen.

Telf. 4876 og 10424.

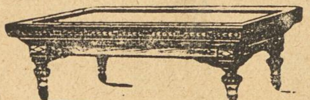

Forlang Illustr. Katalog.

Karambol-, Bord- og Karoline-
Billards
i Ima Kvaliteter og nøjagtig Udførelse. 10 Aars Garanti. Et Lager paa 30 nye og brugte Billarder er udstillet i mine Fabriks- og Lagerrum. De sælges billigt mod Kontant, men udlejes ogsaa med Køberet, eller sælges paa moderate Betalingsbetingelser. — Elfenbens- og Imitations-Baller. Alle Rekvisitter.
R. Laursen (tidl. Winthers) **Billardfabrik**
Classensgade 7, Kjøbenhavn.

Tandlæge Edv. Møller,
Købmagergade 30, 2.
udfører enhver Tandbehandling til smaa Priser. Samvittighedsfuldt Arbejde. Bedøvelse hele Dagen. Konsultationstid 10—3½, 6—7 Eftm. og 10½—12 Søndag Telefon 8181.

Mælkeriet Enigheden.
Telefoner 2146 & 6270.
Vore 54 Vogne kører overalt i Byen.

GEORG C. MØLLERS EFLGR.
HOVEDKONTOR: Vimmelskaftet Nr. 42, 2. Sal. (Yorks Passage.)
Telefoner: 913, 1124, 7980, 3313.
LAGER: Badstuestræde 9—11. Fiolstræde 12—14. Kongens Nytorv 8.
Vinkyperens Telefon: 6351. Byen 1722 x.

„Blomsterbazaren"
Nørrebrogade 207 o Tlf. Taga 205
Smagfulde Kranse og Buketter sendes overalt i Byen
Specialitet: Foreningskranse.
Prompte Ekspedition.
Ærb. ***E. Rosendal.***

Glem ikke at se til Dyrene!

Brug
Worning & Petersens
Xeroform-Sæbe
faas overalt
à 25 Øre pr. Stk.

Wilsons Gummivarelager
12, Gothersgade 12.
Alle Sygepl.-Artikl. sendes mod Efterkrav. Ill. Katalog

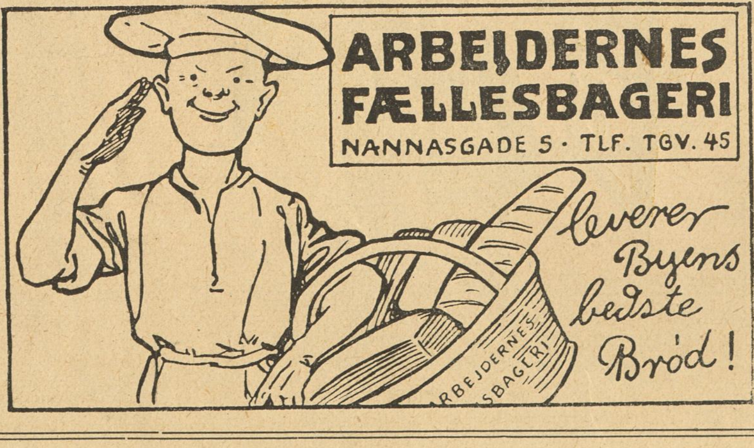

Udgaar hver Torsdag. Abonnementspris: 1 Kr. 25 Øre Kvartalet, 10 Øre om Ugen. Abonnement kan tegnes i København i Nørre Farimagsgade 49 Stuen, og i Provinserne paa samtlige Postkontorer og hos Boghandlerne. Annoncer modtages paa Kontoret, Nørre Farimagsgade 49, Stuen. Telefoner Central 1395 og 7495. Udgivet af socialdemokratiske Foreninger. Clichéer ved H. Matzens Reproduktionsanstalt.

F.E. BORDING KØBENHAVN.

Tegning af Axel Andreasen

— Du rejser vel til Schweitz igen i Aar?
— Næ, Du, jeg er fuldstændig rask!
— Gud, hvor kan Du holde det ud ... Du maa da se at blive syg igen!

Tegning af K. Stockholm

Vidunderbarnet.

Tegning af G. Albertus.

— Men Herregud, Sivertsen, hvordan er Du dog bleven rakket saadan til?
— Jo, ser Du, min Kone flyttede jo fra mig for et halvt Aar siden, men i Gaar kom hun tilbage, og saa holdt vi Forsoningsfest!''

Tegning af Sv. Ulrich.

Hjælp! Hjælp! Jeg er spærret inde!

Tegning af Borresø.

Næh—æh, har Du set, hvormange Haar de fremmede Herrer har, der er faldet af!?

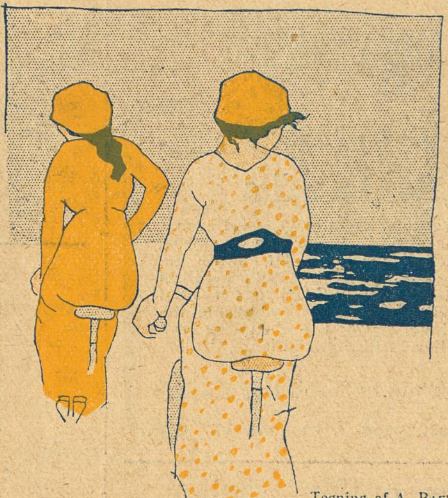

Tegning af A. Rafn

— Aa, jo, hun er saamænd meget indtagende!
— *Meget indtagende?* Ja, det skal Gud vide — hun spiser ikke, hun *æder!*

Redigeret af AXEL WESSEL

RAVNEN

Nr. 28. Torsdag den 9. Juli 1914

Tegning af Bruno Knudsen.

— Elsker Du din Mand?
— Nej, *din!*
— *Min?* Hvad i Alverden kan Du finde af godt ved ham?

Bryggeriet Phønix

Prisliste:

Pr. enkelte Flasker:		Pr. Dusin:	
Porter	16 Øre	12/2 Dobbeltøl	96 Øre
Pilsner en gros	11 »	1 Dus. Prima	108 »
Lagerøl —	11 »	1 » Hvidtøl I	96 »
Skattefri	10 »	1 » Hvidtøl II	84 »
Dansk Sodavand	4 »	1 » Skibsøl I	96 »
Citron —	5 »	1 » Skibsøl II	84 »
Fineste Maltekstrakt	18 »	12/2 Skibsøl	60 »
Kraftøl	12 »	12/2 Hvidtøl	60 »

Bestillinger modtages ved Vognene eller hos Bryggeriets Agenter samt paa Bryggeriet.

Valby Langgade 75.

Telefon 3968.
— Lyngby 235.

Forsamlingsbygningen
Rømersgade 22.
Telf. 1310. *Chr. Jensen.*

Forsamlingsbygningen
Koldinggade 4.
Telf. Øbro 1132. *Joh. Olsen.*

Det bedste Madsted
paa
Gammelholm
er
Spisehuset, Holbergsgade 26.
Forskellige à la Carte Retter hele Dagen.

Spis Middag
Kl. 12-2 el. Kl. 3-6. Rosengaarden 14.
Husassistenternes Fagskole.

Nørre Central Café
(Nørrebros Runddel).
Koncertsal og Billardsalon.
3 Billards.
Hyggelige Selskabslokaler.
Telf. 7476. M. C. ANDRESEN

A. C. NIELSENS
Bogbinderi og Kontrolbogsfabrik.
SPECIALITET: Gummiering og Lakering
samt Paasætning af Bliklister paa Plakater.
Adelgade 31, 1. Bagb.
Telefon Palæ 2056.

Tivoli.

Sommersæson fra 8. Maj til 13. September 1914.

Hver Aften: Store Koncerter i Koncertsalen, Harmoniorkesteret og Promenadeorkesteret. Hver Uge Solist- og Symfoni Koncerter. — Operetter, Vaudeviller, Farcer og Revy i Teatersalen. — Artistforestillinger paa Kunstnerplænen. — Pantomimer.

Hver Søn- og Helligdag: Stor Fest med Illumination og Fyrværkeri. Nye Festarrangementer med Dans og Konfetti Talrige Forlystelser, Karusseller, »Muntre Hjul«, »Luna-Ballon«, Rutschbaner, Skydebaner, Boldspil o. s. v.

Entré 50 Øre for Voxne. 25 Øre for Børn. Abonnementskort: 12 Kr. for en Voxen, 6 Kr. for et Barn (under 12 Aar).

„Francais“ Gummilageret i København
A. Mouritzen.
Forsender Hygiejne-Gummi og alle Sygepleje Artikler.
Den bedste Moderfprøjte faas
16, Lille Kongensgade 16,
ved Kongens Nytorv.

P. A. Fischer's
Farve- og Fernisfabrik.
Stengade 10—12. Telefon 952.
Detailsalg af alle Malervarer færdige til Brug, til Dagens billigste Priser.

Yale Laase & Nøgler
Ny Østergade 2.

Til min syndefulde Veninde.

*Der gives Kvinder med Smil om Munden
og Solskinsglans over Haarets Fylde,
en Glød i Øjet, der maa fortrylle
hver Mand, som ikke blev støbt fra Bunden.*

*Der gives Kvinder med mørke Lokker,
med strænge Blikke og stive Miner,
som gaar i Livet og haardt sig piner,
mens intet dem fra Moralen rokker.*

*De strænge Kvinder, hvis »mørke Ynde«
maa svale Pulsen, der længsels-banker,
de gav min Ungdom de dumme Tanker,
at det, at elske, er kun at synde.*

*Men Kvinden lys med de kække Blikke,
hvori en Skælm ligger frit paa Lur,
lod Længslen sprænge sit Fangebur,
og lod mig Ømhedens Vinrus drikke.*

*Du gav mig Tanker, de mange, mange,
Du gav min Ungdom sin Virketrang.
. . . Og hvis jeg synded' . . . en enkelt Gang . . .,
saa gør jeg Bod nu i mine Sange!*

Frederik Skousbo.

Tegning af Sv. Ulrich.

»Kamasjuken«, der sidder ved Siden af Damen, har ved sin Indtræden i Sporvognen bedt hende laane sig 10 Øre, men Damen erklærede, at hun havde ingen Penge. Saa kommer Konduktøren for at billettere, og Manden siger da til ham:

— De 10 Øre er for mig, og de andre 10 er for Damen — for hun har ingen Penge.

Kendte Mænd paa Glatis.

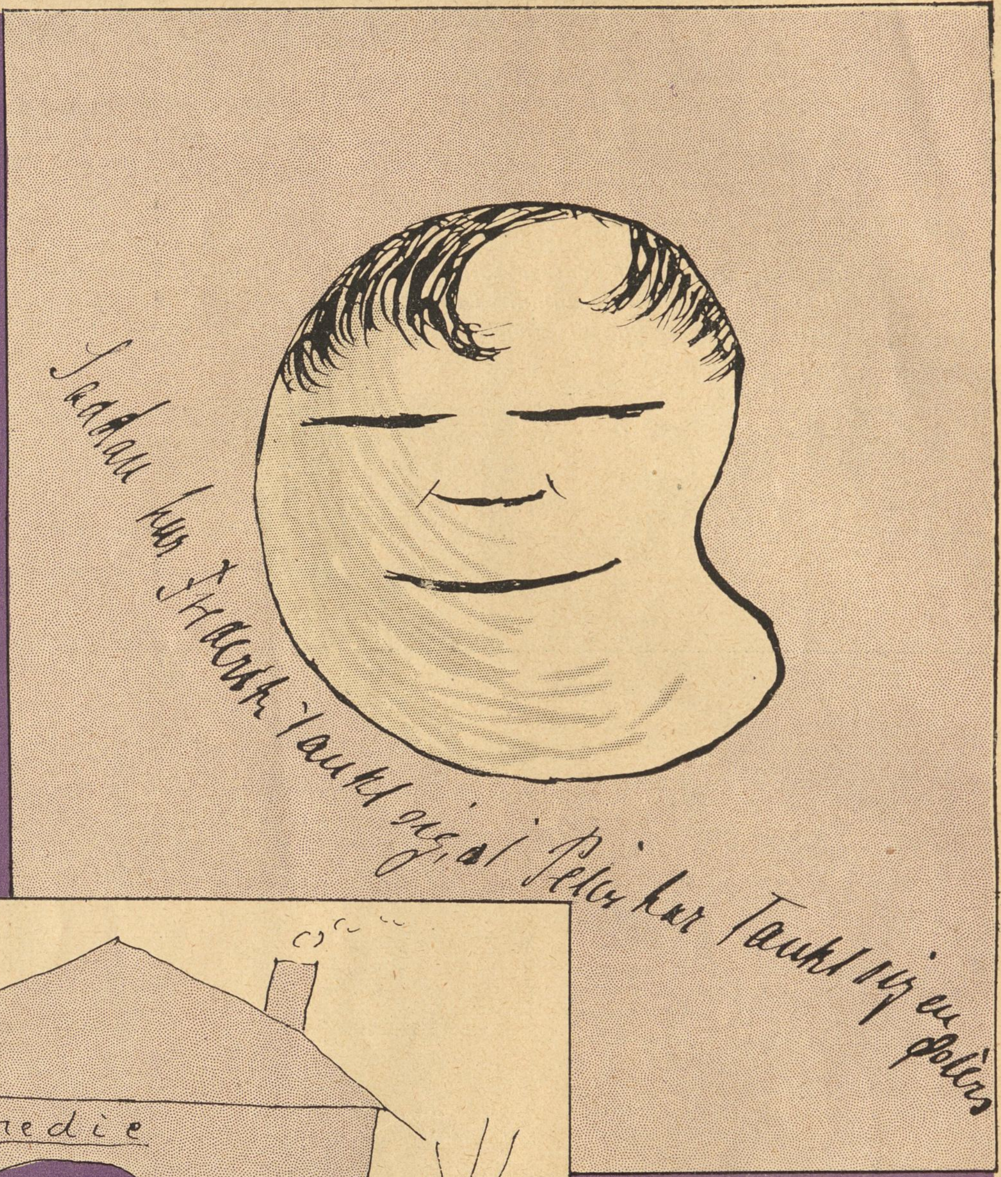

Tegning af Frederik Jensen.

Læreren: Naa, Børn, hvem kan saa sige mig, hvad en Østers er?

Lille Peter: Det er en Fisk, som er lavet li'som en Nød!

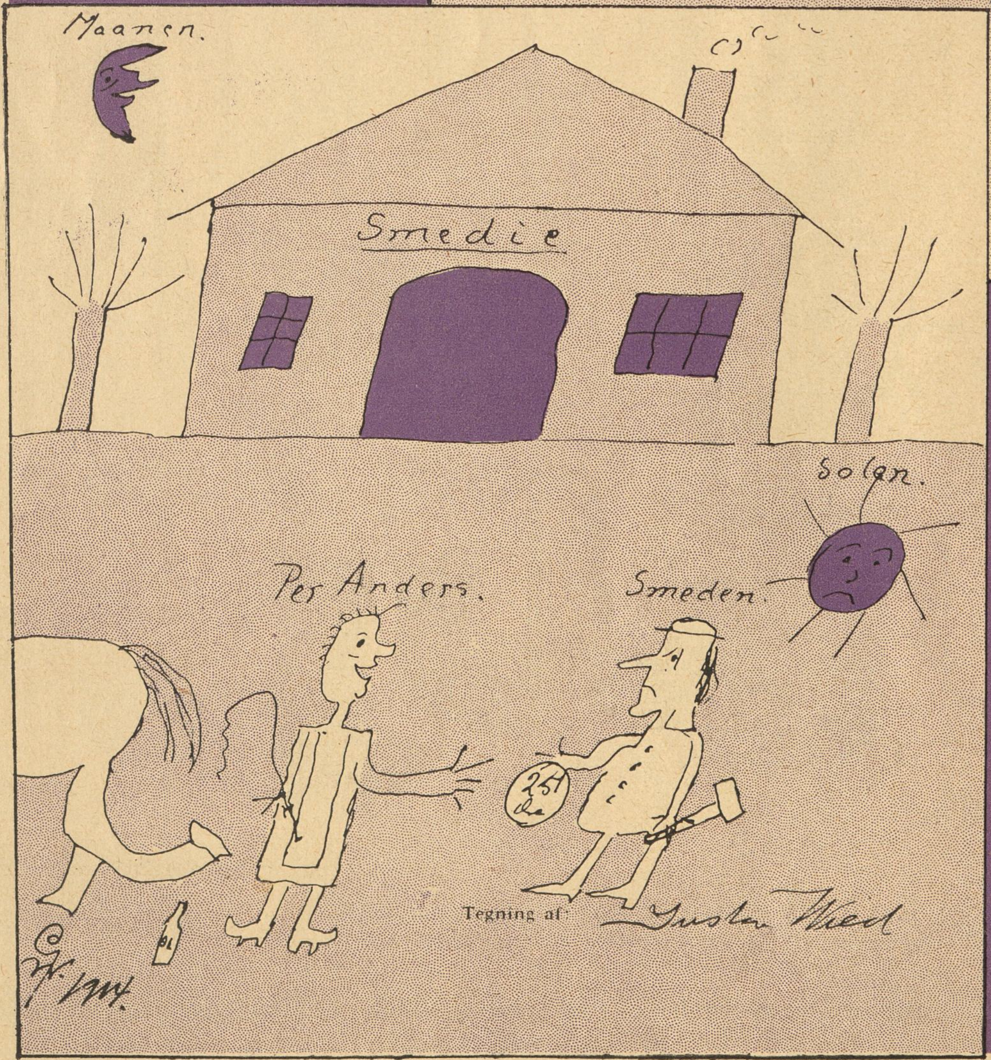

Tegning af: Gustav Wied

Tegning af Gustav Wied.

Per Anders (der har faaet sin Hest skoet hos Smeden): — Ja, se, i gamle Dage betalte man Smeden med et Krus Øl, men nu er det jo en dyr Historie at faa skoet Hesten. — Hvormeget er det?

Smeden: Ja, jeg vil ikke være saa fedtet, som de var i gamle Dage — værs'go' Per Anders, der har Du 25 Øre!

Forlang altid EXPORT DOBBELT-ØL med DOBBELT SEGL fra DE FORENEDE BRYGGERIER

Hjærtets Traade.

En Bog om Kærlighed.

Illustreret af Osvald Jensen.

Men Slanina havde slet ikke Lyst til at arbejde. Med noget ironisk Stemmeklang svarede han: »Du vil nok tillade mig at foretage nogle Ændringer i dit Program. Blandt andet er jeg ikke i Stemning til at bestille noget. Du kan altsaa selv disponere over din Tid.«

Hun var lidt forundret herover. Han plejede aldrig at skyde over med sit Arbejde.

»Men iaften?« spurgte hun ængstelig.

Han stod allerede paa Nippet til at svare, at han var optaget, da det faldt ham ind, at han ikke havde et levende Væsen at tale med hele Dagen, saafremt hun ikke kom og holdt ham lidt med Selskab.

»Naa, ja, du kan jo gerne komme herhen iaften,« brummede han.

Hermed var hun tilfreds. Da hun stod færdig til at gaa og havde kysset ham til Afsked, strakte hun Haanden frem imod ham.

»Hvad mener Du?» spurgte han.

»Naaja — lidt til Mor,« bad hun.

Han saa atter det støvede, overophedede Danselokale for sig, kunde formelig mærke dets giftige Luft i sine Lunger.

»Naa, saadan,« lo han foragtelig og kastede et Pengestykke hen til hende.

Taus gik hun ud. Men saa stak hun atter Hovedet ind.

»Du behøver ikke at grine. Mor fortjener ogsaa at have det lidt godt.«

Saa kom hun helt ind, gav ham et Trykkys, kniksede for ham og løb saa ned ad Trappen. —

Slanina traadte hen til Vinduet og saa ud. Solen lyste mat paa en dybblaa Vinterhimmel, Gaden var dækket af et tykt Lag Sne.

Der paakom ham en Længsel efter frisk, ren Luft. Han besluttede at gaa sig en Tur. —

Lidt efter slentrede han ned ad Wilhelmstrasse og drejede ind i Tiergarten.

Sneen knirkede under hans Fødder. Luften var tynd og gennemsigtig. Han blændedes af alt det hvide.

Ingen Steder var der Mennesker at se. Af og til raslede det i Grenene, naar en Sneklump gled ned.

Slanina indaandede den kolde Luft i dybe Drag. Han vandrede afsted med store Skridt, glædende sig over al denne Hvidhed.

Da han naaede Stortorvet, fik han den Idé at besøge Kunstmusæet. Han gik hurtigere til.Et svagt Haab var vaagnet i ham. Han erindrede sig, at han Aftenen i Forvejen havde sagt til Kate Liebert, at hun burde studere de gamle Hollændere fra det sekstende Aarhundrede, saafremt hun vilde have et Begreb om, hvad en Pensel kan fremtrylle. Og hun havde lovet snarest muligt at gaa hen paa Musæet.

»Maaske er hun der idag,« tænkte han. Og jo mere han nærmede sig Bygningen, jo fastere blev Overbevisningen hos ham om, at han traf hende. Han følte med ét, at han længtes efter hende.

Hurtigt gik han gennem Forhallen og ind i den hollandske Afdeling, men hun var der ikke. En dyb Skuffelse greb ham. Dog maaske opholdt hun sig i den mindre Sal. Og ganske rigtig, dér, foran en van Eyck, stod hun.

Længe betragtede han hende. Hun stod et Stykke borte fra Væggen, med sammenknebne Øjne og nød Billedets forbløffende Plastik.

Sagte traadte han hen til hende og sagde:

»Naa, har jeg Ret? Er det ikke herligt?«

Hun vendte sig om og smilede genkendende til ham.

»Saa slog min Formodning dog til; jeg skulde virkelig finde Dem her,« sagde han,

De fulgtes ad fra Billede til Billede; af og til forklarede han hende noget.

Pludselig standsede hun og sagde:

»Hør, ved De hvad, Billeder skal man ikke se paa i Selskab. Man maa være ene for ret at nyde dem. Jeg er ogsaa træt nu. Lad os sætte os lidt.«

De gik tilbage til den store Sal og nedlod sig paa Rundbænken.

Pludselig spurgte hun:

»Hvorfor anbefalede De mig saa ivrigt at studere de gamle Hollændere?«

»Fordi denne gammel-nederlandske Kunst er saa sund og frisk — som De selv. Se engang det Munkebillede af Jean Fouguet.«

Hun drejede Hovedet. Slaninas Blik blev hængende ved den hvide Nakkelinie, der smøg sig ud af den pibede Halskrave.

»Jeg er ofte gaaet forbi det Billede uden at lægge Mærke til det,« sagde hun. »Jeg kan blive ganske tung om Hjertet, naar jeg tænker paa, hvor meget Skønt man gaar ligegyldig forbi.«

»Fuldkommen rigtig,« sagde han; »netop derfor er Livet saa skønhedsfattigt for de fleste Mennesker.«

Han vendte sig helt om imod hende og fortsatte:

»Da jeg var purung og havde Hovedet fuldt af Planer og Idéer, besluttede jeg at gøre mig til Livsopgave at aabne Befolkningens Øjne for Kunst og Skønhed. Men det blev kun til Drømme« —

Han saa paa hende. Hendes mørke Øjne, der var en saa interessant Modsætning til det lyse Haar, var ogsaa rettede paa ham. Der laa en varmende Glød i dem, som gjorde ham godt.

Hun lænede sig tilbage i det bløde Læderpolster og gabede let. Da hun saa, at han bemærkede det, sagde hun leende:

»Ja, jeg er bleven dygtig træt af Deres Hollændere. Hvad mener De, om vi gik over i Nationalgalleriet og saa paa min Kvindefigur?«

»Deres Kvindefigur?«

Hun nikkede.

»En Kvindefigur, som jeg sætter over alt andet. Kom med.«

Han fulgte hende. Lidt efter stod de overfor en Statuette af Klinger.

»Synes De saa godt om den?« spurgte han.

»Til en Begyndelse forekom den mig hæslig; men efter at jeg havde fordybet mig i dette hemmelighedsfulde Ansigt, tænkte jeg: »hvis Du var en Mand, kunde Du begaa en hvilken som helst Daarskab for denne Kvindes Skyld.«

De gik videre, forbi forskellige Nyerhvervelser.

»Dér er *De* jo,« lo Kate. »Jeg kender godt Figuren, men Deres Navn havde jeg ikke lagt Mærke til.«

Hun betragtede prøvende den lille sirlige Figur. »Allerkæreste,« sagde hun.

Hendes Ros gjorde ham godt.

De stod endnu nogle Øjeblikke foran det lille Arbejde; saa vendte de sig mod Døren. —

»Hvad arbejder De nu paa?« spurgte hun, idet de langsomt vandrede gennem Tiergarten.

»En dansende Pige.«

»Egentlig havde jeg forestillet mig Deres Kunst anderledes,« bemærkede hun.

Han følte et Stik i Hjertet.

»Hvordan da?«

Hun saa ham ærligt ind i Øjnene.

»Monumentalere — kraftfuldere.«

Hun havde truffet ham paa hans ømmeste Sted; en dyb Sørgmodighed paakom ham.

»Har mine Ord krænket Dem?« spurgte hun forbavset. Hun forstod ikke, at han kunde lægge Vægt paa hendes Kritik, og blev forvirret.

Tavse gik de ned ad Løvealléen.

Den kolde Luft havde gjort hendes Kinder røde, de brune Øjne sprudlede af Livslyst. Det syntes ham, som al Verdens Renhed og Friskhed udgik fra hendes Person. Han følte Trang til at meddele sig.

Dæmpet begyndte han:

»Saa De har forestillet Dem min Kunst anderledes? Det har jeg ogsaa gjort — da jeg var atten Aar. Mægtig skulde den være, stærk og straalende. Men det blev anderledes — jeg ved ikke selv hvordan. Det blev til Sirlighed altsammen. Nu kender man mig kun som Skaber af sarte, skrøbelige Smaafigurer. Og« — han saa forpint paa hende — »jeg vilde saa gerne —«

Han strakte Armen frem for sig og tav.

»Maaske henviser Deres Talent Dem til det graciøse. Det har jo ogsaa sin Berettigelse,« sagde hun trøstende.

»Nej, det er noget andet,« sagde han og rystede paa Hovedet. I sit stille Sind tænkte han: jeg har manglet en stærk og ren Kvinde ved min Side.

Atter gik de et Stykke Vej tavse. Saa sagde han smilende: »Nu har jeg fortalt Dem min Historie; lad mig saa faa lidt at vide om Dem.«

»Der er ikke meget at fortælle,« mente hun. »Jeg er født i en lille By, hvor Fader var Adjunkt. Saa blev vi forflyttede til Hovedstaden. Ja — det er i Grunden alt.«

Og ganske rigtig, dér stod hun!

»Ingen Oplevelser?«

»Jeg har sværmet lidt. Og jeg har altid ønsket at blive rigtig lykkelig.«

De var naaet hen paa det store Torv.

»Nu maa jeg tage Sporvognen; vi spiser hjemme bestemt Klokken to.«

»Naar ses vi igen?«

»Kom dog hjem til os; De er altid velkommen.«

»Tak, jeg skal komme.«

Hun nikkede til ham og sprang paa Sporvognen.

Langsomt gik han tilbage gennem Tiergarten; han følte sig oplivet og forfrisket.

III

Da Slanina om Eftermiddagen kom hjem, trak han i sin bekvemme Slobrok og vandrede nynnende gennem sine smaa Stuer. Kun Atelieret undgik han. Han saa stadig for sig en dybblaa Himmel og mod denne Silhouetten af et fint Pigehoved.

Engang blev han staaende foran Spejlet og mumlede: »Du er forelsket, gamle Dreng.« Saa lo han stille og gik videre.

Endelig traadte han ind i Atelieret. Det var et stort, lyst, koldt Rum, hvor al Luksus var banlyst. I Midten stod hans sidste Arbejde, indhyllet i vaade Tørklæder, graat og ukendeligt. Overalt saa man Spor af Lottes Uorden. Baand, Vifter og Naale fløđ rundt omkring, og over en Stol hang hendes hvide Blondekjole, som hun brugte til »Prinsessen«.

Slanina stod med Hænderne i Lommen foran sit Værk. Hans glade Stemning var bortdunstet.

»Det er skidt!« tænkte han. Og saa knyttede han Haanden mod Loftet. »Man kunde gøre det!« Og med ét stod den unge Kvinde med Guldhaaret for hans indre Øje.

Hans Bryst fyldtes af Skabertrang, hans Hænder begyndte at skælve, Taarer slørede hans Blik.

Med rystende Knæ gik han hen til Skaalen med Ler, greb en Klump og gav sig til at arbejde med feberagtig Iver.

Da hørte han Lottes Nøgle knirke i Laasen. Ærgerlig og skamfuld slyngede han Lerklumpen tilbage i Skaalen. —

Da hun traadte ind, stod han og vaskede sine Fingre.

»Du har arbejdet?« udbrød hun forbavset. »Ja, jeg tænkte nok, at Du igen vilde komme i Stemning. Derfor vendte jeg tilbage.«

Hun lænede sig op til ham.

»Du elsker mig jo?« spurgte hun koket.

»Ja, ja, vist saa!«

»Lad os saa tage fat paa Værket,« sagde hun, trak Jaketten af og stillede sig paa Plads.

»Men Du har jo igen dækket den til,« udbrød hun og pegede paa Figuren.

»Jeg havde ikke Lyst.«

»Vær nu ikke saa luddoven. Alle Mennesker maa arbejde, om de er oplagt eller ikke. Kun d'Herrer Kunstnere vil altid feriere, naar de ikke er i Stemning.«

»Hun har Ret,« tænkte han.

»Man bør ikke lade sig beherske af Luner, hvor det gælder Arbejdet.«

Han afdækkede Figuren, som endnu var temmelig ufærdig. Rettede lidt hist og her. Men pludselig følte han Lede ved det, skubbede det fra sig og traadte hen til Vinduet.

Over Tiergarten stod Solen som en blodrød Skive paa Eftermiddagshimlen. Længe stirrede han derover. Han hørte ikke, at Lotte talte til ham, indtil hun omsider traadte hen og lagde sin Arm ømt om hans Hals.

»Er det for mørkt?« spurgte hun.

Han nikkede. Ja, det var mørkt inden i ham — meget mørkt.

Han løste sig ud af hendes Favn og bad hende dreje op for Lyset.

Snart efter gik hun.

Slanina vandrede frem og tilbage i Atelieret til sent paa Natten. Da han tilsidst gik ind i Soveværelset, mumlede han: »Opgiv det. Der bliver jo dog ikke noget ud af det alligevel. Om et Par Dage vil det altsammen være i de gamle Folder.«

(Fortsættes.)

Tlf. 2589. **Folkets Hus** Tlf. 2589.
Enghavevej 40,
anbefaler sine Lokaler til Fester og Møder.
NB. Den lille Sal anbefales til Festiviteter Lørdage og Søndage i Sæsonen.
Søren Hansen.

St. Jacobs Gæstehjem
Saxogade 80 (ved Istedgade). København.
250 propre Senge fra 40, 50 og 75 Øre.
Elektrisk Lys, Centralvarme og W. C.
Varme Retter fra 25 Øre serveres hele Dagen.
10 Minutters Gang fra Banen.

Vibe-Hastrups Læder-Creme gør Fodtøjet blankt og bevarer Lædret.

THOMSENS MAGASINER
Moderne Frakker
AFBETALING
NICOLAIGADE 13 · SLOTSGADE 3
RYESGADE 128 · KRISTHAVNS TORV 6

Ung Kunst i Karikatur.

Tegning af Cl. Clemmensen.

Operasanger Nils Hansen.

12 Sonetter til Maren

af *Søren Vibjerg.*

XI.

Hej, Tøs, saa fyld mit Krus, thi Drikken læger!
Hvem Fanden gider sidde tvær og sur?
Se, siden kysser jeg din Læbes Bæger
— det er mod Hjertesorg en varm Mikstur!

Gid Fanden staa i alle falske Kvinder!
— Een har jeg elsket varmt og længe nok,
een med to mørke Øjne, røde Kinder,
— nu kaster jeg mit Hjerte for en Flok

af griske Kvinder eller — galne Hunde!
Lad dem det slide pjaltet, laset, sønder!
— Mit Krus for Fanden! — Rusen snart begynder,

og i en Rus jeg altid ved at bunde,
jeg og min Pegasus skal sagtens klar'en!
Tvi Dig, Du Tøjte! — *Maren! — Maren! Maren!*

XII.

Ja, Maren, Du har Ret, jeg er et Fæ! Du
skal ha' saa mange Tak, fordi Du skrev,
Du gjorde mig paa een Gang ganske ædru,
med Taarer kysser jeg dit kære Brev.

Naa, saa den gamle vil os give Gaarden
og tyve Tusind' Dalere dertil,
hvis jeg vil gifte mig med Dig til Vaaren,
ja, Maren, Du kan bande paa, jeg vil!

Din Fa'r er bleven bedre paa det sidste,
naa, jeg forstaar, han er jo næsten tvungen
af den Historie med Dig og Ungen.

*— Den lange uvejrstunge Nat maa briste;
i Østen, Maren, lysner Morgenrøden,
— og jeg er din med Liv og Sjæl til Døden!*

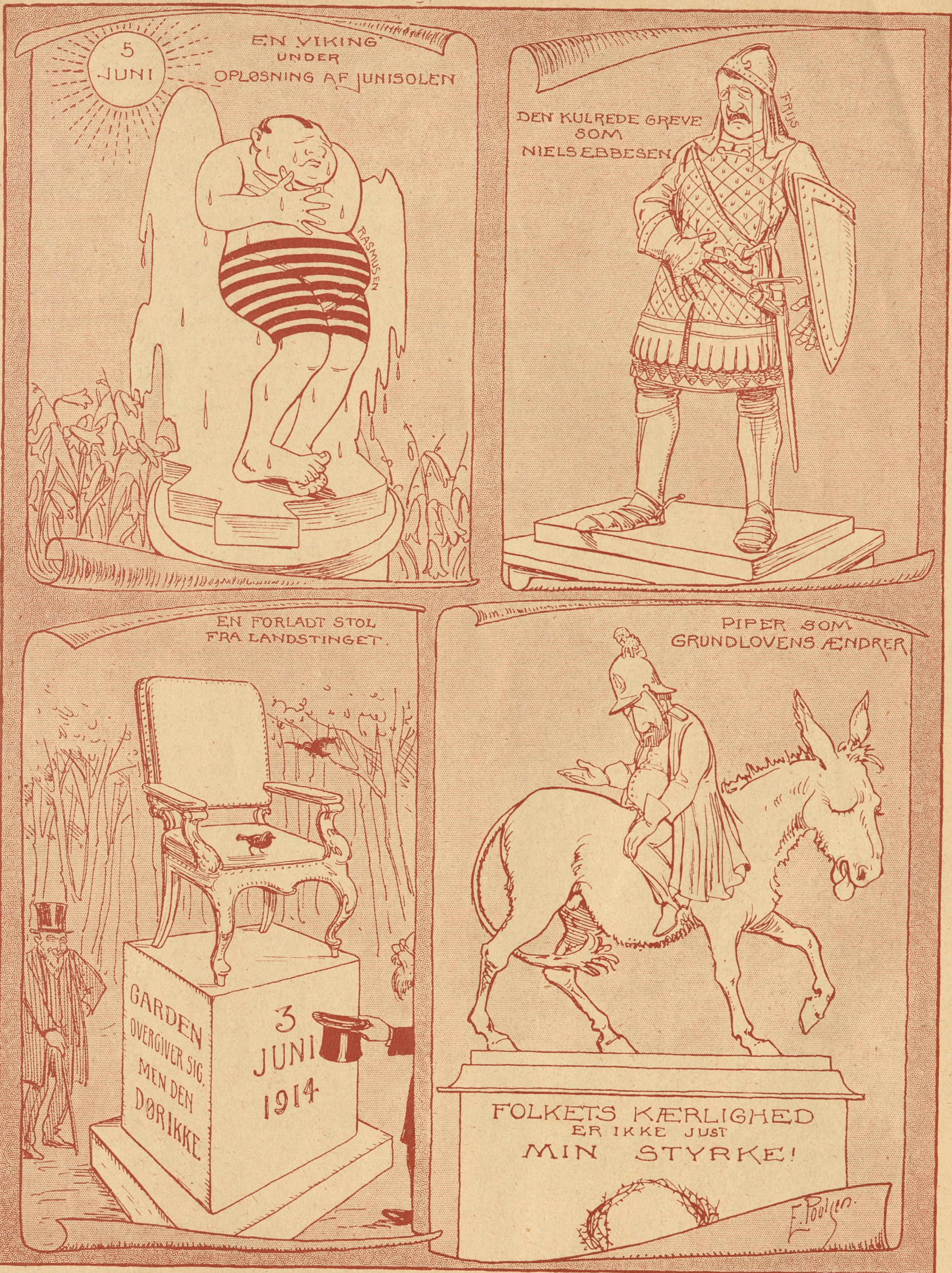

Tegning af Emil Poulsen.

Fire Forslag til nye Statuer, tilegnede „Danmarkssamfundet“.

Af alle Shagtobakker er CREMO den bedste til Prisen.

Rød Indmad

Sejr!

Morgenen kom. Med Kraft og med Fut
i Højres Blade lød Talen —
da Solen dalte, og Dagen var slut,
laa Højre paa Halen.

Byen genlød af Sejrsbrus,
man fejrede Jubelaaret —
Højre sad i Studenternes Hus
og slikkede Saaret.

Hil Dig, vor Grundlov, genfødt og skøn,
højt vi paa Skjold Dig bære,
Barn af Foraar og Sommer grøn,
vor Stolthed, vor Ære!

Tak, hver Frihedens sanddru Ven,
som trofast til Kampen mødte —
Tak, hver Fører, som drog fra Lænd
og i Hornet stødte!

Tak, I Unge, som her fik jer Daab,
I Gamle med krogede Rygge —
Arbejdets Sønner er Danmarks Haab,
dets Fremtid, dets Lykke!

En Myggesværm kredsede forleden Aften om Marmorkirkens Kuppel, og en Betjent, der patrouillerede i Bredgade, alarmerede Brandvæsenet i den Tro, at Kirken stod i Brand.

Brandvæsenet kom straks, og fandt naturligvis alting mycke' bra.

— Mærkværdigt, at Politiet altid skal gøre en Myg til en Elefant!

25/6. Statsbanernes Embedsmænd er igen oppe at skændes om Solvarme, Skinnebøjninger, Grusafgravninger etc. Solen skal have Skylden for alle Ulykker. Ja, Gu' virker Solvarmen — det kan enhver forstaa, naar man læser alt det Vrøvl og Sludder, de Herrer præsterer!

Majs.

Der breder sig atter over Frihavnen en ulidelig Stank, om hvis Oprindelse man er i Tvivl. Nogle mener, at den stammer fra fordærvet Korn, andre siger, at den stammer fra fugtigt Hørfrø.

— Mon Stanken ikke denne Gang skyldes Raaddenskab blandt »Brækkerne«?

26/6. Cirkus Howarth har nu givet op. Det var ikke muligt for Direktøren at faa Bænkene besat.

— Han har saamænd forsøgt baade med Heste, Køer og Æsler, men Publikum var ganske umodtagelig for en hvilken som helst *Hov-art.*

27/6. Grev Holstein farer Landet rundt og hyler, at han vil ikke regeres fra Rømersgade. Monstro hans Husmænd og hans Polakker siger det samme?

— De ved i hvert Fald, hvad det vil sige at blive regeret fra — Ledreborg.

Hørt i en Telefon.

— Er det Fru Christensen?

— Ja, det er!

— Er Deres Mand hjemme?

— Ak, nej, han ligger meget syg af Lungebetændelse!

— Det var dog kedeligt — jeg vilde saa gærne have haft ham *med i »Kisten«!*

Asketen.

Vin, Kvinder og Penge! *Vin* kan jeg ikke faa, undtagen jeg har rigelig med *Penge*, og *Kvinder* bryder jeg mig ikke om, naar jeg ikke har faaet tilstrækkelig med Vin!

Scavenius.

J Satans Rak, vil J blot se til,
at J kan dy jer og nære jer,
for hvis J sejrer, husk paa, saa vil
gamle Jacob ej længere være her —

Vil ej være Vidne til, at det Slæng,
det Pak som Herrer gerer sig —
ja, det er s'gu rigtigt, gamle Dreng,
Vidner plejer jo at abcentere sig.

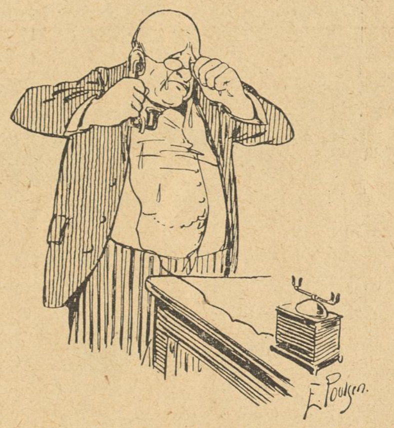

Telefonselskabet havde paa Valgaftenen paataget sig at meddele Valgresultaterne pr. Telefon. Pavserne blev udfyldte med forskellige kendte Musiknumre.

Det var pinlige Øjeblikke for de haardtprøvede Højremænd, da de fik serveret den gamle, gribende Sang: »Brat af Slaget rammet —«.

Gale Mennesker. II.

En ældre Mand, der som 20-aarig slog sig ned i Tyskland, kom forleden paa Besøg i sin Fødeby, København. Alt syntes ham nyt, og kun i Tivoli mente han at finde noget af det *gode gamle.*

Efter at have vandret om i Haven satte han sig paa en Bænk, fremtog af sin Lomme to Pølser og et Rundstykke og gav sig til at spise.

Der samledes paa faa Minutter flere Hundrede velklædte Mennesker, som med største Forundring betragtede den spisende Mand.

Ubehagelig berørt gik han op paa *Nimbs* Terrasse, bestilte sig et Glas Øl og fortsatte sit Maaltid.

Saa hentede Terrassens Inspektør en Politibetjent, og denne kørte Manden paa 6te Afdeling, hvor han blev indlagt.

Men han *maa* jo ogsaa være ualmindelig gal. *Ave.*

Arbejdernes Livsforsikring,
Sygekassernes og Fagforeningernes kooperative Forsikringsselskab.
Statsanerkendt.
Dosseringen 4.

—Danmarks fineste Taffelvand—
Sct. Nicolaus-Kilde-Apollinaris!
faaes i enhver 1Kl. Forretning. Telf. 390, Aarhus.
Depoter i 83 Byer! Hoveddepot i København. Telefon Central 1390.

Husk naar De kommer til Aarhus, at aflægge et Besøg i
Frederiksberg Folkelige Forsamlingsbygning.
Jægergaardsvej 44.
Stor skyggefuld Have med overdækket Veranda. Salonkeglebane. James Thomphsen. B.

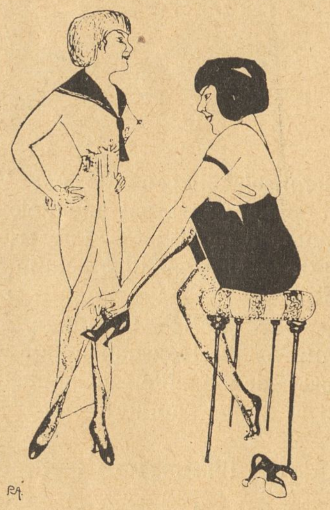

— Hvad er det for en lille brun Hest, Hr. Petersen kører rundt med!
— Det er een, han har faaet med sin Kone.

Poul A. Naturligvis faar De Honorar for to *saa* dejlige Pigebørn! De to kan vist ogsaa køre rundt med Hr. Petersen!

Magnus Sørensen, Esbjerg. Deres originale »Mordforsøg« vil snart dukke op i disse Spalter.

Axel Peter, Prinsessegade. Det passer! Det var netop i den Gade, at Skiltet fandtes.

A. J. Carlsen, Paris. De burde have lagt Svarporto i Deres Skrivelse, saa havde De faaet Bogen sendt omgaaende.

AGGERBECKS ÆGTE FINE ·IRIS·
forfiner-forskønner-bevarer Huden.
Alles Yndlingssæbe Stk. 25 Øre

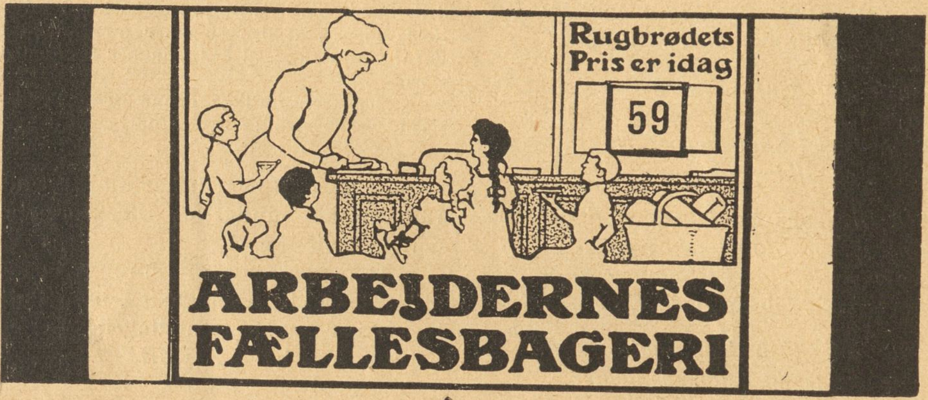

Tandlæge Edv. Møller,
Købmagergade 30, 2.
udfører enhver Tandbehandling til smaa Priser. Samvittighedsfuldt Arbejde. Bedøvelse hele Dagen. Konsultationstid 10—3½, 6—7 Eftm. og 10½—12 Søndag Telefon 8181.

LYSÆGTE
FIONA KRONE-TAPET
GARANTI FOR HOLDBARHED

Wilsons Gummivarelager
12, Gothersgade 12.
Alle Sygepl.-Artikl. sendes mod Efterkrav. Ill. Katalog

Ubetænksomt.

Kommis'en: »Jeg vilde gerne bede mig fri i Morgen, der er en Ven af mig, der skal begraves«.
Principalen: »Det er umuligt! Hvad er den Ven?«
Kommis: »Han var Handelsmand i vor Branche.«
Principalen: »Da behøver De ikke at gaa med, thi saa véd han, at vi er midt i Sæsonen og vil ikke tage det ilde op.« *Karl Petersen.*

Navnløs: Ja.

Til »Ravnen!

Jeg synes »Ravnen« er det dejligste Blad,
der er gaaet ud i Danmarks Hovedstad.
Tak for Kunst og Sjov og Humør,
jeg vil holde det, til jeg døer.
Lars Petersen, Randers.

Tak, kære *Lars Petersen!* De har glædet os, og vi ønsker, at De maa blive 99⅖ Aar!

Brug
Worning & Petersens
Xeroform-Sæbe
faas overalt
à 25 Øre pr. Stk.

Hygiejne, Sygepleje, Toilet og Barber Artikler.
Illustreret Katalog tilsendes m. 10 Øre t. Porto
Forretningen grundlagt 1900.
Depotet „DISKRET"
Afd. R., Prinsessegade 49, Kbh. C.

Københavns Tilskærer-Akademi Nørrevoldg. 42.
Katalog over Tilskærekursus og Tilskæring af Mønstre sendes paa Forlangende.

Sygeplejeartikler.
Gummivarer 2. Prisl.
HY GI
Gummivarelageret „Hygi", København V.

Storm-Petersens „Levende Billeder“. XXVIII.

(Fortsættes.)

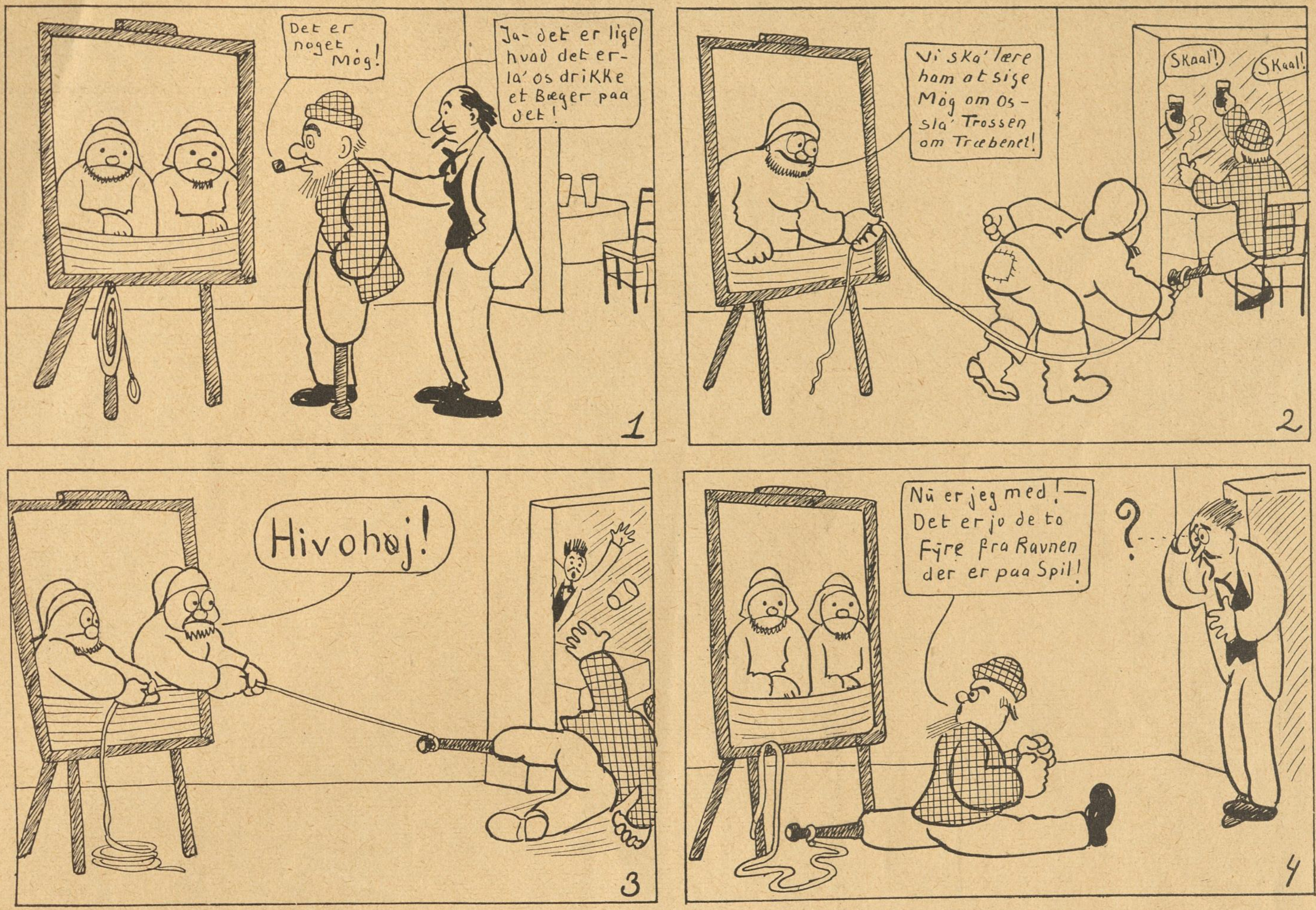

Forgyldt Elendighed.

Skuespilleren: Hr. Direktør, jeg maa bede om en Krone i Forskud, mine Støvlehæle maa lappes, og jeg kan ikke vise mig paa Scenen.

Direktøren: Saa kan De spille Kongen i Aften; han er jo svøbt helt ind i Purpurkaaben!

Fremskridt.

Missionæren: Det vil tage lang Tid, før disse Vilde holder op med at spise Menneskekød, men nu spiser de det dog med Kniv og Gaffel!

Snarraadig.

Ung, forelsket Ægtemand kommer hjem efter at have været borte fra sin Kone i en hel Uge. I den Tid havde han sendt otte Breve, femten Prospektkort og tre Telegrammer. Alligevel surmulede den unge Kone ved Gensynet.

— Men hvad er der dog i Vejen?

— Du havde ikke sendt et eneste Kys i det sidste Brev! hulkede hun.

— Naa — ser Du — den Dag spiste jeg Spegesild med Løg — og saa kommer man til at lugte saa stygt i Munden!!

En Udvej.

A.: — Tror De denne Forfatterinde nogensinde vil skabe sig et Navn?

B.: — Det vil hun sikkert — naar hun gifter sig.

Taget paa Ordet.

En Tigger, der kommer ind i en Slagterbutik: — Kunde De ikke hjælpe en fattig Mand en Smule?

Slagteren (gnaven): — Hvorfor Fanden hjælper De ikke Dem selv?

Tiggeren: — Ja, dersom De tillader det, er jeg saa fri —

Han tager to Pølser og forsvinder...

Flot Kone.

A.: Det er en flot Kone, Du har.

B.: Ja, vist saa. Men hun er saa tankeløs. — Forleden skulde hun ind til Byen for at købe mig 6 Manchetskjorter, og saa kom hun hjem med den Hat, hun nu har paa Hovedet!

Beroliget.

Fru Madsen: Uf, at jeg dog gik hen og giftede mig med et Fæ!

Hr. Madsen: Det skal Du ikke være ked af — Du havde aldrig kunnet faa andet end et Fæ!

Fortalelse.

Lille Poul: Fa'r, Læreren sagde i Dag, at en Kamel kunde gaa i 14 Dage uden at drikke Vand.

Faderen: Det kan jeg saamænd ogsaa — hm! — det vil sige — jeg mener — det er jo længe, meget længe!

Ond.

En engelsk Veteran havde under Oprøret i Irland mistet sin Arm, hvad der forøgede hans Had til Irlænderne.

En Dag spurgte en Irlænder, hvordan han havde mistet sin Arm.

— Der sad en Draabe irsk Blod i den Arm, svarede Veteranen, og saa huggede jeg den af.

— Det var en stor Skam, at den Draabe ikke sad i Deres Hals, svarede Irlænderen.

De er saa søde i den Alder.

Lille Kristian (5 Aar) har slugt en Tiøre, og da Faderen spørger, hvor det kan falde ham ind, svarer han:

Jo, Fa'er, Du sa' forleden Dag til Mor, at Du var meget vred over de mange Penge, som hun brugte til sine Toiletter, og at Du saamænd aldrig skulde sige et Ord, hvis det var Børnene, der slugte Pengene.

Haf and Haf.

Frøken Vip: Jeg elsker og bliver genelsket!

Frøken Vap: Saa er Du jo fuldkommen lykkelig!

Frøken Vip: Jamen det er ikke en og den samme!

Stræng Kost.

Hos en Vinhandler i en lille Provinsby er der sket Indbrud, og Vinhandleren beklager sig til Byens Læge over Tabet af 20 Flasker Vin.

— Det skal vi nok faa opklaret, trøstede Lægen — send bare en Politimand op til mig, saa fanger vi nok efterhaanden alle Tyvene!!

Tivoli-Musikere.

Tegning af P. E. Johannessen.

Trompetist Andersen.

Teori og Praksis.

En Præst holdt forleden en voldsom Tale imod al Slags Fraadseri, og hans Husholderske, der havde været tilstede i Kirken, fandt det rigtigt Dagen derpaa at ombytte Præstens ellers saa lækre Frokost med noget yderst beskeden Mad. Da Præsten saa Maden, gjorde han »Vrøvl«, og Husholdersken svarede med Alvor, at det var Resultatet af hans Prædiken om Søndagen.

— Har De aldrig været til Dans f. Eks. i Tivoli? spurgte Præsten.

— Jo, det havde Husholdersken.

— Naa, men har De nogensinde set Orkestret gaa ned og danse?

— Næ, det havde hun ikke set.

— Nuvel, svarede Præsten, Orkestret det er jeg...!

Smaa Krukker have —

Dommeren: Kunde man høre, hvad der blev talt om i det andet Værelse?

Kokkepigen: Nej!

Dommeren: Heller ikke naar man holdt Øret helt hen til Nøglehullet?

Kokkepigen: Heller ikke da!

KAN DE TEGNE?

I dette Numer vil man — paa fjerde Side — finde Tegninger af Teaterdirektør *Frederik Jensen* og Forfatteren *Gustav Wied*, og vi er dermed naaet til Finalen paa ›*Ravnens*‹, vi tør sikkert sige: *enestaaende fornøjelige Billedserie*, der i alle Kredse har vundet udelt Bifald.

I det følgende Numer vil man dog finde endnu en Side af den berømmelige Serie, nemlig Svarene fra de Herrer, *som ikke kunde tegne.*

Denne Side, der altsaa danner den endelige Afslutning, er ikke den mindst morsomme!

Tegning af Helgo Jørgensen

Nu fly'r de ud, de kære Smaa,
og drikker Sundheds gyldne Vin.
Naturens Port skal aaben staa,
naar *Værten* hjemme lukker sin.

Saa dyk Jer i den klare Bæk
og spring omkap med Skovens Faun,
al Bleghed skal I jage væk
— vend brunet hjem til København!

Dansk Korn Snaps
INDR. VARE-MÆRKE.

AF **A. C. MEYER.**

Jeg skrubbede med en Grovfil paa 16 Tommer og følte mig snart selv som et Stykke af en Maskine.

Man turde ikke veksle Ord med Kollegerne i Arbejdstiden, og der var en underlig trykket Stemning over Forholdene. Den berygtede Bismarck'ske Undtagelseslov hvilede over Tysklands Arbejderverden, og Spioneriet florerede. Jeg vovede dog en af de første Dage en Henvendelse til min Sidemand.

»Er De Socialist?« spurgte jeg.

»Hvorfor?« lød hans Svar, idet han fikserede mig skarpt.

»Jo,« fortsatte jeg, »for det er *jeg*. Og er vi Meningsfæller, kan De laane mig et Par Mark, til jeg faar min første Ugeløn betalt.«

»De maa være forsigtig med at tale om Socialisme her,« sagde han, »for ellers risikerer De at blive udvist. Men for mig skal De ikke frygte, og her er Pengene.«

I min Fritid besøgte jeg Dresdens nærmeste Omegn, hvis romantiske Skønhed greb mig stærkt, og jeg aflagde flere Besøg paa Kunstsamlingerne, navnlig Galleriet, hvor jeg længe stod i tavs Beskuelse af Rafaels verdensberømte Madonna med Barnet.

Jeg holdt mig selv med tør Kost og spiste kun til Middag hveranden Dag, men aad til Gengæld som en Tærsker, saa de andre Svende var ved at falde i Forundring derover.

Det ensformige Arbejde gjorde mig imidlertid ked af det, og jeg besluttede at rejse sydpaa. Men saa kom der Breve fra Hjemmet, og i dem fortaltes om en god Bekendts forestaaende Bryllup. Saa fattede jeg den usalige Idé at ville rejse hjem, overvære Brylluppet og tage Turen tilbage til Tyskland igen. Jeg havde kun været borte i 3 Maaneder. I den Tid havde jeg sparet saa meget sammen, at jeg havde faaet et nyt Sæt graat Tøj, der klædte mig henrivende.

Og saa en skøn Dag satte jeg Kursen over Berlin, Hamborg og Kiel til København. Da jeg købte Jernbanebillet i Korsør, opdagede jeg, at jeg kun havde Penge for Billet til Viby, men saa bestemte jeg mig til at gaa derfra og til København. I Kupeen solgte jeg min tyske Knortekæp til en Bondeknøs, som syntes, at »ded va' dov en maveløs Kjæp«, og saa havde jeg én Krone i Lommen.

Men jeg tjente flere paa Turen. Da jeg kom til Roskilde, fandt jeg det passende at gaa ind paa et Værtshus — nu hedder det jo Restaurant — for at spise et Par Stykker Mad og drikke en god dansk Kop Kaffe. Paa Stentrappen op til Værtshuset laa en sort Pudelhund. Den maa have været svært indtaget i Ben, for den foretog et Angreb, der flaaede den højre Halvdel af mine Bukser fra Has til Hæl. Bukserne var ganske vist ikke helt nye, men de var brugelige paa en Fodvandring, hvor det kommer mindre an paa Etiketten. Følgelig forlangte jeg Erstatning, men da Værtshusmutter ikke var klar over, hvad Ødelæggelsens Omfang var værd, gik jeg op til Byfogden og bad ham vurdere.

Han anslog Hærværket til 3 Kroner, hvilket ogsaa jeg — med en stille indre Glæde — fandt passende, og Pengene blev mig udbetalt af Fruen uden Indsigelse.

Nu var jeg ligefrem velhavende. Frokosten kostede kun ca. 50 Øre. Det var billige Tider den Gang. Og Buksebenet fik jeg syet sammen hos en Skræder i Byen for andre 50 Øre. Jeg sad bag et Skærmbrædt, mens det gik paa. Og med 3 Kroner i Lommen overvejede jeg saa, om jeg skulde tage Jernbanebillet til København eller gaa de ca. 4 Mil, der var til Rest.

Mine bedre Instinkter sejrede. Jeg valgte Fodturen. Og efter en flygtig Visit i Hvidovre, hvor jeg havde en sød Kusine, der var gift med en flot Grovsmed, holdt jeg mit Indtog i Hovedstaden.

Min Mor anede ikke mit Komme. Man skal al Tid berede Menneskene Overraskelsens Glæde, og jeg overraskede. Den kære, lille Mor var ved at tabe Pusten ved Synet af sin Søn, men bare ingen Omfavnelser! Jeg har aldrig kunnet med det sentimentale, skønt jeg i visse Situationer anerkender dets Berettigelse.

Da Gensynets Glæde etc. var overstaaet, spurgte Moderen selvfølgelig sin Søn, hvad han vilde have at spise. Den stod tilfældig paa Spinat og en Kødret den Dag, og jeg gik med Jubel paa Grønfoderet. Nu kan Læseren tro mig eller lade være, men sikkert er det, at jeg spiste to store Tallerkener Spinat og dertil svarende Kødmængde samt et kvart Rugbrød, hvorefter jeg fik Kaffe med fire Stykker Wienerbrød, og saa var jeg endda ikke mæt.

Jeg har senere mange Gange tænkt paa, hvor frygteligt det maa være at holde en lang Lømmel paa Kost. Men jeg kan til min egen Undskyldning og til Vejledning for andre sige, at min væsenligste Føde er Rugbrød. Meget lidt Kød og meget Brød. Og saa skal Brødet være groft, tykt skaaret, noget for Tænderne! Det er gudsjammerligt at faa Brød saa tyndt som Pap paa en Cigaretæske, og Sul, der er saa tykt, at det maa bede Brødet holde sig til Dagsordenen. Paa den Maade skal man jo vænne Tænderne fra at arbejde. Jeg forlanger tykt Rugbrød i Kulturens og Hygiejnens Navn, navnlig for Børnenes Skyld! Lad Ungerne æde Skorper! Det er ikke Druerne, som ødelagde Fædrenes Tænder, men fint Smørrebrød! Det er Vejen til Degeneration.

***Fortsættelse:* Jeg vil være Tjener hos en Greve. —Mit første Forsøg som Skuespiller.**

Arbejdernes Brændselsforretning. Odense.

Kontor **Havnen.** Telefon 989. Klingenberg 1989.

HERMAN JUST'S

Pariserfarveri og kemiske Tøjrensnings-Anstalt.

Hele Dame- og Herregarderober renses og farves uden Opsprætning. Specialitet: Gardin og Møbelstoffer. Dekartering af Dame- og Herrestoffer.

Pustervig 3. Tlf. Byen 1537 y. **Raadmandsgade 2.** Tlf. Taga 113.

Sælg til Eksport.

Deres gamle Kobber, Messing, Zink, Bly og Jern, Bly, Zink og andre Metalasker, gammelt Gummi, nye Skræderlapper, strikkede Uldklude samt gl. Papir til

JOH. P. BOLDT

Aabenraa 21, Hj. af Hausergade, København.

Telf. Central 7784.

NB. Varer fra Provinserne afregnes pr. omgaaende.

LAX

i alle Kvaliteter.
Gaasebryst,
Oksetunger
etc. anbefales.

Højeste Udmærkelse paa Udstillingen for Kogekunst i København 1908. Grand prix: London, Paris, Antwerpen 1908.

Telefon 817 & 8231. **Jacob B. Krøll, Klareboderne 10. Kbhvn. K.**

Leverandør af Clichéer til „RAVNEN"

M. H. Cohen & Lamm,

Vekselerere & Bankiers.

Holmens Kanal 24 St.

Telefon 7895 og 7896.

Peter Jensen,

Bispebjerg Kro,

ligefor Krematoriet og Kirkegaarden, 2 store lukkede Glasverandaer. Have med Lysthuse.

Telefon Taga 800.

Middelstandens

Sygekasse,

Nordre Frihavnsgade 30,

Telefon Øbro 2991.

Virker ogsaa som Hjælpekasse.

Optager Mænd og Kvinder indtil 60 Aar uden Kontingentforhøjelse overalt i Danmark uanset Aarsindtægt.

Frit Lægevalg. Forlang Prospekt.

Agenter antages.

GEORG C. MØLLERS EFLGR.

HOVEDKONTOR: Vimmelskaftet Nr. 42, 2. Sal. (Yorks Passage.)

Telefoner: 913, 1124, 7980, 3313.

LAGER: Badstuestræde 9—11. Fiolstræde 12—14. Kongens Nytorv 8.

Vinkyperens Telefon: 6351. Byen 1722 x.

Sygepleje Artikler,

garanteret **fineste Kvalitet,** en gros Pris. **Fordelagtig** Prøvesending forsendes i København og Provinserne mod 1 Kr. i Frimærker eller Efterkrav. **Risiko udelukket.** Skriv i Tide til **Eksporthuset Skandia,** Frihavnen C 5, København Ø.

Arb. Ligkistemagasin.

55, Vesterbros Torv 55.

Telf.: Central 9375.

3, Blaagaardsgade 3.

Telf.: Central 5708.

TELEFON 3684. **S. JOHANNESSON'S** TELEFON 3684.

Svineslagteri.

Udsalg: **Højbroplads 13.**

Største Udvalg.

Statskontrol med Trikinundersøgelse.

Rester udsælges billigt Fredag og Lørdag fra Kælderen.

GENUINE

LUNDS-CALORIC PUNCH

Oplag hos Carl Qvistorffs Eftfl., Johan Lund, Kjøbenhavn.

Lind Hansens

Clichéer — Kataloger — Reklamer.

Købmagergade 67-69 Telf. 6288.

Udgaar hver Torsdag. Abonnementspris: 1 Kr. 25 Øre Kvartalet, 10 Øre om Ugen. Abonnement kan tegnes i København i Nørre Farimagsgade 49 Stuen, og i Provinserne paa samtlige Postkontorer og hos Boghandlerne. Annoncer modtages paa Kontoret, Nørre Farimagsgade 49, Stuen. Telefoner Central 1395 og 7495. Udgivet af socialdemokratiske Foreninger. Clichéer ved H. Matzens Reproduktionsanstalt.

F.E. BORDING KØBENHAVN.

Tegning af ANTON HANSEN.

Kraftig førte Folkeviljen Armen frem til Slag,
Og i Jættetuen ramte den med vældig Brag.
Over Danmark lyder Jubel nu fra Folkets Dyb:
Vi har sejret over Junkermagtens dumme Kryb!

Redigeret af AXEL WESSEL

RAVNEN

Nr. 29. Torsdag den 16. Juli 1914

Blomstrende Tanker.

Tegning af Georgia Jacobsen.

Staa ej saa fortabt i drømmende Tanker
— jeg ved jo dog godt, hvor de Tanker gaar hen —
lad fare de duftende, blomstrende Ranker,

Lad fare — aa Gerda, ved Byttet Du vinder —
jeg sværger Dig tro med Haand og med Mund:
Ej fagrere Blomst end Elskov Du finder.

Københavns Tilskærer-Akademi Nørrevoldg. 42.

Katalog over Tilskærekursus og Tilskæring af Mønstre sendes paa Forlangende.

W. Bähncke & Co.
Assurance.
Niels Juelsgade 3.
Telf. Central 128 og 129.

Sygeplejeartikler. Gummivarer 2. Prisl.

Gummivarelageret „Hygi", København V.

Tivoli.

Sommersæson fra 8. Maj til 13. September 1914.

Hver Aften: Store Koncerter i Koncertsalen, Harmoniorkesteret og Promenadeorkesteret. Hver Uge Solist- og Symfoni Koncerter. — Operetter, Vaudeviller, Farcer og Revy i Teatersalen. — Artistforestillinger paa Kunstnerplænen. — Pantomimer.

Hver Søn- og Helligdag: Stor Fest med Illumination og Fyrværkeri. Nye Festarrangementer med Dans og Konfetti Talrige Forlystelser, Karusseller, »Muntre Hjul«, »Luna-Ballon«, Rutschbaner, Skydebaner, Boldspil o. s. v.

Entré 50 Øre for Voxne. 25 Øre for Børn.
Abonnementskort: 12 Kr. for en Voxen, 6 Kr. for et Barn (under 12 Aar).

Forsamlingsbygningen
Koldinggade 4.
Telf. Øbro 1132. *Joh. Olsen.*

Det bedste Madsted
paa
Gammelholm
er
Spisehuset, Holbergsgade 26.
Forskellige à la Carte Retter hele Dagen.

A/S H. MATZEN
REPRODUKTIONSANSTALT
LEVERER
DE BEDSTE
CLICHEER
KØBMAGERGADE 22
HJ. AF SILKEGADE
KØBENHAVN K.
TELEFON No 7057.

Leverandør af Clichéer til „RAVNEN"

LYSÆGTE FIONA KRONE-TAPET
GARANTI FOR HOLDBARHED

Sygepleje Artikler,

garanteret **fineste Kvalitet,** en gros Pris. **Fordelagtig** Prøvesending forsendes i København og Provinserne mod 1 Kr. i Frimærker eller Efterkrav.
Risiko udelukket. Skriv i Tide til **Eksporthuset Skandia,** Frihavnen C 5, København Ø.

Holbergsgade 6

Man bør støtte Arbejdernes Kooperative Foretagender og købe sit Forbrug af Brød og Øl i

Forbrugs- og Spareforeningen Aalborg.

Bestil hos vore Kuske eller i Udsalgsstederne disse Varer.

Grovt Hvedebrød

fra Arbejdernes Fællesbageri, fremstillet af sammalet Hvede. Udmærket for svage Maver og Blegsottige. Bedre og mere velsmagende end Grahamsbrød.

Kendte Mænd paa Glatis!

(Se Side 456.)

I dette Numer af »Ravnen« afsluttes en af de morsomste »Serier«, noget illustreret Ugeblad har kunnet byde sine Læsere.

»Ravnen« har bragt egenhændige Tegninger af et halvthundrede af Landets mest kendte Mænd, og Deltagelsen har altsaa været stor og har omfattet alle Lejre.

Naturligvis turde ikke *alle*, Redaktionen har henvendt sig til, vove sig ud paa et for dem ukendt Gebet, og specielt har de 5—6 *Politikere*, vi henvendte os til, med Gysen vist Opfordringen tilbage. Man er jo ikke Diplomat for ingen Ting!

En halv Snes andre Herrer, som vi bad optræde som Tegnekunstnere, tilskrev os forskellige Undskyldninger, og det vil sikkert more vore Læsere at se disse Skrivelser, der altsaa danner en ikke uinteressant Afslutning paa vor Tegnerserie.

Her er korte Svar fra kgl. Skuespiller *Olaf Poulsen* og Professor *Vilhelm Andersen*. »Herren paa Rosenborg«, Forfatteren *Bering Liisberg*, viser paa en pudsig Maade sin Uformuenhed paa Tegneromraadet ved at slaa en Cirkel med en Passer, og den daværende Direktør for det kgl. Teater, Forf. *Otto Benzon*, skriver:

»Jeg er desværre for travlt optaget — og tegner desuden Mennesker godt eller daarligt nok — til at kunne indlade mig paa Spøgen.«

Otto Benzon.

Forfatteren *Jeppe Aakjær* vil ikke »prostituere« sig, som han muntert skriver; vor gamle Bryderkonge, *Bech Olsen*, foretrækker at skrive Vers — og vi ser ham ligesaa gærne digte som tegne!

Verset lyder:

Da Opgaven jeg ej forstaar,
og jeg ej heller kan tegne,
og jeg slet ikke formaar
den Opgave helt at beregne,
saa faar De nøjes med det, De kan faa,
og haaber De ej vil mit Bidrag forsmaa.
Jeg har smagt Østers og kender til Nød,
men skulde jeg tegne — ja da blev jeg blød.

Bech Olsen.

Forf. *Edgar Høyer* nærer, som hans Skrivelse viser, en elskværdig Frygt for at være *for* morsom. Maa vi faa Lov at tilføje, at det var netop Meningen!

Sluttelig nævner vi »vores allesammens Kammersanger« *Peter Cornelius*, hvis morsomme Skrivelse er ligesaa god som en Tegning,

— Tilbage er da kun at rette en Tak til alle de elskværdige Deltagere, baade dem, der *fulgte*, og dem, der *bar*.

»*Ravnens*« Redaktion er stolt af at kunne tælle alle disse udmærkede Mænd blandt sine Medarbejdere, og vi glæder os til ogsaa i Fremtiden at maatte lægge Beslag paa et saa glimrende Medarbejderskab, vore Tusinder af Læsere til Glæde og ingen til Fortræd.

Red.

Tegning af R. STORM-PETERSEN.

Konen: Kan Du høre Lærkerne synge og Vandet klukke, søde Adolf?
Manden: Ja, Adelaide — man kommer til at tænke paa en Kluklærke.
Konen: Uf, Du er saa prosaisk!
Manden: De' ve' je' inte hvad er — men jeg er *tørstig*, Adelaide!

Tegning af A. Koch.

— **Mo'r, Præsten siger, at alle Pantelaanere kommer i Helvede. Det er ikke saa rart, vel,** ***for saa bliver vi jo ogsaa nødt til at være der!***

KUN ÆGTE SKATTEFRI KRONE PORTER fra DE FORENEDE BRYGGERIER

Hjærtets Traade.

En Bog om Kærlighed.

Illustreret af Osvald Jensen.

Men Arbejdslysten vilde stadig ikke indfinde sig. Lotte blev vist Døren snart hensynsfuldt, snart med Grovheder, hvorefter han strejfede rundt i Slotsparken eller Tiergarten. Lidt efter lidt blev det ham klart, at han i Kate Liebert havde mødt sin Skæbne.

Han gjorde dog alt for at skyde Tanken fra sig.

En Dag mødte han den lange Plath.

»Jeg traf igaar den smaa Erna Liebert,« fortalte Maleren. »Paa Ære, rent tilfældigt. Pokkers sød Pige. Naa, men De syntes jo bedre om den Blonde?«

Slanina svarede intet.

»De har s'gu glemt hele Historien,« lo Plath, »De Bohême. Jeg kommer der stadig og befinder mig vel derved. Besøg dem engang; det vil glæde dem.«

Slanina skyndte sig at tage Afsked og vandrede videre, fordybet i sine Tanker.

»Maaske gaar jeg derhen imorgen,« mumlede han. »Det er vel min forbandede Skyldighed.«

Men da Aftenen kom, syntes han, det kunde være rart at gaa med det samme. —

Da han steg op ad Trappen, ønskede han, at der ingen var hjemme, og da han ringede paa, bankede hans Hjerte med Dommedagsslag. —

Den gamle Lærer kom ham venligt imøde, trykkede hans Haand og ønskede ham hjerteligt velkommen.

Ogsaa de andre glædede sig over hans Komme. Kate lo fortroligt til ham.

Da man sad om det lille firkantede Bord i Dagligstuen, sagde Liebert: »De ved ikke, hvor gerne vi ser Gæster hos os.«

Og Erna, Familiens enfant terrible, tilføjede: »Ellers keder vi os saa frygteligt.«

Hvorover Liebert lo, saa han fik Taarer i Øjnene.

Slanina følte sig til en Begyndelse lidt genert. Men lidt efter lidt tøede han op. Det varmende Punkt i Familiekredsen var Fruen. »Hvor Kate ligner hende!« tænkte Billedhuggeren. »Om tyve Aar vil hun se saadan ud.« Dog han maatte snart erkende, at Kate alligevel var anderledes af Væsen. Ud af hendes Mund talte den nye Slægt, medens Moderen hyldede Anskuelser, der var gængse før Krigen.

Slanina begejstredes mere og mere over den unge Pige. Egentlig fortalte hun jo kun ganske almindelige Ting; og dog fik de Betydning i hendes Mund.

»Nu skal De se vort Allerhelligste,« sagde hun pludselig og sprang op. »Det er en sjælden Ære, vil jeg sige Dem.«

Hun gik foran gennem Spiseværelset ind i en lang Korridor, hvor hun aabnede en Dør og drejede op for Lyset.

»Aa,« undslap det Billedhuggeren uvilkaarligt.

»Ja, er det ikke smukt?« bemærkede Erna, som var kommen til. »Vi kalder det Kates Gemak. Hun sidder for det meste dér paa Sofaen. Hun er jo som oftest ene. Jeg opholder mig mere i Fars Værelse.«

»Det er vidunderligt,« mumlede Billedhuggeren.

Alt var holdt i hvid Silke, saagar Tapeterne. Overalt stod kostbare smaa Marmorfigurer, dels Originaler, dels Kopier. Paa Gulvet laa et blomstret hvidt Smyrnatæppe og foran en Nipsgenstand af en Sofa et mægtigt Isbjørneskind.

Nu blev Kate kaldt ud. Man forlangte Te.

»Er hun ikke smuk?« spurgte Erna.

Slanina nikkede taus.

»Sig dog noget,« bad hun. »Andre Mennesker geraader i Henrykkelse over hende, men De, Kunstneren —«

»Vil modellere hende,« sagde han lakonisk.

»Vil De?« udbrød hun glædestraalende.

»Men foreløbig bliver det mellem os.«

»Godt.« Hun traadte helt hen til ham og sagde: »Jeg vilde gerne være som Kate. Hendes Sjæl er ligesaa skøn som hendes Legeme. Mændene skulde ligge for mine Fødder — ja, jeg skulde udnytte min Magt mere, end Kate gør det.«

Hendes sorte Øjne funklede.

»Hvad er det egentlig, som er hæsligt ved mig?« spurgte hun. »De som Kunstner maa jo kunne se det.«

»De er ikke hæslig,« mente han. »Deres Ansigt er noget uregelmæssigt. Deres Næse f. Eks. for lang.«

»Ja, og for spids,« føjede hun til og satte sit værste Grinebideransigt op, hvorefter hun forsvandt ind i Spisestuen.—

Der blev ikke mere Anledning til nogen fortrolig Passiar den Aften, og Slanina tog snart efter Afsked.

Paa Hjemvejen søgte han at samle Aftenens Indtryk. Skønt det næppe nok var bleven til nogen virkelig Samtale mellem ham og Kate, havde hendes dæmpede, milde Væsen gjort sin Indflydelse gældende. Han søgte at forestille sig hende som Husmoder; et inderligt Samlivs fortrolige Skumringstimer dukkede op i hans Fantasi.

Han sukkede og svang sin Spadserestok i Luften.

Pludselig erindrede han sig en Begivenhed fra sin Studentertid. I sit noget medtagne Jakkesæt var han en Aften vandret ud paa Æventyr. Foran ham i Leipzigerstrasse spadserede en ung Kvinde. Han havde passeret hende og tilkastet hende et henrykt Blik — men hun havde set ligegyldigt hen over Hovedet paa ham.

Han havde bidt Tænderne sammen og svoret en dyr Ed paa, at han vilde arbejde og slide for at kunne tilkæmpe sig Ære og Rigdom. Saa skulde Kvinderne komme til at se op til ham, de skulde faa Lov til at tigge om hans Kærlighed alle som én i Stedet for at gaa ham ligegyldig forbi. —

Han smilede spottende, da han mindedes denne Oplevelse. Tiltrods herfor var han bange. Var det ikke en Afslutning det at gifte sig? Et Punktum for al Omgang med andre Kvinder? Alle disse tusinde af herlige Skabninger maatte derefter være Luft for ham! Var han da med sine treogtredive Aar virkelig i Stand til at koncentrere al sin Kærlighedstrang om denne ene Kvinde?

Han gik et Stykke Vej uden at tænke. Og pludselig betoges han af en Angst for, at hun slet ikke vilde have ham til Mand.

Men hvis hun nu vilde — turde han saa knytte hende til sig for hele Livet? Besad han tilstrækkelig Bestandighed hertil? Var han ikke inderst inde overbevist om, at han ikke var i Stand til at nære en dyb, stedsevarende Følelse for en Kvinde?

Rasende slog han Stokken mod Forhavens Gitter.

»Idioti«! mumlede han. »Det kommer jo dog kun an paa Kvinden selv. Og Kate er —«

Han fortabte sig atter i Drømmerier om Kate.

Da han kom op i sin Lejlighed, overmandedes han af Længslen efter et menneskeligt Væsen. Længe stod han ved Vinduet og saa ud i den kolde graa Nat, medens Tvivl og Haab kæmpede i ham. —

Den næste Morgen besluttede Slanina at faa en Afgørelse paa Tingene. Han telefonerede til Lieberts og spurgte Kate, om hun vilde gaa en Tur med ham.

Hun svarede ja. —

De vandrede ind i Tiergarten. Ogsaa i Dag lyste hun af Ungdom og Friskhed. Da Billedhuggeren gjorde nogle Bemærkninger om hendes tiltalende Hjem, sagde hun: »Ja, dér er jeg altid saa stille som i Gaar. Jeg synes ikke, jeg behøver at tale. Det gør de andre meget bedre.«

»Naar De vidste, hvor talende Deres Tavshed ofte er,« sagde han begejstret.

Hun smilede. »De hører nok ogsaa til de Mennesker, der ingen Fejl ser hos dem, de synes om?«

Hans Hjerte bankede. Nu kunde han gribe til.

»De har altsaa bemærket, at jeg — jeg synes om Dem?«

»Det er ikke vanskeligt at bemærke,« svarede hun aabent. »Hvorfor skulde vi ikke kunne sige hinanden det ærligt? Ellers vilde vi jo heller ikke gaa sammen her.«

»Selvfølgelig,« faldt han ind, ivrig efter at faa sagt mere.

Men hun spandt harmløst Tanken videre. »Min Søster og jeg er anderledes opdragne end de fleste andre unge Piger. Vi er vænnet til at omgaas Mændene som Venner — ganske som Tilfældet er i England og Amerika.«

»Ja — vist — ja,« sagde han adspredt og skuffet. De gik nu forbi Vandtaarnet og Hippodromen. Da sagde han, og hans Stemme klang hæst:

»Kære Frøken, jeg vilde gerne i Dag sige Dem noget, som længe har ligget mig paa Hjerte. Jeg beder Dem, svar mig ikke, før jeg har talt ud. Jeg maa sige Dem alt, inden De afgør min Skæbne.«

Han gjorde et lille Ophold og saa paa hende. En Blodbølge var skyllet op i hendes Ansigt. Hun stirrede frem foran sig paa Vejen.

Han fortsatte:

»Da jeg saa Dem den første Aften, vidste jeg, at De maatte kunne blive en Hustru, som jeg altid har drømt mig hende. Fra det Øjeblik af kom der en Uro over mig, som jeg ikke kunde blive Herre over; jeg forsøgte at glemme Dem i mit Arbejde, men det lykkedes mig ikke. Heller ikke kunde jeg rigtig naa til Klarhed over mine Følelser — indtil i Aftes, da jeg atter saa Dem i Deres Hjem. Da vidste jeg, at jeg elskede Dem, elskede Dem af hele mit Hjerte.«

Han rettede nervøst paa sit Slips og vedblev:

»Endnu en Ting maa jeg sige Dem. De ved intet om mit tidligere Liv. Jeg har været en vidtløftig Svend. Jeg vilde nyde, først af alt nyde; og for mig var Kvinden Indbegrebet af al Lyksalighed. Maaske dog mest til en Begyndelse. Senere dyrkede jeg hende af Angst for Ensomheden. Men nu er jeg mæt, mæt til Overmaal. Og nervøs og lunefuld er jeg bleven af det Liv.«

Han tav. Hun gik stadig og saa frem for sig.

»Jeg har overvejet det omhyggeligt i disse Dage,« fortsatte han med skælvende Stemme, »om jeg turde knytte en Kvinde som Dem til mig for hele Livet. Tro mig, jeg føler Ansvaret. De har et sollyst Sind. Og det skulde jeg kaste Skygge over! — De sagde sidst, at De vilde være rigtig lykkelig. Det skal og maa De ogsaa blive. Jeg ved, hvor mange Mænd der vilde ofre alt for at eje Dem, og jeg tror, at hvis jeg fandt Naade for Deres Øjne, saa —«

Han standsede. Han følte sig i dette Øjeblik saa fattig og hjælpeløs og dog samtidig saa beredvillig til at give alt hen for denne Kvinde.

Ja, jeg vil!

Nu blev hun staaende. Hendes Øjne var duggede. Han saa bønligt paa hende, men tav stadig.

Da strakte hun begge Hænder frem imod ham og sagde:

»Ja, jeg vil!«

Et Jubelskrig undslap hans Bryst. Aldrig nogensinde før havde han følt en lignende Lyksalighed. Han greb hende om begge Skuldre og trykkede et langt, inderligt Kys paa hendes fugtige, friske Læber.

Saa gik de Haand i Haand, pludrende og leende, ned gennem Aleen.

Flere Timer forløb som i en Drøm.

(Fortsættes.)

Forlovelses-ringe
14 Karat fra 7 Kr., 18 Karat fra 10 Kr.
Th. Halgreen, 34 Gothersgade
lige for Regnegade.

P. A. Fischer's
Farve- og Fernisfabrik.
Stengade 10—12. Telefon 952.
Detailsalg af alle Malervarer færdige til Brug, til Dagens billigste Priser.

HERMAN JUST'S
Pariserfarveri og kemiske Tøjrensnings-Anstalt.
Hele Dame- og Herregarderober renses og farves uden Opsprætning. Specialitet: Gardin og Møbelstoffer. Dekartering af Dame- og Herrestoffer.
Pustervig 3. Tlf. Byen 1537 y. **Raadmandsgade 2.** Tlf. Taga 113.

Kontortid:
Kl. 11—3, samt Mandag og Onsdag 5—7, Fredag 6—9.
Aaboulevard 16.
Tlf. Nora 2812.
Tilkendegivelser og alle Oplysninger sendes gratis.
Enhver kan blive Medlem.

Køb RAVNEN

THOMSENS MAGASINER
Fixe Kjoler.
AFBETALING
NICOLAIGADE 13 · SLOTSGADE 3 ······
RYESGADE 128 · KRISTHAVNS TORV 6

Ung Kunst i Karikatur.

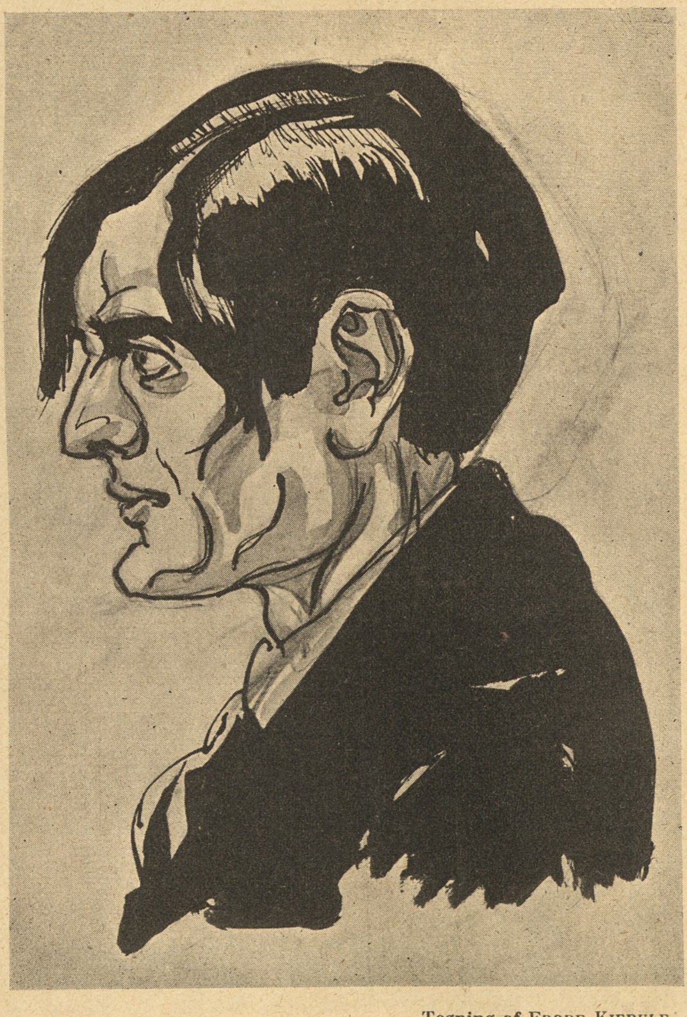

Tegning af Frode Kierulf.

Tegneren Anton Hansen.

Landligger Vise.

Dejlige Øresund,
Kantet med Klint og Lund,
Hvor de friske danske Bølger leger,
|: Opfrisker *Levyson*,
Skyller Fru *Salomon*
Og Hr. *Moses Isak Aron Meyer*. :|:

Lige ved Vejens Bugt
Ligger et Hus saa smukt,
Udenfor Kastanietræet svajer,
:|: Og i en Kurvestol,
Vendt mod den skønne Sol,
Sidder Moses Isak Aron Meyer :|:

Bølgerne slaar i Takt. —
Se blot, i Badedragt,
Mellem fæle Krabber, Aal og Rejer
:|: Svømmer en Kvinde rund,
300 danske Pund —:
Madam Moses Isak Aron Meyer. :|:

Cohn boer til Leje blot,
Det er jo mindre flot.
Samson bliver hjemme, som han plejer.
:|: Men tæt ved Sundets Brus
Sidder med eget Hus
Vekselerer Moses Isak Meyer. :|:

Udenfor Huset dèr
Staar gamle Fattigpér,
Sukker: »Hvem der havde blot en Bajer!«
:|: Men det er ej enhver,
Som er paa Jorden her
Sat — som Moses Isak Aron Meyer. :|:

Robert Bly.

Svar fra dem, der ikke kunde tegne!

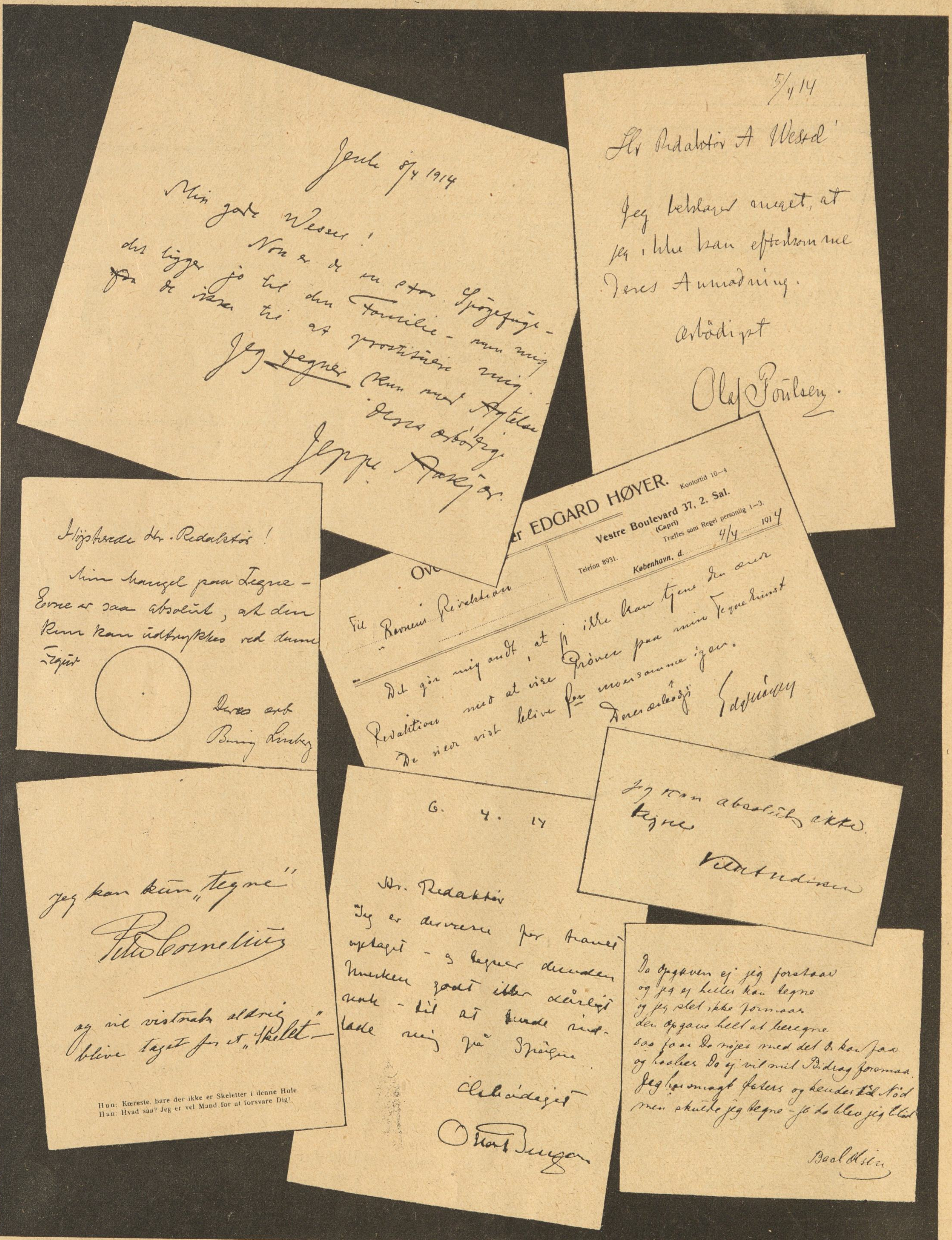

Af C. B. Møller & Co.s Cigaretter fremhæves:

Rose No. 101 og 102	15 Stk.	10 Øre.	
Monaco, oval, Kork	10 -	10 -	
Sherrys No. 3, stor, Kork	10 -	25 -	

Rød Indmad

Springborg.

Min Søn, om Du vil i Verden frem
og hugge Dig fine Renter
og vinde Dig derved Viv og Hjem —
tag Plads blandt Terminsagenter.

Min Søn, o mærk Dig mit vise Ord,
den Kunst er ej af de svære,
af Tosser er der s'gu nok paa Jord,
som Du paa Kursen kan skære.

Min Søn, tag Ærligheds Maske paa,
imens Du Knivene hvæsser —
Kunderne s k a l da rabundus gaa,
baade paa Hausser og Baisser.

Maaske Dig hænder engang den Sorg,
at Rump Dig i Kværken holder,
naa, gør saa bare som Springenborg —
brænd dine Protokoller!

Og skulde det virkelig gaa saa galt,
at én forlader din Græsning,
saa lad den Sjover det faa betalt:
meld ham for Pengeafpresning!

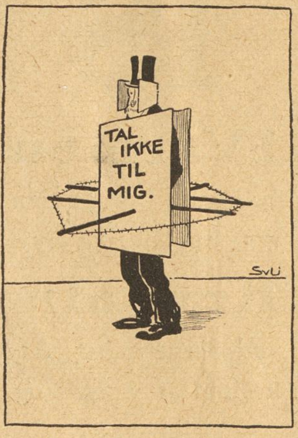

Forslag til en Beskyttelsesdragt for Højrevælgere.

6/7. Den hollandske Prinsregent lod lovlig længe vente paa sig, inden det behagede ham at arrivere. Det er forresten ikke noget nyt — ogsaa i Holland har han flere Gange lovet, at det sku' nok komm', og det blev dog alligevel ikke til noget.

7/7. Igaar fik en Mand Borgbjærg idømt en Bøde, fordi Manden *ikke* havde taget Livet af sig. Til Gengæld tog Retten saa Livet af den brave Stræbers Krav paa en klækkelig Erstatning.

Kejser Wilhelm overværede ikke Bisættelsen i Wien og opgav som Aarsag et „Hekseskud".
— Det er dog vist helt andre „Skud", der har gjort Indtryk paa hans kejserlige Majestæt!

Til mit Glas.

Du har min Agtelse, mit Glas!
Kun et jeg maa hos Dig fordømme,
og det er det, mit kære Glas,
at Du er altfor let at tømme!

Hvis jeg var Dig, mit gode Glas,
da stod jeg altid fuld til Randen;
og dersom Du var mig, mit Glas,
da drak Du nok som ingen anden!

En engelsk Læge har udfundet, at Suffragetternes Raseri stammer fra overdreven Nydelse af The.
— Naa, saa forstaar jeg først, hvad der menes med The suffragette!

R. F. P.

Et Selskab af Turister stod forleden Dag og gabede paa Holmens Kirke. Blandt andet lagde de ogsaa Mærke til de tre indmurede Bogstaver R. F. P. og begyndte at diskutere om, hvad det vel skulde betyde. En Københavner, der gik forbi, standsede et Øjeblik og hørte paa Debatten; saa lettede han høfligt paa Hatten og sagde: »Tillader De mig, mine Herrer, at give Dem den eneste rette Forklaring? R. F. P. betyder — *R*ider *F*anden *P*rovsten?«

»Vigilia«s Bestyrelse i Arbejde.
(Se Aarsberetningen.)

Gale Mennesker. III.

Gunilde var naaet det attende Aar, og Forældrene saa hende gærne gift. Hun fik det Raad at snøre sig om Livet med et Korsetpanser, der ganske vist vilde ødelægge hendes Maveorganer, men til Gengæld give hende Former, som Mændene satte Pris paa — og saa kunde hun opnaa at blive gift.

Men stolt Gunilde svarede: Er Mænd saadan nogle dumme Dyr, saa er jeg Jomfru til min Død. Og som hun talte, saa leved hun.

Hun *var* da gal. Ikke?

Ave.

— I denne Varme kan man trænge til at faa kølet Hovedet lidt af, sagde Manden og satte sig paa en Isblok!

Uha!

Institutionen »Svalen« er bleven lukket, og Direktøren er rejst bort, efterladende sig en Del Ulykkelige, der har mistet Alt, hvad de havde stukket i »Svalen«, og det skal ikke være smaa Summer, det drejer sig om.

— Og saa siger man endda: En Svale gør ingen »Summer«.

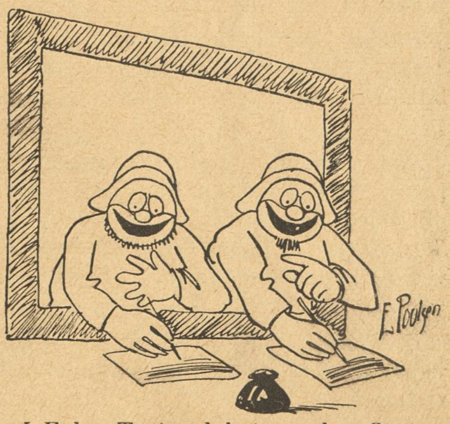

I Følge Teaterplakaterne har Storm-Petersens »tre smaa Mænd« bearbejdet »Mikadoen«.

Efter sikkert Forlydende vil »Ravnen«s »levende Billeder« til den kommende Saison bearbejde Ewalds »Fiskerne«, idet de dog saa vidt muligt vil bestræbe sig for at holde sig indenfor »Rammen«! —

C. R. Deres Vittigheder er desværre landskendte, og vi vil kun servere denne, som dog har Aktualitetens Skær over sig.

Fra Meksiko.

Præsidenten (vaagner om Morgenen): Er Revolutionen undertrykt?

Politichefen: Mener Deres Excellence den fra i Forgaars eller den fra i Gaar Aftes?

Jeg maa være en morderlig dannet Mand! Sikken Masse videnskabelige Bøger, jeg har!

H. Møller. Hvis han nu ikke havde været saa forbistret fladpandet, saa kunde han maaske nok have bildt Folk det ind!

Hansen, Slotsgade. Det var en underlig »Vittighed«. Er den ikke af en lidt *privat* Art?

Anders Holm, Viborg. Vi takker for Deres Begejstring og har læst Deres Skrivelse højt baade for *Proessdorf* og *Storm-Petersen.* Deres lille Tegning skal ved Lejlighed komme med i Selskabet.

H. P. H., Viborg. Vist er de to Vittigheder gode, men de har ogsaa staaet i »Ravnen«.

AGGERBECKS ÆGTE FINE IRIS forfiner-forskønner-bevarer Huden Alles Yndlingssæbe Stk. 25 Øre

Tlf. 2589. **Folkets Hus** Tlf. 2589.
Enghavevej 40,
anbefaler sine Lokaler til Fester og Møder.
NB. Den lille Sal anbefales til Festiviteter Lørdage og Søndage i Sæsonen.
Søren Hansen.

Gaa kun til en samvittighedsfuld **Specialist** Fineste Tænder, billigste Pris.
Hele Tandsæt 16—28 Kr., enkelte Tænder 1 Kr., alt med Garanti. 18 Aars Praksis
Telefon Byen 1103 x. **JØRGENSEN BILLE,** Gothersg. 3 (ved Kg. Nytorv)

Har kostet 24 Kr., sælges til Bladets Læsere for 12 Kr. Herreuhrene leveres med Sekundviser.

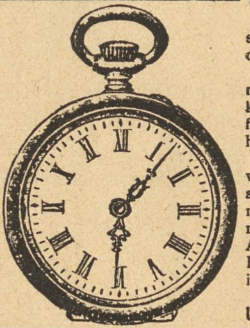

12 Kroner at tjene!
For at skaffe Anbefalinger til vort Katalog sælger vi vore bekendte 24 Kroners Herre- og Dameuhre **for 12 Kroner!**
Disse Uhre er af allerbedste Fabrikat, ægte, meget svære Sølvkasser med ægte Guldkanter, ekstra prima Værker med 10 Stene, fint aftrukne og regulerede, hvorfor vi for hvert Uhr giver 5 Aars skriftlig Garanti.
Betingelsen for, at De kan erholde et af vore 24 Kroners Systemuhre for 12 Kr. er, at De sender os en Anbefaling for Uhret, naar det viser sig, at De virkelig er tilfreds med det; men glem det nu ikke, da disse Anbefalinger jo har stor Betydning for os i Fremtiden. Pengene sendes Dem retur, hvis ikke De er aldeles tilfreds med Uhret.
Skriv straks. Adr.: Danmark 3538
UHR-EKSPORTØREN, Jens P. Larsen, Aarhus.

Schulstad Ludvigsen Maltet Brød Giv Agt paa Varemærket

„Francais" Gummilageret i København A. Mouritzen.
Forsender Hygiejne-Gummi og alle Sygepleje Artikler.
Den bedste Moderspröjte faas 16, Lille Kongensgade 16, ved Kongens Nytorv.

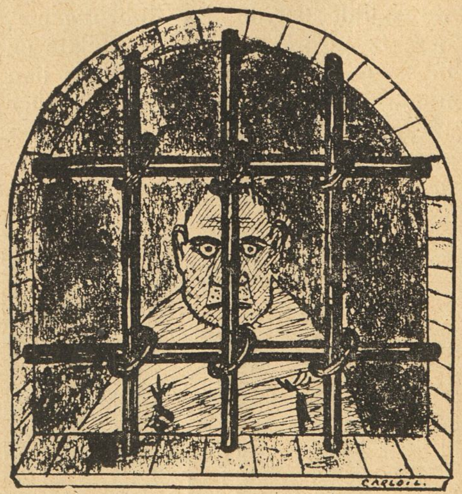

— Jeg har bestemt mig til absolut ingen Udflugter at foretage i den nærmeste Tid.

L. C., Nansensgade. Det er en fornuftig Beslutning, den Mand har taget!

KRYSTAL IS
I Varmen
bør kun bruges den rene hygiejniske drøje
Krystalis
ved Servering og Afkøling af Spise- og Drikkevarer.
Krystalisværket A/S
Finsensvej 9
Telefon Nr. 6292

Lind Hansens
Clichéer — Kataloger — Reklamer.
Købmagergade 67-69 Telf. 6288.

Storm-Petersens „Levende Billeder". XXIX.

(Fortsættes.)

Profit.

A.: Sender Du din Kone til Søbad i Aar?

B.: Jeg har saamænd ikke Raad.

A.: Jeg troede ikke, hun brugte mange Penge.

B.: Det gør hun heller ikke. Men i Fjor, da hun var ved et Søbad, brugte *jeg* over 500 Kroner!

Filosofi.

Lapsen: Man dør vist ikke ofte herude paa Landet hos Jer?

Bonden: Næ, sjældent mere end en Gang!

I Mellemakten.

Fruen: Gaar Du ud nu?

Herren: Ja, Du, jeg maa ud og ha' mig en Whisky.

Fruen: Jamen, kære Du, Lægen har jo sagt, at Du ikke maa drikke Spiritus i et Aar.

Herren: Ganske vist, men her staar i Programmet, at imellem 2. og 3. Akt er der et Tidsrum af 4 Aar!

Fin Taktik.

Prædikanten (efter at den sidste Salme er sunget): Ja, saa tror jeg, vi skal slutte denne Sammenkomst.

Jens Nilen (nyt Medlem af Menigheden, 75 Aar gammel): Skulde vi ikke synge endnu en Salme, det vilde maaske *overrumple Djævelen!*

Spansk Ordsprog.

Den, der ikke kan hjælpe en anden Frakken paa, duer kun til at være Tjener.

En »Bøffel«.

Kandidat Jespersen bor i Pension hos Enkefru Karlsen. De sidder ved Middagsbordet, og Enkefruen ser til sin Skræk Kandidaten hugge løs paa Smørret. Endelig siger hun:

— Smørret er dyrt for Tiden.

Kandidaten tager en Klump og svarer:

— Jeg ved det.

Lidt efter tager han en ny stor Klump, og Enkefruen kan ikke holde sig længere:

— Det koster 2 Kr. 50 Øre pr. Kilo.

Kandidat Jespersen forsyner sig med en vældig Klump og siger:

— *Jamen det er det Fan'me' ogsaa værd!*

»Afbrænder«.

Barnet: Mo'r, giv mig en Lok af dit Haar?

Moderen: Aa, dit kære Barn — hvor kønt!

Faderen: Hvad vil Du bruge den Lok til?

Barnet: Jo — der er ingen Hale paa min Gyngehest!

Nemt klaret.

Lageristen paa et Smørlager har været fuld og stiller næste Dag op paa Formiddagen hos Principalen. Denne siger:

— Hvordan kunde De fortælle Betjenten, hvor De boede, naar De var saa døddrukken?

Lageristen: Jeg viste ham et af Deres Visitkort!

Driftskapital.

— Jeg ser, Du har oprettet et Ægteskabsbureau sammen med den lille Petersen. Hvad har Du skudt ind?

— Jeg har skudt 1000 Kr. ind.

— Og Petersen?

— Sine seks ugifte Døtre.

Amerikansk Frieri.

Mr. Dunker sidder paa sin Veranda, og en høj, ung Mand kommer ridende hen til Huset, kaster Tøjlerne, gaar op paa Verandaen, sætter sig i en Stol og siger:

— Mr. Dunker, jeg anholder om Deres Datters Haand.

— Men — jeg kender Dem jo slet ikke! Hvem er De!

— Undskyld, svarede Frieren, men jeg ved, hvem De er, ved, at De har siddet 3 Aar for Vekselfalsk og to et halvt for Hestetyveri! Ved endvidere, hvorfor Deres Dødsfjende Jim Jolly pludselig døde, og er kendt med, at Deres Datter to Gange er løbet bort med Tilbedere. Naar jeg alligevel anholder om hendes Haand, ved De med det samme, hvad Slags Karl jeg er!

Tivoli-Musikere.

Tegning af P. E. Johannessen.

Solo-Bassunist Anton Hansen.

I Varmen.

En Mand kommer ind paa et Postkontor.

— Er her et Brev til Petersen?

— Nej.

— Et til Frans Petersen?

— Nej.

— Et til Stine Petersen?

— Nej.

— Hellerikke til Hezekiel Petersen?

— Nej! Nej!

— Og ikke heller til Jens Petersen, August Petersen, Ole Petersen, Jesper Petersen, Anton Petersen, død eller levende, sort eller hvid eller grøn eller gul, halt eller blind eller etbenet eller enøjet, eller platfodet og fremdeles i al Evighed.... Hør sig mig — der ligger vel ikke et Brev til Peter Petersen, for det er mig!!

Understøttet.

— Kan Søren allerede leve af sit Digteri?

— Ak, nej, men hans Broder, Pikkoloen, understøtter ham kraftigt!

Fremmede Nationaldragter.

Tegninger af Chr.-Heinæs

Mexikaner
(paaklædt til Gudstjeneste).

Engelsk Lord
(Arbejdsdragt).

Mellemafrikansk Negerhøvding
(Middagstoilette).

Danske Jærnbaner i Reklamens Tjeneste.

(Se Billedet paa næste Side.)

I Landbrugs- og Trafikministeriet overvejes for Tiden den Idé at lade Lokomotiverne ved de daglige Tog forsyne med op- eller nedslaaede Paraplyer, der skal tjene Landboerne til Vejledning med Hensyn til Vejrudsigterne. Denne Idé har haft til Følge, at det nu strømmer ind til Ministeriet med Anmodninger om at maatte reklamere fra Lokomotiverne.

(Provinspressen.)

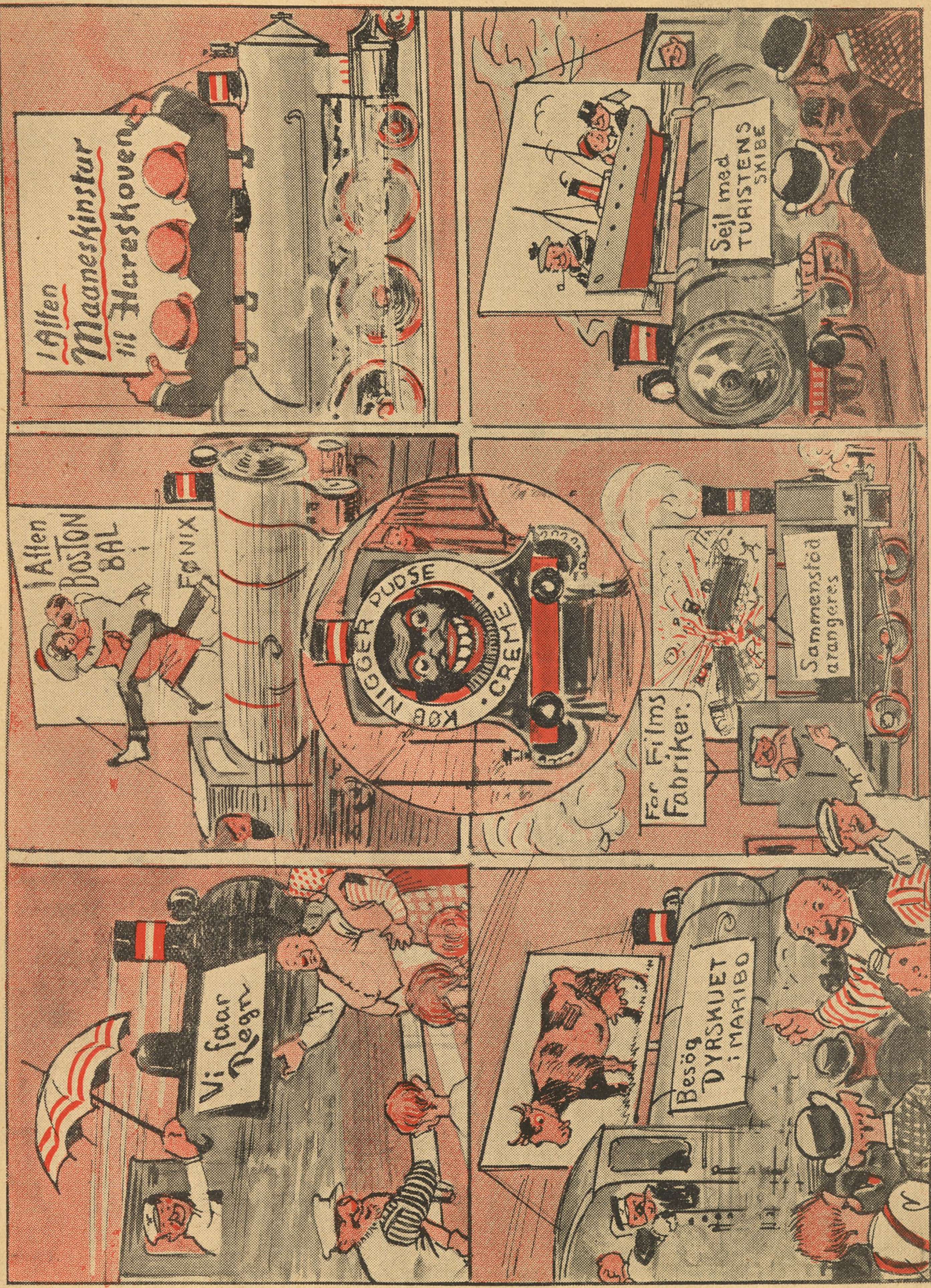

Tegning af Osvald Jensen.

Danske Jærnbaner i Reklamens Tjeneste.

AALBORG OG A BRØNDUM & SØN'S AKVAVITTER.

AF **A. C. MEYER.**

Det forgrimmer Slægten. Jeg føler al Tid først en ung, smuk Dame paa Tænderne. Figurlig talt! Og jeg føjer til, at man kommer ikke let gennem Verden, uden at man kan bide fra sig.

Jeg kom til Brylluppet og gjorde Lykke ved mine Meddelelser om Livet i det fremmede. Men jeg fik snart Samvittighedsnag over at være rejst hjem, for var *det* forholdsvis let gjort, var det meget vanskeligt at vende tilbage. Jeg foreslog Ferdinand, at vi skulde tage af Sted som vandrende Svende, men han var netop kommet i Arbejde paa Byens fineste mekaniske Etablissement, hvor han udmærkede sig ved sin sjældne Dygtighed.

Saa holdt de hjemlige Baand mig fangen, og jeg var arbejdsløs. I Faget stod det ikke godt til, og Vinteren var i Anmarsch. Min Broder var ved at gifte sig, og jeg skulde hjælpe til med at forsørge min Moder. Der gik flere Uger, og jeg fandt ingen Beskæftigelse, skønt jeg hver Dag studerede Bladenes Annoncer.

En Gang indlagde jeg Billet paa at blive Tjener hos en Greve, men Fæstemanden vilde have Penge forud for at sikre mig Pladsen. Det vilde jeg ikke, og saa brast det Haab.

Det kunde ellers have været morsomt at se mig som Lakaj. Altid høflig mod Naadigherren, selvfølgelig! Jeg bukker lige lidt og lige meget for Store som for Smaa. Men om Lakajen nu en Dag var bleven *skældt* ud? Saa havde han svaret igen og var bleven *hældt* ud! Nogen lang Løbebane som Karethspringer havde jeg næppe faaet!

Men jeg havde alligevel en Stund idealiseret Stillingen. Jeg drømte om et gammelt, romantisk Slot i herlige Naturomgivelser, om Kunst og Poesi, skønne Fruer og Frøkener, ridderlige Herrer. Det var ingenlunde ubegrundet, at jeg søgte Pladsen som Tjener hos en Greve.

Da der var lukket af for den grevelige Port, søgte jeg i Henhold til et Avertissement at blive antaget som Skuespiller. Det var en yngre Provinsdirektør, som annoncerede. Jeg traf ham paa en Kvist i Skindergade, og han lod mig straks aflægge Prøve. Først deklamerede jeg, og derefter hørte han mit Sangforedrag af en den Gang meget populær Ligbrændingsvise. Jeg gør opmærksom paa, at jeg havde en ganske net Barytonstemme, som dog i Aarenes Løb er lagt om til Brug for Agitationsmøder, hvad der ikke skoler en Sangstemme.

Direktøren følte sig forholdsvis betaget af Sangen og tilbød mig Engagement. Selskabet, der skulde spille paa Deling, havde Grenaa som første Maal. Min Udvé fik mig til at se Grenaa i rosenrødt Skær, og efter senere Bekendtskab maa jeg sige, at det virkelig er en rigtig pæn lille By, som jeg endogsaa har lovprist i et Digt:

Grenaa, Østerlandets By,
Fremtidshaab paa Vuggegænge — —

Men Skuespiller blev jeg alligevel ikke, for da jeg kom hjem med Kontrakten og fortalte min Mor om Engagementet, faldt hun besvimet om. Gamle Folk i hin Tid saa i Provins-Skuespilleriet noget næsten umoralsk. Det var i Pagt med Gøgl og Vagabondage.

Jeg lovede saa at give Afkald paa den Livsbane, men jeg gjorde det med en Forbitrelse, som kun afdæmpedes af Hensyn til mit mødrene Ophav.

Har Verden tabt noget ved det? Maaske kunde jeg være blevet en habil Elsker eller Skurk —!

Det var da ellers ikke den eneste Gang, jeg søgte Scenen. Gamle *Theodor Andersen*, der bragte Kasino til ny Blomstring, navnlig med »Jorden rundt i 80 Dage«, modtog en Dag mit Besøg i Amaliegade. En af Billethandlerne gjorde mig forud opmærksom paa, at jeg lignede *Zangenberg*. Det gav mig Mod, og jeg optraadte for Direktøren i en Rolle af *H. C. Andersens* »Mulatten«. Da han havde hørt mig, trak han lidt overbærende paa Skuldrene, men mente, at jeg vel nok havde Chancer. Vejen til et københavnsk Theater maatte imidlertid gaa over Provinsen, sagde han. Og saa føjede han til, at Skuespillerens Vej var trang og farefuld.

Jeg gik mismodig bort. Jeg havde jo lovet min Mor at holde mig fra Provinsen.

Arbejdsløsheden vedvarede, og det var kun en stakket Trøst, at min Mormor døde og efterlod os en Arv paa et Par hundrede Kroner, af hvilke vi levede det meste af Vinteren. Til Slut bestod Frokosten af tørt Brød og Spegesild.

Den paagældende gamle Dame, hvem vi arvede, hed hele sit Liv igennem *Jomfru* B. og holdt strængt paa, at Ingen kendte hendes Livsroman, i hvilken en stor Godsejer spillede Hovedrollen. Hun henlevede sine sidste Aar i Sydsjælland og blev ca. 84 Aar gammel. Da hun døde, rejste jeg ned til Begravelsen og præsenterede mig for Præsten som Afdødes Dattersøn. Han smagte lidt paa det, men var meget venlig og strøede Sand over Jomfruens »Affære«.

Hvor Livet dog er en stor Maskerade! Er det ikke til at blive gal over, at Menneskene skal gaa og være bange for deres egne, søde Oplevelser, lave sig til, hykle Dyd og Moral, klassificere Afkommet i »ægte« og »uægte« etc.! Og saa oven i Købet bilde sig ind, at Vorherre har noget med den Slags at gøre!

Fortsættelse: **Arbejderliv. — Paa Næverne løs. — Jeg bliver kasseret paa Sessionen. — Jeg frier for første Gang til en rig Fabrikspige — —**

HANSONS STEMPELFABRIK TF. 354 · NYØSTERGADE 2 MÆRKEPLADER
Signeter, Dørplader, Haandtrykkerier, Brændejern, Numeratører, Perforérer.

M. Thomsens Bogbinderi,
Aarhus, anbefales.
Telefon 2065.

MULLERS HOTEL
(L. PRÆSTMARK).
Café, Restaurant og Billard.
Telefon 3558.
Diner à 1 Kr. o Middag à 50 Øre.
Nørre Farimagsgade 55.

Hygiejne, Sygepleje, Toilet og Barber Artikler.
Illustreret Katalog tilsendes m. 10 Øre t. Porto
Forretningen grundlagt 1900.
Depotet „DISKRET"
Afd. R., Prinsessegade 49, Kbh. C.

Arbejdernes Forsamlingsbygning,
Aarhus.
Store og smaa Lokaler til Selskaber og Foreninger.
Restauration. Billardsalon. Telefon 2728.
S. M. Mikkelsen.

PIANOER
i Leje 4-6-8-10 Kr. mdl.
Ved senere Køb godtgøres den betalte Leje.
HARMONIUMS
3-4-6-8-10 Kr. mdl.
Ogsaa for Udenbyesboende!
Frederiksborggade 36, Kbh.
Egen Piano- og Orgelfabrik
København
Winther

Tandlæge Edv. Møller,
Købmagergade 30, 2.
udfører enhver Tandbehandling til smaa Priser. Samvittighedsfuldt Arbejde. Bedøvelse hele Dagen. Konsultationstid 10—3½, 6—7 Eftm. og 10½—12 Søndag Telefon 8181.

Mælkeriet Enigheden.
Telefoner 2146 & 6270.
Vore 54 Vogne kører overalt i Byen.

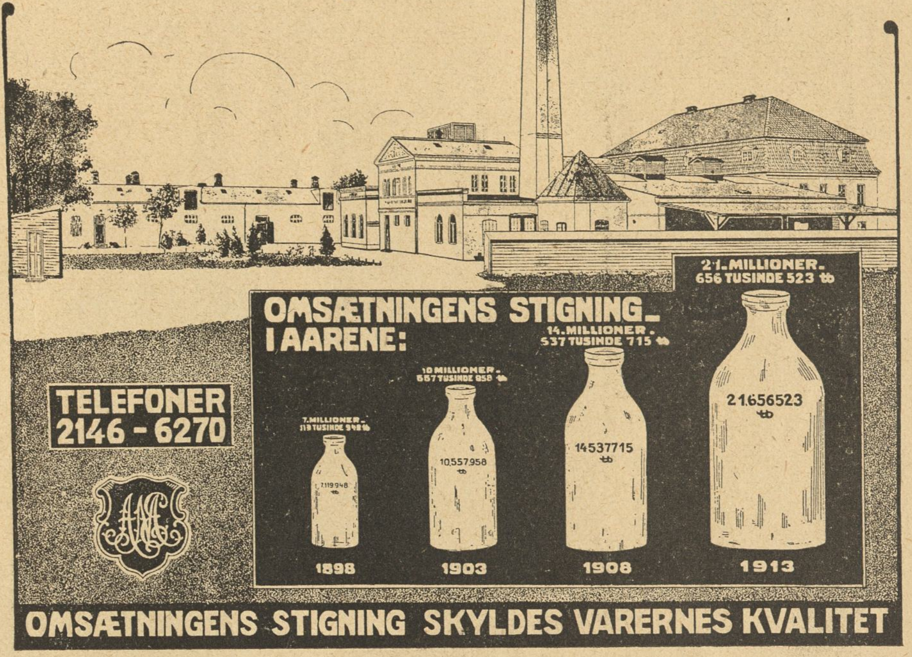

GEORG C. MØLLERS EFLGR.
HOVEDKONTOR: Vimmelskaftet Nr. 42, 2. Sal. (Yorks Passage.)
Telefoner: 913, 1124, 7980, 3313.
LAGER: Badstuestræde 9—11. Fiolstræde 12—14. Kongens Nytorv 8.
Vinkyperens Telefon: 6351. Byen 1722 x.

„Blomsterbazaren"
Nørrebrogade 207 o Tlf. Taga 205
Smagfulde Kranse og Buketter sendes overalt i Byen
Specialitet: Foreningskranse.
Prompte Ekspedition.
Ærb. ***E. Rosendal.***

Glem ikke at se til Dyrene!

Brug
Worning & Petersens
Xeroform-Sæbe
faas overalt
à 25 Øre pr. Stk.

Wilsons Gummivarelager
12, Gothersgade 12.
Alle Sygepl.-Artikl. sendes mod Efterkrav. Ill. Katalog

Udgaar hver Torsdag. Abonnementspris: 1 Kr. 25 Øre Kvartalet, 10 Øre om Ugen. Abonnement kan tegnes i København i Nørre Farimagsgade 49 Stuen, og i Provinserne paa samtlige Postkontorer og hos Boghandlerne. Annoncer modtages paa Kontoret, Nørre Farimagsgade 49, Stuen. Telefoner Central 1395 og 7495. Udgivet af socialdemokratiske Foreninger. Clichéer ved H. Matzens Reproduktionsanstalt.

F.E. BORDING KØBENHAVN.

Tegning af PROESSDORF.

Damen: Men kære Ven, finder Du virkelig ikke mere Lyst for Dans?
Bankdirektøren: Ak, lille Du, jeg danser hver Dag — paa en Vulkan!

Redigeret af AXEL WESSEL

Bade-Numer.

RAVNEN

Nr. 30. Torsdag den 23. Juli 1914

Tegning af Sven Brasch.

— *Han sagde, at han var Ingenting, kunde Ingenting og havde Ingenting.*
— *Hvad sagde saa Du?*
— *Jeg sagde, at det gjorde Ingenting!*

Bryggeriet Phønix

Prisliste:

Pr. enkelte Flasker:		Pr. Dusin:	
Porter	16 Øre	12/2 Dobbeltøl	96 Øre
Pilsner en gros	11 »	1 Dus. Prima	108 »
Lagerøl —	11 »	1 » Hvidtøl I	96 »
Skattefri	10 »	1 » Hvidtøl II	84 »
Dansk Sodavand	4 »	1 » Skibsøl I	96 »
Citron —	5 »	1 » Skibsøl II	84 »
Fineste Maltekstrakt	18 »	12/2 Skibsøl	60 »
Kraftøl	12 »	12/2 Hvidtøl	60 »

Bestillinger modtages ved Vognene eller hos
Bryggeriets Agenter samt paa Bryggeriet.

Valby Langgade 75.

Telefon 3968.
— Lyngby 235.

Forsamlingsbygningen	Forsamlingsbygningen
Rømersgade 22.	**Koldinggade 4.**
Telf. 1310. *Chr. Jensen.*	Telf. Øbro 1132. *Joh. Olsen.*

Det bedste Madsted
paa
Gammelholm
er
Spisehuset, Holbergsgade 26.
Forskellige à la Carte Retter hele Dagen.

Spis Middag
Kl. 12-2 el. Kl. 3-6. Rosengaarden 14.
Husassistenternes Fagskole.

Nørre Central Café
(Nørrebros Runddel).
Koncertsal og Billardsalon.
3 Billards.
Hyggelige Selskabslokaler.
Telf. 7476. — M. C. ANDRESEN

A. C. NIELSENS
Bogbinderi og Kontrolbogsfabrik.
SPECIALITET: Gummiering og Lakering
samt Paasætning af Bliklister paa Plakater.
Adelgade 81, 1. Bagb.
Telefon Palæ 2056.

Tivoli.

Sommersæson fra 8. Maj til 13. September 1914.

Hver Aften: Store Koncerter i Koncertsalen, Harmoniorkesteret og Promenadeorkesteret. Hver Uge Solist- og Symfoni Koncerter. — Operetter, Vaudeviller, Farcer og Revy i Teatersalen. — Artistforestillinger paa Kunstnerplænen. — Pantomimer.

Hver Søn- og Helligdag: Stor Fest med Illumination og Fyrværkeri. Nye Festarrangementer med Dans og Konfetti Talrige Forlystelser, Karusseller, »Muntre Hjul«, »Luna-Ballon«, Rutschbaner, Skydebaner, Boldspil o. s. v.

Entré 50 Øre for Voxne. 25 Øre for Børn. Abonnementskort: 12 Kr. for en Voxen, 6 Kr. for et Barn (under 12 Aar).

„Francais" Gummilageret i København
A. Mouritzen.
Forsender Hygiejne-Gummi og alle Sygepleje Artikler.
Den bedste Moderfprøjte faas 16, Lille Kongensgade 16, ved Kongens Nytorv.

P. A. Fischer's
Farve- og Fernisfabrik.
Stengade 10—12. Telefon 952.
Detailsalg af alle Malervarer færdige til Brug, til Dagens billigste Priser.

Yale Laase & Nøgler
Ny Østergade 2.

Den populære Mand. I.

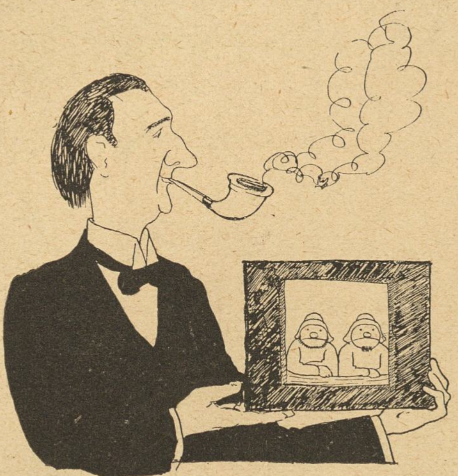

Min Ven *Storm-Petersen*, Hurtigmaleren, Knock-about'en og Tegneren, er det elskværdigste Menneske under Solen, men han kan ikke lide Mæcener, der giver højeste Bud til lavest mulige Pris paa Maleriauktioner; han kan ikke udstaa Dilettanter, for de har en endnu daarligere Smag og Kunstsans end almindelige Dødelige; han kan ikke fordrage Snobber, og det er som bekendt de fleste Mennesker, og han nærer et rentud utæmmeligt Had til Folk, der skaber sig og er vigtige eller storsnudede. Storm er kort sagt, hvad man kalder allright.

Han er et Menneske ligesom alle vi andre, mere velklædt end jeg ganske vist, men han gaar heller ikke i en snæver Vending af Vejen for en lille Forretning, der ikke er, om jeg saa maa sige, forenelig med Kunstens strængeste Fordringer. Men han kan ikke lade være med at haane Borgerskabet, og derfor hævner han sig for den Slags Bestillinger ved en Gang imellem at gøre Grin med det — det er selvfølgelig især, naar hans Kone ikke netop har lokket ham til at love hende en ny Hat og der iøvrigt er Margarine paa Bordet.

Saadan havde han en Dag, da han var i Pengeforlegenhed, givet en Ven, der var Agent i Skægbalsam, sit Ord paa at lave en Plakat billigt for Fabrikanten af denne hemmelighedsfulde og undergørende Salve.

Da Fabrikanten erfarede den glædelige Efterretning — han vidste, at Skæg var netop noget for Storms Geni — sendte han omgaaende Kunstneren en kolossal litografisk Sten til Mesterværket. Og inden fireogtyve Timer var gaaet, travede han op paa det berømte Atelier, femte Bagsal ude paa Nørrebro, hvor der ingenting staar paa Døren, for at høre, om der var lavet noget.

Storm kom selv ud og lukkede op i sin Arbejdsdragt, Underbukser, Sivsko og Piben — han var ovenpaa, han havde lige solgt et vældigt Plaster til »Foreningen til den dansk-amerikanske Kunsts Fremme«.

Fabrikanten, der troede, at han havde en eller anden almindelig Smører og Malerklat for sig og ikke den berømte Kunstner, spurgte brøsig og raa og stor paa det:

— Er det her, der bor en — hvad det hedder — Storm-Petersen?

Hævnen tændtes brat i Storms ellers godlidende Aasyn:

— En — hvad det hedder — Storm-Petersen? . . . Naah, denne hersens Storm-Petersen? . . . Aah, jo — det vil sige næh, han er flyttet.

— Er han flyttet? Det var Satans. Hvorhen?

— Ud paa Kirkegaarden. For han er død, vedblev Storm uden at blinke.

— Er han død? Af hvad? Hvadbehager? Hvordan? stammede Fabrikanten bestyrtet. Men hvad er der da bleven af min Sten? Jeg sendte ham en Sten til en Plakat for min Skægbalsam. Jeg er Fabrikant Humbuch-Jensen med den berømte Skægbalsam »Bajutskisnotski«.

— Stenen? Den Sten . . . den — den staar ude paa hans Grav! svarede Storm med et grusomt Smil.

Manden listede forvirret og uhyggelig ned ad Trapperne, men Storm tog sig et billigt Grin. *Bloc.*

Tegning af Helgo Jørgensen.

København ved Nat: *Fulde Folk.*

— Er der noget i Vejen med Deres Sandal, Hr. *Glostrup?*
— Ja, der er. Min *Taa-Strop* er rent ad *Hedehusene* til!

Tegning af Emil Poulsen.

Forlang altid EXPORT DOBBELT-ØL med DOBBELT SEGL fra DE FORENEDE BRYGGERIER

Hjærtets Traade.

En Bog om Kærlighed.

Illustreret af Osvald Jensen.

Da blev Kate alvorlig og sagde blødt og mildt:

»Nu maa jeg hjem, Hans. For ellers —«

Han afbrød hende og kyssede hendes Haand.

»Hvor det lyder morsomt, naar Du siger Hans. Gid Du aldrig maa komme til at angre dette her.«

»Det frygter jeg ikke for,« lo hun. »Du vil ikke gøre mig ulykkelig. Vi er jo ikke Børn nogen af os. Jeg ved meget godt, at Mænd som Du kan trættes i deres Kærlighed, og jeg vil kunne forstaa, om Du tiltrænger Afveksling. I den Henseende tænker jeg meget frit. Jeg er opdraget til at se en Sag fra alle Sider. Føler vi en Dag, at vi er bleven en Smule trætte af hinanden« — hun tav et Øjeblik og fortsatte saa modigt — »ja saa skilles vi en Tid. Men Ærlighed maa der være imellem os. Og kommer Du og siger til mig: »Jeg er kommen til at holde af den eller den, skønt jeg har kæmpet imod af bedste Evne,« — saa vil det gøre mig ondt, men jeg vil give Dig din Frihed. Hvor kan man garantere for sine Følelser? Vi er jo alle underkastet Forvandlingens Lov. Altsaa en fri Overenskomst mellem to frie Mennesker. Et ærligt Kammeratskab.«

Saa lo hun og tilføjede: »Vi vil dog altid vende tilbage til hinanden. Vanen gør jo saa meget. Og til syvende og sidst har man dog kun Rod i sit Hjem.«

Atter kyssede han hendes Haand og sagde:

»Dertil vil det jo aldrig komme.«

V

Det blev en Overraskelse for Familien Liebert. Plath havde Ret, man saa ikke Ægteskabskandidater i Gæsterne.

Den gamle Adjunkts Glæde var stor. Han syntes godt om Slanina. Ydermere havde han fundet saa megen Lykke i sit eget Familieliv, at han var fast overtydet om, at et Ægteskabs Skæbne udelukkende afhang af Hustruen. Og Kate var jo en Perle.

Hos den kloge Moder rørte sig derimod en svag Tvivl. Erna omfavnede Søsteren med stormende Begejstring og sagde: »Jeg vil staa Fadderske til den første Dreng; lover Du mig det?«

Sent om Aftenen, da Slanina havde fjernet sig og Liebert og Erna var gaaet til Sengs, tøvede Mor og Datter rent instinktivt med at sige Godnat til hinanden. De følte begge Trang til at tale ud. Med hinanden i Haanden satte de sig i Sofaen. Længe var de tavse.

Saa sagde Kate sagte, stammende:

»Hvor saadan noget kommer hurtigt. Imorges gik jeg ud som sædvanligt med Ro i mit Sind, og nu —. Fra nu af har mit Liv kun ét Maal. Det ligger aabent for mig som en lang Gade — i fuldt Lys —«

Hun tav og føjede til efter et Ophold, medens hendes Øjne blev fugtige: »Hvor er jeg lykkelig!«

Fru Liebert trykkede hende ind til sig. Saa begyndte hun tøvende:

»Kate, jeg forstaar godt, at Du maa holde af ham. Da han imorges kom til mig og med lysende Øjne lovede mig at gøre Dig lykkelig, da fik jeg ham ogsaa kær. Jeg tror, at han er et bravt Menneske. Men alligevel. Ja, jeg vil ikke kaste Skygge over din Lykke. Men jeg maa dog pege paa de Farer, der kan møde Dig paa din Vej — inden det er for sent.

Jeg frygter for, at det ikke er nogen Lykke for en Kvinde at blive gift med en Mand, hvis Virksomhed ligger ude over det hverdagsmæssige. For en saadan Mand er Kunsten det helligste. Alt det øvrige kommer i anden Række, ogsaa Konen og Familien. Dernæst er hans Arbejdsevne bestemt af en vis Oplagthed, af »Stemninger«. Kunstnere har sarte Nerver. Han vil til en Begyndelse berede Dig en større Lykke, end nogen anden Mand maaske er i Stand til. Men senere —. Ægteskabet bestaar af saa mange Smaating, Banaliteter, som alligevel har deres store Betydning. Man maa vænne sig til hinandens Vaner.

Men nu et Menneske med et saa omtaaleligt Naturel som en Kunstners? Hvad gør overhovedet Ægteskabet ulykkeligt? Bagateller, mit kære Barn, kun Bagateller. De store Tragedier er jo sjældne nuomstunder. Smaa Rivninger ødelægger Samlivet. Ubetydelige Naalestik, som man først mærker, naar Blodet pibler frem.«

Hun tav.

Da hævede Kate Hovedet og sagde:

»Tak, Mor, fordi Du siger mig det; jeg ved, at Du mener mig det godt. Men Du skal ikke være ængstelig. Hvis Du havde hørt ham i Morges, hvor trofast og ærligt han talte, saa vilde Du være rolig. Jeg ved meget godt, at der forestaar mig en vanskelig Opgave; men er det ikke herligt at kæmpe for sin Lykke? En Mand, der frembringer — trænger han ikke mere end nogen anden til et roligt, fredeligt Hjem, til en forstaaende Hustru og Kammerat? Blot jeg er ham værdig!«

Hun kastede sig ind til Moderen og brast i Graad. Og den kloge gamle Dame strøg hende sagte over Haaret. Hun tænkte paa sin egen Ungdom. Hvordan hun havde svælget i himmelstræbende Drømme, og hvordan Livet lidt efter lidt havde ført hende ned paa Jorden.

Men skønt og godt var det dog blevet tilsidst, tænkte hun. Det havde været et Ægteskab med Sorger og Bekymringer, som alt her i Livet, men var dog løbet ud i en ren og stille Lykke.

De sad længe omslyngede.

Da Kate senere laa i Sengen, kom Moderen ind til hende.

»Nu drømmer vi om din Lykke,« sagde hun mildt og kyssede Datteren paa Panden. —

Næste Aften traf Slanina sammen med den intetanende Plath hos sine Svigerforældre.

»Naa, De har taget Dem sammen til at gaa herhen,« spurgte Plath Slanina, der sad i Dagligstuen, da Maleren traadte ind.

Slanina gabede forceret og sagde:

»Ja, man maatte jo ofre sig.«

Senere trak Plath Billedhuggeren til Side og hviskede:

»Pokkers indtagende lille Djævel, den Erna!«

Slanina satte sit alvorligste Ansigt op og sagde:

»Maa jeg bede Dem, kære Plath, tale med lidt mere Respekt om min Svigerinde.«

»Hva'-be-ha'r?«

Slanina brast i Latter og præsenterede sin glædestraalende Kæreste.

Men da Plath og Billedhuggeren henad Midnat vandrede hjem, var den første stille og eftertænksom. Og da han sagte lukkede sig ind i sin Lejlighed angst for at forstyrre sin Mor, mumlede han:

»Saadan en Overløber! Føj for Satan!«

En Uge senere hævnede han sig paa den frafaldne Bohême ved at forlove sig med Erna Liebert. — — —

Slanina var som forvandlet. En smittende Munterhed var udbredt over ham. Undertiden var han og Kate ligesaa kaade som Erna og Plath, der legede sammen som Børn. Som oftest gik han dog sværmende sammen med sin Kæreste i Anlægets skyggefulde Alleer.

Saa betragtede han hende med uendelig Taknemlighed og sagde:

»Du ved ikke, hvad Du er for mig. Som en Drik fra en kølig Livs- og Skønhedskilde. Alt stygt hos mig forsvinder i din Nærhed.«

Saa tog hun ham i Haanden, og de gik længe tavse ved Siden af hinanden.

Ogsaa hans Arbejdslyst var kommen tilbage. »Lotte« skulde nu gøres færdig, og saa kom Turen til »Fru Sol«.

»Lotte« vilde han gøre sig stor Umage med. Det skulde være hans Afsked med den sarte Kunst. Endnu engang vilde han yde sit bedste paa dette Omraade.

To Dage efter Forlovelsen sad han paa sin gamle Plads i Atelieret og arbejdede ivrigt. Saa sagde han til Lotte uden at se op:

»Hør Du, jeg har noget at sige Dig.«

»Hvad da?«

»Jeg har — forlovet mig.«

»Hvad har Du?«

Hendes Øjne blev store og stirrende. Saa var det, som naar en Sky gaar over en blaa Foraarshimmel. Hendes Blik blev fugtigt.

Slanina arbejdede videre. Da han straks efter saa op, stod hun ikke mere paa sin Plads. Lydløst var hun traadt hen til Vinduet. Han gik hen til hende, lagde sin Arm om hendes Liv og sagde blødt: »Naa, naa, Du Smaa!«

Hun vendte Hovedet bort. Hendes Øjne brændte. Det var ikke Forræderiet eller saaret Forfængelighed, som nu oprørte hende, det var Følelsen af at være en Paria, et Lykkens Stedbarn, hvem man kunde kaste fra sig, naar det var i Vejen.

Jeg har — forlovet mig!

Hun følte en Smerte, som hun ikke kunde finde Ord for; hendes Barnehjerte krympede sig under dette Piskeslag. Hun rørte sig ikke, stirrede blot tavs ind i den graa Himmel.

Saa sagde han:

»Hør nu, Lotte, Du vidste dog, at vi ikke altid kunde blive sammen. Ikkesandt? Engang maatte vi jo skilles. Og vi har jo haft en god Tid sammen.«

Hun slyngede pludselig Armene om hans Hals, lagde sig ind til ham og hulkede.

Han forsøgte at trøste hende.

»Vi bliver da sammen en Tid endnu. Du hører jo til mit Arbejde. Og Du skal ogsaa have din Del af Udbyttet. En lille Medgift. Maaske møder Du saa en pæn, net Mand, som Du kan holde af.«

Hun rystede paa Hovedet.

»Vist saa. Ved Du, hvad jeg vil give Dig? Alt, hvad jeg faar for Statuen.«

Men hun vilde ikke høre Tale derom. Hun overvældedes atter af sin Sorg. Pressede Ansigtet mod sine Arme og græd bitterligt. Han lod hende være.

Omsider sagde han:

»Tag Dig nu sammen. Gaa ind i Soveværelset, vask Taarerne bort og gør Dig smuk. Saa vil vi tilbringe endnu en glad Aften sammen. Saa bringer jeg Dig hjem som en Ridder sin Dame — til Gadedøren.«

Hun svarede:

»Du maa hellere gaa til din Kæreste. Jeg er ikke vred paa Dig for det. Hun har jo mere Ret til Dig end jeg.«

»Nej, i Aften er jeg din.«

Saa spurgte hun spændt:

»Er hun smuk?«

»Ja, og klog og god. Nu telefonerer vi til hende, at vi gaar i Teatret, og at jeg ikke kommer hjem til hende i Aften. Tag Avisen.«

Han løb Teaterlisten igennem.

»Vi gaar hen og ser »Elskovsleg« af Schnitzler. Du vil græde over det, men det vil gøre Dig godt. Bagefter tager vi til Borchardt.«

Hun nikkede. —

I Teatret græd hun ustandseligt. Men Slanina havde alligevel bedømt denne Kvindesjæl rigtigt. Al Smerten græd hun ud med de salte Taarer. Der blev intet Had og Nag tilbage.

Mild og træt satte hun sig ved Aftensbordet, Men snart gjorde Vinen sin Virkning.

Og da var han saa god og øm overfor hende som nogensinde. Han talte om, hvordan han dengang havde truffet hende paa Udstillingen, hvordan hun havde hjulpet ham i hans Arbejde, og at han altid vilde tænke paa hende med Taknemlighed.

Hun hørte til med fugtige Øjne, men sagde intet. Da de senere gik ned ad de stille Gader til hendes Hjem, standsede hun pludselig, greb begge hans Hænder og sagde:

»Hans, jeg holder af Dig. Og jeg vil aldrig glemme den dejlige Tid, vi har haft sammen.«

Hendes Stemme svigtede. Han lagde Armen om hende og sagde med et Smil:

»Det gaar os begge paa samme Maade: efter Bumleaarene havner vi begge i et fornuftigt Ægteskab.«

Da de naaede Gadedøren, gav han hende Haanden. Men hun kastede sig til hans Bryst og kyssede ham med noget kvindelig-dybt i de smukke Øjne, som han endnu aldrig havde bemærket hos hende. —

Efter nogle Dages Forløb havde hun forsonet sig med den forestaaende Adskillelse og lagde en levende Interesse for Dagen overfor hans Arbejde, som jo skulde sikre hendes Fremtid. —

Man havde i Familieraadet besluttet, at Brylluppet skulde finde Sted, saasnart »Lotte« var færdig. Samtidig skulde saa ogsaa Ernas Bryllup fejres.

(Fortsættes.)

Har kostet 24 Kr., sælges til Bladets Læsere for 12 Kr. Herreuhrene leveres med Sekundviser.

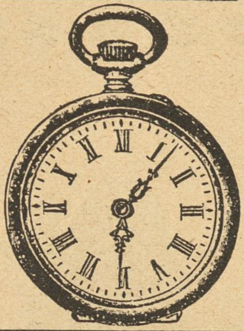

12 Kroner at tjene!

For at skaffe Anbefalinger til vort Katalog sælger vi vore bekendte 24 Kroners Herre- og Dameuhre **for 12 Kroner!**

Disse Uhre er af allerbedste Fabrikat, ægte, meget svære Sølvkasser med ægte Guldkanter, ekstra prima Værker med 10 Stene. fint aftrukne og regulerede, hvorfor vi for hvert Uhr giver 5 Aars skriftlig Garanti.

Betingelsen for, at De kan erholde et af vore 24 Kroners Systemuhre for 12 Kr. er, at De sender os en Anbefaling for Uhret, naar det viser sig, at De virkelig er tilfreds med det; men glem det nu ikke, da disse Anbefalinger jo har stor Betydning for os i Fremtiden. Pengene sendes Dem retur, hvis ikke De er aldeles tilfreds med Uhret.

Skriv straks. Adr.: Danmark 3588
UHR-EKSPORTØREN, Jens P. Larsen, Aarhus.

THOMSENS MAGASINER
Elegante Kostumer
AFBETALING
NICOLAIGADE 13 · SLOTSGADE 3 ······
RYESGADE 128 · KRISTHAVNS TORV 6

Wilsons Gummivarelager
12, Gothersgade 12.
Alle Sygepl.-Artikl. sendes mod Efterkrav. Ill. Katalog

LYSÆGTE
FIONA KRONE-TAPET
GARANTI FOR HOLDBARHED

Vibe-Hastrups Læder-Creme gør Fodtøjet blankt og bevarer Læderet.

Ung Kunst i Karikatur.

Tegning af Cl. Clemmensen.

Skuespiller Johannes Meyer.

Veksellerer-Vise.

(Mel.: Peder Skøt.)

Hver Dag ry'er en Veksellerer
I Kasjottens Pragt og Pomp.
De til Retten op spadserer
Og faar Smæk i deres »Rump«.
:|: Og »Forbedringshus«, min Ven,
Det er Kursnoteringen! :|:

Tietgen staar saa bleg om Kinden,
Og *Merkurius* er sky.
Selv *Retfærdighedsgudinden*
Sænker sine Øjne bly.
:|: Hvad er Børsens gyldne Glans
Mod den ny Noteringsdans! :|:

Nathan sidder i sin Celle
Skiftevis saa rød og bleg:
»Det var Fa'en til Frikadelle,
Som jeg dér fik lavet mig.
:|: Og jeg skar mig selv, ak ja,
Da jeg »skar« for dybt en Da'!« :|:

Rump han sidder dér og prenter:
»Aa, bekend nu, lille Stump!«
Hver Dag kommer ny Klienter
For at hilse paa Hr. Rump.
:|: Somme gaar igen i Hast,
Men de fleste bli'r sat fast!

Danmark dejligst Vang og Vænge
Lige lukt med Bølgen blaa,
Det var nogle søde Drenge,
Som vi dér fik Krammet paa.
:|: Nu de sidder Dagen lang,
Synger deres *Veksel-sang!* :|:

Robert Bly.

EUROPAS SMILEBAAND

— Naa, besøgte De Hovedstadens Musæer og Samlinger?

— Næ, jeg lod min Mand og Børnene gaa derind, mens jeg stod udenfor med Paraplyerne!

(»Meggendorfer Blätter«.)

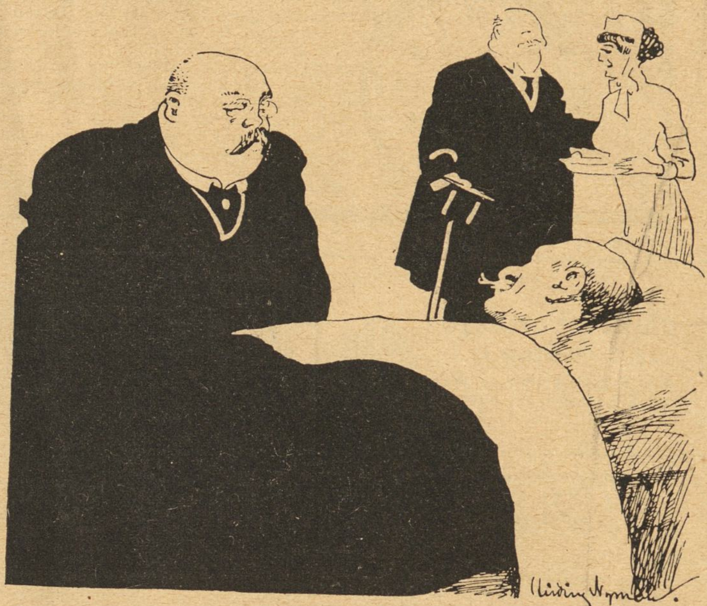

Doktorn: — Det duger ej, att edra vänner springa här ständigt ut och in, det bara förhindrar edert tillfrisknande.

Patienten: — Ja, men hvarför har också doktorn skaffat hit en så vacker sjuksköterska (Sygeplejerske)?

(»Strix«.)

Stemmeret for Kvinder! (»Ulk«).

— Aa, Frederik, hvilken Følelse . . .

— Ja, her er dejligt!

— Nej, nej, — det er en af mine Korsetfjedre, der er sprunget!

(»Lustige Blätter«.)

— Hör nu, Gösta, vad är det här för dumheter?! Vet han inte att han skulle varit i skolan för länge sedan?!

— Jo, mamma, jag *har* varit där, men när jag kom, hade dom redan börjat (var de begyndt), och då tyckte jag det var synd att gå in och störa dom (forstyrre dem).

(»Søndags-Nisse«.)

Af alle Shagtobakker er CREMO den bedste til Prisen.

Rød Indmad

I Vandet.

Ud til den friske, den kølende Strand,
blaanende Bølger og gulnende Sand!
Ja, gaa i Vandet — men mag det blot saa,
at ikke Du gør det med Klæderne paa.

Højre var snedigt, ja rent genialt,
det mente Piper, men han mente galt!
Ak, hvilket Syn man den 10'ende saa:
Højre i Vandet — med Kludene paa.

Herre von Westenholtz er, oh, saa dansk,
derfor sku' Spejderne kun snakke fransk!
Ak, hvor han præked, tilsidst dog han laa
i Vandet med hele Rekylklunset paa.

Frihavnens Bergsøe var glubende fræk,
kræved »Erstatning« i Pose og Sæk —
Men da saa Slaget i Retten sku' staa,
skvat han i Havnen med Pjalterne paa.

Jürgensen er sig saa dannis en Mand,
aldrig Terminshandler gøre han kan!
Spørg bare Riegels! Ak, begge de laa
paa Halen i Vandet med 5 Lapper paa.

Paa Fred'riksberg Frk. Ankersted til
taler om Sagerne (Ordet er frit) —
altid saa gaar hun i Vandet, den smaa,
men heldigvis, kære, med Klæderne paa.

Vekselllerer *Springborg* kunde ikke møde til Forhør paa Domhuset paa Grund af »ondt i Halsen«.

— Tja — han *er jo* stærkt »om en Hals«.

Musik og Afhold bittert har stridt,
det buldred fra Bassen op i Diskanten —
ak ja, saadan gaar 'et i Verden saa tit:
Gute Menschen und schlechte Musikanten!

10/7. Det danske Militærvæsen er og forbliver et af de mærkeligste Væsner, der eksisterer. Se nu f. Eks. Bataillen i 1. Regiments Soldaterforening: Kaptajn Woidemann sejrede ved Generalforsamlingen — saa I, jeg stod mig, raabte den gæve Krigsmand, og saa — rendte han.

En Herre kommer ind i Frederiksberg Teater, lige før Revyen skal begynde. Han stønner, tørrer sin Pande og siger til Kelneren: Hvad har de haft foran Revyen?

Kelneren: Vi har haft *»Fyr paa Kaminen«*.

Herren: Naa, saa det har de. Ja, saa er det saagu' intet Under, at her er saadan en Helvedes Temperatur!

Dukkerter.

Han var fidt ung og tem'lig grøn.
Hun var pikant og tem'lig køn,
med flot Figur og Øjne blaa,
for dybt Hr. Peter i dem saa —
uha, sikken Dukkert!

Saa mødtes de ved Hornbæk Strand
og plasked i det salte Vand,
fidt bange hendes Haand han tog,
hun listigt Peter med sig drog —
uha, sikken Dukkert!

Om Aft'nen i den stille Lund
han kyssed hendes røde Mund,
hun rødmed, stammed ømt hans Navn,
saa sank han ind i hendes Favn —
uha, sikken Dukkert!

Den næste Dag fik hendes Mor
med Fyren talt et Alvorsord!
Og saa blev Peter Ægtemand,
han aned ikke selv hvordan —
uha, sikken Dukkert!

Fattigper sidder og spiser Hønsesteg. Hans Kammerat kommer ind og siger forbavset:

— Hva', sidder Du og spiser Hønsesteg? Har Du været syg?

— Syg — næ —

— Har *Hønen* da været syg?

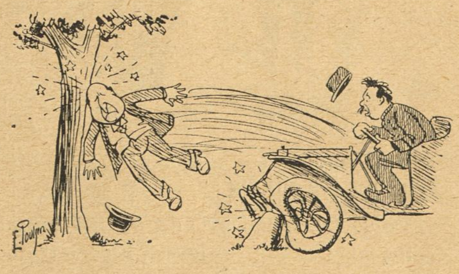

Da Dr. *Mantzius* forleden Dag skulde styre en Bil paa Roskilde Landevej, blev han nervøs, stødte imod et Træ og maatte give Slip paa Styret.

— Det er nu anden Gang, at Mantzius, begrundet paa »stødende Optræden«, maa give Slip paa Styret.

— Det er underligt, at Fru *Neve*, der forleden blev ansat som Politibetjent, kun skal have med Sogneraadssager at gøre. Det havde da været naturligere at ansætte hende i *Ordenspolitiet.*

— Aa ja, dér er jo altid Brug for — *dygtige Never!*

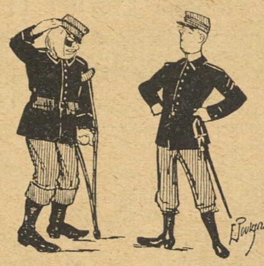

12/7. Kornetten i Aalborg, der slog en Soldat i Hovedet med et Gevær, blev ved Krigsretten idømt en Irettesættelse. Denne Afgørelse har man ment var alt for stræng. Sagen gaar nu til Overkrigsretten, der sandsynligvis belønner den tapre Krigerspire for hans ædle Daad med en Udnævnelse til *Løjtnant.*

Afholdsmandens Redning.

Dilemma.

Lille Hans: Mo'r, kommer en Menneskeæder i Himlen?

Moderen: Det tror jeg ikke, mit Barn.

Hans: Jamen, naar han nu har ædt en Missionær —?

Forleden Dag kunde man i Bladene læse: *Dværgsyge kan helbredes.* En genial Læge har bevist, at smaa og ubetydelige Væsner i Løbet af forholdsvis kort Tid ved en særlig Behandling kan forvandles til det stik modsatte. Denne Opdagelse aabner Udsigten for hidtil uanede Muligheder. Tænk, hvilke Resultater man ved en Kur — eventuelt paa Statens Bekostning — kunde naa til! *Piper* kunde blive en stor Politiker, *Otto Benzon* en stor Teaterleder, *Harald Raage* en stor Digter, *Liljefalk* en stor Hærfører, *Godskesen* en stor Jurist, *Psilander* en stor Kunstner og *Frederik Hansen* en stor Statsmand. Sidstnævnte Resultat vilde maaske udkræve mere end én Behandling — men skidt med det, *Robert Henriques* har Raad til at betale.

Arbejdernes Livsforsikring,
Sygekassernes og Fagforeningernes kooperative Forsikringsselskab.
Statsanerkendt.
Dosseringen 4.

— Danmarks fineste Taffelvand —
Sct. Nicolaus-Kilde-Apollinaris!
faaes i enhver 1 Kl. Forretning. Telf. 390, Aarhus.
Depoter i 83 Byer! Hoveddepot i København. Telefon Central 1390.

Husk naar De kommer til Aarhus, at aflægge et Besøg i
Frederiksberg Folkelige Forsamlingsbygning.
Jægergaardsvej 44.
Stor skyggefuld Have med overdækket Veranda. Salonkeglebane. James Thomphsen. B.

Forfatteren Niels Th. Thomsen.

M. R. Tak for det udmærkede Billede af Byens smukkeste Mand!

H. S., Adelgade. Her er to af Deres Vittigheder — det øvrige skal nyde Fremme.

Hos Urtekræmmeren.

En Kone: Tænk Dem, Hansens Kone paa 3. Sal har faaet en Lille.
Urtekr.: Jamen har De hørt, at Manden ikke vil anerkende Barnet for sin Søn?
Konen: Ih, Du Alstyrendes! Hvorfor ikke?
Urtekr.: Fordi det er en Pige.

Godt ment.

Tryllekunstneren: Maaske vil en af de ærede Damer eller Herrer laane mig et Lommetørklæde?
En Bonde: Brug De Fingrene, saadan gør jæ'!

AGGERBECKS ÆGTE FINE
· IRIS ·
forfiner-forskønner-bevarer Huden
Alles Yndlingssæbe
Stk. 25 Øre

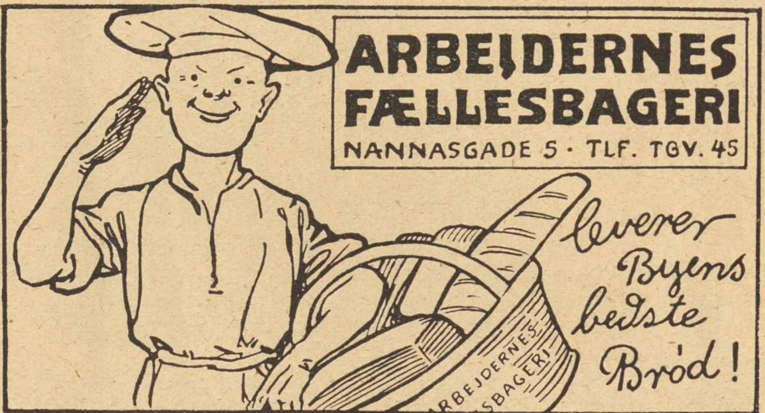

Tandlæge Edv. Møller,
Købmagergade 30, 2.
udfører enhver Tandbehandling til smaa Priser. Samvittighedsfuldt Arbejde. Bedøvelse hele Dagen. Konsultationstid 10—3½, 6—7 Eftm. og 10½—12 Søndag Telefon 8181.

— Frøken! Hos mig skal De faa det, ligesom jeg vil ha' det.

Vald. Larsen. Det er en fin Hentydning, at De har omgivet Frieriet med Torne og Tidsler!

Fru *Jørgensen.* To benyttes.

C. G.-Christensen. Vi skal nok ved Lejlighed skaffe Plads for et Par af Deres sidste Kunstværker.

Adolf Jensen, Ø. Nej, Tak, vi bruger ikke store Dramaer med 16 Dolkestød i hver Akt. Gaa til det ny Teater!

Anton B., Aarhus. Honorar er afsendt.

Brug
Worning & Petersens
Xeroform-Sæbe
faas overalt
à 25 Øre pr. Stk.

Hygiejne, Sygepleje, Toilet og Barber Artikler.
Illustreret Katalog tilsendes m. 10 Øre t. Porto
Forretningen grundlagt 1900.
Depotet „DISKRET“
Afd. R., Prinsessegade 49, Kbh. C.

Københavns Tilskærer-Akademi
Nørrevoldg. 42.
Katalog over Tilskærekursus og Tilskæring af Mønstre sendes paa Forlangende.

HYGI **Sygeplejeartikler** HYGI
Gummivarer 2. Prisl.
Gummivarelageret „Hygi“, København V.

ZOOLOGISK HAVE

Glem ikke at se til Dyrene!

Storm-Petersens „Levende Billeder". XXX.

(Fortsættes.)

Kvinder!

Manden: I Kvinder er dog ikke til at begribe! Nu har Du i otte Dage kun talt om, hvor Du hader Fru Ørn — og i Aftes, da I mødtes hos Falkenstjærne, falder Du hende straks om Halsen og kysser hende!

Fruen: Ja, ser Du — *jeg kyssede alt Pudderet af hendes ene Kind!*

Lad gaa!

— Hvad kan man kalde »Børstidende«, naar Aktierne falder?

— Jobs-posten!

Klaret?

Hun saa henrivende ud i sin graa Guldbrokade-Kjole med Perlebesætningen. Han faldt paa Knæ og bad bønligt om hendes Haand og Hjærte.

Hun svarede bittert: — Forleden, da De saa mig i en ulden Bluse, var De saa kold som Sten!

— Undskyld mig, stammede han, men *Uld er en daarlig Varmeleder!*

Godgørende.

Moses har tabt sin Tegnebog, som en lille Dreng finder og giver tilbage.

— Tusind Tak, min Dreng, siger Moses. Lad os se, der var 1000 Kr. i Tegnebogen, det er 15 Dage siden, jeg tabte den, det bli'r 10 Kr. i Rente. — Hils din Far, min lille Ven, og sig — *at dem skænker jeg ham!*

Udspekuleret.

Harry: Nu er Klokken 8, og vi skulde have været hjemme Klokken 7. Nu maa vi løbe.

Anton: Nej, lad være, saa faar vi bare Klø, fordi vi kommer for sent. Lad os blive borte til Klokken 10 — saa bli'r de alle sammen saa glade, fordi vi ikke er kommet noget til!!

Maalestok.

A.: Hvordan skal jeg bære mig ad med at kende rigtig fin Musik?

B.: Det er meget nemt. Naar Du hører alle Mennesker klappe og de samtidig ser lettede ud — saa har det været *fin* Musik!

Bare rolig!

Hun: Sig mig, Frederik, har Du kysset nogen Pige før mig?

Han: Ja, det har jeg ganske vist, men det gælder ikke, for ser Du — hun var gift!

Lang Ventetid.

Herren kommer hurtigt ind paa Kontoret, kaster et strængt Blik paa Kontoristen og siger:

— Er Hr. Josefsen tilstede?

— Nej, svarede Kontoristen.

— Naa, saa venter jeg her paa ham; jeg *skal* tale med ham. Og Herren satte sig ned.

Derefter herskede der dyb Stilhed i godt og vel to Timer. Saa rejste den Besøgende sig op, saa paa sit Uhr og sagde:

— Tror De, det varer længe endnu, før Hr. Josefsen kommer?

— Jeg ved det ikke, svarede Kontoristen — Hr. Josefsen gik over i Firmaet Calberg og Magnussen for godt tre Uger siden —!

„Kobenene“ eller „Ridderen af Randers Bro“.

Det *Kofoedske* Teaterselskab ankom til en større Provinsby i Nærheden af København — og lod ved store Plakater og Annoncer i Byens stedlige Aviser bekendtgøre, at Selskabet om Aftenen paa Byens Teater lod opføre »Ridderen af Randers Bro«.

Vi var tre Drenge, som om Dagen hjalp til paa Teatret med at anskaffe Rekvisitter, for om Aftenen at optræde henholdsvis som drabelige slesvig-holstenske Drabanter eller djærve Dannemænd. —

Vi stillede da paa Teatret samme Eftermiddag, som Annoncen havde staaet i Avisen om Formiddagen, og tilbød vor værdifulde Assistance. Vi fik ogsaa Foretræde hos Direktricen (Direktøren var nemlig syg), og hun bad os da om at skaffe hende 3 à 4 Koben, som skulde bruges paa Teatret om Aftenen.

Vi begav os alle tre ned i Porten, hvor vi holdt en kort Raadslagning om, hvor vi skulde faa de omtalte Koben fra.

Pludselig faar undertegnede en lys Ide — det er jo Lørdag og Torvedag! Vi løber hen paa Torvepladsen, hvor Slagterne lige er brudt op fra deres Boder, kun efterladende sig alt muligt Affald. Vi gennemsøgte eftertænksomt Teltene, uden dog at finde de eftertragtede Koben.

Vi skal lige til at forlade Torvepladsen, da mit Blik falder paa et Telt, som vi ikke har undersøgt, og Du milde Himmel — der ligger jo i Hjørnet fire blodige Ben.

Vi giver os straks til at danse Tango af bare Begejstring, syngende af fuld Hals: »*Her hviler vore Bene!*« Men pludselig ophørte vor Begejstring, og en kold Sky lagde sig over vore Pander. Vi stirrer alle tre som hypnotiserede paa Benene. Men Du store Kineser! udbryder vi alle tre i Munden paa hverandre, det er jo *Kalveben*, og der skulde bruges Koben; — men da det var de eneste Ben, der var paa Torvet, foruden vore egne, mente vi nok, at Direktionen for en Gangs Skyld kunde bruge Kalveben i Stedet for Koben.

„Ravnen“s Kongerække. VIII.

Tegning af ANTON HANSEN.

Peter, Konge af Serbien.

— Nu gælder det at faa alle Blodstænkene vasket af Tronen, saa Lejligheden kan se pæn ud til min Efterfølger.

Men nu kom det sidste Punkt paa Dagsordenen: hvem af os tre skulde nu bære Benene? Adolf foreslog, at vi skulde tage hver *et Ben paa Nakken*; men vi andre to, som var Statister af Guds Naade, mente ikke at kunne gaa ind paa den af Adolf foreslaaede Ordning.

Adolf var den mindste af os tre og skulde have sin »Debut« som Statist om Aftenen — og da han tilmed havde Sportsbluse paa, hvilket vi ansaa for et ypperligt Gemmested for Kalvebenene, mente vi, at han var bedst egnet til at bære Benene. Men Adolf vægrede sig standhaftig og sendte os de mest bedende Blikke; men vi var ubønhørlige, og da vi som sidste Trumf truede med at sørge for, at han ingen Fribillet skulde faa til Forestillingen om Aftenen, var Adolfs Mod knækket, og grædefærdig samlede han Benene op under Sportsblusen, og Toget satte sig i Bevægelse.

Snart er vi naaet til Hotellet; vi banker paa Døren, og paa Direktricens venlige »Kom ind!« træder vi alle tre alvorlige ind i Værelset. Adolf vider Sportsblusen ud — *og de fire blodige Ben falder ned paa Gulvtæppet.*

Direktricen slaar Hænderne sammen og er ved at dø af Latter. Endelig udbryder hun: »Men Drenge dog! Kalder I det for Koben?«

»Fruen maa undskylde,« siger vi spagfærdigt, »der var ikke andet end Kalveben!«

Da Fruen er kommet sig efter et nyt Latterudbrud, fortæller hun os, at Kobenene skal være til at brække Randers Bro op med, og at disse som Følge deraf skal være *af Jærn*; og pludselig kom jeg til at huske paa, at der hjemme i vores Kælder laa nogle saadanne Koben. — Dem hentede jeg saa, og *saa* kunde Tæppet gaa op for »Ridderen af Randers Bro«!

Ove

Tegning af PROESSDORF.

— Bare jeg vidste, hvem det var, som betalte min sidste Dragt. Jeg vil saa nødig besvære den samme Herre to Gange!

AF **A. C. MEYER.**

Arbejderliv.

I Ejendommen, hvor min Mor og jeg boede, var der Gibs- og Cementstøberi. Indehaveren var tillige Husets Vært, og hans Søn var vor Nabo. Derinde fra lød ofte Sang og Musik, thi Naboen var Sangdirigent. Han holdt tillige af at spille »Sjavs«, og jeg fik Andel i Kortspillet. Jeg laante ham »Social-Demokraten«, og han laante mig »Dagens Nyheder«. Saa begyndte den joviale Mand at interessere sig for min Skæbne og foranledigede, at jeg fik Lov at gaa til Haande paa Faderens Arbejdsplads. Jeg lærte at støbe Gesimser og Roselter og pudse Cementarbejder. Faget var ikke organiseret og bød for let Adgang for ikke-faglærte. Det har været min Glæde, at jeg senere gav Anledning til Oprettelsen af »Stukkatørernes Fagforening« og efter Evne bidrog til at skabe mere ordnede Tilstande i denne Arbejdsbranche.

Jeg blev vel fra først af nærmest betragtet som Arbejdsmand, men skulde aabenbart benyttes som en billig Arbejdskraft, hvilket selvfølgelig stred mod mine Principer, og det kom snart til et Brud mellem mig og Mesteren.

Anledningen var følgende:

Paa Arbejdspladsen fungerede en Karl ved Navn Jens. Han var ivrig Højremand, og jeg, der var Socialist, blev ham derfor snart en Torn i Øjet. Hver Gang, der skete et eller andet i Verden, som fortalte om Socialismens Fremgang, plejede jeg at at raabe ham an: »Hov, Jens! Har De hørt det?« Og saa blev han saa flintrende gal, at han var ved at ryge i Totten paa mig. En Dag gik Naturen ogsaa over Optugtelsen. Jens foer ind paa mig for at give mig en Dragt Prygl, men Sammenstødet endte med, at han selv blev lagt forholdsvis blidt henover et Stenbord og maatte love at være artig. Værkstedets eneste Svend saa med Gysen paa dette Skuespil, hvis Følger han senere udmalede for mig. Jens havde en høj Stjærne hos Mesteren, og nu var der sikkert til mig.

Han fik Ret. Da jeg en Dag spurgte »den Gamle«, om han ikke mente at kunne forhøje min Dagløn, som var 2 Kr., blev han synlig gnaven, og den paafølgende Lørdag gav han mig Afsked. Jens lo svedent; Højre var hævnet. Og Fortsættelsen blev, at min Mor og jeg maatte flytte fra Idyllen paa Øster Farimagsvej.

Det var en opgaaende »Stuk-Periode« den Gang. Den kulminerede i »Hellig-Hansens« Storbyggeri i Dagmarkvarteret, »National«, »Scala« o. s. v. Jeg fik nyt Arbejde i Sølvgade 5 og har været med til at støbe adskillig Stuk, der pryder de kendte Forlystelseslokaler.

Mit egenlige Arbejderliv knytter sig til hin Tid, da jeg virkede i Stukkaturfaget, fra 1879 til 1884. Der var Fart i Arbejdet, travle Dage, navnlig i den mildere Aarstid; der var yngre og ældre Kammerater af solid Støbning og Fest over Tilværelsen efter Fyraften. Indenfor dette Sceneri lærte jeg Forhold og Mennesker godt at kende og skoledes til senere Livsopgaver, samtidig med, at jeg i stille Timer fordybede mig i Literatur og Historie og gjorde Digtekunstens Genius min ærbødige Opvartning.

Jeg var Ven med alle Kammeraterne, men der var navnlig To, som jeg sluttede mig til med særlig Sympathi, uagtet de var mig meget ulig paa mange Omraader. Det var en ung, rap Arbejder og en ældre. Den sidste en forhenværende Murmester og Lavsbroder, en mærkelig Type, Blanding af Gentleman og Slagsbroder. Han er den mest udholdende Drikker, jeg nogen Sinde har truffet paa. I Væddemaal drak han en Otting Bajerskøl i Løbet af et Par Timer. Han kendte ingen større Nydelse end at etablere et Slagsmaal, som i hans Ungdomstid havde været den almindelige Afslutning paa et festligt Samvær paa Kroen. Min yngre Kollega passede ikke ilde til ham. Han havde ogsaa »Kampsind« i sig og afgjorde helst enhver Trætte med Næverne.

De To holdt af mig, fordi jeg var en glad Gut og havde gode Kræfter. Men jeg skilte mig fra dem, hvad Drikkeri og Postyr angik. Mine Forelæsninger om Ædruelighed og mere moderne Ridderskab syntes de ret uimodtagelige for. Endda holdt jeg af dem, og vi kom godt ud af det. Min kære, gamle Ven, Ferdinand, var desværre død. Under sin Værnepligtstid som Feltartillerist paadrog han sig en Lungebetændelse, der gjorde det af med ham.

Jeg for mit Vedkommende har aldrig været Soldat. Mit hede Blod pulserede i lidt for kraftige Aarer, og paa Sessionen troede man ikke, at jeg kunde taale at gaa. Det gik altsaa mig ligesom en Fodsportsmand, der havde en Mængde Medaljer for Gang og Løb. Sessionsherrerne sagde ogsaa om ham, at han ikke egnede sig til Marschture. Jeg gør opmærksom paa, at jeg endnu, ca. 34 Aar efter hin Tid, med Lethed traver milevis ud ad Landevejen. Men naar de ikke vilde have mig som Soldat, fik de lade være. Kun ganske i Forbigaaende stak Tanken om en Løjtnantsuniform mig i Øjnene. Jeg var Antimilitarist. Men jeg tilføjer, at jeg i Soldatertjenestens rent idrætslige og disciplinære Side ser noget formaalstjenligt for den unge Slægt. Ranke Rygge har al Tid været mig et Tegn paa Stolthed og Styrke.

Unge Svende omgaas jo til Tider unge Piger, men jeg havde en vis Antipathi mod Ægteskabet. I et Tilfælde friede jeg dog, mest for Spøg, til en Fabriksarbejderske, som var Arving til 15,000 Kr.

(Fortsættes.)

Arbejdernes Brændselsforretning. Odense.

Kontor **Havnen.** Telefon 989. Klingenberg 1989.

HERMAN JUST'S

Pariserfarveri og kemiske Tøjrensnings-Anstalt.

Hele Dame- og Herregarderober renses og farves uden Opsprætning. Specialitet: Gardin og Møbelstoffer. Dekartering af Dame- og Herrestoffer.

Pustervig 3. Tlf. Byen 1537 y. **Raadmandsgade 2.** Tlf. Taga 113.

Sælg til Eksport.

Deres gamle Kobber, Messing, Zink, Bly og Jern, Bly, Zink og andre Metalasker, gammelt Gummi, nye Skræderlapper, strikkede Uldklude samt gl. Papir til

JOH. P. BOLDT

Aabenraa 21, Hj. af Hausergade, København.

Telf. Central 7784.

NB. Varer fra Provinserne afregnes pr. omgaaende.

De træffer det rigtige ved at købe Deres **Forlovelsesringe** hos *Fritz Heimbürger*
Købmagergade 63—65.

LAX

i alle Kvaliteter.
Gaasebryst, Oksetunger etc. anbefales.

Højeste Udmærkelse paa Udstillingen for Kogekunst i København 1908. Grand prix: London, Paris, Antwerpen 1908.

Telefon 817 & 8231. Jacob B. Krøll, **Klareboderne 10. Kbhvn. K.**

A/S H. MATZEN
REPRODUKTIONSANSTALT
LEVERER
DE BEDSTE
CLICHEER
KØBMAGERGADE 22
HJ. AF SILKEGADE
KØBENHAVN K.
TELEFON No. 7057.

Leverandør af Clichéer til „RAVNEN"

M. H. Cohen & Lamm,

Vekselerere & Bankiers.

Holmens Kanal 24 St.

Telefon 7895 og 7896.

Peter Jensen,
Bispebjerg Kro,

ligefor Krematoriet og Kirkegaarden, 2 store lukkede Glasverandaer.
Have med Lysthuse.
Telefon Taga 800.

Middelstandens
Sygekasse,

Nordre Frihavnsgade 30,

Telefon Øbro 2991.

Virker ogsaa som Hjælpekasse.

Optager Mænd og Kvinder indtil 60 Aar uden Kontingentforhøjelse overalt i Danmark uanset Aarsindtægt.

Frit Lægevalg. Forlang Prospekt.

Agenter antages.

GEORG C. MØLLERS EFLGR.

HOVEDKONTOR: Vimmelskaftet Nr. 42, 2. Sal. (Yorks Passage.)

Telefoner: 913, 1124, 7980, 3313.

LAGER: Badstuestræde 9—11. Fiolstræde 12—14. Kongens Nytorv 8.

Vinkyperens Telefon: 6351. Byen 1722 x.

Sygepleje Artikler,

garanteret **fineste Kvalitet,** en gros Pris. **Fordelagtig** Prøvesending forsendes i København og Provinserne mod 1 Kr. i Frimærker eller Efterkrav.

Risiko udelukket. Skriv i Tide til **Eksporthuset Skandia,** Frihavnen C 5, København Ø.

DET DANSKE MÆLKE-COMPAGNI

Pasteuriseret og raa sød Mælk Daglig nykærnet Smør	Pasteuriseret Kærne Mælk Telefoner 5858 - 2712

Arb. Ligkistemagasin.

55, Vesterbros Torv 55.
Telf.: Central 9375.
3, Blaagaardsgade 3.
Telf.: Central 5708.

TELEFON 3684. **S. JOHANNESSON'S** TELEFON 3684.

Svineslagteri.

Udsalg: **Højbroplads 13.**

Største Udvalg.

Statskontrol med Trikinundersøgelse.

Rester udsælges billigt Fredag og Lørdag fra Kælderen.

GENUINE
LUNDS-CALORIC PUNCH

Oplag hos Carl Qvistorffs Eftfl., Johan Lund, Kjøbenhavn.

Lind Hansens

Clichéer — Kataloger — Reklamer.
Købmagergade 67-69 Telf 6288.

Udgaar hver Torsdag. Abonnementspris: 1 Kr. 25 Øre Kvartalet, 10 Øre om Ugen. Abonnement kan tegnes i København i Nørre Farimagsgade 49 Stuen, og i Provinserne paa samtlige Postkontorer og hos Boghandlerne. Annoncer modtages paa Kontoret, Nørre Farimagsgade 49, Stuen. Telefoner Central 1395 og 7495. Udgivet af socialdemokratiske Foreninger. Clichéer ved H. Matzens Reproduktionsanstalt.

F.E. BORDING KØBENHAVN.

Tegning af P. V. HANSEN.

— Du, skulde man tro, han dér var Løjtnant?
— Ja, hvorfor ikke? Han øver sig jo i at løbe!

Redigeret af AXEL WESSEL

RAVNEN

Nr. 31. Torsdag den 30. Juli 1914

Tegning af Oluf Nielsen.

— Sig mig, Frøken, nu har jeg to Gange set Dem række Tungen ud ad Vinduet om Morgenen — hvorfor gør De det?

— Det er en Aftale med min Huslæge. Han er min Genbo, og saa kan han saa nemt se, om jeg fejler noget!

Københavns Tilskærer-Akademi
Nørrevoldg. 42.
Katalog over Tilskærekursus og Tilskæring af Mønstre sendes paa Forlangende.

W. Bähncke & Co.
Assurance.
Niels Juelsgade 3.
Telf. Central 128 og 129.

Sygeplejeartikler.
Gummivarer 2. Prisl.
Gummivarelageret „Hygi", København V.

Tivoli.
Sommersæson fra 8. Maj til 13. September 1914.
Hver Aften: Store Koncerter i Koncertsalen, Harmoniorkesteret og Promenadeorkesteret. Hver Uge Solist- og Symfoni Koncerter. — Operetter, Vaudeviller, Farcer og Revy i Teatersalen. — Artistforestillinger paa Kunstnerplænen. — Pantomimer.
Hver Søn- og Helligdag: Stor Fest med Illumination og Fyrværkeri. Nye Festarrangementer med Dans og Konfetti. Talrige Forlystelser, Karuseller, »Muntre Hjul«, »Luna-Ballon«, Rutschbaner, Skydebaner, Boldspil o. s. v.
Entré 50 Øre for Voxne. 25 Øre for Børn. Abonnementskort: 12 Kr. for en Voxen, 6 Kr. for et Barn (under 12 Aar).

Forsamlingsbygningen
Koldinggade 4.
Telf. Øbro 1132. *Joh. Olsen.*

Det bedste Madsted
paa
Gammelholm
er
Spisehuset, Holbergsgade 26.
Forskellige à la Carte Retter hele Dagen.

A/S H. MATZEN
REPRODUKTIONSANSTALT
LEVERER
DE BEDSTE
CLICHEER
KØBMAGERGADE 22
HJ. AF SILKEGADE
KØBENHAVN K.
TELEFON Nº 7057.

Leverandør af Clichéer til „RAVNEN"

LYSÆGTE
FIONA KRONE-TAPET
GARANTI FOR HOLDBARHED

Sygepleje Artikler,
garanteret **fineste Kvalitet,** en gros Pris. **Fordelagtig** Prøvesending forsendes i København og Provinserne mod 1 Kr. i Frimærker eller Efterkrav.
Risiko udelukket. Skriv i Tide til
Eksporthuset Skandia,
Frihavnen C 5,
København Ø.

Holbergsgade 6

Man bør —
støtte Arbejdernes Kooperative Foretagender og købe sit Forbrug af Brød og Øl i
Forbrugs- og Spareforeningen
Aalborg.
Bestil hos vore Kuske eller i Udsalgsstederne disse Varer.

Grovt Hvedebrød
fra Arbejdernes Fællesbageri, fremstillet af sammalet Hvede. Udmærket for svage Maver og Blegsottige. Bedre og mere velsmagende end Grahamsbrød.

Ludvig, der altid brændte sig.

(Mel.: Af Sommerrevuen —13: Filmens Kunst.)

I.

Ved Ludvigs jordiske Entré
Fortuna gavmildt kunde gi' ham:
6 Søstre og en Far — in spé,
der 3 Aar før var rejst til Siam.
Den lille Ludvig all som Barn
var rædselsfuldt uheldig far'n,
og Mo'ren græd: det lille Skarn
var kommen udenfor Programmet.
Han blev alles Syndebuk,
fik en rædsom Masse Hug.
Blev der lavet lidt Panik,
var det ham, der Straffen fik.
Mens saa mangen en Synder gik skudfri,
ku' det samme ej siges om Ludvi' —
— hæ, han havde en mageløs Evne
til altid at brænde sig!

II.

Hans Vej i Livet den blev ej
bestrøet med meget mer end Torne.
Han fanged aldrig Lykken — nej,
hans Uheld voksede med Aar'ne.
Han slig en Lod fortjente ej,
men hvordan saa han vendte sig,
det endte med, han brændte sig,
og det saadan, at det ku' batte!
— I en mer end dejlig Glut
blev engang han vældig skudt.
Ak, hvor trist — der var vinket a'!
— Ja — men tænk saa — en skønne Da'
maa som Far han gi' Rollen med Anstand
til de Tvil'nger, hun faar med en Brandmand.
— Jo — han havde en mageløs Evne
til altid at brænde sig!

III.

Han var et Geni, — det er et Held,
naar man som han er Lappeskrædder.
Han brændte sig selvfø'lig selv —
men ogsaa sine Kunders Klæder.
Derefter blir han Tjener i
›d'Enfer‹ en Tid — men ender i
et større Brænd'vinsbrænderi.
Der faar han sig en vældig Brændert,
blir saa Sporvognskontrollør,
— Kolportør, — Filmeur, — Chauffeur,
slider sluttelig sig krum
paa vort Krematorium,
hvor hans Kvaler faar Ende, da Klownen
dratter lige paa Ho'det i Ovnen!
— Jo — han havde en mageløs Evne
til altid at brænde sig!

Two—step.

— Se, Søster, dér bor Fars Principal inde. Det var dér, Far blev baaren ind, da han brækkede Benene i Kulminen.
— Uh — maaske kan vi ogsaa brække Benene, naar vi bliver store og skal i Kulminen. — —

Frederik!

For Dig vi sænker Kritikens Fane,
i Kunstens Kurv er Du ene Hane —
Lad andre puste sig op med Buldren:
de naar Dig ikke engang til Skuldren.

Om ogsaa „Leverandørerne“ svigter
(de, der spiller, og de, der digter)
og rækker Dig bare Stumper og Stykker —
Du smedder deraf de prægtigste Smykker!

Tegning af Skuespiller Jørgen Lund.

Forlang altid EXPORT DOBBELT-ØL med DOBBELT SEGL fra DE FORENEDE BRYGGERIER

Hjærtets Traade.

En Bog om Kærlighed.

Illustreret af Osvald Jensen.

En skøn Foraarsdag var Værket fuldendt, og i Begyndelsen af Juni stod Kate og Erna Brud. Kate skred gennem Kirken med dyb Alvor; Bevidstheden om det betydningsfulde i Handlingen fyldte hende helt. Erna derimod gik sjælefornøjet ved Siden af den lange Plath, smilende til alle Sider.

V

Fulde af Forhaabninger drog de nu alle fire ud paa Ægteskabets fremtidsdunkle Hav.

Kate og Slanina var taget til Wien, og da hun et Par Dage efter Brylluppet gik ned ad de mylrende Gader ved sin Mands Arm, forekom hun ham endnu friskere end i Forlovelsestiden. Et Udtryk af kysk Kvindelighed laa udbredt over hendes Træk. Mangen ældre Herre saa beundrende efter hende, og adskillige unge Wienerskønheder betragtede hende med hemmelig Misundelse.

Og der var en Jubel i hende, som smittede Omgivelserne.

Fra Wien tog de op i Bjergene. Det var en klar, maanelys Nat. Kate lænede sig sovende op til sin Mand, der sad ret op og kiggede ud ad Kupevinduet. De kørte over Semmering. Klippevæggene med deres Slugter og Viadukter ragede op i Skyerne. Det var som en Rejse gennem et Æventyrland.

Slanina var fordybet i sine Tanker. Han hørte sin unge Hustrus Aandedrag tæt ved sig. Og hans Hjerte svulmede. Uden at hans Tanker iklædte sig fast Form, modnedes den Beslutning hos ham, at han vilde berede den unge Kvinde dér ved sin Side en Lykke saa ren og æventyrlig som disse mægtige Bjerge derude. Saadanne Broer som dem, han hvert Øjeblik fór forbi, vilde han bygge over til Lykkelandet.

Nu vaagnede Kate. Fortumlet saa hun paa ham, gned sine Øjne, strøg det viltre Haar fra Panden og smilede. Også han lo. Hendes Blik faldt paa Bjergene i Maanelyset.

»Aa, Du, se engang — hvor det er smukt! Og Du lader mig sove!«

Saa lagde hun sit Ansigt op mod hans og kiggede sammen med ham ud paa den pragtfulde Natur. Han trykkede hende pludselig voldsomt ind til sig. Og som for at døve en tvivlende Røst i sit Indre udbrød han:

»En saadan Lykke — saa mægtig — saa sælsom — som det derude vil jeg bringe Dig.«

Hun slog lidenskabeligt Armene om hans Hals og stammede:

»Aa, Gud, hvor det altsammen er vidunderligt!«

I Toblach tog de Standkvarter.

Og her syntes hun ham først i sit rette Element. Naar hun i sin korte Jaket og med den kokette Alpehat paa det rødgyldne Haar klatrede op paa en Højde, hvorfra hun jodlede ud over Bjergene, steg der en Lykke op i ham saa betagende, at han maatte snappe efter Vejret. Han lod hende stadig gaa foran for at nyde hendes Bevægelser. En Gang drejede hun sig om og spurgte forundret: »Hvad kigger Du efter? Er noget i Uorden med min Kjole?« — »Nej,« lo han, »jeg vilde kun nyde Dig i Frihed. Du er Bjergenes Fé.«

»Hvor naragtige Kærligheden kan gøre én,« sagde hun og smilede. Inderst inde var hun stolt og lykkelig over sin Figur. Hun ønskede jo at behage ham, at tilfredsstille hans raffinerede Sanser.

En Dag tog de en flere Dages Tur til Schluderbach. Ved Midnatstid vandrede de endnu i Bjergene. Hun smøg sig tæt ind til ham. Stilheden i disse gigantiske Omgivelser tyngede hende. De hørte ingen anden Lyd end deres Skridt.

Pludselig begyndte det at funkle og lyse paa alle Kanter.

»Se,« hviskede Kate ængsteligt.

»Det er kun St. Hansorme,« sagde han beroligende. Han var imidlertid ikke selv rigtig vel tilmode. Der drev en Del Røverpak omkring her ved den italienske Grænse, og sikker var Egnen ikke. Han lod sig dog ikke mærke med noget.

Da svandt alle hendes Bekymringer. »Hvor jeg føler mig sikker hos Dig. Intet kan hænde mig, naar Du er hos mig.«

Han vidste ikke, hvordan det kunde være, men disse Ord forekom ham som en Haan. Pludselig fik de Øje paa de elektriske Buelamper i Pension Schluderbach. Han trykkede hendes Arm fast ind til sig. »Lad dette være som et godt Omen for vort Ægteskab,« tænkte han. »Naar det kniber stærkest, ser vi Lyset foran os.«

Fra Misuriner-Søen skrev Kate et langt Brev til sin Mor:

»Hele mit Indre er sat i bløde Svingninger. Jeg føler mig staaende som paa et højt Bjerg — alt nedenunder er saa smaat og ubetydeligt. Jeg synes ikke, nogen Sorg kan træffe mig. Og skulde Modgangen komme, saa har jeg i disse Dage nydt en saa overmenneskelig Lykke, at jeg ikke mere kan blive helt ulykkelig. Ofte forekommer jeg mig selv uværdig til alt dette Solskin. Hvad Godt har jeg gjort, siden jeg skal nyde al Livets Lyksalighed, medens tusinde og atter tusinde henslæber deres Liv i Fattigdom og Tomhed? —«

Midt i Juli kom begge Ægteparrene tilbage. Det var et fornøjeligt Gensyn. Hvad havde ikke Moderen og Døtrene at fortælle hverandre! —

Slanina var opfyldt af Arbejdslyst. Han vilde straks tage fat paa »Fru Sol«. Det skulde være en ung, nøgen, lysende Kvindeskikkelse. Ansigtet forklaret af en indre Glans, præget af Godhed og Højhed. Men al sin Kunst vilde han lægge i Øjnenes Udtryk. I det skulde alt det sælsomme, anelsesfulde hos »Fru Sol« forenes.

Han vilde benytte Kates Træk. Han havde talt med hende om det paa Bryllupsrejsen, og i en salig Stund havde han tilføjet: »Kunde jeg blot give min Solgudinde dit unge herlige Legeme i al sin friske Renhed.« Og hun havde svaret: »Det kan Du jo, Elskede.« —

Men da det blev til Alvor med Arbejdet, paakom der hende en uovervindelig Skamfølelse. Hun kunde ikke stille sig nøgen til Skue for ham. Hun var ganske ulykkelig derover, kaldte sig selv dum og taabelig.

Og da han en Dag sagde: »Imorgen begynder vi,« spurgte hun stille: »Kan Du ikke for Figurens Vedkommende tage en Model?«

»En Model?« spurgte han forbavset. »Hvorfor det?«

»Jeg kan ikke staa for Dig, Hans.«

Han blev urolig. Alle hans smukke Planer røg i Lyset.

»Men saa sig mig dog Grunden.«

»Jeg skammer mig,« hviskede hun undseelig.

»Det forstaar jeg ikke.«

»Bliv ikke vred,« bad hun. »Figurens Hovede er dog det vigtigste. Til Lemmerne kan Du dog bruge en hvilkensomhelst anden end mig.«

»Men Barn, Du har jo ingen Anelse om kunstnerisk Skaben,«

svarede han nervøst. »Du tror vel, at Kød er Kød og Ben er Ben. Nej, det er dit Legeme, jeg vil modellere.«

Hun saa bedrøvet paa ham og bad: »Lad mig være fri, Hans, jeg be'r Dig saa bønligt —«

Overfor dette Blik var han værgeløs. Han gik ud af Stuen.

»Narrestreger,« mumlede han.

Hun stirrede efter ham. Det var den første Sky paa deres straalende Elskovshimmel. Hun begreb ikke, at han var blevet fornærmet. Det syntes hende en stor Ulykke.

Men hun kunde ikke føje ham. Kunde ikke prisgive sit Legeme for hans Blik — og senere udstilles nøgen for Alverden. — Hun rødmede af Skam ved Tanken.

Hun vilde jo dog ellers saa gerne hjælpe ham. Ja, maaske havde han Ret, hun var indskrænket og smaatskaaret. Hvad en Model kunde gøre for Penge, maatte hun ogsaa kunne gøre af Kærlighed. Men al hendes Grublen nyttede intet. Hun kunde ikke gøre det.

Hun hørte, hvordan han gik op og ned i Atelieret med hastige Skridt. Som et Lyn fór Erindringen om Moderens Ord gennem hende: »Arbejdet er ham alt — saa kommer Konen og Familien.«

Hendes Øjne brændte, som hun sad dér i Dagligstuen og stirrede frem for sig.

Endelig rejste hun sig og gik op til ham. Han saa forventningsfuldt paa hende. Hun blev staaende ved Døren og sagde stille:

»Jeg vil gøre det.«

Han ilede hen til hende, trykkede hende ind til sig og udbrød:

»Det vidste jeg jo; min Kate kunde ikke være saa snæversindet.« —

Og nu stod hun for ham hver Dag i det lune Atelier. Men i hendes unge kyske Sjæl aflejrede sig en bitter Smerte. Saa meget mere, som hans Maade at være paa i Atelieret var saarende. De fleste Mænd er jo ganske anderledes i deres Virksomhed end i Familiens Skød. Slanina fik i sin Arbejdsiver noget barsk og ringeagtende over sig. Alt med Undtagelse af hans Arbejde mistede sin Værdi for ham.

Den unge Kvinde dér var ikke mere hans elskede Hustru, men et Værktøj. Heller ikke tog han Hensyn til hendes Træthed, og da hun engang lod den ene Arm synke, raabte han i den Tone, han anvendte overfor sine Modeller:

»Rolig!«

I disse lange anstrængende Timer tænkte Kate ofte paa, hvor helt anderledes hun havde forestillet sig sin Deltagelse i hans Arbejde. Hun søgte dog at skubbe disse Tanker fra sig. Han var jo ofte saa kær imod hende, som naar han endnu varm efter Arbejdet gik ud at spadsere med hende før Bordet. Da talte han altid om sin Taknemlighed for hendes Hjælp.

Eller han sagde:

»Du ved ikke, hvor herligt det er, naar jeg midt i mit Slid tænker paa, at jeg nu har nogen at arbejde for. Det er en Kunstners største Glæde, at der findes en beslægtet Natur, som er interesseret i hans Værk.«

I saadanne Øjeblikke var hun stolt og glad. Overfor sine Paarørende nærede hun dog stadig en vis Skyhed. Selv med Moderen og Søsteren talte hun kun modstræbende om Værket, der skulde være en Hemmelighed for ethvert fremmed Øje, indtil det var færdigt.

En Eftermiddag gik Erna tilfældig ind i Atelieret, der stod aabent i Anledning af Rengøring. Hun traadte hurtigt hen til den i vaade Tørklæder indhyllede Figur for endelig at tilfredsstille sin Nysgerrighed.

Da styrtede Kate med en for hende ganske usædvanlig Heftighed hen og rev hende tilbage.

»Hvad gaar der af Dig?« spurgte Erna forbavset. »Er Du skinsyg paa din Mands Kunst?«

Men Kate stillede sig skærmende foran Figuren og sagde indtrængende:

»Lad os gaa herfra, Erna. Du maa ikke se den.« —

Men om Aftenen hos Forældrene sagde Erna til sin Svoger: »Hør Du, Hans, det maa være et vidunderligt Kunstværk, Du har lavet af Kate; hun taaler ikke engang, at *mine* Øjne hviler paa det.«

Hvad gaar der af Dig?

Det viste sig snart, at Kate var frugtsommelig, og fra det Øjeblik af skaanede Slanina sin unge Hustru paa alle Maader.

Kate var iøvrigt et Bytte for vekslende Stemninger. En Dag, da hun saaledes var ene hjemme, gik hun ned i Atelieret for, som saa ofte før, at glæde sig over sin Mands næsten færdige Værk. Hun elskede det ligefrem fysisk. Ganske sagte strøg hun med Haanden hen over den glatte Sten. — Men iaften gled hendes Blik tilfældigt ned ad hendes egen uformelige Krop, og hun blev greben af en uforklarlig Skræk.

Nu kom hun til at tænke paa, hvor hendes Mand maatte lide under dette Syn, og hun indbildte sig, at han maatte væmmes ved hende. Fra nu af begyndte hun at snøre sig. Ofte fandt Slanina hende badet i Taarer, og naar han saa trøstede hende med, at det hele jo var overstaaet om faa Maaneder, klyngede hun sig hulkende til ham. Engang kom hun paa den Idé, at hun aldrig vilde faa sin tidligere Figur igen, og at hun saa vilde miste hans Kærlighed. Ulykkeligvis havde hun netop i de Dage læst en Novelle, i hvilken en rig, fornem Herre ægter en fattig Pige for hendes Skønheds Skyld, men kommer til at hade hende, da hendes Ansigt vansires ved en Eksplosion. Nu kunde hun ikke slippe den Tanke, at det vilde gaa hende paa samme Maade. Og en Nat kunde hun ikke mere holde det ud for Sjæleangst. Hun vækkede ham og spurgte skælvende, om han altid vilde elske hende.

Ogsaa om hun blev hæslig og vanskabt. Han søgte at berolige hende. Men hun græd ustandseligt og gentog, at hun vilde tabe al sin Skønhed, naar Barnet kom.

Han erklærede, at hendes Ynde hurtigt vilde vende tilbage. De fleste unge Koner plejede at blive smukkere efter den første Fødsel. Desuden elskede han hende jo ogsaa for hendes egen Skyld. Saa lagde han hendes Hoved ind til sit Bryst og vuggede det frem og tilbage, indtil hun sov.

(Fortsættes.)

Forlov=elses ringe
14 Karat fra 7 Kr., 18 Karat fra 10 Kr.
Th. Halgreen, 34 Gothersgade
lige for Regnegade.

P. A. Fischer's
Farve- og Fernisfabrik.
Stengade 10—12. Telefon 952.
Detailsalg af alle Malervarer færdige til Brug, til Dagens billigste Priser.

HERMAN JUST'S
Pariserfarveri og kemiske Tøjrensnings-Anstalt.
Hele Dame- og Herregarderober renses og farves uden Opsprætning. Specialitet: Gardin og Møbelstoffer. Dekartering af Dame- og Herrestoffer.
Pustervig 3. Tlf. Byen 1537 y. **Raadmandsgade 2.** Tlf. Taga 113.

Kontortid:
Kl. 11—3, samt Mandag og Onsdag 5—7, Fredag 6—9.
Aaboulevard 16.
Tlf. Nora 2812.
Tilkendegivelser og alle Oplysninger sendes gratis.
Enhver kan blive Medlem.

Køb RAVNEN

THOMSENS MAGASINER
Paletots & Ulsters
AFBETALING
NICOLAIGADE 13 · SLOTSGADE 3 ......
RYESGADE 128 · KRISTHAVNS TORV 6

Ung Kunst i Karikatur.

Tegning af Cl. Clemmensen.

Maleren Einer Hansen.

Vores kvindelige Betjent.

(Mel.: »Dengang da jeg var Pige, da var der Piger til«.)

Naar Kæferten fra »Sjoppen«
gaar hikkende med Mellemrum
og dinglende med Kroppen
og samler Publikum,
saa kommer Fru Betjenten,
Ti—ta—tjenten
og gaar med Delinkventen
til Detentionens Rum.

Og hedder Du »Filursen«
og er paa Børsen musikalsk,
skær Du »for dybt« i Kursen,
og hvis Du spiller falsk,
saa kommer Fru Betjenten,
Ti—ta—tjenten,
som Uvejr i Procenten,
ja, ganske bestialsk!

Og synger Du i Gaar'en
(hvad ej genere kan en Slik)
en sollys Sommermor'en
en fugleklar Musik:
Da kommer Fru Betjenten,
Ti—ta—tjenten,
afsted til Assistenten,
god Morgen, Madam Dik!

Hvis Konen svider Vællingen,
og ej Du rolig gaar igen,
men hvis Du banker Kællingen,
og Kællingen slaar igen —
saa kommer Fru Betjenten,
Ti—ta—tjenten,
og uden Spor af Venten
hun gaar med Dig, min Ven!

Og hvis din Kat faar Killinger,
paa den Slags reflekteres ej,
men hvis din Brud faar Tvillinger,
da er det ingen Leg,
straks kommer Fru Betjenten,
Ti—ta—tjenten
og ser til Patienten —
og arresterer Dig!

Robert Bly.

EUROPAS SMILEBAAND

Venlig!
Skynd Dem — jeg har den!
(»Journal Amusant«.)

Fiskerkonen: Hvad siger De? Stinker Fisken? Nu har jeg haft den liggende her i 8 Dage, og jeg har ikke mærket noget!
(»Meggendorfer Blätter«.)

— Pyh, hvor den Cigar stinker!

— Værs'god, min Herre, der er en bedre Cigar.

— Mange Tak!
(»Simplicissimus«.)

Grundläggare Persson: — I dag tror jag fan ta mej de ä minst 30 sjusser i skuggan.
(»Strix«.)

Af C. B. Møller & Co.s Cigaretter fremhæves:

Rose No. 101 og 102 ...... 15 Stk. 10 Øre.
Monaco, oval, Kork .... 10 - 10 -
Sherrys No. 3, stor, Kork .. 10 - 25 -

Rød Indmad

*Rigsdagen samles. I Landstingets Sal
triner Hr. Piper med Sjælekval:
hændet er det, hvorfor han gru'de,
saamangen Helt er bleven derude.*

*Falden er Færøesprovsten, oh Sorg,
og den lille Helgen fra Holsteinborg!
Hvor er vel Villars Lunn, hin stolte?
En ussel Husmand hans Fald forvoldte.*

*Graaden sig samler om Pipers Mund,—
drøvelig sukker han: »Havde vi kun
hugget Grev Raben, den snilde Herre!
Dog — han var* for *begavet, desværre.«*

*Pludselig ranker sig Pipers Krop,
trøstig han skuer mod Loftet op:
»Alt er ej tabt — hvor kunde jeg glemme
Frederiks Fond til Sandhedens Fremme?*

*Brødrene Hansen er ogsaa godt —
næste Gang vinder vi Slaget flot!«
Glædestaarer i Øjnene faar han:
»Næste Gang kommer den omvendte
Gaardmand!«*

16/7. Stiftsprovst Lützhöft er frygtelig vred over de nye Skilsmisseregler — Folk vil gifte sig igen hvert andet Aar, siger han. Monstro alle hans Kolleger er lige saa forargede? Eller hvordan er det — er der ikke noget, der hedder Bryllupsoffer? Tænk, hvert andet Aar — kære ærværdige Herrer!

Paa Børsen.

Direktør A: Maa jeg byde Dem en lille Havaneser.

Vexelerer B: Tak. Jeg ved ikke rigtig, om jeg skal ryge eller ej.

Direktør A: Nej, naturligvis. Det er heller ikke let at vide for en Vexelerer i disse Tider.

19/7. Der tales og skrives saameget i denne Tid om at faa en fast Rute til Saltholm, og jeg stemmer i med. Det er selvfølgelig noget af det vigtigste i Verden, at Folk kan komme til Saltholm. Jeg kan kun tænke mig én Ting, der er endnu vigtigere — og det er, at Folk hurtigst muligt kan komme derfra igen.

»Social-Demokraten« meddeler, at Landstingsmændene i Dagene før Tingets Opløsning trak Kongen fra den ene Jagt til den anden.

Groft Korn i Underkanten, Deres Majestæt! Det er Kronvildt!

Den futuristiske Malers Resultat af et Besøg i Zoologisk Have.

Berlingske Tidendes gamle Skrog
døjer og sveder. „Hvor Heden kan stikke!"
Gisper sit Raad til hvert unyttigt Drog:
„Damer og Herrer — rør Dem dog ikke!"

Arbejdsgiverne truer med Krig,
lægger om Arbejdets Hals en Strikke,
Bladene fyldes af harmfyldte Skrig —
„Berlingske Tidende" rører sig ikke!

19/7. Højre søger en dygtig Agitator, der kan omvende Venstre, styrke de gamle Kongevalgte, sætte Bom for Socialismen o. s. v. o. s. v. Der er Ansøgere nok, dog kun faa kvalificerede. *Grosserer Christiansen* er desværre død, men Højre haaber i høj Grad, at Sønnen vil gribe til og overtage den annoncerede Plads.

St. Thomas' Gendarmchef, det er en Gut,
for ham maa man rigt'nok til Hatten ta',
først hapser han Mønten, saa laver han Fut —
jo, han forstaar s'gu at brænde den a'!

Helt jammerligt daler nu Renten,
Ole Olsen er fælt i Bekneb,
og det slog jo fejl med Cementen,
det var ej noget lykkeligt Greb.

Nej, *Mantzius*, se *det* er Manden,
han er Oles med Hud og med Haar,
sin Doctorgrad giver han Fanden,
og for Mønt paa den værste han gaar!

Zoologisk Haves Hunelefant, Ellen, er atter drægtig. (Dagspressen.)

Ellen faar overrakt Etablissementets store Guldmedaille.

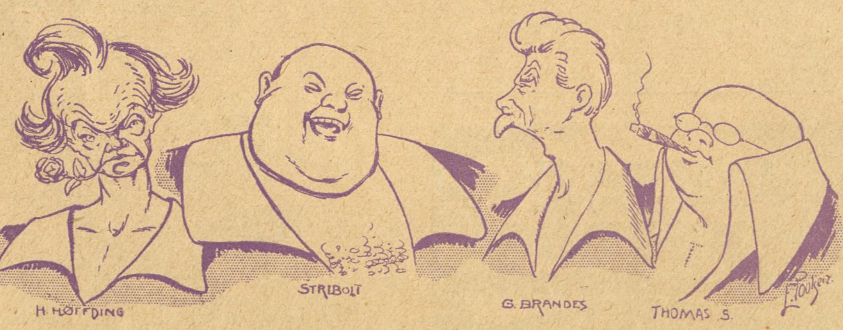

Sidste Mode i København: Nedringede Herrer.

Faderstolthed.

Han: Hvem var den lidt aldrende Gentleman, der hilste Dig saa ærbødigt?
Hun: Et rent tilfældigt Bekendtskab. Det var min Far!

S. Larsen, Aarhus. De har formaaet at forny en gammel Vittighed paa en særdeles tiltalende Maade — og her ser De Deres første Kunstværk.

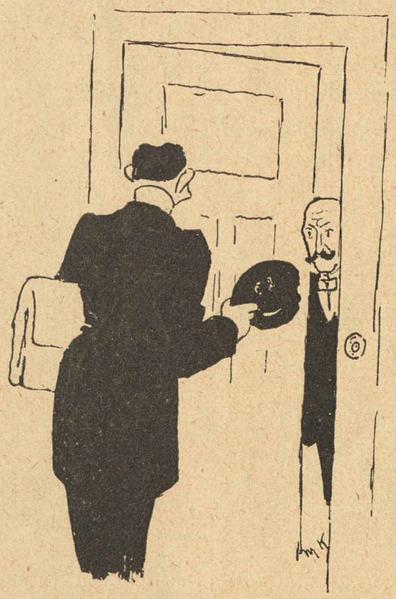

Jeg vilde gerne tale med Herren i Huset.
Vel — — nu skal jeg kalde paa hende.

Kære M. K. Manden i Døren — er det Dem?

AGGERBECKS
ÆGTE FINE
·HERES·
forfiner-forskønner-bevarer Huden.
Alles Yndlingssæbe
Stk. 25 Øre

DANSK FLØDE EXPORT
SANA
VELSMAGENDE SUND NÆRENDE
ODENSE

„Sana".
Export Mælk.
Export Fløde.
Piskefløde.
Bemærk Etiketten.
Faas hos enhver Købmand.
Steril og holdbar i ubegrænset Tid.
Dansk Fløde Export A/S., Odense.
Odense: Telefon Nr. 2052.
København: „ Øbro 162.
„ „ Central 11050.

Har kostet 24 Kr., sælges til Bladets Læsere for 12 Kr. Herreuhrene leveres med Sekundviser.

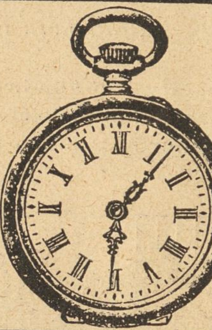

12 Kroner at tjene!
For at skaffe Anbefalinger til vort Katalog sælger vi vore bekendte 24 Kroners Herre- og Dameuhre **for 12 Kroner!** Disse Uhre er af allerbedste Fabrikat, ægte, meget svære Sølvkasser med ægte Guldkanter, ekstra prima Værker med 10 Stene. fint aftrukne og regulerede, hvorfor vi for hvert Uhr giver 5 Aars skriftlig Garanti.
Betingelsen for, at De kan erholde et af vore 24 Kroners Systemuhre for 12 Kr. er, at De sender os en Anbefaling for Uhret, naar det viser sig, at De virkelig er tilfreds med det; men glem det nu ikke, da disse Anbefalinger jo har stor Betydning for os i Fremtiden. Pengene sendes Dem retur, hvis ikke De er aldeles tilfreds med Uhret.
Skriv straks. Adr.: Danmark 3588
UHR-EKSPORTØREN, Jens P. Larsen, Aarhus.

Schulstad-Ludvigsen
Maltet Brød
Giv Agt paa Varemærket

„Francais" Gummilageret i København
A. Mouritzen.
Forsender Hygiejne-Gummi og alle Sygepleje Artikler.
Den bedste Moderspröjte faas 16, Lille Kongensgade 16, ved Kongens Nytorv.
FORCE

Kig bare hjem til os, Charlès, Du har jo altid været til Grin for hele Familien!

KRYSTAL
IS
I Varmen
bør kun bruges den rene hygiejniske drøje
Krystalis
ved Servering og Afkøling af Spise- og Drikkevarer.
KRYSTALISVÆRKET AKTIESELSKAB
Krystalisværket A/S
Finsensvej 9
Telefon Nr. 6292

Lind Hansens
Clichéer — Kataloger — Reklamer.
Købmagergade 67-69 Telf. 6288.

Storm-Petersens „Levende Billeder“. XXXI.

(Fortsættes.)

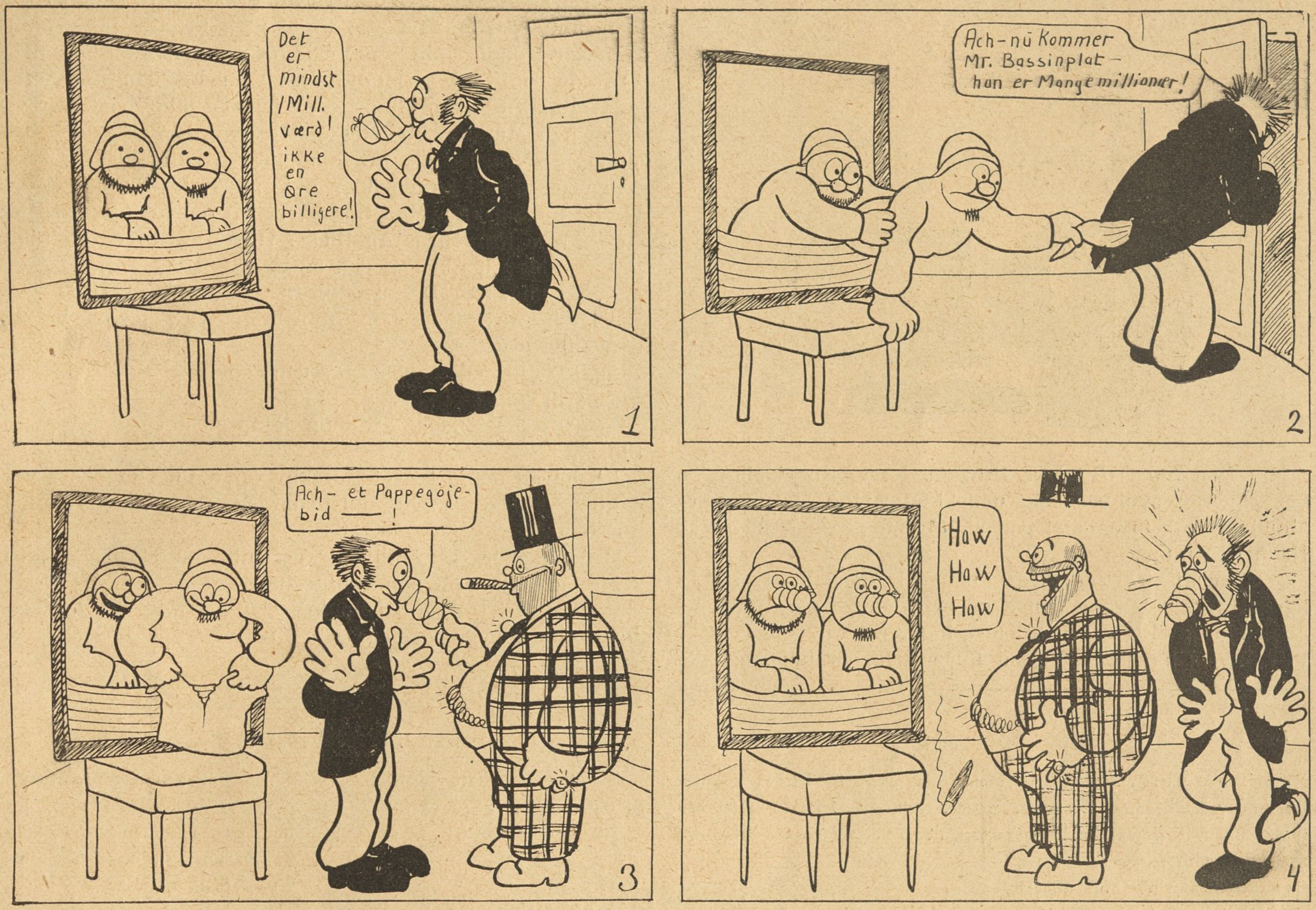

Beskeden.

En Baron havde adopteret en lille fattig Pige. Da denne var 9 Aar, sagde hun en Dag til Baronen: »Ingen kan være Dem mere taknemlig end jeg. Jeg kan ikke erkende det bedre end ved at sige til hele Verden, at jeg er Deres Datter; men vær ikke ked af det, jeg siger ikke, jeg er Deres ægtefødte Datter; jeg siger bare, at De har faaet mig udenfor Ægteskab.«

For at være lykkelig

maa man have sex Ting, sagde Alfons den Vise, Konge af Arragonien:

Gammel Bog at læse.
Gammel Vin at drikke.
Ung Hest at ride.
Gammelt Træ at brænde.
Ung Kvinde at elske.
— — men først og fremmest:
Guld, gammelt eller nyt, at bruge.

»Blus«.

Grosserer Pedersen havde forleden Herreselskab, og de var otte til Bords. Efter Kortspillet og Sjusserne og flere smaa private »Opstrammere« fandt Selskabet paa, at en af d'Hrr. skulde gemme sig i et Klædeskab, og de øvrige skulde saa gætte, hvem det var, som befandt sig i Skabet.

En af Herrerne gemte sig — og efter 10 Minutters Spekuleren opgav Resten at hitte ud af, hvem han var!

Fræk.

Kongens Foged: Ja, saa kommer jeg til at lægge Beslag paa Deres Merskumspibe.

Den pantede: Ja, Tak, men helst *Sølvbeslag!*

Profit.

Ekspedienten (kommer ind til Chefen): Her er en Arbejdsmand, som byder 20 Kr. paa det Sæt Tøj, der er mærket med 50 Kr.

Chefen: Sikken en uforskammet Tølper!

Ekspedienten: Hvad skal jeg gøre?

Chefen: Hvad De skal gøre? De skal naturligvis pakke det ind til ham!

Tak for Laan!

Manden: Nu regner det, og jeg kan ikke finde min Paraply.

Konen: Den laante jeg Doktoren i Gaar.

Manden: Doktoren! Saa ser jeg aldrig mer den dejlige Paraply!

Konen: Men Du tror da ikke, Doktoren beholder den?

Manden: *Jo* — jeg laante den nemlig af ham for 14 Dage siden!

Fra Skolebænken.

Lærerinden: Muldvarpen spiser daglig omtrent saa meget, som den selv vejer.

Eleven: Frøken, hvordan kan den vide, hvor meget den vejer?

Paa Restaurant i Indien.

Gæst: Vil De give mig en Elefantschnitzel.

Sort Tjener: Undskyld, Herre, men vi skærer ikke Elefanten for under fem Kuverter!

Den populære Mand. II.

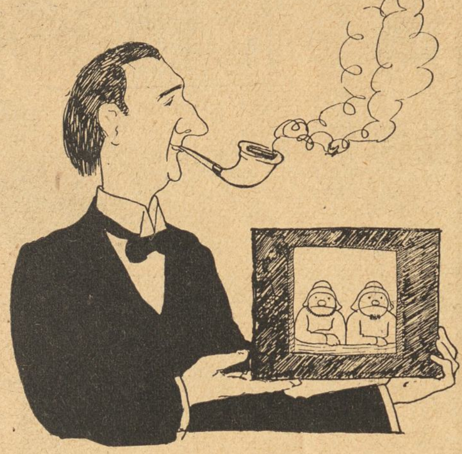

Min Ven *Storm-Petersen*, Hurtigmaleren, Knock-about'en og Tegneren, skubbede sin uadskillelige Pibe om i højre Mundvig, trak foragteligt paa Skuldrene og sagde med dyb Haan i Stemmen:

— Specialister?! Jeg giver Pokker i Specialister. De er bare til for at trække Penge ud af Lommen paa Folk . . .

Jeg gjorde Mine til at bræmse ham; men han fortsatte:

— Se, jeg havde engang en forfærdelig Ørepine, og alle Mennesker raadede mig til at søge en bekendt Ørespecialist. Jeg kommer altsaa op til denne Doktor Hjælpeløs, for ikke at sige, hvad han hed, og han underkastede mig en Tortur, som for et Øjeblik fik mig til at glemme alle mine andre Smerter. Han brændte mig med gloende Syle, han borede og gravede i mit Øre og fandt de mest utrolige Ting: en Skraa, en Vattot, en Synaal-Spids — og jeg ved ikke hvad. Der var til et helt Museum. Men lige galt var og blev det med Ørepinen. . . Naa, jeg gik hos ham hver tredie Dag i to Maaneder, og Fjolset kunde ikke finde mere. Jeg fik ikke lukket et Øje for Smerter. Men han skrev op og skrev op, saa jeg havde hele Nørrebros Apothek i Huset, og ingenting hjalp det. Saa blev jeg ked af det, og en Dag siger jeg:

— Sig mig, tror De, at dette her kan nytte noget?

— Nej, svarer han ganske ligefrem, vi kan vist ligesaa godt opgive det.

— Hvor meget skylder jeg Dem? spørger jeg saa for en Forms Skyld.

— 200 Kroner, siger Vidunderdoktoren uden at rødme af Blusel.

Jeg havde netop hævet Forskud oppe hos »Ravnen«s Redaktør den Dag, og sagtmodig, som jeg er, betaler jeg Seddel for Seddel.

Men inden jeg gaar, tillader jeg mig dog at sige — (den syntes jeg alligevel, han skulde ha') —:

— Hør, Hr. Doktor Hjælpeløs, *tror De ikke, De forstaar Dem bedre paa Kroner end paa Øre. . . ?*

Bloc.

Høg over Høg.

En Præst kørte engang sammen med sin Degn til Kirke. Degnen var meget snakkesalig og diskede op med den ene Historie efter den anden. Men Præsten, der havde været ude den foregaaende Aften og desaarsag skulde memorere paa sin Prædiken, var i sit allersletteste Lune. Til sidst tog han dog Ordet som følger: — Nu skal jeg fortælle Dem en Historie. Jeg drømte i Nat, at jeg var kommet i Himmelen, og at St. Peter viste mig rundt i de evige Boliger. Vi havde allerede gaaet længe, da vi kom til et Værelse, hvorfra lød et ganske ukristeligt Spektakel. Hvem er dog dét, spurgte jeg St. Peter, der gør et saa forfærdeligt Spektakel? — Det skal jeg saamænd sige Dem, Hr. Pastor, svarede han, dette er Degnenes Værelse.

Den gode Degn, der hele Tiden interesseret havde hørt til, blev ved Slutningen ganske tavs og stille, og Præsten begyndte allerede at glæde sig over den gode Virkning, hans Historie havde gjort. Men pludselig begyndte Degnen: — Det var da egentlig mærkværdigt, Hr. Pastor, for jeg drømte netop ogsaa i Nat, at jeg var kommet i Himmelen og blev vist rundt i de evige og utallige Boliger af den gode St. Peter, Og da vi havde gaaet i nogen Tid, kom vi til et Værelse, hvorfra ikke den mindste Lyd hørtes. Jeg spurgte forundret St. Peter, om hvem der dog kunde være derinde, siden der var saa musestille? Og han svarede: Det skal De ikke undre Dem over, min gode Mand, dette er nemlig Præsternes Værelse, og endnu er der ingen kommet.

Tivoli-Musikere.

Tegning af P. E. JOHANNESSEN.

Komponisten, Cellist Otto Olsen.

Gaaet galt i Byen.

En stærkt beruset Mandsperson kommer ind paa Politistationen og siger:

Nu har je' sittet i over en Time paa Beverdingen herinde ve' Si'en a', men je' ka' inte bli'e betjent derinde.

Politiinspektøren: Ja, her paa Stationen kan De Fanden gale mig ikke blive Betjent, om De saa sad her fra nu af og til Deres Livs Ende!

Skaal!

En bekendt Professor gik sig en lang Tur paa Landet, og da han følte sig tørstig, gik han ind i et lille Hus og bad om et Glas Mælk. En gammel Kone skaffede ham det forlangte, og mens han drak, rykkede en 4—5 Smaagrise ind i Stuen og løb skrigende rundt om Professoren.

— Hvad gaar der af Dyrene? spurgte den lærde Mand.

Den gamle Kone svarede smilende:

— Aa, ingenting, Herre! Grisene er bare urolige, fordi det er deres Skaal, Herren drikker af!

Kvindens Stadier.

En Mexikaner siger: Fra sit første til sit tiende Aar er Kvinden en Kolibri, fra sit tiende til sit femtende en Svale, fra sit femtende til sit tyvende en Paradisfugl, fra sit tyvende til sit femogtyvende en Turteldue, fra sit femogtyvende til sit tredivte en Kropdue, fra sit tredivte til sit fyrretyvende en Papegøje, fra fyrretyve til halvtreds en Ugle, fra halvtreds til treds og derefter er hun hverken Fugl eller Fisk!

Tegning af Helgo Jørgensen.

København ved Nat: *Der danses —!*

AALBORG GI. A. BRØNDUM & SØNS
AKVAVITTER.

AF **A. C. MEYER.**

Hun svarede mig, at hun egenlig holdt af mig, men alligevel ikke vilde have mig til Mand, fordi jeg ikke egnede mig til at smedes i Hymens Lænker. Jeg tør ikke benægte Rigtigheden heraf, men jeg blev jo gift alligevel, skønt det ikke blev med Fabrikarbejdersken og de 15,000.

En skøn Dag flyttede jeg fra Fredensgade Nr. 18, Kasernen med de 90 Familjer, og over paa den anden Side Gaden, fik en lille 2 Værelsers Lejlighed og fandt Skønhed og Hygge ved Ægteskabet. Om dets Varighed spurgte jeg ikke. Den dunkelblaa Septemberaften med Tusinde klare Stjærner hvælvede sig over to Menneskers Samliv. Og i Nuets Poesi fik min Sjæl et Fornyelsens Bad. Saa blev jeg Fader. Ak, hvor forsigtigt tog jeg dog ikke paa den førstefødte, og hvilken Jubel i mit Sind!

Om Ægteskabet vil jeg ellers blot sige, hvad jeg har sagt Snese Gange før, at det er som et gyldent Bur. Alle de, der staar udenfor, vil ind i det, og alle de, der er inde i det, vil ud af det.

Vælg selv, kære Læser! Jeg raader hverken fra eller til.

I Forsommeren 1884 fik jeg et Tilbud om at overtage Pladsen som Gibsformer paa den kgl. Porcelænsfabrik. Jeg slog til, og Pladsen var god: Begyndelsesløn 25 Kr. om Ugen, stort lyst Arbejdslokale, Udsigt til Frederiksberg Have og daglige Diskussioner om Politik med Formanden, som var en meget ivrig Konservativ. Det var lige i Estrupiatets Glansperiode, og Formanden og jeg debatterede, saa Laaddet røg af os — figurlig talt. Men vi var lige gode Venner for det.

Jeg sendte nogle Gange Bidrag til »Social-Demokraten« og længtes ærlig talt efter at komme ind i en Verden, hvor jeg rigtig kunde udfolde Aandens Vinger. Til den Ende korresponderede jeg med C. Hørdum, som paa den store Valgdag den 25. Juni var valgt som Folkethingsmand for Københavns 9. Kreds. Vi kendte jo hinanden fra gammel Tid.

Og saa modtog jeg en Dag en Meddelelse fra Redaktør *Wiinblad* om at se op paa Redaktionskontoret, der den Gang var paa Nørregade 5, 2. Sal over Gaarden. Ejendommen, hvori der var Gæstgivergaard, kaldtes »Den forgyldte Nøgle«.

Jeg næsten fløj derhen og stededes til Samtale med *Wiinblad* og *P. Knudsen*, hvilken sidste i sin Egenskab af Forretningsfører for »Socialdemokratisk Forbund« spurgte, om jeg turde paatage mig at holde Agitationsmøder og iøvrigt virke som Journalist ved »Social-Demokraten«. Jeg svarede Ja med bankende Hjærte, og da Pladsen kunde tiltrædes straks, gjorde jeg op med Porcelænsfabriken til nogen Ærgrelse for Direktøren, Hr. *Philip Schou*, som satte Pris paa at beholde mig.

Det synes altsaa virkelig, som om jeg har ejet visse gode menneskelige Egenskaber, der har kunnet komme til Udfoldelse paa en Fabrik, men jeg maa tilstaa, at jeg aldrig har egnet mig helt til at hænge i en Klokkestreng eller inddele min Tid efter Uhret. Der gaar mærkelige Frasagn om, at jeg altid kommer for sent til Møder. Sagn er ofte gnistrende løgnagtige, men jeg tør ikke benægte, at det ofte har knebet for mig med at møde præcis. Ved Opøvelse er det dog lykkedes mig at rette lidt herpaa, og kun sjældent har jeg fejlet et Jernbanetog.

Den 27. September 1884, altsaa netop for 30 Aar siden, begyndte jeg min agitatoriske og journalistiske Løbebane. Agitatoren kom først. Jeg indledede med et politisk Møde i Nørre Alslev paa Falster. Her traf jeg nuværende Folkethingsmand *Slengerik*, som var Redaktør af en falstersk Avis, og vi var begge enige i at fordømme Estrupiatet.

Dagen efter talte jeg i Nykøbing Falster, og med disse to Møder havde jeg lagt de første Sten til en Foredragsvirksomhed, som spænder over mere end tre Tusinde Møder, og som har pløjet ikke blot i dansk Jord, men i svensk, norsk og amerikansk. Da Mennesket skal staa til Regnskab paa Dommens Dag for hvert overflødigt Ord, han har talt, er jeg noget ængstelig for Dommen. Men jeg agter at føre dem som Vidner, der har tilklappet mig Bifald og raabt »Taleren leve«! Skønt nærmest Improvisator har jeg neppe nogen Sinde ladet mig henrive til at lade Munden løbe løbsk. Jeg sætter Pris paa Pathos, men ikke paa Fraser, og har jeg sagt Dumheder, udgør de sikkert en saa lille Promille, at Vorherre kan jævne det ene med det andet.

Fra Redaktionskontoret og Agitationsmarken.

Det er ikke saa lige en Sag at bytte Værkstedet med Redaktionskontor. For selv om man er øvet i at bruge Pen i sin Fritid, er det noget helt andet at skulle bruge Pennen som Dagens Værktøj paa Aandens Arbejdsplads.

Aand? Jo vist, saa Gu'! Ganske vist var der ikke videre Ben i at skrive Klager og Gadenyheder eller hjælpe Redaktøren med at forfatte Listen over Dagens Stof til Brug for Sætteriet. Men man har jo dog altid lidt Hjærtebanken, naar man dumper saadan lige ned i et Kontor, hvor Samfundets Omdannelse er Dagens Tekst.

Disse første Dage havde alligevel en egen Ynde.

(Fortsættes.)

HANSONS STEMPELFABRIK NYØSTERGADE 2. TF. 354. MÆRKEPLADER
Signeter, Dørplader, Haandtrykkerier, Brændejern, Numeratører, Perforérer.

M. Thomsens Bogbinderi,
Aarhus, anbefales.
Telefon 2065.

MULLERS HOTEL
(L. PRÆSTMARK).
Café, Restaurant og Billard.
Telefon 3558.
Diner à 1 Kr. o Middag à 50 Øre.
Nørre Farimagsgade 55.

Hygiejne, Sygepleje, Toilet og Barber Artikler.
Illustreret Katalog tilsendes m. 10 Øre t. Porto
Forretningen grundlagt 1900.
Depotet „DISKRET"
Afd. R., Prinsessegade 49, Kbh. C.

Arbejdernes Forsamlingsbygning, Aarhus.
Store og smaa Lokaler til Selskaber og Foreninger.
Restauration. Billardsalon. Telefon 2728.
S. M. Mikkelsen.

Telf. 4876 og 10424.

Forlang Illustr. Katalog.

Karambol-, Bord- og Karoline-Billards
i Ima Kvaliteter og nøjagtig Udførelse 10 Aars Garanti. Et Lager paa 30 nye og brugte Billarder er udstillet i mine Fabriks- og Lagerrum. De sælges billigt mod Kontant, men udlejes ogsaa med Køberet, eller sælges paa moderate Betalingsbetingelser. — Elfenbens- og Imitations-Baller. Alle Rekvisitter.
R. Laursen (tidl. Winthers) **Billardfabrik**
Classensgade 7, Kjøbenhavn.

Tandlæge Edv. Møller,
Købmagergade 30, 2.
udfører enhver Tandbehandling til smaa Priser. Samvittighedsfuldt Arbejde. Bedøvelse hele Dagen. Konsultationstid 10—3½, 6—7 Eftm. og 10½—12 Søndag Telefon 8181.

Mælkeriet Enigheden.
Telefoner 2146 & 6270.
Vore 54 Vogne kører overalt i Byen.

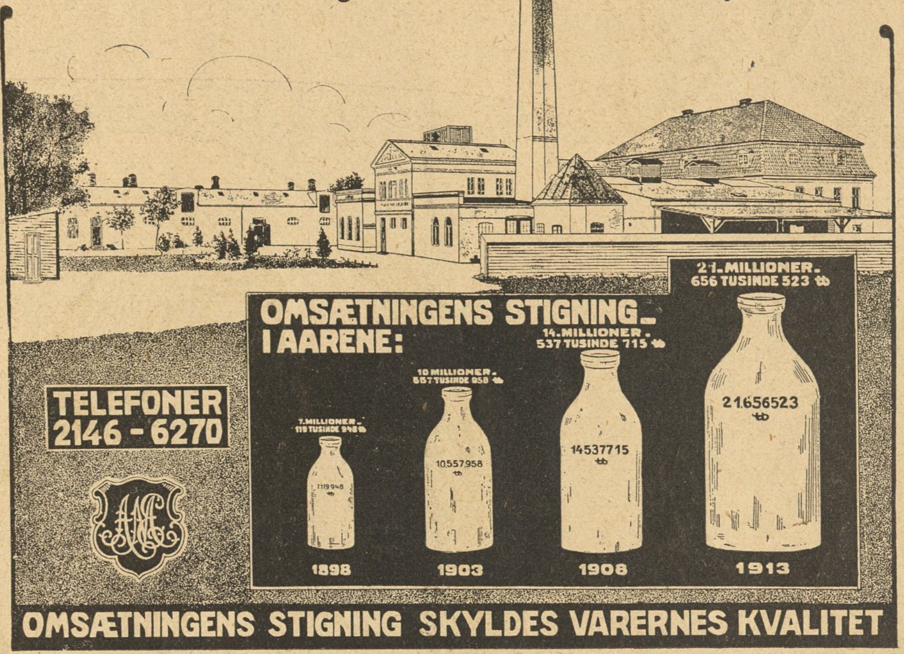

GEORG C. MØLLERS EFLGR.
HOVEDKONTOR: Vimmelskaftet Nr. 42, 2. Sal. (Yorks Passage.)
Telefoner: 913, 1124, 7980, 3313.
LAGER: Badstuestræde 9—11. Fiolstræde 12—14. Kongens Nytorv 8.
Vinkyperens Telefon: 6351. Byen 1722 x.

„Blomsterbazaren"
Nørrebrogade 207 o Tlf. Taga 205
Smagfulde Kranse og Buketter sendes overalt i Byen
Specialitet: Foreningskranse.
Prompte Ekspedition.
Ærb. *E. Rosendal.*

Glem ikke at se til Dyrene!

Brug Worning & Petersens Xeroform-Sæbe
faas overalt
à 25 Øre pr. Stk.

Wilsons Gummivarelager
12, Gothersgade 12.
Alle Sygepl.-Artikl. sendes mod Efterkrav. Ill. Katalog

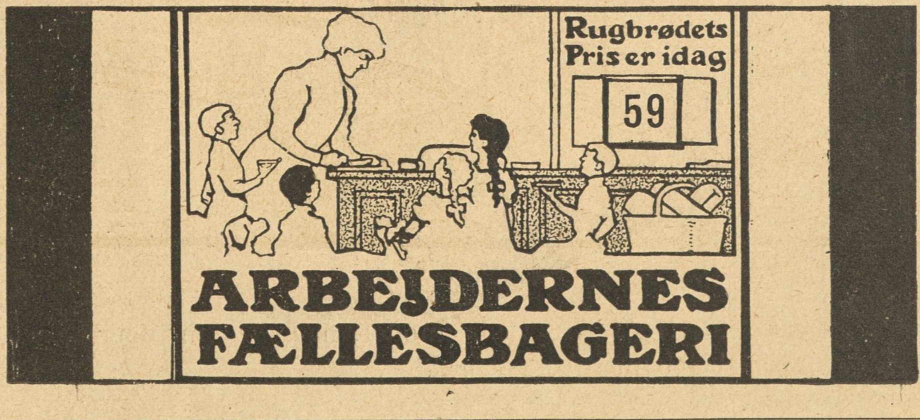

Udgaar hver Torsdag. Abonnementspris: 1 Kr. 25 Øre Kvartalet, 10 Øre om Ugen. Abonnement kan tegnes i København i Nørre Farimagsgade 49 Stuen, og i Provinserne paa samtlige Postkontorer og hos Boghandlerne. Annoncer modtages paa Kontoret, Nørre Farimagsgade 49, Stuen. Telefoner Central 1395 og 7495. Udgivet af socialdemokratiske Foreninger. Clichéer ved H. Matzens Reproduktionsanstalt.

F. E. BORDING KØBENHAVN.

Tegning af I. Ibsen.

Lille Jens: Bedstemoder, naar Du nu døer og kommer i Himlen, bli'r Du saa lavet om til en Engel?

Redigeret af AXEL WESSEL

RAVNEN

Nr. 32. Torsdag den 6. August 1914

Grossereren, der Dagen forud har trakteret sin Bydreng med Kaffe og Wienerbrød, sender ham nu efter en Kop Kaffe *uden* Brød. Drengen vender tilbage og præsenterer Kaffen med to mægtige Boller til.

Tegning af Osvald Jensen.

Grossereren: Jeg sa' jo, at jeg *ikke* skulde have noget til Kaffen.
Drengen: Jamen, i Dag er det *mig*, der gi'er!

Bryggeriet Phønix

Prisliste:

Pr. enkelte Flasker:		Pr. Dusin:	
Porter	16 Øre	$^{12}/_{2}$ Dobbeltøl	96 Øre
Pilsner en gros	11 »	1 Dus. Prima	108 »
Lagerøl —	11 »	1 » Hvidtøl I	96 »
Skattefri	10 »	1 » Hvidtøl II	84 »
Dansk Sodavand	4 »	1 » Skibsøl I	96 »
Citron —	5 »	1 » Skibsøl II	84 »
Fineste Maltekstrakt	18 »	$^{12}/_{2}$ Skibsøl	60 »
Kraftøl	12 »	$^{12}/_{2}$ Hvidtøl	60 »

Bestillinger modtages ved Vognene eller hos
Bryggeriets Agenter samt paa Bryggeriet.

Valby Langgade 75.

Telefon 3968.
— Lyngby 235.

Forsamlingsbygningen
Rømersgade 22.
Telf. 1310. *Chr. Jensen.*

Forsamlingsbygningen
Koldinggade 4.
Telf. Øbro 1132. *Joh. Olsen.*

Det bedste Madsted
paa
Gammelholm
er
Spisehuset, Holbergsgade 26.
Forskellige à la Carte Retter hele Dagen.

Spis Middag
Kl. 12-2 el. Kl. 3-6. Rosengaarden 14.
Husassistenternes Fagskole.

Nørre Central Café
(Nørrebros Runddel).
Koncertsal og Billardsalon.
3 Billards.
Hyggelige Selskabslokaler.
Telf. 7476. M. C. ANDRESEN

A. C. NIELSENS
Bogbinderi og Kontrolbogsfabrik.
SPECIALITET: Gummiering og Lakering
samt Paasætning af Bliklister paa Plakater.
Adelgade 31, 1. Bagb.
Telefon Palæ 2056.

Tivoli.

Sommersæson fra 8. Maj til 13. September 1914.

Hver Aften: Store Koncerter i Koncertsalen, Harmoniorkesteret og Promenadeorkesteret. Hver Uge Solist- og Symfoni Koncerter. — Operetter, Vaudeviller, Farcer og Revy i Tetersalen. — Artistforestillinger paa Kunstnerplænen. — Pantomimer.

Hver Søn- og Helligdag: Stor Fest med Illumination og Fyrværkeri. Nye Festarrangementer med Dans og Konfetti. Talrige Forlystelser, Karusseller, »Muntre Hjul«, »Luna-Ballon«, Rutschbaner, Skydebaner, Boldspil o. s. v.

Entré 50 Øre for Voxne. 25 Øre for Børn. Abonnementskort: 12 Kr. for en Voxen, 6 Kr. for et Barn (under 12 Aar).

„Français" Gummilageret i København
A. Mouritzen.
Forsender Hygiejne-Gummi og alle Sygepleje Artikler.
Den bedste Moderspröjte faas 16, Lille Kongensgade 16, ved Kongens Nytorv.

P. A. Fischer's
Farve- og Fernisfabrik.
Stengade 10—12. Telefon 952.
Detailsalg af alle Malervarer færdige til Brug, til Dagens billigste Priser.

Yale Laase & Nøgler Ny Østergade 2.

Da de væltede Babelstaarnet!

»Se nu eftersom Menneskeslægten bliver længere og længere, og de bliver mere og mere udspekulerede i Begribelighederne, saa bli'r det natyrlig ogsaa værre og værre at klare sig for en reguleret Haandværker, skønt han immervæk spytter i Næverne og ta'r fat i Haandstropperne. Ikke for det at jeg bilder mig noget ekstra ind, eller jeg er storsnudet, forstaar Du, men jeg gad nok se den, der gør mig det efter med den Gesims paa det røde Sted i Lundsgade. Sikke Puds, min Ven! $2^1/_2$ Stens Mur med Kant og Gevølb over det hele, det æ s'gunte saadan at løbe til. Gudbevares, en almindelig Mur med god Arbejdstegning — det kan s'gu ethvert Bondekvaj klaske sammen, men saadan som her, der ska' sgu Omløb i Genikket, forstaar Du! Ellers gaar det ad Helvede til, ligesom da de væltede Babelstaarnet, grundet paa Omstændighederne. Dennehersens Redelighed med Babelstaarnet er altsaa noget af det mærkeligste. Det gik jo nemlig til paa dennehersens Maade, at ham, den gamle Kong Potifar, som der staar at læse om i Katekismusen, han havde saa meget Vrøvl med Madammen, Du ved nok hende, der vilde ha' fat i Benjamin og Moses og Josef og dem allesammen. Naa, nok om det, den gamle Potifar, han havde det sgu rent ud sagt miserabelt, for alle sammen var de paa Nakken ad ham, baade Familien og Rigsdagen og Ministrene, og jeg forsikrer for, han kunde ikke tage et Blad i Haanden, uden der var Stikpiller til ham, baade for det ene og det andet, og Herregud, en Konge kan dog ikke være alle Vegne paa én Gang. Tilsidst kunde han ligefrem ikke nære sig hjemme, og saa tog han s'gu det fornuftige Parti — han rapsede lidt Syle til sig, og saa udvandrede han og lod de andre klare Ærterne! Saa var der naturligvis en Del arbejdsløse, der sluttede sig til ham, og saa blev de enige om, at de vilde lave et Babelstaarn. Det skulde være saadan en Slags Seværdighed, forstaar Du, og der skulde ogsaa være Keglebane og Jockeybillard i Haven, kort sagt, det var saadan nærmest beregnet paa Gemytlighed. Jeg vil sige saadan i Smag med Tuborgflasken, bare lidt større. Naa, Idéen var s'gu god, og de begyndte jo ogsaa at købe Materialier ind, og der blev gravet Grund ud og gjort Akkord med en Øltapper, at han skulde levere to halve flækkede Surbrød og 4 Bajere pr. Mand, og det var altsammen rigtig brilliant. Saa murede de, jeg vil sige saadan halvandet Aar, og de naaede til 37te Sal, og det var evig dejlig det hele. Saa kommer der en Dag Besked fra Potifar, om de vilde møde allesammen paa hans Kontor Dagen før Grundlovsdag Klokken halvfire. Nu var der blandt Svendene en opløben Rad, som jeg har glemt Navnet paa, men han var ligesom Johansen, der arbejdede hos Køhler i Fjor, naar jeg undtager, at han immervæk gik med Klap for det højre Øje, og han havde længe set skævt til Potifar med det Øje, han havde til Rest, desformedels, at han nok kunde se, at dennehersens Historie ikke hængte rigtig sammen. For han regned ud, at Potifar havde stukket dem nogle gale Arbejdstegninger ud, nemlig saadan, at hvis de blev ved at bygge efter dem, saa vilde de tilsidst ende med 143 Etager, hver paa $4^1/_2$ Alen, altsaa i det hele 644 Alen, og saa havde han regnet ud, at det hele bare var anlagt paa at snyde dem for deres sure Dagløn, eftersom det vilde gaa til paa den Maade: Naar Murersvendene stillede paa Pladsen Klokken 6 om Morgenen og begyndte at kravle op til 143. Sal, saa naaede de akkurat at komme derop til Kl. 9. Men eftersom de skulde være nede til Middag Kl. 12, saa maatte de jo straks begynde at kravle ned, lige saa saare de kom op, eftersom de var lige saa længe om at komme ned som op. Og naar de saa havde spist, saa gik de paa'en igen Kl. 1, og saa var de oppe Kl. 4. Saa spiste de Vesperkost deroppe og tog en Snaps til, saa blev Klokken halvfem, og saa maatte de jo stejle ned af alle Kræfter for at være nede til Fyraften Kl. 7. Se paa den Maade med Travløb op og ned ad Lejderne blev de jo fuldstændig snydt, eftersom de arbejdede paa Akkord, og det havde han regnet ud. Imidlertid, saa mødte de hos Potifar, der oplod sin Mund, talede og sagde: »I Mænd af Israels Hus, den er gnaven dennehersens, for jeg har faaet Brev hjemmefra, og de truer med Kongens Foged og skriver her i deres Indlæg, at de vil gøre Udlæg i Bygningen, og giver mig Paalæg om at være til Stede under Forretningen. Der manglede nemlig 5—6000 Kr. i Statskassen, da jeg rystede Støvet af mine Poter, og dem vil de ha' igen. Hvad siger I til den?« Derpaa istemte Forsamlingen et morderisk Hyl, hvorpaa ham med Klappen for Øjet, som jeg før omtalte, stod op paa Bordet og sagde, at det lignede ikke noget af Potifar at føre dem i Landflygtighed og faa dem paa den »Peter« med at bygge og lade Fogden tage det hele. Saa vilde han hellere foreslaa, at de knaldede Potifar et Par Stykker paa Gurgeletten og derefter væltede hele Babelstaarnet. »Klappens« Forslag vedtoges med stor Majoritet, og Kongen fik saadan en paa Naperen, at han fik Næseblod. Saa stablede de ham op i en Krog og gav ham en Balle Savsmuld til at lade Næseblodet drive i, og saa gik det i Karrière til Byggepladsen. Gudbevarmevel, sikken Ballade de lavede der! De brækkede løs paa Taarnet, og de huggede med hele Forhamre, og de slog Tove om det og hivede alle Mand, saa det ramlede; men det gik begriveligvis lidt langsomt til med Nedbrækningen. Saa var der en fornuftig Sjæl, der hittede paa, at man skulde springe det hele i Luften med Krudt, men se, dengang var jo Krudtet ikke opfundet endnu, saa det var lettere sagt end gjort. Men saa var der ligegodt en lille rask Svend, der lignede mig, og han satte sig straks hen og spekulerede, til han saa ud i Hovedet, som om han var faldet i det røde Hav, og paa mindre end en halv Time havde han opfundet Krudtet. Saa tog de et Par Nævefulde og borede et Hul og lagde Krudtet ind, og saa var det, at det mærkelige skete, som jeg før sagde, og som var begrundet i, at det var daarligt Arbejde, nemlig at Kalken ikke var læsket nok, og da den blev tør, saa smuldrede den helt, og derved fik hele det højtærede Publikum en Masse Sand i Øjnene, da det eksploderede, og det er af den Grund, at der er saa megen Øjensygdom i Ægypten. — Skaal!!«

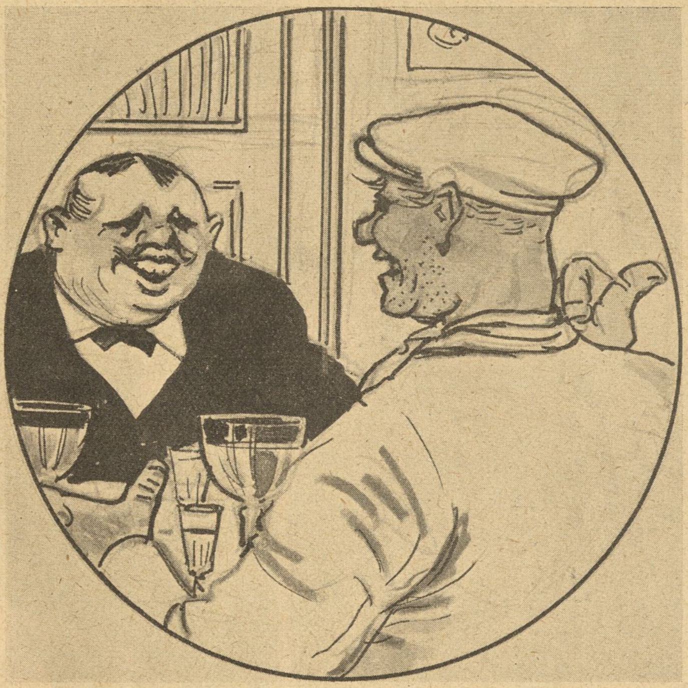

A. C.

Bolignøden. Tegning af A. Koch.

— Du er lykkelig, kære Mand, Du behøver ikke at tænke paa Husleje!

Forlang altid EXPORT DOBBELT-ØL med DOBBELT SEGL fra DE FORENEDE BRYGGERIER

Hjærtets Traade.

En Bog om Kærlighed.

Illustreret af Osvald Jensen.

I denne vanskelige Tid bestod hans Nerver en haard Prøve. Men det lykkedes ham at beherske sig og udholde alle den unge Kvindes Luner.

I Marts fik Erna en Dreng, og i Maj fødte Kate under store Vanskeligheder en Datter.

Henad Aften, da Familien havde fjernet sig, blev Slanina siddende hos Moder og Barn. Og som han nu betragtede dem, vaagnede en hel ny Følelse tillive hos ham. Han var Fader! Det var hans Barn! Fra nu af havde han et Ansvar.

Ganske stille rørte han Vuggen.

Hvilke Muligheder gemtes mon her? Et Menneskeliv! Et helt Menneskeliv med al dets Glæde og Sorg! En Verden! —

Nu vaagnede Kate og lo til ham. Hun rakte ham mat sin Haand over Vuggen — som beseglede hun et Løfte, hun i det Øjeblik gav sit Barn og sin Mand. —

Kate fik atter sin slanke Figur. I sin Moderstolthed saa hun endnu smukkere og friskere ud end før. Det sagde hendes Mand hende saa ofte, hun vilde høre paa det.

En uforstyrret Lykke hvilede nu over det unge Hjem, saa at ogsaa Fru Liebert var bleven beroliget. Alt var Lys og Glæde.

VI

Men saa kom Omslaget. Et Tilfælde hidførte det. Til syvende og sidst er jo alt her i Livet afhængigt af Tilfældet. Og naar dette forener sig med noget eftergivende i et Menneskes Karakter, opstaar det, som vi kalder Skæbnen.

Efter at have fuldendt en Statue af Kate som Moder kom der en vis Ugidelighed over Slanina. Det var ham derfor særdeles behageligt, da Plath gav ham Lejlighed til at blive revet ud af denne Uvirksomhed ved en Dag at spørge ham, om han vilde forfærdige en Buste af en kendt Diplomat.

Han gik i Gang med Arbejdet, skilte sig heldigt fra det og var fra den Stund af indført i de formaaende Kredse.

Der var derfor ikke noget mærkeligt i, at Slanina en Morgen modtog et Brev, skrevet med en sart, snørklet Damehaand, i hvilket han opfordredes til at forfærdige en Buste af Skriverinden. Leende rakte han Kate Brevet — hun sad netop og madede sin lille Pige; hun læste nu Indholdet over hendes gullokkede Hovede.

»Vil Du gøre det?« spurgte hun tøvende.

»Jeg er jo ingen Fotograf,« brummede han.

Hun tav.

Han rejste sig og gik op og ned ad Gulvet.

»Det er virkelig for galt med den Slags Opfordringer,« fortsatte han. »Som om jeg straks er oplagt til at gaa i Gang med et hvilketsomhelst Fjæs paa Bestilling.«

Sagen var, at han fra Begyndelsen havde givet det Udseende af, at han paatog sig disse Portrætbuster som et Martyrium, som et Offer, han bragte sin Familie af Hensyn til Indtægten.

I Virkeligheden var han ganske fornøjet med denne Beskæftigelse. Thi det skortede ham i den sidste Tid paa Fantasi og Skabertrang, saa at han følte sig ganske uskikket til at begynde paa noget selvstændigt Arbejde. —

Den lille Pige var nu færdig med sit Æg og løb ud til Pigen for at faa vasket sin Mund af. Hun besad nemlig en udpræget Renlighedssans, den lille Ottilie.

Kate rejste sig og saa kærligt efter hende. Saa vendte hun sig mod sin Mand:

»Skal jeg skrive, at hun kan komme?« spurgte hun.

Han brummede noget, som ligesaa godt kunde være ja som nej, og gik ind i sit Atelier. —

To Dage senere ringede det ved Middagstid paa Atelierdøren. Slanina aabnede. Da han saa en kvindelig Skikkelse foran sig, troede han, det var en arbejdssøgende Model. Han vilde netop affærdige hende, da Damen spurgte:

»Hr. Slanina?«

Han saa spørgende paa hende.

»Jeg er Fru Johansen,« sagde hun med engelsk Accent.

Han stirrede uforstaaende paa hende.

»De har skrevet til mig.«

»Har jeg?»

»Det var angaaende Busten.«

Nu huskede han.

Han lo befriende.

»Saa har hun dog skrevet,« tænkte han.

»Tag Plads,« sagde han.

Fru Johansen satte sig paa Kanten af en Stol som et genert Barn.

»Ja,« sagde han, »tag mig det ikke ilde op, at jeg har ulejliget Dem herhen, men, ikke sandt, jeg kan dog ikke godt paatage mig at lave en Buste, før jeg har set min Model.«

Hun nikkede.

Medens han talte, havde han iagttaget hende skarpt. Han var tilfreds. Der var noget meget sart over hende; hun mindede om en Porcellæns-Figur. Ansigtet var fint og blegt.

»Lidt dukkeagtigt,« tænkte han.

Og alligevel ikke, da han saa nærmere til. Der var intet voksagtigt, livløst ved det. Det syntes kun saa uvirkeligt i sin gennemsigtige Sarthed.

Haarets Farve var midt imellem brunt og blondt. Det gav hele hendes Apparition et fantastisk Skær, at hun i Ørene bar nogle mægtige Guldringe, der hang tungt ned ad Kinderne.

Man tænkte uvilkaarligt paa noget orientalsk.

»De er vel omkring toogtyve?« spurgte Slanina.

»Ja,« svarede hun stadig med Blikket fæstet mod Gulvet.

»Naar skal vi saa begynde?«

»Naar det passer Dem.«

»I Morgen?«

Hun nikkede.

»Og Dragten?«

Hun saa op. Og da bemærkede han, at det var Øjnene, der beherskede hendes Ansigt. Tungsindige, slørede Øjne var det.

»Jeg ved ikke,« sagde hun stille.

»Send et Udvalg herhen, saa ser vi, hvad der passer Dem bedst.«

»Det skal jeg.«

Hun rejste sig, men tøvede med at gaa.

Aabenbart ønskede hun at tale om Betingelserne.

Slanina hjalp hende.

»Alt det øvrige kan jeg afgøre med Deres Mand,« lo han.

»Min Mand er død,« sagde hun. Og saa nævnede hun et latterlig højt Beløb.

»Lad os tale om det senere,« sagde Slanina.

Han ledsagede hende til Døren.

»Altsaa i Morgen. Skal vi sige Klokken ti?«

»Tak.«

Saa gik hun.

Slanina slentrede fornøjet ind til Kate og fortalte hende om Besøget. Han var glad ved atter at have et Arbejde at tage fat paa.

Næste Morgen indfandt Fru Johansen sig. Aftenen forinden havde en Pige bragt en nedringet hvid Baldragt og en højhalset graa Spadserekjole. Efter nogen Overvejelse bestemte Slanina sig til hendes øjensynlige Glæde for den graa.

»Den klæder Dem bedst,« sagde Slanina. »Den udskaarne stemmer ikke rigtig overens med Deres Væsen.«

Hun nikkede kun.

Og saa gik han igang med Arbejdet.

De første Dage talte de ikke meget sammen. Hun var sky og indadvendt og han ganske fordybet i sit Værk. Han overraskedes mere og mere af hendes Træk. Hun syntes ham det ejendommeligste og sarteste, han nogensinde havde set. Og hans Buste blev efterhaanden helt levende. — Over hendes sirlige, sælsomt drejede Øren faldt han ligefrem i Henrykkelse. Og Øjenbrynenes ædle Bue — og Haarfylden over den rene Pande! Men mest dog Øjnene. — De var ham endnu en uudgrundelig Gaade.

Da han fem Dage efter at have paabegyndt sit Arbejde traadte ind i Spisestuen, slog det ham, at der var noget ved Kate, som han ikke før havde bemærket.

Som hun sad dér med sit hvide Forklæde og med ophedede Kinder af at staa over Ilden, syntes hun ham — — ja, han vidste ikke hvad. Men alt hos hende var saa ganske anderledes end hos Winni Johansen. Og da hun glad slog Armene om hans Hals og spurgte: »Naa, gik Arbejdet fra Haanden i Dag?« betoges han af noget pinligt, som ikke forlod ham under hele Maaltidet.

Den ny Model.

Om Eftermiddagen, da Kate var klædt paa til at gaa ud og bad ham følge sig, gik det op for ham, hvad der var i Vejen. Denne sunde, stærke Kvinde forekom ham pludselig plump og stupid. Medens han gik ved Siden af hende, gled hans Blik prøvende ned ad hende. Nu var det ham, som havde han ikke før bemærket, hvor brede hendes Hofter var og hvor stort hendes Bryst. Alt det Friske, Stærke, Urkraftige ved hende begyndte at ærgre ham. Hun syntes ham bondeagtig. Det gik ham, som det gaar med mange Mennesker, der daglig er sammen: de opdager ikke de langsomme Forandringer, der foregaar med deres Kære, indtil en eller anden ydre Omstændighed river dem Bindet fra Øjnene. Saaledes havde Slanina stadig kun set den unge Pige i sin Hustru, hende, han vandrede gennem Tiergarten med hin snefulde Vintermorgen. Den Forandring, som hendes Moderkærlighed havde ført med sig, var ganske vist ikke undgaaet hans Opmærksomhed; men han havde nærmest spøget dermed. Først nu, da hans Blik var blevet skærpet som Følge af en ham endnu ubevidst Tilbøjelighed for hans sarte Model, saa han, hvor trivelig og rund Kate var bleven.

At hun tillige var langt friskere og smukkere end den anden, vilde han ikke se.

Efter nogle Ugers Forløb begyndte Winni Johansen at blive mere meddelsom. Hun fortalte lidt om sig selv, medens han saa op fra sit Arbejde og nikkede opmuntrende.

Der var saa meget i alt dette, der mindede ham om Tiden lige før hans Ægteskab, da »Lotte« og »Prinsessen« blev til og skabte hans Ry. Og nu stod den Periode for ham i en magisk Glans. Alt det hæslige ved den var bleven udslettet med Mindets bløde Haand. Og det havde vel sin Aarsag deri, at hans Begavelse egentlig henviste ham til det sarte, sirlige, barnlige. Nu syntes det ham, som havde den Tid, hvori han skabte »Fru Sol« og »Moderen«, lagt et Tryk paa hans Sind. Han aandede befriet op ved sit nuværende Arbejde, virkede under Følelsens Højtryk. —

Han blev snart kendt med Winnis Livshistorie. Den laa noget udenfor Alfarvej.

Hun var fra Tabo, en af de engelske Kanaløer, hvor hendes Far havde været Præst. Hendes Mor, som var tyskfødt, var død tidligt. Hun var opvokset hos den svage, overfølsomme Fader uden at være under egenlig Opsigt. En Dag havde en Luksusyacht søgt Ly for Stormen i den lille Havn. Og da den nogen Tid efter atter lettede Anker, fulgte hun med den som den rige, svenske Globetrotter Johansens Hustru. Da de havde flakket rundt i Verden sammen nogle Maaneder, rejste de til hans Hjemland, hvor han paa en Ridetur styrtede med Hesten og døde, efterladende sin unge Enke en fyrstelig Formue.

Det hele klang noget romanagtigt, men Virkeligheden former sig jo ofte æventyrligere, end man er tilbøjelig til at tro.

Engang, de talte om Berlin, sagde hun:

»Jeg har opholdt mig tre Aar her i Berlin. En Kusine paa mødrene Side bor her og er gift. Hos hende er jeg i Huset.«

Snart vidste han ogsaa, at Busten var bestemt til Julepresent til Kusinen og hendes Mand.

»Hvordan kom De paa netop at henvende Dem til mig?« spurgte han.

»Aa, jeg saa Deres »Prinsesse« paa Udstillingen og erkyndigede mig saa nærmere om Dem.«

— Alt som Værket skred frem og Høstsolen skinnede varmt og festligt ind ad Ateliervinduet, blev Winni mere og mere aabenhjærtig. Hun var i Grunden et meget indsmigrende Væsen, saasnart hun først havde overvundet sin Forlegenhed.

Hun fortalte om Havet hjemme ved Øen. Hvorledes hun efter sin Gerning i Huset havde siddet paa en høj Klippe, hendes Trone, og snakket med Bølgerne.

Alt berettede hun med en saa sværmerisk Alvor, at han ikke vovede sig til at le ironisk.

»Var De altid alene?« spurgte han.

»Ja; der var ikke andre tilstede end mig og Søfuglene. Hvor jeg ofte misundte dem, naar de fløj ud over Havet!«

(Fortsættes.)

12 Kroner at tjene!

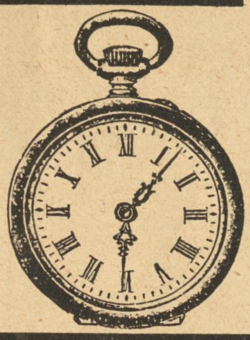

Har kostet 24 Kr., sælges til Bladets Læsere for 12 Kr. Herreuhrene leveres med Sekundviser.

For at skaffe Anbefalinger til vort Katalog sælger vi vore bekendte 24 Kroners Herre- og Dameuhre **for 12 Kroner!**

Disse Uhre er af allerbedste Fabrikat, ægte, meget svære Sølvkasser med ægte Guldkanter, ekstra prima Værker med 10 Stene. fint aftrukne og regulerede, hvorfor vi for hvert Uhr giver 5 Aars skriftlig Garanti.

Betingelsen for, at De kan erholde et af vore 24 Kroners Systemuhre for 12 Kr. er, at De sender os en Anbefaling for Uhret, naar det viser sig, at De virkelig er tilfreds med det; men glem det nu ikke, da disse Anbefalinger jo har stor Betydning for os i Fremtiden. Pengene sendes Dem retur, hvis ikke De er aldeles tilfreds med Uhret.

Skriv straks. Adr.: Danmark 3588
UHR-EKSPORTØREN, Jens P. Larsen, Aarhus.

THOMSENS MAGASINER
Jaquethabitter
AFBETALING
NICOLAIGADE 13 · SLOTSGADE 3
RYESGADE 128 · CHRISTIANSHAVNS TORV 6

Wilsons Gummivarelager
12, Gothersgade 12.
Alle Sygepl.-Artikl. sendes mod Efterkrav. Ill. Katalog

LYSÆGTE
FIONA KRONE-TAPET
GARANTI FOR HOLDBARHED

Københavns Tilskærer-Akademi
Nørrevoldg. 42.
Katalog over Tilskærekursus og Tilskæring af Mønstre sendes paa Forlangende.

Tandlæge Edv. Møller,
Købmagergade 30, 2.
udfører enhver Tandbehandling til smaa Priser. Samvittighedsfuldt Arbejde. Bedøvelse hele Dagen. Konsultationstid 10—3½, 6—7 Eftm. og 10½—12 Søndag Telefon 8181.

Sygeplejeartikler.
Gummivarer 2. Prisl.
HY GI HY GI
Gummivarelageret „Hygi", København V.

Vibe-Hastrups Læder-Creme gør Fodtøjet blankt og bevarer Læderet.

Tegning af Bengt Kramer.

— Tja, det er mærkeligt! For 4 Maaneder siden lo Løjtnant Jensen ad Frøken Jeppesen, fordi hun blev bange, da vi fyrede en Kanon af. Nu er de gifte — og nu trækker han sine Støvler af udenfor Døren, naar han kommer sent hjem om Aftenen!

Den nye Ordenskansler.

(Mel.: Sørens Fa'r har Penge.)

Harald han skal passe
Paa Landets Ordenskasse,
Thi han har Ordenssans —
Han skal gi' de Stjerner Glans,
Saa de parat kan være —
Sit »Kors« han faar at bære.

Harald blank i Kanten
Skal pudse »Elefanten«
Saa fin hver Aftenstund.
Harald bli'r en *Carl Lund*,
Thi mellem Kors og Kroner
Han ordner »Dekorationer«.

Harald i sin Vorden
Os kalder nu til »Orden«
Og giver os Diplom.
Harald han ér Astronom,
Om Naadens Sol han værner,
Og han kan kigge »Stjerner«.

Harald Kassen propper
Til Fryd for Landets Snobber,
Der er en herlig Skok.
Christian han har Ordner nok,
Og det er netop Tingen:
Men Harald næsten ingen!

Harald er bedrøvet,
En halv Snes har han prøvet,
Men ak, gaa hjem og vug!
Harald siger med et Suk:
Jeg Skilning har i Nakken,
Men ingen Ting paa Frakken!

Robert Bly.

EUROPAS SMILEBAAND

Moderen (der med sine Børn venter paa Manden, som vender hjem fra Marienbad): — Jeg er virkelig nysgerrig efter at se, hvor meget Far er taget af!

Peter: — Ikke det mindste, Mor!... Dér staar han jo og ser med Maven ud af Vinduet. (»Fliegende Blätter«.)

Familiefaderen i Mormonstaten kører sine nærmeste i Automobil.

(»Puck«.)

Levertran, eller hvorledes Niels narrer sin Bedstemoder. (»Scraps«.)

— Je' ska' sla' Dig oven i Ho'det med mit Træben, hvis du'nte ka' dy Dig!

— De' ka' Du bare prøve paa — saa ska' Du komme te' og svare te' mit Glasøje!

(»Simplicissimus«.)

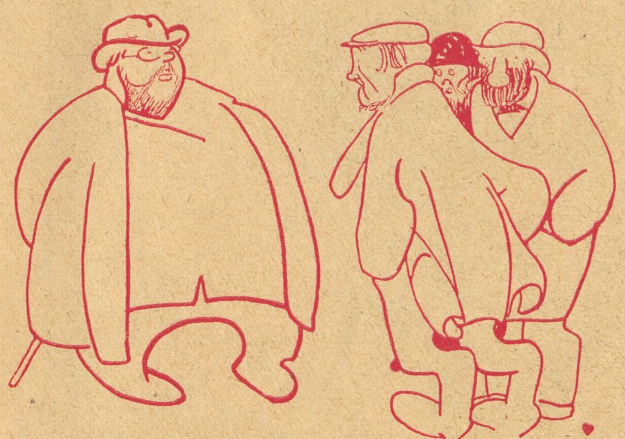

Prosten har begärt att få prästgården reparerad och fått oväntadt understöd af sin gamle fjende Larsson. Efteråt yttrar han sig tacksamt.

— Ja, sir prosten, ja tänkte som så: får vi en bättre prästgård, så vure dä väl faen, om vi inte skulle få en bättre präst ock! (»Strix«.)

Af alle Shagtobakker er CREMO den bedste til Prisen.

Rød Indmad

Lands Lov.

Højre blev slaaet ved Valgene sidst,
fik Pisken ned over Ryggen.
Magten er borte, men nu med List
vil Højre forsøge Lykken.

Nu vil de forhandle. De smiler mildt
til Venstre med ømme Blikke,
vender og drejer Grundloven snildt,
at dens »Fejl« maa i Øjnene stikke.

Og vendt mod Arbejdets store Flok
de smidsker: Det maa vi sande,
den Valglov giver Jer ikke nok —
skal vi saa la' det hele strande?

Men Højre skal svares med Fynd og Klem,
saa ind til Marven det trænger:
I Frihedsfjender, nu lyses I hjem,
vi taaler Jer ikke længer.

I bygged Jer Magt paa Ran og Rov,
nu sprænger vi Baand og Strikke:
Folkets Vilje er Landets Lov —
og udenom kommer I ikke!

(Efter det stærke Regnskyl forleden stod Vandet højt op over Amagerbrogade, og Sporvognspassagererne maatte bæres fra Vognene ind til Fortovet.)

— Ældre Dame: Men Konduktør dog! Hvor fører De mig hen?

Konduktøren: Over Gaden — over Vandet!!

Rovsing griber sin hvæssede Kniv,
og øver berømmelig Gerning,
højlig elsker han Strid og Kiv —
det samme gør osse *Tscherning.*

Den ene raaber: Radium gi'r Kræft,
den anden: Radium gi'r Kræfter!
I Herrer Læger, pas Jer Geschæft,
og kurér os lidt bedre herefter!

»Hovedstaden« mener, at det er samfundsfarligt at give Mælkedrenge Drikkepenge, og foreslaar, at man i Stedet for samler Sparemærker til dem og overrækker dem disse ved deres Konfirmation.

Hvorfor ikke vente, til Mælkedrengen bliver 70 Aar? Saa køber han maaske Børnemælk for Pengene!

Feltherren!

Krigen viser sit røde Fjæs,
Vaabnene klirrer og brager,
Børserne stønner med angstfyldt Hvæs,
Europa i Fugerne knager.

Kommer den store Verdensbrand?
Vil det i Rædsel ende? —
Danmark er rolig: vi har en Mand,
til hvem vi trygt os kan vende.

Kløgtigt Raad for vor Brøst han fandt,
hans Feltherreblik slaar Gnister —
Leve Witzansky, den store Sergeant,
vor Udenrigs-Forsvars-Minister!

28/7. De «arbejdsvillige» i Frihavnen har den Glæde at se, at deres Eksempel smitter: deres Marketender har vist sig saa *arbejdsvillig*, at han har fritaget de Herrer for alt Pengevrøvl, det har han selv *ordnet* som den *Hædersmand*, han er.

Herren: Hvadbehar? De siger, at De hverken har Mad eller Logi, og saa staar De og skrupgriner!

Tiggeren: Ja, undskyld, go'e Herre, men Deres Gulvmaatte kildrer mig saa forbandet under Fødderne!

Hos Antikvitetshandleren.

— Hvis Herren har nogle gode Stik, er jeg altid en villig Køber.

— Ja, jeg har nok et Par Stykker, som jeg kunde ønske at blive af med. De er fra Langelinje.

— Kobberstik?

— Nej. *Myggestik!*

— Jeg ser, at Overlæge *Carl Ottosen* paa sin 50-aarige Fødselsdag fik foræret en Sølvjardinièreopsats.

— Det var virkelig, hvad man kan kalde for en udsøgt Opmærksomhed. Husk paa, hvor opsat Overlæge Ottosen altid har været paa — Jardinièren.

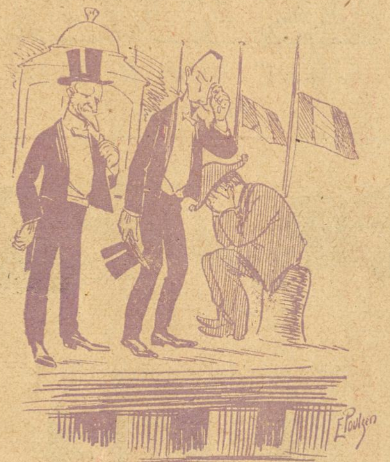

Poincaré.

Han blev borte! En Sorgens Dag!
Pfuskket for Flag blev Gaderne,
og Herrer med Ordner for og bag
blev narret for Middagsmaderne.

Hastigt vort Land forbi han gled
hjem for at klare Ærterne —
de Stakler, hvis Knaphul af Kløe led,
de sidder der nu med Smerterne.

— Jeg ser, at de er er begyndt at fabrikere Raafilm herhjemme. Er det virkelig muligt, at de kan afsætte alt, hvad de kan præstere af den Vare?

— Ork ja! De allerfleste Films skal jo helst indeholde Rovmord, Knivstikkeri og Ildspaasættelser, saa man kan nok forstaa, at 20,000 Meter *raa* Film om Dagen knapt svarer til Efterspørgslen.

— Lad os endelig begynde den Krig med det samme . . . jeg kan jo dø hvert Øjeblik!

Arbejdernes Livsforsikring,

Sygekassernes og Fagforeningernes kooperative Forsikringsselskab.
Statsanerkendt.
Dosseringen 4.

— Danmarks fineste Taffelvand —
Sct. Nicolaus-Kilde-Apollinaris!
faaes i enhver 1 Kl. Forretning. Telf. 390, Aarhus.

Depoter i 83 Byer! Hoveddepot i København. Telefon Central 1390.

Husk naar De kommer til Aarhus, at aflægge et Besøg i
Frederiksberg Folkelige Forsamlingsbygning.
Jægergaardsvej 44.
Stor skyggefuld Have med overdækket Veranda. Salonkeglebane. James Thomphsen. B.

Glem ikke at se til Dyrene!

Nu vil Kvinderne Stemmeret ha' —
man sku' tro, de var fra Forstanden,
uden Kamp der ej gaar en Dag —
Kvinden er næsten værre end Manden.

Immanuel Nielsen, Helsingør. De skriver, at »Kvinden er næsten værre end Manden«, og vi giver Dem Ret. I hvert Fald hende i Forgrunden tilvenstre er ualmindelig ondartet!

C. Madsen. Deres søde Piger er ikke søde nok til at komme paa »Ravnen«s Forside!

Alm. dansk Varelotteri.

5te Trækning begynder Onsdag den 12. August.

9600 Gevinster.

Paa et og samme Lod kan vindes

2 Gevinster.

Lodsedler sælges og fornyes à 3 Kr. 70 Øre hos Lotteriets autoriserede Kollektører og i **Hovedkollektionen, Tivolis Boulevard-Pavillon, Vestre Boulevard**, lige overfor Raadhushaven.

NB. Køberen af et Lod til 5. Trækning har Fornyelsesret til 6. Trækning, med Gevinster til Værdi ca. 1/2 Million Kroner.

Tlf. 2589. **Folkets Hus** Tlf. 2589.
Enghavevej 40,
anbefaler sine Lokaler til Fester og Møder.
NB. Den lille Sal anbefales til Festiviteter Lørdage og Søndage i Sæsonen.
Søren Hansen.

AGGERBECKS ÆGTE FINE IRIS
forfiner forskønner bevarer Huden
Alles Yndlingssæbe
Stk. 25 Øre

Brug
Worning & Petersens
Xeroform-Sæbe
faas overalt
à 25 Øre pr. Stk.

Hygiejne, Sygepleje, Toilet og Barber Artikler.
Illustreret Katalog
tilsendes m. 10 Øre t. Porto
Forretningen
grundlagt 1900.
Depotet „DISKRET"
Afd. R., Prinsessegade 49, Kbh. C.

Storm-Petersens „Levende Billeder“. XXXII.

(Fortsættes.)

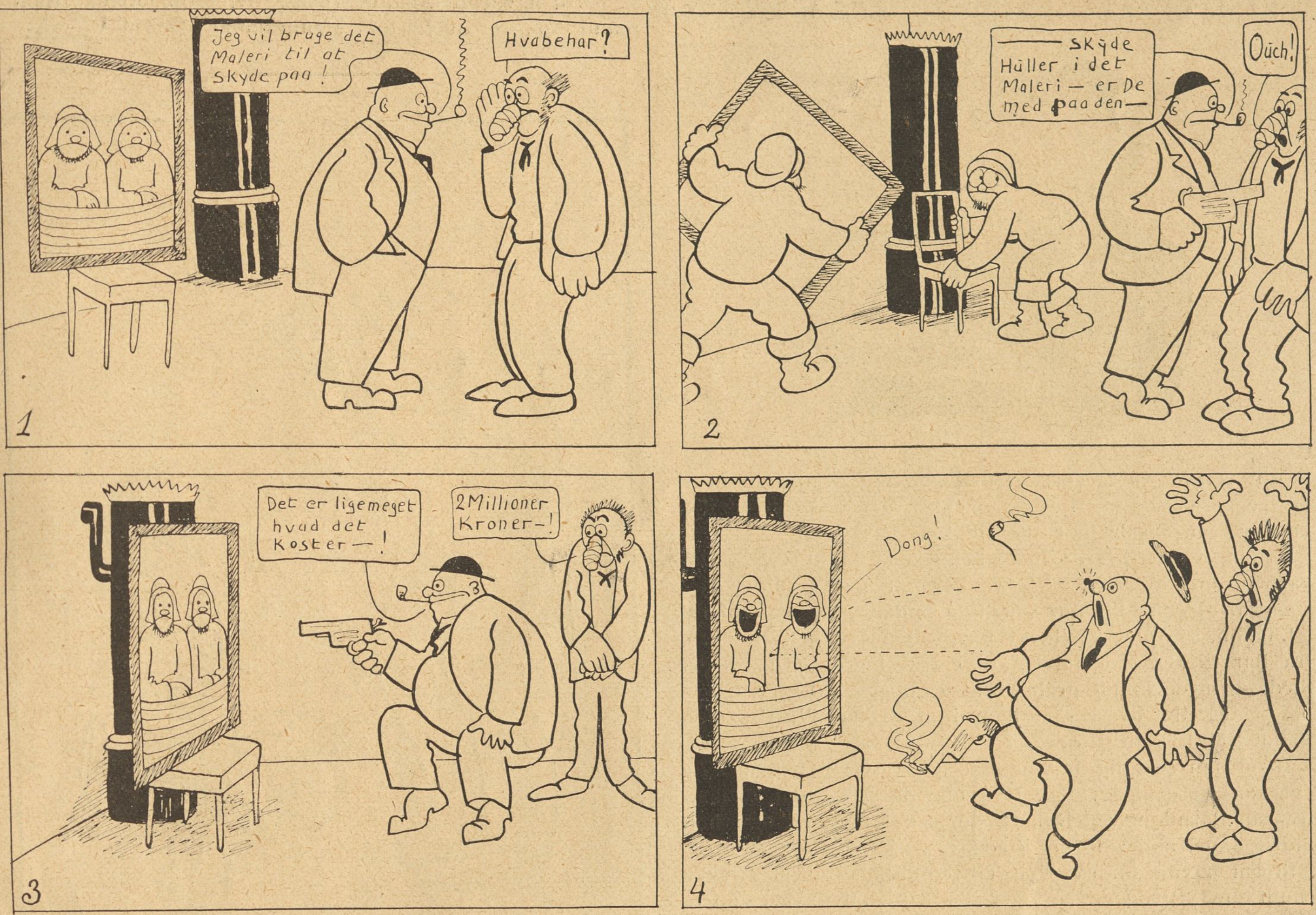

Ubelejligt.

Brødrene Hansen er lidenskabelige Kortspillere. En Nat, da de sammen med to andre Kammerater sad og tærskede i en »66«, fik den ene af Brødrene pludselig et Slagtilfælde og døde. Uden at lægge sine Kort fra sig rejste den anden af Brødrene sig op, bøjede sig over Bordet og kiggede ned i den Dødes Kort.

Saa udbrød han bedrøvet: Det var s'gu en Skam, at Du døde, Bror, for Du havde fine Kort paa Haanden!

Rigtig nok...

Greven har ønsket sin Broders Lig bragt til Europa fra Indien, hvor Broderen er omkommen ved et Ulykkestilfælde. Efter at Greven har betalt Fragten, viser det sig, at der ligger en mægtig Kongetiger i Kisten.

Greven: Hvad i Alverden skal jeg med den Tiger?

Kaptejnen paa Fragtskibet: Den er all right — Deres Broders Lig ligger indeni!

Lille Uheld.

En nærsynet Dame og en meget skaldet Herre sidder sammen tilbords. Damen taber sin Serviet, Herren bukker sig ned og tager den op, men da han rejser Hovedet, kommer han til at støde til hendes Albue.

Saa hører han hende sige:

Nej, Tak, jeg spiser ikke Melon!

Naa saadan!

Grossereren (der skal engagere en ny Kusk): — Er De gift?

Kusken: Nej, de Rifter, jeg har i Ansigtet, stammer fra en Kat!

Vanskelig.

Chefen (til Bogholderen): De giver mig altid Anledning til Ærgrelse. Forrige Gang, jeg saa Deres Regnskaber efter, fandt jeg en grov Fejl.

Bogholderen: Men denne Gang var dog alt i Orden, ikke sandt?

Chefen: Ja — men det er *det*, der ærgrer mig, for nu kunde jeg jo have sparet mig Ulejligheden med Eftersynet!

Tak for Mad!

Per Jensen og hans Kone har været paa Visit hos Naboen og er blevet godt beværtede. Da Tiden kommer, at de skal gaa hjem, siger Per Jensen til Naboen: — Ja, nu kan I jo kigge over til os en anden Aften; saa skal I faa *det samme, som vi har faaet her!*

Velhavende.

En Mand kommer ind til en Fattiglæge med sin Søn.

Manden: De maa endelig hjælpe min lille Dreng; han har slugt et Tikrone-Stykke.

Lægen: Et Tikrone-Stykke? Og saa kommer De til Fattiglægen?!

Navneforandring.

Damen: Petersen er virkelig sød, og jeg holder meget af ham, men jeg kan ikke — jeg *kan* ikke —

Veninden: Hvorfor dog?

Damen: Jeg kan ikke forandre mit Navn Sommerhjælm til Petersen!

Den populære Mand. III.

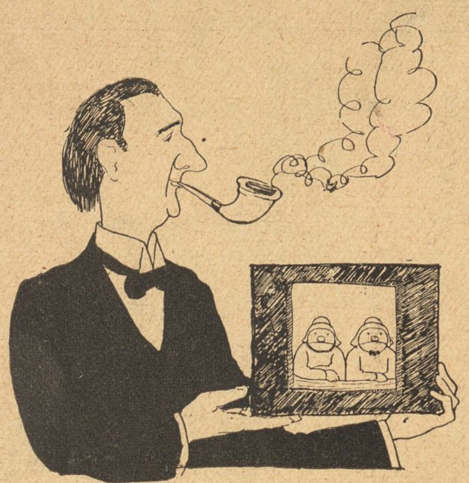

Min Ven *Storm Petersen*, Hurtigmaleren, Knock-about'en og Tegneren, er et Hjertemenneske. Det ved enhver, der kender ham, og det bør alle vide.

I mange Aar trak Storm omkring med en »Bivogn«. Det var en Barndomsven af ham, der var født i Valby, men som var bleven saa godt som Englænder under et Ophold i London, saa meget Whisky havde han drukket. Han gik fra Bar til Bar i et halvt Aars Tid og tog sine Glas hvert Sted, og ingen kunde prale af, at de nogensinde havde set ham ædru eller overrasket ham i at drikke Whisky med Vand. Nej, tør, altid tør!

Hvad han egentlig hed, er ikke gaaet over i Historien, og det kan være ligegyldigt. Han blev først berømt, da han traf sin Barndomsven Robert Storm Petersen, og han hed aldrig andet end »Storms Bivogn«.

Storm havde sin særegne Tilfredsstillelse af at trække rundt med Bivognen fra den ene Automat til den anden, for at han kunde faa sit Kvantum Whisky. Selv drak han aldrig andet end Kaffe. Han er som bekendt det sobreste Menneske i Verden. Men han er et Hjertemenneske, og naar nogen taler om at indføre Spiritusforbud i Danmark, bliver han ædende gal i Hovedet, for det er et Indgreb i den personlige Frihed. Hvis nogen skal forbyde Spiritus, maa det i alle Fald først og fremmest være Drukkenboltene, mener Storm. Han siger ligesom Jeppe paa Bjerget, at ingen ved, hvorfor man drikker. Storm ved slet ikke hvorfor, derfor lader han være. Men han ved, hvad det vil sige at blive Afholdsmand.

Bivognen drak for alle Pengene, og Storm betalte. Han kunde le sig ihjel, naar Bivognen havde faaet en lille Pleureuse paa og udtalte sin dyrt erhvervede Yndlingstanke: »Hvem der bare kunde huske alle sine Kæferter, saa var der da noget Sjov ved at leve.« Saa tog han sig et nyt Glas, satte det haardt i Bordet efter at have drukket ud og sagde: »Den, der bliver Afholdsmand, ophører at være et Menneske.«

Bivognen var Filosof og dybt melankolsk. Han friskede stadig op paa Hukommelsen om sine Kæferter, men blev ikke i bedre Humør, og en Dag forsvandt han sporløst. Storm sendte Detektiver og Skygger ud paa ham overalt, men til Storms store Sorg var og blev han borte, saa Storm havde ikke andet at gøre end at sætte sine overflødige Penge i Banken, hvad han nærer en stærk Modbydelighed for — det skaber bare Bankbedragere, siger han.

Endelig en Dag fandt man Bivognen som velkonserveret Lig — det har man da ud af at sætte sig i Spiritus —; han havde druknet sig.

Da Storm kom ud paa Johannesstiftelsen, hvor Bivognen hvilede fredelig paa La Morgue, græd han ikke ved Synet, han stirrede bare paa sin døde Ven som paa en uudgrundelig Gaade, og saa udbrød han mildt bebrejdende:

— Hvor kunde Du dog gøre det, Du, *som ikke kunde fordrage Vand?*

Men saa fo'r der en Tanke gennem hans bedrøvede Hjerne, og han nikkede bifaldende:

— Du havde Ret, gamle Dreng, den, som bliver Afholdsmand, ophører at være et Menneske.

Bloc.

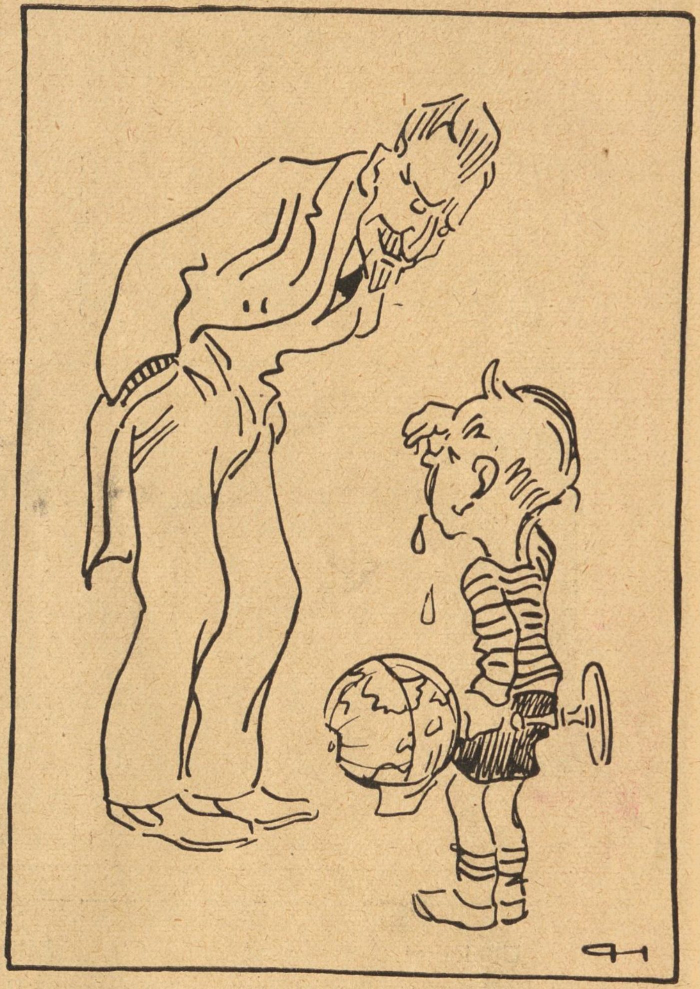

Tegning af Chr. Hoff.

Faderen: Hvad tuder Du saadan for, Dreng?

Drengen: Uh-hu — jeg er kommen til at trykke Nordpolen ind og har revet Rusland helt i Stykker!

Tivoli-Musikere.

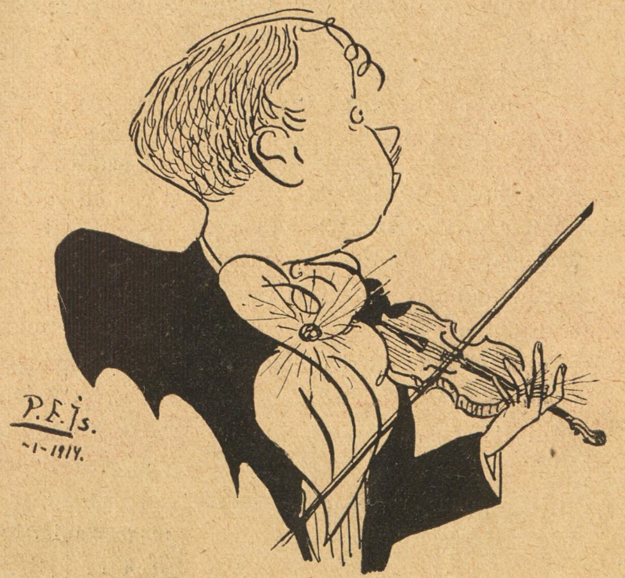

Tegning af P. E. Johannessen.

Violinist Chr. Madsen.

Apotekeren: Ja, ja, Afholdenhed forlænger nu Livet.
Kaptajnen: Det gør det. Jeg fik for nogen Tid siden ikke en Draabe Spiritus en hel Dag igennem — og en længere Dag har jeg aldrig oplevet!

Tegning af EIGIL PETERSEN.

Dansk INDR: VARE-MÆRKE. Korn Snaps

AF **A. C. MEYER.**

Paa den ene Side Kontoret udfoldede sig Gæstgivergaardens Liv, som af og til blev sat et Par Streger op, naar den krøllede *Jørgensen*, Sommerens Pjerrot paa Dyrehavsbakken og en god Kending fra min Barnetid, spillede Døgnets nyeste Stykker paa Lirekasse. Paa den anden Side Kontoret, umiddelbart udenfor Redaktionssekretær *Dechers* lille Stue, var der Pensionat med fikse Køkkenpiger. Jeg har altid holdt af at arbejde indenfor en tiltalende Ramme. Det inspirerer.

Den første større Begivenhed, i hvilken jeg fik en journalistisk Opgave, var Kristiansborg Slots Brand i Oktober 1884. Sammen med cand. phil. *Johannes Ipsen* overværede jeg Brandens første Del og fik til Opgave at skrive om den forrige Brand i 1795.

Johannes Ipsen var Bladets vittige Hoved, en Satiriker, som ærgrede Højre, og som for den Sags Skyld ogsaa kunde ærgre en Kollega. Hans journalistiske Fægtekunst var sikker, hans Stil sober, og man kunde lære af ham. Det var ham, Højremændene en Gang ved en Grundlovsfest i Kongens Have vilde drukne i Bassinet. Saa gale var de over hans drillende Journalistik i »Social-Demokraten«.

Min nærmeste Bekendt paa Redaktionen blev *Seyr Kjeldskov.* Hans godmodige Lune tiltalte mig. Derimod var det ikke let at komme Adolf Decher paa nærmere Hold. Han blev nervøs af alt det, der lægges paa en Redaktionssekretærs Skuldre, og Kollegerne nærmede sig ham sjældent uden en vis Frygt for at faa en over Næbbet. Men Decher var en meget pligtopfyldende Mand og egentlig et rigtigt bravt Menneske. Han repræsenterede Redaktionen ved alle festlige Lejligheder og forstod at løfte et Bæger med Anstand.

Mine nærmeste Foresatte var *Wiinblad* og *P. Knudsen,* mellem hvem jeg delte min Arbejdskraft uden Hensyn til, om det var Journalistik eller Agitation, der lagde Beslag paa Kræfterne. I Agitationen havde vi den Gang *Holst* og senere *Hurop* at regne med. Holst skaffede sig en hel Del Fængsel ved sit kraftige Sprog. Naar han stod paa Talerstolen, brændte det under ham. En Gang i Horsens trak *Marott* ham i Frakkeskøderne, mens han talte, for at faa ham til at moderere sine Udtalelser overfor Højre og Byens Borgmester. Det virkede kun ophidsende paa Holst. Vi fik samme Dag et Telegram fra ham, hvori det hed:

»Stort Møde. 2000 Mennesker. Borgmesteren gnaven. Holst leve! Send 40 Kroner.«

Paa Grund af Rigsdagsarbejde kunde de nyvalgte Folkethingsmænd Holm og Hørdum ikke faa Tid til synderlig Agitation. Saa kom Knudsen til mig og bad mig rejse til Møder, idet han forud meget omstændeligt indpræntede mig at gøre den Forening, der havde rekvireret Taler, opmærksom paa, hvorfor den ikke kunde faa en af vore Rigsdagsmænd. Det hændte, at Knudsen kasserede Breve, jeg havde affattet, og selv skrev op paa flere store Sider Brevpapir for at forklare min Sendelse.

Naa, behageligt var det sandelig heller ikke fra første Færd at komme som Vikar. Jeg saa meget ung ud. Skønt jeg var 26—27 Aar, lignede jeg en Knægt paa 20. Jeg gaar da for Resten endnu for en under 50, saa min Ungdommelighed maa være en Naturfejl.

En Gang blev jeg udkommanderet til Møde i Kalundborg. Den derværende nyoprettede socialdemokratiske Forenings Formand, Skræder *Bergstrøm*, vilde modtage mig paa Banegaarden, og jeg skulde have et sammenrullet Eksemplar af »Social-Demokraten« i Haanden. Alt i Orden, Toget kom til Kalundborg, de Rejsende forlod Perronen, og til Slut stod en ventende Herre og jeg ene tilbage. Der var ingen Tvivl mulig. Jeg havde jo tilmed det legitimerende Blad i Haanden. Saa kom Bergstrøm hen, mønstrede mig fra Top til Taa med et ringeagtende Blik og spurgte, »om det var Journalist Meyer?« »Jo, det passede!« »Naa!« udbrød han og maalte mig en Gang til. »Ja, lad os saa gaa!« Saa sjokkede vi af til Jernbanehotellet, uden at der veksledes et Ord. Ankommen dertil hviskede Bergstrøm noget til de andre Bestyrelsesmedlemmer, som fortsatte det kritiske Eftersyn af »den Dreng, Partiet havde sendt som Taler«. Men Skræderens Hjærte maa vel være bleven blødgjort, for han spurgte, om jeg vilde have noget at spise. Blev Mødet en Fiasko, havde Bestyrelsen i al Fald ikke forsyndet sig paa det Punkt.

Og jeg spiste uden at lade mig mærke med noget, og da Mødet fandt Sted, talte jeg til selve Skræder Bergstrøms udelte Tilfredshed. Det varede ikke længe efter den Tid, før jeg atter gæstede Kalundborg.

Ca. 23 Aar efter, da jeg var paa en Agitationsrejse i Amerika for at tale til Unionens Skandinaver, blev jeg i Chikago modtaget af danske Partivenner, blandt hvilke var Skræder Bergstrøm. Han førte Talen hen paa gamle Dage og spurgte, om jeg kunde tænke mig, hvad hans Mening om mig var, da vi saas første Gang. Jeg refererede Scenen fra Kalundborg Banegaard og hans ringe Mening om den unge Taler. Han lo og bad undskylde, hvilket straks bevilgedes.

Det gik mig paa samme Vis i flere andre Tilfælde, af hvilke jeg blot skal omtale et Par.

(Fortsættes.)

Arbejdernes Brændselsforretning. Odense.
Kontor **Havnen.** Telefon 989. Klingenberg 1989.

M. H. Cohen & Lamm,
Vekselerere & Bankiers.
Holmens Kanal 24 St.
Telefon 7895 og 7896.

HERMAN JUST'S
Pariserfarveri og kemiske Tøjrensnings-Anstalt.
Hele Dame- og Herregarderober renses og farves uden Opsprætning. Specialitet: Gardin og Møbelstoffer. Dekartering af Dame- og Herrestoffer.
Pustervig 3. Tlf. Byen 1537 y. **Raadmandsgade 2.** Tlf. Taga 113.

Peter Jensen,
Bispebjerg Kro,
ligefor Krematoriet og Kirkegaarden, 2 store lukkede Glasverandaer.
Have med Lysthuse.
Telefon Taga 800.

Sælg til Eksport.
Deres gamle Kobber, Messing, Zink, Bly og Jern, Bly, Zink og andre Metalasker, gammelt Gummi, nye Skræderlapper, strikkede Uldklude samt gl. Papir til
JOH. P. BOLDT
Aabenraa 21, Hj. af Hausergade, København.
Tlf. Central 7784.
NB. Varer fra Provinserne afregnes pr. omgaaende

De træffer det rigtige ved at købe Deres **Forlovelsesringe** hos *Fritz Heimbürger* Købmagergade 63—65.

LAX i alle Kvaliteter.
Gaasebryst, Oksetunger etc. anbefales.
Højeste Udmærkelse paa Udstillingen for Kogekunst i København 1908.
Grand prix: London, Paris, Antwerpen 1908.
Telefon 817 & 8231. Jacob B. Krøll,
Klareboderne 10. Kbhvn. K.

Leverandør af Clichéer til „RAVNEN"

Middelstandens
Sygekasse,
Nordre Frihavnsgade 30,
Telefon Øbro 2991.
Virker ogsaa som Hjælpekasse.
Optager Mænd og Kvinder indtil 60 Aar uden Kontingentforhøjelse overalt i Danmark uanset Aarsindtægt.
Frit Lægevalg. Forlang Prospekt.
Agenter antages.

GEORG C. MØLLERS EFLGR.
HOVEDKONTOR: Vimmelskaftet Nr. 42, 2. Sal. (Yorks Passage.)
Telefoner: 913, 1124, 7980, 3313.
LAGER: Badstuestræde 9—11. Fiolstræde 12—14. Kongens Nytorv 8.
Vinkyperens Telefon: 6351. Byen 1722 x.

Sygepleje Artikler,
garanteret **fineste Kvalitet,** en gros Pris. **Fordelagtig** Prøvesending forsendes i København og Provinserne mod 1 Kr. i Frimærker eller Efterkrav.
Risiko udelukket. Skriv i Tide til
Eksporthuset Skandia,
Frihavnen C 5,
København Ø.

Arb. Ligkistemagasin.
4, Saksogade 4 (ved Vesterbrogade).
Telf.: Central 9375.
3, Blaagaardsgade 3.
Telf.: Central 5708.

TELEFON 3684. **S. JOHANNESSON'S** TELEFON 3684.
Svineslagteri.
Udsalg: **Højbroplads 13.**
Største Udvalg.
Statskontrol med Trikinundersøgelse.
Rester udsælges billigt Fredag og Lørdag fra Kælderen.

GENUINE
LUNDS-CALORIC PUNCH
Oplag hos Carl Qvistorffs Eftfl., Johan Lund, Kjøbenhavn.

Lind Hansens
Clichéer — Kataloger — Reklamer.
Købmagergade 67-69 Telf. 6288.

Udgaar hver Torsdag. Abonnementspris: 1 Kr. 25 Øre Kvartalet, 10 Øre om Ugen. Abonnement kan tegnes i København i Nørre Farimagsgade 49 Stuen, og i Provinserne paa samtlige Postkontorer og hos Boghandlerne. Annoncer modtages paa Kontoret, Nørre Farimagsgade 49, Stuen. Telefoner Central 1395 og 7495. Udgivet af socialdemokratiske Foreninger. Clichéer ved H. Matzens Reproduktionsanstalt.

F. E. BORDING KØBENHAVN.

Krigen og Socialdemokratiet. Tegning af ANTON HANSEN.

RAVNEN

Nr. 33. Torsdag den 13. August 1914

Tegning af Sven Brasch.

Herren: Kære Nelly, svar mig nu —: vil De gifte Dem med mig, eller vil De gøre Nar ad mig?

Damen: Begge Dele!

Københavns Tilskærer-Akademi
Nørrevoldg. 42.
Katalog over Tilskære-kursus og Tilskæring af Mønstre sendes paa Forlangende.

W. Bähncke & Co.
Assurance.
Niels Juelsgade 3.
Telf. Central 128 og 129.

Sygeplejeartikler.
Gummivarer 2. Prisl
Gummivarelageret „Hygi", København V.

Tivoli.

Sommersæson fra 8. Maj til 13. September 1914.

Hver Aften: Store Koncerter i Koncertsalen, Harmoniorkesteret og Promenadeorkesteret. Hver Uge Solist og Symfoni Koncerter. — Operetter, Vaudeviller, Farcer og Revy i Teatersalen. — Artistforestillinger paa Kunstnerplænen. — Pantomimer.

Hver Søn- og Helligdag: Stor Fest med Illumination og Fyrværkeri. Nye Festarrangementer med Dans og Konfetti. Talrige Forlystelser, Karusseller, »Muntre Hjul«, »Luna-Ballon«, Rutschbaner, Skydebaner, Boldspil o. s. v.

Entré 50 Øre for Voxne. 25 Øre for Børn.
Abonnementskort: 12 Kr. for en Voxen, 6 Kr. for et Barn (under 12 Aar).

Forsamlingsbygningen
Koldinggade 4.
Telf. Øbro 1132. *Joh. Olsen.*

Det bedste Madsted
paa
Gammelholm
er
Spisehuset, Holbergsgade 26.
Forskellige à la Carte Retter hele Dagen.

A/S H. MATZEN
REPRODUKTIONSANSTALT
LEVERER
DE BEDSTE
CLICHEER
KØBMAGERGADE 22
HJ. AF SILKEGADE
·KØBENHAVN·K·
TELEFON No 7057.

Leverandør af Clichéer til „RAVNEN"

LYSÆGTE
FIONA KRONE-TAPET
GARANTI FOR HOLDBARHED

Sygepleje Artikler,

garanteret **fineste Kvalitet,** en gros Pris. **Fordelagtig** Prøvesending forsendes i København og Provinserne mod 1 Kr. i Frimærker eller Efterkrav.
Risiko udelukket. Skriv i Tide til
Eksporthuset Skandia,
Frihavnen C 5,
København Ø.

Holbergsgade 6

Man bør støtte Arbejdernes Kooperative Foretagender og købe sit Forbrug af Brød og Øl i

Forbrugs- og Spareforeningen Aalborg.

Bestil hos vore Kuske eller i Udsalgsstederne disse Varer.

Grovt Hvedebrød

fra Arbejdernes Fællesbageri, fremstillet af sammalet Hvede. Udmærket for svage Maver og Blegsottige. Bedre og mere velsmagende end Grahamsbrød.

„Hilsepinde“.

ET KRAFTIGT HAANDSLAG

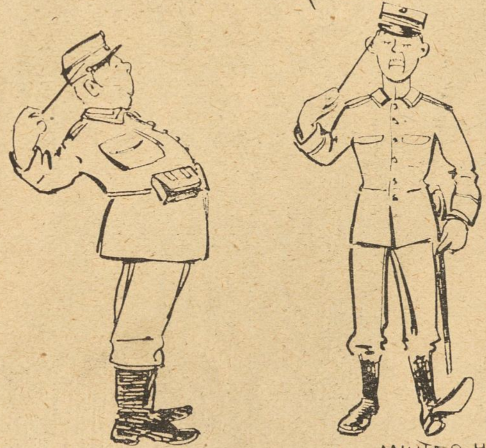

MILITÆR HONNØR

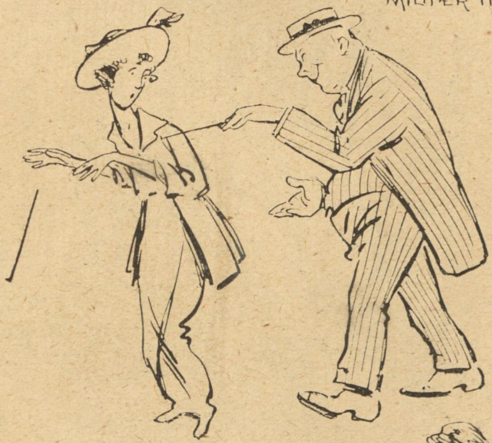

MISBRUG

– DYREBARE FRØKEN! – SKÆNK MIG DERES LILLE STOK FOR EVIGT!

Tegning af EMIL POULSEN.

Ukendte Historier om kendte Navne.

IV

Laurits Olsen og Spækhøkeren.

Det ligger nu nogle Aar tilbage, at Skuespiller Laurits Olsen en Nytaarsaften var kommet ud og feste sammen med en af sine gode Venner, en kendt Victualiehandler. — Klokken var blevet saadan lidt hen paa Smaatimerne. Stemningen var meget høj, og en lille »Streg« kan jo undertiden give sig mærkelige Udslag, — i dette Tilfælde bevirkede den, at de to ellers saa gode Venner pludselig blev frygtelige Uvenner. Det gik saa vidt, at da man kom ud paa Gaden, trakterede Victualiehandleren, der var den stærkeste, Laurits med et Par Lussinger, et blaat Øje, p. p. m. m. Da kom en Politibetjent den betrængte til Hjælp og vilde anholde »Voldsmanden«.

Laurits Olsen er imidlertid paa Bunden et forfærdelig godt Menneske, og han fandt, at dette gik for vidt. Han tog derfor pludselig Parti for sin Uven, forklarede Politibetjenten, at dette var noget aldeles privat, lutter Kommers osv., og Resultatet blev, at den anden slap.

Victualiehandleren blev rørt som et Barn over dette Ædelmod, faldt sin »Uven« om Halsen, bad om Forladelse og forsikrede, at det skulde han aldrig glemme.

»I Morgen skal jeg sende Dig en Skinke,« sagde han.

Og Nytaarsmorgen, inden Laurits Olsen endnu var staaet op, kom der et Bud med en Pakke, indeholdende en Skinke, en Rullepølse, en Tunge og adskillige andre gode Sager.

Fruen tog forbauset imod denne Ladning og gik ind til sin Mand og spurgte:

»Men Laurits, hvad betyder dog dette?«

Laurits gned Øjnene lidt.

»Aa, jo,« sagde han, »ser Du, jeg fik en Dragt Klø i Gaar af en Spækhøker, og han sender os dette her for at gøre det godt igen.«

Fruen stod og spekulerede lidt, saa sagde hun:

»Hør Laurits, tror Du ikke, Du kunde gaa over hos Kulmanden og faa en Dragt Klø dér ogsaa? — *vi har ikke Spor af Kul i Kulkælderen!*«

Orla Bock.

♠♠♠♠♠♠♠♠♠♠♠♠♠♠♠♠♠♠♠♠♠♠♠♠♠♠

Hans Højhed.

Fyrsten besøger en Dag uanmeldt Byens største Pigeskole. Han overværer et Par Undervisningstimer og giver sig i Frikvarteret i Snak med forskellige af Eleverne — alt paa en yderst huldsalig Maade.

Mellem Fyrsten og et af Pigebørnene udspinder der sig da følgende Samtale:

„Du holder vel meget af at gaa i Skole, mit Barn?“

„Ja, Deres Højhed.“

„Se se, det glæder mig. Og Du er vel ogsaa meget flittig hjemme?“

„Ja, Deres Højhed.“

„Det var ret, bliv ved med det. Hvad hedder Du?“

„Lise Schmidt, Deres Højhed.“

„Se se, det glæder mig. Og hvor gammel er Du?“

„Tretten Aar, Deres Højhed.“

„Det var ret, bliv ved med det — bliv ved med det.“

♥♥♥♥♥♥♥♥♥♥♥♥♥♥♥♥♥♥♥♥♥♥♥♥♥♥

„Hilsepinde“.

Det nyeste geniale Idioti gaar ud paa, at Folk ikke mere skal tage Hatten af for hverandre, men i Stedet for i Forbifarten berøre hinandens »Hilsepinde.« I Fremtiden kommer det altsaa til at hedde: »Jeg bærer min Pind, som jeg vil!«

Tegning af R. Storm-Petersen.

— Du, Lo'vi, hvis je' ha'de saa'n en fin Frakke, saa gik je' ikke mæ' en paa Armen!
— Næ— paa Laanekontoret!

KUN ÆGTE SKATTEFRI KRONE PORTER fra DE FORENEDE BRYGGERIER

Hjærtets Traade.

En Bog om Kærlighed.

Illustreret af Osvald Jensen.

Naar Slanina saa opfyldt af hendes Passiar kom ind i Stuerne, syntes alt ham dagligdags og banalt. Fortalte Kate paa sin godmodige Maade om Formiddagens Smaabegivenheder, om Barnets Gøren og Laden, og Ottilie fornøjet svang sin Ske imod ham, blev han saa underlig trist tilmode. Hvor kedsommeligt, dumt, klodset det altsammen var!

Ting, som han ikke før havde bemærket, begyndte ved deres idelige Gentagelser at trætte ham. Saaledes holdt Kate af at snakke lidt med ham om Aftenen i Sengen. Han vidste nøjagtig, hvordan det kom: nu lagde hun sig tilrette, nu trak hun Tæppet op om sig, nu lagde hun Hovedet til Hvile paa venstre Skulder og sin Arm under hans Nakke. Og saa — begyndte hun at snakke.

Det gik først nu rigtig op for ham, at saadan havde hun baaret sig ad i de tre Aar, de havde været gifte — Aften efter Aften. Og han fyldtes af en Bitterhed, som næsten tog Vejret fra ham. —

Urolig og nervøs vandrede han om Morgenen frem og tilbage i Atelieret, indtil han hørte Winnis lette Trin paa Trappen. Med en Følelse af Lettelse aabnede han Døren for hende, hvorefter hendes slanke, fine Skikkelse gled ind til ham. —

Ogsaa den lille Ottilie beredte ham Kvaler. Hun løb f. Eks. gennem Værelserne saa hurtigt som et Egern, uden at støde sig paa Hjørner og Kanter. Tidligere havde han moret sig herover. Men nu blev han i sin nervøse Ophidselse angst for hende, for at hun skulde falde og slaa sig. Og derved opstod et Raseri hos ham rettet mod ham selv, hver Gang han beskæmmet indsaa, hvor grundløs hans Frygt var. Denne Vrede gik selvfølgelig ogsaa ud over Barnet. En Dag hændte det, at Ottilie fornøjet stormede gennem Værelserne og i sin Vildskab tørnede mod Flygelet. Faderen sprang op, greb den Lille brutalt i Armen og slog hende over Hænderne.

Det var første Gang, at Ottilie havde faaet Prygl. Først blev hun ganske stiv af Forbauselse. Saa satte hun i et Skraal og løb ud til Moderen.

Ogsaa Kate var maalløs. Hun havde saa ofte talt med sin Mand om Opdragelse, og Slanina havde hver Gang energisk ivret mod Prygl som Opdragelsesmiddel. Og nu havde han slaaet den Lille, midt under hendes Leg, uden nogen som helst Foranledning. —

Kate stirrede tavs paa sin Mand, der rasende fo'r frem og tilbage i Stuen og sluttelig gik ud. Han kunde ikke udholde hendes Blik.

Hun tog den Lille paa Skødet og beroligede hende. »Stygge Far,« sagde Barnet hulkende.

»Det maa Du ikke sige,« skændte hun sagte. »Far er god. Far er altid god.«

For første Gang i sit Ægteskab følte Kate, at hun ikke var ét Væsen med sin Mand. At han levede et fra hende forskelligt Liv. Hidtil havde hun troet, at de havde samme Aandedrag, samme Tanker, samme Følelser. Men nu syntes han hende fremmed. —

Busten gik sin Fuldendelse i Møde.

I den sidste Tid havde Slanina med Villie trukket Arbejdet ud. Med Bekymring tænkte han paa, at det snart var forbi med disse herlige Morgentimer. Han saa Fremtiden for sig som en øde, skyggeløs Landevej —

Omsider maatte han slutte af. Busten var færdig. Den hørte til noget af det bedste, han havde frembragt. Alt det sarte i hendes Træk, den tilslørede Længsel i hendes Øjne havde han faaet med.

»Tja,« sagde han en Morgenstund efter længe at have vandret op og ned ad Gulvet, »nu er vi altsaa færdige. Nu kan jeg ikke faa mere ud af det.«

Hun rejste sig og gik hen til ham.

Allerede under Værkets første Tilbliven havde hun ytret sin Glæde og Taknemlighed over hans Arbejde. Nu greb hun i sin Henrykkelse begge hans Hænder, trykkede dem og sagde:

»Hvor det er skønt!«

Og hun føjede til, da han smilede fornøjet:

»De har ogsaa gjort Deres Yderste.«

Hun rødmede over sine Ord.

Da bankede Pigen paa Døren og bragte Vin og Kiks. Slanina vaskede sine Hænder efter Arbejdet. Saa skænkede han Vin i Glassene.

»For sidste Gang,« sagde han og bøjede sig over imod hende.

De klinkede og drak.

Han følte en heftig Smerte i Brystet.

Han maatte gøre noget for at holde hende tilbage. Han kunde ikke slippe hende for bestandig.

Idet han tørrede sine Hænder, traadte han hen til Vinduet og sagde med skælvende Stemme:

»Ærede Frue, jeg — har en Bøn til Dem — forlanger noget uhyre stort af Dem — jeg ved det — «

Hun saa spørgende paa ham.

Saa vendte han sig imod hende og fortsatte:

»Forstaa mig for Himlens Skyld rigtigt. Før De kom her, havde jeg mistet omtrent al min Arbejdsevne. Min Fantasi og Skaberkraft var udtømt. Nu er alt forandret. Især efter det, De fortalte mig om Dem selv og Havet derovre. Jeg har faaet en stor Idé, som ikke giver mig Ro. Jeg tror, at jeg kunde frembringe noget udmærket.«

Han talte hurtigt; af og til snublede han over Ordene.

»Men De maa være med i det. Mit nye Værk skal hedde »Søfuglen«: En nøgen Kvindeskikkelse paa en Klippe. Hun skal stirre ud over Havet. Søfuglens Skyhed, Slankhed, Sarthed skal overføres paa hende. Og noget længselsfuldt — utaalmodigt. Hun spejder efter Lykken, der skal komme til hende over Havet.« —

Han tav.

Hun var blevet bleg og støttede sig skælvende mod Bordkanten. Hurtigt gik han hen til hende og greb hendes Haand. Han følte, hvordan den rystede. Saa slyngede han Armen om hendes Liv. Tiltrods for, at han i dette Øjeblik var stærkt bevæget, røbede hans Kvindekenderinstinkt ham straks, at denne Kvinde var hans, og at hun sandsynligvis længe havde været det. Forsigtig tog han hende ind til sig og kyssede hende paa den sitrende Mund.

Det var hende, som om alt svandt bort under hans Kys. Et helt langt Aars slumrende Elskovslængsel blev udløst. Hun smøg sig sansedrukken ind til denne Mand, der var saa stærk og sikker i sit Begær.

Og samtidig strømmede Taarerne ned ad hendes Kinder.

Han pressede sit Ansigt mod hendes Bryst, strøg hende over Haaret og fremstammede lidenskabelige Kærligheds-erklæringer.

Allerede fra den første Dag holdt han af hende. En uimodstaaelig indre Magt drev ham imod hende.

Da de begge var blevet roligere, hævede hun Hovedet og og lo med fugtige Øjne til ham.

Men pludselig sløredes de, og med et forfærdet Udtryk i sit Dukkeansigt stammede hun:

»Men Deres Hustru?«

Han trykkede hende tættere ind til sig og lo.

»Gør Dem ingen Bekymringer for den Sags Skyld«, sagde han. »Min Kone er fornuftig. Vi lever overhovedet i et Slags Fornuftsægteskab. Da vi forlovede os, enedes vi om at give hinanden fuld Handlefrihed. Jeg vidste jo allerede den Gang, at en Hustru ikke kunde slaa til for hele Livet. Det er saa ganske og imod min Natur — kort sagt, det er hun forberedt paa.«

Han var i dette Øjeblik ganske stolt af sin fornuftige Kone.

Winni saa mistroisk paa ham og sagde:

»Det maa være en meget — karakterstærk Hustru, De har.«

Den lille Frue følte, at *hun* ikke var i Stand til at udvise en saadan Tolerance. For hende var Manden Beskytteren, Tilbederen — ja alt, alt. Hun forstod ikke den Hustru, der dristede sig til at staa alene.

Efter at hun nogle Øjeblikke havde staaet ubeslutsom, greb hun pludselig efter sin Hat.

»Vil De gaa?« spurgte han overrasket.

»Kom med mig«, sagde hun, »jeg maa tale med Dem.«

Hun befandt sig nemlig ikke vel her i Hustruens Nærhed.

De gik.

Det var en straalende Oktoberdag. Det gule Løv hang som massivt Guld fra Asketræerne i Alléen. Fra Markerne slog den bedøvende Duft af nyslaaet Hø imod dem.

Medens de gik der tæt ind til hinanden, talte han uafbrudt, forsvarede sig overfor hende og sin, trods alt, daarlige Samvittighed.

»Jeg maa skabe«, sagde han, »og jeg vil skabe. Og det kan jeg kun, naar jeg har fuld Handlefrihed. Det ved min Hustru ogsaa. Kun paa den Betingelse har jeg giftet mig med hende — for ikke at gøre mig til Forræder mod min Kunst. Jeg maa til enhver Tid kunne følge mit Hjertes Stemning. Og nu har jeg paa en sælsom Maade kunnet følge Dig, nu tilhører Du mig.«

Hun saa overlykkelig op paa ham.

»Du er for mig ›den store Fremmede,‹ sagde hun. »Jeg har som ung Pige i timevis stirret ud over Havet efter ham, i Solskin som i Graavejr, og i Stormen har jeg skælvet for ham. Altid tænkte jeg: Engang maa han komme og hente mig ud til det straalende Liv. Da min Mand kom, mente jeg, at det var den længselsfuldt ventede. Men det var det ikke. Thi Du er Manden, Du er Manden!«

Forsigtig tog han hende ind til sig og kyssede hende paa den sitrende Mund.

Hun trykkede sig ind til ham.

Han smilede til hende, halvt overlegent. Han havde allerede længe kendt hendes romantisk-sværmeriske Gemyt. Men selv om han i sit Inderste spottede derover, drog netop denne Side af hendes Karakter ham til hende. Den var saa vidt forskellig fra Kates.

Lidt efter sagde Winni til hans Forundring:

»Det gør mig saa ondt for din Hustru. Jeg gør hende Fortræd. Men jeg har jo ventet saa længe paa Dig. I Aarevis. Og nu er Du kommen —.«

Den næste Dag begyndte Arbejdet paa »Søfuglen«.

De indrettede sig et Atelier i hendes Lejlighed. At arbejde i hans Hjem, hvor hans Hustru kunde gaa ud og ind, var dem begge for risikabelt og for pinligt. —

Hun havde en rummelig Lejlighed, hvis Udstyrelse forraadte hendes sværmeriske Natur. I dette Hjem passede hendes Tjenestepige, den gamle Christy, som hun havde medbragt fra Tako, fortræffeligt.

Slanina var hver Formiddag hos hende, uden at Kate fik nogen Mistanke. Hun havde aldrig »passet paa« ham. Winnis Buste havde beredt hende en virkelig Glæde. Hun saa, at det Arbejde var lykkedes for hendes Mand.

Ligesaa lykkelig som Billedhuggeren var ved om Formiddagen at dvæle ved sit Arbejde og hos sin Elskede, ligesaa pinefuld var Hjemkomsten ham. Dette Dobbeltspil martrede ham. Det syntes ham elendigt og nedværdigende. Og naar Kate omfavnede og kyssede ham, opfyldtes han af Lede. Han kunde have pryglet sig selv for sin Fejghed. Hvorfor sagde han hende ikke Sandheden, saa at han kunde faa gjort rent Bord? Men hver Gang han stod paa Nippet dertil, kom der noget i Vejen: et ømt Blik fra hendes trofaste Øjne, et Haandtryk, en pudsig Bemærkning fra den Lille, som fik dem til at le, osv. Gang paa Gang udsatte han Forklaringen. Han led forfærdeligt under denne Falskhed. Der maatte og skulde en Ende paa denne uholdbare Tilstand.

Undertiden grebes han af Raseri under denne Kates »gode Tro«, over dette, at hun ikke fik Mistanke. At det slet ikke gik op for hende, hvor pinlige hendes Kys var ham. At hun ikke kunde mærke, at den andens Kys brændte paa hans Læber. Han knyttede undertiden Næven i ubændig og afmægtig Raseri over hendes plumpe Ufølsomhed.

Onde, hadefulde Blikke sendte han mod Døren, bag hvilken hun legede med Barnet.

Ikke desto mindre følte Kate instinktmæssigt, at ikke alt var, som det skulde være.

(Fortsættes.)

Forlovelses-ringe
14 Karat fra 7 Kr., 18 Karat fra 10 Kr.
Th. Halgreen, 34 Gothersgade
lige for Regnegade.

P. A. Fischer's
Farve- og Fernisfabrik.
Stengade 10—12. Telefon 952.
Detailsalg af alle Malervarer færdige til Brug, til Dagens billigste Priser.

HERMAN JUST'S
Pariserfarveri og kemiske Tøjrensnings-Anstalt.
Hele Dame- og Herregarderober renses og farves uden Opsprætning. Specialitet: Gardin og Møbelstoffer. Dekartering af Dame- og Herrestoffer.
Pustervig 3. Tlf. Byen 1537 y. **Raadmandsgade 2.** Tlf. Taga 113.

Kontortid:
Kl. 11—3, samt Mandag og Onsdag 5—7, Fredag 6—9.
Aaboulevard 16.
Tlf. Nora 2812.
Tilkendegivelser og alle Oplysninger sendes gratis.
Enhver kan blive Medlem.

Køb RAVNEN

THOMSENS MAGASINER
Jakkehabitter
AFBETALING
NICOLAIGADE 13 · SLOTSGADE 3
RYESGADE 128 · KRISTHAVNS TORV 6

Varmebølgen.

Tegning af A. Koch.

Konen: Men Gud, Frederik, hvorfor har Du slæbt alle vore Potteplanter ud i Gaarden?

Manden: La' vær' at forstyrre mig! Jeg ligger paa Landet!

Raadhusuret.

(Mel.: Mester Jacob).

:|: Raadhusuret :|:
Sover du, sover du?
Lige midt om Natten
Slaar du hele atten —
Bang! Bang! Bang! Bang!

:|: Tænk, en Rotte :|:
Skyld man gi'er, Skyld man gi'er.
Den i Værket rolig
Har sin lune Bolig —
Bang! Bang! Bang! Bang!

:|: Vartovs Koner :|:
Render rundt, render rundt,
Naar ved Nat den ringer,
De af Sengen springer
Bang! Bang! Bang! Bang!

:|: *Anders Jensen* :|:
Sover Du, sover Du?
Har Du ikke mærket,
det er galt med Værket?
Bang! Bang! Bang! Bang!

:|: Vægtersangen :|:
Var saa smuk, var saa smuk,
Nu den falder, Kære,
Hvor det saa skal være —
Bang! Bang! Bang! Bang!

:|: Raadhusuret :|:
Var saa rart, var saa rart.
Naar det gaar, saa gaar 'et,
Men som Regel staar 'et —
Bang! Bang! Bang! Bang!

:|: Vært i Bristol :|:
Sover du, sover du?
I din bløde Silke-
Seng du lille *Wilcke-
Ning!* Ning! Ning! Ning!

Robert Bly.

EUROPAS SMILEBAAND

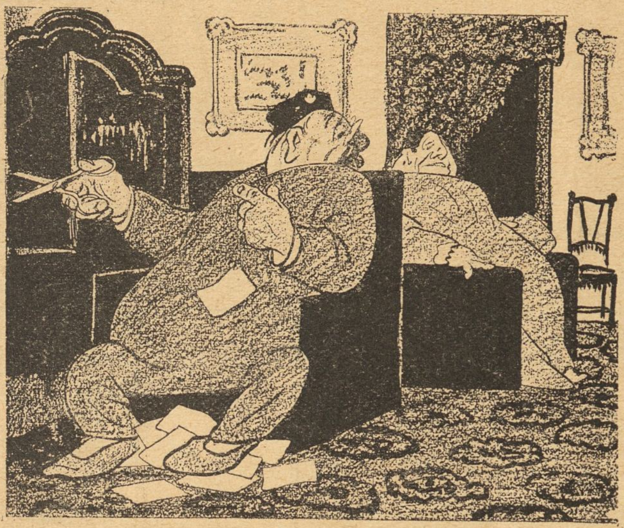

— Dom säjer att bara den arbetande klassen är utsatt för faror. (Farer.) Det är løgn, för nu är dat tredje gången jag sårar mej i fingrarna när jag klipper kuponger! (»Kurre«.)

— Fy tusan vad jag blir trött i den här värmen — jag tror jag får lov att lägga mej på latsidan (den lade Side) ett tag.
— Latsidan — har du inte liggsår på den? (»Søndags-Nisse«.)

Majer (til sin Kone): Men, Aurora, Trillinger! Hvorfor skænke Verden saa mange Majere paa én Gang! (»Fliegende Blätter«.)

—Hov, De der! Skynd Dem! Deres Løve er brudt ud.
— Gud, bare den ikke kommer noget til. Kunde De ikke se at faa fat i den? (»Life«.)

Brandsignal i X-Kjøbing. (»Strix«.)

Af C. B. Møller & Co.s Cigaretter fremhæves:

Rose No. 101 og 102	15 Stk.	10 Øre.
Monaco, oval, Kork	10 -	10 -
Sherrys No. 3, stor, Kork	10 -	25 -

Rød Indmad

»Ravnens« Neutralitetserklæring.

I disse tunge Tider er det godt at vide, at man i hvert Fald *et* Sted vil bevare Humøret og sørge for Sindets Adspredelse — nemlig i *„Ravnen"*. Vore tusinde af Læsere vil i vore Spalter finde Kunst og Humør i en ekstrafin Anretning, beregnet paa at danne Lysglimt i det Mørke, der omgiver Alle!

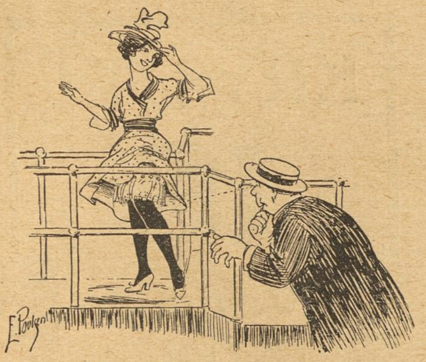

I Vinden.

Ung Clara elsked Petersen,
men ak, han elsked ej igen.
Trods hendes Smil, trods hendes Blik
han stadig lige iskold gik.

Saa mødtes de i Tivoli,
og Clara hængte voldsomt i.
Ved Plænen trykked hun hans Arm,
men Petersen blev ikke varm.

Tilsidst paa »Risten« gik den smaa,
mens han stod nedenfor og *saa*.
Og han blev rød, og han blev hvid,
og hver hans Tanke øm og blid.

Skøn Clara, hvor hun blev glad!
Galant han bød paa Aftensmad.
Og da de siden hjemad gik,
var Amor med, den lille Strik.

Moral.

Enhver forelsket Pigelil
maa være kæk og være snil':
und ham ej Ro, men und ham *Rist*,
saa gi'r nok Fyren sig tilsidst!

Dyrehavsbakken.

Lukket og slukket. Stilhed har naaet
det Sted, hvor saa mangt et „Slag" blev slaaet.
Farvel, I Sommerens skyldfri Glæder —
nu staar Slagene nok ganske andre Steder!

$^{30}/_{7}$. Tidligere var det kun Teatrenes *Damer*, der forlystede Publikum med Af- og Omklædningsscener, men alt forandres. Som nu forleden: Scenen Byfogedkontoret, de optrædende en Skræder og en yngre Skuespiller, Stykkets clou en til det yderste (eller rettere sagt inderste) gennemført Afklædning. Resultatet Fiasko — kun én Opførelse.

Grundejerbanken har endt sin Dans.
Startet den blev i straalende Glans —
Mon det vil gaa? Mon sligt kan sig bære?
Ikke Anelse, Kære!

Pengene rulled, og rullede flot,
de nye Aktier lykkedes godt —
Er det solidt? Eller er det kun Blære?
Ikke Anelse, Kære!

Jubel og Glæde til Sorrig blev vendt,
Banken endte med 5 smaa Procent.
Men hvor kan de 10 Millioner mon være?
Ikke Anelse, Kære!

Nordentoft.

Der er *en* Mand her i Landet, som vil blive mindet længe efter at Rædselskrigen er forbi. Denne Mand sveg først et Løfte om at holde sig nevtral og forlangte dernæst *de flest mulige* Mennesker ført til Slagterbænken.

Hvad tror De den Mand er. Slagter? Alfons eller Galehuslem?

— Nej, han er *Præst!*

Hvis nu en lille Fugl vilde lade noget falde ned i min Hat, saa vilde jeg igen begynde at tro paa Lykken!

Gale Mennesker. IV.

Der var stor Uro paa Torvet, og en Mand stod op paa en Kasse og talte til Folket:

Hvor er Gud? spurgte han. Jordens mægtige har nu i mange Aar haft Munden fuld af Gud, der var den almægtige og den, der bestemte Jordens Løb og Menneskenes Død.

Men ved nogen om, at Gud har underskrevet nogen Krigserklæring. Nu myrder Mennesker paa Menneskers Bud hverandre værre end gale Ulve, og ved hver Landegrænse beder et Folk Gud om Sejr for *deres* Vaaben og anmoder ham, der ikke lader nogen Spurv falde til Jorden, om Hjælp til at massakrere saa mange Fjender som mulig.

Her staar jeg og siger, at enten er Gud ikke til — eller ogsaa er disse Jordens mægtige de værste Gudsbespottere....

Længere kom han ikke. To Politibetjente greb ham og bragte ham til Hospitalets Idiot-Afdeling.

Han var naturligvis skrup gal.

Ave.

$^{31}/_{7}$. Trafikministeren paatænker efter Forlydende at indføre flere Rygekupeer i Togene. Selvfølgelig er vi vældig glade over Rygetilladelsen — men vor Glæde vilde unægtelig naa Toppunktet, hvis ogsaa Hr. Ambt fik Lov til — at ryge!

Hesten, vort kloge og trofaste Husdyr,
døjede ondt før i Varmen og Kulden.
Nu hører en Straahat til Hestenes Udstyr,
før gav man dem bare — paa Hattepullen.

En Ferie, finder jeg, virk'lig fortjente
det Dyr, som hver eneste Dag lægger Hov til.
Med Frihed er Hestene ikke forvænte,
og slaa til Skaglerne sku' de ha' Lov til.

E. Frederiksen. Deres badende Damer kom — som De vel ved — for sent til »Ravnens« Badenummer, men Vandet er jo varmt endnu, og vi skal se at faa Deres Smaapiger anbragt.

Løjtnanten: Hør 48, hva dælen er det De staar og laver.
Soldaten: Jo, Hr. Løjtnant, jeg er ved at male Generalens hvide Hest sort, for saa er den lettere at holde ren.

H. Hansen. Vi gengiver Deres ny Bidrag, fordi det synes at indeholde et Vink, som en og anden Hesteejer maaske kan faa Glæde af.

Lille Hans: Mor! Mor! Grævlingehunden gør Nar ad mig, den laver hele Tiden Ben efter mig!

G. Andersen, Aarhus. Ja, sikken en uforskammet Hund! Og saa rækker den tilmed Tunge af den unge Dame!

G. S., Horsens. Honorar er afsendt.

M. Petersen, Rigensgade. Nej, den gaar ikke.

Engel Ras. Vi skal se, om vi kan skaffe Plads til Deres »Tango-Sømænd«.

AGGERBECKS
ÆGTE FINE
IRIS
forfiner·forskönner·bevarer·Huden·
Alles Yndlingssæbe
Stk 25 Øre

St. Jacobs Gæstehjem
Saxogade 80 (ved Istedgade). København.
250 propre Senge fra 40, 50 og 75 Øre.
Elektrisk Lys, Centralvarme og W. C.
Varme Retter fra 25 Øre serveres hele Dagen.
10 Minutters Gang fra Banen.

Har kostet 24 Kr., sælges til Bladets Læsere for 12 Kr. Herreuhrene leveres med Sekundviser.

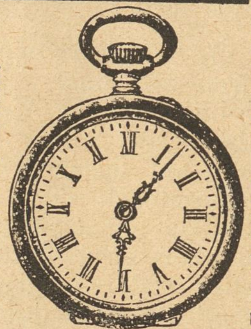

12 Kroner at tjene!
For at skaffe Anbefalinger til vort Katalog sælger vi vore bekendte 24 Kroners Herre- og Dameuhre **for 12 Kroner!**
Disse Uhre er af allerbedste Fabrikat, ægte, meget svære Sølvkasser med ægte Guldkanter, ekstra prima Værker med 10 Stene. fint aftrukne og regulerede, hvorfor vi for hvert Uhr giver 5 Aars skriftlig Garanti.
Betingelsen for, at De kan erholde et af vore 24 Kroners Systemuhre for 12 Kr. er, at De sender os en Anbefaling for Uhret, naar det viser sig, at De virkelig er tilfreds med det; men glem det nu ikke, da disse Anbefalinger jo har stor Betydning for os i Fremtiden. Pengene sendes Dem retur, hvis ikke De er aldeles tilfreds med Uhret.
Skriv straks. Adr.: Danmark 3538
UHR-EKSPORTØREN, Jens P. Larsen, Aarhus.

„Francais" Gummilageret i København
A. Mouritzen.
Forsender Hygiejne-Gummi og alle Sygepleje Artikler.
Den bedste Modersprøjte faas 16, Lille Kongensgade 16, ved Kongens Nytorv.

»Janus.« Gode Bidrag honoreres, mindre gode erholder en Opmuntring, og slette gaar i Papirkurven.

1. Spurv: Pas paa Frederik, nu har Menneskene ogsaa fundet paa at lave levende Fugleskræmsler!

A. R.-Hansen, Aarhus. Vær venlig og modtag en Kompliment i Anledning af de aarhusianske Spurves Intelligens!

Willy L. Aalborg. Aalborg Bank-Drageriet ligger for langt tilbage, saa vi benytter ikke Deres Vise.

E. S. Olsen. De skal nok faa et Par af Deres Tegninger frem.

KRYSTAL
IS
I Varmen
bør kun bruges den rene hygiejniske drøje
Krystalis
ved Servering og Afkøling af Spise- og Drikkevarer.
Krystalisværket A/S
Finsensvej 9
Telefon Nr. 6292

Lind Hansens
Clichéer — Kataloger — Reklamer.
Købmagergade 67-69 Telf. 6288.

Schulstad Ludvigsen
Maltet Brød
Giv Agt paa Varemærket

Storm-Petersens „Levende Billeder". XXXIII.

(Fortsættes.)

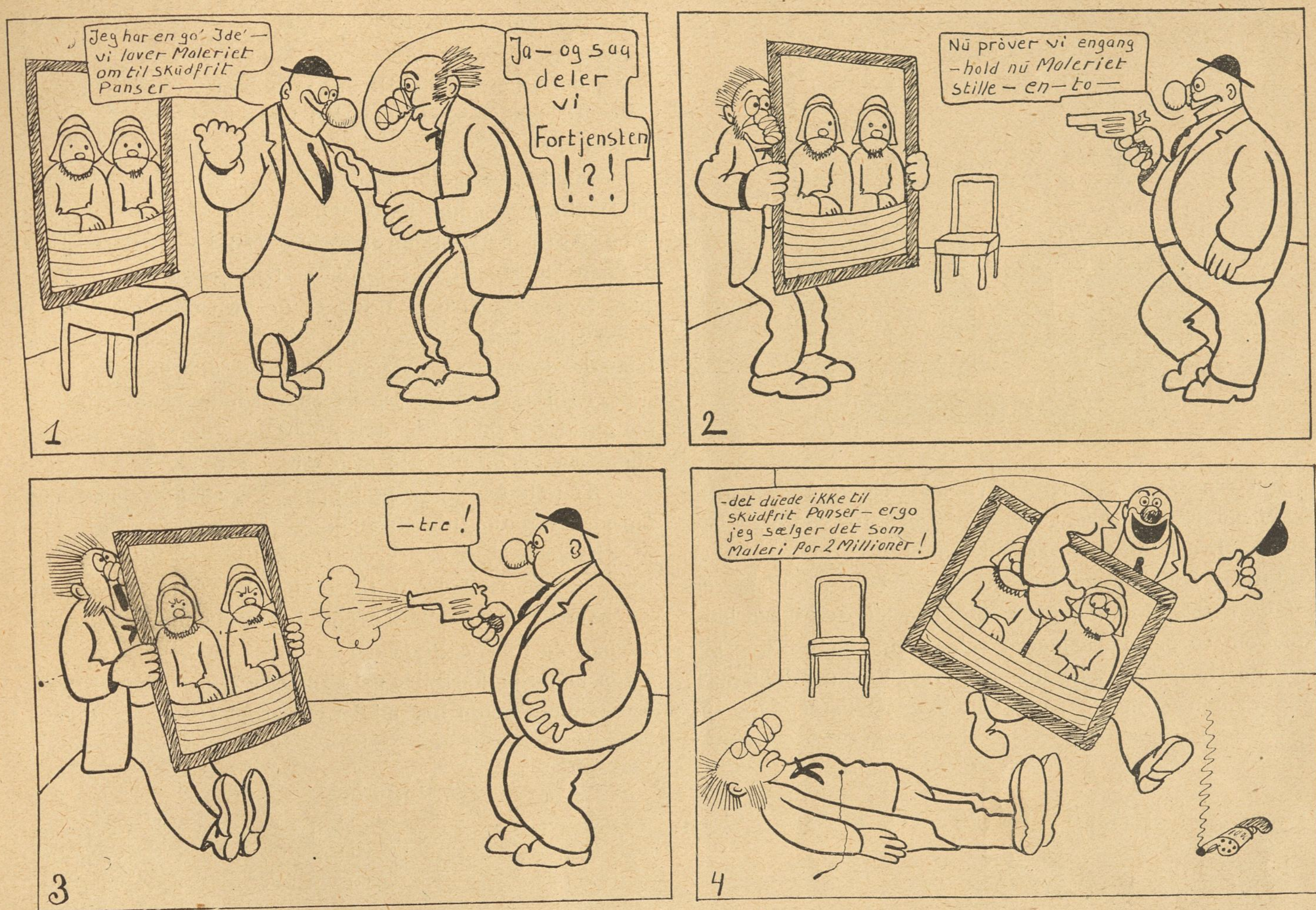

Himmel og Jord.

Han: Kom, min Elskede, lad os ile hjem paa Kærlighedens Vinger!

Hun: Nej, Du, det ser ud til Regn — lad os hellere tage en Sporvogn!

Paalidelig.

Principal: Var han ikke hjemme?

Dreng: Nej.

Principal: Men saa lagde Du vel Brevet et Sted, hvor han ikke kunde undgaa at finde det?

Dreng: Jo — jeg lagde det paa hans Stol og stak en Knappenaal i Sædet med Spidsen opad!

Svagt Forsøg —

Konen: Prøv ikke at føre mig bag Lyset — Klokken var 2, da Du kom hjem i Nat.

Manden: Nej, den var kun halv et.

Konen: Jeg saa jo selv paa Uhret —

Manden: Ja, naar Du fæster mere Lid til saadan en gammel Klokke end til din Mand . . .!

1.—3. Klasse.

En Herre i en 2. Klasses Kupé kom i Trætte med en Dame over Spørgsmaalet: aabent eller lukket Kupévindue.

— De lader ikke til at kende Forskel paa 2. og 3. Klasses Vogne, udbrød Damen med Harme.

— Jo, vist gør jeg det, svarede Herren; jeg er gammel Rejsende og ved, at i 1. Klasse er Passagererne grove mod Jernbanepersonalet, i 3. Klasse er Jernbanepersonalet grove mod Passagererne — og i 2. Klasse er Passagererne grove mod hverandre!

Mærkeligt!

Tora: Tænk Dig, Hansen sagde i Gaar, at jeg værsgo' skulde elske ham, saa vilde han bære mig paa Hænderne hele Livet igennem.

Petra: Hvad sagde saa Du?

Tora: Jeg sagde, at jeg ikke kunde se Sagen i det Lys.

Petra: Hvad sagde saa han.

Tora: Han sagde ingenting, men slukkede Lyset!

Historisk Misforstaaelse.

Lærerinden: Kan lille Max sige mig, hvad Lots Hustru gjorde?

Lille Max: Hun vendte sig om og slog en Saltemortale!

Nemt klaret.

Tiggeren: Aa, lille Frue, giv mig et Par Skilling — som De ser, har jeg ikke Strømper paa Benene.

Fruen: Jamen kæreste, det er jo højeste Mode ingen Strømper at have paa!

Logik.

Redaktøren: Jeg kan ikke bruge Deres Digt — De har jo heller ikke selv lavet det.

Digteren: Jamen, den 2 Kr., jeg fik for mit forrige Digt — den havde De jo heller ikke lavet!

Nutidsbørn.

Drengen: Mor, jeg har forlovet mig med Petra inde ved Siden af — hvad tror Du, Frøkenen i min Skole vil sige til det?

Den populære Mand. IV.

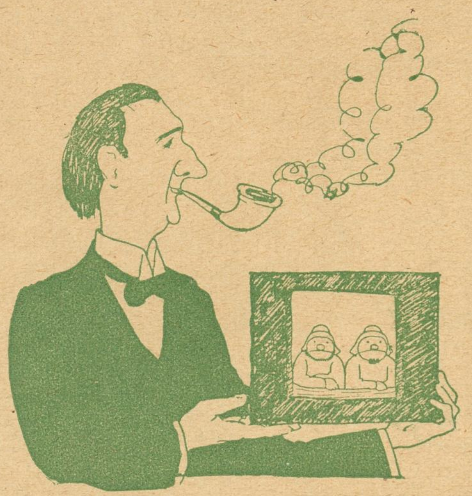

Min Ven *Storm Petersen*, Hurtigmaleren, Knock-about'en og Haandtegneren, har et følsomt Hjerte for Nød og Elendighed, hvad enten det angaar Samfundets Stedbørn eller Naturens. Ser han en trebenet Medskabning, er Femøren straks parat. Møder han en døv, hvisker og nikker han, som om de paa Forhaand er enige i alt, som om han beder om Husfred. Træffer han en nygift Kammerat, klapper han ham medlidende paa Skulderen og lærer ham sin filosofiske Yndlingsstilling med højre Ben slynget over det venstre og den beroligende Pibe i venstre Mundvig, saa at han ikke kan svare sin Kone igen.

Men —

Ja, der er et »men«. De kan gøre Storm rasende, naar De taler til ham om, at man skal bære over med de Stakler, der stammer.

— Stakler, siger Storm, det vil jeg nok sige. Jeg véd nok, at Doktorer og andre Kvaksalvere kalder det for Nervøsitet. Men véd De, hvad Stammen er? Det er ikke andet end Folks forbandede Magelighed, fordi de ikke gider trække Vejret paa de rigtige Steder. Uden at de desværre glemmer at trække det helt, saa vi var fri for dem. Man véd aldrig, naar de stammer og naar de taler som alle vi andre.

Se, en Dag kommer jeg gaaende i mine egne forborgne og pudsige Tanker, da der pludselig maser en fremmed Mandsperson op paa Siden af mig —:

— Tø-tø-tø-ta . . . pø-pø-pø-pas . . ., stammer han med Ansigtskrampe og uforstaaeligt.

— Hva'beha'r, siger jeg og træder lige hen til ham.

— . . . paa, vræler han. *Uh* — siger han i det samme ganske naturligt og menneskeligt uden at stamme — *det var kedeligt, nu traadte De i'en.*

Kan man saa ikke blive gal i Hovedet paa saadan et Bæst, der stammer netop lige midt i et uartigt Ord? *Bloc.*

Tivoli-Musikere.

Tegning af P. E. JOHANNESSEN.

Solo Fløjtenist Robert Enevoldsen.

De umyndiges Røst.

Familien faar en Dag et Læs Kul tilbragt, og lille Anna er en meget interesseret Tilskuer ved Kullenes Nedbæring i Kælderen. Hun giver sig i Snak med Kulmændene, de veksler mange venskabelige Bemærkninger, og det ender da med, at Anna til en af Mændene, en rask og gemytlig Fyr, siger: „Du Kulmand, Du er meget rar — jeg kan meget godt li' dig". Kulmanden ler og siger i Spøg til Stumpen: „Naa, saa skal vi vel snart gifte os, hva?" Anna, der ikke for ingen Ting har overværet mange af Moderens Konferencer med besøgende Veninder, tænker sig lidt om og svarer saa med en yderst alvorlig Mine: „Nej, Kulmand, det skal vi ikke — for det bliver bare til en farlig Bunke Børn og saa megen Elendighed."

Fra Borgervæbningens Tid.

Løjtnanten: Hvorfor gør De ikke Honnør for mig, Pedersen?

Menig Pedersen: Det manglede s'gu bare — De har jo ikke betalt mig Husleje i de sidste tre Maaneder!

Følgerne!

Gamle Svendsen har i mange Aar dyrket Bakkus, men har omsider meldt sig ind i en Afholdsforening. Han blev daarlig og gik til Lægen. Hjemkommen fra denne raaber han til sin Kone: Nu skal det være forbi med den Afholdenhed — tænk Dig, Kone, Lægen sagde, at jeg havde faaet Vattersot!

Mistænkelig.

To unge Damer er bedt til fint Bryllup. Meget interesserede studerer de Gaverne, der hovedsagelig bestaar af Smykker. Pludselig mærker den ene Dame, at hun bliver stærkt fikseret af en Herre.

— Det er dog mærkeligt, saa den Herre bliver ved med at stirre paa mig!

— Kender Du ikke ham? Det er en bekendt Privatdetektiv, som Familien her i Huset har engageret —!

Kort før Krigens Udbrud indeholdt Bladene Stormagternes telegrafiske Forsikringer om, at de kun vilde **Fred.**

Tegning af Anton Hansen.

Stormagternes Fredsforsikring er undervejs!

AALBORG OG A. BRØNDUM & SØN's AKVAVITTER

AF **A. C. MEYER.**

I 1885 skulde jeg tale i Fredericia og havde som Ledsager Seyr Kjeldskov, der skulde referere Mødet, til hvilket Højre i Byen var indbudt. Højre havde lovet at komme, og man ventede en livlig Forhandling. Det var jo i Provisorietidens værste Dage. Sværdet hang over Hovedet paa enhver oppositionel Politiker. Kjeldskov og jeg havde en særlig behagelig Rejse, fordi han var en spøgefuld Herre, og vi saa meget lattermilde ud, da vi modtoges ved Færgelejet af Bager *P. Dupont* og Cigarmager *Peter Nielsen*. Dupont syntes at tvivle, da jeg præsenterede mig som Journalist Meyer, og Kjeldskov saa til med et skalkagtigt Smil. Saa gik vi til Byen, og atter her var Betegnelsen, »en ren Dreng«, bleven anvendt overfor mig.

Mødet om Aftenen i »Den folkelige Forsamlingsbygning« var stærkt besøgt, og der var mange Højremænd. Dupont overtog Ordstyrerhvervet og gav med dyb Alvor i Stemmen Ordet til den indbudte Taler fra København. Aldrig saa snart havde jeg betraadt Talerstolen, før Dupont dukkede sig saa langt ned under dens Barriére, at man kun saa den øverste Del af hans »Frederik den Syvendes Hovede.« Han ventede en Fiasko og vilde ikke se Højres triumferende Miner. Men efterhaanden som jeg talte, begyndte Peter Dupont at rette paa sig, og til Slut sad han helt rank. Da jeg havde endt mit Foredrag, rejste han sig endogsaa triumferende og spurgte udfordrende, »om der var nogen af de Herrer Højremænd, der ønskede Ordet?« Næ, det var der ikke, og saa sluttede Dupont Mødet med en varm Tak til Taleren.

Kjeldskov sad og lo i Skægget.

Jeg har egentlig tjent »mine Sporer« i Provinsen, hvor jeg i Firsernes og Halvfemsernes Aar har holdt en Mængde politiske Møder. Til disse har senere sluttet sig Foredrag om Afhold, Idræt og almenmenneskelig Oplysning, saa jeg p. T. mener at kunne notere mellem tre og fire Tusinde Foredrag.

I København blev jeg først bekendt ved »Nationaltidende«s Referat af et Møde i Holbæk, hvor jeg talte om Socialdemokratiets Politik. Bladet ofrede mit Foredrag over 3 Spalter, og det hævede mig synderligt i mine nærmeste Omgivelsers Øjne. Men selve den store Arbejdermasse i Hovedstaden lærte mig først at kende ved den sidste Grundlovsfest vort Parti afholdt ved den slesvigske Sten i 1885. Jeg skulde efter P. Knudsens Ønske tale over Emnet »Arbejderne og det internationale Broderskab« og var mig Situationens Alvor bevidst. 3 Uger før Festens Afholdelse havde jeg nedskrevet mit Foredrag, lærte det udenad og lod min Kone høre mig i det.

Saa kom Dagen. Jeg var rustet. Paa Pladsen foran Talerstolen stod en halv Snes Tusind Mennesker. Det kriblede lidt i mig, da Dirigenten, Folkethingsmand *Hørdum*, gav Ordet til mig. Alle disse Øjne borede sig ind i min inderste Sjæl. Men jeg kunde jo mit Foredrag udenad!

»Ærede Partifæller osv.!« Ja vist, god Aften Deres Majestæt, Folket! Da jeg havde talt et Par Minuter, kunde jeg ikke huske mere af det skrevne. Blodet veg fra mit Hjerte, men i Farens Stund skal man lære Manden at kende. Jeg nippede til et Glas Vand og sagde til mig selv med Lynets Fart: »Hør, Charles, tal Du bare lige ud af Posen. Du ved jo, hvad Du vil sige, og Inspirationen klarer nok Resten!«

Det gjorde den ogsaa. Jeg havde i Følge samstemmende Udtalelser i Bladene en net Succes.

Jeg har mange Gange senere haft Inspirationen nødig og taler bedst uden Opskrift. Men jeg benægter Berettigelsen til deraf at slutte, at *Forberedelse* til Foredrag er en mindre væsenlig Ting. Jeg har læst meget og prøvet Livet grundigt. Er bare ikke blevet en forbenet Filosof. I min sidste Digtsamling »Landstrygerens Sange« skriver jeg:

> Det er ikke Vé og Vaande
> eller filosofisk Fjanten,
> Liv og Lyst gaar mig til Haande — —

Og for en Agitator er Vækkelsen det afgørende. Han maa kunne tale med Overbevisningens Varme og Inspirationens Kraft.

Agitationen i en politisk oprevet Tid som Estrupiatets var ofte bevæget nok. Vel er jeg sluppet for Klø og har kun kunnet skaffe mig en Bøde paa 200 Kr. for Fornærmelse mod en Højreredaktør paa Langeland, Bøden omsat til 5 Dages Vand og Brød i Celle paa Christianshavn. Det er jo ikke noget at prale af. De 5 Dage tilbragte jeg med at gøre Gymnastik i Cellen, spille Dam med mig selv (Brikkerne var af Rugbrødsskorper) og passiare med Fangevogterne. Sidstnævnte advarede mig mod at spise for kraftig Kost den første Dag efter Løsladelsen. Theori er godt. Men jeg spiste en vældig Hestebøf (Hestebøf er ogsaa godt) og et Par Tallerkener Æblesuppe. I og for sig tror jeg dog, at Mælkemad havde været at foretrække, men jeg fik ikke ondt i Maven.

Er jeg saaledes sluppet ret heldig fra mine Agitationstaler, har jeg alligevel haft Genvordigheder. Da jeg saaledes sammen med Marott var paa Agitationsrejse i Nordjylland og vi skulde til Nykøbing Mors, løb Skibet paa Grund udfor Løgstør. Kaptajnen bandte, og vi var nærved at gøre det samme, for Aftenens Møde i Nykøbing blev der nu ikke noget af.

(Fortsættes.)

HANSONS STEMPELFABRIK
TF. 354 · NYØSTERGADE 2 · MÆRKEPLADER
Signeter, Dørplader, Haandtrykkerier, Brændejern, Numeratører, Perforérer.

M. Thomsens Bogbinderi,
Aarhus, anbefales.
Telefon 2065.

MULLERS HOTEL
(L. PRÆSTMARK).
Café, Restaurant og Billard.
Telefon 3558.
Diner à 1 Kr. o Middag à 50 Øre
Nørre Farimagsgade 55.

Hygiejne, Sygepleje, Toilet og Barber Artikler.
Illustreret Katalog tilsendes m. 10 Øre t. Porto
Forretningen grundlagt 1900.
Depotet „DISKRET“
Afd. R., Prinsessegade 49, Kbh. C.

Arbejdernes Forsamlingsbygning, Aarhus.
Store og smaa Lokaler til Selskaber og Foreninger.
Restauration. Billardsalon. Telefon 2728.
S. M. Mikkelsen.

PIANOER
i Leje 4-6-8-10 Kr. mdl.
Ved senere Køb godtgøres den betalte Leje.
HARMONIUMS
3-4-6-8-10 Kr. mdl.
Ogsaa for Udenbyesboende!
Frederiksborggade 36, Kbh.
Egen Piano- og Orgelfabrik København
Winther

Tandlæge Edv. Møller,
Købmagergade 30, 2.
udfører enhver Tandbehandling til smaa Priser. Samvittighedsfuldt Arbejde. Bedøvelse hele Dagen. Konsultationstid 10—3½, 6—7 Eftm. og 10½—12 Søndag Telefon 8181.

Mælkeriet Enigheden.
Telefoner 2146 & 6270.
Vore 54 Vogne kører overalt i Byen.

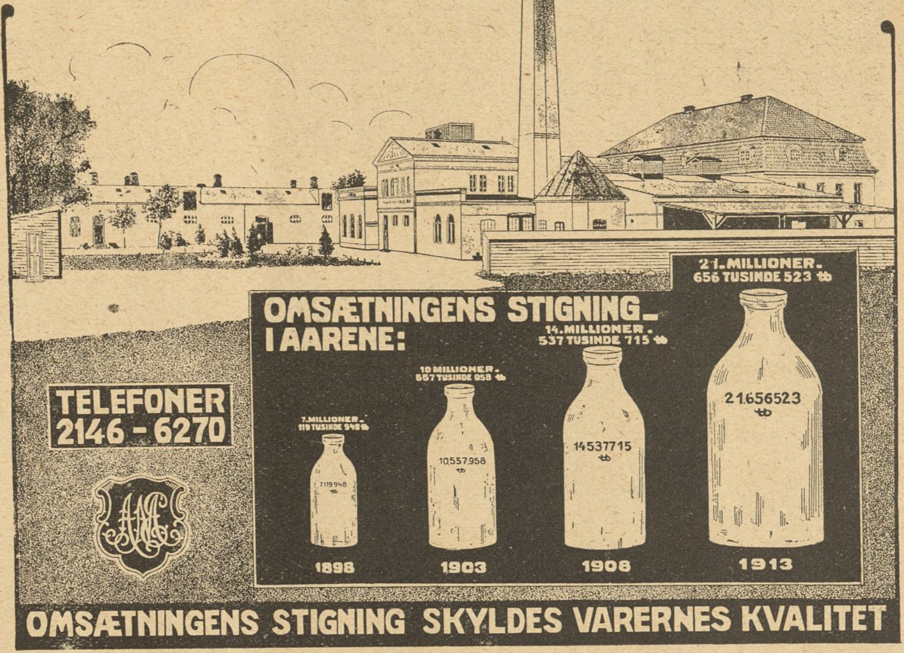

GEORG C. MØLLERS EFLGR.
HOVEDKONTOR: Vimmelskaftet Nr. 42, 2. Sal. (Yorks Passage.)
Telefoner: 913, 1124, 7980, 3313.
LAGER: Badstuestræde 9—11. Fiolstræde 12—14. Kongens Nytorv 8.
Vinkyperens Telefon: 6351. Byen 1722 x.

„Blomsterbazaren“
Nørrebrogade 207 o **Tlf. Taga 205**
Smagfulde Kranse og Buketter sendes overalt i Byen
Specialitet: Foreningskranse.
Prompte Ekspedition.
Ærb. ***E. Rosendal.***

Glem ikke at se til Dyrene!

Brug
Worning & Petersens
Xeroform-Sæbe
faas overalt
à 25 Øre pr. Stk.

Wilsons Gummivarelager
12, Gothersgade 12.
Alle Sygepl.-Artikl. sendes mod Efterkrav. Ill. Katalog

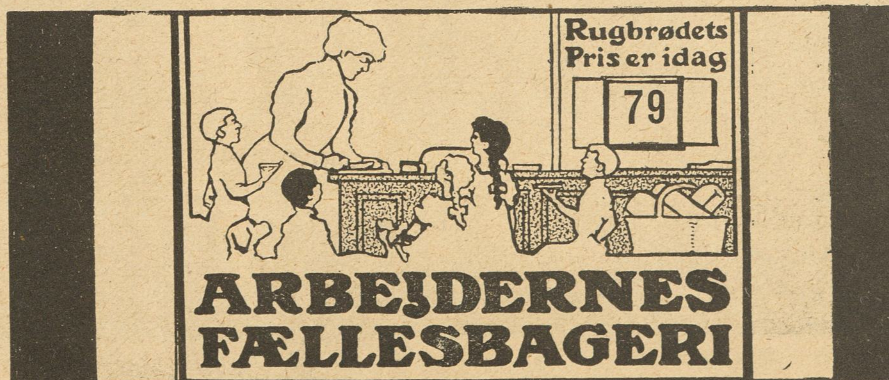

Udgaar hver Torsdag. Abonnementspris: 1 Kr. 25 Øre Kvartalet, 10 Øre om Ugen. Abonnement kan tegnes i København i Nørre Farimagsgade 49 Stuen, og i Provinserne paa samtlige Postkontorer og hos Boghandlerne. Annoncer modtages paa Kontoret, Nørre Farimagsgade 49, Stuen. Telefoner Central 1395 og 7495. Udgivet af socialdemokratiske Foreninger. Clichéer ved H. Matzens Reproduktionsanstalt.

F.E. BORDING KØBENHAVN.

„Hvad Hjertet er fuldt af —“

— **Undskyld, men kunde jeg faa for 1 Krone... Læbepomade?**

Tegning af Emil Poulsen.

Redigeret af AXEL WESSEL

RAVNEN

Nr. 34. Torsdag den 20. August 1914

Tegning af P. V. Hansen.

A: Jeg vilde gærne lade denne Fedtknude i Nakken operere væk, hvis jeg bare kendte nogen, der kunde gøre det, uden at jeg mærkede noget til det.

B: Aah! Saa kan jeg anbefale Dig Vexellerer X. Han opererer udelukkende i Fedt, og han har i 8 Aar skaaret mægtigt i Kurserne, uden at en eneste af hans Klienter har mærket det mindste til det.

Bryggeriet Phønix

Prisliste:

Pr. enkelte Flasker:		Pr. Dusin:	
Porter	16 Øre	12/2 Dobbeltøl	96 Øre
Pilsner en gros	11 »	1 Dus. Prima	108 »
Lagerøl —	11 »	1 » Hvidtøl I	96 »
Skattefri	10 »	1 » Hvidtøl II	84 »
Dansk Sodavand	4 »	1 » Skibsøl I	96 »
Citron —	5 »	1 » Skibsøl II	84 »
Fineste Maltekstrakt	18 »	12/2 Skibsøl	60 »
Kraftøl	12 »	12/2 Hvidtøl	60 »

Bestillinger modtages ved Vognene eller hos Bryggeriets Agenter samt paa Bryggeriet.

Valby Langgade 75. Telefon 3968. — Lyngby 235.

Forsamlingsbygningen
Rømersgade 22.
Telf. 1310. *Chr. Jensen.*

Forsamlingsbygningen
Koldinggade 4.
Telf. Øbro 1132. *Joh. Olsen.*

Det bedste Madsted
paa
Gammelholm
er
Spisehuset, Holbergsgade 26.
Forskellige à la Carte Retter hele Dagen.

Spis Middag
Kl. 12-2 el. Kl. 3-6. Rosengaarden 14.
Husassistenternes Fagskole.

Nørre Central Café
(Nørrebros Runddel).
Koncertsal og Billardsalon.
3 Billards.
Hyggelige Selskabslokaler.
Telf. 7476. M. C. ANDRESEN

A. C. NIELSENS
Bogbinderi og Kontrolbogsfabrik.
SPECIALITET: Gummiering og Lakering samt Paasætning af Bliklister paa Plakater.
Adelgade 31, I. Bagb.
Telefon Palæ 2056.

Tivoli.

Sommersæson fra 8. Maj til 13. September 1914.

Hver Aften: Store Koncerter i Koncertsalen, Harmoniorkesteret og Promenadeorkesteret. Hver Uge Solist- og Symfoni Koncerter. — Operetter, Vaudeviller, Farcer og Revy i Tetersalen. — Artistforestillinger paa Kunstnerplænen. — Pantomimer.

Hver Søn- og Helligdag: Stor Fest med Illumination og Fyrværkeri. Nye Festarrangementer med Dans og Konfetti. Talrige Forlystelser, Karusseller, »Muntre Hjul«, »Luna-Ballon«, Rutschbaner, Skydebaner, Boldspil o. s. v.

Entré 50 Øre for Voxne. 25 Øre for Børn.
Abonnementskort: 12 Kr. for en Voxen, 6 Kr. for et Barn (under 12 Aar).

„Francais" Gummilageret i København
A. Mouritzen.
Forsender Hygiejne-Gummi og alle Sygepleje Artikler.
Den bedste Moderssprøjte faas 16, Lille Kongensgade 16, ved Kongens Nytorv.

P. A. Fischer's
Farve- og Fernisfabrik.
Stengade 10—12. Telefon 952.
Detailsalg af alle Malervarer færdige til Brug, til Dagens billigste Priser.

Yale Laase & Nøgler Ny Østergade 2.

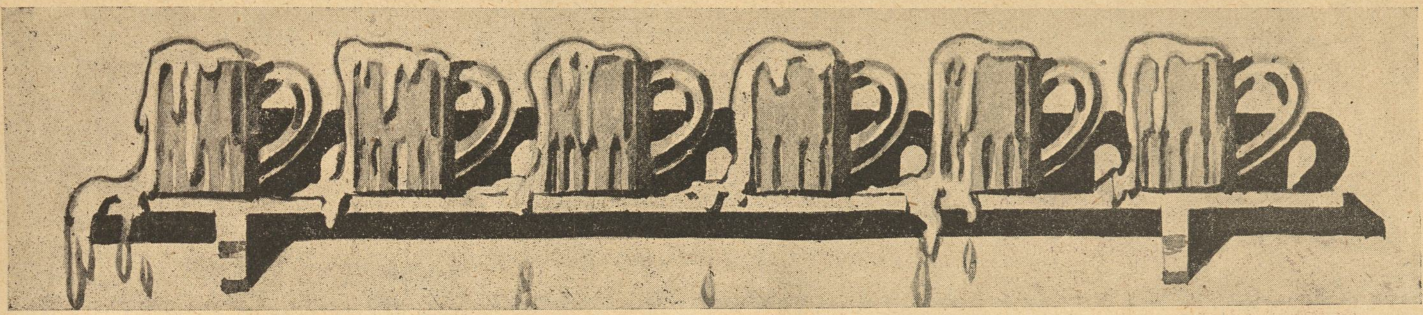

Det skummende Øl.

Velsignet være Morgnen, der oprinder klar,
og priset være Dagen og Varmen —
Thi har vi Mod paa Livet, og sveder vi for galt,
og slappes vore Muskler i Armen,
saa skyller vi i Halsen det skummende Øl
og renser vore støvede Ganer —
Det er boblende Livskraft og sydende Lyst,
der strømmer ud af Øltøndens Haner.

Velsignet være Solen og Somren og alt,
der lysner Aarets arbejdsgraa Dage.
Vi slider og vi sveder, ja! — Men Aftnen falder paa,
da ingen føler Lyst til at klage, —
saa skyller vi i Halsen det skummende Øl
og renser vore støvede Ganer.
Vor Glæde over Hvilen kan ikke slaas ihjel
af Bøger eller Tjære eller Kraner!

Velsignet være Livet, dets Brusen og Kraft!
Se, vi der kaldes Livsmodets Sønner,
vi tager, hvad der kommer, og klarer for os selv,
og agter ikke Præsternes Bønner —
Vi skyller ned i Halsen det skummende Øl
og renser vore støvede Ganer!
Thi Livet, som vi ejer, er mere stort og rigt,
end alle blege Sortekjoler aner!

Og naar vor Krop er opbrugt og stedet til Ro,
vil det selvsamme Synspunkt vi hædre!
Vel mødt, kære Venner, i Himmerigs Kro,
— hvis da Helvedes ikke er bedre!
Saa skyller vi i Halsen det skummende Øl
og renser vore jordfyldte Ganer. —
Skal vi leve efter Døden, saa har vi sikkert dér
ogsaa tørstige Menneskers Vaner!

Thorkil Barfod.

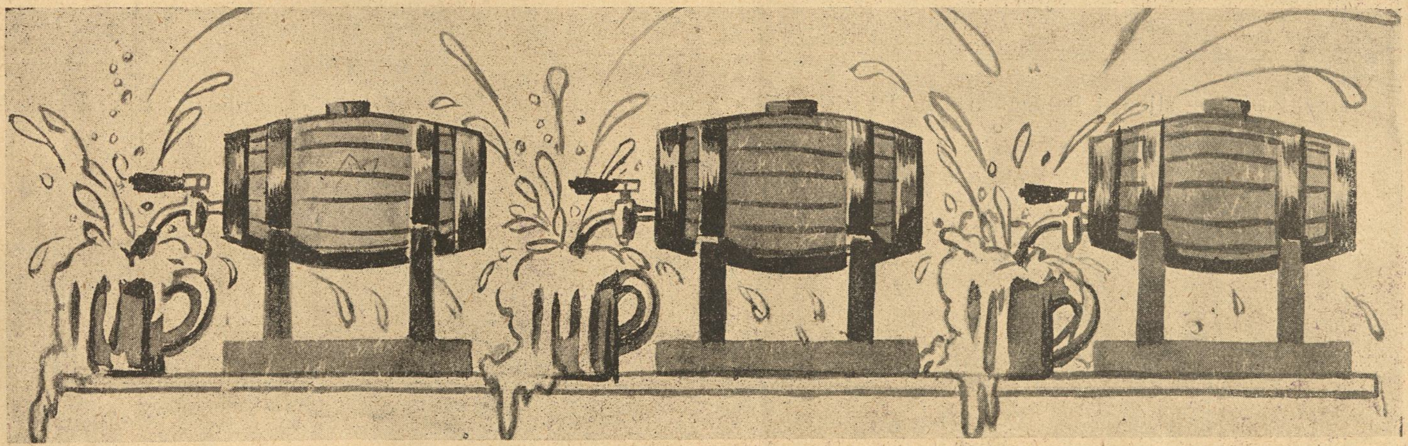

Et fint Hus.

Poul: Vi er flyttet, du, og vi er kommen til at bo i et rædsomt fint Hus. Tænk, der bor en General i Kælderen!
Peter: En General i Kælderen — hvad hedder han?
Poul: Han hedder General Agentur; jeg har selv læst det!

Hvorfor ikke?

Kaptajnen: Hvad er Deres Navn, 65?
Soldaten: Jens Hansen.
Kaptajnen: Har De været straffet?
Soldaten: Nej, Hr. Kaptajn.
Kaptajnen: Hvorfor ikke?

Moderne Filosofi.

Fruen: Ægteskabet er dog en ganske god Indretning. Naar alle ens Venner forlader En, saa har man dog sin Mand tilbage.

Tragisk.

Ældre Dame: Jeg vil sige Dem, Frue, at det er rædsomt at skulle opholde sig i samme Værelse med en Mand, der lugter af Spiritus.
Jeg for mit Vedkommende slipper ikke engang efter Døden fra dette skrækkelige — for min Mand har nemlig købt Familiegravsted!

Charles er paa Tyvejagt.

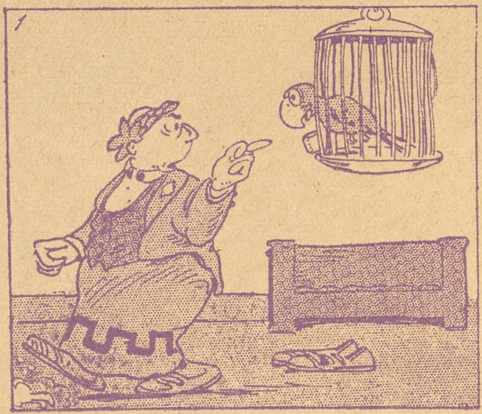

— Nu laver Du ingen Narrestreger, mens jeg er borte!

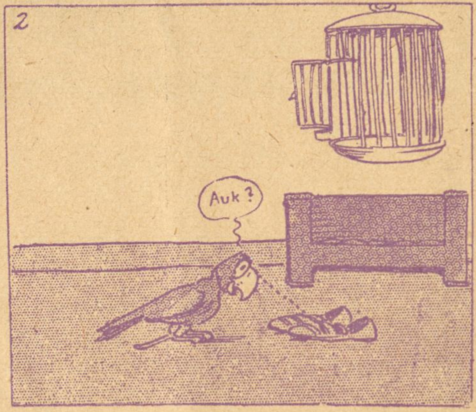

Poppedreng gør en interessant Opdagelse.

— Hvad er det? Jeg hører Skridt — Charles, der er Tyve i Huset!!

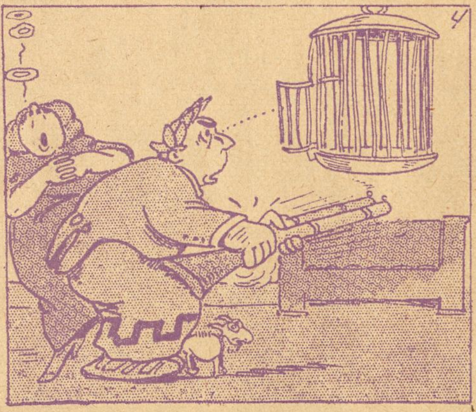

Himmel! De har stjaalet Papegøjen!

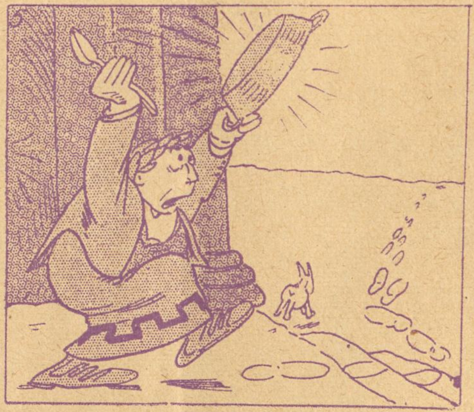

Til Hjælp! Til Hjælp! Tyve og Røvere!

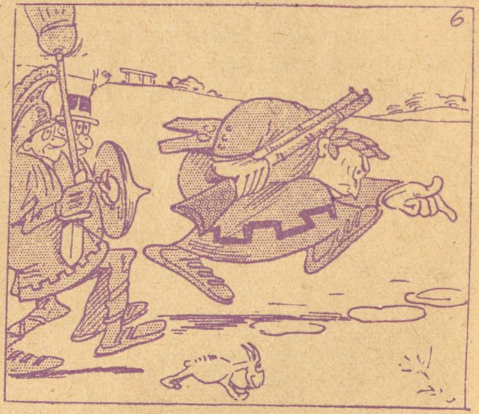

— Denne Vej, Folkens! Her gaar Fodsporene!

Hvad i Alverden! Kan Tyvene krybe igennem saadan et lille Hul!?

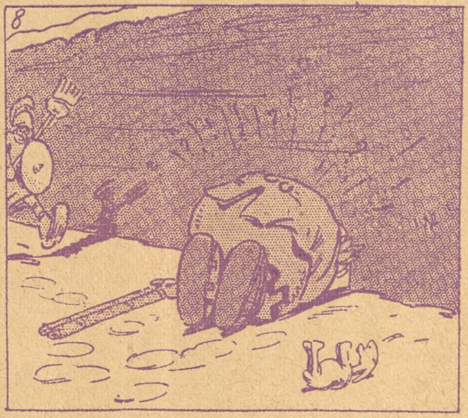

— Jeg vil vove at kigge forsigtig indenfor — —

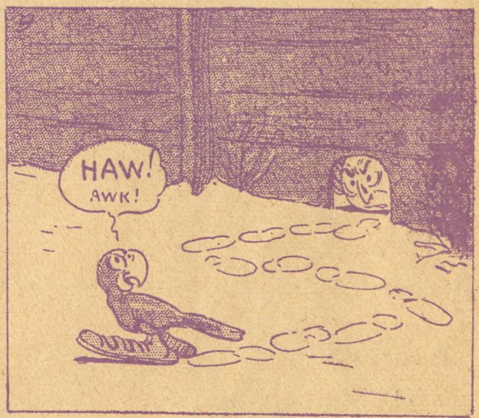

Næ, nu har jeg aldrig — og saa videre!!

Forlang altid EXPORT DOBBELT-ØL med DOBBELT SEGL fra DE FORENEDE BRYGGERIER

Hjærtets Traade.

En Bog om Kærlighed.

Engang sagde hun til ham:

»Hvad er der ivejen med Dig? Du fortæller aldrig mere noget om Dig selv. Jeg ved ikke engang, hvad Du arbejder paa. Det synes jeg ikke om, Du.«

Han lo forceret.

»Passiar,« sagde han kort.

En Aften de var gaaet i Seng, sagde Kate, maaske i Forudanelsen om en Sorg:

»Jeg læste idag en Bog om en Kvindes forfejlede Liv; hun ventede og ventede paa Lykken — tilsidst døde hun midt i sin Kærlighedslængsel. Hvor alle Menneskers Liv dog drejer sig om denne Længsel efter Lykken!«

Han strakte sig, pinligt berørt af hendes Ord.

»Saa tænkte jeg paa mit eget Liv,« fortsatte hun, »hvor lykkeligt alt har føjet sig for mig.«

Hun rykkede nærmere hen til ham.

»Hvorledes jeg er sluppet for at blive saadan en stakkels utilfredsstillet Kvinde.«

Hun tav lidt. Saa fortsatte hun:

»Jeg havde som Barn ikke et eneste Talent. Kunde ikke engang lære at spille Klaver. Alle mine Anlæg gik kun i huslig Retning: Omsorgen for en Mand, et Barn og et Hjem. Og alt det fik jeg gennem Dig.«

Hun var helt bevæget og lagde sit Ansigt op til hans. Han rørte sig ikke.

»Imorgen siger jeg hende det,« tænkte han.

Den næste Dag ved Frokosten kom Tilfældet ham til Hjælp. Dagen forinden havde en Herre søgt ham under hans Fraværelse for at faa lavet en Buste. Kate havde lovet at sende ham Besked.

»Hvad skal jeg saa skrive til ham?« spurgte hun.

»Skriv til ham,« svarede han roligt, »at jeg har ikke Tid.«

»Ikke Tid?« gentog hun forbauset.

»Ja. Jeg har Gud være lovet andet at bestille.«

Hun saa overrasket paa ham. Atelieret stod jo altid øde og forladt.

En Tid lang frydede han sig over hendes Forundring, over det at pine hende. Hun havde martret ham tilstrækkeligt den Morgenstund med sin Ømhed. Han betoges af en grusom Kulde. Nu var Øjeblikket der.

»Ja, kære Barn, endelig er jeg i Lag med et Kunstværk. Et, som vil skabe min Berømmelse.«

»Er Du ved at planlægge det?«

»Nej. Det er langt fremskredet.«

Hun stirrede uforstaaende paa ham.

Han smilede halvt forlegent, halvt ondskabsfuldt.

»Fru Johansen staar Model.«

»Fru Johansen? Hvilken Fru Johansen?«

»Hende med Busten. Jeg arbejder hos hende. Hun har indrettet mig et Atelier. Her var det hende for generende.«

Kate fandt intet Svar. Denne Efterretning syntes hende sælsom og uheldsvanger.

Han fortsatte:

»Søfuglen« skal mit Værk hedde. En nøgen Skikkelse paa en Klippe — naa, Du faar det jo at se.«

Han havde tilsyneladende ligegyldig tændt sig en Cigaret. Nu tog han sit Ur frem og mumlede:

»Jeg maa afsted.« —

Da han ude i Entréen tog sin Frakke paa, fik han Samvittighedsnag. Nej, saaledes kunde han ikke gaa fra hende. Hun havde jo intet ondt gjort ham, stakkels Kvinde. Han vilde atter gaa ind til hende. Sige hende, at han holdt af den anden for sit Arbejdes Skyld og at det altsammen kunde blive godt igen imellem dem. Han havde allerede Haanden paa Dørhaandtaget — da tøvede han. Hvad kunde det nytte? Det vilde blive til en Scene, intet andet.

Han vendte om og greb sin Hat. I Virkeligheden var det Frygt for et Opgør, der drev ham bort.

Undervejs overvejede han Sagen: hun havde sikkert forstaaet ham. Hun vilde saa ogsaa handle, som hun burde, efter de Forudsætninger, paa hvilke Ægteskabet var indgaaet. De maatte skilles for nogen Tid. Saa længe han havde det Forhold med Winni, kunde han ganske simpelt ikke taale Synet af hende. Hun kunde jo rejse med Barnet til den gamle Tante i Hamburg, der saa ofte havde indbudt hende. Under alle Omstændigheder maatte hun væk. Bortvise hende kunde han selvfølgelig ikke. Men hun vilde sikkert gaa af sig selv.

— — —

Længe efter hans Bortgang sad Kate ubevægelig ved Vinduet.

Hun følte en underlig dump Smerte i Hovedet, som havde en eller anden tildelt hende et Slag.

Nu sprang hun pludselig op med et vildt Skrig og styrtede mod Døren. Hun rev den op. Hans Overtøj var borte. Han var gaaet dérhen.

Langsomt lukkede hun Døren og gik gennem Stuen med Hovedet bøjet ned mod Brystet. Ved Bordet standsede hun og støttede sig til det.

Hun kunde ikke fatte, at det var sket, skønt hun havde haft sine Anelser. Han havde jo været saa lunefuld i den sidste Tid.

Han elskede denne anden — hun var jo ogsaa meget smuk — Kate saa hendes Buste for sig — og nu stod hun for ham — nøgen —

Atter skreg hun og fo'r sig med Haanden over det ligblege Ansigt.

Hvor maatte hun elske ham, siden hun gjorde det! Hun tænkte paa, hvor svært det havde været for hende.

Med ét rejste der sig et rasende Had i hende mod denne Kvinde.

Hun traadte hen til Vinduet og trykkede Panden mod den kølige Rude. Længe stirrede hun ud. Indtil nogen trak hende i Kjolen. Ottilie holdt leende sin Dukke frem imod hende.

Hun tog Barnet ind til sig og sagde:

»Far vil ikke have mere med os at gøre. Han er ked af os.«

Men Ottilie svang sin Dukke og lo fornøjet. —

Endelig kom Graaden.

Kate kastede sig ned i Sofaen, lagde Ansigtet mod Sidepolstret og hulkede.

Den lille Pige stirrede forundret paa hende. Saa klatrede hun op i Sofaen og tog hende om Halsen.

»Ikke græde, lille Mor, ikke græde,« sagde hun, selv paa Nippet til at briste i Graad.

Men hendes Mor græd og græd, uden at lade sig standse. Saa vidste Barnet intet andet Raad end at lægge sit Lokkehoved i Moderens Skød og græde med.

Omsider fattede Kate sig og tørrede sine og Barnets Øjne. Saa satte hun sig til at tænke, søgte at finde sig tilrette i den nye Situation. Og pludselig erindrede hun sig deres Samtale i Tiergarten, dengang de blev forlovede. Herregud,

tænkte hun, det var jo sagt i Taabelighed, saadan som man snakker i en Lykkerus. Det kunde dog ikke tages for Alvor.

Og alligevel —

Hvad skulde hun nu gøre?

Frihed i Ægteskabet? Hvad vil det egentlig sige? Er det andet end en Frase?

Hun huskede nu nøje, hvad hun havde sagt dengang — ud i det Blaa — uden at tillægge det nogensomhelst Betydning.

Og nu skulde de skilles. Hvor skulde hun vende sig hen? Og Hjemmet og Barnet?

Hun rejste sig. Aa, det var jo Vanvid altsammen. Hun stampede i Gulvet, forpint og oprørt. Da vaagnede al hendes Stolthed. En Kampstemning betog hende. Og et Haab fødtes. Hun vilde kæmpe med hende om ham. Tilbageerobre ham. Det vilde hun. Paa Skilsmisse tænkte hun nu ikke mere.

Da han kom hjem ved Middagstid, lod hun som intet var forefaldet. Hun var snarere ømmere imod ham end før. Og denne Taktik gennemførte hun de nærmest følgende Dage med Anspændelse af al sin Energi. Resultatet blev selvfølgelig ganske det modsatte af hvad hun tilsigtede. Han blev kun mere ophidset og bitter.

Saaledes holdt hun altsaa sit Ord! tænkte han. Saaledes satte hun sig ud over de Forudsætninger, under hvilke de indgik deres Ægteskab! Hvor var nu hendes Stolthed og Æresfølelse henne? Hvor kunde hun dog nedværdige sig til at kaste sig om Halsen paa ham, som elskede en anden?

Fra nu af kom han ikke mere hjem til Middag, han blev borte hele Dagen og sov om Natten i Atelieret.

Det traf Kate i Hjertet.

De første Dage laa hun paa Sofaen og græd ustandseligt. Hun modtog ingen, ikke engang Erna. (Forældrene var paa Grund af den gamle Herres Helbredstilstand rejst til Syden).

En dræbende Skamfølelse opfyldte hende. Hvad skulde hun sige til Forældrene, naar de kom hjem, og til Erna, Plath, alle Vennerne? Tidligere havde hun stolt erklæret, at Folks Mening var hende ligegyldig. Nu lærte Livet hende noget andet. Hun kunde ikke mere se nogen frit i Øjnene. Hun bar den bedragne Kvindes Kainsmærke. Hun havde Følelsen af, at man havde Grund til at foragte hende.

Det var en forfærdelig Tid hun nu gennemlevede. Endelig tog hun sig saa vidt sammen, at hun kunde sørge for Huset og Barnet. Men intet kunde have formaaet hende til at forlade sit Hjem. Kun Erna vilde hun se. Da Plath en Aften ledsagede sin Kone hen til hende, laasede hun Døren og blev saa ophidset, at hun fik Krampe; han maatte skyndsomst fjerne sig.

Ikke et Ord talte hun om sin Mand til Erna. De sad tause overfor hinanden som efter en nær Slægtnings Død. Erna havde desuden maattet love hende, at hverken hun eller Plath vilde søge at tale hendes Sag overfor Slanina.

Hvordan skulde alt dette dog ende? Det var et Spørgsmaal, som ustandseligt arbejdede i hende.

En forfærdelig Løsning frembød sig: Skilsmisse. Hun vovede næppe at tænke denne Tanke helt ud, men den stod som et grinende Spøgelse bag al hendes Grublen. Det syntes hende det frygteligste af alt. At gaa som fraskilt Kone gennem Livet. Nej, nej. Saa heller Døden. Hvad Værdi havde Livet uden Mand og Hjem? Graat og øde maatte det blive. Alt i hende oprørtes over en saadan Udgang paa Tragedien. Især hendes Stolthed.

Alene Haabet holdt hende oppe nu. Det *maatte* jo blive godt imellem dem. Dette kunde dog ikke være Enden paa hendes Lykkedrøm. Saa grusom kunde Skæbnen ikke være mod hende. Hun havde jo aldrig tilføjet et Menneske noget ondt. Og havde hun ikke i enhver Henseende opfyldt sine Pligter som Hustru?

Det var hende ganske ufatteligt, hvordan denne Forvandling kunde være foregaaet med hendes Mand. Og hvor meget hun saa end grundede over, hvorledes det var muligt, at Kærligheden til en anden Kvinde kunde gøre en Mand haard og grusom mod sin Hustru, fandt hun dog intet Svar.

Kunde virkelig fire lange Aars harmonisk Samliv saa fuldstændig udviskes af hans Bevidsthed? Trods alle sine Luner og Karaktersvagheder var han dog paa Bunden et godt Menneske. Nej — der maatte komme en Forandring.

Slanina led ikke mindre end Kate. Kun Arbejdstimerne skaffede ham Lindring. Værket lykkedes fortræffeligt. Men han arbejdede med en fortvivlet Energi.

Thi denne Flid var hans eneste Undskyldning overfor sig selv. Hans Retfærdiggørelse, naar den kvælende Bevidsthed listede sig ind paa ham, at han ødelagde Kates Liv. Alt dette maatte komme saadan, for at hans Værk kunde blive til, ræsonnerede han.

Men Døgnets øvrige Timer var fulde af Kval. Tjenestepigen, som bragte ham Frokosten ind i Atelieret, holdt ham stadig underrettet om Kates Tilstand.

Da hjalp Winnis sværmeriske Kærtegn ham ikke.

Han var oprevet. Ofte betoges han paa sine Vandringer i Tiergarten af Livslede. At ryste alt dette af sig, at gøre en Ende paa det Hele, var dog maaske det bedste. Selv det at bryde med Winni og vende tilbage til Kate, vilde ikke være til nogen Nytte. Den ægteskabelige Fred vilde ikke kunne blive varig.

Det havde været Vanvid af ham at gifte sig. Og gennem dette Ræsonnement kom han atter tilbage til det Punkt, hvor hans Afsky for sig selv slog over i vildt Raseri mod Kate. Hvorfor blev hun hos ham? Dette maatte jo kun oprive hende, som det oprev ham. Det var hendes Pligt at gaa. At hun var saa dum, at hun ikke vidste, at Savnet var det eneste Middel mod Overmæthed!

Hvis hun stadig blev i hans Nærhed, vilde Hadet i ham vokse og vokse, indtil — — Forfærdelige Tanker hvirvlede op i ham.

Men hans Had steg til en Orkan, da Erna og Plath paa Gaden gjorde ham bitre Bebrejdelser. Svigerinden mødte han med Kulde, mod Maleren blev han brutal og grov. Bagefter var han mere fortvivlet end nogensinde.

Statuen var nu færdig og blev overflyttet til hans Atelier for at udføres i Marmor. Atter arbejdede han hjemme om Formiddagen. Om Eftermiddagen var han som Regel hos Winni, der indhyllede ham i et Net af Ømhed. Slanina bragte hende jo fuld Erstatning for den lange Ensomhed. —

En Eftermiddag, Slanina var borte, kunde Kate ikke dye sig for at gaa over i Atelieret.

Længe stod hun foran det sælsomme Værk. Næsten mod sin Villie blev hun henreven af det. Hun kunde ikke faa Øjnene bort fra dette skrøbelige, yndefulde Legeme, fra dette unge, kyske Bryst. »Søfugl«, sagde hun mekanisk. Ja, det havde han ogsaa faaet frem. Der var noget sky, spejdende, anende i hele Figuren. Det var hans bedste Arbejde. Det var dybere og modnere Kunst end »Fru Sol« og »Moderen«. Mon hun gjorde den anden Uret? Var hun virkelig saadan, som han havde fremstillet hende! Og vilde ogsaa hun kun leve, nyde og besidde, som Kate selv?

En blød, tilgivende Stemning bølgede op i hende. Den lille Pige kom ind til hende, saa paa Statuen, nikkede til sin Mor og sagde:

»Den gode, smukke Tante!«

Kate greb den lille haardt i Armen og trak hende med sig. Nej, hun vilde ikke vige, hun vilde hævde sin Plads. —

Endelig lykkedes det Erna at faa Kate med paa nogle Spadsereture. De valgte Tiden, paa hvilken Slanina plejede at arbejde. Alligevel mødtes de to Ægtefæller engang lige udenfor Gadedøren. Hastigt gik de hinanden forbi. Bagefter var Kate saa ødelagt, at hun maatte støtte sig til Gitteret. Den lille jublede op: »Far — Far!«

(Fortsættes.)

Har kostet 24 Kr., sælges til Bladets Læsere for 12 Kr. Herreuhrene leveres med Sekundviser.

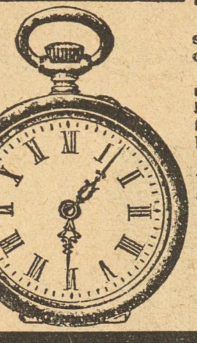

12 Kroner at tjene!

For at skaffe Anbefalinger til vort Katalog sælger vi vore bekendte 24 Kroners Herre- og Dameuhre **for 12 Kroner!**

Disse Uhre er af allerbedste Fabrikat, ægte, meget svære Sølvkasser med ægte Guldkanter, ekstra prima Værker med 10 Stene. fint aftrukne og regulerede, hvorfor vi for hvert Uhr giver 5 Aars skriftlig Garanti.

Betingelsen for, at De kan erholde et af vore 24 Kroners Systemuhre for 12 Kr. er, at De sender os en Anbefaling for Uhret, naar det viser sig, at De virkelig er tilfreds med det; men glem det nu ikke, da disse Anbefalinger jo har stor Betydning for os i Fremtiden. Pengene sendes Dem retur, hvis ikke De er aldeles tilfreds med Uhret.

Skriv straks. Adr.: Danmark 3588
UHR-EKSPORTØREN, Jens P. Larsen, Aarhus.

Glem ikke at se til Dyrene!

Wilsons Gummivarelager
12, Gothersgade 12.
Alle Sygepl.-Artikl. sendes mod Efterkrav. Ill. Katalog

LYSÆGTE FIONA KRONE-TAPET
GARANTI FOR HOLDBARHED

Lauritz Byrge,
Forenings- & Selskabslokaler.
Selskaber indtil 170 Kuverter.
Baade større og mindre Lokaler.
Dansk Arbejder Loge,
Blegdamsvej 26. Telf. 6405.

Københavns Tilskærer-Akademi Nørrevoldg. 42.
Katalog over Tilskærekursus og Tilskæring af Mønstre sendes paa Forlangende.

Tandlæge Edv. Møller,
Købmagergade 30, 2.
udfører enhver Tandbehandling til smaa Priser. Samvittighedsfuldt Arbejde. Bedøvelse hele Dagen. Konsultationstid 10—3½, 6—7 Eftm. og 10½—12 Søndag Telefon 8181.

Køb RAVNEN

Sygeplejeartikler
Gummivarer 2. Prisl.
Gummivarelageret „Hygi", København V.

Vibe-Hastrups Læder-Creme gør Fodtøjet blankt og bevarer Læderet.

Tegning af FREDERIK ANDERSEN

Fruen: Allerede igen? Har De glemt, at jeg gav Dem et Stykke Peberrodskød i Gaar?

Tiggeren: Nej, Frue, jeg har forsøgt at glemme det — og at tilgive!

Sølv i Strømperne!

„Veksel-Sang".

(Mel.: Danmark dejligst Vang og Vænge.)

Sikke Tider — sikke Skikke
Man har fundet paa.
Veksle Sedler vil man ikke,
Sølv kan ingen faa!
Jeg har faret rundt i Staden,
Talt med Folk omkring paa Gaden:
»Ta' og veks'l' mig denne Seddel,
Saa er De skam ædel.«

Bønner, Trusler — intet skræmmer
Folk med Sølv-Forstand.
Slagter, Bager, Urtekræmmer,
Ingen veksle kan!
Der er *Guld* i Morgenstunden,
Sølvet er totalt forsvunden!
Banken Sølv i Folk ej fylder,
Om man den forgylder!

Jeg har søgt at overtale,
Jeg har givet Øl,
Og saa si'r man, Fanden gale,
Tale det er Søl'!!
Her jeg render med min »Femmer« —
Alle Men'sker Sølvet gemmer
Dybt i deres Strømper — Kære
For at gør' det svære'!

Kongen maa jeg nu misunde,
Han *en Krone* har,
Det har jeg skam ingenlunde —
»Trumfen« det er »Spar«!
Smid Din Seddel, spar Din Daler —
Jeg en Snus ej mer betaler.
Danmark dejligst Vang og Vænge,
Jeg har ingen Penge!

Peder Ravn.

EUROPAS SMILEBAAND

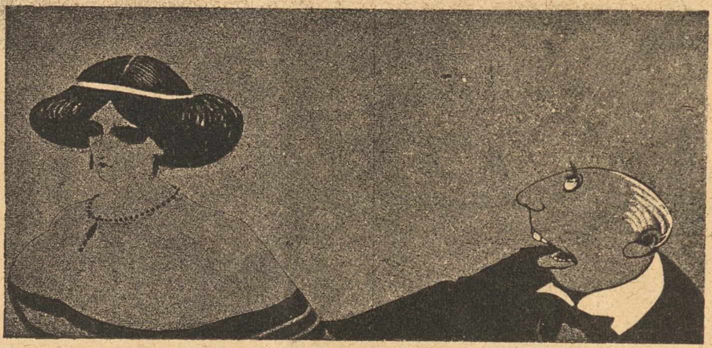

— Inte skulle du älska mig för pängar, Sebastian?
— Nej kära Agda, jag skulle *inte* ens älska dig för *alla pengar i världen.*
(Efter den dagen upphörde bekantskapen mellan Agda och Sebastian.) (»Kurre«.)

Vidunderlig Redning.

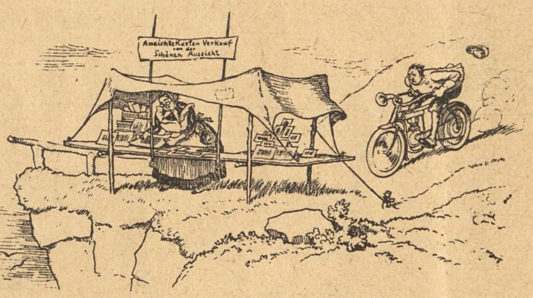

Motorcyklisten: En Afgrund! Jeg er fortabt! Motoren kan ikke standses!

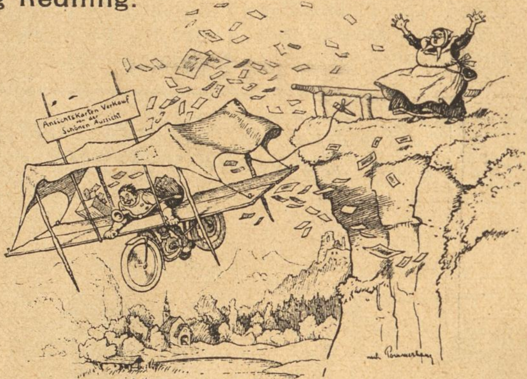

Aha! Dér fik jeg jo en dejlig Flyvemaskine ud af det, og nu lander jeg i en flot Glideflugt!

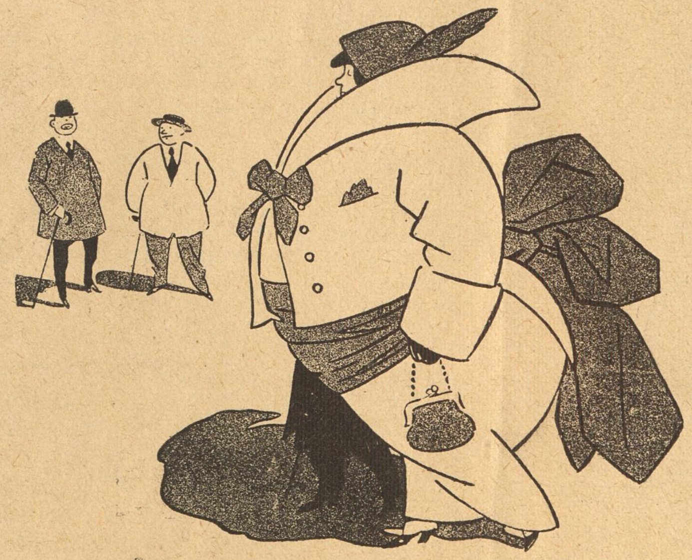

— I två timmar har jag tittat på den där kar'n, ibland har han sin fru under vänstra armen och ibland under högra.
— Det gör han bara för att komma i skuggan, (Skyggen). (»Søndags-Nisse«.)

— Hvor en Bøf dog synes uendelig lille paa Baggrund af disse mægtige Bjærge. (»Pêle Mêle«.)

Af alle Shagtobakker er CREMO den bedste til Prisen.

Rød Indmad

Maa je' be' om Ordet? —

For 10 Millioner Pigtraad.

Habe die Ære! Mit Navn er, som videnom bekendt, Abert Moggensen med to G'er, og naar jeg har bedt om Ordet ved denne Lejlighed, saa er'et fordi, jeg føler saa'n en Trykkelse omkring mit gamle patriotiske Højrehjærte, som har følt Kuglerne suse i 64, og som altid er klar til at stikke i 66. De maa aflevere mig Undskyldning for min lange Udebliven paa Polletekens Arena, men Sagen er den, Sagen er den, at je' allerede i mange Tider har været optaget *af at mobilisere!* Je' ska' nemligen stikke Dem den lille traadløse Nyhed ud, at vi indenfor Højrepartiets Spidser længe har været klar over, hva' der vilde kom' og je' har haft travlt sammen med Piper, Schovelin, Witsansku og General Arendrup at ligge *den danske Slavplan*, der gik ud paa at erobre Seberien og Mongolien samt befæste Grønland fra Søsiden. Imidlertid naaede vi ikke Polarkredsens Radius før Krien brød voldsom u, og saa var'et, at vi krigerikske Højremænd mobiliserede baade Flaaden og Hæren og Spejderdrengene og den faste Linje ved Klampenborg, hvor altsaa sel'følig baade Russere og Tyske og maaske osse Portogissere naturligvis vil gaa i Land, for der er baade kønt, behageligt Søvand og mange Skovbajere. — Naa, men altsaa, nu ska' je' altsaa knalde Skallen itu og aabenlyst vise Dem Kærnen, som altsaa Sagen drejer sig om.

Vi ha'de ingen Penge til Pigtraad! Nu ve' enhver Statleg, *at u'en Pigtraad ka' man ikke føre Kri'*, og saa var det, at Regeringen sjenerøst bevilligede 10 Millioner, og dem er nu Arendrup og Frederik Hansen u'e at køve Pigtraad for?

Se *det* kalder je' Mobbilisering med Ramasjang og Solformørkelse. Nu farer den danske Hærs væbnede Spidser rundt med Pigtraad op og ned ad Strandvejen og lie til Amars Sydspids og har endda et Par Ruller tilovers til Samsø og Anholdt, der ligger svært udsat i Østersøen. Vi sætter Pigtraad om alle Æbletræerne, Øltræerne og Bøgetræerne; Hjortene i Dyrehaven har Pigtraad om Gevirerne, Soldaterne om Geværene, og nu mangler vi bare Pigtraad om Rundetaarn og om Tivolis Tælleapparater — saa si'r je', at den er mobil og lige til at rive sig paa, og saa ka' De fan'me ta' Dem et Skud Krudt Nr. 4 paa, at de 10 Millioner er vel anvendte! Jeg gamle Hønisse har aldrig vaaren saa glad som nu, da Westenholtz Drenge farer frem som blaa Raketter og demolere Landskabet, og var je' Munk, saa spandt je' fan'me *hele gamle Danmark saadan ind i Pigtraad*, at ikke en Mors Kat ku' finde ind eller u' a'et.

Med Ønsket om, at vi maa faa for 10 Meloner Pigtraad te' afslutter je' mit Faaredrag med et Leve for gamle Danmark med samt dets velsignede Pigtraad! Vov! Vov!

Professoren i Astronomi —: Hvad Pokker er der dog i Vejen i Aften. Det er fuldstændig klart Vejr, og alligevel er der Maaneformørkelse i Kikkerten!

Kulpriserne.

De Kulherrer lader et Bud udgaa,
som Folkets Ven de sig viser:
„Kul har vi nok af, Kul kan I faa,“
men — hm til dobbelte Priser.

Naa, engang faar vel det hele Skik,
paa ret Køl kommer vel Vognen —
saa skal vi huske de Herrers Trafik
og lægge for dem i Ovnen!

I Mobiliseringens Tegn.

Han: Elskede Kvinde! Vil Du være min, min for altid? Jeg skal bære Dig paa Hænderne gennem Livet, intet skal skille os. Ingen Fare er til for mig, fra nu af og indtil min sidste Stund vil jeg være hos Dig!!

Hun: Ogsaa hvis Du bliver mobiliseret?

I lange Tider Koncerten gik godt,
og Tyskland spillede Bassen,
en enkelt Tone ku' klinge lidt raat —
det mærkedes ikke i Massen.

Saa tabtes Takten, Tonen slog klik
for Fløjter og Violiner —
nu føres der op en Helvedsmusik,
saa ind til Marven det hviner!

Mellem Bagermestre

Disse Proletarer er det ganske umuligt at stille tilfreds. Nu har de faaet Paalæg paa Brødet, og saa klager de alligevel!

Sidste Nyt! Sensation!
Eksploderet Krigsballon!
30,000 Tyske slegte —
Telegrammet er skam ægte!
Flaadekamp i Sortehavet,
den er vældig dygtig lavet!
Brand i hele Kølner-Krypten,
Krigserklæring fra Ægypten.
Hele Afrika er slaaet,
Montenegros Flaade gaaet
under i det røde Hav.
Sidste Nyt! Vældigt Slav!
Sensation til hvert et Døgn
— og ikke Spor af Løgn!

Arbejdernes Livsforsikring,

Sygekassernes og Fagforeningernes kooperative Forsikringsselskab.
Statsanerkendt.
Dosseringen 4.

—Danmarks fineste Taffelvand—
Sct. Nicolaus-Kilde-Apollinaris!
faaes i enhver 1Kl. Forretning. Telf. 390, Aarhus.

Depoter i 83 Byer! Hoveddepot i København. Telefon Central 1390.

Husk naar De kommer til Aarhus, at aflægge et Besøg i
Frederiksberg Folkelige Forsamlingsbygning.
Jægergaardsvej 44.
Stor skyggefuld Have med overdækket Veranda. Salonkeglebane. James Thomphsen. B.

Gaa kun til en samvittighedsfuld **Specialist** Fineste Tænder, billigste Pris.
Hele Tandsæt 16—28 Kr., enkelte Tænder 1 Kr., alt med Garanti. 18 Aars Praksis
Telefon Byen 1103 x. **JØRGENSEN BILLE,** Gothersg. 3 (ved Kg. Nytorv)

Hvad Fanden gø'r Du ad? Du ka' vel nok se, at Du ingenting kan se.

Aarhus-Abonnent: Tak for den vidunderlige Tegning. Vi har haft Hunden paa Landbohøjskolen, hvor den er indlemmet i Samlingen for vantrevne Marabustorke.

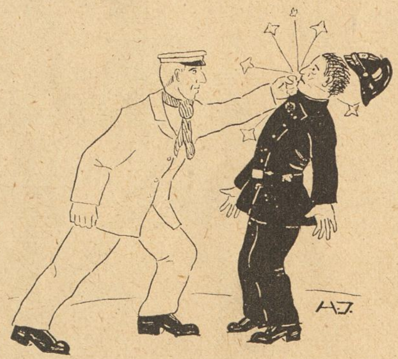

Vore Indbrudstyve er bleven enige om ikke at lade sig arrestere af en Skruebrækker!

AGGERBECKS ÆGTE FINE IRIS
forfiner·forskönner·bevarer·Huden·
Alles Yndlingssæbe
Stk. 25 Øre

Hygiejne, Sygepleje, Toilet og Barber Artikler.
Illustreret Katalog tilsendes m. 10 Øre t. Porto
Forretningen grundlagt 1900.
Depotet „DISKRET“
Afd. R., Prinsessegade 49, Kbh. C.

Brug
Worning & Petersens
Xeroform-Sæbe
faas overalt
à 25 Øre pr. Stk.

Karin L. Vi har modtaget Deres fortryllende Tegning, som ved Lejlighed skal faa Plads mellem denne Spaltes Mesterværker. Men om Tegningen kan blive præmieret og saaledes bøde paa de sløje Tider, det er dog et stort Spørgsmaal.

Karl Josef, Helgolandsgade. »Tvetydigheder« modtages ikke.

E. F., Ny Carlsbergvej. Anden Levering rigtig modtaget, men en lebevæbnet Benrad paa en Slagmark er — desværre for Dem — ikke opsigtsvækkende.

To berusede: Ved De ikke, at man ikke maa gaa over Broen der.
Maleren: Jo, derfor er jeg ogsaa sejlet over Aaen i min Malerkasse; men hvorledes er De kommen her, mine Herrer?
De berusede: Vi, Vi — Vi er sejlede herover i en Kæfert.

L. G., Aarhus. Deres Tegning ejer en saa herlig Duft af Friluftskunst og Spiritus, at vi ikke har kunnet modstaa den.

Læreren: Hvad siger Du, Otto, kan Du ikke regne Opgaven. Sæt Dig nu ned og spekule'r — det koster jo intet!
Otto: Naada, og derhjemme siger Fa'r altid, at det er en dyr Historie, saadan at »spekulere«!

Kære »Troldunge«. Det var alt, hvad reddes kunde!

M. P. P. »Ravnen« er *ikke* bunden hverken af inden- eller udenrigske Faktorer!

Storm-Petersens „Levende Billeder". XXXIV.

(Fortsættes.)

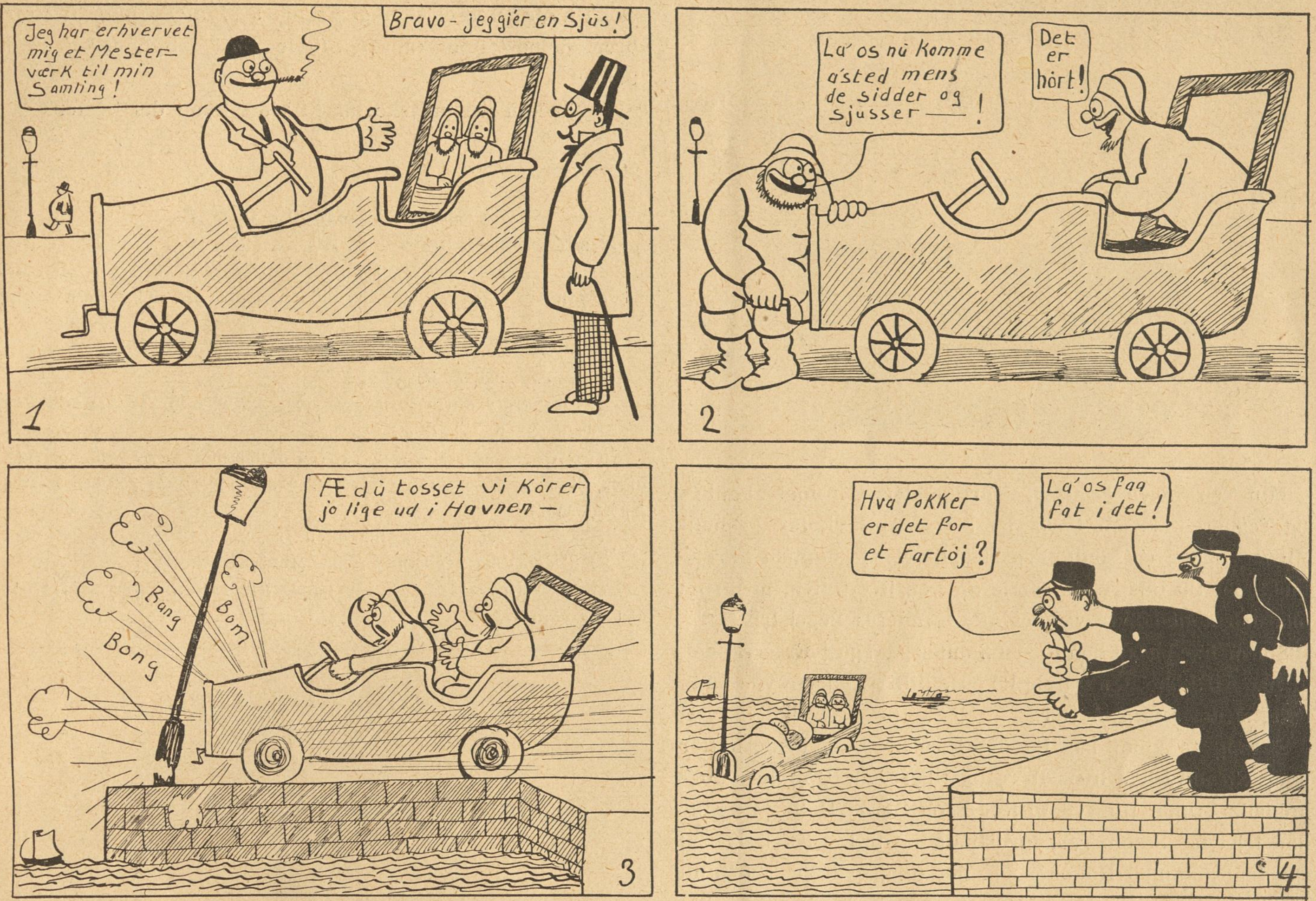

Storhedsvanvid.

Provinsskuespilleren: Jeg *maa* have 10 Kr. i Forskud, Hr. Direktør.

Direktøren: Gud forbarme sig! De vil da ikke starte et nyt Selskab?

Pudsig.

A.: Han tog saamænd 20 Øre for at pudse mine Støvler, og Taksten er dog vel ellers kun 10.

B.: Ja, han har pudset Dig for de andre 10!

Trylleri.

Direktøren: I næste Nummer, mine Herskaber, vil jeg lige for Deres Øjne lade en levende Dame forsvinde!

En Tjener kommer styrtende ind: Hun er allerede forsvundet, Hr. Direktør — og har taget Kassen med sig!

Hem! Hem!

— Naa, Petra, hvordan gaar det med dine Søstre?

— Jo Tak godt; den ene er gift med en Brandmand, og den anden har ogsaa et Barn!

De umyndiges Røst.

Dagny har fornylig faaet en Broder, en stor og kraftig Dreng med et Par første Klasses Lunger, som han ufortøvet er begyndt at bruge, og paa hvis Styrke han daglig aflægger de rædselsfuldeste Prøver. Dagny er meget misfornøjet med den evindelige Skraalen og Skrigen, og en Dag, da hun staar ved Vuggen, kan hun ikke tvinge sig sig længere, men udbryder i retfærdig Harme: »Hør, Bror — man *kan* virkelig ikke fortænke Vorherre i, at han har smidt dig ud — saadan som *du* vræler!«

Alt roligt!

Sagfører X ankommer til et stort Badehotel og siger til den bukkende Overkelner:

— Jeg har et større Pengebeløb hos mig! Hvor kan jeg gøre af det? Har De en Boks?

Overkelneren: Hr. Sagføreren kan godt beholde det paa Værelset. *Vi huser ikke andre Sagførere for Tiden!*

Sprogforvirring.

Anna er 8 Aar gammel, da hun faar Visit af sin 7-aarige Kusine fra Gøteborg. Om Aftenen, da Pigebørnene skal til at gaa i Seng, bøjer Kusinen sig ned og ser ind under Sengen.

Anna: Hvad ser Du efter?

Kusinen: Jag vill bara se, om där skulle finas en Tjuv (Tyv).

Anna: Aa, kalder I det saaledes hos jer!

Unge Piger.

Anna: Det er skrækkeligt med Petra — hun har falsk Haar og forlorne Tænder, og saa er hun altid sminket, og ikke engang hendes Legemsform er ægte — —

Louise: Hun maa da aldrig kunne faa andet end »uægte« Børn!

Kærlighedens Matematik.

Herren: Kan De, Frøken, tænke Dem noget værre end at bede om et Kys og ikke faa det?

Damen: Ja — hvis De faar Løfte om et — og ikke tager det!

Den populære Mand. V.

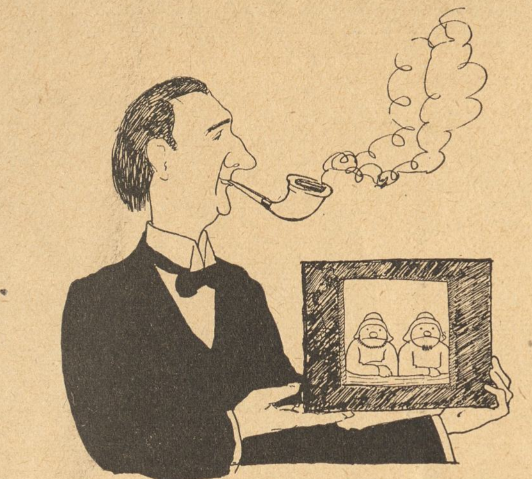

Min Ven *Storm Petersen*, Hurtigmaleren, Knock-about'en og Tegneren, er en ivrig Samler af Antikviteter, og hans Atelier ligner et sandt Rædselskabinet af gammelt Skrammel, som De ikke vilde samle op i en Rendesten, men som paa den anden Side vækker alle Kenderes Begejstring.

Storm har ogsaa den for en Samler særegne Ærgerrighed, at han vil købe den gamle Ragelse billigt; ellers synes han ikke, at det er noget værd.

Engang laa han paa Landet i en af disse Fiskerhytter langs Strandvejen, hvor Regn og Blæst gør Opholdet uudholdeligt. Uden Hensyn til Kones og Børns Helbred havde han lejet for Sommeren, fordi han havde forelsket sig i et sjældent gammelt Rokokospejl, der hang paa Væggen fuldt af Fluebæ og store Skjolde. Det vilde han have fat i, om ikke for enhver Pris, saa dog for den billigste.

Naar Konen klagede over den fugtige og usunde Lejlighed, sagde Storm, at det skulde være sidste Gang, han vilde ligge paa Landet og ødsle en Formue paa, at hun og Børnene kunde faa lidt frisk Luft i Underbukserne. Han selv foretrak Tivoli og Langelinje, og hun skulde faa Lov til at sidde paa sin femte Bagsal ude paa Nørrebro hele Aaret, hvis hun foretrak det.

Storm er jo ellers den elskeligste Ægtemand, der kan tænkes, og hans Haardhed finder ogsaa kun sin undskyldende Forklaring i hans Samlerlidenskab. Det Spejl med den kostelige Rokokoramme havde ganske besat ham.

Flere Gange gik han i Lag med Fiskeren — Lars Pe'sen — om at købe Spejlet, men Lars vidste, at det gamle Skidt maatte være Penge værd, siden saadan en Københavnerfyr absolut vilde købe det, og han svarede, at han ikke vilde sælge det, for det var et gammelt Arvestykke.

Storm spekulerede og spekulerede, men kunde mod Sædvane ikke finde paa noget, der kunde blødgøre den stivsindede Ejer af Spejlet. Men en Dag, da det var meget varmt i Vejret, stod Storm igen og svedte for at lokke den elskede Genstand fra ham. Han prøvede med det gode, men det hjalp ikke.

— De kan da i alle Fald sige en Pris, Lars Pe'sen, næsten bønfaldt Storm.

Men Lars var stum, han gad ikke engang ryste paa Hovedet mere.

Saa fik Storm en af sine Ideer, som stiller ham i Rang med Alexander den Store da han overhuggede den gordiske Knude. Med et vældigt Frispark plantede han sin højre bredsnudede amerikanske Støvle midt i Spejlet og sagde befriet:

— Nu kan jeg maaske faa at vide, hvad det koster?

Bloc.

Han stammede ogsaa.

I en Kupe sidder tre Herrer. De to sidder lige overfor hinanden, den tredje sidder i en Krog for sig. Da Toget passerer en stor Fabriksbygning, siger den ene af Herrerne til sin Medrejsende lige overfor:

—Ka—ka—kan De si—si—ge mi—mig, hvad de—de—de—er for —for en Byg—Byg—Bygning?

Den adspurgte stirrede lidt paa Spørgeren, men tav bomstille, og Spørgeren opgav.

Lidt efter standsede Toget og den stammende Herre gik ud. Saa siger Manden i Krogen: — Hvorfor svarede De ikke paa den Herres Spørgsmaal?

—Næ—næ—næ, De ka—ka—kan tro ne—nej! Je—Je—Je skal ik—ke ha—ha—ha paa Snu—Snu—Snuden!

Han stammede ogsaa, og var bange for, at den anden skulde tro, han gjorde Nar!

Tivoli-Musikere.

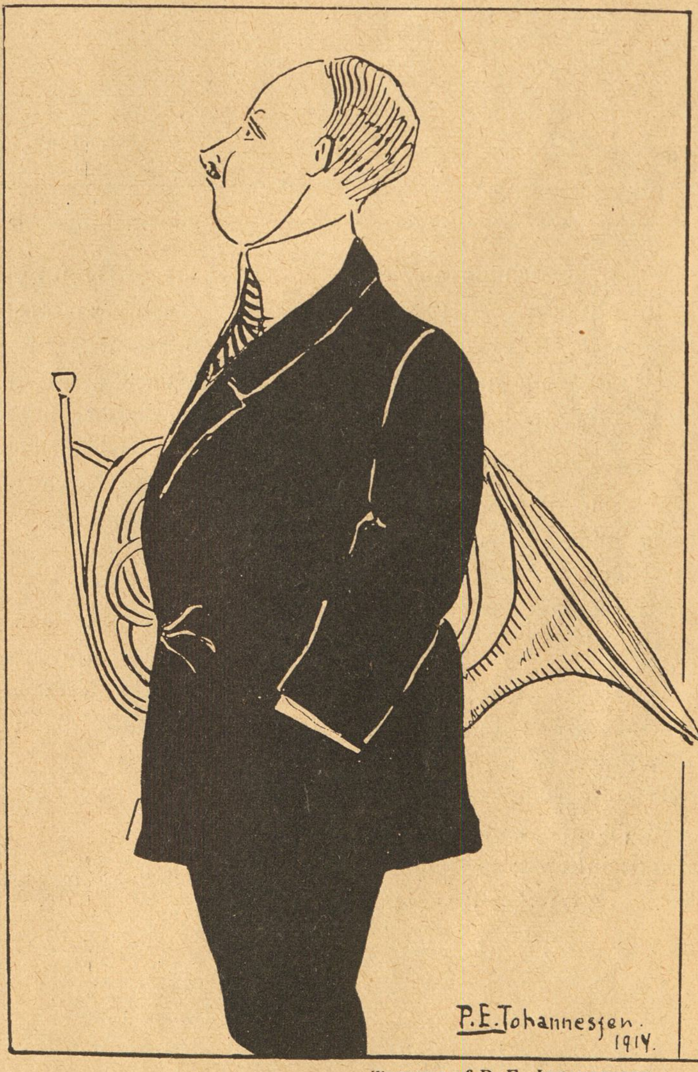

Tegning af P. E. Johannessen.

Waldhornist Albert Rasmussen.

Krigen. „Det er en Selvfølge, at særlig de smaa Hjem vil blive beskyttede, saalænge Krigen varer!“

Dansk INDR: VARE-MÆRKE. Korn Snaps

AF **A. C. MEYER.**

Det vidste Højre i Nykjøbing imidlertid ikke noget om. Det udmærkede Parti havde lejet et lille Lokale klods op ad Mødesalens Tribune og engageret et Hornorkester, som skulde spille af alle Livsens Kræfter, mens Socialisternes Talere havde Ordet. Paa den Maade skulde vort Møde blive en komplet Fiasko. Og saa vilde Skæbnen, at vi laa paa Grund ved Løgstør! Højres Orkester kom ikke i Arbejde, og da vi næste Dag indtraf til Nykjøbing, fik vi hurtigt indvarslet til nyt Møde. Denne Gang opgav Højre at levere Musiken.

I 1887, da jeg første Gang stillede mig mod Marineminister Ravn i 8. Kreds, saa det et Øjeblik ud til, at de gamle, graaskæggede Søgutter vilde lynche mig. I min Tale havde jeg sagt, at Højres Forfølgelse af Oppositionsmænd bl. a. yttrede sig deri, at man havde nægtet socialdemokratiske Arbejdere Hæderstegnet for 25 Aars Tjeneste. Knapt havde jeg udtalt disse Ord, før et Uvejr af Raseri brød løs. »Det er Løgn! Smid ham ud!« og andre Tilraab slyngedes op mod Talerstolen, og Hundreder Højrenæver raktes truende op imod mig. Men Talerstolen var temmelig høj, og var jeg end nødt til at tie, stod jeg dog fast i Uvejret. Saa var der Stemmer, som brølede: »Bevis Deres Udtalelse!« Det var i al Fald et logisk Krav, men jeg turde ikke bevise noget, fordi min Hjemmelsmand var Arbejder i Marinens Tjeneste. Da traadte denne Mand selv frem paa Talerstolen og bad om Ordet, hvorefter han udtalte, at jeg havde faaet Oplysninger af ham. Det var modigt gjort. Højremændene blev forbløffede, og Larmen tog af. Men gamle Ravn dirrede af Harme. Jeg henstillede til ham, at han ikke misbrugte sin Magt til at skade Arbejderen. Han lovede det efter nogen Tøven og holdt Ord.

Ved en senere Lejlighed, da jeg tog med *Chr. Rasmussen*, Helsingør, til et Møde i Hornbæk, hed det sig Mand og Mand imellem, at Fiskerne derude havde lovet Socialisterne en Omgang Prygl, dersom de kom til Hornbæk. Som Følge heraf stillede en Garde paa 12 Mand, store, stærke Smede fra Værftet, og tilbød at ledsage os til Hornbæk. Da Mødet begyndte, havde Smedene anbragt sig i Række foran Talerstolen, og de tilstedeværende Højrefiskere saa med skæve Øjne paa disse Atlethskikkelser. Der skete intet. Mødet gik af i Ro.

Der er andre socialdemokratiske Talere, f. Eks. Holst, Sabroe og senere Borgbjerg, som har været i stærkere Storme. Det var nok Fiskerne i Espergærde, som en Gang vilde den nuværende Repræsentant for Københavns 5. Kreds alvorlig til Livs. Han maatte springe over Bænke og Borde for at undgaa deres Efterstræbelser. Sabroe udsatte sig gentagne Gange for korporlig Straf, naar han var til Møde, og en Slagter havde en Gang lagt sig i Baghold for at slaa Holst fordærvet, naar han gik fra Møde i Fredericia. Skæbnen vilde, at en Ven den Aften tilfældigvis førte Holst en hel anden Vej, saa Slagteren ventede forgæves. Mere Held havde Højremændene i Rødby, hvor Holst en Aften havde tordnet mod Provisoristerne. De gik efter Mødet op paa Hotelgangen og vilde slaa Døren ind til det Værelse, hvori den socialistiske Taler boede. Med Besvær fik Værten dem til at afstaa fra deres Forehavende, men for dog at have noget Udbytte af Ekspeditionen tog de Holsts Støvler, som stod paa Gangen, og bortførte dem i Triumf.

Estrups provisoriske Straffelov havde nær bragt mig i »Biksen«. Jeg havde ved en Grundlovsfest paa Fælleden talt om den sociale Revolution, og *Fr. Hansens* »Avisen« fandt denne Tale saa udæskende, at Bladet opfordrede Politiet til at sætte mig fast. Saa vidt gik det nu ikke, men jeg maatte flere Gange møde til Forhør og forklare, hvad »social Revolution« var for noget. Den fungerende Politimand svedte under Nedskrivningen af mine theoretiske Betragtninger, og da Sagen endelig var klar til Dom, ophævede Kongen Straffeprovisoriet i Anledning af sit Regeringsjubilæum. Jeg slap altsaa for Vridsløse.

Retfærdigheden har overhovedet aldrig kunnet faa rigtig Tag i mig. Den bekendte Sangbogssag skal her kun kortelig angives som Bevis. Kjeldskov og jeg udgav Sangbogen i Hæfter. Den blev beslaglagt, men næste Dag averteredes Sangbogen atter til Salg. Overbetjent *Rudolf Petersen*, kendt fra de første politiske Processer i Socialismens Opgangstid, kom farende og spurgte, om vi da var splittergale. Han blev lang i Ansigtet, da det oplystes, at det var en hel anden Sangbog. Forhørene over den af Kjeldskov og mig udgivne Sangbog lededes af en Assessor Nielsen. Han var meget høflig, og vi blev snart enige om, at jeg bar Ansvaret for Bogens Indhold. Der var flere ophidsende Digte. Assessoren læste et op. Det var tilfældigvis af Højremanden Carl Ploug,, forfattet i denne Digters unge, radikale Dage. Det indeholdt følgende hvasse Ord:

Henover Tidens Hav der gaar en Dønning død,
ved Styret Vold og Vilkaar staar,
og Sandhed lider slette Kaar og Frihed Nød.

Da Assessoren hørte, at det var af Carl Ploug, bladede han noget forfjamsket videre og kom til følgende Linier om »Tidsaanden«:

Den bryder gennem Bajonetter
og vælter Fængslerne omkuld.

(Fortsættes.)

Arbejdernes Brændselsforretning. Odense.

Kontor **Havnen.** Telefon 989. Klingenberg 1989.

HERMAN JUST'S

Pariserfarveri og kemiske Tøjrensnings-Anstalt.

Hele Dame- og Herregarderober renses og farves uden Opsprætning. Specialitet: Gardin og Møbelstoffer. Dekartering af Dame- og Herrestoffer.

Pustervig 3. Tlf. Byen 1537 y. **Raadmandsgade 2.** Tlf. Taga 113.

Sælg til Eksport.

Deres gamle Kobber, Messing, Zink, Bly og Jern, Bly, Zink og andre Metalasker, gammelt Gummi, nye Skræderlapper, strikkede Uldklude samt gl. Papir til

JOH. P. BOLDT

Aabenraa 21, Hj. af Hausergade, København.

Telf. Central 7784.

NB. Varer fra Provinserne afregnes pr. omgaaende.

De træffer det rigtige ved at købe Deres **Forlovelsesringe** hos *Fritz Heimbürger* Købmagergade 63 65

LAX

i alle Kvaliteter. **Gaasebryst, Oksetunger** etc. anbefales

Højeste Udmærkelse paa Udstillingen for Kogekunst i København 1908. Grand prix: London, Paris, Antwerpen 1908.

Telefon 817 & 8231. Jacob B. Krøll, **Klareboderne 10. Kbhvn. K.**

Leverandør af Clichéer til „RAVNEN"

GEORG C. MØLLERS EFLGR.

HOVEDKONTOR: Vimmelskaftet Nr. 42, 2. Sal. (Yorks Passage.)

Telefoner: 913, 1124, 7980, 3313.

LAGER: Badstuestræde 9—11. Fiolstræde 12—14. Kongens Nytorv 8.

Vinkyperens Telefon: 6351. Byen 1722 x.

TELEFON 3684. **S. JOHANNESSON'S** TELEFON 3684.

Svineslagteri.

Udsalg: **Højbroplads 13.**

Største Udvalg.

Statskontrol med Trikinundersøgelse.

Rester udsælges billigt Fredag og Lørdag fra Kælderen.

GENUINE

LUNDS-CALORIC PUNCH

Oplag hos Carl Qvistorffs Eftfl., Johan Lund, Kjøbenhavn.

M. H. Cohen & Lamm,

Vekselerere & Bankiers.

Holmens Kanal 24 St.

Telefon 7895 og 7896.

Peter Jensen,

Bispebjerg Kro,

ligefor Krematoriet og Kirkegaarden, 2 store lukkede Glasverandaer.

Have med Lysthuse.

Telefon Taga 800.

Middelstandens

Sygekasse,

Nordre Frihavnsgade 30,

Telefon Øbro 2991.

Virker ogsaa som Hjælpekasse.

Optager Mænd og Kvinder indtil 60 Aar uden Kontingentforhøjelse overalt i Danmark uanset Aarsindtægt.

Frit Lægevalg. Forlang Prospekt.

Agenter antages.

Sygepleje Artikler,

garanteret **fineste Kvalitet,** en gros Pris. **Fordelagtig** Prøvesending forsendes i København og Provinserne mod 1 Kr. i Frimærker eller Efterkrav.

Risiko udelukket. Skriv i Tide til **Eksporthuset Skandia,** Frihavnen C 5, København O.

Arb. Ligkistemagasin.

4, Saksogade 4 (ved Vesterbrogade).

Telf.: Central 9375.

3, Blaagaardsgade 3.

Telf.: Central 5708.

Lind Hansens

Clichéer — Kataloger — Reklamer.

Købmagergade 67-69 Telf 6288.

Udgaar hver Torsdag. Abonnementspris: 1 Kr. 25 Øre Kvartalet, 10 Øre om Ugen. Abonnement kan tegnes i København i Nørre Farimagsgade 49 Stuen, og i Provinserne paa samtlige Postkontorer og hos Boghandlerne. Annoncer modtages paa Kontoret, Nørre Farimagsgade 49, Stuen. Telefoner Central 1395 og 7495. Udgivet af socialdemokratiske Foreninger. Clichéer ved H. Matzens Reproduktionsanstalt.

F.E. BORDING KØBENHAVN.

Dansk Jernbanevisdom.

Interiør fra en 3die og en 1ste Klasses dansk Jernbanevogn. Tegning af Osvald Jensen.

Redigeret af AXEL WESSEL

RAVNEN

Nr. 35. Torsdag den 27. August 1914

Tegning af EMIL POULSEN.

Krænkelse af — Nevtraliteten!

En Undervandsbaad dukker op paa Damebadeanstalten.

Københavns Tilskærer-Akademi Nørrevoldg. 42.
Katalog over Tilskærekursus og Tilskæring af Mønstre sendes paa Forlangende.

W. Bähncke & Co.
Assurance.
Niels Juelsgade 3.
Telf. Central 128 og 129.

Sygeplejeartikler
Gummivarer 2. Prisl.
Gummivarelageret „Hygi", København V.

Tivoli.

Sommersæson fra 8. Maj til 13. September 1914.

Hver Aften: Store Koncerter i Koncertsalen, Harmoniorkesteret og Promenadeorkesteret. Hver Uge Solist- og Symfoni Koncerter. — Operetter, Vaudeviller, Farcer og Revy i Teatersalen. — Artistforestillinger paa Kunstnerplænen. — Pantomimer.
Hver Søn- og Helligdag: Stor Fest med Illumination og Fyrværkeri. Nye Festarrangementer med Dans og Konfetti. Talrige Forlystelser, Karusseller, »Muntre Hjul«, »Luna-Ballon«, Rutschbaner, Skydebaner, Boldspil o. s. v.
Entré 50 Øre for Voxne. 25 Øre for Børn. Abonnementskort: 12 Kr. for en Voxen, 6 Kr. for et Barn (under 12 Aar).

Forsamlingsbygningen
Koldinggade 4.
Telf. Øbro 1132. *Joh. Olsen.*

Det bedste Madsted
paa
Gammelholm
er
Spisehuset, Holbergsgade 26.
Forskellige à la Carte Retter hele Dagen.

A/S H. MATZEN
REPRODUKTIONSANSTALT
LEVERER
DE BEDSTE
CLICHEER
KØBMAGERGADE 22
HJ. AF SILKEGADE
KØBENHAVN K.
TELEFON No 7057.

Leverandør af Clichéer til „RAVNEN"

LYSÆGTE FIONA KRONE-TAPET
GARANTI FOR HOLDBARHED

Sygepleje Artikler,
garanteret **fineste Kvalitet,** en gros Pris. **Fordelagtig** Prøvesending forsendes i København og Provinserne mod 1 Kr. i Frimærker eller Efterkrav.
Risiko udelukket. Skriv i Tide til
Eksporthuset Skandia,
Frihavnen C 5,
København Ø.

Holbergsgade 6

Man bør støtte Arbejdernes Kooperative Foretagender og købe sit Forbrug af Brød og Øl i
Forbrugs- og Spareforeningen Aalborg.
Bestil hos vore Kuske eller i Udsalgsstederne disse Varer.

Grovt Hvedebrød

fra Arbejdernes Fællesbageri, fremstillet af sammalet Hvede. Udmærket for svage Maver og Blegsottige.
Bedre og mere velsmagende end Grahamsbrød.

Brev fra Jens Aldrigbange.

Lejren ved Avedøre den 16 Augusti 1914.

Min kære Mor!

Hermed skikker jeg Dig mit Potræt som er taget af ham Skuespilleren *Jørgen Lund* der er en stor Spassemager og Lurifax og dreven udi mangfoldige Kunster saasom at spille Veteran — ja—ja, da—da! — og tegne Mensker op paa Papiret; hva han altsaa har gjort ved mig. Jeg tænker nok at du min kiæreste Mor kan kende mig igen endskiønt jeg kun er et Amfiblium, hvad der vil sige hal Soldat og hal rigtig Menske. De andre Soldater synger nok saa pompøst »I Gaar je fik min Trøje«, men det gør je itte, for du kan nok se, at det er min gamle lusede Trøje som je købte paa Hoppemagle Marked for en hal Daler og fire Kaffeponse og de har bare givet mig et Sørgebind om Armen og sir at je er Reservepostbud for Oberstløjtnanten hva der itte er saa megen Løjn endda for je maa baade ta ind for ham til Byen og sla ud for ham i Teltet.

Far var jo med mig herinde paa Sølvgadens og sikke han skælte ud! At *min* Søn ska være saadan en Rakkersoldat, sa han til Løjtnanten, og han føjede til — han ska være Faen i hede Helvede!

Og saa sa han — Ska *min* Søn ligge paa de haarre Matrasser? Han ska paa Stejler og Hjul, ska han, for du ved at Far er saa hidsig, naar de kommer op i han, og da Løjtnanten grinte, saa robte Far — Ska *min* Søn æde de haarre Komisbrød — han ska æde Skidt ska han, for je har Raad te et — og saa blev han smidt ud.

Tegning af Skuespiller JØRGEN LUND.

Jens Aldrigbange.

Nu hænger je altsaa kronisk paa'en som Dyrlægen derhjemme sir og du kan tro at Køvenhavnerne grinte a mej naar je kom forbi Frihedsstatutten og de andre Monumenter paa Vesterbros. Men je er lieglad og gaar paa og nu ligger je ude i Fronten og spejder etter Fjenden som nok ikke kommer hva der er klogt af ham for sikken et Pusterør je har til at knalde a med! Det ka faen eme gøre Lotte sky derhjemme og faa Soen til at gi Grisse a bar Forskrækkelse. Ellers maa vi rende og hoppe her paa Volden til langt ud paa Afteningen i bengalsk projektørbelysning der er noget nyt som de ikke kendte i 64 og er beregnet til at putte Fjenden Blaar i Øjnene med. Je ligger sammen mæ en Agent i Legetøj og Narrestreger og en Tryllekunster fra Dyrehavsbakken og sikke Historier de kan fortælle!!! I Gaar fortalte Agenten *at der var bleven skudt paa Kongens Bil.*

Gudfaderbevaremigvel raabte je, men saa sa han — *det vil sige da den skulde u af Garagen* — og saa grinte je saa je fik mine gamle Ringorme paa Knæskallerne igen. Akja, de er til at faa Fnat a altsammens og je ska nok gi jer noet a'et naar je kommer hjem; for je kan alle Historierne uena.

Nu være du og Far som ikke ska være ke a'et Marie Soen og Lotte hilset paa miletaristisk Mener af eders mobilierede og hengivne *Jens Peder.*

Efterskrivelse. Send mig endelig nogle Pølser af de tykke en Bøtte Smør (Tryllekunstneren vil ikke æde Margarine) og nogle Rabatsigarer af de rigtige for Agenten er godt vant den Humlebi. *Den samme.*

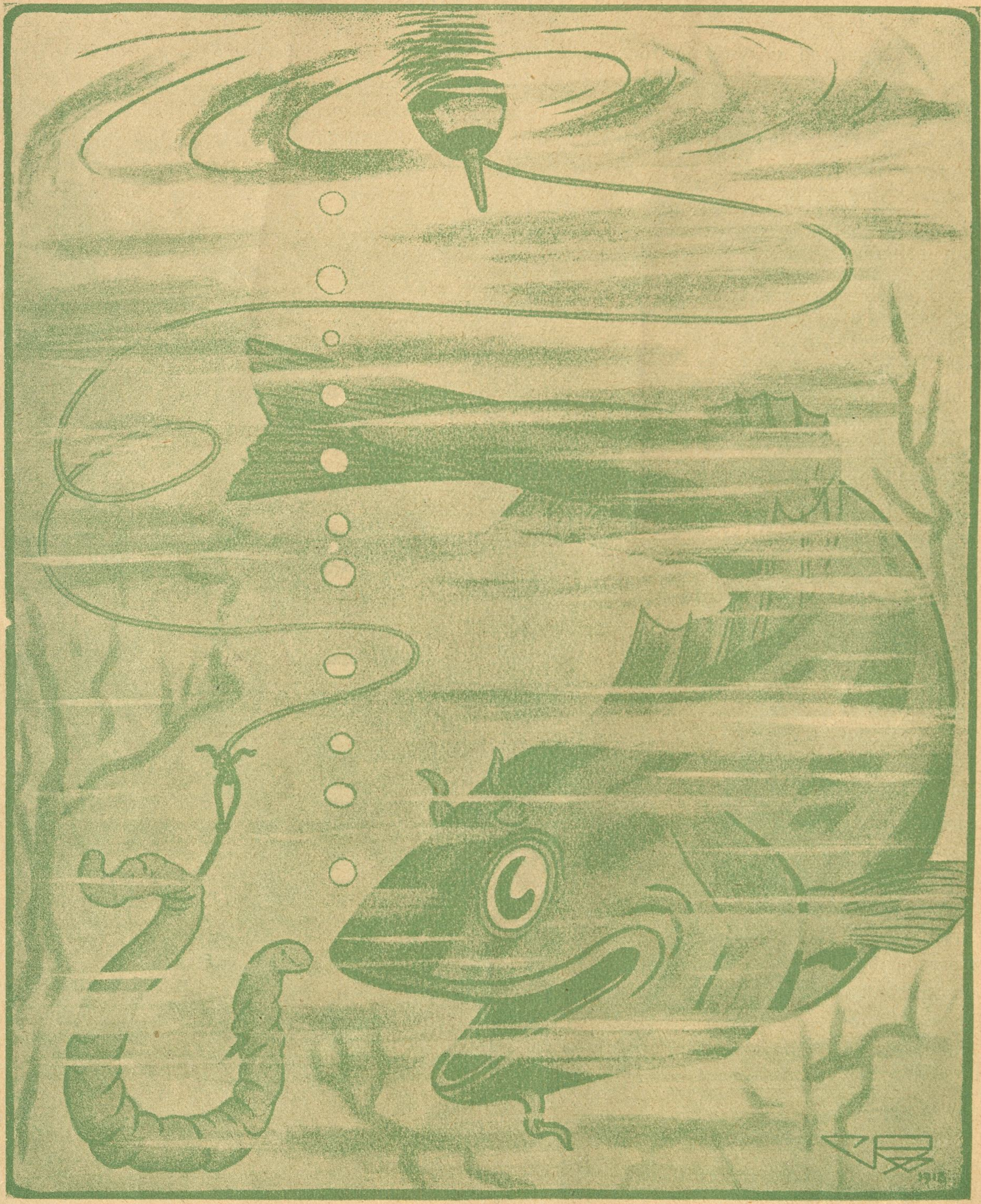

Tegning af C. Røgind.

Der var engang en rigtig Torsk,
der ikke var som Torske — dorsk,
men med en sjælden fiffig »Pære«.
Den hos en Flynder gik i Lære
og fik at vide der blandt andet,
at Farer lurer ogsaa under Vandet.
Den Flynder sa': De Men'sker vil
ha' Spætter, Torsk og Spegesild;
de staar paa Kaj med Stang og Krog
og hvis, Hr. Torsk, De ej er klog,
saa bider De med Glans paa Snøren,
og det gør ondt som bare Søren!

Saa talte Flynderen med Vid
og sluttet saa: giv ikke Bid,
thi husk: *September det er Torsketid!*
Vor Torsk saa' mange spidse Kroge,
besat med mærkelige Snoge,
som aabenbart var mindre glad
for dér at spille Lokkemad.
Den Torsk slog sig til Ridder paa
saamangen Orm og sagde raa:
Nej, *den* jeg ikke bider paa!
Men Straf for alt sit Overmod
den fik en Dag, da kæk den stod

med fuld Kraft paa forbi »Trekroner«
og grinte af dets smaa Kanoner.
Saa travlt den havde med at grine,
at den ej saa en stor Maskine
— *Den Ho'det løb imod en Mine,*
som straks paa Stedet eksplodered'
og saa var Torsken jo leveret!
Den hele Torskeho'det mistet,
og den blev baade stegt og ristet.

Moral:

Moralen den er kort og skral:
Den koges ej, som steges skal!

K. N.

KUN ÆGTE SKATTEFRI KRONE PORTER fra DE FORENEDE BRYGGERIER

Hjærtets Traade.

En Bog om Kærlighed.

Men Kate tillod ikke, at Barnet, tiltrods for Tjenestepigens Forbøn, blev bragt ind til ham i Atelieret.

Det korte Møde var tilstrækkelig til at overbevise Billedhuggeren om, at hans Hustru led grusomme Kvaler.

Hans Hjerte krympede sig, da han saa hendes blege, udtærede Ansigt med de dybtliggende, sortringede Øjne. At det var hans Kate, som for faa Uger siden straalede som en Sol!

Han følte, at han maatte gøre et eller andet. Dette kunde ikke blive ved. Hun maatte bort. Han kunde ikke rejse, i hvert Fald ikke nu. Herregud, denne Lidenskab med Winni vilde dog vel ikke vare evigt.

Saa meget han end frygtede et Opgør, tog han sig dog sammen og gik over til hende.

Det var i Skumringen.

Kate laa paa Sofaen, fordybet i sine Grublerier. Hun fór op. Hun havde genkendt hans Skridt i Korridoren. Da han traadte ind, stirrede hun paa ham; Hjertet truede med at sprænges. Vilde han — —?

Han gik rask midt ind i Stuen. Nu saa hun, hvor bleg og slap han var.

»Kate,« fik han frem. Hans Strube snørede sig sammen.

Lidt efter fortsatte han:

»Det kan ikke blive ved paa denne Maade. Vi opriver og ødelægger hinanden. Der maa ske en Forandring.«

Igen en længere Pause.

»Jeg vil ikke søge at undskylde mig. Saafremt Du i de Aar, vi har været gifte, har lært mig at kende, saa ved Du ogsaa, at jeg ikke under disse Forhold kan være under Tag med Dig. Vi maa skilles. En Tid. Senere saa — —«

Hun faldt mat tilbage i Sofaen. Det var en forfærdelig Skuffelse. Som fra det fjerne hørte hun ham sige: »Vil Du Kate?«

Hun blev kold og haard. Rejste sig med et Ryk og skreg:

»Nej, nej, nej. Her er min Plads og her bliver jeg. Jeg vil ikke miste alt.«

Saa drejede han sig rundt paa Hælen og gik ud Et Øjeblik bøjede hun sig frem, pressede de skælvende Hænder mod Panden og stirrede efter ham med vidt opspilede Øjne. Det var hende, som maatte hun styrte efter ham, klamre sig til ham — bønfalde ham. Men saa fik Stoltheden Overtaget. Nej, ikke det. Ingen Ydmygelser.

Hun kastede sig paa Sofaen, begravede Ansigtet i Puderne og bed, bed krampagtigt i dem. —

Da Slanina atter kom ind i sit Atelier, var det forbi med hans Modstandskraft. Han kastede sig sønderknust i en Stol og stirrede tomt frem for sig. Der kom en Lede og Fortvivlelse over ham, som gjorde alt, hvad han tidligere havde lidt, til Bagateller. Han saa klart sin Naturs Jammerlighed. Hans Blik faldt paa »Søfuglen«. Han betoges af Had mod Statuen. Hvorfor var han ikke en eller anden lille Embedsmand, der Dag ud og Dag ind passede sin Kontorgerning og intet kendte til et skabende Menneskes Kvaler!

Han fyldtes med Raseri mod sin Kunst. Til Helvede med det altsammen! —

Han sprang op. Bort med Grublerierne! Han var nu engang en elendig Skabning, der ikke fortjente bedre end at blive kastet i Brokkassen.

Og i et pludseligt, vanvittigt Raserianfald greb han den tunge Hammer, han brugte til sit Arbejde, og hævede den mod »Søfuglen«. Han slog løs paa Statuen som en Afsindig, med hvert Slag voksede hans Forbitrelse. Han følte en egen vellystig Glæde derved. Tilsidst slyngede han Hammeren hen i en Krog og sank mat ned i Stolen. Han var fuldstændig ødelagt.

Dog lidt efter rejste han sig, fremtog fra Skabet en lille Kuffert, kastede det Nødvendigste ned i den, lukkede Atelieret og gik.

Han tog til Anhalter Banegaarden. Tre Timer maatte han vente, inden Toget gik til Rom. Han satte Kufferten i Garderoben og drev rundt i Gaderne. Omsider gik han ind paa et Postkontor og skrev to Kort: et til Kate og et til Winni. Paa begge stod det samme: »Afrejser i Aften til Rom.«

Da Toget endelig kørte, sad han længe og saa ud i Natten. Det var ham, som havde Livet intet Værd for ham mere.

VII

Om Aftenen, da Tjenestepigen kom ind i Atelieret for at rede Slaninas Seng, faldt hun over Stumperne af »Søfuglen«. Straks styrtede hun ind til Kate med Efterretningen.

Den unge Kone var dog for medtaget til rigtigt at opfatte, hvad Minna dér fortalte. Til Pigens Forundring nikkede hun blot mekanisk et Par Gange og mumlede med klangløs Stemme: »Ja — ja.«

Hovedrystende gik Minna ud i Køkkenet.

Men da Kortet fra Slanina næste Morgen ankom, fik Minnas Meddelelse fra om Aftenen Interesse. Øjeblikkelig gik Kate over i Atelieret. Da hun saa Ødelæggelsen, troede hun at forstaa. Haabet gav hende Farve i Kinderne. Hendes Mand havde villet gøre Afbigt! Et Sekund betoges hun af Smerte over, at dette egenartede Kunstværk var sønderslaaet. Men Egoismen var for stærk.

»Nej,« tænkte hun, »lad kun alle hans Arbejder gaa til Grunde, blot jeg faar ham tilbage.«

Længe stirrede hun paa de hvide Blokke. Enkelte af dem var endnu til at kende. Dér laa en Arm, dér en halvknust Ørelap. Dog, hvad betød al denne Ødelæggelse mod det, at den vilde bringe ham tilbage til hende! Hun følte sig næsten glad tilmode. Han havde gjort sig fri af hende den anden. Snart vilde alt blive som før. Lykken vilde atter opstaa af disse Ruiner. Han var jo hendes et og alt, var hende mere værd end Barnet.

I over en Uge gik hun omkring i bange Tvivl. Ikke en Linie fik hun fra ham.

Men saa begyndte han at lade høre fra sig. Først sendte han en flygtig Hilsen, saa udbad han sig Underretning om, hvordan hun og Barnet havde det, og da en Maanedstid var gaaet, tilstillede han hende en lang Beretning om sit Liv i Rom.

Til allersidst kom det længe ventede Brev, hvori han bad om Tilgivelse og lovede Bod og Bedring.

Den sidste Tid havde forekommet ham som en svær Sygdom, skrev han. Men nu kom han sig. Han mærkede, hvordan alt det onde, mørke, vaklende forsvandt. Hvordan hans Kraft vendte tilbage, takket være den store, rene Kærlighed han nærede til sin Kate, der trods alt var hans Livs gode Aand.

Og uden smaalige Bebrejdelser kom hun ham imøde. Alle hendes Breve aandede den uendelige Lykke hun følte over hans snarlige Tilbagekomst.

En straalende Decemberdag gik Kate og Ottilie op og ned ad Perronen paa Anhalter Banegaarden. Hun var endnu noget bleg, men Forventningen satte snart Kulør paa hendes Kinder. Hendes Øjne lyste og Hjertet bankede stormende. Nogle ventende Herrer blev overrasket staaende foran hende. Hun smilede lykkelig derover. Hun havde ogsaa klædt sig med stor Omhu.

Endelig, efter at Kate for tyvende Gang havde set paa det store Banegaardsur, kørte Toget ind.

Slanina laa bøjet ud af et Vindue; endnu før Toget holdt var han sprunget ud og laa i Kates Arme.

De kyssedes med en fortærende, begærende Hengivelse. Den lille Pige blev tilsidst utaalmodig og trak sin Far i Frakken. Han vendte sig mod hende, løftede hende op til sig og krystede hende saa haardt, at Vejret gik fra hende og hun begyndte at sprælle med Benene. Kate stod ved Siden af med store Taarer i Øjnene.

Og nu begyndte en Spørgen og en Svaren uden Ende.

Da de kom hjem, fyldtes de endnu en Gang af Gensynets Jubel. Efter at de længe havde staaet tæt omslyngede, stammede Slanina:

»Kate, at dette —«

Hun lagde sin Haand over hans Mund og sagde:

»Det taler vi ikke mere om, Hans. Det ligger bag os — langt, langt borte. Nu vil vi kun leve for Fremtiden. Og stor og smuk og —« Resten sagde hun ham i et Kys.

Den Aften havde de ganske for sig selv.

Men næste Formiddag gik de til Platхs. Heller ikke dér blev det Passerede berørt. Kun med et Blik og et Haandtryk bad Slanina om Tilgivelse for den Smerte, han havde forvoldt dem.

Da Skoleraaden kort Tid efter vendte sund og rask tilbage fra Rivieraen med sin Hustru fandt de kun lykkelige Mennesker i de to Hjem. Billedhuggerens Rejse til Rom var foreløbig kun en Studierejse. —

Det syntes Kate, at den Tid, der nu var brudt frem, var endnu smukkere og herligere, end deres Ægteskabs første Tid. Til den Periodes Ømhed sluttede sig Forsoningens Mildhed, Godhed og Imødekommenhed. Det var lykkelige Dage for den unge Kone.

Hun var nu fireogtyve Aar, og aldrig havde hun set stateligere og friskere ud.

Nu tog de ogsaa Familieaftnerne hos Forældre med deres utvungne Gemytlighed op igen. Og en Gang, da Børnene lige var gaaet, sagde Raaden til sin Kone: »Vi har haft Held med vore Børn, Mor.« Og med et fint Smil tilføjede han: »Som med hele vort Liv.«

Fru Liebert nikkede stille og taknemligt. —

Og atter bragte de gode Forhold i Billedhuggerens Hjem en Udvikling med sig hvad hans Kunst angik. Straks efter sin Hjemkomst skabte han »Satan«. Det var en nøgen Mandsskikkelse, der hvilede sønderknust paa en Klump Jord; Satan umiddelbart efter at være udstødt fra Himlen.

I Virkeligheden var den et Udtryk for Slaninas Sindstilstand i hin Stund, da han sønderhuggede »Søfuglen«. Han skabte en Menneskeskikkelse, for hvem alt er styrtet sammen, i hvem intet andet lever end Trangen til at gøre ondt, til at ødelægge af haabløs Fortvivlelse.

Figuren blev god, den bar Præg af noget oplevet. Straks efter dens Fuldendelse tog han fat paa »Befrielsen«.

Paa et bredt Fodstykke en Mand og en Kvinde. Han er fængslet paa Hænder og Fødder, Hovedet er bøjet, Kroppen sammensunken. Kvinden bøjer sig imod ham og løsner hans Lænker.

Dette blev hans bedste Arbejde.

Han stod nu paa sin Kunsts Højde. Langt mere end Slanina berusede Kate sig i hans Berømmelse. Overalt, hvor hun kom hen i Kunstnerkredse, hos Aands- og Pengearistokratiet, feterede man den fejrende Kunstners Hustru. Naar hun saa fortalte sin Mand, hvor berømt han var bleven, smilede han godmodigt og kaldte hende en lille Nar.

Dog én Skygge laa der over hendes Lykke. De udstaaede Pinsler var ikke gaaet sporløst hen over den unge Kvindes Hovede. Det Rene og Højmodige i hendes Væsen havde taget Skade af de udstandne Skuffelser. Selv havde hun ingen Anelse derom. Hun blev ganske stiv af Skam, da hun en Morgen fandt sig selv staaende med Øret presset mod Atelierdøren. Slanina brugte til »Befrielsen« en Model. Hun havde set den smukke Pige gaa over Gaardspladsen. Blussende rød sneg hun sig bort fra Døren. Hun begreb ikke, at hun kunde nedværdige sig saa dybt.

»Jeg vil ikke miste alt.«

Det maatte være sket ganske instinktivt. Hun vidste bestemt, at hun ikke var gaaet ind i det Værelse, der stødte op til Atelieret, med det Forsæt at lure. —

En uimodstaaelig Magt drev hende atter og atter til Nøglehullet, naar hun vidste, han havde Model. Hun skammede sig derover, men kunde ikke staa imod. Hun maatte altid tænke paa den skønne Kvinde, der havde været hans Elskerinde.

Lidt efter lidt kom der en Angst op i hende for, at han bedrog hende. Og dog havde han i de tre Aar, der var gaaet efter Forsoningen ikke givet hende nogensomhelst Anledning til Skinsyge.

(Fortsættes.)

Forlov- elses ringe
14 Karat fra 7 Kr., 18 Karat fra 10 Kr.
Th Halgreen, 34 Gothersgade
lige for Regnegade.

P. A. Fischer's
Farve- og Fernisfabrik.
Stengade 10—12. Telefon 952.
Detailsalg af alle Malervarer færdige til Brug, til Dagens billigste Priser.

HERMAN JUST'S
Pariserfarveri og kemiske Tøjrensnings-Anstalt.
Hele Dame- og Herregarderober renses og farves uden Opsprætning. Specialitet: Gardin og Møbelstoffer. Dekartering af Dame- og Herrestoffer.
Pustervig 3. Tlf. Byen 1537 y. **Raadmandsgade 2.** Tlf. Taga 113

Kontortid:
Kl. 11—3, samt Mandag og Onsdag 5—7, Fredag 6—9.
Aaboulevard 16.
Tlf. Nora 2812.
Tilkendegivelser og alle Oplysninger sendes gratis.
Enhver kan blive Medlem.

„Francais" Gummilageret i København
A. Mouritzen.

Forsender Hygiejne-Gummi og alle Sygepleje Artikler.
Den bedste Moderſprøjte faas 16, Lille Kongensgade 16, ved Kongens Nytorv.

Lind Hansens
Clichéer — Kataloger — Reklamer.
Købmagergade 67-69 Telf. 6288.

Annoncer til Ravnen
modtages paa Ekspeditionen,
Nørre Farimagsgade 49 Stuen,
til 10 Øre pr. m/m.
Paa løbende Annoncer indrømmes Rabat. Favoritpladser efter Aftale.

Fremtids-Muligheder.

Tegning af OSVALD JENSEN.

— Ja, det er Fanden til Tider! Kan Du ikke nævne mig en Vare, som har en Fremtid for sig?

Jo, jeg kan —: *Det ny Europakort.*

„Lidt Mineværk".

Poetisk Underminering af Ugens Begivenheder.

Vift stolt paa Codans Bølge
blodrøde Mineværk!
Du dér dig ret kan dølge
og spille krigerstærk!
Nu Sild og Spætte griner,
naar de i Sundet dykke vil —
det spækket er med Miner,
ja, sikket Minespil!

Hil *Benzon*, tapre Løjtnant
med samt hans »Stroppetur«!
Han Hæren altfor sløj fandt
og foreskrev en »Kur«.
»Kurere« ham det tør vi,
o, lad ham snarest bli' Civil!
Kasseres han, da gør vi
skam gode Miner til!

Hr. *Johan Hansen* leve,
den brave Kulgrosser!
Han hævet bli'r til Greve
»den *kul*-lede« med mer.
Femhundredtusind Grunker
af Statens han nu tjene vil.
Det kalder jeg for »Bunker« —
et kønt Kul-Mine-Spil!

Med Miner og Kanoner
er spækket Dannevang,
og fede, skøre Koner
vil have Snapsetvang.
Nu tigges der til Senge,
til Miner, Krudt og Hommelej,
og giv Du dine Penge —
men *mine* faar de ej!

N. N.

EUROPAS SMILEBAAND

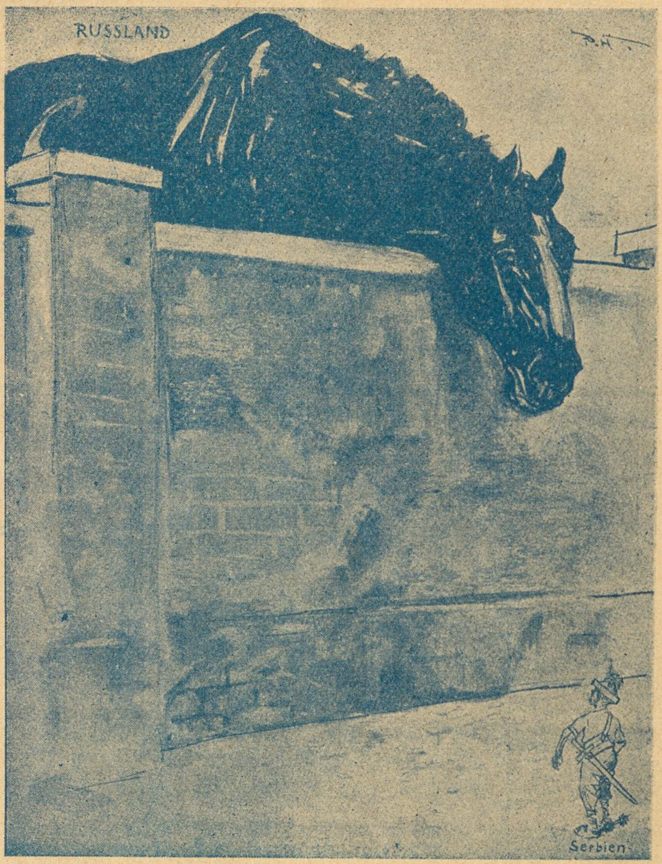

Serbien: En Hest! En Hest! Hvad er mit Kongerige uden denne Hest? (»Ulk.«)

— Hvorfor har De et Vækkeuhr med Dem, naar De gaar i Bad?
— Jo, jeg kan ikke taale at være for længe under Vandet, og Uhret ringer, naar der er gaaet et Minut! (»Meggendorfer Blätter«.)

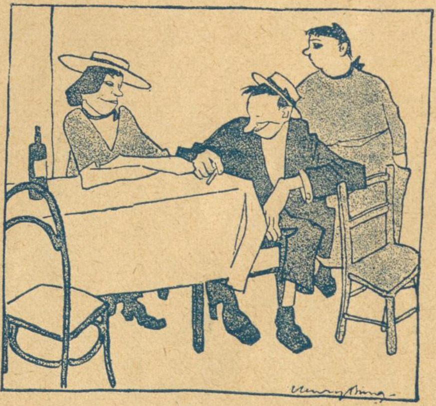

»Damen« —: Nej, min unge Ven, din Pengepung rækker højt regnet til platonisk Kærlighed! (»Simplicissimus«.)

— I Sydafrika, där äter dom strutsägg, å dom ä så stora, så dom tar potta te äg-kopp — — — (»Strix«.)

Af C. B. Møller & Co.s Cigaretter fremhæves:

Rose No. 101 og 102	15 Stk.	10 Øre.
Monaco, oval, Kork	10 -	10 -
Sherrys No. 3, stor, Kork ..	10 -	25 -

Rød Indmad

Moratorium.

De staar ved Døren. Hun byder Godnat,
og han, som paa hele Vejen
har snakket saa livligt om dit og dat,
er nu helt flov og forlegen.

Han: stammer „Jeg be'r Dem - hm - Frk. Wang,
jeg minder Dem om — hvis jeg tør da —
De loved' et Kys mig „næste Gang“, —
det sagde De - hm - sidste Lørda' —

Et Smil over Frøkenens Ansigt gaar:
„Det gjorde jeg, ja, desværre —
men husk, der blev udstedt netop igaar
Moratorium — djøs, min Herre!“

Kosakken.

El've Tyske vog han midt i Kugleregn,
Som Morder kendes næppe nok hans Lige.
Hans Kejser gav ham Korsets Hæderstegn,
Og Præsten gav ham Pas til Himmerige.

Til Højre & Co.

Nu slaas de derude, Faren er stor
— saa skræpper det lille Nathue Kor —
for Kiv og Splid maa vi Dørene stænge,
paa bedre Tider vi sikkert tror:
den nye Grundlov maa vente saalænge.

Nej Stop, I Herrer, det gaar ikke saa,
vor Friheds Sag skal ej gaa istaa!
Til ærlig Forhandling enhver er buden,
men vil I ikke, saa kan I gaa —
saa ta'r vi Grundloven jer foruden!

18/8. Efter ganske sikkert Forlydende agter Regeringen i den allernærmeste Fremtid at udstede et almindeligt Forbud mod Udførsel af Æg og Rismel. Dette maa betragtes som en Foranstaltning, der er i allerhøjeste Grad paakrævet — hvad i Alverden skulde Grev Frijses Fasaner ellers leve af?

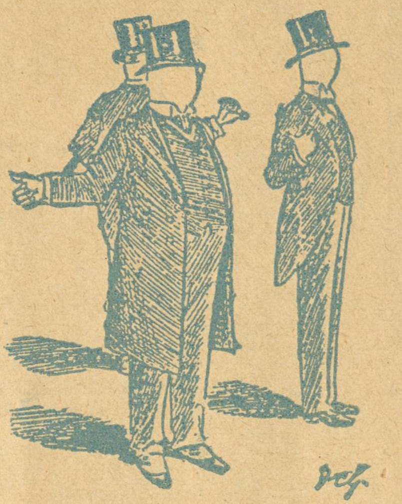

Den offentlige Mening: Hvem begyndte Krigen!
Diplomaterne: Det var ham dér!

De Forsvarskvinder ta'r kraftig fat,
de ind til Soldaterne samler,
Cigarer og Bøger med alskens Pjat
og Sofapuder og Skamler.

Og Underbuxer vil særlig de ha',
for dem er Soldaten i Knibe —
men hvor de Damer kan vide *det* fra,
se det kan jeg ikke begribe!

19/8. »Grundejerbladet« anbefaler Husejerne kun at aabne for Vandet til W. C. 2 Timer om Dagen. Denne Foranstaltning er kun halvgjort Arbejde. Var det ikke meget bedre helt at laase for alle W. C. og kun udlaane Nøglen til Lejeren f. Eks. 1/2 Time hveranden Dag?

A: Hør, sig mig, hvor kan det være, at Du stadig har haft Sølvpenge hos Dig?

B: Det skal jeg saamænd sige Dig — Jeg bor i *Sølvgade!*

Efter Forlydende har Regeringen af Hensyn til den krigeriske Forvikling i Europa ryddet Raadhuspladsen for — *Kanon-Fotografer.*

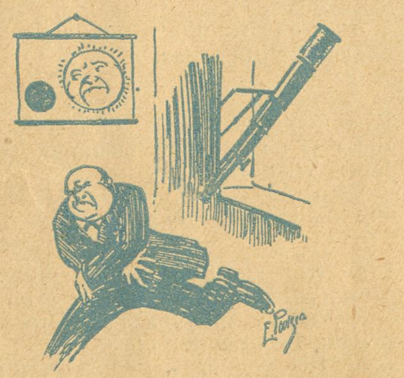

Professor N. N., der paa Statens Bekostning blev sendt op til Nordkap for at studere Solformørkelsen, var ikke rigtig heldig. Netop som Solen var total (hvad Professoren *ikke* er) fik han — *Mavepine!* Da han vendte tilbage, straalede Solen, (men det gjorde Professoren *ikke!*)

Gale Mennesker. V.

Der var Møde i nationaløkonomisk Selskab, og et ubekendt Medlem begærte Ordet og sagde: »De maa, mine ærede Herrer, undskylde, at jeg ikke rigtig forstaar Situationen. Der foreligger det, at Eksporten paa England blev stoppet: Prisen paa Landets bedste Produkter, Smør, Æg og Flæsk, gik ned, og kun ved at lade store Partier af Landets bedste Produkter ligge og raadne, lykkedes det at holde Prisen saa højt, at Landets Børn blev forhindret fra at faa Landets Produkter til en *rimelig* Betaling. (Stor Uro i Forsamlingen.) Det lykkedes imidlertid paany at aabne for Udførslen, og da gik der et Befrielsens Suk gennem en stor Del af Nationen, som var en uhyre Fare afværget ....« Paa dette Tidspunkt traadte Bestyreren frem, kneblede Taleren, bandt ham paa Hænder og Fødder og bragte ham til Aandssvage-Anstalten.

Her erklærede man ham for *splittergal.* *Ave.*

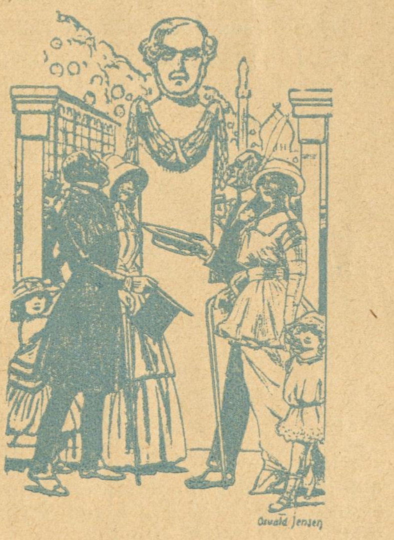

Tivoli.

Saa mangen gnaven Knurrepotte
jeg hørte Tivoli bespotte.
Og strax, naar Haven de betraadte,
de sku' dens Fejl og Mangler blotte.

Mod Direktionen de sig rotter:
»Hvornaar mon egentlig den sig flotter?«
I Haven gaar man rundt og fjotter
og gaber lumskt af dens Gavotter.

Tit fik jeg Fingre i Complottet,
som Tivoli saa skændigt spottet,
og hvis jeg bare havde maattet,
jeg havde ført det til Skafottet!

Jeg hæved' langsomt Tommeltotten,
(for jeg var gnaven i Kalotten),
og gennemheglede det saad'en,
at det nok holder sig paa Maatten.

Til Marie!

Jeg glemmer Dig aldrig Du dejlige Pige,
Du gav mig Dit Hjærte saa brændende hedt,
mere værd end et Kongerige,
jeg nogensinde har set.

Du gav og jeg tog det bedste Du ejet,
skønt Troskab jeg loved Dig ej,
og dybt Du i Støvet Dig nejet
da tilsidst jeg sagde Nej.

Tilgiv mig min Brøde mod Dig,
Du lille uskyldige Kvinde
Tak, fordi Du elskede mig
jeg glemmer Dig ingen Sinde.

Hågen Møller.

Kære Hågen Møller — hvad var det, De sagde »Nej« til, siden »Marie bøjede sig i Støvet«?

Modedamen.

Frida, paa Strøget der gaar,
spinder i Folks Øjne Blaar;
hun er saa udstaferet,
men ogsaa udspekuleret.
Se det lokkende Spil i Øjet,
der straaler saa fornøjet,
hun er den dejligste Pode,
der kun gaar med sidste Mode.

Trøjen er rød som Solen,
sidste Mode er Kjolen.
Læggene er ej ægte,
foran de er til at hægte.
Den falske Højde hun ogsaa faar,
thi med Tangosko hun gaar;
alt groet ind med Rode,
ja, — saadan er sidste Mode.

Tryggedsson.

Tryggedsson. Her genser De et Par Vers af Deres Vise, hvis strænge Moral har reddet den fra total Undergang.

Else: Kan Du forstaa, at han sammenligner mig med Maleriet af »den skønne Helene«? Jeg synes ærlig talt ikke vi har noget tilfælles.

Karen: Nej, det synes jeg virkelig heller ikke, men han mener naturligvis, at Du ogsaa er et Maleri!

Kære Frk. Karin Larsson. Vi kan godt forstaa, at Katten vender Ryggen til to saa »vardige« Piger.

ÆGGERBECKS
ÆGTE FINE
·IRIS·
forfiner·forskönner·bevarer·Huden·
Alles Yndlingssæbe
Stk. 25 Øre

„Sana".
Export Mælk.
Export Fløde.
Piskefløde.
Bemærk Etiketten.
Faas hos enhver Købmand.
Steril og holdbar i ubegrænset Tid.
Dansk Fløde Export A/S., Odense.
Odense: Telefon Nr. 2052.
København: » Øbro 162.
» » Central 11050.

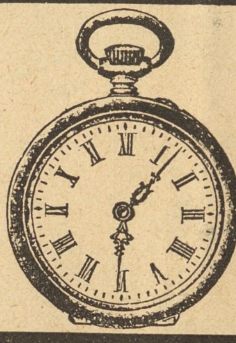

Har kostet 24 Kr., sælges til Bladets Læsere for 12 Kr. Herreuhrene leveres med Sekundviser.

12 Kroner at tjene!
For at skaffe Anbefalinger til vort Katalog sælger vi vore bekendte 24 Kroners Herre- og Dameuhre **for 12 Kroner!**
Disse Uhre er af allerbedste Fabrikat, ægte, meget svære Sølvkasser med ægte Guldkanter, ekstra prima Værker med 10 Stene. fint aftrukne og regulerede, hvorfor vi for hvert Uhr giver 5 Aars skriftlig Garanti.
Betingelsen for, at De kan erholde et af vore 24 Kroners Systemuhre for 12 Kr. er, at De sender os en Anbefaling for Uhret, naar det viser sig, at De virkelig er tilfreds med det; men glem det nu ikke, da disse Anbefalinger jo har stor Betydning for os i Fremtiden. Pengene sendes Dem retur, hvis ikke De er aldeles tilfreds med Uhret.
Skriv straks. Adr.: Danmark 3538
UHR-EKSPORTØREN, Jens P. Larsen, Aarhus.

Schulstad Ludvigsen
Maltet Brød
Giv Agt paa Varemærket

Kære »Ravn«, modtag følgende:

To Bønder Kræsten og Peer fra samme Egn møder tilfældig hinanden i Provinsen hvor de begge er taget hen for at afsætte deres Produkter.

Kræsten: Goddav Peer.

Peer: Goddav Kræsten, hva fik do for Smør i Dav?

Kræsten: Tja, hva fik a, a fik baade saa'en og saa'en, men hva fik do?

Peer: A fik saa'en no'ed li' saadan. De fik ikke den højeste Pris men heller ikke den laveste.

Ærbødigst

W. Olesen.

Aage S., Svendborg. Her er Deres to »varme« Vittigheder.

Flyveren (under Farten til sin Kone): Kære Amalie om et Øjeblik daler vi ned mellem Tusinder af jublende Tilskuere!

Hun: Aa, Karl! Se endelig efter, om mit Bælte sidder lige!

A: Hør sig mig, er det ikke vore Hundredkronesedler, der er grønne?

B: Ved Du ikke, at vi ikke har nogle grønne Pengesedler mere!

A. Det var da kedeligt, de grønne var ellers saa gode for Øjnene!

Madpakker og andre Pakker.

Petter og Kresjan mødes hver Morgen ved Sporvognens Stoppested. »De va da Faen te Madpakke Du gaar aa trækker a mæ«, sier Kresjan. »Aa de æ skunte noed aa tale om«, siger Petter, »næ saa sku Du se Sørens Pakke den æ saa stor a han maa gaa op paa Forperronen aa gi Vovnstyren 5 Øre for a faa den mæ«. »Ja«, siger Kresjan, »de æ natyrligvis hellerinte formajet naar de æ en ordenlig Pakke, naar je har min Pakke mæ paa Sporvognen saa maa je altid gi Konduktøren 10 Øre for a faa hinner mæ.

Abonnent i Rørholmsgade.

Kære *M. R.* »Ravnen« vilde ikke have været komplet uden et Billede af Højres berømte Wedercking-Madsen, Opfinderen af Princippet: Udvandring af Landstinget.

E. F. Vi har paany modtaget en Sending fra Dem, og denne Gang omhandler Deres Billede de krigsførende Magter. Af Frygt for, at disse skal blive vrede, vil vi ikke offentliggøre Deres Billede!

Storm-Petersens „Levende Billeder". XXXV.

(Fortsættes.)

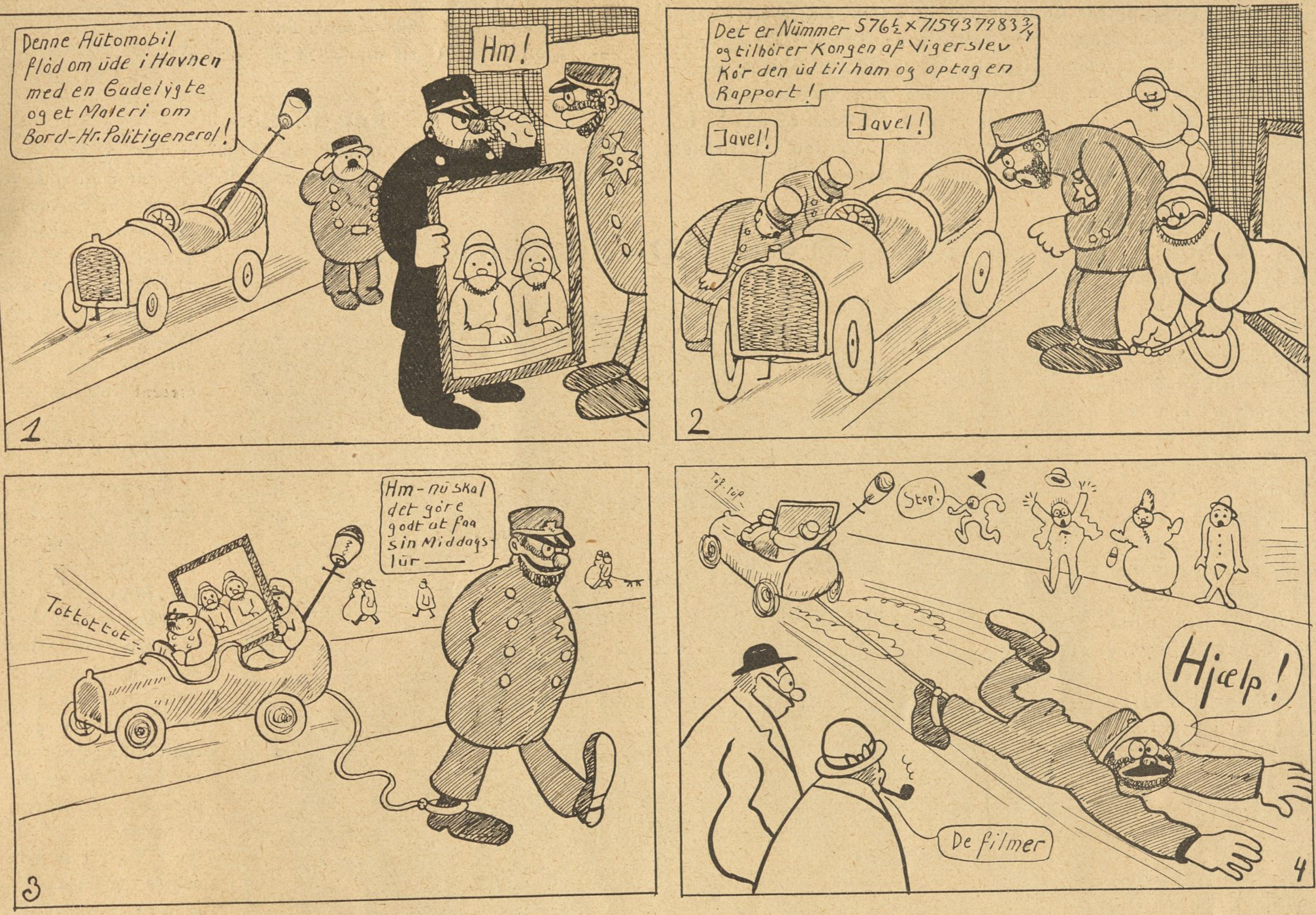

Naa, saadan!

— Jeg kunde ikke leve uden Børn.

— Saa har De vel en stor Familie?

— Nej — men jeg er *Børnelæge?*

Frøken—Frue.

En Herre og en Dame kommer ind i et Varehus, og Damen ønsker at se paa nogle Strømper.

— Skal de være af Silke, *Frøken?* spørger Ekspeditricen.

— Nej, af Uld.

— Nu skal jeg vise Dem nogle, *Frue,* sagde Ekspeditricen — hun var Menneskekender!

Nye Driftsudgifter.

Fabrikanten sidder bred og magelig i sin Stol, da Værkmesteren kommer ind paa Kontoret og melder:

— Undskyld, Hr. Fabrikant! De to store Drivremme sprang af i Dag igen, og Fyrbøderen var saa uheldig at faa Hovedet i Klemme. Han døde straks.

Fabrikanten: Satans ogsaa! Remmene kan vel repareres?

Spydig.

— Naa Hr. Sagfører, skal De atter i Aar en Tur til Norge?

— Nej, i Aar bliver jeg hjemme og ernærer mig ærlig og redelig.

— Hvadbehager? Træder De tilbage fra Deres Forretning?

Velbekomme.

Paa et Hotel har en af Beboerne maattet vente længe udenfor det optagne W.C., som en ham ubekendt Herre har lagt Beslag paa.

Omsider opgiver den Ventende Taalmodigheden og raaber —: Hør sig mig, bor De her?

— Nej, svarer Manden bagved — *men jeg spiser her!*

Hævn.

Hans: Hvadbehager — Du er ivrig Vegetarianer og sidder og spiser Haresteg?

Peter: Ja, men det er en Hævn, fordi de Bæster har ædt min Kaal!

Let Arbejde.

A: Hvad gør I nu i de lange Vinteraftener oppe paa Grønland?

B: Vi sidder og tænker.

A: Bliver det ikke trættende i Længden?

B: Jo — men saa sidder vi bare!

Koldblodig.

Skuespilleren: Hr. Direktør, jeg maa endelig ha' et Forskud. Jeg er lige ved at dø af Sult.

Direktøren: Jamen De skal jo dø i 3die Akt, saa vil De kunne spille Dødsscenen storartet!

Vigtigpér.

Løjtnant v. Jensen er en ivrig Danser, og en Aften giver han Møde paa et Bal, iført fuld Uniform. Han bukker for en Dame, der spørger: — Vil Løjtnanten virkelig danse med Sporer paa?

Hvortil Løjtnanten svarer: — Ja, Frøken, De ved nok, at der er ingen Roser uden Torne!

Hans Højhed.

Der indtræffer en Dag en partiel Solformørkelse, og en berømt Astronom har lovet paa Observatoriet at vejlede Hoffet ved Beskuelsen af det sjældne Fænomen og fremsætte nogle forklarende Bemærkninger. Paa den fastsatte Tid indfinder da alle de indbudte sig — undtagen selve Fyrsten. Stor Opstandelse, men Højheden lader sig ikke se, og Astronomen maa da begynde sit Foredrag og lade de tilstedeværende observere Formørkelsen uden Landsherrens Nærværelse. Da alt er forbi, arriverer Fyrsten ganske forpustet.

„Hæ hæ — Jeg er nok bleven lidt forsinket, lader det til."

„Ja, desværre, Deres Højhed — nu er det hele forbi."

Højheden staar et Øjeblik lidt forbløffet, saa nærmer han sig Astronomen, lægger sin Haand paa hans Skulder og siger:

„Gør mig meget ondt, at jeg har ladet Dem vente, og at jeg skal gøre Dem Ulejlighed — men ikke sandt, Hr. Professor, De vil nok for min Skyld lade det hele foregaa en Gang til!"

Farlig Vane.

A. Jo, ser du, jeg købte en Hest af den gamle Fragtmand, men Dyret var ikke til at styre; det holdt stille udenfor hver eneste Kro. Saa solgte jeg Krikken og købte en Cykle i Stedet for.

B. Naa, saa gik det vel godt?

A. Næ — den havde akkurat den samme Vane!

Amerikansk.

Første Amerikaner: — Jeg hørte forleden Dag i Baltimore en ung Pianistinde, der spillede en vældig svær Sonate af Rubinstein med Tæerne alene og bagefter Variationer over den engelske Nationalhymne blot med Ligtornene.

Anden Amerikaner: — Ikke andet end det! Ifjor overværede jeg en Koncert i Bilses Lokaler i Boston, og der var der en Valdhornist, som efterlignede Hornsignalet, naar Hjorten skal have sin Bekomst, til den Grad naturtro, at en Jagthund, der tilfældig laa udenfor Døren, sprang ind i Salen og nær havde revet en Grosserer ved Navn Hjort i Stumper og Stykker!

Prøveklud.

Petersen vil efter lang Tids Forløb hilse paa sin nygifte Ven Jensen, men da han kommer til Jensens Havegitter modtages han af en rasende Hund, der gøer himmelhøjt. Saa viser Fruen sig, og hun siger:

— Kom kun indenfor.

— Jamen, tror De ikke Hunden bider?

— Ja, det er det, vi vil se, for vi fik den i Gaar!

Fin Mand.

Damen: Baronen har paataget sig et Embede, har jeg hørt.

Baronen: Ja, Frøken, at have noget Arbejde anser jeg ikke for at være nedværdigende, thi den Omstændighed, at jeg er af gammel Adel, er en Garanti for, at jeg ikke lader mit Embede udarte til noget overdrevent Arbejde!

„Ravnen"s Kongerække. IX.

Tegning af Anton Hansen.

Alfonso XIII, Konge af Spanien.

— Vi har nok at gøre med at tage Tyren ved Hornene, saa *jeg* kan holde mig — nevtral!

Paa Vej!

Præsten har sendt sine Sko til Forsaaling hos Skomageren, som ikke faar Skoene færdig i de første Par Dage. Trediedagen gaar Skomageren til Byen — iført Præstens Sko, som er bedre end hans egne. Paa Vejen møder han Præsten, der spørger, om Skoene er færdige.

— Næ, de er ikke, svarer Skomageren, men de er paa Vej.

En ad Gangen.

Det var i en mindre Købstad. Præsten stod i Kirken og tordnede mod al den megen Usædelighed, der truede med at tage Overhaand og udraabte bl. a.: Hvad de ærbare Kvinder i denne By angaar, da vil jeg paatage mig at bære dem alle i en Torvekurv!

Menigheden blev saa indigneret herover, at en misfornøjet Mumlen hørtes fra Stoleraderne. Præsten blev derved bange for at være gaaet for vidt, og da han var en Mand med Aandsnærværelse, skyndte han sig derfor at tilføje: Ja — en ad Gangen selvfølgelig!

Papir-Pengene.

I et Selskab talte man om de bebudede Papirpenge, som ikke blev sat i Cirkulation, fordi Sølvet igen begyndte at vise sig.

En af Selskabet erklærede da under almindelig Opsigt, at han var i Besiddelse af 2- og 1-Kroner i Papir. Disse maatte alle se, og Manden viste da et Par 2- og 1- Krone Stykker, der laa i et — Papir!

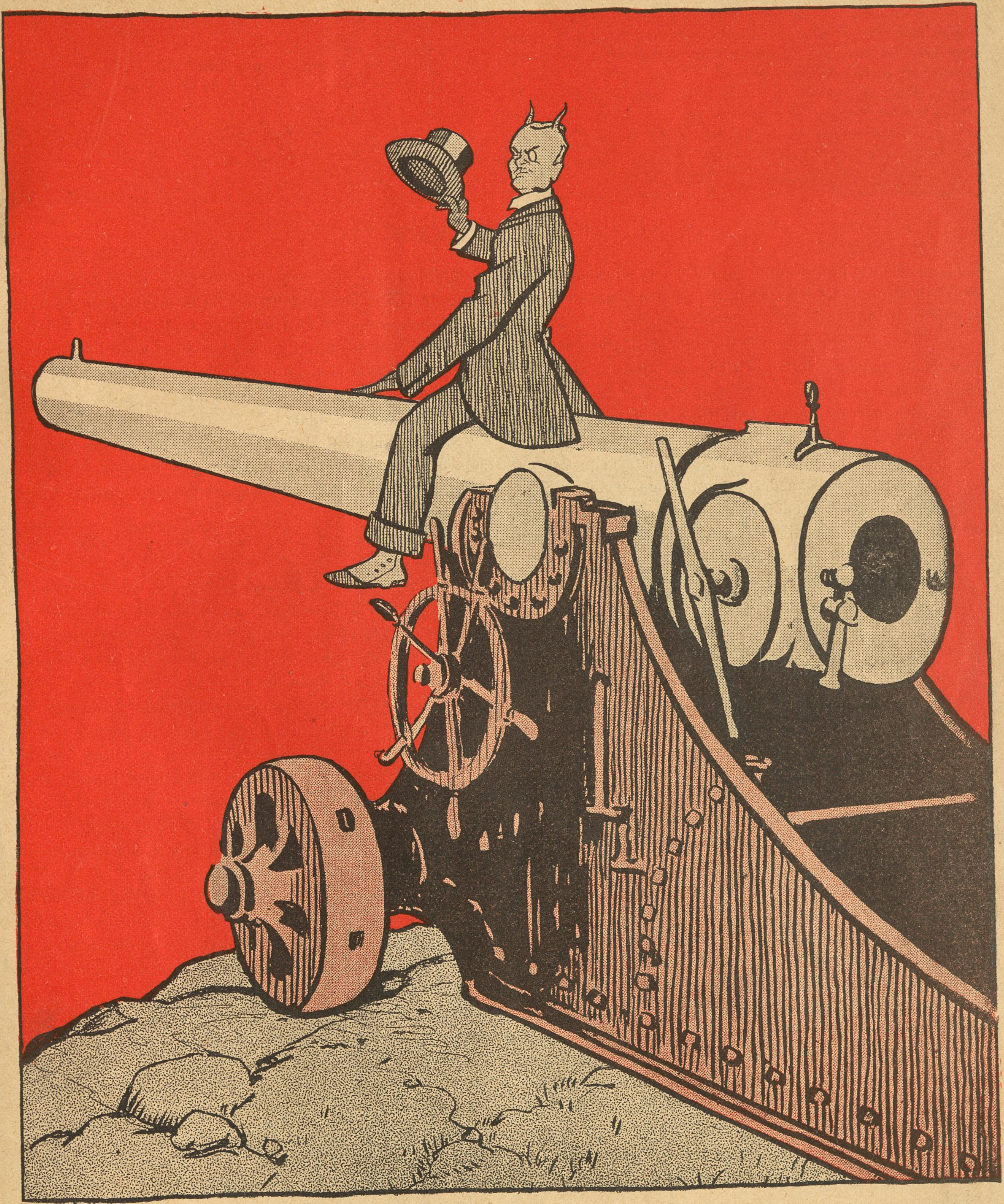

God Dag — nej, Snak: en fæl!
Ej kender jeg til „gode Dage“!
Skyd væk, slaa løs og dræb og stjæl —
Lad nu de Feltkanoner brage!

Skyd løs i Vest og Øst,
Giv Plads for Krudt og Dynamitten!
Om hvem, der end ta'r største Høst —
Kanonens Konge ta'r Profitten!

AALBORG og A. BRØNDUM & SØN's
AKVAVITTER

AF **A. C. MEYER.**

Ja, jeg maatte jo indrømme, at det var revolutionære Ord, egnet til at ophidse »Klasser og Dele«, men ogsaa disse Ord var af Carl Ploug.

Der foer en mørk Sky over Assessorens glatte Ansigt, og han opgav at citere videre af Frygt for atter at støde paa Carl Ploug.

Ved Kriminal- og Politirettens Dom blev jeg anset med simpelt Fængsel i 14 Dage, hvorhos hele Oplaget af Sangbogshefter, flere Tusind, konfiskeredes. Det sidste var det værste, for i det stak baade de store Udgifter og en Smule Fortjeneste. Følgelig appellerede jeg uden Tøven Dommen, og Højesteret tog fat. Min Defensor var *Oktavius Hansen*, der fik 300 Kr. kontant for Arbejdet.

I Højesteret citeredes videre. Der læstes bl. a. et af *Sejr Kjeldskov* forfattet Digt om Estrup:

Gamle Estrup laa
uden Dyne paa,
og han selv nok ska'
ha' den sparket a',
da den gamle Strik
ingen Penge fik
og den provisoriske begik.

Assessoren smilte behersket.

Oplæsningen fortsattes. Sekretæren — eller hvad den paagældende Deklamator nu hed — slog op paa et Sted, hvor der staar en gammel socialistisk Sang af Alfred Jørgensen. Den begynder med Ordene: Syng nu højt! Og henvendt til Aktor citerer han: »Syng nu højt«!

»Hvem! Jeg?« udbrød Aktor forskrækket. Han troede, Ordene gjaldt ham.

Sangbogen blev frikendt, og næste Dag hentede jeg, ledsaget af et Par Arbejdskuske, hele Oplaget fra »Tivoli«, Fængslet ved Domhuset. Transporten vakte Opsigt.

Jeg nævnede ovenfor »Tidsaanden«. Og her kommer jeg til at tænke paa en lille Scene fra et politisk Møde, hvor Værtshusholder *Clausen* deltog i Forhandlingerne. Med hævet Stemme og vendt mod Grundlovsfjenderne udbrød han:

»Det er jo noget vi allesammen ved, mine Herrer, at Tidsaanden gaar sin skæve Gang gennem Universet«!

Det kunde være interessant at se denne Udtalelse illustreret.

Samme Clausen var ogsaa med ved en Lejlighed, hvor Værtshusholderne indviede deres nye Fane. Der blev slaaet 3 Søm i Fanestangen, et for Gud Fader, et for Guds Søn og et for Gud den Helligaand! Saaledes refereret af en Medarbejder ved »Social-Demokraten«.

Af Mænd fra Kamptiden staar Ringstedkredsens davæende Rigsdagsmand *I. K. Lauridsen* for mig i det interessanteste Lys. Han var ualmindelig begavet og meget veltalende, men koketterede i høj Grad med sit jyske Maal og Grimhed. Ved et antimilitaristisk Møde havde han saaledes talt stærkt mod det Bahnson'ske Fæstningsbyggeri. Saa raabte en vred Højremand op til ham:

»Har *De* været Soldat?

»Næj«! genmælede Je Kaa. »Den Gang jeg var paa Session og de havde set mig forfra, sagde Lægen: »Vend Dem om!« Men da han saa min Ryg, sagde han: Næj, Vorherre bevare os.«

Latteren slog op mod Je Kaa, og alle videre Afbrydelser faldt væk.

Han blev ved en Lejlighed gæstet paa sit Kontor af et Par Damer fra Københavns Forskønnelsesforening. De ønskede, at han skulde yde Bidrag til Byens Forskønnelse.

»Ja«, svarede Lauridsen, »jeg er villig til at holde mig borte fra Byen i 3 Maaneder.«

Den slagfærdige og begavede Mand blev desværre en Slave af Spiritus. Det gik tilbage for ham, og han gled til Slut helt ud af det offentlige Liv. Men hans fattige Vælgere i Ringstedkredsen hang endda ved ham med inderlig Sympati. Da jeg sidste Gang var sammen med ham ved et Søndagsmøde i Kredsen, holdt han et fortræffeligt politisk Foredrag, der godtgjorde, at han stadig, i klare Øjeblikke, var en fremsynet Mand og ærlig Demokrat.

Af Politikere fra Kamptiden kom jeg iøvrigt i Berøring med adskillige, f. Eks. *Fogtmann* fra Holbækkredsen og *Jens Busk* fra Ribekredsen, af hvilke navnlig den sidste ejede et ejendommeligt Bondelune. Ogsaa den store Venstrehøvding *Christen Berg* har jeg truffet sammen med i hine Dage. Jeg talte ved et af de jydske Stævner, paa Himmelbjerget, som den mægtige Bondefører afholdt. Det skarpe Blik bag de stærke Briller mønstrede den unge socialistiske Københavner, og han syntes at finde Behag i Fremtoningen.

Jeg holdt en Mængde Møder i hin mest bevægede Tid i Danmarks politiske Historie. Mest var jeg sammen med *Herman Trier*, og vi søgte bl. a. at vinde Arbejderne for Boldspil og Afhold. Han var i Firsernes og Halvfemsernes Tid den populæreste Rigsdagsmand udenfor Socialdemokratiet. Og han blev paa sit demokratiske Stade, mens den anden »Halvsocialist«, Dr. *Pingel*, som første Gang var valgt i Aarhus i 1884, senere nærmede sig den moderate Bojsenske Politik og til Slut gled helt ud af det offentlige Liv.

(Fortsættes.)

HANSONS STEMPELFABRIK
TF. 354 · NYØSTERGADE 2.
MÆRKEPLADER.
Signeter, Dørplader, Haandtrykkerier, Brændejern, Numeratører, Perforérer.

MULLERS HOTEL
(L. PRÆSTMARK).
Café, Restaurant og Billard.
Telefon 3558.
Diner à 1 Kr. o Middag à 50 Øre.
Nørre Farimagsgade 55.

Hygiejne, Sygepleje, Toilet og Barber Artikler.
Illustreret Katalog tilsendes m. 10 Øre t. Porto
Forretningen grundlagt 1900.
Depotet „DISKRET"
Afd. R., Prinsessegade 49, Kbh. C.

Arbejdernes Forsamlingsbygning, Aarhus.
Store og smaa Lokaler til Selskaber og Foreninger.
Restauration. Billardsalon. Telefon 2728.
S. M. Mikkelsen.

PIANOER
i Leje 4-6-8-10 Kr. mdl.
Ved senere Køb godtgøres den betalte Leje.
HARMONIUMS
3-4-6-8-10 Kr. mdl.
Ogsaa for Udenbyesboende!
Frederiksborggade 36, Kbh.
Egen Piano- og Orgelfabrik København
Winther

Tandlæge Edv. Møller,
Købmagergade 30, 2.
udfører enhver Tandbehandling til smaa Priser. Samvittighedsfuldt Arbejde. Bedøvelse hele Dagen. Konsultationstid 10—3½, 6—7 Eftm. og 10½—12 Søndag
Telefon 8181.

Mælkeriet Enigheden.
Telefoner 2146 & 6270.
Vore 54 Vogne kører overalt i Byen.

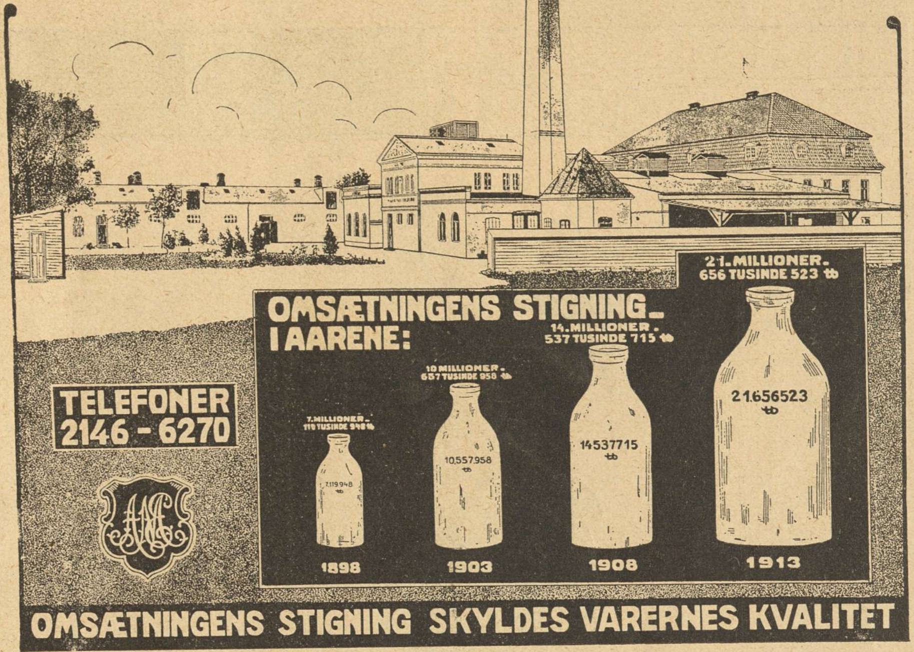

GEORG C. MØLLERS EFLGR.
HOVEDKONTOR: Vimmelskaftet Nr. 42, 2. Sal. (Yorks Passage.)
Telefoner: 913, 1124, 7980, 3313.
LAGER: Badstuestræde 9—11. Fiolstræde 12—14. Kongens Nytorv 8.
Vinkyperens Telefon: 6351. Byen 1722 x.

„Blomsterbazaren"
Nørrebrogade 207 o Tlf. Taga 205
Smagfulde Kranse og Buketter sendes overalt i Byen
Specialitet: Foreningskranse.
Prompte Ekspedition.
Ærb. *E. Rosendal.*

Glem ikke at se til Dyrene!

Brug
Worning & Petersens Xeroform-Sæbe
faas overalt
à 25 Øre pr. Stk.

Wilsons Gummivarelager
12, Gothersgade 12.
Alle Sygepl.-Artikl. sendes mod Efterkrav. Ill. Katalog

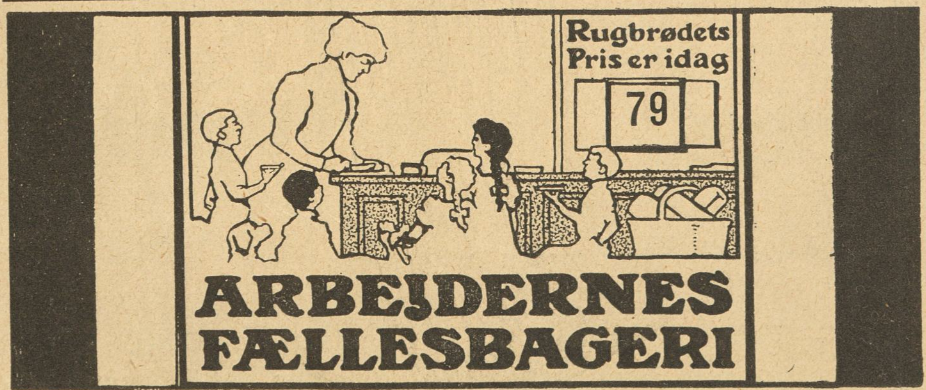

Udgaar hver Torsdag. Abonnementspris: 1 Kr. 25 Øre Kvartalet, 10 Øre om Ugen. Abonnement kan tegnes i København i Nørre Farimagsgade 49 Stuen, og i Provinserne paa samtlige Postkontorer og hos Boghandlerne. Annoncer modtages paa Kontoret, Nørre Farimagsgade 49, Stuen. Telefoner Central 1395 og 7495. Udgivet af socialdemokratiske Foreninger. Clichéer ved H. Matzens Reproduktionsanstalt.

F. E. BORDING KØBENHAVN.

Civil og Militær.

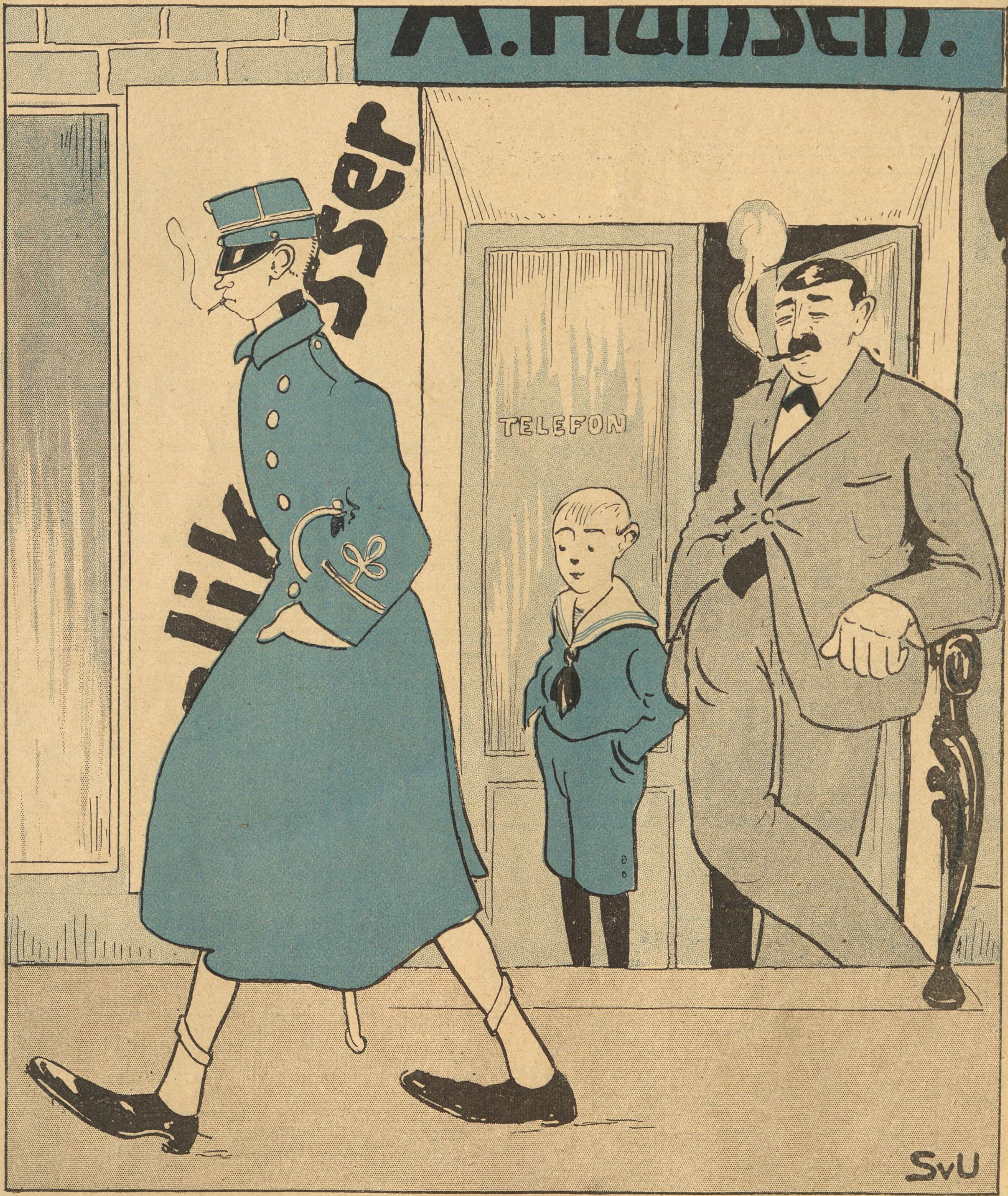

— Fa'r, er Militær ikke det modsatte af Civil?

— Jo, min Dreng. Og *Militarisme* er det modsatte af *Civilisation.*

Tegning af Svend Ulrich.

RAVNEN

Nr. 36. Torsdag den 3. September 1914

Moderen i Parlamentet:

Tegning af Emil Poulsen.

„Giv mig min Søn tilbage —!“

Bryggeriet Phønix

Prisliste:

Pr. enkelte Flasker:		Pr. Dusin:	
Porter	16 Øre	12/2 Dobbeltøl	96 Øre
Pilsner en gros	11 »	1 Dus. Prima	108 »
Lagerøl —	11 »	1 » Hvidtøl I	96 »
Skattefri	10 »	1 » Hvidtøl II	84 »
Dansk Sodavand	4 »	1 » Skibsøl I	96 »
Citron —	5 »	1 » Skibsøl II	84 »
Fineste Maltekstrakt	18 »	12/2 Skibsøl	60 »
Kraftøl	12 »	12/2 Hvidtøl	60 »

Bestillinger modtages ved Vognene eller hos Bryggeriets Agenter samt paa Bryggeriet.

Valby Langgade 75.

Telefon 3968.
— Lyngby 235.

Forsamlingsbygningen
Rømersgade 22.
Telf. 1310. *Chr. Jensen.*

Forsamlingsbygningen
Koldinggade 4.
Telf. Øbro 1132. *Joh. Olsen.*

Det bedste Madsted
paa
Gammelholm
er
Spisehuset, Holbergsgade 26.
Forskellige à la Carte Retter hele Dagen.

Spis Middag
Kl. 12-2 el. Kl. 3-6. Rosengaarden 14.
Husassistenternes Fagskole.

Nørre Central Café
(Nørrebros Runddel).
Koncertsal og Billardsalon.
3 Billards.
Hyggelige Selskabslokaler.
Telf. 7476. M. C. ANDRESEN

A. C. NIELSENS
Bogbinderi og Kontrolbogsfabrik.
SPECIALITET: Gummiering og Lakering
samt Paasætning af Bliklister paa Plakater.
Adelgade 31, 1. Bagb.
Telefon Palæ 2056.

Tivoli.

Sommersæson fra 8. Maj til 13. September 1914.

Hver Aften: Store Koncerter i Koncertsalen, Harmoniorkesteret og Promenadeorkesteret. Hver Uge Solist- og Symfoni Koncerter. — Operetter, Vaudeviller, Farcer og Revy i Teatersalen. — Artistforestillinger paa Kunstnerplænen. — Pantomimer.

Hver Søn- og Helligdag: Stor Fest med Illumination og Fyrværkeri. Nye Festarrangementer med Dans og Konfetti. Talrige Forlystelser, Karusseller, »Muntre Hjul«, »Luna-Ballon«, Rutschbaner, Skydebaner, Boldspil o. s. v.

Entré 50 Øre for Voxne. 25 Øre for Børn.
Abonnementskort: 12 Kr. for en Voxen, 6 Kr. for et Barn (under 12 Aar).

„Francais" Gummilageret i København
A. Mouritzen.
Forsender Hygiejne-Gummi og alle Sygepleje Artikler.
Den bedste Modersprøjte faas
16, Lille Kongensgade 16,
ved Kongens Nytorv.

P. A. Fischer's
Farve- og Fernisfabrik.
Stengade 10—12. Telefon 952.
Detailsalg af alle Malervarer færdige til Brug, til Dagens billigste Priser.

Yale Laase & Nøgler
Ny Østergade 2.

Tegning af G. ALBERTUS.

Etatsraaden (i Vinduet) — De maa endelig ikke lade Dem mærke med det, hvis De synes, at min Kone er bleven lidt svær, for saa bli'r hun saa flad!

For en Sikkerheds Skyld.

En ilde anset Sognefoged standser paa Kirkegaarden og siger til den arbejdende Graver —: Jeg synes ikke Du gør de Grave ordentlig dybe.

Graverkarlen: De holder 3 Alen, Sognefoged, men naar jeg skal grave Deres Grav, skal jeg for en Sikkerheds Skyld gøre den 4 Alen!

Ukendte Historier om kendte Navne.

V

Jørgen Lund og Pantelaaneren.

En Dag sad Skuespiller Jørgen Lund og en af hans Kollegaer paa en Restauration i en mindre Sidegade. De sad ved Vinduet og havde Udsigt til et Pantelaanerkontor paa den anden Side af Gaden.

En fattig klædt Kone kom gaaende ude paa Gaden.

»Nu skal Du se, hun skal ind paa Laanekontoret,« sagde Jørgen Lund. Og han fik Ret, Konen gik virkelig ind paa Laanekontoret.

»Jeg kan øjeblikkelig se paa Folk, naar de skal ind paa et Laanekontor, det er nu saadan en egen Evne jeg har!« sagde Jørgen. »Se nu den gamle Herre der kommer henne, — Du skal se, han skal ogsaa derind.«

»Nej, det er s'gu umuligt,« sagde Kammeraten »den pæne gamle Herre, han ser saa solid og velhavende ud; — det tror jeg ikke.«

»Skal vi vædde to Sjusser, han *skal* derind!« sagde Jørgen.

»Det er svart!« sagde Vennen. Væddemaalet blev indgaaet, og de to Venner stirrede spændt efter den ældre Herre. Han gik virkelig ind paa Laanekontoret, — Jørgen Lund vandt.

»Hvor Pokker kunde Du nu se det?« sagde Vennen.

»Jo, det skal jeg sige Dig,« sagde Jørgen og grinede. »Jeg har selv frekventeret det Kontor et Par Gange — jeg kendte Manden. *Det var Pantelaaneren selv!*

Orla Bock.

Sommergæst.

Værten: — Naa Hr. Assessor, hvordan befinder De Dem i Deres Værelse?

Assessoren: — Aa, tal ikke om det, det minder mig for meget om en Celle!

Gravskrift over en Kvinde.

„Mine Taarer vil ikke kunne faa hende til at opstaa —
Det er derfor jeg græder!

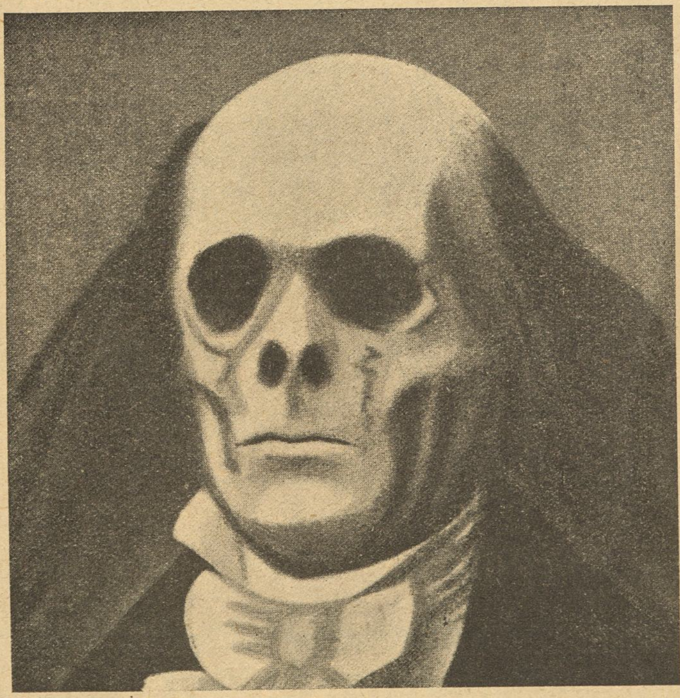

Professor Benrad, som for Tiden docerer *Folkeret* ved de evropæiske Universiteter.

Tegning af CHR. HVIID.

Husværtens „blaa Øje“, eller hvorledes lille Jens forsvarede Nevtraliteten.

Forlang altid EXPORT DOBBELT-ØL med DOBBELT SEGL fra DE FORENEDE BRYGGERIER

Har De Tandpine,
brug da altid
Chr. V. Mendes berømte Dentin à 45 Øre, som hurtigt stiller de hæftigste Smerter.
Advarsel mod Efterligninger.
Indregist. **9,** Kronprinsensgades nye Materialhandel **9.**

Annoncer til Ravnen
modtages paa Ekspeditionen,
Nørre Farimagsgade 49 Stuen,
til 10 Øre pr. m/m.
Paa løbende Annoncer indrømmes Rabat. Favoritpladser efter Aftale.

Glem ikke at se til Dyrene!

Wilsons Gummivarelager
12, Gothersgade 12.
Alle Sygepl.-Artikl. sendes mod Efterkrav. Ill. Katalog

LYSÆGTE
FIONA KRONE-TAPET
GARANTI FOR HOLDBARHED

Lauritz Byrge,
Forenings- & Selskabslokaler.
Selskaber indtil 170 Kuverter.
Baade større og mindre Lokaler.
Dansk Arbejder Loge,
Blegdamsvej 26. Telf. 6405.

Københavns Tilskærer-Akademi
Nørrevoldg. 42.
Katalog over Tilskærekursus og Tilskæring af Mønstre sendes paa Forlangende.

Tandlæge Edv. Møller,
Købmagergade 30, 2.
udfører enhver Tandbehandling til smaa Priser. Samvittighedsfuldt Arbejde. Bedøvelse hele Dagen. Konsultationstid 10—3½, 6—7 Eftm. og 10½—12 Søndag
Telefon 8181.

Sygeplejeartikler.
Gummivarer 2. Prisl.
Gummivarelageret „Hygi", København V.

Vibe-Hastrups Læder-Creme gør Fodtøjet blankt og bevarer Læderet

Han: De er altfor smuk for denne Verden, Frøken!
Hun: Jamen, Gud, hvad skal jeg da gøre?

Tegning af Chr. Hviid.

Skuespillernes Genvordigheder,
eller Nu kan Tæppet gaa op!

(Mel.: »I Natten klam og kold«.)

Se, nu gaar Tæppet op
for Kunstens glade (?) Trop —
hvis Krigen da'nte møder med sit Censor-Stop!
Men Ferien er endt,
og Rampen er nu tændt,
og *Reumert* kom da hjem — o, Gud, hvor var vi spændt!
Han laa vist i Tyrkiet, da Krigens Budskab kom,
og tog med Rytteriet i Flugt med Wien og Rom.
Pr. Bil kom han til Kiel
og pr. Ballon til Hull —
dér købte han en Tønde af det bedste Kul!

Kasinos *Rasmussen,*
der er en munter Svend,
han laa i Randers sammen med en gammel Ven.
Og dér han foreslo',
at de med »Randers Bro«
sku' sla' et Slav — men den var altsaa ikke go'!
I Rostock *Rostrup* plejed sit Skuespiltalent,
men han og hvad han ejed til Afrika blev sendt.
Det er en dyr Station,
han leved af Melon,
men *Bucke-Nielsen* hjalp ham med en Million!

Og *Fjelstrup* fra Berlin
fluks maatte ta' til Swin-
emynde — det var ikke, hvad han kalder »Grin«!
Og i en Omnibus
han fik sin sidste »Sjus«,
indtil han sent paa Natten naa'de Kaukasus.
I Pest laa gamle *Olaf* og bad om Telefon,
han maatte tage Sko af — de tog ham for Spion!
Men han er med paa Dass,
saa han fik osse Pas —
og nu gaar Tæppet op paa Danmarks Skueplads!

Peder Ravn.

Hjærtets Traade.

En Bog om Kærlighed.

Der var foregaaet en stor Forvandling med Slanina. Alt det vege, usikre i hans Natur var forsvundet. Han var bleven stærk og maalbevidst i Kærligheden til sin Hustru. Han arbejdede ikke saa hurtigt som før. Tidligere hastede han mod Fuldendelsen. Nu arbejdede han rolig og støt.

Enhver Tanke om Utroskab var ham fjern. Der var heller ikke nogensomhelst Angst i den Maade, hvorpaa han gik af Vejen for Efterstræbelser. Leende fortalte han Kate, hvordan snart denne, snart hin Dame var kommet ham imøde og utvetydigt havde ytret visse Ønsker. Saa tog han sin Kone i Armen og lo: »Du er mit Livs Støtte, min eneste virkelige Kærlighed.« Da blev Kate overlykkelig. Og hendes Tvivl paa hans Bestandighed syntes hende et sort Forræderi. —

Ogsaa da han var færdig med »Befrielsen« og der igen kom nogen Uro og Slaphed over ham, som resulterede i en lang Portræterings-Periode, forblev han trofast. De imødekommende Blikke og indladende Bemærkninger fra en ung Sangerindes Side, hvis Skønhed og Talent var paa alles Læber, gjorde ingensomhelst Virkning paa ham, skønt hun stod for ham i flere Maaneder. Kate, der i den Tid vaagede som en Skildvagt ved Nøglehullet, fik ingen Grund til Bebrejdelser.

Men denne Mands Natur var Ebbe og Flod. Dette nye Anfald af Energiløshed pinte ham. Netop nu, hvor han var slaaet igennem, burde han frembringe Værk paa Værk, vise, hvad han formaaede. Og saa kom denne Aandsslaphed over ham. Han skammede sig. Han følte noget lignende, som en ufrugtbar Kvinde maa føle, da to Aar forløb efter hans sidste Arbejde, uden at en eneste Idé slog ned i ham. Overfor Kates Familie og sine Kolleger lod han, som om han var fuld af Planer; han kunde blot ikke rigtig skille dem ud fra hverandre.

I Virkeligheden stod han paa bar Bund. Undertiden grebes han af Angst for, at det var forbi med hans Skaberevne, at han med sine fyrretyve Aar var udbrændt. Og atter gav han sit Ægteskab Skylden. Det sataniske i ham vaagnede. Ægteskabet holdt alt det ubundne, uforudsete, æventyrlige borte fra ham; derfor fik hans Aand ingen Næring.

Lidt efter lidt arbejdede han sig ind i en Stemning, der redningsløst maatte drive ham i Armene paa en hvilkensomhelst Kvinde, som skaffede ham Afveksling og Befrielse.

I det Hus, som Slanina beboede, var paa første Sal en Pension for Damer, mest Englænderinder og Amerikanerinder, der studerede Musik ved Konservatoriet.

Den talentfuldeste af disse var ubetinget Pianistinden Hanna Carmen Nohr. Hun stammede fra Prag, hvor hendes Fader drev en Fabrik. Tolv Aar gammel optraadte hun som Vidunderbarn i Wien, Prag og Berlin og vakte stor Opsigt. Nu uddannede hun sig videre hos en berømt Berliner Mester.

Midt i Februar gav hun sin første »voksne« Koncert i Sing-Akademie. Slaninas tog derhen. Hun gjorde mægtig Lykke. Og med Rette. Hun forbandt en forbløffende Teknik med et ildnende Temperament, hvad der særlig lagde sig for Dagen i de egne Kompositioner hun spillede.

Slanina var begejstret.

»Hvad der særlig betog mig,« sagde han til Kate paa Hjemvejen, »var den Enhed, der lyste ud af hendes Personlighed og Spil. Og saa disse vilde Øjne, denne høje, kloge Pande, disse hede, blodrøde Læber —!«

»Du er jo ganske forelsket,« drillede Kate.

Han lo tvungent. Kate tog ikke helt fejl.

Nogle Dage efter traf han hende paa Trappen. Han hilste og sagde leende: »Gratulerer til Succes'en.«

Hun vendte sig livlig imod ham:

»Var De tilstede?«

Han nikkede:

»De gav mig den Aften uhyre meget, og jeg er Dem dybt taknemmelig, skønt jeg ikke er musikalsk.«

De var traadt ud paa Gaden og gik nu ved Siden af hinanden.

Hun rynkede Panden og sagde:

»At De ogsaa siger det, Hr. Slanina!«

»Hvilket?«

»Dette om ikke at være musikalsk. Det er dog noget Nonsens. Musikalsk? Hvad vil det sige? Naar en eller anden erklærer, at en Statue af Dem tiltaler ham, spørger De ham da, om han er Billedhugger, Kunsthistoriker eller Skuespiller? De gaar simpelthen ud fra, at ethvert kultiveret Menneske er i Stand til at nyde et hvilketsomhelst af Deres Kunstværker. Kun hvad Musiken angaar skelner man imellem Musikalske og Umusikalske, som mellem to forskellige Klasser Mennesker. Det ærgrer mig.«

At dømme efter den Maade, hvorpaa hun sagde disse Ord, forstod Slanina, at hun virkelig ærgrede sig, og det tilgavns.

Hun fortsatte:

»Og saa tilmed en Kunstner. Enhver Kunstner forstaar Musik og er musikalsk. Ved musikalsk mener jeg det: at glæde sig over Musik. Hele Ulykken med dette »umusikalske« stammer fra den afskyelige Dilettantisme, der raader i mit Fag.«

»De har vist Ret,« sagde han. »Jeg i alt Fald forstod Deres Musik; jeg fandt i den noget beslægtet med min egen Kunst.«

Hun vendte sig imod ham, lo, saa' mod Jorden og sagde:

»Jeg har sat Deres Satan i Musik.«

»Min Satan?«

»Ja. »Satan efter Syndefaldet«, som den højtideligt hedder.«

»Men hvordan — hvordan er De faldet paa det?«

»Jeg saa den jo paa Udstillingen. Og saa bliver De jo hævet til Skyerne her i Pensionen.«

Han saa meget forbavset ud.

Hun lo muntert.

»Ja, hvad troer De ikke man snakker om, naar en saa bekendt Mand bor i Hus sammen med en Skare unge Piger?«

Nu lo han ogsaa.

»Og om al denne Virak aner man intet.«

»I Pensionen vil De finde Afbildninger og Kopier af alle Deres Værker. Meningerne om dem er meget forskellige. Nogle sværmer for Deres »Sol«, andre for »Prinsessen« og atter andre for »Befrieren«.«

»Og De for »Satan«.«

»Jeg sværmer ikke for den,« sagde hun, »det er noget meget, meget mere.«

De gik et Øjeblik tause sammen.

Saa spurgte han:

»Skal De til Byen?«

»Jeg skal aflægge et Besøg i Potsdamer Strasse.«

»Saa kan vi følges ad endnu et Stykke.«

Hun sagde:

»Ved De, hvad der særligt har overrasket mig ved Deres Kunst? Deres Mangesidighed. Jeg tror, De har *gennemlevet* Deres Værker.«

Hendes Stemme skælvede.

Han smilede.

»De er ganske ung?« spurgte han.

»Atten Aar.«

Hun standsede.

»Her er det,« sagde hun.

»Faar jeg ikke Deres »Satan« at høre?«

»Jo, kom dog ned til mig.«

»Nuvel, jeg er nysgerrig. Jeg kommer altsaa.«

De tog Afsked.

Næste Eftermiddag gik han ned til hende. Han sagde intet til Kate derom. Han var ikke selv klar over, hvorfor han fortav det.

Hanna kom ham hjertelig imøde. Efter at de havde snakket lidt, satte hun sig til Flyglet.

»Satan« faar De ikke straks,« sagde hun. »Først maa vi lave lidt Stemning. Sæt Dem i Stolen dér.«

Og saa bøjede hun sig frem over Tasterne og begyndte. Straks kom der den samme Uro over ham som nylig paa Koncerten. Der var noget hemmelighedsfuldt, vildt i hendes Spil.

Lidt efter lidt vænnede han sig til Tonernes Rasen. Hans Tanker levede op og gik paa Langfart. Musik virkede altid paa ham som fyrig Vin.

Saa vaagnede Billedhuggeren i ham. I sin dunkle Krog kunde han, magelig tilbagelænet, uforstyrret iagttage. Lyset faldt paa Skraa ind over hendes Træk. Han saa kun Profilen. Blege, skarpe Træk havde hun, en kraftig, lige Næse, en fast Kind, en stor sanselig Mund.

Hun lod pludselig Hænderne hvile paa Tasterne.

De sidste Toner døde hen. Saa faldt hun som en Stormvind over Klaviaturet. Det skreg og larmede og hylede, saa blev det stille, fortvivlet — derefter fulgte nogle forfærdelige Dissonanser og et sidste brudt Suk.

Slanina hørte aandeløs til og sad længe tavs, da hun havde sluttet.

Saa rejste han sig og gik hen til hende.

Hun saa op. Hendes Øjne var fugtige.

Uden at sige et Ord greb han begge hendes Hænder og trykkede dem heftigt. De var iskolde.

Endelig sagde han:

»Hvorfra har De alt det? Med Deres atten Aar? Det var oprivende i al sin Skønhed.«

Hun nikkede.

»Jeg gav Dem ogsaa mit Inderste. De er den første, for hvem jeg har spillet saadan.«

»Men hvorfra har De det? Det begriber jeg ikke.«

»Fra Deres Værk. Jeg forstod det. De har givet Dem selv deri. Og jeg søgte at leve mig ind i det.«

Hun rejste sig, rystede Stemningen af sig og tilføjede, idet hun tændte Gassen:

»Jeg tror paa Sjælevandringen.«

De passiarede længe sammen. Da han gik, vidste de begge, at de havde fundet hinanden.

Han kom herefter hver Eftermiddag, sad i sin Krog og lyttede til. Og det bølgede i ham med nye Ideer.

Han havde fortalt hende, at han i lang Tid ikke havde arbejdet. Og hun forstod ham straks.

»Hvor kunde De gifte Dem?« sagde hun.

Han saa forpint paa hende.

»Det bør et Menneske som De ikke,« fortsatte hun. »Deres Frue er en henrivende Hustru for enhversomhelst anden. Hun er meget smuk og der er noget lyst over hende. Men —«

Hun gav sig til at klimpre med to Fingre paa Klaveret. Saa satte hun sig stille og sagde ligesom drømmende:

»Jeg vilde, tror jeg, hvis jeg var bundet, begaa en hvilkensomhelst Forbrydelse for at blive fri.«

Hun sprang op, stillede sig foran ham og udbrød, idet hun strakte Armene i Vejret:

»Blot ingen Lænker. Ikke adlyde andre Love end ens egen Villie. Et ubundent Liv vil jeg føre. Til omkring de tredive. Og saa, paa Toppunktet af min Kunnen, bort fra det hele. Jeg vil ikke blive slap, ikke skubbes tilside.«

Der var i dette Øjeblik noget vildt over hende. Slanina var revet med.

— »Som en Bombe vil jeg stige op mod Himlen og saa sprænges i tusinde Ildfunker.« —

Da Billedhuggeren forlod hende, følte han, at han ikke kunde staa imod ret længe. Og han vilde ikke denne Gang give efter. Det skulde ikke komme til det yderste. Han vilde ikke atter bringe al denne Sorg over Kate.

Længe gik han omkring i de kolde, mørke Gader, indtil han omsider vendte hjem, fast i sin Beslutning om aldrig at gaa til hende mere.

Kate var den eneste i hele Huset, som ikke vidste noget om hans Besøg hos Pianistinden. Tjenestefolkene skaanede deres stakkels Frue; hun kunde tidsnok faa det at vide.

Men til Husbeboernes Forundring indstillede Slanina ganske sine Besøg hos Hanna Carmen. Ejerinden af Pensionatet, en fin, stille Dame, glædede sig mest herover. Ganske vist troede hun intet ondt om sin elskede Pensionær, men en af de andre Damer havde dog fundet Billedhuggerens Besøg *shocking*.

En Dag traf Hanna ham imidlertid paa Gaden. Han hilste høfligt og vilde gaa forbi. Men hun standsede ham.

»Hvad har jeg gjort Dem?« spurgte hun.

»Jeg er saa optaget i denne Tid,« undskyldte han sig.

»Nyt Arbejde?«

Først vilde han lyve. Men saa sagde han nej.

»Skade,« mente hun. »De er saadan et udmærket Publikum at spille for.«

Saa kastede hun Hovedet tilbage og sagde:

»Hvad skal det Komediespil til!«

Med disse Ord hilste hun koldt og gik.

Den næste Eftermiddag gik han atter ned til hende. Han vidste jo, at hun gennemskuede ham. Det taalte han ikke. Han var jo til syvende og sidst ikke noget Barn mere, og maatte kunne beherske sig og holde Hovedet klart, selv om det blev nok saa hedt hos hende.

Hun kom ham stolt smilende imøde.

»Jeg ventede Dem,« sagde hun.

Idag spillede hun intet af sit eget. Hun var saa blød og mild i sit Væsen, gav nogle Etuder af Schumann tilbedste og sluttede med Chopins D-Moll Præludium.

Da de sidste Toner døde hen, vendte hun sig om til ham og sagde:

»Klinger det ikke som en Tragedie?«

Saa rejste hun sig og traadte hen til Vinduet.

»Jeg gad gerne opleve en Tragedie,« fortsatte hun.

Der blev saa stille i Værelset.

»Jeg er for gammel til at være med i en Tragedie,« bemærkede Slanina endelig.

»For gammel!«

Hun lo højt.

Han nikkede.

Da sagde hun drømmende:

»Som Barn tænkte jeg ofte paa, hvordan den Mand skulde se ud, som skulde betvinge mig. Jeg mente det skulde være en stor, stærk, mægtig Personlighed. En, der ikke nærede smaalige Betænkeligheder —«

(Fortsættes.)

EUROPAS SMILEBAAND

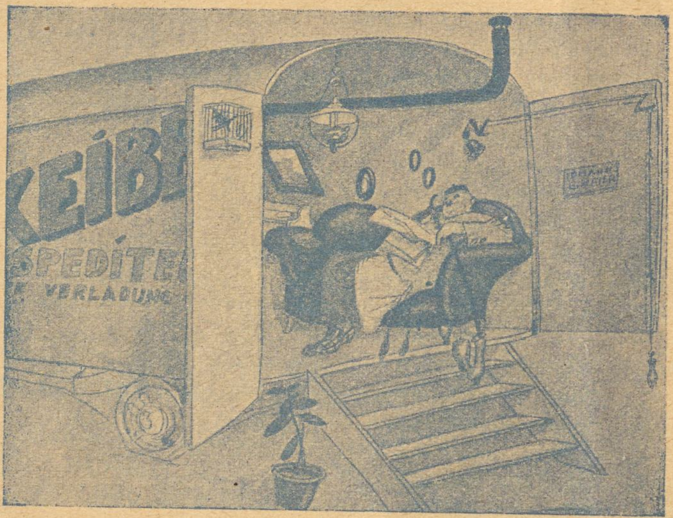

— Nu har Grosserer Madsen flyttet otte Gange i Aar, og han har derfor af praktiske Grunde indrettet sig en Lejlighed i en — Flytteomnibus. (»Meggendorfer Blätter«.)

Karikatur af Englands Udenrigsminister, Edward Grey. (»Lustige Blätter«.)

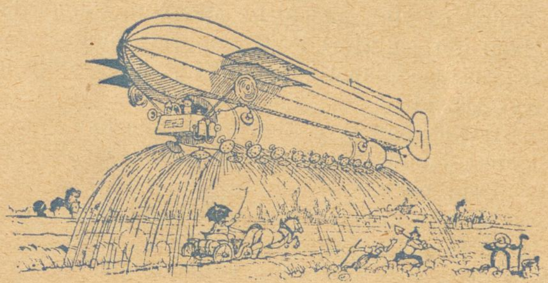

Luftskibet som Regn-Maskine.
(»Fliegende Blätter«.)

Den Ene: — Ska du låta bränna dej, når du er dø?
Den anden: Nä, dä ska *Faen* gøra! (»Strix«.)

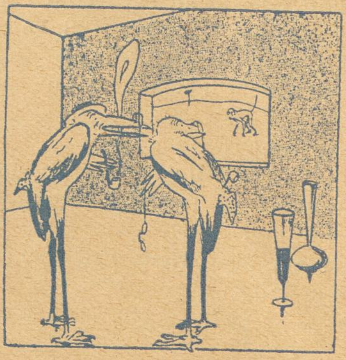

— Der kommer en Abe, den vil bare hugge fra os..

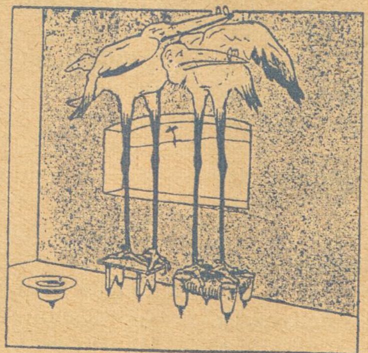

— Lad os stille os foran Vinduet...

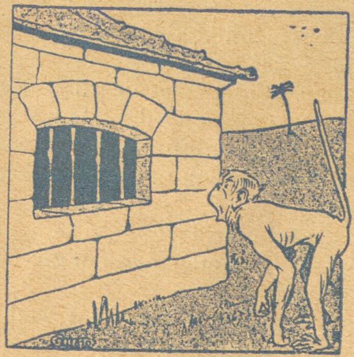

Aben: — Saa for Pokker, de har sat Jærnstænger for!
(»Pêle Mêle«.)

Af C. B. Møller & Co.s Cigaretter fremhæves:

Rose No. 101 og 102...... 15 Stk. 10 Øre.
Monaco, oval, Kork .... 10 - 10 -
Sherrys No. 3, stor, Kork.. 10 - 25 -

Rød = Indmad

Maa je' be' om Ordet? —

Lidt Videnskab.

— Naar undertegnede Abert Moggensen og jeg atter ve' denne gennemsnitlig set højtidelige Lejlighed med W. C. og Indenomsbekvemmeligheder har begæret Ordet, saa er det fordi a' den Friktion af Partipolletek som je' alsaa har den Vergnügen at tilhøre, nemlig den kun lidt rustede go'e gammelda's Højreretning med Pipper og højsalig Grev Friis til Friskenborg i Centrom mener a' der trænges til mere Oplysning i Dagligstuerne, hvilket kun kan ske gennem Videnskav'en nu da Petroleommen stiger og de elektriske Knapper ikke er til at røre ve'. Je' ha'de helst holdt mit Faaredrag i en renlivet Højreforening, men da en saadan ikke er til at opdrive desformedelst Rekylskydernes samlede Optræden i Ulvedalens umiddelbare Omegn, saa ska' je' allirenveller ikke forsmaa at lade Aandens Lys fra 48 dale mildt hen ovver denne Forsamling a' politiske Modstandere som Chansjemang de la Fontæne er samlede her i Aften altsaa.

Je' vil da tale om *Pavens Død* i Forlængelse af Solformørkelsen, der altsaa er et tilbagelagt Faktum, og dem der mener, at Formørkelsen skyldes de ophøjede Kulpriser er paa den skrupforkerte Side a' den logiske Sandhed mendens de ikke er paa det gale Vigespor som si'r a' Paven døde af Forskrækkelse i Anledning a' Formørkelsen. Vi har indenfor vor Hovedbestyrelse med Frerik Hansen paa Formandstolen og mig ved Udgangen diskuteret om Pavens endelig Afgang fra Rom kunde faa Indflyelse paa *Grundlovssagen i Danmark* og paa Forslag af Wedderkingeling Madsen ve'taget, at Paven forlod Landsthinget i Rom som en Demostrering i Kontakt med vor Poletek og som et fuldtgyldigt 18 Karats Udtyk for vores alles Opfattelse a' Danmark skal beholde sin go'e gamle livforsikrede Grundlov med li'e Ret til alle Sider saaledes at Greverne sæl'følig beholder Lagkagen medens a' Arbejderne ska' holde sig nevtrale aa ikke blande sig i de politiske Mejeriers Produkter med Hensyn til Flødens Fordeling. — Nu er det ikke enhver givet at følle mig i denne videnskabelige Udvikling af de nyere Højrepolitiks Probblemer og hvis de der Snotaber i Baggrunden vilde holde det Skæg, de ikke har, laaset af i Skuffen saa jeg inte ble' forstørret i min Tankegang saa vilde de allesusammen faa et bedre Udbytte a' mit Faarredrag som gaar ud paa at vise at Belgien er en Svend med majet Pigtraad omkring Maas! De har ganske vist faaet smadret det Hele og faaet Soldaterskudte med Skyderen og Hovedstaden Ryssel indtaget *men* si'r je' med velberaaet Hu sikken et Støkke de nu faar i Verdenshistorien, det kan de leve længe paa. Og forresten var Paven inden han døde af samme Mening og det var det han døde af.

Ska' vi saa slutte af med et nyt Hurra for den gamle forniklede Grundlov og Højres ledende Mand, Propsekretær Pipper der skal længe leve! Vov! Vov!

»De himmelske Magters« Skatteopkræver paa Vej til Slagmarken.

23/8. De mange pragtfulde Uniformer for de frivillige Korps er i disse Dage bleven forøget med én — bestemt for de patriotiske Feltpræster. Den ser saaledes ud: *blod*rød Kjole, *røg*farvet Krave, *brand*gule Handsker, Sabel og Kanon ved Siden. — Provst *Fengers* Skrædder skal efter Sigende have forfærdelig travlt i denne Tid!

Filmsdirektør *Ole Olsen* forærede den danske Hær seks Automobiler og afskedigede kort efter hele sit Skuespillerpersonale.

— Det var seks dyre Biler — for Skuespillerne.

Den første Gang, Hr. Elper hang i,
gennem Damerne gik der en Gysning —
og se, da Slaget var vel forbi,
han stod i herlig Belysning.

Nu gløder hans Pære atter med Harm',
men denne Gang kæmper Hr. Elper
med *Mandfolk*, som uden vid're Allarm
drejer Kontakten, *saa det hjælper!*

En indkaldts Lod den er grulig gal,
han river sig tit i Totterne,
og kommer han til Fred'riksholms
Kanal,
saa er han komplet *til Rotterne!*

24/8. Direktør Peter Nansen har erklæret, at der, saa længe Krigen varer, ikke vil udkomme nye Bøger, undtagen Skolebøger. Efter Forlydendc forbereder Gyldendal en moderniseret Udgave af Katekismen med ny Forklaringer til de 10 Bud: den gamle Udlægning f. Eks. af Budet »Du skal ikke ihjelslaa« formenes ikke længere at være tidssvarende.

Franz v. Jessen har aabenbart haft en bestemt Hensigt med at befale det belgiske "Røde Kors" at tage sig fortrinsvis af de i Krigen saarede Sønderjyder, og Hr. Zahle har ganske misforstaaet Situationen, naar han paa det kraftige tilbageviser den stærkt dekorerede Korrespondents Optræden. Franz v. Jessen har kun stræbt efter at føje en nye Udmærkelse til sine mange tidligere.

— Aha! Det røde Kors!

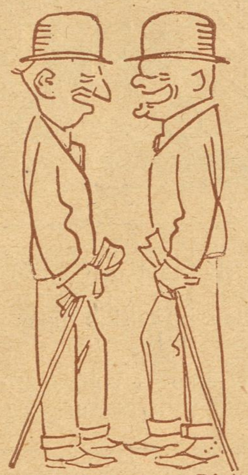

— Du har vel hørt, at Birkedommer *Gad* paa Frederiksberg har forbudt Restaurationernes og Varieteernes Orkestre at spille de forskellige Landes Nationalmelodier?

— Ja, jeg har, og jeg er meget ked af det, for nu kan jeg altsaa ikke mere faa Orkestret i »Billigheden« til at spille den siamesiske Nationalhymne, som jeg altid paahørte staaende og med Taarer i Øjnene!

Folkets Hus, Jagtvej 69 ✻ Selskabslokalerne anbefales.

Arbejdernes Livsforsikring, Sygekassernes og Fagforeningernes kooperative Forsikringsselskab. Statsanerkendt. **Dosseringen 4.**

—Danmarks fineste Taffelvand—
Sct. Nicolaus-Kilde-Apollinaris!
faaes i enhver 1Kl. Forretning. Telf. 390, Aarhus.

Depoter i 83 Byer! Hoveddepot i København. Telefon Central 1390.

Husk naar De kommer til Aarhus, at aflægge et Besøg i
Frederiksberg Folkelige Forsamlingsbygning.
Jægergaardsvej 44.
Stor skyggefuld Have med overdækket Veranda. Salonkeglebane. James Thomphsen. B.

Chr. Hansen, Hellerup. Vi kan godt tænke os Deres Tegninger anvendte, men foreløbig gaar de ind i vort *meget* store »Vente-Lager«.

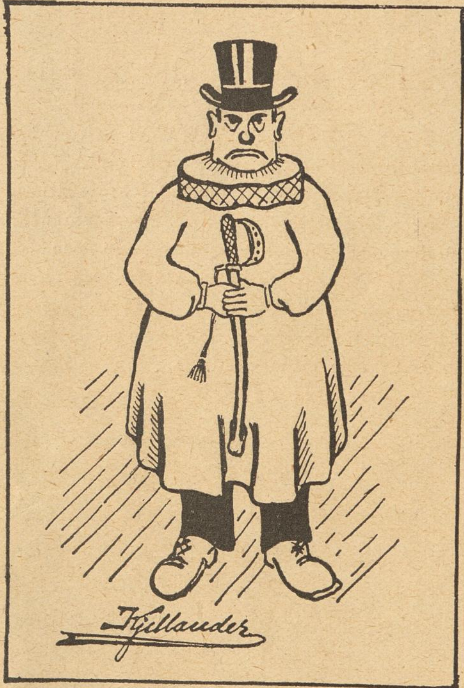

En engelsk Præst, efter at have meldt sig som frivillig i den engelske Hær: Jeg handler kun i Overensstemmelse med Biblen, Du skal ikke ihjelslaa. Min Adresse er Bistrup.

Kære K. Maa vi spørge —: Er det Præstens eller *Deres* Adresse?

ÆGGERBECKS ÆGTE FINE
·IRIS·
forfiner·forskönner·bevarer·Huden·
Alles Yndlingssæbe
Stk. 25 Øre

Tlf. 2589. **Folkets Hus** Tlf. 2589.
Enghavevej 40,
anbefaler sine Lokaler til Fester og Møder.
NB. Den lille Sal anbefales til Festiviteter Lørdage og Søndage i Sæsonen.
Søren Hansen.

Hygiejne, Sygepleje, Toilet og Barber Artikler.
Illustreret Katalog tilsendes m. 10 Øre t. Porto
Forretningen grundlagt 1900.
Depotet „DISKRET“
Afd. R., Prinsessegade 49, Kbh. C.

Brug
Worning & Petersens Xeroform-Sæbe
faas overalt
à 25 Øre pr. Stk.

H. W., Holbæk. Her følger den bedste af de tilsendte:

En lille Misforstaaelse.

Præsten (i Færd med at indtegne et Barn til Daab, i Tvivl om Datoen): Lad mig se, er det den 21de eller 22de?
Moderen (der misforstaar Spørgsmaalet): Nej dog, det er kun den femte.

O husker Du, Sophus den herlige Stund,
da Solen den dansed ved Øresund.
Dengang, da sad vi ved Havnen,
men nu — nu sidder vi i Ravnen.

P. K., Blegdamsvej. Ja, *sidde* gør de jo ikke, men at dømme efter deres Tilstand, saa varer det vist ikke længe, før de *ligger der!*

R. Larsen. Vittigheden er mere uhyggelig end morsom.

Storm-Petersens „Levende Billeder“. XXXVI.

(Fortsættes.)

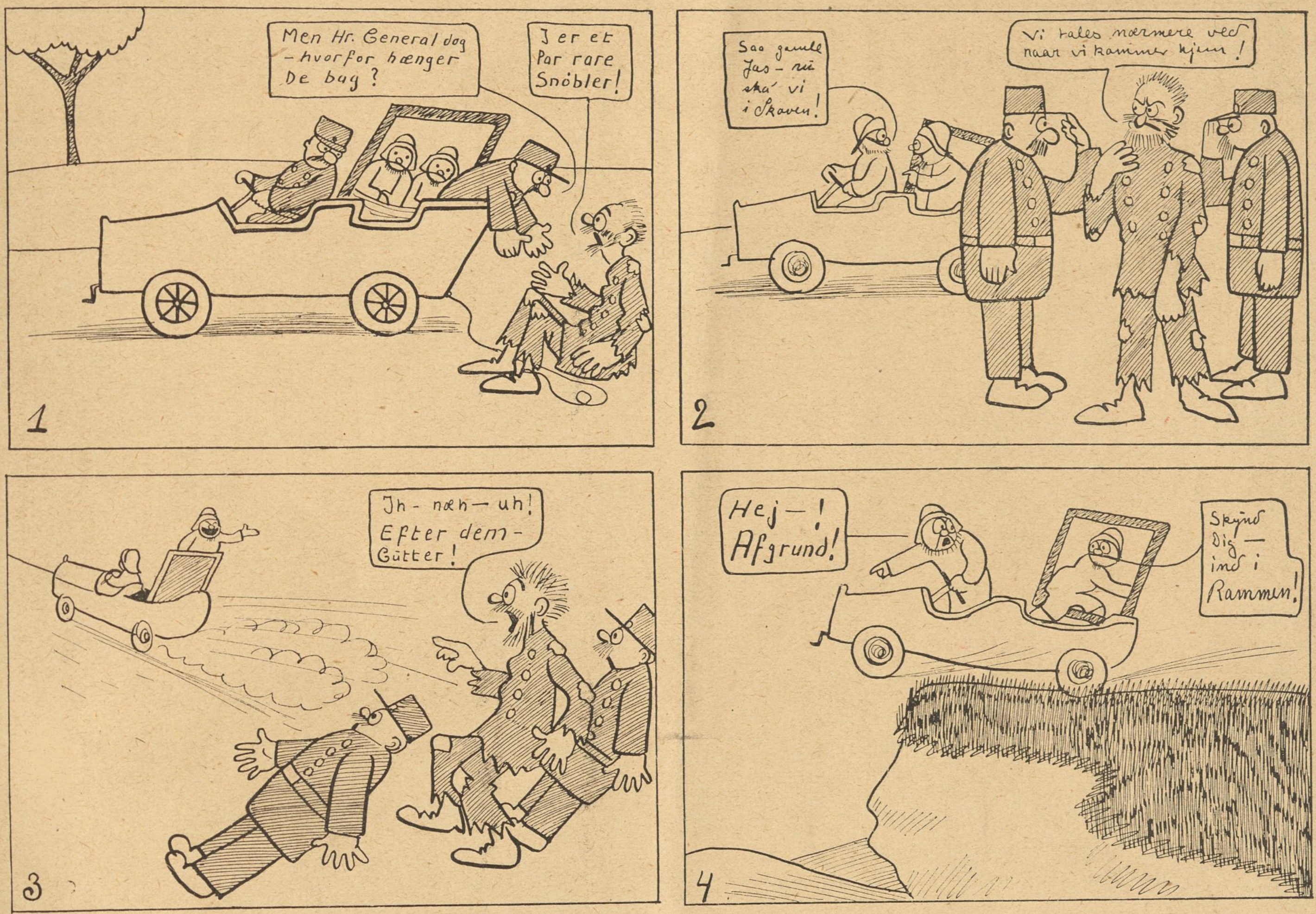

Pebersvendens Tanker.

Kvindekønnet er højst mærkværdigt! Hvis man f. Eks. kalder en ung Pige for en Kattekilling, saa smiler hun til En, men hvis man kalder en Kone for en Kat, saa smiler hun sandelig ikke. En ung Dame føler sig smigret, hvis man siger, at hun er en Heks, men det gør en ældre Dame skam ikke. Og naar man kan kalde en lille Pige for en Kylling, saa kan jeg ikke begribe, at en Kone kan blive saa rasende, naar man kalder hende for en Høne.

Æble-Kage.

Vennen: Jeg kan ikke begribe, at Du, der snart er tredsindstyve Aar, vil gifte Dig med en ung Pige.

Den vordende Ægtemand: Jo, naar jeg endelig engang skal bide i det sure Æble, saa vil jeg virkelig have et med røde Kinder.

Paa Bryllupsrejse.

Han (paa Hotellet): Endelig alene!

Hun: Hvordan det — vi er da *to*?

Signalement.

Bondekonen (til Kunstmaleren): Kunde De male et Billede af min Mand?

Maleren: Ja, hvis De har hans Fotografi.

Bondekonen: Det har jeg ikke, men her er hans Soldaterbog, og der staar alle Oplysninger om hans Udseende.

To Flyve-Vittigheder.

Første Flyver: Har Du nogensinde set Himalaja-Bjærgkæden?

Anden Flyver: Ja — men kun *fra oven!*

❊

Flyveren: Jeg er altid heldig, selv naar jeg styrter ned. For et halv Aar siden faldt jeg 400 Fod ned, men jeg brækkede kun *en* Fod!

Av!

Lille Dreng (paa Apoteket): Jeg vilde gærne be' om for 10 Øre smærtestillende Medicin.

Apotekeren: Hvem er det til?

Drengen: Det er til mig selv — jeg har slaaet min Mo'rs Lampekuppel itu!

Sommerminder.

Den skønneste Plet paa Jorden er altid dér, hvor Grosserer Mager har tilbragt sin sidste Sommerferie.

Sagkyndig.

Skuespilleren (til sin gamle Husholderske): Naa, hvorledes synes De jeg spillede Dødsscenen i Aftes?

Husholdersken: Storartet! De havet Udtryk i Ansigtet, ganske som jeg har set det paa en Høne, naar jeg drejede Halsen om paa den!

Fin Pædagogik.

Bondekonen (til Datteren, der skal i Skole): Af hvad Grund skal Du have et Æg med i Skole?

Karen: Jo, Mo'er, Læreren vil idag fortælle os Historien om Columbus' Æg, og for at vi bedre skulle forstaa det, skal enhver af os have et Æg med.

Moderen: Det kan Du ikke faa, jeg har saa knapt med Æg i denne Tid.

Karen: Det gør heller ikke noget, for han sagde, at hvem der ingen Æg havde, kunde bringe Smør istedetfor.

Det gungrer med Torden fra Øst og Vest,
det lyner med Krudt og med Kugler.
I Krigen er dragen hver Dreng, hver Præst,
nu tuder de sorteste Ugler!
Kanonerne kvaser i Hundredvis
af Men'sker, som ellers er jævne —
hvordan skaffe Plads i et Paradis
for Væsner, der kun vil sig hævne?
Nej Krig er Penge-Satan underlagt
— det maa De gærne sige, jeg har sagt!

De præker om Fædrenes dyre Jord,
som vi skal forsvare med Blodet,
dog tro end'lig ikke et eneste Ord,
men smid dem Geværet i Ho'det!
Thi Franskmand og Serber og Tysker og Dan
er Men'sker og Brødre tilsammen;
kun Penge har Ordet i By og i Land,
og dertil si'r Præsterne Amen!
Europa er nu i Barbarers Magt
— Det maa De gærne sige, jeg har sagt!

Niels R.

Vistnok ikke!

Den gamle, hellige Skolelærer kommer paa Besøg hos sin stærkt vantro Ven Dyrlægen og fortæller ham, hvorledes det var gaaet til paa et Bal, som Skolelæreren overværede. Læreren var oprørt over Løjtnant Jespersen, som hele Aftenen havde danset med den unge Helene.

— Tænk dig, Løjtnanten trykkede hende hele Tiden op til sit Bryst! Det er skrækkeligt, at denne unge Pige skal omgaas saadan et Udyr!

Dyrlægen sidder en Tid lang stille og ser frem for sig. Saa udbryder han: — Sig mig — har hun beklaget sig?

Kritisk.

Præstefruen: Naa, Lars Peter, faar jeg saa snart den Træske, De har lovet at skære til mig?

Lars Peter: Ja-a, det gaar ikke saadan i en Hast at lave en stor Træske, kan Pastorfruen tro!

Fruen: Tænk paa den gode Gud, som gjorde Verden paa seks Dage.

Lars Peter: Ja-a— men den er ogsaa derefter!

Tegning af Axel Jensen.

Turisten: Hvor kan det være, at man ser saamange barbenede Børn i København?

Drengen: Jo, for saadan bli'r vi allesammen født her i Byen!

Rød og Sort.

Den unge Dame, der for første Gang ser en levende Hummer.

— Nej se, raaber hun, nu har jeg spist mange Hummere, men de har allesammen været røde. Den der er sort!

Hendes Kavaller: Det er nok af Sorg over dens Kolleger, som De har spist!

Gensidigt.

Pastorinden: Hr. Baronen maa ikke tage min Mand det ilde op, at han faar sig en lille Lur, hver Gang han har været til Middag hos Dem.

Baronen: Tal bare ikke om det, bedste Fru Pastorinde; jeg gør akkurat det samme i Kirken.

Fattig Poet.

En fattig Digter sad og skrev paa en Roman. „Greven — skrev han — blev hvid som et Lagen." Saa kom Digteren til at se paa sin Seng, og saa skrev han —: „Greven blev endnu hvidere end et Lagen!"

„Ravnen"s Kongerække. X.

Tegning af Anton Hansen.

Vittorio Emanuele III, Konge af Italien.

**„Tag, England, dine Blikke, med Tysken holder jeg.
Jeg vil, og jeg vil ikke, lad vær' at friste mig!"**

Dansk INDR: VARE-MÆRKE.
Korn Snaps

AF **A. C. MEYER.**

Under Wiinblads Redaktionsstyre havde jeg som Journalist mine gladeste Dage, mens Kontoret laa i Brolæggerstræde 11. Vi flyttede dertil i Tiden omkring 1890. Jeg delte Kontor med *Anton Mundberg*, den senere Landsthingsmand og en af Partiets Ældste. Han var en Kæmpe af Vækst og en munter Mand men en yderst forsigtig Politiker. Jeg var, skønt rødglødende Agitator og Afholdsmand, en saa glad Svend, at vi kom udmærket ud af det med hinanden og meddelte noget af vor Lystighed til den senere ankomne Medarbejder, den politisk stærkt udrustede »Bondestudent«, *Frederik Jeppesen Borgbjerg*.

Jeg lavede allehaande Vers om Kollegerne og klistrede dem op paa Dørene til Ærgrelse for Rengøringskonerne. Det var som oftest Nekrologer. Om »Festmiddagsdeltageren« Decher hed det:

Stat stille, Vandrer, om Du ej er træt,
og om Du ved, hvad Sult og Tørst vil sige,
her hviler Decher, han var aldrig mæt,
ved dækket Bord man ikke fandt hans Lige.

Og Mundberg fik følgende Skudsmaal:

Her hviler Anton, Nestor kaldet,
han holdt sig godt, blev ikke skaldet,
hans Vækst var høj og tyk hans Læg,
han gjorde først i Smør og Æg
og siden hen i Pressesylte,
han daglig otte Spalter fyldte;
han hvile sødt; da bort han vandred,
alt til det bedre sig forandred.

Som Journalist beskæftigede Mundberg sig særlig med Oversættelse fra engelske Blade, specielt *Pall Mall Gazette*. Men han tog ogsaa nu og da ud som Taler i Provinsen. Dertil skulde han imidlertid have megen Forberedelse, og der var mange Formaliteter, før han kom bort fra Malle, hans brave og opoffrende Hustru. Dertil maa føjes, at »Antons« geografiske Kundskaber paa langt nær ikke stod paa Højde med hans nationaløkonomiske.

P. Knudsen havde en Gang faaet ham til at tage til Møde i Kalundborg. Om den Begivenhed skrev jeg følgende Vers:

Før Anton op til Mødet slap,
han saa paa Landkort, saa i Trap;
»Gud, hvor det Møde gør mig Sorg!
hvor Fanden ligger Kalundborg?«

Digtet beskrev saa Rejsen og dens Besvær. Anton blev pakket godt ind i Rejsetæppe og med uldent Halstørklæde og fandt Kalundborg. Men han blev alligevel forkølet paa Turen, hvorom det hed:

Trods Malles Omhu, Porter, Vin
og fire Lægers Medicin
laa Anton syg, saa selv »Pall Mall«
han sveg.

Moral:
I Fald man skal til Kalundborg, lad Anton ej
paa slig en Tur forkøle sig.

Den gladeste Tid i hele min Partiperiode oplevede jeg paa Kontoret i Brolæggerstræde. Der var Fremgang for Socialdemokratiet, baade for Bladet og for Bevægelsen, og Kammeratskabet prægedes deraf.

Redaktør *Wiinblad* var Centrum i Arbejdets og Glædens Samliv. Han symboliserede selve Bevægelsen og Fremdriften, men der var ikke nervøs Uro over ham, langt snarere den glade Stemning ved at leve med i Kampen. Han skaanede ikke sine Medarbejdere, naar det gjaldt Bladets og Partiets Interesser. Det var ingen af dem imod, for han skaanede heller ikke sig selv.

Og saa hændte det ofte, at der midt i Arbejdet blev en festlig Stund, f. Eks. i Anledning af en Fødselsdag. Der improviseredes et lille Gilde. Lange, hvide Papirstrimler dækkede Bordene, den græske Vin Marrodafne perlede i laante Glas, og saa Ild paa Cigarerne. Wiinblad tog Ordet, og som det hed i en af Datidens Redaktionsviser:

Wiinblad holdt en halv Snes Taler,
to var gode — — —

Og naar der var rigtig Stemning, plejede Forfatteren *R. Th. Andersen*, »Rasmus Taa« eller »Lille Taa«, som han kaldtes, at fortælle en Historie, der morede ved sit naive Lune. »Taa« blev da som Regel al Tid mindet om sin første Deltagelse i Arbejderbevægelsen. Han var saaledes en Gang i Pios Tid som ung Typograf klatret op ad en Lygtepæl og havde proklameret Revolutionen.

Viserne fra hin Tids Sammenkomster paa Redaktionen eller i Medarbejdernes Hjem var anlagt paa at satirisere over det indre Samliv i Redaktionen. I de allerfleste Tilfælde var jeg Forfatteren og havde den Glæde at se Kollegerne stærkt opsatte paa at erfare, hvad for Snært der faldt af. Maler Jensen, den senere Borgmester, fik f. Eks. en lille Skose for sin »Værdighed«, der allerede klædte ham godt den Gang:

Maler Jensen bød til Gilde,
for hans Kone fik en lille,
og nu gaar han her og lader,
som om han er Alles Fader.

Det hændte ogsaa ved en Lejlighed, at Medarbejder *Hundrup* forud for Visens Aflevering fra Sætteriet søgte at faa Indblik i dens Indhold, og da det mislykkedes, turde han ikke gaa med til Gilde. Han frygtede ikke uden Grund for Snærten.

(Sluttes.)

Arbejdernes Brændselsforretning. Odense.

Kontor **Havnen.**

Telefon 989.
Klingenberg 1989.

HERMAN JUST's

Pariserfarveri og kemiske Tøjrensnings-Anstalt.

Hele Dame- og Herregarderober renses og farves uden Opsprætning. Specialitet: Gardin og Møbelstoffer. Dekartering af Dame- og Herrestoffer.

Pustervig 3. Tlf. Byen 1537 y. **Raadmandsgade 2.** Tlf. Taga 113.

De træffer det rigtige ved at købe Deres **Forlovelsesringe** hos *Fritz Heimbürger*
Købmagergade 63—65

Sælg til Eksport.

Deres gamle Kobber, Messing, Zink, Bly og Jern, Bly, Zink og andre Metalasker, gammelt Gummi, nye Skræderlapper, strikkede Uldklude samt gl. Papir til

JOH. P. BOLDT

Aabenraa 21, Hj. af Hausergade, København.
Telf. Central 7784.

NB. Varer fra Provinserne afregnes pr. omgaaende

A/S H. MATZEN
REPRODUKTIONSANSTALT
LEVERER
DE BEDSTE
CLICHEER
KØBMAGERGADE 22
HJ. AF SILKEGADE
KØBENHAVN K.
TELEFON No 7057.

Leverandør af Clichéer til „RAVNEN"

Alm. dansk Varelotteri.

6. Trækning finder Sted **den 8.—19. September.**

Fornyelsen maa ske senest den 5. September.
De ufornyede Lodder sælges den 7. September.

GEORG C. MØLLERS EFLGR.

HOVEDKONTOR: Vimmelskaftet Nr. 42, 2. Sal. (Yorks Passage.)
Telefoner: 913, 1124, 7980, 3313.
LAGER: Badstuestræde 9—11. Fiolstræde 12—14. Kongens Nytorv 8.
Vinkyperens Telefon: 6351. Byen 1722 x.

DMC

DET DANSKE MÆLKE-COMPAGNI

Pasteuriseret og raa sød Mælk	Pasteuriseret Kærne Mælk
Daglig nykærnet Smør	Telefoner 5858 - 2712

TELEFON 3684. **S. JOHANNESSON'S** TELEFON 3684.

Svineslagteri.
Udsalg: **Højbroplads 13.**
Største Udvalg.
Statskontrol med Trikinundersøgelse.
Rester udsælges billigt Fredag og Lørdag fra Kælderen.

GENUINE
LUNDs-CALORIC PUNCH

Oplag hos Carl Qvistorffs Eftfl., Johan Lund, Kjøbenhavn.

Køb RAVNEN

Peter Jensen,
Bispebjerg Kro,

ligefor Krematoriet og Kirkegaarden, 2 store lukkede Glasverandaer.
Have med Lysthuse.
Telefon Taga 800.

Middelstandens
Sygekasse,
Nordre Frihavnsgade 30,

Telefon Øbro 2991.
Virker ogsaa som Hjælpekasse.
Optager Mænd og Kvinder indtil 60 Aar uden Kontingentforhøjelse overalt i Danmark uanset Aarsindtægt.
Frit Lægevalg. Forlang Prospekt.
Agenter antages.

Sygepleje Artikler,

garanteret **fineste Kvalitet,** en gros Pris. **Fordelagtig** Prøvesending forsendes i København og Provinserne mod 1 Kr. i Frimærker eller Efterkrav.
Risiko udelukket. Skriv i Tide til **Eksporthuset Skandia,** Frihavnen C 5, København Ø.

Arb. Ligkistemagasin.

4, Saksogade 4 (ved Vesterbrogade).
Telf.: Central 9375.
3, Blaagaardsgade 3.
Telf.: Central 5708.

Lind Hansens

Clichéer — Kataloger — Reklamer.
Købmagergade 67-69 Telf. 6288.

Udgaar hver Torsdag. Abonnementspris: 1 Kr. 25 Øre Kvartalet, 10 Øre om Ugen. Abonnement kan tegnes i København i Nørre Farimagsgade 49 Stuen, og i Provinserne paa samtlige Postkontorer og hos Boghandlerne. Annoncer modtages paa Kontoret, Nørre Farimagsgade 49, Stuen. Telefoner Central 1395 og 7495. Udgivet af socialdemokratiske Foreninger. Clichéer ved H. Matzens Reproduktionsanstalt.

F.E. BORDING KØBENHAVN.

Tegning af R. Storm-Petersen.

Tandlægen: Saa for Pokker — han har s'gu faaet for megen Gas!

Redigeret af AXEL WESSEL

RAVNEN

Nr. 37. Torsdag den 10. September 1914

Tegning af Osvald Jensen.

— **Men Hr. Petersen dog, hvorfor har De saamange Pletter paa Deres Tøj?**
— **Tja... *Benzinmangel,* Frøken!!**

Københavns Tilskærer-Akademi Nørrevoldg. 42.
Katalog over Tilskærekursus og Tilskæring af Mønstre sendes paa Forlangende.

W. Bähncke & Co.
Assurance.
Niels Juelsgade 3.
Telf. Central 128 og 129.

Lind Hansens
Clichéer — Kataloger — Reklamer.
Købmagergade 67-69 Telf. 6288.

Tivoli.

Sommersæson fra 8. Maj til 13. September 1914.

Hver Aften: Store Koncerter i Koncertsalen, Harmoniorkesteret og Promenadeorkesteret. Hver Uge Solist- og Symfoni Koncerter. — Operetter, Vaudeviller, Farcer og Revy i Teatersalen. — Artistforestillinger paa Kunstnerplænen. — Pantomimer.

Hver Søn- og Helligdag: Stor Fest med Illumination og Fyrværkeri. Nye Festarrangementer med Dans og Konfetti. Talrige Forlystelser, Karusseller, »Muntre Hjul«, »Luna-Ballon«, Rutschbaner, Skydebaner, Boldspil o. s. v.

Entré 50 Øre for Voxne. 25 Øre for Børn. Abonnementskort: 12 Kr. for en Voxen, 6 Kr. for et Barn (under 12 Aar).

Forsamlingsbygningen
Koldinggade 4.
Telf. Øbro 1132. *Joh. Olsen.*

Det bedste Madsted
paa
Gammelholm
er
Spisehuset, Holbergsgade 26.
Forskellige à la Carte Retter hele Dagen.

A/S H. MATZEN
REPRODUKTIONSANSTALT
LEVERER
DE BEDSTE
CLICHEER
KØBMAGERGADE 22
HJ. AF SILKEGADE
KØBENHAVN K.
TELEFON No. 7057.

Leverandør af Clichéer til „RAVNEN"

LYSÆGTE
FIONA KRONE-TAPET
GARANTI FOR HOLDBARHED
·FIONA· SKINDERGADE 27

Sygepleje Artikler,
garanteret **fineste Kvalitet,** en gros Pris. **Fordelagtig** Prøvesending forsendes i København og Provinserne mod 1 Kr. i Frimærker eller Efterkrav.
Risiko udelukket. Skriv i Tide til
Eksporthuset Skandia,
Frihavnen C 5,
København Ø.

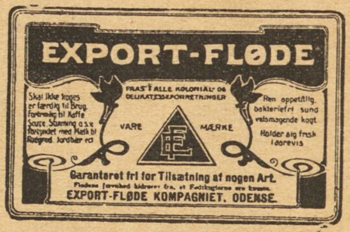

Man bør støtte Arbejdernes Kooperative Foretagender og købe sit Forbrug af Brød og Øl i

Forbrugs- og Spareforeningen
Aalborg.
Bestil hos vore Kuske eller i Udsalgsstederne disse Varer.

Grovt Hvedebrød
fra Arbejdernes Fællesbageri, fremstillet af sammalet Hvede. Udmærket for svage Maver og Blegsottige.
Bedre og mere velsmagende end Grahamsbrød.

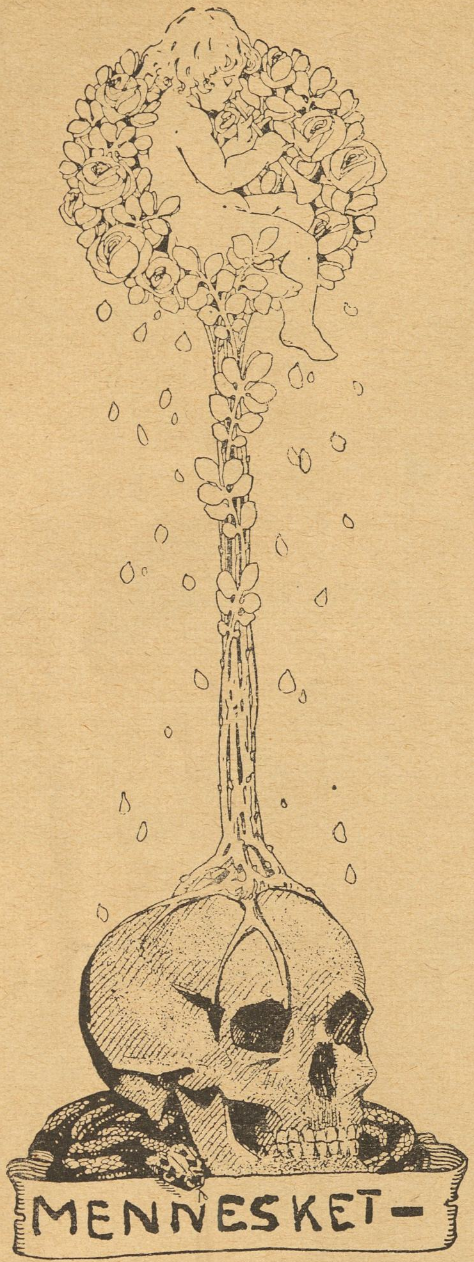

MENNESKET–

Se Skabningens Herre —: Hans Magt er enorm!
Hans Liv er ved Magt tvunget ind i en Form,
der kan passe til Solskin og bragende Storm.

Han er Herre paa Jorden. — Dens mørkeste Nat
kan han tvinge, besejre, forjage saa brat,
som naar Himlens Torden og Lyn tager fat!

Han er Herre paa Havet. — Om Havet faar slugt
et Par Tusinde Mand under dampbaaret Flugt,
med hans Vilje og Trods faar det ingen Tid Bugt!

Han er Herre i Luften. — Kunstfærdig og snild
kan han tæmme dens Luner, naar Tid er dertil,
thi hans Herredom er: at han *tør* og han *vil*!

Han er lovløs og karsk, og han har ikke Fred.
Kun én — han selv — kan ham gøre Fortræd,
naar han trygler — — og véd ej hvortil og hvormed.

Thi Mennesket græder, og Mennesket ler,
og Mennesket bander, og Mennesket be'r
til Guder af Guld og til Guder af Ler — —
og til Guder i Himlen — som ingen ser!

Thorkil Barfod.

Lærke-Sjov.

Han tømte omtrent sin »Lærke«,
men Draaberne blev ham
for stærke.
Lidt træt han ta'r sig en Lur,
og saa bli'r det Hundens Tur!
Mens Herren ligger og maaber,
den labber de læskende Draaber.
Det var sig saa bedsk en Drik,
som »Karo« lidt uventet fik.
Mens han er blidelig blundende,
gaar hans Spiritus i Hundene!
Og da han betragted sin Ven,
var Fyren skam gaaet omkuld.
Se, *Herren* var ædru igen,
men *Hunden* var bleven fuld!

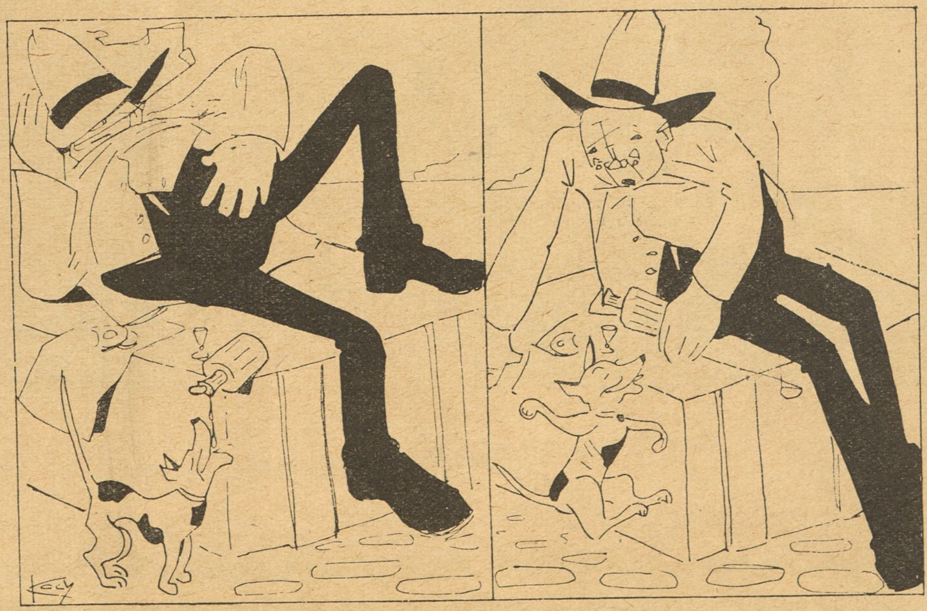

Tegning af A. Koch.

Den uheldige Peter Prip.

KUN ÆGTE SKATTEFRI KRONE PORTER fra DE FORENEDE BRYGGERIER

Forlov-elses-ringe
14 Karat fra 7 Kr., 18 Karat fra 10 Kr.
Th. Halgreen, 34 Gothersgade
lige for Regnegade.

DANSK LIGBRÆNDINGS FORENING
Kontortid:
Kl. 11—3, samt Mandag og Onsdag 5—7, Fredag 6—9.
Aaboulevard 16.
Tlf. Nora 2812.
Tilkendegivelser og alle Oplysninger sendes gratis.
Enhver kan blive Medlem.

„Francais" Gummilageret i København
A. Mouritzen.
Forsender Hygiejne-Gummi og alle Sygepleje Artikler.
Den bedste Modersprøjte faas 16, Lille Kongensgade 16, ved Kongens Nytorv.

P. A. Fischer's
Farve- og Fernisfabrik.
Stengade 10—12. Telefon 952.
Detailsalg af alle Malervarer færdige til Brug, til Dagens billigste Priser.

HERMAN JUST's
Pariserfarveri og kemiske Tøjrensnings-Anstalt.
Hele Dame- og Herregarderober renses og farves uden Opsprætning. Specialitet: Gardin og Møbelstoffer. Dekartering af Dame- og Herrestoffer.
Pustervig 3. Tlf. Byen 1537 y.
Raadmandsgade 2. Tlf. Taga 113.

St. Jacobs Gæstehjem
Saxogade 80 (ved Istedgade). København.
250 propre Senge fra 40, 50 og 75 Øre.
Elektrisk Lys, Centralvarme og W. C.
Varme Retter fra 25 Øre serveres hele Dagen.
10 Minutters Gang fra Banen.

God Trøst!

Tegning af R. Storm-Petersen.

— De skal saamænd ikke være ked af det! Nu gaar jeg ganske rolig ud i Byen og trommer, og hvis der saa er nogle af Brandsvendene hjemme, saa skal de saamænd nok faa slukket den Smule Ild — der er tilbage!

Mangler —

(Mel.: »Det var en Lørdag Aften«).

De har vel læst Avisen
og Klagerne deri?
Man hører stadig Visen:
»Ak, alting mangler vi!«
Vi mangler Sukker, Tørv og Malt,
Harmonika'r og Salt.
Vi mangler Rug og Hvede, Gæs,
Kartoffelmos og Græs!

Det »Røde Kors« maa hyle,
det mangler Gazebind.
De jager efter Syle,
maa vældig mase ind!
Og Motorbaade kan ej gaa,
har nix Petroleum.
Teatrene de lukke maa,
har intet Publikum.

Renti'ren mangler Renter,
og *Jespersen* Benzin.
Witzansky Abonnenter,
og England danske Svin.
Min Husvært mangler Hjærterum,
for Bønner er han stum.
Og tænk Dem, jeg maa hver Dag be'
om Nøglen til W. C.!

Se Hæren mangler Præster,
og *Ambt* han mangler Kul
og *Wivel* mangler Gæster,
og Staten fattes Guld.
Vi mangler Kraveknapper, Kaal,
Rødspættergodt og Aal,
og *Westenholtz* han mangler Mand
og *Piper* sin Forstand.

Forgæves *J. C.* angler
nu efter »Rævesteg«,
og *Nordenloft* han mangler
sin Kurs paa »Herrens Vej«!
Er *Dithlef Jürgensen* tip-top?
— hans Børs er aldrig tom;
men hvad *han* mangler — kære, stop!
Det taler vi ej om!

Peder Ravn.

Hjærtets Traade.

En Bog om Kærlighed.

Han sprang op og raabte:

»Hold op — jeg vil ikke — hører Du — jeg vil —«

Han brød af og gik mod Døren.

Atter lo hun op — Latteren havde en foragtelig Klang.

I næste Øjeblik havde han omslynget hende, kastet hende om paa Sofaen og bedækkede hendes Læber med rasende Kys. —

Ved Aftensmaaltidet var hans forcerede Munterhed og sky Blikke Kate paafaldende. Han vilde dog endnu ikke meddele hende noget; alt i ham var endnu Kaos.

Men hendes slumrende Mistænksomhed vaagnede, da hun saa hans blege, forstyrrede Ansigt. Hun troede straks at vide alt.

Hun tilbragte en slem Nat, pint af urolige, ængstende Drømme. Med bankende Hjerte hørte hun, hvorledes han kastede sig frem og tilbage under Søvnen. Hun maatte uvilkaarlig tænke paa de barnlige Midler, man talte om i Skoletiden, naar det gjaldt om at fralokke en Sovende hans Hemmeligheder. Man skulde gribe ham om Storetaaen, saa vilde han udplapre alt. — Aa, om hun dog vidste, hvad der skjulte sig bag hans Pande! Kunde hun blot blive denne Uro kvit og faa Vished! —

Den følgende Formiddag blev han i Atelieret. Hun hørte ham gaa op og ned derinde. Han søgte at komme til Klarhed over sine Følelser. At han under ingen Omstændigheder maatte bære sig ad som sidst, var han ikke i Tvivl om — han vidste jo nu, hvordan Kate fortolkede deres Forlovelses-Aftale i Praksis.

Om Eftermiddagen gik han ned til Hanna. Næppe havde han lukket Entredøren efter sig, før Kate følte sig urolig og ængstelig tilmode.

Hvor gik han hen?

Allerhelst havde hun styrtet efter ham. Hun løb til Vinduet for at se, hvad Retning han tog. Hun ventede og ventede. Hvor blev han dog af? Saa hurtigt som han tog Trapperne maatte han jo forlængst være nede paa Gaden. Maaske havde han glemt noget og var gaaet tilbage for at hente det. Hun gik ud paa Gangen og lyttede. Alt var dødsstille.

Langsomt gik hun ind igen. Nu vidste hun, hvor han var.

Hun havde med ét husket paa hans Begejstring efter Koncerten. Saa længe havde han bedraget hende! —

Hun faldt pludselig paa den Ide at gaa ned til Hanna Carmen og spørge efter sin Mand. Paa Trappen tøvede hun. Nej, det kunde hun ikke. Hun vidste jo desuden bestemt, at han var der.

Atter gik hun ind og vandrede rastløs gennem Stuerne, Time efter Time. Fortvivlede Tanker kom op i hende. Hun kunde slaa ham i Ansigtet, om han nu stod foran hende.

Lidt over syv kom han op. Hun var inde i Soveværelset og hørte ham spøge med Ottilia. Hun var nær styrtet ind og havde revet Barnet fra ham. Hvad havde han med hendes Barn at skaffe?

Nu lo Ottilie højt. Kate gik ind. Han sad paa Sofaen, havde Barnet paa Skødet og fortalte Historier. Da hun kom ind, saa han flygtig op, nikkede og fortalte videre.

Uden at mæle et Ord, tog hun Barnet fra ham og førte det ud. Derefter vendte hun sig mod ham.

»Hvor var Du henne?« spurgte hun. Hun vilde tale behersket, men Stemmen klang hult og hæst.

»Hvorfor spørger Du om det?« undveg han.

»Hvor har Du været, jeg vil vide det?« raabte hun ham ind i Ansigtet.

Han stirrede paa hende. Saadan havde han aldrig set hende.

Hun var ganske ude af sig selv. Hun traadte helt hen til ham og stødte frem:

»Du har været nede hos Hanne Carmen. Du — Du —« Hendes Stemme slog over.

Da sank han ned foran hende, greb hendes Haand og stammede:

»Kate, tilgiv mig — det vil snart gaa over — men —« Hun rev Haanden til sig. Hendes Vrede var borte.

»Pjalt,« sagde hun foragtelig. Saa vendte hun ham Ryggen og gik ud af Værelset.

Det Ord traf. Og idet han erkendte Sandheden, opfyldtes han af Raseri. Han sprang op, gik ud i Korridoren, tog Hat og Overfrakke paa og ilede bort. Han angrede ikke mere. Han hadede nu sin Kone. Det var hendes Skyld altsammen, hun med sin brede Hverdagsagtighed. Der vilde ikke gaa lang Tid, før han følte sig som Martyr. Hvad maatte han ikke lide for dette fordømte Ægteskabs Skyld!

Efter længe at have flakket om tog han en Droske og kørte til Habel. Dér traf han nogle Kolleger, med hvem han soldede til den lyse Morgen. Hver Gang han tænkte paa Kate tog han en vældig Slurk.

Han kom hjem tung i Hovedet, tumlede ind i Atelieret, kastede sig paa Sofaen og faldt i en tung, urolig Søvn. —

Kate følte ingensomhelst Smerte, da hun forlod Værelset. Hun var klar over, hvad hun havde at gøre. Hun vilde gaa. Alt vilde hun taale, baade Ensomhed og Hjemløshed, blot hun slap for at gennemgaa de samme Kvaler som sidst.

Stille og roligt pakkede hun sin Kuffert, medens Ottilia undrende saa til.

»Hvad er det Du gør, Mor?« spurgte hun.

»Jeg pakker.«

»Skal vi rejse?« Hun saa paa sin Mor med store, forbavsede Øjne.

»Ja, vi skal rejse,« nikkede Kate.

»Papa med?«

Kate rystede paa Hovedet.

Da blev den lille Pige meget ivrig og vilde vide, hvorhen Rejsen gjaldt, og hvor længe de skulde blive borte, og om Papa kom senere, og om det gik an at tage bort midt i Skoletiden. Hun blev meget skuffet over, at de foreløbig kun besøgte Tante Erna.

Kate klædte hende af for at lægge hende i Seng. Da Barnet stod foran hende i sin Natkjole og vilde kysse Godnat, truede Kates Modstandskraft med at svigte hende. Den Tanke slog ned i hende, at Barnet nu var faderløs. Hun trykkede den Lille til sit Bryst, hendes Læber skælvede. Men hun tog sig sammen. Barnet skulde ikke faa det daarligere, fordi hun nu var ene. Hun vilde være baade Moder og Fader for hende. Hun rejste Hovedet, løftede Barnet højt i Vejret og bar det ind i Sengen. Saa dækkede hun det til, kyssede det inderligt og gik ind i sit Soveværelse.

Hun ordnede nu Huset og gav Pigerne forskellige Anvisninger. Derefter gik hun til Ro.

Hun stod tidligt op næste Morgen, tog Afsked med Tjenestefolkene og drog afsted med Ottilie.

Idet de gik ned ad Trappen, spurgte den Lille; »Skal vi ikke sige Farvel til Far?«

»Nej.«

Barnet tav. Det forstod allerede saa meget og gjorde sig sine egne gammelkloge Tanker.

Kate fulgte Ottilie til Skole og indprentede hende endnu en Gang ikke at gaa hjem, men komme til Tante Erna, og gik saa til Søsteren.

Det var en sørgelig Overraskelse for Familien. Især for Forældrene. Den gamle Skoleraad kunde ikke fatte, hvordan en Mand var i Stand til at behandle hans egen Kate saaledes. Kun med Møje afholdt man ham fra at løbe hen til Billedhuggeren og sige ham sin Mening op i Ansigtet. I Fru Liebert rørte Angeren sig. Hun burde ikke dengang have givet sit Barn denne Mand. Dog dengang saa det jo altsammen saa straalende ud.

Nu hørte hun ogsaa om Slaninas tidligere Forvildelse.

Det var et haardt Slag for Forældrene. Erna og Plath rasede mod Slanina.

Den roligste og besindigste af dem alle var Kate. Hun bar sin Ulykke med en storladen Resignation. Kun hendes Bleghed og de sorte Ringe under Øjnene forraadte, hvad hun led.

Om sin Fremtid vilde hun endnu ikke udtale sig. Hun gruede ved Tanken om en Skilsmisse.

En Dag indtraf et større Pengebeløb fra Slanina tilligemed en længere Skrivelse. Kate tilbagesendte begge Dele.

Hun længtes efter at komme bort fra Berlin. Hun kunde ikke udholde at møde disse medlidende Miner hos Slægtninge og Bekendte. Hun følte ogsaa, at hun maatte være alene med sin Sorg, for at kunne se klart — ind i Fremtiden.

Naar hun grundede over, hvor hun skulde rejse hen, dukkede altid Wien op som et lyst Punkt i Natten. Der havde de tilbragt deres første Hvedebrødsdage.

Tiltrods for alle Indvendinger satte hun sin Vilje igennem. En graatung Martsmorgen rejste hun. Ved Afskeden med Familien var hun fattet og rolig.

Men da Ottilie i Toget rettede et Spørgsmaal til hende, saa hun, at Moderen græd bitterligt. Det var pludselig kommen op i hende, at hun var en hjemløs, forladt Kvinde.

VIII

Da Slanina senere paa Dagen med tungt Hjerte gik fra Atelieret ovenpaa i Stuerne, erfarede han, at Kate var rejst med Barnet.

Efter at den første Overraskelse havde sat sig, opfyldtes han af Glæde over Hustruens fornuftige Handlemaade. Ja, han fik ligefrem Agtelse for hende. Hun var blevet modnere og klogere end sidst, havde indset, at under de nuværende Omstændigheder var en midlertidig Adskillelse det eneste rigtige. Hun var dog en Pragtkvinde, hans fornuftige Kate — trods alt.

Han følte sig saa let om Hjertet som ikke længe. For Kates Skæbne var han ikke bange. Tjenestefolkene havde fortalt ham, at hun havde begivet sig til Plaths. Dér var hun jo vel anbragt. Med Tiden vilde alt blive som før.

Fra Kate vandrede hans Tanker til Hanna Carmen og beskæftigede sig længe med hende. Omsider traadte Minna ind og spurgte, hvad der egentlig nu skulde ske.

Han saa lidt paa hende: han maatte først samle sine Tanker.

Hm, mente han, hvad skulde der ske? Aldeles intet selvfølgelig. Alt blev ved det gamle. Om nogen Tid vilde Fruen komme tilbage. Saalænge skulde Minna tage sig af Huset. Han vilde spise ude.

Pigen betragtede ham mistroisk.

»Er der andet?« spurgte han og rejste sig med Hænderne dybt begravede i Lommerne.

Tøvende svarede hun: »Nej«.

Da hun naaede Døren raabte han: »Minna.«

Hun vendte sig.

»De er jo en fornuftig Pige, Minna, ikkesandt? De vil tage Dem af Huset, saaledes at Fruen finder alt som hun forlod det, naar hun om kort Tid vender tilbage.«

Minna svarede »ja« og gik.

Gudværelovet, nu var ogsaa den Sag fra Haanden. »Det gaar altsammen, blot man griber det rigtigt an,« tænkte han.

Minna fortalte Kokkepigen, hvad deres Herre havde sagt, hvorefter de tog hinanden om Livet og opførte en Krigsdans i Køkkenet. Foreløbig vilde Fruen ikke vende tilbage, derpaa tydede alt. De skulde nok sørge for Huset. Det skyldte de deres Frue. De havde jo altid haft det godt hos hende. Nu satte de sig ved et veldækket Frokostbord og lod Maden smage sig. —

Da den Pengeanvisning kom tilbage, som Slanina havde sendt sin Hustru, stak han den med et fornøjet Smil i sin Tegnebog. Hvor Kate var klog. Skulde der være Mening i Adskillelsen, saa maatte den ogsaa være fuldstændig. Plaths vilde sørge for hende og Barnet. Senere fik man nok en Ordning i Stand.

Efter at han saaledes havde skaffet sig disse Sorger fra Halsen, gav han sig fuldstændig hen i sin Lidenskab for Carmen.

Denne Kvindes Vildskab var uimodstaaelig for et Menneske med hans raffinerede Sind. Hun var i sin Kærlighed som i sin Musik. For Billeddhuggeren var hun en Aabenbaring. Her laa en ny Verden aaben, hvis Hemmeligheder henrev og fastholdt ham. En saadan vild, selvforglemmende Hengivelse havde han endnu aldrig truffet hos nogen Kvinde.

Under Nydelsernes Tummel foregik der en sælsom Forvandling med Hanna Carmen. Hendes Øjne straalede altid, og om hendes Læber laa et Smil, som gik lige til Hjertet. Han havde ikke tænkt sig, at disse funklende Øjne kunde lyse med saa mild og blød en Glans. Dog undertiden lejrede der sig et grusomt, sanseligt Udtryk paa hendes Ansigt, der var omskifteligt som Aprilsvejr.

Ud fra dette lidenskabelige Minespil skabte han sit nye Værk. »Heksen« skulde det hedde. Han var klar over de Vanskeligheder, der frembød sig. Men netop det henrev ham. Hans flammende Kærlighed forlenede ham med Kraft.

Snart var han fordybet i Arbejdet. Hanna Carmen havde forladt Pensionen og indlogeret sig hos en Familie i Nærheden. Saa undgik de at mødes med de tidligere Husfæller.

Det var en feberhed Elskovsrus, de begge levede i. Stærk Skabertrang vekslede med fuldstændig Forglemmelse af alt. Ogsaa hun arbejdede. Hun komponerede en symfonisk Digtning over Motivet: Satan.

Saaledes gik Tiden.

I Begyndelsen nærede begge en ubestemt Sky for at betræde Værelserne hos Slanina, hvor alt jo mindede om den retmæssige Herskerinde. Men en Dag brød Hanna overtværs og gik ind i Dagligstuen. Snart skaltede og valtede hun i Kates Rum som Husmoder. De indtog Maaltiderne hjemme og sad sammen i Kabinettet til sent paa Natten.

De to Tjenestepiger var ikke særlig henrykte over denne nye Tingenes Tilstand. Og da Hanna Carmen paa sin myndige Maade greb ind mod den Slendrian, der gik i Svang, fulgte en Opsigelse. Fra nu af skiftede Tjenestefolkene hver Maaned. Det var en mærkelig Slags Husholdning, der nu førtes i Kates forhen saa forstandigt styrede Rige. —

(Fortsættes.)

EUROPAS SMILEBAAND

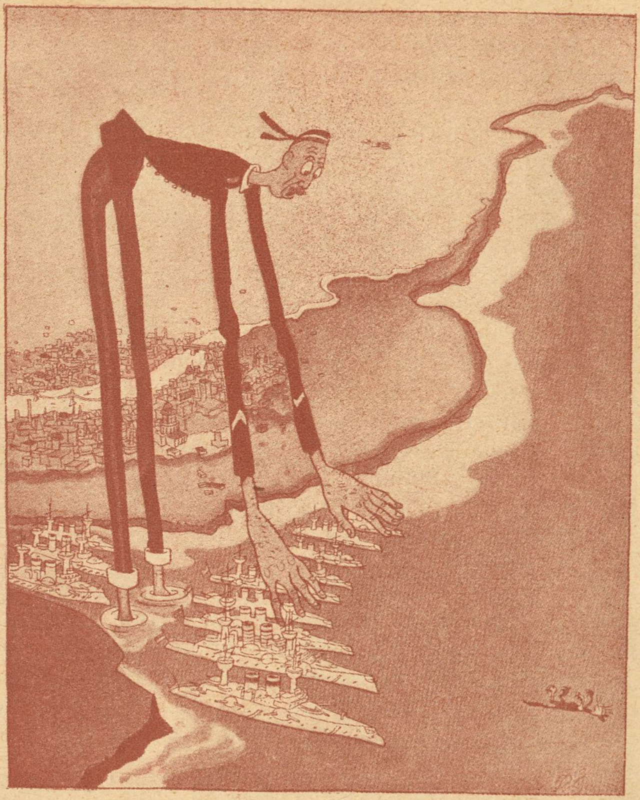

Englands Skræk for de tyske Undervandsbaade!

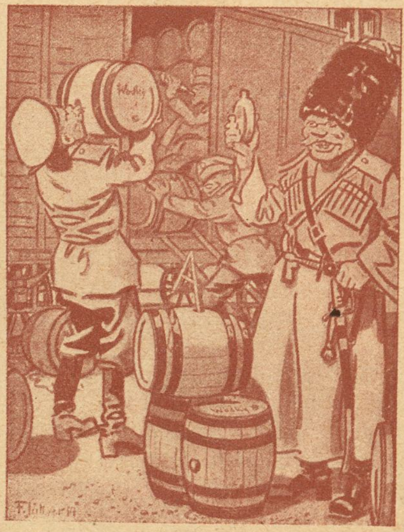

Russisk Mobilisering.

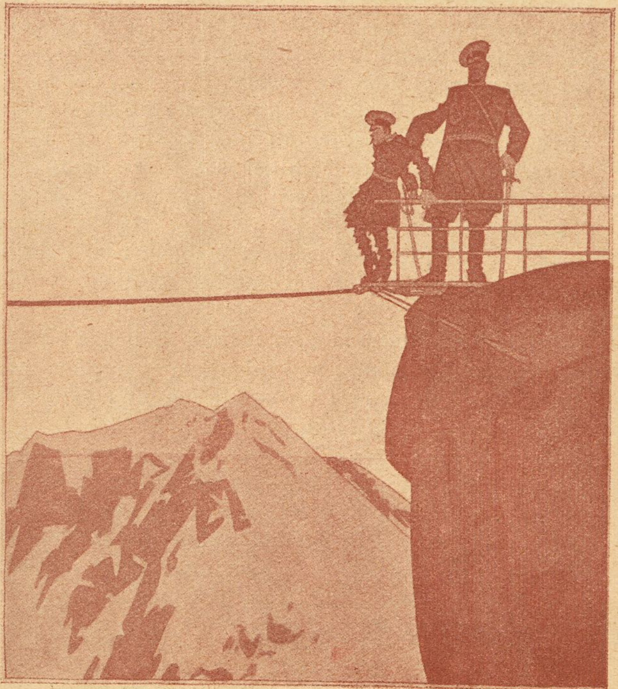

Saa, nu videre, lille Zar, husk paa, vi har allerede indkasseret Pengene for Forestillingen!

For sent!

Tyskeren (til Franskmanden): De kommer for sent — her er optaget!

Tyske Blades Spot over Tysklands Modstandere.

Af C. B. Møller & Co.s Cigaretter fremhæves:

Rose No. 101 og 102	15 Stk.	10 Øre.
Monaco, oval, Kork	10 -	10 -
Sherrys No. 3, stor, Kork..	10 -	25 -

Rød Indmad

Niss og Thiess.

København K.

Den forlængst afdøde, udmærkede Landskabsmaler *Thorvald Niss* var en sen Aften ude at more sig sammen med sin gode Ven, Tegneren *Aksel Thiess.*

Niss var bleven lidt »overkørt«, og under Vandringen hjemefter saa han sig nødsaget til at foretage et lille Eksperiment paa Naturens Vegne.

Straks kom en Betjent.

— Hvad er det for noget Svineri, raable Betjenten — hvad er Deres Navn?

— *Niss,* svarede Maleren spagfærdig.

— Ja, jeg skal *nisse Dem,* skreg Betjenten — er De oven i Købet morsom?

Saa vendte Betjenten sig til Malerens Ven og sagde:

— De er Vidne, hvad er Deres Navn?

— *Thiess,* svarede den adspurgte med et blidt Smil.

— *Tis!* hylede Betjenten i højeste Raseri — vil De gøre Nar ad mig.....!

Saa trak de to Herrer deres Visitkort frem og beviste, at de virkelig hed — som sagt.

Et halvt Minut efter laa et Menneske paa Gaden og vred sig — af Grin.

Det var Betjenten.

Damen: Hvad er Du, min lille Ven?
Drengen: Jeg er Stifinder.
Damen: Men hvad græder Du for?
Drengen: Uh — jeg kan ikke finde mine Kamerater!

Benzin og Sprit.

Den ny Opfindelse, den er s'gu rar,
monstro den mange har glædet?
„Hvis vores Benzin slipper op, saa ta'r
vi og kører med Sprit i Stedet".

Nej, her maa jeg raabe et kraftigt Stop!
Hvad er det for Galskab man laver?
At køre den kære Spiritus op,
det er jo at spilde Guds Gaver!

28/8. Der bleven slidt gevaldigt i det for at gøre den indkaldte Styrkes Udrustning saa fuldendt som muligt, og de frivillige Korps er bleven forsynet med de allersomdejligste Uniformer. I disse Dage er Munderingen endelig bleven komplet, idet Ministeriet til Brug for d'Hrr. Officerer har ladet forfærdige et større Antal smaa fikse — Mundkurve.

Pastor *Nordentoft* er forfærdelig ked af, at *Arboe Rasmussen* blev frikendt, men den elskelige Pastor-Redaktør sætter nu sin Lid til Højesteret.

— Det kan han gøre med Sindsro. Justitiarius *Lassen* er netop Specialist i »Jomfrufødsler«.

— Var Du ikke bange for Minerne, da Du skulde over Nordsøen?

— Næ, ikke Spor — jeg er kun bange for *en* Mine, og det er min Kone, *Mine* Hansen, født Larsen!

31/8. Det er en nydelig en, den med 1-Krone-Sedlerne. Dér gaar Nationalbanken hen og sætter en Klipfisk i Danmarksvaabnet i Stedet for den islandske Falk. Hvem kan klare den Situation?

— Man kunde maaske henvende sig til Rednings-*Falken*?

— Jeg har været saa underlig hele Dagen. Jeg er ikke rigtig mig selv og har saadan en flov Smag i Munden . . . . jeg mangler noget . . . .!

— Hvad er det, Du mangler?

— *Nu* har jeg det —: *Der er ingen Krigserklæring kommen i Dag!*

J. C. ikke længer troner,
han i Støjen ganske droner;
rævelumsk han nu forsoner
Grundlov med Kanoner!

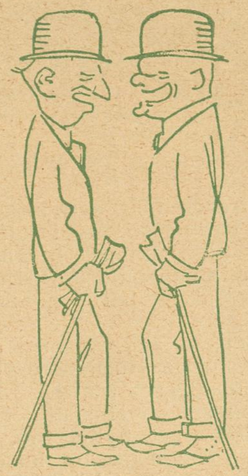

— Kan Du sige mig, hvilken Forskel der er paa Vesterbros Passage og en uskyldig Anholdt?

— Næ — la' mig høre!

— *Træk og Slip!*

1/9. Nu vilde jeg ønske, at Kasino fik sig en *stor* Sukces med sin ny Operette »Naar Storken kommer.«

— Storken kan kun bringe en *lille.*

Patriot-Kor.

Her kommer vi brave, danske Mænd,
det danske Folk er vor bedste Ven —
ved Vintertid skal ej Smaafolks Stue
undvære Arnens den klare Lue:
Vi sælger jer Kul! Hvem siger »Avance«?
Naa, Herregud, hver Mand ta'r sin Chance,
og man skal vel ikke gaa helt bag af Dansen,
selvom man hedder Hr. Konsul Hansen!

Her kommer vi brave, danske Mænd!
Vor kære Landsmand, vor bedste Ven,
vil Du ha Korn? Til Salg er vi villig',
vi sælger saa ganske utrolig billig —
hvem siger »Kornpuger«? Føj for Fanden,
er Landet i Nød, man hjælper hinanden.
Vil Staten ha' Hveden? Gud, la' den faa 'en,
man la'r os nok tjene en Smule paa 'en.

Krigens Tærninger er kastet,
Kæmper er med Kæmper mødt.
Vold har Fremskridtstanken bastet
og sat Liv og Sjæl *paa Rødt.*
Rul da, Tærning, over Bordet,
og giv Bøssepiben Ordet.
Husk dog, Du, der Krig har villet —
Der er *Kejserkroner* med i Spillet!

Høje Huse.

To Murersvende, der begge havde arbejdet i Amerika, mødte efter Hjemkomsten til Danmark hinanden paa Gaden, og nu fortalte de løs om, hvad de havde oplevet paa den anden Side Atlanten.

Den første: Jeg var med at bygge et af de største Huse derovre, og Du faar et lille Begreb om dets Størrelse, naar Du hører, at efter at det var færdigt og Beboerne flyttet ind, kom en Nat en af Mændene der boede i den øverste Etage hjem Kl. 2 om Natten, hans bedre Halvdel der havde været urolig over hans lange Udeblivelse sad oppe ventende paa ham, nu hører hun den elektriske Klokke kime, og ved at kaste et Blik ud af Vinduet, faar hun Øje paa Manden der i løftet Stemning staar og leder efter Nøglehullet. Rasende over at have siddet og spildt sin gode Nattesøvn, tog hun en Støvleknægt og kastede ned efter ham; men først om Morgenen, da Konen kom ned paa Gaden, og skulde hente Brød, naaede Støvleknægten ned og ramte hende selv i Hovedet«.

Den anden: Ja, det Hus maa være højt; men det jeg arbejdede paa, var dog endnu større, thi der maatte Ejeren lade sætte Hængsler paa Midten af Huset, for at det, naar det var Maaneskin om Natten, kunde klappes sammen, medens Maanen passerede forbi.

C. O.

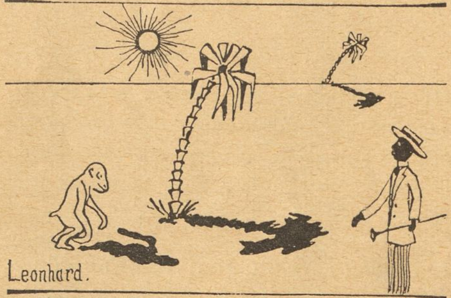

Massa der er nærsynet —

For en Gangs Skyld kom Massa først, han tog Fejl af sin Forlovede og en Abe,

Den er god nok til ham, den sorte Abekat!

Hørt paa Sølvgadens Kaserne.

— Har Du hørt, at »66« er kommen paa Hospitalet?
— Nej! Hvorfor?
— Han lider af Storhedsvanvid.
— Hvordan har han faaet det?
— Han er bleven Underkorporal!

Dandy.

En Vittighed fra »Krølle«.

Læreren (fortvivlet over en Dreng, der er umulig til Regning): Kan Du da heller ikke regne *det* ud? Naar jeg har en Næse, og Du har en Næse, hvor mange Næser har vi saa tilsammen?

Drengen: Vi har ingen Næser tilsammen vi har hver sin!

Det er svært hørt, *Krølle!*

M. A. J., Korsgade. Her ser De Deres militaristiske Vittigheder.

Militarisme.

Soldaten (til Korporalen): Kaptejnen sa', at han skulde kappe Ho'det af mig og kaste det i Ærtegryden; har han Lov til det?

Korporalen: Hvad Hovedet angaar har han nok Ret, men han har ikke Lov til at spolere Ærterne.

Fra Kasernen.

Sergenten: Hør her Rekrutter, en Soldat skal have den største Respekt for sine Overordnede. De skal tænke paa dem Dag og Nat! Hvis een af jer drømmer om mig f. Ek, skal han straks rette sig op og føre Haanden til Huen.

C. B. Her er Deres to Morsomheder.

Lars Jensen og Søren Madsen, to gamle Gaardmænd fulgtes ad, som sædvanlig, en Søndag Eftermiddag hjem fra Kirken, og diskuterede nu paa Vejen hjem om det som Præsten havde prædiket.

Lars: — De ku' li'godt vær' rart Søren hvis man kunne, li'som »i gamle Dage«, som Præsten sa'e, køv sæ fri for sine Synder.

Søren (med et Suk): Ak ja, — de ku' s'men vær' godt for manne.

Lars: Vilde Du da inne køv dæ fri hvis Du kunne?

Søren: Jo — men saa manne Penge har jæ inne.

Fiskerkonen Ane (til en gammel Herre, som længe havde staaet og pruttet om Prisen for en stor Torsk, den sidste hun havde tilbage.): Naa, ve Herren saa ha' den te' en Krone og ti Øre?

Fiskerkonen Stine (som sad lige over for): Ve' han ikke ha den te' den Pris, Ane, saa lad Torsken komme over til mig.

Ane: Hvilken af dem mener Du?

Ellen B. Tegningen er god og Vittigheden endnu bedre, men vi *har* allerede haft den her i »Ravnen«.

Højst mærkværdig! her staar alle Kullene urørt — — Gud ved, hvad det saa er, jeg har gaaet og fyret med?

Alfred H. Her genser De to af Deres ikke helt »friske« Vitser.

Journalisten: Ved Du hvad Forskel der er paa Dig og en Snegl?

Skuespilleren: ? — —

Journalisten: Jo, ser Du, en Snegl trækker Hus, men det gør Du s'gu ikke!

I Bagerbutiken.

Barnet: Jeg skulde bede om for 10 Øre Sludder.

Bageren: Hvad er det for noget forbandet Vrøvl?

Barnet (glad): Ja — det var netop det, jeg skulde have.

H. S. Til Skræk og Advarsel for andre gengiver vi her Deres Vittighed.

Saa gik han dog paa Limpinden.

Han: Frøken, jeg elsker Dem! —

Hun: Jamen, jeg ejer ikke en Øre.

Han: Undskyld, De afbrød mig, jeg elsker Dem ikke —

Hun: Ah, jeg vilde bare sætte Dem paa Prøve. Jeg ejer 200,000 Kr.

Han: De lader mig igen ikke tale ud. Jeg elsker Dem ikke for Pengenes Skyld.

Hun: Aa, der falder en Sten fra mit Hjerte. Det var jo kun Spøg, det med de 200,000 Kr.

Fru Henny. Osvald Jensen er henrykt over Deres Glæde ved igen at se »den udmærkede Tegners Bidrag i Ravnen«. Maa vi give ham Deres Adresse?

Storm-Petersens „Levende Billeder". XXXVII.

(Fortsættes.)

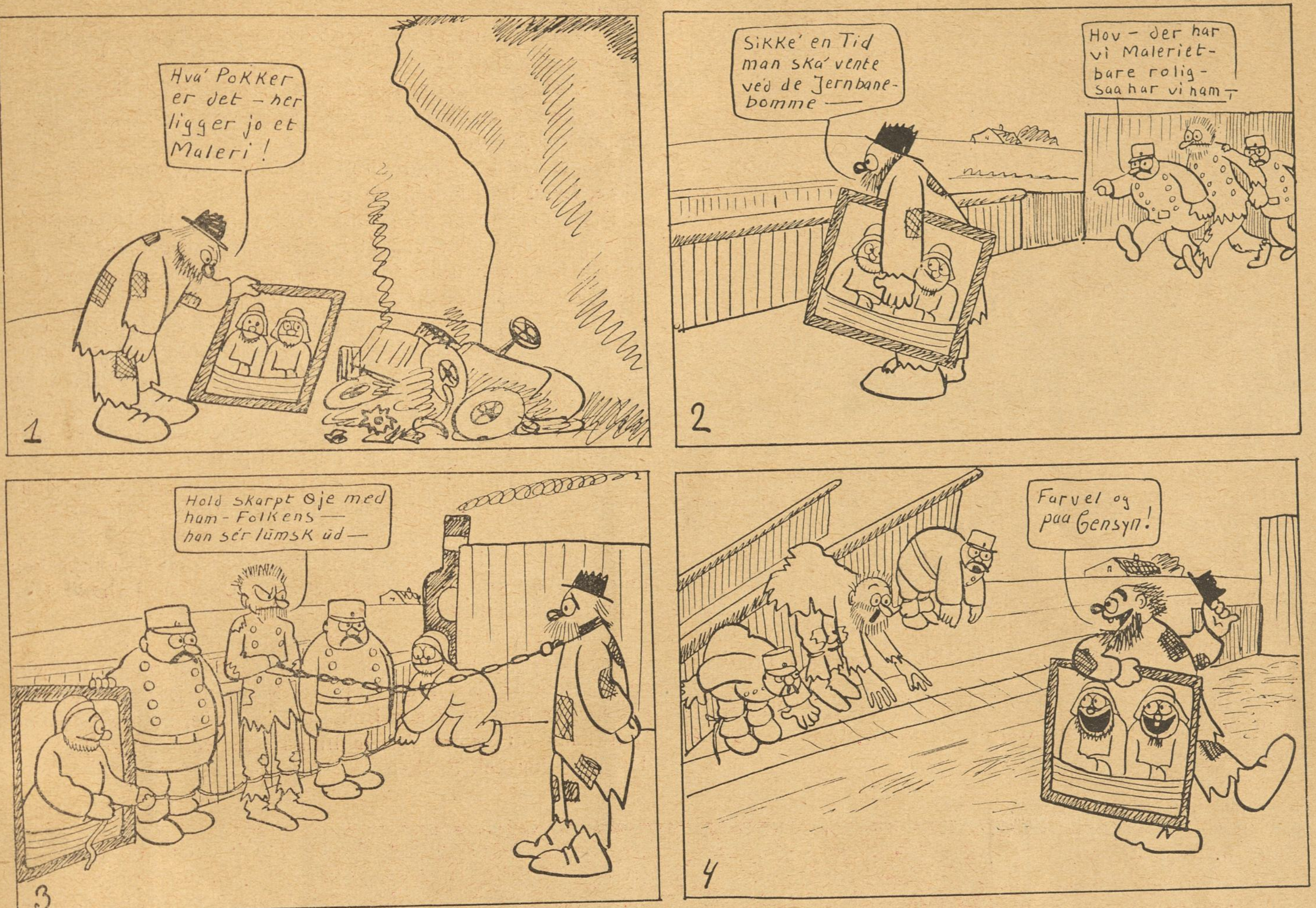

Jørgen og Klaus

har været ude at »blusse Aal«; ved Hjemkomsten skal Fangsten deles, og Klaus bliver som den mest regnskabskyndige sat til Bestillingen.

— Det skal gaa ærligt til, siger han, idet han skiftevis putter en Aal i Jørgens og sin egen Spand.

— Se, først faar *Du* en lille og jeg en stor.

Saa bytter vi om, og *jeg* faar en stor og Du en lille.

Denne Gang faar saa *Du* en lille og jeg en stor.

Og saa er det *min* Tur at faa en stor, og Du faar en lille.

Saadan blev Klaus ved, til der ikke var flere Aal, og saa gik hver hjem med sine, sikre paa, at de var godt delt.

Praktiske Folk.

For nogen Tid siden drev en Blæksprutte i Land ved et Badested, og saa skyndte alle Herrerne sig hen til Dyret og fyldte deres — Fyldepenne!

Hvorfor—Fordi.

Rekrutten: Jeg vilde gerne spørge, hvorfor at Ryttersablerne ikke, som i gamle Dage, er krumme, men lige?

Sergenten: Sikken et dumt Spørgsmaal — man kan da for Pokker ikke stikke en krum Sabel i en lige Skede!

Minus —

A.: Gratulerer! Jeg hører, at Du har gjort et glimrende Parti!

B.: Naa, det er nu Overdrivelse. Over Halvdelen af min Brud gik med til at betale gammel Gæld!

Anarkist i Vuggen.

Læreren: Ser I, Børn, en Anarkist er en, som skriger op og er højrøstet, en som foragter al Autoritet og som vrøvler og mudrer Dag og Nat.

Lille Peter Uha, saadan en har vi hjemme!

Læreren: Aa Snak da! Hvad hedder han?

Lille Peter: Han skal først døbes i Morgen!

Brændt af!

Præsten: Det glæder mig at høre, Jensen, at De nu ikke mere sidder og ødsler Deres Penge bort paa Værtshuset.

Jensen: Nej, nu køber jeg selv et Anker ad Gangen, saa har jeg det meget billigere!

Fy for —!

Den unge Mand (hjemkommen fra Rejsen): Du kan tro, søde Ellen, at der var mange Kvinder, som søgte at fange mig, men hver Gang traadte *dit* Billed frem for mig, og saa raabte jeg: *Vig fra mig, Satan!*

Fin Skose.

Præsten (mens Bøssen gaar rundt): Kære Brødre og Søstre, maaske en af Eder vil være saa venlig at lægge en Naal og lidt Traad i Bøssen, saa jeg kan faa lidt Nytte af alle de Bukseknapper, som I er saa venlige i rigeligt Maal at betænke mig med!

Den populære Mand. VI.

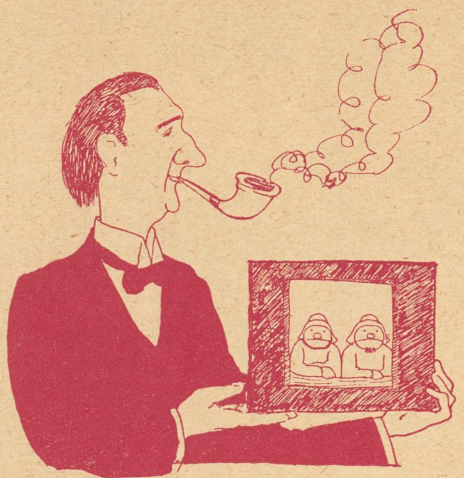

Min Ven, *Storm-Petersen*, Hurtigmaleren, Knock-about'en og Haandtegneren, var kommen paa Skovtur med et større Selskab. Der var Damer og Herrer og unge Piger og gamle Drenge. De havde spist og drukket virkelig nydeligt, saa der efterhaanden havde bredt sig en mild Fred over dem. Det var meget hedt, Selskabet havde gispende lejret sig i Græsset og tænkte paa at fordøje og ellers fordrive Tiden og Myggene, som var generende. Storm beredte sig til at slibe sig en lille Skraber.

Men en ikke mere ung Dame gav sig pludselig til at prelle og praje ham, for at han skulde »lave noget . . . aa, bare ét Nummer.«

Naar Storm er ude for at more sig, kan han ikke fordrage at blive opfordret til at optræde. Han siger meget forstaaeligt: Man kan ikke altid være sat op til Narrestreger, og det kan være kedeligt nok, at man skal leve af at være morsom, men naar han er fri og privat, vil han helst more sig over andre. Derfor kan han naturligvis ikke holde sig i Skindet — han er nu engang født grinagtig — men han vil have Lov til at være i Fred og trisse om i sin egen Dur, saa er det helt utroligt, hvad han kan hitte paa, bare han føler sig som Gæst og Menneske, ligesom de andre i Selskabet.

Det ved de, der kender ham, og de ved ogsaa, at det ikke kan nytte at overhænge ham. Men den ikke helt unge Dame blev ved; det var første Gang, hun var sammen med Storm.

Storm blev lidt gal i Hovedet, hun var oven i Købet ikke just velsmagende altsaa, men da det var en Dame, kunde han ikke godt sige nej lige rent ud.

— Frøken, sagde han omsider og saa gaadefuld ud. Kan De sige mig, hvad Forskel der er paa en Diplomat og en Dame?

— Gud, udbrød hun og blev ildrød i Hovedet, det er da ikke noget sjofelt?

— Nej, beroligede Storm hendes opskræmte Fantasi, medens hele Selskabet kæmpede forgæves for at undertrykke en naturlig Munterhed.

— Ja, De ler, sagde hun til dem, men man ved ved jo ikke, hvad han kan finde paa.

Disse for Storm smigrende Ord vakte vild Jubel. Storm dæmpede Bølgerne ved at gentage sit Spørgsmaal.

Den ikke helt unge Pige brød sin Hjærne, men det varede ikke længe, før hun maatte give fortabt.

— Er der ingen, der kan knække den? spurgte Storm.

— Nej, lød det i Kor, hvad er Forskellen?

— Jo, ser De, begyndte han, efter at han rigtig havde spændt alles Nysgerrighed. Naar en Diplomat siger *maaske*, mener han *ja*. Naar han siger *ja*, mener han *maaske*. Men naar han siger *nej*, er han ingen Diplomat.

Storm gjorde en vældig Kunstpavse, under hvilken han myrdede en blodtørstig Myg med et Brag af sine Haandflader.

De andre sad aandeløse og ventede, men den ikke helt unge Dame kunde ikke styre sin Utaalmodighed. Hun spurgte revnefærdig:

— Men Forskellen paa ham og en Dame?

— Vent lidt, nu kommer det, svarede Storm, og der var en bidende Tone i hans Stemme. Naar en Dame siger *nej*, saa mener hun *ja*. Naar hun siger *maaske*, mener hun *nej*. Men naar hun siger *ja*, er hun ingen Dame. Der har De den lille Forskel, Frøken.

— Hurra, raabte Selskabet begejstret og klappede i Hænderne.

Men den kort sagt lidt ældre Dame var endnu ikke færdig med sit Plageri:

— Aa, sagde hun, vil De ikke sige det en Gang til, for ellers er jeg ikke sikker paa, at jeg kan fortælle det rigtig igen i det afgørende Øjeblik.

Nu blev Storm ond; men han fortrak ikke en Mine, han vedblev uforstyrrelig og ligefrem:

— Hvad vilde De sige, Frøken, hvis jeg bad om et Kys? Ja eller nej?

Selskabet vred sig af Latter. Damen vovede ikke at svare. Hun var kureret. Og Storm slap for flere Anmodninger om at »lave noget«. Men der var mange af de andre Damer, der gerne havde givet Storm et Kys for det Nummer. De vilde ikke have betænkt sig paa at sige *nej*.

Bloc.

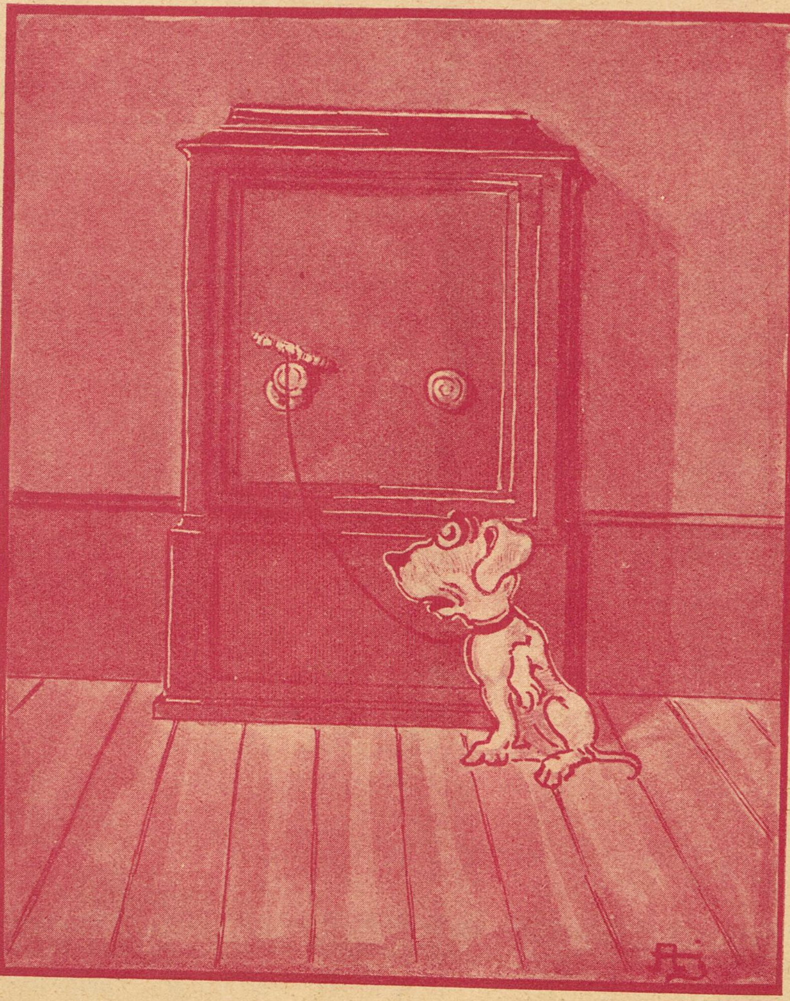

Tegning af Axel Jensen.

Firmaet Petersen & Co. har anskaffet sig paalidelig Vagt ved Forretningens Jærnpengeskab.

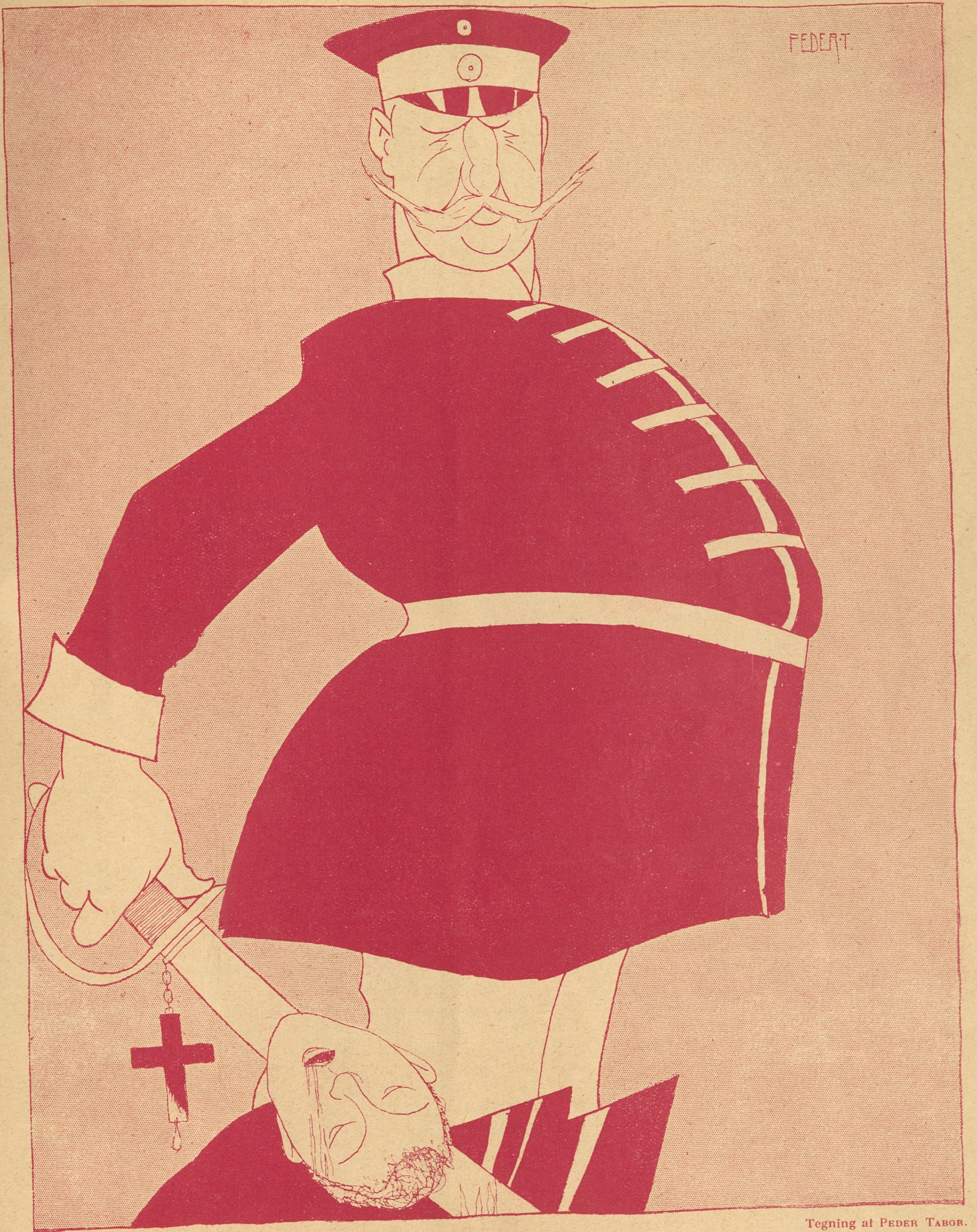

Tegning af PEDER TABOR.

Regimentschefen beretter:

— **Vi har i Dag nedsablet en fjendtlig Division og nedhugget hver tiende af Byens Mænd, Kvinder og Børn.**

Gud var atter med os!

AALBORG og A. BRØNDUM & SØN's AKVAVITTER

AF **A. C. MEYER.**

(Slutning.)

Paa Rullegardinet i Kontorværelset, hvor jeg sad, havde jeg malet »Afholdskro«. Det var saadan en Slags gemytlig Protest mod Antons engelske Portere, og selvfølgelig var vi højst uenige om Alkoholens Nytte, medens vi kom overordenlig godt ud af det som Partifæller.

Det var i hin Tid, hvor Partiet om Sommeren havde Mandagssammenkomster paa »Vodroflund« eller »Sortedamslund«. Begge disse Haver er forsvundne, men jeg har mange Minder derfra. Tidt har jeg tumlet med baade Ord og Jernvægte de to Steder. »Sortedamslund« forsvandt først. Saa vandrede baade »Socialdemokratisk Forbund« og den af mig stiftede »Københavns Atlethklub« til »Vodroflund«. Men nu knejser de høje Huse, hvor før Ordet lød og Dansen gik. Ak, disse Sommeraftener!

Blandt de alvorlige Opgaver, der tilfaldt mig som Medarbejder, var ogsaa den at være en Slags »Fattiginspektør«. Jeg maatte modtage Smaafolk, høre paa deres Nød og Klager, være deres Skriftefader og bistaa dem. Da den Slags Bistand imidlertid sjælden kan ydes, uden at den Ydende vedlægger klingende Mønt, maatte jeg skaffe Penge og kom derved ind paa Afholdelse af Koncerter »til Fordel for — —« Mange ansete Kunstnere, selv fra det kgl. Theater bistod mig, og det var ikke saa faa Penge, jeg skaffede til Veje i Aarenes Løb.

Denne Velgørenhed førte til Oprettelsen af »*Børnenes Kontor*«, som er født i Brolæggerstræde 11. Da den voksede sig for stor for et Redaktionskontor, blev den flyttet ud i Byen og kom under min første Assistent, *Marius Jensens* Ledelse.

Jeg mindes ofte de Gange, da jeg passede Skotøj paa Smaapiger, som nu er store, voksne Damer, der selv har Børn. Saadan gaar Tiden, og saa langt er den virkelig gaaet, at man er ved at skrive Livserindringer. Hr. Redaktør *Wessel* ved »Ravnen« maa dog ikke derfor lade sig forlede til den Opfattelse, at A. C. er bleven gammel. Livserindringerne stopper ikke med disse Artikler. Jeg har Stof nok til flere Serier og har jo overhovedet maattet gaa let hen over det i Erindringen oplevede.

En naturlig Grænse for »Livserindringer« bliver »Social-Demokratens« Indtog i Nørrefarimagsgade. Det gik for sig ved Aarhundredskiftet, og den Nytaarsaften, man skød Aarhundredet ind, sad jeg oppe paa en ensom tredie Sal, skuende ud ad Vinduet og med en stille Vemod ved Tanken om, at om hundrede Aar er al Ting glemt.

Egenlig har man vist ikke oplevet saa lidt. Jeg har set Folk fra »Trælle i Sind« naa frem til at blive nogle Pokkers stoute, selvbevidste Individer. Jeg har læst »Hovedstrømninger« af *Georg Brandes*, vekslet Bemærkninger med *Bjørnstjerne Bjørnson*, været i Avdiens hos et Par Konger, levet sammen med »Jomfru Tidsfordriv« og »Frederik den Syvendes Søn«, spist Frokost ved samme Bord som *Alberti*, omgaaedes en Del Digtere, Skuespillere og andre Kunstnere, forøget Verden med et passende Antal Børn, været Dommer ved nogle af *Bech Olsens* Brydekampe, rejst til »literære Underholdninger« sammen med gamle Krigsraad *Jens Ferdinand Vater* og *Marx Gerhard*, glædet mig ved mange intelligente Mænds og Kvinders behagelige Selskab og truffet saavel gode som onde Mennesker samt en Del Idioter. Jeg har hørt en Mængde Anekdoter og selv fortalt adskillige, følt mig som baade Alvorsmand og Spasmager, skrevet om Livet i Vers og i tykke Bøger men har helst selv levet med, hvis Aarsag jeg mener at have en Hoben Menneskekundskab. Jeg ved saaledes, at Menneskene ofte imod deres Vilje tvinges til at handle illoyalt, og jeg har derfor bevaret min gode Mening om dem.

Hvad mig selv angaar, har jeg sikkert haft visse Betingelser for at kunne drive det til noget, og som Folkethingsmand for 13. Kreds bør man ogsaa besidde en vis Værdighed, der hos mig udmærket kan forliges dermed, at jeg befinder mig lykkeligst ved at gaa ad Landevejen med de moderne Troubadurer, som jeg har givet Navnet »De vandrende Sangere«.

Min egen Karakteristik har jeg en Gang givet i følgende Linier:

Jeg ynder ikke Stueliv
med alt det Væv bag Muren,
med Herrefærd og Frueliv —
jeg sværmer for Naturen;
en Hedning selvsagt, men jeg tror
endda paa en Vorherre,
der ikke til sit Englekor
mig nænner Vej at spærre;
jeg synger min Zigøjnersang
og danser over Marken,
et Stykke hele Dagen lang
jeg blæser Patriarken,
har ærligt Haandslag til Enhver,
en Skærv til den, som beder,
en Nat til hende, jeg har kær,
Farvel til det, der keder,
er tidt paa Kant med Sæd og Skik
og dog paa Hat med Præsten,
er vemodsstemt hvert Øjeblik
og ligeglad for Resten.

Om jeg efter alt dette har Lov til at have en god Samvittighed, vil jeg overlade Læseren at bedømme. Faktum er i hvert Flad, at jeg den 27. September 1914 har holdt den gaaende i 30 Aar som Journalist og Foredragsholder og mener at have Livskraft til at lade mit Lys skinne for Verden i endnu en Snes Aar eller længere.

Til den Tid skal jeg atter have den Fornøjelse at hilse paa »Ravnens« Læsere.

Undskyld et Øjeblik — nu kom der lige et nyt Telegram om Krigen mellem Stormagterne — —! Gid den Krig snart maatte faa

Ende.

Paa denne Side vil man i Fremtiden finde humoristiske eller spændende Smaahistorier af de populæreste Forfattere fra alle Lande.

HANSONS STEMPELFABRIK TF. 354. NYØSTERGADE 2. MÆRKEPLADER
Signeter, Dørplader, Haandtrykkerier, Brændejern, Numeratører, Perforérer.

MULLERS HOTEL
(L. PRÆSTMARK).
Café, Restaurant og Billard.
Telefon 3558.
Diner à 1 Kr. o Middag à 50 Øre.
Nørre Farimagsgade 55.

Hygiejne, Sygepleje, Toilet og Barber Artikler.
Illustreret Katalog tilsendes m. 10 Øre t. Porto
Forretningen grundlagt 1900.
Depotet „DISKRET“
Afd. R., Prinsessegade 49, Kbh. C.

Arbejdernes Forsamlingsbygning,
Aarhus.
Store og smaa Lokaler til Selskaber og Foreninger.
Restauration. Billardsalon. Telefon 2728.
S. M. Mikkelsen.

Telef. 4876 og 10424.

Forlang Illustr. Katalog.

Karambol-, Bord- og Karoline-Billards
i Ima Kvaliteter og nøjagtig Udførelse 10 Aars Garanti. Et Lager paa 30 nye og brugte Billarder er udstillet i mine Fabriks- og Lagerrum. De sælges billigt mod Kontant, men udlejes ogsaa med Køberet, eller sælges paa moderate Betalingsbetingelser. — Elfenbens- og Imitations-Baller. Alle Rekvisitter.
R. Laursen (tidl. Winthers) **Billardfabrik**
Classensgade 7, Kjøbenhavn.

Tandlæge Edv. Møller,
Købmagergade 30, 2.
udfører enhver Tandbehandling til smaa Priser. Samvittighedsfuldt Arbejde. Bedøvelse hele Dagen. Konsultationstid 10—3½, 6—7 Eftm. og 10½—12 Søndag Telefon 8181.

Mælkeriet Enigheden.
Telefoner 2146 & 6270.
Vore 54 Vogne kører overalt i Byen.

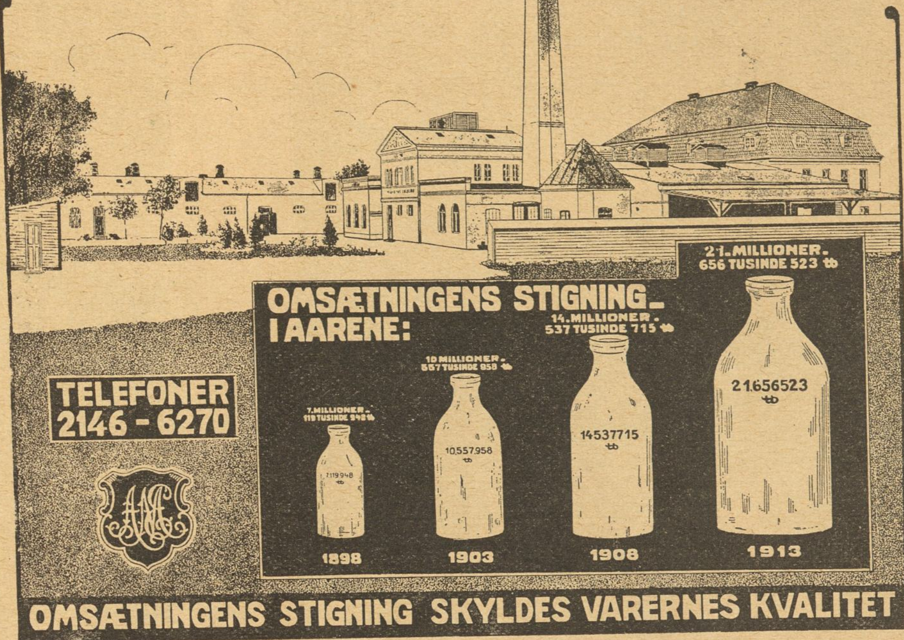

GEORG C. MØLLERS EFLGR.
HOVEDKONTOR: Vimmelskaftet Nr. 42, 2. Sal. (Yorks Passage.)
Telefoner: 913, 1124, 7980, 3313.
LAGER: Badstuestræde 9—11. Fiolstræde 12—14. Kongens Nytorv 8.
Vinkyperens Telefon: 6351. Byen 1722 x.

„Blomsterbazaren“
Nørrebrogade 207 o Tlf. Taga 205
Smagfulde Kranse og Buketter sendes overalt i Byen
Specialitet: Foreningskranse.
Prompte Ekspedition.
Ærb. *E. Rosendal.*

Glem ikke at se til Dyrene!

Brug
Worning & Petersens Xeroform-Sæbe
faas overalt
à 25 Øre pr. Stk.

Wilsons Gummivarelager
12, Gothersgade 12.
Alle Sygepl.-Artikl. sendes mod Efterkrav. Ill. Katalog

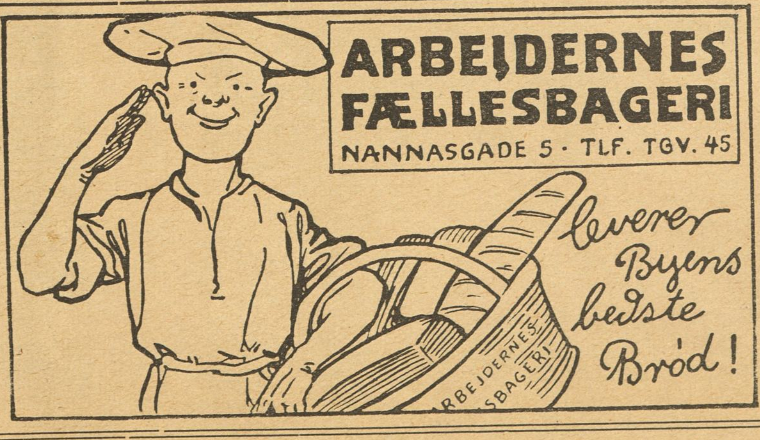

Udgaar hver Torsdag. Abonnementspris: 1 Kr. 25 Øre Kvartalet, 10 Øre om Ugen. Abonnement kan tegnes i København i Nørre Farimagsgade 49 Stuen, og i Provinserne paa samtlige Postkontorer og hos Boghandlerne. Annoncer modtages paa Kontoret, Nørre Farimagsgade 49, Stuen. Telefoner Central 1395 og 7495. Udgivet af socialdemokratiske Foreninger. Clichéer ved H. Matzens Reproduktionsanstalt.

F.E. BORDING KØBENHAVN.

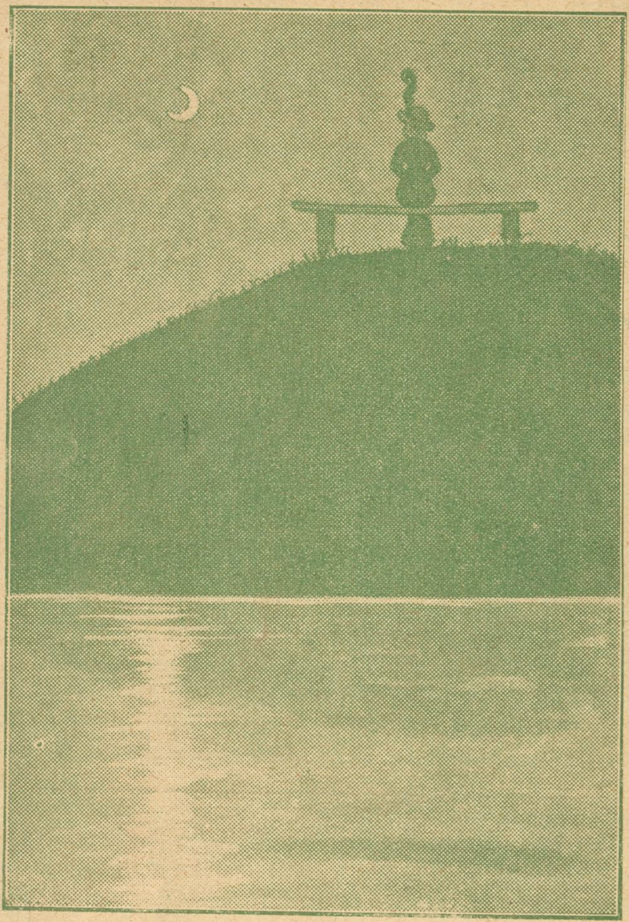

Hun alene sad paa Bænken
Sunken hen i stille Tænken.

Nu er Maanen rund og fyldig,
Og hun svor: Jeg er uskyldig!

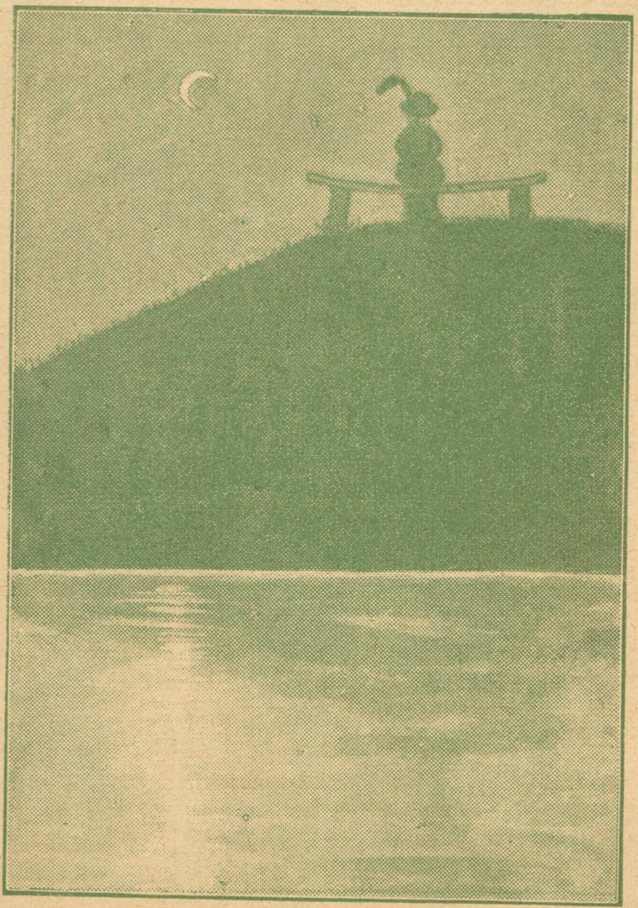

Maanen svinder — Pigen ej,
Hendes Elsker gik sin Vej.

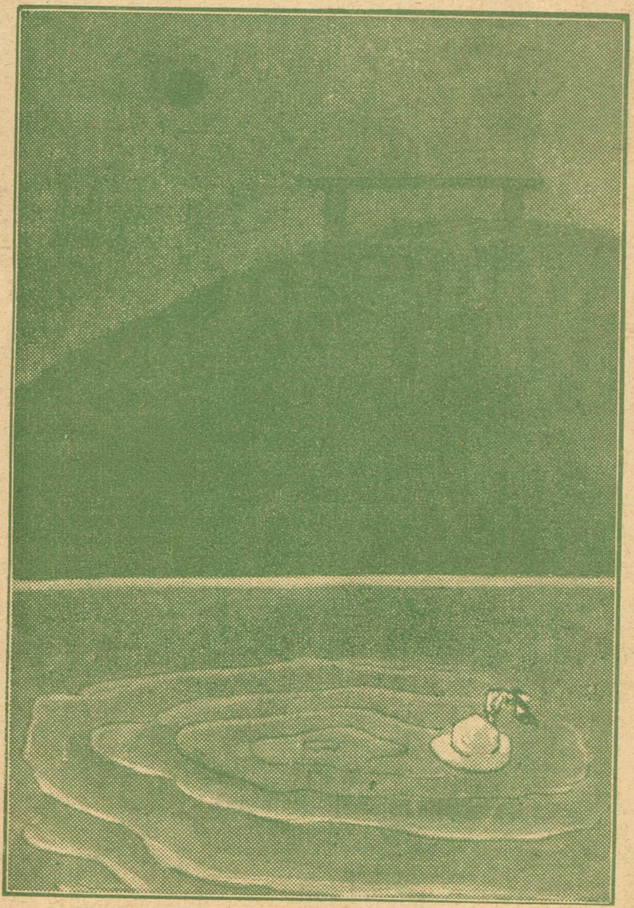

Tegning af Borresø.

Se, her er Maanen sort og mat,
Hendes Elskov ligesaa, Godnat!

Redigeret af AXEL WESSEL

RAVNEN

Nr. 38. Torsdag den 17. September 1914

Tegning af Emil Poulsen.

Kan vi da ikke faa det gamle Murmeldyr vækket!

Bryggeriet Phønix

Prisliste:

Pr. enkelte Flasker:		Pr. Dusin:	
Porter	16 Øre	$^{12}/_{2}$ Dobbeltøl	96 Øre
Pilsner en gros	11 »	1 Dus. Prima	108 »
Lagerøl —	11 »	1 » Hvidtøl I	96 »
Skattefri	10 »	1 » Hvidtøl II	84 »
Dansk Sodavand	4 »	1 » Skibsøl I	96 »
Citron —	5 »	1 » Skibsøl II	84 »
Fineste Maltekstrakt	18 »	$^{12}/_{2}$ Skibsøl	60 »
Kraftøl	12 »	$^{12}/_{2}$ Hvidtøl	60 »

Bestillinger modtages ved Vognene eller hos Bryggeriets Agenter samt paa Bryggeriet.

Valby Langgade 75.

Telefon 3968.
— Lyngby 235.

Forsamlingsbygningen
Rømersgade 22.
Telf. 1310. *Chr. Jensen.*

Forsamlingsbygningen
Koldinggade 4.
Telf. Øbro 1132. *Joh. Olsen.*

Det bedste Madsted
paa
Gammelholm
er
Spisehuset, Holbergsgade 26.
Forskellige à la Carte Retter hele Dagen.

Spis Middag
Kl. 12-2 el. Kl. 3-6. Rosengaarden 14.
Husassistenternes Fagskole.

Nørre Central Café
(Nørrebros Runddel).
Koncertsal og Billardsalon.
3 Billards.
Hyggelige Selskabslokaler.
Telf. 7476. M. C. ANDRESEN

A. C. NIELSENS
Bogbinderi og Kontrolbogsfabrik.
SPECIALITET: Gummiering og Lakering
samt Paasætning af Bliklister paa Plakater.
Adelgade 31, 1. Bagb.
Telefon Palæ 2056.

Tivoli.

Sommersæson fra 8. Maj til 13. September 1914.

Hver Aften: Store Koncerter i Koncertsalen, Harmoniorkesteret og Promenadeorkesteret. Hver Uge Solist- og Symfoni Koncerter. — Operetter, Vaudeviller, Farcer og Revy i Teatersalen. — Artistforestillinger paa Kunstnerplænen. — Pantomimer.

Hver Søn- og Helligdag: Stor Fest med Illumination og Fyrværkeri. Nye Festarrangementer med Dans og Konfetti. Talrige Forlystelser, Karusseller, »Muntre Hjul«, »Luna-Ballon«, Rutschbaner, Skydebaner, Boldspil o. s. v.

Entré 50 Øre for Voxne. 25 Øre for Børn. Abonnementskort: 12 Kr. for en Voxen, 6 Kr. for et Barn (under 12 Aar).

Gummilageret
„Francais"
i København
16, Lille Kongensgade 16,
en gros. ved Kongens Nytorv. en detail.
Forsender diskret! Hygiejne-Gummi, Bandager og alle Sygepleje Artikler.
For Frimærker eller Post Opkræv.
A. Mouritzen.

P. A. Fischer's
Farve- og Fernisfabrik.
Stengade 10—12. Telefon 952.
Detailsalg af alle Malervarer færdige til Brug, til Dagens billigste Priser.

Yale Laase & Nøgler Ny Østergade 2.

Guld paa Bukserne.

Det er en mærkelig Tid, vi lever i! Der vendes op og ned paa alting, paa mit og dit, Religion, Kulpriser og paa Evropakortet. Hvad der i Juli var ret og rigtigt, det er i August skrup forkert, og Mennesker, som den 30. Juli var ved at kysse hinanden, laa parat til at skyde hinanden den 1. August.

Men hvad der synes mig mest forandret, det er Menneskene i København.

I Juli bestod Indbyggerne saa at sige udelukkende af civile, pæne Mennesker, og af Uniformer saas ikke andre end Bybudets, Politibetjentene og Manden foran Biografteatret.

Men saa skete den mærkværdige Omforandring — Danmark »mobiliserede«, og først nu fik jeg Øjet op for, hvor stor og sælsom en Magt Militarismen er!

Jeg mødte om Morgenen den 5. August min Husvært, som til daglig gaar og hvidter sine Lofter, hvis han da ikke gaar og fanger Rotter i Haven. Men hvor sælsomt —: den 5. August viste Manden (der altid gik i Skjorteærmer og med Pibe i Munden) sig paa Gaden med Guld paa Bukserne og en Hestehale i Hatten! Han var Reserveofficer ved Artilleriet!!

Saa gaar jeg over til min skikkelige, graahaarede og tykmavede Cigarhandler — og ved Gud om ikke Manden staar i Butikken med Epauletter paa Skulderen og forgyldt Sabel ved Lænd — Manden afslørede sig pludselig som Officer ved Ingeniørkorpset!!

Og bestandig mødte der mig ny Overraskelser af samme mærkelige Beskaffenhed.

Studenten oppe paa Kvisten, det lange, blege og nærsynede Menneske, som i Dagens Pavser gaar og leger »Hyphest« med Smaadrengene, kommer ned ad Trapperne med blanke Knapper i Trøjen, en mægtig Bøsse i Haanden og et blodtørstigt Blik i sine forlæste Øjne!!

Min lidt skævryggede Skomager viste sig at høre til Forplejningskorpset, Bananmanden paa Hjørnet er »Oversygepasser« med fire Snore paa Ærmerne og en Lampepudser i Kasketten, og den ældre Herre, som en Gang om Maaneden kommer og henter »Folkeforsikringen« afslørede sig som noget, der pegede i Retning af Admiral i Flaaden!!

Den 6te August mødte mine to Bydrenge i Spejderuniform og med Dolke paa Maven, og Dagen efter stillede min Tjenestepige med et vældigt rødt Kors paa Brystet — hun tilhørte det store Korps for Charpibinderi!!

Sluttelig den 8de August mødte jeg en gammel Mand, som daglig bliver kørt i Rullestol forbi min Dør — nu sad han Herren hjælpe os alle toogtredive med forgyldt Uniform, Fjervinger paa sin trekantede Hat og en vældig Sabel i Stedet for Krykkestok — Manden var et eller andet i Reserven og uden for Numer!!

Da indsaa jeg, at ogsaa *jeg* burde mælde mig. Og det gjorde jeg ogsaa.

Jeg indmældte mig i *Fredsforeningen.*

Per Plex.

Tegning af Osvald Jensen.

Gud — Telefonen ringer!

„Ingenting".

For Retten fremstod fornylig i en amerikansk By en Mand, som blev beskyldt for ved et offentligt Møde at have brugt Udtrykket »en Ting« om en anden Mand, som havde følt sig fornærmet over det og nu forlangte en Tilbagekaldelse, hvilket den Indstævnte straks erklærede sig villig til. Dagen efter stod Tilbagekaldelsen at læse i Byens Blade og var saalydende: »Undertegnede, der tilfældig har sagt om Hr. N. N., at han var en Ting, skal efter hans eget Ønske herved erklære, at han er *ingen Ting*«.

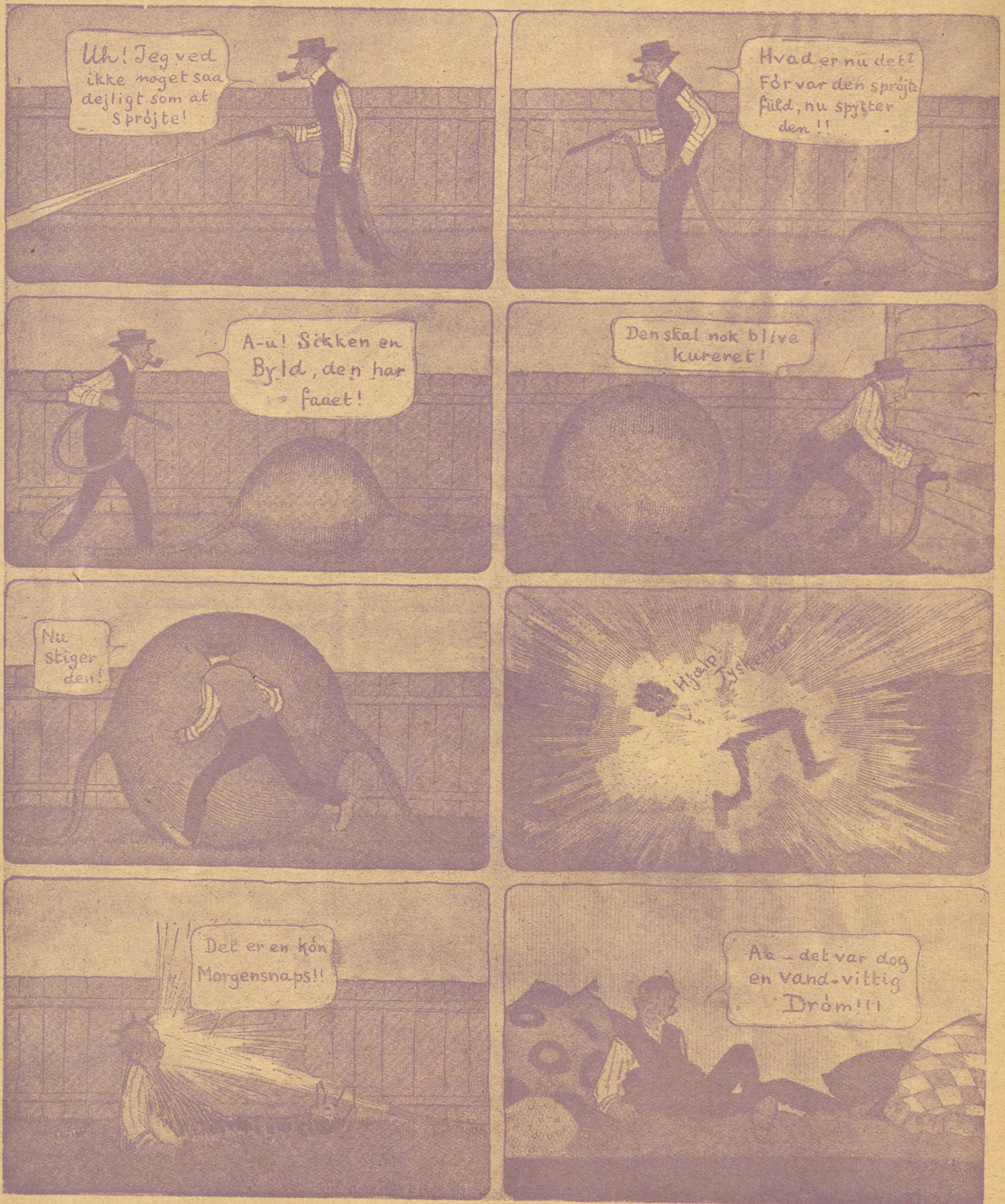

Hr. Petersen drømmer om en mærkelig Vandgang.

Forlang altid EXPORT DOBBELT-ØL med DOBBELT SEGL fra DE FORENEDE BRYGGERIER

Har De Tandpine,
brug da altid
Chr. V. Mendes berømte Dentin à 45 Øre, som hurtigt stiller de hæftigste Smerter.
Advarsel mod Efterligninger.
Indregist. **9, Kronprinsensgades nye Materialhandel 9.**

Annoncer til Ravnen
modtages paa Ekspeditionen,
Nørre Farimagsgade 49 Stuen,
til 10 Øre pr. m/m.
Paa løbende Annoncer indrømmes Rabat. Favoritpladser efter Aftale.

Glem ikke at se til Dyrene!

Wilsons Gummivarelager
12, Gothersgade 12.
Alle Sygepl.-Artikl. sendes mod Efterkrav. Ill. Katalog

LYSÆGTE
FIONA KRONE-TAPET
GARANTI FOR HOLDBARHED
·FIONA· SKINDERGADE 27

Lauritz Byrge,
Forenings- & Selskabslokaler.
Selskaber indtil 170 Kuverter.
Baade større og mindre Lokaler.
Dansk Arbejder Loge, Blegdamsvej 26. Telf. 6405.

Københavns Tilskærer-Akademi Nørrevoldg. 42.
Katalog over Tilskære-kursus og Tilskæring af Mønstre sendes paa Forlangende.

Tandlæge Edv. Møller,
Købmagergade 30, 2.
udfører enhver Tandbehandling til smaa Priser. Samvittighedsfuldt Arbejde. Bedøvelse hele Dagen. Konsultationstid 10—3½, 6—7 Eftm. og 10½—12 Søndag Telefon 8181.

Gummi-Importen
København V. 26.
En gros Priser. - Diskret Forsendelse
Skriv efter gratis, ill. Katalog.

Vibe-Hastrups Læder-Creme gør Fodtøjet blankt og bevarer Lædret.

Det gaar tilbage Hakon!

Tegning af R. Storm-Petersen.

— Hr. Grossereren skulde vel ikke have Brug for mig?
— Hvad har De sidst været?
— „Den fede Dreng“!

Nordisk Ugerevy.

Gaar paa en god og gammel Melodi.

Du gamla, du friska, du fjollede Nord,
du bli'r snart lidt hamber for os Men'sker!
Man kan sandt for Dyden ej tro det, man tror,
det render rundt for Dansker som for Svensker!

En Tur før til Malmø den gik som en Røg,
ak, Minder om tusind vakre Fester!
Men vil nu hos *Kramer* man gøre Besøj,
saa skal man vise sine Daabsattester!

Ja, helt op til Rusland er Galskaben naa't,
dér maa de nu Navneveksling tage.
Men hvilken Slags Navn nu St. Petersborg har faa't,
den *Podagra* skal hedde alle Dage!

Og tænk, denne Dom om de uægte Børn,
den har mine Tanker rent forvildet.
En Laban til Søn han kan rigtig slaa til Sør'n
— hans gamle Fa'r skal nemlig svare til'et!

Se, Volden den gamle her paa Kristianshavn
faar Glæde af *Munchs'* ti Millioner —
her fældes nu Træer, og tænk, hvilket Savn . . .
hvis ikke vi i Stedet fik Kanoner!

›Vort Land‹ har mig glædet, det prægtige Blad,
som Krudtmad med Kuglesovs serverer.
Det lover nu Fred for vor gamle Hovedstad
. . . naar man i Bladet bare averterer!

Fru *Wilkening* gik her fornylig i Bad,
og Smykker hun havde med blandt andet.
Saa kom der en Tyv og besmykked' sig glad
— ja, dér gik Fruen sandelig i Vandet!

I Esbjærg er stoppet den hele Eksport,
som England i hundred Aar har lædsket.
Med drøvede *Miner* de lider den Tort —
Men Aarhus griner smørret nu paa Flæsket!

Peder Ravn.

Hjærtets Traade.

En Bog om Kærlighed.

Arbejdet med »Heksen« gik kun langsomt fremad. Hanna var en utaalmodig Model. Længere end et Kvarterstid kunde hun ikke holde sig stille. Og da han altid først skulde arbejde sig »varm«, var hendes Taalmodighed udtømt, naar hans Skaberild begyndte at blusse op. Da kunde han blive meget hidsig og vred. Og saa blev hun endnu heftigere. Disse Sammenstød endte saa altid med, at han sluttede hende i sine Arme og bad om Tilgivelse. Thi han elskede hende med en Ynglings Lidenskab.

Dette blev ham først rigtig klart, da hun en fjorten Dags Tid rejste til Prag. Efter hendes Ønske blev han i Berlin ved sit Arbejde. Han stod imidlertid hjælpeløs foran sin Statue, kunde ingen Vegne komme, mismodig og energiløs som han følte sig. Tre Dage senere rejste han efter hende. Hun modtog ham med Jubel. Hun havde ventet ham. Hun havde udelukkende sat denne Adskillelse igennem, for at prøve sin Personligheds Magt. Hun vilde se, om hun nu ogsaa fuldstændig beherskede denne Mand. —

Fra Prag rejste de til Wien, hvor hun gav en Koncert.

Da de en Dag gik ned ad Kærnerstrasse, mødte de Kate og Barnet. Slanina opdagede hende først, da hun var forbi. Han saa til Siden. Kate havde uvilkaarlig slaaet Øjnene ned. Det samme gjorde Ottilie. Hun var et klogt Barn og vidste forlængst, at Papa paa en eller anden Maade havde baaret sig stygt ad mod hendes Mor. Derfor vilde hun ikke se paa ham. Hun sagde heller ikke et Ord til sin Mor om dette Møde.

»Var det ikke din Kone?« spurgte Hanna efter en trykkende Tavshed.

»Jo, hvordan kommer hun her?«

Han grublede herover. Et Øjeblik kom han paa den Tanke, at hun lod ham iagttage og forfulgte ham. Men han afviste dog straks denne Ide.

Hun havde jo altid haft Rejselyst; hvorfor skulde hun saa blive i Berlin? At bekymre sig for hendes legemlige Vel behøvede han ikke; hendes Slægtninge vilde nok sørge for hende. Til syvende og sidst var det en ganske fornuftig Ide med den Rejse. Der paakom ham en ubehagelig Fornemmelse, da han tænkte paa, hvor langt Genforeningen nu laa ude i Fremtiden. Foreløbig kunde han slet ikke forestille sig, at den Rus, hvori han svælgede sammen med Hanna, nogensinde kunde faa Ende.

Denne pinlige Stemning holdt sig nogle Dage. Hans eneste Beroligelsesmiddel var den Tanke, at Kate og hendes Familie jo selv havde afbrudt enhver Forbindelse med ham. Ikke engang Barnet havde hun sendt ind til ham, inden hun rejste. Derfor var det ogsaa hendes Skyld, at Splittelsen blev saa alvorlig. —

Efter Hjemkomsten gik Arbejdet godt fremad. I Slutningen af Juli var »Heksen« udført i Marmor og udstillet. Den gjorde almindelig Opsigt og blev straks solgt.

De rejste saa til Schweitz og i Høsten til den franske Nordsøkyst. I Slutningen af Oktober vendte de atter tilbage til Berlin.

I den sidste Tid havde Hanna Carmen ofte pint ham stærkt. Det kom til lidenskabelige Skændescener imellem dem. Og han maatte altid give efter. Han elskede hende stadig over al Maade.

Han fik nu Ideen til et nyt Værk. Han vilde fremstille hende som en Slags Genius.

Efter en søvnløs Nat, hvor Tankerne havde tumlet i ham uden at føre til noget Resultat, stod han op og tog fat paa Arbejdet.

Men det vilde ikke rigtig blive til noget. Han savnede hende — hun var endnu ikke kommen. Atter bandede han den Haardnakkethed, hvormed hun vægrede sig ved helt at flytte sammen med ham. Det var dog saa smaaligt, at hun sov i sit Pensionat for at bevare Skinnet.

Han saa paa Uret. Otte. Ak, saa kunde det vare længe endnu.

Han traadte hen til Vinduet og saa ud. Dér bagved kom Solen frem. Blaa og røde Taageskyer hang paa Himlen.

»Det bliver en smuk Dag,« tænkte han.

Nu lød Atelierklokken.

»Aa, Carmenzita, kommer Du endelig!«

Han vilde stormende drage hende til sig.

Men hun unddrog sig.

»Vær dog ikke —«

»Hvad er der i Vejen?« Hun var pludselig blevet afkølet.

Hun satte sig i en Lænestol.

»Sæt Dig,« sagde hun, »og lad os snakke roligt om Tingene.«

Han blev helt forfærdet.

»Hvorfor denne højtidelige Tone?« knurrede han. »Vil Du ikke have Overtøjet af?«

Hun rystede paa Hovedet.

»Sæt Dig,« gentog hun.

Modstræbende tog han Plads.

»Naa, hvad saa?«

Hun saa ham lige ind i Ansigtet og sagde roligt:

»Det maa være forbi med os.«

Han følte intet Stik i Hjertet, overhovedet hverken legemlig eller sjælelig Smerte. Han forbandt aldeles ingen Mening med hendes Ord. Hans Hjærne opfattede dem ikke saa pludseligt. Et Minut sad han uden at gøre en Bevægelse.

Saa fortsatte hun:

»Det glæder mig, at Du er saa rolig —«

Men nu kom der Liv i ham. Han sprang op.

»Er Du forrykt!«

Hun lænede sig tilbage i Stolen og saa paa ham uden at blinke.

»Aldeles ikke. Jeg finder det nu paa Tide at gøre en Ende paa det. Vi er færdig med hinanden, synes jeg. Satan og Heksen.«

Han fandt ingen Ord. I hans Hjærne tumlede alt omkring i Kaos. Saa bøjede han sig ned, nærmede sit Ansigt tæt til hendes og hvæsede:

»Vil Du dermed sige, at Du — er — ked af mig?«

Hun nikkede.

Da greb han hendes Haandled:

»Carmen!«

Hun søgte at befri sig.

»Giv slip! Giv slip, siger jeg. Jeg har Brug for mine Hænder.«

Han klemte dem endnu haardere.

»Sig det endnu en Gang, hvis Du tør!«

Han stirrede hende ind i Ansigtet. Aarerne i hans Pande spændtes.

»Jeg er mæt af Dig!« skreg hun rasende.

Han stødte hende heftig tilbage i Stolen. Et Øjeblik betragtede de hinanden.

Saa svandt hans Raseri.

Han følte, at han maatte fastholde hende, koste, hvad det koste vilde. Han kunde ikke slippe hende. Ellers mistede han ethvert Støttepunkt. Og hans Arbejde! Hans Genius!

Han sank ned foran hende og omklamrede hendes Knæ:

»Hanna, bliv hos mig — forlad mig ikke. Jeg kan ikke give slip paa Dig. Du ved ikke, hvor jeg elsker Dig. Hvad har jeg gjort Dig? Sig mig det. Jeg sværger Dig til —«

Hun kastede sig atter tilbage i Stolen og sagde: »Lav nu ingen Scener. Du har jo fra Begyndelsen vidst, at —«

Han afbrød hende med nye Bønfaldelser. Nu følte hun Foragt for ham.

»Besidder Du da slet ingen Stolthedsfølelse? Jeg elsker Dig jo ikke mere, Menneske.«

Han fo'r tilbage. Endelig saa han klart.

»Du elsker en anden?«

Hun nikkede.

Et Øjeblik studsede han, saa styrtede han løs paa hende. Men hun veg tilside. Han sprang op i Stolen og trampede rasende i den:

»Du opfører Dig som en Gal,« sagde hun med et foragteligt Skuldertræk. »Lad os faa en Ende paa det.«

Hun strakte Haanden frem.

Men han vendte hende Ryggen og lod sig falde ned i Stolen.

»Ja, ja; som Du vil.«

Hun gik til Døren. Ved Tærskelen standsede hun.

»Jeg havde tænkt mig Afskeden stilfuldere,« sagde hun. »Farvel.«

Han stirrede mod Væggen. Han hørte Døren falde i efter hende, hørte hende gaa ned ad Trapperne.

Endnu sad han længe. Saa veg Sløvheden for et opbrusende Raseri. Han sprang op og sparkede til Møblerne. Da han havde udraset, kastede han sig paa Divanen. Dér laa han til sent paa Eftermiddagen.

Nu fulgte et Par triste Dage, i hvilke Livet mistede sin Farve. Alt syntes ham tomt. Alt. Naar han gik gennem Gaderne, syntes Menneskene ham latterlige Narre.

Den største Del af Dagen laa han paa Sofaen, røg Cigaretter og læste. Eller snarere forsøgte at læse.

Thi snart kom det Moment, hvor Bogen gled ned paa Gulvet og han følte Tomheden omkring sig. Kun naar han tænkte paa sin »Genius«, sprang han op og løb rasende omkring i Atelieret. Nu vilde han arbejde, netop nu. Han skulde vise hende, at han kunde komme ud af det uden hende. Den Genius skulde bringe ham Triumf. Kun maatte han først have Ro.

Tre Dage efter Skilsmissen traf han Hanna Carmen paa Gaden med hans Eftermand. Han kendte ham. Det var en Violinist, sammen med hvem hun skulde give Koncert. Det var en høj, blond Fyr, der straalede af Sundhed og Kraft. Hun bemærkede slet ikke Slanina. Hun lo netop i Forbigaaende til sin Ledsager og klyngede sig helt ind til ham.

»Mær?« mumlede Billedhuggeren og gik videre. Han var trist tilmode. Denne gnavende Skinsyge og Længsel udmarvede ham.

Han slentrede igennem Gaderne. Menneskemylret omkring ham virkede dulmende paa ham. Omsider naaede han ind i Studenterkvarteret.

Det var længe siden han havde sat sin Fod her. Han kom forbi Teatret, saa Folk strømme ind og sluttede sig til dem. Sløvt sad han paa sin Plads, saa Personer paa Scenen, hørte dem tale, forstod ogsaa enkelte Ord, men forblev dog ufølsom.

Da det store Ophold kom, overvejede han om han skulde blive eller gaa. Men hvorhen skulde han vende sig? Han lod sig føre med Strømmen i Foyeren. Der stillede han sig i en Krog og stirrede ligegyldig paa de Forbipasserende. — Og med ét følte han, at netop nu sad hans Hanna paa Skødet af denne Laps og kyssede ham — saadan som kun hun kunde kysse.

Han lænede sig imod Døren. Hans Negle gravede sig ind i Træet. —

Endelig stod han ude i det Frie. Biler rullede frem for Indgangen, Vogndøre klaprede, og tilvenstre og højre myldrede Menneskeskarer ud.

Slanina stod ubeslutsom.

Snart var Gaden tom. Fra en Sidedør kom nogle Skuespillere. Portieren slog Dørene til. Hvorhen nu? Han gruede for sit Hjem. Disse øde og stille Værelser!

Ikke engang Tjenestefolk havde han mere. De sidste havde Hanna kastet paa Døren, saa at Portnerkonen maatte sørge for det nødvendigste.

Nogle unge Mennesker gik leende og støjende ind paa en Dansesalon. Han sluttede sig til dem. Satte sig i en Krog og stirrede paa de dansende Piger.

Uvilkaarligt kom han til at mindes, da han sidst var paa Dansesalon. Det var sammen med Lotte. Hvad mon der var bleven af hende? Han tænkte med Rørelse paa hende. Maaske var hun gift nu. Siden de dengang tog Afsked med hinanden, havde han ikke set hende. Hvor længe det dog var siden!

Her sad han nu i denne Sal som fyrretyveaarig Mand og var ikke kommen videre end den Gang! Og han begyndte at gruble over, hvordan det altsammen var kommen saadan. Der maatte være en Brist i hans Karakter. Han erkendte, at havde han haft noget mere Vilje, vilde alt have stillet sig anderledes for ham. Hvordan kunde det være, at rene og kyske Kvinder ikke begejstrede hans Muse? Han maatte altid til den yderste Grænse, bag hvilken skjulte sig Jammer og Elendighed.

Han havde været en Nar, en Pjalt, som man i det højeste kunde trække paa Skulderen af. Og nu pinte han sig selv med Spørgsmaal, om ikke Kates dybeste Aarsag til at forlade ham var Foragt. Han hørte atter hendes: Pjalt! i sine Ører.

Et lille Pigebarn traadte hen til ham, fo'r ham med Haanden over Haaret og sagde:

»Naa, gamle Dreng, hvorfor sætter Du saadan et melantrist Ansigt op? Giv hellere en Flaske Champagne.«

Hun maa have set Ækelheden i hans Blik, thi hun gik videre, idet hun mumlede: »Dumrian!«

Han rejste sig og gik.

Det var en stille og kold Nat. Tiltrods herfor vandrede han langsomt ned ad Gaden. Han havde jo Tid nok. Og var slet ikke træt. Kun saa modløs. — Han satte sig ind paa en Kafé. Mistede Fornemmelsen af at Timerne forløb. Da han endelig med en Kraftanstrængelse tog sig sammen, bemærkede han, at det var Morgen.

Kaféen var nu ganske tom. Med ét brasede tre Pigebørn ind med Snakken og Leen. Den ene kom hen i hans Nærhed. Han iagttog de kraftige Musklers Spil i Overarmen og det brede, fulde Bryst. Hun lo til ham og sagde:

»Gaa nu hjem, gamle Dreng, nu har Du soldet nok!«

Han nikkede, betalte og gik.

Det var endnu halvt mørkt. Farveløse som Skygger gled Folk forbi hverandre. Det var Søndag Morgen.

Pludselig hørte han et Skrig bagved sig. Han saa sig flygtigt om. Et Menneske var kørt over.

Slanina gik videre.

Hvad Vægt laa der paa et Menneskeliv! Alt var saa inderlig ligegyldigt!

Han naaede ind i Tiergarten. Uvilkaarligt rettede han sig op og fyldte sine Lunger med den rene, kolde Luft. Omgivelserne mindede ham om Fortiden. Han saa pludselig Kate en smuk Vinterdag gaa ved sin Side gennem den hvide Allé, ung og frisk.

(Fortsættes.)

EUROPAS SMILEBAAND

Solformørkelsen 1914.

England: Tak! Min Fodvarmer begynder at røre paa sig!

›Russiske Erobringer.‹

›Russisk Stabstrompeter.‹

England fremstillet som en Bandit, der vil stjæle tyske Kolonier.

Tyske Blades Spot over Tysklands Modstandere.

Af alle Shagtobakker er CREMO den bedste til Prisen.

Rød Indmad

Skidt og Kanel.

København, K.

Det var ved Opførelsen af Shakespeares udødelige »Otello«. Den store Skuespiller *Jensen* sad i sin Garderobe og sværtede sig til Moren: hans Glansrolle og særlige Stolthed. Døren til hans Garderobe stod aaben, og da Kunstneren var omtrent færdig, kommer Direktørens Frue forbi med sine Støvler i Haanden. Idet hun rækker Støvlerne ind ad Døren, siger hun:

— Aa, Jensen, *giv mine Støvler lidt med det samme!*

Nobelpræmien.

Efter sikkert Forlydende vil Nobels Fredspræmie i Aar blive delt imellem d'Hrr. Nordentoft og Witzansky.

Men Abe! Hvad er det, Du gør?
Haaner Du Kronen?
Du ved dog: ved Hoffet man bør
holde paa Tonen.
Kronen i Haand paa en Abekat!
Tænk dog, hvis nogen troede, at
Du sad paa Tronen!

J. C.

Ræven sad saa mismodig træt,
var bleven saa bitte liden,
han bar ej længer guldtresset Kasket
og ingen Slire ved Siden —
Ak, ak — sa'e Ræven — hvor Verden er slet!

Ham drog en Længsel mod Kongens Bord,
mod Hoffets forgyldene Sale —
saa søgte han frem sine sledskeste Ord
og kæmmed sin buskede Hale —
Guds Fred — sa'e Ræven — nu mærk mine Ord!

Hans Øjne straaled med bliden Glans,
mod Højre og Venstre han bukked.
Men ak, det blev kun en stakket Dans,
thi Rævesaksen sig lukked —
Av, av — skreg Mikkel — dér røg s'gu min Svans!

7/9. Medicinalpriserne stiger, siger man. Ja, det maa jeg tro — igaar kostede en Kocainindsprøjtning paa Traverbanen 1000 Kroner. Saa nu véd *Moll* altsaa, at i den *Dur* gaar den ikke længer.

8/9. Rovsing og Tscherning og Pers og hvad de nu allesammen hedder, skal jo være dygtige Folk og svært flinke Chirurger. Men mod Slagter Weidner er de alle til Hobe nogle rene Sinker — saadan som han i en Svup kan forvandle syge Nyrer og Lunger etc. til raske dito, det gør s'gu ingen af de Herrer ham efter!

9/9. Den Nordentoft er dog en snurrig Kegle. Hvor længe har han ikke skreget op og raabt, at naar vi bare mobiliserede og vilde forsvare os, saa var *Fædrelandet* frelst — og nu indrømmer han selv med grædende Taarer, at *Hovedstaden* ikke kan holdes længere!

Det kgl. Teater.

Som bekendt havde det kgl. Teaters Direktion indbudt en Del Soldater til at overvære Opførelsen af „Hamlet".

Disse Indbydelser vil i Fremtiden blive gentagne efter følgende Regler:

For Spejderdrenge opføres „Soldaterløjer".

For Livjægere: „Livjægerne paa Amager".

For Gardere: „Et Æventyr i Rosenborg Have".

For Mariner: „Det lykkelige Skibbrud".

For Sygepassere: „Naar de Døde vaagner".

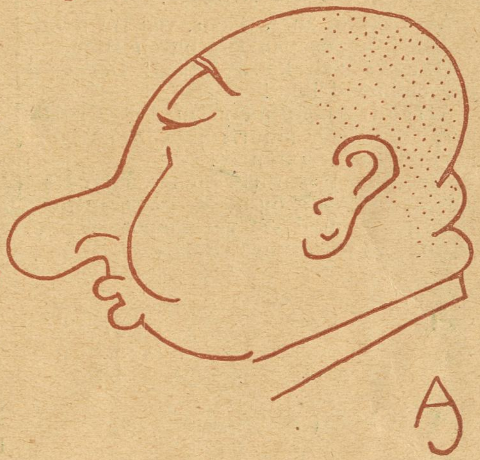

Godsejeren: Den ka' jeg s'gu ikke forstaa. Jeg er bleven beordret Motion som Afmagringskur; af den Grund har jeg i det forløbne Aar selv slagtet alt det Fjerkræ, o. s. v., som jeg har spist, men jo mere Motion jeg har drevet — des tykkere synes jeg fan'eme jeg er blevet!

— Hvad er det egentlig for Hædersmænd, der ligger og gemmer paa Rugen og vil ikke sælge den?

— Vorherre kender dem — skønt — det var maaske det bedste, om han *ikke* kendte dem.

Hermed tilkendegives det, at man i »Ravnen«s næste Numer vil blive stillet overfor en Præmieopgave, der har den Egenskab, at den lille Dreng og den store Mand har samme Chancer for at vinde en af de mange Præmier.

Man kan tjene 10 Kr. ligesaa let som at klø sig i Hovedet!

Altsaa pas paa!

Arbejdernes Livsforsikring,

Sygekassernes og Fagforeningernes kooperative Forsikringsselskab.
Statsanerkendt.
Dosseringen 4.

— Danmarks fineste Taffelvand —
Sct. Nicolaus-Kilde-Apollinaris!
faaes i enhver 1 Kl. Forretning. Telf. 390, Aarhus.

Depoter i 83 Byer! Hoveddepot i København. Telefon Central 1390.

Husk naar De kommer til Aarhus, at aflægge et Besøg i
Frederiksberg Folkelige Forsamlingsbygning.
Jægergaardsvej 44.
Stor skyggefuld Have med overdækket Veranda. Salonkeglebane. James Thomphsen. B.

En Klø-Vittighed.

Alfred: Sig mig, Oscar, ved Du hvad Forskel der er paa Dig og en Dør!

Oscar: Nej, kære Alfred! Det ved jeg saamænd ikke!

Alfred: Jo, forstaar Du, *Døren* skriger, *før* den er smurt; men *Du* skriger *efter* at Du er »smurt«!

(Med Ordet »smurt« menes, naar Oscar faar »Tæsk«, og med »Tæsk« menes »Stryg«, og med »Stryg« menes »Klø«, og med »Klø« menes »Prygl«.)

Højstærede V. B., Aalborg. Ja, her er altsaa Deres Dame; men hvad i Alverden fejler hun? Gaar hun i Søvne, eller tror hun, at hun er en Flyvemaskine?

Jansen, Vesterbrogade. Vi sætter ingenlunde Pris paa »pikante Billeder« og især ikke, naar »Pikanteriet« er hen i Vejr og Vind — hvad *Deres* i høj Grad er.

AGGERBECKS ÆGTE FINE IRIS
forfiner·forskönner·bevarer·Huden·
Alles Yndlingssæbe
Stk. 25 Øre

Trofast Abonnent, Aarhus. Blyantstegninger kan *ikke* reproduceres.

Adolf H., Gothaabsvej: Ak, ja, Danmark er fuld af Digtere, og de fleste er Medarbejdere ved »Ravnen«. Vi har lagt Deres »Slagmarkens Lidelser« hen til adskillige andre af samme Slags. som ligger og vaander sig — i Papirkurven!

Aa, der har vi igen en af disse fæle Biler!

G. Johanesen. Af Deres lange — men iøvrigt smukke — Digt »Man beder til Gud«, hidsætter vi sidste Vers, som vist rummer Kærnen af Deres Digtning:

Og maa han värna
för krig og sorge
Danmark, Sverige
og *Norge*
dess Land som
älska frid
maa Gud beskärma
till evig tid.
G. Johanesen.

Det siger jeg Dig Ellen, at hvis jeg oftere ser Dig sammen med Alfred skal Du aldrig faa saa meget som et Samlermærke af mig mere —?

Oluf Christiansen, Prinsessegade. Den Rædsel, den unge Dame føler ved Kavalerens Trudsel, har De formaaet at give et gribende Udtryk for.

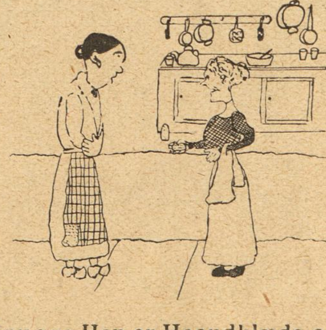

Fruen: Her er Haandklæde og Sæbe, vask nu dine Hænder, Stine, inden vi lægger Dejen.

Stine: Næe Frue, lad mig heller vente, til jeg er færdig, saa skal jeg jo vaske dem alligevel.

T. Helsingør. Sent er bedre end aldrig!

Storm-Petersens „Levende Billeder“. XXXVIII. (Sluttes.)

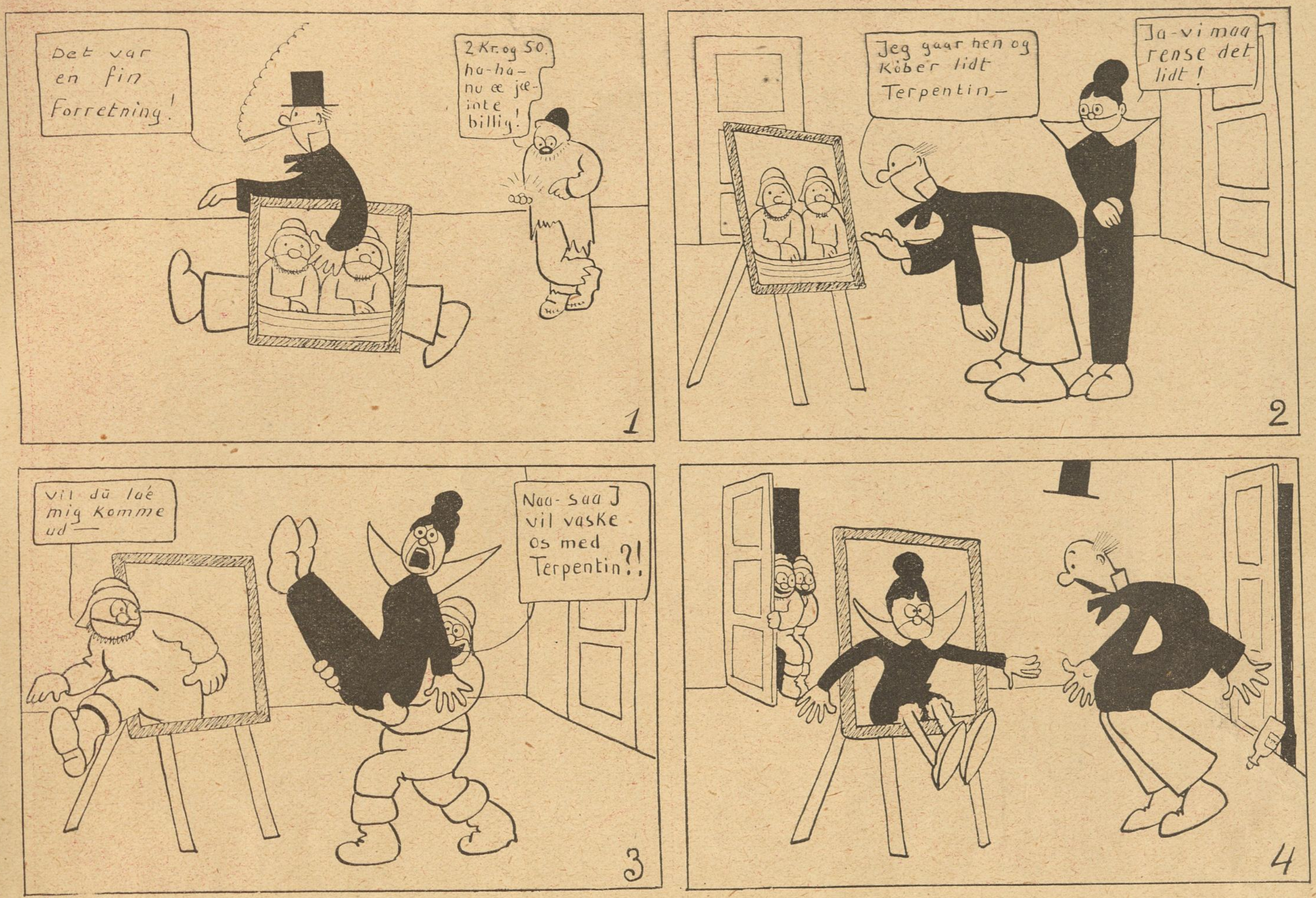

Modersorger.

Præsten: Naa, hvor mange Børn har De, Madam Jensen.

Madam Jensen: Ak, jeg havde en Søn, som Vorherre tog, og saa har jeg en stor Datter, som ingen vil ta'!

Truffet!

Forfatteren: Naa, Hr. Direktør, hvad synes De saa om mit Forbryderdrama?

Direktøren: Udmærket! Især Hovedfigurerne, de to Tyveknægte. De er truffet lige paa Kornet — selv alt det, de siger, er stjaalet!

Praktisk Dame.

A. — Den Dame, dér gaar, var hun ikke Maskinskriverske hos Dig? Har Du afskediget hende?

B. — Ja, hun var mig for praktisk! En Dag fandt jeg paa at fri til hende, og saa gaar hun hen og maskinskriver alt, hvad jeg sagde til hende, hvorefter hun forelagde mig mit Frieri og bad mig *underskrive det.*

Abonnement.

Paa et Kollegium, hvor det var de mandlige Studenter forbudt at besøge deres kvindelige Kolleger, blev en ung Student greben paa fersk Gerning. Bestyreren meddelte ham, at Mulkten var 50 Øre første Gang, Forbudet blev overtraadt, 2 Kroner anden Gang, 5 Kroner tredje Gang — og videre opefter.

Da Studenten havde hørt det, sagde han: — Undskyld, men kunde jeg saa ikke faa en Billet for hele Sæsonen?

Højere Interesser.

Jens Adolfsen er en udmærket Ægtemand, men han har den Skavank, at han bestandig skal drille sin Kone med hendes Klæder.

Saaledes forleden Dag, da han kom hjem og saa sin Kone sidde ved Vinduet.

— Naa, sagde Ægtemanden, studerer Du atter Kjoler?

— Nej, lille Jens, Du maa virkelig af og til indrømme mig Interesser, der ligger lidt højere end Kjoler.

— Naa, altsaa *Hatte!* svarede Jens.

Pølsemad.

Slagtersønnen har staaet en Tid lang og set paa Pølsefabrikationen, saa siger han pludselig til sin Fader.

— Fa'r, nu ved jeg, hvorfor der er Skind omkring Pølserne.

— Naa, lad mig høre?

— Det er fordi, man ikke skal se alt det, der er i dem!

Spil og Kærlighed.

Ved »det grønne Bord« vinder en Herre ustandseligt, og en Dame, der sidder ved Siden af ham, spørger, hvordan det gaar til.

— Jeg angiver Tallet paa mine Venner! svarer Herren.

— Det vil jeg forsøge, svarer Damen — — men lidt efter opdager hun, at det højeste Tal *kun* er 10!!

Før — Efter.

Naar en Kvinde begynder at kalde en Mand ved *Fornavn*, saa betyder det i Reglen, at hun har Kig paa hans *Efternavn.*

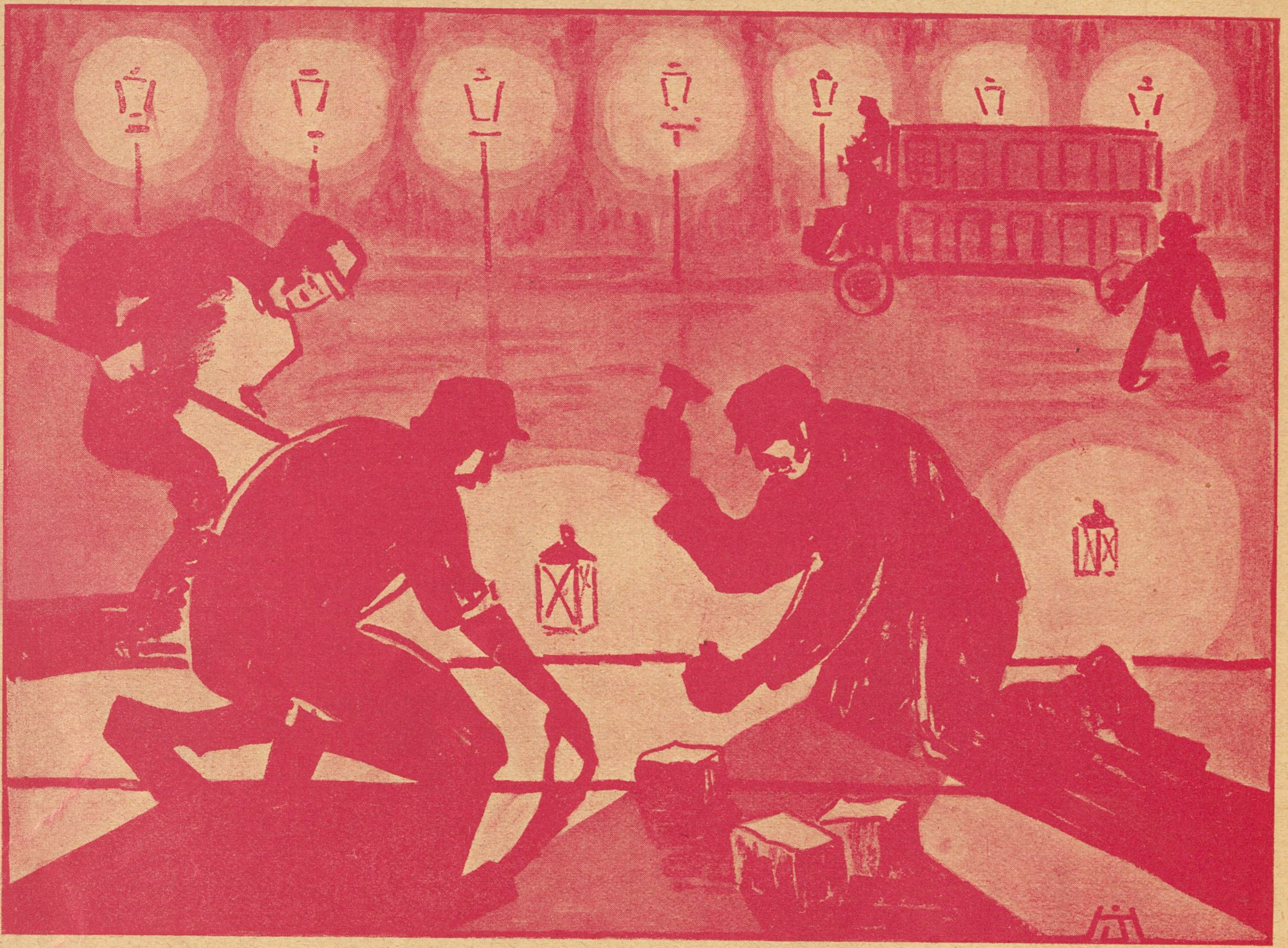

København ved Nat: Sporvejsarbejderne. Tegning af HELGO JØRGENSEN.

Han tabte — og vandt!

Gamle To'vald staar udenfor Toddykælderen, hensunken i dybe Betragtninger over Spørgsmaalet: Hvordan han dog skal faa en varm Toddy for 5 Øre — hele To'valds forhaandenværende Ejendom.

Saa opdager han, at lange Niels sidder nede i Kælderen med en dampende Toddy foran sig — og en lys Jde gennemfarer To'vald.

Han gaar ned i Kælderen og hen til Niels.

— Jeg vil vædde 5 Øre med Dig paa, at jeg kan drikke den Toddy uden at lade den gaa gennem Halsen. — Værs'go der ligger 5-Øren.

Lange Niels bliver interesseret og gaar ind paa Væddemaalet. J en Haandevending har To'vald drukket Toddyen og med en salig Skutten siger han saa —:

— Værs'go' tag 5-Øren — jeg tabte!

La' rulle.

Præsten: Naa, hvad skal saa Barnet hedde?

Gudmoderen: Møtrik!

Præsten: Møtrik? Det passer vist ikke.

Gudmoderen: Jo, se Fa'ren er jo Vognmand, og Drengen skal derfor opkaldes efter noget, der hører til en Vogn.

Præsten: Jamen skal vi saa ikke kalde ham Aksel?

Gudmoderen: Aksel — jo, der er det!!

Paa Liv og Død.

Regissøren (kommer farende ned til Direktøren): Hr. Direktør! Der bli'r Skandale! Paa Scenen opfører de nu Duellen, men Jensen, der skal falde, raaber ud til mig, at han Dælen tordne ham ikke vil dø, før jeg har garanteret ham et Forskud paa 25 Kroner!

Lige kloge.

Mikkel Muk, professionel Tigger møder Grev Gyldensværd og søger at slaa ham for 1 Krone.

Gyldensværd: Skammer De Dem ikke; saadan en stor stærk Karl vil gaa og tigge i Stedet for at arbejde. Ved De ikke, at Arbejde skaber Sundhed og Velstand...

Mikkel Muk (afbryder): Undskyld, men skal vi ikke lade være med at staa og tale om Ting, som hverken De eller jeg kender noget til!

Lille Fejl.

Herren (i Ægteskabskontoret): Men denne Dames Mund er jo skæv!

Ægteskabsmægleren: Aldeles ikke — det er bare hendes Næse, der ikke sidder ganske lige i Midten!

Hans bedste Farve.

Damen: Jasaa, matgul er Deres Yndlingsfarve. De er maaske Kunstmaler!

Herren: Næ, ikke ganske — jeg tilvirker Kunstsmør!

Fin Mand.

— Sig mig engang, Hr. Kragenhjelm, hvorfor har De egentlig købt dette Radium?

— Aa — jeg har egentlig kun købt det, fordi det er dyrt!

Det sete afhænger —

— Kan virkelig den unge Forfatter holde ud at bo i et saa lille Værelse?

— Ja, det mærker han ikke. Han lider af Storhedsvanvid!

En rig Brud.

Frieren: Jeg forsikrer Dem for, Hr. Bankdirektør, jeg kan ikke leve uden Deres Datter!

Faderen: Aa, forsøg engang, maaske gaar det dog — naar De indskrænker Dem lidt!

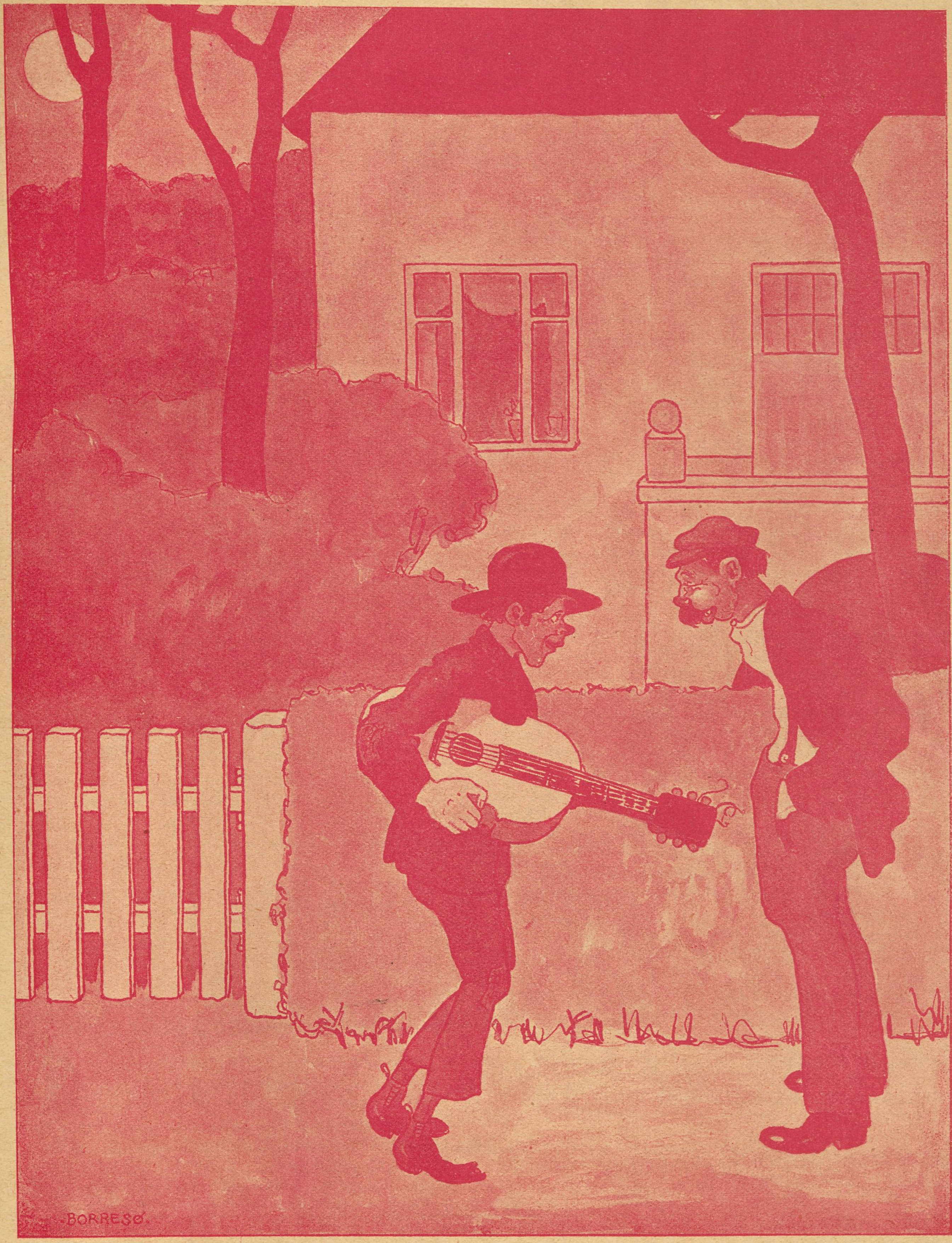

Tegning af Borresø.

— Hva' æ de', Du har taget med, Petter?

— De' æ' min Fingeling, Stoffer, for hvis nu a' Panseren sku' komme, mens Du æ' inde aa arbejde med Pengeskabet, saa lader je' bare, som je' gi'r min Pi'e en Serenade!

Politibetjent Sapogof.

Russisk Humoreske af Arkadij Avertjenko.

(Oversat af Carl Kjersmeier.)

Politibetjent Sapogof havde af sin Overordnede faaet tildelt det vanskelige og ærefulde Hverv at kontrollere, om Jøderne i hans Kvarter virkelig drev det af dem angivne Haandværk — hvilket var en Betingelse for, at det tillodes dem at aande Kievs herlige Ghettoluft — eller om de nøjedes med at sjakre.

For at de snu Jøder ikke skulde finde paa Hundekunster, skulde Kontrollen gaa for sig paa følgende Maade: de skulde i Sapogofs Nærværelse forfærdige en Genstand for at bevise, at de virkelig drev det Haandværk, de havde opgivet.

— Pas nu godt paa, sagde Politimesteren til Sapogof, ellers narrer de Dig!

— Narrer mig? Jøderne? Nej, nej, Deres Højvelbaarenhed! Og Sapogof begav sig paa Vej.

* * *

— Goddag, sagde Sapogof, da han traadte ind til den unge Abraham Goldin, der var Fotograf. Driver Du nu virkelig ogsaa det Haandværk, Du har foregivet?

— Ja, selvfølgelig, svarede Goldin forbavset.

— Ja, det kan være godt nok, men lad os faa Beviser derfor — Øvrigheden fordrer Beviser.

— Som De ønsker, svarede Goldin, jeg skal straks tage et Billede af Dem. Sæt Dem paa den Stol dér! Hovedet lidt til Højre! Vær saa god at se lidt mere intelligent ud! Nu ganske rolig! Tak!

Sapogof rejste sig og nærmede sig Apparatet.

— Naa, tag saa Fotografiet ud! sagde han.

— Det kan jeg skam ikke! Foreløbig er der intet at se. Jeg maa først ind i mit Mørkekammer for at fremkalde det...

Sapogof truede ad Goldin med Fingeren og lo ironisk:

— Haha! Naa, saa Du tror, Du kan rende om Hjørnet med mig! Nej, vis mig Fotografiet *straks!*

— Hvordan kan jeg det! skreg Fotografen ude af sig selv. Hvordan kan jeg vise Dem et Fotografi, før jeg har været inde i mit Mørkekammer...

— Mørkekammer! Haha! I Jøder er s'gu ikke saa tossede! I Mørke kunde Du rigtig lave den, hva'? Nej, lad mig se Fotografiet straks!

— Ja, naar De endelig vil, stønnede Goldin og tog Pladen frem af Apparatet. Her er den!

Sapogof tog Pladen, besaa den paa alle Sider og grebes af en kæmpemæssig Indignation.

— Naa, saa *det* kalder Du et Fotografi! Ja, Du er en net Fotograf! Inden der er gaaet 24 Timer, har Du at forlade Kiev! Forstaar Du!

* * *

Sapogof traadte ind i Lithografen Davids Værksted og saa mistænksom paa alle de Tavler og Stene, der laa strøet omkring.

— Goddag, sagde Sapogof. Hvad Haandværk driver Du?

— Jeg er Lithograf; laver Etiketter, Plakater, Visitkort...

— Lad os se en Prøve!

— Gerne. Jeg skal lave Dem et Visitkort. Deres ærede Navn? Pavel Sapogof? Tak!

David bøjede sig over en Sten og begyndte at skrive. Sapogof kiggede over hans Skulder.

— Hvad er det for noget Du skriver? udbrød han harmfuldt. Skriv rigtig Russisk, fra venstre til højre.

— Det kan jeg ikke, jeg maa skrive Bogstaverne omvendt.. Sapogof lo haanligt.

— Vil Du holde mig for Nar! snærrede han. Skriv som jeg siger, fra venstre til højre...

Lithografen trak paa Skuldrene og bøjede sig atter over Stenen. Ti Minutter efter rakte han Politibetjenten et Visitkort, og denne læste harmdirrende: »*Fogopas*«.

— Naa, saa Du driver Gæk med Øvrigheden! skreg han ude af sig selv af Raseri. Ja, Du er en rar Haandværker. Inden 24 Timer har Du at forlade Kiev...

— Fogopas, mumlede han bittert, da han gik ned ad Trapperne, jeg hedder da *Sapogof*!

* * *

Den gamle Bus sad i et Hjørne af Byens Park og fortjente sit sparsomme Underhold ved et Apparat, som han havde opstillet til alle Skoledrenges Fryd. Det var forsynet med to Aabninger; naar man lagde et Femkopekstykke i den ene, kom der et Stykke Chokolade, indviklet i Sølvpapir, ud af den anden. De fleste af Børnene vidste, at man kunde faa et Stykke Chokolade af samme Slags for 3 Kopeker i Butikkerne, men til Trods herfor udøvede Apparatet en mægtig Tiltrækningskraft paa dem.

Sapogof traadte hen til Bus og sagde lakonisk:

— Hvad Haandværk driver Du?

Den gamle saa paa Politibetjenten med sine rødrandede Øjne og svarede koldblodig:

— Jeg laver Chokolade.

— Hvordan bærer Du Dig ad med det? spurgte Sapogof og betragtede mistroisk det mærkværdige Apparat.

— Se, her kaster man et Femkopekstykke ind, og her kommer Chokoladen ud.

— Det kan ikke passe udbrød Sapogof strengt.

— Hvorfor ikke? Se selv!

Den gamle lagde et Femkopekstykke i Apparatet, og da der kom et Stykke Chokolade ud af den anden Aabning, vred Politibetjenten sig af Latter og udbrød begejstret:

— Hvordan kan det dog gaa til, Bus? Femkopekstykket er jo haardt, men Chokoladen sød og blød...

— Elektricitet og Syre, svarede Bus frækt. Syren opbløder Kobberet, Elektriciteten ælter det, og en Fjeder kaster Massen ud...

— Ja, det er forbløffende, hvad Folk kan hitte paa, udbrød Sapogof. Ja, arbejd, arbejd, lille Bro'r, det er sundt!

— Det gør jeg ogsaa! svarede Bus.

— Ja, det er rigtigt, bliv blot saadan ved, sagde Sapogof og klappede anerkendende den gamle paa Skuldren.

* * *

Næste Dag maatte Goldin og David med deres talrige Familier forlade Byen med det første Tog. Sapogof skulde passe paa, at de virkelig tog af Sted.

— Jeg er ikke vred paa jer, sagde han godmodigt, da Toget fløjtede. Der er Mennesker, som fører et retskaffent Liv, og Mennesker, som lever af alskens Slags Bedragerier. Hvis man laver Chokolade eller noget lignende, saa er der ingen, der kan gøre En noget... men Fogopas og Plader, hvor der intet Billede er paa... nej, det gaar ikke!!...

Arbejdernes Brændselsforretning. Odense.

Kontor **Havnen.** Telefon 989. Klingenberg 1989.

HERMAN JUST's
Pariserfarveri og kemiske Tøjrensnings-Anstalt.
Hele Dame- og Herregarderober renses og farves uden Opsprætning. Specialitet: Gardin og Møbelstoffer. Dekartering af Dame- og Herrestoffer.
Pustervig 3. Tlf. Byen 1537 y. **Raadmandsgade 2.** Tlf. Taga 113.

De træffer det rigtige ved at købe Deres **Forlovelsesringe** hos *Fritz Heimbürger*
Købmagergade 63 - 65.

Sælg til Eksport.
Deres gamle Kobber, Messing, Zink, Bly og Jern, Bly, Zink og andre Metalasker, gammelt Gummi, nye Skræderlapper, strikkede Uldklude samt gl. Papir til
JOH. P. BOLDT
Aabenraa 21, Hj. af Hausergade, København.
Telf. Central 7784.
NB. Varer fra Provinserne afregnes pr. omgaaende

A/S H. MATZEN
REPRODUKTIONSANSTALT
LEVERER DE BEDSTE
CLICHEER
KØBMAGERGADE 22
HJ AF SILKEGADE
KØBENHAVN K.
TELEFON № 7057.

Leverandør af Clichéer til „RAVNEN"

Køb RAVNEN

Peter Jensen,
Bispebjerg Kro,
ligefor Krematoriet og Kirkegaarden, 2 store lukkede Glasverandaer.
Have med Lysthuse.
Telefon Taga 800.

Hygiejne, Sygepleje, Toilet og Barber Artikler.
Illustreret Katalog tilsendes m 10 Øre t. Porto
Forretningen grundlagt 1900.
Depotet „DISKRET"
Afd. R., Prinsessegade 49, Kbh C.

Brug
Worning & Petersens
Xeroform-Sæbe
faas overalt
à 25 Øre pr. Stk.

Middelstandens
Sygekasse,
Nordre Frihavnsgade 30,
Telefon Øbro 2991.
Virker ogsaa som Hjælpekasse.
Optager Mænd og Kvinder indtil 60 Aar uden Kontingentforhøjelse overalt i Danmark uanset Aarsindtægt.
Frit Lægevalg. Forlang Prospekt.
Agenter antages.

GEORG C. MØLLERS EFLGR.
HOVEDKONTOR: Vimmelskaftet Nr. 42, 2. Sal. (Yorks Passage.)
Telefoner: 913, 1124, 7980, 3313.
LAGER: Badstuestræde 9—11. Fiolstræde 12—14. Kongens Nytorv 8.
Vinkyperens Telefon: 6351. Byen 1722 x.

Sygepleje Artikler,
garanteret **fineste Kvalitet,** en gros Pris. **Fordelagtig** Prøvesending forsendes i København og Provinserne mod 1 Kr. i Frimærker eller Efterkrav.
Risiko udelukket. Skriv i Tide til **Eksporthuset Skandia,** Frihavnen C 5, København Ø.

DET DANSKE MÆLKE-COMPAGNI
Pasteuriseret og raa sød Mælk
Daglig nykærnet Smør
Pasteuriseret Kærne Mælk
Telefoner 5858 - 2712

Arb. Ligkistemagasin.
4, Saksogade 4 (ved Vesterbrogade).
Telf.: Central 9375.
3, Blaagaardsgade 3.
Telf.: Central 5708.

TELEFON 3684. **S. JOHANNESSON's** TELEFON 3684.
Svineslagteri.
Udsalg: **Højbroplads 13.**
Største Udvalg.
Statskontrol med Trikinundersøgelse.
Rester udsælges billigt Fredag og Lørdag fra Kælderen.

GENUINE
LUNDs-CALORIC PUNCH
Oplag hos Carl Qvistorffs Eftfl., Johan Lund, Kjøbenhavn.

Lind Hansens
Clichéer — Kataloger — Reklamer.
Købmagergade 67-69 Telf 6288.

Udgaar hver Torsdag. Abonnementspris: 1 Kr. 25 Øre Kvartalet, 10 Øre om Ugen. Abonnement kan tegnes i København i Nørre Farimagsgade 49 Stuen, og i Provinserne paa samtlige Postkontorer og hos Boghandlerne. Annoncer modtages paa Kontoret, Nørre Farimagsgade 49, Stuen. Telefoner Central 1395 og 7495. Udgivet af socialdemokratiske Foreninger. Clichéer ved H. Matzens Reproduktionsanstalt.

F.E.BORDING KØBENHAVN.

Under Verdenskrigen er selv Kirkerne taget i Brug under Kampene.

Tegning af G. Albertus.

— **Flyt saa den Kristusfigur, saa vi kan faa Kanonen anbragt!**

Redigeret af AXEL WESSEL

RAVNEN

Nr. 39. | Torsdag den 24. September | 1914

Tegning af Osvald Jensen

En Millionær er pr. Bil ankommen til en Markedsplads, hvor der er opstillet Gynger. Millionærens lille Pige vil gærne have sig en Gyngetur, og den rige Mand spørger en Bondekone:

— Hvorfor er Gyngen ikke i Gang?
— Næ, vores Fyrste er død.
— Jamen er der ingen anden, der kan trække den?

Københavns Tilskærer-Akademi Nørrevoldg. 42.
Katalog over Tilskærekursus og Tilskæring af Mønstre sendes paa Forlangende.

Gift Dem aldrig —
før De har besøgt
Snedkermester Chr. Jensens
4 Møbelmagasiner Adelgade 80, 86 og 87
(ligefor Sølvgade)
samt Østerbro-Afdl. Sct. Jacobs Plads 6.
Danmarks største Afbetalingsforretning.

Det bedste Madsted
paa
Gammelholm
er
Spisehuset, Holbergsgade 26.
Forskellige à la Carte Retter hele Dagen.

W. Bähncke & Co.
Assurance.
Niels Juelsgade 3.
Telf. Central 128 og 129.

HERMAN JUST's
Pariserfarveri og kemiske Tøjrensnings-Anstalt.
Hele Dame- og Herregarderober renses og farves uden Opsprætning. Specialitet: Gardin og Møbelstoffer. Dekartering af Dame- og Herrestoffer.
Pustervig 3. Tlf. Byen 1537 y. **Raadmandsgade 2.** Tlf. Taga 113.

Leverandør af Clichéer til „RAVNEN“

Lind Hansens
Clichéer — Kataloger — Reklamer.
Købmagergade 67-69 Telf. 6288.

Forsamlingsbygningen
Koldinggade 4.
Telf. Øbro 1132. *Joh. Olsen*

LYSÆGTE FIONA KRONE-TAPET
GARANTI FOR HOLDBARHED
·FIONA· SKINDERGADE 27

Sygepleje Artikler,
garanteret **fineste Kvalitet,** en gros Pris. **Fordelagtig** Prøvesending forsendes i København og Provinserne mod 1 Kr. i Frimærker eller Efterkrav.
Risiko udelukket. Skriv i Tide til
Eksporthuset Skandia,
Frihavnen C 5,
København Ø.

Holbergsgade 6

Man bør
støtte Arbejdernes Kooperative Foretagender og købe sit Forbrug af Brød og Øl i
Forbrugs- og Spareforeningen Aalborg.
Bestil hos vore Kuske eller i Udsalgsstederne disse Varer.

Grovt Hvedebrød
fra Arbejdernes Fællesbageri, fremstillet af sammalet Hvede. Udmærket for svage Maver og Blegsottige.
Bedre og mere velsmagende end Grahamsbrød.

Gæt engang!

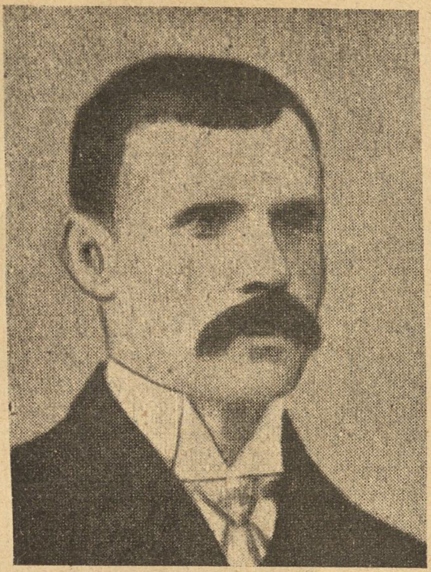

1.

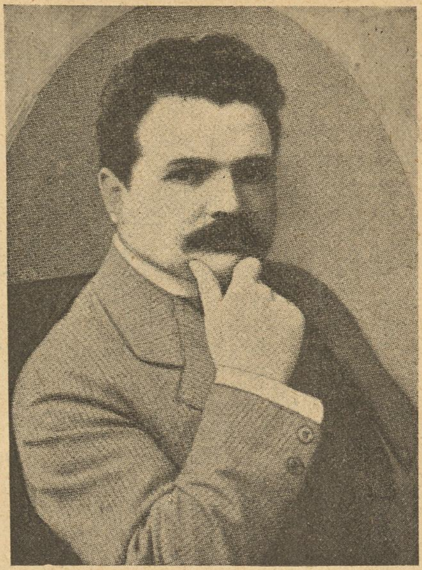

2.

Den Præmieopgave, som »Ravnen« hermed har den Fornøjelse at forelægge sine Læsere, skulde egentlig have været fremme allerede for et Aar siden, men et Uheld med det ret vanskelige Billedstof gjorde, at Opgaven blev lagt tilside for andre fornøjelige Konkurrencer. Men Ideen blev ikke glemt, og naar vi nu fører den ud i Livet, er det vor Overbevisning, at den vil more og fængsle alle.

Konkurrencen har en dobbelt Egenskab: den er uhyre ligetil, og Videnskabsmanden og Skoledrengen har ret beset lige mange Chancer for at løse den!

Her foreligger altsaa fire Portrætter af ligesaamange forskelligartede Mænd. At disse Mænd eksisterer — eller eksisterede endnu for nogle Aar siden — er dokumentsikkert og vil kunne konstateres, naar »Afsløringen« af dem er foregaaet.

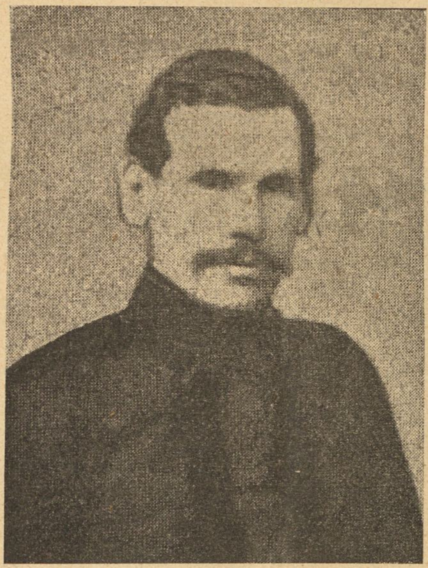

3.

4.

Om disse fire Mænd er der det at sige, at den ene er *Digter*, den anden *Morder*, den tredje *Politiker* og den fjerde *Forretningsmand* — og de er alle kendte af mange tusinde Mennesker, selv om ingen af dem er danske.

Men Nationaliteten gør intet til Sagen, thi det, det her drejer sig om, er ved et Studium af de fire Ansigter at gætte sig til, *hvem der er Digteren, hvem der er Morderen, hvem der er Politikeren og hvem der er Forretningsmanden!*

Her er jo et herligt Maal for Skarpsindigheden — og for Lykketræffet!

Den lærde Mand griber maaske forkert, og Smededrengen slaar maaske lige ned paa det rigtige!

Man noterer blot paa et Stykke Papir, hvad man mener Nr. 1 — 2 — 3 og 4 er, og sender Opløsningen til »*Ravnen*«s Redaktion, Nørrefarimagsgade 49, København K. Konvolutten maa være mærket »Gæt«, og for at vi kan kontrollere, at Afsenderen er Abonnent paa »*Ravnen*«, maa Navn og fuld Adresse vedføjes.

Opløsningen modtages til Mandag den 5. Oktober Klokken 8 Aften.

Præmierne.

Til den Abonnent, der gætter rigtig for *alle fire Mænds* Vedkommende, er der en Præmie paa **10 Kroner kontant.**

Derefter følger to Præmier à **5 Kroner** til Læsere, der gætter *tre af de fire* rigtigst, og endvidere udsættes der *7 elegante Originaltegninger af kendte Kunstnere* som Præmier til Deltagere, der gætter *to af de fire* rigtigt.

Ialt er der saaledes *10 Præmier*, som — hvis flere naar samme Resultat — vil blive fordelte ved Lodtrækning.

Idet vi ønsker vore Abonnenter god Fornøjelse, forventer vi en omfattende Deltagelse til denne vor ny Konkurrence!

Farve-symfoniske Gavtyvestreger.

KUN ÆGTE SKATTEFRI KRONE PORTER fra DE FORENEDE BRYGGERIER

Forlov= elses- ringe
14 Karat fra 7 Kr., 18 Karat fra 10 Kr.
Th. Halgreen, 34 Gothersgade
lige for Regnegade.

P. A. Fischer's
Farve- og Fernisfabrik.
Stengade 10—12. Telefon 952.
Detailsalg af alle Malervarer færdige til Brug, til Dagens billigste Priser.

DANSK LIGBRÆNDINGS FORENING
Kontortid: Kl. 11—3, samt Mandag og Onsdag 5—7, Fredag 6—9.
Aaboulevard 16.
Tlf. Nora 2812.
Tilkendegivelser og alle Oplysninger sendes gratis.
Enhver kan blive Medlem.

Gummilageret
„Francais"
i København
16, Lille Kongensgade 16,
en gros. ved Kongens Nytorv. en detail.
Forsender diskret! Hygiejne-Gummi,
Bandager og alle Sygepleje Artikler.
For Frimærker eller Post Opkræv.
A. Mouritzen.

Hvem han var.

En Tobakshandler, der lige havde overtaget Forretningen, fik den første Aften Besøg af en lille, graahaaret Mand, som uden at sige et Ord tændte sin Pibe ved Cigartænderen, udslyngede en Mængde ildelugtende Røg og gik sin Vej, uden at have mælet et Ord.

Tobakshandleren blev lidt forbavset, men slog sig til Taals med, at den lille, graa Mand var en Bekendt af den forrige Tobakshandler.

Imidlertid kom Manden igen en hel Uge, tændte sin Pibe, slyngede Røg ud og gik tavs sin Vej.

Saa bristede omsider Tobakshandlerens Taalmodighed, og en Aften stillede han sig i Vejen for den graa Mand og sagde: — Hvem er De?

— Ah! udbrød den gamle, ved De ikke, hvem jeg er?

— Næ, hvor skulde jeg vide det fra?

— De burde dog kende mig her paa denne Plads — jeg er den Person, som kommer hver Aften og tænder Piben!

Han troede, det var Poesi.

En kendt Forfatter havde sendt en meget vigtig, ledende Artikel til det Blad, han var Medarbejder ved. Artiklen kom i Bladet den næste Dag, men hvad beskriver Forfatterens Forbavselse og Raseri, da han ser sin Artikel sat op som Vers.

Han styrter op til Redaktøren og viser ham Artiklen.

— Se, den idiotiske Sætter har jo ganske og aldeles ødelagt min Artikel.

— Lad os undersøge Sagen, sagde Redaktøren og gik ud i Sætteriet. — Hør Petersen, det er jo Dem, der har sat Forfatter Jensens Artikel?

— Ja, det er, sagde Petersen, der er en ældre Mand af den gode, gamle Skole.

— Jamen, dette er jo et Stykke af Forfatter Jensens fineste Prosa, og De har sat det op, som det var Poesi!!

— Aa, er det Prosa, mumlede Sætteren. Hm! Jeg kiggede længe paa det og læste det baade forlæns og baglæns og op og ned og kunde hverken finde ud eller ind eller sund Fornuft — og saa troede jeg, det var Poesi!!

Stille Haab!

Tegning af IWAR DONNÉR.

Fangevogteren: Nu haaber jeg ikke, at De tager Dem nogle Friheder!

La' falde!

Storpolitiske inden- og udenrigske Betragtninger ved Efteraaret 1914.

(Mel.: Fra London og til Dover.)

Mit Termometer falder
et Par Grader hver Da',
og midt i Frankrig knalder
der store »Skaller« a!
Mit Kronometer og Barometer
er ogsaa faldet ned,
de smaa Moneter i flere Meter
er vips! — De ved Besked!
Sikken et fælt Rabalder
der os om Øret staar,
hele Baduljen falder —
nu er det *Efteraar!*

Og Bladene de falder,
Blad dumper ned paa Blad,
og *Nordentoft* han kalder
Hjælp til sin »Hovedstad«.
Et stort Orkester af bløde Præster
nu laver Krigsmusik,
den staar i C-Dur med smaa Torpedo'r
fra Satans Krigsbutik.
Naa, hvor Trompeten gjalder,
meget for Fald nu staar.
Det svært i Øjet falder,
at nu er det *Efteraar!*

Men lad saa bare falde
det, der ikke kan staa!
Nu venter En og Alle,
Krigen fallit skal gaa.
Lad Krigskrabater og -Diplomater
ryge ad noksagt til,
saa Krigstraktater kun bli'r — Teater,
det er dog *det*, vi vil!
Væk nu med Krigens Skvalder,
saa at vi alle faar
Haab om — *Priserne falder*
i dette Efteraar!

Per Plex.

Hjærtets Traade.

En Bog om Kærlighed.

Da brød Længslen efter hende frem i ham. Han følte med ét, at hans Plads var hos hende, at hun var hans Tilflugt, at alt godt i Verden fandtes hos hende. Det syntes ham et Paradis paa Jorden, at kunne sidde hos Kate, og føle hendes Haand glide gennem sit Haar.

Og Barnet! Hans Tilly!

Samme Aften var Slanina paa Vej til Wien efter at have skaffet sig Kates Adresse.

IX

Kate erkendte snart, at hun havde gjort Ret i at følge sin Ensomhedstrang. Det var velgørende, ikke mere at se alle disse kære, bedrøvede Øjne hvile paa sig. Hidtil havde Selvbeherskelsen været hendes Støtte, nu fik hun ogsaa Hjælp i Selvstændighedsfølelsen. Først her i Wien blev det hende klart, at hun egentlig aldrig havde været henvist til at stole paa sig selv. Det var en herlig Fornemmelse at føle sig fri for alle Baand. Hun havde fra nu af kun Pligter mod Ottilie og sig selv. I disse Dage i Wien saa hun Forholdet mellem Mand og Kvinde i et helt nyt Lys. Det syntes hende simpelt og nedværdigende. Hendes Datter skulde opdrages til at være selvstændig; hun skulde ikke være en Bold, et Legetøj i en Mands Hænder, saaledes som det havde været hendes Mors Skæbne.

Kate, hvem alle Teorier havde været en Gru, hvem Kvindesag og Stemmeret ikke havde interesseret det mindste, fik nu andre Meninger om disse Ting. Hun tog en af Wiens betydeligste Pædagoger til Lærer for sit Barn, og indskrænkede sine egne Fornødenheder til det allernødvendigste. Thi selv om Plaths og Forældrene af egen fri Villie sendte hende Penge, gjaldt det om at holde Udgifterne nede paa et Minimum.

Den første Tid pinte hun sin Hjerne med, hvordan hun skulde skaffe sig noget Arbejde. Hun besad jo ingen Talenter.

Nogen Tilfredsstillelse søgte hun deri, at hjælpe Ottilie med Lektierne. Hun saa med Glæde, hvor hurtig en Opfattelse, Barnet havde, og med hvilken Iver, hun fordybede sig i sine Bøger. Hun forsøgte ogsaa at indvirke paa den Lilles Aand, og det var lykkelige Timer for Kate, naar Ottilie med barnlig Naivitet udmalede, hvordan alt skulde være, naar hun blev voksen. Da lagde Barnet en stærk Fantasi for Dagen. Og Kate sad tavs i en Stol, sværmende med og havde atter sit gode, kære Smil om Læben.

Men om Aftenen og i de lange, søvnløse Nætter havde hun sine slemme Timer. Om Aftenen var hun som oftest alene. Man brød sig ikke meget om hinandens Anliggender i det Pensionat, hvor hun boede. Man saas kun ved Maaltiderne, hvor der herskede en aaben, tvangfri Tone. Men efter The om Aftenen spredtes man som Avner for Vinden. Kate blev alene tilbage. Hun var for indesluttet til at nogen indlod sig med hende. Man fandt den smukke, blege Frue interessant og medynksvækkende. Man forstod, at hun sørgede over noget, men man vilde ikke trænge sig paa med Trøst. Man ansaa hende for at være en stærk Natur.

Saaledes sad Kate altid paa sit Værelse og havde altfor megen Tid til at gruble. Tilly laa fredeligt sovende i Sengen. Al Kates Sorg fremstillede sig for hende i disse Timer. Hun følte sig ene og forladt — fortvivlede i Haabløshed. Med Haanden under Kinden stirrede hun ind i Lampelyset.

Naar hun havde siddet længe saadan, kunde hun pludselig springe op og løbe frem og tilbage i Værelset. Hænderne knyttede hun krampagtigt, Øjnene blev store og stirrende, om den sammenpressede Mund lejrede sig et grusomt Træk. I saadanne Øjeblikke rasede hun imod sin Mand.

Naar hun da kom til sig selv og sønderknust kastede sig paa Sofaen, døde Vreden i hende. Der blev ikke andet tilbage end en trøstesløs Foragt for hendes egen Jammerlighed. Hun tilbragte saa den halve Nat med at gruble over, om hun muligt selv havde nogen Skyld i sin Skæbne.

Ja, hvad havde hun egentlig forlangt af Livet? Et stille Hjem og en Mand, som holdt af hende, og som hun kunde være en god Kammerat. Var det for meget?

I saadanne Momenter tænkte hun ikke paa den gode Tid, hun havde haft sammen med sin Mand.

Hun genkaldte sig ikke den straalende Lykke hun de første Aar havde nydt, ikke den salige Rus, hvori hun havde levet. Alt dette havde tabt sin Glans og sit Værd i disse angstfulde Nætter.

Omsider fandt hun nogen Lindring i et Venskab, hun sluttede med en Doktor Fischers Hustru.

Hun var kommen til Wien for at gennemgaa en Operation, og de to ensomme Kvinder fandt hurtigt hinanden.

Hun var saa tilforladelig og tillidsfuld, den lille sorte Fru Wally, med det fine, gennemsigtige Ansigt og det svære brune Haar, som dannede en Slags Krone over hendes Hovede. Hendes fortrolige Aabenhed gjorde Kate saa godt. Nu gik det op for hende, hvor meget hun havde trængt til at aabne sit Hjerte for et Menneske. Og hun gav sig hen uden falsk Stolthed.

Og endnu ét. Denne unge Kvinde udøvede ved hele sit Væsen en betydelig Indflydelse paa den ældre, sorgbetyngede Kone, en Indflydelse hun ikke kunde unddrage sig. Hun besad et saa afklaret, vegt Humør. Naar de to Damer sad sammen om Aftenen og talte om deres Livsskæbne, var den lille Sarte altid den overlegne. Faldt Kate ud mod sin Mand, strøg den anden hende blidt over Haaret og lo med sin stille Latter.

»Ak, kære Fru Kate,« kunde hun saa udbryde, »De maa se at blive roligere, meget, meget roligere. De tager for tungt paa al Ting. Det er Livet ikke værd.«

Og naar Kate saa bruste op og erklærede, at hun ikke var født til Taalmodighed, fortsatte den lille Dame:

»Jo, det er De. De og vi alle. Kvinder uden Undtagelse. Jeg taler jo af Erfaring.«

Men Kate rystede paa Hovedet.

Saa opmuntrede Wally hende:

»Nu ikke forknyt, Kate. Derved opnaar De intet. Hvad skulde jeg stille op, hvis jeg vilde søge Erstatning for mine Lidelser i mine Luner og Stemninger? Da maatte jeg jo af Raseri kradse Tapeterne af Væggene. Og det vilde være Synd baade for de smukke Vægge og mine velplejede Negle, helt bortset fra, at det vilde anstrenge mig og foraarsage min Mand Udgifter.«

Da maatte Kate i sit stille Sind indrømme, at den Anden bar sin Ulykke bedre end hun, skønt den var saa meget større. Hun kendte den unge Kones Historie. En Aften havde hun fortalt den:

»Sytten Aar gammel blev jeg gift. Nu er jeg toogtyve. I fire Aar har jeg uafbrudt været syg, og har stadig haft forfærdelige Smerter. Et Barn har jeg født til Verden, efter syv

Maaneders Ægteskab. Selvfølgelig et dødfødt. Siden den Tid har jeg vandret fra Professor til Professor. Jeg kan prale med, at jeg har svælget i narkotiske Drømme paa alle fremragende østrigste Kvindelægers Operationsborde. Og alt dette kan jeg takke min Mand for. Før jeg traf ham var jeg et kærnesundt Menneske. Sport var min Lyst. I mit Ægteskab har jeg ligget til Sengs ialt i to Aar. Da jeg for første Gang undersøgtes af en Læge, spurgte jeg naivt om jeg havde en Kvindelidelse. Lægen rystede paa sit graa Hovede og erklærede, at Kvindelidelser fandtes ikke. Alle Kvindesygdomme er Mandssygdomme. Dengang forstod jeg det ikke. Nu forstaar jeg det.«

De tav begge længe.

Men saa kastede Wally Hovedet tilbage og fortsatte:

»Det er nu engang saaledes og bliver ikke anderledes. Fordi jeg er en Krøbling behøver jeg dog ikke at være helt færdig med denne Verdens Glæder. Vel?«

»Hvad siger Deres Mand til alt det?! Hader De ham ikke?« spurgte Kate helt ude af sig selv.

Fru Wally lo en Smule træt.

»Nej. Nu ikke mere. Til en Begyndelse var jeg forbitret paa ham. Men det var dumt. Han kan jo til syvende og sidst ikke gøre for det. Han vidste vel ikke selv, at der var Sygdomsstof i ham. Altsaa: hvorfor hade ham? Vi bliver sammen som gode Venner.«

Og for at komme bort fra den mørke Stemning, der truede med at betage dem begge, lo hun og sagde med komisk værdig Stemme:

»Lyt, Verden, til en Taalmodigs Livsfilosofi!« Og saa fortsatte hun:

»Alle Kvinder burde stille sig paa dette Standpunkt: vi er stakkels, haabløse Tiggere, der intet maa vente af Livet. Alt Ondt, der saa kommer, vil ikke træffe os uforberedte, vil ikke knuse vore Barnedrømme, og selv det ringeste Gode vil synes os en overmægtig Lykke.«

Naar Kate lidenskabeligt protesterede mod denne Kvindemoral, mente Wally:

»Vi Kvinder *har* trukket det korteste Straa i Livskampen. Og det bliver aldrig anderledes.« —

En Dag indtraadte en Forværring i hendes Tilstand. Hun maatte tilbage paa Kliniken. Da Kate besøgte hende, laa hun med forfærdelige Smerter. Det betroede Lægeassistenten Kate; han forgudede allerede sin tapre Patient, der laa stille og bleg og smilende. Kun af og til krummede hun sig sammen af Pine. Kate strøg hende sagte over Haaret.

»Kære Kate,« sagde hun da, »sæt ikke en saa tragisk Mine op. Det er slet ikke saa slemt. Og i Morgen faar jeg jo under Narkosen nogle smertefrie Timer.«

Wally Fischer øvede saaledes en stærk Indflydelse paa Kate. Uvilkaarligt begyndte hun at se mildere paa Tingene. Hendes vilde Had syntes hende hæsligt ved Siden af Wallys Taalmod. Og uværdigt. Efterhaanden indsneg der sig en vis Ligyldighed hos hende med Hensyn til hendes egen Skæbne. —

Midt i Juli blev Wally afhentet af sin Mand, en køn, lystig Friskfyr. Efter den sidste Operation havde hendes Befindende bedret sig.

I sin Ensomhed vidste Kate ikke, hvad hun skulde tage sig til. Hun tænkte saa smaat paa at tage ud paa Landet i Ferien, saa meget mere, som Pensionatlivet i Wien var hende modbydeligt.

I nogen Tid havde der i Pensionatet boet en ligesaa smuk som opsigtsvækkende Dame, Fru Semlowitsch. Hun blev straks som Følgé af sine ekstravagante Luner toneangivende. Man fortalte forskellige Historier om hende. Hun skulde være en meget rig kroatisk Godsejers Hustru, have forladt sin Mand for at optræde i en Ballet i Budapest og være hentet hjem igen efter mange Æventyr. Derefter havde hun som hysterisk overspændt opholdt sig en Tid paa en Anstalt, og var saa atter løbet sin Vej fra Manden.

Da hun opførte sig anstændigt i Pensionen, forelaa der ingen Anledning til at bortvise hende.

Hun sluttede sig straks til Kate, hvem det ingenlunde var behageligt. Ved enhver Lejlighed overøste den ældre Frue hende med Elskværdigheder. Det var Kate pinligt. Thi den eksotiske Kvinde var hende usympatisk. Men da Fru Semlowitsch en Dag tog Kate om Livet og erklærede, at hun gerne vilde være hendes Veninde, da hun var den eneste i Pensionatet, der ikke var snobbet, men havde det ægte, uforfalskede Æventyrblod i Aarene, besluttede Kate sig til at rejse.

Tiltrods for, at det kun var denne fordærvede Kvinde, der havde sagt det, gav denne Udtalelse hende dog et Schock. Der var noget tilsmudsende ved det, at et Menneske kunde tro om hende, at hun flakkede hjemløs om for at opleve Æventyr. —

Hun tog til et nærliggende Badested.

Og her foregik atter en Forvandling med hende. Der opstod Længsler i hende.

Naar hun om Morgenen efter et forfriskende Bad vandrede omkring med Ottilie i den venlige Helenedal, forsvandt noget af Kulden i hendes Hjerte. Det Sunde, Friske i disse Omgivelser vakte hendes Sanser. Hun følte, at hun var en Kvinde i sine kraftigste Aar. Da tænkte hun ofte med en svag Attraa paa sin Mand.

En skøn Dag begyndte hun at tale med Tilly om ham. Hun fortalte om hans Arbejder, om »Fru Sol« og om »Moderen«. Barnet studsede. Det vidste jo forlængst, at Faderen havde behandlet hendes Moder slet. Ikke desto mindre havde hun ofte tænkt paa ham.

Da nu Moderen talte om Faderen som en stor Kunstner, med hvem man ikke maatte gaa for strengt i Rette, eftersom alle Genier til en vis Grad var ansvarsløse, vaagnede Barnets naturlige Længsel efter ham paany. Hendes Fader var Kunstner og maatte lide ilde, fordi han var genial! —

Hendes Fantasi bemægtigede sig dette Stof. Hun havde netop læst en Fortælling om den stakkels Henrik. Nu blev Faderen til den stakkels Henrik, der maatte gennemgaa saa mange Lidelser. Og saa kom et Barn og befriede ham for al hans Nød.

Og Kate fortalte mere og mere om Faderen. Det endte med, at ogsaa Moderen begyndte at digte. Hun lod sig henrive af den Idealskikkelse, som Datteren skabte af Faderen.

I disse skyfri Sommerdage opstod Haabet i hende om fremtidige Soldage. Hun tilgav og ventede ham. Hun vidste, at han vilde komme, naar Tiden var inde. Da Erna besøgte hende nogle Dage for i hele Familiens Navn at bevæge hende til at tage en Beslutning for Fremtiden, traf hun paa en ubøjelig Modstand. Kate vilde lade Tingene gaa deres Gang.

Kun indvilgede hun i at flytte tilbage til Berlin ved Aarets Slutning. Saalænge vilde hun holde sig borte for ikke ved sin Nærværelse at udøve nogen som helst Indflydelse paa sin Mand. End ikke den syge Fader vilde hun besøge. Hun vilde undgaa enhver Mulighed for at træffe Slánina, indtil Øjeblikket kom, da han indfandt sig frivillig. Og komme vilde han — inden Aaret var omme.

Men Sommeren gik og Høsten — og han viste sig ikke.

Ottilies Undervisning skulde begynde; de vendte saa tilbage til Wien, hvor de lejede sig ind i en lille Villa. — Naar Barnet var gaaet til Sengs, sad Kate i Haven og drømte.

Saa velgørende sart-sentimentalt var det at sidde ene mellem det brune Løv. Rundtom laa det varme, dybe Mørke. Fra Nabovillaen lød indsmigrende, lokkende Toner ud til hende. Det var den berømte Violinvirtuos Lehmann, der øvede sig.

(Fortsættes.)

EUROPAS SMILEBAAND

Tre-Magts-Forbundet.

Hvorfor Hr. Mayer meldte sig som Frivillig!

Frankrigs Præsident: Store Napoleon! Tror Du, jeg er i Sikkerhed paa St. Helena?!

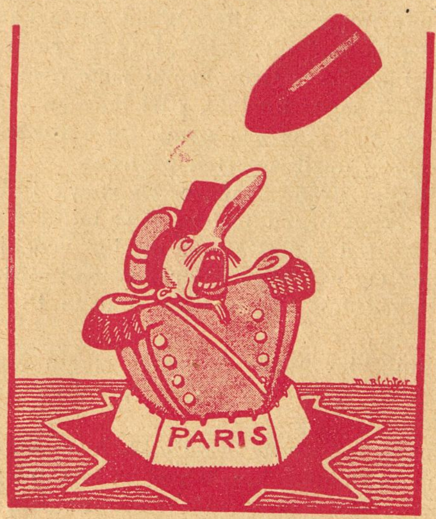

Parisernes Skræk for Belejring.

Tyske Blades Spot over Tysklands Modstandere.

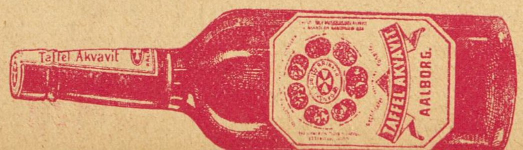

AALBORG OG A. BRØNDUM & SØN's
AKVAVITTER

Rød Indmad

Maa je' be' om Ordet? —

Tale for Københavns Befæstning.

— Godaften og Skraasovs! Je' vilde ikke være den gamle Kærnemælkskal je' er med Skægstubber og Rugtvebakker, om je' ikke anrettede et sidelæns Flankeangreb, understøttet af Maskinild og Flyvebomber, paa den sidste ikke overdreven ærrede Taler her paa Pergolaen.

De' er bleven sagt officiello her i Aften, at Fæstningerne har upspillet deres Rulle og at gamle Dannemarka ska' nedligge alle sine af henfarne Bahnesohn surt opstillede Volde med Skyeskaar og Pandehaar fra Taarbæk til Køje Bugt.

Jo, go' Maaren min Buksenrem! De' ku' De li'!! Næ, je' ska' si' vos noget, som vil vække en, nærmest om Panik mindende Opmærksomhed i denne af Sociale bestaaende Lejr, en Meddelelse, som je' lige har faaet fra Højres Øverstkommanderende, Panserka'len Rambusk med Ballonhylstre og Sandsække. Denne Meddelelse vil komme dem alle, mine Hærer og 7-8 Damer, som en Bomme i en Suppegryde, og je' vil derfor indtrængende anmo'e Dem om at spytte Skraaen u og klemme godt fast om Stoleryggen — Sagen er nemlig den, *at Liege holder sig endnu!*

Hva' ba' — *den* havde De ikke ventet med Aftentoget! Men se, *je' ve' de'*, ve' det faktisk og uomgængeligt lige fra Rambusk a', som i Gaar i Højres private Velosopedeklub, a' hvilken je' har den Ære at være Me'lem, oplyste og demonstrererede, at Liegge *slet ikke er ta'et*, men ligger frisk som nysursprungen Graapære med et Par mindre Huller i de fremskudte Forter og hele Mandskabet fredelig garsoneret om en Sjavs, som Fjenden *endnu ikke har kunnet stikke!*

Min gamle Hæjersven Rambusk beviste gennem none Lysbilder og ved Hjælp af saglige Ræsennemangs a' Liegge slet ikke ka' ta's ligesom Tilfældet er med Gardehøjsfortet og det lille provisoriske paa Erimitsletten hersteds!

De katte nytte, mine Hærer og den fremtrædende Dame med Valmuehatten der paa første Række, a' de protesterer og laver Kattemusik mæ Munden, for je' ve' hva' je' si'r uden Hensyn til de stigende Kornpriser, for je' er nemlig en svær gammel Dreng, der har levet under fire Pjerrotter, *nemligen* Volkersen, Busseholm, Oskar Larsen og nuværende Petersen, og naar saadan en Mørser som Rambusk sir, at Liegge *ikke* er hapset endnu — *saa er den det ikke!* Faktisk, Basta!

Og naar saa er, saa synes je' at det er ikke mer end som logisk rimeligt, at vi samler os i en begejstret Tilslutning til Københavns Befæstning, Nationens Øjesten, Landets Hjærte, Danmarks Haab og bankende Puls, 47 Komma 4.

Vil De derfor være med til at bygge Deres egen Lykke, saa kom her op mæ en Daler pr. Mand og lig den i min hæderlige Hattepul, saa ska' je' nok la' Skajserne gaa direkte videre til Rambukken, den Fa'en'eme ikke køver Hvidkaalshoveder for Pengene, men anbringer dem i ema Pigtraad og turbinatforede Bomber a' den Slags, der gi'r Næseblod bare man lugter til dem.

Never min her, og rask mæ de vons, og saa et fyrfaldigt Rabalderhurra for Københavns Befæstning! Vov! Vov!

— Har Du hørt, at Russerne har indtaget Wien?

— Er det sandt?

— Ja — men det er paa Flasker!

11/9. Der blev ingen Turistsæson her i Byen i Sommer. Tyskerne, Amerikanerne o. s. v. fik hverken set Tivoli eller Thorvaldsens Musæum eller Byens andre Seværdigheder. Noget heldigere stillet var Russerne — de fik i hvert Fald set *Assistenthuset*.

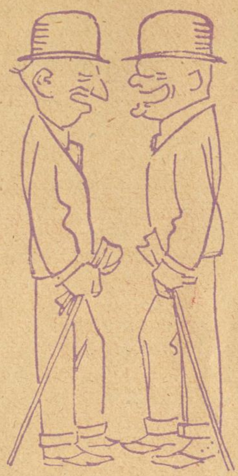

— Kan Du sige mig, hvilken Forskel der er paa Tysklands Hær og dens Flaade?

— Den kan jeg ikke!

— Jo, ser Du, den første har *Major*-i-teten, den anden har *Miner*-i-teten!

I disse Tider, hvor det svirrer om Ørene med »nationalt« og »patriotisk« og »moralsk« hænder det sikkert, at en og anden løber sur i disse tre Gloser.

Lad »Ravnen« da yde sin Hjælp til at klare Begreberne. »Moralsk« er alt, hvad der fremmer Klerikalismen — »Patriotisk« er alt, hvad der gavner Militarismen — »Nationalt« endelig er alt, hvad der passer Kapitalismen.

12/9. De store Sogneraadsmænd har faaet udvirket, at der ved hvert Sogneraadsmøde serveres en bedre Dinér eller Soupér, eller hvad de Herrer nu maatte ønske. Det er *all right:* Sogneraadet *be*taler. Eller, med en lille Forandring af et gammelt Ord: Uden Mad og Drikke duer et Sogneraad ikke.

15/9. Man diskuterer, om Svinene eller Menneskene skal æde Landets Korn, og samtidig afslører den forhenværende Handelsminister sig som en Kulspekulant af første Rangklasse.

Tør man forresten sammenligne Svin med en forhenværende Minister?

— Det tør man godt, hvis man blot sætter et tydeligt Skel mellem *Kornsvinet* og *Kulsoen*.

17/9. Da Magistraten forhøjede Priserne paa Gas og Elektricitet, styrtede den os ind i Fortvivlelsens Mørkekammer. Hvilken Forandring, da der i Dag kom Meddelelse om, at Prisen *ikke* bliver forhøjet.

Det var næsten som at falde i en *Lyskasse*!

Paa Landet.

En Københavner: Naa, har De haft megen Sne i Vinter, Per Nielsen?

Bonden: Aa, jo, jeg har haft en hel Mængde; men min Nabo, han har haft dobbelt saa meget.

K.: Det var da mærkeligt. De bor jo tæt op til hinanden.

B.: Jamen ser De, han ejer 2 Tønder Land, men jeg kun 1. *H. G.*

De søger Arbejde, De plejer nok ikke at blive ret længe i hver Plads. Hvad er det længste De har opholdt Dem paa et Sted?

— 8 Maaneder!

Svend L., Aarhus. Vittigheden er jo ikke ny, men Deres Typer er trufne paa noget nær en Prik!

Slem Kritik.

Maleren: Hvordan behager Væggene, Deres Naade, i Henseende til Farven?

Fruen: De har aldeles misforstaaet mig; jeg forlangte jo en *mørk lyseblaa* Farve.

Maleren: Javel! Men —

Fruen: Men dette er jo en *lys mørkeblaa.*

Maleren: Og det brune Panel?

Fruen: Altfor mørkt!

Maleren: Men Fruen befalede Kaffebrunt.

Fruen: Ja! Men jeg mente Kaffe med Fløde i.

A. G.

Bedste *Hans Jacobsen!* Deres Tegninger minder i en ligefrem forbløffende Grad om sin Tids Bidrag i »Folkets Nisse«, men vi skal i en nær Fremtid bringe en Prøve af Deres ejendommelige »gammeldags« Talent.

AGGERBECKS ÆGTE FINE ·IRIS·
forfiner·forskönner·bevarer·Huden·
Allesyndlingssæbe
Stk. 25 Øre

„Sana“.
Export Mælk.
Export Fløde.
Piskefløde.

Bemærk Etiketten.
Faas hos enhver Købmand.
Steril og holdbar i ubegrænset Tid.
Dansk Fløde Export A/S., Odense.
Odense: Telefon Nr. 2052.
København: » Øbro 162.
» » Central 11050.

Schulstad Ludvigsen
Maltet Brød
Giv Agt paa Varemærket

Gummi-Importen
København V. 26.
En gros Priser. - Diskret Forsendelse
Skriv efter gratis, ill. Katalog.

Følgende skal være hændet paa en københavnsk Kommuneskole:

Læreren: Hvor naar døde Harald Blaatand?

En Dreng: Det har vi ikke lært, Hr. Lærer; det staar ikke i Bogen.

Læreren: Jo, der staar udtrykkelig † 985.

Drengen (betuttet): Naa, jeg troede det var hans hans Telefonnummer.

Ten.

De Satans Kvindfolk.

C. O. Ja, De har Ret, men hvorfor har »de Satans Kvindfolk« efterladt en Hestestrigle i Lænestolen? Foreligger der ikke en Misforstaaelse, som iøvrigt ikke berører den udmærkede Præstation, Herren paa Deres Billede er Mand for!

H. S., Aarhus. Den lille beskedne Tegning maa vente — den er jo ikke nerverystende.

Ærede Indsendere maa vedlægge frankeret Konvolut, hvis de ønsker at faa ikke-benyttede Bidrag sendt retur.

Trofast Abonnent, Aarhus. Send paany Deres Adresse og Porto, De skal da faa tilstillet et Par af de ønskede Eksemplarer.

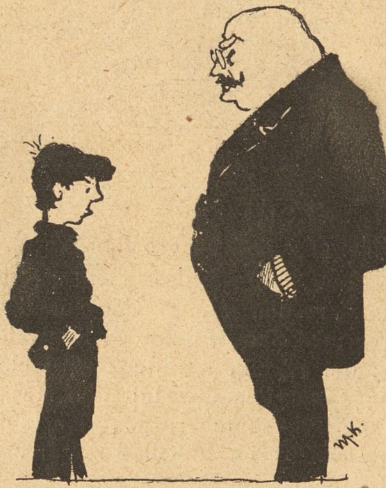

Hvad — har Du allerede købt for den 50 Øre Du fik i Morges?

Næh! der er 10 Øre tilbage endnu — men den sidder fast i en Cigaretautomat.

T. Møller, Aalborg. »Dunken« kommer frem ved Lejlighed.

Du Mutter, Du skulde anskaffe Dig et af disse hersens Korsetter, de strammer svært op paa Figuren.

Mange Indsendere: Med beundringsværdig Præcition strømmer det i disse Tider ind med »Krigstegninger« og do. Vittigheder til »Ravnen«. Saavidt disse Bidrag ikke bringer Danmark i Konflikt med Stormagterne skal de fremkomme saa hurtigt, det er gørligt.

Tegning af G. Albertus.

En næsvis Herre!

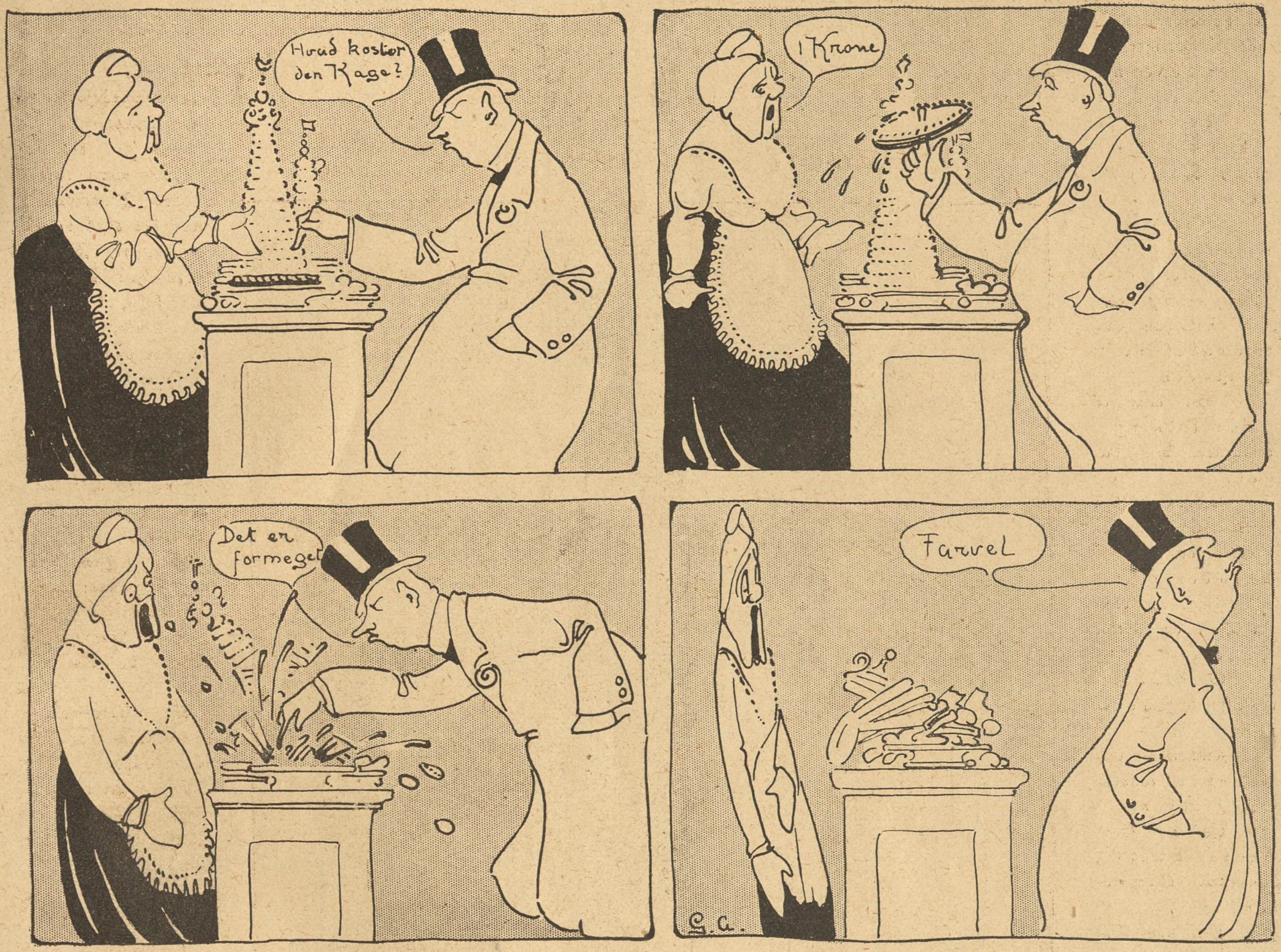

Klar igen.

Den mindreaarige Sofus har længe siddet i en Krog og hylet. Saa standser han, og Moderen siger:

— Naa lille Sofus, er du saa bleven en god Dreng igen?

Sofus: (arrig) Nej, jeg hviler mig bare lidt!

Gode Børn.

Moderen: Naa, har Børnene været artige, mens jeg var borte?

Barnepigen: Ja, det har de rigtignok. De kom først op at slaas lige nu.

Fruen: Men hvad slaas de dog om?

Barnepigen: Om hvem, der har været den artigste!

Stikpille.

Barnet: Far! hvordan laver man en Talemaskine?

Faderen: Den første blev gjort af et Ribben, min Dreng!

Logik.

Forfatteren kommer ind til Boghandleren og spørger, om denne har læst hans sidste Bog. Det havde Boghandleren ikke, og saa bliver Forfatteren vred —: De er Boghandler og saa læser De ikke de Bøger, De skal sælge!

— Nej, hvorfor skulde jeg det? Hvis jeg var Apoteker, skulde jeg saa smage paa al min Medicin?

Et Æventyr.

Barn: Vil Du høre et Æventyr, Mor?

Mor: Ja, min Dreng.

Barn: Skal jeg fortælle Dig et?

Mor: Ja, gør det.

Barn: Men vil Du love mig at more Dig over det?

Mor: Det skal jeg nok.

Barn: Men det er ikke langt.

Mor: Fortæl det nu.

Barn: Der var engang — en Vandkaraffel — og — den har — jeg slaaet i Stykker!

En Brevveksling.

De kan træffe mig i Morgen Eftermiddag Kl. 4 i Jespersens Konditori. Jeg sidder ved det venstre Hjørnebord og spiser en Flødekage. *Petra.*

Det var mig desværre umuligt at komme i Gaar; kan vi mødes samme Sted i Morgen? *Arthur.*

De maa have mig undskyldt til i Overmorgen. Jeg ventede paa Dem i 3 Timer og spiste i den Tid 18 Flødekager. Haaber at kunne forlade Sengen i Overmorgen. *Petra.*

Patent.

Et Par Feriedrenge forsøgte at lægge Seletøj paa en Hest, men Bidslet var det dem umuligt at faa anbragt. Saa siger den ene af Drengene:

— Lad os bare vente, saa gaar det nok.

— Hvad skal vi vente paa?

— Paa at Hesten bliver søvnig, for saa gaber den!

Fagmænd.

J en lille Provinsby var to Karle kommen op at slaas paa Torvet, og der samlede sig snart en stor Skare Tilskuere fra Torvets Butikker og Boliger.

— Det er en nydelig Suppe, sagde Kokken.

— Det ser sort ud for den lille, mente Skorstensfejeren.

— Han faar paa Hattepulken, raabte Hattemageren.

— Vov ikke at krumme et Haar paa hans Hoved! skreg Parykmageren.

— Lad ham bare blive sæbet ind, lo Barberen.

— Giv ham en Aareladning, bemærkede Dyrlægen.

— Sikken et Par solide Lapper, den store har, sagde Skræderen.

— Naa, der vanker Bolller, hylede Bageren.

— Og blaa Øjne, tilføjede Farveren.

— Sikken en paa Dunken! raabte Opvarteren.

— Han har faaet garvet Huden, bemærkede Garveren.

— Saa kom Betjenten og førte Slagsbrødrene bort. —

— Se, det var en anden Sag, lo Sagføreren.

Kok.

J Lejren ved Avedøre forespørger Løjtnanten, om der er nogen blandt Mandskabet, som forstaar sig paa at koge.

En Menig mælder sig.

Løjtnanten: Hvor har De lært at koge?

Menig: Ved Københavns Asfaltkompagni!

„Ravnen"s Kongerække. XI.

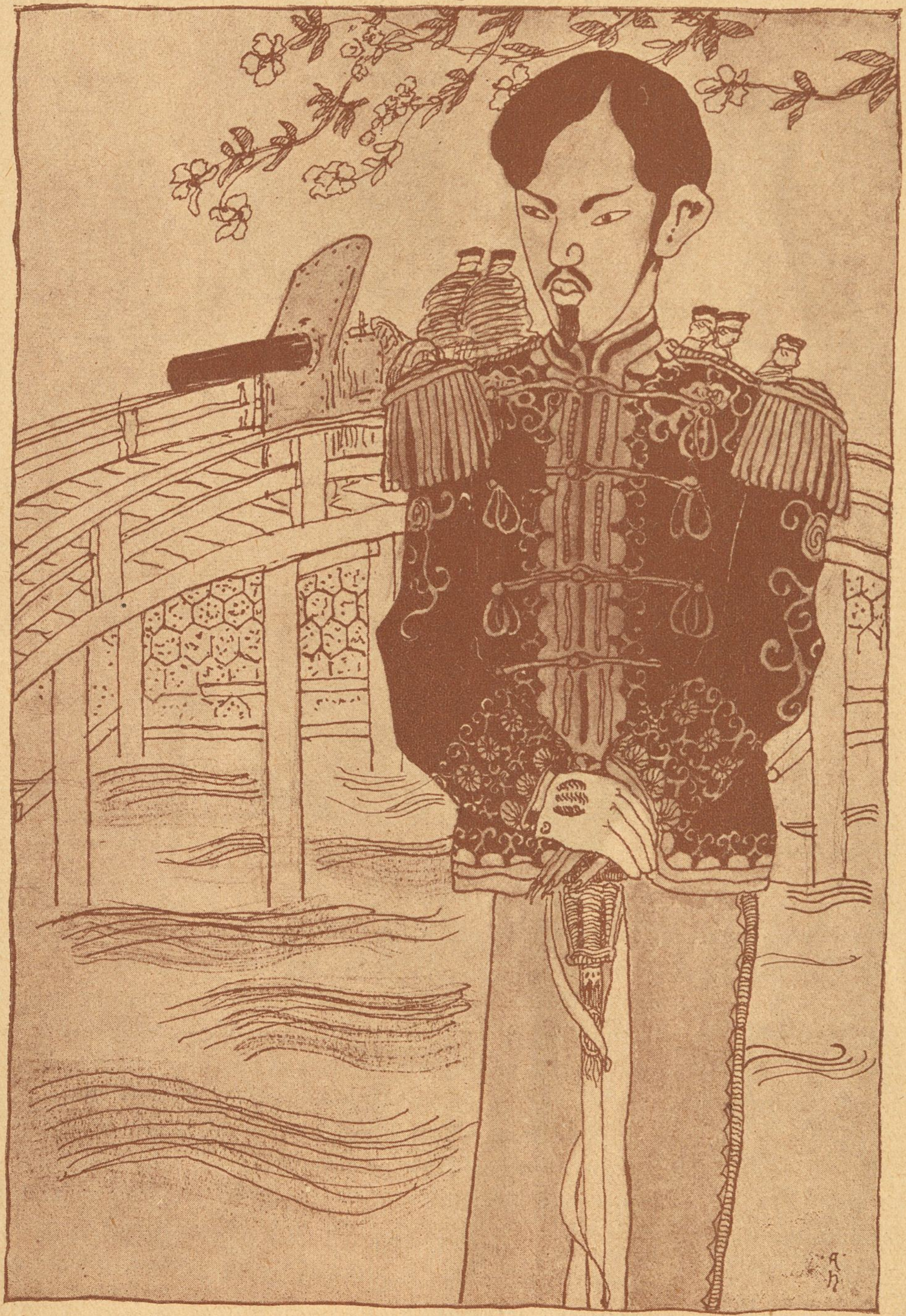

Joshihito, Kejser af Japan. Tegning af Anton Hansen.

— For nogle Aar siden majede vi Russerne ned, og nu kæmper vi sammen med dem. Det er iGrunden forbavsende, hvad man kan bilde „Folket" ind!

Tvivlsom Anbefaling.

En Mand, der søgte Arbejde, medbragte en Anbefalingsskrivelse fra sin Præst.

— Ja, det kan være meget godt, sagde Principalen, men her skal vi ikke arbejde om Søndagen. Har De ingen Anbefaling fra nogen, som kender Dem de øvrige seks Dage af Ugen?

Afgjort.

A. — Hør Du, kan jeg nu faa de 5 Kr., som jeg laante Dig forleden.

B. — Fem Kroner? Hvornaar laante jeg dem?

A. — Det var en Aften, da Du var fuld.

B. — Naa—a a— dem! Dem har Du faaet tilbage!

A. — Hvornaar.

B. — Det var en Aften, da Du var fuld!

Højeste Mode.

Damen: Ja, Hatten er meget køn, men denne giftiggrønne Farve staar ikke til mit Ansigt.

Ekspedienten: Det betyder ikke noget, for naar De har den Hat paa, kan man slet ikke se Deres Ansigt!

Fræk.

Dommeren: Hvor højt vurderer De Deres Støvler, som Tyven har stjaalet?

Den bestjaalne: Som ny kostede de 14 Kroner, og saa har jeg ladet dem forsaale to Gange — saa det bliver lige 20 Kroner!

J Hovedet.

Professoren: Kan De nævne mig alle Benene i Hjærneskallen?

Studenten: Ja — hm! — jeg har dem alle i Hovedet, men jeg kan ikke huske Navnene lige i Øjeblikket!

Ublodig Ulykke.

En Dreng kommer løbende, og en Herre standser ham.

Herren: Hvad er der sket derhenne?

Drengen: Det er en Mand, som har faaet begge sine Ben kørt over af en Møbelvogn, og nu skal jeg hen og hente en Snedker.

Herren: Du mener vel en Læge?

Drengen: Næ, en Snedker, for Manden havde Træben!

Mærkeligt.

Fru Andersen: Det er da mærkeligt med Deres Mand, han som aldrig før kom paa Værtshus, og nu sidder han der hver Aften.

Fru Hansen: Ja, ser De, han blev fornylig ramt i Hovedet af et Ølkrus, der faldt ned fra Balkonen — og siden da har han følt saadan en forfærdelig Tørst!

Storm-Petersens „Levende Billeder“. XXXIX.

(Sluttet.)

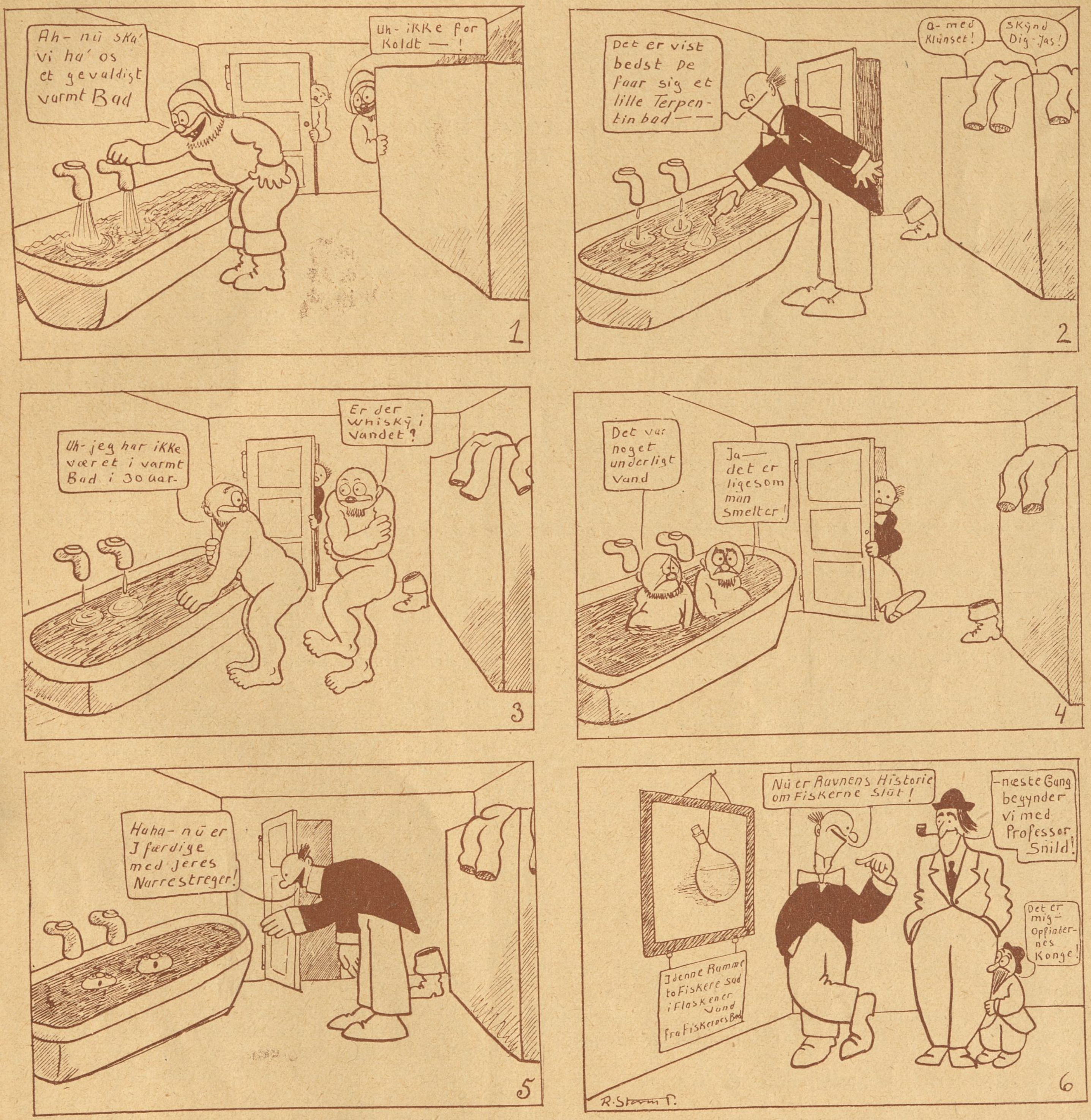

Hermed afsluttes *Storm-Petersens* berømte »Levende Billeder«, som i en nær Fremtid vil blive efterfulgt af en anden Serie, hvorom den geniale Humorist selv giver Besked paa ovenstaaende Billede. Den nye Serie vil blive endnu mere lystig og barok end »Ravnens to Fiskere«.

Hans Højhed.

Der indtræffer en frygtelig Begivenhed i Hovedstaden. Et stort Handelshus gaar fallit, og Chefen bliver arresteret, sigtet for Bedragerier ved Terminshandler og Børsspil.

Fyrsten lader sig Sagerne forklare af en sagkyndig Finansmand og henfalder i dybe Grublerier. Den anden tier ærbødigt.

Endelig vaagner Højheden op og siger: „Ah, saavidt jeg forstaar, er det altsaa noget meget farligt og usikkert noget at spekulere paa Børsen?“

„Meget farligt og meget usikkert, som Deres Højhed rigtigt siger — man vinder den ene Dag og taber den næste“.

Fyrsten grunder endnu en liden Stund og siger da:

„Jamen — æh — min go'e — var det saa egentlig ikke det sikreste — æh — kun at spekulere hver anden Dag?“

Af C. B. Møller & Co.s Cigaretter fremhæves:

Rose No. 101 og 102	15 Stk.	10 Øre.
Monaco, oval, Kork	10 -	10 -
Sherrys No. 3, stor, Kork..	10 -	25 -

Oskar Michons straalende vittige *„To Millioner Dollars“*, der har gjort uhyre Lykke i Amerika, sluttes i næste Numer.

To Millioner Dollars.

Humoreske af Oskar Michon.
(Ved Carl Kjersmeier.)

Samtlige Indbyggere i den lille mellemamerikanske Republik Costa Povera befandt sig en Septembermorgen i en fuldstændig Henrykkelsestilstand.

Man skulde have troet, at de var sluppet helskindede fra et Jordskælv, eller at det var lykkedes dem at opnaa et større Laan i Europa.

Alle havde iført sig deres Søndagstøj, og paa alle Gader i den idyllisk beliggende Hovedstad vajede der talrige Flag og Vimpler — som om man ventede en sejrskronet Helts Indtog.

Costa Povera var sikkert det lykkeligste Land paa Jorden. De frie Borgere i denne Mønsterstat betalte sjældent eller aldrig Skat til Stat og Kommune. Den hulde Moder Natur havde sørget saa vel for sine Børn, at deres medfødte Uvilje mod alt legemligt og aandeligt Arbejde syntes fuldt ud berettiget.

I Statskassen, som Costa Poveras Præsident altid gik med i sin Tegnebog, var der for Øjeblikket kun nogle Prospektkort og et Par falske Mønter. Man havde for nylig gjort to Forsøg paa at ophjælpe Statens miserable Tilstand. Efter lange Underhandlinger var det endelig lykkedes at faa et Laan i Europa — »til Anlæg af Jærnbaner« — men man havde haft Uheld med sig med denne Finansoperation, thi Finansministeren, som var rejst til Europa for personlig at hente Pengene, havde, da de laa vel i hans Lomme, foretrukket at blive i den gamle Verden i Stedet for at vende tilbage til sit idylliske Fædreland.

Derefter havde man foretaget Forsøg Nr. 2: en Erobringskrig mod Nabostaten Guanarana. Men da denne befandtes at være lige saa blottet for Kontanter og Værdigenstande som Costa Povera, havde det eneste Resultat af denne Krig været en Del knuste Hoveder, Arme og Ben.

Man kan derfor let forestille sig Republikens Glæde, da følgende Telegram indløb fra New-York:

»Til Justitsministeren i Costa Povera!

Vor Kasserer er rømt med 2 Millioner Dollars. Han skal være gaaet om Bord paa Damperen »Gurla«, forklædt og under det falske Navn »Wütgen«. Arrester ham straks ved Damperens Ankomst.

Direktionen for De Forenede Staters Bank.«

To Millioner Dollars!

Saa mange Penge — ja ikke engang en Hundrededel af dem — havde ingensinde været indenfor Republikens Grænser. Det blev mindst 100 Dollars pr. Mand, og ikke en Cent skulde faa Lov at forsvinde i højere Vedkommendes Lommer!

Det var derfor ganske naturligt, at hele den brune Befolkning i ovennævnte mellemamerikanske Republik i Dag skyndte sig ned til Havnen for at modtage To-Millioner-Tyven, som et naadigt Forsyn syntes at have udset til deres Velgører. Dampskibet »Gurla« anløb en Gang om Maaneden San Moneto, Costa Poveras Hovedstad, som hovedsagelig bestod af en Klynge Ler- og Bambushytter.

I »Regeringspalæet« var alle Regeringens Medlemmer samlede for at raadslaa om, hvilken Modtagelse man skulde give den Rejsende. Men efterhaanden som det Øjeblik nærmede sig, da Damperen skulde løbe ind i Havnen, forsvandt den ene efter den anden af de høje Herrer. De vilde allesammen gerne være den første til at tale »et Ord i Fortrolighed« med den Rejsende. Tilsidst var Præsidenten helt alene. Han gentog Gang paa Gang for sig selv, at han burde holde paa sin Værdighed, men Frygten for, at den nye Finansminister eller nogen anden af Regeringens Medlemmer skulde lægge Beslag paa en større eller mindre Del af de 2 Millioner, fik ham, da Damperens Fløjte skingrede, til at glemme hele sin Værdighed, og han satte i fuldt Firspring ned til Havnen....

Han kom lige tidsnok til at se, hvordan Republikens Borgere under rungende Hurraraab paa deres Skuldre bar den Rejsende ind i et Telt, der var rejst til hans Ære, og hvor Bordene bugnede af Forfriskninger.

Takket være den energiske Maade, hvorpaa han forstod at gøre Brug af sine Albuer og Knoer, lykkedes det Præsidenten at bane sig Vej gennem sine Medborgeres tætte Skare. Han kom tidsnok til at forpurre, at Justitsministeren gjorde den Fremmede et Forslag.

— Min Herre! raabte Præsidenten. Her er det *mig*, der regerer. De andre har ikke noget at sige. Lad Dem derfor ikke føre bag Lyset!

Og med en Regn af Næveslag og Spark fejede han hele Ministeriet ud af Teltet, saa at han tilsidst befandt sig alene med den forbløffede Fremmede.

Det er maaske det bedste straks at fortælle, at denne ingenlunde var den bortrømte Kasserer, men den fuldt ud hæderlige og højt ansete Dr. Fürchtegott Wutgen — Professor i Botanik ved Universitetet i Leipzig — som var paa Studierejse i den nye Verden for at samle hidindtil ukendte Planter og Insekter. Resultatet af sine vidtomfattende Undersøgelser førte han med sig i 6 vældige Kufferter, og det var øjensynlig disse, der havde givet Anledning til Mistanken om, at han var den bortrømte Kasserer.

I dette Øjeblik var den lærde Doktor meget urolig for sine Kufferter, som Republikanerne, straks han kom i Land, havde kastet sig over med den største Iver. Men samtidig følte han sig i høj Grad smigret over at finde sit Navn saa agtet og æret selv i denne Afkrog af Verden — ja, han var virkelig rørt over den Henrykkelse, som Befolkningen havde lagt for Dagen ved Synet af en af Videnskabens Repræsentanter....

Præsidenten trykkede Professorens Haand og sagde:

— De er en stor Mand — ja, et Geni, og vi skal vise Dem, hvor højt vi skatter Dem.

— Det glæder mig ubeskriveligt at høre, Hr. Præsident. Vær forvisset om, at jeg tilfulde forstaar at skatte Deres og Deres Folks Velvilje mod mig.... Men undskyld...: mine Kufferter.... de indeholder meget værdifulde Sager..

Som et Lyn var Præsidenten henne ved Teltaabningen.

— Her med Kufferterne! raabte han. Hvis nogen vover at røre dem, bliver han straks hængt!

Under Mængdens højlydte Jubel blev de 6 Kufferter slæbt ind i Teltet, og ved Synet af dem gav Præsidenten sin Henrykkelse og Beundring Luft i følgende Ord:

(Sluttes.)

HANSONS STEMPELFABRIK
TF. 354 · NYØSTERGADE 2.
MÆRKEPLADER
Signeter, Dørplader, Haandtrykkerier,
Brændejern, Numeratører, Perforérer.

MULLERS HOTEL
(L. PRÆSTMARK).
Café, Restaurant og Billard.
Telefon 3558.
Diner à 1 Kr. o Middag à 50 Øre.
Nørre Farimagsgade 55.

Hygiejne, Sygepleje,
Toilet og Barber Artikler.
Illustreret Katalog
tilsendes m. 10 Øre t. Porto
Forretningen
grundlagt 1900.
Depotet „DISKRET"
Afd. R., Prinsessegade 49, Kbh. C.

Arbejdernes
Forsamlingsbygning,
Aarhus.
Store og smaa Lokaler til Selskaber
og Foreninger.
Restauration. Billardsalon. Telefon 2728.
S. M. Mikkelsen.

PIANOER
i Leje 4-6-8-10 Kr. mdl.
Ved senere Køb godtgøres den
betalte Leje.

HARMONIUMS
3-4-6-8-10 Kr. mdl.
Ogsaa for Udenbyesboende!
Frederiksborggade 36, Kbh.
Egen Piano- og Orgelfabrik
København
Winther

Tandlæge Edv. Møller,
Købmagergade 30, 2.
udfører enhver Tandbehandling til smaa Priser. Samvittighedsfuldt Arbejde. Bedøvelse hele Dagen. Konsultationstid 10—3½, 6—7 Eftm. og 10½—12 Søndag. Telefon 8181.

Mælkeriet Enigheden.
Telefoner 2146 & 6270.
Vore 58 Vogne kører overalt i Byen.

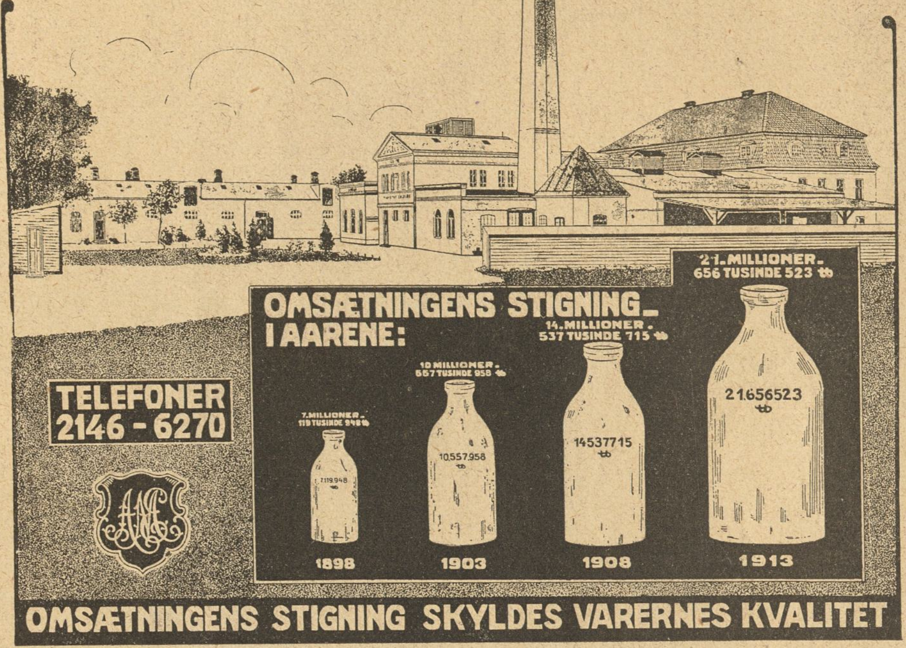

GEORG C. MØLLERS EFLGR.
HOVEDKONTOR: Vimmelskaftet Nr. 42, 2. Sal. (Yorks Passage.)
Telefoner: 913, 1124, 7980, 3313.
LAGER: Badstuestræde 9—11. Fiolstræde 12—14. Kongens Nytorv 8.
Vinkyperens Telefon: 6351. Byen 1722 x.

„Blomsterbazaren"
Nørrebrogade 207 o Tlf. Taga 205
Smagfulde Kranse og Buketter
sendes overalt i Byen
Specialitet: Foreningskranse.
Prompte Ekspedition.
Ærb. *E. Rosendal.*

Glem ikke at se til Dyrene!

Brug
Worning & Petersens
Xeroform-Sæbe
faas overalt
à 25 Øre pr. Stk.

Wilsons Gummivarelager
12, Gothersgade 12.
Alle Sygepl.-Artikl. sendes
mod Efterkrav. Ill. Katalog

ARBEJDERNES FÆLLESBAGERI
NANNASGADE 5 · TLF. TGV. 45

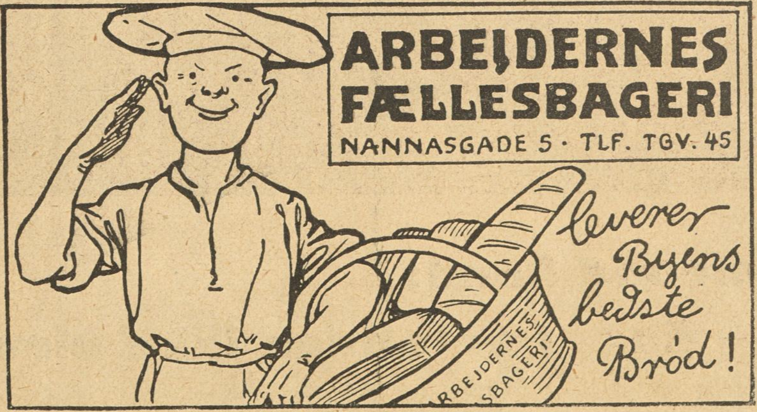

Udgaar hver Torsdag. Abonnementspris: 1 Kr. 25 Øre Kvartalet, 10 Øre om Ugen. Abonnement kan tegnes i København i Nørre Farimagsgade 49 Stuen, og i Provinserne paa samtlige Postkontorer og hos Boghandlerne. Annoncer modtages paa Kontoret, Nørre Farimagsgade 49, Stuen. Telefoner Central 1395 og 7495. Udgivet af socialdemokratiske Foreninger. Clichéer ved H. Matzens Reproduktionsanstalt.

F. E. BORDING KØBENHAVN.

Det er i Aar 100 Aar siden, at Napoleons-
krigene sluttede.

Tegning af EMIL POULSEN.

Napoleons Aand:

— Naa, I er altsaa ikke bleven klogere!

RAVNEN

Nr. 40. Torsdag den 1. Oktober 1914

Tegning af PROESSDORF.

Hun: En Verden staar i Brand.
Men i mit Hjærte er der Fred:
Jeg ved, Du er en Mand,

Han: Jeg takker Dig, min Glut,
Og paa min Ære: Jeg vil ej
Løsne blot *et* Skud Krudt,

Bryggeriet Phønix

Prisliste:

Pr. enkelte Flasker:		Pr. Dusin:	
Porter	16 Øre	¹²/₂ Dobbeltøl	96 Øre
Pilsner en gros	11 »	1 Dus. Prima	108 »
Lagerøl —	11 »	1 » Hvidtøl I	96 »
Skattefri	10 »	1 » Hvidtøl II	84 »
Dansk Sodavand	4 »	1 » Skibsøl I	96 »
Citron —	5 »	1 » Skibsøl II	84 »
Fineste Maltekstrakt	18 »	¹²/₂ Skibsøl	60 »
Kraftøl	12 »	¹²/₂ Hvidtøl	60 »

Bestillinger modtages ved Vognene eller hos
Bryggeriets Agenter samt paa Bryggeriet.

Valby Langgade 75.

Telefon 3968.
— Lyngby 235.

Forsamlingsbygningen
Rømersgade 22.
Telf. 1310. *Chr. Jensen.*

Forsamlingsbygningen
Koldinggade 4.
Telf. Øbro 1132. *Joh. Olsen*

Det bedste Madsted
paa
Gammelholm
er
Spisehuset, Holbergsgade 26.
Forskellige à la Carte Retter hele Dagen.

Spis Middag
Kl. 12-2 el. Kl. 3-6. Rosengaarden 14.
Husassistenternes Fagskole.

Nørre Central Café
(Nørrebros Runddel).
Koncertsal og Billardsalon.
3 Billards.
Hyggelige Selskabslokaler.
Telf. 7476. M. C. ANDRESEN

A. C. NIELSENS
Bogbinderi og Kontrolbogsfabrik.
SPECIALITET: Gummiering og Lakering
samt Paasætning af Bliklister paa Plakater.
Adelgade 31, 1. Bagb.
Telefon Palæ 2056.

Rud. G. Brandt
Cigarer en gros.
Mikkel Bryggersgade Nr. 5
ved Frederiksberggade.
Telefon: Byen 3101.
Hoved-Oplag fra
A/S. Ferd. Bangs Tobaksfabrik, Roskilde.

Se! Se! Se!
Gl. Kobber & Messingtøj, Gl. Møbler og Malerier samt gamle Tandsæt købes til højeste Pris
Ring til Central 8592.
M. Sjøqvist,
Henrik Ibsensvej 30, København V.

Gummilageret
„Francais"
i København
16, Lille Kongensgade 16,
en gros. ved Kongens Nytorv. en detail.
Forsender diskret! Hygiejne-Gummi,
Bandager og alle Sygepleje Artikler.
For Frimærker eller Post Opkræv.
A. Mouritzen.

P. A. Fischer's
Farve- og Fernisfabrik.
Stengade 10—12. Telefon 952.
Detailsalg af alle Malervarer færdige til Brug, til Dagens billigste Priser.

Yale **Laase & Nøgler**
Ny Østergade 2.

Guldregn.

Mennesket er det eneste Dyr, som kan rødme — og har Anledning til at gøre det.

*

En Diplomat er en Mand, der husker en Dames Fødselsdag, men glemmer hendes Alder.

*

Hvem, som ikke har Lyst til Fred, finder let en Aarsag til Krig.

*

Man siger, at Tanker er toldfri. Ja, Gud ved — der bliver smuglet adskillige ind.

*

Kærlighed er som Suppe —: først for varm — og siden for kold.

*

I Krig trækker Hærene i „Løvehuder", men Rævepelse benyttes dog alligevel mest.

* * *

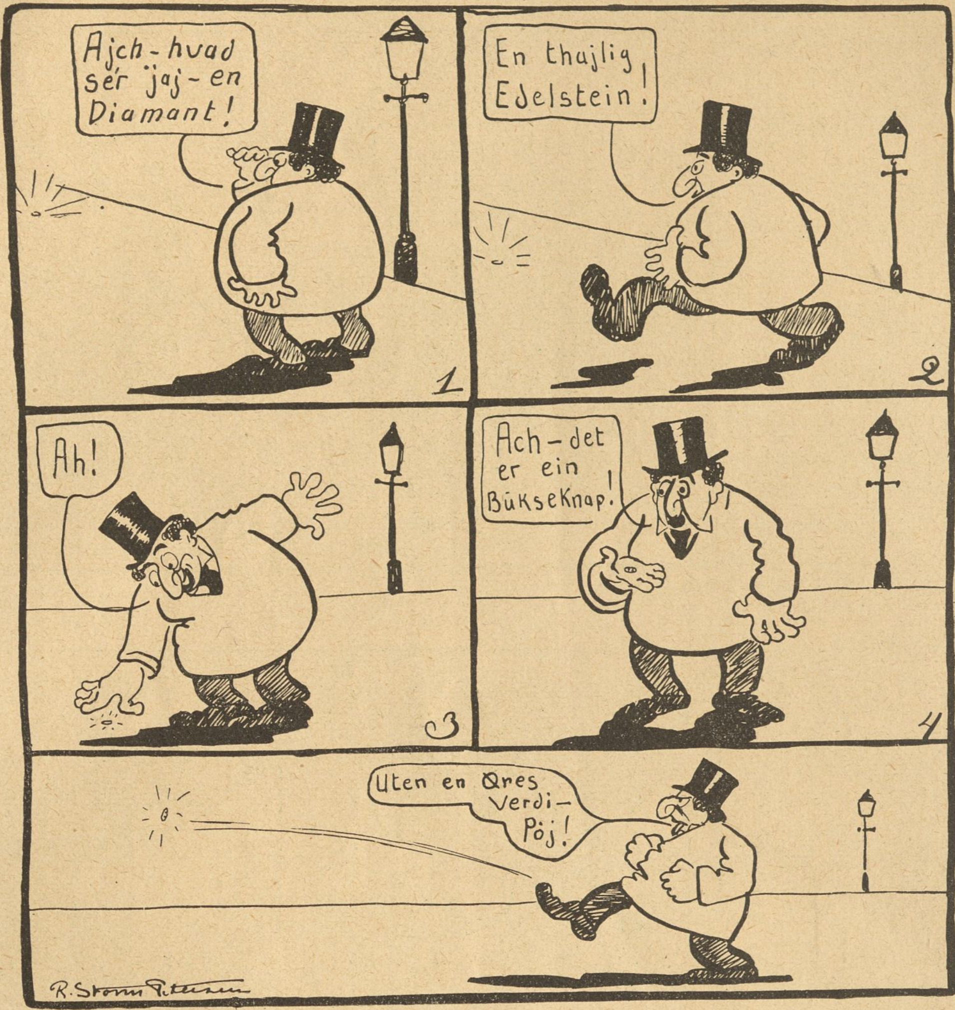

Tegning af R. Storm-Petersen.

Hvorledes Moses brændte sine Fingre!

Dog ikke.

Der er Kaffeslapredas hos Konsulinden, og som eneste Mandfolk er Kandidat Adamsen nærværende. Efter at den fjerde Kop Kaffe er nedsvælget, nægter Damerne at drikke mere. Saa siger Husfruen til Kandidaten:

— Men De, Hr. Kandidat, kan vel nok tage en Kop til med Kage og vise, at De er en Karl!

— Tak, svarer Kandidaten, en Kaffe med Kage kan jeg nok tage, men vise, at jeg er en Karl, det kan jeg dog ikke!

Ansvaret.

Lærerinden: Kan Du, Louis, give mig et Eksempel paa, hvad der menes med Ansvar?

Louise: Ja. Min lille Bro'r har tabt alle sine Buksesknapper undtagen en, og den bærer hele Ansvaret!

Der var engang —

en Konge, som i blindt Herskermod erklærede sit Naboland Krig. Den Aften, da de to Landes Hære stødte sammen, drømte Kongen, at han var med i Slaget, i Spidsen, hvad Konger ikke engang i Drømme har tænkt sig Muligheden af. Men denne frække illoyale Drøm gik videre endnu: den lod den første Kugle ramme Hs. Majestæts ophøjede Hovede, saa Hjærneskallen brast — og dér laa han nu paa Slagmarken, forladt og døende. Langsomt mærkede han Livet ebbe ud. Septeret sænkede sig ned paa hans Bryst, og Kronen gled mere og mere bort fra hans Pande — tilsidst var han ikke stort mere end en Bunke kronede Ben.

Mærkeligt nok formaaede han dog baade at sanse og at tænke, og med Gru saa han Tusinder af unge, raske Mænd segne rundt om sig, knuste og massakrerede af Fjendens Kugler.

Pludselig saa han noget endnu frygteligere —: en hel Hær af smaa, grønne Orme myldrede op af Jorden og kravlede frem over hans Benrad. Med Gysen mærkede han, at en Orm krøb ind i hans Øre, og han hørte den hviske —:

Ja, sagde Ormen, Deres Majestæt maa undskylde, at en ussel Orm tillader sig et Par Bemærkninger, inden jeg spiser de sidste Rester af Deres kongelige Kød, men vi skal jo alle leve. Jeg vil blot tillade mig at forespørge, om ikke Døden paa Valpladsen for Fædrelandet er en herlig Død? Om lidt faar jeg et Par Hundrede Kolleger til Hjælp, og saa skal vi hurtigt gøre det helt af med Deres Majestæt, som har faaet en skøn Død sammen med et Par Hundrede Tusind af Deres bedste Mænd, der ligger derhenne i nogle store Klumper — —

Jeg slutter Fred! raabte Kongen i Angst og Kvide — og saa vaagnede han!

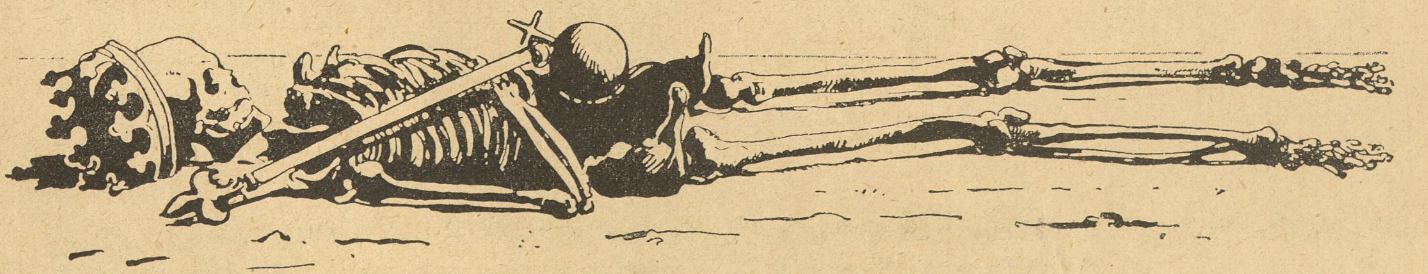

Hvorledes den Letsindige, den Nervøse og den Grundige hænger et Billede op.

(»Meggendorfer Blätter«.)

Forlang altid EXPORT DOBBELT-ØL med DOBBELT SEGL fra DE FORENEDE BRYGGERIER

Har De Tandpine,
brug da altid
Chr. V. Mendes berømte Dentin à 45 Øre, som hurtigt stiller de hæftigste Smerter.
Advarsel mod Efterligninger.
Indregist. **9, Kronprinsensgades nye Materialhandel 9.**

Petit Paris. Sygeplejeartikler & Gummivarer:
Lager en gros & en detail. Specialitet: Modersprøjter. **Helgolandsgade 14,** Hj. af Istedgade. Bækkener & Luftp. udl.
Tlf. V. 3723. **A. Andersen.**

Gift Dem aldrig —
før De har besøgt
Snedkermester Chr. Jensens
4 Møbelmagasiner Adelgade 80, 86 og 87
(ligefor Sølvgade)
samt Østerbro-Afdl. Sct. Jacobs Plads 6.
Danmarks største Afbetalingsforretning.

Wilsons Gummivarelager
12, Gothersgade 12.
Alle Sygepl.-Artikl. sendes mod Efterkrav. Ill. Katalog

LYSÆGTE
FIONA KRONE-TAPET
GARANTI FOR HOLDBARHED
·FIONA· SKINDERGADE 27

Lauritz Byrge,
Forenings- & Selskabslokaler.
Selskaber indtil 170 Kuverter.
Baade større og mindre Lokaler.
Dansk Arbejder Loge,
Blegdamsvej 26. Telf. 6405.

Københavns Tilskærer-Akademi
Nørrevoldg. 42.
Katalog over Tilskærekursus og Tilskæring af Mønstre sendes paa Forlangende.

Tandlæge Edv. Møller,
Købmagergade 30, 2.
udfører enhver Tandbehandling til smaa Priser. Samvittighedsfuldt Arbejde. Bedøvelse hele Dagen. Konsultationstid 10—3½, 6—7 Eftm. og 10½—12 Søndag.
Telefon 8181.

Gummi-Importen
København V. 26.
En gros Priser. - Diskret Forsendelse
Skriv efter gratis, ill. Katalog.

Vibe-Hastrups Læder-Creme gør Fodtøjet blankt og bevarer Læderet.

Maskin-Teknik.

Tegning af Osvald Jensen.

En lille Pige ser paa Gaden et Lokomobil, trukket af 6 Heste, og betagen af det mærkelige Syn siger hun:

— *Mo'r, hvorfor er der 6 Heste foran den Maskine?*

— *Jo, det er fordi, at Maskinen har 6 Hestes Kraft!*

Stem i Landsmand!

En liden Vise om Plat og Hommelej.

(Mel.: Vi Haandværkssvende.)

For *Aagerkarle*, for *Aagerkarle*
er Tiden nu inde til Blodsugeri.
Men'skevenner allevegne
laver den og kan beregne
Masser af Procenter —
Renter skal de ha' i Læssevis . . .
nej, gi' dem Klø og Knut og Ris — naturligvis!

For *Sukkerprinser*, for *Sukkerprinser*
er Tiden nu inde til sødt Svindleri.
Fattigmanden gaar og sukker,
Gammeltoft de Roer plukker,
sætter i Aviserne
at Melispriserne er høj —
ja, høj og sløj og — føj det hele Gøjemøj!

Papirfabriker, *Papirfabriker*
de har deres »Brikker« i Svikmølleri.
Ti Procent Papiret stiger,
just fordi at Tyskland kriger.
Lille *Hage* Kage
bage kan i den Priskommissjon,
ja, sikken Svir: Papir, der gi'r en Million!

For smaa *Soldater*, for smaa *Soldater*
er Tiden nu inde til bar Tiggeri.
De har ingen Mad og Klæder,
men til Gengæld har de Glæder:
Alle paa Komedje,
ve' je', nu kan gaa saa tidt de vil,
ja, det er skam et nydeligt Komedjespil!

For *Moderate*, for *Moderate*
er Tiden ej gunstig til Lovvisneri.
J. C., Stakkel, kan ej mere,
han vil gerne mob'lisere.
Ene paa Lavetten
med Kasketten lavet fint i Stand —
ja, De skal ikke grine af en *Heedersmand*!

Peder Ravn.

Hjærtets Traade.

En Bog om Kærlighed.

Aften efter Aften spillede han for aabent Vindue sine noget kvindeligt foredragne Melodier. Da vaagnede Tusinde Længsler i den unge Kvindes Bryst. Hvorfor kom hendes Mand ikke? Hendes bedste, modneste Aar forløb. —

Undertiden dukkede et rødt lysende Punkt op i Mørket i den lille Villahave. Det var Villaens Ejer, Doktor Vogel, der rygende sin uadskillelige Cigar, gik sin Aftentur.

Kate havde næppe vekslet tyve Ord med ham. Naar hun om Dagen traf ham i Gangene hilste han ærbødigt og gik stum forbi. Han var iøvrigt meget lidt hjemme, da han havde en stor Praksis.

En Eftermiddag, da Kate gennemgik Ottilies Lektier med hende i Lysthuset, traadte han hen til dem. Han var en stor, kraftig Mand og maatte bukke sig for at komme ind. Han blev forlegen staaende foran Kate.

»Undskyld, Frue, jeg har en Bøn til Dem.«

Han talte noget Dialekt, hvad der passede godt til hans brede, trohjertige Optræden.

Kate saa forbavset paa ham.

»Jeg venter nogle Kolleger til et lille Selskab. Min Husholderske er en dygtig Kvinde, forstaar sig. Men hun er jo ikke helt ung længer, og bliver helt perpleks, naar hun skal have med andre at gøre end mig. Hun bad mig spørge Dem, om De vil hjælpe os.«

Han hostede forlegen og strøg sit straagule Overskæg. Kate nikkede.

»Med Fornøjelse.«

Han takkede hjerteligt og gik ind i Huset.

Men skønt Kate under Forberedelserne til Herreselskabet ofte talte med ham, var Tonen imellem dem stadig fremmed og kølig.

I Slutningen af Oktober blev Ottilie syg. Det var Blindtarmsbetændelse. Da udviste denne store, stærke Mand en rørende Opofrelse overfor Barnet. Han søgte ogsaa at berolige Moderen. Hun vilde telegrafere til Plaht og senere til sin Mand. Doktoren fik hende til at indse det unyttige heri. De kunde dog ikke hjælpe.

Og saa sad han den lange Nat ved Barnets Seng og talte trøstende Ord til Moderen. Hans Ord var lidt ubehjælpsomme, men samtidig ærlige og tillidsvækkende. Han fik hende endogsaa til at hvile sig paa Sengen, medens han vaagede.

Snart drev Uroen hende dog atter hen til Sengen. Og i sin Ophidselse begyndte hun at tale om sin Mand, sit Barn, sin Fortid.

Doktoren lyttede tavs og forstaaende til.

Først henad Morgenstunden, da Feberen begyndte at falde, gik han.

Saa kom de slemme kritiske Dage. Kate fór forvildet omkring i Sygeværelset, indtil han traadte ind. Saa blev hun roligere. Hans brede, godmodige Optræden indgød hende en umaadelig Tillid.

»Vær De blot ved godt Mod,« plejede han at sige, »vi skal nok faa den Lille paa Benene igen.«

Om en Operation vilde han ikke høre Tale.

Det blev efterhaanden en Regel, at han kom om Aftenen og saa til Barnet. Var Smerterne store og Feberen høj, blev han. Tiltrods for Kates Bønner, lod han sig ikke drive bort fra Barnets Seng. De var heller ikke ganske ærlig ment. I sit Hjerte var hun henrykt over hans Nærværelse. I sin angstfulde Hjælpeløshed syntes det hende en Umulighed, at det Værste kunde indtræde, naar denne dygtige rolige Læge var tilstede.

Naar han saa lagde sig paa Sofaen og hun sad ved Sengen, tumlede mørke Tanker omkring i hendes Hjerne. Medens hendes Barn laa her og pintes, hvilede Faderen i en fremmed Kvindes Arme. Hun saa det hele for sig i disse kvalfulde Timer. Det var ikke mere Hanna Carmen han elskede. Det var en eller anden tilløben Gadetøs. Med hende forlystede han sig. Og her ved Siden af hende stønnede hans Barn. — I disse Nætter døde den sidste Rest af Kærlighed, hun nærede til ham. —

Endelig var Tilly udenfor Fare. En usigelig Taknemlighed mod Lægen opfyldte hende. Det var ikke langtfra, at han i Moderens og Datterens Indbildning fik en Glorie om Panden.

November var forbi og Kate nærmede sig den Termin, hvor hun havde lovet Forældrene at komme hjem.

Hendes Haab om at Slanina skulde indfinde sig var dødt. Han kom aldrig mere. Hun vidste nu, at hun maatte tage en smertelig Beslutning. Dog — vilde det være hende muligt at vende tilbage til Berlin som forstødt Hustru og tilbringe Resten af sit Liv hos hendes Forældre?

En Aften kom Dr. Vogel for at se til sin lille Patient, som allerede havde været oppe nogle Dage. Da Kate var gaaet ud i Køkkennt, løb den Lille hen til ham, satte sig paa hans Knæ og sagde tøvende:

»Jeg vilde gerne takke Dem.«

»Hvorfor?« lo han.

»Fordi De har gjort mig rask.«

»Det kan jeg ikke regne mig til Ære. Tak din kraftige Natur for det.«

»Ogsaa Dem maa jeg takke,« ivrede hun. »De er saa god.«

Han lo atter.

»Synes Du det? Naa, vi skal jo alle være gode.«

»Men vi er det ikke.« Hun tænkte paa sin Far. Hun havde af Moderens Tavshed de sidste Uger sluttet sig til, at Faderen alligevel ikke lignede »Stakkels Henrik.«

Vogel drog hende leende til sig og kyssede hende.

Lidt efter kom Kate og lagde hende i Seng.

Doktoren blev siddende i Dagligstuen — mod Sædvane. Han snakkede med Kate om ligegyldige Ting, blot for at Stilheden ikke skulde blive for trykkende.

Endelig tog han Mod til sig.

»Kære Frue,« begyndte han, »jeg har en meget stor Bøn til Dem. Jeg vil spørge Dem, naa ja — han rømmede sig — det er svært at faa det sagt. Men ser De, jeg holder saa meget af Dem, Fru Kate; tror De ikke, at Deres Mand — kort sagt, vil De være min Kone?« Han saa ængstelig paa hende med sine blaa Øjne. Hun var bleg og stirrede ned i Skødet. Omsider løftede hun Hovedet og saa ham ind i Øjnene. Men hun svarede intet.

Han fortsatte:

»De skal faa det godt hos mig, et hyggeligt Hjem — ja, De ved jo selv, hvad jeg kan give Dem. Og Deres Barn skal ogsaa være mit.«

Atter opstod en Pavse.

Han rejste sig.

»Overvej Sagen, kære Frue,« sagde han sagte. »Overvej den omhyggeligt. Der er jo meget at tage i Betragtning. I Morgen tidlig rejser jeg til en Ven i Prag og i Overmorgen er jeg tilbage. Sig mig saa Deres Mening. Og — hvis De

ikke kan modtage mit Tilbud, er vi lige gode Venner for det, ikkesandt?«

Med disse Ord kyssede han hendes Haand og gik.

Kate sad længe eftertænksom.

Hvis dette skulde blive til nogęt, var Skilsmissen, den længe frygtede, altsaa uundgaaelig. Nu syntes det hende pludseligt, som havde hun ventet det altsammen, skønt hun i Virkeligheden ikke i fjerneste Maade havde tænkt sig Muligheden af et saadant Tilbud fra Doktorens Side. Nej, hun havde ikke ventet det. Det indsaa hun nu, hvor hun stod overfor den Kendsgerning, at denne anden — hendes gode Ven og Støtte — skulde være hendes Mand. Hendes Mand —!

Hun søgte at forestille sig et Ægteskab med ham. Ja, god og kærlig var han i al sin Ubehjælpsomhed. Hun vilde opnaa Fred ved hans Side. Ro og Fred.

Saa tænkte hun paa Slanina. Han forekom hende som en sort, ond Dæmon, der havde forgiftet hendes Liv. Evig og altid havde han pint hende med sine Luner og sin Nervøsitet.

Nu skulde alt dette ophøre. Nu kom Freden. Hun skulde faa et Hjem, en Arne.

Hun elskede ikke Doktoren. Nej. Der var intet af denne grænseløse Jubel i hende, som dengang i Lykkedagene, da Slanina havde tilstaaet hende sin Kærlighed. Nej, nej. Saadan blev det aldrig mere. Med den store Lykke var det forbi for bestandigt. Fred var alt, hvad Livet endnu kunde give hende.

Og alligevel!

Det syntes hende, trods alt saa utroligt, at hun skulde have en ny Mand. Skilsmissen kom hun jo nok over. Men der var noget i hende som af al Magt stræbte imod at være det for et andet Menneske, som hun var for sin Mand i de gamle, glade Dage.

Men naar det vigtigste manglede, kunde der saa blive Tale om et Ægteskab?

Nej — aldrig.

Et trofast Venskab vilde det blive. Men var det ikke ogsaa nok?

Længe sad hun ved Bordet og grublede over Sagen.

Forsørget vilde hun være, baade hun og Barnet. Hun behøvede ikke mere at lade sig underholde af Familien. —

Træt og ødelagt gik hun omsider til Ro og sov udmattet ind, straks hun havde lagt Hovedet til Puden.

Faa Timer efter vaagnede hun. Det var lys Dag. Hun søgte at finde Rede i sine Tanker. Fik den Ide at skrive eller telegrafere til Berlin om et Raad. Men hun opgav den skamfuld. Hun var jo gammel nok til selv at kunne træffe en Afgørelse.

Det var en lys Novemberdag. Hele Formiddagen gik uden at hun naaede til en Beslutning. Men efter Frokost, da Tilly sad og pludrede og alt var saa stille og roligt omkring hende, vidste hun, hvad hun vilde. Ottilie snakkede ustandseligt om Doktoren. Spurgte om hvor han var henne og naar han kom tilbage. Han havde sikkert noget med til hende. Han havde været saa sød imod hende Aftenen forinden. At han havde kysset hende talte hun ikke om, da hun skammede sig lidt derover.

Og Kate gav sig nu til at udmale for Barnet, hvor rart det vilde være, naar de sammen med Doktoren kunde bebo hele Huset.

»Skal vi saa ogsaa spise sammen?« spurgte Tilly.

Fru Slanina nikkede. —

Om Natten fik hun atter Betænkeligheder. Dog vendte Tankerne stadig tilbage til det stille, inderlige Familieliv i dette Hus.

Da hun vaagnede næste Morgen, var der en stille Klarhed i hende. Hun klædte sig paa med særlig Omhu. Saa gik hun ud paa Altanen. Klokken var henimod otte, og Toget fra Prag var kommet Klokken syv. Fra Banegaarden brugte Vognen omtrent en Time. Hun var fuldkommen rolig. Ingen ængstende Tanker pinte hende. Først da hun hørte Vognen nærme sig, bankede hendes Hjerte stærkt.

Saa rev hun impulsivt Døren op, ilede ned ad Trappen og vinkede til Vogel fra Afsatsen.

Han saa op, idet han steg ud og svingede med Hatten. Havelaagen fløj i — nu kom han op ad Stien.

Et Øjeblik stod hun som fastnaglet. Saa gik hun ham langsomt imøde.

Han kastede Haandtasken fra sig og — ja, han var styrtet op for at trykke hende i sine Arme. Men da hun nu stod bleg og stille foran ham, mistede han Modet. Ganske sagte tog han hendes Hænder og saa hende med fugtige Øjne ind i Ansigtet.

Endelig spurgte han:

»Vil De?«

Hun nikkede.

Da trykkede han hendes Hænder mod sine Læber. »Aa, hvor jeg holder af Dig,« stammede han.

Nu saa hun op paa ham med sit kærlige Smil. Det gav hendes forgræmmede Træk noget af hendes Ungdoms Glans tilbage. Han blev modigere. Lagde sin stærke Arm om hendes Liv og kyssede hende ømt paa Munden. Og hun lænede sig op til ham, tillidsfuldt og træt.

Saa slap han hende. Idyllen var tilende. Dr. Vogel var en Handlingens Mand.

»Nu vil jeg gaa op og soignere mig lidt,« sagde han leende, »man ser lidt medtaget ud efter saadan en Nattur. Og saa kommer jeg op til Dig. Og til vor lille Pige. Om fem Minutter har Du mig.«

Med disse Ord tog han sin Haandtaske, lo fornøjet til hende og tog Trappen i to Sæt.

Kate blev staaende til Døren slog i efter ham. Saa gik hun langaomt tilbage til Dagligstuen. Hun følte sig saa befriende rolig. Hun tog en tredie Kop paa Buffeten og satte den paa Bordet. Derefter gik hun ud i Køkkenet, for selv at overvære Kaffetilberedningen.

Doktoren kom straks efter tilbage. Han havde Gaver med til dem begge. Snart sad alle tre glade ved Frokostbordet. De talte om Ligegyldigheder. Han berettede om sin Rejse og om de vigtigste Oplevelser under Prageropholdet. Det var saa hyggeligt altsammen.

Saa rejste man sig. Kate og Doktoren satte sig ved Siden af hinanden i Sofaen og talte sagte om, hvordan alt skulde ordnes, medens Ottilie slugte den nye Bog, han havde medbragt.

Da nærmede en Drosche sig Villaen. Ingen bemærkede det. Havelaagen knirkede, Skridt lød paa Trappen. Entreklokken ringede.

Pludseiig aabnede Pigen Døren til Dagligstuen og sagde:

»Dér er Fruen.«

Slaninas traadte ind.

Nu bøjede Kate sig frem og fór saa tilbage med vidt opspilede Øjne. Blodet stemmede hende for Brystet. Hun troede at se et Spøgelse.

Dér lige foran hende stod hendes Livs Ulykke. Hun greb i sin vanvittige Angst Doktorens Arm.

Han var sprunget op da han saa Kate blegne.

»Hvem —?« stammede han forvirret.

Slanina studsede et Øjeblik. Saa faldt Hatten ham ud af Haanden, han styrtede ned foran Kate og omklamrede hendes Knæ, medens Ordene strømmede fra hans Læber.

En fortvivlet Angst pressede hans Strube sammen. Han havde straks forstaaet, at her havde et tredie Menneske trængt sig ind. Det traf ham uforberedt, den Mulighed havde han ikke tænkt sig. Nu galdt det om at frelse sin Livslykke i Land, at genvinde, hvad han havde forødet.

Kate stirrede maalløs paa den Mand, der knælede foran hende. Hendes Forfærdelse havde sat sig. Der var kommen en isnende Ro over hende.

(Fortsættes.)

EUROPAS SMILEBAAND

Frun (sværmerisk): — Under den här gamla kastanjen, kära Carolin, kysste min gubbe (Mand) mej första gången.

Jungfrun: — Mej mä. (»Søndags-Nisse«.)

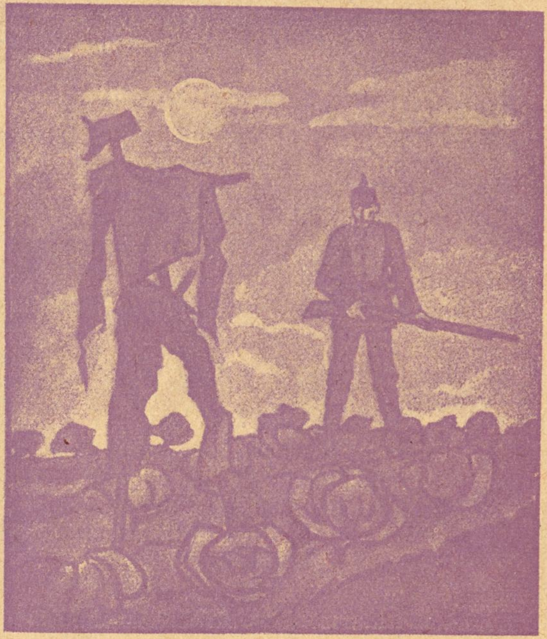

Den tyske Soldat (til Fugleskræmslet): Aa, dit Bæst, hvorfor har Du saa fine Klæ'r paa? Jeg troede bestemt, Du var en fransk General! (»Simplicissimus«.)

— Ja ha, du Kristin, nu är dett allt bäst man betalar sina skulder (sin Gæld,) annars kommer man på moratoriet, du! (»Kurre«.)

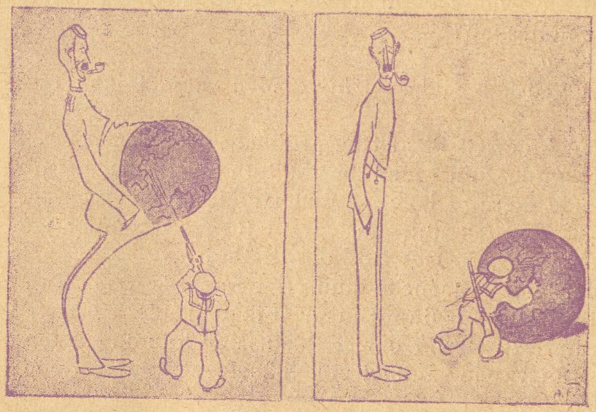

England før og efter Krigen! (Tysk Karikatur).

Et tysk Blads Spot over »Løgnebureauerne.«

Af alle Shagtobakker er CREMO den bedste til Prisen.

Rød Indmad

Brød-Krigen i Danmark.

»Arbejdernes Fællesbageri er en Mur, som Profitjægerne søger at storme, fordi Arbejdernes kooperative Foretagende staar som Værn mod Brød-Aager.« „Soc. Dem.“

Brødefuld Hr. Pitzners Hær
stormer Fællesbageriets Mure,
blot fordi man ikke dér
kører i Profittens Skure.

Lille Pitzner Bagermand,
hvorfor vil Du Byen plage?
Alle ved, Du forme kan
større Brød, end Du kan bage!

Her tillands vi ikke bru'r
Folk, der meler deres Kage.
C. C. fra sin Fæstningsmur
kan Dig straks *paa Kornet* tage!

16/9. J Gaar faldt der en stor Sten fra mit Hjærte, da jeg læste, at San Francisco-Udstillingen alligevel bliver aabnet. Jeg er en Hund efter Udstillinger og har været otte Gange i Malmø paa den baltiske. Jeg har lovet mig selv at smutte mindst en halv Snes Gange over til den i San Francisco.

Som fædrelandsk Hane med Sporer paa
Hr. Foss for Studenterne galer —
»De unge bør slet ikke Valgret faa,«
er Kærnen i alt, hvad han taler.

Hr. Foss han staar ved Studenternes Bord,
for Brystet han slaar sig saa tapper —
og hvad gør de unge? De giver i Kor
Hr. Foss et Hurra og — klapper.

Blaat Øje til Grøn.

Hvem staar iblandt Patrioter
som Danmarks ædle, trofaste Søn,
med bløde, behandskede Poter? —
Det gør hin ædelig Ridder Hr. Grøn.

Hvem virker vel som Kasserer
for „Røde Kors“, beskedent i Løn,
og Varer til „Korset“ leverer? —
Det gør hin ædelig Fabrikant Grøn.

Hvem korter i Nødens Dage
skammeligt af paa de indkaldtes Løn
og lader dem Sultekost smage? —
Det gør os elskelig brave Hr. Grøn.

20/9. Paa en Forespørgsel fra Tidsskriftet »Theatret« om, hvorfor man netop nu bør besøge de forskellige københavnske Teatre, har Hr. J. C. Christensen svaret: Véd det ikke!

— Nej selvfølgelig — naar man hver Dag *selv* gaar rundt og spiller Komedie. — —

Mon Henrik for Reumert vil ligge,
og er han sikker paa Lykken?
Det gaar vel nok, hvis da ikke
Olaf bli'r gal i Parykken!

Krigsguderne.

Hvis ikke *Europas* Vorherre vil,
maa fremmed Assistance der til;
kan vi ej regne med Indiens *Brahma*,
saa har vi i Baghaanden *Dalai Lama*,
og lad os saa alle haabe til Slut a'
Sejren maa vindes ved Hjælp fra *Buddha*.

22/9. Ellinger foreslog, at Rigsdagsmændene skulde beskatte sig selv i Anledning af Nødstilstanden, men maatte æde sit Forslag i sig igen, da Højre og Venstre ikke vilde være med. Hvor kan ogsaa nogen tro, at de store Samfundsstøtter vil være velgørende, naar de ikke til Gengæld kommer i Avisen med fulde Navn, Titel o. s. v.?

Hørt i Gaar.

Ude ved Nordfronten holder et stort Automobil, tilhørende *Ole Olsen*. En Deling Soldater kommer forbi, og Kaptajnen spørger Chaufføren paa Automobilet:

— Hvilket Kompagni hører det Automobil til?

— Til *Nordisk Filmskompagni!* svarer Chaufføren.

— Der tales saameget om ham *Haarrøveren*, der gaar omkring og stjæler Fletninger — bare han vilde komme og hugge den *Pisk*, jeg render rundt med, inden min Kone ser den!

Gæt engang!

Vor ny Præmieopgave — hvortil det strømmer ind med Besvarelser — skulde oprindelig have bestaaet af 5 Portrætter, men ved et Uheld fik vi kun 4 med, hvorfor Gevinstfordelingen maa ændres derhen, at 10 Kr. tilfalder (event. ved Lodtrækning) den, der gætter alle 4 rigtigt, og de to 5-Kroners Præmier fordeles (event. ved Lodtrækning) mellem de Læsere, der har gættet 2 rigtigt.

Af de 7 værdifulde Originaltegninger vil de 4 blive fordelt mellem Læsere, der uden at vinde »den store Gevinst« har gættet alle Portrætter rigtigt, medens de 3 Tegninger tilfalder »Gættere«, som har ramt blot én rigtigt.

Dansk Korn Snaps
INDR: VARE-MÆRKE.

Folkets Hus, Jagtvej 69 * Selskabslokalerne anbefales.

Arbejdernes Livsforsikring, Sygekassernes og Fagforeningernes kooperative Forsikringsselskab. Statsanerkendt. **Dosseringen 4.**

—Danmarks fineste Taffelvand—
Sct. Nicolaus-Kilde-Apollinaris!
faaes i enhver 1 Kl. Forretning. Telf. 390, Aarhus.
Depoter i 83 Byer! Hoveddepot i København. Telefon Central 1390.

Husk naar De kommer til Aarhus, at aflægge et Besøg i
Frederiksberg Folkelige Forsamlingsbygning.
Jægergaardsvej 44.
Stor skyggefuld Have med overdækket Veranda. Salonkeglebane. James Thomphsen. B.

A. J., Aarhus. Jo, nu er det snart *Deres* Tur!

— Jaj vil la' Dej vide, Lodvig, at hele Kvarteret si'er Du kun har ta'et mej for mine Penges Skyld!
— Du har da for Guds Skyld ikke sagt dem imod, Rasmine, for saa tror de sku jeg er hel Idiot.

Sperling. »Den perialiserende Bondemand« skal komme i en nær Fremtid.

H. H. Honorar for Optagelser i denne Rubrik gives kun i særlige Tilfælde.

AGGERBECKS ÆGTE FINE
IRIS
forfiner·forskönner·bevarer·Huden·
Alles Yndlingssæbe
Stk. 25 Øre

ARBEJDERNES FÆLLESBAGERI
Prøv
vort udmærkede
Sødmælks Franskbrød.
Pris
10 Øre.
Faas hos vore Forhandlere.

Tlf. 2589. **Folkets Hus** Tlf. 2589.
Enghavevej 40,
anbefaler sine Lokaler til Fester og Møder.
NB. Den lille Sal anbefales til Festiviteter Lørdage og Søndage i Sæsonen.
Søren Hansen.

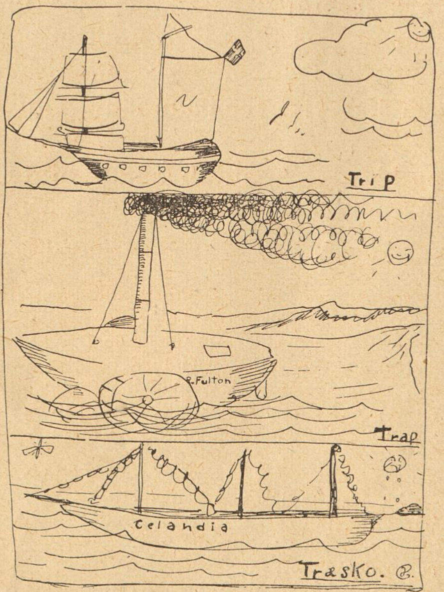

Kære *C. D.* De har absolut Talent for Marinemaleri, men vi maa tage bestemt Afstand fra Dem, naar De kalder det moderne Dieselskib »Selandia« for en *Træsko*.

— Tror Du ikke Du kunde elske din Forlovede højere, hvis han var rig?
— Nej, det tror jeg ikke, men saa vilde jeg gifte mig med ham.

K. R., Nyborg. Har lagt sig til Hvile i Papirkurven.

Dydens Sejr.

A. var berust — det var i B.s Madam,
der stadig pusted' til hans Hjerteflamme.
Dog! A.s Madam hun havde gjort det samme
paa B.s, saa det var ingen større Skam for ham.

Sonnettens Strenge, bundne lidt for stramme,
vil gaa i Stykker, af Umoralitet.
Dog, naar den sidste Linje De har seet,
maa jeg for Versene, ej Dyden staa til skamme.

Til at begynde med: De lod sig skille,
men gifter sig gør A. med Madam B.
og B. med A.s Madam, som nu kan se,

at hun og hans Madam skal ha' en Lille:
— Madam A med B., og A. med B.s...
at Dyden sejrede kan heraf ses.

Karl Gurre-Jørgensen.

Den uheldige Bjærgbestiger.

Tegning af Iwar Donnér

Svag Søgning.

Agent Madsen er kommen til en lille Provinsby og tager om Aftenen Fejl og gaar ind paa en Afholdskafe, hvor han forlanger en »Sjus«.

— Det kan De ikke faa her, erklærer den serverende Dame strængt — det her er en Afholdskafe.

— Ja, synes jeg ikke nok, at Døren var saa trang at faa op! bemærkede Madsen og gik.

Smigret.

Urtekræmmersvenden (til Jomfruen, der gør Indkøb): — Nej sikke nogle dejlige røde og fine Hænder, De har, lille Jomfru.

Jomfruen (smigret og glad): Aa — saadan er jeg over hele Kroppen!

Mellem Jøder.

Josef: Hvordan i Alverden kunde Du redde en Mand fra at drukne? Du kan jo ikke svømme!

Moses: Hvis den Person skyldte Dig 50 Kroner — saa kunde Du ogsaa svømme!

Med paa Noderne.

En Deling Husarer kom forleden ridende med Musik i Spidsen gennem Nørre Alle, da pludselig en af Hornisterne faldt af Hesten til almindelig Munterhed for Forsamlingen.

— Hvordan gik det dog til, spurgte en forskrækket Kone, der var Vidne til Optrinet.

— *Han blæste af!* bemærkede en Soldat.

Skudt forbi.

Under Skydeøvelserne paa Amager fik en indkaldt Skomager lutter Forbiere.

— Træffer De ligesaa skidt, naar De skal sætte Pløkker i Støvlerne, spurgte Underofficeren.

— Ja, sagde Skomageren, naar jeg skal sætte Pløkker i paa 300 Meter!

Hils hjemme.

En Cykleordonnans (Københavner) sendes til Bataillonschefen med en Rapport. Han træffer Chefen i Kasernegaarden, overrækker ham Rapporten uden at gøre Honnør og støtter sig afventende til sin Cykle.

Bataillonschefen. Har De ikke faaet Ordre paa at hilse?

Soldaten: Næ — der er ingen, der bad mig om at hilse!

Situationens Herre.

Tegning af EMIL POULSEN.

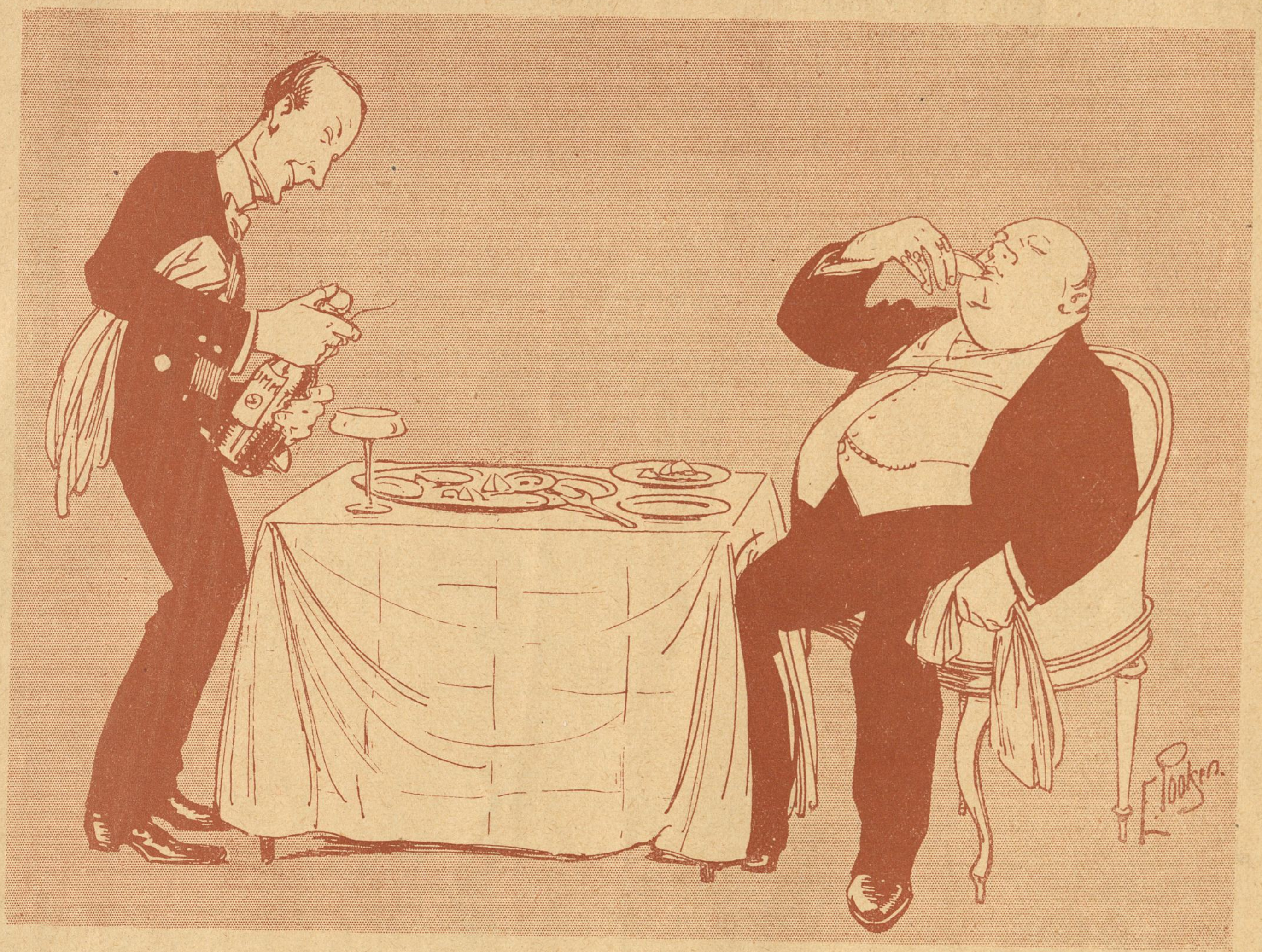

— Hvad vedkommer det mig, at der er Miner i Storebælt, — naar bare der er Østers i Limfjorden!

Fuldkommen rigtig!

— Ja, sagde den gamle Kaptajn, Sømandens Liv er haardt og fuldt af Farer: Jeg kender kun en eneste Mand, som havde virkelig Anledning til at gaa til Søs.

— Og hvem var det? spurgte en Tilhører.

— Noah, svarede Kaptajnen, for hvis han var bleven i Land, saa var han druknet!

Forretningsmand.

Den Rejsende (til Værtinden paa Bjærghotellet): Ligger Deres Hotel 3500 Meter højt? Den forrige Ejer meddelte mig, at Hotellet kun laa 3100 Meter til Vejrs.

Værtinden: Ja, men i den korte Tid, min Mand har haft Hotellet, har han drevet det meget til Vejrs!

Spørgsmaal og Svar.

Damen (til en lille Dreng, der staar og klør sig i Hovedet): Hvorfor klør Du Dig saadan i Hovedet, Jens?

Jens: Fordi at det er dér, at de bider!

Efter Ordet.

Kaptajn: Naa, Nr. 46, De er altsaa Teolog, men kan De sige mig, hvad De skal gøre, naar De møder Fjenden i aaben Mark?

Teolog Nr. 46: Tilgive ham, Hr. Kaptajn!

Tre for en.

Konen: Du kunde gærne have hilst min Mor velkommen med et Kys.

Manden: Hun skal faa tre — naar hun rejser!

Garderet.

Chefen (til sin Agent): De kan godt være lidt paagaaende, hvor De kommer frem og vil sælge Varer — husk paa, at De er ulykkesforsikret!

Grunden.

Gæsten: Hvorfor skal jeg betale 40 Øre for de Pølser, min Hund har taget ved Buffeten? De koster jo ellers kun 30 Øre.

Opvarteren: Jo, men De maa huske paa, at Hunden ikke har drukket noget til Maden!

Fif.

En Gartner søgte Plads hos en Godsejer, som ikke kunde lide Børn.

— Har De Børn? spurgte Godsejeren Gartneren.

— Ja, svarede denne, jeg har seks, der alle er paa Kirkegaarden,

Saa fik Gartneren Pladsen, og et Par Timer efter at han havde tiltraadt Pladsen, kom hans seks Børn hjem fra Kirkegaarden — hvor de havde leget.

Bedstefader snorker!

Lille Olaf er sendt ind for at se, om Bedstefader sover, og han kommer tilbage med følgende Besked —: Jo, hele Bedstefader sover; det er bare Næsen, som er vaagen!

Saamænd.

Lærerinden: Kan Du, Astrid, sige mig, hvad man gør for at faa Tilgivelse?

Astrid: Synd. Frøken.

Tegning af Heinrich Dietrich.

Vor Nutid henter Hjælp fra gamle Dage
Og parrer Flyvekunst med Fortids Drage!

To Millioner Dollars.

— De er paa Ære et stort Geni! De bliver her altsaa — ikke sandt, Don Wutgen? De skal blive min Medpræsident, og vi deler det hele som Brødre — ikke sandt?

Og han blinkede betydningsfuldt til Professoren. Denne stirrede forundret paa Præsidenten:

— Og saa vover man at paastaa, at Videnskaben ikke er anset i Amerika! De vil gøre mig til Medregent i Republiken! Det skulde de blot ane derhjemme!

Professoren ansaa det imidlertid for sin Pligt at gengælde Præsidentens Venlighed og spurgte derfor:

— Har De Lyst til at se mine Samlinger, Hr. Præsident?

— Samlinger?.... Hahaha, De gamle Spøgefugl.... Det vilde virkelig glæde mig!

Stolt aabnede den gode Professor sine Kufferter og begyndte at forevise den ene Græsart efter den anden, idet han ledsagede sin Forevisning med lange videnskabelige Beskrivelser....

En Stund hørte Præsidenten forundret paa ham, men tilsidst udbrød han utaalmodigt:

— Ja, dette her bryder jeg mig ved Gud ikke om at se; skal vi nu ikke gaa over til Dagsordenen. Forresten var det ikke saa tosset af Dem at lægge alt det Hø oven paa Pengene..

— Hvilke Penge? udbrød Professoren forundret. Jeg har ingen andre Penge end mine Rejsepenge. Jeg er jo blot en fattig Videnskabsmand, Hr. Præsident....

Men nu blev den hidindtil saa elskværdige Præsident aldeles rasende:

— Tør De maaske vove at paastaa, at De ikke har de 2 Millioner Dollars med Dem? Her med Nøglerne!

Og han rev dem ud af Haanden paa den forbløffede Professor, aabnede de resterende Kufferter og rodede hensynsløst rundt i de dyrebare Planter og Præparater. Tilsidst fik han fat i nogle Papirer, hvoraf det fremgik, at den Mand, som han og hans Folk havde modtaget med saa storslaaede Æresbevisninger, ingenlunde var den bortrømte Kasserer, men blot en almindelig tysk Professor.

— Ved alle Helgener! skreg han ligbleg af Vrede. De er jo en gemen Bedrager!

Og idet han styrtede hen til Teltaabningen, raabte han:

— Medborgere! Venner! Costa Poveras fri Mænd! Vi er blevet taget ved Næsen af en elendig Svindler, en forsulten tysk Apoteker! Han har ingen Penge — ikke saa meget som en Cent i Kontanter — der er ikke andet end Ukrudt og Kryb i hans Kufferter! Men han skal ikke ustraffet have narret et helt Folk! Jeg skal nok sørge for at opretholde det Lands Ære og Værdighed, over hvilket jeg er blevet sat til Styrer!

Efter denne Tale opstod der et forfærdeligt Spektakel, blandet med Eder, Skældsord og kraftige Insinuationer om, at Præsidenten selv havde sikret sig de 2 Millioner.

— Tror I mig ikke, saa se selv efter!

Og han slæbte Kufferterne ud af Teltet og tømte dem for Folkets Øjne.

Hos frie Folkeslag, hvor den naturlige Retsbevidsthed endnu lever i al sin Oprindelighed, er det Skik og Brug, at de mest ansete Medborgere straks træder sammen, for at forhøre og dømme den anklagede. Saaledes var det ogsaa Sæd og Skik i Costa Povera. Den højst upraktiske Metode, man anvender i Europa, hvor Staten for længere eller kortere Tid giver Forbryderen Kost og Logi, kendte man ikke noget til i Costa Povera — dér var der kun to Straffe: Hængning eller Prygl, mindst 25 Slag. At en saa skændig Forbrydelse som denne krævede den strængeste Straf, følger af sig selv.

Den stakkels Wutgen, som for et Øjeblik siden troede, at han stod paa Ærens højeste Tinde, kunde ikke forstaa det ubegribelige Omslag i Folkestemningen. Med Taarer i Øjnene saa han alle sine dyrebare Samlinger blive trampet i Stykker af raa Fødder.

— Hæng ham, hæng ham! brølte Folket.

Nogle af de vildeste kastede sig over den stakkels Professor og bemægtigede sig hans Hat, Frakke, Bukser og Støvler, for derved at holde sig skadesløse for Tabet af deres Andel i de 2 Millioner. Regeringens Medlemmer lagde Beslag paa hans Briller, Ur og Urkæde, hvorved der opstod Slagsmaal mellem Justits- og Finansministeren....

Snart stod den stakkels Professor i bar Skjorte. Fuld af Fortvivlelse tænkte han paa sin Familjes Sorg, naar den fik at vide, at han var bleven hængt.

Man havde allerede slæbt ham hen til det nærmeste Træ, da Finansministeren — en af Republikens kløgtigste Mænd — fik en storslaaet Idé.

— Slip ham, Medborgere! raabte han. Jeg ved hvordan vi skal holde os skadesløse for denne Uslings samvittighedsløse Bedrageri.

Professoren blev slæbt ind i en Svinesti, og Finansministeren fremsatte sin Plan. Straks efter blev følgende Telegram afsendt:

»Til Direktionen for De Forenede Staters Bank, New-York! Kassereren arresteret og fundet i Besiddelse af 6 store Kufferter. Omkostningerne som Følge af Arrestation, Bevogtning, Underhold og Mordforsøg paa Præsidenten andrager 50,000 Dollars. Mod Indbetaling af nævnte Beløb udleverer vi Forbryderen og Kufferterne. I modsat Fald faar han Lov til at rejse videre. Svar udbedes pr. omgaaende.
Justitsministeriet i Costa Povera.«

Nogle Timer senere indløb der følgende Svar:

»Vi betaler naturligvis alle Omkostninger. Afsender i Dag et Dampskib med vor Konsul og det nævnte Beløb. Bevogt Forbryderen og Kufferterne godt! Forbindligst Tak!
Direktionen for De Forenede Staters Bank.«

En Uge efter ankom Damperen med den amerikanske Konsul og to Politibetjente om Bord.

I dette Tidsrum havde den stakkels Wutgen maattet gennemgaa adskilligt. Han var — som allerede fortalt — bleven spærret inde i en Svinesti, og hvis ikke Republikens Ungdom havde moret sig med gennem Tremmerne at bombardere ham med raadne Bananer og Appelsiner, saa havde han sikkert sultet ihjæl.

At Finansministeren var et lyst Hoved, har vi allerede set. Et Par Dage før Damperens Ankomst kom han til at tænke paa, at den amerikanske Konsul, hvis han fik at se, at der kun var Planter og Insekter i Kufferterne, uden Tvivl vilde vægre sig ved at udbetale Løsesummen. Det gik heller ikke an, at Wutgen fik Lejlighed til at bevise sin Identitet. Professoren blev derfor under streng Bevogtning ført til en Grotte i det indre af Landet, hvor han skulde holdes fangen, indtil Damperen atter var kommet tilbage til New-York. Konsulen vilde man fortælle, at Professoren — efter Lands Lov og Ret — var bleven hængt paa Grund af Rømningsforsøg og hans Lig kastet i Havet. Kufferterne skulde fyldes med store Sten og i forseglet Stand udleveres til Konsulen....

* *
*

Finansministerens Plan lykkedes over Forventning, og Konsulen dampede tilbage til New-York med de 6 Kufferter.

Om Aftenen var der stor Illumination i San Moneto. Regeringen udstedte et Dekret, hvorved Befolkningen befriedes for Skat i de næste 3 Aar. Alle Regeringens Medlemmer fik en pragtfuld Uniform, og med det første Dampskib, der anløb San Moneto, blev Professoren med Levningerne af sine Samlinger sendt tilbage til Europa — naturligvis paa Statens Bekostning....

Men nede ved Havnen rejste den taknemlige Befolkning til Ære for Finansministeren en kæmpemæssig Statue....

Arbejdernes Brændselsforretning. Odense.

Kontor **Havnen.** Telefon 989. Klingenberg 1989.

Annoncer til Ravnen

modtages paa Ekspeditionen,
Nørre Farimagsgade 49 Stuen,
til 10 Øre pr. m/m.
Paa løbende Annoncer indrømmes Rabat. Favoritpladser efter Aftale.

HERMAN JUST's

Pariserfarveri og kemiske Tøjrensnings-Anstalt.

Hele Dame- og Herregarderober renses og farves uden Opsprætning. Specialitet: Gardin og Møbelstoffer. Dekartering af Dame- og Herrestoffer.

Pustervig 3. Tlf. Byen 1537 y. **Raadmandsgade 2.** Tlf. Taga 113.

De træffer det rigtige ved at købe Deres **Forlovelsesringe** hos *Fritz Heimbürger* Købmagergade 63—65.

Peter Jensen,

Bispebjerg Kro,

ligefor Krematoriet og Kirkegaarden, 2 store lukkede Glasverandaer. Have med Lysthuse.
Telefon Taga 800.

Sælg til Eksport.

Deres gamle Kobber, Messing, Zink, Bly og Jern, Bly, Zink og andre Metalasker, gammelt Gummi, nye Skræderlapper, strikkede Uldklude samt gl. Papir til

JOH. P. BOLDT

Aabenraa 21, Hj. af Hausergade, København.
Telf. Central 7784.

NB. Varer fra Provinserne afregnes pr. omgaaende.

A/S H. MATZEN
REPRODUKTIONSANSTALT
LEVERER
DE BEDSTE
CLICHEER
KØBMAGERGADE 22
HJ. AF SILKEGADE
KØBENHAVN K.
TELEFON No. 7057.

Leverandør af Clichéer til „RAVNEN"

Hygiejne, Sygepleje, Toilet og Barber Artikler.

Illustreret Katalog tilsendes m. 10 Øre t. Porto
Forretningen grundlagt 1900.

Depotet „DISKRET"
Afd. R., Prinsessegade 49, Kbh. C.

Brug Worning & Petersens Xeroform-Sæbe

faas overalt
à 25 Øre pr. Stk.

Middelstandens Sygekasse,

Nordre Frihavnsgade 30,

Telefon Øbro 2991.

Virker ogsaa som Hjælpekasse.

Optager Mænd og Kvinder indtil 60 Aar uden Kontingentforhøjelse overalt i Danmark uanset Aarsindtægt.
Frit Lægevalg. Forlang Prospekt.
Agenter antages.

GEORG C. MØLLERS EFLGR.

HOVEDKONTOR: Vimmelskaftet Nr. 42, 2. Sal. (Yorks Passage.)
Telefoner: 913, 1124, 7980, 3313.
LAGER: Badstuestræde 9—11. Fiolstræde 12—14. Kongens Nytorv 8.
Vinkyperens Telefon: 6351. Byen 1722 x.

Sygepleje Artikler,

garanteret **fineste Kvalitet,** en gros Pris. **Fordelagtig** Prøvesending forsendes i København og Provinserne mod 1 Kr. i Frimærker eller Efterkrav.
Risiko udelukket. Skriv i Tide til
Eksporthuset Skandia,
Frihavnen C 5,
København Ø.

DET DANSKE MÆLKE-COMPAGNI

Pasteuriseret og raa sød Mælk	Pasteuriseret Kærne Mælk
Daglig nykærnet Smør	Telefoner 5858 - 2712

Arb. Ligkistemagasin.

4, Saksogade 4 (ved Vesterbrogade).
Telf.: Central 9375.
3, Blaagaardsgade 3.
Telf.: Central 5708.

TELEFON 3684. **S. JOHANNESSON's** TELEFON 3684.

Svineslagteri.
Udsalg: **Højbroplads 13.**
Største Udvalg.
Statskontrol med Trikinundersøgelse.
Rester udsælges billigt Fredag og Lørdag fra Kælderen.

GENUINE

LUNDs-CALORIC PUNCH

Oplag hos Carl Qvistorffs Eftfl., Johan Lund, Kjøbenhavn.

Lind Hansens

Clichéer — Kataloger — Reklamer.
Købmagergade 67-69 Telf. 6288.

Udgaar hver Torsdag. Abonnementspris: 1 Kr. 25 Øre Kvartalet, 10 Øre om Ugen. Abonnement kan tegnes i København i Nørre Farimagsgade 49 Stuen, og i Provinserne paa samtlige Postkontorer og hos Boghandlerne. Annoncer modtages paa Kontoret, Nørre Farimagsgade 49, Stuen. Telefoner Central 1395 og 7495. Udgivet af socialdemokratiske Foreninger. Clichéer ved H. Matzens Reproduktionsanstalt.

F.E. BORDING KØBENHAVN.

Tegning af ANTON HANSEN.

Stormagterne og Kulturen.

RAVNEN

Nr. 41. Torsdag den 8. Oktober 1914

Tegning af R. Storm-Petersen.

Sct. Peder —: **Hm! Gulvet maa jo være utæt — det var da en væmmelig Krudtrøg!**

Københavns Tilskærer-Akademi Nørrevoldg. 42.
Katalog over Tilskærekursus og Tilskæring af Mønstre sendes paa Forlangende.

Gift Dem aldrig — før De har besøgt
Snedkermester Chr. Jensens
4 Møbelmagasiner Adelgade 80, 86 og 87
(ligefor Sølvgade)
samt Østerbro-Afdl. Sct. Jacobs Plads 6.
Danmarks største Afbetalingsforretning.

Det bedste Madsted
paa
Gammelholm
er
Spisehuset, Holbergsgade 26.
Forskellige à la Carte Retter hele Dagen.

W. Bähncke & Co.
Assurance.
Niels Juelsgade 3.
Telf. Central 128 og 129.

HERMAN JUST's
Pariserfarveri og kemiske Tøjrensnings-Anstalt.
Hele Dame- og Herregarderober renses og farves uden Opsprætning. Specialitet: Gardin og Møbelstoffer. Dekartering af Dame- og Herrestoffer.
Pustervig 3. Tlf. Byen 1537 y. **Raadmandsgade 2.** Tlf. Taga 113.

A/S H. MATZEN
REPRODUKTIONSANSTALT
LEVERER
DE BEDSTE
CLICHEER
KØBMAGERGADE 22
HJ. AF SILKEGADE
KØBENHAVN K.
TELEFON No. 7057.

Leverandør af Clichéer til „RAVNEN“

Lind Hansens
Clichéer — Kataloger — Reklamer.
Købmagergade 67-69 Telf. 6288.

Forsamlingsbygningen
Koldinggade 4.
Telf. Øbro 1132. *Joh. Olsen*

LYSÆGTE FIONA KRONE-TAPET
GARANTI FOR HOLDBARHED
·FIONA· SKINDERGADE 27

Sygepleje Artikler,
garanteret **fineste Kvalitet,** en gros Pris. **Fordelagtig** Prøvesending forsendes i København og Provinserne mod 1 Kr. i Frimærker eller Efterkrav.
Risiko udelukket. Skriv i Tide til **Eksporthuset Skandia,** Frihavnen C 5, København Ø.

Holbergsgade 6

Man bør støtte Arbejdernes Kooperative Foretagender og købe sit Forbrug af Brød og Øl i
Forbrugs- og Spareforeningen Aalborg.
Bestil hos vore Kuske eller i Udsalgsstederne disse Varer.

Grovt Hvedebrød fra Arbejdernes Fællesbageri, fremstillet af sammalet Hvede. Udmærket for svage Maver og Blegsottige. Bedre og mere velsmagende end Grahamsbrød.

Et grumme skikkeligt Menneske!

Jeg — et skikkeligt Menneske! Nej, saa har De aldrig kendt Theodor Madsen, *han* var skikkelig, alt for skikkelig for denne Jord.

Jeg kan se ham endnu som en lang opløben 12 Aars Knægt. Han havde Kræfter som en Bjørn, men brugte dem aldrig. Han var til Grin for alle Unger i Gaden og fandt sig i deres Drillerier. I Skolen var han Syndebuk. Havde en eller anden af Drengene lavet Ballade, var det altid *ham*, der fik Pryglene — ja, det var bleven Lærerens Vane, saasnart der var noget i Vejen, at kalde Theodor op og tildele ham de reglementerede 5 Klaps paa Halen, og skønt han sank i Knæ for hvert Slag, gjorde han ingen Vrøvl.

Nej, han var s'gu et sjælden skikkeligt Menneske!

Da han var tyve Aar, var der blevet et pænt Stykke Smedesvend af ham. Han var en dygtig Arbejder, samvittighedsfuld som bare Fanden, for han havde altid været af dem, der holdt sig klar af Drik, Pigebørn og andet Djævelskab. Han boede i et lille Hummer i Vognmagergade, og Værtinden dér — en i alle Maader ærbar og agtværdig Matrone, havde en Datter, der var dejlig som en Lilje og glad som en Lærke, men desværre alt andet end ærbar.

Theodor havde nogle Gange set hende i Gadedøren, og hun laante ham da et Par smægtende hede Øjne. Men han forblev kold og havde aldrig talt et Ord med hende. Saa en skønne Dag gaar Tøsen hen og faar Smaa og er saa fræk at udlægge Theodor som Fader. Skønt han nu havde skellig Grund til at mene noget andet om den Ting, saa gad han ikke have alt det Vrøvl. Desuden var Tøsen i slem Forlegenhed. Tænk Dem i hendes Sted, ene i Verden med Tvillinger uden at have nogen Fader til dem! Theodor syntes da ogsaa det var Synd for hende, og saa holdt han Mund, fandt sig i Skæbnen, blev saa officielt Fader til Ungerne og betalte den dermed følgende maanedlige Afgift uden at blinke. — Jo han var s'gu et grumme skikkeligt Menneske!

Da han var tredive, giftede han sig. Hans Kone var ham tro i fjorten Dage, saa begyndte hun at kaste sin Kærlighed paa hans Ven, en forsulten Journalist, der kom en Del der i Huset. En Dag, da Theodor kommer lidt uventet hjem, sidder den lange Rad af en Bladsmører paa Skødet af hans Kone med Armene om hendes Liv og — naa, Theodor blev ligestraks lidt underlig, men saa trak han sig diskret tilbage; han kunde jo nok mærke, han kom lidt ubelejligt.

Et Par Timer efter indfandt han sig igen i sit Hjem. Hans Kone tog imod ham, smilende som altid og med det sædvanlige Velkommenhjemkys. Theodor lod som intet, og aldrig lod han med et Ord forstaa, at han just ikke sympatiserede med hendes Trang til Udenomskissemissen. Og hvor utroligt det end lyder, Journalisten havde fremdeles sin Gang der i Huset.

Saa sidder Theodor en Morgen og læser Avisen, og hans Øjne falder paa en mægtig Dødsannonce i en uhyggelig sort Ramme:

> At min Ven
> Smedemester **Theodor Madsen**
> er afgaaet ved Døden bekendtgøres herved.
> Begravelsen foregaar i Stilhed.
> Hermann Hansen.

og i Bladets Spalter fandt han en Nekrolog, der samlede hans Virken i disse Ord: Han var et grumme skikkeligt Menneske.

Nu maa man vide, at Hermann Hansen var netop ovennævnte forsultne Journalist. Theodor for op til ham og ind uden at banke paa og spurgte *næsten* vredt, hvad den Historie skulde betyde? Journalisten blegnede, og forsøgte at undskylde: — han havde hørt fra paalidelig Side, fra — ja, han vilde ikke sige hvem, — men nu var hans Fremtid ødelagt — nu var han endda kommen saa godt i Vej! — Theodor fik Taarer i Øjnene og sagde noget om, at hvad der stod at læse paa Tryk, maatte ske, trykkede varmt Journalistens Haand og bad ham tage sig kærligt af Amalie — hans Kone.

Saa gik han hjem og — *skød sig!*

Jo, Theodor Madsen var s'gu et grumme skikkeligt Menneske!

Per Bonde.

Livets Tragikomik. Tegning af Anton Hansen.

Op, Søren! Op! Du har vundet den store Gevinst i Lotteriet!!

Døden: **Stands eders sjofle Fabrikation af Dum-Dum-Kugler — jeg vil have mine Ofre paa en ærlig Maade!!**

(»Lustige Blätter«.)

KUN ÆGTE SKATTEFRI KRONE PORTER fra DE FORENEDE BRYGGERIER

Forlov-elses-ringe
14 Karat fra 7 Kr., 18 Karat fra 10 Kr.
Th. Halgreen, 34 Gothersgade
lige for Regnegade.

DANSK LIGBRÆNDINGS FORENING
Kontortid:
Kl. 11—3, samt Mandag og Onsdag 5—7, Fredag 6—9.
Aaboulevard 16.
Tlf. Nora 2812.
Tilkendegivelser og alle Oplysninger sendes gratis.
Enhver kan blive Medlem.

Gummilageret
„Francais"
i København
16, Lille Kongensgade 16,
en gros. ved Kongens Nytorv. en detail.
Forsender diskret! Hygiejne-Gummi, Bandager og alle Sygepleje Artikler.
For Frimærker eller Post Opkræv.
A. Mouritzen.

P. A. Fischer's
Farve- og Fernisfabrik.
Stengade 10—12. Telefon 952.
Detailsalg af alle Malervarer færdige til Brug, til Dagens billigste Priser.

Gummi-Importen
København V. 26.
En gros Priser. - Diskret Forsendelse
Skriv efter gratis, ill. Katalog.

Landbrugslotteriet
bortspiller halvaarlig 25000 Gevinster til
Værdi 1 Million 132,670 Kr.
1ste Klasse:
1/1 Lod Kr. 1,20. 1/2 Lod 70 Øre.

Hvor det ligner ham!

Tegning af Frederik Andersen.

— Deres Søn har bestilt dette Billede hos mig.
— Det ligner ham udmærket.
— Men han har ikke betalt det.
— Det ligner ham ganske udmærket.

Brandmands-Vise.

(Mel.: »Julia hopsasa«.)

Den Brandmands Liv er blot til Trøst,
alle ham kender i Vest og Øst,
han slukker Flammens hede Tø'st —
naar han har slukket sin egen fø'st!
Pumpesaft, Økseskaft,
knalde'me Folk med Oksekraft,
Flammeka'l, den er gal —
op til femte Sal!

De Sprøjteklokker gaar i Blæst,
klingeling, fly'r min sorte Hest,
de ringer paa hos Degn og Præst
og kimer saa tidt til Julefest!
Klokkens Lyd er min Fryd,
Gnisterne fly'r i Nord og Syd.
Stigen hen, tapre Svend —
se, nu stiger den!

Den Brandallarm er altid klar,
fulde Folk holder os tidt for Nar,
de tror saagu de for dem har
et opretstaaende Billiard!
Sværd fra Balg, Redningsfalk,
rygende Røg fra lædsket Kalk,
stor Staahej, Wodroffvej —
hjem igen med Dig!

Jeg hilser dette Flamme-Lav,
Gutter, som hader alt Lamme-Trav,
som sprøjter paa et Flamme-Hav
fra Nybo'r til — *Oberammegau!*
Sangen stop, Slangen op,
Kammasjuk stræk din lange Krop,
varm Altan, flot Galan —
Hjærte-Pyroman!

Peder Ravn.

Hjærtets Traade.

En Bog om Kærlighed.

Tilly sad endnu paa sin Plads med Bogen i Skødet. Hun saa fra den ene til den anden og vidste ikke, hvad hun skulde tænke.

Skønt Doktoren kun var lidet tilbøjelig til at tro paa Skæbnetilskikkelser, vidste han dog nu, hvem den Mand var, der laa ved den elskede Kvindes Fødder. Han fik en pinlig Fornemmelse af sin Overflødighed og gik tøvende mod Døren.

Men da raabte Kate:

»Doktor — hjælp mig dog!«

Hele hendes Jammer laa i dette Udraab.

Tilly styrtede hen til Moderen, trængte sig ligesom beskyttende mellem hende og Faderen, lagde Armen om hendes Liv, trykkede sit Ansigt mod hendes Haar og stammede og hulkede af Angst og Bevægelse.

Slanina rejste sig langsomt.

De to Mænd saa forlegne mod Gulvet.

Begge følte Trang til at trøste Kate. Men begge undsaa sig.

Endelig sagde Slanina hæst:

»Kate — kære Kate — saa vær dog —«

Da hun hørte Klangen af hans Stemme, gjorde hun sig fri af Tilly, rettede sig op og saa paa de to Mænd.

Hendes Ansigt var graat.

»Hvad vil — Du?« spurgte hun med en Stemme som en Søvngængers.

»Jeg vil — — jeg vil bede Dig — — om at gaa med mig —«

Hun saa fortvivlet over til Dr. Vogel.

Denne nærmede sig.

»Skal jeg gaa?« spurgte han.

Kate saa uforstaaende paa ham.

Doktoren saa til Siden. Han kunde ikke udholde at være Vidne til denne til Vanvid grænsende Fortvivlelse.

Da støttede Kate begge Albuer paa sine Knæ, borede Fingrene ind i Haaret og hviskede:

»Hvad nu? Hvad nu? Jeg ved, hvad Du vil. Og De Doktor — De Doktor? — Hjælp mig dog! Hjælp mig!«

De to Mænd blegnede. Barnet hulkede hjerteangst.

Endelig sagde Doktoren:

»Vær nu rolig, Fru Kate. Ingen vil lægge noget Pres paa Dem. Om en Skilsmisse nu er der jo slet ikke Tale. Rolig, hører De, rolig!«

»Hvor I piner mig! Sig mig blot, hvad skal der ske nu? Hvad forlanger I af mig?«

»Nu gaar vi begge to,« beroligede Lægen hende. »Saa lægger De Dem lidt. Vær nu fornuftig og gør som jeg siger.«

Derefter vendte han sig mod Slanina:

»Gaa lidt. Deres Hustru vil ellers —«

»Men hvad betyder alt dette?« stammede Billedhuggeren.

Doktoren svarede ham ikke, men tog sig af Kate. Han lagde en Pude under hendes Hovede og saa sig om efter et Tæppe.

»Hvad det betyder,« mumlede han saa. »Derom senere. Gaa blot.«

Slanina adlød tøvende.

Doktoren vilde nu hjælpe Kate til Hvile paa Sofaen. Der kom atter Liv i hendes Øjne.

»Doktor, hvad skal jeg gøre?«

Hun omklamrede hans Arm, saa at det smertede.

»Det taler vi om siden.«

»Nej, nej, Doktor, jeg maa træffe Afgørelsen nu.«

Uroen drev atter Slanina ind.

Han kom hen til Sofaen.

»Kate, maa jeg tale med Dig. Kun et Par Ord. Du *maa* høre mig.«

»Saa vent dog, Menneske. De ser jo, hvordan hun har det.«

»Tal kun,« hviskede Kate. »Tal.«

Slanina saa paa Doktoren, som tavs fjernede sig.

De to Ægtefæller stirrede paa hinanden.

Endelig sagde Slanina:

»Kate, hvem er denne Mand?«

»Jeg lovede ham nylig at blive hans Hustru.«

Et Øjeblik herskede Dødsstilhed. Det kom ham ikke helt uventet. Han havde de sidste forfærdelige Minutter anet Sammenhængen. Men da hun sagde det, blev der dog koldt inde i ham.

Omsider stammede han:

»Kate, det maa ikke ske. Det er jo Vanvid. Tænk dog paa mig. Jeg er en træt og nedbrudt Mand. Hav dog Medlidenhed med mig. Uden Dig er jeg færdig. Fortabt. Du maa tilgive mig. Tænk paa vor gode Tid. Jeg har ogsaa lidt under vor Adskillelse. Lidt forfærdeligt. Jeg ved, hvad jeg har gjort Dig. Du foragter mig. Men Du kan ikke foragte mig dybere, end jeg selv gør det.«

Han tav aandeløs.

Der opstod igen en længere Stilhed.

Saa kom han nærmere hen til hende og bad:

»Hav Tillid til mig, Kate. Du skal faa at se, at det nu altsammen vil blive anderledes. Det er forbi med Dumhederne. Jeg er kommen over det altsammen. Jeg er paa dette ene Aar blevet mange Aar ældre. Jeg er en gammel Mand, Kate. Vær nu fornuftig, vi hører jo dog sammen. Om jeg blot kunde forklare Dig, hvor vanvittigt jeg har længtes efter Dig. Jag mig ikke bort, hører Du.«

Han havde grebet hendes Hænder. Hun lod ham gøre det. Hun var bleven rolig. Hun mærkede, at hun intet som helst følte for denne Mand. Ikke engang Medlidenhed.

Dødt var det altsammen.

Ligegyldigt.

Hans Bønner klang hule og tomme.

Han tav og saa spændt paa hende.

Ganske stille gjorde hun sine Hænder fri.

»Jeg maa overveje det.« sagde hun sagte. »Du maa lade mig alene.«

Tøvende spurgte han:

»Maa jeg komme tilbage om en Time?«

Hun rystede paa Hovedet.

»Tag ind paa Hotel de France. Jeg skriver til Dig.«

»Nej, nej. skriv ikke. Saa gør Du det forbi og forlanger, at jeg skal rejse tilbage. Du skal sige mig Sandheden op i mine aabne Øjne. Og jeg maa have din Mening at vide endnu i Dag. Jeg holder ikke disse Kvaler ud længere end til

i Aften. Hvorfor vil Du i det hele taget overveje? Du kan dog ikke tænke paa at gifte Dig med den anden. Det vilde være Vanvid. Sig mig altsaa din Mening straks. Saa rejser vi tilbage til Berlin og alt bliver atter godt imellem os. Tænk dog paa, at Du dér har dine Forældre og Erna og vort Hjem. Alt staar parat, alle venter Dig —«

»Kom i Aften,« sagde hun koldt.

Han stod endnu nølende nogle Øjeblikke. Saa tog han hendes Haand og kyssede den. Hun lod ham gøre det. Alt var hende saa ligegyldigt. Da han naaede Døren, vendte han sig efter Barnet. Ottilie stod i en Vinduesnische og sendte ham fjendtlige Blikke. Da saa han endnu engang bedende paa Kate, vilde komme tilbage, men veg for hendes kolde Øjne.

Doktoren saa fra sine Vinduer med et foragteligt Smil efter ham, da han ydmygt listede hen ad Gaden.

Da Døren havde lukket sig efter ham, stod Kate ubeslutsom. Saa fik hun et Svimmelhedsanfald. Hun naaede lige netop Sofaen. Der laa hun nogen Tid uden at bevæge sig. Tilly stod foran hende og vovede knapt at aande. Hun forstod ikke alt, hvad der var gaaet for sig i det sidste Kvarterstid, men havde dog en Anelse om, hvad de to Mænd ønskede af Moderen.

Hun bøjede sig ned og kyssede hendes blaa, sammenpressede Læber.

Kate fo'r sammen.

»Lille Mor, tal dog. Hvad er der i Vejen? Tal dog til mig, lille Mor.«

Kate slog træt Øjnene op og saa aandsfraværende paa Barnet.

»Se dog ikke saadan paa mig, Mor,« hviskede Tilly angst. »De faar ikke Lov til at gøre Dig Fortræd. Jeg passer paa Dig.«

Kate lagde mekanisk begge Hænder paa hendes Hovede og strøg hendes blonde, krusede Haar. Men hun sagde intet.

Endelig spurgte Ottilie:

»Hvad vilde Far?«

Kate hørte ikke Spørgsmaalet.

Barnet blev mere og mere angst for dette døde Blik.

»Saa sig dog noget, Mor, hvad er der i Vejen? Hvad vilde Far?«

Nu kom Kate lidt til sig selv.

»Hente os hjem,« hviskede hun.

»Til Berlin?«

»Ja.«

Atter opstod en Pavse.

Saa spurgte Tilly:

»Tager vi med?«

Moderen tav længe. Omsider spurgte hun:

»Vilde Du gerne?«

Barnet rystede paa Hovedet:

»Nej!«

Da Kate ikke svarede noget herpaa, fortsatte Ottilie: »Lad os blive her, Mor. Her er saa dejligt. Lad os blive.«

Da rejste Kate sig, Hun stod et Øjeblik støttende sig til Bordet. Saa gik hun ind i Soveværelset Barnet sneg sig sky efter hende.

»Hvor gaar Du hen?« spurgte hun, da Kate tog sin Hat frem af Skabet.

»Bort!« —

»Maa jeg gaa med?«

»Nej, Tilly, Du ved jo, at Du endnu ikke maa gaa ud. Læs i din nye Bog. Jeg kommer straks igen.« Med disse Ord gik hun.

Kate havde instinktmæssigt følt, at hun maatte gaa ud i det Frie, tiltrods for sin Træthed; hun maatte jo træffe en Bestemmelse angaaende Fremtiden. Hun rettede sine Skridt mod en stor aaben Plads, hvor der kun knejsede nogle faa, mægtige Bygninger. Rundt om var der aabne Marker.

Der blæste en stærk Storm. Kate maatte kæmpe imod den. Men det gjorde hende godt. Det kølede Panden og lettede Trykket i hendes Hjerne.

Hun aandede dybt ud. Her var saa ensomt. Det harmonerede med hendes Sindsstemning. Taarerne løb ned ad hendes Kinder. Hun følte sig saa hjælpeløs. — Saa fortabt. —

En mat Vintersol traadte frem bag de forrevne Skyer for straks efter at skjule sig bag dem.

Kate standsede og saa ud over Staden, der laa indhyllet i en graa Taagekappe.

En taabelig Længselsfølelse gennembævede hende deroppe i Stormen. Og pludselig trængte alle Minderne ind paa hende. Hun erindrede de unge Elskovsdage og alt det uudsigelige salige, som gennemvævede dem. Her i Wien gav hun sig for første Gang hen til ham. Og Rejsen op i Bjergene! Og senere Hjemkomsten og Moderlykken!

Det stod hende med ét klart, at hele hendes Liv var bundet til dette; hendes Fortid saavel som hendes Fremtid. Det lod sig ikke ryste af. Aldrig.

Solen var nu helt forsvunden. Graa og trist laa Byen for hendes Fødder.

Hun kunde altsaa aldrig nogensinde komme fri af sin Mand. Tiltrods for alle hans Fejl, tiltrods for alle de Lidelser, han havde beredt hende, hørte de dog sammen. Ja, tiltrods for at hun ikke elskede ham mere. Man skilles ikke saa let fra den, der engang var Ungdommen, Lykken og Haabet for En.

Denne Erkendelse tog hendes sidste Kraft.

Hun blev atter svimmel og maatte støtte sig til et Træ. Hendes Ansigt fortrak sig smerteligt. Hun følte sig pludselig saa træt og færdig med alt. Fortiden tyngede hende ned. Det nyttede ikke at kæmpe imod.

Hendes Livskraft var brudt. Det syntes hende nu latterligt, at hun havde gaaet med Giftetanker. Blodet steg hende til Hovedet af Skam.

Nej, hun var træt og gammel. Hun kunde intet nyt Liv begynde. —

Langsomt gik hun hjemad. Doktoren aabnede Døren for hende. Han havde set hende gaa og komme.

Han førte hende ind i sin Dagligstue. Hun tog hans Hænder og sagde:

»Jeg takker Dem, men —«

Længere kom hun ikke. Hovedet sank ned paa hendes Bryst, en hjerteskærende Hulken trængte sig frem over hendes Læber.

Med slæbende Skridt gik hun mod Døren. Doktoren støttede hende. Da de naaede ud paa Trappen, unddrog hun sig hans Hjælp og famlede sig ovenpaa.

— — —

Det blev aldrig til noget virkeligt Samliv mere. Der var gaaet for meget tilgrunde i Kate. En fremmed og stærkere Magt kunde maaske have vakt hende til nyt Liv. At komme tilbage til de gamle Forhold, gjorde kun ondt værre.

De boede altsaa i Berlin og optog atter Omgangen med Familien.

Der laa noget dødt i alt, hvad Kate foretog sig. Den Streng i hende var sprunget, paa hvilken Livsglæden vibrerede.

Denne Kulde taalte Slanina daarligt. I den første Glædesrus havde han bragt hende til Berlin.

(Sluttes.)

EUROPAS SMILEBAAND

Navneforandring. Kejseren af Rusland forandrer St. Petersborgs Navn til *Petrograd*, men Tyskerne erstatter det med den tyske General *Hindenburgs* Navn.

Den engelske Løve: Herefter tør jeg ikke paastaa, at det tyske Staal er daarligt!

Den engelske Krigsminister tager »Munden fuld.«

De engelske Blade melder: »Der lyder Kanonade fra Reims«. (Tyske Soldater knaller løs med Champagnebyens Flasker).

Det stærkt forbundne Tremagtsforbund!

Tyske Blades Spot over Tysklands Modstandere.

Af C. B. Møller & Co.s Cigaretter fremhæves:

Rose No. 101 og 102	15 Stk.	10 Øre.
Monaco, oval, Kork	10 -	10 -
Sherrys No. 3, stor, Kork . .	10 -	25 -

Rød Indmad

Nationalraadet.

»De danske Kvinders Nationalraad«
Oh, himmelske Evl, velsignede Pjat!
Af Rørelse min Kind bli'r total vaad,
hver Gang jeg Raadets Opraab faar fat.

Mit Land, hvis i Sorg Du og Kval sank,
opløft da dit Hoved, Du har jo din Skat:
»De danske Kvinders Nationalpjank«,
Thora Esche og Vibeke Salicath!

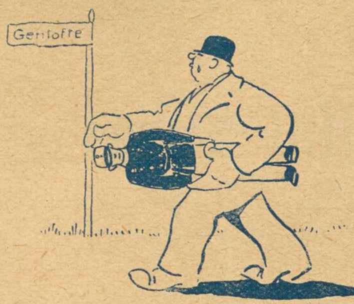

Af en militær Efterlysning.
.... Vedkommende bedes anholdt og *afleveret* til Kompagniet i Gentofte«.

Med Studsen de gæve Anti'er man saa
for Skorstenslavet at stride —
Forsøget gik dog ej med at faa
de sorte Mestre gjort hvide.

For den var jo ikke rigtig god,
den Ende, der blev paa Spøgen:
Med lange Næser Anti'erne stod —
Rasmusen og *Holm*, saa I Røgen?

Krigs-Stemning.

Grundet paa disse krigerske Tider stemmer jeg indtil videre Klaverer for 2½ Krone.

Musiker *Jensen*.

27/9. Naa den er go'! Præsternes Løn stiger samtidig med Prisen paa Korn. Jo værre Krigen raser, jo højere bliver Præsternes Løn.

— Tja. Naar der er Blodregn paa Egnen, saa drypper det paa Præsten!

Statsbeviserne.

Ej længer mig selv jeg stakler,
nu gaar jeg og venter paa
Miraklet over Mirakler:
En Tika'l med Renter paa!

27/9. Der er stor Sorg blandt de frederiksbergske Politibetjente — Verden er gaaet dem imod. Det var saa rart med de her Rejse*diæter* — men nu maa de sukke: *De æ' der* ikke længere!

Efter Forlydende er de *Sorte* for Tiden i Færd med at strikke Strømper til de *Hvide*. Det maa siges at være Kærlighed — *med* Strømper!

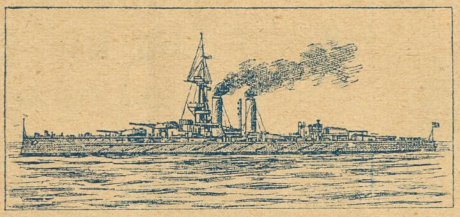

Et Skib til tyve Millioner
og spækket med en Snes Kanoner
Nutidens største Krav betoner.
Fra Løbegrav og op til Tronen
dér gives Ordet til Kanonen
med Raabet: Leve Civilisationen!

28/9. Det var da en skrækkelig Komedje at se »Hellig *Olaf*« rive sig løs i Frihavnen og fare løs baade paa Naboer og Genboer.

— Jamen, kære, saa skulde De se *Olaf* rive sig løs i »Genboerne«!

Det vækker en vis Opsigt, at en forhenværende Redaktør af »Figaro« er gaaet ind i Frelsens Hær.

— Jeg vilde dog finde det nok saa opsigtsvækkende, hvis det var en Frelsermand, der var gaaet i »Figaro«.

29/9. Begravelsesdirektør *Berg* blev ved med at fortælle, at det regnede ikke tilstrækkelig, til at man kunde faa Gravene i Orden. Det var dog den brave Direktør selv, der ikke *regnede* — nemlig med meteorologisk Institut, for det var nok en ordentlig *Skylle*, han fik fra den Kant!

Børsen,
Den Lære, I fik, var skrap,
I Herrer af Societetet:
Er Korpsdisciplinen for slap,
saa drejer man jer en *Knap* —
at I ve' det!

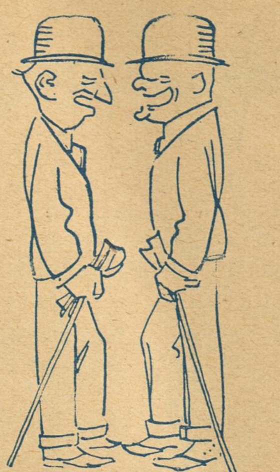

— Kan Du sige mig Forskellen mellem en Kuffert, som skal sendes med Banen, og en Sneplov?

— *Den* kan jeg hellerikke

— Jo, ser Du, Kufferten vejer Banen, men Sneploven baner Vejen!

Indbrudstyvens Klage.

Hr. Redaktør!

Da je' er klar a', a' »Ravnen« er et frisindet Blad med Hiv og Sving og Krøllehale, saa telader je' mig ærbødigt at henvende maj te' dem med min Klage, der gaar ud paa, at de' nu er bleven helt umuligt for en ærlig Indbrudstyv at neme saameget som en Skajser. Og ve' de hvorfor? Jo, for se je', der gør i Villaer, kan ikke komme noen a' dem paa nær Hold efterdisom *at alle Villaer i hele Københavns Omkres er spækket med Soldater*, og det er som en Følge dera komplettemang ugørlig at komme te' at bryje lidt in hos de Herrer Grosserer og Etatrøder, hvis Sølvtøj sku aldrig har været saa velforvaret som det æ nu.

Med rene Ord er altsaa hele det hæderlige køvenhavnske Indbryderlav p. T. for Tiden arbejdsløs p. p. m. m. og vi ve' ikke vor levendes Raad om, hvor vi ska' henvende os med Brækjærnet.

Derfor varet, at je' ærbøjdigt tillo' mig paa egne og betrængte Kamasjukkers Vegne a' henvende mig til Ravnens Radasjon med Opfordring om, *at den fordømte Sikringsstyrke snarest mulig maa blive hjemsendt*, paa det a' vi Medlemmer a' Langnejlenes faguddannede Neme-Klub snarest mulig ku' faa Luft te at rasle lidt igen med Grosserersølvtøjet i Strandvejsvillaerne.

Med rekederlig Haandslav og Fingeraftryk er jeg Redasjonens

majet ærbøjtigske

Olaf Brækjærn.

Adam. Jo, bemældte Blad bringer hver Uge en Mængde af »Ravnen«s originale Vittigheder og Smaahistorier og præmierer dem som oftest.

Men Herregud — det kan jo kun smigre os.

Spejl.

Overbetjenten: Jeg synes, at det er ligesom der kigger en Gavtyv ud af Øjnene.

Den Anklagede: Ja, saa maa mine Øjne være ligesom et Spejl.

L. H., Sverigesgade. Tegningen er storartet, men hvorfor har De forsynet den Anklagede med alle de Samlermærker?

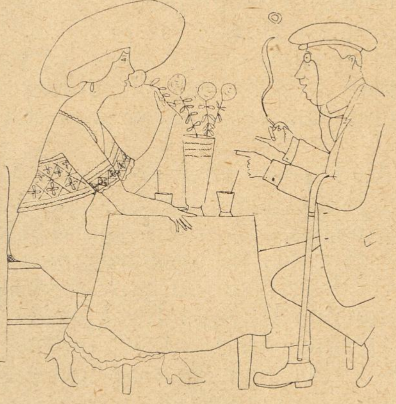

Hun: Har De været ude og rejse i Aar, Hr. Fiks?

Han: Ih jo, jeg rejste et større Beløb hos min Onkel i sidste Uge.

Otto J. Er *han* fiks, naar han sidder saadan og peger Fingre ad en Dame?!

AGGERBECKS ÆGTE FINE
·IRIS·
forfiner·forskönner·bevarer·Huden·
Alles Yndlingssæbe
Stk. 25 Øre

Gør Deres Jndkøb af:
KONTORARTIKLER
PROTOKOLLER
SKOLEMATERIEL
TRYKSAGER
BØGER
PAPIR ETC.
i Arbejderpartiets Bog- og Papirhandel
„FREMAD“
FREDERIKSBORGGADE 33
TELEFON
7106 · 10406

Alm. dansk Vare- & Industrilotteri

Det nye Lodsalg er begyndt.

118,000 Lodder. 75,000 Gevinster.

Lodsedler faas à 1 Krone
hos Kollektørerne og i **Hovedkollektionen, Boulevard-Pavillonen, Vestre Boulevard**, lige overfor Raadhushaven.

Paa 1 Lod kan vindes **2** Gevinster
i samme Trækning.

Ja ser De, han kom til mig og tiggede, og jeg sa': Penge kan Du ikke faa, for det har jeg ikke; men Mad og Logi kan jeg skaffe Dig. Saa var'et, at jeg mulede ham, saa de maatte trille ham paa Sygehuset i Ambulance. *R. A.*

— Hvordan er det Du staar, Mand?
— Kan Du ikke se jeg har staaet Model for Gerda Wegener!

Hr. *K. Lindberg.* Hvis det er Deres Mening at paastaa, at Frk. Wegener har slaaet Hatten flad paa Mandens Hoved, da anser vi det for vor Pligt at tage bestemt Afstand fra Dem!

THOMSENS MAGASINER
Jakkehabitter
AFBETALING
NICOLAIGADE 13 · SLOTSGADE 3
RYESGADE 128 · KRISTHAVNS TORV 6

Schulstad Ludvigsen
Maltet Brød
Giv Agt paa Varemærket

Hr. Madsens mærkelige Hændelse.

Tegninger af Iwar Donnér.

Hr. Madsen kan ikke faa Plads paa noget Hotel, men opdager nu, at Varehuset Wertheim *har alt.*

»Jeg vil gærne se paa et Værelse,« siger han til Inspektøren, som tror Hr. Madsen mener: Et Værelses *Møblement.*

Pr. Telefon tilkalder Inspektøren et Bud, som faar Ordre til at vise Hr. Madsen *Værelse Nr. 26.*

Lovende.

Han: Vær ikke haardhjærtet, Else, men giv mig et Kys.

Hun: Og hvad faar jeg, hvis jeg siger Ja?

Han: Et til!

Samvittigheden.

I et større Selskab mistede en Dame en Guldring, og hun gjorde straks Allarm. En Undersøgelse gav intet Resultat, og en Herre af Selskabet paatog sig nu at skaffe Ringen tilveje ved Hjælp af en mystisk Troldkunst, han havde lært i Indien.

Herren tog saamange Træpinde, som der var Mænd i Selskabet, lagde dem i sin Hat og meddelte, at en af Pindene var længere end de øvrige, og den, som fik denne Pind, var Tyven!

Hver af Herrerne trak en Pind, og da »Troldmanden« udbad sig Pindene tilbage, viste det sig, at en af disse var *kortere* — Tyven havde brækket et Stykke af Pinden, og derved røbede han sig, thi Pindene var alle lige lange!

Aarsag og Virkning.

— Naa, Fru Petersen, er der noget stort Nyt fra Krigen?

— Ja, tænk Dem, Kartoflerne er steget i Prisen!

Paa Udkig.

Ældre Dame (paa Aviskontoret til Sætterdrengen, der løber med Korrekturen til Annoncerne) —: Hør, lille Du, her har Du 25 Øre, kan Du saa give mig et Aftryk af — de Ægteskabsannoncer, som skal i Bladet i Morgen!

Fornødent.

Et Medlem af Ministeriet J. C. Christensen holdt i sin Tid et politisk Foredrag i Jylland og fremsagde bl. a. denne Bemærkning: Jeg er Landets Minister saavel som Kongens.

Da lød en dyb Røst fra Forsamlingen: Gud beskytte Kongen!

Av, Rikke!

A.: Hvornaar lærte De egentlig Deres Kone at kende?

B.: Nogen Tid efter Brylluppet, da hun vilde have en ny Kjole!

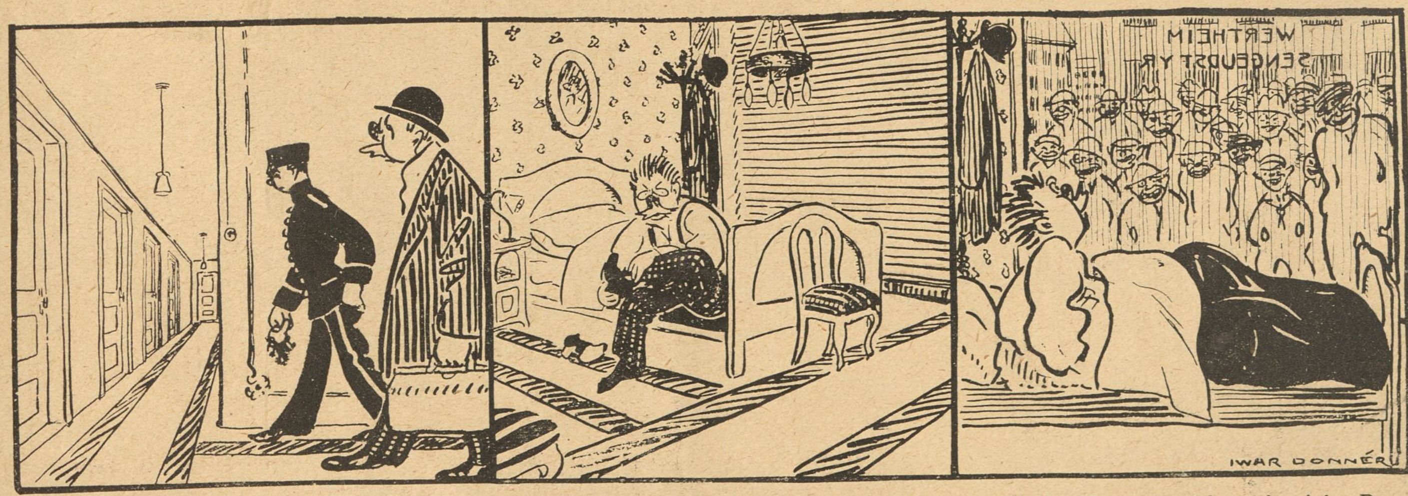

Det er lige ved *Lukketid,* og Budet skynder sig at anbringe Hr. Madsen paa Nr. 26, men glemmer at hente Ekspedienten.

Den dødstrætte Hr. Madsen finder Værelset nydeligt og skænker ikke *Møblementet* en Tanke. Han gaar i Seng, *Wertheim lukker.*

Tidlig Morgen — de mekaniske Persienner gaar tilvejrs, og dér ligger Hr. Madsen til Grin for hele Menigheden, der har samlet sig paa Gaden!!

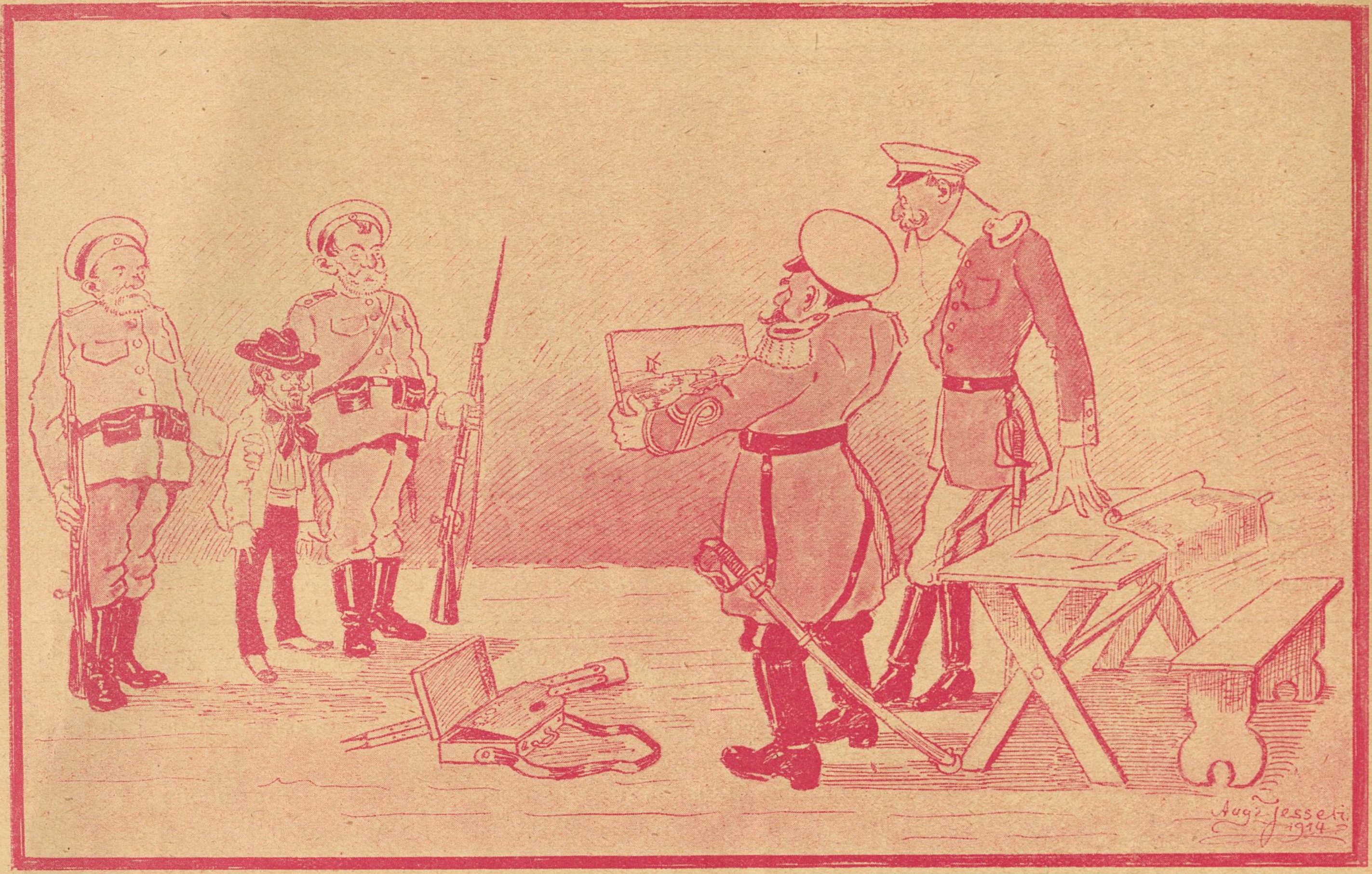

En Spion! eller: Afbrudt Landskabsmaleri! Tegning af AAGE JESSEN.

Hun vidste Besked.

Da der fornylig var Tale om at hjemsende en Del af det overflødigt indkaldne Mandskab, søgte Kompagnichefen ved en Afdeling, der laa i Nærheden af Roskilde, at faa de ugifte til at blive i „Trøjen".

Kompagniet stod opstillet tæt ved Byen, hvis unge, kvindelige Skønheder var ivrige Tilskuere.

Kaptajnen opfordrede Ungkarlene til at træde frem, men der meldte sig kun seks.

— Det er for lidt, sagde Chefen, er der ikke flere ugifte?

Der blev en lille Pause. Saa traadte en ung, rødmusset Pige et Par Skridt henimod Kaptajnen og sagde:

— Jeg ved, at der i det mindste er fem til!

Alting har en Ende.

Grosserer Feddersen bliver tykkere og tykkere, og tilsidst giver han sig til at ride for om muligt at blive af med noget af sin overflødige Fedme.

Paa jævn Vej klarer han sig nogenlunde, men gaar det op ad Bakke, glider han bagud paa Hesten.

Forleden forsøgte han for første Gang Frederiksberg Bakke, men efterhaanden som Hesten kom opefter, gled han mere og mere bagud, og da han mærkede, at han var kommen saa yderlig, som tænkes kan, hørte de tilfældig tilstedeværende ham raabe:

— Hjælp! Hjælp! Hesten holder op!

Hvidt paa Sort.

En engelsk Moder, der var hjemkommen fra et Ophold i Indien, fik sig en ny Amme til sit lille Barn. Den ny Amme kunde imidlertid ikke faa Barnet til at tie stille og beklagede sig til Fruen. Denne spekulerede lidt over Sagen, og saa gik der et Lys op for hende —:

— Nu har jeg det! Barnets indiske Amme var sort og De er hvid — der ligger Blankesværte og Børste i Køkkenet!

Ægteskabsannonce.

„En ung, dannet Dame, som rider sine 25 Kilometer i Timen, ønsker at ægte en smuk Herre med tilsvarende Tempo." Billet mærk. „Spurt 25" bedes indlagt i Ekspeditonen.

Hørt!!

Hr. A: Hvoraf kommer det mon, at Damer altid kysser hverandre, men det gør Herrerne aldrig?

Fru B: Det er let at forklare —: I Herrer har noget bedre at kysse end hverandre, men det har vi Damer ikke!

Med paa 'en.

Løjtnanten: Naar De, Nr. 32, nu staar paa Post og ser en fjendtlig Trup nærme sig, hvad gør De saa?

Nr. 32: Jeg søger at omringe den!

Daarlig Vare.

Postekspedienten: Hvad skal Du, min Dreng?

Drengen: Jeg skulde hilse fra min Fa'r og be' Dem bytte dette Frimærke, for det smager af Petroleum!

Trofast.

Damen: Forbliver alle Deres Patienter Dem tro?

Doktoren: Til Døden, Frøken!

Uden Tvivl.

Han: Din Fader ejer jo et Hus paa Nørrebro?

Hun: nikker.

Han: Og to Ejendomme i Roskilde.

Hun: nikker.

Han: Og et Landsted i Søllerød.

Hun: nikker.

Han: Og saa tvivler Du paa min Kærlighed!!

Tegning af Olaf Nielsen.

***Slagteren:* Hr. General! Her bliver Hungersnød!**
***Generalen:* Umuligt, lille Kollega! Vi slagter jo hver Dag!!**

AALBORG og A. BRØNDUM & SØN's AKVAVITTER

En Sagfører.

Amerikansk Humoreske af Sigge Strømberg.

(Autoriseret Oversættelse ved Carl Kjersmeier).

Da Gustav Adolf Bersell kom tilbage til Minneapolis fra en lige saa kort som mislykket Tourné som Høstarbejder, havde han alt i alt 6 Dollars paa Lommen. Og da han desuden optraadte i Diplomatfrakke, Straahat og gule Støvler, kan man forstaa, at hans Udsigter her i Livet ikke var særlig store, thi hvem Pokker engagerer en Mand som er klædt paa en saadan, mod al menneskelig Orden stridende Vis.

Følgen blev, at Bersell, da Pengene var sluppet op, sultede en Tid, hvorefter han, tvunget dertil af den haarde Nød, henvendte sig til sin Morbroder. Han havde nemlig været længe nok i Amerika til at han var klar over, at det var bedst saa vidt muligt at holde sig paa Afstand fra Slægt og fordums Venner.

Morbroderen hed Alander, var Sagfører og stor Matador i Byen, og da han saa sin Søstersøns bedrøvelige Skikkelse, blev han blød om Hjærtet og gav ham en Plads paa sit Kontor — dog ikke uden Bæven, thi han kendte godt den unge Mand.

Bersell fandt jo snart ud af hvor lidt han behøvede at bestille, før at faa Lov til at beholde Pladsen, og som Følge af, at han gav sig saa lidt af med juridiske Forretninger som muligt, lykkedes det ham stadig at bevare sin Position....

Da skete det, at Alander fik en Sag i St. Paul, Minneapolis' Naboby, og da han selv ikke havde Tid til at tage dertil, sendte han Bersell af Sted med strenge Ordrer til at begære Anstand til Fremskaffelse af Bevismateriale og forøvrigt holde sin Mund.

Bersell rejste, og for at virke mere troværdig, tog han nogle af Sagens Akter med sig i sin Mappe, og studerede dem for sin Fornøjelses Skyld i Toget.

Det var første Gang, Bersell var i en Retssal, og da der var flere Sager før hans, havde han god Tid til at gøre sine Iagttagelser. Sag efter Sag kom for og han hørte, hvordan Advokaterne var venligt uforskammede mod hinanden og hvordan de krydsforhørte Vidnerne og glimrede for Retten, og jo længere han hørte til, desto ærgerligere blev han over, at netop han skulde være tvunget til at begære Udsættelse og holde Mund.

Da hans Sag blev raabt op, var han derfor klar over, hvad han vilde gøre, og han indtog sin Plads med en fast Beslutning om at trodse baade Alander og St. Pauls Domstol og føre sin Klients Sag.

Sagen drejede sig om en Mand, som var blevet kørt over af Toget, og hvis Enke nu vilde have 10,000 Dollars i Skadeserstatning af Jernbaneselskabet. Bersell repræsenterede Enken: Jernbaneselskabet havde sendt sin egen Sagfører.

Bersell tog en Dynge Dokumenter frem fra sin Mappe og gav sig til at ordne dem, medens Modparten fremførte fire Vidner og lod dem tage i Ed. Først da det første Vidne, en Sporskifter, traadte frem, saa Bersell op fra sine Papirer, saa ransagende paa Vidnet og sagde saa i en interesseret Tone:

— Et højst kuriøst Ansigt!

— Hva'-be'-ha'r? spurgte Vidnet forbløffet.

— Vidnet er her, for at besvare Spørgsmaal, ikke for at fremsætte saadanne, svarede Bersell strengt.

— Udseendet har intet at betyde, indskød Modpartens Sagfører.

— Vær De glad ved det, min Ven! bemærkede Bersell i en Tone, som ikke kunde misforstaas.

Advokaten rødmede, og Tilhørernes Ansigter udtrykte oprigtig Glæde.

Bersell vendte sig mod Vidnet.

— Kendte De den Afdøde?

— Nej!

— Hvordan kan De da vide noget om ham?

— Jeg saa ham gaa i Vejen for Toget.

— At han er gaaet i Vejen for Toget, maa vel anses for sandsynligt, da man vel næppe kan tro, at Toget forlod Sporet for at forfølge ham og køre ham over. Altsaa hvad saa De?

— Jeg saa ham gaa paa Sporet, inden Toget kom.

— Hvordan kunde De kende Liget af en Person, som De aldrig før havde set?

— Jeg saa siden Liget.

— Kunde De kende Liget af en Person, som De aldrig før havde set?

— Nej, men....

— Altsaa nej! De kendte altsaa ikke Liget, men kendte det dog alligevel?

— Næ, jeg saa ham gaa paa Banen....

— Hvem?

— Den Døde.

— Vil De virkelig indbilde denne oplyste Domstol, at De saa Liget gaa paa Banen?

— Nej, ikke Liget....

— Det var altsaa en helt anden Person, De saa gaa paa Banen?

— Nej, det var virkelig ham....

— Mine Herrer! sagde Bersell og vendte sig mod Dommerne. Jeg forlanger, at dette Vidne bliver afvist som utroværdigt. Hele hans Beretning er øjensynlig kun et Væv af Løgne. Han genkender en Person, som han aldrig har set før....

— Nej, indskød Vidnet, jeg genkendte Liget.

— Hvilket Lig?

— Det, som laa paa Banen.

— Men hvordan ved De, at det Lig, De saa ligge paa Banelinien, var det samme Lig, som De for nylig havde set passere Dem. De indvikler Dem mere og mere i Modsigelser. Høje Dommere! Jeg vil ikke insinuere, at Vidnet har faaet 200 Dollars af Jernbaneselskabet for at vidne falsk, men....

— Jeg protesterer mod den Slags lumpne Insinuationer! udbrød Modpartens Sagfører harmdirrende.

— De burde have lagt Mærke til, at jeg sagde, at jeg *ikke* vilde insinuere noget....

— Men jeg protesterer mod denne abnorme Maade at føre Krydsforhør paa. Jeg afstaar fra at føre de andre Vidner og begærer Udsættelse til Fremskaffelse af yderligere Beviser....

— Høje Dommere! sagde Bersell. Jeg har hørt ét Vidne, og jeg har hørt nok til at kunne danne mig en Mening om Jernbaneselskabets Maade at føre Proces paa. Hvad Anstandsbegæringen angaar, ønsker jeg den afslaaet, da min Modpart, til Trods for, at han opgiver at fremføre sine Vidner, siger, at han vil skaffe yderligere Beviser. Dette kaster et grelt Lys over visse Forhold, ja, jeg vil jo ikke insinuere noget.... Jeg forlanger Sagen optaget til Doms.... Jeg fører en retfærdig Sag og behøver ikke at gaa Krogveje for at faa min Ret....

Nævningerne trak sig tilbage, for at notere og paa mindre end fem Minutter var Sagen afgjort. Jernbaneselskabet dømtes til at betale Enken 10,000 Dollars i Skadeserstatning, og der var ingen af de Edsvorne, som ikke vilde have aflagt Ed paa, at Jernbaneselskabet havde underkøbt sine Vidner....

En Time senere kom Bersell, straalende glad som en Afholdsmand, der har faaet 6 Whiskyer indenbords, ind paa sin Morbroders Kontor.

— Da' Mor'bro'r! skreg han og knaldede Mappen i Gulvet, saa alle Papirerne røg til alle Sider. Nu er den Sag i Orden. Jeg gav Pokker i at forlange Udsættelse, men vandt Sejren, og Enken faar sine 10,000 Dollars.

— Hvad i Herrens Navn er det, Du siger, Dreng? Det er ikke sandt!

— Vist er det sandt. Vi har vundet Sagen. Kom og lad os gaa ud og fejre Sejren!

Men Morbroderen slog Døren op paa vid Gab og tog sin tykkeste Stok:

— Herut af mit Hus, Du Øgle, skreg han, og lad mig ikke se Dig mere for mine Øjne.

Bersell stod som lamslaaet af Forbløffelse, men et Par ordentlige Rap fik ham snart til at indse, at det var Alvor....

— Hva'-be'-ha'r?.... Hvad skal dette betyde?

— Herut! siger jeg, din fordømte Laban! Du har ødelagt mig en Sag, *som jeg kunde have levet paa i fire Aar!* Rejs ad Helvede til med Dig!

Og Bersell gik bort som en vemodigere, men ogsaa som en klogere Mand....

HANSONS STEMPELFABRIK
TF. 354 · NYØSTERGADE 2 · MÆRKEPLADER
Signeter, Dørplader, Haandtrykkerier, Brændejern, Numeratører, Perforérer.

MULLERS HOTEL
(L. PRÆSTMARK).
Café, Restaurant og Billard.
Telefon 3558.
Diner à 1 Kr. o Middag à 50 Øre
Nørre Farimagsgade 55.

Hygiejne, Sygepleje, Toilet og Barber Artikler.
Illustreret Katalog tilsendes m. 10 Øre t. Porto
Forretningen grundlagt 1900.
Depotet „DISKRET"
Afd. R., Prinsessegade 49, Kbh. C.

Arbejdernes Forsamlingsbygning, Aarhus.
Store og smaa Lokaler til Selskaber og Foreninger.
Restauration. Billardsalon. Telefon 2728.
S. M. Mikkelsen.

Telf. 4876 og 10424.

Forlang Illustr. Katalog.

Karambol-, Bord- og Karoline-
Billards
i Ima Kvaliteter og nøjagtig Udførelse. 10 Aars Garanti. Et Lager paa 30 nye og brugte Billarder er udstillet i mine Fabriks- og Lagerrum. De sælges billigt mod Kontant, men udlejes ogsaa med Køberet, eller sælges paa moderate Betalingsbetingelser. — Elfenbens- og Imitations-Baller. Alle Rekvisitter.
R. Laursen (tidl. Winthers) **Billardfabrik**
Classensgade 7, Kjøbenhavn.

Tandlæge Edv. Møller,
Købmagergade 30, 2.
udfører enhver Tandbehandling til smaa Priser. Samvittighedsfuldt Arbejde. Bedøvelse hele Dagen. Konsultationstid 10—3½, 6—7 Eftm. og 10½—12 Søndag. Telefon 8181.

Mælkeriet Enigheden.
Telefoner 2146 & 6270.
Vore 58 Vogne kører overalt i Byen.

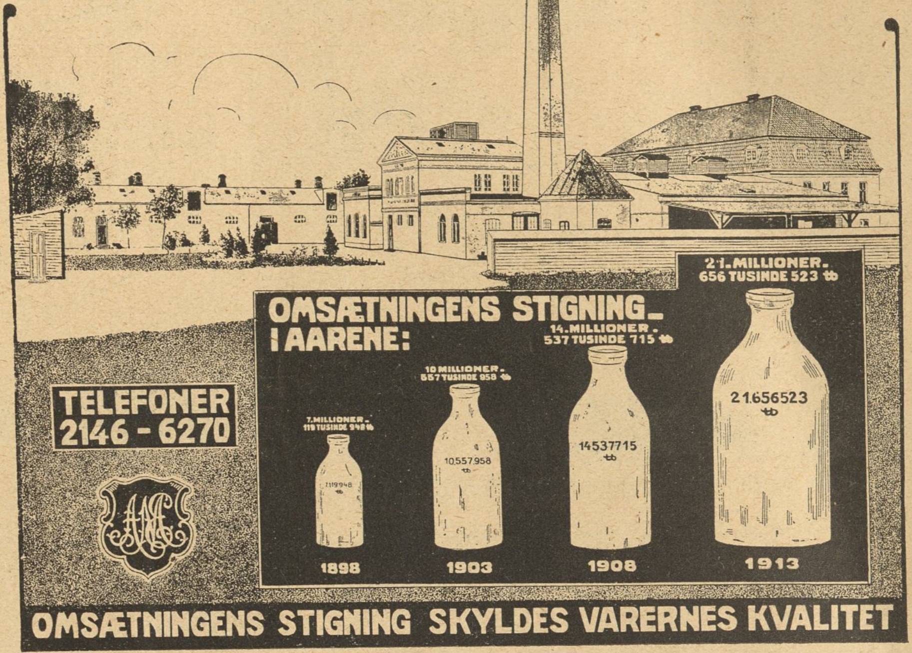

GEORG C. MØLLERS EFLGR.
HOVEDKONTOR: Vimmelskaftet Nr. 42, 2. Sal. (Yorks Passage.)
Telefoner: 913, 1124, 7980, 3313.
LAGER: Badstuestræde 9—11. Fiolstræde 12—14. Kongens Nytorv 8.
Vinkyperens Telefon: 6351. Byen 1722 x.

„Blomsterbazaren"
Nørrebrogade 207 o Tlf. Taga 205
Smagfulde Kranse og Buketter sendes overalt i Byen
Specialitet: Foreningskranse.
Prompte Ekspedition.
Ærb. *E. Rosendal.*

Annoncer til Ravnen
modtages paa Ekspeditionen,
Nørre Farimagsgade 49 Stuen,
til 10 Øre pr. m/m.
Paa løbende Annoncer indrømmes Rabat. Favoritpladser efter Aftale.

Brug
Worning & Petersens Xeroform-Sæbe
faas overalt
à 25 Øre pr. Stk.

Wilsons Gummivarelager
12, Gothersgade 12.
Alle Sygepl.-Artikl. sendes mod Efterkrav. Ill. Katalog

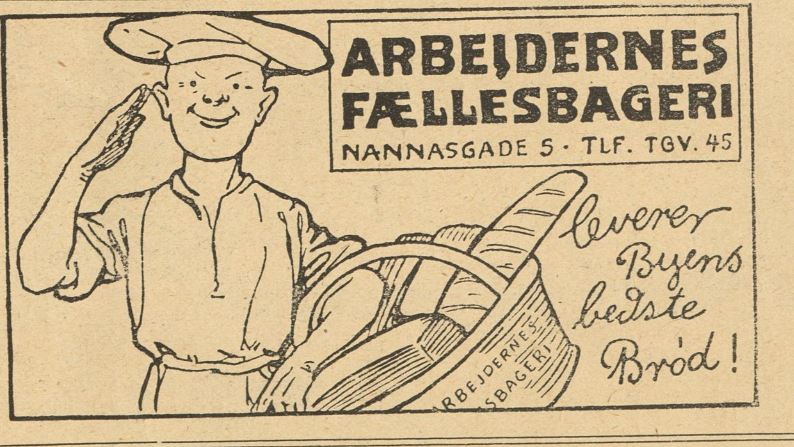

Udgaar hver Torsdag. Abonnementspris: 1 Kr. 25 Øre Kvartalet, 10 Øre om Ugen. Abonnement kan tegnes i København i Nørre Farimagsgade 49 Stuen, og i Provinserne paa samtlige Postkontorer og hos Boghandlerne. Annoncer modtages paa Kontoret, Nørre Farimagsgade 49, Stuen. Telefoner Central 1395 og 7495. Udgivet af socialdemokratiske Foreninger. Clichéer ved H. Matzens Reproduktionsanstalt.

F.E. BORDING KØBENHAVN.

Den lille Komité.

Tegning af Svend Ulrick.

»Det er ikke til at holde ud! Find paa Noget!«

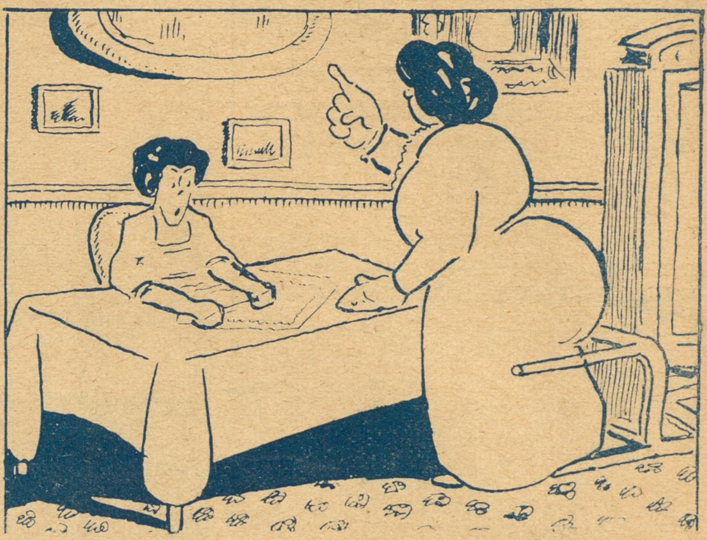

»Hov! Vi laver en Indsamling til de indkaldte Soldater!«

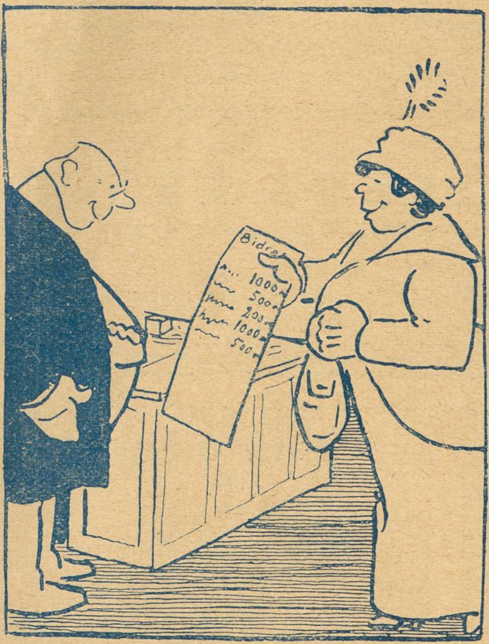

Fine Navne.

Fin Koncert.

Fin Protektion.

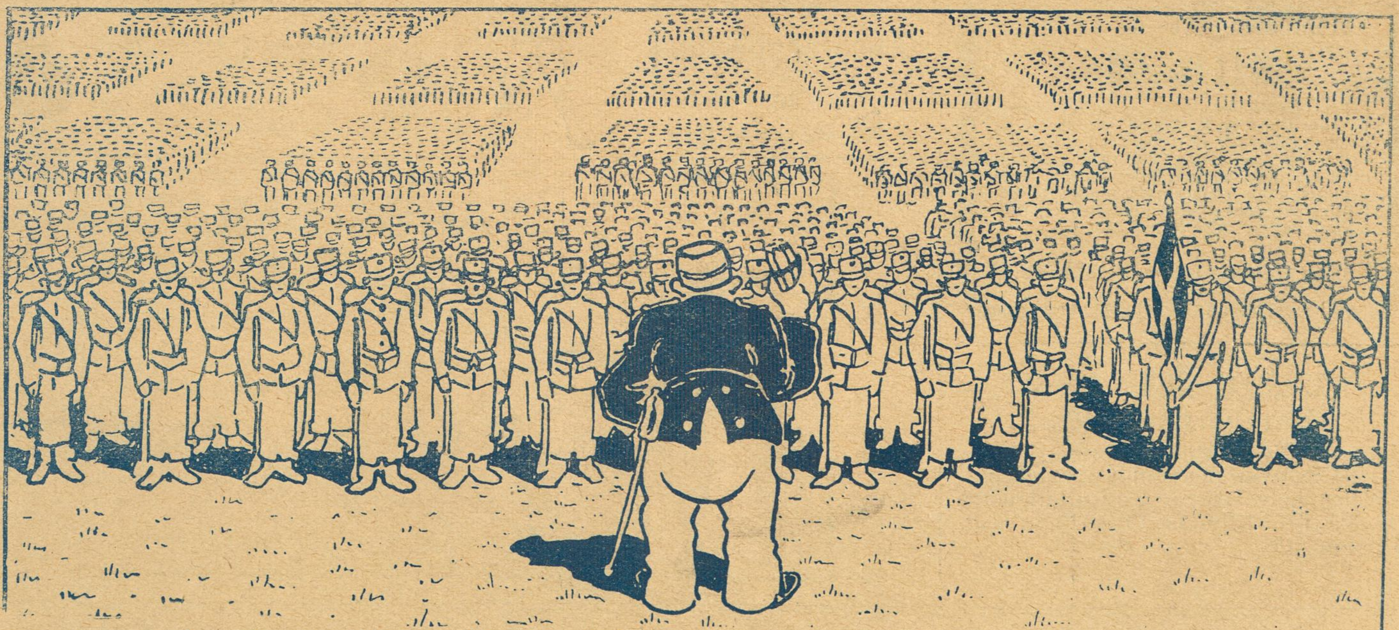

Sergeanten: Fra den lille Komité er der indkommen 25 Cigarer og 10 Stk. Tyggegummi, som nu vil blive fordelt mellem Mandskabet!

RAVNEN

Nr. 42. Torsdag den 15. Oktober 1914

Tegning af HARRIET FISCHER CLAUSEN.

Sommeren danser af! Se, Solen har knækket Fjeren i sin Ildhjelm!
— Naa, jeg danser videre — i „Koncertpalæet" og „Prins Wilhelm"!

Bryggeriet Phønix

Prisliste:

Pr. enkelte Flasker:		Pr. Dusin:	
Porter	16 Øre	12/2 Dobbeltøl	96 Øre
Pilsner en gros	11 »	1 Dus. Prima	108 »
Lagerøl —	11 »	1 » Hvidtøl I	96 »
Skattefri	10 »	1 » Hvidtøl II	84 »
Dansk Sodavand	4 »	1 » Skibsøl I	96 »
Citron —	5 »	1 » Skibsøl II	84 »
Fineste Maltekstrakt	18 »	12/2 Skibsøl	60 »
Kraftøl	12 »	12/2 Hvidtøl	60 »

Bestillinger modtages ved Vognene eller hos
Bryggeriets Agenter samt paa Bryggeriet.

Valby Langgade 75.

Telefon 3968.
— Lyngby 235.

Forsamlingsbygningen
Rømersgade 22.
Telf. 1310. *Chr. Jensen.*

Forsamlingsbygningen
Koldinggade 4.
Telf. Øbro 1132. *Joh. Olsen*

Det bedste Madsted
paa
Gammelholm
er
Spisehuset, Holbergsgade 26.
Forskellige à la Carte Retter hele Dagen.

Spis Middag
Kl. 12-2 el. Kl. 3-6. Rosengaarden 14.
Husassistenternes Fagskole.

Nørre Central Café
(Nørrebros Runddel).
Koncertsal og Billardsalon.
3 Billards.
Hyggelige Selskabslokaler.
Telf. 7476. M. C. ANDRESEN

A. C. NIELSENS
Bogbinderi og Kontrolbogsfabrik.
SPECIALITET: Gummiering og Lakering
samt Paasætning af Bliklister paa Plakater.
Adelgade 31, 1. Bagb.
Telefon Palæ 2056.

Rud. G. Brandt
Cigarer en gros.
Mikkel Bryggersgade Nr. 5
ved Frederiksberggade.
Telefon: Byen 3101.
Hoved-Oplag fra
A/S. Ferd. Bangs Tobaksfabrik, Roskilde.

Se! Se! Se!
Gl. Kobber & Messingtøj, Gl. Møbler og Malerier samt gamle Tandsæt købes til højeste Pris
Ring til Central 8592.
M. Sjøqvist,
Henrik Ibsensvej 30, København V.

Gummilageret
„Francais"
i København
16, Lille Kongensgade 16,
en gros. ved Kongens Nytorv. en detail.
Forsender diskret! Hygiejne-Gummi,
Bandager og alle Sygepleje Artikler.
For Frimærker eller Post Opkræv.
A. Mouritzen.

Peter Jensen,
Bispebjerg Kro,
ligefor Krematoriet og Kirkegaarden,
2 store lukkede Glasverandaer.
Have med Lysthuse.
Telefon Taga 800.

Yale Laase & Nøgler Ny Østergade 2.

Tre Bestyrelsesmedlemmer i Foreningen til „Dyrenes Beskyttelse“.

En ubehagelig Vandgang.

For nogen Tid siden opnaaede en Journalist ved et af de store New-Yorkerblade at faa Avdiens hos den amerikanske Mangemillionær Vanderbille.

Millionæren viste Journalisten rundt i nogle af Palæets mange Stuer og pegede paa det luksuriøse Bohave, de ægte hollandske Mesterværker, det fine Parketgulv og den overdaadige, elegante Belysning.

Saa tog Millionæren og Journalisten Plads i det kostbart indrettede Kontor, hvor der var fuldt med sære Mekanismer, som tillod den rige Mand at dirigere alle sine Ønsker ved Hjælp af Knapper. — Det bedste, jeg har, sagde Millionæren, er dog mit Sølvbadekar. Det flyttes ved Hjælp af Elektricitet og glider tyst og stille gennem Lokalerne derhen, hvor jeg ønsker det. Vil jeg nu have et Bad og ikke har Lyst til at gaa ud i Badeværelset, saa trykker jeg bare paa denne Knap — saa kommer det glidende ind til mig, ganske som jeg ønsker det og fyldt med Oceanvand med præcis den Temperatur, som jeg ønsker.

Journalisten blev meget forbavset og meget nysgerrig. — Aa, tryk paa Knappen, jeg vil forfærdelig gærne se det? bad han, mens han noterede op, hvad han havde hørt.

Millionæren pustede Røgen fra sin Havaneser ud i Luften og trykkede paa Knappen.

En underlig glidende Lyd hørtes, Døren sprang op, og ind gled Badekarret, hvorfra der nu lød et højt Skrig.

I Badekarret sad nemlig Millionærens — Kone!

Guldregn.

At faa Klø er en Nydelse, thi den, der faar Klø, tænker paa Hævn, og Hævnen er sød — altsaa er det en Nydelse at faa Klø.

*

Der findes Forældre, som er stolte af at finde deres egne Fejl gaa igen hos deres Børn.

*

Man maa hellere være en Flues Hoved end en Løves Hale.

*

Ingen Katarrh er saa ubetydelig, at ikke en dygtig Læge kan gøre noget ud af den!

*

Der er Kvinder, som foretrækker en Mand med et sno'ligt Overskæg fremfor en med et roligt Overlæg.

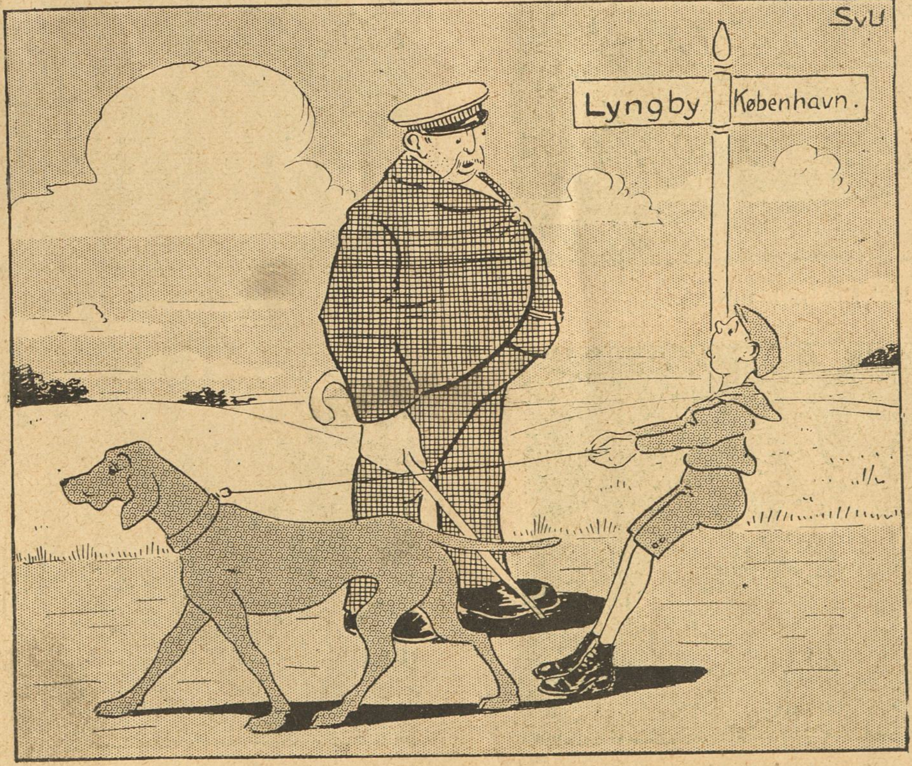

Tegning af Sv. Ulrich.

***Drengen:** Ka' De ikke sige mig, hvor langt der er til Lyngby?*
***Manden:** Skal Du dér til?*
***Drengen:** Nej — — men Hunden —!*

Læg Mærke til, at naar Du har fortalt en god Historie til en Mand, saa kommer han altid i Tanke om en daarlig, som han kan!

*

Man kan inddele de Levende i to Klasser: De, der har mere Middagsmad end Appetit, og de, som har mere Appetit end Middagsmad.

*

Det tager 20 Aar for en Moder at gøre sin Dreng til en Mand — og paa 20 Minutter kan en anden Kvinde saa gøre ham til en Nar.

*

Hvo der graver en Grav for andre, behøver ikke just at falde i den. Han kan jo være — Graver!

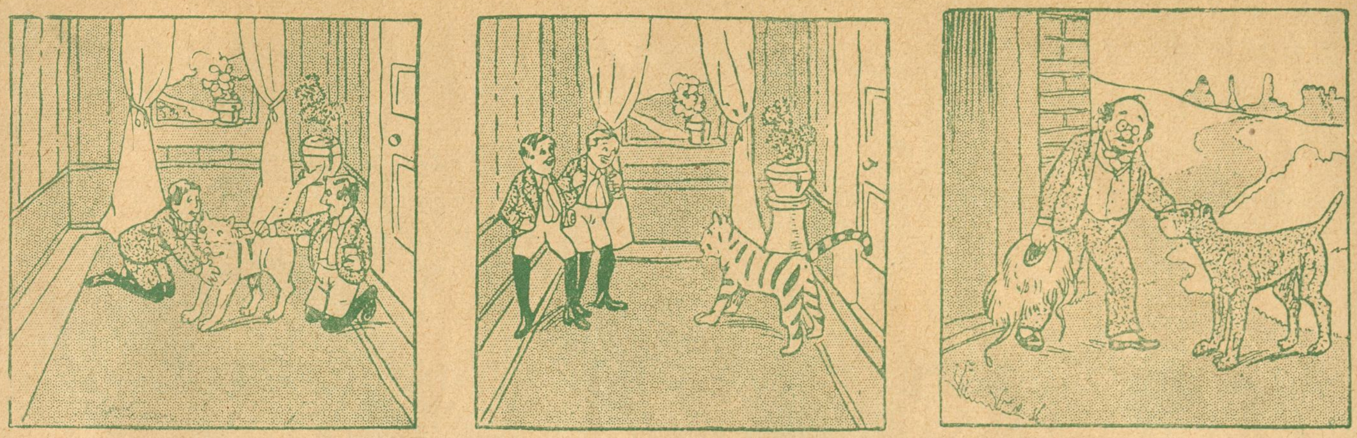

»Nu laver vi Mors Kat til en Tiger!« »Saa faar vi Fest med Fars Hund.« »Men jeg laver Karo til en Løve!«

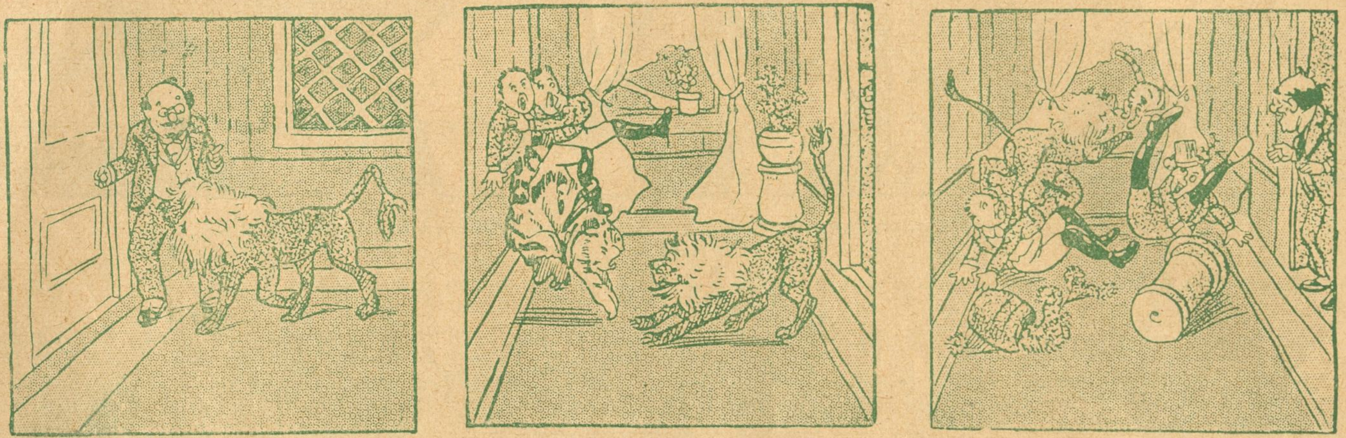

»Gør dem nu rigtig bange!« »Hjælp! En Løve!« Sidste levende Billede!

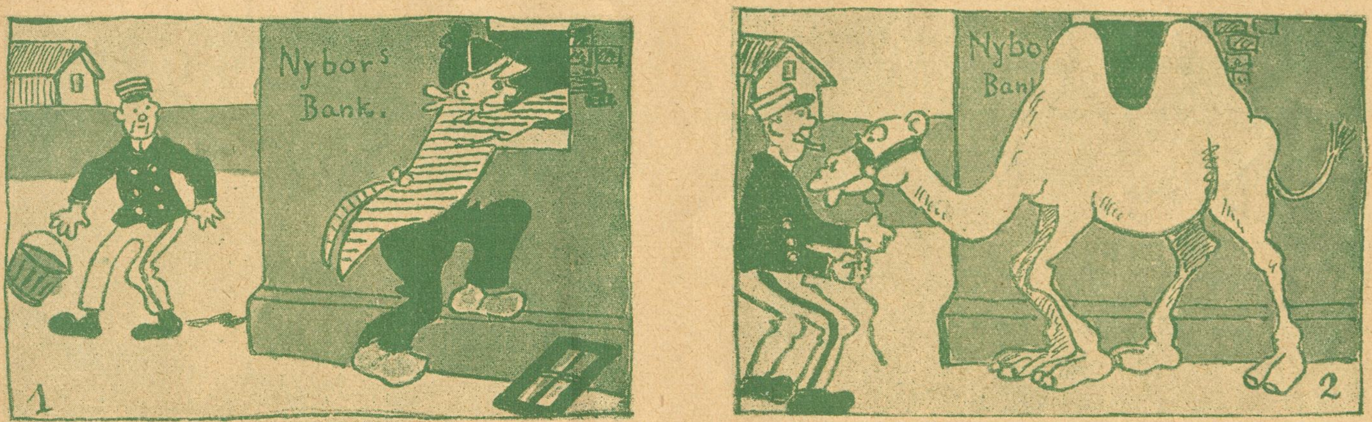

»Aha! En Indbrudstyv!« »Her skal Kamelen hjælpe!«

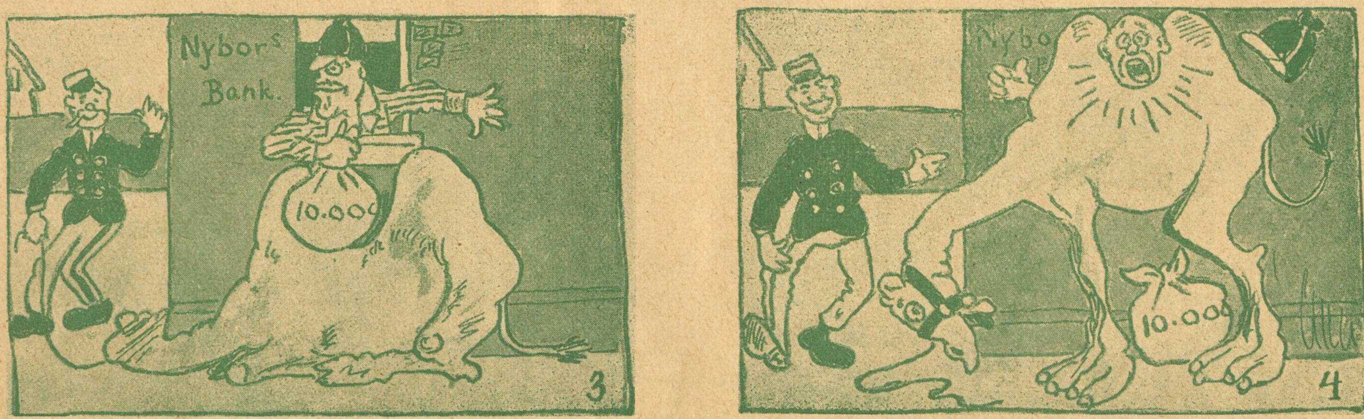

»Dér er han med Pengene!« »Haps! Færdig med Dig!«

Forlang altid EXPORT DOBBELT-ØL med DOBBELT SEGL fra DE FORENEDE BRYGGERIER

Har De Tandpine,
brug da altid
Chr. V. Mendes berømte Dentin à 45 Øre, som hurtigt stiller de hæftigste Smerter.
Advarsel mod Efterligninger.
Indregist. **9, Kronprinsensgades nye Materialhandel 9.**

Petit Paris. Sygeplejeartikler & Gummivarer:
Lager en gros & en detail. Specialitet: Modersprøjter. **Helgolandsgade 14,** Hj. af Istedgade. Bækkener & Luftp. udl. Tlf. V. 3723. **A. Andersen.**

Gift Dem aldrig —
før De har besøgt
Snedkermester Chr. Jensens
4 Møbelmagasiner Adelgade 80, 86 og 87
(ligefor Sølvgade)
samt Østerbro-Afdl. Sct. Jacobs Plads 6.
Danmarks største Afbetalingsforretning.

Wilsons Gummivarelager
12, Gothersgade 12.
Alle Sygepl.-Artikl. sendes mod Efterkrav. Ill. Katalog

LYSÆGTE
FIONA KRONE-TAPET
GARANTI FOR HOLDBARHED
·FIONA· SKINDERGADE 27

Lauritz Byrge,
Forenings- & Selskabslokaler.
Selskaber indtil 170 Kuverter.
Baade større og mindre Lokaler
**Dansk Arbejder Loge,
Blegdamsvej 26. Telf. 6405.**

Københavns Tilskærer-Akademi Nørrevoldg. 42.
Katalog over Tilskære-kursus og Tilskæring af Mønstre sendes paa Forlangende.

Tandlæge Edv. Møller,
Købmagergade 30, 2.
udfører enhver Tandbehandling til smaa Priser. Samvittighedsfuldt Arbejde. Bedøvelse hele Dagen. Konsultationstid 10—3½, 6—7 Eftm. og 10½—12 Søndag. Telefon 8181.

Gummi-Importen
København V. 26.
En gros Priser. - Diskret Forsendelse
Skriv efter gratis, ill. Katalog.

Vibe-Hastrups Læder-Creme gør Fodtøjet blankt og bevarer Læderet.

Forretningsmand til det sidste!

Tegning af A. KOCH.

— Han laa længe, før han døde, den gode Fætter Isak.
— Det var af Forretningshensyn. Han kunde ikke gaa bort, før han havde faaet pruttet Kisten 20 Procent ned i Prisen!

Sidste Nyt fra den danske Krigsskueplads.

(Mel.: »Stakkels Hanne«).

Stakkels Jylland, stakkels Jylland,
man ej tjene dér en Syl kan.
Der er Miner, og man piner
dem med Forbud i Laviner.
Man har røvet dem det bedste:
de maa inte sælge Heste!
Sælge Heste, sælge Heste,
det var li'godt den allervæ'ste!

Millioner, Millioner
kræver *Munch* nu i høje Toner.
Skal det batte, maa han ha' de,
vore Batteri'r er ladte!
Men til Julen faar han mere,
og til Ny'aar endnu flere!
Endnu flere, endnu flere,
for saa skal vi fyrværkerere!

Flyvepladsen, Flyvepladsen,
den har lukket nu for Kassen.
De hang svært i — som Seværdighed er den omsider færdig!
Nu skal Hæren prøve Tingen
dér at vifte lidt med Vingen!
Livlig Svingen dér med Vingen,
ganske tidlig i Morgeningen!

Kulgrosserer, Kulgrosserer
Kulkontrakter annulerer.
Handelsretten stilled Trætten
— nu er de s'gu færdig me' den!
Kulgrosserer dividerer
ikke Svindlertakster mere!
Ikke mere dividere
— færdig med at *kul*minere!

Peder Ravn.

HJÆRTETS TRAADE

Nu skulde Livet først begynde — efter Ungdommens Raseri. Han følte sig stærk og moden. Nu kunde han gøre hende lykkelig, som hun fortjente.

Men han mødte kun en dump Følelsesløshed.

Den gamle Skoleraads Død belærte ham og Familien for Alvor om hendes Følelseslivs Stivnen.

En Morgenstund var den gamle Herre sovet ind for evigt. Sorgen var dyb. Ogsaa i Kate. Han havde holdt saa meget af hende, den kære, gamle Fader, ja næsten forgudet hende. Men hun fandt ingen Udtryk for sin Smerte. Hendes Indre var tilfrosset. Det var ligefrem uhyggeligt at se hende sidde dér hos den nedbøjede, hulkende Familie med sine stive, glansløse Øjne. —

I Slaninas Sjæl rørte sig onde Tanker. Han søgte at forjage dem, men hans forsmaaede Kærlighed pustede atter nyt Liv i dem. En Nat brød Raseriet løs, da han forgæves havde tryglet om en Smule Ømhed.

»Jeg ved, hvad der er i Vejen,« raabte han, »Du har tilhørt ham den anden. Derfor afviser Du mig. Jeg Fæ, som troede paa Dig. Du har naturligvis tænkt, at Fremtiden var Dig sikrere hos mig end hos ham. Eller maaske var han ked af Dig. Og Du — ved Du, hvad Du er? Du er æreløs. Du havde ingen Ret til at vende tilbage til mig, naar Du opfører Dig saadan!«

Og med disse Ord sprang han ud af Sengen og indrettede sig i Atelieret.

I det Øjeblik erfarede Kate, hvor længe det varer, inden Følelserne i et Menneske helt uddør. Der var meget i hendes Sjæl, som nu først blev baaret til Graven.

Først oprørtes hun over, at han vovede at tale saadan til hende — — hun maatte atter forlade Huset — og denne Gang for stedse!

Men saa blev hun roligere.

Hun gav sig til at gruble over, hvorfor hun egentlig var vendt tilbage til sin Mand. Og da hun ikke fandt nogen Grund, indsneg der sig en vis Selvforagt hos hende. Hun havde handlet af Fejhed og Frygt for at tage en afgørende Beslutning.

Nu var Beslutningen taget: hun havde kun tilbage at resignere, vente taalmodigt paa Tiden, som kom, og paa det, den vilde bringe med sig.

— I dette pinefulde Mørke, fremkom et Lysglimt, som voksede og blev hendes Redningsanker: *Barnet.* For dette lille Væsen vilde hun leve, og hele sin Kraft og hele sin Sjæl vilde hun lægge i dette ene, at retlede dette Barn, saa det ikke skulde synke tilbunds — i en Rus.

ENDE

EDDERKOPPEN

En Roman fra Kæmpebyen London.

MORDET

Lady Daymoors Datter arresteret.

Denne Overskrift faldt Lord Rosecar i Øjnene, da han om Morgenen i Klubben bredte sin Avis ud.

»Edith Daymoor,« udbrød han forfærdet. »Det er umuligt!«

Med feberagtig Hast læste han videre:

»Igaar Aftes omkring Kl. otte blev den i Blainestreet, Westminster, posterede Politibetjent opskræmmet ved et Revolverskud. Umiddelbart efter blev Døren til Nr. 187 revet op, og en ung Dame styrtede ud og løb ned ad Gaden. Hun holdt en Revolver og et Bundt Papirer i Haanden.

Betjenten, der straks optog Forfølgelsen, indhentede hende snart. Den purunge Pige befandt sig i en stærkt ophidset Sindsstemning og gentog atter og atter: »Jeg har ikke skudt ham. Jeg be'r Dem, lad mig gaa!«

Efter at Betjenten havde overgivet hende til to Kolleger, begav han sig sammen med to Herrer, der havde sluttet sig til ham, hen til Nr. 187, hvor Hypotek-Agenturet Braunton og Compagnis Kontorer laa. De fandt den underste Etage tom, men da de gik ovenpaa, opdagede de Liget af en Mand, som var skudt gennem Hjertet.

Nogle Timer senere.

Den unge Dame var imidlertid bleven identificeret og opgav selv at være Datter af den afdøde Sir Frederick Daymoor, der var bekendt for sine Værker om Heraldiken.

Det konstateredes, at de Papirer, hun holdt i Haanden, var Obligationer vedrørende Lantwych House, hendes Moders Gods, og at Firmaet Braunton og Co. ejede en Prioritet paa 1000 Pund Sterling i denne Ejendom. Frøken Daymoor indrømmede, at hun havde taget disse Dokumenter paa Kontoret, hvor de havde ligget paa Bordet, og at de tilhørte Firmaet Braunton og Søn. Yderligere blev der fundet et Brev hos hende, hvori Firmaet erklærer, at det vil opsige Prioriteten, saafremt de forfaldne Renter, 108 Pund Sterling, ikke straks betaltes.

Den Myrdede er genkendt af sin Søn og andre som Herr William Braunton, Firmaets Senior. Han ansaas for at være en Særling, der tilbragte den meste Tid af sit Liv paa Rejser og overlod Forretningens Ledelse til Sønnen.«

Avisen faldt ned paa Gulvet og halvt instinktivt tog Rosecar en Ring op af Lommen og betragtede den med en forstyrret Mine.

»Hvorfor har hun sendt mig den tilbage?« mumlede han. »Er det muligt, at —? Nej! Om hun selv kom til mig og erklærede, at hun havde gjort det — jeg vilde ikke tro det.«

Han læste endnu en Gang Beretningen langsomt igennem og besluttede sig saa til at opsøge sin Sagfører, de Herrer Penthwaite og Hawke.

Da den ældste af de to Indehavere ikke var indtruffet paa paa Kontoret, maatte Rosecar henvende sig til Herr Hawke. Denne hørte paa ham med venlig Interesse, løb selv Avisberetningen igennem og sagde:

»Et meget ejendommeligt Tilfælde! Herr Frederick Day-

moor har i aarevis hørt til vort Klientel og var en nær Ven af Herr Penthwaite. Han har haft store Tab og efterlader sig uden Tvivl ikke ret mange Ører. Jeg vil med det samme telefonere til min Partner. Det undrer mig, at han ikke er kommen.«

Han forlod Værelset, men vendte fem Minutter efter tilbage med den Besked, at Herr Penthwaite tidligt om Morgenen var taget til Byen i et presserende Anliggende og sandsynligvis ikke vilde komme hjem før henad Aften.

»Hvad skal vi saa gøre?» spurgte Rosecar bekymret.

»Efter hvad jeg ser, finder Ligsynet Sted Klokken tolv,« svarede Hawke. »Vi kan altsaa forinden køre til Blainestreet og søge nogle Oplysninger. Jeg lægger saa Besked til Herr Penthwaite om, hvor vi er at finde, hvis han mod Forventning skulde komme paa Kontoret inden Middag.«

Rosecar var enig med ham heri, og straks efter tog de to Herrer en Bil og kørte til det Brauntonske Bureau. Dér forefandt de Politiinspektør Chadison, der netop traf Forberedelser til Ligskuet. Dette skulde finde Sted i Stueetagen. Inspektøren var ikke meget indladende, de fik derfor kun faa Oplysninger. Med saa meget større Utaalmodighed afventede de Retshandlingens Begyndelse.

2. KAPITEL

Præcis Kl. tolv indtog Coroneren sin Plads og lod de Edsvorne aflægge Eden. Efter at det foreskrevne offentlige Ligsyn havde fundet Sted, begyndte Forhandlingen, og straks efter viste Frøken Daymoor sig ved en ældre Herres Arm; det var Seniorchefen i Firmaet Penthwaite og Hawke. Rosecar sluttede heraf, at Herr Penthwaite havde forsømt Kontoret for den unge Piges Skyld.

Rosecar sprang op og fik netop Tid til at tilhviske den dybtrødmende unge Pige et Par hjertelige Ord før Retsformanden aabnede Forhandlingen.

Betjent Waintorpe blev kaldt frem som første Vidne.

»Hvad Tid hørte De Skuddet?« spurgte Formanden.

»Westminsteruret havde lige slaaet otte.«

»Og hvor megen Tid forløb, inden Frøken Daymoor kom ud af Huset?«

»Kun et Øjeblik.«

»Udtryk Dem nøjagtigere! Var det mere eller mindre end et Minut!«

»Jeg tror mindre.«

»Hvad foretog De Dem saa?«

»Jeg saa mig om efter den, der havde skudt og peb samtidig i min Signalfløjte, da jeg tænkte mig, at jeg kunde komme til at tiltrænge Hjælp.«

»Var der ingen Mennesker paa Gaden, da Skuddet faldt?«

»To Herrer var traadt ud fra Nr. 174 og underholdt sig med hinanden udenfor Døren.«

»Hvor langt havde Frøken Daymoor løbet, før De indhentede hende?«

»Kun faa Skridt.»

»Hvad sagde hun, da De anholdt hende?«

»Først sagde hun intet. Hun var saa ophidset, at jeg troede, hun vilde besvime. Men efter et Øjebliks Forløb raabte hun: »Jeg har ikke skudt ham. Jeg be'r Dem, lad mig gaa.« Og mere kunde jeg ikke faa ud af hende.«

»Hvad gjorde De saa?«

»Jeg overgav hende til min Kollega Halch, og begav mig sammen med Herr Thomas og Herr Bridlington til Nr. 187, hvor jeg foretog en indgaaende Undersøgelse.«

»Hvor laa den Døde?«

»Paa Tærskelen mellem begge Kontorlokaler. Han saa ud til at være bleven skudt, da han traadte ind fra det inderste Værelse.«

»Findes der kun to Værelser ovenpaa?«

»Nej, foruden de to Kontorer er der en lille Stue, hvortil der kun er Adgang fra Forværelset. Fra dette Værelse maa Herr Braunton være kommen, da han blev skudt.«

»Og Skuddet blev afgivet fra det forreste Værelse, mener De?«

»Ja.«

»Hvad foretog De Dem, da De havde fundet Liget?«

»Jeg afsøgte Huset.«

»Og fandt det tomt?«

»Ja. Derefter bad jeg Herr Bridlington telefonere til Scotland Yard, efterlod den i Mellemtiden indtrufne Betjent Wevil i Huset og gik tilbage til Frøken Daymoor, som havde afgivet Revolveren og Papirerne med den Erklæring, at de ikke tilhørte hende.«

»Har De disse Ting her?«

Betjenten lagde dem paa Bordet, og Papirerne gik nu fra Haand til Haand mellem de Edsvorne.

Herr Penthwaite tog derefter Ordet:

»Tilgiv, Herr Coroner! Jeg er tilstede her for at varetage Frøken Daymoors Interesse og er bange for, at Juryen muligvis kunde misforstaa sin Opgave. Det drejer sig nemlig ikke om at fastslaa min Klientindes Skyld eller Uskyld, men om at konstatere Dødsaarsagen.«

»Jeg forstaar meget godt, hvad De mener, Herr Penthwaite,« svarede Dommeren, »og jeg haaber, at de Edsvorne kan tiltræde Deres Ord. Ikke desto mindre tror jeg, at Dokumenterne staar i altfor nøje Forbindelse med Sagen til at vi helt kan forbigaa dem. Men Vidnet skal gerne besvare Dem et hvilket som helst Spørgsmaal, saasnart jeg er færdig med ham.«

Efter at det var fastslaaet, at Papirerne aabenbart tilhørte Braunton og Co., blev Forhøret fortsat.

»Var Revolveren ladt, da De fik den?«

»Fem Kamre var ladte, og en Patron nylig afskudt.«

»Bærer Vaabnet noget Navn?«

»Ja, Navnet Frederik Daymoor staar indgraveret i det.«

Almindelig Forbavselse.

Frøken Daymoor fo'r sammen og blegnede. Herr Penthwaite vilde støtte hende. men hun hviskede:

»Jeg er uskyldig! Jeg er uskyldig!«

Rosecar, der sad tæt ved hende og ligeledes var blevet stærkt rystet, fattede sig hurtigt og trykkede hendes Haand.

Efter at de Edsvorne havde stillet endnu et Par Spørgsmaal, hvorved en af dem paadrog sig en skarp Tilrettevisning af Formanden, fordi han havde betegnet Frk. Daymoor som »Fangen«, rejste Herr Penthwaite sig atter.

»Var Døren til Nr. 187 ubevogtet, medens De forfulgte Frøken Daymoor.

»Jeg fjernede mig kun cirka fyrretyve Meter fra den.«

»Men medens De talte med Frøkenen, vendte De dog sikkert Ryggen til den?«

»Nej, jeg holdt stadig Øje med den.«

»Det kan dog meget vel tænkes, at en Person kan have forladt det Brauntonske Hus, medens De løb efter den unge Dame?«

»Absolut ikke, eftersom Betjent Halch kom løbende fra den modsatte Side, og han vilde have set enhver, der kom ham i Møde.«

»Har Huset ingen anden Udgang?«

»Vi saa straks efter. Alle Vinduer var tillukkede og Bagdøren aflaaset.«

»Har De Nøglen?«

»Nej.«

En ung Mand traadte frem og hviskede noget til Betjenten.

»Jeg hører lige nu,« sagde Wainthorpe, »at Nøglen til Bagdøren plejer at hænge paa en Krog ved Døren.«

En Betjent blev sendt derhen og vendte straks tilbage med Nøglen, som han gav Dommeren.

»Kan ikke en eller anden have forladt Huset, medens den øverste Etage afsøgtes? spurgte Penthwaite.

»For at hindre det, laasede jeg Døren indefra,« svarede Wainthorpe.

(Fortsættes.)

EUROPAS SMILEBAAND

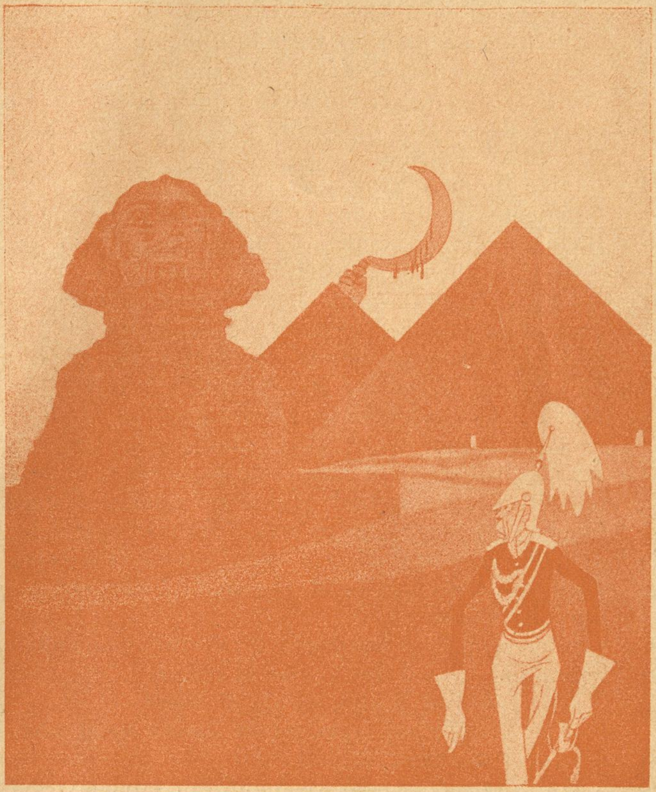

England: Jeg er bange for, at vi faar Vejrforandring. Maanen ser saa underlig ud. (»Simplicissimus«.)

Som frivillig i franska armén har anmält sig världsboxaren Jack Johnsson. Tyskarnas reträtt han fått sin förklaring. (»Søndags-Nisse«.)

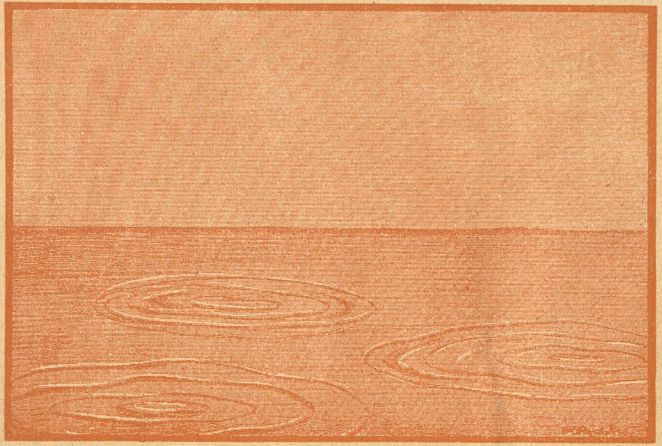

»Der var engang tre Panserskibe og de hed: »Oressy«, Aboukir og Hogue —« (»Ulk.«)

Hvorledes Flyveren formaaede at komme i Forbindelse med sin Elskede! (»Fliegende Blätter«.)

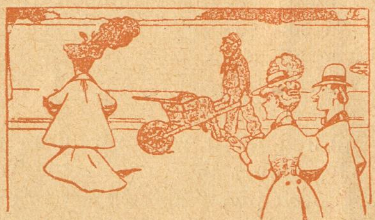

— Hvis Du var rigtig sød, saa købte Du mig saadan et Kostyme!

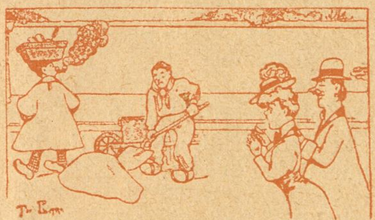

— Ja, kære, det tror jeg næsten var til at overkomme. (»Pêle-Mêle«.)

Dansk Korn Snaps

Rød Indmad

Rigsdagen

Vel mødt paa Thinge, I kaarne Mænd,
I Folkets og Landets Værn og Fæste —
Og husk, naar I nu ta'r fat igen:
Den lige Vej er altid den bedste.

Her hjælper ej Bispetale from,
og Rævestreger duer ej længer —
et ærligt Arbejd det gælder om,
med Hjælp til dem, som til Hjælpen trænger.

Præk ikke om Verdenskrigenes Grus,
mod eget Folk og Land har I Pligter:
Vor nye Grundlov skal bringes i Hus —
En Pjalt og Usling er hver, der svigter!

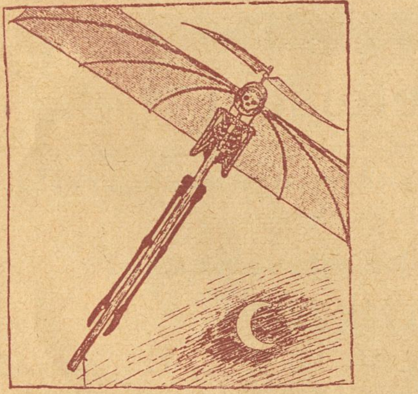

Saavel den franske som den tyske Hærledelse udtaler officiell deres store Tilfredsstillelse med de Ødelæggelser, som Flyvemaskinerne har formaaet at udrette mod de fjendtlige Hære!

³/₁₀. Brygger Jacobsens Danserindebrønd skal nok flyttes fra Kongens Have: Velhaverne finder sagtens, der er *Brønd* nok derinde i Forvejen. Men hvor skal de arme Piger nu hen? Det kan vel ikke nytte, vi foreslaar *Brønd*stræde — nej, nej, det er *de* Pigebørn altfor fine til — men hvad siger man f. Eks. til *Brønshøj*, var det ikke en Ide?

Hr. Hjort.

»Lad Skoleskidtet kun ligge,
det er Krigstid« — siger Hr. Hjort.
Naa, ja, det generer os ikke,
naar blot Direktøren kom bort!

Saa, nu har Ministeriet ogsaa slaaet sig paa Ulden og nedlagt Forbud mod Udførelsen af den. Hvad er nu Meningen med det?

— Tja — den er ulden!

Teater-Sladder.

Teatrenes Repertoire synes for Tiden at være anlagt paa Sladder-Historier. Man hører:

»Hvad man taler om« — »Genboerne« — »Pygmalion« — »En virkelig Dame« — »Stor i Skrøbelighed« — »Den muntre Høne« — »Naar Storken kommer« — »Mikkel Larsens Drenge«.

Det er ikke vanskeligt at følge »Den røde Streg« i dette Mummespil!

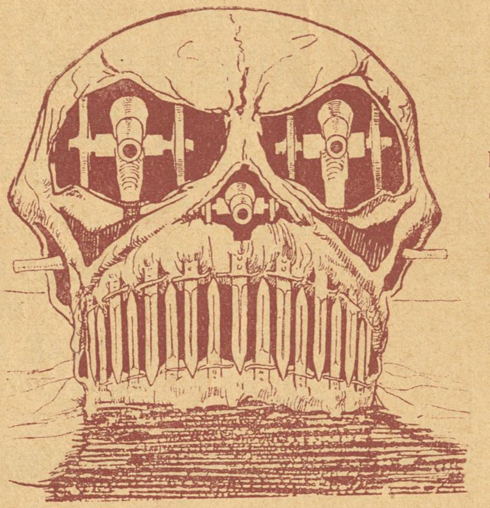

Gravmæle.

Herunder hviler 700 tapre Mænd, der led Heltedøden i Kampen for deres Fædreland, som taknemlig satte dem dette Minde.

Fred være med dem.

Det var ligegodt flinke Folk de to *Fedt-Tyve*, der blev huggede nede ved Holbæk.

De sikrede sig for 1800 Kroner, men desværre løb de jo Fedtet af sig.

— Bare rolig, de faar nok deres Fedt!

⁴/₁₀. *Hugo Carstensen* har udsendt en Rundskrivelse med Reklame for sin ny Geschæft. Naar bare de frederiksbergske Borgere fremdeles vil komme til Hugo, skal de blive lige saa nydeligt *betjent* som forhen — det *forsikrer* han i hvert Fald!

Millionæren: Og hør nu, Jean, naar Hunden er færdig med sit Maaltid, tag saa Tandstikkerne og rens dens Tænder godt ud!

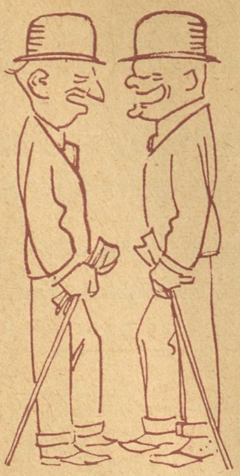

— Har Du hørt, at Jagtvejen skal have Navneforandring i Anledning af det ny Nonnekloster derude?

— Nej! — Hvad skal den hedde?

— Klosterstræde eller Munchs Allé!

— Naa, saa bliver »*Jagtvejen*« ledig?

— Nej — det skal Vesterbrogade hedde!

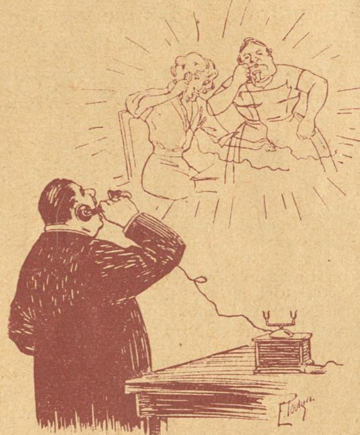

En Englænder har opfundet en Telefon, gennem hvilken de talende er i Stand til at se hinanden.

— Uha, tænk Dem, hvis der indtraf en Krydsning!

⁶/₁₀. Byen opskræmmes ved Meddelelsen om, at et Selskab af unge Englændere er ankommen til København, medførende Kasser med fint Tyveværktøj og med et bestemt Maal for Øje.

— Hvadbehager? *Maal*? Saa er det naturligvis et engelsk Fodboldhold!

⁷/₁₀. Fiskeriforeningen har holdt Møde og drøftede den daarlige Situation, som Fiskeriet er kommen i under Krigen.

— *Hvilket* Fiskeri? D'Hrr. Grosserere i Foderstof f. Eks. har aldrig før haft et saa udmærket *Fiskeri* i rørt Vande!

Gæt engang!

Under enorm Deltagelse sluttedes vor sidste ny Gættekonkurrence den 5. Oktober.

I næste Numer af »Ravnen« vil Resultatet blive offentliggjort!

Arbejdernes Livsforsikring,
Sygekassernes og Fagforeningernes kooperative Forsikringsselskab.
Statsanerkendt.
Dosseringen 4.

—Danmarks fineste Taffelvand—
Sct. Nicolaus-Kilde-Apollinaris!
faaes i enhver 1 Kl. Forretning. Telf. 390, Aarhus.
Depoter i 83 Byer! Hovedddepot i København. Telefon Central 1390.

Husk naar De kommer til Aarhus, at aflægge et Besøg i
Frederiksberg Folkelige Forsamlingsbygning.
Jægergaardsvej 44.
Stor skyggefuld Have med overdækket Veranda. Salonkeglebane. James Thomphsen. B.

Velbyrdige Grovsmed *V. J.* Hørsholm. Deres Billede af »Min Elskede« har faaet os til at glemme *Rafaels* Madonna og vil blive ophængt i vore Redaktionslokaler, dog selvfølgelig først naar »Ravnens« Læsere har faaet Lejlighed til at beundre den Skønne. — For Deres Digte er vi knapt saa betagne, men det skal ikke forhindre os i at lade en lille Mundsmag naa frem til Offentligheden.

Her er den om *Elskov.*

Elskov Du er saa zitrende, spillende
Du mig er altid saa tirrende, drillende.
Naar jeg vil tænke paa noget fra i Fjor,
Kommer han igen den listige Amor.

Elskov Du er en foryngende Magt,
Du er helt foruden Takt.
Rig og Fattig tit Du forener.
Stundom Du dog Mennesker blinder.

Elskov Du er uendelig stor,
Sig mig i hvem der ej Kærlighed bor
Amor skal nok have været der med sin Pil
Ham det Asen har aldrig Hvil.

Naar De til Slut skriver, at De har »en Mængde geniale Vers om Krigen,« er vi lidt betænkelige. Men kan de — Versene — bidrage til Verdenskrigens Ophør, lad os saa bare faa dem!

Fred. Jensen. Deres Billede er udmærket, rent bortset fra den lille Skavank, at man ikke kan se, hvem der er Herre og hvem der er Dame. De har gjort den lille Forskel lidt for lille.

Højtærværdige Hr. *Leonard K.* Tak for det dejlige Billede af Lurblæserne og »Afsløringen« af deres rette Navn. At De ikke boer paa Bidstrup, men i Klerkegade, er nu indført i vor Protokol, og selv om Deres Skorstensfejere ikke kommer *i Morgen*, saa kommer de nok en anden »Køddag« i Ugen.

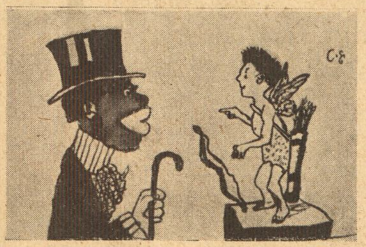

A m o r: Nej, nu har jeg aldrig set saa galt! Bærer han Hjærtet paa *det* Sted!

C. Ekstrøm. Hjærtelig Tak for den fænomenale Tegning. Mange Mennesker har haft Hjærtet oppe i Halsen — men at gaa med det i Munden, det er forholdsvis sjældent.

H. Gabriel. Deres af »Futurisme« svagt paavirkede Tegninger skal blive behandlede med den Ærbødighed, de fortjener.

ARBEJDERNES FÆLLESBAGERI
Prøv
vort udmærkede
Sødmælks Franskbrød.
Pris
10 Øre.
Faas hos vore Forhandlere.

Meddelelse

Paa Grund af den sidste Tids talrige Gasautomattyverier, anbefales det indstændigt alle mindre Husholdninger, som benytter Automatmaalere, at forsikre disse hos

Gasautomatforsikringsselskabet
Danmark
Hovedkontor: **Frederikssundsvej 10,** Kl. 10—3, **Tlf. Taga 377.**
Hovedfilial: **Frederiksborggade 18, Tlf. Central 4034.**
der yder indtil 30 Kr.s Erstatning mod en halvaarlig Præmie af 50 Øre.

NB. Husk at anmelde Flytning.

ÆGGERBECKS ÆGTE FINE IRIS
forfiner·forskönner·bevarer·Huden
Alles Yndlingssæbe
Stk. 25 Øre

THOMSENS MAGASINER
Moderne Frakker
AFBETALING
NICOLAIGADE 13 · SLOTSGADE 3 ······
RYESGADE 128 · KRISTHAVNS TORV 6

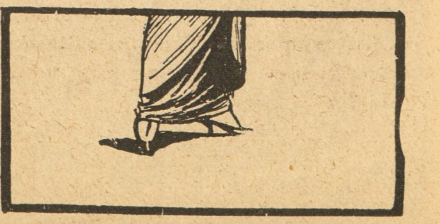

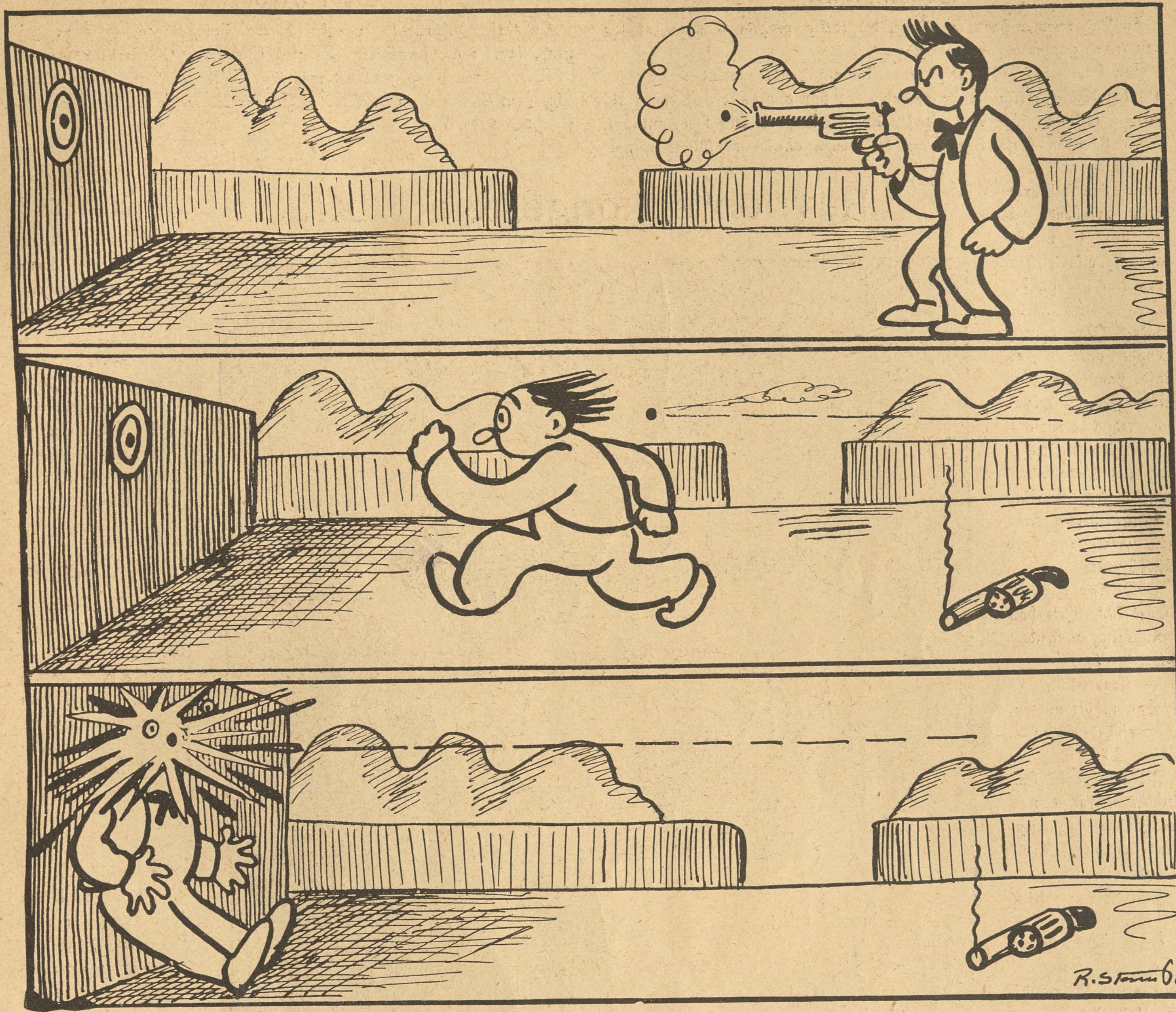

Tegning af R. Storm-Petersen.

Højden af Hurtighed.

Maalestokken.

To ældre Koner sidder i et Tog i Nørrejylland. Den ene har sin velvoksne Søn med og giver Konduktøren en hel og en halv Billet.

Konduktøren: Den Dreng kan ikke køre paa Barnebillet.

Moderen: Jamen han er ikke tolv Aar endnu.

Konduktøren: Han har jo lange Bukser paa.

Moderen: Ja, gaar det efter Længden paa Bukserne, saa skal *jeg* da køre paa en halv Billet.

Og jeg uden Billet, sagde den anden Kone.

Hørt i Sidegaden.

To gamle Damer taler om Krigen; den ene siger:

— Ak ja, Fru Madsen, det gik endda an med Krigen saadan, hvis de ikke var saa umenneskelige! Hvis de bare slog hinanden ihjæl! Men de hugger Hovedet af hverandre, og saa maa de ligge der og pines!

Godt Raad.

Grosserer Petersen er indkaldt, og da han tager Afsked med sin Forlovede, siger han til hende:

— Skriv korte Breve, min Pige, for jeg har ikke Tid til at læse dem!

Uventet Virkning.

En ung Mand havde faaet for lidt Plads i en Sporvogn og spekulerede paa, hvorledes han skulde faa sin Sidemand, en høj, svær Mand, til at flytte sig.

Saa fik han en lysende Idé. Fortroligt sagde han til den svære Herre:

— Jeg haaber ikke, det generer Dem at sidde ved Siden af en Mand, der har sorte Kopper.

— Nej, svarede Herren, mig generer det ikke, men sandsynligvis alle de andre Passagerer. Og saa bar han den unge Mand ud af Sporvognen og satte ham ned paa Gaden.

Gruelig gal!

En Jægermester havde en Kone, der idelig plagede ham om at faa Lov til at gaa med ham paa Jagt.

Han kunde ikke bestandig modsætte sig hendes brændende Ønske, men tog det højtidelige Løfte af hende, at hun skulde forholde sig fuldstændig stille og ikke røre sig fra den Plet, hvor hun blev anbragt.

Saa kom den højtidelige Dag, da Fruen skulde se Manden jage. De fulgtes ad i Skoven, og han forklarede hende hviskende, at der, hvor de nu befandt sig, vilde et Par prægtige Raabukke snart komme springende. „Vær endelig ganske stille“, hviskede han tilsidst og anbragte hende derpaa ømt ved Foden af et Træ, medens han selv med Bøssehanen spændt tog Stilling en Snes Meter længere frem, lige ved Skovbrynet.

Da han havde staaet lidt, hørte han pludselig en kendt Stemme sige:

— Frederik!

Han vendte sig om og vinkede ivrigt: „Tys! Stille!“

Nogle dødsstille Sekunder paafulgte, saa lød Stemmen paany, grædefærdig:

— Frederik!

Jægermesteren stirrede vredt hen paa sin Kone og bød hende endnu engang være stille. Men lidt efter lød det ynkeligt:

— Frederik! Jeg kan ikke holde det ud længere — jeg sidder i en Myretue!!

Godt Resultat.

En farlig Indbrudstyv var flygtet fra Hovedstaden, og hans Fotografi, taget i fire forskellige Stillinger, sendtes til Provinsbyerne.

Allerede om Aftenen kom der Telegram fra en lille nordsjællandsk By, hvis Politibetjent mældte: „Har arresteret de tre og er paa Spor efter den fjerde!“

„Ravnen“s Kongerække. XII.

Tegning af ANTON HANSEN.

Wilhelmina, regerende Dronning af Holland.

— Du skal ikke være ked af det, Fatter! Jeg sagde naturligvis Nej, da Tyskerne kom og vilde have et Stykke med Holland!

Faderlig Stolthed.

Første Røver: Naa, af dine Sønner er altsaa den ene Lommetyv, den anden Indbrudstyv og den tredje Svindler. Men hvad er den fjerde?

Anden Røver (stolt): Han er Kunstneren i vores Familje; han laver falske Penge!

Alt vel!

A.: Naa, hvordan gaar det med Deres Børn?

B.: Det gaar udmærket. Min Datter er Enke med Pension, og min Søn har vundet i Lotteriet!

Hans Højhed.

Læreren (til Prinsen): Naa, kan Deres Højhed sige mig, hvad dette Hav hedder.

Prinsen aner det ikke og bliver blussende rød.

Læreren: Rigtig, Deres Højhed — det er det røde Hav!

Med paa 'en.

Tiggeren: Fruen har vel ikke noget gammelt Tøj til mig.

Fruen: Nej, min Mand er til Byen.

Tiggeren (gnider sig i Hænderne): Mon der saa ikke skulde være nogle tomme Flasker?

Paa Tælling.

Kongen ventes til Lejren, og Kaptajnen instruerer Mandskabet om, hvad det har at gøre. Han slutter sit Foredrag med at sige:

— Naar Kongen hilser paa Jer, saa raaber I alle paa én Gang: Kongen leve! — Fædrelandet skal ikke med denne Gang!

Noget at gøre.

Præsten, der har talt om, hvor lidt vi ved om Livet, og at Døden kan ramme os naar som helst, faar straks efter Gudstjenesten Besøg af en Mand, der meget opmærksomt har lyttet til hans Tale og nu udbeder sig den i Manuskript.

Den smigrede Præst siger: Naa, De er maaske selv Præst?

— Nej, svarede den Fremmede, jeg er Agent for en Livsforsikringsanstalt.

Avertissement.

„Den unge Dame, som jeg blev forlovet med i „Florasalen“ i Gaar Aftes, bedes venligst opgive sit Navn og Adresse til dette Blads Annonceafdeling, mærket „A. K. 25.“

Vore Nødlidende.

Tegning af I. Ibsen.

— De skulde vel ikke ville gi' lidt til vort nødlidende Forsvar?
— Jo! Jo! Hvis ikke vi nødlidende hjalp hinanden — hvordan saa det saa ud med os?

Af alle Shagtobakker er CREMO den bedste til Prisen.

Swansons Kokkepige.

Amerikansk Humoreske af Sigge Strømberg.

(Autoriseret Oversættelse ved Carl Kjersmeier).

Da Hr. Swanson kom til hjem Middag, fandt han sin Hustru opløst i Taarer. Da der skulde meget til at hensætte en saadan mandhaftig Dame som Fru Swanson i denne Tilstand, er det ikke til at undres over, at Swanson følte sig til Mode som en Fader, der trøster sit grædende Barn, da han i en uendelig mild Tone spurgte sin Hustru, hvad der var i Vejen.

Hans Spørgsmaal besvaredes med en Strøm af Taarer og uartikulerede Lyde, hvoraf Swanson dog kunde forstaa, at der var en eller anden, der havde krænket hans Hustru groveligen.

Greben af hellig Vrede løftede Swanson sin Arm, der — mellem os sagt — er af samme Tykkelse som en almindelig Spadserestok og bad sin Hustru om at falde til Ro.

— Thi sandelig siger jeg Dig, at den, som har krummet et Haar paa dit Hoved, skal jeg knuse med et Slag af min hævnende Arm. Sig Navnet paa den elendige, og han skal komme til at angre den Time, han blev født! tordnede Swanson, som havde studeret Nick Carter og andre nærbeslægtede Forfattere.

Fruen holdt op med at græde og fortalte, at det naturligvis var Kokkepigen, der var Tale om. Denne havde forulempet hende paa det groveste og uden mindste Anledning. Fruen var blot gaaet ud i Køkkenet for at se, hvordan det gik med Maden, og var da paa den mest brutale Maade blevet opfordret til ikke at stikke sin Næse i Køkkenets Anliggender....

— Knus hende, Swanson! raabte Fruen. Det lovede Du jo!

Swanson betænkte sig. Det var ikke nok med at Kokkepigen var mere end dobbelt saa stor som han, men hun havde ogsaa Arme som en Præmiebryder og en Stemme som en Auktionsudraaber. Swanson var bange for sin Hustru, men endnu mere bange for Kokkepigen.

— Knus hende! gentog Fruen.

Af ovennævnte Grunde betænkte Swanson sig endnu en Gang.

— Har hun krummet noget Haar paa dit Hoved, min Elskede? spurgte han ømt.

— Hun har været uforskammet mod mig....

— Ja, men har hun krummet noget Haar paa dit lokkede Hoved?

— Nej! svarede Fruen; men hun....

— Ja, da kan jeg ikke tilføje hende nogen legemlig Overlast. Forudsætningen herfor var, at hun havde krummet et Haar paa dit Hoved.... Men afskediges maa hun, og det endnu i Dag....

— Ja, gaa Du ud og gør det! sagde Fruen opmuntrende.

Men Swanson var pludselig blevet vældig fintfølende af sig og vilde ikke blande sig i huslige Anliggender.

— Du er vel ikke bange for hende? tilføjede han spydigt.

Fruen tænkte sig et Øjeblik om.

— Bange? Nej! Men hun har en syg Søster og en Broder, som har mistet det ene Ben, og desuden en gammel Fader. Hun maa hjælpe dem allesammen, og jeg vil ikke gøre alle disse Mennesker ulykkelige.

— Da skal jeg saamænd gøre det, udbrød Swanson hovmodigt. Men jeg tror, jeg venter til i Morgen, tilføjede han forsigtigt....

Den Aften gik Swanson til Sengs i et yderst krigerisk Humør, men da han vaagnede næste Morgen, var han betydeligt mildere stemt.

— Min lille Ven, sagde han til sin Hustru. Jeg har tænkt nærmere over Sagen, og jeg tror, det er er bedst, at Kokkepigen bliver. Det gør mig ondt for hendes stakkels Slægtninge.

— Aa, dem skal Du saamænd ikke tage noget Hensyn til, svarede Fruen opmuntrende. Jeg kommer nu pludselig i Tanker om, at den syge Søster er gift og at hendes Mand har det udmærket, og hendes Broder fik 10,000 Dollars i Skadeserstatning, da han mistede Benet, og hendes gamle Fader har sin Pension.... Af dem skal Du saamænd ikke lade Dig holde tilbage.... Men Du skulde vel aldrig være bange?

Herpaa kunde Swanson kun svare med et foragteligt Blik; han kravlede ud af Sengen og klædte sig paa i dybeste Tavshed.

Knæene gik under ham som Kastagnetter, da han traadte ind i Køkkenet, hvor Kokkepigen sad og drak Kaffe, der dog ogsaa lugtede af noget stærkere....

— Hm.... Godt Vejr i Dag, begyndte Swanson.

— Næ! svarede Pigen. Det er for koldt!

— Javel, javel, indrømmede Swanson. Det er virkelig temmelig køligt af sig. Og saa trækker det ikke saa lidt her i Køkkenet. Jeg forstaar ikke, hvordan Tillie kan holde det ud..

— Nej, det er virkelig heller ikke saa morsomt! men der er saa meget, man maa finde sig i!

— Der er heller ikke saa lidt at bestille her for Tillie, fortsatte Swanson diplomatisk.

— Nej, men en fattig Slavinde som jeg er vel født til at slide i det som en Hund.

— Og Lønnen er lille, sagde Swanson.

— Ussel.

— Det var maaske ikke saa galt, at Tillie søgte sig en anden Plads, foreslog Swanson.

(Sluttes i næste Nummer).

Arbejdernes Brændselsforretning. Odense.

Kontor **Havnen.** Telefon 989. Klingenberg 1989.

HERMAN JUST's

Pariserfarveri og kemiske Tøjrensnings-Anstalt.

Hele Dame- og Herregarderober renses og farves uden Opsprætning. Specialitet: Gardin og Møbelstoffer. Dekartering af Dame- og Herrestoffer.

Pustervig 3. Tlf. Byen 1537 y. **Raadmandsgade 2.** Tlf. Taga 113.

De træfler det rigtige ved at købe Deres **Forlovelsesringe** hos *Fritz Heimbürger* Købmagergade 63—65.

Sælg til Eksport.

Deres gamle Kobber, Messing, Zink, Bly og Jern, Bly, Zink og andre Metalasker, gammelt Gummi, nye Skræderlapper, strikkede Uldklude samt gl. Papir til

JOH. P. BOLDT

Aabenraa 21, Hj. af Hausergade, København.

Telf. Central 7784.

NB. Varer fra Provinserne afregnes pr. omgaaende

A/S H. MATZEN REPRODUKTIONSANSTALT LEVERER DE BEDSTE CLICHEER KØBMAGERGADE 22 HJ. AF SILKEGADE · KØBENHAVN K · TELEFON No. 7057.

Leverandør af Clichéer til „RAVNEN“

St. Jacobs Gæstehjem

Saxogade 80 (ved Istedgade). København.

250 propre Senge fra 40, 50 og 75 Øre.
Elektrisk Lys, Centralvarme og W. C.
Varme Retter fra 25 Øre serveres hele Dagen
10 Minutters Gang fra Banen.

GEORG C. MØLLERS EFLGR.

HOVEDKONTOR: Vimmelskaftet Nr. 42, 2. Sal. (Yorks Passage.)

Telefoner: 913, 1124, 7980, 3313.

LAGER: Badstuestræde 9—11. Fiolstræde 12—14. Kongens Nytorv 8.

Vinkyperens Telefon: 6351. Byen 1722 x.

TELEFON 3684. **S. JOHANNESSON's** TELEFON 3684.

Svineslagteri.

Udsalg: **Højbroplads 13.**

Største Udvalg.

Statskontrol med Trikinundersøgelse.

Rester udsælges billigt Fredag og Lørdag fra Kælderen.

GENUINE LUNDs-CALORIC PUNCH

Oplag hos Carl Qvistorffs Eftfl., Johan Lund, Kjøbenhavn.

Hygiejne, Sygepleje, Toilet og Barber Artikler.

Illustreret Katalog tilsendes m. 10 Øre t. Porto

Forretningen grundlagt 1900.

Depotet „DISKRET“

Afd. R., Prinsessegade 49, Kbh. C.

Brug Worning & Petersens Xeroform-Sæbe faas overalt **à 25 Øre pr. Stk.**

Middelstandens

Sygekasse,

Nordre Frihavnsgade 30,

Telefon Øbro 2991.

Virker ogsaa som Hjælpekasse.

Optager Mænd og Kvinder indtil 60 Aar uden Kontingentforhøjelse overalt i Danmark uanset Aarsindtægt.

Frit Lægevalg. Forlang Prospekt.

Agenter antages.

Sygepleje Artikler,

garanteret **fineste Kvalitet,** en gros Pris. **Fordelagtig** Prøvesending forsendes i København og Provinserne mod 1 Kr. i Frimærker eller Efterkrav.

Risiko udelukket. Skriv i Tide til **Eksporthuset Skandia,** Frihavnen C 5, København Ø.

Arb. Ligkistemagasin.

4, Saksogade 4 (ved Vesterbrogade).
Telf.: Central 9375.

3, Blaagaardsgade 3.
Telf.: Central 5708.

Lind Hansens

Clichéer — Kataloger — Reklamer.

Købmagergade 67-69 Telf. 6288.

Udgaar hver Torsdag. Abonnementspris: 1 Kr. 25 Øre Kvartalet, 10 Øre om Ugen. Abonnement kan tegnes i København i Nørre Farimagsgade 49 Stuen, og i Provinserne paa samtlige Postkontorer og hos Boghandlerne. Annoncer modtages paa Kontoret, Nørre Farimagsgade 49, Stuen. Telefoner Central 1395 og 7495. Udgivet af socialdemokratiske Foreninger. Clichéer ved H. Matzens Reproduktionsanstalt.

F.E. BORDING KØBENHAVN.

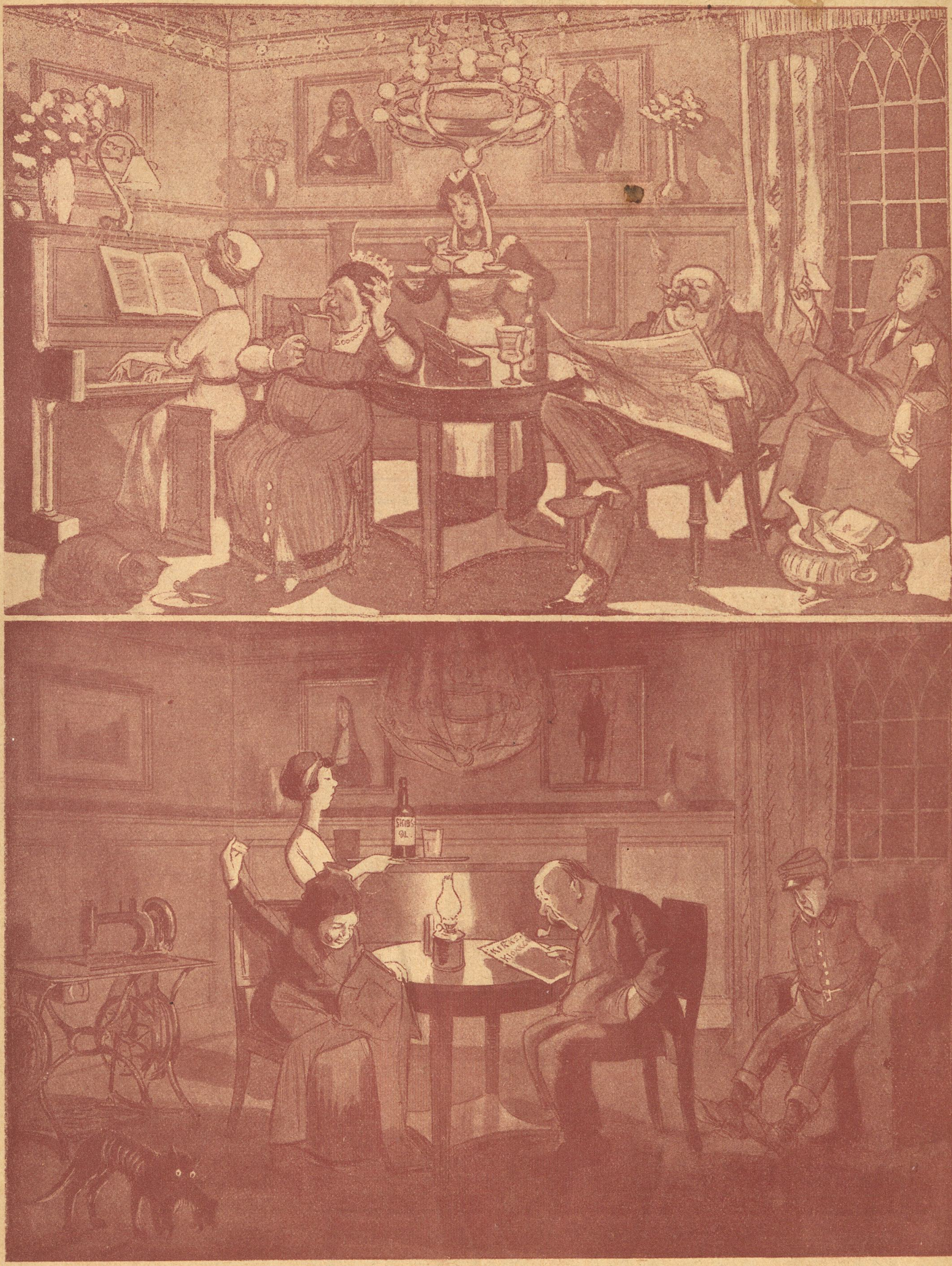

Tegning af Emil Poulsen.

Etatsraad Guldflom før og efter Krigens Udbrud.

RAVNEN

Nr. 43. Torsdag den 22. Oktober 1914

Haarde Tider!

Tegning af Emil Poulsen.

Kul, Sukker og Petroleum.

Københavns Tilskærer-Akademi Nørrevoldg. 42.
Katalog over Tilskære-kursus og Tilskæring af Mønstre sendes paa Forlangende.

Gift Dem aldrig —
før De har besøgt
Snedkermester Chr. Jensens
4 Møbelmagasiner Adelgade 80, 86 og 87
(ligefor Sølvgade)
samt Østerbro-Afdl. Sct. Jacobs Plads 6.
Danmarks største Afbetalingsforretning.

Forlov=elses-ringe
14 Karat fra 7 Kr., 18 Karat fra 10 Kr.
Th. Halgreen, 34 Gothersgade
lige for Regnegade.

W. Bähncke & Co.
Assurance.
Niels Juelsgade 3.
Telf. Central 128 og 129.

HERMAN JUST'S
Pariserfarveri og kemiske Tøjrensnings-Anstalt.
Hele Dame- og Herregarderober renses og farves uden Opsprætning. Specialitet: Gardin og Møbelstoffer. Dekartering af Dame- og Herrestoffer.
Pustervig 3. Tlf. Byen 1537 y. **Raadmandsgade 2.** Tlf. Taga 113.

A/S H. MATZEN
REPRODUKTIONSANSTALT
LEVERER DE BEDSTE CLICHEER
KØBMAGERGADE 22 HJ. AF SILKEGADE · KØBENHAVN K ·
TELEFON № 7057.

Leverandør af Clichéer til „RAVNEN"

Lind Hansens
Clichéer — Kataloger — Reklamer.
Købmagergade 67-69 Telf. 6288.

Forsamlingsbygningen
Koldinggade 4.
Telf. Øbro 1132. *Joh. Olsen*

LYSÆGTE FIONA KRONE-TAPET
GARANTI FOR HOLDBARHED
·FIONA· SKINDERGADE 27

Sygepleje Artikler,
garanteret **fineste Kvalitet**, en gros Pris. **Fordelagtig** Prøvesending forsendes i København og Provinserne mod 1 Kr. i Frimærker eller Efterkrav.
Risiko udelukket. Skriv i Tide til **Eksporthuset Skandia,** Frihavnen C 5, København Ø.

Holbergsgade 6

Man bør
støtte Arbejdernes Kooperative Foretagender og købe sit Forbrug af Brød og Øl i
Forbrugs- og Spareforeningen
Aalborg.
Bestil hos vore Kuske eller i Udsalgsstederne disse Varer.

Grovt Hvedebrød fra Arbejdernes Fællesbageri, fremstillet af sammalet Hvede. Udmærket for svage Maver og Blegsottige.
Bedre og mere velsmagende end Grahamsbrød.

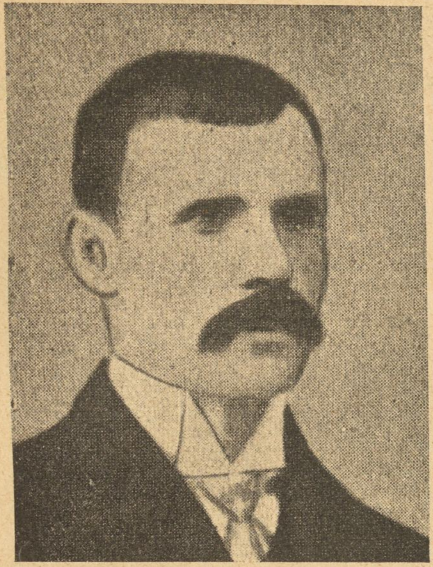

Gættet!

Det var uden Sammenligning den Konkurrence, som har moret og interesseret mest — over 500 Breve er indgaaet med Besvarelser til »*Ravnen*«s Redaktion, og der er næppe en By i Danmark, som ikke har givet sit Besyv med i Laget!

Vore Billeder viser nu, hvilken Løsning, der er den rette, og vi skal give et Par oplysende Ord om hver af de fire Mænd.

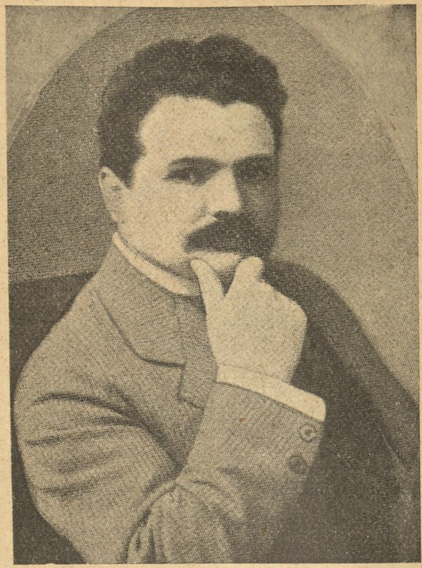

1. **Politikeren** (Dr. *Barros*).

2. **Forretningsmanden** (*Rich. Baruch*).

Biografiske Noter.

Nr. 1 er en af Spaniens mest kendte **Politikere,** Doctor **Remón Gil Barros.** Han er naturligvis ikke kendt herhjemme, men af de fire gør han dog det mest »politiske Indtryk«.

Nr. 2 er Indehaveren af den verdensberømte Bouillonkapselfabrik i Berlin, **Richard Baruch,** hvis Portræt er spredt i Millioner af Eksemplarer gennem de tyske Blades Annoncespalter. Han er en typisk Forretningsmand.

Nr. 3 er ingen mindre end **Digteren Leo Tolstoy** som ung Officer, men vi skylder Sandheden at fortælle, at en umaadelig Masse »Gættere« ansaa ham for Morder!

Nr. 4 er den rette **Morder** — en af Automobilrøverne fra Paris. **Soudy** er hans Navn, og hans Portræt fandtes for nogen Tid siden — da hans Dødsdom faldt — i næsten alle evropæiske Blade.

Hvem gættede rigtigt?

Kun 22 ærede Medborgere og -inder gættede *alle 4 rigtigt*, medens ca. 200 gættede 2 rigtig. Resten falder paa 1 rigtigt — og alle forkert! Vi nævner nu med Honnør de skarpsindige 22:

Mary Jensen, Vesterbrogade 121, St., *Poul Nielsen*, Classensgade 23, St., Barber og Frisør *E. Christensen*, Holmbladsgade 19, *J. C. Werner*, Solsikkevej 7, Brønshøj, Maskinlærling *Armin Karlslund,* Frejasgade 5^{2}, Bogbinder *N. O. Jensen,* Pr. Charlottesgade 8^{4}, *O. Grip*, Dronningensgade 1^{1}, *Immanuel Nielsen,* Blegdamsvej 130 A.^{4}, *V. Østrup*, Vestergade 81 C.^{2}, Aarhus, *J. Møller,* Aarhusgade 13 St., Skibsbygger *C. Jensen*, Gl. Kalkbrænderivej 66, *Ingeborg Hansen,* Sorgenfrigade 1, St., *Oline Petersen,* Cafe »Gefion«, Amaliegade 33, Skomagermester *L. H. Linde,* Ordrupvej 100, Charlottenlund, *G. C. Larsen*, Sundevedsgade 13^{4}, Fyrbøder *Johs. Mikkelsen,* Toftegaards Alle 2^{3}, *A. Eckel,* Godthaabsvej 36 A.^{3}, *Jens Bøjsen,* Hotel »Jylland«, Thisted, Barber og Frisør *Fritz G. H. Petersen,* Skibshusvej 117, Odense, *Axel Ramhøj,* Forstaden 19, Bogense, Barbermester *Carl Olsen,* Fred. d. 7. Gade 5 og Drejer *Th. Nielsen,* Viborg.

Præmierne!

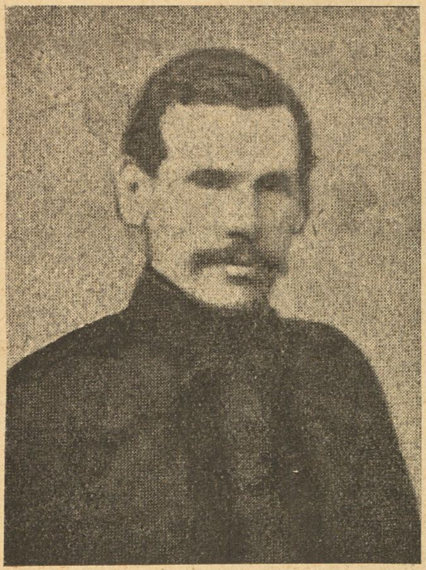

3. **Digteren** (*Leo Tolstoy*).

Ved Lodtrækningen fremkom følgende Vindere:

1ste Præmie, 10 Kr. kontant: Fyrbøder ***Johs. Mikkelsen,*** Toftegaards Alle 2,^{3} Valby.

De fire Originaltegninger tilfaldt: Barber og Frisør *E. Christensen*, Holmbladsgade 19. Bogbinder *N. V. Jensen*, Pr. Charlottegade 8^{4}. Skibsbygger *C. Jensen*, Gl. Kalkbrænderivej 66, Melbyg. Skomagermester *L. H. Linde*, Ordrupvej 100, Charlottenlund.

3 Ekstrapræmier under denne Gruppe tilfaldt: *Jens Bojsen*, Hotel »Jylland«, Thisted. *Axel Ramhøj*, Forstaden 19, Bogense. Drejer *Th. Nielsen*, Villa »Kismit«, Mikkelsport, Viborg.

4. **Morderen** (*Soudy*).

2den Præmie.

De 2 anden Præmier, **5 Kroner kontant,** blev vundne af: Arbejdsmand *Emil Andersen*, Overgade, Ebeltoft, Gasværksarbejder *Kristen Jensen*, Jagtvejens Boliger 65.

Som »*Trøstpræmier*« i denne den største Gruppe (2 rigtige) udsatte vi ekstra *3 Originaltegninger*, der tilfaldt: Landarbejder *Lauritz Jensen*, Lynderup pr. Skals St., Frk. *Andrea Petersen*, Tordenskjoldsgade 13, Frederikshavn, Skræddersvend *Louis Petersen*, Villa »Hostrup«, Hostruphusene, Hobro.

3die Præmie.

Blandt de mange, der havde gættet *1 rigtigt*, blev der ved Lodtrækningen følgende Ejer af nydelige og værdifulde Originaltegninger: *Martinus Sørensen*, Linde pr. Randers. *M. Christensen*, Bladsælger, Banegaarden, Slagelse, Montør *Chr. Andersen* Fiskergade 39, Aarhus. — Ogsaa her gav vi *Ekstrapræmier*, 2 Originaltegninger, der tilfaldt: Skoleelev *Anna Petersen*, Thingvej 19 St., *J. A. Ewald*, Kastrupvej 49, Sundby.

Alle Vinderne vil faa deres Præmier tilsendt pr. Post — og dermed Tak til alle de elskværdige Del-

„Den gule Sødjævel ved Kiautschau".

(Japanerne ude efter den tyske Besiddelse i Kina). (»Ulk.«)

KUN ÆGTE SKATTEFRI KRONE PORTER fra DE FORENEDE BRYGGERIER

Schulstad Ludvigsen
Maltet Brød
Giv Agt paa Varemærket

DANSK LIGBRÆNDINGS FORENING
Kontortid:
Kl. 11—3, samt Mandag og Onsdag 5—7, Fredag 6—9.
Aaboulevard 16.
Tlf. Nora 2812.
Tilkendegivelser og alle Oplysninger sendes gratis.
Enhver kan blive Medlem.

THOMSENS MAGASINER
Fixe Kjoler.
AFBETALING
NICOLAIGADE 13 · SLOTSGADE 3
RYESGADE 128 · KRISTHAVNS TORV 6

RAVNEN
KOSTER KUN
10 ØRE
NUMRET
UDKOMMER
HVER TORSDAG

Tegning af Harald Jordan.

To stærkt anløbne Borgere har ved Nattetid faaet gal Kurs og marcherer gennem en Gartnerihave. Den ene siger:

— Der skal Du se, Sørensen, det fryser allerede godt om Natten!

Jeg er nevtral!

Højst aktuel Vise om Situationen.

(Mel.: »Næ, den er for tyk!«)

Jøsses, hvor er den dog gruelig gal,
den med at holde sig nevtral.
jeg passer stadig paa min Person
— ingen Rebellion!
Forsigtig jeg vandrer ved Dag og Nat,
og jeg fornærmer ikke en Kat,
tyske Aviser jeg læser med Flid
— Gud, sikken et Slid! —
Jo, den er skam haard
at tro alt, hvad der staar!
Men ingen skal rokke min Pligt og Moral,
— næ, jeg er *nevtral!*

Konen jeg kysser den ganske Dag,
jeg har kasseret mit danske Flag.
»Hier spricht man Deutsch«, der staar paa mit Hus,
»Gott mit uns« paa mit Krus.
Pølser vi spiser fra Osnabrück
(de koster tyve Pfenning pr. Stück),
og mit Klaver spiller »Endlig allain«
og »Die Wacht am Rhein«.
Jo, den er tilpas,
jeg er vældig paa dass:
at vel skal man være Ka'l og loyal,
men — navnlig *nevtral!*

Jeg hedder Sten, men kalder mig *Stein*,
saa er der ingenting i Vejn!
Spør' man mig ud om det tyske Krudt,
si'r jeg, det er s'gu *gut!*
I *Centimeter* min elskede Viv
kun 42 er om sit Liv,
og »tyske Klumper« vi spiser med Klem,
tak! den er skam slem!
Dog, *Zahle* har sagt,
vi maa være paa Vagt —
men holder den Krig i et Aar, bli'r jeg gal
af — at være *nevtral!*

Peder Ravn.

EDDERKOPPEN

En Roman fra Kæmpebyen London.

»Nu kun et sidste Spørgsmaal! Er De ganske sikker paa, at ingen uden Deres Vidende kan have forladt Huset? Betænk, hvor meget der afhænger af Deres Svar! De er en dygtig Mand og har gjort Deres Pligt. Tør De sværge paa, at Huset virkelig var tomt?«

»Nuvel, jeg har gennemsøgt det grundigt, da jeg haabede at opdage mere end det, jeg fandt. Jeg tror derfor at kunne sværge paa, at det var tomt.«

Penthwaite satte sig, hvorefter Betjent Halck, der intet væsentligt kunde meddele, blev afhørt og dernæst Dr. Sinclaire. Denne havde Wainthorpe straks ladet kalde, da han fandt Liget; han berettede rent fagmæssigt, at Døden straks maatte være indtraadt. Fra hvilken Retning, Skuddet var kommet, lod sig ikke sige med Bestemthed, eftersom den Døde havde ligget med Ansigtet mod Gulvet.

Nu blev Egbert Braunton opraabt; det var ham, der havde tilhvisket Wainthorpe det om Nøglen. Det var en høj, smuk Mand paa cirka otteogtyve Aar, som afgav sit Svar med svag, men tydelig Stemme.

Den Myrdede var hans Far. Han var Chef for Firmaet og havde i de sidste Par Uger ikke vist sig paa Kontoret.

»Hvad for Livsvaner havde den Afdøde?« spurgte Retsformanden.

»Meget uregelmæssige. Han bekymrede sig ikke meget om Forretningen og færdedes mest paa Rejser.«

»For sin Fornøjelse?«

»Udelukkende. Forretningens Ledelse overlod han mig.«

»Hvad Slags Forretninger drev De?«

»Vi satte Penge i Grundkøb og Byggeforetagender.«

»Findes der Data i Deres Fars Fortid, som kan kaste Lys over denne Forbrydelse?«

»Nej. Iøvrigt talte vi ikke meget sammen.«

»Hvoraf kom det?«

»Derom vil jeg ikke gerne udtale mig.«

»Tiltrods for min Veneration overfor Deres Følelser, maa jeg dog bede Dem besvare mit Spørgsmaal, Herr Braunton.«

Egbert Braunton syntes at tøve. Endelig sagde han:

»Han og min Mor kom ikke godt ud af det sammen og levede adskilte.«

»Jeg takker Dem. Saas Deres Forældre aldrig?«

»Jo. Min Far besøgte altid Mor i Stoke Newington, naar han var i London, og skønt han boede et andet Sted, lod han dog en Del af sine Sager og alle sine Papirer bero i hendes Hus.

»For en Forms Skyld maa jeg gøre Dem endnu et Spørgsmaal. Kan De aflægge Regnskab for, hvor De tilbragte Gaarsaftenen?«

»Jeg var forberedt paa Spørgsmaalet,« svarede den unge Mand koldblodigt, »thi jeg hører, at min Fars Død bringer mig visse financielle Fordele. Jeg befandt mig ved Ottetiden i min Klub. En Herre, som spiste sammen med mig dér og med hvem jeg netop Klokken otte spille et Parti Billard, er tilstede her og er parat til at aflægge Vidnesbyrd.«

Herr Bridlington og Herr Thomas, der havde ledsaget Betjent Wainthorpe, da han gennemsøgte Huset, bekræftede dennes Udsagn, og Fru Braunton, en tilsyneladende meget bestemt og energisk Dame, vidste ikke at berette andet, end at Liget havde været hendes Mands, og at hendes Ægteskab ikke havde været lykkeligt.

Herr Arthur Prancing, Fuldmægtig hos Firmaet Braunton og Co., et meget nervøst udseende Menneske, havde identificeret Papirerne. Han havde kun sjældent set Afdøde. Han forklarede, at Frøken Daymoor Klokken tre havde indfundet det sig paa Kontoret og haft en Samtale med Herr Braunton jun. Klokken fire var hun kommen igen, men traf ikke Herr Braunton. Han, Prancing, havde da sagt hende, at hun skulde forhøre paany ved Sekstiden, da Chefen ofte kom ved den Tid. Han selv havde ventet til trekvarter paa syv, og da saa hverken Herr Braunton eller den unge Dame havde vist sig, aflaasede han Kontoret og gik hjem. Saasnart han næste Morgen indfandt sig, blev han anholdt af Politiet.

Nu blev Edith Daymoor kaldt op.

Formanden var aabenbart meget fintfølende, thi han gik i høj Grad hensynsfuldt frem mod hende. Han gjorde hende opmærksom paa, at det var hendes Pligt at sige alt, hvad der kunde tjene til Opklaring af Sagen, men at hun paa den anden Side ikke var Genstand for en Undersøgelse og maatte betænke, at ethvert Udsagn senere kunde udnyttes imod hende. Han tilraadede hende at overveje sine Svar omhyggeligt og at raadføre sig med Herr Penthwaite, saa ofte hun var i Tvivl.

»Jeg har tilraadet min Klient ikke at udtale sig allerede paa dette Tidspunkt, men Frøken Daymoor er ikke desto mindre besluttet paa ikke blot at besvare alle Spørgsmaal, men ogsaa at afgive en Erklæring. Da hun ikke er til at faa bort fra dette har jeg anbefalet hende at nedskrive denne Erklæring og oplæse den her, hvis Formanden tillader det.«

»Herimod har jeg intet at indvende,« svarede Coroneren.

Frøken Daymoor begyndte nu at oplæse følgende med svag og undertiden usikker Stemme:

»Jeg fik igaar Morges et til min Moder adresseret Brev fra Firmaet Braunton, hvori det truede med Opsigelse af den Prioritet, det har i min Mors Hus, saafremt de paaløbne Renter ikke blev betalt. Min Mor er meget syg, og jeg kunde ikke fremskaffe Summen. Jeg ansaa det derfor for rigtigst at henvende mig personligt til Firmaet og bede om en kort Henstand. Herr Braunton junior, med hvem jeg ofte har talt, erklærede sig rede til, under visse Betingelser, som jeg ikke kunde indgaa paa, at opfylde min Anmodning Han bad mig endnu en Gang overveje hans Forslag og senere paa Dagen give ham Besked. Medens vi talte sammen, tog han Papirerne frem og lod dem ligge paa Bordet. Allerede efter en Times Forløb var jeg fuldkommen paa det rene med mig selv og begav mig atter hen paa Kontoret. Skriveren meddelte mig, at Herr Braunton var gaaet, men at han maaske kom igen Klokken seks. Jeg var saa ophidset, at jeg ikke vidste, hvor jeg skulde tilbringe Ventetiden og forvildede mig derfor i Gaderne, saaledes at Klokken næsten var seks, da jeg kom tilbage. Gadedøren stod aaben, og da der ingen var tilstede i Stueetagen, gik jeg op til det Lokale, hvor jeg om Formiddagen havde talt med Herr Braunton. Ogsaa her var tomt, men jeg kunde høre, at der var nogen inde i det bagved liggende Kontor. Dokumenterne laa endnu

paa Bordet, og jeg greb mekanisk efter det og begyndte at læse. Medens jeg var beskæftiget hermed, aabnedes Døren til det inderste Kontor. Jeg saa op og opdagede en fremmed Herre, der kom hen til mig. I samme Øjeblik knaldede et Skud, og jeg hørte Herren give et Skrig fra sig. Samtidig blev en Genstand kastet hen foran mine Fødder. Jeg bukkede mig for at tage den op; det var en Revolver. Forfærdet saa jeg hen paa den fremmede Mand. Han var faldet ned paa sit Ansigt, og jeg saa Blodet sive ud fra hans Side. Sanseløs af Skræk styrtede jeg ned ad Trappen, løb ud paa Gaden og flygtede, som om det gjaldt mit Liv, indtil jeg blev stoppet af en Betjent. Ja, det er alt.«

Frøken Daymoor foldede Papiret sammen og syntes at vente paa, at man skulde rette et Spørgsmaal til hende. Formanden saa eftertænksomt frem for sig, og et Øjeblik herskede dyb Stilhed.

»Hvorledes forklarer De den Omstændighed, at Revolveren bar Deres Faders Navn?« spurgte en af de Edsvorne den unge Dame.

»Hertil kan jeg intet svare. Jeg har aldrig forhen set den.«

»Hvori bestod det Forslag, som Herr Braunton gjorde Dem?« fortsatte den Edsvorne ubarmhjertigt.

»Det vil jeg helst ikke udtale mig om,« lød Svaret.

»Jeg tror, at vi nu foreløbig kan kvittere Vidnet,« faldt Formanden ind. »Raab Inspektør Broadbent op!«

Denne berømte Detektivs Udsagn stemte til en Begyndelse overens med de forrige Vidners, men Slutningen af Forhøret bragte en Overraskelse.

»Har De undersøgt den Myrdedes Klæder og Lommer?« spurgte Retsformanden.

»Ja.«

»Og med hvilket Resultat?«

»Jeg fandt et stort Antal Breve, der var rettet til en Herr Pencharter; paa den Myrdedes Lommeur var det samme Navn indgraveret.«

Rosecar fo'r i Vejret og mødte i det samme den unge Herr Braunton Blik, der lyste af skadefro Glæde.

»Tør jeg anmode om, at Vidnet gentager sit sidste Udsagn?« udbrød Rosecar.

»Hvem er De?« spurgte Formanden.

»Mit Navn er Viscount Rosecar, og Pencharter er min Far.«

Alles Øjne rettedes paa den unge Mand, medens Inspektør Broadbent paa Formandens Opfordring gentog sin Erklæring.

»Herr Coroner, vil De tillade mig at tage Liget i Øjesyn?« spurgte Rosecar.

»Jeg indser ikke, hvad Grund De har dertil, men jeg har iøvrigt intet derimod,« svarede Formanden, hvorefter den unge Mand ledsaget af en Betjent forlod Værelset.

Nogle Spørgsmaal, som blev rettet til Inspektøren, frembød intet af Interesse, og han forlod Vidnebænken samtidig med, at Rosecar vendte tilbage. Denne var ligbleg og stærkt ophidset.

»Jeg har en Meddelelse af stor Vigtighed at gøre Dem, Herr Coroner,« stødte han frem med hæs Stemme. »Der er hændt noget forfærdeligt. Jeg har genkendt Liget.«

»De har genkendt Herr Braunton?«

»Nej, ham har jeg aldrig set. Men den Døde kender jeg. Det er —«

»Naa?«

»Det er min Far.«

»Deres Far!«

»Ja, min Far, Godsejer Pencharter.«

»Da er Liget dog identificeret baade af Afdødes Søn og Hustru.«

»Det betyder intet. Det er min Far.«

Edith Daymoor udstødte et let Skrig, hvad der gav en af de Edsvorne Anledning til at raabe:

»Ja, der kan De høre, den Mand, De har myrdet var Godsejer Pencharter.«

Hun fo'r tilbage, som om hun havde faaet et Slag i Ansigtet.

Men med et Sæt var Rosecar henne hos hende.

»Herr Coroner og mine Herrer Edsvorne,« sagde han med fast Stemme, »min Far ligger myrdet her ovenpaa og denne unge Dame er beskyldt for Forbrydelsen. Hun er min trolovede Brud, og jeg vil lægge min Tro paa hendes Uskyld for Dagen paa følgende Maade.« Han trak en Ring frem af Lommen, satte den paa hendes Finger og kyssede hendes Pande.

Hun søgte at afværge det, men nu tog Formanden atter Ordet.

»Mine Herrer, til Sagen! Dette Identitetsspørgsmaal maa klares, før vi gaar videre. Den Myrdede er identificeret baade som Herr Braunton og Godsejer Pencharter. Kan nogen udrede det?«

Der opstod en lille Pavse.

Saa traadte Egbert Braunton frem.

»Jeg kan,« begyndte han. »Den Afdøde er Godsejer Jarl Pencharter, som for tredive Aar siden under Navnet Braunton lod sig vie til min Mor, og jeg er den eneste Søn af dette Ægteskab. Tre Aar senere indgik min Far under sit virkelige Navn et nyt og ikke retsgyldigt Giftermaal, og den Herre der — han pegede paa Rosecar — er den illegitime Frugt af denne Forbindelse.«

Rosecar snappede efter Vejret.

»Det er umuligt!« stammede han.

Da tog Formanden Ordet:

»Mine Herrer, Forhandlingerne er udsat til Torsdag Klokken tre.

3. KAPITEL

I Firmaet Braunton & Companis forrest liggende Kontor stod Edith Daymoor lige overfor sin Forlovede. Hun vidste, at hun var under stadig Bevogtning, men takket være Coronerens venlige Mellemkomst var det tilstedet de to Elskende at tale nogle Minutter sammen under fire Øjne.

»Hvordan gaar det med din Mor?« spurgte Rosecar. »Kan jeg ikke gøre et eller andet for hende?«

»Herr Pentwaite har sendt sin Datter hjem til hende, for at forberede hende. Hun er en gammel Veninde af min Mor og vil sikkert gaa saa skaansomt frem som muligt.«

Hun tav et Øjeblik. Saa drog hun med et pludseligt Ryk sin Forlovelsesring af Fingeren.

»Jeg *maa* give Dig den tilbage,« sagde hun bevæget. »Vi maa intet have med hinanden at gøre, saalænge jeg ikke er renset for denne forfærdelige Mistanke.«

Den unge Mand greb hendes Haand med et fast Tag, stak atter Ringen paa hendes Finger og sagde alvorligt:

»Edith, hør nu, hvad jeg siger Dig! Har Du tænkt Dig, at jeg kun vilde staa ved din Side i de gode Tider, dengang jeg bad Dig blive min Hustru.«

Hun sænkede Hovedet og tav.

»Lad os være aabne mod hinanden,« fortsatte han. »Rettende mig efter dit Ønske har jeg hemmeligholdt vor Forlovelse. Ja, da Du for otte Dage siden sendte mig Ringen tilbage og bad mig ikke opsøge Dig i tre Maaneder, indgik jeg ogsaa herpaa, indtil denne frygtelige Begivenhed indtraf. Jeg gør Dig ingen Spørgsmaal, men jeg gør, hvad enhver Mand af Ære vilde gøre nu. Jeg holder Dig fast ved dit Ord og betragter Dig som min Forlovede.«

»Men —«

»Ingen men, Edith. Du har forlovet Dig med mig, og jeg giver Dig ikke din Frihed tilbage. Jeg er klar over, at Skyggen af en forfærdelig Forbrydelse svæver over Dig; men Du maa ikke glemme, at Skam og Skændsel ogsaa truer mig.

(Fortsættes.)

EUROPAS SMILEBAAND

General Joffre: Hvor har De Deres Reserve, General French?
General French: Vi har kun et Regiment, og det holder vi tilbage til Indtoget i Berlin! (»Simplicissimus«.)

Den gamle følger med! (»Fliegende Blätter«.)

Tysk Karikatur af Napoleon d. 3. fra Krigen 1870—71.

Da min Kone døde, sørgede jeg, saa jeg var ved at dø. Men da Præsten mindede mig om Genforeningen, livede jeg stærkt op! (»Strix«.)

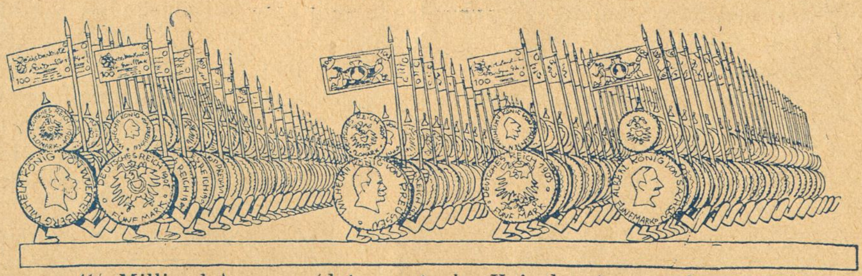

4½-Milliard-Armeen (det nye tyske Krigslaan) marscherer op! (»Lustige Blätter«.)

Af C. B. Møller & Co.s Cigaretter fremhæves:
Rose No. 101 og 102 ...... 15 Stk. 10 Øre.
Monaco, oval, Kork .... 10 - 10 -
Sherrys No. 3, stor, Kork .. 10 - 25 -

Rød Indmad

Arbejdsgiverne.

De Arbejdsgivere skraaler i Kor
om »Arbejder-Tvangsregimente« —
men læs deres egne Loves Ord,
deraf kan Belæring man hente.

De Herrer, som selv slaar hver Mod-
sland ned,
de sender os harmfulde Blikke!
Sligt Hykleri sku' de skamme sig ved,
men skamme sig kan de nu ikke!

11/10. I Anledning af, at Grossererne nedhyssede et Forslag om, at Grosserersocietetet skulde give et Bidrag til Centralkomiteen, diskuterer man nu Grosserernes Haardhjærtethed. Vil De virkelig slet ikke give noget til de Nødlidende? Selvfølgelig vil De give — men ikke i Flok eller anonymt — nej, hver for sig og med Navn i Avisen o. s. v., det skaffer noget i Knaphullet!

— Har Du hørt, at der er en Amerikaner, der fornylig har fundet paa at udvinde Gødning af Luften?

— Naa Tak, det er en god Dæksmand for vore Køer og Heste. Nu slipper de for Fremtiden for Halvdelen af deres Markarbejde.

— Ja, der bliver snart ikke noget for dem at *gøre!*

14/10. Det er nok en slem Gang „Kærligbedens Kispus", de leverer ude paa Fjelstrups Teater i Alleen. Og saa forstaar jeg ikke Titlen: „Rubicon"?

— Jo — Stykket er lige paa Grænsen. —

Fredsenglen: Naa, jeg tror, jeg vil flyve et andet Sted hen. Jeg har paa Fornemmelsen, at denne Plads ikke er rigtig sikker!

Dansk Arbejde.

Skal „Østifterne" Stenhuggerarbejde ha',
saa bru'er de det udenlandske —
men Pengene, Foreningen lever a',
aa Gud, de maa saa gærne være danske!

En Kornspekulant.

— Næ, hvor ble' je' glad, da je' læste i Aviserne, at der var kommen tre Skibsladninger Korn til Danmark! Saa er *»Kornpederen«* reddet, og sikken en Hivert je' to' mig paa det glædelige Budskav!

Hr. *Stephensens* Skæbne var ofte
stræng,
han sparedes for Skrub og for
Kost ej —
nu siger han: »Fremad, Du
gamle Dreng,
Højesteret er jo hos Dig!«

»Der er stadig Sølvmangel i Danmark.« *(Dagspressen.)*

Barnet: Fa'r, hvorfor mon den Mand gaar saa underligt med Benene?

Faderen: Jeg ved det saamænd ikke.

Barnet: Jeg tror, det er fordi, at *han har Sølv i Strømperne!*

No sale!

Et engelsk Firma henvendte sig forleden til en dansk Jærnstøber og bad ham fabrikere en Mængde Jærnhylstre af et noget mistænkeligt Ydre. Jærnstøberen forhørte sig i Ministeriet, men dette fraraadede ham at sende det bestilte, hvorpaa Støberen skrev til England: *»No sale«*.

For at være sikker paa at blive forstaaet, skrev han forklarende nedenunder: Maa ikke for *Zahle!*

15/10. En københavnsk Arbejder har konstrueret et Apparat, der forhindrer, at Gasautomaterne bliver tømt af Indbrudstyve.

— Bare den flinke Mand i disse daarlige Tider kunde hitte paa et Apparat, der sikred os mod Tømming af — *Kontrollørerne!*

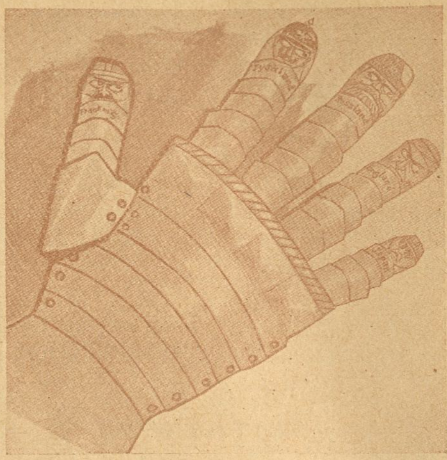

Krigen!

Blodbestænkt
Evropa ligger
— *Diplomatisk Kunst!*
Velbetænkt:
hvad er saa dette
for en blodig Brunst?
Kejser kyssed Kejser
sidst i Maj —
de hinanden hejser
nu i Galgetræer
paa Alfarvej!

Antwerpen faldt
som *Liege* og *Namur*,
Mørserne kvaste det Hele!
Jeg spø'r overalt,
paa Torv og i Stuer:
Skal *vi* de Vilkaar dele?
Og jeg maner med Il:
Bort med Fæstning og Vold,
gør *Krigeren* gold
og »Løven« i Danmarks Skjold
kold!
Landsknægtedyr
og Løjtnantsdreng
skaf bort!
Lad Ko græsse Fort,
gør Sko af Sabelgehæng
og fæst den Lov
— trods *Ploug* og hans Slæng —
at Sværd atter vorde
Plov!

Vil Folket det Rette?
Man tvivler, thi med Ro
det lydigt og tro
sig finder i dette!
— Konger og Diplomater,
Krig og Soldater,
er *det* Verdens Tarv
og Nationernes Arv?
Er *Fædrelandsfølelsen*
det første og sidste,
og »Tro paa vor Konge«
det, vi ikke maa miste?
— —
Herregud, lille Børn,
saa blottet for Trods!
Vi har Gift i hver Pore
og om Benet en Klods —
thi vi er kun store,
hvergang vi skal *slaas!*

Ave.

J. E. Jørgensen, Fischersgade. Den farvelagte kan ikke benyttes. Den sorte skal vi se at faa anbragt, trods dens enorme Størrelse.

T. Møller, Aalborg. Tak for det tilsendte: Tegningen skal blive benyttet med ny Tekst.

„Sana“.
Export Mælk.
Export Fløde.
Piskefløde.

Bemærk Etiketten.
Faas hos enhver Købmand.
Steril og holdbar i ubegrænset Tid.
Dansk Fløde Export A/S., Odense.
Odense: Telefon Nr. **2052**.
København: » Øbro **162**.
» » Central **11050**.

Et frygteligt Familiedrama.

Adolf var af Stand vel-baaren,
men da han elskede sin Flora uden Held,
styrted han sig ned fra Runde-Taaren,
og slog sig rent forskrækkeligt ihjel.

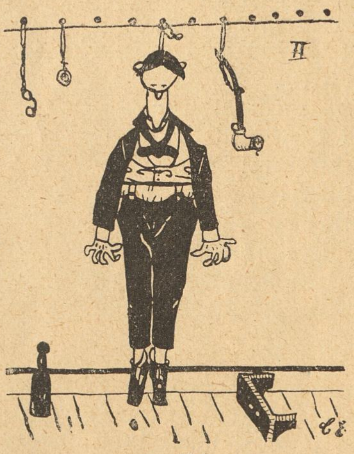

Adolfs Fader taalte ikke,
at hans Søn paa denne Vis omkom,
derfor hængte han sig i en Strikke,
efter først at have drukket Flasken tom.

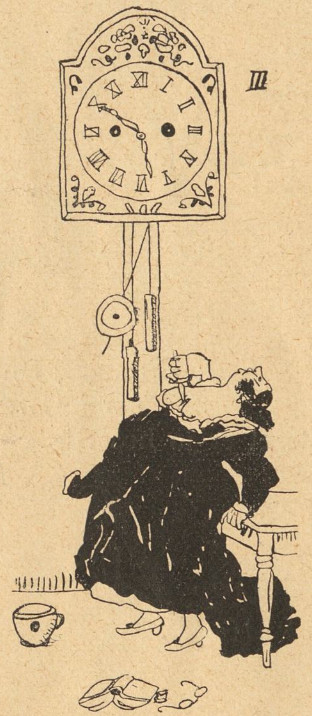

Adolfs Moder blev af denne Smerte
ogsaa rent perplex,
saa hun stak en Dolk udi sit Hjerte,
fem Minutter over et Kvarter til seks.

Kære *Ekstrøm!* Tror De ikke vi ved, at De har laant Deres frygtelige Drama fra en tysk Digter ved Navn *Schiller!*

Bondekonen: Anna, kan Du vise denne Dame Vej til Strandhotellet, (hviskende) men før hende endelig forbi Sæden, der hvor Kragerne raserer.

H. R. Det er en meget klog Foranstaltning af Deres Bondekone. Krage søger jo Mage.

Magnus Sørensen, Esbjerg. De har kaldt Deres Billede: »Mordforsøg paa Papirkurven!« Vi gør Dem opmærksom paa, at kun Dynamit formaar at rokke vor Papirkurv — og vi har et Dusin i Reserve!

En Ledetraad

for den unge Mand, der med Tiden vil gifte sig, om hvornaar han skal rose sin Kone.

(Mel: Og derfor skal han i Avisen.)

Naar Gulvet er fejet og Maden præcis
er paa Bordet Klokken Dit eller Dat,
naar Kaffen er varm og dit Øl er som Is
og børstet din Frakke og Hat;
hvis Støvlen er blank og hver Knap syet i,
naar ud Du med Fruen skal trone,
naar Børnenes Næser er snydt alle ni,
ja, saa skal Du rose din Kone!

Saafremt hun ser ud som en 20-aars Mø
endskønt hun mod 60 er paa Vej,
og hvis hun kan træde en fiks »pas dø dø«
og holde sig rank, slank og svej,
og hvis hun kan svømme og fægte en Terz
og stadig med Anstand kan trone
paa Cykle, naar hun er fyldt 72 —
ja, saa skal Du rose din Kone!

Ravn — B.

AGGERBECKS
ÆGTE FINE
·IRIS·
forfiner·forskönner·bevarer·Huden·
Alles Yndlingssæbe
Stk. 25 Øre

Tegning af Helgo Jørgensen.

København ved Nat —: Der spilles Kort.

En Jæger

fik en Dag efter en flere Timers resultatløs Vandring Øje paa en Flok tamme Ænder, som svømmede lystigt om i en liden Elv. — Et Skud — og den forreste Andrik laa livløs paa Vandet. Straks viste der sig en Bonde paa den anden Side af Elven. For at forebygge Ubehageligheder kastede Jægeren et Femkronestykke over Elven. Bonden tog det op og saa paa det. »Det er til Dem!« sagde Jægeren. »Tak!« sagde Bonden og stak det i Lommen. Et Skud til, og den anden And gik rundt og var død. Derpaa fløj der atter et Femkronestykke over Elven. »De finder det vel?« spurgte Jægeren. »Jo Tak!« svarede Bonden, tog det og stak det i Lommen. Jagten morede den raske Skytte; han spurgte derfor Bonden, om han kunde vedblive med Skydningen. »Ja gerne for mig«, sagde Bonden, »det er ikke mine Ænder!«

En Omvej.

Sen, mørk Aften. En Mand begiver sig fra den lille Bys Jernbanestation til sit Hjem, hvor Hustru og Børn venter ham. Han gik rask til gennem den lille Skov, men mærkede pludselig, at der var et Menneske, som fulgte ham. Han forstærkede sine Skridt, men den ubekendte fulgte godt med. Saa naaede han Kirkegaarden og for at blive sikker i sin Sag, gik han tre Gange rundt om Kirkegaardsmuren, tværs igennem Gravgangene og fem Gange rundt om Gravkapellet — den fremmede fulgte stadig efter.

Saa kunde Manden ikke mere; forpustet standsede han sine Skridt, vendte sig om og sagde til den ubekendte:

— Hvad vil De? Hvorfor forfølger De mig?

— Ja, undskyld, svarede den fremmede, men jeg skulde besøge Vognmanden, som bor lige ved Siden af Dem, og da jeg ikke er kendt med Vejene, spurgte jeg Stationskarlen, og han sagde, at jeg bare skulde gaa samme Vej som De!!!

Paf!

En fin og nydelig Dame laa paa Landet paa en Bondegaard. For at erfare det fornødne om Toiletteforholdene, henvendte hun sig til Værtindens to smaa Børn, og sikker paa, at det ikke kunde nytte at tale om »W.C.« spurgte hun:

— Hvor er Toilettet, Børn?

Børnene gloede uforstaaende paa hende.

— Hvor er Retiraden?

— Retiraden? gentog den ene af Drengene og saa forundret paa Fruen.

Den fine Dame forstod nu, at alle »Omsvøb« var forgæves. Hun tog Mod til sig og sagde: — Hvor er Lokum'et??

— Naa—aa— raabte Børnene — — De mener *W. C.!!*

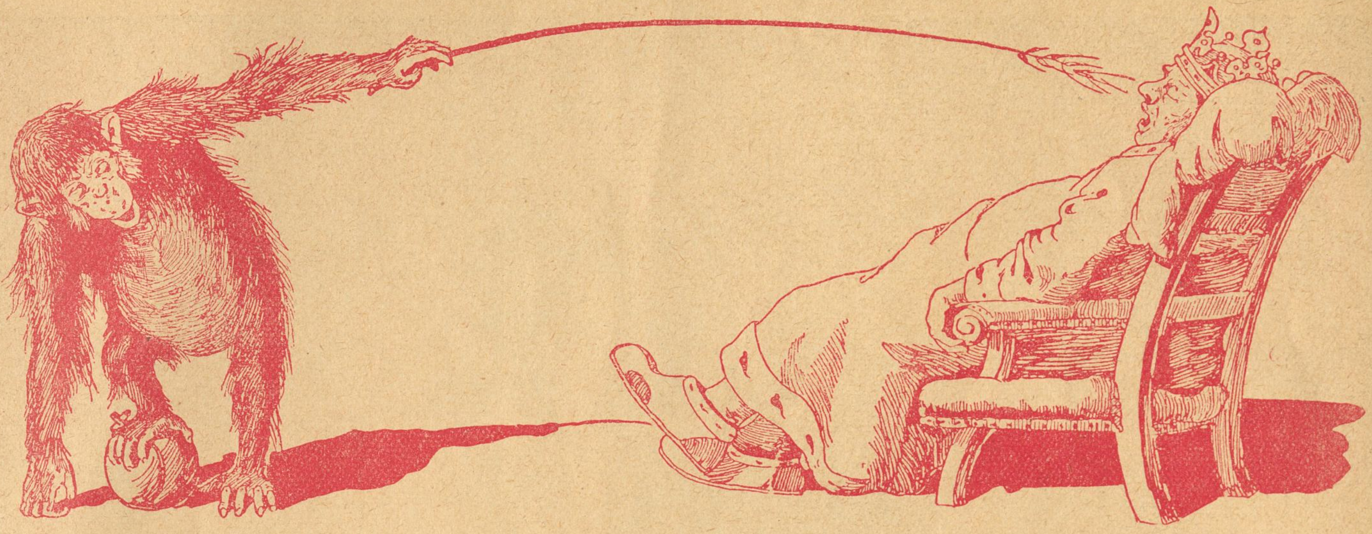

42 Centimeter.

Modtag min Hyldest, ophøjede Menneskehed! Hil Eder! gud-indsatte Konger og Kejsere! Verden taler i denne blod-dryppende Tid kun om et Maal — 42 Centimeter! — For nogle faa Maaneder siden gjaldt andre Maal. Ved de olympiske Lege blev hver Centimeter, Nationernes Unge naaede frem, noterede med Fryd — som en Sejr for stærk Ungdom i fredelig Sportskamp. Nu er Rekorden sat for lange Tider — og den er paa 42 Centimeter. Med dette Maal naar man nu frem til Sejr, frem gennem Cement, Mur, Staal og Menneskekroppe.

Intet ved Siden af og intet over 42 Centimeter! Det er Verdenskulturens ædle, ophøjede, blodsprængte Maal og Rekord i det 20 Aarhundredes vanvittige Marathonløb!

Aben.

Kendetegn.

En Landmand kommer ind i en elegant Hovedstadsrestaurant og tager lidt beklemt Plads.

Saa henvender han sig til en Gæst og spørger.

— Her optræder jo alle Mennesker i Kjole; hvorpaa kan man kende Opvarterne?

Gæsten svarer:

— De er ædru!

Kærlighedens Offer.

Dommeren: De er overbevist om ved Nattetid at have forøvet Indbrud paa Løveapoteket. Hvad har De at fremføre til Deres Forsvar?

Anklagede: Hr. Dommer! Jeg lider af ulykkelig Kærlighed og vilde bare ind paa Apoteket for at tage mig af Dage ved — Gift!

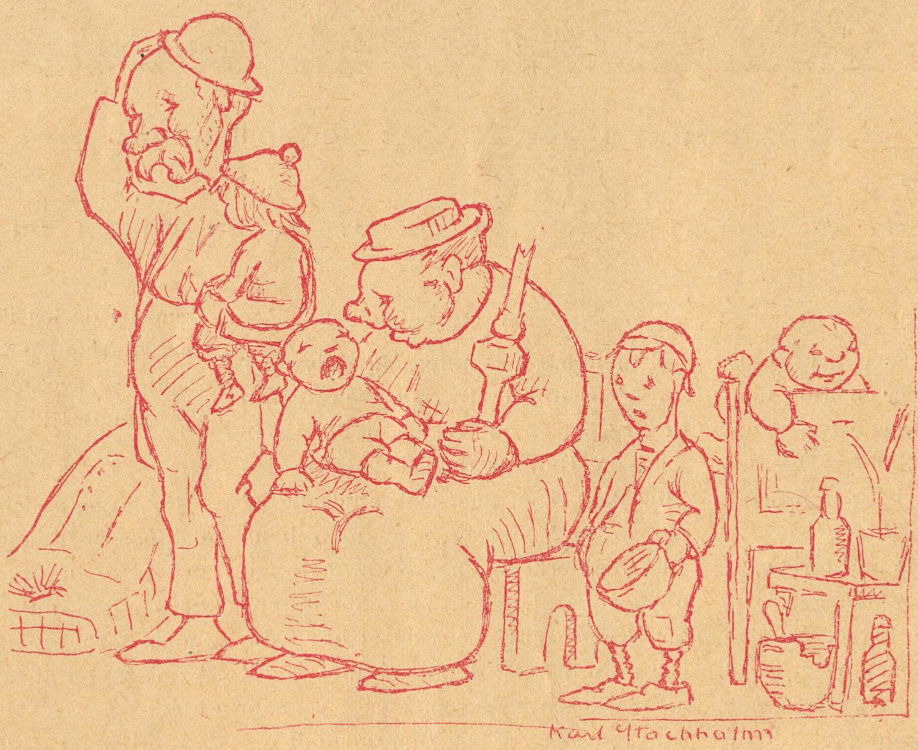

Flyttedag. Tegning at KARL STOCHHOLM.

„Tredje Polka den lange, der ser dum ud."

„Boston den lille Herre med Vorten paa Hagen."

„Første Turdans til ham med Whiskynæsen.'

„Galop men Herren med de smukke Øjne."

Tak, Skæbne!

A.: For en Geolog betyder tusinde Aar intet.

B.: Tak, Skæbne! Og jeg, som har laant en Geolog 100 Kroner paa 14 Dage!

Human.

Assessoren: De har i Gaar Nat gennemprygslet to Vægtere paa Gaden, hvorfor gjorde De dét?

Studenten: Af humane Hensyn — en Vægter vilde ikke kunnet taale saa mange Klø!

Kvindelige Hemmeligheder.

Det hænder ofte paa et Bal, at Damerne glemmer Navnene paa de Herrer, som har udbedt sig Danse. Damerne forstaar dog at hjælpe sig, hvad følgende tilfældig fundne Bal-Kort viser:

„Første Vals lovet ham med den store Næse."

Det var Kattens!

Fruen: Hvor blev de fire Pund Smør af, som jeg købte i Gaar?

Pigen: Dem har Katten spist!

Fruen vejer Katten og siger —:

Nu har jeg Smørret, men hvor er saa Katten?

Tegning af OSVALD JENSEN.

Dansk Teaterreklame i Aaret 1914.

Swansons Kokkepige.

Amerikansk Humoreske af Sigge Strømberg.

(Autoriseret Oversættelse ved Carl Kjersmeier). (Sluttet).

— Aa nej, svarede Tillie med venlig Overbærenhed. Ganske vist er Herskabet det daarligste, jeg endnu har tjent hos, men jeg maa jo se at komme ud af det med Herskabet alligevel....

— Det skal Tillie ikke gøre. For vor Skyld maa Tillie gerne rejse. Jo før desto....

I samme Øjeblik følte Swanson sig grebet i Kraven og løftet op i Højde med Kokkepigens Ansigt; han saa hendes blodskudte Øjne stirre ind i sine og mærkede hendes cognacduftende Aandedræt.

— Naa, saa Du vil afskedige mig, din lille Usling! sagde hun truende.

— Nej, nej.... vist ikke, stammede Swanson. Det kunde aldrig falde mig ind. Min kæreste Drøm er, at Tillie altid skal blive i vort ringe Hjem....

— Men det vil jeg ikke! skreg Tillie. I et Hus, hvor jeg bliver saadan behandlet, vil jeg ikke være et Minut længere. Jeg gaar! Straks! Men jeg raader Dig og Kællingen til ikke at stikke Næsen indenfor Køkkenet, før jeg er taget bort....

Med disse Ord aabnede hun Døren og slyngede Swanson langt ind i Spisestuen — akkurat som om han havde været en Kattekilling....

En halv Time sad Herren og Fruen og lyttede til Tillies Skridt og Lyden af Porcelæn, der knustes. Saa slog Gadedøren i. Kokkepigen var gaaet....

Herskabet Swanson levede nu lykkeligt som i deres Ægteskabs første skønne Tid, da Fruen kun vejede 58 Kilo, og for at gøre Idyllen fuldstændig maatte Swanson leve af Klipfisk og sveden Vælling....

Den ægteskabelige Lykke og Husfred, som indtraadte efter at Tillie var taget bort, skattede Swanson vel tilfulde, men den strenge Diæt, han maatte underkaste sig, blev ham efterhaanden temmelig ensformig, og det er derfor ikke til at undres over, at han begyndte at længes efter det Øjeblik, da en ny Kokkepige atter skulde begynde at kæle for ham og hans i den senere Tid saa skrækkeligt mishandlede Mave.

Men Sagen havde sine Vanskeligheder. Fru Swansons Karakterstyrke var altfor godt kendt i den lille Prærieby til at nogen af dens blaaøjede Døtre skulde paatage sig at leve under hendes Ægide....

Da Klipfiskeperioden havde varet omtrent en Uge, reagerede Swanson mod Tingenes bestaaende Tilstand og rejste til St. Paul for at engagere en Kokkepige.

Men det sørgelige var, at Swanson desværre egnede sig saa daarligt til dette Hverv. Den første, han mødte i St. Paul, var hans gamle Ven Shoreberg, og de to værdige Herrer besluttede at tilbringe nogle Timer i hinandens Selskab, inden Swanson skred til Udførelsen af sit Ærinde.

Til at begynde med bemærkede Swanson, at han var tørstig, og han meddelte Shoreberg sin Opdagelse. Shoreberg følte ogsaa Lyst til et Glas Milwaukee Øl. Og de to Herrer gik derfor ind paa en Restaurant, men de glemte hurtigt, hvordan Øllet smagte, og maatte derfor gøre Forsøget om, og Solen var allerede gaaet ned, førend de havde faaet konstateret Smagen.

Da rejste Swanson sig og sagde, at han nu absolut maatte af Sted til Fæstekontoret. Shoreberg fulgte med, men under Vejs traf de tilfældig et Par Bekendte og saa sig nu nødsagede til at drikke en Whisky med dem i en Bar. Men bagefter skulde Swanson absolut hen til Fæstekontoret....

Dog Mennesket spaar, Gud raa'r, og da Swanson endelig hen paa Natten traadte ind i sit Hotel, var han træt, meget træt....

Først op paa Formiddagen fik han telefoneret op til Fæstebureauet. Han ønskede en dygtig Kokkepige — helst en, som ikke kunde koge Klipfisk og Vælling — til en Pris af 12 Dollars pr. Maaned, al Ting frit og eget Værelse.

Men Forstanderinden sagde, at hun kun havde én Kokkepige paa Lager, og hun kostede 18 Dollars pr. Maaned.

— Men, aa, hvor hun er udmærket! Hun laver Mad som en Ærkeengel, er venlig og imødekommende og har ingen Kærester. Alt, hvad hun forlanger, er venlig Omgang, thi hun er saa blød af sig, at hun ikke kan taale haarde Ord. Sidst var hun hos en Familie, hvor Fruen var en Rappenskralde og Herren en Usling, som.... som.... ja, De forstaar .... og da hun ikke vilde være ham til Vilje, mishandlede Slynglen hende, saa at hun maatte flygte ud af Huset over Hals og Hoved....

— Hvordan ser hun ud? spurgte Swanson, der følte sig stærkt interesseret.

— Aa, hun er saa smuk, saa smuk, svarede Forstanderinden.

— Jeg tager hende, sagde Swanson bestemt. Send hende straks til Fru Swanson. Big Rock, Minnesota....

Da Swanson havde besøgt endnu nogle Restauranter sammen med sin Ven Shoreberg, rejste han hjem og fortalte sin Hustru det glade Budskab. Han blev ganske vist nødt til at fortælle, at han havde set den nye Kokkepige og faaet det bedste Indtryk af hende, men en saadan lille Usandhed generede ikke Swansons rummelige Samvittighed....

Da Herskabet næste Morgen sad ved Frokostbordet, ringede det, og Fruen gik ud for at lukke op. Swanson, der sad og var ved at pille Skallen af et Æg, som Fruen havde kogt i 20 Minutter, hørte Døren gaa op, og i næste Nu et Skrig og et tungt Fald....

Han sprang forfærdet op og styrtede ud i Korridoren. Dèr saa han sin Hustru ligge besvimet paa Gulvet. Ved Siden af hende stod den nye Kokkepige....

Det var deres gamle Tillie!...

HANSONS STEMPELFABRIK
TF. 354 · NYØSTERGADE 2
MÆRKEPLADER
Signeter, Dørplader, Haandtrykkerier,
Brændejern, Numeratører, Perforérer.

MULLERS HOTEL
(L. PRÆSTMARK).
Café, Restaurant og Billard.
Telefon 3558.
Diner à 1 Kr. o Middag à 50 Øre.
Nørre Farimagsgade 55.

Hygiejne, Sygepleje, Toilet og Barber Artikler.
Illustreret Katalog
tilsendes m. 10 Øre t. Porto
Forretningen
grundlagt 1900.
Depotet „DISKRET“
Afd. R., Prinsessegade 49, Kbh C.

Arbejdernes Forsamlingsbygning, Aarhus.
Store og smaa Lokaler til Selskaber og Foreninger.
Restauration. Billardsalon. Telefon 2728.
S. M. Mikkelsen.

PIANOER
i Leje 4-6-8-10 Kr. mdl.
Ved senere Køb godtgøres den betalte Leje.
HARMONIUMS
3-4-6-8-10 Kr. mdl.
Ogsaa for Udenbyesboende!
Frederiksborggade 36, Kbh.
Egen Piano- og Orgelfabrik København
Winther

Tandlæge Edv. Møller,
Købmagergade 30, 2.
udfører enhver Tandbehandling til smaa Priser. Samvittighedsfuldt Arbejde. Bedøvelse hele Dagen. Konsultationstid 10—3½, 6—7 Eftm. og 10½—12 Søndag. Telefon 8181.

Mælkeriet Enigheden.
Telefoner 2146 & 6270.
Vore 58 Vogne kører overalt i Byen.

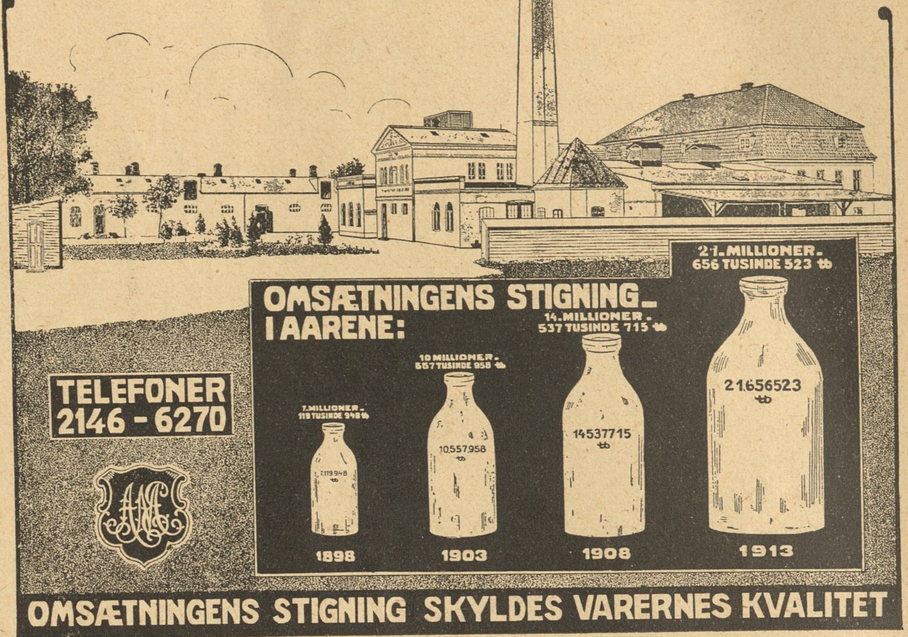

GEORG C. MØLLERS EFLGR.
HOVEDKONTOR: Vimmelskaftet Nr. 42, 2. Sal. (Yorks Passage.)
Telefoner: 913, 1124, 7980, 3313.
LAGER: Badstuestræde 9—11. Fiolstræde 12—14. Kongens Nytorv 8.
Vinkyperens Telefon: 6351. Byen 1722 x.

„Blomsterbazaren“
Nørrebrogade 207 o Tlf. Taga 205
Smagfulde Kranse og Buketter sendes overalt i Byen
Specialitet: Foreningskranse.
Prompte Ekspedition.
Ærb. *E. Rosendal.*

Gummilageret „Francais“
i København
16, Lille Kongensgade 16.
en gros. ved Kongens Nytorv. en detail.
Forsender diskret! Hygiejne-Gummi, Bandager og alle Sygepleje Artikler.
For Frimærker eller Post Opkræv.
A. Mouritzen.

Brug
Worning & Petersens
Xeroform-Sæbe
faas overalt
à 25 Øre pr. Stk.

Wilsons Gummivarelager
12, Gothersgade 12.
Alle Sygepl.-Artikl. sendes mod Efterkrav. Ill. Katalog

ARBEJDERNES FÆLLESBAGERI
NANNASGADE 5 · TLF. TGV. 45

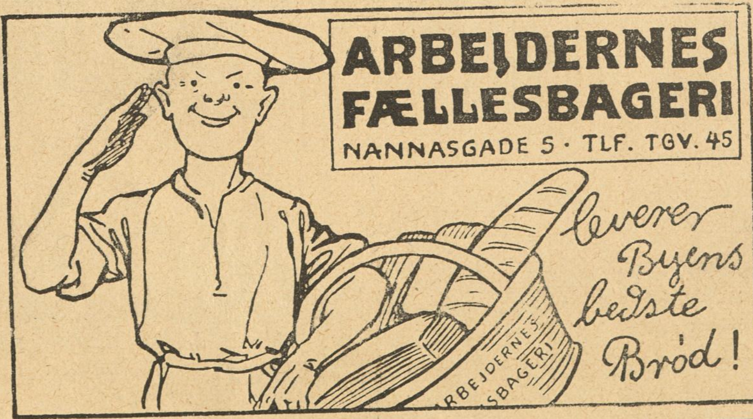

Udgaar hver Torsdag. Abonnementspris: 1 Kr. 25 Øre Kvartalet, 10 Øre om Ugen. Abonnement kan tegnes i København i Nørre Farimagsgade 49 Stuen, og i Provinserne paa samtlige Postkontorer og hos Boghandlerne. Annoncer modtages paa Kontoret, Nørre Farimagsgade 49, Stuen. Telefoner Central 1395 og 7495. Udgivet af socialdemokratiske Foreninger. Clichéer ved H. Matzens Reproduktionsanstalt.

F.E. BORDING KØBENHAVN.

Tegning af ANTON HANSEN

Paa Galeanstalten.

Den gale Minister: Hr. Konge, jeg har fundet en Revolver! Skal vi erklære dem dér Krig og skyde dem?
Den gale Konge: Nej! Nej! Lad os dog bære os ad som gale — og ikke som kloge Mennesker!

RAVNEN

Nr. 44. Torsdag den 29. Oktober 1914

Tegning af PROESSDORF

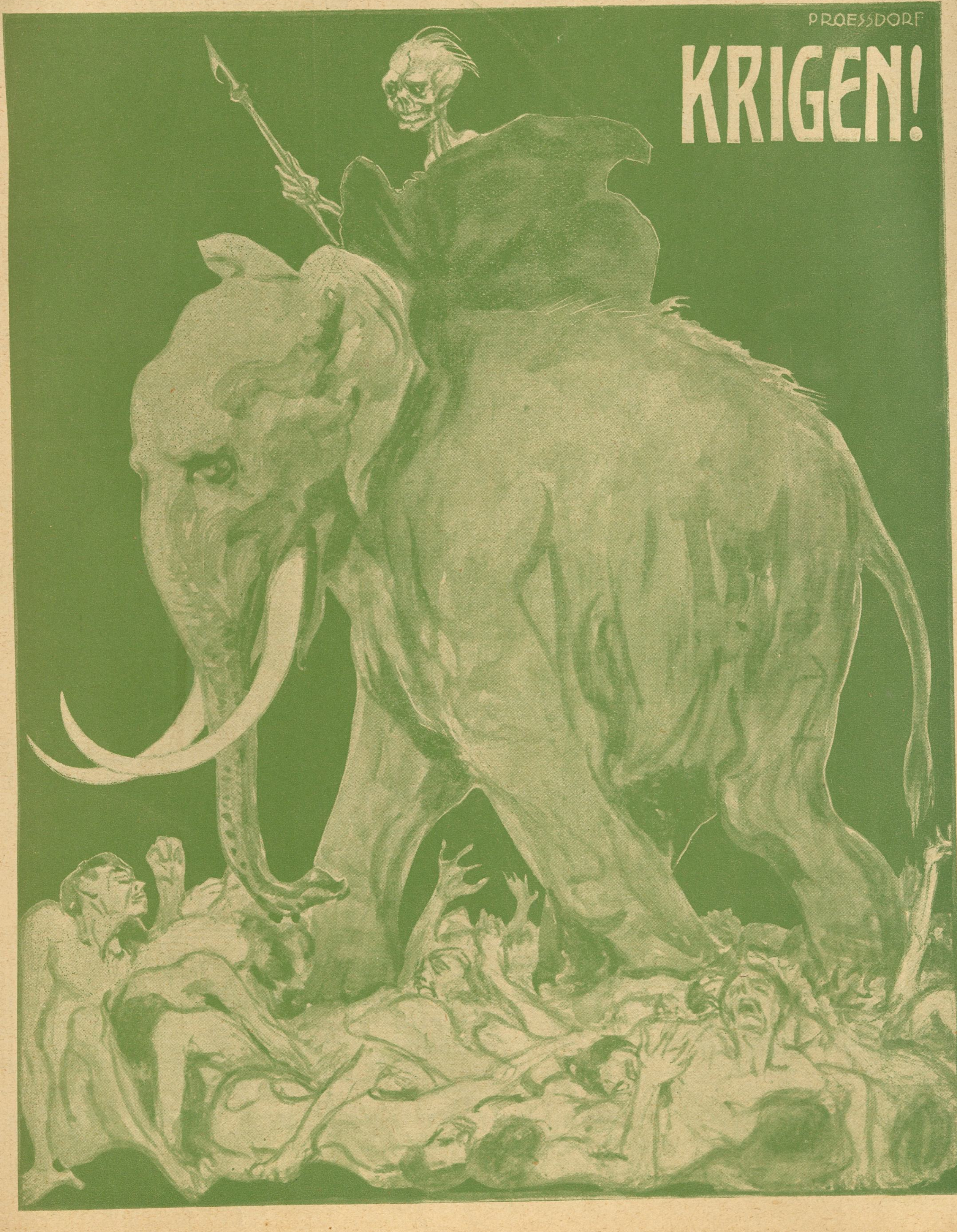

Bryggeriet Phønix

Prisliste:

Pr. enkelte Flasker:		
Porter	16	Øre
Pilsner en gros	11	»
Lagerøl —	11	»
Skattefri	10	»
Dansk Sodavand	4	»
Citron —	5	»
Fineste Maltekstrakt	18	»
Kraftøl	12	»

Pr. Dusin:		
12/2 Dobbeltøl	96	Øre
1 Dus. Prima	108	»
1 » Hvidtøl I	96	»
1 » Hvidtøl II	84	»
1 » Skibsøl I	96	»
1 » Skibsøl II	84	»
12/2 Skibsøl	60	»
12/2 Hvidtøl	60	»

Bestillinger modtages ved Vognene eller hos

Bryggeriets Agenter samt paa Bryggeriet.

Valby Langgade 75.

Telefon 3968.
— Lyngby 235.

Forsamlingsbygningen
Rømersgade 22.
Telf. 1310. *Chr. Jensen.*

Forsamlingsbygningen
Koldinggade 4.
Telf. Øbro 1132. *Joh. Olsen*

Tandlæge Edv. Møller,
Købmagergade 30, 2.
udfører enhver Tandbehandling til smaa Priser. Samvittighedsfuldt Arbejde. Bedøvelse hele Dagen. Konsultationstid 10—3½, 6—7 Eftm. og 10½—12 Søndag. Telefon 8181.

Spis Middag
Kl. 12-2 el. Kl. 3-6. Rosengaarden 14.
Husassistenternes Fagskole.

Nørre Central Café
(Nørrebros Runddel).
Koncertsal og Billardsalon.
3 Billards.
Hyggelige Selskabslokaler.
Telf. 7476. M. C. ANDRESEN

A. C. NIELSENS
Bogbinderi og Kontrolbogsfabrik.
SPECIALITET: Gummiering og Lakering
samt Paasætning af Bliklister paa Plakater.
Adelgade 31, 1. Bagb.
Telefon Palæ 2056.

Rud. G. Brandt
Cigarer en gros.
Mikkel Bryggersgade Nr. 5
ved Frederiksberggade.
Telefon: Byen 3101.
Hoved-Oplag fra
A/S. Ferd. Bangs Tobaksfabrik, Roskilde.

Se! Se! Se!
Gl. Kobber & Messingtøj, Gl. Møbler og Malerier samt gamle Tandsæt købes til højeste Pris
Ring til Central 8592.
M. Sjøqvist,
Henrik Ibsensvej 30, København V.

Gummilageret
„Francais"
i København
16, Lille Kongensgade 16,
en gros. ved Kongens Nytorv. en detail.
Forsender diskret! Hygiejne-Gummi, Bandager og alle Sygepleje Artikler. For Frimærker eller Post Opkræv.
A. Mouritzen.

Peter Jensen,
Bispebjerg Kro,
ligefor Krematoriet og Kirkegaarden,
2 store lukkede Glasverandaer.
Have med Lysthuse.
Telefon Taga 800.

Yale Laase & Nøgler Ny Østergade 2.

Amerikansk Historie.

Onkel Jonathan fortæller:

Forleden Dag stod der i »Morningposten« en Artikel, der nok tør siges at være ualmindelig dunkel. Tilsyneladende er det en Anmeldelse af et spiritistisk Værk der er »gaaet i Fisk« sammen med en Annonce om et ledigt Forretningslokale. Dette er dog kun min egen private Gisning og dersom en anden kan finde en mere forklarende Udtydning af Forholdet, staar det ham selvfølgelig frit for.

Men her er altsaa Produktet:

For Materialister!

En elegant Stuebutik er til Leje paa Samuel Cohn & Søns Forlag paa Hjørnet af Wictoria- og Hoboken-Street, og anbefales den paa det bedste til de af vore Læsere, der søger Oplysning om de sidste Eksperimenter paa dette Omraade og især egner sig for Materialister.

Den er fem Alen til Loftet, lys og med Vinduerne paa Solsiden. Omslaget er smagfuldt komponeret, Væggene oliemalede, ligesom den vil udkomme i populære Hæfter hver fjortende Dag til en halvaarlig Leje af 235 Dollars.

I et letflydende Sprog fortæller Forfatteren sine Erfaringer i Spiritismen og andre Fænomener. Inventariet er ganske nyt, Værket ledsages af 7 Kobbere og 24 i Teksten trykte Billeder, og Skuffer og Reoler medfølger. Har før været benyttet til *bar-room*, men sidst af en Materialist, der nu har trukket sig tilbage med en betydelig Kapital til sit Landsted i Georgia, efter sin store Europaturné, under hvilken han udarbejdede sit opsigtsvækkende Værk.

Den paavises af Ejeren, som bor paa første Sal og faas til Gennemsyn i alle Boglader i de forenede Stater.

Ved
Frederik Skousbo.

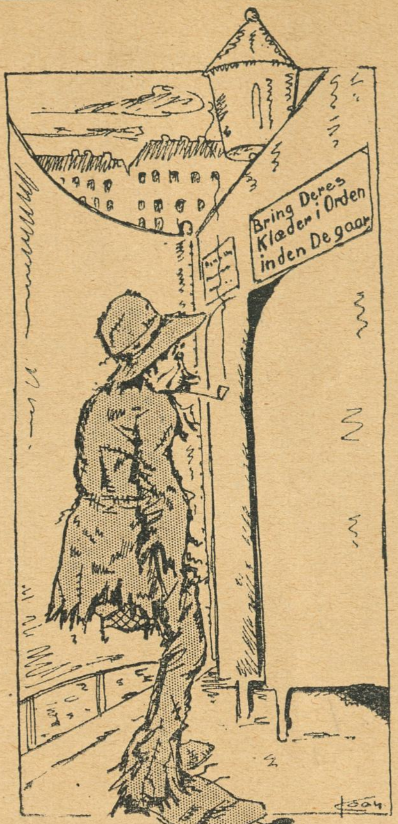

Tegning af A. Koch.

Ja, det er sgu let nok at bringe sine Klæder i Orden, naar man har nogle at tage paa!

Guldregn.

Vil man øve sig i „at bruge Munden“, skal man bare prøve paa at sige: „Kogt Torsk, kogt godt“ femten Gange ud i et Køre.

*

Der kan være noget i det, sagde Manden, da han spyttede i Atlanterhavet.

*

Hvad der er sparet er fortjent, sagde Hattemageren. Han havde gjort sit Ur i Stand og fik et Hjul tilovers.

*

Det er nok Grin at være til Sjov, men husk, at det ikke er Sjov at være til Grin.

*

Brændt Barn — lugter ilde.

*

Stuegang!

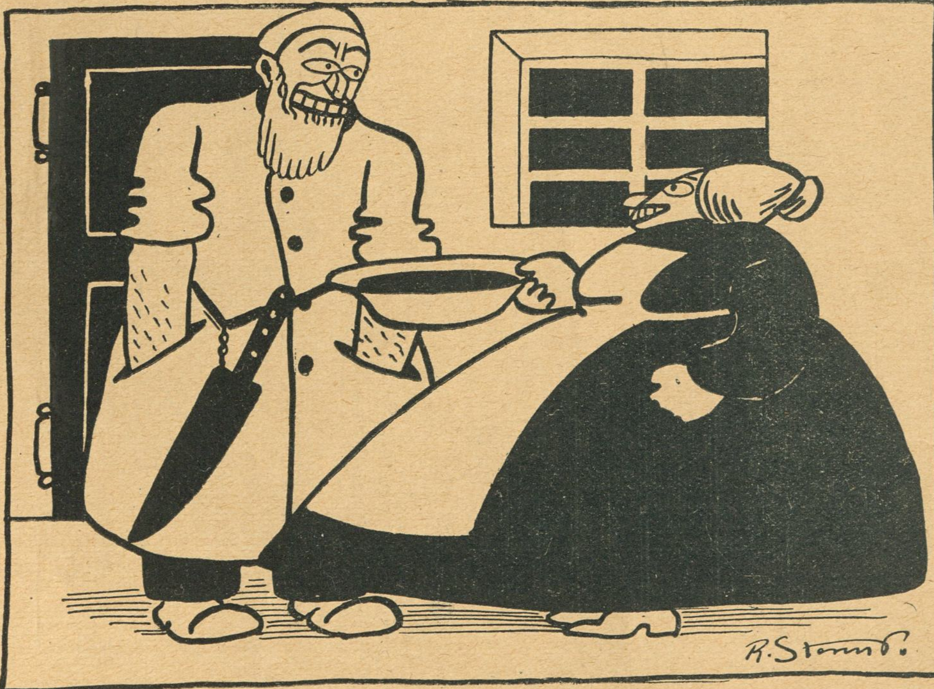

Tegning af R. Storm-Petersen.

— Har Patienten paa Nr. 14 været rolig i Nat?
— Jo, Hr. Professor, det har han. Han døde i Gaar Aftes Kl. 9!

Romantiske unge Damer aabner deres Vindue om Natten og stirrer tankefuldt op paa Maanen. Taabeligt. Maanen er 50.000 Mil borte, og selv om der er en Mand i Maanen, kan de dog ikke faa ham!

*

Hellere godt hængt end daarligt gift.

*

Du skal ikke være bekymret, fordi Du er overmodig, hvis Du tillige er fattig, for saa skal dit Overmod snart forsvinde!

*

Privatlivet er Samfundets Ligtorn.

*

Hvad er det, der brøler, og naar man vil tage det, er det vaadt? Et Svøbelsesbarn! Ja — eller Havet!

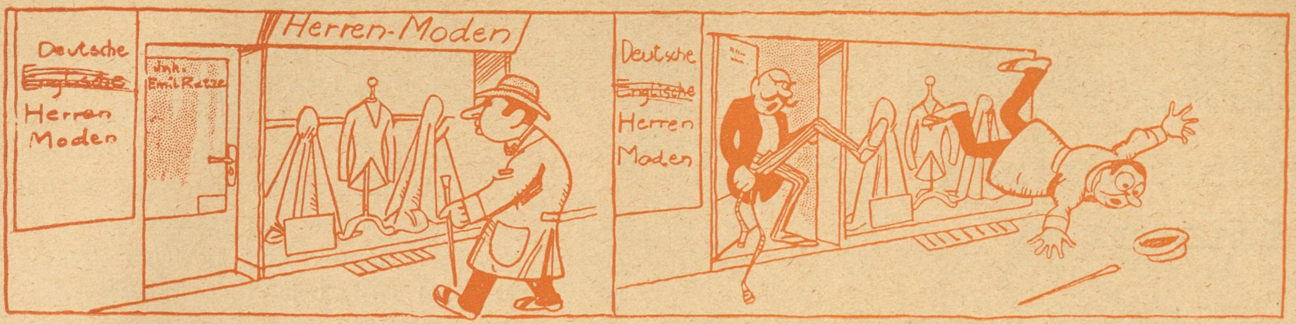

Her kan jeg faa en *engelsk* Klædning. — Vi har kun tyske Moder!

En *engelsk* Beefsteg skal smage — Tysk Karbonade kan Du faa!

Er dette W. C. ægte *engelsk?* — Jeg skal gi' Dig engelsk!

Er der *Five o'clock-Tea* nu? — Din Lømmel! Jeg skal gi' Dig Tea!

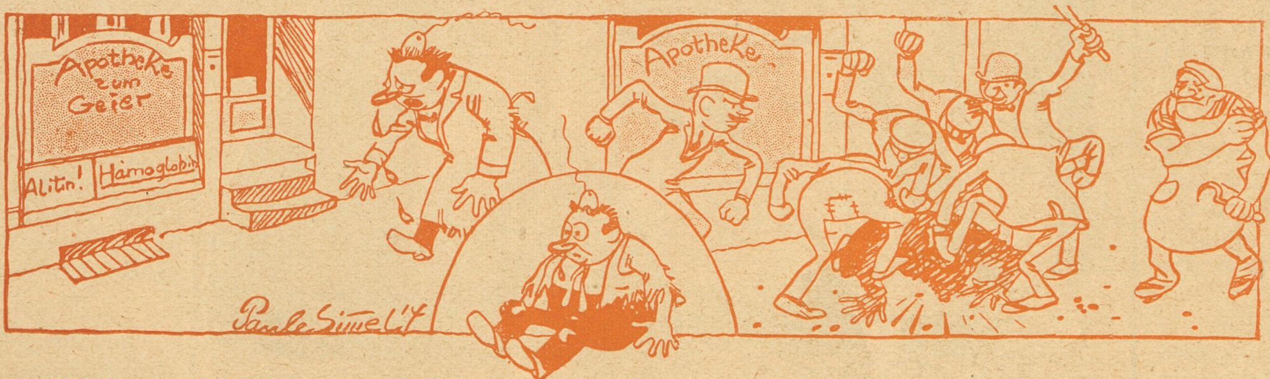

Uh! Jeg maa ha' lidt *engelsk* Hæfteplaster. — Ja, Du skal faa *Plaster!!!*

Tysk og Engelsk! (Scener fra Berlin.)

(»Lustige Blätter«).

Dansk Korn Snaps
INDR. VAREMÆRKE.

Wilsons Gummivarelager
12, Gothersgade 12.
Alle Sygepl.-Artikl. sendes mod Efterkrav. Ill. Katalog

Petit Paris. Sygeplejeartikler & Gummivarer:
Lager en gros & en detail. Specialitet: Modersprøjter. Helgolandsgade 14, Hj. af Istedgade. Bækkener & Luftp. udl. Tlf. V. 3723. A. Andersen.

Gift Dem aldrig —
før De har besøgt
Snedkermester Chr. Jensens
4 Møbelmagasiner Adelgade 80, 86 og 87
(ligefor Sølvgade)
samt Østerbro-Afdl. Sct. Jacobs Plads 6.
Danmarks største Afbetalingsforretning.

Københavns Tilskærer-Akademi
Nørrevoldg. 42.
Katalog over Tilskærekursus og Tilskæring af Mønstre sendes paa Forlangende.

LYSÆGTE
FIONA KRONE-TAPET
GARANTI FOR HOLDBARHED
•FIONA• SKINDERGADE 27

Lauritz Byrge,
Forenings- & Selskabslokaler.
Selskaber indtil 170 Kuverter.
Baade større og mindre Lokaler.
Dansk Arbejder Loge,
Blegdamsvej 26. Telf. 6405.

Vibe-Hastrups Læder-Creme gør Fodtøjet blankt og bevarer Læderet.

Hændelser.

— Du maa virkelig undskylde mig, kære Ven, men i Gaar kyssede jeg ved en Fejltagelse din Kone i Mørke.

— Det er ikke noget at tale om, Du; det er s'gu ogsaa en Gang hændt mig!

Karen Haaning,

den kloge Kone i Himmerland.

(Mel.: »En Skaal for den Mø —«)

Et sørgeligt Bud mælder os Himmerland,
der misted sin klogeste Kone.
Hun var mere klog end den klogeste Mand,
og lægede Folk for en Krone.
»Tag nu Plads, min Ven, ja, tag nu Plads, min Ven,«
sagde hun, den raske Doktormagersvend,
og kurere kunde hun for alle Ting,
mestendels ved Hjælp af saa'n lidt Hiv og Sving!

Hvis nogen løb rundt med lidt Fnat eller Spat,
saa søgte de hurtigt til *Karen*,
for hun kunde klare en Bjørn som en Kat, —
til Pigerne fandt hun snart Fa'ren!
Hun en mager Ko gjorde livlig og go'
ved lidt Afkog af en gammel, muggen Sko.
Folk, der kom med brækket Ben og hoven Lænd,
Tænk, de *spænede* fra hende hjem igen!

Min Moster, som led af forkrøblede Tær,
fik rettet dem ud med det samme.
Min Fætter, som gærne vil være lidt svær,
blev buttet og rund som en Amme.
Hvis man gik med Stær eller helt krumme Knær,
Karen klared den, naar man blot holdt sit Vær'.
Og en »Lungepiber« frelste hun med Fedt,
saa man kunde fløjte »Bobby« ud i ét!

Ja, højrød hun gjorde hver Pigelil bleg,
og Kopper forjog hun med Kaffe.
Se, *Rosen* hun jagede med *Forglemmigej*,
og *den* kunde *Rovsing* ikke skaffe!
— Men engang forsøgte man hende at be',
om at hjælpe ham, *den kloge Mand* fra *Hee*.
Men saa sku' De se den gamle Kone le:
— *ham* er der s'gu inte no'et at gøre ve'!!

Peder Ravn.

EDDERKOPPEN

En Roman fra Kæmpebyen London.

Saa sikkert, som min Fars Lig ligger deroppe, saa sikkert ved jeg, at Du er fuldstændig uskyldig. Men hvad mig selv angaar, saa har jeg overvejet Sagen nøje og frygter for, at Brauntons Paastand er begrundet i Virkeligheden.«

»Han skulde være din Fars ældste Søn?«

»Ja. Og da jeg ved, at Du er for stolt til under saadanne Forhold at holde mig fast ved mit Ord, vender jeg Sagen om. Altsaa maaske mister jeg alt; ikke alene Penge og Titel, men ogsaa Anseelse og Stilling. Vil Du kunne holde fast ved mig nu?«

»Eustace, Du sønderriver mit Hjerte. Betænk dog, at jeg mistænkes for at have myrdet din Far.«

»Jeg er overbevist om din Uskyld. Om saa ti Tusind Vidner beviste, at Du var skyldig, vilde jeg tage dit Parti overfor hele Verden.«

»Du glemmer, at jeg holdt Revolveren og de usalige Papirer i min Haand, at alt taler imod mig — ja, selv den Omstændighed, at jeg sent om Aftenen endnu en Gang opsøgte Herr Braunton. Lagde Du ikke Mærke til de Edsvornes Ansigter, da jeg talte om det Forslag, Braunton havde gjort mig?«

»Det er altsammen ligegyldigt. Jeg forlanger ikke engang at Du skal vise mig mere Aabenhjertighed end Du viste dem. Jeg staar kun fast paa en Ting, at jeg ikke kan miste Dig.«

Den unge Pige tav.

Et Øjeblik saa hun op i den unge Mands aabne, mandige Ansigt; saa smeltede hendes Modstandskraft og hun kastede sig hulkende i hans Arme.

Rosecar kyssede hende kærligt og trøstede hende saa godt, han formaaede. I det samme traadte Coroneren ind med to kvindelige Betjente, til hvem han overgav Frøken Daymoor. Saa snart de var kørt bort, opfordrede han den unge Mand til endnu en Gang at gaa ovenpaa for at se Liget.

De fandt Egbert Braunton og Inspektør Broadbent deroppe, og Politimanden begyndte straks:

»Herr Rosecar, jeg vil gøre Dem opmærksom paa, at De for Deres egen Skyld maa være meget forsigtig i Deres Udtalelser og intet indrømme, før De har talt med Deres Sagfører. Og efter at jeg har sagt Dem dette, spørger jeg Dem, om De holder fast ved Deres Paastand om, at den Myrdede er Deres Far?«

»Ja, jeg gør.«

»Findes der andre Personer, som kan bekræfte denne Paastand?«

»Ja.«

»Og De, Herr Braunton, kan De fremlægge Beviser?«

»Ja, men forinden jeg gør det, ønsker jeg at konferere med min Sagfører. Tre Ting kan jeg imidlertid beedige: at den Døde er Godsejer Pencharter, at han er min Far og at han var Seniorchef for vort Firma.«

»Det er foreløbigt tilstrækkeligt«, svarede Broadbent. »Tager De nu ud til Pencharter Hall, Mylord Rosecar?«

»Ja, endnu i Aften.«

»Vil De tillade mig at ledsage Dem? Jeg vilde gerne tale med Tjenestefolkene derude og sikre mig, at de kommer tilstede ved Undersøgelsen paa Torsdag.«

Viscount Rosecar var indforstaaet hermed og vilde netop fjerne sig, da Egbert Braunton standsede ham.

»De ønsker —?« spurgte Rosecar koldt.

»Jeg vilde gerne forsikre Dem om, at der hos mig ikke findes mindste Spor af personligt Nag eller Uvillie. De vil maaske finde, at min Optræden i denne Sag kaster et uheldigt Skær over mig, og derfor vil jeg én Gang for alle erklære, at jeg overfor Frøken Daymoor —«

»Undskyld!« faldt Rosecar ham i Talen. »Jeg nærer en saa ubetinget Tillid til min Forlovede, at jeg har bedt hende spare sig enhver Forklaring, ligesom jeg heller ingen ønsker af Dem.«

»Som De vil,« svarede Braunton med et ondskabsfuldt Blik. »Jeg vilde kun oplyse, at jeg paa en fuldt ud hæderlig Maade har bedt den unge Dame blive min Hustru.«

»Samtidig med at De holdt Udsigten til Ruin frem for hende,« fortsatte Eustace. »Jo, det var ualmindelig hæderligt! Herr Broadbent, jeg er parat. Farvel, Herr Braunton.«

4. KAPITEL

De efterfølgende Uddrag er taget af forskellige Breve, som af Fuldmægtigen hos Firmaet Braunton og Compagni er sendt til Skolelærerinde Agnes Swain i Exeter.

I

11. Maj 1909.

»Min Elskede!

(Her følger nogle Kærlighedsforsikringer, som vi udelader.)

»Jeg gør alt, hvad Du ønsker. Efter Opfordring af Pastor Fenshav er jeg bleven Medlem af Maadeholdsforeningen og Vicesekretær i »Bort med Tobakken«! Om Torsdagen gaar jeg til Øvelse i Livjægerklubben, hvor jeg allerede er bleven Løjtnant. Her paa Kontoret varetager jeg alle Slags Forretninger: jeg er Bud, Kasserer og Skriver, samt Firmaet Braunton og Compagnis Faktotum. Min Kontortid er fra ti til et og tre til seks, og i disse seks Timer kan jeg omtrent gøre, hvad jeg vil. Firmaet ejer en Masse Huse i den østlige Del af Byen; en Mand er alene beskæftiget med at indkræve Huslejen, som jeg saa indfører i Bøgerne. Jeg opsætter saa Fortegnelser over alle de Lejere, som ikke betaler. Desuden maa jeg skrive Herr Brauntons Breve, som jeg stenograferer ned. Iøvrigt sidder jeg i timevis og drejer Tommelfingrene om hinanden. Firmaet har ogsaa store Byggeforetagender i Gang og laaner Penge ud; men den Slags Forretninger besørger Herr Braunton jun. selv. Hvor ofte tænker jeg ikke paa, at det vilde være skønt nu, om Du —«

(Atter fjorten Linier, som vi udelader.)

»I Dag saa jeg Herr Braunton sen. for første Gang.

I Pinsen tar jeg fire Dage Ferie. Saa besøger jeg Dig og —«

(To Sider udeladt.)

Din Dig elskende
Arthur.«

II

5. Juni.

»Dyrebare Agnes!

Jeg har læst dit Brev mindst tyve Gange igennem.

(Her er halvanden Side oversprunget.)

»I Gaar oplevede jeg noget mærkeligt.

Herr Braunton senior kom ganske uventet tilstede paa Kontoret, blev nogle Minutter og gik saa ovenpaa. Han efterlod en Mængde Breve paa Bordet, og tænk Dig, da jeg saa nærmere til, var de alle adresserede til Godsejer Pencharter. Straks efter kom den unge Braunton løbende for at hente dem.

Den gamle Herre gik en Time efter, og netop som han var ude af Døren, bankede det, og ind traadte en vidunderlig smuk ung Dame, næsten ligesaa smuk som Du, min Hjerte-Agnes! — Hun sagde, at hun hed Frøken Daymoor, hvorefter jeg meldte hende og ledsagede hende ovenpaa. Nu ved Du godt, min Elskede, at jeg ikke holder af at lure, men denne Gang havde jeg virkelig noget at gøre deroppe og kunde ikke undgaa at høre noget af Samtalen. Den unge Dame bad Herr Braunton om at give hende endnu en kort Frist med Betalingen af de forfaldne Renter, da hendes Mor var meget syg. Hertil svarede Herr Braunton: »Hør nu, Frøken Daymoor, jeg er ikke haardhjertet, og vil ikke pine Dem. Sagen lader sig meget let ordne.«

»Hvorledes da?« spurgte hun ivrigt.

Jeg forstod ikke hans Svar, men jeg hørte hende udbryde i en heftig Tone:

»Nej, nej, paa ingen Betingelse. Hvordan falder De paa det?«

»Men kære Frøken,« svarede han, »jeg elsker Dem jo. Jeg vil ikke blive nogen daarlig Ægtemand, og jeg er rig nok til at kunne skaane Dem for alle fremtidige Pengesorger.«

»Herr Braunton,« sagde hun nu. »Saafremt De er en Gentleman, taler De ikke mere om den Sag.«

Jeg hørte hende rejse sig, og jeg begav mig skyndsomst nedenunder.

Hvad Du i dit sidste Brev skriver om min Værtindes Datter morer mig meget. Du behøver virkelig ikke at være skinsyg, min Søde.

(De tre næste tætbeskrevne Sider er ikke af Interesse.)

Din

Arthur.«

III

18. August.

(Efterskrift til det tredie Brev.)

»— Jeg venter for at se, om Herr Braunton endnu en Gang skulde komme tilbage. Den unge Dame, jeg skrev til Dig om, var her igen i Dag, og eftersom jeg tilfældigt opholdt mig i Sideværelset, hørte jeg denne Gang ganske tydeligt Herr Braunton sige, at hun maatte gifte sig med ham, saafremt hun vilde undgaa, at hendes Mors Ejendom blev solgt ved Tvangsauktion. Hvad de derefter talte om, ved jeg ikke, men jeg saa Frøken Daymoor komme ophidset ud og gaa sin Vej. En Time efter indfandt hun sig paany. Jeg meddelte hende, at Herr Braunton var gaaet, men at hun maaske kunde træffe hende Klokken seks. Derfor sidder jeg her og venter. Dog, da den nu er et helt Kvarter over, vil jeg slutte af og gaa hjem. —

Farvel min Skat.

Din

Arthur.«

IV

19. August.

»Elskede Agnes!

Du har vel allerede læst om den frygtelige Begivenhed i Aviserne. Jeg ryster over hele Kroppen. Da jeg kom paa Kontoret i Morges, fandt jeg hele Huset fuldt af Politi, og man sagde mig, at den gamle Herr Braunton var funden død ovenpaa. Det lader til, at Frøken Daymoor alligevel maa være kommen igen, efter at jeg i Gaar var gaaet. Hun har været saa opbragt paa Firmaet, at hun har skudt den gamle Herre. Klokken tolv skal vi have Ligsyn. Jeg skriver til Dig fra en Afholdskafé, hvor jeg venter til jeg skal møde og afgive Forklaring. Undskyld Blyantsskriften! Jeg er fuldstændig opløst! Politiet tog mig med op for at se Liget. Jeg genkendte straks min Chef. Det var et forfærdeligt Syn! Jeg sover ikke de første Uger! Jeg skal altsaa ogsaa forhøres! Mit Navn kommer i alle Aviser!

Nu maa jeg slutte.

Mere i Morgen. I Hast

Din

Arthur.«

V

20. August.

(Slutningen af Brevet.)

»— — — Jeg slutter nu, da mit Brev allerede er for langt, og Du desuden kan læse alt i Aviserne. Jeg er ikke helt klar over Sammenhængen, men det ser ud som om Herr Braunton og Godsejer Pencharter er en og samme Person, og nu forstaar jeg ogsaa, hvordan det er kommen med Brevene, som jeg nylig skrev om. Jeg er nysgerrig efter at se, om vor Juniorchef vil faa hans Titel som Jarl. I saa Fald bliver jeg nok forfremmet, og vi kan straks gifte os!

Og nu — — —«

(En Række af Kærlighedsudgydelser.)

Din

Arthur.«

5. KAPITEL

Der var gaaet otte Dage efter at Ligskuet fandt Sted, og der herskede nu ikke mere Tvivl om, at den Myrdede virkelig var den store Godsejer Pencharter. Han var bleven genkendt af sine Slægtninge og Tjenestefolk. Men ogsaa for alle dem, der havde kendt *Herr Braunton senior*, laa Sagen klar.

Lord Pencharter førte en meget ensom Tilværelse i Pencharter Hall og gik næsten helt op i sine kemiske Studier. Lejlighedsvis tog han sammen med sin Sekretær til London, og mærkværdigt nok stemte de i hans Dagbog indførte Londoner-Datoer stadig overens med dem, paa hvilke »Herr Braunton« indfandt sig paa Firmaets Kontor. Herr Braunton var under alle Omstændigheder meget sjældent hjemme paa sin Londonerbopæl saavel som i sin Forretning. Krævedes yderligere Beviser for hans Dobbelttilværelse, maatte de i Fru Brauntons Hjem forefundne med Monogram forsynede Frakker, Hatte og de til Jarlen af Pencharter adresserede Breve synes tilstrækkelige.

Ogsaa Undersøgelserne af Jarlens Privatsager i Pencharter Hall førte til overraskende Resultater. I hans Pengeskab fandtes en Hovedbog for Firmaet Braunton og Kompagni, og i hans Bankboks laa Forretningens Regnskabsbøger.

De Edsvornes Kendelse gik ud paa, at der forelaa overlagt Mord begaaet af en eller flere ubekendte Personer. Over Edith Daymoor blev der afsagt Arrestdekret, medens Pencharter i al Stilhed bisattes i sine Fædres Mausoleum.

Saaledes stod Sagerne, da Detektiv Broadbent en Dag indfandt sig hos Herr Penthwaite paa hans Kontor.

»De har altsaa modtaget mit Telegram?« spurgte Advokaten.

Broadbent nikkede.

»Se her,« fortsatte Penthwaite og tog en Lap Papir op af sin Tegnebog.

Broadbent saa spørgende paa ham.

»Jeg havde i Morges en Samtale med Frøken Daymoor,« vedblev Advokaten. »Hun har fundet denne Seddel paa Gulvet i sit Værelse og kan slet ikke forklare sig, hvordan den er kommen der.«

Detektiven læste:

»Tilbudet staar endnu ved Magt. Modtager De det, betyder det Frihed, De bliver iagttaget. En Papirring paa Fingeren vil blive udlagt som Samtykke.«

»Naa?« udbrød Penthwaite.

»Passer mig ikke rigtigt,« svarede Broadbent eftertænksomt.

(Fortsættes.)

EUROPAS SMILEBAAND

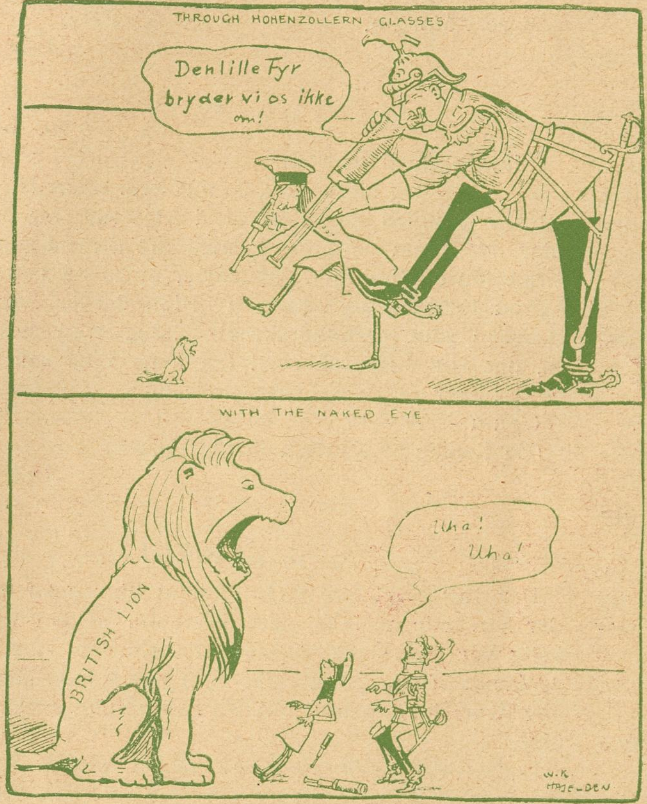

Tyskland og den britiske Løve.

Elsass: Det er godt, jeg kan blive af med den Pikkelhue, den har aldrig klædt mig!

»Bobby« (den engelske Politibetjent) fører tyske Krigsfanger gennem London.

Tyskerne har gjort en stor Spionfangst.

Engelske og franske Blades Spot over deres Modstandere.

Af alle Shagtobakker er CREMO den bedste til Prisen.

Rød Indmad

Sporvejspensionerne.

En hel Million det gjaldt,
der stod en vældig Fejde.
Højt brølte med Gevalt
Hr. Liebe og Hr. Heide —
men da saa Dommen faldt,
saa græd de — alle begge.

»Mestertyven Max«
var ikke første Slags.
Han fik mange Skoser,
stakket blev hans Dans.
Ingen Krans af Roser
faldt paa *Rosenkranz*.

16/10. Ovre i Ribe-Egnen fik en Præstefrue forleden en Dom paa 20 Kroner, fordi hun havde spyttet Læreren i Ansigtet. Man maa nu ikke derfor sige, at hun syndede mod Budet om at elske sin Næste — tværtimod! Den fromme Frue viste jo netop tydeligt overfor Læreren, at hun holdt *en Klat* af ham.

18/10. Da Krigen brød ud, hævdede Provst *Fenger* med bævrende Røst, at det var Guds Vilje. Nu er Pastor *Blauenfeldt* og Biskop *Ostenfeldt* efter nøje Overvejelse kommen til det Resultat, at Krigen nærmest er Djævelens Værk. Naar nu de fromme Herrer gransker videre og f. Eks. spørger Evropas Kapitalister ud, saa kommer de nok til et Resultat, der er Sandheden adskilligt nærmere — og *Sandheden* fremfor alt, ikke sandt?

Kvarteret i Holbæk.

De fine Grundejerfolk, de fandt,
Kvarteret var flot, ja, helt elegant.
De ventede Ros og Ære, men ak,
Soldaterne murred og sa'e: Næ, Tak —
Gud — tænk — sikket Rak!

Den menige Flok, se den maa ta' fat
og drøje Strabadser ved Dag og Nat,
de rige kan bævle med Fædrelandssnak,
men gælder det Pungen, saa siger de
Tak —
Naa — hvem er saa Rak?

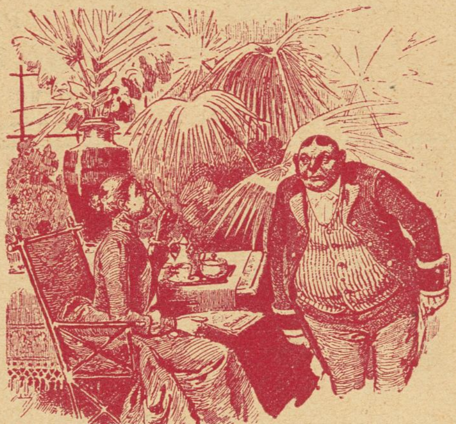

Tjeneren: Frue, en af Arbejderne paa vores Fabrik har mistet alle sine Fingre i en Maskine.
Fruen: Gud, den Stakkel, hvor skal han nu anbringe sine Ringe?

19/10. Folk vilde ikke gaa i det kongelige Teater, de syntes ikke om evig og altid de gamle Travere om og om igen. Gudbevares, sagde Johs. Nielsen, saa gi'r vi dem noget nyt — og saa fik de *Elverhøj*.

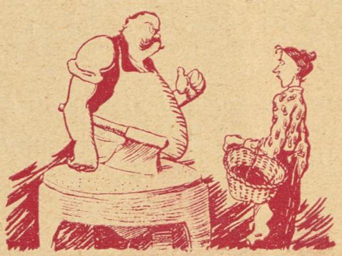

Slagteren: Hvabehar? Vil De købe Flæsk? Det kan De kun faa paa Apoteket, og mod Recept!

Døren af!

Oh, Linnemann, oh, Linnemann,
hans Glorie højt skinne kan —
oh, bøj jer alle — Kvinde, Mand,
slig Daad ej gaa af Minde kan.

En Dør bortfører Linnemann,
saa Tyve Indgang finde kan —
ej bedre Chef man vinde kan
for *Værgeraad* end Linnemann!

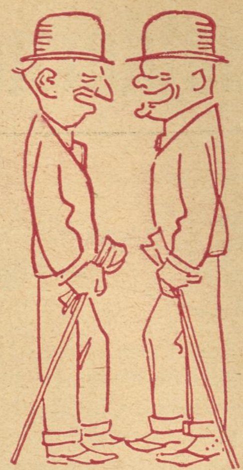

— Der bliver vist ingen Koncerter i Aar. Folk vil ikke give Penge ud til Musik og Sang.
— Det vil jeg nok sige! *A. C. Meyer* gav forleden en *Trekroner*-Koncert for fuldt Hus!

Jacob Knudsens nye Bog »Mod«, som omhandler Martin Luther, vil blive udsendt til Gyldendals nye Filialer. *(Dagspressen.)*

Det er da rart. I Brugsforeningerne havde de før kun *lutter Martin*-Bøger, men nu faar de ogsaa *Martin Luther*-Bøger!

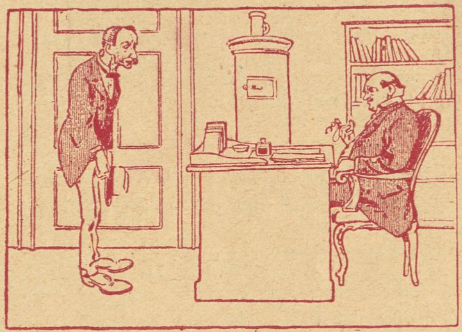

Bogholderen: Undskyld, Hr. Direktør, men jeg er daarlig og vilde gærne ha' Lov at gaa hjem.
Direktøren: Ja, daarlig, det har De s'gu været hele Tiden, men De er maaske syg?

23/10. Det forlyder i Dag, at *Alberti* ikke vil blive benaadet, og det skal nok navnlig være *J. C. Christensen*, der sætter sig imod Benaadningen.
— Tænk, ham der selv er saa *benaadet!*

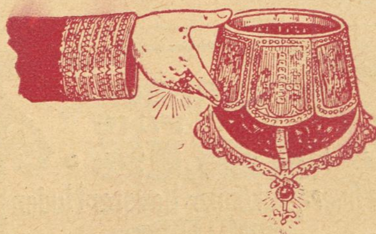

Hvorledes *Kronen* for Tiden be'r om — en *Krone!*

Arbejdernes Livsforsikring,

Sygekassernes og Fagforeningernes kooperative Forsikringsselskab.
Statsanerkendt.
Dosseringen 4.

Holger Rasmussen. Deres Haab om at se de tilsendte Tegninger gengivne i »Ravnen« *snarest* er lidt for lysegrønt: Deres Produktionsevne er nemlig noget for voldsom. Enkelte af Deres Bidrag skal komme frem ved Lejlighed.

Anders: Naa hvorledes gik det med Slagteri-Mødet i Aftes, Hr. Pastor?
Præsten: Jo Tak, Anders Jensen. Mødet gik ellers helt godt, men der var nogen Vrøvl med det her Affald. De ved nok, men jeg foreslog nu, at vi skulde lægge hele *Skidtet* over i Bestyrelsens *Hænder.*

M. Sørensen, Aarhus. Vi siger i al Almindelighed Bravo — men er det ikke Anders, der skal sige det, Præsten siger?

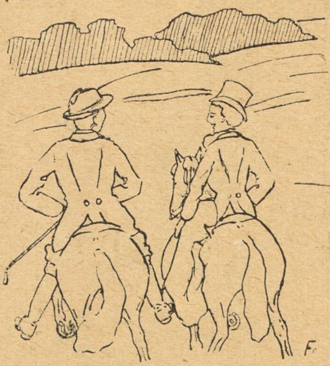

F. J. Her er Deres smukke Rytterpar, Ridder Rap og Ridder Ro. Men hvorfor maa vi ikke faa at vide, hvad de taler om? Det er maaske en Hemmelighed?

Kassereren tænker: Arme Mand, som maa slæbe et helt Aar for, hvad jeg kan tjene paa faa Dage.
Bankdirektøren tænker: Arme Mand, som maa slæbe i flere Aar, for hvad jeg tjener paa faa Dage.

Kære Hr. *Løndahl.* Det er atter bleven Deres Tur til at glæde Læserne med Deres udmærkede Tegning.

F. Andersen, Bispebjærg. Deres Tegning skal nok faa Husly hos os.

Svend Wiberg. Vi begriber ikke et Ord af Vittigheden »Pr. Telefon«.

H. R. Historien om »Dyden« er ikke saa aandrig, som De vist tror.

Magnus Kristensen. En af dem skal De i hvert Fald nok faa paa Tryk.

G. J. Nej — »Ridderen« red lige ned i Papirkurven!

Husk naar De kommer til Aarhus, at aflægge et Besøg i
Frederiksberg Folkelige Forsamlingsbygning.
Jægergaardsvej 44.
Stor skyggefuld Have med overdækket Veranda. Salonkeglebane. James Thomphsen. B.

Albert W. S— Boulevard. De skal ikke græde, fordi Storm-Petersens »Serie« er forbi. — Vi har vanvittig grinagtige Ting parat af den morsomme Mand, og en ny »Serie« er — som bemærket i »Ravnen« — under Opsejling!

Gunnar B., Nyborg. Vi maa indskrænke os til at beundre Deres smukke Haandskrift — Vittighederne er for blege, til at vi tør byde vore forvænte Læsere dem.

Praktisk Medicin.

En indkaldt henvendte sig til Lægen ved sin Afdeling for at mælde, at han havde faaet Kighoste. Lægen var fraværende, men Sygepasseren gav Soldaten en stor Skefuld amerikansk Olie og en Flaske dito i Reserve.

Da Lægen kom tilbage, afgav Sygepasseren Rapport.

— Men er De gal Mand, amerikansk Olie er da ikke noget Middel mod Kighoste.

— Jo, jo, svarede Sygepasseren, saa tør han ikke hoste!

Nu er det nok.

Didrik, Landstrygeren, var i en Rus sovet ind ved Aabredden og blev funden af nogle Fabriksarbejdere, som bar ham ind paa Fabriken og lagde ham tæt ved Fyrstedet. Der blev fyret godt op med Spaaner, og efterhaanden tøede Didrik op.

Da han var kommen lidt til sig selv, traadte den tilsodede Fyrbøder hen til ham, holdende Ildrageren i Haanden.

— Naa, vil Du ha' det varmere? spurgte Fyrbøderen.

Didrik, der troede, at han var død og kommen et vist Sted hen, raabte:

— Nej, kære Fanden, nu er det nok!

Æresgæld.

Tegning af Anton Hansen.

Han: Jeg maa ha' 14 Kroner.
Hun: Jamen, jeg har virkelig ingen, Carl.
Han: Saa maa Du skaffe dem; det er Æresgæld — De skal betales!

Øvelse.

Madsen har været paa Galajen og kommer mildelst talt fuld hjem. I Tide har han dog været saa forsynlig at sikre sig en Buket Krysantemum, som han ved sin Entre i Sovegemakket vil overrække sin aldrende Brud.

Undervejs op ad Trapperne øver han sig i, hvad han skal sige:

— Kære Sofie — hik — her har jeg — huk — en Bu-bu-ket — hup — Krysams — hik — Krykrams — kryms — krimskramssimus — hup — til Dig!

Højden.

— Det siges, at Professor Peddersen skal være meget nærsynet.

— Det er han. Jeg saa ham forleden i Zoologisk Have staa og betragte Elefanten gennem et Forstørrelsesglas!

Tjenstvillig.

Husejeren (til Lirekassemanden) Gaa Deres Vej med den skallede Musik!

Manden: Stik mig en 5-Øre, saa skal jeg komponere en Symfoni til Kassen og spille den for Dem paa Søndag!

Godt Raad.

Det kan anbefales Folk aldrig at gaa mellem Jernbaneskinner. Lokomotivførerne holder ikke af at faa deres Lokomotiver bragt ud af Sporet og ødelagte!

Rigtig klog.

— Doktor Jansen er ligegodt den klogeste Mand, jeg kender.

— Saa, hvordan det?

— Jo, han kan sige »Jeg elsker dig« paa tolv forskellige Sprog.

— Er det Tegn paa særlig Kløgt?

— Ja, for han har endnu ikke sagt det paa et eneste!

Brudstykke.

En ung Frue slutter et Brev til sin Mand med følgende vellykkede Bemærkning —: »og tilsidst 100 Kys fra din ligesaa mange Kroner ventende *Hanna*«.

Forkert i Byen.

Husmand Niels Svendsen med Familie er kommen ind paa den store Udstilling. Efter at have set paa Sagerne en Times Tid kommer de til den siamesiske Afdeling, over hvilken Flaget med den hvide Elefant vajer. Svendsen gør sin Entre, aabner Pungen og siger:

— Hvor meget koster det at se Dyrene?

— Dyrene?

— Ja, er det her ikke et Menageri?

Rap i Vendingen.

A. — Har Du ikke været i Amerika?

B. — Jo, det har jeg rigtignok. Jeg har været Nattevagt i et stort Vokskabinet, men saa hændte det, at en ny og kostbar Buste af Mark Twain gik itu.

A. — Hvordan gik det til?

B. — Jo — jeg syntes, at den rørte sig!

Usikker.

Mads Ole er i den tidlige Morgen gaaet op paa Højen. Han har en Dreng med, der bærer Bøssen. Pludselig faar de Øje paa noget, der ligner en Ræv, men Mads Ole er ikke rigtig sikker paa, om det ikke er hans Nabo's Hund, og saa raaber han: —

Skyd, Dreng, skyd! Men sigt ved Siden af, hvis det er Jens Peters Hund!

Giftig.

Den vrede Dame: Hvis jeg var gift med Dem, saa vilde jeg give Dem Gift!

Den koldsindige Mand: Og hvis De var gift med mig, saa vilde jeg tage Giften!

Kloge Høns.

— Hvadbehager? 1 Kr. 20 Øre for en halv Snes Æg! Maa jeg spørge, ved nu ogsaa Hønsene, at der er Krig?!

En lille Forveksling.

En Mand fra Dresden havde en ugift Tante ved Navn Møller, som blev syg paa en Rejse til Wien og døde paa et Hospital i Prag. Søstersønnen fik Underretning om det passerede og telegraferede til Hospitalet, at Liget skulde sendes til Dresden og bisættes i Familiebegravelsen.

Da Kisten kom, aabnede man den, og stor blev Overraskelsen, da den viste sig at indeholde Liget af en russisk General i Galauniform.

Øjeblikkelig telegraferede Familien til Prag:

„Ikke modtaget Tante Møller, men en russisk General."

Svaret lød:

„Har De ikke faaet Tante Møller, saa er hun i St. Petersborg",

Næste Telegram gik til Direktøren for St. Petersborgs Jærnbaner!

„Har De Tante Møller? Vi har en russisk General, hvad skal vi gøre med ham?"

Jernbanedirektøren telegraferede omgaaende.

„Begrav Generalen i Stilhed. Tante Møller er bleven bisat her under de højeste militære Æresbevisninger."

Snak.

Hun: I snakkede naturligvis allesammen om mig, da jeg var gaaet?

Han: Nej, det syntes vi, at Du selv havde besørget i en tilstrækkelig Grad!

Tegning af Skuespiller Jørgen Lund.

Dommeren: Her staar i Rapporten om Deres Indbrud: »Arrestanten entrede langs Tagrygningen cirka 8 Alen, lod sig glide ned ad Tagskraaningen og firede sig derpaa ned ad Nedløbsrenden til 4. Sal, hvor han sparkede Ruden ind.« — Hvorledes bar De Dem ad med det?

Arrestanten: De ka' s'gu inte nytte, je' forklarer Dig det — *Du* kan inte lave det Nummer alligevel!

Krigsrædslernes Resultater:

Mange Tusind Kæmpers Død.

Børn og Kvinders bitre Nød.

Sejrherrens Jubelfest.

Men han har gjort det allerbedst!

Forlang altid EXPORT DOBBELT-ØL med DOBBELT SEGL fra DE FORENEDE BRYGGERIER

Prøven.

Russisk Humoreske af VLADIMIR ROBUR.

(Ved CARL KJERSMEIER.)

Leva skrev paa et Drama i fem Akter: »Skinsygens Kvaler«, men sad uhjælpelig fast i den Scene i anden Akt, hvor Stykkets Helt Korbas mistænker sin Hustru for at være ham utro og overøser ham med Bebrejdelser. Bebrejdelserne flød let nok fra Levas Pen, men paa det Sted, hvor Korbas' Hustru skulde retfærdiggøre sig og bedyre sin Uskyldighed, svigtede hans Talent ham.

— Pokker maa vide, hvordan Kvinderne bærer sig ad i et saadant Tilfælde! tænkte han og bed arrigt i sit Penneskaft. Nu har jeg levet i 36 Aar, og endnu ved jeg ikke, hvad en Kvinde, der kommer lige fra sin Elsker, svarer sin Mand, der har opdaget hendes Troløshed. Hvor skulde jeg forøvrigt ogsaa vide det fra?

Og i Virkeligheden havde Leva heller ikke den mindste Grund til at mistænke sin Hustru Vera.

— Det er ogsaa kedeligt, at hun netop er ude at spadsere, tænkte han. Ellers kunde jeg have spurgt hende. Hun har vel ingen Grund til at retfærdiggøre sig og forsikre mig, at hun er mig tro, thi jeg stoler fuldt ud paa hende; men hun er dog en Kvinde og ved bedre end jeg, hvordan Kvinderne bærer sig ad i en saadan Situation.

Leva læste endnu engang den sidste Scene igennem:

Korbas (mørkt): Jeg ved alt!.,.. Kom ikke med Udflugter! Jeg kender alt lige til de mindste Enkeltheder! Den ringeste Løgn fordobler din Brøde!.... Sig Sandheden: Har Du været hos ham, hos din Elsker?....

Mary (tier haardnakket og ser ned i Gulvet).

Korbas (harmdirrende): Hvorfor tier Du? Du tror vel ikke, at jeg lader mig overbevise om din Uskyld, blot fordi Du ikke svarer paa mine Spørgsmaal? (Griber heftigt hendes Haand) Tal!.... Hans Navn!.... Jeg vil vide Navnet paa den, der har skændet min Ære!

Mary (mumler).

Men hvad Mary mumlede gennem Taarer, det vidste Dramatikeren Leva ikke. Han tænkte sig til, at en Kvinde i en saadan Situation vilde bedyre højt og helligt, at der ikke var sket noget, og at det var hendes Veninders ondskabsfulde Snak, der var Skyld i alt. Det var altid en Veninde, der bar Skylden. At han dog ikke før var kommet paa den Tanke at lave en saadan Scene med sin Vera! Hun vilde naturligvis sværge, at hun var uskyldig, og netop sige de Ord, som han havde Brug for i sit Stykke, thi Heltinden Mary er renere end en Engel og Offer for en gemen Intrige.

I det samme hørte Leva Skridt bag sig. Han vendte sig om. Vera kom ind i Værelset i sin ny Spadseredragt, med røde Kinder og en Smule forpustet. Leva tog Mod til sig og styrtede med et Brøl henimod hende:

— Jeg ved alt! skreg han. Kom ikke med Udflugter! Jeg kender alt lige til de mindste Enkeltheder! Den ringeste Løgn fordobler din Brøde!....

Alt gik, som det skulde. Vera blev heftig forskrækket og veg ligbleg tilbage mod Væggen uden at vove at se paa sin Mand.

— Det er Tjikina, der har forraadt mig, fór det gennem hendes Hoved. Den falske Slange!.... Hun er misundelig paa mig, fordi Kolkin ikke gør Kur til hende, og har sendt min Mand et anonymt Brev....

— Sig Sandheden: Har Du været hos ham, hos din Elsker?

Vera tav haardnakket og saa ligesom Mary ned i Gulvet.

— Hvorfor tier Du? Du tror vel ikke, at jeg lader mig overbevise om din Uskyld, blot fordi Du ikke svarer paa mine Spørgsmaal?

Og han greb hendes Haand saa heftigt, at hun skreg højt af Smerte.

— Tal!.... Hans Navn!

— Han slaar mig ihjel.... Jeg vil hellere tilstaa, tænkte Vera, og førend Leva havde faaet sagt sin Helts lidenskabelige Ord om den, der havde skændet hans Ære, mumlede Vera gennem Taarer:

— Det er Kolkin!

— Han hedder altsaa Kolkin? brølte Leva, idet han fuldstændig gik op i den skinsyge Ægtefælles Rolle og ganske glemte, at der ikke i hans Stykke, men derimod blandt hans Bekendte, var en ung Mand ved Navn Kolkin.

— Du har altsaa været hos ham.

— Ja, hviskede Vera skælvende.

— Du tilstaar altsaa! skreg Leva. Jeg vil vide alt! Denne Kolkin....

Her afbrød Leva pludselig sig selv. Først nu, da Scenen i andet Akt var reddet, slog Navnet Kolkin ham.

— Kolkin! udbrød han. Han hedder jo Djapa.... Og er Tjerkesser!...

— Det er ikke sandt.... Jeg kender ikke nogen Djapa.... Hvis min Veninde har skrevet det til Dig, saa er det ikke sandt....

Da gik der pludselig et Lys op for Leva, og han brølte ude af sig selv af Raseri:

— Naa, saa Du bedrager mig altsaa med Kolkin, denne Laps, som jeg ikke kan udstaa?... Aa Gud, aa Gud, hvad maa jeg ikke høre!

Nu var det Vera, der ikke forstod noget. Først en Stund efter hviskede hun:

— Har Tjikina da ikke sendt Dig et anonymt Brev?

— Jeg har ikke faaet noget Brev, stønnede Leva og sank tungt ned paa en Stol. Jeg vilde blot spille en Scene af mit Drama med Dig.... Men nu har Du tilstaaet, at Du bedrager mig med Kolkin....

— Leva, hviskede Vera.

Hun skulde lige til at falde i Afmagt for at redde Situationen — medens hun laa besvimet, kunde hun maaske hitte paa noget — men i samme Øjeblik ringede det, og hun blev derved forhindret i at fuldføre sit Forehavende.

— Det er Kolkin, fór det gennem hendes Hoved.

Hun havde lige aftalt med ham, at han i Dag skulde aflægge hende et Besøg og overfor hendes Mand lade som om han ikke havde set hende siden Tjikinas Fødselsdag for fire Maaneder siden, ved hvilken Lejlighed hun havde lært ham at kende.

— Rejs Dig! sagde Leva. Der kommer nogen. Jeg vil ikke have, at en Fremmed skal være Vidne til min Skam.

Kolkin traadte ind uden at ane noget. Det gav et Sæt i Leva.

— Hør engang, min Herre! brølte han ude af sig selv. I mit ny Stykke nærer en Mand uden Grund Mistanke om, at hans Hustru bedrager ham med en forløben Tjerkesser. For at prøve Virkningen af denne Scene beskyldte jeg min Hustru for at bedrage mig, og til min store Overraskelse tilstod hun, at hun *virkelig* bedrog mig. *Med Dem*, min Herre! Hvad har De at svare hertil?

— Jeg kan kun bekræfte, at det er sandt, sagde den bestyrtede Kolkin med dæmpet Stemme; men fræk, som han var, saa han stadig Leva ind i Ansigtet. Jeg fortjener Deres Foragt og staar til Deres Disposition.

— Duel! tænkte Vera rædselsslagen, og hun saa i Aanden den dødeligt saarede Kolkin blive baaret bort.

— Jeg indlader mig ikke paa nogen Duel! skreg Leva. Du er en Skurk og har benyttet min Tillid til at forføre min Hustru! Du fortjente, at jeg skød Dig ned som en Hund!

— Nu kan det være nok, sagde Kolkin med en storslaaet Haandbevægelse. Mere behøver jeg ikke.

— Hva'-be'-ha'r?

— Først og fremmest, Hr. Leva, maa jeg bede Dem gaa over til »De« som det er Skik mellem dannede Mennesker. De skriver paa et Drama, jeg paa en Roman.... De havde Brug for en Skinsygescene....

— Og De for min Hustrus Kærlighed? skreg Leva.

— Nej, jeg havde kun Brug for Typen paa en Tølper af en Ægtemand. Jeg omgaas nemlig kun dannede Mennesker og vidste ikke, hvordan simple Folk, der er for fejge til at modtage en Udfordring, tager paa Veje. Nu, da De har *spillet* denne Scene for mig, tror jeg, jeg tør sige, den vil blive det bedste i min Roman. Tak!

Kolkin rakte Leva sin Haand.

Hva'-be'-ha'r? stammede Leva. Deres Tilstaaelse var kun spillet? Og Veras Skriftemaal?

— Ligeledes. Jeg traf Deres Hustru paa Gaden og bad hende hjælpe mig med at faa Dem til at spille en Scene i min Roman. Havde De ikke overøst hende med Bebrejdelser, vilde hun have fortalt Dem Sagens Sammenhæng....

— Og hendes Besøg hos Dem?

— Snak.... Ser jeg maaske ud som en Elsker?

— Næ, hvor han dog er fræk! tænkte Vera. Jeg kunde kysse ham for hans Frækhed!

Og hun livede atter op.

Kolkin stod og smilte....

— Egentlig en rigtig sympatetisk ung Mand, tænkte Leva.

Og en Time senere læste han de to første Akter af sit Drama op for sin Hustru og Kolkin....

Arbejdernes Brændselsforretning. Odense.

Kontor **Havnen.** Telefon 989. Klingenberg 1989.

HERMAN JUST'S

Pariserfarveri og kemiske Tøjrensnings-Anstalt.

Hele Dame- og Herregarderober renses og farves uden Opsprætning. Specialitet: Gardin og Møbelstoffer. Dekartering af Dame- og Herrestoffer.

Pustervig 3. Tlf. Byen 1537 y. **Raadmandsgade 2.** Tlf. Taga 113.

De træffer det rigtige ved at købe Deres **Forlovelsesringe** hos *Fritz Heimbürger* Købmagergade 63—65.

Sælg til Eksport.

Deres gamle Kobber, Messing, Zink, Bly og Jern, Bly, Zink og andre Metalasker, gammelt Gummi, nye Skræderlapper, strikkede Uldklude samt gl. Papir til

JOH. P. BOLDT

Aabenraa 21, Hj. af Hausergade, København.

Telf. Central 7784.

NB. Varer fra Provinserne afregnes pr. omgaaende.

A/S H. MATZEN REPRODUKTIONSANSTALT LEVERER DE BEDSTE CLICHEER KØBMAGERGADE 22 HJ. AF SILKEGADE · KØBENHAVN · K · TELEFON № 7057.

Leverandør af Clichéer til „RAVNEN"

Brug Worning & Petersens Xeroform-Sæbe faas overalt **à 25 Øre pr. Stk.**

Hygiejne, Sygepleje, Toilet og Barber Artikler.

Illustreret Katalog tilsendes m. 10 Øre t. Porto. Forretningen grundlagt 1900.

Depotet „DISKRET" Afd. R., Prinsessegade 49, Kbh. C.

— Danmarks fineste Taffelvand —

Sct. Nicolaus-Kilde-Apollinaris!

faaes i enhver 1 Kl. Forretning. Telf. 390, Aarhus.

Depoter i 83 Byer! Hoveddepot i København. Telefon Central 1390.

GEORG C. MØLLERS EFLGR.

HOVEDKONTOR: Vimmelskaftet Nr. 42, 2. Sal. (Yorks Passage.)

Telefoner: 913, 1124, 7980, 3313.

LAGER: Badstuestræde 9—11. Fiolstræde 12—14. Kongens Nytorv 8.

Vinkyperens Telefon: 6351. Byen 1722 x.

DET DANSKE MÆLKE-COMPAGNI

Pasteuriseret og raa sød Mælk · Daglig nykærnet Smør · Pasteuriseret Kærne Mælk · Telefoner 5858 - 2712

Middelstandens Sygekasse,

Nordre Frihavnsgade 30,

Telefon Øbro 2991.

Virker ogsaa som Hjælpekasse.

Optager Mænd og Kvinder indtil 60 Aar uden Kontingentforhøjelse overalt i Danmark uanset Aarsindtægt.

Frit Lægevalg. Forlang Prospekt.

Agenter antages.

Sygepleje Artikler,

garanteret **fineste Kvalitet,** en gros Pris. **Fordelagtig** Prøvesending forsendes i København og Provinserne mod 1 Kr. i Frimærker eller Efterkrav.

Risiko udelukket. Skriv i Tide til **Eksporthuset Skandia,** Frihavnen C 5, København Ø.

TELEFON 3684. **S. JOHANNESSON'S** TELEFON 3684.

Svineslagteri.

Udsalg: **Højbroplads 13.**

Største Udvalg.

Statskontrol med Trikinundersøgelse.

Rester udsælges billigt Fredag og Lørdag fra Kælderen.

Arb. Ligkistemagasin.

4, Saksogade 4 (ved Vesterbrogade).

Telf.: Central 9375.

3, Blaagaardsgade 3.

Telf.: Central 5708.

GENUINE

LUNDS-CALORIC PUNCH

Oplag hos Carl Qvistorffs Eftfl., Johan Lund, Kjøbenhavn.

Lind Hansens

Clichéer — Kataloger — Reklamer.

Købmagergade 67-69 Telf. 6288.

Udgaar hver Torsdag. Abonnementspris: 1 Kr. 25 Øre Kvartalet, 10 Øre om Ugen. Abonnement kan tegnes i København i Nørre Farimagsgade 49 Stuen, og i Provinserne paa samtlige Postkontorer og hos Boghandlerne. Annoncer modtages paa Kontoret, Nørre Farimagsgade 49, Stuen. Telefoner Central 1395 og 7495. Udgivet af socialdemokratiske Foreninger. Clichéer ved H. Matzens Reproduktionsanstalt.

F.E. BORDING KØBENHAVN.

»Krigen i Danmark.«

Tegninger af M. Bengtsson.

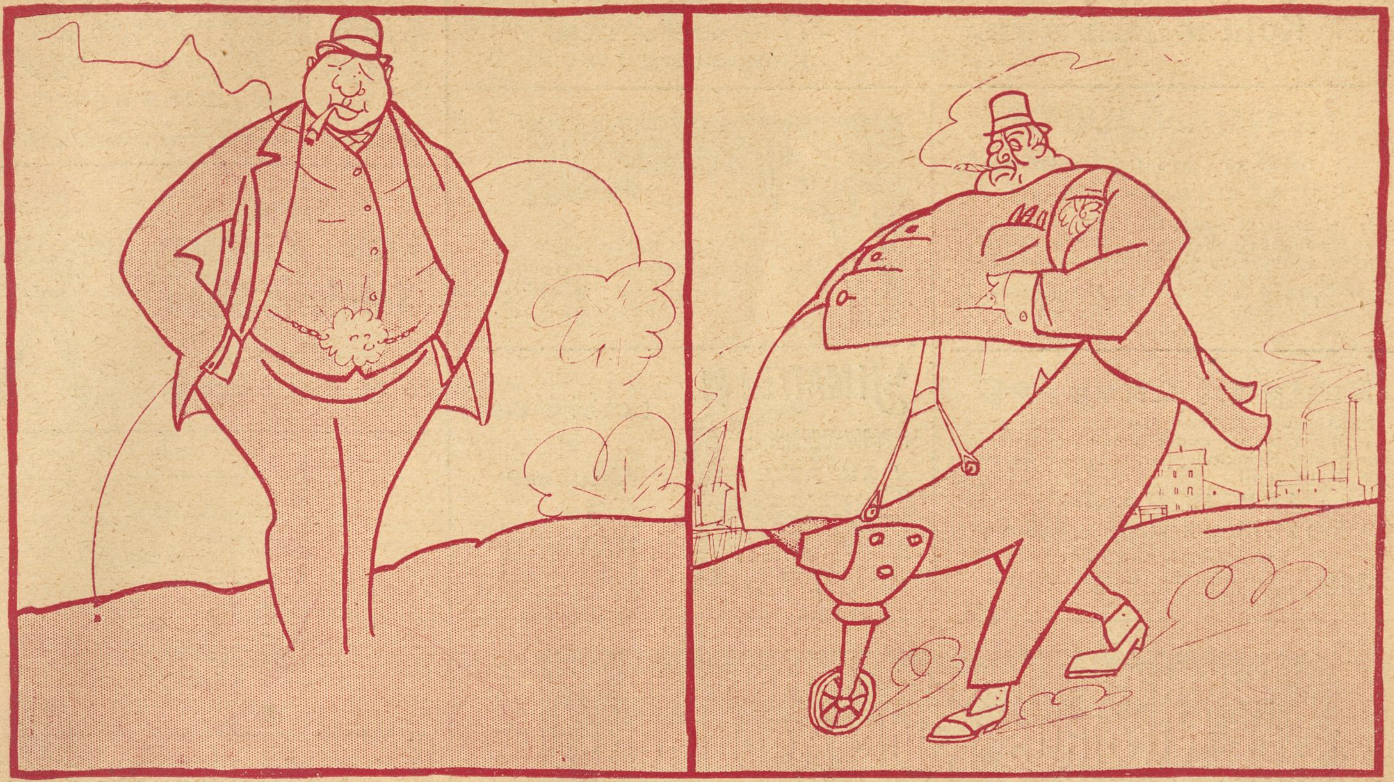

Danmark er et godt lille Land, og for Tiden fremkommer der her kun smaa ufarlige Explosioner, naar af og til en Urkæde sprænges paa Maven af en Rugbrødsfabrikant.

Vore hjemlige Kulimportører har dog haft store Vanskeligheder at gennemgaa, men det er nu lykkedes at finde Transportmidler, selv for de værste Mørsere.

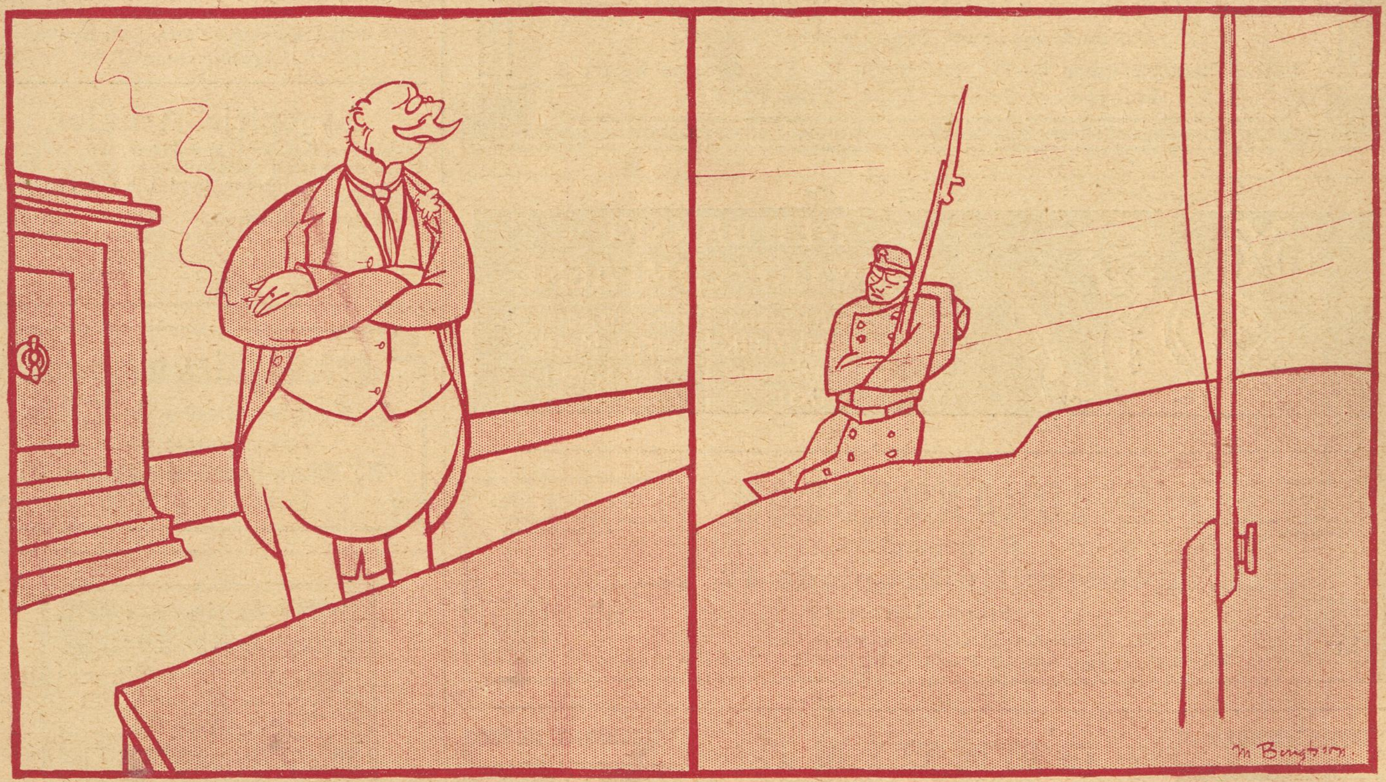

Storgrossererens Dygtighed har bestaaet sin Prøve med Glans, særlig med Hensyn til det indkaldte Personales Gager, thi han har paavist, at Folkene har faaet en fastlønnet Stilling i en anden Virksomhed, der egentlig kan betragtes som en Filial af hans egen, da han loyalt har ydet betydelige Bidrag til Fæstningen!

Redigeret af AXEL WESSEL

RAVNEN

Nr. 45. Torsdag den 5. November 1914

Tegning af OSVALD JENSEN.

— Det gør mig ondt, Frue, men Modefarven i Aar er desværre — sort!

Københavns Tilskærer-Akademi
Nørrevoldg. 42.
Katalog over Tilskærekursus og Tilskæring af Mønstre sendes paa Forlangende.

Gift Dem aldrig —
før De har besøgt
Snedkermester Chr. Jensens
4 Møbelmagasiner Adelgade 80, 86 og 87
(ligefor Sølvgade)
samt Østerbro-Afdl. Sct. Jacobs Plads 6.
Danmarks største Afbetalingsforretning.

Forlov=elses-ringe
14 Karat fra 7 Kr., 18 Karat fra 10 Kr.
Th. Halgreen, 34 Gothersgade
lige for Regnegade.

W. Bähncke & Co.
Assurance.
Niels Juelsgade 3.
Telf. Central 128 og 129.

HERMAN JUST'S
Pariserfarveri og kemiske Tøjrensnings-Anstalt.
Hele Dame- og Herregarderober renses og farves uden Opsprætning. Specialitet: Gardin og Møbelstoffer. Dekartering af Dame- og Herrestoffer.
Pustervig 3. Tlf. Byen 1537 y. — Raadmandsgade 2. Tlf. Taga 113.

A/S H. MATZEN
REPRODUKTIONSANSTALT
LEVERER DE BEDSTE CLICHEER
KØBMAGERGADE 22 HJ. AF SILKEGADE · KØBENHAVN K ·
TELEFON No. 7057.

Leverandør af Clichéer til „RAVNEN"

Lind Hansens
Clichéer — Kataloger — Reklamer.
Købmagergade 67-69 Telf. 6288.

Forsamlingsbygningen
Koldinggade 4.
Telf. Øbro 1132. *Joh. Olsen*

LYSÆGTE
FIONA KRONE-TAPET
GARANTI FOR HOLDBARHED
·FIONA· SKINDERGADE 27

Sygepleje Artikler,
garanteret **fineste Kvalitet**, en gros Pris.
Fordelagtig Prøvesending forsendes i København og Provinserne mod 1 Kr. i Frimærker eller Efterkrav.
Risiko udelukket. Skriv i Tide til
Eksporthuset Skandia,
Frihavnen C 5,
København Ø.

Holbergsgade 6

Man bør støtte Arbejdernes Kooperative Foretagender og købe sit Forbrug af Brød og Øl i
Forbrugs- og Spareforeningen
Aalborg.
Bestil hos vore Kuske eller i Udsalgsstederne disse Varer.

Grovt Hvedebrød
fra Arbejdernes Fællesbageri, fremstillet af sammalet Hvede. Udmærket for svage Maver og Blegsottige. Bedre og mere velsmagende end Grahamsbrød.

November.

Vil Du høre min Mening, November:
Det er ganske forgæves, Du kæmper
Mod Kulde og Blæst, som læmper
Dig lige ind i December!

Hvad Oktober har tabt, skal i fine
Smaa Bunker Du samle som Dine.
Lad vær' med at rode og svine,
Du Aarets Fejemaskine!

Hørt i Skolen.

Læreren (der har holdt Foredrag om Optimisme og Pessimisme): — Hør, lille Carl, nu sover Du igen! Hvad kalder man en Person, som ser Livet gennem rosafarvede Briller?

Lille Carl: Optiker!

Taget paa Ordet.

Ved et Middagsselskab underholdt en rig Ungkarl sin Dame med en Rejsebeskrivelse. —: Altsaa, fra London rejste jeg over St. Petersborg til Sibirien og derfra til Japan, hvor der var ganske henrivende. Derfra rejste jeg — følger De med, Frøken?

— O, ja, saa gærne! svarede Damen, dybt rødmende.

Med paa Noderne.

A.: — Er Fru Frederichsen saa musikalsk, som man paastaar?

B.: — Ja, det er hun! Tænk, hun lukker sin Dør af med en Basnøgle, spiser til Middag, siddende paa Nodestole, med en Stemmegaffel, har altid et Horn i Siden paa sine Naboer og skælder sin Mand ud efter Noder!

Digter-Trængsler.

Tegning af R. Storm-Petersen.

„Jeg flygter bort fra Byens Støj ....“
— Lad mig se; hvad rimer paa Støj?
„Høj“, „Møj“, „Tøj“, — „Løg“ —
— Uh ja, bare jeg havde en Bøf med Løg!

Kort og godt.

Dommeren: De gør altfor mange Ophævelser og snakker for meget. Svar enkelt og klart. — Hvad er Deres Navn?

Anklagede: Mit Navn er kort, jeg hedder Lang!

Bare rolig!

Sent paa Natten ringer Apotekets Klokke, og da den søvnige Apoteker lukker Lemmen op, staar der en Mand udenfor og forlanger for 10 Øre Kamillethe. Apothekeren brummer i Skægget, og saa siger Manden, der staar udenfor —: De kan godt lade Theen ligge, til jeg kommer forbi i Morgen Middag!

Fra Lejren.

Sergenten: 88, hvorpaa kender man en Officer?

88: Paa hans Uniform.

Sergenten: Hvordan ser den ud?

88: Ganske net!

Nemt klaret.

— Men Herregud, lille Kone, det var dog en forfærdelig Hat, Du der har købt!

— Bare rolig, kære Ven, jeg gaar jo ogsaa kun med den i otte Dage!

Mobiliseret!

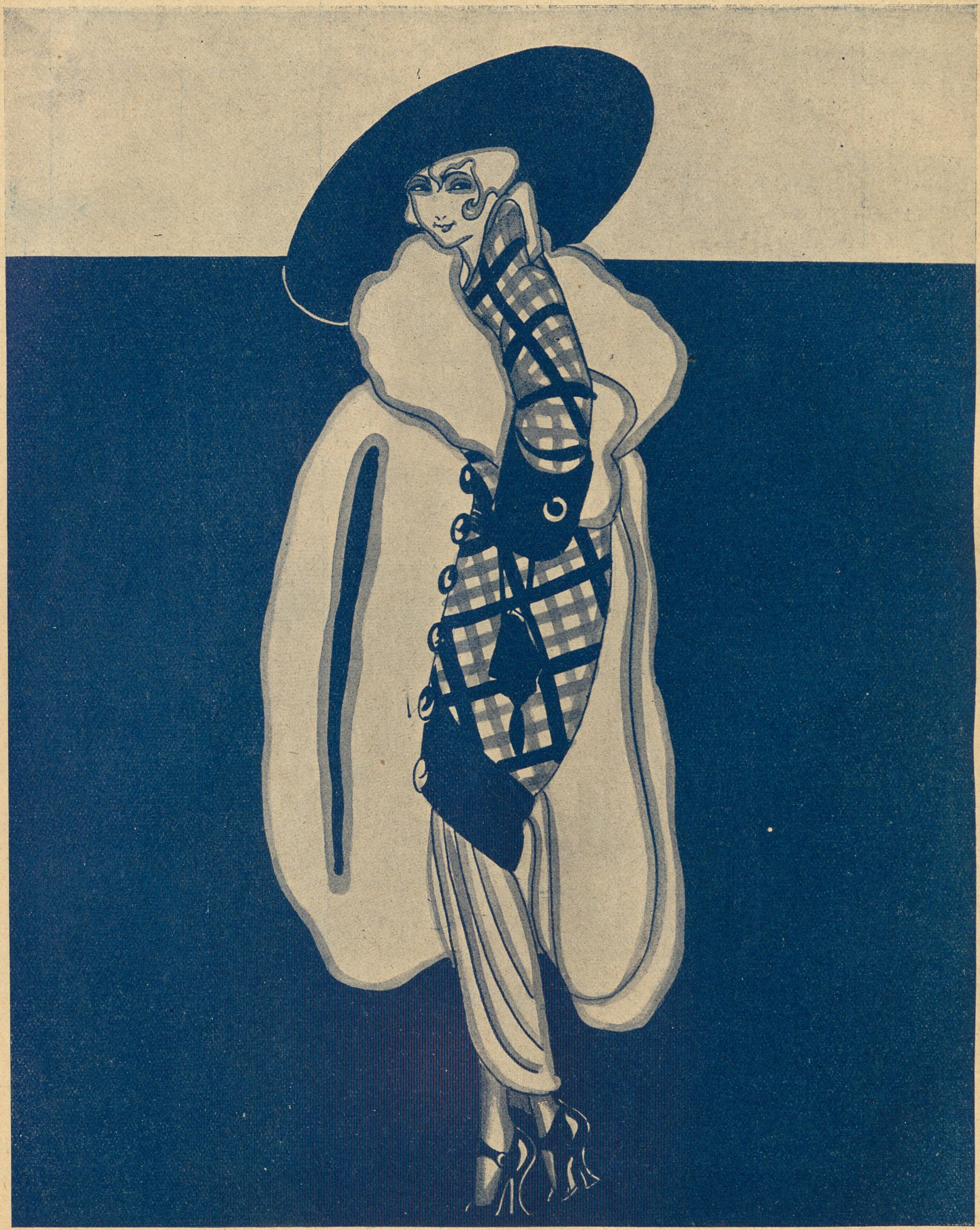

Tegning af Georgia Jacobsen.

Fuldt udrustet med søde Løgne og underfundig Svig
Gaar modig hun i Kampen ud, hvor *Damer* fører Krig.

KUN ÆGTE SKATTEFRI KRONE PORTER fra DE FORENEDE BRYGGERIER

Schulstad Ludvigsen
Maltet Brød
Giv Agt paa Varemærket

Kontortid:
Kl. 11—3, samt Mandag og Onsdag 5—7, Fredag 6—9.
Aaboulevard 16.
Tlf. Nora 2812.
Tilkendegivelser og alle Oplysninger sendes gratis.
Enhver kan blive Medlem.

RAVNEN
KOSTER KUN
10 ØRE
NUMRET
UDKOMMER
HVER TORSDAG

Langt Foredrag.

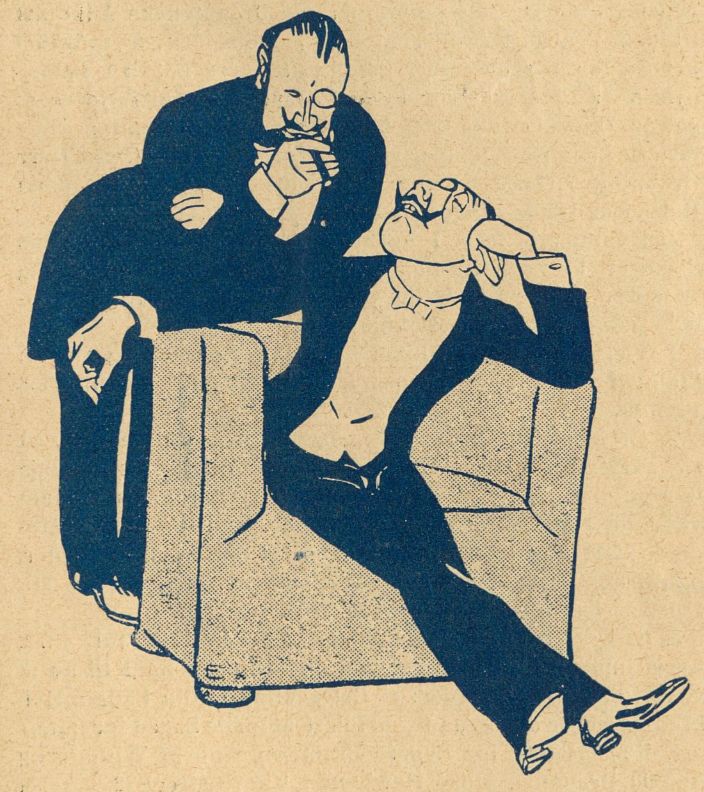

— Du siger, at Du ikke har talt med din Kone i et helt Aar. Hvorfor har Du ikke det?
— Jeg vilde ikke afbryde hende!

Jubelhymne

i Anledning af „Elverhøj" for 500 Gang.

Synges med blottet Hoved
paa Melodien »En Sømandsbrud har Bølgen kær«.

Sløj—Høj.

Ja, vel er Tiden vældig *sløj*,
og al Ens Haab gaar op i *Røg*.
Man har ej Lyst til Sjov og *Spøj*
og slider som et *Øj*.
Men midt i Dagens Gøje*møj*
den Nyhed over Byen *fløj*,
at *Nielsen* under Larm og *Støj*
opførte »Elver*høj*.«

Brak—Tak.

Det Stykke har ej ligget *brak;*
alt under Gorm den Gamle *trak*
Hr. *Heibergs* muntre »Giggen*gak*«,
som alle andre *stak*.
Naa, »Elverhøj« er stærk To*bak*
for Folk i Træsko som i *Lak*.
Soldater, som i Bivu*ak*
ser »Elverhøj«, si'r *Tak!*

Kom—Rom.

Da »Elverhøj« paa Scenen *kom*,
var Gorm den Gamles Kasse *tom*,
af Guld det gav en vældig *Flom*,
det syn's den Gamle *om!*
Og *Harald Blaatands* fine *Dom*
stod i »Adres'avisen«, *som*
dengang var yndet af hver *from*
Person her som i *Rom*.

Vej—Ej.

Ja, »Elverhøj« har paa sin *Vej*
gjort mange Men'sker rød og *blej*,
og nu har *Jerndorff* sagt, at *Hei*-
berg kunde være *sej!*
Vel skrev han ogsaa Stykket: »*Nej*«,
der ogsaa er en munter *Lej* —
men »Elverhøj« blev Lamme*stej*
— — — —
Jeg kommer der nu *ej!*

Per Plex.

EDDERKOPPEN

En Roman fra Kæmpebyen London.

»Jeg har spekuleret meget over dette Tilfælde og troede ganske bestemt, at Frøken Daymoor var skyldig; hvis disse Linier derfor var skrevet med Pen eller Blyant, vilde jeg helde til den Anskuelse, at hun selv havde nedskrevet dem. Men da de er maskinskrevne, stiller Sagen sig jo anderledes. Maa jeg beholde dem?«

»Gerne — saafremt De faar med Undersøgelsen at gøre.«

»Lord Rosecar — eller hvad han nu hedder — har overdraget mig den.«

»Kald ham kun for Nemheds Skyld ved det sædvanlige,« bemærkede Advokaten. »Har De nogle Holdepunkter?«

»Endnu ikke. Maaske har jeg ladet mig vildlede af, at Sagen syntes mig saa oplagt. Men nu har jeg jo faaet fat i en Ende, og vil begynde med det samme. God Morgen, Herr Penthwaite!«

En halv Time senere traadte Broadbent ind paa Firmaet Braunton og Kompagnis Kontor, lukkede sig inde dér og begyndte at undersøge de enkelte Rum paa det mest indgaaende. Efter at han uden Resultat havde gennemstøvet alt, bemærkede han pludseligt, at en Skrivebordsskuffe i den unge Brauntons Værelse stod aaben. Halvt mekanisk og egentlig drevet af sin medfødte Ordenssans, forsøgte han at støde Skuffen i. Først da dette ikke vilde lykkes for ham, kom han paa den Tanke, at der muligvis kunde ligge et eller andet interessant bagved Skuffen, som hindrede, at den kunde lukkes helt i.

Og det forholdt sig virkelig saaledes. Broadbent fandt et lille Bundt Breve, som han med stigende Interesse begyndte at gennemlæse.

Øverst laa et Avisudklip med Beskrivelse af et for fem Aar tilbage i Pencharter Hall begaaet Indbrud, ved hvilken Lejlighed Jarlens Sekretær, Herr Edward Manning, overraskede Tyven. Denne var imidlertid undsluppen, efter at han ved at spænde Ben for Herr Manning havde faaet ham til at falde.

Det næste Papir var et til Sekretæren rettet Brev af følgende Indhold:

»Ærede Herre!

Endnu en Gang Tak fordi De i Gaar lod mig løbe. Vær overbevist om, at jeg nu vil begynde et nyt Liv og forsøge at tjene mit Brød paa en ærlig Maade. Hvis man ikke saadan havde jaget omkring med mig, var jeg aldrig blevet Indbrudstyv. Jeg anmoder nu om den Tjenerstilling, som De talte til mig om, og haaber, at De kan formaa Jarlen til at antage mig. Jeg har underskrevet min Ansøgning med Navnet Edward Weks, saadan hed nemlig min Bedstefar.

Deres lydige Tjener
Henry Bales.

P. S.

Pas paa, at ingen faar den Tilstaaelse at se, som jeg i Gaar maatte underskrive.«

»Henry Bales, ja, naturligvis!« mumlede Detektiven. »Den ene Tjener derude forekom mig straks saa bekendt. Hm! Maaske kan det komme os til Nytte.«

Eftertænksomt stak han Papirerne til sig og saa sig endnu en Gang om i Værelset. Hans Blik faldt paa en halvt forkullet Seddel, der laa i Kaminasken. Han bukkede sig og saa, at den hidrørte fra en Forretning, hvor den var udleveret som Kvittering. Paa den stod:

»Sanders & Hall, D 508, Isenkræmmer, Rasdenstreet W.

1 Krog .... 2 Pence.«

Med ét fo'r en Tanke ham gennem Hovedet; han løb hen til Bagdøren for at se paa den Krog, hvorpaa Nøglen hang. Den lod til at være ganske ny og var kun sat løseligt ind i Dørkarmen. Det var en let Sag for Detektiven at faa den ud, og han begav sig nu paa staaende Fod til Forretningen i Rasdenstreet, hvor han erfarede, at en midaldrende Mand havde købt den Mandag Aften kort før Lukketid.

»En midaldrende Mand?« gentog Broadbent. »Tænk Dem om. Var han i Tredverne?«

»Nej, snarere i Fyrrerne,« lød Svaret.

Noget skuffet vendte Broadbent tilbage til Blainestreet, hvor han omhyggeligt satte Krogen ind igen.

6. KAPITEL

(Af Herr Hawkes Optegnelser.)

Min Kompagnon, Herr Penthwaite, anmoder mig om at nedskrive en kort Beretning om den Brauntonske Adkomst til den Pencharterske Titel og Ejendom. Jeg er indgaaet herpaa for at skaffe Herr Penthwaite mere Tid til Udarbejdelsen af Forsvaret for Frøken Daymoor. Lord Rosecars eneste Udtalelse den Sag betræffende var følgende: »Staa fast, at hans Krav bunder i Virkeligheden. Og saafremt Herr Braunton virkelig er min Fars ældste Søn, vil jeg uden Indsigelse træde tilbage til Fordel for ham.«

Jeg satte mig først i Forbindelse med Herr Brauntons Sagfører, Firmaet Canning & Burt, og Herr Burt gav mig en udtømmende Forklaring paa sin Klients Krav, der hvilede paa efterfølgende Dokumenter:

1. Vielsesattest for William Braunton, London, og Amelia Staincore, Plympton, dateret 1. Juli 1872, St. Marienkirke, Plympton.

2. Et Brev fra Howard Pencharter (den senere Jarl) til sin Moder fra 1. Juli 1872, hvori han meddeler, at han lige har giftet sig med Amelia Staincore, Datter af en forhenværende Materialhandler i Plympton. Han bønfalder Moderen foreløbig intet at sige derom til Jarlen, hans Fader, og fortaber sig derefter i en glødende Skildring af sin Hustrus legemlige og aandelige Fortrin.

3. Et Brev fra Lady Pencharter til Sønnen af Juli 1872, hvori hun naadigst tilgiver ham og formaner ham til nu at være fornuftig og tilføjer: »i Betragtning af din Faders Helbred anser jeg det ogsaa for heldigst at fortie Sagen for ham.«

4. Fødselsattest for Egbert Braunton, Søn af William og Amelia Braunton, Stoke Newington, Chevesstreet 22, dateret 8. Juli 1874.

5. Avisudklip (»Times«, af 25. Februar 1875) med Beskrivelse af Festlighederne i Anledning af den nybagte Jarl af Pencharters og Lady Albertas Bryllup.

Yderligere en Del Breve, af hvilke den nuværende Fru Brauntons Identitet med Amalia Staincore fremgaar.

I min Egenskab af Advokat maa jeg sige, at Kravene synes mig vel begrundede.

I vor Favør er følgende Punkter:

1. Den Mulighed, at Dokumenterne er falske.
2. At Jarlen, der utvivlsomt er identisk med William Braunton, muligvis ikke kan være Egbert Brauntons Fader.

Og nu fremsætter jeg en kortfattet Oversigt over, hvad jeg har foretaget mig i Sagen:

1. Besøgt Plympton for at konstatere Vielsesattestens Gyldighed.
2. Indhentet Oplysninger om Familien Staincore. Begge Forældrene døde og Fru Braunton eneste Arving.
3. Efterset Herr Staincores Testamente i Somersethause. Efterlader 16800 Pund Sterling. I Følge Testamente af April 1872 er Amalia Universalarving; »kun skal hun svare en Livrente til min Hustru paa 400 Pund og 2 Pund ugentlig til min Datter Alice.«

Anmærkning: Kendsgerningerne taler ikke til Fordel for mine Klienter.

4. Talt med Inspektør Broadbent og paa hans Raad sendt Privatdetektiv Samuel Shayles til Plympton for at søge yderligere Oplysninger om Familien Staincore.
5. I Lord Pencharters Navn udbetalt en Sum af 1128 Pund Sterling til Herr Egbert Braunton til Udligning af alle Krav paa Lady Daymoor og hendes Ejendom.

7. KAPITEL

Ingen vilde i den livlige, travle Handelsrejsende, som nogle Uger efter Mordet drak The i gamle Fru Brauntons Køkken sammen med dennes Pige, have genkendt den adstadige Broadbent. Han havde opnaaet denne Gunst ved Hjælp af sine fabelagtige prisbillige Artikler; og hyppige forretningsmæssige Henvendelser havde sluttelig ført til denne Indbydelse, som var udgaaet fra selve Husets Frue.

Pigen udbredte sig vidt og bredt om, at Fru Braunton var den virkelige Lady Pencharter, og at hendes Søn ogsaa snart vilde antage Titlen, og lidt efter lidt vidste Broadbent nu at faa drejet Samtalen hen paa den forrige Jarls Mord.

»Har jeg egentlig fortalt Dem, hvad min Kæreste nylig betroede mig om den Aften, Mary?« spurgte Kokkepigen paa én Gang Stuepigen.

»Nej.«

»Naaja, De ved dog, at Fru Braunton, der ellers altid sidder hjemme, netop gik ud den Aften, da Jarlen blev myrdet. Og tænk bare: Præcis Klokken syv saa Joe hende komme ud fra en Thesalon i Westminster og stige ind i en Droske!«

»Jøsses!« udbrød Mary, »hun kan da ikke have haft noget at gøre med Historien?«

»Det skulde slet ikke forbavse mig, om hun havde det,« svarede Kokkepigen. »Naa, nu banker det! Det er vist min Kæreste. God Aften, Joe, kom kun ind. Vi drikker The her i al Gemytlighed.«

»Joe« viste sig at være et net, men temmeligt enfoldigt ungt Menneske, der snart blev Kammerat med Broadbent, da denne lod ham forstaa, at han ikke havde kastet sine Øjne paa Kokkepigen, men derimod kurede lidt til Mary. Joe fortalte beredvilligt om sit Møde med Fru Braunton den skæbnesvangre Aften, og saasnart han havde sluttet, tog Detektiven Afsked og begav sig paa Jagt efter den Droskekusk, der havde kørt for Fru Braunton, og som Joe ikke vidste at beskrive bedre, end at han havde et snedigt Ansigt; han skulde have Stade i Nærheden af Westminster.

Det tog Broadbent tre Timer at finde ham, og mod et lille Gratiale fik han ham til at forlade sin Droske og foretage en lille Spadseretur med ham.

»De erindrer altsaa, at De Mandag den 18., omtrent ved Ottetiden blev anraabt af en Dame?« begyndte Inspektøren.

»Ja, jeg tror nok det passer,« svarede Kusken.

»Og hvor kørte De Damen hen?«

»Det vil jeg ikke saa gerne sige. Jeg holder ikke af at have med den Slags Ting at gøre.«

»Hvorfor ikke? Er der noget ondt i at fortælle, hvortil De havde Tur?«

»Jamen i det Hus, jeg kørte hende til, var der hændet noget slemt den Dag og deri vil jeg ikke indblandes.«

Detektiven lo tilfreds.

»Var det Firmaet Brauntons Hus i Blainstreet?« spurgte han ganske uskyldigt.

Kusken fo'r sammen.

»Hvorfra ved De det?« udbrød han.

»Det skal De ikke bryde Dem om. Fortæl mig alt. Jeg er Detektiv, og naar De snakker fra Leveren, skal jeg sørge for, at ingen fortrædiger Dem. Altsaa ud med Sproget! De kørte Damen til Blainestreet. Skulde De vente paa hende der?«

»Nej, hun sagde, jeg kunde køre videre. Men da jeg i det samme bemærkede, at Seletøjet var i Uorden, blev jeg holdende lidt.«

»Skete der noget i den Tid?«

»Jeg hørte nogen tale sammen. Døren stod aaben.«

»Hvad blev der sagt?«

»Jeg hørte en Herre sige i en meget vred Tone: »Hvorfor kommer Du her? Det skrev jeg jo til Dig, at Du ikke maatte!« Og Damen svarede. »Sludder! Jeg er ked af dette Dobbeltliv. Det var bedre, om jeg ikke saa ham mere.«

»Hvad sagde den anden til det?«

»Han blev meget ophidset og skændte og bad afvekslende. Men da blev hun helt vild og raabte, at hun nu havde mistet Taalmodigheden, og at hun endnu samme Dag vilde have en Ende paa det. Medens de skændtes herom, blev Gadedøren lukket i, og jeg kørte bort.«

8. KAPITEL

Her Broadbent sad ved sin Lunch og læste nogle Breve.

»Ganske som jeg tænkte,« sagde han med et tilfreds Smil, da han havde gennemlæst dem. »Nøglen til Gaaden ligger i Stoke Newington. Min forestaaende Samtale med Fru Braunton, eller rettere med Jarlen af Pencharters Enke, som hun ynder at kalde sig, vil blive ret interessant!«

Han kastede et Blik paa et af Brevene og læste atter:

»Ærede Herr Inspektør!

Jeg er endnu her paa Pencharter Hall som Kammertjener og tror ikke, at nogen har Mistanke. Det var meget svært at finde paa noget, som kunde tjene til Paaskud, og jeg havde næsten opgivet det, da det i Gaar lykkedes mig at faa gennemsøgt den afdøde Jarls Arbejdsværelse. Jeg fandt her bag ved Skrivebordet indlagte Brev, der maaske kan være til Nytte. Jeg bliver her en kort Tid endnu, da jeg vil forsøge at pumpe en Tjener ved Navn Wecks, der ser mig ud til at vide noget. Jeg skriver igen.

Ærbødigst
E. Denis.«

Det indlagte Brev var dateret Stoke Newington 16. August og lød:

»Hvis Du virkelig ikke kan komme herhen, møder jeg Mandag Aften halvotte i Blainstreet.

Din trofaste Hustru
Amalia.

P. S.
Vær under alle Omstændigheder tilstede, jeg kan ikke længere udholde denne skæve Stilling. A.«

(Fortsættes.)

EUROPAS SMILEBAAND

England, der frygter, at Alliancen med Japan skal blive til »Lus i Skindpelsen«.
(»Simplicissimus«.)

Franz Josef: Du ser, jeg har faaet Bæstet (Rusland) med mig levende, Wilhelm. (»Westminster Gazette«.)

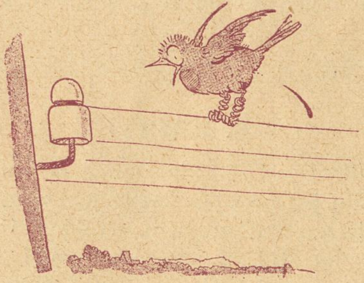

Spurven: Aha! Igen et fransk Sejrstelegram!
(»Meggendorfer Blätter«.)

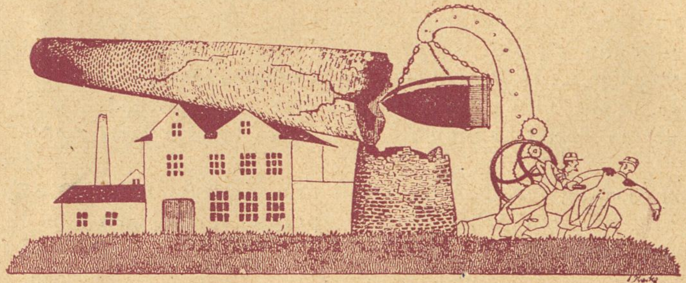

Fransk Artilleri — i Mangel af bedre! (»Ulk«.)

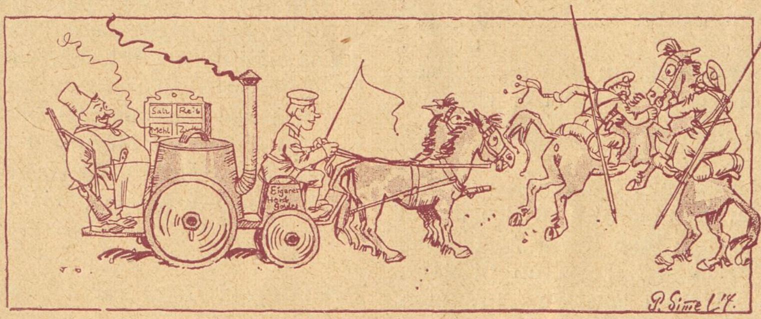

De russiske Kosakker (rædselsslagne ved Synet af et østerrigsk Feltkøkken): Hva' er nu *det* for en frygtelig tysk Opfindelse!!
(»Lustige Blätter«.)

„Ravnens" Udvalg af evropæiske Krigssatirer".

Af C. B. Møller & Co.s Cigaretter fremhæves:

Rose No. 101 og 102 ...... 15 Stk. 10 Øre.
Monaco, oval, Kork .... 10 - 10 -
Sherrys No. 8, stor, Kork .. 10 - 25 -

Rød Indmad

Gustav Wied.

Vi har mistet en Ven, vi, der hader
i inderlig, sanddru Foragt
al lyssky og lammefrom Svindel,
der klædes i Helligheds Dragt!

Hvor blev han forkætret og stenet,
og hvor blev hans Navn slæbt i Snavs
af Himmerigs fede Profeter,
der haabed at gøre ham tavs!

Men han var vor Ven og vor Broder,
de Smaas og Forhutledes Ven —
Og vilde man slaa ham til Jorden,
saa lo han — men han slog igen.

Det var Svøben, vi elskede hos ham!
Hvor kunde det snærte, hans Vid —
Han stod som en trodsig, ung Satan,
der opgejled Himlen til Strid!

Hans Pen ridsed gabende Flænger
i alskens Moral-Hykleri,
det, der skinhelligt fores med Fraser,
— og hans Spot sved som Saltkorn deri!

Han har skænket os Friskhed og Latter,
der rig og ustandselig randt —
Han har endevendt Livet og vist os
det Smuds, som paa Vrangen han fandt.

Han var fræk i sin hidsige Livsglød,
han var hensynsløs, plat og frivol,
han var *Menneske*, utæmmet, lovløs,
en Blanding af Ruskregn og Sol.

— — — —
— — — —

Vi har mistet en Ven, vi, der hader
al Uægtheds hule Stativ!
— Skønt, mistet? — — Han har netop
skabt sig
Beundringens evige Liv!

26/10 14. *Thorkil Barfod.*

Stakkels *Holger Rasmussen*, der 50 Gange har haft Besøg af »Storken«!

— Ja. Mon han ikke snart skal have »*Barn i Kirke*«?

Piber og Trommesalen.

— Det var en værre Hest, jeg fik i Gaar. Den viste sig at være Lungepiber!

— Ak, kære! Jeg har faaet en, der er lige til Trommesalen — den er nemlig *et helt Orkester!*

Fredsenglen i Færd med at indtage sin Frokost.

Pinstrup og Laursen.

I Aar har man leet i vort Lovgivnings-
tempel
adskillige Gange, som nu for Eksempel:
Da Pinstrup ønsked, man alvorlig
skul' ta' ham,
saa grinte man netop allermest a' ham.

Og Laursen fra Kolding, som stod saa
andægtig,
og skildred' sig selv som dydig og
prægtig —
da Borgbjærg fik Præsten for Fjeren
plukket,
man holdt sig i Siden og lo, saa det
klukked.

— Politiassistent *Jensen* paa Frederiksberg skal nok være en svært flink og driftig Mand, efter hvad man siger.

— Ja, han har i hvert Fald forstaaet at faa Frederiksbergerne godt op *at køre*.

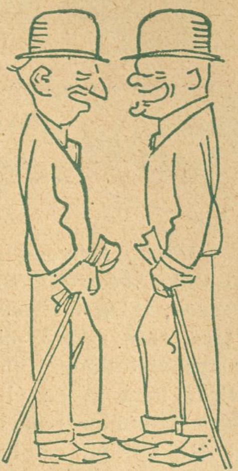

— Har I givet noget til de Indkaldte?

— Ja, min Kone er i Færd med at strikke et Par Strømper.

— Det var ikke meget!

— Det vil jeg nok sige! Hun naar ikke at blive færdig med dem, før Krigen er forbi!

Sukker.

Da Sukkeret steg, saa kunde man høre
Hr. Gammeltoft sige: „Aa Gud, det Par Øre!
Langt større Avance kunde vi faa,
hvis vi lod vort Sukker til Udlandet gaa."

Det lød jo saa yndigt, men nu — ak desværre,
nu kniber det for den velbaarne Herre —
For England har lukket, uhøfligt og groft —
Skal vi saa gaa lidt nedad, Hr. Gammeltoft?

27/10. Bank-Peters Broder blev i Gaar ved Dom fri for at betale de 14,000 Kr. tilbage, han i sin Tid havde faaet »forærende« af den almægtige Direktør. Der kan man se — mellem almindelige Mennesker var Bank-Peter en noksagt, men *mellem Brødre* var han fint Papir.

— Nu stiger den, mine Damer og Herrer! I næste Numer foreligger »Ravnen«s nyeste Konkurrence, som *alle* har lige store Chancer for at gætte rigtigt! Og ved De, hvori Præmierne bestaar?

De bestaar i **10 dejlige, fede Gæs** til Juleaftens!

Tegn Dem som Abonnent — for en 10 Øre kan De faa en første Klasses Gaas til Jul.

Altsaa: Vær vaagen!!

Folkets Hus, Jagtvej 69 ✻ Selskabslokalerne anbefales.

Skoleelev *Dagny Nørregaard*, Hersegade 4, Roskilde. Af Deres harmdirrende Brev erfarer vi, at De har været mellem de »Gættere«, som ramte »alle 4« rigtigt i vor nys afsluttede Konkurrence. Deres Brev maa af en eller anden Grund være kommen paa gale Veje, ellers var De naturligvis bleven anbragt mellem de 22 skarpsindige. Thi kendes for Ret: Frk. *Dagny Nørregaard* har gættet rigtigt, og der tilkendes hende en Ekstrapræmie!

Hvis De mangler Billeder til Deres ærede Blad, skal jeg gærne være blandt Deres Indsendere. Hermed en Prøve.

Jens Nielsen.

Mange Tak for Tilbudet, og maa vi med det samme bestille tre Dusin Drenge som Prøven og et Par Dusin Piger. NB. Vi vil gærne have toradede Knapper i Drengenes Bluser og Lommen lidt længere nede.

T. M., Aalborg. Deres »Levemand« vil snart holde sin Entre i disse Spalter.

Axel - Otto. Vittigheden er gammel og tilmed ikke rigtig morsom. Hit en anden!

— Tænk, Fru Jensen fik et Drengebarn i Morges, og i Aftes sad hun og spillede »66« med os!
— Det var da godt, at hun ikke spillede den Knægt ud i Aftes!

F. A.

SKINSYGE!

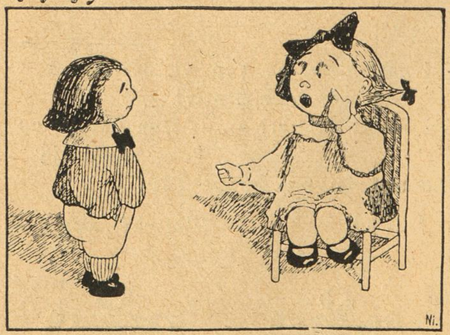

Den lille Sladderhank: Jeg siger Dig, Lotte, det *var* ham; han gik sammen med Else!

Kære *Ni.* Deres Tegning ligner et gammelt engelsk Postkort, men den dejlige, moderne Tekst bøder jo lidt paa denne kedelige Omstændighed!

Tlf. 2589. **Folkets Hus** Tlf. 2589.
Enghavevej 40,
anbefaler sine Lokaler til Fester og Møder.
NB. Den lille Sal anbefales til Festiviteter Lørdage og Søndage i Sæsonen.
Søren Hansen.

Gør Deres Indkøb af:
KONTORARTIKLER
PROTOKOLLER
SKOLEMATERIEL
TRYKSAGER
BØGER
PAPIR ETC.
i Arbejderpartiets Bog- og Papirhandel
„FREMAD"
FREDERIKSBORGGADE 33
TELEFON
7106 • 10406

St. Jacobs Gæstehjem
Saxogade 80 (ved Istedgade). København.
250 propre Senge fra 40, 50 og 75 Øre.
Elektrisk Lys, Centralvarme og W. C.
Varme Retter fra 25 Øre serveres hele Dagen.
10 Minutters Gang fra Banen.

Alm. dansk **Varelotteri.**

2den Trækning begynder Onsdag den 11. November.
6000 Gevinster.
Paa et og samme Lod kan vindes
2 Gevinster.
Lodsedler sælges og fornyes à 1 Kr. 60 Øre hos Lotteriets autoriserede Kollektører og i **Hovedkollektionen, Tivolis Boulevard-Pavillon, Vestre Boulevard,** lige overfor Raadhushaven.

AGGERBECKS
ÆGTE FINE
·IRIS·
forfiner·forskönner·bevarer·Huden·
Alles Yndlingssæbe
Stk. 25 Øre

Et Æventyr i Varemagasinet.

Tegning af A. Koch.

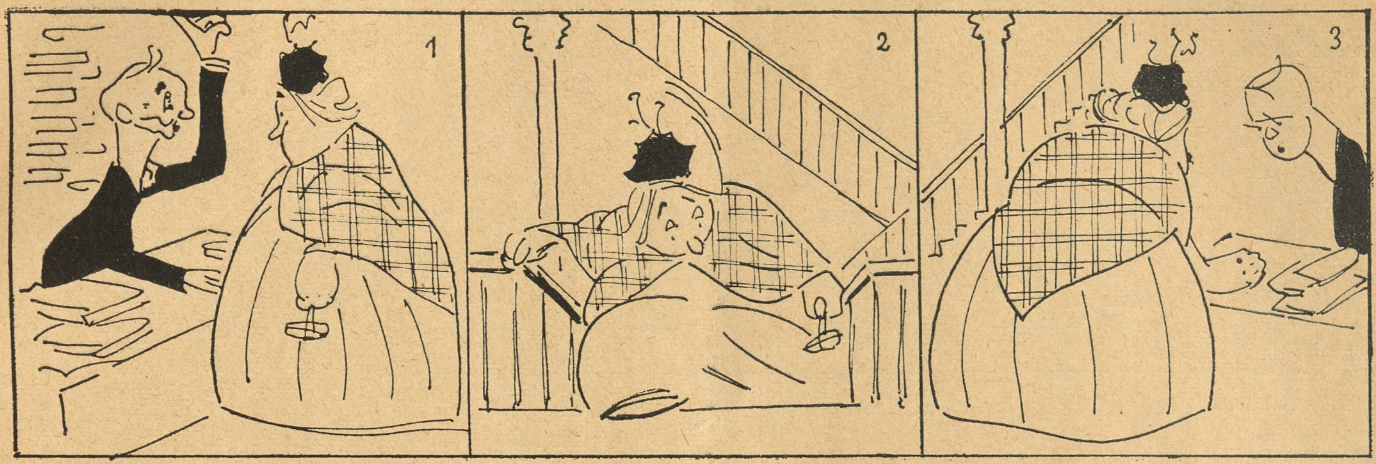

— Værsgo' et Par Sokker, 50 Øre.
— Saa vilde jeg gærne ha' lidt Stoppegarn.
— Det er oppe i fjerde Etage.

Den gamle Dame, der er bange for det moderne Djævelskab, Elevatoren, begiver sig opefter.

— Værsgo' Stoppegarn, det er 5 Øre.
— Jeg vil gerne ha' en Stoppenaal.

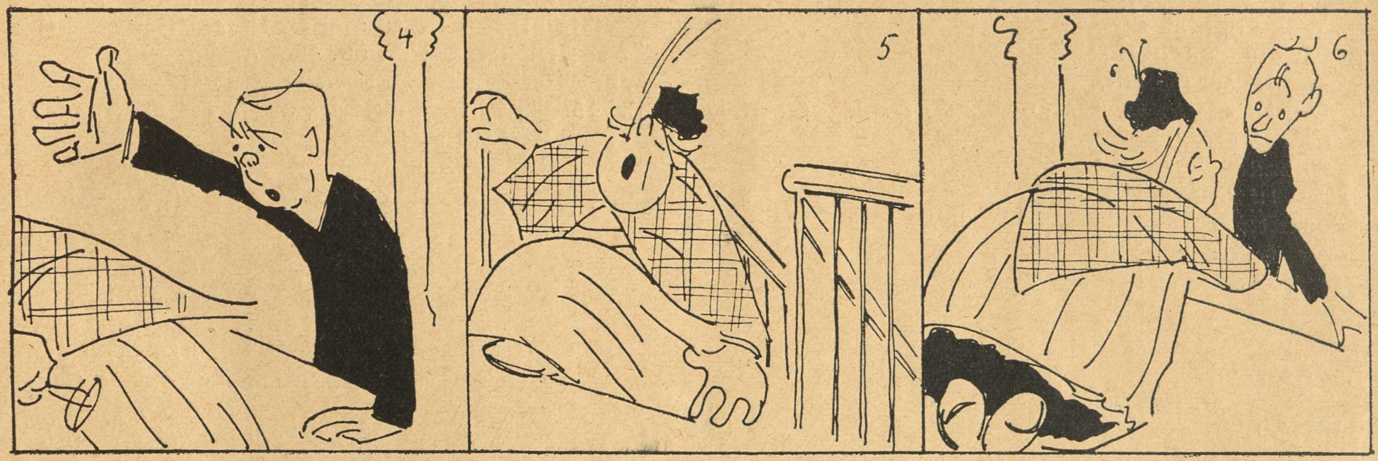

— Saa skal De henvende Dem i Filialen, gennem Gange og op i 3. Etage.

Afsted gennem lange Gange og stejle Trapper naar Damen omsider Filialen.

— En Stoppenaal, det er 2 Øre.
— Maa jeg saa betale for det Hele?

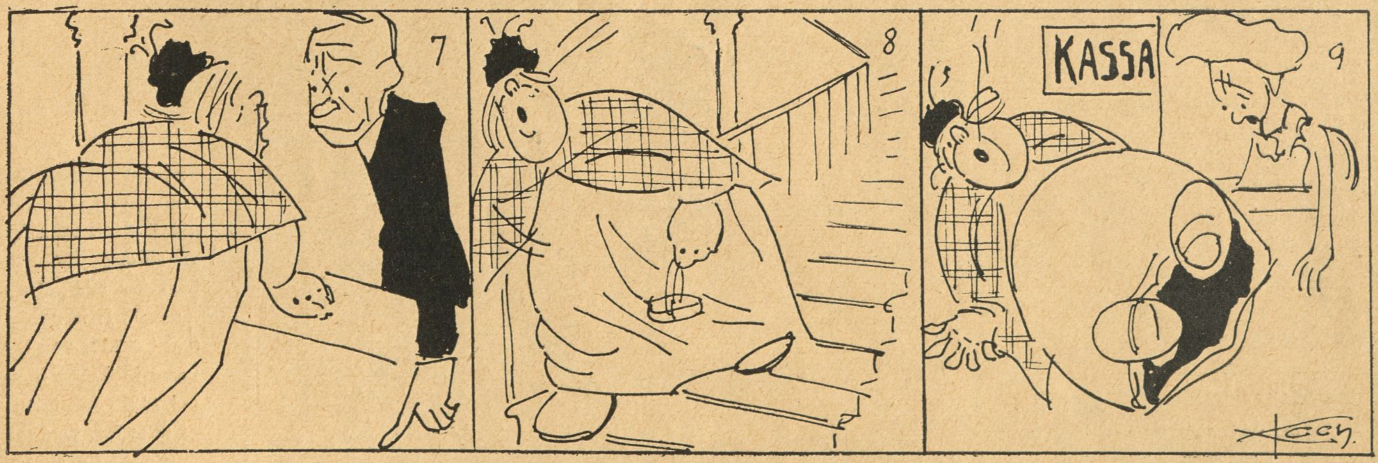

— Betalingen foregaar ved Kassen nede i Stuen. Benyt Elevatoren!

Dødstræt og med vaklende Ben begiver Damen sig ned ad de samme Trapper,

og da hun sent paa Eftermiddagen naar Kassen — falder hun besvimet om!

Jagten efter Lykken! Eller: *Det, det* **nu** *kommer an paa!*

Gang i Galoscherne.

Rasmus Aldrigbange havde haft god Tjans og skulde selvfølgelig holde Grin med Politiet. Til den Ende købte han et Dusin Grisetær, anbragte dem paa Trapperne til Politistationen og satte sig selv nederst, rygende en stærk Cigar.

Saa kom en Politibetjent ud.

— Her maa De ikke sidde.

— Næ, det maa jeg vel ikke, naar De har saamange fine Fremmede i Besøg.

— Fremmede?

— Ja, det troede jeg, eftersom der staar saamange Galoscher paa Trapperne.

Manøvrer.

Under Manøvrerne paa Amager marscherer et Kompagni Soldater frem over Marken, og pludselig lyder et arrigt „Holdt!" Kompagniet vakler lidt, men gør saa holdt.

Kaptajnen: Hvem i Hedehusene var det, som raabte Holdt?

Flere Stemmer: Det var Nr. 45.

Kaptajnen: Hvor tør De understaa Dem —?

Nr. 45: Jeg beder meget undskylde, men jeg kunde ikke faa de andre til at gaa i Takt med mig!

Lige haardt nok.

Fru Andersen sidder ganske alene i sin Dagligstue og hækler. Saa kommer Fru Petersen og siger —: Nej, men hvad ser jeg! Er De ganske alene. Ja, det var da Fru Andersen.

Efter at Fru Petersens Forbavselse har sat sig lidt, siger hun —: Faar De ikke ondt i Munden af ikke at ha' nogen at tale med?

Fælles Sympati.

— Jeg ser, at baade Du og din Kone har sendt Uldtæpper til de Indkaldte.

— Tja. Hun sendte mine og saa sendte jeg hendes!

Tegning af Poul Corona.

— *Hvor Du har forandret Dig, jeg kunde næsten ikke kende Dig igen.*
— *Aa nej, men jeg har ogsaa i Løbet af denne Uge skiftet Pige, Mand, Lejlighed, Religion og Haarfarve.*

Reguladetri.

Jens: Hør Peter, naar en Torsk koster 50 Øre, hvor mange kan Du saa faa for 3,50 Kr.

Fem Minutters Pavse.

Peter: Var det Torsk, Du sagde?

Jens: Ja, det var det.

Peter: Aa, jeg Fjols! Jeg har siddet og regnet med Rødspætter!

Hjælp i Nøden.

Frants Carsten var kommen til Hovedstaden, og hele Dagen gik med til at aflægge Besøg rundt om, hvor der var „Hiv og Sving". Sent paa Aftenen skulde han hjem paa sit lille Hotel, men det var ham umuligt at hitte det. Saa fandt han paa at spørge alle og enhver —:

De skulde vel ikke have set, hvor det var fra, at jeg kom ud i Morges?

Var det ikke en Ide,

Tegninger af Borresø.

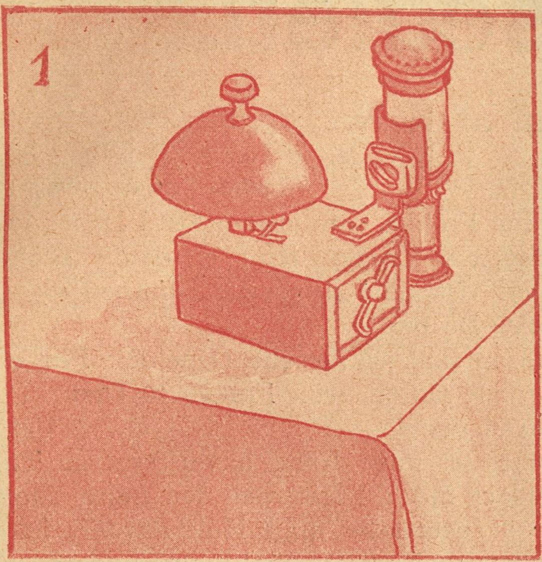

1) om Magistraten anskaffede en Mængde smaa, automatisk virkende Klokker med tilhørende Lygter,

2) og Betjentene gik rundt om Natten og anbragte Lysene paa de passende Steder.

3) Saa kunde særlige »Natmænd« tage Lygterne med sig, naar de fjærnede »Aarsagen«.

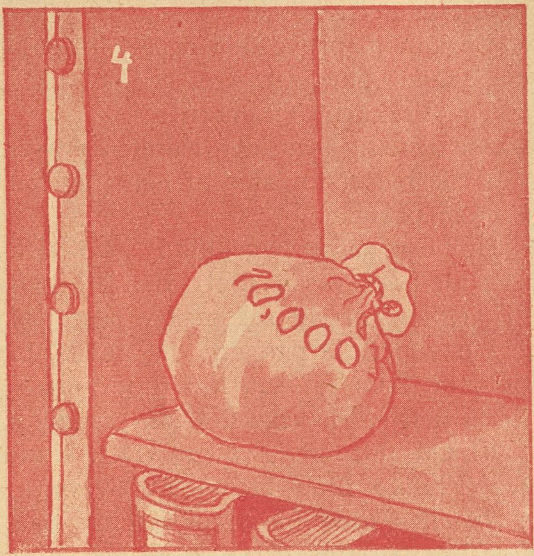

4) Kommunen vilde ad denne Vej kunne tjene mange Penge

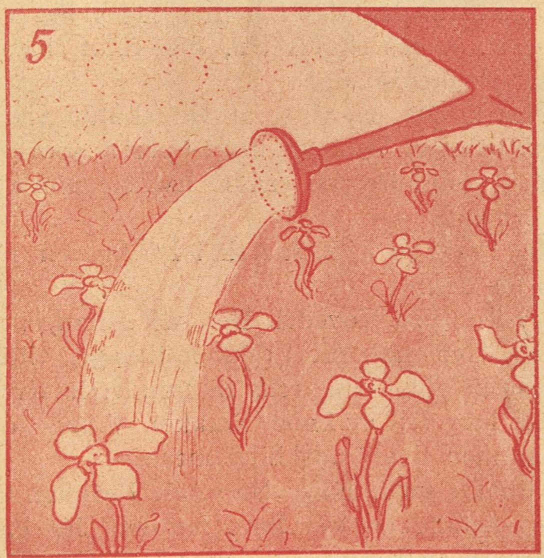

5) ved at sælge de omtalte »Aarsager« som Gødning, Gaderne vilde blive renere og

6) Københavnerlivet vilde efter Mørkets Frembrud faa en Ejendommelighed mere!

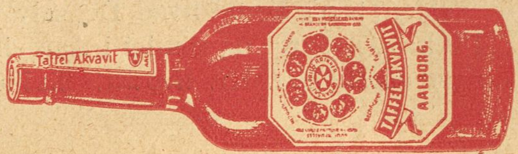

AALBORG og A. BRØNDUM & SØN's AKVAVITTER

Tusindkronesedlen.

Engelsk Humoreske, oversat af K. N.

»Det gaar daarligt med Forretningerne nu for Tiden,« sagde Marskandiser Brown med et Suk til sin Assistent, medens han stod i Butiksdøren og saa ned ad den lange Gade.

»Jo, der kommer dog vist en,« sagde Assistenten, og ganske rigtig, der kom en ung Mand med et temmelig enfoldigt Ansigt ind i Butikken og antydede, at han vilde købe en brun Frakke, som han havde opdaget i Vinduet.

Nu var denne Frakke meget gammeldags og højest ti Kroner værd, men den bar dog en Prisseddel paa fem og tredive Kroner, og Brown gned fornøjet Hænderne.

»De kan jo prøve den og se, hvad De synes om den,« sagde han.

»Tag Frakken, Thomsen!«

Assistenten gjorde det. Kunden prøvede Frakken, som var meget for stor til ham, og spurgte derpaa om den passede.

»Om den passer?« gentog Brown. »De kunde meget godt have været født i den Frakke, min Ven, thi jeg har aldrig set nogen passe saaledes!« og deri havde han paa en vis Maade Ret. Kunden, som nok ikke var saa lidt dum, saa sig i Spejlet.

»Ja, den ser ganske flot ud,« sagde han tilfreds.

»Flot,« udbrød Brown. »Det skulde jeg tro! Den Frakke blev baaret af Greven af Kronhøj og betaltes med halvtreds Kroner paa Auktionen efter ham.«

»Nej virkelig?« svarede Kunden og rødmede af Glæde over at bære en Frakke, som havde tilhørt et Medlem af Adelen.

Et Øjeblik efter havde Brown fem og tredive Kroner i sin Pengeskuffe og spurgte tjenstvillig, hvad der skulde gøres med den Frakke, Kunden havde paa, da han kom ind i Butiken.

»Jeg kan godt sende den til Deres Bopæl,« sagde han, »hvis De vil give mig Adressen.«

»Thomas Basing, Londongade 27,« svarede den unge Mand.

»Skriv Adressen op, Thomsen, og se til, at Frakken bliver sendt af Sted. God Morgen, god Morgen, min Herre!« —

»Forretningen gaar sandelig ikke saa daarligt endda!« sagde han smilende, da Kunden var gaaet. »At tænke sig, at jeg kun gav fem Kroner for netop samme Frakke for en Uge siden, og nu har jeg faaet fem og tredive!«

Om Eftermiddagen kom en middelaldrende Mand, som længe havde staaet udenfor Vinduet, ind i Butikken. Han saa meget ophidset ud.

»Den brune Frakke, som jeg solgte til Dem i forrige Uge for fem Kroner, hvor er den?« raabte han. »Jeg har vist gjort en gyselig Dumhed!«

»Hvad taler De om?«

»Hør nu, saa skal jeg fortælle Dem det. For en Uge siden solgte jeg en brun Frakke til Dem....«

»Ja, og hvad saa?«

»Min tankeløse, unge Kone havde syet en Tusindkroneseddel ind i Foret ved den højre Yderlomme for at overraske mig! Hun havde i flere Aar sparet sammen af Husholdningspengene og havde nu faaet samlet tusind Kroner og vekslet dem med en Seddel. Hun rejste bort en Uge, og medens hun var borte, besluttede jeg at sælge Frakken, som jeg var bleven ked af; thi jeg anede jo ikke, hvad den indeholdt. Forstaar De?«

»Ja,« svarede Brown rolig, skønt hans Tanker arbejdede under Højtryk, thi han begyndte at lugte en meget fin Forretning. »Jeg forstaar det meget godt, men indser ikke, hvorledes jeg kan hjælpe Dem.« I dette Øjeblik kom en yngre Dame styrtende ind i Butikken.

»Aa, Tom,« udbrød hun og løb mod den forrige Ejer af Frakken. »Har han den?«

»Jeg solgte den for to Dage siden,« løj Brown, »og hvor den nu er, skal jeg ikke kunne sige, om De saa vilde hugge Hovedet af mig!«

Damen kastede sig ned paa en Stol og hulkede højt.

»Aa, dit evindelige Asen!« skreg hun og knyttede Haanden mod sin Mand. »Der har jeg gaaet og slidt i Aarevis, og saa skulde Du, din Idiot, kaste det væk paa denne Maade!«

»Hvorledes kunde jeg vide, at Du skulde være taabelig nok til at sy Seddelen ind i Foret?« spurgte Ægtemanden vredt. Derpaa vendte han sig bønfaldende til Brown.

»Skaf mig Frakken igen, saa skal De faa en rimelig Pris for den!«

Brown rystede paa Hovedet. Den vilde han ikke gaa ind paa. Hvis han fik Frakken tilbage, vilde Manden maaske give ham treds til hundrede Kroner, medens han ved at købe Frakken tilbage og beholde Summen tjente adskilligt mere.

»Det er Snak,« sagde han. »De solgte Frakken til mig, og jeg betalte en høj Sum for den. Jeg har nu solgt den til en Kunde, og dermed er den Historie endt.«

»Men tænk Dem, hvad De selv vilde sige, hvis De havde sparet og samlet i Aarevis og saa mister hver eneste Øre, Hr. Brown!« hulkede Damen.

(Sluttes i næste Numer.)

HANSONS STEMPELFABRIK
TF. 354 · NYØSTERGADE 2.
MÆRKEPLADER
Signeter, Dørplader, Haandtrykkerier, Brændejern, Numeratører, Perforérer.

MULLERS HOTEL

(L. PRÆSTMARK).
Café, Restaurant og Billard.
Telefon 3558.
Diner à 1 Kr. o Middag à 50 Øre.
Nørre Farimagsgade 55.

Hygiejne, Sygepleje, Toilet og Barber Artikler.
Illustreret Katalog tilsendes m. 10 Øre t. Porto
Forretningen grundlagt 1900.
Depotet „DISKRET"
Afd. R., Prinsessegade 49, Kbh. C.

Arbejdernes Forsamlingsbygning,

Aarhus.
Store og smaa Lokaler til Selskaber og Foreninger.
Restauration. Billardsalon. Telefon 2728.
S. M. Mikkelsen.

Telf. 4876 og 10424.

Forlang Illustr. Katalog.

Karambol-, Bord- og Karoline-Billards

i Ima Kvaliteter og nøjagtig Udførelse. 10 Aars Garanti. Et Lager paa 30 nye og brugte Billarder er udstillet i mine Fabriks- og Lagerrum. De sælges billigt mod Kontant, men udlejes ogsaa med Køberet, eller sælges paa moderate Betalingsbetingelser. — Elfenbens- og Imitations-Baller. Alle Rekvisitter.

R. Laursen (tidl. Winthers) **Billardfabrik**
Classensgade 7, Kjøbenhavn.

Tandlæge Edv. Møller,

Købmagergade 30, 2.
udfører enhver Tandbehandling til smaa Priser. Samvittighedsfuldt Arbejde. Bedøvelse hele Dagen. Konsultationstid 10—3½, 6—7 Eftm. og 10½—12 Søndag. Telefon 8181.

Mælkeriet Enigheden.

Telefoner 2146 & 6270.
Vore 58 Vogne kører overalt i Byen.

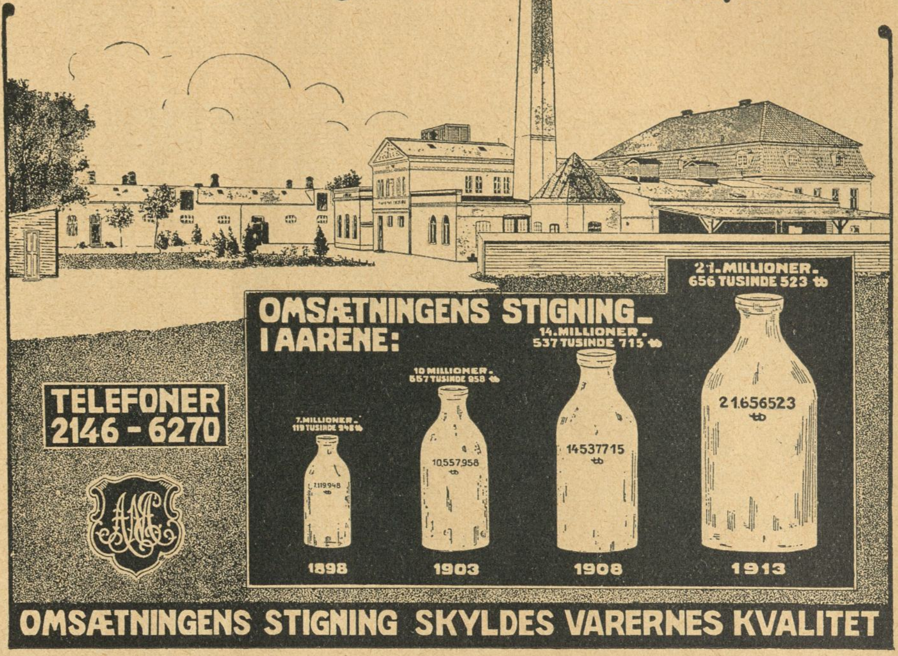

GEORG C. MØLLERS EFLGR.

HOVEDKONTOR: Vimmelskaftet Nr. 42, 2. Sal. (Yorks Passage.)
Telefoner: 913, 1124, 7980, 3313.
LAGER: Badstuestræde 9—11. Fiolstræde 12—14. Kongens Nytorv 8.
Vinkyperens Telefon: 6351. Byen 1722 x.

„Blomsterbazaren"

Nørrebrogade 207 o Tlf. Taga 205
Smagfulde Kranse og Buketter sendes overalt i Byen
Specialitet: Foreningskranse.
Prompte Ekspedition.
Ærb. ***E. Rosendal.***

Gummilageret „Francais"

i København
16, Lille Kongensgade 16,
en gros. ved Kongens Nytorv. en detail.
Forsender diskret! Hygiejne-Gummi, Bandager og alle Sygepleje Artikler.
For Frimærker eller Post Opkræv.
A. Mouritzen.

Brug
Worning & Petersens Xeroform-Sæbe

faas overalt
à 25 Øre pr. Stk.

Wilsons Gummivarelager
12, Gothersgade 12.
Alle Sygepl.-Artikl. sendes mod Efterkrav. Ill. Katalog

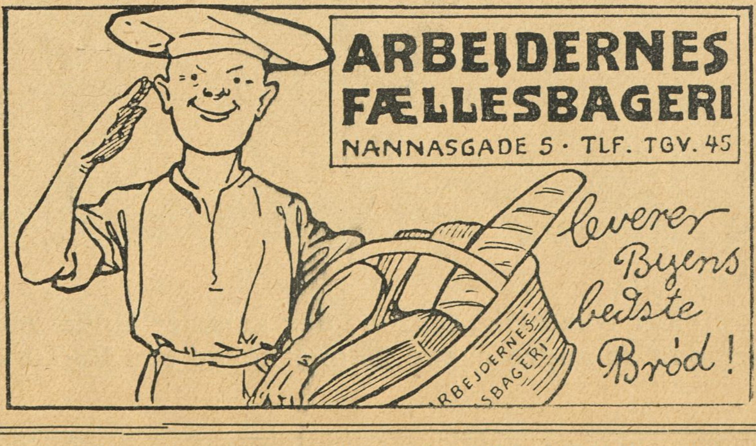

Udgaar hver Torsdag. Abonnementspris: 1 Kr. 25 Øre Kvartalet, 10 Øre om Ugen. Abonnement kan tegnes i København i Nørre Farimagsgade 49 Stuen, og i Provinserne paa samtlige Postkontorer og hos Boghandlerne. Annoncer modtages paa Kontoret, Nørre Farimagsgade 49, Stuen. Telefoner Central 1395 og 7495. Udgivet af socialdemokratiske Foreninger. Clichéer ved H. Matzens Reproduktionsanstalt.

F. E. BORDING KØBENHAVN.

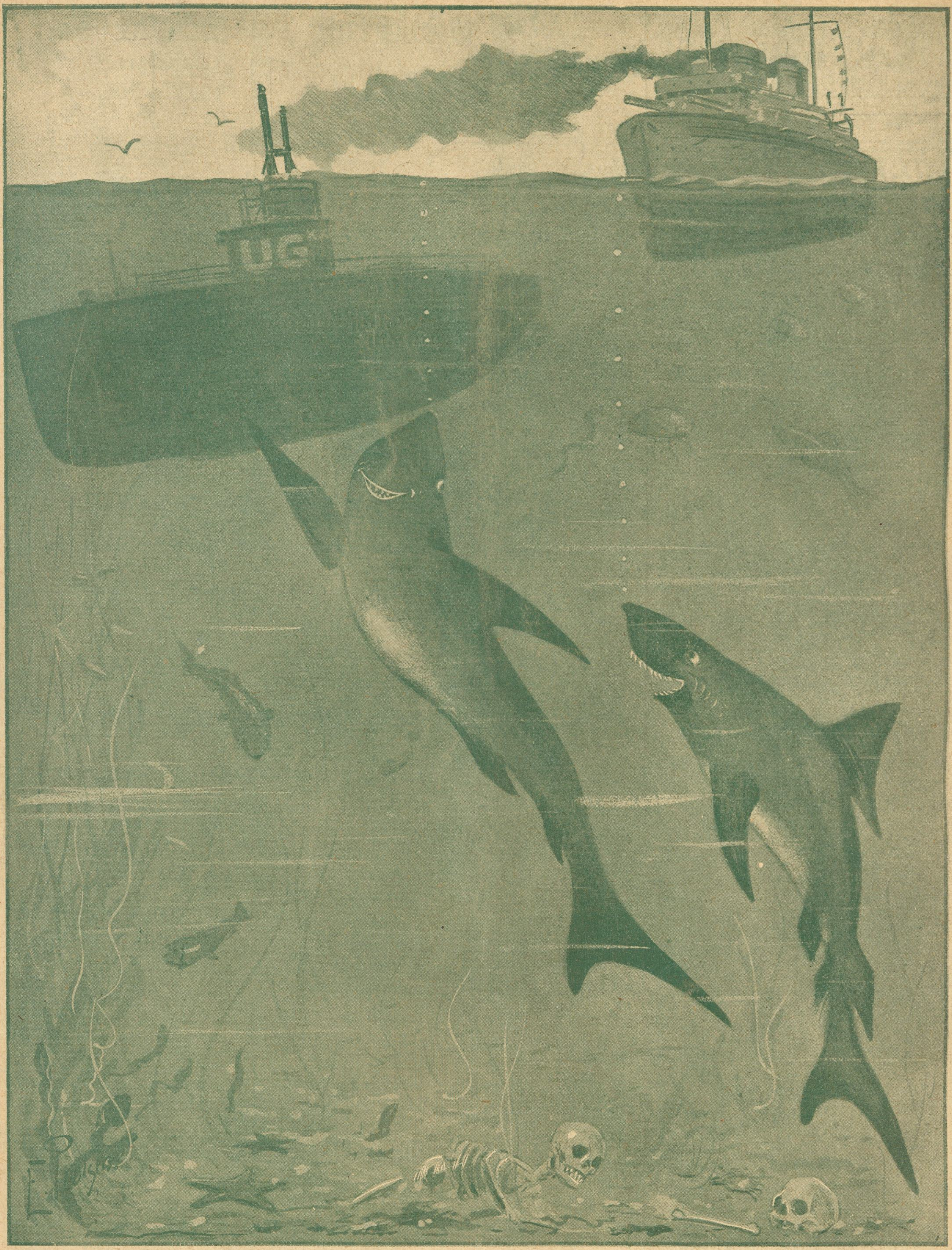

Tegning af Emil Poulsen.

Hajfar: Glæd Dig, Mutter, dér kommer Undervandsbaaden igen, og den kan meget bedre end os andre skaffe Menneskekød paa Sø-Torvet!

Redigeret af AXEL WESSEL

RAVNEN

Nr. 46. Torsdag den 12. November 1914

Tegning af EMIL POULSEN.

Pas paa Minerne, Pedersen! Du har saadan no'ne nederdrægtig lange Ben!

Bryggeriet Phønix

Prisliste:

Pr. enkelte Flasker:			Pr. Dusin:		
Porter	16	Øre	$^{12}/_{2}$ Dobbeltøl	96	Øre
Pilsner en gros	11	»	1 Dus. Prima	108	»
Lagerøl —	11	»	1 » Hvidtøl I	96	»
Skattefri	10	»	1 » Hvidtøl II	84	»
Dansk Sodavand	4	»	1 » Skibsøl I	96	»
Citron —	5	»	1 » Skibsøl II	84	»
Fineste Maltekstrakt	18	»	$^{12}/_{2}$ Skibsøl	60	»
Kraftøl	12	»	$^{12}/_{2}$ Hvidtøl	60	»

Bestillinger modtages ved Vognene eller hos
Bryggeriets Agenter samt paa Bryggeriet.

Valby Langgade 75.

Telefon 3968.
— Lyngby 235.

Forsamlingsbygningen
Rømersgade 22.
Telf. 1310. *Chr. Jensen.*

Forsamlingsbygningen
Koldinggade 4.
Telf. Øbro 1132. *Joh. Olsen*

Tandlæge Edv. Møller,
Købmagergade 30, 2.
udfører enhver Tandbehandling til smaa Priser. Samvittighedsfuldt Arbejde. Bedøvelse hele Dagen. Konsultationstid 10—3½, 6—7 Eftm. og 10½—12 Søndag. Telefon 8181.

Spis Middag
Kl. 12-2 el. Kl. 3-6. Rosengaarden 14.
Husassistenternes Fagskole.

Nørre Central Café
(Nørrebros Runddel).
Koncertsal og Billardsalon.
3 Billards.
Hyggelige Selskabslokaler.
Telf. 7476. M. C. ANDRESEN

A. C. NIELSENS
Bogbinderi og Kontrolbogsfabrik.
SPECIALITET: Gummiering og Lakering
samt Paasætning af Bliklister paa Plakater.
Adelgade 31, 1. Bagb.
Telefon Palæ 2056.

Annoncer
til
Ravnen
modtages paa Ekspeditionen,
Nørre Farimagsgade 49 Stuen,
til 10 Øre pr. m/m.
Paa løbende Annoncer indrømmes Rabat. Favoritpladser efter Aftale.

Gummilageret
„Francais"
i København
16, Lille Kongensgade 16,
en gros. ved Kongens Nytorv. en detail.
Forsender diskret! Hygiejne-Gummi, Bandager og alle Sygepleje Artikler.
For Frimærker eller Post Opkræv.
A. Mouritzen.

Peter Jensen,
Bispebjerg Kro,
ligefor Krematoriet og Kirkegaarden,
2 store lukkede Glasverandaer.
Have med Lysthuse.
Telefon Taga 800.

Yale Laase & Nøgler
Ny Østergade 2.

Kan De gætte —?

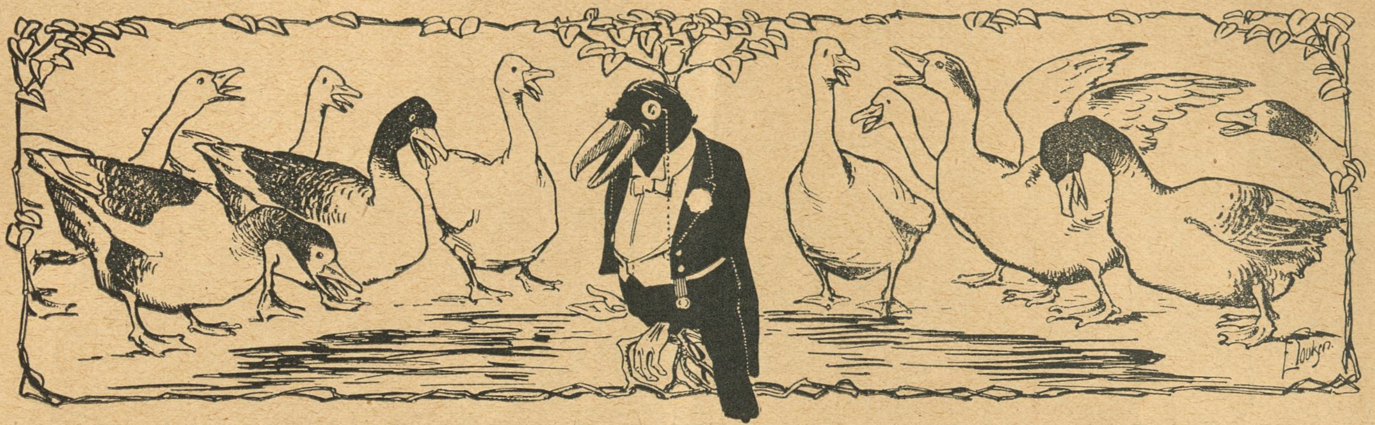

»*Ravnen*« har hermed den Fornøjelse at præsentere sine Læsere **ti store, fede danske Gæs,** *der er Indsatsen i vor ny Præmiekonkurrence.*

Hvad mener De, højstærede Læser, om at faa saadan en Kamerat ind ad Døren ved den nu tilstundende Jul?

Den danske Gaas vil i Aar sikkert naa højt i Pris, og saameget mere glæder »*Ravnen*« sig til at kunne lade ti af de fineste Eksemplarer flyve lige ind i Køkkenerne til — dem, der vinder dem.

Var vor forrige Konkurrence let at løse, saa er denne det i en endnu højere Grad. Enhver kan være med at gætte, enhver kan være den heldige!

Opgaven.

De skal bare, kære Læser, ***gætte hvor mange Grader Termometeret viser den 1. December Klokken 12 Middag.***

Nogen særlig Vejledning er jo overflødig. Ingen af os ved, hvorledes Temperaturen er den 1. December, men vi kan formode det saa nogenlunde, og ud fra den Formodning gælder det om at notere hvor varmt — eller hvor koldt —, man mener, det bliver paa Julemaanedens første Dag.

Vi vil rette os efter et anerkendt og velprøvet Termometer — det, der hænger udenfor Industriforeningsbygningen paa Vesterbrogade ved Raadhuspladsen *(Reaumur).*

Den 1. December, naar Raadhustaarnet begynder sin Middagsvægtersang, læser vi Termometeret af, og saa bliver Læsernes Besvarelser aabnede.

De Besvarelser, der er helt rigtige, bliver lagt for sig, og de, der er nærmest ved det rigtige, kommer dernæst, hvorefter en Lodtrækning maa afgøre, hvem der har vundet Gæssene.

Selv om *ingen* skulde ramme Temperaturen præcis, som Termometeret viser i det givne Øjeblik, vil *alle ti Gæs* blive Gevinster mellem de Læsere, der er kommen Resultatet nærmest.

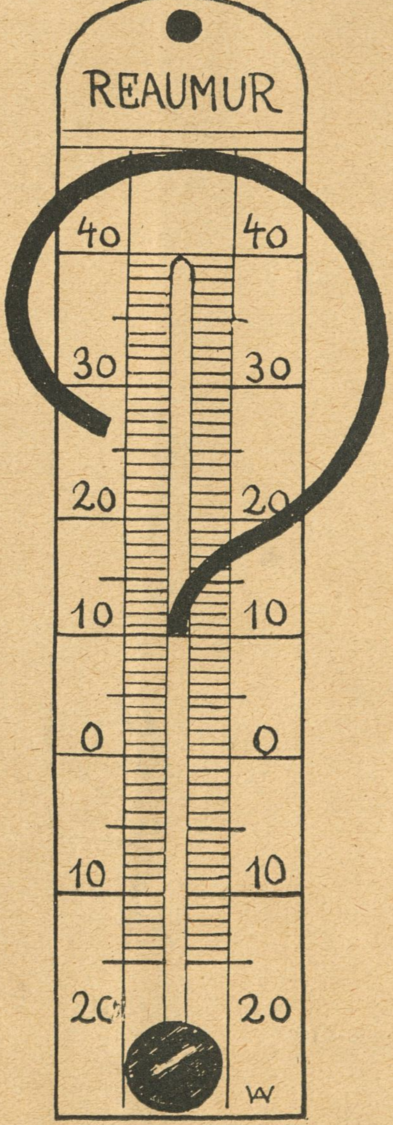

Betingelserne.

Betingelserne er ligetil. Man skal være Abonnent paa »*Ravnen*« (er man det ikke, bør man skynde sig at blive det! »Ravnen« er de gode Ideers Blad og byder fuld Valuta for de faa Penge, Bladet koster!) Send Deres Svar med *fulde Navn og Adresse* og mærk Konvolutten »*Gæs*«.

Man kan gætte paa hele Grader, halve og kvarte — det er Tilfældet, som skal afgøre, hvem der skal have en af »Ravnens« ti Gæs dampende paa sit Bord Juleaften!

Besvarelserne maa være os i Hænde **senest** *Mandag d. 23. November* Klokken 8 Aften — alle Besvarelser, der indløber *efter* den Tid — kasseres uaabnede.

Præmie-Opløsningen vil findes i vort *Julenumer*, som i Aar vil blive særligt *smukt*, *livligt og morsomt*, og som udkommer Torsdagen den 17. December.

Altsaa:
En Gaas for 10 Øre, og i Tilgift en brillant **Ravn!**

Thi behager man at stikke Fingeren i Luften og bemærke sig Temperaturen!

? ? ? ? ? ? ? ? ? ?

Klingende Spil i Ostende —

Før

og Nu! (»Lustige Blätter«.)

Wilsons Gummivarelager
12, Gothersgade 12.
Alle Sygepl.-Artikl. sendes mod Efterkrav. Ill. Katalog

LYSÆGTE
FIONA KRONE-TAPET
GARANTI FOR HOLDBARHED
FIONA · SKINDERGADE 27

Gift Dem aldrig —
før De har besøgt
Snedkermester Chr. Jensens
4 Møbelmagasiner Adelgade 80, 86 og 87
(ligefor Sølvgade)
samt Østerbro-Afdl. Sct. Jacobs Plads 6.
Danmarks største Afbetalingsforretning.

Københavns
Tilskærer-Akademi
Nørrevoldg. 42.
Katalog over Tilskære-kursus og Tilskæring af Mønstre sendes paa Forlangende.

Køb
RAVNEN!

Lauritz Byrge,
Forenings- & Selskabslokaler.
Selskaber indtil 170 Kuverter.
Baade større og mindre Lokaler.
Dansk Arbejder Loge,
Blegdamsvej 26. Telf. 6405.

Vibe-Hastrups Læder-Creme gør Fodtøjet blankt og bevarer Læderet

Levemænd.

— Jeg tænker paa, hvordan Verden skulde kunne klare sig uden Cigarer. Hvis man ikke havde dem, saa vidste man jo aldrig, hvornaar man skulde holde op med at spise!

Rejsen til Amerika.

(Mel.: Da jeg var Prins blandt de Arkadier.)

Hvis Du, min Ven, vil til Amerika,
saa skal Du ta' din Frokost med,
for nu vil England ikke mere ha',
at Du maa komme nemt afsted.
Se »Hellig Olav« kan ej dampe frem
i Solskinstur om Skagens Top,
nej, nu vil England nemlig tampe dem,
som ikke styrer højt nok op.
Akavet vil den Sejltur være nu
Akav — Akav — akavet Havet nu!

Du farer først igennem Minerne,
som Danskerne har lagt i Vand —
hvis Du har Pas fra Montegrinerne,
for ellers maa Du bli' i Land!
Det kan gaa an igennem Kattegat,
naa, ja endda i Skagerak,
men saa kan Du vel ogsaa fatte, at
det er forbi med Snik og Snak.
Saa skal Du passe paa Hebriderne
Hebri — Hebri — forbi Hebriderne.

Du sætter Kursen mod Sibirien
og runder Grønlands nordre Spids.
Du farer rundt i Periferien,
for ellers er Du Døden vis.
Naar Du faar Pejling ud for Reykavik,
saa bli'r der sagt: Værs'go' og spis.
Lidt efter raabes der: Nu op og kig,
for saa er Du ved Polens Is.
Dér kan Du hilse pænt paa *Cook*emand,
Kuk-kuk — Kuk-kuk, buk pænt for Kukkemand!

Naar Du har set den smukke Strand a la
Charlottenlund, der raabes: Vend!
Thi saa gaar Turen stik mod Canada
og derfra Østerpaa igen.
Snart vil dit Øje skue Norges Kyst,
og snart den engelske Kanal.
Saa maa det være Dig en herlig Trøst,
at inte Du er bleven gal!
Derfra gaar Rejsen til Amerika,
Aka — Aka— go' Da' Amerika!

Peder Ravn.

EDDERKOPPEN

En Roman fra Kæmpebyen London.

»Mandag Aften,« mumlede Detektiven. »Hvorpaa grunder jeg nu min Formodning om, at Jarlen er bleven skudt af sin Hustru, den saakaldte Fru Braunton? Paa følgende:

1. At Fru Braunton, i Følge sin Piges Udsagn, den paagældende Aften gik ud ved Femtiden og først vendte tilbage, bleg og ophidset, Klokken elleve.

2. Droskekusken Simpkins Udsagn, i Følge hvilket han Klokken halvotte har kørt hende til det Brauntonske Hus i Blainestreet.

3. Sammes Udtalelser med Hensyn til en Samtale, han har hørt i Nr. 187, ovennævnte Gade.«

Detektiven nikkede fornøjet, gjorde omhyggeligt Toilette og var netop i Begreb med at gaa ud, da man bragte ham et Telegram.

Det var fra Denis i Reading og lød:

»Den i Brevet nævnte Mand pludselig forsvunden. Send telegrafiske Instruktioner til Reading Postkontor.«

Hurtigt greb Broadbent en Blanket og skrev.

»Søg Oplysninger paa Banegaarden. Send mig Personalbeskrivelse. Bliv i P. Hall.«

Han indleverede personligt Telegrammet.

Da han atter kom ned paa Gaden, standsedes han af et Bud fra Firmaet Penthwaite og Hawke, som overrakte ham et Brev, hvori han anmodedes om snarest muligt at komme hen paa Kontoret.

Her blev han straks indført i Herr Penthwaites Privatværelse.

»Tag Plads, Herr Broadbent,« begyndte Advokaten. »Jeg har bedt Dem komme i Anledning af, at Forhøret over Frøken Daymoor er fastsat til i Dag fjorten Dage. Henstand vil vanskeligt kunne opnaas, og derfor vil jeg spørge Dem, om De har fundet nogle Støttepunkter — om De har noget som helst Haab om at redde min Klientinde?«

»Hvad mener De selv om Sagen?« spurgte Broadbent undvigende.

»Hvorfor vil De høre min Mening?« svarede Penthwaite efter en Pavse.

»Dels fordi en Detektiv er henvist til at søge sine Oplysninger, hvor han kan, og dels fordi jeg antager, at De trods det stærke Bevismateriale anser Frk. Daymoor for uskyldig.«

Advokaten nikkede bekræftende.

Saa sagde han:

»Jeg ved ikke, om min personlige Anskuelse har nogen som helst Indflydelse paa Deres Mening, Herr Broadbent. Men nu, da De kender den, tør jeg maaske ogsaa regne med et Svar paa mit Spørgsmaal?«

»Nuvel, Herr Penthwaite, jeg har fundet nogle Holdepunkter og haaber i Løbet af nogle Dage at kunne befri den unge Pige for enhver Mistanke. Men jeg vilde af visse Grunde egentlig ikke sige Dem det, før De aabent havde udtalt Deres Mening. Der findes nemlig endnu et Par Kendsgerninger, som trænger til at opklares.«

»Deres Ord klinger saa forhaabningsfulde, at jeg anser det for min Pligt at komme Dem i Møde paa enhver Maade,« bemærke Advokaten smilende. »Altsaa: jeg anser Frøken Daymoor for uskyldig, fordi jeg ganske simpelt ikke kan tænke mig Muligheden af, at min gamle Ven Sir Frederick Daymoors Datter skulde kunne begaa en Forbrydelse. Sir Frederick giftede sig sent, og Lady Daymoor og min Datter stod paa en næsten søsterlig Fod med hinanden. Jeg kender derfor den stakkels Pige, som nu er arresteret, fra Barn af.«

»Jeg ønsker at stille endnu et Spørgsmaal,« bemærkede Broadbent. »Men først skal De høre, hvordan Sagen staar.«

Han beretttede nu i knappe, klare Ord, hvad han havde faaet ud af sine Undersøgelser, og Herr Penthwaites Ansigt klaredes synligt op.

»Alt synes saaledes at tyde paa, at Fru Braunton staar bagved det hele?« sagde han sluttelig.

»Ubetinget. Men Revolveren med Sir Fredericks Navnetræk — hvordan finde en Forklaring her?«

Herr Penthwaite rynkede Panden. Saa syntes pludselig en Tanke at slaa ned i ham.

Han ringede og sagde til den indtrædende Skriver:

»Robert, gaa ned i Kælderen og hent mig Aktstykkerne med Underskriften: »D. Særligt.«

Kort efter vendte den unge Mand tilbage med det forlangte, hvorpaa Penthwaite fremtog en Fortegnelse, som han opmærksomt løb igennem, indtil han fandt det, han søgte.

»Herr Broadbent,« sagde han nu, »jeg maa gøre Dem bekendt med en Forretningshemmelighed. De ved naturligvis ikke, at Sir Frederick Daymoor døde under saa forviklede Forhold, at der for mig som Testator ikke var andet at gøre end at sælge alt hans Habengut, for at kunne betale hans Gæld og Hypoteker og skaffe hans Kone og Datter det nødvendige til at leve for. Ved denne Lejlighed blev ogsaa hans Møblement i London bortauktioneret, ligesom hans Vaabensamling bortsolgtes. Jeg maa dog tilføje, at alle Navnetræk forinden omhyggeligt blev fjernet.«

»Vil De overlade mig den Liste?« spurgte Detektiven.

»Gerne, hvis den kan være Dem til Nytte.«

»Endnu ét!« fortsatte Broadbent. »Hvilke Bevæggrunde kan Fru Braunton have haft til at begaa Forbrydelsen?«

»Hævn og muligvis Skinsyge,« svarede Advokaten. »Overvej Sagen et Øjeblik! En for adskillige Aar tilbage forladt Hustru erfarer pludseligt, at hendes tidligere Mand lever i Bigami sammen med en anden Kvinde. Hun har en stormende Samtale med sin Mand og finder ham, da hun kort derefter vender tilbage, alene sammen med en henrivende ung Pige. Hun har en medbragt eller muligvis tilfældigt opsnappet Revolver i Haanden, erindrer sig, at han lige har besvoret hende at gaa sin Vej, og at en anden allerede éngang har ødelagt hendes Livslykke — hun hæver, maaske halvt ubevidst, Vaabnet, skyder, slynger Revolveren fra sig og flygter ud gennem Bagdøren, som hun lukker efter sig.«

»Men Krogen?« indvendte Broadbent. »Jeg sagde Dem jo, at en Mand havde købt den.«

»Han kan have besørget det for en anden.«

»Hvem har da anbragt den paa dens Plads indenfor Døren?«

»Fru Braunton kan have draget sin Søn delvis ind i sin Fortrolighed og anmodet ham om at anbringe den,« svarede Penthwaite.

»Det klinger ganske plausibelt,« bemærkede Detektiven

eftertænksomt. »Sig mig, hvordan er Herr Braunton egentlig kommen til denne Prioritet?«

Advokaten rynkede fortrædeligt Panden.

»Lady Daymoor har beklagelsesvis forsøgt at forbedre sine Forhold ved at spekulere,« svarede han. »Da det mislykkedes, faldt hun i Hænderne paa Braunton.«

Broadbent tog nu Afsked og opsøgte den Auktionarius, som havde haft med Sir Daymoors Bo at gøre. Denne fandt de paagældende Lister frem og opdagede ogsaa Nummer 1928: »en sølvbeslaaet Revolver«, men han vendte sig derefter med en beklagende Mine til Broadbent og sagde:

»Jeg ser, at denne Liste desværre er affattet af en meget forsømmelig Skriver, som nu er afskediget. Han har her kun indført Beløbet og udeladt Køberens Navn. Jeg kan altsaa ikke hjælpe Dem.«

»Et Øjeblik!« sagde Broadbent. »Vil De tillade mig selv at kaste et Blik paa Listen?«

»Gerne.«

Straks efter gav Detektiven med en tilfreds Mine Dokumentet tilbage. Under Nummer 1742 — to Sølvarmstager — var Køberens Navn, Braunton, Stoke Newington, indført.

Han takkede forbindtligst, opsøgte en bekendt, beskeden, men god Restauration, hvor han indtog et tarveligt Maaltid, og foretog saa en lille Spadseretur langs Themsen, for at spekulere over Tingene.

9. KAPITEL

To Timer senere stod en trist udseende, sortklædt Herre udenfor Døren hos Fru Braunton i Stoke Newington. Selv den skarpsindige Mary genkendte ikke i den Besøgende den geskæftige Handelsrejsende, der nylig havde indtaget sin hyggelige The i Køkkenet.

Pastor Henry Smallways ønskede at ulejlige Fru Braunton med en kort Samtale, sagde den mystiske Herre til Stuepigen i en salvelsesfuld Toone, og kort efter blev han da ogsaa ført ind i et stort, elegant monteret Værelse, hvor han blev ladt alene.

Detektiven oversaa Stuen med et Blik. I Særdeleshed var en Skrivemaskine med flere beskrevne Ark ham paafaldende. I Papirkurven laa der ogsaa nogle overstregede Ark, og rask som et Lyn bukkede Broadbent sig ned og stak et af disse tæt beskrevne Papirer til sig. Samtidig gled et Smil over hans Ansigt.

»Det sidste Led i Beviskæden,« mumlede han.

Nu aabnedes Døren og en høj, smuk Dame traadte ind.

Broadbent bukkede flere Gange og traadte sig selv forlegent over Tæerne, indtil Damen bad ham tage Plads.

»Hvad forskaffer mig Æren af Deres Besøg?« spurgte hun med fuldtonende Stemme.

»Jeg er bange for, naadige Frue — eller Mylady —« stammede den foregivne Præst.

Damen lo:

»Bliv De kun foreløbigt ved »den naadige Frue,« sagde hun. Titlen kan De altid faa Lejlighed til at bruge, saasnart Myndighederne har anerkendt vor Ret dertil. Men jeg afbrød Dem!«

»Nuvel, naadige Frue, jeg er kommen, eller snarere, man har bedt mig om at gøre mig til Talsmand for en god Sag, som sikkert vil vinde Deres Bifald.«

Damen lo godmodigt.

»Jeg ved ikke rigtigt, hvordan jeg skal udtrykke mig,« fortsatte Broadbent. »Sagen er først for nylig bleven rejst. Man har altsaa til Hensigt — eller — man omgaaes med den Tanke — det er bragt i Forslag, at man lejer et stort Hus, hvor Dokarbejderne i Hold kan faa Ophold otte Dage ad Gangen, for at søge Hvile.«

»Fortræffeligt!«

»Og man udtalte saa den Formodning, at De — nu da De har faaet en Titel — eller i hvert Fald faar en — vil støtte Sagen med Deres Navn og et Bidrag. Hvad mener De herom?«

»De ønsker at kende min Stilling til denne Sag?«

»Meget gerne.«

»Nuvel, vil De saa ikke først lægge Masken, Herr Detektiv, og ganske simpelt sige mig, hvad De vil mig?«

Inspektøren snappede efter Vejret.

»Pardon,« stammede han efter nogle Sekunders Forløb.

»Det var daarligt lavet, min Herre,« vedblev hun med en venlig Latter. »Deres Forklædning som Handelsrejsende var fortræffelig, og De spillede ogsaa Rollen godt som Pastor; men vi er jo ikke Børn og maa hellere holde op med den Leg.«

Hun sagde dette saa venligt, at Broadbent til en Begyndelse ikke vidste, hvordan han skulde tage det. Han fattede sig dog hurtigt og sagde:

»Godt, jeg skal saa gaa lige til Sagen.«

»Tak. Men tillad mig først at ringe paa Pigen, at hun kan bringe os Theen.«

Inspektøren bukkede tavs.

Mary bragte The, og Fru Braunton snakkede muntert om Vejret, saalænge Pigen var i Stuen.

»Hvorledes har De baaret Dem ad med at gennemskue mig?« spurgte Broadbent, da de atter var alene.

»Det var saare let. Jeg forudsaa straks, at Scotland Yard interesserede sig for mig, og gjorde mig mine egne Tanker, da Mary fortalte mig om Deres hyppige Besøg og fabelagtige prisbillige Varer. Yderligere vilde Tilfældet, at jeg forleden kom til at staa lige tæt ved Dem bag Døren ude i Køkkenet, uden at De saa mig; ved den Lejlighed fik jeg et godt Signalement af Dem. De tilgiver, at jeg bliver en Smule personlig, Herr Detektiv. Men jeg har en Svaghed for velformede Næser, og Deres er af et saa klassisk Snit, at den røber Dem, trods Forklædningen.«

Hun sagde dette i en saa godmodig Tone, at det var umuligt at blive vred paa hende.

»Hav Tak for det Vink,« sagde Broadbent. »Jeg skal skrive mig det bag Øre. Har De ikke noget at spørge mig om?«

»Jo, hvormeget ved De?«

»Det kan jeg ikke svare Dem paa. Vi maa gaa langsommere tilværks, Fru Braunton.«

»Godt. Hvad har Droskekusken fortalt Dem?«

»Hvilken Droskekusk?«

»Ham, De talte med i Gaar. Jeg antager, at De plejer at gaa frem efter Scotland Yard Systemet. Eller behøver De *min* Hjælp. I saa Fald vil jeg være parat til at tage herfra om ti Minutter.«

»Naa ja,« udbrød Broadbent ærgerlig. »jeg fandt ham, og han fortalte mig, hvor han kørte hen.«

»Andet ikke?«

»Jo, at han havde hørt en Samtale mellem Dem og en Herre i Blainestreet.«

»Skænderier mellem Ægtefolk burde ikke fortælles videre.«

»Deres spøgefulde Tone er ilde anbragt, Fru Braunton. Sagen er alvorlig!«

»Saa lad os være alvorlige. Tror De, at jeg har skudt min Mand?«

»Jeg er ikke Edsvoren,« svarede Broadbent kort.

»Men De har dog en Mening. Altsaa: naar fandt Forbrydelsen Sted?«

»Omkring Klokken otte.«

»Nøjagtigt, om jeg maa bede! Var det før eller efter otte?«

»I Følge Betjent Wainthorpes Udsagn faldt Skuddet efter at Klokken slog otte.«

(Fortsættes.)

EUROPAS SMILEBAAND

Kejser Wilhelm (til den belgiske Konge): Nu har Du mistet alt!
Kong Albert: Ikke mig selv!
(»Westminster Gazette«.)

De Allierede giver Italien en Serenade.
(»Meggendorfer Blätter«.)

Konen (til Manden, der skal i Krigen): Naar Du nu kommer til Bryssel, saa sørger Du for at være hjemme i Kvarteret til ordenlig Tid!
(»Fliegende Blätter«.)

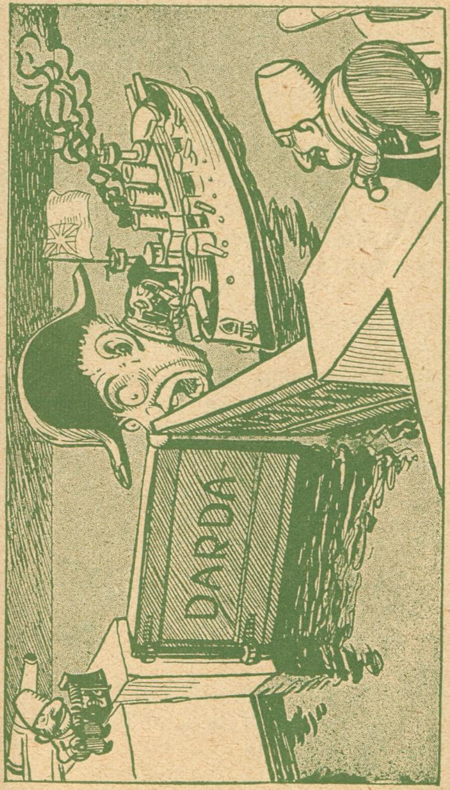

England faar Næsen i Klemme i Dardanellerne.
(»Lustige Blätter«.)

„Ravnens“ Udvalg af evropæiske Krigssatirer“.

Af alle Shagtobakker er CREMO den bedste til Prisen.

Rød Indmad

Pr. Traad.

Telefonselskabet gi'r Karakter:
Mg og tg og seksoghalvtreds!
Hvad kan Mandskabet ønske sig mer?
De kan da saglens være tilfreds.

Ideen den er jo morderlig bra',
men se, Systemet har dog et Hul.
For Chefen selv skal da osse ha' —
Ja, hvad skal vi gi' *Johannsen* — et Nul!

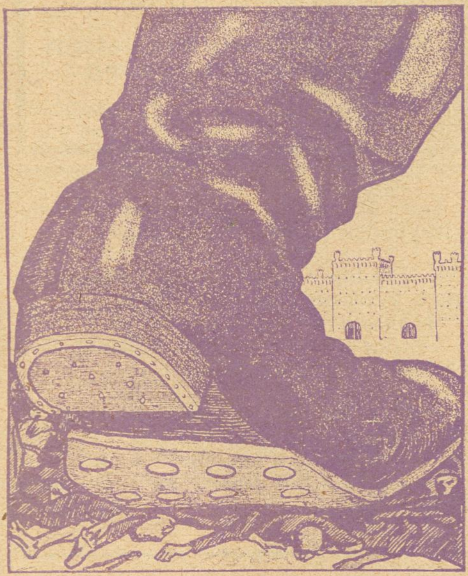

De forskellige Hærførere meddeler, at Operationerne skrider vellykket frem, Fod for Fod.

Den bekendte Kritiker og forhenværende Teaterdirektør *Fjeldgaard* har efter Sigende faaet Navneforandring, han hedder nu *Petrograd*.
Og han hævder, det er et Familienavn, idet Petro betyder Fjeld og Grad Gaard.

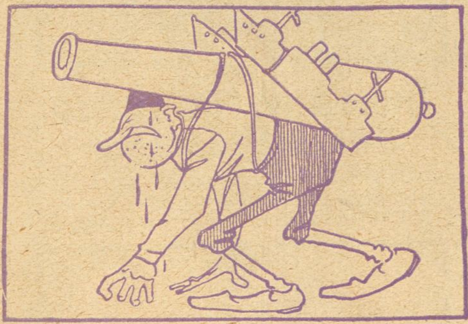

Bonden: De skyder hele Døgnet rundt, og der tales ikke om andet og der høres ikke andet end *Skud*. — Ligesaa hos os, men vort *Skud* er dog det sikreste — det er nemlig *Underskud!*

?

²/₁₁. Oppe i Norge begynder man for Alvor at snakke om at opsætte Uddelingen af *Fredsprisen* til næste Aar. Det er der ingen Mening i — Pengene paa Bordet! Jeg foreslaar i al Ærbødighed, at Prisen tilfalder Zaren og Kejser Wilhelm til Deling!

Først kæmped Hvide, gule og sorte,
og Guderne med, som de skulde og burde.
Nu lufter Tyrken sin Panserskjorte
og kigger ud ad de høje Porte:
„Her kommer jeg med min Allah! ik Allah!"
Det bliver tilsidst en fæl Gasseralla!

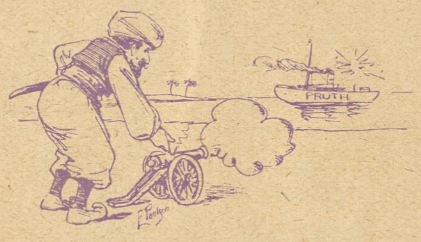

Ved Allah, den Almægtiges Naade lykkedes det os at slaa Pruth — og andre fjendtlige Krigsskibe totalt!

³/₁₁. »Ugeskrift for Læger« fortæller om en Mand, der slugte en Halvtredskroneseddel; han fik en Dosis amerikansk Olie, og Sedlen kom atter til Syne. Den Historie var lige noget for mig. Jeg spiller paa 4 Kvarter, og nu ved jeg altsaa, hvordan jeg skal bære mig ad, for at mine Sedler kan komme ud hver Gang.

Konen: Men Barn dog, hvorfor bliver Du ved med at gaa saadan i Zigzag?
Drengen: Jeg er ude at lede efter Far!

Forstander Dethmer bliver gram i Hu,
naar gamle Koners Skotøj gaar itu.
Og vil de Gamle ikke gaa med Træsko,
saa si'r han: Dér er Døren — væ'sgo.

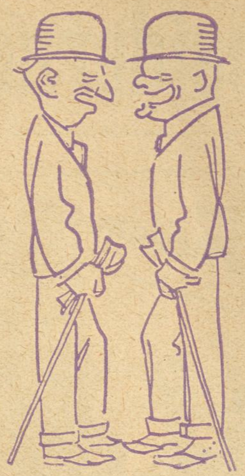

— Menig *Jensen* blev nok ond, fordi han blev glemt.
— Ja, men Løjtnant *Oppermann* han bliver god, naar han bliver *gemt*.

⁴/₁₁. Det var li'godt et ejendommeligt Tilfælde med det Klampenborgtog, der kørte fast i de nedfaldende Blade. Hvad mon det har været for Blade?
— Sandsynligvis »København« og »Hovedstaden«. De falder i hvert Fald svært a' for Tiden.

Petroleum'en.

Krigen tilsidst ruinerer os ganske,
paa Freden, Freden vi venter. —
»Hvad er det for Sludder?« siger de danske
Rockefeller-Agenter,
»Krig gi'er os netop Procenter!«

Hele Europa fyldes af Grave,
mod Mørket, Mørket det hælder —
»Hvad er det for Sludder,« siger de brave,
»man om *Mørke* fortæller —
det *lysner* jo — for Rockefeller!«

Konen: Kære Mand! »Ravnen« er dog et storartet Blad! Du maa endelig abonnere paa det. Det koster kun 10 Øre om Ugen, og saa kan vi endda faa en fin dansk Gaas i Julepresent!

Arbejdernes Livsforsikring,
Sygekassernes og Fagforeningernes kooperative Forsikringsselskab.
Statsanerkendt.
Dosseringen 4.

Kære *Kjellander.* Deres Forslag til Omforandring af Lurblæsersøjlen er godt. Skorstensfejere er kun *Børn* bange for — Lurblæserne gør *alle* rædselsslagne!

AGGERBECKS ÆGTE FINE ·IRIS· forfiner·forskönner·bevarer·Huden· Alles Yndlingssæbe Stk. 25 Øre

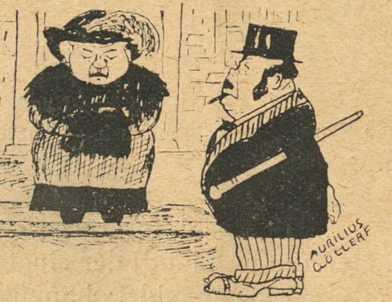

Har De tabt noget, lille Frue, jeg synes De saa omhyggelig undersøger alle Rendestenene?

Næh! jeg er ude og søge efter min Mand, for man ved jo aldrig hvor man skal søge ham.

A. G. Vi har absolut Medlidenhed med den arme Dame, medens *De* synes at gøre Dem lystig over hende. I hvert Fald har De gjort hende meget *flad.*

Lige straks.

En Dreng kom en Dag ind til en Blikkenslager, og sagde:

Jeg skulde gerne bede om den W. C.-Spand, der kom her hen igaar!

Blikkenslageren svarer:

Et Øjeblik, Svenden sidder og laver paa den inde bag ved! *Erik Poulsen.* Gothersgade 112.

I Betragtning af, at Erik med sit Navn og Adresse paatager sig det fulde juridiske Ansvar for ovenstaaende Vittighed, kniber vi det ene Øje til og lader den passere?

Kære *H. R.* Tak for Deres elskværdige Meddelelse angaaende *Nietzsche.* At De har bearbejdet ham »meget flad«, gør mindre til Sagen, men Optagelsen af Nietzsches Værker i »Ravnen« støder paa den Vanskelighed, at omtrent Halvdelen af vore Læsere holder paa *Schopenhauer*, medens den anden Halvdel sværger til *Kant*, og kun en mindre Kreds hylder *Spinoza.* Men Spørgsmaalet om, hvor mange Sider, vi skal ofre paa de mere kendte Filosofer, vil i en nær Fremtid blive forelagt den samlede Redaktion. Dog tror vi paa Forhaand at kunne sige, at »Dyden« næppe vil sejre — denne Gang saa lidt som forhen.

Husk naar De kommer til Aarhus, at aflægge et Besøg i
Frederiksberg Folkelige Forsamlingsbygning.
Jægergaardsvej 44.
Stor skyggefuld Have med overdækket Veranda. Salonkeglebane. James Thomphsen. B.

Vær saa venlig at optage følgende Vittigheder i Deres ærede Blad!

— Jeg har været inde og besøge den unge Petersen paa Hospitalet!

— Saa, hvad fejler han?

— Han har jo arvet en Villa, og det er han blevet ganske vil' a'!

— Har Du hørt at den lattermilde Hr. Holms Hustru er død, og det vist aldrig mere vil lykkes ham at le.

— Jo, hvis han flytter ud i »Lykkes-Holm-a'-le. *Helvig.*

THOMSENS MAGASINER
Jaquetbabitter
AFBETALING
NICOLAIGADE 13 · SLOTSGADE 3
RYESGADE 128 · CHRISTIANSHAVNS TORV 6

Sørgeligt.

Gamle Daniel har mistet sin Hustru og er nu kommen ned til Købmanden for at købe Brændevin til Begravelsen. Men der er Spiritusforbud i Sognet, og gamle Daniel kan ikke komme nogen Vegne med Købmanden.

Saa udbryder den gamle tilsidst: — Det bliver en sørgelig Begravelse, den!

Rørende.

Husfruen træffer Kokkepigens Soldaterkæreste tudbrølende i Køkkenet. Saa spørger hun Maren Kokkepige: — Hvorfor sidder Deres Kæreste og græder derude i Køkkenet?

Maren: Ak, Frue, jeg kan ikke glemme min forrige Kæreste. Hvergang jeg tænker paa ham, saa græder jeg — og saa græder min nuværende Kæreste ogsaa!

København ved Nat: Paa Rov.

Hvad hun søgte.

Den rige Enkefrue (til en Tjener, der søger Plads i Huset): Jeg behøver en Person, som kan besørge alleslags smaa Arbejder her i Huset, gaa Ærinder, passe mine Hunde, være opmærksom paa alt, hvad jeg siger, og som aldrig modsiger mig . . .

Tjeneren (afbryder): Naa jeg forstaar, at det er en Mand, Fruen søger, og ikke en Tjener!

Voksen Dame.

Fru Jochumsen har faaet Besøg af Fru Didriksen og er begyndt paa en noget »tvivlsom« Historie. Hun stopper midt i den og siger til sin femtenaarige Datter: — Gaa Du lidt udenfor.

Datteren: Skal jeg nu gaa ud igen? Hvad Glæde har jeg saa af, at jeg blev konfirmeret i Søndags?

Splejs!

To Gutter staar i »Kampstilling« overfor hinanden. Saa siger den ene: — Er Du stærk! Tag Dig i Agt! Hvis jeg gjorde Ret, saa købte jeg for 10 Øre Insektpulver og smed det over Dig!

Det vigtigste.

Sønnen har faaet Plads paa en Knivfabrik, og Faderen, der er svært glad for Flasken, giver ham følgende gode Raad med paa Vejen —: Hvad Du end gør, min Dreng, saa lav endelig Proptrækkerne stærke — skidt med Knivsbladene!

For sent.

Herren: Tag Dem i Agt, Frue — denne her Doktor Hansen er en højst indiskret Herre.

Fruen: Ih, du forbarmende — og det siger De først nu!

Jagten efter Guldet, eller: *Det er* **den**, *de kæmper om.*

Forfærdelig Skæbne.

— Du, hvad er der i Vejen med Stoffer? Han ser saa uhyggelig ud af Øjnene.

— Jo, ser Du, han er i Færd med at se sig om efter Arbejde, og saa er han bange for, at han skal faa noget!

Tysk Annonce.

„Ældre raske Mænd, der vil have Opsigt med Krigsfanger, antages. Ansøgerne maa kunne tale Fransk, Engelsk, Russisk, Flamsk, Serbisk, Montenegrinsk, Japansk, Marokkansk, Malajisk, Hottentotsk og Buskmandssproget."

Fiks Fyr.

Lærerinden: Naa, Emil, naar nu Du sidder i en overfyldt Sporvogn, og en Dame kommer ind, hvad gør Du saa?

Emil: Saa lader jeg, som jeg sover!

Naar Snorken kommer.

A.: Min Kone og jeg skiftes til at ligge vaagen om Natten.

B.: Hvordan kan det gaa til?

A.: Jo, den af os, som først falder i Søvn, holder den anden vaagen!

Derfor.

Dommeren: De rev altsaa Uret fra Manden med Vold. Hvorfor gjorde De det?

Anklagede: Fordi han ikke vilde give mig det med det gode!

Unægtelig.

Turisten: Hvor kan De reklamere med, at denne Luftkuranstalt er meget gammel. Jeg hører nu, at den blev bygget forrige Aar.

Direktøren: Ja — men Luften her er meget gammel!

Filmsdjævelen.

Tegning af P. Corona.

Mens alle Teatre staar tomme
og Thalias Skude er læk,
faar Filmens grinende Djævel
baade i Pose og Sæk!

Han kender til Bunds Gesichten
om Kejserens nye Klæder
Og véd, at man helst gouterer
de *imiterede* Glæder!

Naa saadan!

A.: — Der skal Du se den Idiot til Jansen, han gaar uden Paraply i dette Regnvejr.

B.: — Ja vist — men kom lad os skynde os at gaa.

A.: Hvorfor det?

B.: — Jo, jeg er bange for, at han skal genkende denne Paraply her — det er nemlig hans!

Fin Mand.

— De spørger om Direktør Johansen kan klare sig. Ja, det kan han rigtignok. For det første er han ærlig, og for det andet har han ingen Kredit.

I Numerorden.

Den svenske Løjtnant: Jo længere jeg lever, jo mere kommer jeg til den Overbevisning, at Punsch er Skabelsens Mesterværk. — Derefter kommer Kvinden!

Storpolitik.

Hans og Grete taler om Krigen.

Hans: England og Tyskland vil dele Belgien.

Grete: Aa, Snak! England og Tyskland er jo Fjender.

Hans: Ja, men Tyskland faar Landet, og England faar Kongen!

Fint klaret.

Præsten: Du burde ikke sidde og fiske om Søndagen, men holde Hvile og gaa i Kirke.

Drengen: Jeg fisker hellerikke — jeg lærer bare Ormene at svømme!

Der er Forskel.

1. Dreng: Min Fa'r er General! Hvad gør din Fa'r?

2. Dreng: Han gør det, Mo'r si'r, han skal gøre!

Den gode Gud: Det undrer mig, at der ikke mere kommer Anmodninger fra de kæmpende Hæres Øverstkommanderende.

Sct. Peder: Næ, siden de 42-Centimeter-Mørsere kom i Brug, er *vi* nok overflødige.

Forlang altid EXPORT DOBBELT-ØL med DOBBELT SEGL fra DE FORENEDE BRYGGERIER

Tusindkronesedlen.

»Jeg vilde vist ikke synes om det,« sagde Klædesælgeren med et Grin. »Men gjort Gerning staar ikke til at ændre. Hvis jeg tilfældigvis træffer den Mand, som købte Frakken, skal jeg se til, hvad jeg kan gøre. Men det er ikke sandsynligt, at jeg nogensinde træffer ham igen.«

Baade Mand og Kone var yderst fortvivlet over deres Tab, og da Brown saa, at den eneste Maade at blive dem kvit paa var at blive uforskammet, tabte han pludselig Taalmodigheden og skreg:

»Gaa nu Deres Vej og lad mig være i Fred og passe min Forretning! Jeg er en respektabel Handelsmand, som slider og træller, og jeg kan ikke spilde Tiden med gale Mennesker, som syer Pengesedler ind i Frakker og siden vil have dem tilbage igen!«

»Uforskammede Slyngel! De skal høre nærmere fra mig!« skreg Manden.

»Vi skal se, hvad Politiet har at sige om dette,« sagde hans Kone. — »Kom nu, det nytter ikke at staa her længere.«

De forlod Butikken blege af Raseri, men Brown satte sig ned og lo, til Taarerne trillede ned ad hans Kinder.

»Det var en kostelig Historie — en udmærket Historie,« sagde han til Assistenten. »Og Politiet kan naturligvis ikke gøre mig noget. Frakken købtes og solgtes paa sædvanlig Forretningsmaner, og der gives ingen Lov, der kan gøre mig noget for det.«

Og i dette Tilfælde talte Brown for en Gangs Skyld sandt.

— — Mens Thomas Basing, Køberen af den brune Frakke, om Aftenen sad og drak sin The i Nr. 27 i Londongade, kom Tjenestepigen ind og meldte, at en vis Hr. Brown ønskede at tale med ham.

»Vis ham ind,« svarede Basing.

Et Øjeblik efter traadte Klædehandleren ind.

»God Aften, god Aften,« sagde han blidt. »Jeg har taget mig den Frihed at opsøge Dem angaaende et lille Forretningsanliggende.«

»Vær saa god og sid ned! Hvad er der Tale om?«

»De købte en brun Frakke af mig i Formiddags.«

»Ja, det gjorde jeg.« Han pegede med det samme paa Frakken, som laa over en Stol.

»Ja, der er er den,« sagde Brown. Derpaa standsede han et Øjeblik, tørrede sig i Panden og fortsatte: »Jeg kommer for at spørge, om De vil lade Handelen gaa tilbage, Hr. Basing?«

Den unge Mand betragtede ham forbavset.

»Lade Handelen gaa tilbage? Det er ikke paa den Maade, Klædehandlere plejer at drive Forretninger.

»Nej, det er det ikke; men jeg skal forklare, hvorledes det hænger sammen. Den Frakke har aldeles ikke tilhørt Greven af Kronhøj — jeg sagde det naturligvis for Spøg. Den har tilhørt en fattig, ung Mand, som var besat af Spilledjævelen og begik Selvmord, og hans Søster vil gerne købe den tilbage som et Minde efter ham. Hun var i Butikken for en Time siden og bød mig, hvad jeg vilde have for den.«

»Dette lyder ikke meget sandsynligt, Hr. Brown.«

»Det er alligevel sandt, og gid jeg maatte blive hængt og brændt ovenikøbet, hvis jeg ikke taler Sandhed!«

Der blev en lang Pavse, hvorpaa den unge Mand smilende sagde:

»Hør nu! Jeg tror, at det er et Skælmsstykke af Dem; Men det rager ikke mig, og hvis jeg kan fortjene noget paa denne Handel, saa skal jeg føje Dem.«

»De skal faa en hvilken som helst rimelig Sum,« sagde Brown skælvende af Ophidselse.

»Gør et Tilbud!«

»Hvad siger De om hundrede Kroner?«

Basing smilte.

»Ikke nok,« svarede han. »Hvis De var en almindelig Handelsmand, vilde jeg sige Ja. Men der stikker noget bag. Højere Bud!«

»Lad os sige to hundrede da! Det er sandelig et godt Tilbud i Betragtning af, at De blot gav mig fem og tredive.«

Basing smilte et bredt Smil fra det ene Øre til det andet.

»Jeg kender Dem tilstrækkelig til at være sikker paa, at De ikke vilde byde mig to hundrede Kroner for den Frakke, hvis den ikke mindst var ti Gange saa meget værd, Hr. Brown,« sagde han. »Nu er jeg en Mand, som ikke taler meget, og jeg agter ikke at sidde her og holde Auktion hele Natten. Kort sagt, De maa give mig fem hundrede Kroner eller ogsaa gaa.«

Brown snappede efter Vejret, men tænkte paa, at en Gevinst paa fem Hundrede Kroner alligevel ikke vilde være saa ilde. Saa sagde han langsomt:

»Nuvel, lad mig undersøge Frakken, saa maaske jeg siger Ja.«

»Undersøg den saa meget De vil.«

Klædehandleren undersøgte Frakken og fór med Haanden over den højre Yderlomme.

»Seddelen er der, det er rigtig nok,« tænkte han. »Jeg kan kende Papiret. Det er besynderlig, at jeg ikke lagde Mærke til det, da jeg købte den.«

Han lagde Frakken tilbage paa Stolen og forsøgte at tinge, men det vilde Basing ikke høre Tale om.

»Naa ja, jeg ser, at De er en durkdreven Forretningsmand,« sagde Brown omsider, »og da jeg absolut maa have Frakken, skal jeg betale fem Hundrede.«

Han tog en flot Tegnebog frem og talte op fem Hundredkronesedler. Basing puttede dem i sin egen Lomme. Derpaa aabnede han Døren.

»Gaa nu,« sagde han rolig, »thi Deres Nærværelse er alt andet end behagelig for mig.«

Brown behøvede ikke at høre det to Gange, men skyndte sig ud med den kostbare Frakke over Armen. Tog for en Gangs Skyld en Droske og kørte hjem som en besat. Da han var kommet ind paa sit Kontor, laasede han Døren og klippede Foret op. En hvid Konvolut kom til Syne.

»Der har vi den!« smaalo han. »Den bedste Forretning, jeg nogensinde har gjort, siden jeg begyndte for fem og tyve Aar siden!« Han tog Konvolutten frem og rev den op — et forfærdeligt Skrig af Raseri og Skuffelse undslap ham. Thi Konvolutten indeholdt kun et Stykke Papir, paa hvilket var skrevet blot et eneste Ord: »*Narret*«.

I fem Minutter stod han stiv som en Pind; derpaa styrtede han ned ad Trappen, kostede for anden Gang den Dag en Droske og kørte med Hurtigtogs Fart til Basings Bolig.

»Herren er rejst,« sagde Tjenestepigen. »Han havde blot boet til Leje for et Par Dage og rejste for en halv Time siden.«

Fortsættelsen paa Historien kom en Uge senere i Form af et Brev med udenlandsk Frimærke til Brown. Det lød:

»Bedste Herre!

Undertegnede tager sig den Frihed at sige Dem ordentlig Farvel efter at have faaet Deres fem Hundrede Kroner. Det kan maaske interessere Dem at høre, at Basing og den Herre, som skulde have mistet den kostbare Seddel, var en og samme Person; Paryk og Skæg afstedkommer Underværker. Damen, som ledsager den ulykkelige Ægtemand, var med i Komplottet og hjalp til med at narre Dem. Da vi kendte lidt til Deres Karakter, tænkte vi nok, at De vilde gaa i Fælden. Næste Gang De byder vanvittige Priser for gamle, brugte Frakker, bør De først undersøge Foret omhyggeligt, inden De leverer Kontanterne!«

Arbejdernes Brændselsforretning. Odense.

Kontor **Havnen.** Telefon 989. Klingenberg 1989.

HERMAN JUST's

Pariserfarveri og kemiske Tøjrensnings-Anstalt.

Hele Dame- og Herregarderober renses og farves uden Opsprætning. Specialitet: Gardin og Møbelstoffer. Dekartering af Dame- og Herrestoffer.

Pustervig 3. Tlf. Byen 1537 y. **Raadmandsgade 2.** Tlf. Taga 113.

De træffer det rigtige ved at købe Deres **Forlovelsesringe** hos *Fritz Heimbürger* Købmagergade 63–65.

Sælg til Eksport.

Deres gamle Kobber, Messing, Zink, Bly og Jern, Bly, Zink og andre Metalasker, gammelt Gummi, nye Skræderlapper, strikkede Uldklude samt gl. Papir til

JOH. P. BOLDT

Aabenraa 21, Hj. af Hausergade, København.

Telf. Central 7784.

NB. Varer fra Provinserne afregnes pr. omgaaende.

A/S H. MATZEN REPRODUKTIONSANSTALT leverer DE BEDSTE CLICHEER KØBMAGERGADE 22 HJ. AF SILKEGADE · KØBENHAVN K · TELEFON No 7057.

Leverandør af Clichéer til „RAVNEN"

— Danmarks fineste Taffelvand —

Sct. Nicolaus-Kilde-Apollinaris!

faaes i enhver 1Kl. Forretning. Telf. 390, Aarhus.

Depoter i 83 Byer! Hoveddepot i København. Telefon Central 1390.

GEORG C. MØLLERS EFLGR.

HOVEDKONTOR: Vimmelskaftet Nr. 42, 2. Sal. (Yorks Passage.)

Telefoner: 913, 1124, 7980, 3313.

LAGER: Badstuestræde 9—11. Fiolstræde 12—14. Kongens Nytorv 8.

Vinkyperens Telefon: 6351. Byen 1722 x.

DMC

DET DANSKE MÆLKE-COMPAGNI

Pasteuriseret og raa sød Mælk Daglig nykærnet Smør	Pasteuriseret Kærne Mælk Telefoner 5858 – 2712

TELEFON 3684. **S. JOHANNESSON's** TELEFON 3684.

Svineslagteri.

Udsalg: **Højbroplads 13.**

Største Udvalg.

Statskontrol med Trikinundersøgelse.

Rester udsælges billigt Fredag og Lørdag fra Kælderen.

GENUINE

LUND's-CALORIC PUNCH

Oplag hos Carl Qvistorffs Eftfl., Johan Lund, Kjøbenhavn.

Hygiejne, Sygepleje, Toilet og Barber Artikler.

Illustreret Katalog tilsendes m. 10 Øre t. Porto

Forretningen grundlagt 1900.

Depotet „DISKRET"

Afd. R., Prinsessegade 49, Kbh. C.

Brug Worning & Petersens Xeroform-Sæbe

faas overalt

à 25 Øre pr. Stk.

Middelstandens

Sygekasse,

Nordre Frihavnsgade 30,

Telefon Øbro 2991.

Virker ogsaa som Hjælpekasse.

Optager Mænd og Kvinder indtil 60 Aar uden Kontingentforhøjelse overalt i Danmark uanset Aarsindtægt.

Frit Lægevalg. Forlang Prospekt.

Agenter antages.

Sygepleje Artikler,

garanteret **fineste Kvalitet**, en gros Pris. **Fordelagtig** Prøvesending forsendes i København og Provinserne mod 1 Kr. i Frimærker eller Efterkrav.

Risiko udelukket. Skriv i Tide til **Eksporthuset Skandia,** Frihavnen C 5, København Ø.

Arb. Ligkistemagasin.

4, Saksogade 4 (ved Vesterbrogade).

Telf.: Central 9375.

3, Blaagaardsgade 3.

Telf.: Central 5708.

Lind Hansens

Clichéer — Kataloger — Reklamer.

Købmagergade 67-69 Telf. 6288.

Udgaar hver Torsdag. Abonnementspris: 1 Kr. 25 Øre Kvartalet, 10 Øre om Ugen. Abonnement kan tegnes i København i Nørre Farimagsgade 49 Stuen, og i Provinserne paa samtlige Postkontorer og hos Boghandlerne. Annoncer modtages paa Kontoret, Nørre Farimagsgade 49, Stuen. Telefoner Central 1395 og 7495. Udgivet af socialdemokratiske Foreninger. Clichéer ved H. Matzens Reproduktionsanstalt.

F.E. BORDING KØBENHAVN.

Spionen paa „Bristol“.

RAVNEN

Nr. 47. Torsdag den 19. November 1914

Tegning af Chr. Hviid.

— **Der staar her i „Ravnen“, at næsten alle Grønlænderne begaar Selvmord.**

— **Selvmord??**

— **Nej — Sæl-Mord!**

Københavns Tilskærer-Akademi Nørrevoldg. 42.
Katalog over Tilskærekursus og Tilskæring af Mønstre sendes paa Forlangende.

Gift Dem aldrig —
før De har besøgt
Snedkermester Chr. Jensens
4 Møbelmagasiner Adelgade 80, 86 og 87
(ligefor Sølvgade)
samt Østerbro-Afdl. Sct. Jacobs Plads 6.
Danmarks største Afbetalingsforretning.

Forlov=elses-ringe
14 Karat fra 7 Kr., 18 Karat fra 10 Kr.
Th. Halgreen, 34 Gothersgade
lige for Regnegade.

W. Bähncke & Co.
Assurance.
Niels Juelsgade 3.
Telf. Central 128 og 129.

HERMAN JUST's
Pariserfarveri og kemiske Tøjrensnings-Anstalt.
Hele Dame- og Herregarderober renses og farves uden Opsprætning. Specialitet: Gardin og Møbelstoffer. Dekartering af Dame- og Herrestoffer.
Pustervig 3. Tlf. Byen 1537 y. Raadmandsgade 2. Tlf. Taga 113.

A/S H. MATZEN
Reproduktionsanstalt
Leverer de bedste Clicheer
Købmagergade 22 hj. af Silkegade.
København K.
Telefon Nr. 7057.
Leverandør af Clichéer til „RAVNEN“

Lind Hansens
Clichéer — Kataloger — Reklamer.
Købmagergade 67-69 Telf. 6288.

Forsamlingsbygningen
Koldinggade 4.
Telf. Øbro 1132. *Joh. Olsen*

LYSÆGTE FIONA KRONE-TAPET
GARANTI FOR HOLDBARHED
·FIONA· SKINDERGADE 27

Sygepleje Artikler,
garanteret **fineste Kvalitet**, en gros Pris. **Fordelagtig** Prøvesending forsendes i København og Provinserne mod 1 Kr. i Frimærker eller Efterkrav.
Risiko udelukket. Skriv i Tide til **Eksporthuset Skandia,** Frihavnen C 5, København Ø.

EXPORT-FLØDE
Garanteret fri for Tilsætning af nogen Art.
EXPORT-FLØDE KOMPAGNIET. ODENSE.

Holbergsgade 6

Man bør
støtte Arbejdernes Kooperative Foretagender og købe sit Forbrug af Brød og Øl i
Forbrugs- og Spareforeningen Aalborg.
Bestil hos vore Kuske eller i Udsalgsstederne disse Varer.

Grovt Hvedebrød
fra Arbejdernes Fællesbageri, fremstillet af sammalet Hvede. Udmærket for svage Maver og Blegsottige. Bedre og mere velsmagende end Grahamsbrød.

Opdaget!

Grosserer Abrahamsen har fem-seks Filialer rundt om i Byen, og overalt skælver Personalet for den strikse Herre, som har den Vane pludselig og uventet at komme anstigende i de forskellige Butikker.

Det er imidlertid meget sjælden hændet, at han har grebet Personalet i Uagtsomhed, men forleden opdagede han Aarsagen dertil.

Han var begyndt sin Undersøgelses-Tourne og kom ned i Forretningen i Pilestræde, hvor der netop var mange Kunder.

Idet han traadte ind bag Disken, ringede Telefonen, Abrahamsen griber Hørerøret og siger: »Hallo!«

Saa bliver der svaret:

»Pas paa, Kammerater, den gamle Idiot har lige været her og vil snart stikke sin væmmelige Snude ind til Jer!

Den første Kærligheds Skuffelse.

Tegning af BORRESØ.

Drengen bag Plankeværket: — Og det var hende, der i Aftes lovede mig evig Troskab!

Klog lille Pige.

Pastorens femaarige Datter Ellen kommer ind til sin Far i Studereværelset.

— Far, hvad bestiller du?

— Jeg skriver en Prædiken.

— Jamen, hvor ved du, hvad du skal skrive?

— Det siger Gud mig, mit Barn.

Ellen staar en Tid og ser sin Fader arbejde; saa siger hun pludselig:

— Jamen Far, naar Gud siger Dig, hvad Du skal skrive, hvorfor streger Du saa noget over?

Gamle Ven!

— Hør Du, Per Erik, skal Du ikke snart slagte Din Gris?

— Næj, hvorfor det? Denne her Gris har jeg haft i 14 Aar. Den er skikkelig og rar, og da jeg jo alligevel skal ha' en Gris, saa kan jeg ligesaa godt beholde denne her som en anden.

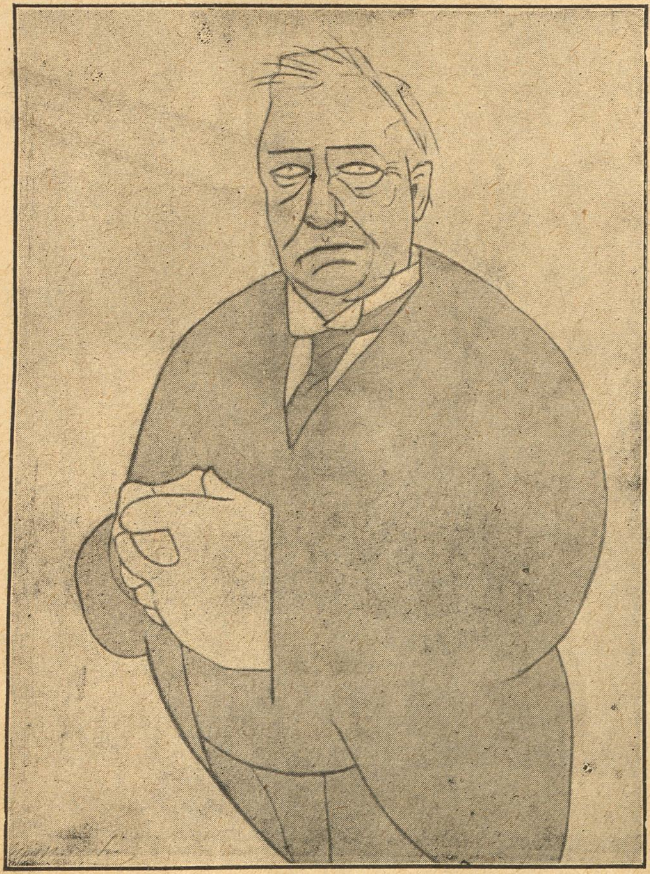

Tegning af HP. HANSEN.

Professor Kroman.

Vore lærde Mænd.

Naar man nævner Professor Kromans Navn, kommer man uvilkaarlig til at tænke paa det gamle Ord om de artige Børn, der aldrig bèr om noget, men saa rigtignok heller aldrig faar noget. Kromans Kollega udi Philosophien, den store Høffding, har forstaaet at bruge sin Mund ved alle mulige og umulige Lejligheder (pr. exemplum Veteranfesten), og det kaster godt af sig, baade Ordner og Anseelse og Hædersboliger. Kroman har forstaaet at holde sin Mund; paa den Maade bliver man herhjemme hverken Kommandør af første Grad eller Jubelolding.

Forresten kan Kroman godt hamle op med hvem som helst, naar han en sjælden Gang faar Munden paa Gled — gælder det at snakke sort, saa Hjernen paa almindelige Mennesker buldner ud og revner, saa er Kroman med saa godt som nogen. Og drejer det sig om Maaleberetninger for Lystsejlads, saa kan Høffding straks pakke sammen — dér maa han lade Kroman sejle sin egen Sø.

Iøvrigt er der ikke stort mere at sige om denne lærde Mand, som ligner noget imellem en Præst og en Kro-Far, eller Kro-Mand, om man vil; men vi vil benytte Lejligheden, nu da den lærde Mand er kommen i »Ravnen«, til at fremføre et Forslag. Var det ikke en Ide at give de Arbejdere, som har besøgt det kgl Teater, Lejlighed til at høre Kroman dividere Filosofien? Op med Universitetets Porte og lad os jævne Folk en Gang komme til at undersøge, hvad det er, de højt lønnede Professorer staar og præker!

Hvad siger »Helten fra det kgl. Teater«, Sekretær Kiefer, til den Ide???

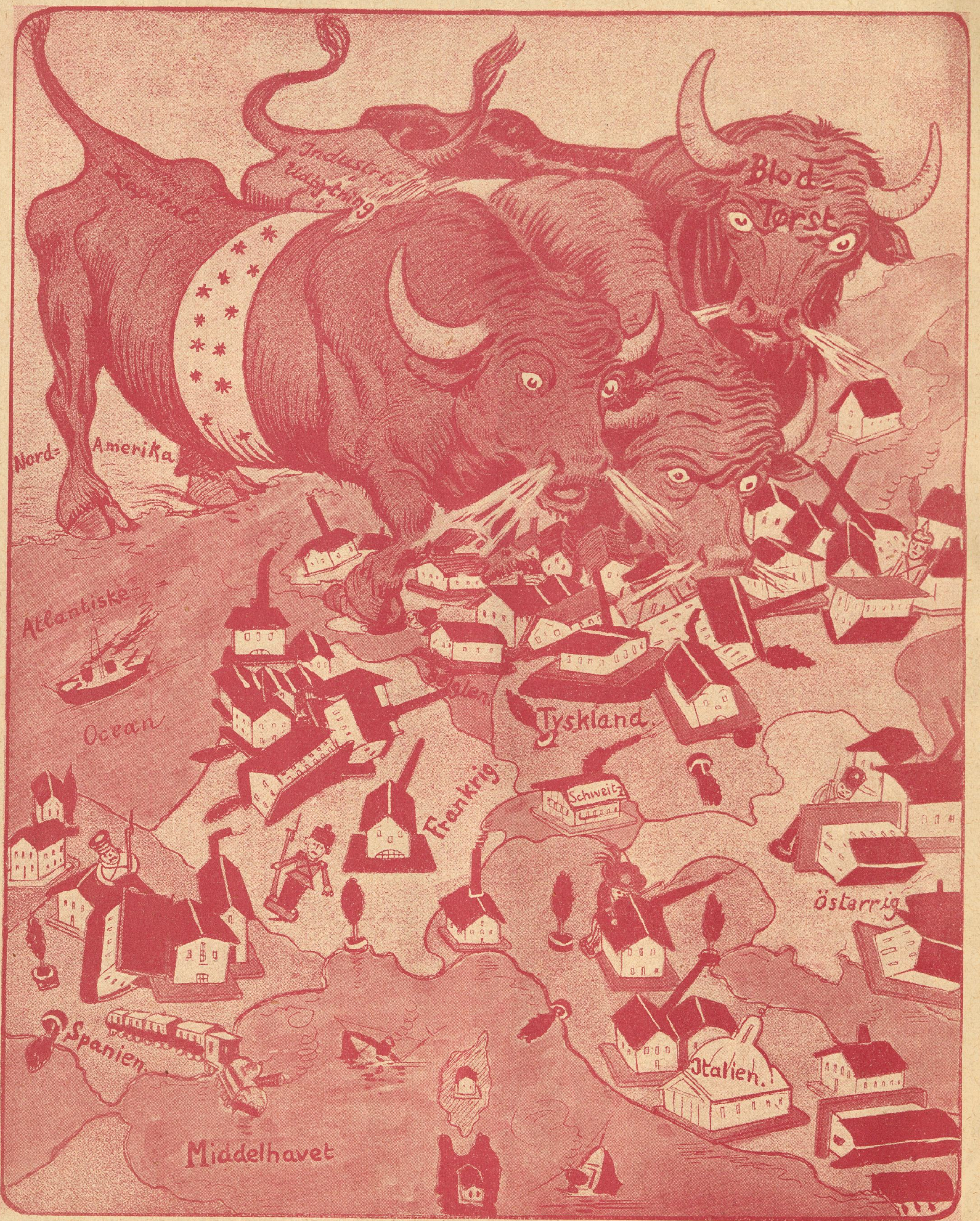

Hvis Rosewelt havde været Præsident i Amerika.

AALBORG OG A. BRØNDUM & SØN's AKVAVITTER

Schulstad Ludvigsen
Maltet Brød
Giv Agt paa Varemærket

Kontortid:
Kl. 11—3, samt Mandag og Onsdag 5—7, Fredag 6—9.

Aaboulevard 16.
Tlf. Nora 2812.
Tilkendegivelser og alle Oplysninger sendes gratis.
Enhver kan blive Medlem.

RAVNEN
KOSTER KUN
10 ØRE
NUMRET
UDKOMMER
HVER TORSDAG

Sort og Hvidt.

— Hvordan gaar det med de Hvide, Fatter?
— Det ser Sort ud for dem, Mutter.

Mavevrøvl.

(Mel.: Snart er Natten svunden.)

Jeg var med i »Maven«
her forgangen Dag.
Sikken dog en Graven —
Maven bli'r vist svag.
Naa, lad Arkitekten
klare den Butik,
jeg vil lægge Vægten
paa, hvad Spaden fik.

Sytten Fod i Dybden
stødte den paa Guld.
Præsterne i Krypten
har ta't Munden fuld!
Man fandt Elefanter
(men kun Ho'derne)
og de gav Kontanter
Slagterboderne.

Dernæst fandt man Rotter,
Mus og Postelin,
femten fulde Potter
muggen Brændevin.
Gamle *Rentzmann* haaber,
han maa faa det hjem,
for som *Mave*draaber
vil han sælge dem.

Tænk, en Blindtarm gensaa
man i højre Fløj,
det er klart, at den maa
ha' gjort *Maven* sløj.
Rovsing var i Gravens
Dyb med Tang og Kniv,
og saa røg s'gu Mavens
sidste Gnist af Liv!

Slemme Mavevæsker
blev der pumpet op,
seks Par Sko i Æsker
og en revnet Kop.
Bygkorn fandt man gære
i et graat Papir.
Derfra stammer, kære,
Nikolajses Spir!

Per Plex.

EDDERKOPPEN

En Roman fra Kæmpebyen London.

»Godt. Samtalen med min Mand, indrømmer jeg, fandt Sted den Aften. Under de foreliggende Omstændigheder var den meget naturlig. Og hvad saa mere?«

»Revolveren.«

»Den angaar dog kun Frøken Daymoor.«

»Nej, Sir Frederick Daymoors Sager blev bortsolgt ved Auktion, deriblandt ogsaa Revolveren og de Armstager, som staar dér paa Etageren.«

»Aa, har de tilhørt ham? Det havde jeg ingen Anelse om. Heller ikke har jeg købt Revolveren. Er der mere endnu?«

»Ja, dette,« sagde Inspektøren, idet han holdt Brevet til Frøken Daymoor frem foran hende.

»Hvad vedkommer den Seddel mig?« spurgte Fru Braunton forundret.

»De har en Skrivemaskine med et defekt »o«.

Fru Braunton sammenlignede Sedlen med de beskrevne Ark paa Skrivebordet.

»Det begriber jeg ikke,« sagde hun. »Jeg har i hvert Fald ikke skrevet Brevet og vilde heller ikke være i Stand til at opfylde det deri givne Løfte. Er det alt?«

»Nej, nu venter jeg Deres Svar.«

»Vær saa venlig at ringe.«

Mary kom, og Fru Braunton sagde til hende:

»Hent en Droske. Jeg kører ud med Præsten her. Hold Aftensmaden parat til mig. Jeg er hjemme igen Klokken ni.«

Hun begav sig nu ovenpaa for at klæde sig om, medens Døren stod vidt aaben, saa at Broadbent kunde overse hele Trappen. Faa Minutter efter vendte hun tilbage, iført en sort Spadseredragt, og steg med Broadbent ind i en Vogn.

»Til Elford & Mc. Intyre, Hjørnet af Congrevegade, Westminster,« raabte hun til Kusken, hvorefter hun mageligt lænede sig tilbage og sagde i en let konverserende Tone:

»Jeg kan tænke mig, at Deres Virksomhed er meget interessant, Herr Detektiv.«

Broadbent mumlede et Par uforstaaelige Ord.

»Jeg skriver Bøger,« fortsatte Damen. »For Øjeblikket arbejder jeg paa en Kriminalroman. De vilde tjene mig i at læse den igennem og sige mig, om De synes om den.«

Nu tabte Detektiven Taalmodigheden.

»Maa jeg spørge Dem, hvor vi kører hen? spurgte han i en skrap Tone.

»Hen til Elford & Mc. Intyres Konfektionsforretning,« svarede Fru Brauton. »Fortræffelige Varer, elskværdig Ekspedition.«

»Og dér vil De forklare mig, hvad Hensigten med denne Køretur er?«

»Ja.«

»Godt, saa venter jeg saalænge.«

Endelig holdt Vognen udenfor det bekendte Varehus. Klokken var otte, saa at alle Forretningskontorerne var lukkede, men Fru Braunton førte sin Ledsager gennem et lille Konditori ind i et bagved liggende Bureau, hvor en ung Pige var beskæftiget med at indføre Indtægtsposterne i Bøgerne.

»God Aften, Frøken Hincliff,« sagde Fru Braunton venligt. »Er Fru Elford ovenpaa?«

»Ja, Fru Braunton. Skal jeg kalde hende ned?«

»Vær saa god, og kom selv med, hvis De har Tid.«

Straks efter vendte Frøken Hincliff tilbage med en tyk Dame, som hilste hjerteligt paa Fru Braunton.

»Og saa til Sagen,« begyndte denne. »De maa vide, kære Emma, at denne Herre er en forklædt Detektiv, som gerne vil have Rede paa et Par Spørgsmaal. Frøken Hincliff, har De Deres Notitsbog hos Dem?«

»Javel.«

»Da vær saa god at læse det op, som jeg nylig bad Dem opskrive.«

Den unge Pige bladede et Stykke frem i Bogen og læste saa:

»19 August.

Jeg indfører denne Notits Klokken elleve efter Anmodning af Fru Braunton, der angiver som Grund, at hun ønsker fastslaaet, hvor hun tilbragte den Aften, hendes Mand blev myrdet.

I Gaar Aftes, fem Minutter før otte, kom Fru Braunton gennem Konditoriet ind paa mit Kontor og betalte en Regning paa 8 Pund 14 shilling, idet hun bad mig undskylde, at hun ulejligede mig saa sent. Jeg overrakte hende netop Kvitteringen, som Klokken slog otte.

Fru Braunton gik derefter op til Fru Elford og jeg gjorde mig i Stand til at gaa. Min Ven, Herr Edward Tregantle, ventede paa mig udenfor. Han havde set Fru Braunton komme og sagde, at vi maatte skynde os for at naa i rette Tid til Haymarket Theatret, da Klokken allerede var fem Minutter over otte. Han forsikrede mig, at Fru Braunton var kommen fem Minutter før otte, hvilket han bestemt vidste, eftersom han utaalmodigt havde set paa Uhret netop som hun viste sig.

Underskrevet

19. August Klokken 11,20 Fm.

Alice Hincliff.«

»Takker Dem meget, Frøken,« sagde Fru Braunton forbindtlig. »Emma, vil De nu venligst sige den Herre, hvad Tid jeg kom op til Dem.«

»Præcis Klokken otte, Amelia. De husker nok, at vi fem Minutter over otte satte os til at spille Whist, og at vi talte om, hvorvidt vi kunde blive færdige med en Rubber til Klokken ni.«

Fru Braunton saa paa Broadbent og bemærkede roligt:

»Skuddet mod min Mand blev affyret Klokken lidt over otte, og ved den Tid sad jeg altsaa i dette Hus og spillede Whist med Herr og Fru Elford.«

»Det er besynderligt, at De tænkte paa at træffe alle disse Foranstaltninger til Deres Forsvar saa umiddelbart efter Forbrydelsen,« bemærkede Detektiven tørt.

»Undrer det Dem? Skønt De ved, at jeg var sammen med min Mand Klokken halvotte i Blainestreet? — En halv Time før Mordet! Jeg er intet Fæ! Saasnart jeg modtog Efterretningen, var jeg om mig for at skaffe mig et Alibi, og jeg har seks Vidner paa Haanden foruden disse her.«

»Nuvel, maaske har De handlet klogt. Nu anbefaler jeg mig, Fru Braunton. Ved Retsforhandlingen ses vi uden Tvivl igen. Jeg maa udtrykkelig gøre Dem opmærksom paa,

at det ligger i Deres egen Interesse at give mig Underretning om alt, hvad der i Mellemtiden kommer Dem for Øre.«

»Selvfølgelig. Besøg mig, naarsomhelst De vil. Men opgiv at spille Handelsrejsende og Præst. De er køn, som De er!« —

Da Broadbent nærmede sig sin Gadedør, saa han to Mænd staa fordybet i Samtale, og han hørte den ene bemærke:

»Broadbent ved mere, end han vil sige. Naa, Farvel for idag.«

Detektiven vilde følge efter Manden for om muligt at konstatere, hvem han var, men i det samme blev han tiltalt af den anden Mand.

»Har De Deres Gadedørsnøgle hos Dem, Herr Inspektør? Jeg glemte min imorges.«

Broadbent vendte sig imod ham og genkendte en lam Beboer af Huset, som han ofte havde mødt.

»Med Fornøjelse.« svarede han venligt og lukkede op for ham.

Da han derefter saa sig om, var den første Mand forsvunden.

10. KAPITEL

Lord Rosecar havde imidlertid ikke ligget paa den lade Side. Næsten daglig saa man ham i Penthwaite & Hawkes Bureau, og han talte ofte med Inspektør Broadbent, dels for at søge Oplysninger, dels for at anspore ham til at gøre sit yderste. Broadbent ansaa det for rigtigst ikke at indvie ham i alle Enkeltheder og meddelte ham kun, at Frøken Daymoors Sag ikke stod ugunstig, og at han snart skulde faa nærmere Efterretninger.

En Aften, circa otte Dage forinden Retsforhandlingen skulde begynde, traadte Tjeneren hen til Rosecar i Klubben og spurgte ham, om han vilde ofre ham et Minut.

»Gerne,« svarede Rosecar og gik foran ham ind i Rygeværelset.

»Naa, hvad er der løs?« spurgte han med et venligt Smil.

»Det er angaaende Herr Braunton.«

»Braunton?«

»Ja. Jeg har læst i Avisen, at han paastaar at have været i Klubben den Aften Klokken otte. Men det passer ikke.«

»Hvordan kan De vide det?«

»Jeg var dengang Kelner i hans Klub, og Mandag var min Friaften. Netop som jeg et Kvarter før otte kom ud fra Klubben, saa jeg Herr Braunton træde ud fra en Sidedør og gaa hurtig bort. Jeg gik efter ham til Hjørnet af Blainestreet og saa ham dreje ind i denne Gade. Jeg fortsatte rolig min Gang og naaede præcis Klokken otte min Bolig. Der laa et Brev til mig fra en god Ven; han underrettede mig om, at han vilde afhente mig i Klubben lidt over otte. Jeg skyndte mig altsaa afsted igen og naaede derhen i samme Øjeblik, som Herr Braunton begyndte et nyt Parti Billard med Herr Markley, den Herre, hvis Navn han nævnede ved Ligsynet.«

»Er De ganske sikker i Deres Sag?«

»Fuldkommen, eftersom jeg hørte Herr Markley sige: Naa, det Brev fik De hurtig besørget, Braunton! Ja, svarede han, det er Fordelen ved at have et Privatværelse i sin Klub. Han har nemlig en lille Stue ovenpaa, som altid er aflaaset. Da han er Medejer af Klubben, kan han tillade sig den Slags Ting.«

»De mener altsaa, at han er gaaet hen i Blainestreet, medens Herr Markley antog, han var gaaet ovenpaa?«

»Jeg mener det ikke, — jeg véd det! Det hele lader sig let gøre paa et Kvarterstid. Fra Klubben til Blainestreet er kun nogle faa hundrede Alen.«

»Kan De tage med mig hen til Inspektør Broadbent nu med det samme?«

»Ja.«

Straks efter begav de sig paa Vej og var ogsaa saa heldige at træffe ham hjemme.

Han hørte opmærksomt paa Klubtjenerens Beretning og stillede derefter nogle Spørgsmaal.

»Lagde De Mærke til, hvor længe Herr Braunton blev i Klubben?«

»Til lidt i ni.«

»Kom han senere endnu engang tilbage?«

»Det kan jeg ikke sige, Herr Inspektør.«

»Hvorfor er De ikke mere Tjener i Klubben?«

»Direktøren sagde mig op, fordi en ung Mand tilbød at ville tjene gratis i tre Maaneder for at lære Faget. Hans Navn var Giles.«

»Se, se! Kan De meddele mig noget om Brauntons personlige Vaner?«

»Ikke meget. Han sov undertiden i Klubben, men overnattede dog som Regel i Stoke Newington.«

»Fik han ofte Besøg i Klubben?«

»Aa nej.«

»Nuvel. Gør mig den Tjeneste at beholde alt dette for Dem selv og kom straks til mig, naar De erfarer noget nyt om denne Herre. Det skal ikke blive til Deres Skade.«

Rosecar trykkede Manden et Par Guldstykker i Haanden og lod ham gaa.

»Denne Giles, der har fordrevet ham fra hans Plads, er en af mine Agenter, ligesom Deres nye Kammertjener i Pencharter Hall,« bemærkede Broadbent smilende.

Sig mig ærligt, hvordan staar Sagen?« spurgte Rosecar.

»Jeg begynder, at blive betænkelig.«

Broadbent lod sig blødgøre og indviede ham i sine Planer.

»Om Fru Brauntons Uskyld er jeg overtydet,« sluttede han. »Hendes Alibi er bevist. Derimod har jeg en grundet Formodning om, at unge Braunton har skrevet det hemmelighedsfulde Brev til Frøken Daymoor, og det paa Moderens Skrivemaskine. Yderligere ved jeg, at Kassen til Revolveren befinder sig i Brauntons Skrivebord. Giles har set den med sine egne Øjne.«

»Det er jo et klart Bevis!«

»Desværre nej, eftersom det staar i Modsætningsforhold til et andet Bevis. Endnu ét! Denne meget vigtige Seddel blev funden i Brauntons Klubværelse.«

Han tog et Papir op af sin Tegnebog og gav Rosecar det.

Det var en Afrivningsseddel, hvorpaa der med Blyant stod skrevet følgende Ord:

»Memor. Den bedst egnede Dag 18. August. Faa Jarlen overtalt til at besøge Blainestreet.«

Rosecar saa paa Detektiven med store Øjne.

»Hvad forlanger De mere?« udbrød han. »Det er dog et soleklart Bevis!«

»Det er et Spørgsmaal, om Juryen er af den Mening,« bemærkede Broadbent eftertænksomt. »Naa, under alle Omstændigheder er mine Folk sat ud paa Sagen, og de vil forfølge den saa langt det er menneskeligt muligt.«

»Og jeg kan slet intet gøre?«

»Jo. Se alle Deres Fars Papirer efter og led i Særdeleshed efter dem, som stammer fra hans Plymptonske Giftermaal. Undlad ikke at bringe mig selv tilsyneladende betydningsløse Ting, og vær ikke for stolt til at vise mig de intimeste.«

»Jeg skal gøre, som De ønsker,« svarede Rosecar og rejste sig.

11. KAPITEL

Retssalen var overfyldt, og alles Øjne hang ved den ungdommelige Aaklagede.

Frøken Daymoor vidste, at det ved denne Forhandling drejede sig om Liv eller Død for hende. Hun var fuldkommen klar over sin forfærdelige Stilling, men det Blod, som flød i hendes Aarer, tillod hende ikke at vise mindste Tegn paa Svaghed.

Mødet aabnedes, og Statsadvokaten rejste sig.

(Fortsættes.)

EUROPAS SMILEBAAND

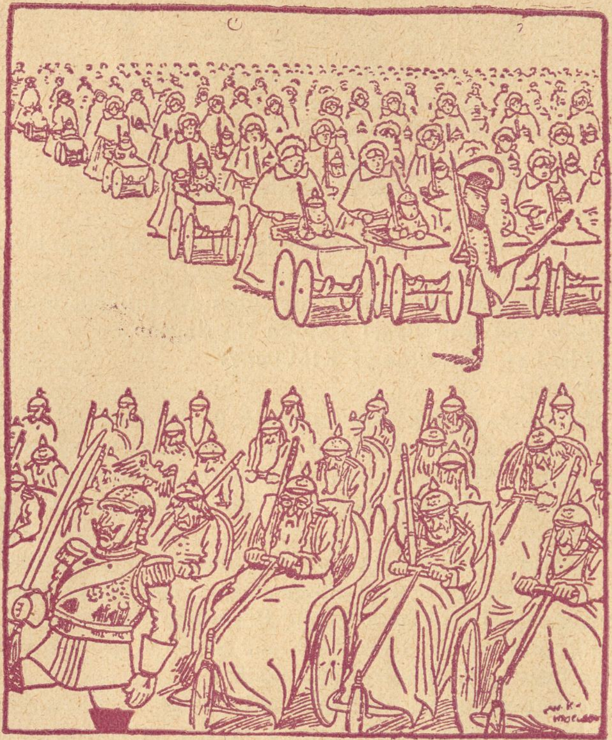

Tyskerne gaar i Felten med de sidste Reserver.

(»Daily Mirror«.)

Den gamle pensionerede Postkusk bliver standset af en Landstormsmand, der raaber »Halt« (hvilket betyder »Holdt« og »halt«.

Vagten: Halt:

Postkusken: Nej, bara litet hjulbenet!

(»Strix«.)

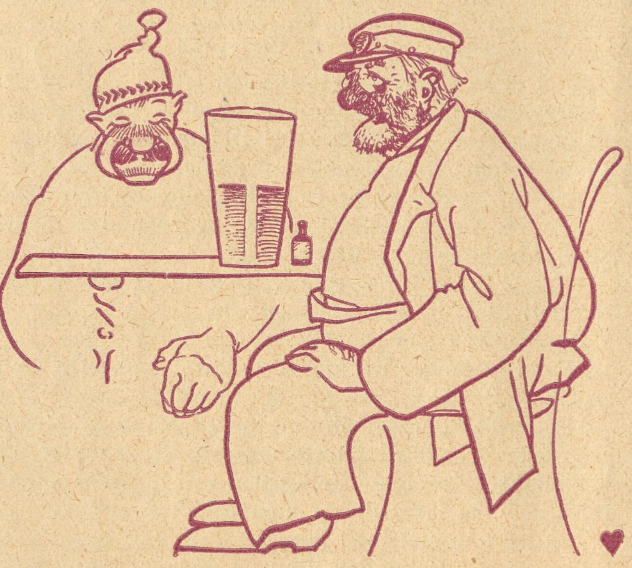

Gamle Kaptajnen har været paa en længere Tur uden at faa en Draabe Spiritus. Nu har han rekvireret Whisky og Sodavand.

Kaptajnen: — De va mycke det här — ä de nå'n som vill dela vattnet med mej?

(»Søndags-Nisse«.)

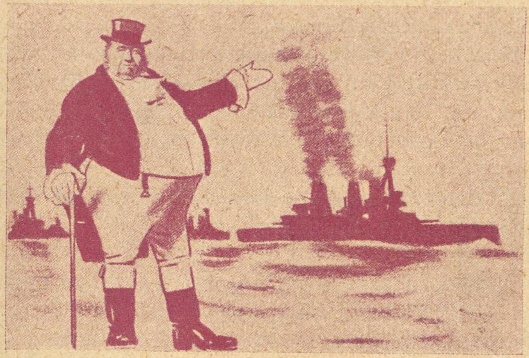

England: Min Flaade.

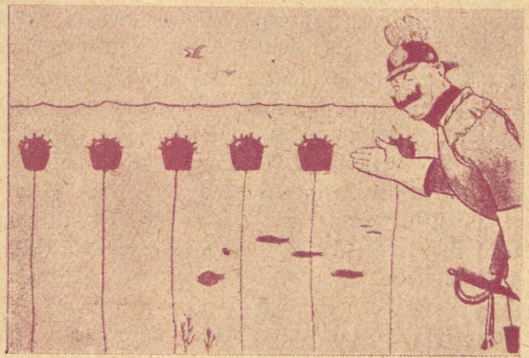

Tyskland: Og min!

(»Westminster Gazette«.)

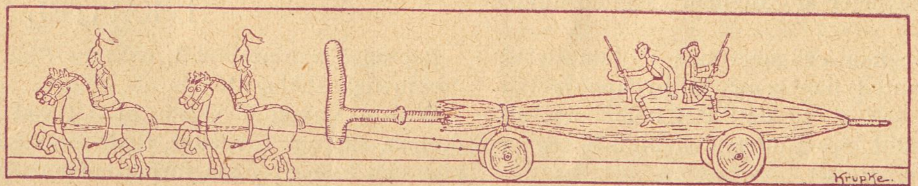

Engelsk Luftskib paa Vej til Frankrig.

(»Ulk«.)

Af C. B. Møller & Co.s Cigaretter fremhæves:

Rose No. 101 og 102 ...... 15 Stk. 10 Øre.

Monaco, oval, Kork .... 10 - 10 -

Sherrys No. 3, stor, Kork .. 10 - 25 -

Rød = Indmad

Maa je' be' om Ordet? —

Naar je' denne Gang be'r om Ordet overfor denne antimilletaristeske Forsamling, saa er et fremkaldt af den sidste uforskammede Taler, der kaldte mig et gammelt Højresiv.

Maa je' gøre han opmærksom paa, at *Siv* kun er mit Efternavn og je' hedder *Offen* til Fornavn — altsaa *Offensiv*, mine Herrer med og u'en Haar paa Gummerne.

Og je' griver derfor som gammel Kriskamerat Offensiven i Anledning af de Udladninger, der er faldne over Løjtnant Hoppermand, som kom te Skade nere i Holdbæk.

Je' vil da straks knalde en *Brommer* u' og be' os fri for al denne Øllebrødsbarmhjærtighed som nu med de Rakkerunger, der ligges ned paa Opdragelsesanstalten ved Kallevigen eller hva' nu det Kallun hedder. De' er jo te' at brække sig over, at saadan en Smule Unge ikke ka' taale lidt Tæppebanker og en Gang Opgylp, som hun jo kan beholde i sig og ikke smide i Gry'en igen. Og ligesaadan med det, Sagen drejer sig om, min højtansete Ven Hoppermand, der glemte den Smule Soldat i Arresten.

Tror De maaskesens ikke *at je' er ble'en glemt?* Nu har je' her i snart fyrre Aar kæmpet for Højres hellige Sag u'en at være bleen saameget som Dannebrogsmand og de skønt je' efter Forlyende er indstillet af selve Fre'rik Hansen, fordi at je' gaar og aggiterer med »Vort Land« u'en at faa en eneste Abonent paa'en, hvorfor det har vist sig nødvendigt at anraabe højere Vedkommende om a' spytte i Bøssen — og *det* Opspyt bli'r s'gu ikke hælt i Bidragyeren igen, det kan De tælle Korn paa!

Næ, men hva' je' ville ha' sagt og ikke lyvet — der kommer saadan en Hejduk a' en Menigmand u'en a' sla' Næven i Kasketskyggen, naar hans høje og veludannede Foresatte behager at passere hans Front og saa kommer han sæ'føllig i Spjældet u'en Hensyn til Stand, Kone og Næringsvej. Og nu er'et at Hoppermand glemmer ham formedels Travlhed med Pigtraaden og Mobiliseringen og alt det hist op og her ner.

Han har maaske et hundrede Soldater siddende forglemte rundt om i Landets forskællige Spjælde, men hva' Fa'en, der har de det jo godt. Hva' savner de?

Skav jer ikke, Kalorius, der er frisk Luft i Holbæk, Lirekassemænd i Gaarene og Klipfisk hver Lørdag med og u'en Haandjærn og Sennopsovs. Je' vil vædde en Flyvebombe paa, at Hoppermand, der er en fin damprenset Officer ikke er bange for at gaa til Jensen i Holbæk Spjæld og sie: *Undskyld Forglemmelsen* og ska' vi saa ikke tale om no'et andet. Det er altsaa min Mening, og nok er Polen nix forloren endnu sæl om Russerne er næsvise dernere, og det ku' Tyskerne vist li' om vi to' og puttede hele Russerhæren i Holbæk Arrest og *glemte dem der.* Hva?

Gammel Offensivdreng med Hø i Ørene og Bisselær paa Tungen, her. Ska' vi ta' et Hurra paa, at Hoppermands Hukommelse maa bli' bedre mæ Aarene, saa han kan holde Havregrø'en i sig! Han leve! Vov! Vov!

Den tapre Løjtnant Oppermann!
Han magte sine Tropper kan —
de menige dem stropper han
og flinkt med „Pligter" propper han.

Den søde lille Oppermann!
Ad Holbæks Gader hopper han,
og Jens i Brummen stopper han — —
der lunt og godt sig lopper han.

6/11 De danske *Grund*ejere sendte nok broderlig Hilsen til de tyske dito — naa ja, de maa jo have haft deres *Grunde.* Men at *Jurckmann* ikke anede noget og ingenting vidste og ved Gud ikke forstod et Kvæk — ja *Grunden* dertil, den er jo let nok at forstaa.

— Begriber Du det kgl. Teaters nye Stykke »Hadda Padda«?

— Ja, det handler om en ung Flab, som har svært ved at tage sin Hat af og altid patter paa en Cigar. Hat a', Pat a'.

»Vort Land« er ramt af Bomberne,
og Skuden gaar paa Pumperne.
Nu ryster Højre Klumperne:
hvis ej de redder Stumperne,
Saa ligger de paa — — —!

Spør' Jensen!

De kære Smaa ved Kalø Vig —
de har det som i Himmerig.
Dér gaar man aldrig over Grænsen —
De tvivler? Spør' blot *Chr. Jensen.*

Dér hersker altid Fred og Ro
(en Tæppebanker er jo go') —
Med Kroppens og med Tøjets Rensen,
gaar hele Dagen — spør' blot *Jensen.*

Og »Frøk'nen« er saa fin og sart,
og Maden — um — af prima Art!
Det si'r i hvert Fald Ekscellensen
Hr. Direktør og Ridder *Jensen.*

Politiinspektør Theodor Petersen er vist vred paa Frederik Jensen. I hvert Fald sendte den mandhaftige Politimand ved Nørrebros Teaters sidste Premiere Frederik Jensen sit Kort, hvorpaa der kun stod: Jeg er aldeles ikke træt.

Theodor.

Bauditz.

Ak, lidt forsinket vil Lyren jeg stemme,
løfte til Hyldest min lyriske Stemme.
Se „Onkel Romtoddy" sidder i Krogen,
skriver med Vild-Fjederpennen i Bogen,
lystigt han damper paa Piben den lange,
Høststormen synger sørgmodige Sange
gennem Kaminen og leger med Asken;
— dér, paa en Væg hænger Bøssen og Tasken.

Slaabrok og Tøfler og Bøsse og Taske,
Toddyvand, Sukker, lidt Rom i en Flaske,
alt, hvad han ønsker, har Skæbnen ham sendt,
eet kun han mangler: en Smule Talent.

Simplicissimus.

Kan De gætte, hvor mange Grader Termometret viser den 1. December Kl. 12 Middag? Skriv hvad De gætter paa og send det ind til »Ravnens« Redaktion inden d. 23. Nov. Kl. 8 Aften. Er De Abonnent paa »Ravnen«, kan De vinde en af de 10 fede danske Gæs, som vi har udsat som Præmie!

Den kloge Jøde.

Det var i gamle Dage, da en Røver hærgede slemt i det sydlige Jylland, særlig omkring Koldingegnen. — I Kolding var, der en Købmand, som skulde have 10.00 Rigsdaler bragt til Fredericia, og da der ingen Tog var, maatte man bruge Apostlenes Heste. Nu gjaldt det om at faa en paalidelig Mand afsted. En saadan traf han i en gammel Jøde, — der var saa ærlig som Jøder plejer at være. Naa, Jøden gaar et Stykke ud af Vejen og træffer hverken mer eller mindre end Røveren: »Pengene eller Livet« raaber Røveren og stiller sig op foran Jøden. »Pengene er ikke mine«, svarer Jøden, »men skyd blot Bøssen af igennem Frakken, saa Købmanden kan se, jeg har været nødt til at overgive mik«. Røveren skyder. »Har De ikke flere Skut?« spørger Jøden. »Nej«, siger Røveren. »Jeg mangler Patroner«. »Ha-ha, dumme Røver, saa er vi like; men her er 1 Riksdaler for Ulejligheden. Saa har jek tjent mik 999 Riksdaler, for jek siger, at Røveren tog dem allesammen«, fniste Jøden.

N. C. H. Kolding. Vi genfortæller her Deres Historie om »den kloge Jøde«, som vi tør holde 999 Rigsdaler paa, at *De* ikke har opfunden.

(Mads Kromand har faaet en Ekspresbestilling paa 2 Kopper Kaffe, mens hans Mutter er et Ærinde i Gaarden.)

— Ane, Ane! Vil Do et lave et Par Kopper Kaffe med ded samme! —

E. D. Tak for tilsendte. Benyttes.

Evald Jørgensen. En enkelt af dem er ganske sjov. Den skal nok komme frem.

G. S. Den med Minerne har allerede slaaet paa Tryk!

Axel O. Ved Lejlighed.

AGGERBECKS
ÆGTE FINE
·IRIS·
forfiner·forskönner·bevarer·Huden·
Alles Yndlingssæbe
Stk. 25 Øre

DANSK FLØDE EXPORT
SANA
VELSMAGENDE SUND NÆRENDE
ODENSE

„Sana“.
Export Mælk.
Export Fløde.
Piskefløde.

Bemærk Etiketten.
Faas hos enhver Købmand.
Steril og holdbar i ubegrænset Tid.
Dansk Fløde Export A/S., Odense.
Odense: Telefon Nr. 2052.
København: » Øbro 162.
» » Central 11050.

— Gaar De med i Teatret i Aften? Der bliver givet et nyt Stykke, »Den skinsyge Kone«.

— Hvad, et nyt Stykke? Det har min Kone allerede spillet i tre Aar!

K. Klerkegade. Deres »Anarkist« skal nyde Fremme.

E. M. Deres pragtfulde Damer skal blive behandlet med al fornøden Delikatesse.

S. A. Deres Tegning er desværre lidt for almindelig, og den vil jo aldrig kunne indbringe Dem, hvad De har mistet paa andet Sted.

— Augusta, vil Du nu straks holde op med at tude! Lejligheden er fugtig nok i Forvejen!

Holger G. Deres unge Par er bedaarende. *Han* minder stærkt om Æblegrød, og *hun* om Vandgrød. Denne sidste Omstændighed forklarer forøvrigt den megen Fugtighed.

Kære Ravn!

Hermed følger en lille Regning, indeholdende versificerede Poster paa en Levemands Middag etc.

Jeg troede først, at det var Lyv,	
Min «Auto«-Regning var:	Kr. 7 —
En Middag udi Bræddehytten	
nøjagtig kosted:	Kr. 17 —
Likør til Kaffen desværre jo	
forhøjede Prisen:	Kr. 2 —
Og Tjeneren smilte helt tilfreds,	
han fik:	Kr. 1.50
Billetter til en Varieté	
kom akkurat paa:	Kr. 3 —
Souper derefter indtog vi,	
den androg lige:	Kr. 9 —
I Regn og Slud en Biltur hjem	
tog alt, jeg havde:	Kr. 5 —
Vi mored os som ingensteds — For:	Kr. 45.50

Fem og Fyrre og halvtreds.

Ærbødigst
Tage R. Møller.

Albert W. Det glæder os, at De i flere Provinsbyer har gjort »vældig Lykke« ved at foredrage »Ravnens« Vise, »Jeg er nevtral«. Hæng bare i; det er selvfølgelig tilladt at synge vore Viser hvor og naar som helst. Vi forlanger blot, at Kilden citeres.

Hold Dig fast!

Moderen (til sin Søn, der er bleven Kemiker ved en Krudtfabrik): — Det er en farlig Stilling, Du har faaet, min Søn. Dine to Forgængere er begge sprungen i Luften med Fabriken, og jeg vil derfor bede Dig om endelig *at holde Dig godt fast!*

Vanskeligt.

Doktoren: Nej, De kan være ganske rolig — Det er ikke farligt. Det er bare en Byld i Nakken — men De maa holde Øje med den!

Hundemad.

A. —: Hvorfor slaar I ikke den gamle, skabede Køter ihjæl?

B. —: Nej, jeg skal sige Dem, den har før været Politihund, og nu lever vi af dens Pension. —

Hvor Døden befrier —

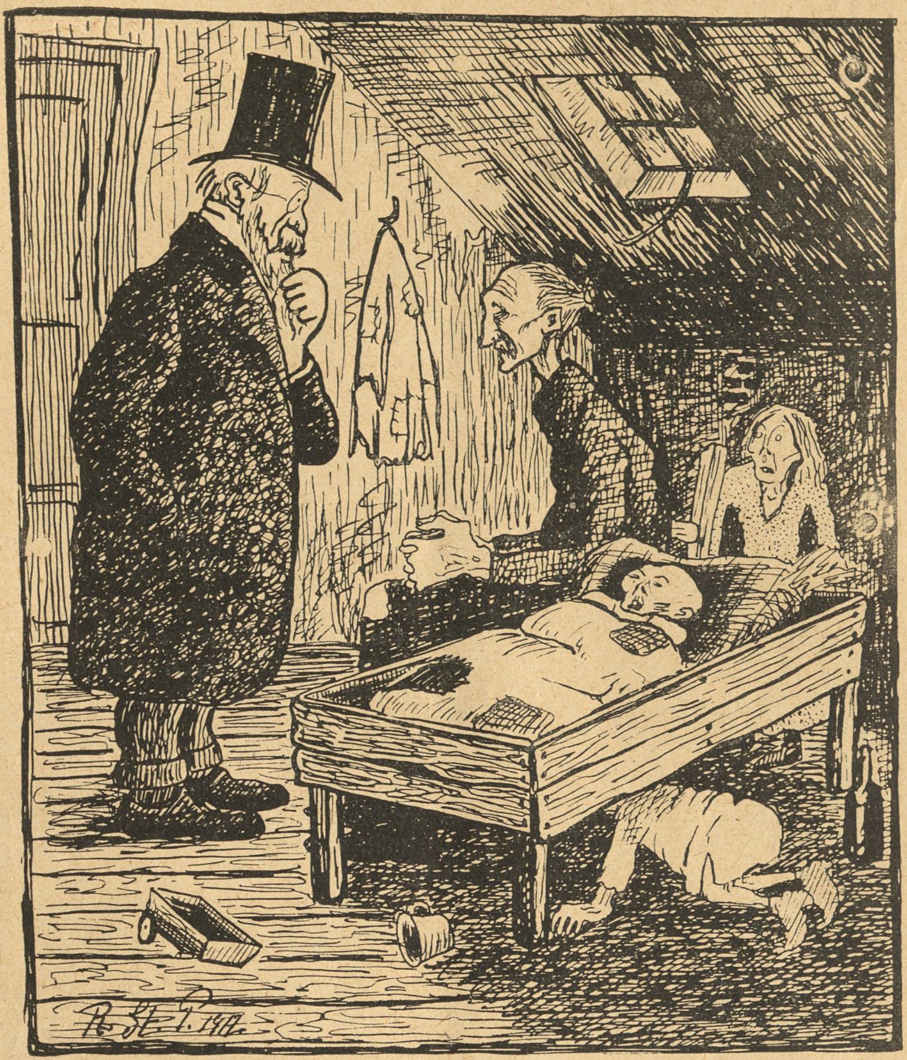

Tegning af R. Storm-Petersen.

— Ja, min gode Madam Jensen, ærlig talt — Barnet kan ikke leve.
— Aa, Gudskelov, Hr. Doktor!

En Gaade.

Gamle Glasmejer kommer hjem henad Morgenstunden og finder i Korridoren: En Støvleknægt, en Lysestage, tre Tøfler, en tom Ølflaske og to Cigarkasser.

Han stirrer lidt paa Sagerne og mumler saa —: Hvem i Alverden har hun nu forvekslet mig med?!

En Kender.

Gæsten: Tag den Haresteg væk og giv mig noget andet.

Værten: Er der noget i Vejen med den?

Gæsten: Naa, nej, men jeg spiser kun Vegetarianer-Harer.

Værten: Jeg forstaar ikke?

Gæsten: Jo, jeg spiser kun Harer, som ernærer sig af Grøntsager — denne her Fyr har vist ædt — Rotter!

Kig-Kig.

Ved en Studentereksamen skal en ung, noget forsoldet Student forklare, hvad en Theaterkikkert er.

— Det er et optisk Instrument, som viser Billeder op og ned.

Professoren: Ved De ikke mere?

Studenten: Jo, saa forstørrer den ca. 30 Gange.

Professoren: Ja, saa har De det vist hyggeligt, naar De sidder i Teatret og faar Damerne at se op og ned og 30 Gange forstørret!

Langt, langt borte.

A: Hvor gaar det Dem?

B: Storartet! Jeg har et smukt Hjem, en herlig Kone, sunde Børn og den bedste Svigermoder i Verden — — i Amerika.

Smaa Forelskelser.

Lille Jens: Jeg holder ikke af Dig mere, Petra. Du gav i Gaar Adolf en Pakke Chokolade.

Petra: Jamen, han fik jo Tandpine af det!

Stikpille.

Han stod hos hende i den mørke Korridor.

— Min *Rose*, hviskede han ømt.

— Min *Kaktus*, svarede hun — gaa til Barberen!

Mellem Veninder.

Clara: Du kan tro, min Kæreste er glad, siden vi blev forlovede. Han siger, at han føler sig i den syvende Himmel.

Olga: Det vil jeg tro. Men han har ogsaa været forlovet seks Gange forud!

Som sagt, saa gjort.

Dommeren: De er anklaget for at have kastet en Mand ned fra første Sals Højde.

Anklagede: Det var ikke min Skyld. Vi kom i Skænderi, og saa tog jeg ham i Kraven og holdt ham ud over Gelænderet, og saa raabte han: Slip mig! og saa gjorde jeg det.

En rigtig Løgnhals.

En lille Forsamling paa Landet taler om Jens Andersens Sandhedskærlighed, og Mads Jepsen bliver spurgt ud om sin Mening.

Mads Jepsen: Ja, se, *helt* ærlig kan han vist ikke være. Jeg ved da, at naar hans Svin skal kaldes ud for at faa Mad, *saa maa en anden sige det til Svinet.*

Interview med Alstrup.

Min Ven *Carl Alstrup*, Bonvivanten, Elskeren, Hjerteknuseren, der er lige elsket for sit københavnske Humør fra Fad og for sin kølige engelske Sentimentalitet, kom styrende imod mig paa sin Cykel.

— Halløj, raabte jeg. Hvordan var der saa i London?

Tak, svarede han og sprang af.

Carl er et godt Menneske i den rigtig lange opløbne Lømmelalder, og han er som bekendt tjenstvillig over al Maade. Hans Ansigt klarede op i et venligt Smil, og jeg blev helt rørt, da han sagde:

— Jeg vil ikke have, at Du skal tro, jeg er sær og gør mig kostbar, men det er nu ikke saa nemt at samle sine Indtryk af London. — Naa, men siden det er Dig, skal jeg alligevel betro Dig, Dig alene en Oplevelse, jeg havde. Du maa bare give mig dit Ord paa, at Du ikke fortæller den til nogen, hører Du, ikke til en Sjæl! Tænk, hvis min Kone fik det at vide! Altsaa, vil Du love mig, at Du vil bevare det som en dyb Hemmelighed? Ama'er? — Og saa fortalte han:

— En Dag — det var en Torsdag Kl. $11\frac{1}{2}$ om Formiddagen, jeg husker det lige saa tydelig — saa var jeg kravlet oven paa en Omnibus og sidder og glor paa Gadelivet. Det var meget interessant at se paa den Myretuevrimmel af Mennesker og Heste og Vogne og Biler og . . .

— Spring det over! afbrød jeg. Det kender jeg.

— Naa, ja. Altsaa, pludselig opdager jeg en dejlig Kvinde ved min Side. En henrivende Lady, ser Du. Hun hørte til den Kategori af mørkhaarede Englænderinder, som jeg finder langt sødere end de blonde, fordi de med deres mørke Lød og deres dybe Øjne dækker over en sjælden Blødhed, medens de blonde trods deres tilsyneladende Inderlighed og Mildhed har noget glubsk og vildt ved sig — ligesom Rovdyr . . .

— Videre, sagde jeg bare.

Carl saa drømmende ud og lod sig ikke forstyrre:

— Hun sad der ikke, da jeg steg op, tænkte jeg, saa hun maa være kommen, uden at jeg har mærket det. Saa optaget havde jeg været af alt, hvad jeg saa. Naa, man er jo ikke mere end et Mandfolk, vel, saa jeg giver mig jo til at blinke og kissemisse og glippe med Øjnene og snakke Berlitz School til hende. Hun svarer ikke, ikke et Suk. Men ved Du, hvad hun gør? Hun tager et Kort og en Blyant frem af sin Taske og giver sig til at skrive noget. Ah, tænker jeg, er Du af den Slags? Og jeg er morderlig spændt efter Adressen og tror naturligvis, at det er en gift Lady, som giver mig Stævnemøde med Tid og Sted, naar Manden er ude — Du ved Besked.

Da hun har kradset noget op, rækker hun mig ubemærket Kortet, rejser sig og forsvinder ned af Omnibussen uden at fortrække en Mine. Jeg tænkte, hun laver den godt, for at ingen skal lægge Mærke til hendes tricks.

— Men hvad stod der da? spurgte jeg vældig interesseret.

— Hvad der stod? Ja, nu skal Du bare høre! Jeg læste og læste, men kunde ikke faa Spor af Mening i det, skønt min engelske Lærer siger, at jeg taler storartet londonsk. Jeg studerede det forfra og bagfra og fra Siden, ikke et Muk forstod jeg. Aha, fastslog jeg, det er en Rebus, men jeg skal nok faa den løst. Jeg springer af Omnibussen og vil sætte efter hende, men hun var forsvunden. Saa tager jeg en Bil hjem til Hotellet og spørger Portieren, hvad der staar paa det Kort. Han læser det, bliver aldeles forstyrret og farer som en vanvittig ind efter Værten. Værten kommer til, og da han har læst Kortet, skriger han op, paa Engelsk naturligvis, men saa tydeligt, at jeg forstod hvert Ord: »Min Herre, Sir, Gentleman, herut af mit Hotel, De maa flytte paa Øjeblikket. Jeg kan umulig have Dem boende en Time længere!«

Jeg blev som himmelfalden, kan Du nok forstaa; jeg sagde til ham, at jeg var Mr. Charles Alstrup fra det kongelige Royal Theatre »Scala« i Copenhagen, Denmark, at jeg stod i Kraks blaa Bog, at han bare kunde forhøre sig om mig paa Konsulatet, at jeg var en gentleman, perfekt gentleman, you know, etcetera og saa videre og alt, hvad jeg saadan i en Fart kunde finde paa, for der er ikke noget vanskeligere end at skændes med Folk paa et fremmed Sprog, naar man da ikke er hjemme i sit eget Land.

Værten var ubønhørlig, han raabte op om policeman, saa jeg fandt det raadeligst at pakke mine Sager sammen i en Ruf og køre hen paa et andet Hotel.

Dér sad jeg saa og sundede mig lidt. Men det Kort var og blev mig en Gaade. Jeg studerede det igen paa Kryds og Tværs og blev lige klog for det. Jeg kunde tilsidst ikke holde det ud længere, jeg sendte Bud efter en Bil og kørte hen til en Landsmand, jeg havde truffet derovre, og som havde vist mig den mest udsøgte Elskværdighed. Da han havde læst Kortet, saa han rasende paa mig, vendte mig Ryggen og gik. Men jeg efter ham. Jeg bad og tiggede ham om at sige mig, hvad det var for noget forfærdeligt, der stod paa Kortet, selv om han ikke vilde have mere med mig at bestille. Men ikke et Ord kunde jeg trække ud af ham; han var tavs som en Mur. Han saa kun med dyb Foragt paa mig og slog Døren i for sit Kontor.

Jeg vidste ikke mine levende Raad. Jeg vaklede ud paa Gaden, men i min Vaande fik jeg en Ide, den eneste Udvej, jeg kunde skimte. Never mind, sagde jeg til mig selv og lod mig køre ud til det danske Generalkonsulat. Dér maa de da kunne give mig Besked, det er deres Pligt, trøstede jeg mig. Well, jeg biler derhen, alt hvad Gummien kan holde, kommer op, og ved du hvad saa?

— Nej, nej, stønnede jeg. Jeg stod som paa Gløder. Hvad stod der? Hvad havde hun skrevet?

Carl saa et Øjeblik ildevarslende paa mig:

— Da jeg havde fremsat mit Ærinde for Konsulatssekretæren og fortalt om min skønne Ubekendte, saa . . .

— Hvad saa? gispede jeg.

— *Saa var Kortet borte. Væk. Forsvundet. Adjø.*

I det samme fo'r Carl skrupgrinende afsted paa Cyklen, og han kan takke sine Guder for, at han *selv* var borte, ellers skulde jeg have givet ham et andet Indtryk af London. — for jeg er Bokser.

Bloc.

Tegning af Emil Poulsen.

Nogle Bønder (Jyder) samles efter Omgang hos en Deltager for at modtage Penge fra Mejeriet. Saa faar de det sædvanlige Slag Kort, og en af dem folder Hænderne og beder Gud hjælpe sig til Held i Spillet.

En Missionsmand rejser sig vred og raaber —:

— A trow it te Gud sku bruges paa den Maade.

Den bedende — Sie do gue Mand, nærensti te anner kaa bej ham om aa hjelp sæ mæ aa slaa ihjel, saa kan en naan wal osse bej ham om aa hjelp sæ i Kwotspil!

Tegning af ANTON HANSEN.

Den fattige Kone: Aa, giv mig lidt til mine Børn?

Den rige Dame: Nej, nu har jeg taget et belgisk Barn til mig, og der er dog Grænser —!

KUN ÆGTE SKATTEFRI KRONE PORTER fra DE FORENEDE BRYGGERIER

En hyggelig Passiar

af Mark Twain.

I Følge min Anskuelse er en Samtale pr. Telefon — naar man sidder stille og ikke tager Del i Samtalen — en af Nutidens største Mærkværdigheder. I Gaar sad jeg og skrev en meget dybsindig Artikel om et ophøjet filosofisk Problem, mens en Samtale gik for sig i Værelset.

Jeg vil her bemærke, at man altid skriver bedst, naar der er nogen i Nærheden, som taler gennem Telefon. Nuvel. Sagen begynder paa følgende Maade: En Dame, som hørte til vor Husstand, kom ind og bad mig sætte Telefonen i Forbindelse med en Hr. Bergstrøm ude i Byen. Jeg har mange Steder lagt Mærke til, at det svagere Køn altid generer sig for selv at bede om Centralen. Jeg ved ikke hvorfor, men Forholdet er nu én Gang saadan, Jeg rørte derfor ved Klokken, og følgende Samtale udspandt sig:

Centralen: (tvært): Hallo!

Jeg: Er det Centralen?

Centralen: Ja, naturligvis; hvad vil De?

Jeg: Vil De være saa god at gøre Linien klar til Bergstrøms.

Lidt efter hørte jeg: kluk — kluk-kluk — kluk, — kluk-kluk.

Derpaa fulgte en uhyggelig Knasen mellem Tænderne og til Slut en snadrende Fruentimmerstemme;

— Ja! (med hævet Stemme): Vil De tale med mig?

Uden at svare rakte jeg Telefonen til den Dame, som ønskede Samtalen. Nu fulgte det besynderligste af alle besynderlige Ting her i Verden, nemlig en Samtale, af hvilken jeg kun kunde høre den ene Del. Man hører, at Spørgsmaal fremsættes, men man hører ikke Svarene. Man hører, at en Indbydelse fremsættes, men man hører ikke Taksigelserne derfor. Man hører, et Ophold gøres, under hvilket der lyttes med spændt Opmærksomhed, og som efterfølges af ejendommelige og ubegribelige Udbrud, som udtrykker stor Overraskelse, Sorg eller Ærgrelse. Man kan hverken opdage Rimelighed eller Fornuft i Samtalen, fordi man aldrig hører andet end, hvad den Person siger, som er ved den anden Ende af Telefontraaden. Jeg hørte altsaa følgende mærkelige Række af Bemærkninger, som alle kom fra samme Person, og som alle fremførtes i en skrigende Tone; thi man kan aldrig faa en Person af det andet Køn til at tale sagte i en Telefon:

— Jasaa, hvorledes gik det til? (Pavse)

— Hvad sagde De? (Pavse)

— Aa nej, saadan tror jeg ikke, at det var. (Pavse)

— Nej, det bør ikke opfattes paa den Maade. Jeg mente, at De skal lægge det ned, mens det koger — eller straks inden det begynder at koge. (Pavse)

— Hvilken Slags? (Pavse)

— Jeg kastede Foldene over paa Symaskinen. (Pavse)

— Ja, den Metode synes jeg om, men jeg anser det alligevel for bedre at sy Valenciennes eller Bobinet eller noget andet paa. Det giver det i en vis Grad et pikant Udseende og danner ikke en saa skarp Kontrast. (Pavse)

— Det er femte Mosebog, niogfyrretyvende Kapitel, halvtreds til og med nittende Vers. Jeg synes, at det er noget, som vi alle burde flittigt læse. (Pavse)

— Det gaar nok an. Jeg anvender i Almindelighed en Haarnaal. (Pavse)

— Hvad sagde De? (Pavse)

— Aa Gud bevares; jeg synes, De sagde, at det var Katten. (Pavse)

— Hvor længe siden? (Pavse)

— Men det har jeg aldrig hørt det ringeste om. (Pavse)

— De forbavser mig! Det forekommer mig aldeles umuligt. (Pavse)

— Hvem gjorde det? (Pavse)

— Du store Gud! (Pavse)

— Hvordan i al Verden kunde det dog gaa til? Og det var endda i Kirken.

— Og hendes Moder var der? (Pavse)

— Jeg vilde været død af Skam, Fru Bergstrøm! Hvad gjorde De under de Omstændigheder? (Lang Pavse)

— Jeg er ikke fuldkommen sikker paa det, da jeg ikke har Noderne hos mig; men jeg husker, at det lyder omtrent saaledes: trala, trala, tralalalala, trala, tralalalala! Og husker De Omkvædet? (Pavse)

— Ja, jeg synes den er saa sød — og saa højtidelig, og den gør saadan et dybt Indtryk. (Pavse)

— Ak, Tanddraaber! Tanddraaber! Men jeg lader dem heller ikke faa Lov til at spise Sukkerstænger. Det kan de naturligvis ikke, førend De faar Deres Tænder. (Pavse)

— Hvilket? (Pavse)

— Nej, ikke det mindste, fortsæt bare, han sidder og skriver — det forstyrrer ham slet ikke. (Pavse)

— Javel, jeg skal komme, hvis jeg kan. (Udenfor Telefonen): Usch, hvor man bliver frygtelig træt i Armen af at staa saa længe og holde i denne Tingest! (Fortsætter i Telefonen):

— Aa nej, vist ikke. Jeg synes godt om at samtale — men jeg frygter for, at jeg forstyrrer Dem i Deres Arbejde. (Pavse)

— Fremmede? (Pavse)

— Nej, vi bruger aldrig Smør til dem. (Pavse)

— Ja, det er en meget god Maade, men i alle Kogebøger staar der, at de er usunde, naar den rette Aarstid ikke er inde. Og han synes slet ikke om det — frem for alt ikke, naar de er syltet. (Pavse)

— Aa nej, jeg tror ikke, det er for meget. Vi har aldrig betalt mere end halvtreds Øre for Pundet. (Pavse)

— Skal De gaa? Naa, Farvel da. (Pavse)

— Ja, jeg skal være i Orden Klokken fire. Farvel. (Pavse)

— Mange Tak! Farvel. (Pavse)

— Nej, aldeles ikke — fuldkommen frisk — hvad? Hvor jeg er glad ved at høre Dem sige det. Farvel.

Hun hænger Telefonen op og siger:

— Usch, hvor man bliver træt i Armen af at telefonere!

En Mand siger ret og slet: »Farvel«, og saa er det dermed Slut. Men saadan gaar det ikke til blandt det svagere Køn — jeg siger det til Kvindernes Ros: de kan ikke fatte sig i Korthed. — —

HANSONS STEMPELFABRIK
TF. 354 · NYØSTERGADE 2 · MÆRKEPLADER
Signeter, Dørplader, Haandtrykkerier,
Brændejern, Numeratører, Perforérer.

MULLERS HOTEL
(L. PRÆSTMARK).
Café, Restaurant og Billard.
Telefon 3558.
Diner à 1 Kr. o Middag à 50 Øre.
Nørre Farimagsgade 55.

Hygiejne, Sygepleje, Toilet og Barber Artikler.
Illustreret Katalog tilsendes m. 10 Øre t. Porto
Forretningen grundlagt 1900.
Depotet „DISKRET“
Afd. R., Prinsessegade 49, Kbh. C.

Arbejdernes Forsamlingsbygning, Aarhus.
Store og smaa Lokaler til Selskaber og Foreninger.
Restauration. Billardsalon. Telefon 2728.
S. M. Mikkelsen.

PIANOER
i Leje 4-6-8-10 Kr. mdl.
Ved senere Køb godtgøres den betalte Leje.
HARMONIUMS
3-4-6-8-10 Kr. mdl.
Ogsaa for Udenbyesboende!
Frederiksborggade 36, Kbh.
Egen Piano- og Orgelfabrik København
Winther

Tandlæge Edv. Møller,
Købmagergade 30, 2.
udfører enhver Tandbehandling til smaa Priser. Samvittighedsfuldt Arbejde. Bedøvelse hele Dagen. Konsultationstid 10—3½, 6—7 Eftm. og 10½—12 Søndag. Telefon 8181.

Mælkeriet Enigheden.
Telefoner 2146 & 6270.
Vore 58 Vogne kører overalt i Byen.

GEORG C. MØLLERS EFLGR.
HOVEDKONTOR: Vimmelskaftet Nr. 42, 2. Sal. (Yorks Passage.)
Telefoner: 913, 1124, 7980, 3313.
LAGER: Badstuestræde 9—11. Fiolstræde 12—14. Kongens Nytorv 8.
Vinkyperens Telefon: 6351. Byen 1722 x.

„Blomsterbazaren“
Nørrebrogade 207 o Tlf. Taga 205
Smagfulde Kranse og Buketter sendes overalt i Byen
Specialitet: Foreningskranse.
Prompte Ekspedition.
Ærb. *E. Rosendal.*

Gummilageret „Francais“
i København
16, Lille Kongensgade 16,
en gros. ved Kongens Nytorv. en detail.
Forsender diskret! Hygiejne-Gummi, Bandager og alle Sygepleje Artikler.
For Frimærker eller Post Opkræv.
A. Mouritzen.

Brug
Worning & Petersens Xeroform-Sæbe
faas overalt
à 25 Øre pr. Stk.

Wilsons Gummivarelager
12, Gothersgade 12.
Alle Sygepl.-Artikl. sendes mod Efterkrav. Ill. Katalog

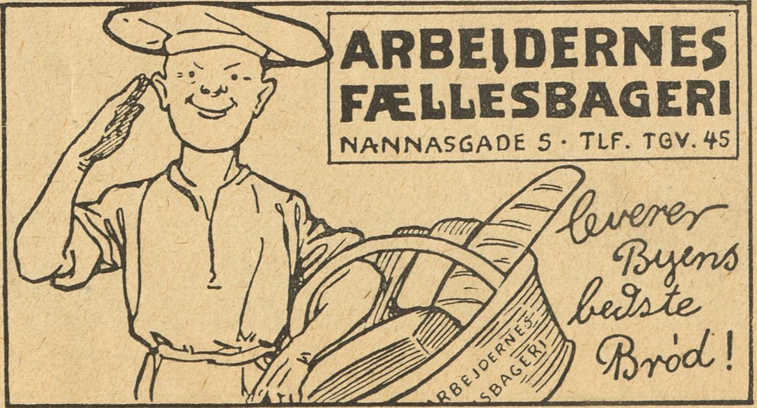

Udgaar hver Torsdag. Abonnementspris: 1 Kr. 25 Øre Kvartalet, 10 Øre om Ugen. Abonnement kan tegnes i København i Nørre Farimagsgade 49 Stuen, og i Provinserne paa samtlige Postkontorer og hos Boghandlerne. Annoncer modtages paa Kontoret, Nørre Farimagsgade 49, Stuen. Telefoner Central 1395 og 7495. Udgivet af socialdemokratiske Foreninger. Clichéer ved H. Matzens Reproduktionsanstalt.

F.E. BORDING KØBENHAVN.

Tegning af Osvald Jensen.

Chr. Jensen: La' vær' og mas paa, I *Høstblomstkræ!* I volder mig Sorg og Pine!
I maa da forstaa, at Smørhullet her er kun for *mig* og *mine!*

RAVNEN

Nr. 48. Torsdag den 26. November 1914

— Det er dog forfærdeligt, saa meget kongeligt Undertøj vi faar i Vask i disse Dage.

— Ja, de kære Fyrster sveder stærkt for Tiden!

Bryggeriet Phønix

Prisliste:

Pr. enkelte Flasker:		Pr. Dusin:	
Porter	16 Øre	12/2 Dobbeltøl	96 Øre
Pilsner en gros	11 »	1 Dus. Prima	108 »
Lagerøl —	11 »	1 » Hvidtøl I	96 »
Skattefri	10 »	1 » Hvidtøl II	84 »
Dansk Sodavand	4 »	1 » Skibsøl I	96 »
Citron —	5 »	1 » Skibsøl II	84 »
Fineste Maltekstrakt	18 »	12/2 Skibsøl	60 »
Kraftøl	12 »	12/2 Hvidtøl	60 »

Bestillinger modtages ved Vognene eller hos Bryggeriets Agenter samt paa Bryggeriet.

Valby Langgade 75.

Telefon 3968.
— Lyngby 235.

Forsamlingsbygningen
Rømersgade 22.
Telf. 1310. *Chr. Jensen.*

Forsamlingsbygningen
Koldinggade 4.
Telf. Øbro 1132. *Joh. Olsen*

Tandlæge Edv. Møller,
Købmagergade 30, 2.
udfører enhver Tandbehandling til smaa Priser. Samvittighedsfuldt Arbejde. Bedøvelse hele Dagen. Konsultationstid 10—3½, 6—7 Eftm. og 10½—12 Søndag. Telefon 8181.

Spis Middag
Kl. 12-2 el. Kl. 3-6. Rosengaarden 14.
Husassistenternes Fagskole.

Nørre Central Café
(Nørrebros Runddel).
Koncertsal og Billardsalon.
3 Billards.
Hyggelige Selskabslokaler.
Telf. 7476. M. C. ANDRESEN

A. C. NIELSENS
Bogbinderi og Kontrolbogsfabrik.
SPECIALITET: Gummiering og Lakering
samt Paasætning af Bliklister paa Plakater.
Adelgade 31, 1. Bagb.
Telefon Palæ 2056.

Wilsons Gummivarelager
12, Gothersgade 12.
Alle Sygepl.-Artikl. sendes mod Efterkrav. Ill. Katalog

Københavns Tilskærer-Akademi
Nørrevoldg. 42.
Katalog over Tilskærekursus og Tilskæring af Mønstre sendes paa Forlangende.

Annoncer
til
Ravnen
modtages paa Ekspeditionen,
Nørre Farimagsgade 49 Stuen,
til 10 Øre pr. m/m.
Paa løbende Annoncer indrømmes Rabat. Favoritpladser efter Aftale.

Peter Jensen,
Bispebjerg Kro,
ligefor Krematoriet og Kirkegaarden,
2 store lukkede Glasverandaer.
Have med Lysthuse.
Telefon Taga 800.

Yale Laase & Nøgler
Ny Østergade 2.

Trælleafkom.

Længsel.

Født i en Baggaard,
hvor Solens Glød
spærres af graasorte Mure,
aanded vi Barndommens unge Aar
— længedes ud imod Solen.

Slidt vore Tøfler og Sko
paa Byens Fliser og Brosten,
solgt vor Krop den lange Dag
til Fabrikers graadige Helvede;
dumt har vi taalt »Formænd« og
»Brækkere«
— aah, nu længes vi ud imod Solen!

— At hvile den svedige Krop
en Nat i en Fattigkaserne,
der laa i en Ørken af Sten,
en Hule, hvor Sorgen regerer,
hvor Sygdom og Last har sin Bolig
— aah, nu længes vi ud imod Solen.

Dybt i Sjælen er brændt et Saar,
som bløder i stille Stunder.
Det svider at kende Mørkets Magt:
at tusinde Brødre og Søstre
er lænket som Dyr i Fængsler
— aah, nu længes vi ud imod Solen!

Set i den mørke Nat
ved et fattigt Lys fra en Lygte
i en øde og svampet Gyde:
en Søster kaste sit Legem i Grams
— og haaner det dyreste i sin Sjæl —
fordi hun frøs og var sulten
— aah, nu længes vi ud imod Solen!

Staar nu og ser et Lys er tændt:
Vi tusinde Trælle skal bruge vort Øje
og lære at hvæsse Tanken til Flugt,
lære at kende vor *egen Magt*,
kaste vor Tro foran »Frihedens Alter«
— saa ser vi et Glimt af Solen.

Ved Frihedens Alter skal fødes en Gnist,
der skal tænde i Hjertet et Baal af
Begejstring,
som skal die vort Mod og Kraft til Striden
for alt det, vi elsker, mod alt det vi hader
i *det* skal *vi* finde *vor* Lykke:
vor Stræben mod Solen vi øjner!

Saa skal et Afkom
os mindes som Helte,
der ranked sin Ryg og sin Aand,
og kvalte det onde, der avlede Giften,
ja mindes som Kæmper, der stred
og sejred
— i en *ærlig* Krig for Sollysets Riger!

— Den sollyse Dag —
med en straaleren Pragt
med tusinde Stjerners lysende Lykke
engang skal gemme vor Ungdom i Fryd
vor Alderdoms *Tro* paa Livet og Lyset
— og Solen har Magt i vort Sind!

Martin Lilliegren.
Arbejdsmand

Kritik.

Den indbildske Skuespiller: Og i den sidste Scene, første Akt, hvor jeg dør, var der flere Tilskuere, som rejste sig op og klappede voldsomt.

Vennen: Ja, De var vel glade for at blive af med Dig!

Go' Vind!

Banevogteren: Halløj De der, De maa ikke gaa over Banelinien.

Manden: Jamen, min Hat er blæst derover.

Banevogteren: Saa maa De s'gu vente, til Vinden vender sig!

Aha!

A: Jeg maa passe paa mig selv, for hvis jeg drikker mere end sædvanligt, saa er jeg den næste Dag uduelig til mit Arbejde.

B: Det generer ikke mig.

A: De kan maaske taale meget?

B: Nej, men jeg arbejder ikke.

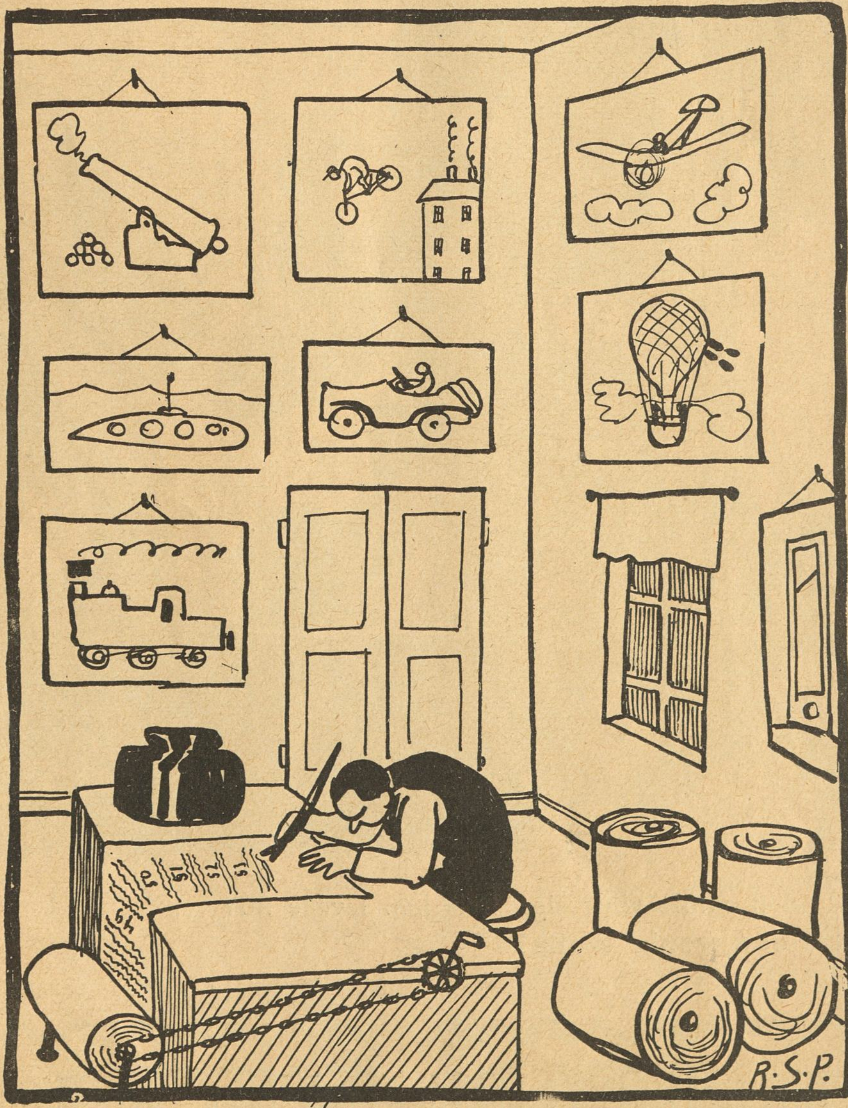

Tegning af R. Storm-Petersen.

Juletravlhed hos Kunsttegneren.

Ømt.

Fængselsdirektøren: Ja, fra i Dag er De altsaa fri. Har De noget Ønske at fremføre, inden De gaar herfra?

Den Løsladte: Aa, ja, giv mig en Lok af Deres Haar, Hr. Direktør!

Slemme Tegn.

Den unge Mand tog forsigtig sit Cigarfoderal op af Brystlommen, lagde det paa Pianoet og aabnede derefter sin Favn for hende. Men hun blev med et iskold og sagde:

— Det er let at se. at De har været forlovet før!

Et godt Raad?

— Er din Mand ikke ked af, at Du nu rejser bort i en hel Maaned?

— Nej, slet ikke. Han er meget tilfreds og glæder sig paa mine Vegne.

— Du, i dit Sted vilde jeg hellere blive hjemme!

Hvis han havde været med —

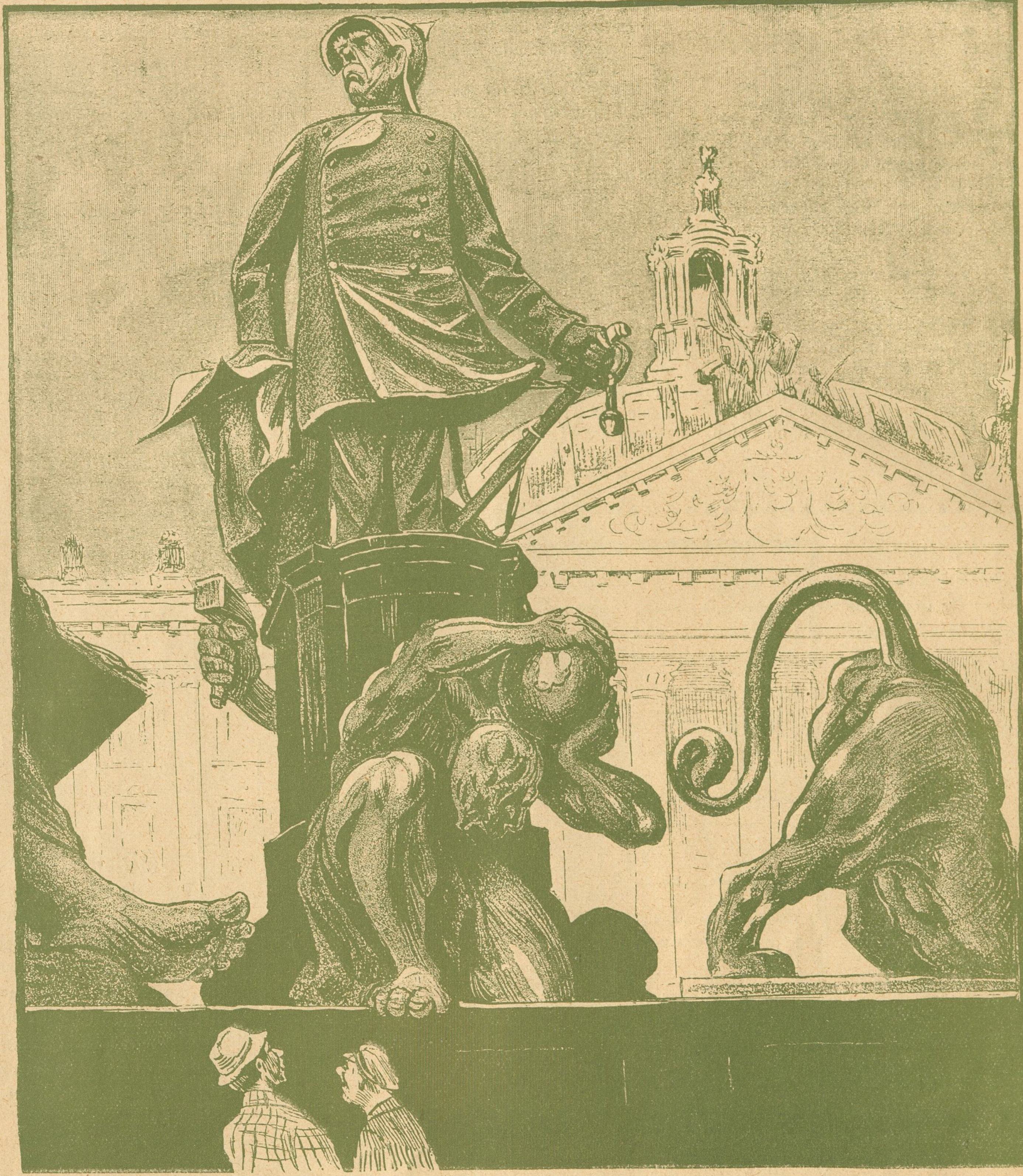

— Hvad tror Du, den gamle vilde sige, hvis han levede nu?
— **Viel Geschrei und wenig Wolle!**

Forlang altid EXPORT DOBBELT-ØL med DOBBELT SEGL fra DE FORENEDE BRYGGERIER

Gift Dem aldrig —
før De har besøgt
Snedkermester Chr. Jensens
4 Møbelmagasiner Adelgade 80, 86 og 87
(ligefor Sølvgade)
samt Østerbro-Afdl. Sct. Jacobs Plads 6.
Danmarks største Afbetalingsforretning.

Lauritz Byrge,
Forenings- & Selskabslokaler.
Selskaber indtil 170 Kuverter.
Baade større og mindre Lokaler.
Dansk Arbejder Loge,
Blegdamsvej 26. Telf. 6405.

LYSÆGTE
FIONA KRONE-TAPET
GARANTI FOR HOLDBARHED
•FIONA• SKINDERGADE 27

THOMSENS MAGASINER
Moderne Frakker
AFBETALING
NICOLAIGADE 13 • SLOTSGADE 3
RYESGADE 128 • KRISTHAVNS TORV 6

RAVNEN
KOSTER KUN
10 ØRE
NUMRET
UDKOMMER
HVER TORSDAG

Træffere.

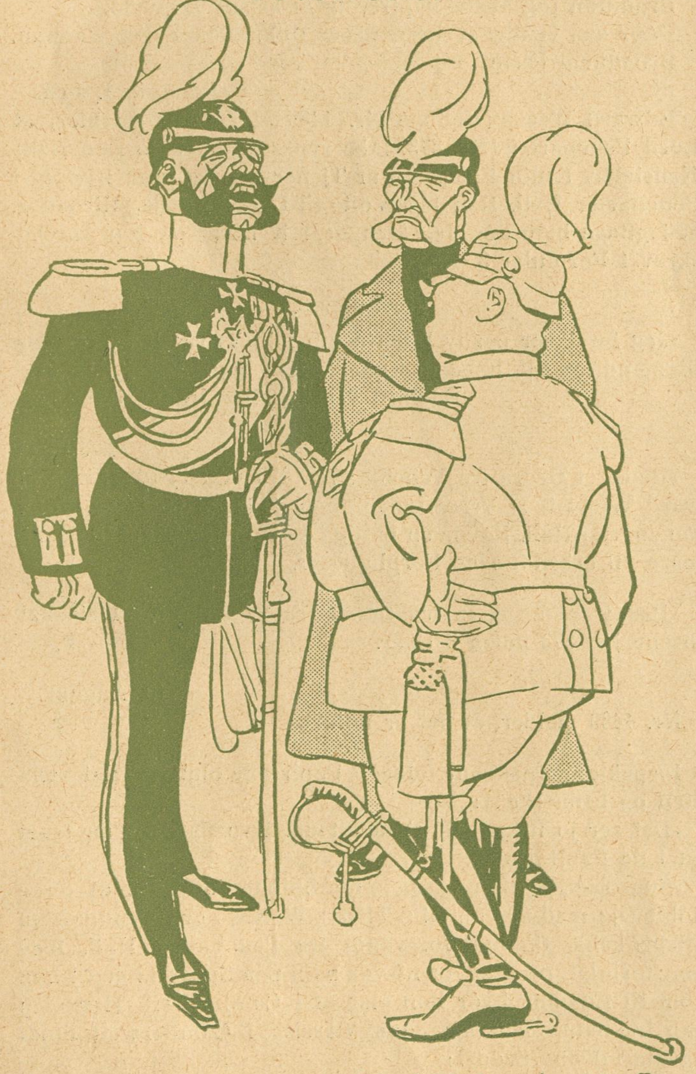

1. General: Det er desværre ikke lykkedes mig at træffe en Modstander endnu.
2. dito: Og jeg har truffen 5 paa Rad forleden Dag.
3. dito: Tænk, det var ganske, som da jeg sidst var paa Jagt!

Fisker-Vise.

(*Svensk Melodi.*)

Jeg er kun en Fiskermadamme,
som holder paa Ret og paa *Skæl*,
og la' mig faa sagt med det samme:
Min Vejning er immer riæl.
Jeg myrder en Spætte med Lyst og med Kniv
og synger, naar Torsken maa lade sit Liv:
Tralla—la—la — —
At fiske er mit Tidsfordriv!

Jeg sidder i Aborreparken
og nyder et fint Sildeglimt.
Jeg har det som Noah i Arken
og syn's ikke Livet er grimt.
Naar Stormen saa kommer og Bølgerne gaa,
og Blæsten blir' næbbet og hyler som saa:
Tralla—la—la — —
Se, Folkens, det blæser jeg paa!

Har jeg blot min Krog og min Snøre,
min Spand og en Snes Tønder Vand,
saa har jeg s'gu mit paa det tørre
og højner mit Køn og min Stand.
Med Kuller i Vognen jeg tro holder Vagt,
og Stemmen blir' sat i femsjettedels Takt:
Tralla—la—la — —
Er det ikke det, jeg har sagt!

En Digter har spurgt: hvad er Livet
paa voreses syndige Jord?
Jeg syn's nu, at Svaret er givet
og sagt med et eneste Ord:
Vort Liv er at *fiske* med Svung og med Flid,
det gælder blot om at faa *Guldfisken* hid
— Tralla—la—la —
Det drejer sig om at faa *Bid!*

Peder Ravn.

EDDERKOPPEN

En Roman fra Kæmpebyen London.

Næppe havde han sagt de første Ord, før Defensor, Sir James Crescent ligeledes stod op og afbrød ham under mange Undskyldninger.

»Jeg haaber, at min højtærede Kollega vil tilgive mig, men det er min Pligt at anmode om en Udsættelse. Der er nemlig i sidste Øjeblik kommen saa vigtige Bevismidler for Dagen, at min Klients Uskyld kan konstateres, eller i hvert Fald min Opgave som Forsvar lettes i betydelig Grad.«

»De ønsker Udsættelse for bedre at kunne forberede Deres Forsvar?« spurgte Dommeren.

»Javel, Mylord.«

»Sagen er meget alvorlig, og jeg maa formode, at der ligger vægtige Ting til Grund for Deres Anmodning. Kan De understøtte denne ved en eller anden Oplysning?«

»Jeg kan kun sige, Mylord, at Politiet, inden en Time er gaaet, vil foretage en meget vigtig Anholdelse.«

»Forhandlingerne er udsat,« udbrød Dommeren.

En Mumlen af Skuffelse gennemløb Salen, og Publikum begyndte langsomt at rømme den. I Mængden befandt sig en Mand, paa hvis Ansigt de mest modstridende Følelser i de sidste ti Minutter havde afspejlet sig. Egbert Braunton kom ved Udgangsdøren til at staa ved Siden af Betjent Wainthorpe og bemærkede sarkastisk til ham:

»Det højtærede Politi elsker Overraskelser. Det véd imidlertid som Regel allermindst, naar det tror at vide mest.«

»De vil snart faa at mærke, at vi véd noget,« sagde Betjenten tørt.

»Saah?«

»Jeg arresterer Dem herved som sigtet for Mordet paa Jarlen af Pencharter.«

»Ikke andet?« spurgte Braunton. »Det ventede jeg, da jeg saa Dem og Deres Kolleger kredse om mig.«

»Jeg har en Bil her. Saafremt De gaar godvillig med, skal jeg spare Dem for Haandjern.«

Da de ankom til Politikontoret, bad Braunton om at tale med Detektiven. Denne kom straks tilstede.

»Nuvel, Herr Broadbent, De ynder aabenbart de Forfølgningsmetoder, som Scotland Yard nu har indført!« begyndte han leende. »Ogsaa jeg elsker denne Detektivleg og har mine Spioner, selv om de ikke er saa snedige som ham, der opdagede min Revolverkasse. Deres nye Husfælle, f. Eks. —«

Broadbent for let sammen:

»Den lamme Mand?« spurgte han.

»Akkurat. Han er storartet, vil jeg sige Dem. Ser De, saasnart min Moder ikke mere kunde komme paa Tapetet, maatte Mistanken jo vende sig mod mig, og da jeg nu engang er saa ubeskeden at anse mig selv for uskyldig, holdt jeg det for raadeligst paa egen Haand at anstille Undersøgelser. Jeg er ogsaa snart paa det rigtige Spor.«

»Jasaa,« var alt, hvad Broadbent bemærkede.

»Vil De høre paa min Historie?« spurgte Braunton rolig.

»Ja!«

»Min Far, afdøde Jarl, elskede i sin Ungdom alt, hvad der smagte af Eventyr, og kom derved i Forbindelse med et italiensk hemmeligt Selskab, »Liberta«, som efter min Mening var en raffineret Morderklub. Han har altid angret denne Daarskab, i Særdeleshed, da det ved Lodtrækning tilfaldt ham at dræbe en missliebig Biskop.«

»Gjorde han det?«

»Bevares nej. Han skød sig ind under Sygdom og købte sig fri. Det er længe siden. Men for nylig faldt Loddet atter paa ham, skønt han intet mere havde at skaffe med Forbundet og det hele næsten var gaaet ham af Minde.

Denne Gang drejede det sig om at myrde en bekendt Politiker, og man gjorde ham opmærksom paa, at han, hvis han atter skød sig ind under Sygdom, næppe nogensinde vilde komme sig af den igen.«

»Hvorfra véd De alt det? spurgte Broadbent.

»Fra min Far selv.«

»Godt. Fortsæt.«

»Min Far svarede paa denne Meddelelse, at han forlængst var færdig med Forbundet, og at han vilde kalde Politiet til Hjælp, ifald man ikke lod ham i Fred. Nogle Uger efter blev han skudt.«

»Kan De underbygge denne Forklaring med Beviser?«

Braunton tog nogle Papirer frem af sin Tegnebog.

»Vær saa venlig at læse disse Dokumenter,« sagde han.

Broadbent læste:

»London, 1. Juli.

Edward Weeks (Medlem Nr. 1489 af Liberta) melder, at Lord Pencharter (Nr. 873) ikke synes at have forræderiske Hensigter. I min Egenskab af Tjener ser jeg ham hyppig i Pencharter Hall. Han tager ofte til London og jeg tilraader, at iagttage ham dér. Jeg fornyer mit Løfte og har underskrevet Formular 3.«

Formular 3.

»Jeg forsikrer paany Liberta om min Troskab og er rede til at udføre alt, hvad der paalægges mig.

Edward Weeks (alias Henry Bales).«

»4. Juli.

Modtaget Ordre fra Venedig: Nr. 873 skal rydde Sir Howard Winglett af Vejen indenfor en Frist af 60 Dage. Var i Pencharter Hall. Havde en heftig Scene med Jarlen, der ikke mere vil erkende sine Forpligtelser. — P.«

»Paany modtaget Instruktioner fra Venedig: Nr. 1489 skal dræbe Nr. 873 inden 8 Uger. — P.«

»19. August.

Nr. 1489 melder, at det er udført.« —

Inspektør Broadbent foldede Papirerne omhyggeligt sammen og bemærkede:

»Det ser jo meget tilforladeligt ud. Hvordan har De faaet fat i de Papirer?«

»Som sagt, jeg har ogsaa mine Spioner ude. En af disse holdt Øje med den omtalte Tjener Weeks, der forekom ham mistænkelig. Da han forsvandt fra Pencharter Hall, blev han forfulgt, og min Agent var ham paa Sporet, lige til han kom til London, hvor han steg af i Camberwell. Her slap han fra ham, men paa hans Værelse i Camberwell fandt Agenten denne Seddel:

»Klokken 7,45 udenfor Criterion!

Jeg besluttede nu selv at tage en Haand med og stillede mig udenfor Criterion Klokken halvotte om Aftenen for-

klædt som Tigger. Det varede heller ikke længe, før Weeks kom listende, og straks efter viste sig en stor, sortskægget Mand i Paletot og høj Hat. Han flyede ham nogle Papirer i en tyk, blaa Konvolut og forlod ham derefter uden at sige et Ord. Hurtigt var jeg paa Siden af Weeks, og i Trængslen udenfor Teatret var det mig en let Sag at fravriste ham Papirerne.«

»Vil De overlade mig dem og desforuden besvare mig et Par Spørgsmaal?«

»Gerne.«

»Altsaa: Siden naar har De vidst Besked med Deres Fars Dobbeltliv?«

»Fra for to Aar siden. Indtil den Tid havde jeg aldrig skænket hans lange Fraværelser en Tanke. Men da den første Mistanke steg op i mig, lod den mig aldrig i Ro, til jeg omsider kom under Vejr med Hemmeligheden og opdagede, at min Far var Jarl af Pencharter. Jeg var taabelig nok til at fortælle min Mor det, og nu opstod der selvfølgelig Skandale. Imidlertid lykkedes det Jarlen at holde os hen med Løfter, indtil Katastrofen kom. Og nu forlanger vi vor Ret.«

»Det bliver en ualmindelig interessant Proces,« bemærkede Broadbent eftertænksomt. »Jeg tror, at —«

»Aa, der falder mig noget meget vigtigt ind, som jeg nær havde glemt,« afbrød Braunton ham. »Tænk Dem, ovenpaa et stort Skab i det af Weeks beboede Værelse i Camberwell fandt jeg en Revolverkasse med Navnet Frederick Daymoor indgraveret i Laaget. Jeg tog den med mig og lukkede den ned i mit Skrivebord, hvor Deres Agent saa opdagede den.«

»Hvordan kan Weeks være kommen til den?«

»Jeg har forhørt mig om hans Fortid og konstateret, at han har været straffet som Indbrudstyv. Jeg har en Beretning om Retsforhandlingen, som jeg kan vise Dem.«

»Meget forbunden. Jeg vil nu se at faa fastslaaet, paa hvilken Skrivemaskine disse Papirer her er skrevne. Det bliver næppe vanskeligt. Jeg har f. Eks. bragt for Dagen, at det Brev, som Frøken Daymoor modtog i Fængslet, er skrevet paa Deres Mors Skrivemaskine.«

»De er ikke tabt bag af en Vogn,« bemærkede Braunton leende. »Jeg maa saa hellere tilstaa med det samme, at Brevet stammer fra mig.«

»Det tænkte jeg mig. Hvad var Deres Hensigt med det?»

»Herr Broadbent, har De aldrig været forelsket? Jeg var saa ude af mig selv over Frøken Daymoors fortvivlede Stilling, at jeg skulde og maatte finde den virkelige Gerningsmand. I Overbevisningen herom skrev jeg de Linier til hende.«

»Hm — ja,« brummede Broadbent eftertænksomt. »Naa, nu gælder det fremfor alt om at finde denne Weeks eller Bales samt den, der har affattet disse Papirer. Vil De love mig, at holde mig a jour med Tingene, skal jeg sørge for, at Arrestdekretet bliver taget tilbage.«

12. KAPITEL

Atter var der gaaet en Uge. Edward Weeks havde ikke været til at finde, og Politiet maatte tage sin Tilflugt til Stikbreve. Alle Aviserne var fulde af Beretninger om Pencharter-Affæren. Brauntons Papirer blev aftrykt med lange Kommentarer om det hemmelige Selskab Liberta, og den unge Arvtager til Jarltitlen lykønskedes og feteredes.

Frøken Daymoor løslodes af Fængslet, og Selskabet delte sig i to Dele, af hvilke det ene Parti forfægtede hendes Uskyld, det andet, at hun var en Forbryderske. For faa Timer siden var hun vendt tilbage til sin Moders Hus og var bleven hilst med Kys og Taarer.

Da traadte Lord Rosecar ind.

Hidtil havde den unge Pige paa en beundringsværdig Maade bevaret sin Fatning, men da hun blev alene med sin Forlovede, brast hun i Taarer. Saa meget han end søgte at trøste hende, varede det dog en god Stund, inden hun blev Herre over sin Bevægelse.

»Edith,« sagde den unge Mand, da hun omsider blev rolig, »bliv ikke vred, fordi jeg straks gaar over til at tale om et vigtigt Tema. Men vor Taalmodighed har jo allerede været stillet paa en haard Prøve, og jeg ser nu ingen Grund til at udskyde vort Bryllup længere. Jeg vil ikke faa et roligt Øjeblik, før Du er min Hustru.«

»Hvor kan Du tale saadan, Eustace! Du maa dog kunne forstaa, at jeg ikke kan blive din Hustru, før — før denne frygtelige Hemmelighed er fuldt og helt opklaret.«

»Hvorfor dog ikke? Alt er jo opklaret, hvad Dig angaar. Du har lovet at blive min Kone og maa holde dit Ord.«

»Men ikke nu! Først maa jeg renses for Mistanke. Du selv har jo Sorger, Eustace, Du kæmper for din Ret, dit Navn —«

»Aa, saaledes!« udbrød den unge Mand i en bitter Tone. »Jarlen var et godt Parti, men den uægte Søn er Dig ikke værdig.«

»Det véd Du godt, jeg ikke mener,« svarede Edith alvorligt. »Men nu kan jeg selvfølgelig kun give Dig ét Svar. Jeg er rede til at blive din Hnstru, naarsomhelst Du vil.«

Rosecar trykkede hende til sit Bryst og bedækkede hendes Ansigt med Kys. Længe hørtes ikke andet end sagte Elskovsord.

Men pludselig rettede Edith sig op og sagde:

»Jeg maa bede Dig raade mig. Herr Braunton skriver til mig, om jeg ikke i min egen Interesse vil tilstaa ham en Samtale. Hvad mener Du om det?«

»Det var mig kærest, om Du sagde nej. Men —«

»Der ser Du, sukkede hun, »Du mener selv, jeg ikke kan sige nej. Jeg vil saa bede ham komme herhen næste Torsdag Klokken fire.«

13. KAPITEL

Egbert Braunton indfandt sig pludselig om Torsdagen og blev indført i Dagligstuen, hvor Edith ventede ham. Han gik straks til Sagen:

»Frøken Daymoor, da vi sidste Gang saas, gjorde jeg Dem et Forslag, som var ærligt og oprigtigt ment. Senere er det blevet mig forundt at bevise Dem, hvor meget Deres Vel har ligget mig paa Hjerte, idet det med store Anstrengelser lykkedes mig at opdage den virkelige Morder. Tillad mig nu at gentage min Bejlen. Vil De være min Hustru, Frøken Daymoor?«

»Jeg er Dem overordenlig forbunden,« svarede den unge Pige alvorlig, »men jeg maa svare benægtende, skønt Anmodningen klinger betydelig bedre, naar den kommer fra min Redningsmands Mund, end naar den fremsættes samtidig med en Trusel.«

Braunton bed sig i Læben.

»Det gør mig ondt, at jeg dengang forglemte mig selv,« sagde han. »Jeg elskede Dem og haabede paa at kunne vinde Dem paa den Maade.«

»Jeg føler mig beæret over Deres Anmodning; maaske har jeg dømt Dem for strengt,« sagde Edith. »Isaafald beder jeg Dem oprigtig om Tilgivelse.«

»Jeg tør altsaa haabe?«

»Nej, det er umuligt, Herr Braunton, for jeg har siden imorges været gift med Lord Rosecar.«

Braunton fór sammen som ramt af Lynet.

»Med min illigitime Broder — denne Tigger!«

»Han er min Mand,« svarede Edith med Værdighed, idet hun rejste sig. »Jeg troer ikke, der vindes noget ved en Fortsættelse af denne Samtale, Herr Braunton. Forsøg paa at tænke venligt paa mig, saa vil min Mand og jeg søge at glemme.«

Med dødblegt Ansigt bøjede Braunton sig ned over den Haand, hun rakte ham.

(Fortsættes.)

EUROPAS SMILEBAAND

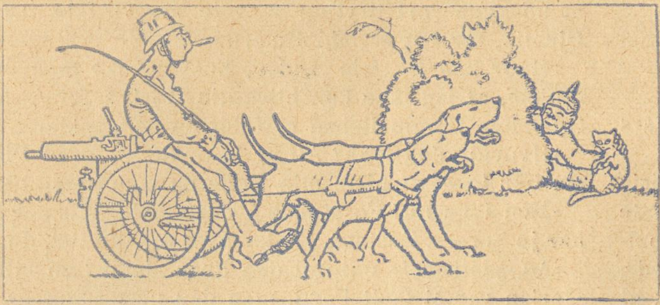

Det belgiske Maskingevær med Hundeforspand er en stor Opfindelse,

men hel paalidelig er den dog ikke!

(»Simplicissimus«.)

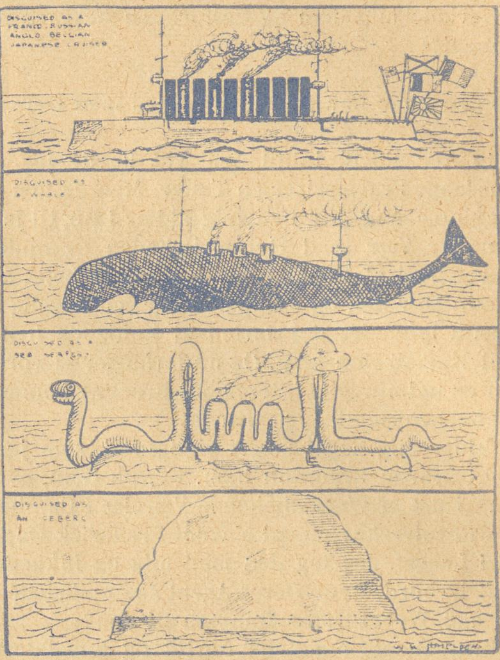

Den tyske Krydser »Emden« (med den falske Skorsten) forklædt som: 1) Fransk-engelsk-japansk-belgisk-russisk Krydser 2) som Hvalfisk 3) som Søslange 4) som Isbjærg!

(»Daily Mirror«.)

»Den tykke Bertha« (42 Ctm-Projektilet.)

(»Lustige Blätter«.)

Hvorledes Peter »passede paa« sin lille Søster Grethe.

Af alle Shagtobakker er CREMO den bedste til Prisen.

Rød Indmad

Maa jeg tillade mig at overbringe Deres Majestæt min ærbødige Lykønskning i Anledning af den sidste, store Sejr!

Denne Læge *Rørdam* virker dog i høj Grad irriterende, naar han *opkaster* sig til Dommer i Børneaffæren fra Kaløvig og erklærer, at der er ikke noget at klage over.

— Ja, det er en nydelig Erklæring. Han skulde tvinges til at *æde det Hele i sig igen!*

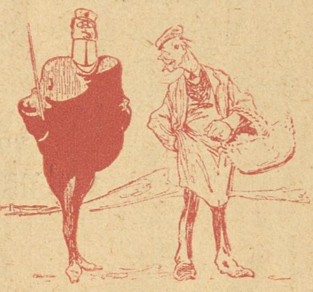

Jeg er Student, at De ved det!

— Det gør ikke noget — jeg er også saa kun Læredreng!

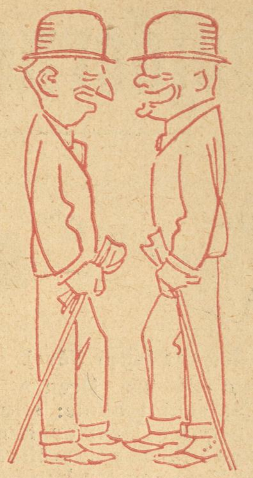

— Jeg var i Gaar inde i en Forretning og købte en And. Da jeg kom hjem, viste det sig, at den var raadden. Saa gik jeg ind til Forretningsmanden og sagde —: Det var en *Tristan Isolde*.

Hva' sa' Du —?

— Jeg sagde: Det var *en trist And, I sol'te!*

„Rubicon".

„Tærningerne er kastede", sagde Fjelstrup, da de Hellige vilde have „Rubicon" forbudt, og saa blev Fru Emma Gad tilkaldt.

— Skidt, lad gaa, sagde Fruen, — men det er jo nogle kraftige Bouillon-Tærninger, tilføjede hun,

Hr. Bülows Fy-Lov.

Hr. Bülow var sig saa mægtig en Mand,
han ordnede Retten i Danmarks Land —
var altid venlig og aldrig hoven,
bestandig flittig og aldrig doven.

Han fandt, at Verden var ikke saa fæl,
men allerbedst syntes han om sig sel':
Han blev uden videre Sprœl og Processer
til Extra-Højesterets-Assessor.

Nu finder vist Bülow, Verden er slet —
Forleden dømte hin højeste Ret:
Hvad Bülow laved' var ej blot utroligt,
men ogsaa, desværre, saa temmelig
tov'ligt.

Gryn-Tælling.

— Den fornylig tilendebragte Optælling af *Korn* skal nok have givet interessante Resultater, hører jeg.

— Ja, man siger jo saa. Men tror Du ikke, det var blevet uligeinteressantere, om man havde optalt de *Gryn*, som Landet og Folket har maattet bløde til de fede Patriotgrossister?

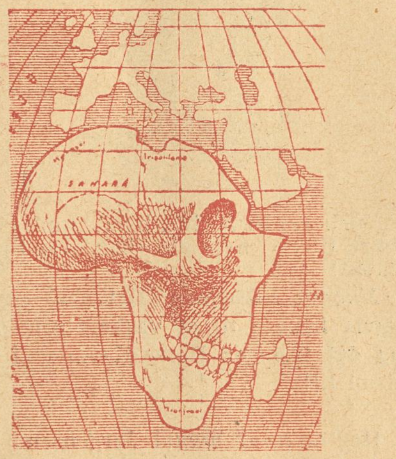

„Den hellige Krig" er begyndt og vil snart mærkes over hele Afrika.

Tegning af Einar Hansen.

Den ny Fredsapostel, Professor L. Birck.

16/11. Det oplyses, at ovre i Sygehuset i Grenaa er Loftet flere Gange faldet ned i Sengen til Patienterne. Og saa er der virkelig Folk, der paastaar, at der aldrig falder noget af til de syge og gamle i Samfundet.

18/11. Det nye Theater faar vist Glæde af »Familien Mørck«, og det er Forfatterindens Haab, at Stykket maa blive købt til samtlige Provinsscener Landet over.

— Javel ja, — ***Mørck*** over Landet, det er det, ***hun*** vil!

Pastor Koch.

Lille Pastor *Hans Koch*
talte om Krigen i en Forening
Lille Pastor Hans Koch
var nærmest, omtrent af følgende Mening:
Dersom, ifald, og naar I vil vide,
alligevel, hvis, paa den anden Side —
Tilsidst saa sa'e hans Tilhørerflok:
Gud Fader bevares, nu er det nok,
Gaa væk, lille Koch!

Dansk INDR: VARE-MÆRKE. Korn Snaps

Arbejdernes Livsforsikring,

Sygekassernes og Fagforeningernes kooperative Forsikringsselskab.
Statsanerkendt.
Dosseringen 4.

Der var ingen Udvej.

Læreren til fire Drenge der er kommet for sent i Skole: »Hør, hvad skal det betyde? Hvorfor kommer I saa sent, kan I ikke komme til rette Tid, naar eders Kammerater kan.«

Hans: »Vores Ur derhjemme gik ti Minutter for sagte.«

Frits: »Jeg skulde løbe i Byen efter Skraa og Tobak til Onkel.«

Povl: »Jeg faldt i Vandet og det tog Tid for Mor at banke mig og give mig nyt Tøj paa.«

Den fjerde Dreng, Peter, begyndte ved den sidste Bemærkning at græde.

Læreren: »Hvad græder Du for?«

Peter: »Jo, nu har de andre sagt det altsammen, saa nu ved jeg ikke, hvad jeg skal finde paa.«

J. Slaal,
Nørre Søgade 19, 5

Kære Ravn.

Hermed en lille Vits, uden Tegning.

Hun: Sig mig, Carl, er de tyske Soldater saa dygtige, som Bladene skriver.

Han: Dygtige! Ja de er saa dygtige, at efter et stort Slag bliver en enkelt Soldat et »Corps«. (Engelsk for Lig.)

Ærbødigst
Tage R. Møller

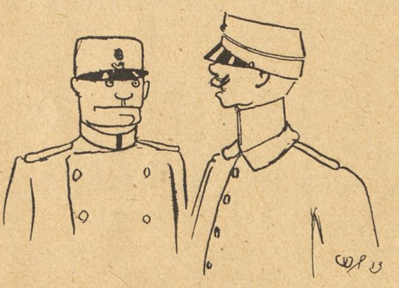

Sergenten: Hvad staar 58 og spekulerer paa?

58: Jou, Hr. Sergent, jeg staar aa tænker paa, at hvis ikke de havde opfundet Krudtet, hva' vi saa sku' bruge alle vores Kanoner til!

AGGERBECKS ÆGTE FINE
·IRIS·
forfiner·forskönner·bevarer·Huden·
Alles Yndlingssæbe
Stk. 25 Øre

Fru Tora L. Privat skal det naturligvis være os en Fornøjelse at spille Skak hjemme hos Dem, men at aabne »Ravnens« kostbare Plads for en Skakkonkurrence ligger dog vist et Stykke udenfor vort Formaal. Men vi takker Dem for det smukke *Træk.*

Vorherre maa vide, hvad Vandet skal være til for, naar der eksisterer Brændevin!

Magnus Kristensen. Det skal naturligvis bruges til at vaske sig med — og det trænger Deres Kavaller i høj Grad til!

Her er to af Ewald Jørgensens Vittigheder:

Læreren: — Hans, kan Du sige mig, hvor mange Sanser Mennesket har?

Hans: — Seks Sanser!

Læreren: Seks! Lad mig høre dem!

Hans: Synet, Hørelsen, Lugten, Smagen og Følelsen — samt Ordenssansen!

I Zoologisk Have.

Den nærsynede Herre: — Undskyld, kan De ikke sige mig hvor Bøffeloksen er?

Gnaven Herre: — Den staar lige for Næsen af Dem.

Den nærsynede Herre: — Næ, jeg mener den *riglige* Bøffelokse.

Gummilageret
„Francais"
i København
16, Lille Kongensgade 16,
en gros. ved Kongens Nytorv. en detail.
Forsender diskret! Hygiejne-Gummi, Bandager og alle Sygepleje Artikler.
For Frimærker eller Post Opkræv.
A. Mouritzen.

Gerhard K. Aalborg. Her er de to bedste:

Tilskueren: »Det maa være meget ensformigt at staa og male saaledes Dag ud og Dag ind?

Maleren (der maler en Solnedgang): Ja, men ser De da ikke, at jeg *kun* maler Dagen *ud.*

Et Bevis.

Kelneren (sætter en bestilt Flaske Vin paa Bordet): Værs'go min Herre.

Herren: Jamen Flasken er jo ikke fuld!

Kelneren: Naa ikke, det forekom mig i alt Fald, at den dinglede paa Bordet.

Digteren (til Forlæggeren): Jeg har her en storartet Roman-Titel. Skulde De ikke kunne yde mig et passende Forskud?

Kære *H. K.* Deres Digter er fræk, men vi har dog kendt en, der var værre. Han mødte med 50 Kommaer og 10 Tankestreger og det vilde han ha' Forskud paa.

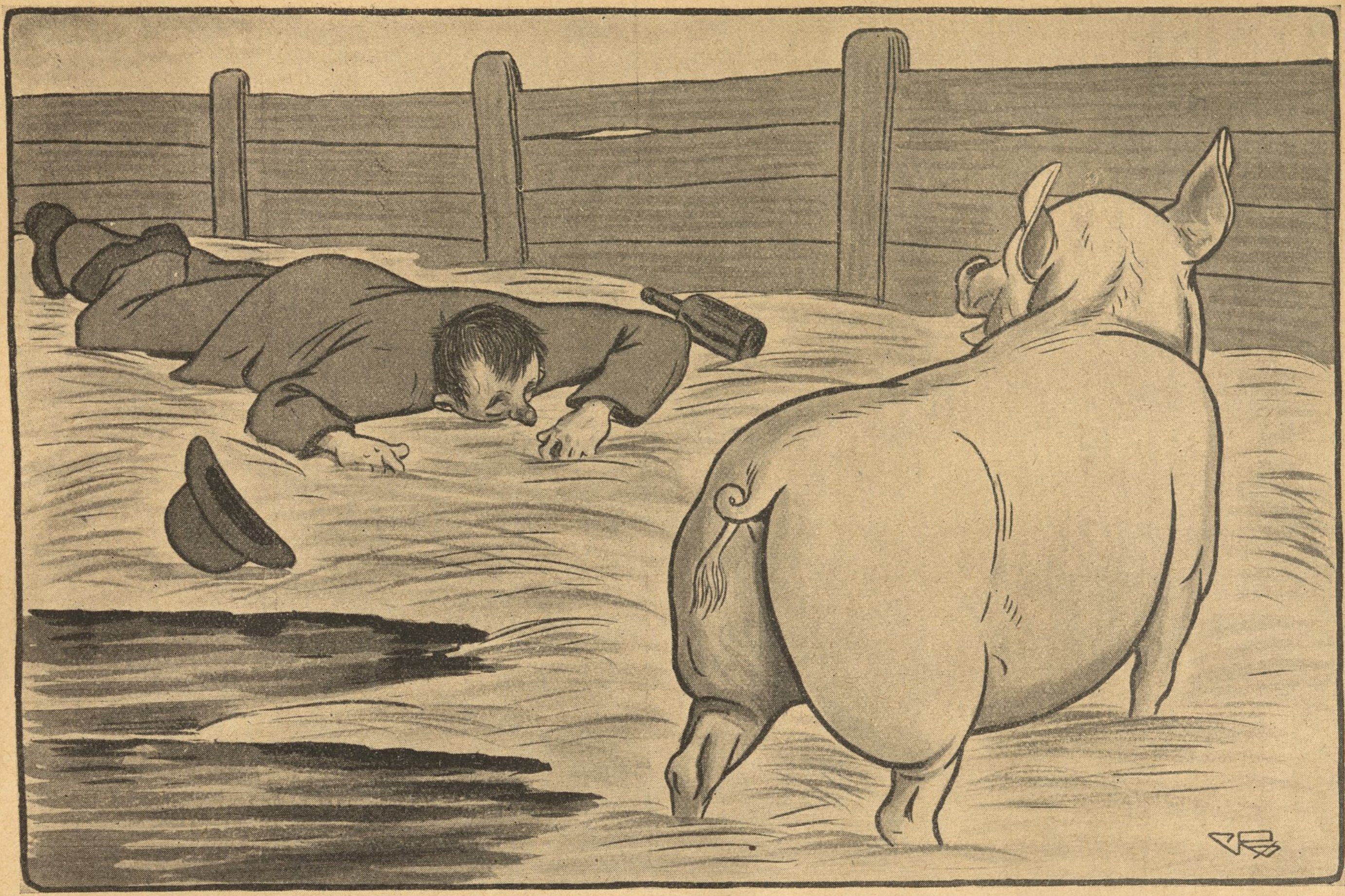

Tegning af C. Røgind.

Svinet: Der skulde osse nedlægges Forbud imod, at han blev »kornfodret«!

Farlig Falskhed.

En Dame var saa uheldig en Dag i en Kirkestol at tabe sit ene falske Øjenbryn. En Herre, der sad ved Siden af hende, saa forskrækket ned efter det. Han troede det var hans Overskæg.

Godt Raad.

Fruen: Kære Doktor, giv mig et Middel, som kan faa min Mand til at lade være med at snakke i Søvne.

Doktoren: Forsøg at give ham Anledning til at sige noget om Dagen!

Kommer der ikke!

Apotekeren: Hvis De føler Dem daarlig, saa har jeg et udmærket Middel, der sætter baade Legeme og Aand i den bedste Form — nemlig Sjølunds Kamboldraaber.

Kunden: Nej Tak.

Apotekeren: Det er et aldeles ypperligt Middel, og Flasken koster kun 3 Kroner.

Kunden: Jeg tror, at jeg hellere vil forsøge noget andet.

Apotekeren: Jamen, Højstærede, Sjølunds Kamboldraaber gør bedre Virkning paa en Dag end nogen anden Medicin paa en Maaned! De hjælper for alt, fra Hoste til Ligtorne! Har De noget særlig imod Sjølunds Draaber?

Kunden: Aa, jeg ved ikke — *men jeg er Sjølund.*

Ikke altid.

Første Tigger: Det betaler sig altid at være høflig.

Anden: Ikke altid. I Gaar, da jeg agerede døvstum, sagde jeg: »Tusind Tak, go'e Herre«, da han gav mig en Tiøre — og saa hentede han en Betjent!

Hvor der handles.

Fruen: Men Dorthea dog, De skulde jo bare spørge, hvad Hummerne kostede!

Dorthea: Det er meget sandt, Frue, men Fiskehandleren sagde, at de kostede 8 Kroner, enten jeg vilde ha' dem eller ej, og saa syntes jeg, at det var bedst, jeg to' dem!

For en Sikkerheds Skyld.

Kunden: Har De en Bog, som hedder »Den korteste Vej til Rigdom?«

Boghandleren: Ja, jeg har — vil De ikke samtidig have et Eksemplar af Straffeloven?

Om Forladelse!

Professoren: Kathinka, smid den Kat ud af mit Værelse; jeg kan ikke holde dens Skrigeri ud.

Kathinka: Undskyld, Hr. Professor, men De sidder paa den!

Vinhandlerfamiljen.

— Hvorfor har Du sat Flor omkring din Onkels Portræt. Er han død?

— Nej — men han er bleven Afholdsmand!

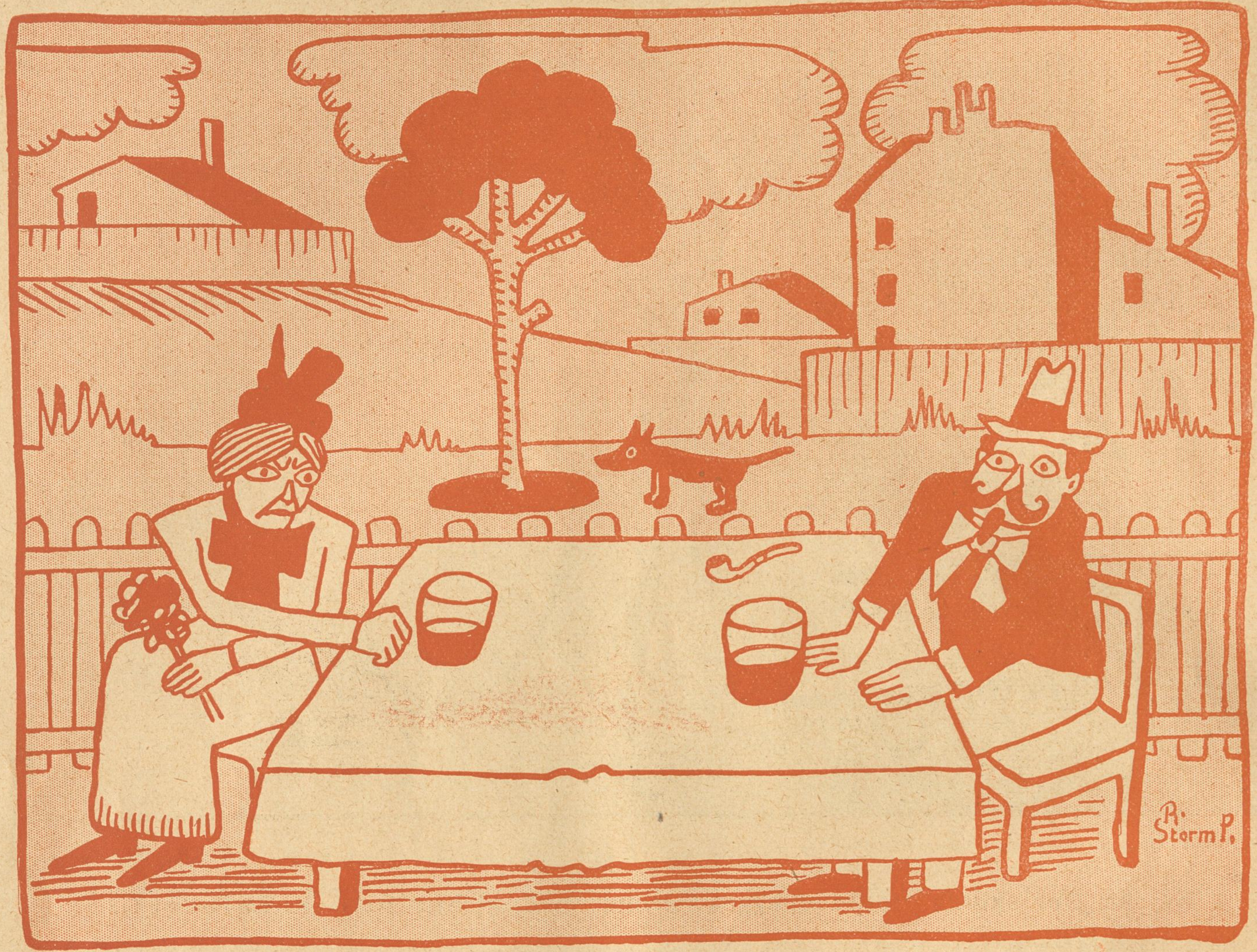

Tegning af R. STORM-PETERSEN.

Flyt Din Stol herover, Jensen, saa man kan se, at vi er et lykkeligt Ægtepar.

Flintesten.

Maa jeg faa Lov til at sige et Par Ord om *Flintesten?*

Ja, De synes maaske, kære Læser, at det er et noget underligt Emne at slaa ind paa, men vent nu bare lidt — der er Mulighed for, at vi kan mødes i god Forening netop om dette Emne.

Jo, jeg var forleden oppe paa vort oldnordiske Musæum, og noget af det første, mit Øje faldt paa, det var *Flintesten.*

Naa, jeg kiggede lidt paa dem og bemærkede, at nogle var lidt mere spidse end andre, enkelte var klodsede, nogle var slanke, en Del havde lige Flader, andre brudte dito, og der var smaa og der var store Flintesten, og paa hver Sten var der tilføjet historiske Anmærkninger.

Nogle graasorte Flintesten var fundne under Erik Lam, og en Del kulsorte stammede fra Tiden omkring Harald Hvidkaalsho'de eller Magnus Hængelaas.

Jeg gloede og gloede, vandrede fra det ene kostbart indrettede Skab til det andet, lod Øjet glide henover lange fine Montre, under hvis Glaslaag der laa Masser, Dynger, Bjerge af — *Flintesten.* Og nu kom jeg i Tanke om, at jeg havde set noget ganske tilsvarende paa mine mange Rejser i Norge, Sverige, England og Tyskland.

Ogsaa dér havde jeg truffet paa mægtige, gadelange Montre propfulde af Flintesten.

Hvad i Alverden er Meningen med alle disse skallede Flintesten, maa jeg spørge?

Man bliver jo flintrende gal i Hovedet ved at gaa Sal op og Sal ned og glo paa disse hundrede af dumme Sten, der optager mere Plads, end tre Familjer med tolv Børn behøver for at bo godt — med Hensyn til *Pladsen*; at f. Eks. en Arbejderfamilje skulde kunne komme til at bo saa *fint* som disse Flintesten, vilde det være Vanvid blot at tænke paa!

Kunde lidt mindre Flintesten ikke gøre det?

Er det nødvendigt at beslaglægge saa store Flader med Opholdsrum for Sten, selv om de er fra Knud den stores Tid, og maa jeg med det samme spørge, om nogen tror, at man om 1000 Aar laver Kæmpemusæer for alle de Brosten, de til den Tid kan skrabe sammen?

Det forekommer mig, at det er, hvad jeg vil kalde: fjollet videnskabelig Affektation at samle paa det gamle Stenskrammel og anbringe det i guldlistede Skabe — for De kan nemlig være sikker paa, at hvis man den Dag i Morgen finder seks Vognmandslæs Flintesten en halv Mil uden for Viborg, saa bygger de et nyt Hus til Oldnordisk Musæum og koster — paa Finansloven — 50.000 Kroner til ny Montrer, og giver Manden, der har fundet Stenene, 10.000 Kroner i Dusør!

Men hvis nogen kommer med det Forslag at bygge et nyt Hus for hjemløse Børn, saa kan Vedkommende ganske rolig gaa hjem og lægge sig med sit malplacerede Forslag.

Og *det* synes jeg er til at ryge i *Flint* over! *Per Plex.*

Tegning af Emil Poulsen.

Hvorledes Mads Persen i Skallerup opfattedé „Korntællingen".

(Og Grunden til, at han ikke venter at blive færdig med at tælle Kornene i Aar!)

En from Løgn.

En lille sentimental Novelle.

(Sluttes i næste Numer.)

Foran det aabne Vindue i et privat Værelse paa det store Hospital sad Alfred Broge og saa drømmende ud over Søen.

Han sad støttet op af Puder, og i hans Øjne var der det rolige Udtryk, man ofte ser hos Patienter, som nylig har staaet Ansigt til Ansigt med Døden. Pludselig blev hans Drømmerier afbrudt af den behagelige Klirren af Porcellæn. Det var Mary Verner, Alfred Broges Sygeplejerske, som kom med den sparsomme Portion Mælk, der med tvivlsom Ret blev kaldt hans Middagsmad. For Alfred var netop kommet sig af en heftig Feber, og Doktoren ansaa det nødvendigt, at Patienten var forsigtig med Maaltiderne, — og Mary var af samme Mening.

»Mere Mad, naturligvis,« spøgede hun; »det ligner de Mænd, aldrig at tænke paa andet end Mad. Jeg vilde sandelig hellere have tyve Damer end én som Dem at pleje her!«

»De og Dokteren er nogen hjerteløse Mennesker,« sagde Alfred smilende. »Men vent bare, til jeg er kommen ud herfra, saa skal jeg holde det flotteste Festmaaltid, som nogen Sinde er bleven holdt, og jeg skal med Fornøjelse indbyde Dem og Doktoren ogsaa, saa jeg rigtig kan samle glødende Kul paa eders Hoveder!«

»Hvad De vil gøre, naar De rejser herfra, vedkommer ikke mig,«svarede Mary. »Hvis De vælger at forspise Dem — saa kan jeg ikke hjælpe for det. Men hvis De tror, at jeg vil lade Dem faa saa meget som en Smule solid Føde her nu, saa tager De fejl, Hr. Utaknemlig!«

»Men se, her er noget, som De kan faa Tiden til at gaa med,« vedblev hun og holdt et tykt Brev frem.

»Det er fra min Søster Anna,« udbrød han glad. »Jeg antager, De bad hende om at skrive til mig sidst?« Mary nikkede. »Det var venligt af Dem. De er vist ikke saa haardhjertet, som De foregiver at være!«

»Maaske ikke,« lo Mary og forlod Værelset.

Annas Brev begyndte med Familienyheder, og hvorledes det stod til med deres Moder. »Nu er der kommet nye Beboere i Nabohuset,« skrev hun videre. »Det er nogle rigtig hyggelige Folk ved Navn Warden — Fader, Moder og deres eneste Datter, den sødeste unge Dame, jeg nogensinde har set. Jeg haabede naturligvis, at hun hed Jenny — og sandelig det gjorde hun ogsaa! Jenny Warden er tyve Aar. Hun har de nydeligste brune Øjne, Du kan tænke Dig, og en hel Del gyldne Lokker, og dertil en dejlig Stemme. Aa, Alfred, bliv snart rask, saa Du kan møde hende og hun Dig. Hun glæder sig saadan til at blive kendt med med Dig. Jeg har fortalt hende alt om Dig. Hun er en fortryllende Skabning!«

Alfred lagde Brevet i Konvolutten og saa atter ud over Søen. Brevet fik ham til at tænke paa Moderen, paa Anna og paa — Jenny Warden. Det var usædvanligt for hans Søster at være saa begejstret for nogen, men den fortryllende Jenny maatte sikkert være saare tiltrækkende. Han ringede paa Klokken, som stod ved Stolen, og spurgte Mary, om han fik Lov til at skrive et Brev.

»Hvad? Er vi bleven gode Venner igen?« smilte hun. »Ja, ja da, siden De har været saa skikkelig, skal De faa Lov at skrive Deres Brev, — men bare et eneste, husk det!«

Hun forlod Værelset og kom tilbage med Pen og Blæk. »De maa ikke overanstrenge Dem med Skrivningen,« sagde hun, og Alfred smilte tankefuldt over den unge Piges omsorgsfulde Væsen.

Overladt til sig selv begyndte han at skrive og blev ærgerlig over at opdage, hvor skælvende hans Haand var bleven.

Han skrev imidlertid Brevet og sluttede med følgende: »Din Veninde Jenny Warden — hvor smukt et Navn hun har — maa være nydelig, og jeg længes efter at se hende. Jeg vilde ønske, Du vilde tage hende med herind en Dag til The. Men da det ikke kan lade sig gøre, maa jeg se snart at blive saa rask, saa at jeg kan komme hjem.«

Han blev træt af at skrive, og da Mary kom tilbage, fandt hun ham tilbagelænet i Puderne med lukkede Øjne. Hun strøg mildt hans Pande med sin lille kølige Haand, og lidt efter rejste han sig op og bad hende læse højt for ham.

I det hun bøjede sig over Bogen, vandrede hans Tanker til Jenny Warden med de gule Lokker. Mary Werner havde ogsaa en Rigdom af Haar, men hendes var sort som Natten.

To Dage senere kom et Brev, skrevet i Hast fra Anna: »Er netop ude paa en Tur sammen med Jenny. Jeg viste hende Dit Brev, og vi kom begge til at skrige ved at se, hvor rystende Din Skrift er bleven. Da hun var paa mit Værelse i Gaar, sagde hun pludselig: »Det er Din Broders Fotografi, er det ikke?« Og det var det! Jeg spurgte hende, hvorledes hun kunde vide det, for som Du ved, ligner Du jo ikke os, og hun svarede, at hun følte det maatte være Dig.

Arbejdernes Brændselsforretning. Odense.

Kontor **Havnen.** Telefon 989. Klingenberg 1989.

HERMAN JUST's

Pariserfarveri og kemiske Tøjrensnings-Anstalt.

Hele Dame- og Herregarderober renses og farves uden Opsprætning. Specialitet: Gardin og Møbelstoffer. Dekartering af Dame- og Herrestoffer.

Pustervig 3. Tlf. Byen 1537 y. **Raadmandsgade 2.** Tlf. Taga 113.

De træffer det rigtige ved at købe Deres **Forlovelsesringe** hos *Fritz Heimbürger* Købmagergade 63—65.

Sælg til Eksport.

Deres gamle Kobber, Messing, Zink, Bly og Jern, Bly, Zink og andre Metalasker, gammelt Gummi, nye Skræderlapper, strikkede Uldklude samt gl. Papir til

JOH. P. BOLDT

Aabenraa 21, Hj. af Hausergade, København.

Telf. Central 7784.

NB. Varer fra Provinserne afregnes pr. omgaaende.

Leverandør af Clichéer til „RAVNEN"

—Danmarks fineste Taffelvand—

Sct. Nicolaus-Kilde-Apollinaris!

faaes i enhver 1Kl. Forretning. Telf. 390, Aarhus.

Depoter i 83 Byer! Hoveddepot i København. Telefon Central 1390.

GEORG C. MØLLERS EFLGR.

HOVEDKONTOR: Vimmelskaftet Nr. 42, 2. Sal. (Yorks Passage.)

Telefoner: 913, 1124, 7980, 3313.

LAGER: Badstuestræde 9—11. Fiolstræde 12—14. Kongens Nytorv 8.

Vinkyperens Telefon: 6351. Byen 1722 x.

DET DANSKE MÆLKE-COMPAGNI

Pasteuriseret og raa sød Mælk Daglig nykærnet Smør	Pasteuriseret Kærne Mælk Telefoner 5858 - 2712

TELEFON 3684. **S. JOHANNESSON'S** TELEFON 3684.

Svineslagteri.

Udsalg: **Højbroplads 13.**

Største Udvalg.

Statskontrol med Trikinundersøgelse.

Rester udsælges billigt Fredag og Lørdag fra Kælderen.

GENUINE

LUNDs-CALORIC PUNCH

Oplag hos Carl Qvistorffs Eftfl., Johan Lund, Kjøbenhavn.

Hygiejne, Sygepleje, Toilet og Barber Artikler.

Illustreret Katalog tilsendes m. 10 Øre t. Porto
Forretningen grundlagt 1900.

Depotet „DISKRET"
Afd. R., Prinsessegade 49, Kbh. C.

Brug Worning & Petersens Xeroform-Sæbe

faas overalt
à 25 Øre pr. Stk.

Husk naar De kommer til Aarhus, at aflægge et Besøg i

Frederiksberg Folkelige Forsamlingsbygning.

Jægergaardsvej 44.

Stor skyggefuld Have med overdækket Veranda. Salonkeglebane. James Thomphsen. B.

Sygepleje Artikler,

garanteret **fineste Kvalitet,** en gros Pris. **Fordelagtig** Prøvesending forsendes i København og Provinserne mod 1 Kr. i Frimærker eller Efterkrav.

Risiko udelukket. Skriv i Tide til **Eksporthuset Skandia,** Frihavnen C 5, København Ø.

Arb. Ligkistemagasin.

4, Saksogade 4 (ved Vesterbrogade).
Telf.: Central 9375.

3, Blaagaardsgade 3.
Telf.: Central 5708.

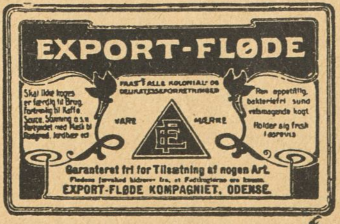

Lind Hansens

Clichéer — Kataloger — Reklamer.
Silkegade 4 Telf. 6288.

Udgaar hver Torsdag. Abonnementspris: 1 Kr. 25 Øre Kvartalet, 10 Øre om Ugen. Abonnement kan tegnes i København i Nørre Farimagsgade 49 Stuen, og i Provinserne paa samtlige Postkontorer og hos Boghandlerne. Annoncer modtages paa Kontoret, Nørre Farimagsgade 49, Stuen. Telefoner Central 1395 og 7495. Udgivet af socialdemokratiske Foreninger. Clichéer ved H. Matzens Reproduktionsanstalt.

F. E. BORDINGS KØBENHAVN.

Tegning af R. Storm-Petersen.

Oldingen: Tag mig, Død, jeg holder ikke dette Syn ud!
Døden: Du maa vente, Gamle, jeg har travlt med de unge Mennesker for Tiden!

Redigeret af AXEL WESSEL

RAVNEN

Nr. 49. Torsdag den 3. December 1914

Tegning af GEORGIA JACOBSEN.

Københavns Tilskærer-Akademi Nørrevoldg. 42.

Katalog over Tilskærekursus og Tilskæring af Mønstre sendes paa Forlangende.

Gift Dem aldrig — før De har besøgt Snedkermester Chr. Jensens 4 Møbelmagasiner Adelgade 80, 86 og 87 (ligefor Sølvgade) samt Østerbro-Afdl. Sct. Jacobs Plads 6. Danmarks største Afbetalingsforretning.

Forlov=elses-=ringe

14 Karat fra 7 Kr., 18 Karat fra 10 Kr.
Th. Halgreen, 34 Gothersgade lige for Regnegade.

W. Bähncke & Co.
Assurance.
Niels Juelsgade 3.
Telf. Central 128 og 129.

HERMAN JUST's
Pariserfarveri og kemiske Tøjrensnings-Anstalt.

Hele Dame- og Herregarderober renses og farves uden Opsprætning. Specialitet: Gardin og Møbelstoffer. Dekartering af Dame- og Herrestoffer.

Pustervig 3. Tlf. Byen 1537 y. **Raadmandsgade 2.** Tlf. Taga 113.

A/S H. MATZEN Reproduktionsanstalt leverer de bedste Clicheer Købmagergade 22 H. I. af Silkegade · København K · Telefon Nº 7057.

Leverandør af Clichéer til „RAVNEN"

LYSÆGTE FIONA KRONE-TAPET GARANTI FOR HOLDBARHED · FIONA · SKINDERGADE 27

Lind Hansens
Clichéer — Kataloger — Reklamer.
Silkegade 4 Telf. 6288.

Forsamlingsbygningen
Koldinggade 4.
Telf. Øbro 1132. *Joh. Olsen*

Sygepleje Artikler,
garanteret **fineste Kvalitet,** en gros Pris. **Fordelagtig** Prøvesending forsendes i København og Provinserne mod 1 Kr. i Frimærker eller Efterkrav.
Risiko udelukket. Skriv i Tide til **Eksporthuset Skandia,** Frihavnen C 5, København Ø.

Holbergsgade 6

Man bør støtte Arbejdernes Kooperative Foretagender og købe sit Forbrug af Brød og Øl i

Forbrugs- og Spareforeningen Aalborg.

Bestil hos vore Kuske eller i Udsalgsstederne disse Varer.

Grovt Hvedebrød

fra Arbejdernes Fællesbageri, fremstillet af sammalet Hvede. Udmærket for svage Maver og Blegsottige. Bedre og mere velsmagende end Grahamsbrød.

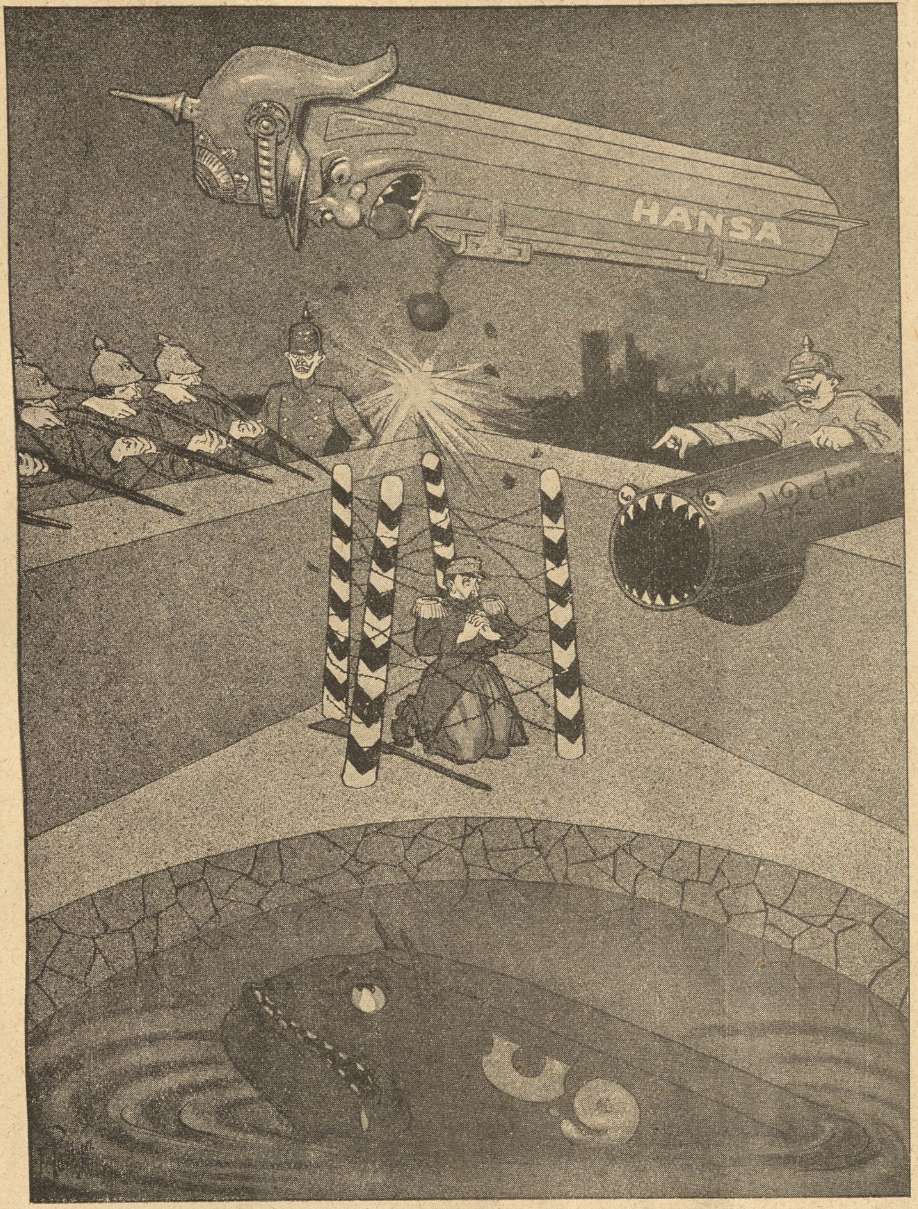

Tegning af Emil Poulsen

Hvorledes man i Tyskland opfatter Frankrigs Stilling.

Om Forladelse.

Studentmagersvend Lund, der lige havde lejet sig et Værelse med Alkove, kommer hjemefter ved 4-Tiden om Morgenen og er særdeles overanstrengt paa Grund af det meget Dominospil paa Vinstue og »Despytten« paa Natkafeen.

Paa Fortovet udenfor sin Gadedør observerer han et Menneske, som ligger i dyb Søvn. Lunds Menneskekærlighed vaagner, og han læsser den sovende over sine Skuldrer og slæber ham i sit Ansigts Sved op i sin Stuelejlighed og ind i Alkoven. For at svale sig lidt gaar han ned igen, men da han kommer udenfor Porten, finder han yderligere en Person liggende, og han saa meget værre ud end den forrige.

— Naa, mumler Lund, har jeg taget en, kan jeg ogsaa tage to, hvorpaa han slæber Vedkommende op ad Trappen og ruller ham ind i Alkoven.

For anden Gang gaar Lund ned for at faa lidt Luft og se sig om — og til sin store Forbavselse ser han nu en tredje Person ligge paa Fortovet, *og han saa langt forfærdeligere ud end de forrige.* Naa, Lund er et godt Menneske, og med den Bemærkning: alle gode Gange er tre, slæber han paany opefter med sit Bytte og ruller det ind i Alkoven. Lund er omsider bleven mere klar, og med noget, der ligner et Grin, gaar han paany ud for at se, om der skulde ligge flere. *Det gør der.* Der ligger en til. Men nu opdager Lund, at det er den samme Person, som han tre Gange har smidt ud af Vinduet.

Styrken af en Negers Hjerneskal.

En Neger har en Hjerneskal
som nogen Tyr, det ved enhver
— ved *De* det ej, jeg gerne skal
Dem gi' Bevis — De har det her:

Langt ovre i Amerika
i Byen — naa, jeg husker ej
dens Navn, der hændte det en Da'
en Neger, kommen paa Galej,
letsindig trykked i sin Arm
hvert nutted Pigebarn, han traf,
og knuged' hende vild og varm,
det ku' han gøre uden Straf,
saalænge Tøsen hun var *sort*;
men da han havde drukket tæt
og drukket vildt og drukket haardt,
han skelned næppe hvid fra sort,
og hans Begær blev aldrig mæt!

Borgmest'rens Frue ung og skær,
en Engel hvid og blid og kær,
kom ned ad Gaden, just som Tom
— saa hed vor Neger — saa sig om
efter et nyt Objekt for sin
umættelige Elskovstrang,
da — stakkels Tom, ak, det blev din
forsmædelige Undergang —
da saa han hin Borgmesterviv,
han greb om hendes smække Liv,
og skønt hun skreg sig blaa og gul,
han plantede sin Læbes Sul
paa hendes røde Rosenmund,
og nød en paradisisk Stund!

Ved Fruens Raab paa Politi
nu Folk fo'r til. I Raseri
man greb den drukne Neger fast
og førte ham i største Hast
med Eder, Slag og Haan og Spark
i Optog ud paa Byens Mark.
Her skulde Staklen lynches, ak,
man ynkedes ej ved hans Vræl,
man surrede ham til en Pæl,
og uden vid're Vrøvl og Snak
fik Smeden i en Jernstang fat,
den svang han til et vældigt Slag
med saadan Kraft, at selv han skvat —
— et Drøn, der lød som Tordenbrag,
han ramte, og han ramte godt!
— At Smeden kunde være stolt
af dette Mesterslag, jeg tror,
men ak, det var uheldigt blot,
at Neg'rens Hjerneskal den holdt,
skønt han en Alen sank i Jord.

Dog end er Sagen ej forbi,
i Hast man fik ham gravet fri,
man vilde ikke gi' Pardon,
men førte ham til Smedens Gaard,
hvor Underlaget var Beton,
og Smeden slog paany et Slag,
der lød som selve Dommedag,
men Hjerneskallen var for haard,
den holdt, den fik ej mindste Skaar,
dog nægtes kan det ikke, at
vor Negers Fod var bleven plat!!

Skønt Smeden var en Kæmpekarl,
som Slagsbror rent ud sagt fatal,
berømt fra mangen vild Kalas,
her maatte han dog melde Pas; — —
det havde sig vist ingen tænkt.
— — — —
En Stund derefter Tom blev hængt.

Per Bonde.

Hvorledes Lille Bob lurede sin Fa'r Kunsten af!

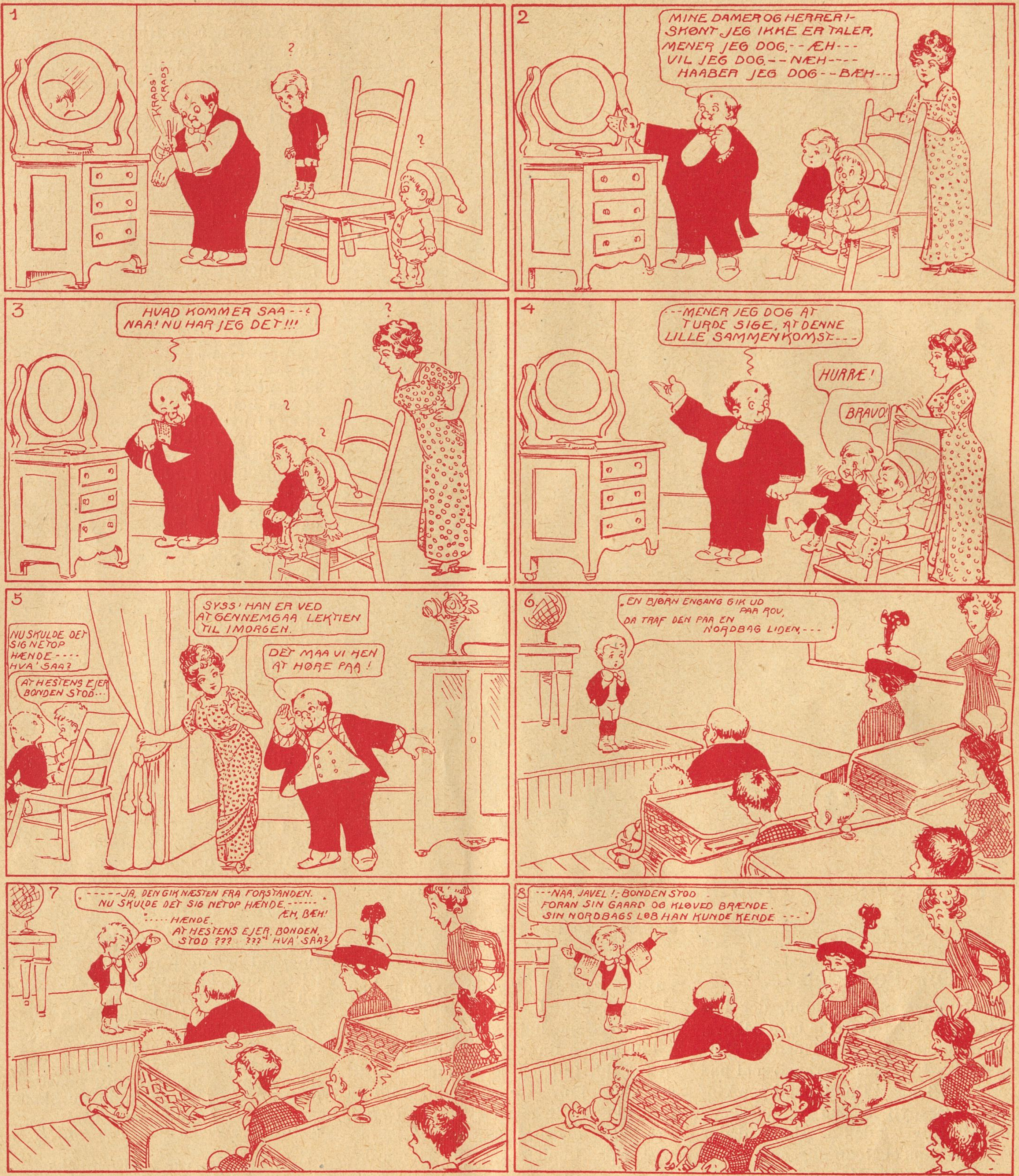

AALBORG OG A. BRØNDUM & SØN's AKVAVITTER

Schulstad Ludvigsen
Maltet Brød
Giv Agt paa Varemærket

DANSK LIGBRÆNDINGS FORENING
Kontortid: Kl. 11—3, samt Mandag og Onsdag 5—7, Fredag 6—9.
Aaboulevard 16.
Tlf. Nora 2812.
Tilkendegivelser og alle Oplysninger sendes gratis.
Enhver kan blive Medlem.

THOMSENS MAGASINER
Fixe Kjoler.
AFBETALING
NICOLAIGADE 13 · SLOTSGADE 3 ·
RYESGADE 128 · KRISTHAVNS TORV 6

„Francais"
i København
Gummilageret
16, Lille Kongensgade 16,
en gros. ved Kongens Nytorv. en detail.
Forsender diskret! Hygiejne-Gummi,
Bandager og alle Sygepleje Artikler.
For Frimærker eller Post Opkræv.
Fører kun friske Varer!
A. Mouritzen.

Brug
Worning & Petersens
Xeroform-Sæbe
faas overalt
à 25 Øre pr. Stk.

Tegning af R. STORM-PETERSEN.

— *Den er rigtig! Jeg ryger min Pibe, og min Svend arbejder — leve den hellige Krig!*

Lyst Livssyn.

(Mel.: »I Lille Kongensgade«).

Ved *De* hvad man skal spise
paa denne mærkelige Jord?
Aa ja, aa ja, aa ja, og singsalia.
Jeg ikke en Radise
tør spise fra mit Frokostbord
uha, uha, uha, og singsalia.
For alle disse vise, videnskabelige Mænd
de gi'r os Men'sker Skænd,
naar vi vil gi' os hen
i Nydelsen af Blommer, Pærer, Løg og Gravensten
— der er Baciller nu paa hvert et Rejeben.

Nu skal man koge Frugten
og passe godt paa Skallerne
aa ja, aa ja, aa ja, og singsalia.
Man taaler ikke Duften
af Lilliekonvallerne
uha, uha, uha, og singsalia.
Agurkerne skal ligge længe i et Glas Karbol,
og Løg skal ha' Mentol,
Persille megen Sol.
Med Mandler og med Nødder nu man ej sig fede kan,
før de har ligget længe nok i Skedevand.

Din Toddy skal Du spæde
godt op med Vitriol og Jod
aa ja, aa ja, aa ja, og singsalia.
Skal Øllet gi' Dig Glæde,
saa bland det godt med Drageblod
uha, uha, uha, og singsalia.
Og ryger Du Cigarer, maa Du rulle dem i Jord
og svøbe dem i Flor,
hvori der er lidt Klor,
Din Skraatobak skal dyppes i en Saft fra Myggelig,
og Du maa end'lig tygge den omhyggelig!

Kan Du li' brune Bønner,
saa giv dem et Salpeterkog
aa ja, aa ja, aa ja, og singsalia.
Men det sig ogsaa lønner
at læse i en Bønnebog
uha, uha, uha, og singsalia.
Og hvis Du nyder Brændevin med gammel Perikum,
sæt end'lig til lidt Skum
af Kyankalium — — —
Se, den Service vil Du elske lidenskabeligt,
og lever saa korrekt og *videnskabeligt!*

Peder Ravn.

EDDERKOPPEN

En Roman fra Kæmpebyen London.

»Jeg skal forsøge,« mumlede han. »Men det vil ikke blive let at skulle se en Svigerinde i Dem. Lev vel, og — paa Gensyn!«

Faa Timer efter befandt Edith og hendes Mand sig paa Bryllupsrejse til Italien.

14. KAPITEL

Broadbent sad ligeoverfor en af sine højeste Foresatte i Scotland Yard.

»Det er bedst,« mente den Overordnede, »at De straks tager til Reading og søger Oplysninger. Imidlertid vil jeg telegrafere til Chicago for at erfare, hvad han er for et Slags Menneske. Vent et Øjeblik, lad os løbe Brevet endnu engang igennem.

Chicago U. S. A.

Til Politichefen, Scotland Yard.

Jeg ser af Aviserne, at man beskylder mig for at have skudt min Herre, Jarlen af Pencharter. Jeg er imidlertid saa uskyldig i dette Mord som et nyfødt Barn. Vær saa god at bede Direktøren for Arbejderkassen i Reading, Shorestreet, give Dem den Pakke, som jeg overleverede ham, da jeg afhentede mine Penge.

Ærbødigst
Edward Weeks
(alias Henry Bales).

Hm, og dette er Anvisningen til Direktøren om at udlevere Pakken til Overbringeren af denne Seddel.«

Efterat de to Politimænd havde vekslet endnu et Par Ord, anbefalede Broadbent sig og tog med første Tog til Reading. Han gik straks hen til Sparekassen, hvor Direktøren beredvilligt udleverede Pakken.

»Jeg er glad over at blive den kvit,« bemærkede Direktøren. »Denne Weeks kom her næsten hver Uge for at indbetale Penge; han fik Tillid til mig og betroede mig en Dag, at han tidligere havde ført et ret vildt Liv. Men nu var han i Jarlens Tjeneste, hvor han havde det saa godt, at det var hans faste Beslutning at blive et reelt Menneske. Straks efter Mordet hævede han sine Penge og fortalte mig, at han nu forlod Pencharter Hall, da alt nu var forandret dér, og han bad mig opbevare denne Pakke for ham og kun give den fra mig, naar der blev forevist mig en af ham underskrevet Seddel. Sagen forekom mig noget mærkelig, men han bad saa indtrængende, at jeg ikke kunde sige nej. Da nu alle disse Afsløringer fra Mordet kom, vidste jeg ikke rigtig, hvad jeg skulde gøre. Det er mig derfor en virkelig Lettelse, at Pakken nu er i Deres Hænder, Herr Inspektør.«

Herr Broadbent takkede og tog hen paa et Hotel, hvor han undersøgte Pakkens Indhold. Der fandtes bl. a. et meget langt Brev, som her skal gengives:

»Yankeerne er nogle Pokkers Karle og har allehaande gode Ordsprog. Et har jeg især bidt Mærke i: »Tre Gange salig er den, hvis Kamp er retfærdig, men fire Gange den, som slaar først.« Jeg affatter nu denne Beretning, fordi jeg er bange for at være plumpet i en Fælde, som jeg gerne vil redde mig op af igen med hele Lemmer.

Altsaa for det første:

Hvad jeg her skriver er den rene Sandhed.

Jeg hedder ikke Edward Weeks, men Henry Bales. Jeg tog Navneforandring, da jeg første Gang havde siddet i Spjældet.

Allerede som Lærling har jeg hjulpet paa min Løn ved at bedrøve Kassen. Da jeg blev hugget og kom i Fængsel, lærte jeg Slogan at kende, som lo mig ud, fordi jeg gav mig af med Smaatterier. Indbrud var det eneste, som lønnede sig, sagde han, og da jeg igen kom ud, forsøgte jeg mig ogsaa i det Fag og fandt, at det lønnede sig.

Det varede imidlertid ikke længe, før de igen fik fat i mig, og denne Gang blev det til et længere Ophold i Dartmoor. Da det var overstaaet, flakkede jeg rundt uden Maal eller Med og forsøgte saa et Indbrud igen. Det gik for sig i Pencharter Hall, hvor jeg nu er Tjener.

Netop som jeg havde aabnet Pengeskabet, hørte jeg Støj og vendte mig om. Jeg saa da en Herre staa og sigte paa mig med en Revolver.

»Skyd ikke!« sagde jeg. »Jeg overgiver mig.«

»Godt,« svarede han i en helt venlig Tone, »har De en Revolver hos Dem?«

»Ja.«

»Saa giv hid.«

Jeg lystrede.

»Hvad vil De gøre mig?« spurgte jeg.

»Lade Dem løbe. Kan De skrive?«

Jeg nikkede.

»Saa sæt Dem dér ved Skrivebordet og lav en udførlig Tilstaaelse. De slutter med, at De fra nu af vil forsøge at blive et ordentligt Menneske. Jeg sætter mig her saa længe og holder for en Sikkerheds Skyld Revolveren parat.«

»Hvad skulde jeg gøre? Jeg maatte lystre, og da jeg var færdig, holdt han en længere Tale til mig om Ærlighed, saa at jeg ligefrem skammede mig og lovede ham alt.«

Han sad tavs et Øjeblik og saa paa mig; saa spurgte han med ét:

»Vil De have en Tjenerplads?«

»Ja Tak.«

»Godt,« svarede han. »I Morgen vil der staa i Morning Post, at Lord Pencharter søger en Tjener. Meld Dem saa hos mig.«

»Jeg takker Dem mange Gange,« svarede jeg.

Han gav mig et Guldstykke og sagde:

»Se nu til at komme bort, og lad det store Brækjern der blive liggende, for at jeg kan sige, De kastede det ind mellem Benene paa mig, saa at jeg faldt, hvorved De undslap. Jeg giver Dem fem Minutter, derefter slaar jeg Allarm.«

Jeg løb naturligvis alt, hvad jeg kunde, og var næppe naaet ud af Parken, da jeg hørte det blive livligt i Slottet.

Næste Dag stod der i Aviserne, at der havde været Indbrud i Pencharter Hall, men at Tyven var bleven overrasket og kun havde faaet Lejlighed til at medtage nogle Papirer fra Pengeskabet. Det var selvfølgelig Sludder, for hvad skulde jeg med Papirer?

Det gik nu altsammen, som Herren, det var Lord Pencharters Sekretær Manning, havde sagt. Jeg fik Pladsen og havde det saa godt i min nye Stilling, at jeg bestemt foresatte mig at blive et ærligt Menneske. Men saa for et Aars-

tid siden kaldte Herr Manning mig ind paa sit Værelse og meddelte mig, at han desværre havde mistet min Tilstaaelse om Indbrudet. Jeg blev frygtelig bange og spurgte, om han troede, den var falden i Jarlens Hænder. Men det mente han dog ikke den var. Han sagde, at den havde ligget i hans Pult sammen med andre Papirer, og nu var den forsvunden: om jeg maaske var falden tilbage til mine gamle Uvaner og havde aabnet hans Pult? Jeg svor paa, at det ikke var mig, Men han lod til ikke at ville tro mig, og jeg følte mig derfor ikke rigtig vel tilmode.

Der taltes nu ikke mere om det, indtil jeg et Par Maaneder senere fik et anonymt Brev fra London, hvori jeg anmodedes om at indfinde mig næste Dag Klokken tolv Middag i Courtinstreet 149, Reading. Som Underskrift stod: »Den Mand, som har Deres Tilstaaelse.«

Jeg vidste til en Begyndelse ikke, hvad jeg skulde gøre. Men jeg dristede mig alligevel ikke til at blive borte. I Courtin førte en ung Pige mig ind i en lille Dagligstue, hvor en stor, fin Herre ventede paa mig.

»De hedder Henry Bales?« begyndte han. »Nuvel, min Ven, jeg holder her i min Haand en lille Lap Papir, som denne dumme Karl, denne Manning har ladet ligge og flyde paa et Hotelværelse i London. Der var ogsaa nogle andre Papirer, som De kan give ham tilbage. Men understaa Dem ikke i at sige, hvor De har dem fra! Og nu til Sagen, Herr Bales! Tid er Penge, og jeg har ikke Lyst til at spilde for meget af den Vare paa Dem. De sætter altsaa Deres Navn under dette Stykke Papir, og dermed er Sagen færdig.«

Han lagde et Stykke Papir frem for mig; det var saaledes sammenfoldet, at man ikke kunde se, hvad der stod paa det.

»Underskriv!« sagde han endnu en Gang.

»Jeg maa dog først læse det!« udbrød jeg forskrækket.

»Underskriv!« raabte han nu. »Eller De skal faa noget andet at vide. De er i min Magt!«

Jeg vægrede mig; men han saa saa rasende ud, at jeg tilsidst gav efter.

»Det er foreløbig tilstrækkeligt!« sagde han nu ganske roligt. »Kun maa De komme til London, naar jeg forlanger det. Maaske forlanger jeg det ikke, men skulde det blive nødvendigt, sender jeg Dem et Brevkort og Rejsepenge. Jeg vil raade Dem til ikke at udeblive. Her har De mit Kort. Tag til Slut disse fem Pund og forsvind saa.

Paa Kortet stod:

BRAUNTON & SOHN
Husmægler.

Blainestreet 187

London
W. C.

Da jeg kom hjem, gav jeg Herr Manning Papirerne og sagde til ham, at dem havde en fremmed Mand fundet paa et Londonerhotel.

»Og Deres Tilstaaelse, Weeks? spurgte Manning.

»Den fik jeg ikke,« stammede jeg.

Da lo han haanligt og sagde:

»Naaja, mig kan det være ligegyldigt. Jeg lod Dem kun give mig den for at tvinge Dem til at være en ærlig Fyr. Brænd den, om De vil.«

Ja, om jeg kun kunde have gjort det!

Jeg hørte ikke mere fra Herr Braunton, indtil han Dagen før Mordet i Blainestreet skrev til mig paa et Kort, at jeg skulde indfinde mig den følgende Aften Klokken ni paa Hjørnet af Rosdenstreet.

Da jeg kom, var han allerede mødt; han lod mig købe en lille Jernkrog og befalede mig at indfinde mig den følgende Fredag paa Provinshotellet i Reading.

Jeg havde nær gtemt det af Forskrækkelse over Jarlens Mord; men jeg modtog endnu et Kort, hvori jeg erindredes om Befalingen, og jeg fandt da ogsaa Braunton, dennegang forklædt som Arbejder, paa Hotellet. Her lod han mig atter underskrive et Papir. Han gav mig derefter tyve Fempundsnoter og erklærede, at nu var vi færdige med hinanden. Det eneste, som han endnu forlangte af mig, var, at jeg have Dag gennemlæste »Daily Mail«. Naar jeg deri saa en Notits saalydende: »Trofast, køb straks«, skulde jeg afhente et i Reading poste restante liggende Brev, hvori jeg vilde finde 250 Pund Sterling, og derefter hurtigst muligt rejse til Amerika.«

»Hvis jeg nu ikke vil?« sagde jeg.

»Saa vil De inden en Uges Forløb blive arresteret som Jarlen af Pencharters Morder.«

»Som Morder! Jeg?« raabte jeg.

»De har selv underskrevet en Tilstaaelse derom.«

»Jeg gaar til Politiet,« erklærede jeg.

»Ja, værs'god, saa gaar De lige i Løvens Gab. De var den paagældende Dag i London, og hvordan Deres Fortid ser ud, ved De jo bedst selv.«

»Men —«

»Vær nu fornuftig. Jeg vil ikke gøre Dem Fortræd. Mig er det kun magtpaaliggende at have et Middel i Hænde, hvorved jeg i Nødsfald kan frelse en anden. Rejs nu!«

Med disse Ord rejste han sig og gik.

»Man kan tænke sig, hvordan jeg var tilmode. Først tænkte jeg virkelig paa at gaa til Politiet. Men jeg savnede alligevel Mod og besluttede mig til at nedskrive hele Historien og bede Direktøren for Sparekassen opbevare den.«

(Senere Tilføjelse.)

»Idag staar Notitsen i Daily Mail. Jeg tager nu til Reading, og i Fald Brevet med Pengene er der, rejser jeg med næste Damper til Amerika. Der skal man ikke finde mig.

Edward Weeks,
alias Henry Bales.«

Broadbent lagde med en eftertænksom Mine Papiret fra sig.

»En af de to er en Skurk,« mumlede han. «Men hvilken? Nu vil jeg tage til Pencharter Hall for at erfare lidt om denne Weeks.«

15. KAPITEL

Pencharter Hall laa kun nogle faa Kilometer fra Reading. Det var en flot gammel Bygning, der trods senere Udbedringer havde bevaret sin oprindelige Dronning Elisabethstil.

Den afdøde Jarls Sekretær modtog Detektiven i en stor, meget smukt indrettet Dagligstue. Broadbent betragtede ham prøvende: Herr Manning var en stor, statelig Mand med en meget vindende Fremtræden.

»De undskylder,« begyudte Detektiven, »men jeg kommer fra Scotland Yard og vil være Dem meget forbunden, hvis De vil fortælle mig lidt om Edward Weeks.«

»Jeg har allerede berettet om ham, hvad jeg ved, men skal gerne besvare yderligere Spørgsmaal.«

»Jeg takker Dem. Altsaa for det første: hvordan kom Manden til den Stilling som Tjener, han indtog her?

»Det var gennem min Medvirkning. De maa vide, at jeg hele mit Liv igennem har studeret Milieuets Indflydelse paa Mennesker. Jeg vil betro Dem, at jeg greb denne Weeks paa fersk Gerning i at bryde ind her. Ved at snakke lidt med ham fik jeg det Indtryk, at han kun ved Omstændighedernes Magt og ikke af Slethed er blevne drevet ind paa Forbryderbanen. Det morede mig at eksperimentere med ham, forsøge, hvordan dette Menneske vilde opføre sig i ordenlige Omgivelser. Jeg anvendte hertil to Midler. For det første Frygten, eftersom jeg lod ham underskrive en Tilstaaelse for til en vis Grad at gøre ham afhængig af mig. Og for det andet hyppige og alvorlige Formaninger.«

(Fortsættes.)

EUROPAS SMILEBAAND

Den franske Officer: Jeg beklager, at De kommer til at fryse her, men jeg kan trøste Dem med, at De stadig skal komme *i Ilden!* (»Simplicissimus«.)

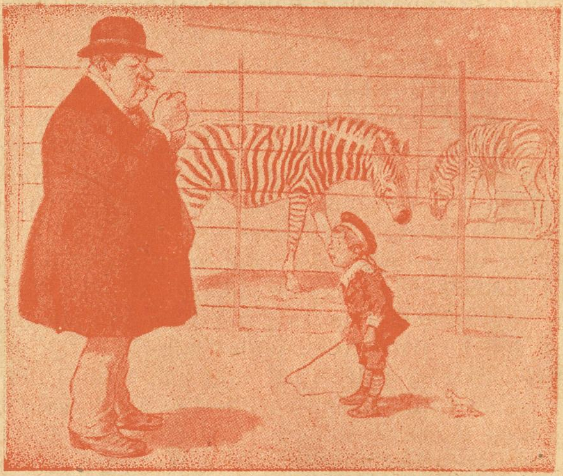

— Far! Hvorfor har de Dyr dér Badedragt paa? (»Fliegende Blätter«.)

Tyrkiet overrasker Rusland. (»Meggendorfer Blätter«.)

Manden, der gør, hvad der falder ham ind. (STORM-PETERSEN, i »Søndags-Nisse«.)

Kejser Wilhelm: »Det er vist bedst, vi stikker a' til Østfronten, dér har de vist bedre Brug for mig!« (»Westminster Gazette«.)

Af C. B. Møller & Co.s Cigaretter fremhæves:

Rose No. 101 og 102	15 Stk.	10 Øre.
Monaco, oval, Kork	10 -	10 -
Sherrys No. 3. stor. Kork ..	10 -	25 -

Rød Indmad

Borgerrepræsentation.

En rigtig Anti med velspækket Lomme
vil aldrig forbedre de gamles Kaar:
Bevares, hvorfra skal Pengene komme?
Hr. Magius river sig i sine Haar.

Hans Nielsen og Stauning stred for de svage,
de syge, de gamle i Fattigdoms Nød —
Slig Tale vil aldrig Antierne smage,
de taaler den ikke for deres Død.

Men naar de Herrer Pension skal hæve,
saa véd de nok, hvad de selv er værd!
Og de tør hadsk til de fattige skæve —
Aa, Føj for saadan en lumpen Færd!

19/11. Politiassistent *Jensen* paa Frederiksberg er dog en grumme flink Mand, han vil saa gerne have, at alle Folk er godt kørende. Til Borgerne har han sine egne Biler parat, og de umulige Betjente faar han op at køre hos Sporvejsdirektør *Hammerich*.

— Jeg vil gærne have et Krigskort over samtlige Krigsskuepladser.
— Ja — saa skal De la' en Globus!

Nørrebros Station.

20/11. Det var et svært belærende Møde for Trafikministeren forleden. Muligvis véd han oppe i sine Kontorer, hvor Skabet skal staa — her fik han i hvert Fald eftertrykkelig at vide, hvor Stationen skal ligge.

Jeg ser, at Københavns Kommune skal give Vand til Ishøj By, og Beboerne her er meget glade ved at faa Vand fra Hovedstaden.
— Jamen, hvem gi'r nu *Whisky?*

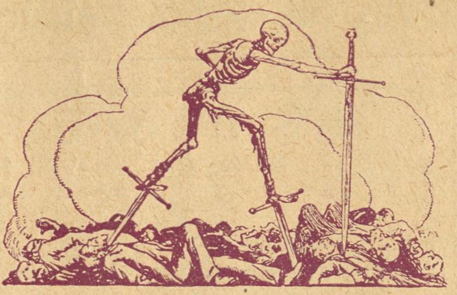

Forslag til et Brevmærke. Anvendelig ved den evropæiske Feltpost.

23/11. Den er nok grulig gal oppe paa Andelsanstalten »*Tryg*«. Funktionærerne finder Situationen *trykkende*, og det er nogle fælt *sure* Ansigter, Bestyrelsen sætter op, naar Personalet prøver paa at faa et Ord indført.

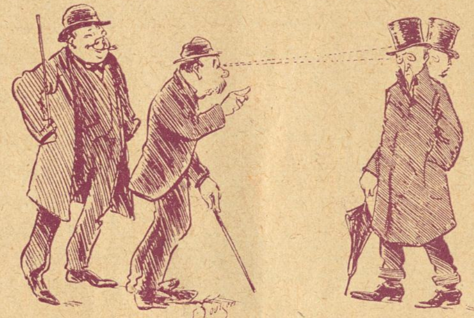

Et Dobbeltsyn.

— Du, hik — dér skal Du se, der gaar — hik — *Emden!*
— Hva mener Du — hup — me dé?
— Jo — o — han har jo en hik — *falsk Skorsten!*

Naturligvis har Krigen ogsaa sat sine Spor i Moden. Engelske og franske Damer gaar for Tiden med Slange-Hatte i Anledning af Indiernes Optræden paa Krigsskuepladsen.

— Hvad Lighed er der imellem Russerne og Turisterne i Ørkenen Sahara!
— De kæmper begge med *Tørken!*

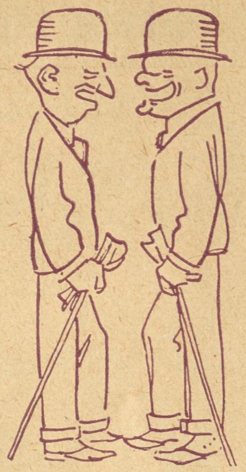

— Min Fætter skulde have været Chef for en Undervandsbaad, men nu er den sunken.
— Og *min* Fætter skulde have været Husar, *men saa døde Hesten!*

Husker Du Morderen Nordlund, hvis Kniv
gjorde det af med syv-otte Liv?
Bøddelen Ret til hans Hovede fik
som Løn for hans blodige Mordpolitik

— — —

Nu hører man præke hin Nordlunds Lære
af Mænd, der bær' deres Hoved med Ære!

Naa, nu skal nok kgl. Skuespiller *Johannes Poulsen* være Dommer ved Boksekampen mellem *Holberg* og *Dick Nielson*. Den er fin!
— Jamen havde det ikke været rimeligere, at lade *Olaf* Poulsen være Dommer? Han har dog nok saamegen Forstand — i hvert Fald paa *Holberg!*

Paa Ideer er *Ole* altid rig,
og han fortjener sit Ry:
Nu laver han tysk-fransk-russisk Krig,
altsammen i Nærum By.

Under kolossal Deltagelse sluttedes Gættekonkurrencen om de 10 Gæs. 19 Reservepostbude maatte hjemsendes fra Vestfronten for at hjælpe til med at bringe Besvarelserne til »Ravnen«, og det var et pragtfuldt Syn at se alle Budene komme i *Gaasegang* med Brevene, hvoraf nogle var saa kolde (dem, der havde gættet paa Kuldegraderne), at Postbudene fik Frost i Fingrene!

Pas nu paa Julenumeret! Det bliver noget af det mest —!

Folkets Hus, Jagtvej 69 ✻ Selskabslokalerne anbefales.

Imellem os.

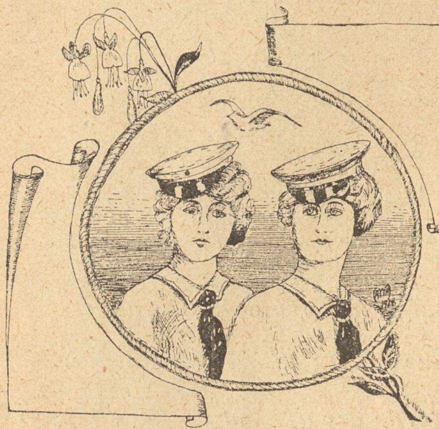

De Piger to, som her Du ser
De vilde gerne vide,
Om Kærligheds Mysteri Besked
Men vogt Dig for at give
Dem Vink om ægte Kærlighed
For ser de Du er ærlig
De tror Du er en Særling,

Nej, giv dem før et uvist Svar
Fortæl om alt paa Jorden
Da Evamor i Æblet bed
begyndte Jordeglæden
Med Gigt og Sprut, Delerium:
Men byd dem ej paa Skum
Saa tror de Du er dum.

A. M. Andreasen, Aarhus. Billedet af de to dejlige Piger i Forbindelse med den dybe Livsfilosofi, De saa fortræffeligt udtrykker paa Vers, har ganske betaget os. Maatte det gaa Læserne ligesaa!

En Indkaldt paa Trekroner. Det glæder os, at De bevarer Humøret derude! Vi skal snart give en Prøve paa samme.

»*Minova*«. Lad os nøjes med denne ene; — den er ogsaa kraftig for tre —:

Fruen: Naa, fik De saa den Fisk?
Pigen: Ja, og Fiskehandleren tog Indvoldene ud af sig selv, uden at jeg bad derom.

Palle W. Deres lille, vistnok af Storm-Petersen paavirkede Tegning, skal nok komme frem!

AGGERBECKS ÆGTE FINE ·IRIS· forfiner·forskönner·bevarer Huden Alles Yndlingssæbe Stk. 25 Øre

St. Jacobs Gæstehjem
Saxogade 80 (ved Istedgade). København.
250 propre Senge fra 40, 50 og 75 Øre.
Elektrisk Lys, Centralvarme og W. C.
Varme Retter fra 25 Øre serveres hele Dagen.
10 Minutters Gang fra Banen.

Tlf. 2589. **Folkets Hus** Tlf. 2589.
Enghavevej 40,
anbefaler sine Lokaler til Fester og Møder.
NB. Den lille Sal anbefales til Festiviteter Lørdage og Søndage i Sæsonen.
Søren Hansen.

Gør Deres Indkøb af:
KONTORARTIKLER
PROTOKOLLER
SKOLEMATERIEL
TRYKSAGER
BØGER
PAPIR ETC.
i Arbejderpartiets Bog- og Papirhandel
„FREMAD“
FREDERIKSBORGGADE 33
TELEFON
7106 · 10406

Axel A. Tak for det sendte, der sandsynligvis vil blive benyttet.

— Ka' Du sige mig, hvad der vejer mest, et Pund »Fjer« eller et Pund »Bly«.
— »Det vejer naturligvis lige meget.«
— Sikke noget Sludder, Du ka' jo prøve at lade det falde ned over Tæerne.«

»*Lidenskabelig Læser*«. Tak for Deres smukke Ord, som har rørt os dybt. Deres Tegning har desværre ikke gjort samme Lykke — den blev begravet i Papirkurven under de sædvanlige Ceremonier: 3 Salver og en Koral.

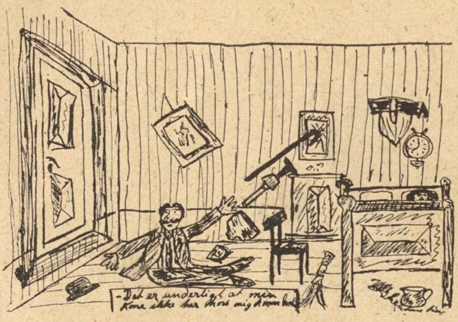

»Det er underligt, at min Kone ikke har hørt mig komme listende.«

W., Roskilde. Ja, hvad gaar der af Madammen? Skulde hun være død? Hun ser saa bleg ud!

Rommy. Her er Deres to Vittigheder, som desværre ikke er flunkende nye. Tegningen derimod er fuldkommen original, og den skal nok vise sig ved Lejlighed!

Fra Religionstimen:

Peter: Hvorfor staar Enkens Penge angivet i tysk Mønt?
Læreren: Hvad mener Du med det?
Peter: Jo, i Bibelhistorien staar om den fattige Enkes Skærv: Mark. 12,43.

Paa Dyrskuet.

A. Morede Du Dig godt paa Dyrskuet?
B. Ja, jeg saa en Hund med fem Ben.
A. Fem Ben??
B. Ja, den gik paa fire og havde et i Munden!

Kaffesladder.

Den ene: Tænk, hvor Folk har travlt med at udsprede Rygter. Nu har naa'en gaaet og fortalt, at mine Døtre i Sommers gik i Vandet uden Badedragt!
Den anden: Aa, de er grebet lige ud af Luften!
Den ene: Ja, det er de, for jeg kan garantere for, *at de har intet paa sig!*

I Biografen.

Gamle Mor Esbensen var bleven de 80 Aar, da hun for første Gang vovede sig ind i et Biografteater.

Da hun kom hjem, blev hun spurgt, hvordan hun syntes om den Fornøjelse.

— Aa, jeg maa være bleven svært døv, for jeg hørte ikke et Ord af, hvad de sagde!

Farlig Medicin.

Vennen: Naa, jeg hører, at Doktoren har ordineret Whisky mod din Sygdom; gør den nogen Nytte?

Den syge: Ja, udmærket synes jeg.

Den syges Kone: Men synes Du ikke, kære Mand, at dine Smærter kommer oftere end før?

Af en Sygejournal.

Følgende mærkelige Vending blev fornylig fundet i et Hospitals Sygejournal:

»Patienten fik om Natten først Frysninger over hele Kroppen og derefter Hedninger i Maven!«

Omløb.

En Dag fandt Lærlingen til sin ubeskrivelige Fryd og Glæde en Øre i Vestelommen. I den ædle Hensigt, at indfri en Del af sin Gæld, gav han Bogholderen den; og Bogholderen gav den igen til Kassereren og indfriede derved Halvdelen af sin Gæld.

Kassereren gav Øren til Lærlingen og sagde:

Nu skylder jeg Dig kun en Øre.

Lærlingen gav den til Bogholderen:

Nu skylder jeg Dem kun en Øre til.

Bogholderen gav den til Kassereren og sagde:

Nu er vi kvit.

Kassereren gav Lærlingen den:

Nu er vort Regnskab opgjort.

Og Lærlingen gav endelig Bogholderen den med de Ord:

Og nu er vi ogsaa kvit.

Og saaledet blev alle Gældsposter betalt med en Øre. — Der kan man se, hvad Pengene kan udrette, naar de blot kommer i Omløb.

Av!

A.: Det er nok brændt hos Andersen.

B.: Ja, det var Selvantænding.

A.: Jeg kan tænke det. Han har aldrig været til at stole paa.

Naadigt sluppen.

Petersen: »Er det sandt, at Du gifter Dig igen?«

Sørensen: »Ja, jeg holder Bryllup om fjorten Dage med min afdøde Kones Søster.«

Petersen: Naa, det kan man endda forstaa! Saa slipper Du i det mindste med en og samme Svigermoder!

Overflødigt.

— Aa, det var virkelig min Hensigt at gøre Dem opmærksom paa det Hul! sagde en Herre til en Besøgende, der spadserede i hans Have og faldt i et stort Vandhul.

— Tak, det behøves ikke, svarede Vennen, jeg har fundet det!

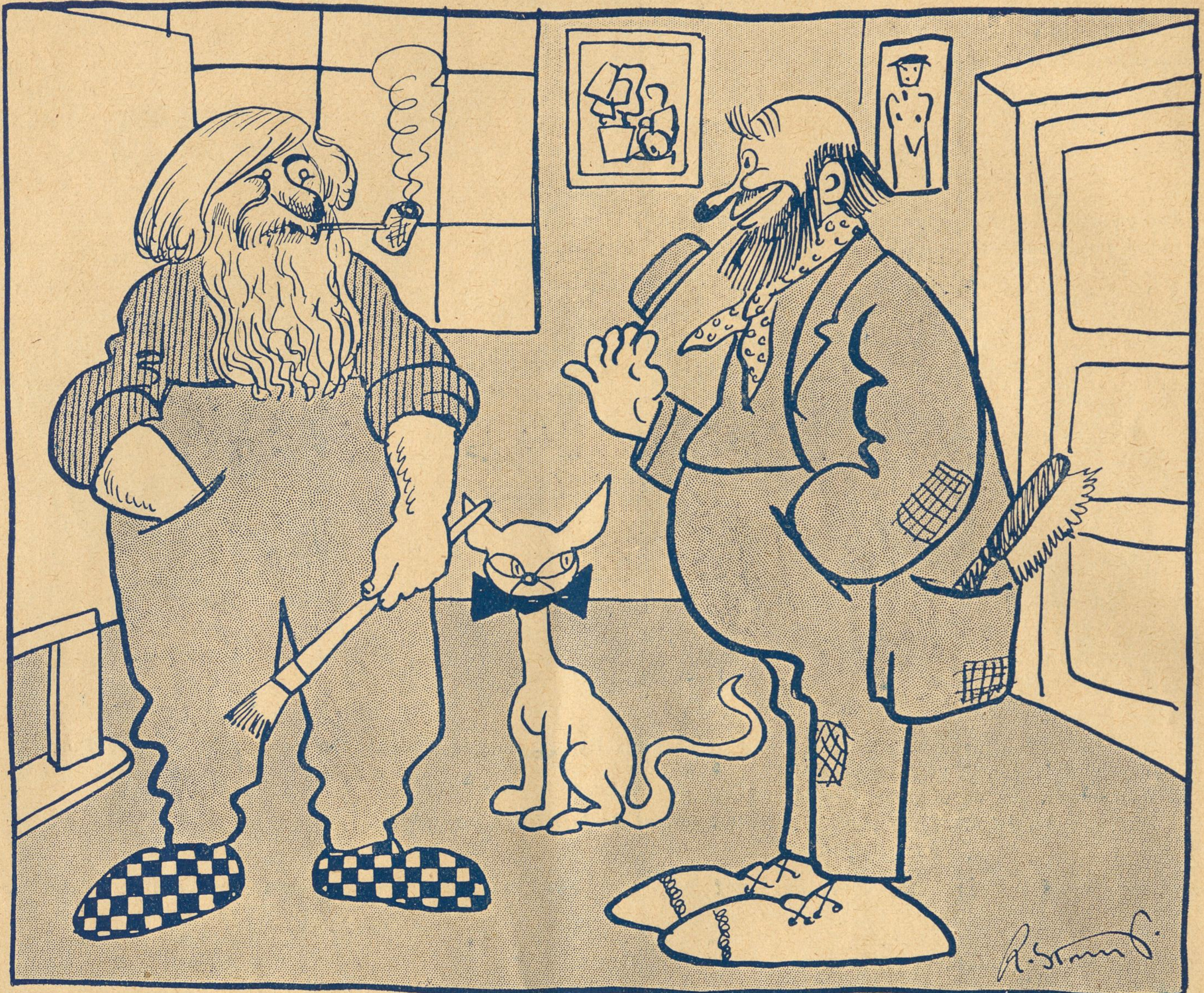

Tegning af R. Storm-Petersen.

— Naa — De vil altsaa staa Model til Nero — kan De holde ud at staa en halv Time uden Hvil?

Ja — det er en let Sag for mig — jeg er nemlig platfodet!

Fædrelandet leve!

Der var engang en Mand, som blev født paa et Skib, da det befandt sig midt imellem England og Tyskland, og da nu hans Moder var Fransk og hans Fader Russer, saa vil enhver kunne se, at denne Mand maatte være et af de ulykkeligste Mennesker paa Jorden — for tænk, *han havde intet Fædreland!*

Naa, — saa udbrød der Krig, og Manden uden Fædreland hørte sine Omgivelser hyle: Fædrelandet leve! mens de sleb store Sabler og hældte Dynamit i Jærnhylstre.

Leve Fædrelandet! raabte vor Mand, der dengang opholdt sig i England, og saa gik han med i Krigen. Da han kom til Fronten, skød tyske Kugler Næsen og Ørene af ham, og han blev lappet sammen paa et tysk Lasaret. »Det er ogsaa mit Fædreland her«, sagde Manden, da han blev rask, og saa gik han i Krigen paa tysk Side — og fik begge Ben slaaet over af en russisk Granat og faldt i Fangenskab. Da han blev rask kæmpede han for sit russiske Fædreland — for at blive taget til Fange af Østrigerne, der dog først knuste hans venstre Arm. Den tapre og sjælden raske Mand var snart paa Benene igen, og blev nu ført mod Franskmændene, der gennemborede ham med Bajonetter og rev Tæerne af ham med en Granat. Han fik snart overtydet Franskmændene om, at Frankrig var hans rette Fædreland, og saa satte de ham ned i en Torpedobaad, der blev skudt i Sænk i Nordsøen. Med brudte Lemmer bragtes han ombord i et nevtralt Skib, som førte ham til et lille nevtralt Land, og her fik han omsider Plads i Landets Hovedstad hos en stor Grosserer, der var berømt for sit Fædrelandssind, og som havde skænket sit Fædreland et helt Fort med flere Kanoner.

Den store Patriot ejede et stort Konfektions-Magasin, hvor den reddede Mand arbejdede, og han hørte daglig Patrioten rase mod Tyskere, Englændere, Russere og andre Nationer — der var kun en Nation, der var god, og det var Patriotens egen. Men saa opdagede vor Mand, at alle de Varer, Patrioten havde i sit Magasin, og som gav ham de mange Millioner, netop var engelske, tyske og franske, og Patriotens Hat var fra London, hans Uhr fra Paris, hans Tegnebog fra Rusland, hans Støvler fra Tyskland, og de Vine og Delikatesser, som prydede hans Bord, var alle fra Udlandet. *Saa* kunde Manden ikke lade være med at grine, og han grinte, saa han revnede, og det døde han af. Men inden han døde, fik han dog Tid til at raabe: *Fædrelandet leve!*

Per Plex.

— »Haaber at De kigger snart herud igen og piller lidt ved Fæstningen«

Tegning af G. Albertus.

Eller: Hvordan Folk tror, det gaar til ved Husum!

KUN ÆGTE SKATTEFRI KRONE PORTER fra DE FORENEDE BRYGGERIER

En from Løgn.

Alfred holdt endnu Sygesengen, men han følte, at Styrken begyndte at komme tilbage. Han tog Skrivemappen over Knæene og svarede paa Søsterens Brev: »Det var sandelig forbavsende, at Frøken Warden kunde finde mit Fotografi ud blandt de mange Portrætter — især af Herrer — som Du har paa dit Værelse. Kunde Du ikke sende mig et Fotografi af hende, som kunde muntre mig op? Jeg vilde ønske, hun kunde komme og synge for mig, det er frygtelig at være saa indelukket. Men jeg bliver bedre for hver Dag!«

Jenny Warden! Det Navn var omgivet af en Romantik, som tiltalte ham. Han følte, at han kendte hende meget godt allerede, og han var fyldt af Taknemlighed mod den unge Pige, fordi hun havde hjulpet ham til at fordrive de lange Dage. En Gang vilde han møde hende og takke hende. Hun var sikkert en sød og sympatisk ung Pige. Hun vilde blive en udmærket Veninde for hans Søster — eller for en anden!

Saa kom Mary Verner som sædvanlig ind for at læse højt for ham — gav ham hans Aftensmad og hjalp ham til Ro.

Tre Dage gik uden noget Brev, og Alfred følte, at han længtes. Saa kom der et Brev fra hans Søster. Efter at have fortalt alle Familienyhederne skrev hun: »Jenny svinger sig nu lystigt i Gyngen, som vi har bundet op i det store Valnøddetræ nede i Haven. Du kan tro, hun danner et nydeligt Maleri! Hun siger, hun vil helst ikke sende Dig noget Fotografi af sig, da hun er bange for, at Du skal blive skuffet. Det kan ikke blive Tilfældet, men det er, hvad hun siger. Du husker, Du fik en Opfordring af mig til at skrive Vers. Jeg laante Jenny dem her en Dag, for at hun kunde læse dem. Da hun havde læst dem, sagde hun, at hun var sikker paa, at Du netop var den Mand, som hun havde ønsket at møde. Hun kom i Morges med en stor Buket Roser og bad mig sende dem til »hendes Poet« med de bedste Ønsker om en god Bedring. Farvel, gamle Gut, jeg er saa glad over, at Du allerede er bleven bedre.« Og det var alt!

Lidt efter kom Mary ind med en Kurv, som indeholdt Roserne. Der var fæstet et Kort til Blomsterne, og paa Kortet stod der: »Til Poeten fra Jenny Warden.«

»Og hvem er Jenny Warden, om jeg tør spørge?« sagde Mary smilende til ham.

»Aa, bare en Veninde af min Søster,« svarede Alfred. — »Vil De læse højt for mig, kære Mary?«

»Ja naturligvis vil jeg,« sagde Mary og satte sig ned ved Siden af ham og aabnede Bogen. »Men De har aldrig fortalt mig, at De var Poet!« — — — — —

Gennem de to næste Uger genvandt Alfred en god Del af sin tidligere Styrke, og til Slut fik han til sin store Glæde næsten normale Maaltider.

Saa kom en Mandag Morgen, da Doktoren fortalte ham, at han kunde gøre sig færdig til at rejse den følgende Onsdag. Han skrev til Anna og fortalte hende den store Nyhed.

»Nu — hvorfor,« skrev han, »skulde ikke Du og Jenny komme op her og hente mig hjem? Hun vilde blive en morsom Ledsager for Dig. I kunde tage med Toget, som kommer her om Aftenen.«

Næste Eftermiddag kom der til hans store Overraskelse et Telegram saalydende:

»Kommer til Frokost Onsdag Morgen. Anna, Jenny.«

Da endelig Onsdag Morgen oprandt, var Alfred tidlig oppe og pakkede sammen alle de Smaating, som Barberkniv, Bøger og lignende — som det er er saa vanskeligt at huske. Han var ganske spændt ved Tanken om, at han nu skulde møde sin gullokkede lille Veninde.

Det ringede, og hans Søster blev meldt. Hun løb ind og slyngede Armene om hans Hals og kyssede ham atter og atter. Mary stod ved den endnu aabne Dør og saa spændt og med blussende Kinder paa Parret.

Da Alfred havde præsenteret sin Søster for Mary, kom der et forvirret Udtryk i hans Ansigt. Hvor var Jenny Warden? »Men kære Søster, hvor er Jenny — Frøken Warden, mener jeg? Du har da vel ikke ladet hende vente udenfor?

Et halvt rædselsslagen Udtryk kom op i Annas Øjne.

»Aa, Alfred,« begyndte hun.

»Hvad er det min Pige? Noget galt?«

»Aa, Du maa ikke blive vred paa mig, hører Du — — *Men Alfred, alt det med hende var bare noget jeg fandt paa!*«

»Hvad fandt Du paa?«

»Blomsterne, Brevene og Budene og alt!«

»Alt?«

»*Ja alt!* sig at Du ikke er vred, Alfred. Jeg tænkte, at Billedet, som jeg formede af den unge Pige, vilde lyse op og gøre Dig raskere!«

»*Det* gjorde det ogsaa, Kære!« raabte Alfred og lod fornærmet. Derpaa brast han i en hjertelig Latter, som Mary deltog i.

Alfred greb den nydelige, unge Sygeplejers Haand og kyssede den. »Mary her, er ikke Fantasi, kære Søster, og saa snart jeg kommer hjem, skal jeg ud at lede efter den smukkeste Ring, jeg kan finde.«

»Aa, dit Bæst!« raabte Anna — »der er altsaa noget mellem Jer to! Nu forstaar jeg, hvorfor Du ikke er vred paa mig!«

»Vred paa Dig!« raabte Alfred. »Nej, hvor kan Du tro det?« Og saa tilføjede han med et underfundigt Smil — »Jeg har i Grunden aldrig sværmet for gyldent Haar — men se, hvor dejligt sort Marys Haar er — — —«

HANSONS STEMPELFABRIK
TF. 354 · NY ØSTERGADE 2 · MÆRKEPLADER
Signeter, Dørplader, Haandtrykkerier,
Brændejern, Numeratører, Perforérer.

MULLERS HOTEL
(L. PRÆSTMARK).
Café, Restaurant og Billard.
Telefon 3558.
Diner à 1 Kr. o Middag à 50 Øre.
Nørre Farimagsgade 55.

Hygiejne, Sygepleje, Toilet og Barber Artikler.
Illustreret Katalog
tilsendes m. 10 Øre t. Porto
Forretningen grundlagt 1900.
Depotet „DISKRET“
Afd. R., Prinsessegade 49, Kbh. C.

Arbejdernes Forsamlingsbygning,
Aarhus.
Store og smaa Lokaler til Selskaber og Foreninger.
Restauration. Billardsalon. Telefon 2728.
S. M. Mikkelsen.

„Blomsterbazaren“
Nørrebrogade 207 o Tlf. Taga 205
Smagfulde Kranse og Buketter sendes overalt i Byen
Specialitet: Foreningskranse.
Prompte Ekspedition.
Ærb. ***E. Rosendal.***

Wilsons Gummivarelager
12, Gothersgade 12.
Alle Sygepl.-Artikl. sendes mod Efterkrav. Ill. Katalog

Tandlæge Edv. Møller,
Købmagergade 30, 2.
udfører enhver Tandbehandling til smaa Priser. Samvittighedsfuldt Arbejde. Bedøvelse hele Dagen. Konsultationstid 10—3½, 6—7 Eftm. og 10½—12 Søndag. Telefon 8181.

Mælkeriet Enigheden.
Telefoner 2146 & 6270.
Vore 58 Vogne kører overalt i Byen.

GEORG C. MØLLERS EFLGR.
HOVEDKONTOR: Vimmelskaftet Nr. 42, 2. Sal. (Yorks Passage.)
Telefoner: 913, 1124, 7980, 3313.
LAGER: Badstuestræde 9—11. Fiolstræde 12—14. Kongens Nytorv 8.
Vinkyperens Telefon: 6351. Byen 1722 x.

Alm. dansk **Varelotteri.**

3die Trækning begynder **Onsdag** den 9. December.

7200 Gevinster.

Paa et og samme Lod kan vindes
2 Gevinster.

Lodsedler sælges og fornyes à 2 Kr. 20 Øre hos Lotteriets autoriserede Kollektører og i **Hovedkollektionen, Tivolis Boulevard-Pavillon, Vestre Boulevard,** lige overfor Raadhushaven.

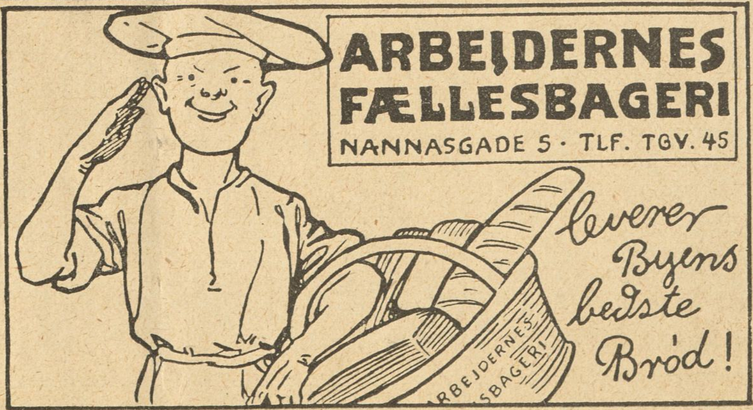

Udgaar hver Torsdag. Abonnementspris: 1 Kr. 25 Øre Kvartalet, 10 Øre om Ugen. Abonnement kan tegnes i København i Nørre Farimagsgade 49 Stuen, og i Provinserne paa samtlige Postkontorer og hos Boghandlerne. Annoncer modtages paa Kontoret, Nørre Farimagsgade 49, Stuen. Telefoner Central 1395 og 7495. Udgivet af socialdemokratiske Foreninger. Clichéer ved H. Matzens Reproduktionsanstalt.

F.E. BORDING KØBENHAVN.

Fra Generalprøven paa »Rubicon«.

Tegning af Osvald Jensen

Af Blusel Personalet var ganske forleg'n,
men Direktøren sa': Hold op at pjanke!
Højstærede Puklikum, tag for Dem a' Steg'n —
Gud forbarme sig! Si'er no'en, den har en Tanke?«

Redigeret af AXEL WESSEL

RAVNEN

Nr. 50. Torsdag den 10. December 1914

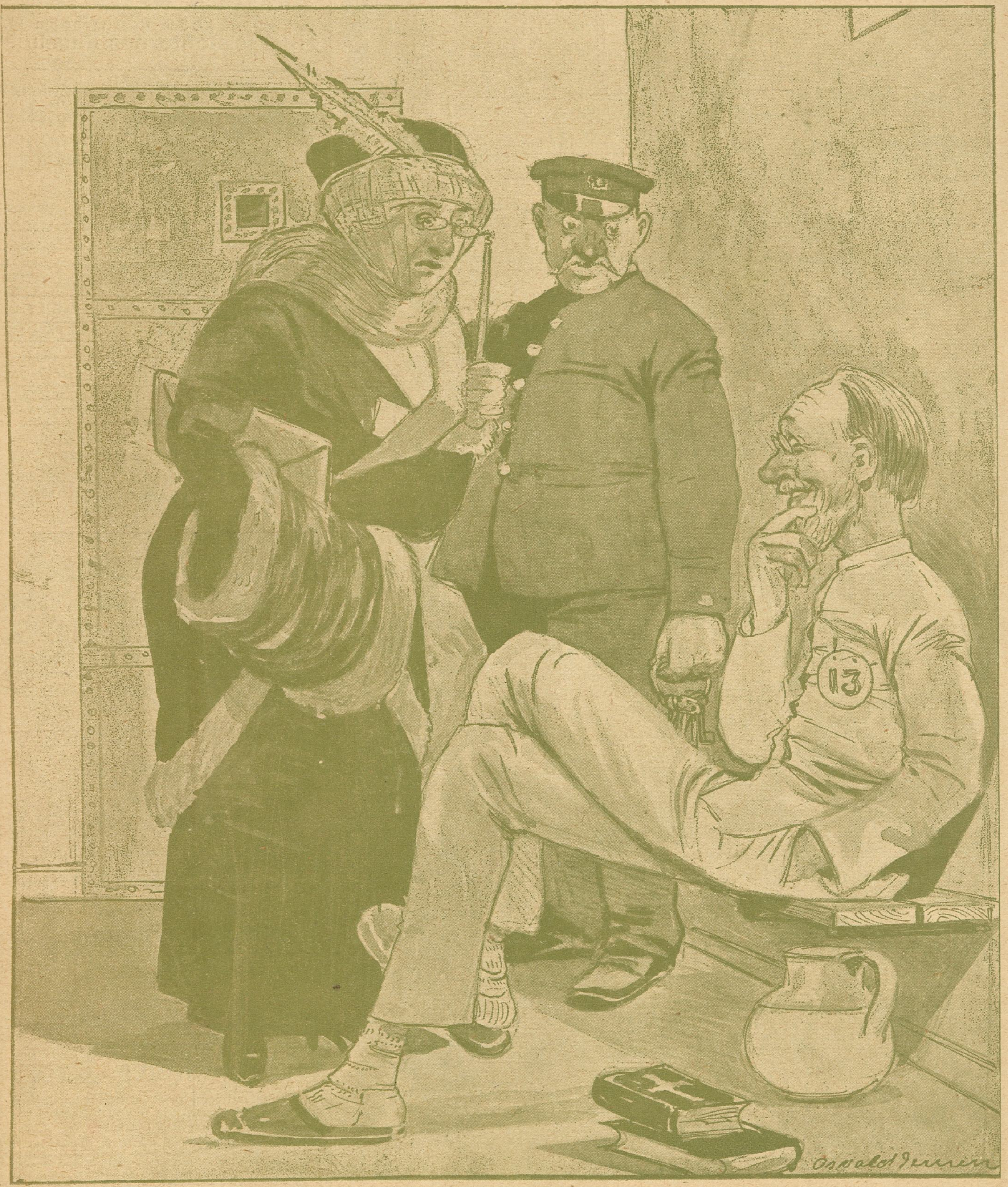

Tegning af OSVALD JENSEN

Damen (fra Fængselsselskabet): Stakkels Mand — hvordan har De det?
Fangen: Jo, Tak, jeg nyder min Frihed i fulde Drag!
Damen: Deres Frihed?
Fangen: Ja, ser De, jeg sidder her for *Bigami!*

Bryggeriet Phønix

Prisliste:

Pr. enkelte Flasker:		
Porter	16	Øre
Pilsner en gros	11	»
Lagerøl —	11	»
Skattefri	10	»
Dansk Sodavand	4	»
Citron —	5	»
Fineste Maltekstrakt	18	»
Kraftøl	12	»

Pr. Dusin:		
12/2 Dobbeltøl	96	Øre
1 Dus. Prima	108	»
1 » Hvidtøl I	96	»
1 » Hvidtøl II	84	»
1 » Skibsøl I	96	»
1 » Skibsøl II	84	»
12/2 Skibsøl	60	»
12/2 Hvidtøl	60	»

Bestillinger modtages ved Vognene eller hos Bryggeriets Agenter samt paa Bryggeriet.

Valby Langgade 75.

Telefon 3968.
— Lyngby 235.

Forsamlingsbygningen
Rømersgade 22.
Telf. 1310. *Chr. Jensen.*

Forsamlingsbygningen
Koldinggade 4.
Telf. Øbro 1132. *Joh. Olsen*

Tandlæge Edv. Møller,
Købmagergade 30, 2.
udfører enhver Tandbehandling til smaa Priser. Samvittighedsfuldt Arbejde. Bedøvelse hele Dagen. Konsultationstid 10—3½, 6—7 Eftm. og 10½—12 Søndag. Telefon 8181.

Spis Middag
Kl. 12-2 el. Kl. 3-6. Rosengaarden 14.
Husassistenternes Fagskole.

Nørre Central Café
(Nørrebros Runddel).
Koncertsal og Billardsalon.
3 Billards.
Hyggelige Selskabslokaler.
Telf. 7476. M. C. ANDRESEN

A. C. NIELSENS
Bogbinderi og Kontrolbogsfabrik.
SPECIALITET: Gummiering og Lakering samt Paasætning af Bliklister paa Plakater.
Adelgade 31, 1. Bagb.
Telefo Palæ 2056.

Wilsons Gummivarelager
12, Gothersgade 12.
Alle Sygepl.-Artikl. sendes mod Efterkrav. Ill. Katalog

Københavns Tilskærer-Akademi
Nørrevoldg. 42.
Katalog over Tilskærekursus og Tilskæring af Mønstre sendes paa Forlangende.

Annoncer
til
Ravnen
modtages paa Ekspeditionen,
Nørre Farimagsgade 49 Stuen,
til 10 Øre pr. m/m.
Paa løbende Annoncer indrømmes Rabat. Favoritpladser efter Aftale.

Peter Jensen,
Bispebjerg Kro,
ligefor Krematoriet og Kirkegaarden,
2 store lukkede Glasverandaer.
Have med Lysthuse.
Telefon Taga 800.

Yale Laase & Nøgler Ny Østergade 2.

Maa je' be' om Ordet? —

En Mindetale.

— Go' Aften, mæ Haand- og Kanonslav! Maa je' straks me' de' samme takke den ærede Bestyrelse, dels fordi a' de har flyttet Talerstolen herover i den store Sal og endelig fordi a' man har været saa tollerante a' inbye mig, der æ Forsamlingens diamante Modsætning, te at holle Foredrag og Mindetale over to a' Højres bedste Figurer paa Kransekagen nemlig Fre'rik Hansen og Robbert Henrikkes, hin haardmagre.

Ve' min a' Taarer gennemsivede Lommeklud besvær je', a' ingen Begivenhed siden Ryssels Fald har gjort et saa dyft og skæbnesvangret Indtryk paa mig som Fre'riks og Robberts Begængelse me' tilbehørende Kastrum doloris paa Vestergade.

De' var to Rijjere, der røj der! Rijjere u'en Pletter og Dadler paa dereses blankpolerede Harnisker.

Hva' Robbert angaar, saa ve' enhver, a' han var noget fremragendes ved Mosiken. De' var han der satte Mosik te' Fre'riks Blækhorn og delte Noderne u' te' Livjægerkorpset paa Vestergade samt deregerede Orchestret, naar den peb op te' Storm over Højres gamle Nobelgarde.

Hva' Fre'rik Hansen angaar, saa har vi inte æjlere og mere mavefør Kæmper indenfor vor Partis Flanke! Altid i forreste Løbegrav, overhældt mæ Mujjer og Sprøjt, og altid parat til a' kaste Skidt a' igen. Vi husker alle hvor han ku' skæmte i femte, børste Mo'standerne i første og gaa u' mæ' Undervandsbaadene i *Seekamp*, altsaa sidenhen Witmarks Lokaler. Han var Højrehærens sande Generalissemusse, immer parat til et Knæk for Kongen og lidt jovialt *Snob* for Holger Petersen, hvis *Messe* han aldrig forsømte at overhøre, og u'en ham, Fre'rik, ha'de *Vort Land* forlængst lagt paa Bispebjærg sydvest for det store Nordiske Kapel mæ Hvil i Fred paa en Blikplade.

Nu er altsaa den katastrofeagtige Tragedie hændt, som hverken Holger Petersen eller Falks Redningskorps kunne ordne i Mindelighed — *Fre'rik og Robbert gaar*, forlader »Vort Land« og slaar sig ne' i Sukkenes Alle i Fredensborg, hva' der altid smager lidt a' Konge-Fugl mæ fem Sorter Vin engang imellem om Søndagen hvis der bli'r Raa' til 'et! Danmark har notorisk mistet to a' sine fineste Næser udi Politikkens Ortegaard og hvordan de' ska' gaa i Fremti'en, naar saaledes alle de gamle Hanrotter suksomsive trækker Poterne te' sig og forlader Sku'en — ja, det maa De inte spørre mig om, for je' er kuns trods alt et Mænneske, og ka' sku ikke klare alle Grejerne alene.

Se Robbert klarer den jo nok. Han ka' hva' Da' han vil faa Plads ve' den tyrkiske Mosik, naar de nu ska te' aa' fare paa Senusserne, der nok vil løsrive sig fra Arabernes Centrom paa Sinaj Bjærg — *men Fre'rik!* Hva' Fan' ska' vi stille op mæ Fre'rik? Stille ham op i femte, *den* gaar begriveligvis ikke naar Hensyn ta's te' det polittiske Barometertryk over Sydskandinavien, hvor der puster en uforskammet sosjalistisk Vind, og det Forslag, som er fremkommen fra det store Hovedkvarter, om at bru'e ham til at stoppe i Hullet i Nordfronten, stemmer je' inte for, a' Hensyn til Mandens høje Alder. De ka' naturligvis forsøge a' gi' Gæsteroller i »Molboerne«, som Rijjer Skrap og Rijjer Klo, men je' er mest stemt for at anbefale Fre'rik *a' han gi'r sig til at filme*, for de' er sku no'et han har Forstand paa!

Men naar je' altsaa nu her ska' kaste tre Skefulde Hvide Sande paa de to Aandsfyrsters polittiske Dragkiste, saa er 'et som je' havde Spindelvæv paa Tungen og Ribsgele om Hjærtet, det vil je' be' Dem om samtidig mæ a' je' foreslaa a' Forsamlingen rejser sig og derpaa udbringe et sørgebehængt Leveraab for Fre'riks og Robberts Minde!

De leve! Vov! Vov!

Tegning af Helgo Jørgensen.

København ved Nat: Indbrudstyvene arbejder.

Den vidunderlige Kunstgødning.

Her, lille Jens, kan Du gaa hen til Frk. Petersen med denne Plante og sige, at jeg har gødet den med den ny Kunstgødning

Sikken en lille Plante! Den kunde jeg have i min Vestelomme. Men jeg vil nu ikke krølle den!

Naa, jeg synes nu alligevel, at den vejer til saadan efterhaanden.

Hvad i Alverden er det? Jeg tror min Tro, at den begynder at vokse!

Ja! Katten rive mig om den ikke er bleven større!

Uha! Uha! Den er jo snart li'saa stor som et af Træerne i Kongens Have!

Næ, nu skal De ha' Tak! Nu slaar Rødderne ud af Bunden paa den!

Ha! Ha! Nu vil jeg sætte mig ned og nyde Frugten af alt mit Slid!!

Sørgelige Følger af Nærsynethed.

Forlang altid EXPORT DOBBELT-ØL med DOBBELT SEGL fra DE FORENEDE BRYGGERIER

Gift Dem aldrig —
før De har besøgt
Snedkermester Chr. Jensens
4 Møbelmagasiner Adelgade 80, 86 og 87
(ligefor Sølvgade)
samt Østerbro-Afdl. Sct. Jacobs Plads 6.
Danmarks største Afbetalingsforretning.

RAVNEN
KOSTER KUN
10 ØRE
NUMRET
UDKOMMER
HVER TORSDAG

Lauritz Byrge,
Forenings- & Selskabslokaler.
Selskaber indtil 170 Kuverter.
Baade større og mindre Lokaler.
Dansk Arbejder Loge,
Blegdamsvej 26. Telf. 6405.

LYSÆGTE
FIONA KRONE-TAPET
GARANTI FOR HOLDBARHED
·FIONA· SKINDERGADE 27·

Janfri!

Tegning af Cl. Clemmensen

— Han sa' te' me', at je' naturligvis købte Brændvin for Pengene.

— Ærlig talt, ser je' ud, som je' stak mine Penge i Kanelstænger?

Sidste Nyt

fra de forskellige Hovedkvarterer.

(Mel.: Mens Nordhavet bruser.)

Fransk Mælding.

Vi har det lidt koldt i vor Løbegrav,
men Fjenderne har det dog værre.
Forleden saa tog vi en Gærdestav,
et Hus og en Hest og en Kærre.
Der gaar titusind Mand i Spaanerne,
men vi har Fremgang i Argonnerne!

Engelsk Mælding.

Hvor er vi dog stolte af Skotterne,
der knuste den preussiske Garde.
Og prise vi vil Hottentotterne,
som Mordere er de skam smarte.
Vor Flaade mistet har et Skib hver Dag,
men vokse gør den li'godt, Slag i Slag!

Russisk Mælding.

Her maser vi Fjenden med Kæmpekraft,
vor Chef han skal ha' hele Rosen!
For det var den dejligste Dag vi har haft,
da vi putted Tysken i *Posen!*
Og Mad det har vi til Soldaterne,
de æder Toppen af Karpaterne!

Tysk Mælding.

Vorherre er med Bajonetterne,
som rødmer af Blodet fra Fjenden,
og træffer blot Kuglerne Pletterne,
de jubler ved »Unter den Linden«!
Hvem kan vel klare sig for Minerne,
for Mørserne og Zeppelinerne!?

Tyrkisk Mælding.

Med krum Hals og Sabel vi farer frem,
os Allah er gunstig for Tiden!
Se, Russerne har vi jo jaget hjem —
nu napper vi snart Pyramiden!
Ja, skidt med »Kristen-Frikadellerne«,
naar blot vi holder Dardanellerne!

Peder Ravn.

EDDERKOPPEN

En Roman fra Kæmpebyen London.

»Alligevel slog Forsøget fejl.«

»Ikke helt. Mordet har han begaaet efter Ordre fra det hemmelige Selskab; altsaa dog et Udslag af Pligtfølelse, som plejer at ligge fjernt fra Forbryder-naturen.«

»Tillad mig et andet Spørgsmaal: Kendte De noget til Jarlens Dobbelttilværelse?«

Sekretæren tav et Øjeblik.

»De ved, jeg indtog en Tillidspost hos ham —« begyndte han tøvende. »Men i Retfærdighedens Interesse skal jeg gerne udtale, at jeg vidste Besked med den. Jeg var den afdøde Jarls Studerekammerat og gik efter den afsluttende Eksamen paa Rejse med ham. Han bragte mig engang i en fatal Situation, idet han foreslog mig som Medlem af et hemmeligt Selskab. Han var af et noget æventyrligt Gemyt, som især gav sig Udslag, naar han havde drukket Champagne.«

»Hvordan kom det sig, at De blev Sekretær hos ham?«

»Min Far mistede hele sin Formue ved det store Bankkrak i Glasgow, og jeg maatte søge mig en Plads. Jeg kom saa i Jarlens Tjeneste, var Vitterlighedsvidne ved hans første Bryllup og var Genstand for hans fulde Tillid ogsaa efter at han, meget mod mit Raad, indgik et nyt Ægteskab.«

»Vidste De, at Weeks tilhørte et hemmeligt Selskab?«

»Nej.«

»Og havde Jarlen betroet Dem, at Forbundet havde opfordret ham til et Mord?«

»Nej, men jeg mærkede godt, at noget pinte ham.«

Broadbent takkede og rejste sig.

»Maaske kan De ogsaa gøre mig en Tjeneste,« bemærkede Manning leende. »De kender jo den unge Braunton. Jeg vilde være Dem meget forbunden, ifald De vilde lægge et godt Ord ind for mig hos ham; han bliver jo snart Herre her paa Godset.«

Broadbent lovede dette og tog Afsked.

16. KAPITEL

Atter var nogle Dage gaaet.

Broadbent sad for aflaasede Døre ved sit Skrivebord. Han var beskæftiget med at gennemlæse en Avisberetning om Ligskueforhandlingen.

Efterat han forgæves havde søgt Edward Weeks Navn, fordybede han sig i Sekretærens Udsagn. Denne havde sammen med Lord Pencharter boet paa Savernake Hotel og ifølge den derværende Regnskabsførers Beretning været meget bekymret over Jarlens lange Udeblivelse. Han oplyste, at han havde været sammen med Lord Pencharter til Klokken fire om Eftermiddagen paa Hotellet, og at han derefter alene var gaaet i Operaen. Han blev oppe hele Natten for at vente paa sin Herre og underrettede om Morgenen Politiet. Først Klokken seks Morgen fik han Efterretning om Forbrydelsen i Blainestreet.

Inspektøren rystede betænkeligt paa Hovedet.

»Nu taler Beviserne mod den unge Braunton,« mumlede han hen for sig. »Jeg maa se mine hemmelige Papirer efter. Hvad der ligger her i Skrivebordet har denne lamme Rævepels ovenpaa vel rodet igennem; men jeg tror dog ikke, at han har opdaget mit Skjulested.«

Han traadte hen til sin Bogreol, skubbede nogle Bind til Side og trykkede paa en skjult Fjeder. Straks gled et Stykke af Panelet til Side og afdækkede et Rum, fra hvilket Broadbent tog nogle Papirer.

Han satte sig og læste dem igennem.

Pludselig slog han sig for Panden.

»At jeg dog ikke straks kom paa *det*!« udbrød han. »Nøglen til Gaaden findes selvfølgelig i Plympton. Jeg tager straks dertil og anstiller Undersøgelser.«

Han lagde Papirerne omhyggeligt tilbage paa deres Plads.

»Gid jeg havde Weeks her!« brummede han.

I det samme bankede det paa Døren.

»En Herre ønsker at tale med Dem, Herr Inspektør,« meldte Pigen.

»Lad ham komme.«

Et Øjeblik efter traadte en Mand ind, der præsenterede sig som Edward Weeks.

»Jeg har skrevet,« begyndte han i en usikker Tone, »men efter at have tænkt over Sagen foretrak jeg selv at komme. I Scotland Yard sagde man mig, at De ledede Undersøgelserne, og jeg gik saa straks herhen.«

»Ved De, min gode Mand, at der er udstedt Arrestordre imod Dem?«

»Ja, og jeg er her for at udlevere mig. Forinden vilde jeg dog gerne tale med Dem.«

»De er ikke bange!« udbrød Detektiven.

»Jeg ved, hvad det vil sige at gemme sig for Po-

litiet, naar man er skyldig, og jeg finder heller ingen Morskab i at gøre det, naar jeg er fuldstændig uskyldig.«

»De udleverer Dem altsaa?«

Manden nikkede.

»Nuvel, saa maa jeg først og fremmest gøre Dem opmærksom paa, at alt, hvad De siger, vil blive benyttet som Bevismateriale imod Dem.«

»For min Skyld gerne. Jeg vil jo kun sige Sandheden.«

»Lad høre!«

»Ja, ser De, Herr Inspektør, det Papir, som jeg opbevarede i Sparekassen, har De jo læst. Jeg tog altsaa til Amerika, hvor jeg tjente en Del Penge, som jeg anbragte i forskellige Sparekasser paa Navnet Hockin. Det gik mig altsaa ganske godt. Men saa læste jeg Historien i Aviserne og skrev straks til Scotland Yard, da jeg ikke vilde lade *det* sidde paa mig. Jeg søgte nu at slaa Sagen ud af Hovedet, men det gik ikke, og jeg blev efterhaanden saa trist tilmode, at jeg en skønne Dag gik om Bord i et Skib og sejlede hjem.«

»Og hvad ønsker De nu af mig?«

»Jeg vil høre, hvad De mener om Tingene — hvordan min Sag staar.«

»De Edsvorne vil næppe tro paa Deres Historie.«

»Folkene i Courtinstreet i Reading kan bevidne, at jeg der har talt med Herr Braunton.«

»Nej — eftersom de er forsvundne.«

»Men jeg var ogsaa sammen med ham paa Provinshotellet.«

»Der har jeg ogsaa været, men Værten erklærer, at den Slags forekommer saa ofte, at ingen er i Stand til at huske dette enkelte Tilfælde.«

»Jeg ser ikke, hvilke Beviser De har imod mig.«

»Deres egen Underskrift. Den vil De vanskeligt kunne bortforklare. Og desuden det hemmelige Selskabs Papirer.«

»Troer De virkelig, Herr Inspektør, at et hemmeligt Selskab har nogetsomhelst med denne Sag at gøre?«

»Naar jeg skal svare Dem ærligt, maa jeg sige, at jeg ikke er helt sikker paa det. Jeg tør paa den anden Side ikke paastaa, at dette mystiske Forbund ikke eksisterer. Muligvis har Selskabet begaaet Udaaden og benytter nu Dem som Syndebuk.«

Edith Daymoor.

Atter bankede det paa Døren, og Pigen rakte et Brev ind.

Detektiven aabnede det og læste:

»Et Medlem af Liberta vil give Herr Broadbent vigtige Oplysninger, naar han straks begiver sig til Hjørnet af Princesstreet og Leicestersquare. Venter dér til Klokken otte.«

Broadbent saa paa Uhret; det kunde lige naas.

»Herr Weeks,« sagde han, »Jeg maa hurtigst muligt afsted, men kommer straks tilbage. Vent her paa mig.«

Broadbent ilede nu hen til det angivne Mødested, hvor han forgæves ventede til 8,15, saa opgav han Sagen og gik hjem.

Til sin Forundring fandt han, Forstuedøren aaben, og da han betraadte Værelset, blev han staaende som fastnaglet, thi Weeks var forsvunden, og paa Bordet laa der en hvid Seddel, hvorigennem en venetiansk Dolk var stukket.

Han læste:

»Liberta beskytter sine svage Medlemmer og bevarer de dumme for Følgerne af deres egne Dumheder. Anstil ikke Efterforskninger! Det vil hævne sig frygteligt!«

»Sagen begynder at blive dramatisk,« knurrede Broadbent.

Saa kom han paa en Tanke.

Han styrtede hen til sit Skrivebord og aabnede Skuffen. Papirerne laa tilsyneladende urørte. Men da han gik hvert enkelt efter, opdagede han, at alle dem, der drejede sig om det hemmelige Forbund Liberta, manglede.

Detektiven løb ned ad Trappen og raabte paa Pigen.

»Ved De, hvad der er bleven af den Herre, som nylig var her? Jeg bad ham vente, til jeg kom tilbage.«

»De sendte jo selv Bud efter ham.«

»Jeg?«

»Ja, kort efter at De var gaaet, kom en Herre kørende i Bil og sagde, at den Herre, som ventede i Værelset, skulde køre med hen til Dem. Begge Mændene tog saa herfra sammen.«

»Hvad var det var for et Slags Menneske?«

(Fortsættes.)

EUROPAS SMILEBAAND

Tyskland bliver bange for Englands indiske Elefant. (»Daily Mirror«.)

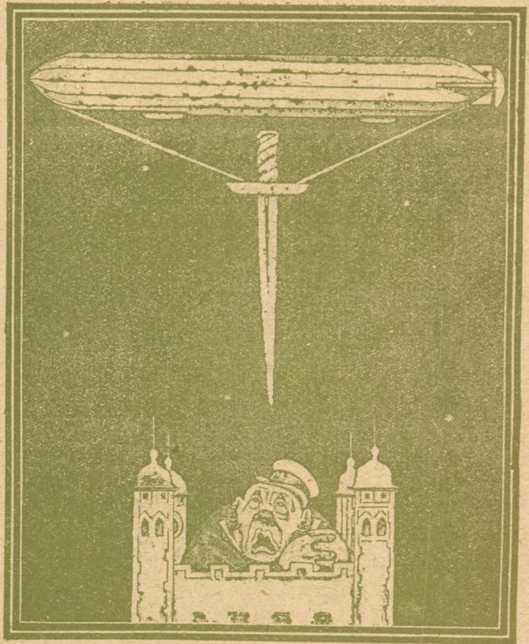

Englands Skræk for Luftskibene. (Damoklessværdet over Londons Hoved.) (Tysk Karikatur.)

»Det er en ægte Kosakhest, men den kan ikke bruges Lørdag og Søndag, for saa er den fuld!« (»Lustige Blätter«.)

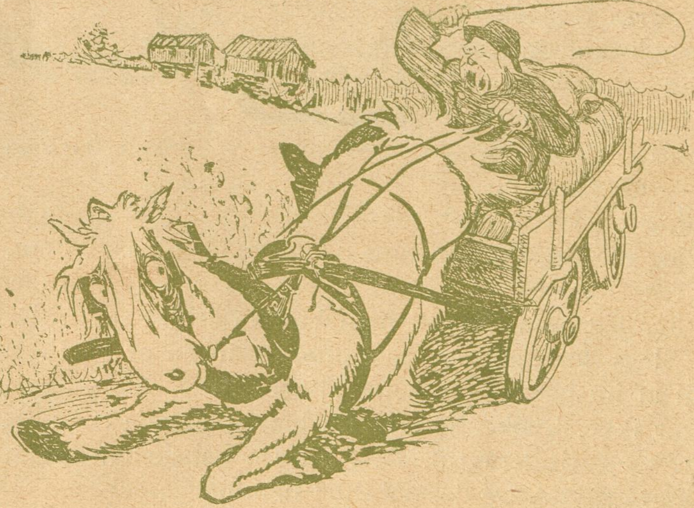

— Opp med dej, ditt kråk, annars kör jag över dej!!! (»Søndags-Nisse«.)

Af alle Shagtobakker er CREMO den bedste til Prisen.

Rød Indmad

Borgersamfund.

Vanløse By! Vagt i Gevær!
Herut af Hytten, Faren er nær!
Fjenden for Døren, Landet i Brand,
Skulder mod Skulder, du danske Mand —
nu fanger vi an!

Rædsel griber den ganske By,
man spejder efter Krudtrøgens Sky —
Pyt, det hele er Bavl og Prat:
Vort »Borgersamfund« løber grassat
og leger Soldat!

30/11. Mælkesyre-Bakterien holder i disse Dage 25-Aarsjubilæum, og megen Hæder tilkommer der Bakteriens Opdager, Bakteriolog A. Hoffmann, som med Rette priser den vigtige Bakterie.

— Ja, men det var ogsaa et stort Held, at den valgte at gaa Mælke-Vejen,

2/12. Naa, den er god — Rævestutteri paa Grønland! Jeg ved nok, hvem der skal op og sætte *det* Foretagende i Scene.

— Desværre nej! *Han* er for optaget i Fredericiagade.

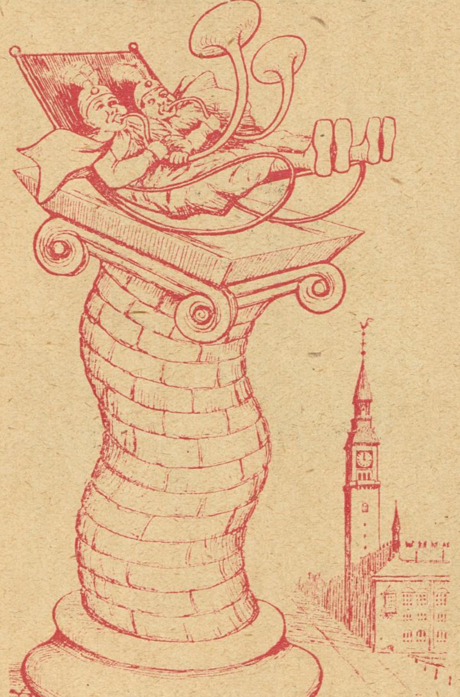

Hvorledes Lurblæser-Monumentet vil komme til at se ud, naar det engang bliver færdigt.

1/12. Skydebanen i Tivoli blev igaar dømt til at betale en Dame 4000 Kr. i Erstatning. Vedkommende Dame er sikkert ikke den eneste, der er bleven skudt i Tivoli, men der er vistnok faa, hvem Skuddet har indbragt saa meget.

3/12. Jeg ser, at der er kommen en stor Skibsladning Sukker hertil fra Tyskland. Den Vare produceres der altsaa umaadelige Masser af dernede.

— Ja, *Sukker* — det gør de vist allesammen i Tyskland!

4/12 Pinstrup! Vidunderlige Pinstrup! Storpolitiske Pinstrup! Om vi dog havde Dig paa Ministerpladsen med J. C. Christensen ved din Side — hvilken Mobilisering af Aandsevner! og sikken et Slag, I skulde slaa i Køge Bugt — J. C. Christensen og Pinstrup! — Pinstrup, Danmarks Sikrings-Prop!

Stakkels Djævel!

Paa min Ære! Imod Anstifterne af Verdensbranden er *jeg* for en sølle Natvægter at regne!!

Flag-Sag.

Islands Minister gaar af en skønne Dag,
hvis Island ikke maa faa sit eget Flag.
En lille Bagatel forvolder stor Fortræd —
Helledusse, la' dem faa det Flag
at lege med!

Højre og Grundloven.

Ændringsforslag? Bare tys!
„Jamen Fristen udløb nys!"
Ej saa snaksom, kære Ven,
visne, visne Sagen hen!

„Men hvordan?" Det er ej svært,
J. C. har os Kunsten lært:
Rævesnedig, lammefrom,
liste, liste udenom!

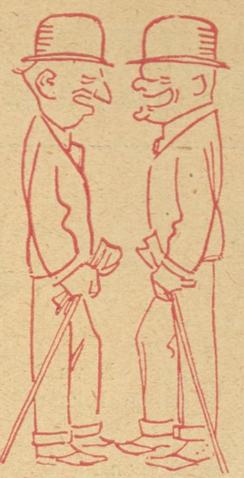

— »*Naar Storken kommer*« — hva' saa?
— Kender den ikke!
— Saa bliver den jaget bort af »*Molboerne*.«

5/12. Det kgl. Teater instuderer for Tiden et Skuespil »Det gamle Spil om Enhver«. Stykket stammer fra Tyrkiet og hed oprindelig »Det gamle Rænke-Spil om Enver Bey«. Det kgl. Teaters Direktion har tildelt *Neiiendam* Dødens og *Reumert* Djævelens Rolle.

— Det er da en Direktion, der giver sine Skuespillere *Døden og Djævelen!*

— Det lader ikke til, at Du synes om Didriksen, han er dog en udmærket Kunstner, saadan helt noget for *sig selv.*

— Jo, det passer! Han er i hvert Fald ikke noget *for andre!*

Rap! Rap! Nu nærmer vi os det store Øjeblik, da *Ravnens Julenummer* med Afsløringen af Gaase-Gætte-Konkurrencen skal løbe af Stabelen!

De faar 24 pragtfuldt og morsomt arrangerede Sider for 10 Øre, saa vinder De ikke en Gaas, kan De magelig leve en hel Uge paa *den* Ravn!

Dansk INDR: VARE-MÆRKE.
Korn Snaps

Arbejdernes Livsforsikring,

Sygekassernes og Fagforeningernes kooperative Forsikringsselskab.
Statsanerkendt.
Dosseringen 4.

Kære »Ravn«!
De bedes optage følgende Vitser.

Grønland.

— Hvad mon egentlig X vilde i Grønland?
— Han vilde naturligvis indføre den almindelige Hval-ret med uindskrænket Sæl-styre.

Fejltagelse.

Skomagermesteren (der har meget travlt, rasende til Lærlingen): — Der sad en Syl oppe paa Væggen, hvor Satan er nu den?
Lærlingen (ulykkelig): — Jeg har ikke set nogen syg Loppe paa Væggen!

Tiggeren.

Fruen: Her har de 2 Øre, min gode Mand, men hvordan kan det forresten være, at det er gaaet dem saa galt?
Tiggeren: Jeg var ligesom De, Frue, hengiven til at give store Summer til de Fattige. *Søster og Edith.*

Bravo, lille Søster! Tak, lille Edith.

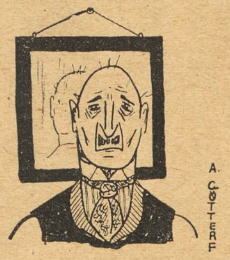

»Bare jeg nu vidste, hvad der klæder mig bedst: enten at have Haaret skilt i højre eller venstre Side?«

Kære *G. A.* Tegningen er i Sandhed haarrejsende, men det skal nu ikke skille os — saalidt som Haaret.

Profit. Det giver ikke *Profit* at kalkere Tegninger fra gamle Vittighedsblade!

Th. Kolding. Det lille Mesterværk skal nok faa Logi i disse Spalter.

AGGERBECKS ÆGTE FINE
·IRIS·
forfiner·forskönner·bevarer·Huden·
Alles Yndlingssæbe
Stk. 25 Øre

Svend Hansen. Den er ikke rigtig rammende.

Leonhard: Giv Tid!

Christian Hansen, Nørrebro. Lidt af det kan jo nok reddes.

H. S., Aarhus. De har ikke sendt Tekst til Deres Tegning, som desværre ikke kan inspirere *os* til at finde nogen.

Buster. Vi lader denne ene passere, fordi den understreger en gammel Sandhed —:

I Ventesalen.

A: Mon Toget vil holde saalænge her, at der er Tid til at spise en Bøf?
B: Ja bevares, der er rigelig Tid!
A: De kender altsaa Fartplanen?
B: Nej — men Bøfferne!

Moderne.

Første: Var Erik meget nervøs ved sit Bryllup?
Anden: Ja, den Stakkel, men det var jo ogsaa første Gang!

E. M. Sikke nogle koldblodige Pigebørn. *De* har aabenbart været paa'en flere Gange!

„Francais"
i København
Gummilageret
16, Lille Kongensgade 16,
en gros. ved Kongens Nytorv. en detail.
Forsender diskret! Hygiejne-Gummi,
Bandager og alle Sygepleje Artikler.
For Frimærker eller Post Opkræv.
Fører kun friske Varer!
A. Mouritzen.

Min Elskede.

V. J., Hørsholm. Her er altsaa »Deres Elskede« med tilhørende Serenade:

Lad mig nyde den herlige Stund
At kysse Din rosenrøde Mund
Lad mig drukne i Dit tindrende Blik
Lad mig høre Din Tales Musik.
Lad mig Fryd i Dine Arme finde
Hæv mig op til Lykkens Gren.

Vor Beundring for Damens Skønhed — det lidt stirrende Blik i det højre Øje fraregnet — overgaas næsten af vor Ærbødighed for hendes Kræfter. For stærk maa hun være, siden hun skal kunne hæve Dem op paa Grenen.

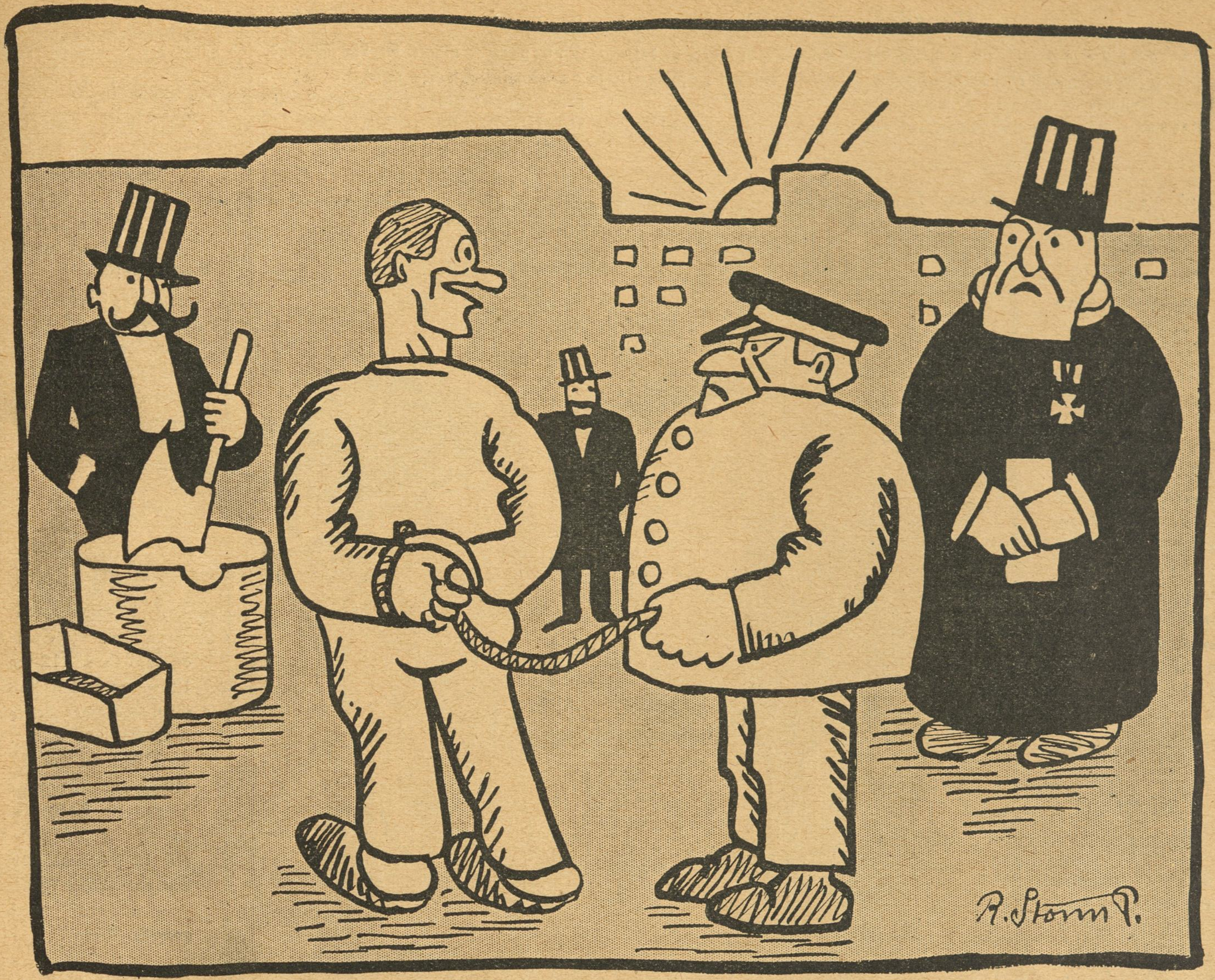

Tegning af R. STORM-PETERSEN.

Fangevogteren: Fat nu Mod!
Den dødsdømte: Ja — jeg skal ikke tabe Hovedet!

Naa, saaledes!

Dommeren: Vil De virkelig paastaa, at den Krøbling dér har kunnet give Dem et blaat Øje?

Den Anklagede: Ja, undskyld, Hr. Dommer, men han blev først Krøbling *efter* at han havde givet mig det Øje!

Kragetær.

En Forfatter, der var kendt for sin ulæselige Haandskrift, blev af en Ven anmodet om en Tjeneste. Da Vennen kendte Forfatterens skrækkelige Skrift, havde han sikret sig imod den ved følgende Forholdsregel: Hvis Du gaar ind paa mit Forslag, saa tegn en Cirkel; hvis ikke Du gaar ind paa det, saa tegn et Kors.

Dagen efter fik Vennen Svar fra Forfatteren, men endnu er Vennen ikke bleven klar over, om den Tegning, Forfatteren har begaaet, er et Kors eller en Cirkel!

Moderne Tænkning.

Jonen: Næ, ser De, Frøken, man gør først Kvinden rasende forelsket i sig — siden kan man eventuelt gifte sig med hende, Staklen, af Medlidenhed — hvis hun har Penge!

Drivert!

Tiggeren: Kære Frue, giv et Par Skilling til en stakkels Mand, som ikke kan arbejde.

Fruen: De er jo stor og stærk. Hvad forhindrer Dem i at arbeide?

Tiggeren: Min fordømte Stolthed, Frue!

En dyr Rejse.

Gamle Anders, Jernbanearbejderen, havde været paa Besøg hos sine Slægtninge i København, og da han omsider kom hjem, blev der spurgt ham, om Rejsen havde været dyr. — Ja, se, sagde den Gamle, selve Rejsen kostede mig jo ikke noget, for jeg har jo Fribillet, og Mad købte jeg ikke noget af, for jeg havde en god Kurv med. Saa boede jeg hos min Svoger, der er ved Renholdningen, og gaa at se paa Byen, det kostede heller ikke noget — men jeg var jo tvungen til at købe mig for fire Øre Skraa!

Maaske!

Læreren: Hvordan vil Du forklare det Bibelord, som siger, at det er lettere for en Kamel at gaa igennem et Naaleøje, end det er for en af disse Syndere at komme i Himlen.

Drengen: Dengang har Kamelerne været mindre end de er nu!

Sej!

Fruen: Det sidste Stykke Bøfkød, jeg købte her, kunde jeg have forsaalet mine Støvler med!

Slagteren: Naa, hvorfor gjorde De det saa ikke?

Fruen: Næ, for jeg kunde ikke faa slaaet Stifterne igennem det!

Det gaar lige op!

Men bedste Hr. Petersen, det er dog noget letsindigt af Dem som en Mand paa 60 Aar at gifte Dem med en ung Pige paa 20.

— Jo, ser De, det vil netop passe udmærket; thi naar jeg betragter min unge smukke Brud, bliver jeg af lutter Glæde 20 Aar yngre, og naar hun ser paa mig gamle Knark med mine mange Rynker, saa gør Skrækken hende 20 Aar ældre. Paa den Maade bliver vi jo straks lige gamle!

Godt Resultat.

Herren: Hvadbehager, skal vi nu have to Kokkepiger, og vi har tre Døtre, der lige har lært Husholdning, og som gaar med i Køkkenet?

Fruen: Jo, ser Du, vi maa have to Piger, for at de kan lave det rigtigt, som vore Døtre laver forkert!

Unyttig Omvej.

Løjtnanten (til den unge Dame, som tankefuld sidder og river Bladene af en Marguerite): Kære Frøken, hvorfor disse Omveje? De maa jo hellere spørge mig direkte!

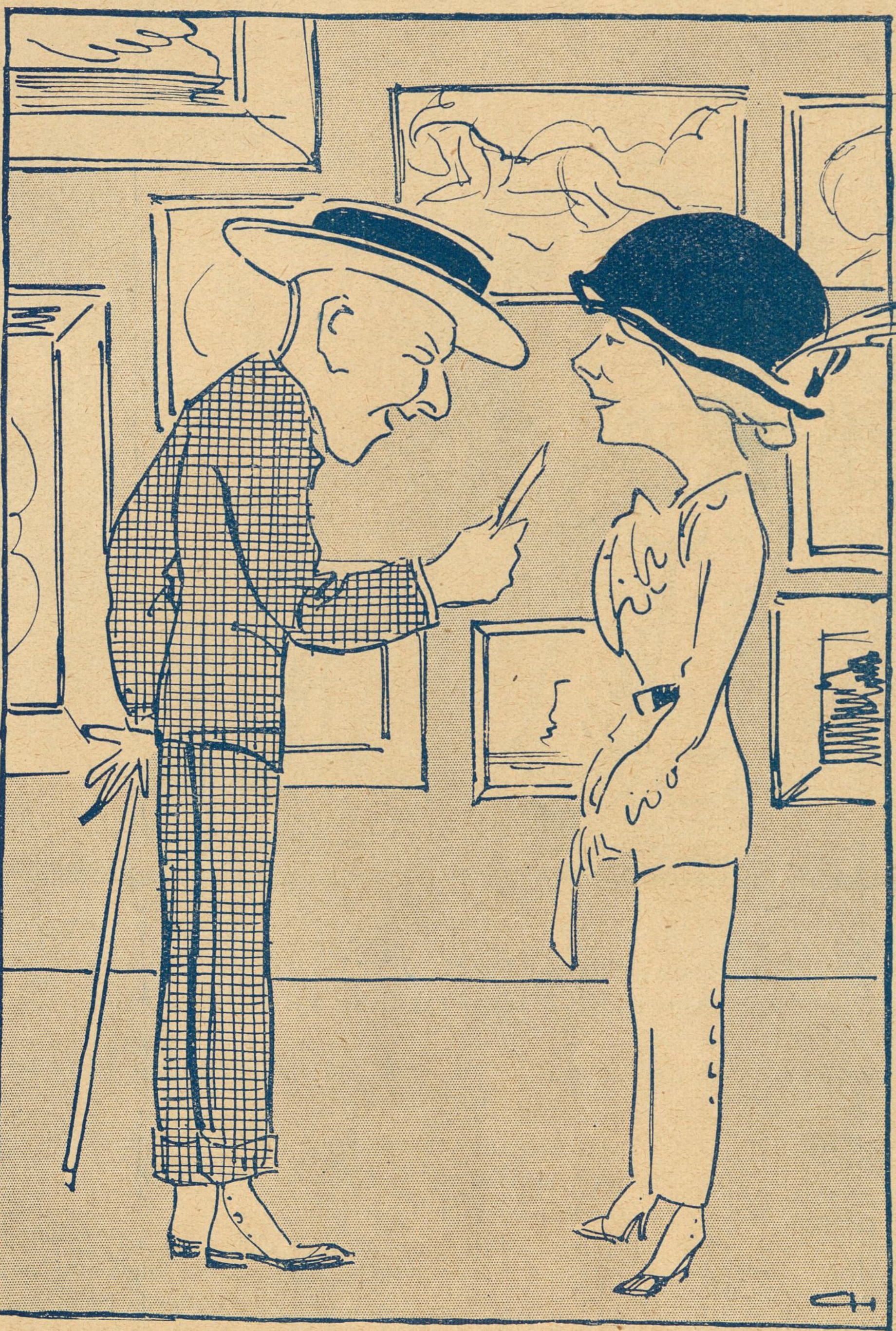

Tegning af Chr. Hoff.

Damen; Kan Du begribe, hvorfor man hænger saadan et Billede op?
Herren: Ja — de har vel ikke kunnet faa fat i Maleren!

Bestukken.

Store Søster: Du skal sige hvem Du har faaet den 10-Øre af!

Lille Bror (grædende): Jeg fik den af dem ovenpaa for at lukke Fortepianoet og gemme Nøglen!

Mislykket.

Lille Georg staar foran den sorte Tavle og skal trække 12 fra 12 — men han kan ikke. Saa siger Læreren: Se, nu, Georg, naar Du nu har 12 Stykker Flæsk liggende paa din Tallerken og Du spiser dem alle 12 — hvad har Du saa tilbage?

— Kartoflerne! svarede Georg.

Lige til.

Dommeren til Klageren:

„De genkender altsaa dette Lommetørklæde som det, der er Dem frastjaalet?"

Klageren: „Ja, Hr. Dommer."

Dommeren: „Og dog er det ikke det eneste i sit Slags her i Verden. Se, det jeg har her i min Lomme, er nøjagtig Mage til det."

Klageren: „Meget muligt, Hr. Dommer, der blev ogsaa stjaalet to fra mig."

Nøjagtig Oplysning.

Første Kommis: — De har jo været i Petersens Forretning? Da jeg tænker paa at tage Plads hos ham, beder jeg Dem sige mig, hvorledes Forretningstiden er.

Anden Kommis: — Jeg var tre Aar i Forretningen. Tidligere gik vi altid noget senere — men senere gik vi altid noget tidligere i Forretningen!

„Pas de deux"

A: Naa, nu er Balletmester Petersen bleven Fader til Trillinger.

B: Se, se, — altsaa „Pas de deux".

Hørt ved Buddinge.

Sergeanten: Nu flot Marsch her, og frem med Brystet, saa Ammerne derhenne blegner af Misundelse!

Er Søslangen til, har Vismanden spurgt, og endnu grunder han paa'et.
Problemet er løst, thi Søslangen er — en moderne Undervandsbaad!

Der er Forskel —

Af FLEMMING ALGREEN-USSING.

I.

En Dag, mens Krigen rasede i Landet, fik det sørgeligt berømte Tugthus, der populært kaldtes »Helvedes Forgaard«, fint Besøg. Det var selve Landets Krigsminister, der kom for at tale med Fængselsdirektøren.

Da de to Herrer havde vekslet de fornødne Hilsner, gik Ministeren lige løs paa Sagen og spurgte:

— Hvor mange Personer har De for Tiden siddende herude?

Direktøren tog en Foliant ned fra Hylden over Skrivebordet. Han slog op paa Pagina 46 og sagde:

— 2,131.

— Fortræffeligt! Over al Forventning! — — Krigsministerens Ansigt klaredes op af et fornøjet Smil; han bøjede sig fortroligt hen imod Fængselsdirektøren og sagde:

— For en Time siden holdt vi Statsraad, og der fremkom jeg med Forslag om at sende alle Landets Tugtshusfanger i Ilden. Vi mangler jo desværre Soldater.

— Min ærbødigste Kompliment! sagde Fængselsdirektøren. — — — Fangerne bliver lykkelige.

— Rimeligvis! Og vi stiller dem i Udsigt — hvis de gør deres Pligt — at Resten af deres Straf eftergives dem, hvilket praktisk taget betyder mindre, da vi selvfølgelig fortrinsvis bruger dem til almindelig Kanonføde.

— Selvfølgelig! sagde Direktøren.

Krigsministeren saa velvilligt paa ham og tilføjede — med et Stænk af Fortrolighed:

— Faar vi Fornøjelse af Eksperimentet, er det vor Agt at foretage en lignende Udskrivning fra alle Landets Sindssygehospitaler.

— Storslaaet! sagde Fængselsdirektøren, der var gammel Soldat. — — Saa gør de Mennesker da nogen Gavn for Føden. Og en Smule Galskab er slet ingen Skade til, naar man slaas.

— Tværtimod! mente Ministeren. — — Det er ikke langt fra at være en Nødvendighed. Men skulde vi saa se paa Tugthuskandidaterne.

— — —

I Tugthusets store, uhyggelige Kirke var en Time efter 2,131 Fanger anbragte i deres respektive Baase. Krigsministeren besteg Prædikestolen og holdt en flammende Tale til de Herrer. Han lovede dem Ære og Berømmelse, hvis de nu som menige Soldater vilde gøre deres Pligt — og han lovede dem Eftergivelse af deres Straf.

De 2,131 Tugthusmedlemmer hørte paa ham med aaben Mund. Var det Løgn, hvad han sagde? Eller var det ikke Løgn?

Men da det gik op for dem, at Mennesket talte Alvor, gik der en frydefuld Forventning om den nære Frihed gennem de 2,131.

Der var ikke en af dem, der ikke med Glæde ombyttede Fangedragten med Soldatertrøjen.

Da Krigsministeren forlod Talerstolen, lød enkelte spredte Hurraraab. Forsamlingen var jo lidt ude af Vanen.

— — —

Blandt de 2,131 Tugthuskandidater, der saaledes ved et Mirakel slap ud af »Helvedes Forgaard«, befandt sig en ung Mand, der var dømt til livsvarigt Fængsel. Han havde med sin Revolver skudt en Kæltring, der havde ruineret ham selv, forført hans Søster og voldtaget hans unge Kone. For en Maaned siden var den unge Mand begyndt Afsoningen af sin livsvarige Fængselsstraf.

Intet Under, at han nu var lykkelig. Og Lykken syntes virkelig at være ham venligsindet.

Fjorten Dage efter, at han var trukket i Trøjen, avancerede den unge Mand til Løjtnant — i den Grad gik han op i sin Gerning.

Han havde nu skudt 91 Fjender og gjort 112 ukampdygtige. Hver Aften noterede han omhyggeligt i en lille Lommebog, han havde anskaffet sig til det samme, Antallet af de Mennesker, han havde myrdet i Dagens Løb, og samtidig glædede han sig over, at han virkelig nu var naaet til at blive autoriseret Morder — han, der i sin Tid saa brutalt var blevet dømt og puttet i Tugthuset, fordi han havde skudt en Kæltring ned.

Den unge Mand myrdede og myrdede — vildere og galere og til alle Overordnedes fulde og udelte Tilfredshed. Og alt efter som han myrdede og hans lille, hyggelige Notitsbog fyldtes med Tal, syede man flere og flere Distinktioner paa hans Skuldre.

Da Krigen var endt og Freden sluttet, gik han af som Generalmajor, hvilken Titel han var meget stolt over.

Men da havde han ogsaa — i Følge sine Optegnelser — myrdet nøjagtig 1452 Mand — — foruden den Kæltring, han i sin Tid havde skudt. — — —

Saa skete det en Dag — mange Aar efter — at han i Hidsighed dræbte en Mand, som han overraskede sammen med sin smukke, unge Kone, han netop var blevet gift med.

Og nu sidder den stakkels Mand »i sin gamle Celle« i det store Tugthus, populært kaldet »Helvedes Forgaard«, og i sine ledige Timer grubler han over en passende Difinition af Ordet »Morder«.

Men endnu har han ikke fundet nogen.

Arbejdernes Brændselsforretning. Odense.

Kontor **Havnen.** Telefon 989. Klingenberg 1989.

HERMAN JUST's

Pariserfarveri og kemiske Tøjrensnings-Anstalt.

Hele Dame- og Herregarderober renses og farves uden Opsprætning. Specialitet: Gardin og Møbelstoffer. Dekartering af Dame- og Herrestoffer.

Pustervig 3. Tlf. Byen 1537 y. **Raadmandsgade 2.** Tlf. Taga 113.

Sælg til Eksport.

Deres gamle Kobber, Messing, Zink, Bly og Jern, Bly, Zink og andre Metalasker, gammelt Gummi, nye Skræderlapper, strikkede Uldklude samt gl. Papir til

JOH. P. BOLDT

Aabenraa 21, Hj. af Hausergade, København.
Telf. Central 7784.

NB. Varer fra Provinserne afregnes pr. omgaaende.

Leverandør af Clichéer til „RAVNEN"

Hygiejne, Sygepleje, Toilet og Barber Artikler.

Illustreret Katalog tilsendes m. 10 Øre t. Porto
Forretningen grundlagt 1900.
Depotet „DISKRET"
Afd. R., Prinsessegade 49, Kbh. C.

Brug

Worning & Petersens

Xeroform-Sæbe

faas overalt

à 25 Øre pr. Stk.

—Danmarks fineste Taffelvand—
Sct. Nicolaus-Kilde-Apollinaris!

faaes i enhver 1Kl. Forretning. Telf. 390, Aarhus.

Depoter i 83 Byer! Hoveddepot i København. Telefon Central 1390.

GEORG C. MØLLERS EFLGR.

HOVEDKONTOR: Vimmelskaftet Nr. 42, 2. Sal. (Yorks Passage.)
Telefoner: 913, 1124, 7980, 3313.
LAGER: Badstuestræde 9—11. Fiolstræde 12—14. Kongens Nytorv 8.
Vinkyperens Telefon: 6351. Byen 1722 x.

Husk naar De kommer til Aarhus, at aflægge et Besøg i

Frederiksberg Folkelige Forsamlingsbygning.

Jægergaardsvej 44.

Stor skyggefuld Have med overdækket Veranda. Salonkeglebane. James Thomphsen. B.

Sygepleje Artikler,

garanteret **fineste Kvalitet**, en gros Pris. **Fordelagtig** Prøvesending forsendes i København og Provinserne mod 1 Kr. i Frimærker eller Efterkrav. **Risiko udelukket.** Skriv i Tide til **Eksporthuset Skandia,** Frihavnen C 5, København Ø.

Arb. Ligkistemagasin.

4, Saksogade 4 (ved Vesterbrogade).
Telf.: Central 9375.
3, Blaagaardsgade 3.
Telf.: Central 5708.

TELEFON 3684. **S. JOHANNESSON's** TELEFON 3684.

Svineslagteri.

Udsalg: **Højbroplads 13.**

Største Udvalg.

Statskontrol med Trikinundersøgelse.

Rester udsælges billigt Fredag og Lørdag fra Kælderen.

GENUINE
LUNDs-CALORIC PUNCH

Oplag hos Carl Qvistorffs Eftfl., Johan Lund, Kjøbenhavn.

Lind Hansens

Clichéer — Kataloger — Reklamer.
Silkegade 4 Telf. 6288.

Udgaar hver Torsdag. Abonnementspris: 1 Kr. 25 Øre Kvartalet, 10 Øre om Ugen. Abonnement kan tegnes i København i Nørre Farimagsgade 49 Stuen, og i Provinserne paa samtlige Postkontorer og hos Boghandlerne. Annoncer modtages paa Kontoret, Nørre Farimagsgade 49, Stuen. Telefoner Central 1395 og 7495. Udgivet af socialdemokratiske Foreninger. Clichéer ved H. Matzens Reproduktionsanstalt.

F.E. BORDING KØBENHAVN.

Tegning af OLAF NIELSEN.

Damen: Jeg har aldrig før set Solen saa rød.
Officeren: Nej, men det er ogsaa Genskin fra Jorden, min Pige!

Redigeret af AXEL WESSEL

24 Sider ❊ Julenummer ❊ 10 Øre

RAVNEN

Nr. 51. Torsdag den 17. December. 1914

Tegning af PROESSDORF

JUL 1914

Skal Julekagen smage,

da anvend Carl Scheplers

Irma Vegetabil

Margarine, den er velsmagende og drøj

Landmandsbankens

Hjemme-Sparebøsse

giver daglig Anledning til at spare.

Bøssen tømmes en Gang om Maaneden af Bankens Bude.

Bestillinger kan ske skriftlig eller pr. Telefon 9310.

Kontor: Amagertorv 25.

S. Johannesson

Statskontrol.

Prima Flæskesteg og Svinehoveder. Nyrøgede Skinker og Lammelaar. Nyslagtede Gæs og Ænder. Alle ferske, saltede og røgede Fedevarer.

Telefoner: 3684, 3349, 4822.

St. og Kj. 13, Højbroplads 13. **St. og Kj.**

Soldaterne stormer det kgl. Teater

ved den første Friopførelse af »Hamlet«.

Tilbagetoget!

Tegning af G. ALBERTUS.

KUN ÆGTE SKATTEFRI KRONE PORTER fra DE FORENEDE BRYGGERIER

Moderne Malerkunst.

Tegning af R. Storm-Petersen.

— Hør Drenge — det var nu alligevel bedre i gamle Dage, da Kvinderne var runde —!

AALBORG og A. BRØNDUM & SØN's AKVAVITTER

Københavns Tilskærer-Akademi Nørrevoldg. 42.
Katalog over Tilskære-kursus og Tilskæring af Mønstre sendes paa Forlangende.

PAX & PALÆ
10 Stk. 10 Øre 15 Stk. 10 Øre
Nordens bedste Cigaretter
en gros **HANS ROHDE** Telf. 8743

Forlov- elses- ringe
14 Karat fra 7 Kr., 18 Karat fra 10 Kr.
Th. Halgreen, 34 Gothersgade
lige for Regnegade.

HERMAN JUST's
Pariserfarveri og kemiske Tøjrensnings-Anstalt.
Hele Dame- og Herregarderober renses og farves uden Opsprætning. Specialitet: Gardin og Møbelstoffer. Dekartering af Dame- og Herrestoffer.
Pustervig 3. Tlf. Byen 1537 y.
Raadmandsgade 2. Tlf. Taga 113.

Sygepleje Artikler,
garanteret **fineste Kvalitet,** en gros Pris. **Fordelagtig** Prøvesending forsendes i København og Provinserne mod 1 Kr. i Frimærker eller Efterkrav.
Risiko udelukket. Skriv i Tide til
Eksporthuset Skandia,
Frihavnen C 5,
København Ø.

Leverandør af Clichéer til „RAVNEN“

Kontortid:
Kl. 11—3, samt Mandag og Onsdag 5—7, Fredag 6—9.
Aaboulevard 16.
Tlf. Nora 2812.
Tilkendegivelser og alle Oplysninger sendes gratis.
Enhver kan blive Medlem.

Man bør støtte Arbejdernes Kooperative Foretagender og købe sit Forbrug af Brød og Øl i
Forbrugs- og Spareforeningen
Aalborg.
Bestil hos vore Kuske eller i Udsalgsstederne disse Varer.

Schulstad Ludvigsen
Maltet Brød
Giv Agt paa Varemærket

Forsamlingsbygningen
Koldinggade 4.
Telf. Øbro 1132. *Joh. Olsen*

Prisregulerings-Kommissionen.

Tegning af M. Bengtsson.

Brødfabrikanterne og Møllerne benyttede sig straks af Krigssituationen til at forhøje Brødpriserne, og Virkningen viste sig snart, idet Barken paa Træerne i Kongens Have og Ørstedsparken blev afgnavet i Mandshøjde.

En skønne Dag traadte en Skare forsultne Mennesker frem for den gode Gud og klagede deres Nød for ham. Den gode Gud maatte indrømme, at dette Tilfælde var undgaaet

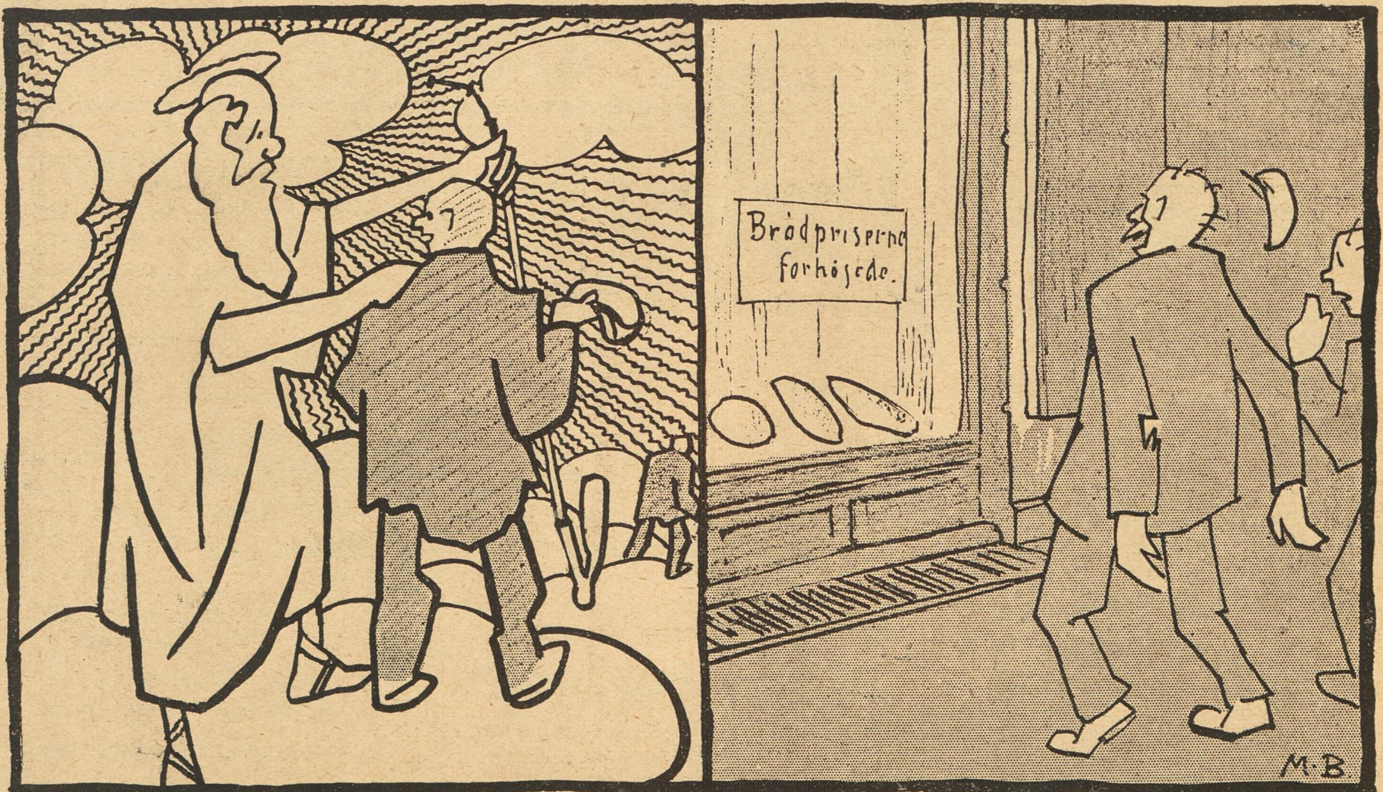

hans Opmærksomhed, og han lovede, at der nede paa Jorden skulde blive nedsat en Prisregulerings-Kommission, hvortil han haabede at faa Storgrossisternes Billigelse.

Men dér forregnede den gode Gud sig! Thi vel blev Kommissionen nedsat, men en af dens første Resultater var — at Brødpriserne blev forhøjede med en Trediedel!

De danske Vin- & Konserves-Fabriker

Aktieselskab

J. D. Beauvais
grundlagt 1850.

M. Rasmussen
kgl. Hofleverandør.

Grøntsager. Frugtsafter.

Kompotfrugter.

Fiskeboller. Leverpostei.

Faaborg Frugtvine og Likører.

Faas overalt.

Kontor og Expedition:

Lyngbyvej 83, København Str.

Telefon 6890.

EDDERKOPPEN

En Roman fra Kæmpebyen London.

»Han saa meget udenlandsk ud, havde et stort, sort Skæg, og talte gebrokkent.«

Broadbent gik atter op i sin Stue, hvor han længe vandrede eftertænksom frem og tilbage.

»Den Lamme deroppe!« udbrød han pludseligt. »Denne Brauntonske Spion! Om jeg nu betalte ham med samme Mønt?«

Han gik op til tredie Etage og bankede gentagende paa, uden at faa Svar. Han tog saa i Døren; den gik op og han traadte ind. En mærkelig skarp Lugt slog ham imøde. Han strøg en Tændstik og tændte Gassen. Saa kiggede han sig om og for sammen.

Paa Sengen laa den lamme Herr Inail bundet og bastet med en Knebel i Munden. Alle Skabe og Skuffer stod aabne, og Indholdet laa hulter til bulter, som om man i største Hast havde gennemsøgt det.

Detektiven løste den Ulykkelige. Da han var kommen lidt til sig selv, stammede han:

»Jeg har fusket Dem lidt i Haandværket. Men jeg opgiver det for Fremtiden. Det lønner sig ikke.«

»Bestillingen har sine Skyggesider,« indrømmede Bradbent.

»Hør engang,« fortsatte Inail, »jeg kunde have Lyst til at fortælle Dem hele Historien.«

»Saa kom med nedenunder.«

Den anden rejste sig med Besvær.

»Stop lidt!« udbrød Broadbent. »Hvad er det, De har siddende dér?«

Han greb en Seddel, der var fastgjort paa hans Froakke.

De læste den sammen:

»Liberta skaaner Kvinder, Børn og Idioter. Men sig alligevel til Herr Egbert Braunton, at enhver videre Indblanding i vore Sager vil drage alvorlige Følger efter sig.«

De to Mænd gik nedenunder til Broadbent, hvor Krøblingen fortalte:

»Mit Navn er Silas Inail. Da jeg traadte ind i det praktiske Liv, var det som Bygmester; men jeg kom snart i Pengeforlegenhed, og var Firmaet Brauton taknemlig, da det bragte et Forlig i Stand med mine Kreditorer og skaffede mig en beskeden Stilling paa Kontoret, som jeg indehavde til August i Aar. Saa var jeg igen brødløs og parat til at tage fat paa alt, da Herr Braunton overdrog mig dette Detektivhverv. Han udtalte, at han vilde sætte Himmel og Jord i Bevægelse for at bevise Frøken Daymoors Uskyld. Af mig forlangte han ikke andet, end at jeg skulde leje mig ind i dette Hus, og stadig holde Øje med Dem og Deres Papirer. »Detektiver er mærkelige Mennesker,« sagde han. »Ser de et uskyldigt Menneske staa under Galgen, har de ingen Ro paa sig, før de har spundet en Strikke til ham.« Naa, jeg lovede ham, at jeg ærligt og redeligt skulde søge at fortjene de 3 Pund om Ugen, som han lovede mig. Og jeg holdt mit Ord. Jeg lavede mig Nøgler til Deres Dør, Herr Inspektør, og til Deres Skrivebord. Alle Deres Papirer har jeg gennemlæst og afskrevet. Kunde jeg gøre mere?«

Broadbent tav.

»Nuvel,« fortsatte Inail, »iaften sad jeg og skrev en Beretning til Herr Braunton, da min Dør med ét gik op og en stor, kraftig Mand traadte ind. »Herr Inail?« spurgte han. »Javel,« svarede jeg. Og nu overrakte han mig et Brev og maa vel samtidig have holdt mig et og andet for Næsen, for jeg mistede i samme Nu Bevidstheden. Da jeg atter kom til mig selv, var jeg bundet og kneblet — og mine Nøgler var væk.«.

Detektiven lo.

»Detektivarbejde er en Art Lotteri,« bemærkede han. »En maa vinde og en anden tabe. Man maa blot ikke miste Modet, naar man bliver den lille. Forøvrigt vil jeg ingen Fortræd gøre Dem, Herr Inail, hvis det kan være Dem en Beroligelse. Derimod vil jeg gøre Dem et Spørgsmaal.«

»Javel.«

»Hvem har begaaet Forbrydelsen?«

Inail fo'r sammen; derefter antog hans Ansigt et ubeslutsomt Udtryk.

»Herr Broadbent,« begyndte han sluttelig, »fra idag er mit Engagement med Herr Braunton udløbet. Alligevel vil jeg ikke gerne røbe den Mands Affærer, i hvis Brød jeg har været.«

»Der gives Pligter mod Samfundet, Herr Inail. Man maa beskytte de Uskyldige, idet man straffer de Skyldige.«

»Det kan der være noget i.«

»Fortæl altsaa.«

Inail pillede nervøst ved sin Urkæde og syntes stadig at vakle. Dog paa engang udbrød han:

»Skidt! Jeg vil svare Dem, lad saa komme, hvad der vil.

(Fortsættes.)

Tegning af Anton Hansen.

Højres Juletræsfest.

Af C. B. Møller & Co.s Cigaretter fremhæves:

Rose No. 101 og 102 ...... 15 Stk. 10 Øre.
Monaco, oval, Kork .... 10 - 10 -
Sherrys No. 3, stor, Kork .. 10 - 25 -

JUL.

LAD runge alle Klokker
af Bronze og Malm
for Fredens Fyrste, født
mellem Okser og Halm!

Lad klinge glade Sange
paa alle Tungemaal
for ham, der drak Forhaanelsens
Eddikeskaal!

Gør Fest for Eders Venner
og æd Jert bedste Sul —
— Nu rinder over Jorden
en ny, velsignet Jul!

— — — —

Monstro det gamle Omkvæd
kan bruges i Aar,
og mon vi kan fordøje,
trods Vold, Brand og Saar,
et: *Ære være Gud i det Høje!*

Og kan den rette Salvelse
mon sætte sit Præg
paa Tonen, naar Pastoren
forkynder Lærd og Læg
det lysende og fagre:
Fred paa Jorden!

Og kan der tænkes større
Bespottelse end den
at messe frejdigt Juledag
til Blodbadets Mænd
—: *I Mennesket er Guds Velbehag!*

— — — —

Og dog skal Julen fejres!
— Vi trænger mér end før
til en Fredsfyrste, født
mellem Klude og Rør!

En Frelser, en Forløser
fra Jammer og Baal
til at prises af Alverden
paa alle Tungemaal!

En fattig, en uskyldig,
der kan løse vore Baand,
med Jorderiges Nøgler
i sin udstrakte Haand!

Der kan tale med en Tunge
som Bronze og Malm
og genrejse Templet
mellem Okser og Halm!

Thorkil Barfod.

Hvorfor er Sanatogen

den bedste Gave for alle: Rekonvalescenter efter Operationer og mattende Sygdomme for alle som føler sig trætte, svækkede, blodfattige og hvis Energi svigter dem, samt for enhver, der føler sin Arbejdskraft nedsat som Følge af psykisk eller fysisk Overanstrengelse, Sygdomme eller heftige Sindsbevægelser.

Fordi Sanatogen fuldstændig udnyttes eller resorberes af Organismen,
fordi Sanatogen derigennem bliver det billigste Styrkemiddel, man kan bruge,
fordi Sanatogen er blevet tildelt den højeste Udmærkelse, samt roses og anbefales af over 21,000 Læger, hvoriblandt mere end 1000 skandinaviske.

En herværende kendt *Overlæge B.* udtaler om Sanatogen:

»Det er mig en Fornøjelse at bevidne, at jeg har set meget, ja undertiden endogsaa forbavsende gode Resultater af min Anvendelse med Sanatogen, saa at jeg finder at Anledning til at fortsætte med Ordinationen i alle dertil egnede Tilfælde.«

Paa Forlangende tilsendes enhver gratis og franco:
1) en Gratisprøve af Sanatogen,
2) Brochure: Sanatogen for Nerverne, (med Udtalelser).
3) Brochure: Sanatogen som Styrkemiddel ved Svækkelsestilstande (med Lægeudtalelser).

Sanatogen sælges fra alle Apoteker i Originalpakker à 50, 100 & 250 Gr til Priser fra Kr. 1,65 til Kr. 7,70. *Tilbagevis alle Efterligninger og brug kun det, som er prøvet og anerkendt! Helbredet er for dyrt at eksperimentere med!* A/S Sanatogen Co., Frederiksberggade 2, København B. Telefon Central 3661.

Familien Brown.

Amerikansk Humoreske ved **Orla Bock.**

Der havde været en Tid, da Joe Brown var Staldkarl og brugte Skraatobak om Hverdagene; kun om Søndagen, naar han gik ud for at gøre Spækhøkerens Datter, Grace Schmidt sin Opvartning, tillod han sig den Luksus at ryge Cigar.

Nu var Joseph Morten Brown imidlertid Millionær, boede i femte Avenue og bevæger sig kun pr. Automobil, naar han var uden for sin Bolig. Han var fed, rødmusset og godmodig, og gnistrede af Juveler. Fru Brown — alias Grace Schmidt — fandtes ikke mere, men hun havde efterladt to Børn, Edith og Alfred. Edith havde frekventeret de fineste Pigeskoler, hun red, kørte Automobil og havde en Kammerjomfru, en livlig lille Skabning med Opstoppernæse og store blaa Øjne. Edith selv havde brune Øjne og en pragtfuld Figur.

Alfred havde tilbragt seks meget kostbare Aar ved et Universitet. Han kendte de forskellige Champagnesorter alene paa den Maade, hvorpaa Propperne knaldede, holdt to Automobiler og egen Chauffør, og røg Cigaretter som var deres Vægt værd i Guld.

Hr. Brown var meget flot med Penge og satte Pris paa at hans Børn kom til at indtage en fremtrædende Stilling i den fine Verden. Og hans Anstrængelser er blevne belønnede, thi Alfred havde allerede i tre Maaneder været forlovet med Sæsonens mest fejrede Skønhed, Frøken van Blink, og Frøken Edith vilde ogsaa gøre et godt Parti. Hendes Forlovede, Hr. F. S. Harrington, var en lille Mand med Hængeskuldre og vandfarvede Moustacher. Hans Forfædre havde paa en eller anden ubegribelig Maade undgaaet at blive skalperet af Indianerne; hvis Forfædrene har lignet ham, har Rødhuderne rimeligvis anset dem for altfor ubetydelige. Men ikke des mindre ansaas han for et godt Parti.

Den brownske Familie levede et meget lykkeligt Familieliv; det eneste, der forstyrrede Freden, var de idelige Klager over Tjenestefolkene.

»Jeg er led og ked af min Chauffør«, sagde Alfred. »Han er den mest egensindige Krabat, jeg kender. Jeg kan ikke lære ham noget.«

»Hvorfor afskediger Du ham ikke«, sagde Brovn. »Du kan let faa en anden.«

»Nej, saa risikerer jeg at faa en, der er endnu værre«, svarede Alfred altid.

»Jeg kan ikke holde det ud med min Kammerpige«, sagde Edith.

»Giv hende sin Afsked, min kære Pige«, sagde Brown.

»Ja, men bare Papa saa ogsaa vilde afskedige den gamle despotiske Husholderske«, sagde Edith. »Hun er utaalelig, hun behandler mig, som jeg var Luft.«

Men saa rystede Hr. Brown paa Hovedet og svarede:

»Nej, det gaar ikke; hun har været her saa længe nu. Men jeg skal bede hende behandle Dig med mere Respekt.«

Saaledes lød de evindelige Klager, men nogen Afskedigelse blev der aldrig Tale om. Maaske var Grunden den, at baade Alfred og Edith snart skulde have Bryllup og maaske vilde vente til den Tid.

Hr. Brown var henrykt. Han gik altid omkring med et glad Smil, klappede sine Børn og roste deres gode Smag. Han lovede Edith et Udstyr, som aldrig nogen Kvinde havde faaet bedre, og han udstedte Anvisning efter Anvisning.

Hvad Alfred angik, da skulde han overtage Ledelsen af en af Faderens Fabrikker. Der blev bygget en prægtig Villa, hvor han skulde bo med sin Brud, naar Bryllupsrejsen omkring Jorden var overstaaet.

Tiden for Brylluppet nærmede sig. Ediths Udstyr var færdigt og Alfreds Villa ligesaa.

Det blev imidlertid Hr. Browns Fødselsdag, og eftersom det var den sidste, han skulde fejre under samme Tag som sine Børn, vilde han tilbringe den fuldstændig *en famille.* Han sagde til Børnene, at den Dag maatte de ikke lade sig invitere ud, men skulde spise til Middag sammen med ham og tilbringe Aftenen hjemme. Køkkenchefen fik Ordre til at gøre sit bedste.

Paa Fødselsdagen blev Hr. Brown opholdt lidt længere end sædvanligt paa Kontoret og kom hjem lidt senere end den aftalte Tid. Han begav sig direkte til Spisesalen. Bordet var meget smagfuldt dækket; Champagnen strakte Hals i Iskølerne, og Sølv og Krystal blinkede i Lysskæret.

Hr. Brown viste sin Tilfredshed ved et glad Smil.

»Bravo, James«, sagde han til den gamle Hushovmester og satte sig. »Sig saa til Frøken Edith og Hr. Alfred om at komme ned.«

Den gamle Hushovmester stirrede ned mod Gulvet uden at sige et Ord.

»Hvad gaar der af Dig, James, hørte Du ikke, hvad jeg sagde?«

»Jo, Hr. Brown!«

»Hvorfor staar Du saa der som en Stenstøtte?«

»James blev ved at stirre mod Gulvet.

Hr. Brown blev pæonrød af Vrede.

»Svar mig, James! Hvor er Frøken Edith?«

Den gamle tro Tjener hostede og stammede med hul Røst:

»Frøken Edith er rømt med Hr. Alfreds Chauffør.«

Hr. Brown sank sammen i Stolen.

»Og Hr. Alfred da?« stønnede han. »Hvor er han?«

»Hr. Alfred er stukket af med Frøken Ediths Kammerjomfru.«

Da den gamle Tjener saa sin Husbond skjule sit Ansigt i Servietten, brød Taarerne frem, og han gik stille ud af Spisesalen.

Da James havde fjernet sig, kastede Hr. Brown rask Servietten fra sig og udbrød:

»Gud ske Lov! Nu kan jeg gifte mig med Husholdersken uden at foregaa Børnene med et daarligt Eksempel.«

FRED.

Hvilken Fred!
Den azurblaa Kyst i Solglans ligger,
mens sejlspændte Snekker i Søen stikker
sikker paa Fred!

Skønne Fred,
brutalt slaaet ned af Krigshundes Tuden —
se, Fiskeren stirrer fortvivlet bag Ruden
uden Rist eller Ro.

Tegning af H. G. Jentzsch.

Giv os Fred!
Lad Bækkens Rislen melodisk klinge
og Blomsterskarer af Jorden springe,
ringe til Fest!

Vi vil Fred!
Forbandelsen ramme de krigsgale Hunde,
der saarede Livet og Verden tilgrunde
— Vunde saa dyb! *Ave.*

DØDENS BRODER.

Det mørkegraa Skytæppe, der i mange af Efteraarets Dage og Nætter havde hyllet Byen ind i en tung og træt Sørgmodighed, var en Morgen bristet. En blaa Himmel kastede Kulde ned over Jorden, Solskinnet glimtede hvast i Gadernes islagte Pytter.

Igennem en af Kristanshavns smaa Gyder kom jeg gaaende ned mod Volden. Gyden var næsten øde. De lave, firkantede Huse med deres grønne, deres graa, deres gule Facader laa tause hen i Middagstimen. Paa Solsiden sad to smaa Børn tæt op mod Husvæggen og legede stille med en tom Rottefælde. Længere henne i Gaden stod en barhovedet, sortklædt Kone i dæmpet Samtale med en Politibetjent.

Ud fra en Husdør tæt foran mig kom pludselig en brunlig Skikkelse langsomt frem. Med den ene Haand famlede han ved Døren, indtil han fandt Hvile.

Var han blind?

Han havde vendt sit Ansigt op i Lyset og hans Øjne var lukkede. I det haarde Solskin laa hans Træk aldeles blottede.

Hvor han var ung.

Hans Haar, der i Tjavser stak frem under den lille mørke Kasket, han bar, var lyst som hos en Dreng og hans Pande og Tindinger var barnlige i deres Form. Men i det helt blodløse Ansigt saas Mundens bitre, krumme Bue, — og hans Hals var kun som et Bundt mørke, vredne Strenge . . . en Jammer at se.

Han skuttede sig lidt i Solen, og han løsnede paa den store, uformelige, brunrøde Frakke han havde om sig. Da saa jeg, at han var nøgen under Frakken, og han var nøgen i sine usle Sko.

Jeg skammede mig over mig selv og gik tilbage.

Da jeg atter vendte mig om, var han langsomt paa Vej fremover. Han gik forsigtigt langs Husene, foroverbøjet, nu og da støttende sig til Muren med den ene Haand.

Da han kom udfor Politibetjenten og den barhovedede Kone, tav de pludselig og saa efter ham, mens han famlede sig videre. Konen stod og ragede sig i Munden med et Par Fingre, og hendes Øjne glimtede af Nysgerrighed; Betjentens store Overkrop begyndte at gynge lidt frem og tilbage, mens bag paa hans Ryg den ene Haand klaskede i den anden: En Vittighed var ifærd med at fødes.

Jeg gik langsomt efter. Da jeg kom forbi dem, hørte jeg, at den, de talte om, havde *siddet* i nogle Aar, og at han for et Par Dage siden var kommet ud. Hvad han havde forbrudt véd jeg ikke.

Jeg gik efter Forbryderen.

Ved Enden af Gaden skyder den gamle Vold sig i Vejret, nøgen og graa, med sine mørke Træstammer, der hist og her blotter de fattige, knudrede Rødder i Skrænterne.

Min Ven var ifærd med at gaa op ad Volden, — tungt og besværligt bar han sin unge Elendighed fremover. Hvad vilde han vel deroppe?

Jeg stod og fulgte ham med Øjnene: hvor han var træt! Den store, brune Pjalt, som skjulte ham, slog slapt mod hans Knæ, der sittrende stred sig i Vejret for hvert Skridt, han tog. Tilsidst var han deroppe, og han forsvandt vaklende mellem Træerne.

Da jeg kom derop, saa jeg Volden ligge roligt hen i den kolde, sollyse Middag. Dens haarde, graa Jord, dens vissentgrønne Græstotter lyste nøgent i det ubarmhjertige Lys.

Der var næsten helt øde.

Paa en Bænk sad tre Soldater ved Siden af hinanden og ludede taust over deres Cigarer. Paa en Skrænt havde en Flok Bisser fra Kvarteret slaaet sig ned; deres mørke, gryntende Stemmer naaede hen til mig. Og i en Fordybning havde nogle fattige Børn søgt Ly mod den bidende Vind, — den sparsomme Sol fik dem til at skraale i Sommerglæde.

Men den, jeg søgte, var borte.

Jeg gik videre ad Voldens brudte Zigzagvej, — og pludselig saa jeg ham igen. Bag en Skraaning ud til Voldgraven var han ifærd med at lægge sig til Hvile.

Da jeg kom hen til ham, laa han paa Jorden. Den brune Frakke, der dækkede hans Nøgenhed, bredte sig over den nøgne Jord, som han hvilede paa. Hans Kind trykkede sig trofast ned mod det naaderige Muld. Hans Øjne var lukkede, — han sov.

Jeg stod og saa paa ham: Min Broder — Dødens Broder.

Hans jammerfulde Ungdom — hans Taushed — hans ukendte Brøde strømmede imod mig som en Anklage mod mig selv.

Hvad har han forbrudt, som ikke ogsaa *jeg* har forbrudt? Kan den Jord, som han nu hviler sit stumme Ansigt imod, engang give os alle Ro?

Sven Lange.

„Guldregn“.

Udret ikke til Morgen, hvad Du kan faa en eller anden til at besørge for Dig efter Middag!

*

Vogt Dem for at udtale Ordet »Idiot«, naar De er i et stort Selskab.

Der er altid en eller anden, som vil føle sig truffen.

*

Jeg har set mange Kvinder gaa ind i Løvebure, men den Kvinde er ikke født, som tør gaa ind i et Bur, hvori der er — Mus.

*

Gudskelov at det er, som det er, sagde Manden, for hvordan skulde det ellers være?

*

Det er selvfølgelig godt at komme til rette Tid, men det er endnu bedre at gaa til rette Tid.

*

Mange Ægtepar viser sig aldrig sammen. Det kommer vist af, at de hylder det militære Princip: »Spredt Marsch« og »Slaas sammen«.

*

Sig mig, hvem Du omgaas, saa skal jeg sige Dig, hvornaar Du kommer hjem!

PIANOER
i Leje 4-6-8-10 Kr. mdl.
Ved senere Køb godtgøres den betalte Leje.
HARMONIUMS
3-4-6-8-10 Kr. mdl.
Ogsaa for Udenbyesboende!
Frederiksborggade 36, Kbh.
Egen Piano- og Orgelfabrik
København
Winther

Meddelelse.
Paa Grund af den sidste Tids talrige Gasautomattyverier, anbefales det indstændigt alle mindre Husholdninger, som benytter Automatmaalere, at forsikre disse hos
Gasautomatforsikringsselskabet
Danmark
Hovedfilial: Frederiksborggade 18, Tlf. Central 4034.
Hovedkontor: Frederikssundsvej 10, Kl. 10—3, Tlf. Taga 377,
der yder indtil 30 Kr.s Erstatning mod en halvaarlig Præmie af 50 Øre.

LIND HANSEN. CLICHEER
SILKEGADE 4.
TELEFON 6288.

LYSÆGTE
FIONA KRONE-TAPET
GARANTI FOR HOLDBARHED
·FIONA· SKINDERGADE 27

Gift Dem aldrig —
før De har besøgt
Snedkermester Chr. Jensens
4 Møbelmagasiner Adelgade 80, 86 og 87
(ligefor Sølvgade)
samt Østerbro-Afdl. Sct. Jacobs Plads 6.
Danmarks største Afbetalingsforretning.

„Reform“
sælger endnu for 10.000 Kr. Fodtøj til gamle Priser.
Elegante Herrestøvler 9,50 Kr. Sko 7 à 8 Kr. Kork- og Militærstøvler 15 à 22 Kr. Ridestøvler 30 Kr. Fikse Damestøvler 7,50 Kr. Tango 10,50 Kr. Sko 7 à 8 Kr. Balsko 3—4 à 5 Kr. Galoscher og Filtsko, Herre 3,50 à 4 Kr. Dame 2.75 à 3,50 Kr. Tøfler Dame og Herre 2 Kr. Pige- og Drengeskolestøvler 5—6 à 8 Kr. Fikse varme Julegaver altid billigst i
Tlf. 2166 Teglgaardsstræde 2 Tlf. 2166
Udsalg Strandvej 81

„Sana“.
Export Mælk.
Export Fløde.
Piskefløde.
Bemærk Etiketten.
Faas hos enhver Købmand.
Steril og holdbar i ubegrænset Tid.
Dansk Fløde Export A/S., Odense.
Odense: Telefon Nr. 2052.
København: » Øbro 162.
» » Central 11050

Tegning af Emil Poulsen.

Et slaaende Forslag til Høstblomstmærket 1915.

(ca. 100 Gange forstørret).

„Francais"
i København
Gummilageret
16, Lille Kongensgade 16,
en gros. ved Kongens Nytorv. en detail.
Forsender diskret! Hygiejne-Gummi,
Bandager og alle Sygepleje Artikler.
For Frimærker eller Post Opkræv.
Fører kun friske Varer!
A. Mouritzen.

Lind Hansens
Clichéer — Kataloger — Reklamer.
Silkegade 4 Telf. 6288.

THOMSENS MAGASINER
Paletots & Ulsters
AFBETALING
NICOLAIGADE 13 · SLOTSGADE 3
RYESGADE 128 · KRISTHAVNS TORV 6

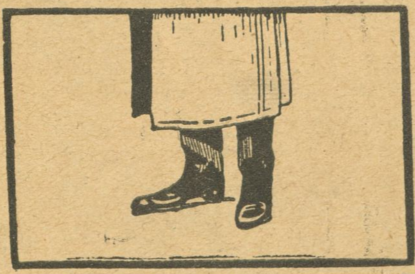

AGGERBECKS
ÆGTE FINE
IRIS
forfiner · forskönner · bevarer Huden
Alles Yndlingssæbe
Stk. 25 Øre

Til „Ravnens" Læsere!

Nærværende Nummer af *„Ravnen"* viser vore mange Tusind Læsere det foreløbige Højdepunkt, vort Satireblad gennem Aaret er naaet til, takket være den stadige og overordentlige Tilslutning fra Abonnenter hele Landet over.

Men vi bliver ikke staaende her — tværtimod! Vi helmer ikke, før alle Venner af Kunst, Skønhed, Satire og godt Humør har givet Slip paa den tynde The, som privatkapitalistiske Spekulanter har faaet indarbejdet i mange Hjem, hvor man af gammel Vane holder tilgode med det kraftløse Traktement.

I det ny Aar vil vi byde Dem en fortsat Række af Tegninger og Tekster, skabt af de vittigste og mest opfindsomme Kunstnere og Forfattere. Vi vil møde med stedse bedre og fornøjeligere Romaner (se den ny Roman, som begynder straks i Januar) morsomme Konkurrencer med mange Præmier (se Nytaarsnumeret) Kunstbilag, beregnet til Vægprydelser, højst underholdende Enquêter — og endda mange Overraskelser i Tilgift.

Slut Kreds om *„Ravnen!* Vort Vittighedsblad nyder nu samme Anseelse i Arbejder- som i Kunstner- og Forfatterkredse, hvor man er forbavset over, hvad *„Ravnen"* yder for 10 Øre om Ugen.

Læg denne 10 Øre tilside hver Uge og sig til Deres Avisbud, at De vil ha' *„Ravnen"!* De sætter os da i Stand til at levere et Blad som dette Julenummer, der slaar al Konkurrence ned, og De skaffer Dem selv en Fornøjelse, som De ikke bør lade gaa fra Dem.

Altsaa —: Lille Fru Petersen (eller hvad nu Deres Bladbud hedder) — vil De tegne mig som Abonnent paa *„Ravnen"!*

Grovt Hvedebrød fra Arbejdernes Fællesbageri, fremstillet af sammalet Hvede. Udmærket for svage Maver og Blegsottige.
Bedre og mere velsmagende end Grahamsbrød.

Chr. Funder Vinhandel,
Baggesensgade 20.
Tlf. 3671.

Extra fin gammel St. Croix Rom 1 Kr.
Champagne Cognac 1 Kr.
Ægte Portvin 1 Kr. Jordbær Likør 75 Øre.
Caloric 85 Øre. Cacao 1 Kr. Chartreux 1 Kr.

(Frit efter E. Detaille.)

Tegning af Osvald Jensen.

Soldatens Drøm.

Ravnens 10 Gæs!

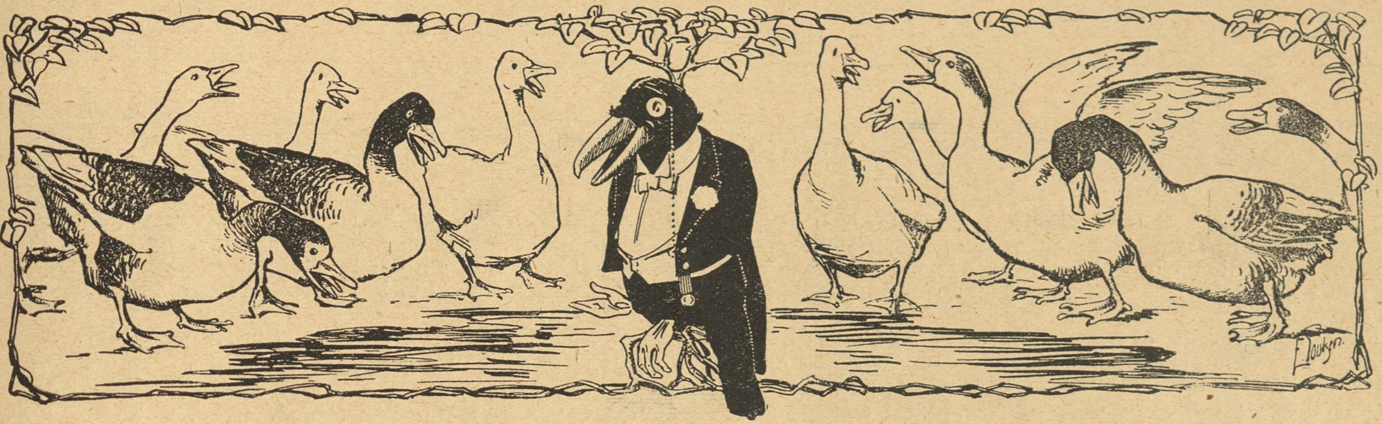

Hvem der vandt dem.

Mandag Aften den 23. November sluttedes »*Ravnens*« mindeværdige *Gaase-Konkurrence*, der fik den mægtigste Tilslutning. Op imod 1000 Gætninger indkom, og Skæbnen vilde, *at ikke en af disse var rigtig!* Samtlige Besvarelser blev lagt i forseglede Konvolutter, som først aabnedes den 1. December i Overværelse af det kontrollerende Personale.

Besvarelserne spændte over et Temperaturomraade fra 5 Graders Kulde til 10 Graders Varme — men kun de allerfærreste havde ventet en saa mild 1. December. Da vi paa Slaget 12 aflæste Termometret udenfor Industriforeningen, viste det **$8^3/_4$ Graders Varme** — nøjagtig den samme Temperatur meldte Meteorologisk Institut for 1. Dec. Kl. 2 Efterm.

Da Besvarelserne blev optalte, viste det sig, at det overvældende Flertal var stemt for en Temperatur fra + $1^1/_2$ til + $3^1/_2$, medens Antallet af Besvarelserne tyndede af, efterhaanden som de gik opefter i Varmegrader.

Ca. 25 Besvarelser maatte kasseres, fordi de lød paa f. Eks. 6 Graders *Reamur* — Afsenderne havde glemt at tilføje *Varme* eller *Kulde*.

Da, som bemærket, ingen havde gættet det rigtige Antal Grader, maatte vi udtage 10 Løsninger, som var *nærmest* det rigtige — og disse 10 lykkelige Vindere blev: **Frits Ferdinand Freuning**, Matthæusgade 27^4 (+ $7^1/_2$ Gr.) **Wilhelm Nielsen**, Frisør og Barber, Hobro. (+ $7^1/_2$ Gr.) Smed **J. M. Iversen**, Riismøllebro, Randers (+ 7 Gr.) Arbejdsmand **Peter Pedersen**, Sletten, Humlebæk (+ 7 Gr.) **Marius Laursen**, Nørrebrogade 219 St. (+ 7 Gr.) **F. M. Pedersen**, Skræder og Barber, Ansager pr. Mølby, Jylland (+ 7 Gr.) **A. Godt**, Danmarksgade 2 B ^{2} (+ 10 Gr.) Fyrbøder **H. Petersen**, Jemtelandsgade 8^1 tv. (+ 10 Gr.) **Vilhelm Rasmussen**, Barber og Frisør, Hovedgaden 76, Lyngby (+ $6^3/_4$ Gr.)

Indtil nu var Lodtrækning overflødig, saa faa havde gættet paa de højere Grader. Men om den tiende Gaas maatte der trækkes Lod mellem fem, der havde gættet paa + $6^1/_2$ Gr., og Loddet traf da: **E. Jensen**, Oehlenschlägersgade 47^3 th.

Hvad nu de dejlige »Juledyr« angaar, saa leveres de alle ti fra *Johannesson* paa Højbro, og bedre Garanti for en god Gaas kan vel vanskelig faas! De 5 Vindere i København vil faa tilsendt Anvisninger, efter hvilke de kan hente »Ravnens« Julepræsent, og de udenbys boende — Jylland har været særlig heldig! — vil faa Gaasen sendt i forsvarlig Emballage.

Og dermed Tak for Fornøjelsen — det var en varm en! — og rigtig god Appetit til Gaasen!!

Nytaars-Konkurrencen.

For at glæde Læserne og trøste de »Gættere«, som ingen Gaas fik, starter vi en ny Gættekonkurrence i *Nytaarsnumret*, som bliver spruttende morsomt og flunkende aktuelt! Der gives hele *15 Præmier*, og blandt dem er *10 Kasser Cigarer!* Men hertil kommer det mystiske *Guld-Fem-Kronestykke*, »*Ravnens Lykkeskilling for 1915*«. Den bliver brændende!!

Telefon: 7155 Nora 1156 y Godth· 892 x

10 pCt. Rabat pr. Kontant.

Der er en Del Folk

som sidder i faste Stillinger eller i hvert Fald raader over gode solide Aarsindkomster, og som alligevel ikke er i Stand til at indrette deres Hjem saa godt og smukt, som deres Levevilkaar kan tillade, da det jo koster en Del Penge at sætte Bo.

Det anerkendte Firma Holm & Larsen, Falkoneralle 46,

har altid kunnet glæde sig ved et fordelagtigt Omdømme hos den store Befolkning. Firmaets Indehaver er en i alle Henseender imødekommende og elskværdig Mand, som man med Tillid kan henvende sig til, og da han sælger paa billige og kulante Vilkaar, som enhver kan overkomme, anbefales det at aflægge et Besøg i Firmaets store Udstillingslokaler, Falkoner Allé 46. Indgang fra Nicolajvej, hvor der findes et stort og smukt Udvalg Møbler for alle Hjem. Henstand ved Sygdom og Arbejdsløshed.

10 Aars Garanti.

Telefon: 7155 Nora 1156 y Godth. 892 x

Greven.

Fortælling af Eugen Heltai.

Ved Carl Kjersmeier.

Da Tæppet gik ned for anden Akt, kom Garderobekonen styrtende ind til Putji Laki med en kæmpemæssig Blomsterbuket. I Buketten var der et Brev og en lille Æske med en smuk lille Brillantring, der mellem Brødre mindst kunde være sine 1000 Kr. værd.

Putji Laki var ikke saa vanskelig at komme til Rette med. Hun var ganske ligetil. Hendes Livsanskuelse kunde udtrykkes i følgende Sætning: »Mændene er til for at begaa Dumheder for en smuk Kvindes Skyld.«

Putji Laki læste Brevet igennem, saa klædte hun sig hurtig paa, ilede tværsover Scenen og kiggede gennem Hullet i Tæppet. I første Loge til Venstre sad »han«, den ubekendte, den fornemme og højhjertede Kavalér, der havde sendt hende Brevet, Buketten og Ringen . . . .

»Han« var en interessant Mandstype, med et blegt, skarptskaaret Ansigt og sort, allerede let graanet Haar. I hans Skjortebryst lynede to pragtfulde Diamantknapper. Han sad skødesløst tilbagelænet i Logen; hele hans Væsen vidnede om Aristokraten, der keder sig . . . .

Putji Laki var meget tilfreds med den ubekendte og sang i tredje Akt udelukkende for ham, samtidig med, at hun tilkastede ham forjættende Blikke.

Da Forestillingen var forbi, mødtes Frøken Laki og den ubekendte ved Teatrets Port. Ude paa Gaden holdt der en pragtfuld Ekvipage.

— Ritmester, Grev Zirkvenitz, sagde den fremmede med et let Buk; han greb Skuespillerindens Haand og førte den ærbødigt til sine Læber.

Putji saa paa Greven med sit mest forføreriske Smil.

Imidlertid havde Kusken aabnet Vogndøren.

— Men denne Vogn? udbrød Putji.

— Den venter paa os! Værs'go' og stig ind!

— Ja . . . men . . .

— Stig blot ind! Deres Indvendinger kan De fortælle mig under Vejs . . . .

Denne Bemærkning virkede. Putji steg ind, og Vognen rullede af Sted.

De spiste til Aften i en fornem Restaurant.

Greven var fortryllende. Fornem og underholdende.. Putji betragtede ham med utilsløret Andagt — Formue, Fornemhed og Ridderlighed havde altid imponeret hende. Dog, skønt Greven var elskværdig og galant, behandlede han alligevel Putji med en vis Kulde og Overlegenhed — med den Overlegenhed, som en Mand, for hvem alt lykkes, og som er vant til, at Kvinderne adlyder ham, betjener sig af i slige Situationer. Greven syntes at være en erfaren Kvindebetvinger. Ved hele hans Væsen var der overhovedet noget befalende, som ikke taalte Modsigelser. Kellnerne krummede Ryg for ham. Putjis Hjerte strømmede over af Stolthed og Lykke. Grev Zirkvenitz!

Dette var den første *Greve* i Putjis Liv. Indtil nu havde hun kun haft Lykken med sig hos det borgerlige Element, Bankierer og Børsmænd. Aristokratiet havde — mærkværdigt nok — endnu ikke vidst at skatte hende. Men nu havde Ritmester Grev Zirkvenitz brudt Isen og vist sig som den første Budbringer om en ny Æra . . . .

Putji tænkte paa, hvor hendes Veninder vilde misunde hende. Og hun følte sig grebet af en dyb Taknemlighed mod Grev Zirkvenitz.

Champagnen havde efterhaanden sat Putji i glimrende Humør. Da sagde Grev Zirkvenitz pludselig:

— For de første Maaneder faar jeg Dem desværre ikke at se igen . . . .

— Hvorfor det? spurgte Putji bestyrtet.

— Fordi jeg i Morgen tidlig maa rejse til min ny Garnison i Siebenbürgen . . .

— Saa . . .

— Men inden da vil jeg gerne tage en Erindring med om Dem, noget smukt, paa hvilket jeg kan tænke i det Fjærne — et Kys . . . .

Den kolde, overlegne og fornemme Greve var undergaaet en pludselig Forandring; med en vild og voldsom Bevægelse trykkede han Putji til sit Bryst og kyssede hende.

— Jeg elsker Dem, hviskede han lidenskabeligt. Jeg elsker Dig. Og Du?

— Aa, jeg . . . jeg . . ., stammede Putji overvældet . . . .

Og Greven kyssede hende igen . . . .

— Naa, her bor De altsaa, sagde Greven, da Putjis Pige aabnede Døren for hende og hendes Ledsager. Net . . . . virkelig net . . . .

— Og smagfuldt, ikke sandt? sagde Putji stolt.

— Jo, virkelig, smagfuldt . . . . Men sig mig engang, har De Champagne i Huset? Naa, ikke! Jeg er virkelig tørstig . . . Hør engang, mit Barn, sagde han henvendt til Pigen, her har De mit Kort og 50 Kr. Nede paa Gaden holder der en Ekvipage; sæt Dem ind i den og kør til Officerskasinoet. Der viser De mit Kort og beder om to Flasker af den Champagne, jeg plejer at drikke . . . Men lad det ikke vare for længe!

Pigen skyndte sig af Sted. Putji smilte underfundigt.

— Jeg haaber, at vi nu er helt alene, sagde Greven.

— Ja, stammede Putji, rødmende og nervøs.

Greven tog et Skridt henimod hende. Putji lukkede Øjnene. Hun troede, at Greven vilde tage hende i sine Arme og bedække hendes Ansigt med en Regn af glødende Kys . . . .

Men Kyssene kom ikke. Greven sluttede hende ikke engang i sine Arme. Skuffet aabnede Putji Øjnene. Foran hende stod Greven, tavs, befalende, kold, med et Ansigt saa grumt, at Putji næsten blev helt bange.

Dine Smykker! sagde Greven bydende.

— Mine Smykker! stammede Putji — hun skælvede over hele Kroppen og stirrede forfærdet paa Greven. Spøger De, Hr. Greve?

— Ja, jeg, Greven, eller — hvis Du hellere vil — *Tyven*, forlanger dine Smykker. Skynd Dig, inden Pigen kommer tilbage . . . .

Og da Putji endnu tøvede, tilføjede han vredt:

— Forstaar Du ikke? Jeg skal maaske hjælpe Dig lidt med min Revolver?

Putji bøjede Hovedet. Saa gik hun grædende hen til Skabet og tog alle de Smykker frem, hun havde faaet af sine Bankierer og Børsmænd. Og alt — Ure, Brosjer, Armbaand og Halskæder — forsvandt i de grevelige Lommers Dyb. For hvert Smykke, hun tog frem, trængte nye Taarer sig frem i Putjis Øjne, og Minderne stormede ind paa hende. Hun saa' alle sine korpulente og godmodige borgerlige Tilbedere for sig og kom nu næsten til at elske dem alle . . . .

— Skynd Dig, skynd Dig! snærrede Greven. Tag dine Ørenringe af, kom her med Pengene!

Hans Ord klang som en uafviselig Befaling, og Putji adlød under højlydt Graad. Til sidst vilde hun ogsaa give ham den lille Brillantring, som han selv havde foræret hende.

— Undskyld! udbrød Greven krænket og gjorde en afværgende Haandbevægelse. Denne Ring har jeg foræret Dig, og en Gentlemann tager ikke sine Penge tilbage . . . .

Saa kyssede han Putjis Haand, bukkede let, og gik henimod Døren.

Men paa Tærskelen blev han staaende.

— Det havde jeg nær glemt, sagde han smilende; Pigen kommer sikkert tilbage og mælder, at man ikke kender mig i Officerskasinoet. Med de 50 Kr., jeg har givet hende, betaler Du Ekvipagen, giver Pigen 10 Kr. i Drikkepenge — Resten kan Du give til et velgørende Formaal . . . f. Eks. til Teatrets Pensionskasse . . . .

Og medens Putji stirrede efter ham med vidt opspilede Øjne, bortfjærnede Grev Zirkvenitz sig med et sælsomt Smil . . . .

Tegning af Sven Brasch.

Kendte Københavnere paa Høstarbejde.

Ved Krigens Udbrud blev Københavnerne opfordret til at hjælpe med Høstarbejdet.

Hvad er egentlig Radium?

(Mel.: »Naar man skal leve af at flikke Sko«. Af »Min egen Dreng«)

Det er paa Tide, at vort Publikum
faar lidt at vide om dette Radium
Der skrives Stolper op og Stolper ned,
men der er ingen Jævel, som ved ret Besked.
Saa lad mig da fortælle
Dem lidt om Stoffets Art,
det Stof, hvormed jeg daglig stry'r min Knevelsbart.

Radium vokser kun paa Naaletræer,
og det er gulligt li'som Saalelæ'r.
Det trives stærkest tæt ved Panama,
som ligger sytten Mile fra Havanna a'.
Her blev det nemlig fundet
af en Hr. Panamist,
og han blev slaaet af det — men til Pensionist.

Det laa og lured' i en fugtig Sump,
og Panamisten tog en større Klump,
hvorpaa han vandred ind til Panama,
men her blev han skam brændt saa nederdrægtig a'
Han faldt for Radiummet,
der stegte ham omtrent.
Paa Krematoriet blev Resten af ham brændt.

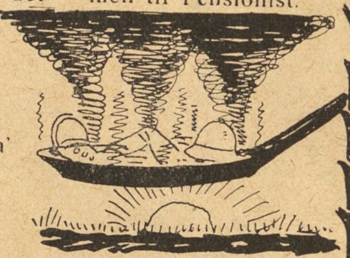

Hvide og Sorte saa paa denne Klump,
som undersøgtes af Assessor *Rump*.
Tavs Klumpen lyste rent overvældende,
og derfor blev den dømt for Ildspaasættelse.
Den brændte hele »Spjældet«
og aad de Fangnes Mad,
se, derfra stammer Ordet »Væk fra Klumpen, Rad!«

Klumpen blev sejlet bort til Lissabon,
hvor den blev anbragt i Panoptikon.
Her fandt saa Lægerne paa at bruge den
til døde Folk — som osse leved op igen.
Saa kom den svært i Vælten,
men det er dog en Skam:
det koster nitten Tusind for en Milligram.

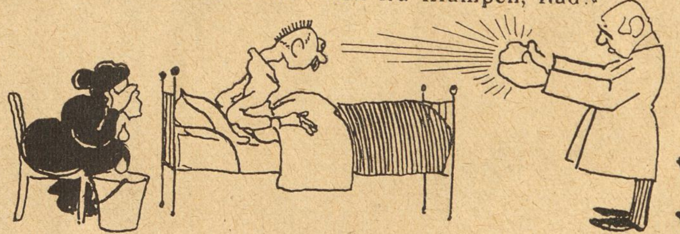

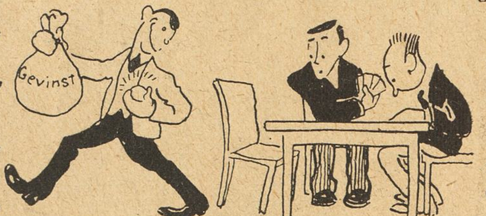

Har De lidt Rad'jum, naar De spiller Kort,
saa gaar De sikkert med Gevinsten bort.
Lægger De Stoffet paa et Strudseæg,
De faar en Kylling, som har Taxamotor-Skæg.
Det Stof kan trække Renter,
og mer' end det, min Tro,
for det kan trække udsolgt Hus paa »Sønderbro«.

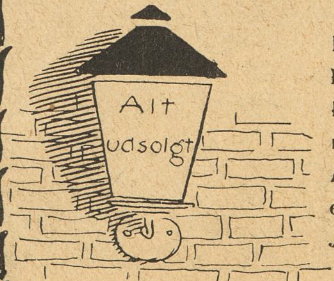

Dengang da Stoffet viste sig hos os,
købte Hr. *Tscherning* femten Pund (paa »Klods«.)
Han var betaget og fuld af hellig Gys,
men *Rovsing* brugte kun en Bid til Cyklelys.
En kalder det for *Livet*,
en anden: noget Møg —
Jeg ved, det kan ta' Pletter af mit gamle Tøj!

Peder Ravn.

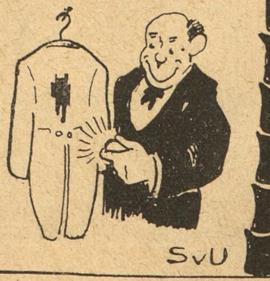

Tegning af Sv. Ulrich

HANSONS STEMPELFABRIK
TF. 354 · NYØSTERGADE 2 · MÆRKEPLADER
Signeter, Dørplader, Haandtrykkerier, Brændejern, Numeratører, Perforérer.

MULLERS HOTEL
(L. PRÆSTMARK).
Café, Restaurant og Billard.
Telefon 3558.
Diner à 1 Kr. o Middag à 50 Øre.
Nørre Farimagsgade 55.

Hygiejne, Sygepleje, Toilet og Barber Artikler.
Illustreret Katalog tilsendes m. 10 Øre t. Porto
Forretningen grundlagt 1900.
Depotet „DISKRET"
Afd. R., Prinsessegade 49, Kbh C.

Arbejdernes Forsamlingsbygning, Aarhus.
Store og smaa Lokaler til Selskaber og Foreninger.
Restauration. Billardsalon. Telefon 2728.
S. M. Mikkelsen.

Telf. 4876 og 10424.

Forlang Illustr. Katalog.

Karambol-, Bord- og Karoline-
Billards
i Ima Kvaliteter og nøjagtig Udførelse 10 Aars Garanti. Et Lager paa 30 nye og brugte Billarder er udstillet i mine Fabriks- og Lagerrum. De sælges billigt mod Kontant, men udlejes ogsaa med Køberet, eller sælges paa moderate Betalingsbetingelser. — Elfenbens- og Imitations-Baller. Alle Rekvisitter.
R. Laursen (tidl. Winthers) **Billardfabrik**
Classensgade 7, Kjøbenhavn.

Tandlæge Edv. Møller,
Købmagergade 30, 2.
udfører enhver Tandbehandling til smaa Priser. Samvittighedsfuldt Arbejde. Bedøvelse hele Dagen. Konsultationstid 10—3½, 6—7 Eftm. og 10½—12 Søndag. Telefon 8181.

Mælkeriet Enigheden.
Telefoner 2146 & 6270.
Vore 58 Vogne kører overalt i Byen.

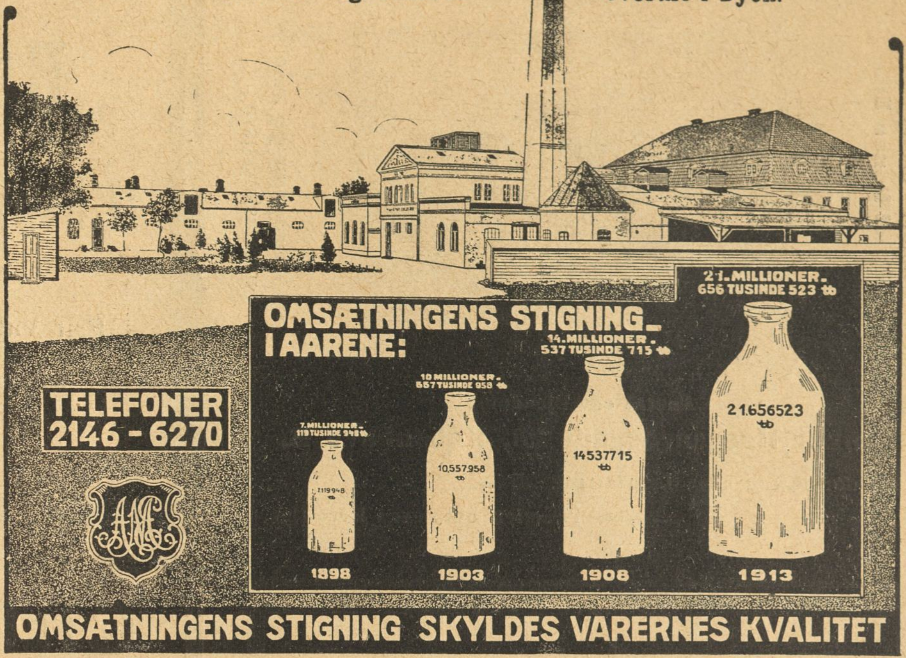

GEORG C. MØLLERS EFLGR.
HOVEDKONTOR: Vimmelskaftet Nr. 42, 2. Sal. (Yorks Passage.)
Telefoner: 913, 1124, 7980, 3313.
LAGER: Badstuestræde 9—11. Fiolstræde 12—14. Kongens Nytorv 8.
Vinkyperens Telefon: 6351. Byen 1722 x.

„Blomsterbazaren"
Nørrebrogade 207 o Tlf. Taga 205
Smagfulde Kranse og Buketter sendes overalt i Byen
Specialitet: Foreningskranse.
Prompte Ekspedition.
Ærb. ***E. Rosendal.***

W. Bähncke & Co.
Assurance.
Niels Juelsgade 3.
Telf. Central 128 og 129.

Brug
Worning & Petersens
Xeroform-Sæbe
faas overalt
à 25 Øre pr. Stk.

Wilsons Gummivarelager
12, Gothersgade 12.
Alle Sygepl.-Artikl. sendes mod Efterkrav. Ill. Katalog

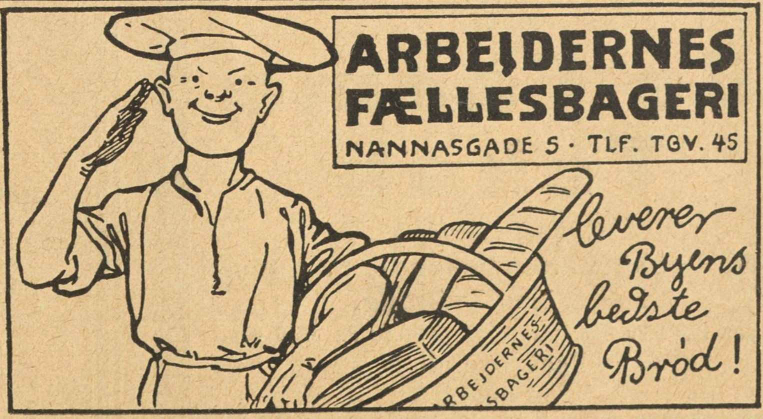

Udgaar hver Torsdag. Abonnementspris: 1 Kr. 25 Øre Kvartalet, 10 Øre om Ugen. Abonnement kan tegnes i København i Nørre Farimagsgade 49 Stuen, og i Provinserne paa samtlige Postkontorer og hos Boghandlerne. Annoncer modtages paa Kontoret, Nørre Farimagsgade 49, Stuen. Telefoner Central 1395 og 7495. Udgivet af socialdemokratiske Foreninger. Clichéer ved H. Matzens Reproduktionsanstalt.

F. E. BORDING KØBENHAVN.

A/S Dansk Folkeforsikringsanstalt

(Statsanerkendt og statskontrolleret)

Største og ældste Folkeforsikringsselskab i Danmark.

Samlet Formue ca. **12 Millioner Kr.**

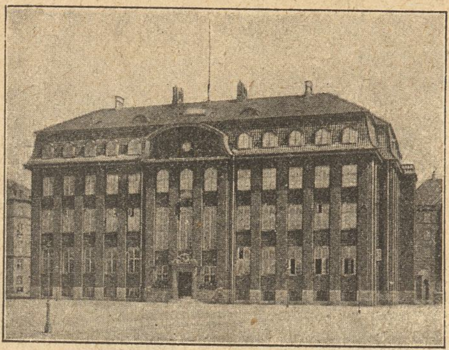

Forsikringsbestand over **58 Millioner Kr.**

Anstaltens Ejendom:

Anker Heegaardsgade 23, København B.

Livsforsikring uden Lægeattest.

Præmien opkræves hver Uge.

Sygekassen „Helse-Laget".

(Statsanerkendt).

Colbjørnsensgade 3

Tlf. 10649 & 10650.

Frit Valg mellem Kassens 45 Læger.

Medlemsantal 12,000.

Formue ca. Kr. 100,000.

„MEDOVA" THE

★

Uovertruffen i Velsmag.

Faas overalt.

Cirkus Variété

Nordens største og bedste Familie-Forlystelsessted

Nyopført

Billetkontoret aabent fra Kl. 12.

NB. Ingen forhøjede Priser

Telefon 2192 **Fri Notering**

Altid stort, rigt og afvekslende Variétéprogram fra hele Verden

Orkestret under Ledelse af *Hr. Wald. Larsen*

Forestilling hver Aften **Kl. 8.** Søndage tillige **Kl. 4:** Familie- og Børneforestilling (**halv Pris**) Billetpriser fra **25 Øre**

Stop Piben

med

De Faame Tobak

(„Birds Eye")

Louis Dobbelmanns bekendte Shagtobak i den blaa Pakning.

Smaa Pk. 0,20 Øre. Store Pk. 0,40 Øre.

Faas overalt.

en gros:

Christensen & Winther.

Telefon 9532

Claus Hansens

Pølsefabrikker

er statsanerkendt

Enhver Pølse, der udgaar fra Fabrikkerne, er plomberet med en statsanerkendt Plombe.

Paa Forsiden staar: **Trikinfri.**

Paa Bagsiden staar: **C-H Fr.**

Faas hos de fleste Handlende Byen over.

RAVNEN

Nr. 52. Torsdag den 24. December. 1914

Tegning af Anton Hansen.

„Evropas Julemand“ Aar 1914!

Bryggeriet Phønix

Prisliste:

Pr. enkelte Flasker:		Pr. Dusin:	
Porter	16 Øre	12/2 Dobbeltøl	96 Øre
Pilsner en gros	11 »	1 Dus. Prima	108 »
Lagerøl —	11 »	1 » Hvidtøl I	96 »
Skattefri	10 »	1 » Hvidtøl II	84 »
Dansk Sodavand	4 »	1 » Skibsøl I	96 »
Citron —	5 »	1 » Skibsøl II	84 »
Fineste Maltekstrakt	18 »	12/2 Skibsøl	60 »
Kraftøl	12 »	12/2 Hvidtøl	60 »

Bestillinger modtages ved Vognene eller hos
Bryggeriets Agenter samt paa Bryggeriet.

Valby Langgade 75.

Telefon 3968.
— Lyngby 235.

Forsamlingsbygningen
Rømersgade 22.
Telf. 1310. *Chr. Jensen.*

Forsamlingsbygningen
Koldinggade 4.
Telf. Øbro 1132. *Joh. Olsen*

Tandlæge Edv. Møller,
Købmagergade 30, 2.
udfører enhver Tandbehandling til smaa Priser. Samvittighedsfuldt Arbejde. Bedøvelse hele Dagen. Konsultationstid 10—3½, 6—7 Eftm. og 10½—12 Søndag. Telefon 8181.

Spis Middag
Kl. 12-2 el. Kl. 3-6. Rosengaarden 14.
Husassistenternes Fagskole.

Nørre Central Café
(Nørrebros Runddel).
Koncertsal og Billardsalon.
3 Billards.
Hyggelige Selskabslokaler.
Telf. 7476. M. C. ANDRESEN

A. C. NIELSENS
Bogbinderi og Kontrolbogsfabrik.
SPECIALITET: Gummiering og Lakering samt Paasætning af Bliklister paa Plakater.
Adelgade 31, 1. Bagb.
Telefon Palæ 2056.

Wilsons Gummivarelager
12, Gothersgade 12.
Alle Sygepl.-Artikl. sendes mod Efterkrav. Ill. Katalog

Københavns Tilskærer-Akademi
Nørrevoldg. 42.
Katalog over Tilskærekursus og Tilskæring af Mønstre sendes paa Forlangende.

Annoncer
til
Ravnen
modtages paa Ekspeditionen,
Nørre Farimagsgade 49 Stuen,
til 10 Øre pr. m/m.
Paa løbende Annoncer indrømmes Rabat. Favoritpladser efter Aftale.

Peter Jensen,
Bispebjerg Kro,
ligefor Krematoriet og Kirkegaarden,
2 store lukkede Glasverandaer.
Have med Lysthuse.
Telefon Taga 800.

Yale Laase & Nøgler Ny Østergade 2.

Juleklokken ringer.

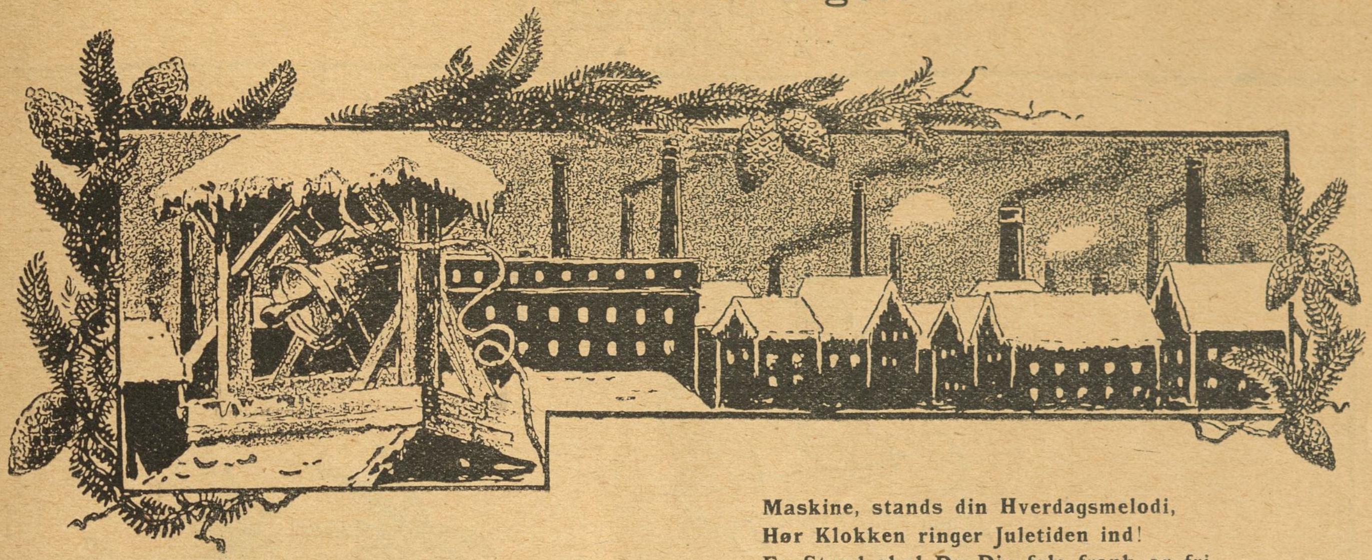

**Maskine, stands din Hverdagsmelodi,
Hør Klokken ringer Juletiden ind!
En Stund skal Du Dig føle frank og fri
Og lade Freden herske i dit Sind.**

1.

Naar Aaret gaar paa Held, naar Lindens Krone
staar sort og ribbet mod et snetykt Graa,
da fødes en Forventning hos de Smaa,
og deres Blik faar Glædens lyse Tone.

2.

Saa tæller de de kolde, triste Dage
og stopper op ved Aarets hvide Jul,
hvor Granen straaler selv i mørkest Skjul
— og hvor der vanker Knas og lækker Kage!

3.

Maaske Du selv har slig en lille Fyr,
som ham, der smiler her med varme Øjne
mod Aarets store, skønne Æventyr!

4.

Og da forstaar Du: at bag Svig og Løgne,
der er en Verden mere ren og fager
end den, hvor Du dit sejge Livstag tager.

Hans Laursen.

I Havsnød!

Tegning af R. Storm-Petersen.

Nu vilde jeg bare ønske, at jeg var en — Fugl!

Forlang altid EXPORT DOBBELT-ØL med DOBBELT SEGL fra DE FORENEDE BRYGGERIER

„Francais“
i København
Gummilageret
16, Lille Kongensgade 16,
en gros. ved Kongens Nytorv. en detail.
Køb den bedste Modersprøjte.
Forsender diskret! Hygiejne-Gummi,
Bandager og alle Sygepleje Artikler.
For Frimærker eller Post Opkræv.
Fører kun friske Varer!
A. Mouritzen.

Lauritz Byrge,
Forenings- & Selskabslokaler.
Selskaber indtil 170 Kuverter.
Baade større og mindre Lokaler.
Dansk Arbejder Loge,
Blegdamsvej 26. Telf. 6405.

LYSÆGTE
FIONA KRONE-TAPET
GARANTI FOR HOLDBARHED
·FIONA· SKINDERGADE 27

THOMSENS MAGASINER
Jaquethabitter
AFBETALING
NICOLAIGADE 13 · SLOTSGADE 3......
RYESGADE 128 · CHRISTIANSHAVNS TORV 6

RAVNEN
KOSTER KUN
10 ØRE
NUMRET
UDKOMMER
HVER TORSDAG

Fint regnet ud.

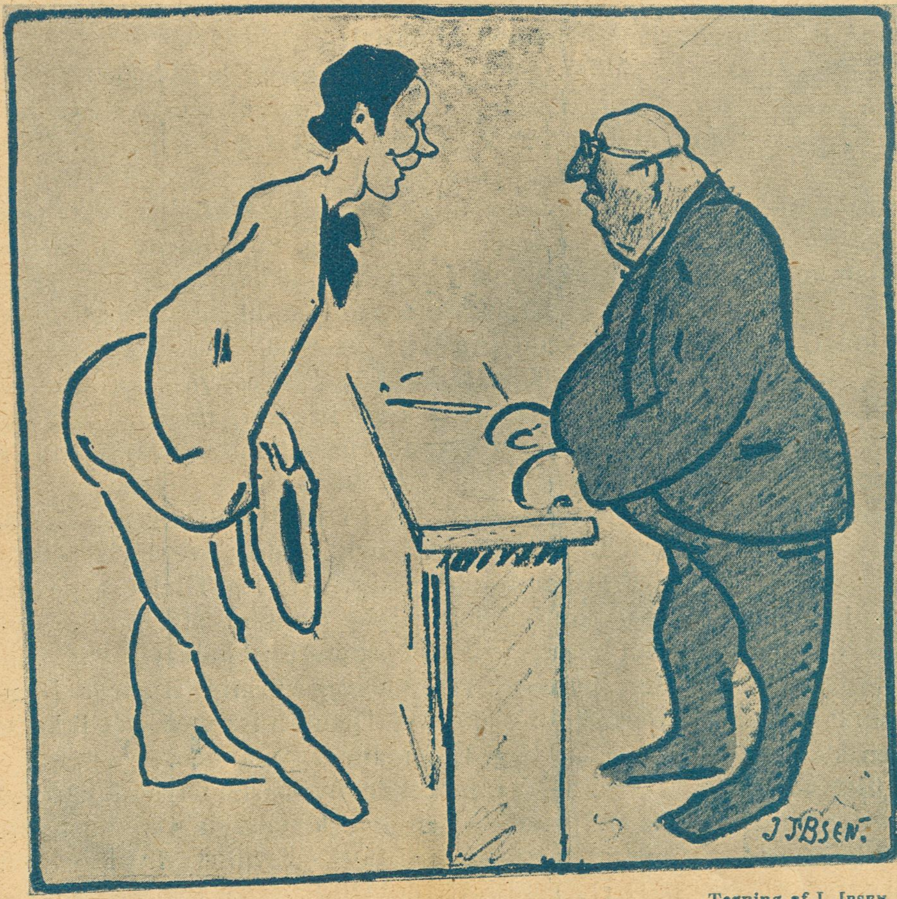

Tegning af I. Ibsen

— Tør jeg spørge — er det her, man faar udbetalt Alderdoms-understøttelse?
— Ja, det er.
— Aa — det var vel ikke muligt, at jeg kunde faa et lille Forskud?

Julenissens Rejse.

En Julenisse rejste
med Ekstraskib til Engelland,
hans Agt det var at hilse
paa Verdens største Mand.

Men ak, det gik ham ilde,
for han kom i et Minefelt,
som laa og sprængte Skibe
i Sunde og i Bælt.

Men dog han naa'de London
og hilste paa Ministeren,
men fy, hvor han dog mindede
ham om Filisteren!

Saa rejste han til Frankrig,
der laa for ham i al sin Glans,
men ak, de skød fra oven
saavel fra Undervands!

En saadan Rædselsrejse
den havde Nissen aldrig kendt
— naa, langt om længe øjnede
han Frankrigs Præsident.

Men uf, hvor var han væm'lig,
han talte kun om Brand og Mord,
og Nissen fandt ham ikke
den mindste Smule stor!

Han satte Kurs mod Bryssel
og sov ej for Kanonsalut,
men da han kom til Grænsen,
var Adgangen forbudt.

Saa fór han gennem Tyskland
og saa nu Krigens fulde Men
— de fleste havde hverken
Haand, Arme eller Ben.

Paa Kejseren han hilste
og senere paa Ruslands Zar,
men *store* var de ikke,
den Sag er aabenbar!

Saa drog han hjem til Danmark,
fandt Pigtraad omkring *Frejas Sal*
— han sukkede og tænkte:
Er Verden bleven gal?!

Per Plex.

EDDERKOPPEN

En Roman fra Kæmpebyen London.

Altsaa for det første: Jeg anser den unge Frøken Daymoor for at være uskyldig. Det er dog noget.«

»Videre!«

»Hvem der er Gerningsmanden, ved jeg ikke med Sikkerhed, men jeg tør sværge paa, at det enten er denne Edward Wecks, eller —« han bøjede sig frem og sænkede Stemmen — »Herr Braunton selv.«

»Fuldstændigt rigtigt,« bemærkede Broadbent. »Men hvem af dem er det? Har De læst den Beretning, som Wecks efterlod i Sparekassen?«

»Ja, og jeg har givet Braunton en Afskrift.«

»Læste han den i Deres Nærværelse?«

»Ja.«

»Hvad sagde han til den?«

»Han forholdt sig ganske rolig.«

Detektiven rejste sig og gik frem og tilbage i Stuen. Pludselig standsede han foran Inail.

»Herr Inail«, sagde han, »De har jo ikke mere med Egbert Braunton at gøre, vel?«

»Nej.«

»Nuvel, i Eftermiddag har jeg haft Besøg af Edward Wecks.«

»Wecks!«

Inail fo'r op.

Broadbent berettede nu om deres Samtale, og da han havde sluttet, udbrød Inail:

»Saa er Wecks uskyldig og Braunton Gerningsmanden.«

»Det ser saadan ud,« bemærkede Broadbent.

»Og hvad nu?«

»Vi maa finde begge de Mænd, som idag var hos mig, og De er Manden, der er i Stand dertil.«

17. KAPITEL.

Den store Dag, paa hvilken det skulde afgøres, hvem der skulde bære Titlen: Jarl af Pincharter, var kommen.

Lord Rosesar var vendt hjem med sin lykkestraalende Hustru. Ikke alene han, men en Mængde af hans Venner havde indfundet sig i Retssalen, og denne var ved Mødets Aabning saa overfyldt, at en Haarnaal ikke kunde være faldet til Gulvet.

Først fik Sir Henry Tinbald Ordet. Han gjorde paa sin Klient Egbert Brauntons Vegne Fordring paa den afdøde Jarl af Pencharters Titler og Besiddelser og begrundede det paa det mest indgaagaaende, idet han fremlagde de paagældende Dokumenter.

Derefter begyndte Forhøret.

Under dette opstod der for Braunton nogle ubehagelige Øjeblikke, da han indviklede sig i Modsigelser med Hensyn til sine Udtalelser ved Ligskuet.

Sekretær Manning gav korte og overbevisende Svar. Nu troppede et Par gamle Damer op, som havde været tilstede ved Vielsen i Plympton, og til Slut afhørtes endnu et Par Vidner, hvorefter Forhandlingerne udsattes til næste Dag.

Paa dette næste Møde rejste Rosecars Forsvarer, Sir James Crescent, sig for at erklære, at hans Klient imod hans Raad havde renonceret paa en Fortsættelse af Defensionen, da han som Følge af de fremkomne Oplysninger længe havde været overtydet om det berettigede i Herr Brauntons Krav; Defensor ansaa det imidlertid for sin Pligt overfor Herr Braunton at give ham Lejlighed til at fremlægge hele sit Materiale.

Man mærkede paa ham, at hele Sagen ærgrede ham, og han sluttede da ogsaa med nogle Ord om, at han haabede ikke oftere at faa med den Slags Klienter at gøre.

Dommeren udtalte en mild Misbilligelse over den Vending, Processen nu tog, men føjede til, at Rosecar under alle Omstændigheder var en meget fintfølende Mand, som kun handlede ud fra smukke Forudsætninger.

Dette blev Enden paa Processen. Lord Rosecar bar nu sin Mor's Familienavn, medens den tidligere Edbert Braunton fremtidigt kunde sætte Jarl af Pencharter paa sit Visitkort.

De to Mænd mødtes ved Udgangen. Eustace traadte uden Tøven hen til den nye Jarl.

»De har frataget mig Navn og Titel,« sagde han, »jeg kan imidlertid ikke glemme, at De i høj Grad har bidraget til at opspore min Fars virkelige Morder, hvorved De har renset min Hustrus Rygte. Derfor foreslaar jeg Dem, nu da vi vel ikke ses mere, at vi giver hinanden Haanden.«

»Gerne,« svarede den nye Jarl, idet han trykkede hans Haand. »Men hvorfor skulde vi ikke træffes mere? Jeg haaber da, at De jevnligt vil besøge mig i Deres gamle Hjem. Husk, vi er Brødre!«

»Brødre!« gentog Eustace med formelig Afsky. »Nej, det Ord minder mig om min Skam og hindrer mig i at glemme den Synd, som min ellers saa ædle Far har begaaet.«

Med disse Ord bukkede han let og gik.

18. KAPITEL.

Eustace og Edith Glenmaurice sad ved Frokostbordet i deres smukke Villa i Croydon.

Det havde ikke været let for ham at vænne sig til det nye Navn, men denne ene Skygge formaaede ikke at formørke deres Lykkes Sol. I pekuniær Henseende var de godt stillede, eftersom Eustace havde arvet en god Slump Penge efter sin Mor.

Eustace aabnede sin Post, medens Edith fordybede sig i et Brev fra Moderen.

»Det er dog et stærkt Stykke!« udbrød Eustace pludselig og rakte sin Hustru et Indbydelseskort.

Edith læste:

»Lord Pencharter udbeder sig herved Æren af Herr og Fru Glenmaurices Nærværelse ved et Maskebal den 18. ds. i Pencharter Hall. For at sikre Inkognitoet renonceres paa Svar. Denne Indbydelse gælder som Adgangskort.«

»Hvad skal vi gøre ved det?« spurgte Edith.

»Helst gav jeg ham et Spark — den uforskammede Knægt! Men det bedste er vel, at vi ignorerer ham —«

»Herr Broadbent,« meldte Tjeneren.

»Før ham ind i Biblioteksværelset.«

Detektiven sad fordybet i et videnskabeligt Værk, da den unge Mand traadte ind.

»Jeg tror, vi staar foran Gaadens Løsning, «sagde Broadbent.

»Det glæder mig,« sagde Eustace. »Har De arresteret Wecks?«

»Nej, men vi opklarer Sagen paa en anden Maade. Idag er jeg kun kommen for at rette en Anmodning til Dem.»

»Nuvel?«

»Den 18. vil der blive afholdt et stort Maskebal, som jeg vil bede Dem overvære med Deres Frue.«

»Men min kære —«

»Jeg tænkte mig, at De vilde gøre Indvendinger. Jeg kan imidlertid skaffe Dem en Indbydelse og —«

»De misforstaar mig,« faldt Eustace ham i Talen. »Efter alt, hvad der er hændet, kan jeg ikke betræde det Hus med min Hustru.«

»Forstaar jeg fuldkommen, Herr Glenmaurice. Men tro mig, De vil ikke komme til at fortryde, at De opfylder mit Ønske. Der forestaar saa vidtgaaende Afsløringer, at det vilde være Jammerskade, om De ikke var tilstede.«

Den unge Mand maalte Gulvet.

»Jeg vil tale med min Hustru derom,« sagde han endelig. »Vent et Øjeblik.«

Han vendte leende tilbage.

»Min Kone fandt en meget bekvem Udvej: Hun vilde gøre, hvad jeg synes er rigtigt.«

»Herr Glenmaurice, følg mit Raad og tag derhen.«

»Nu ja, jeg skal gøre det, naar De lægger saa stor Vægt paa det. Iøvrigt har Lord Pencharter sendt os Indbydelseskort.«

»Saa er Tingen dermed afgjort,« sagde Broadbent, idet han rejste sig. »Forklæd Dem, saa at De er ganske ukendelig, og send mig en Beskrivelse af Deres Kostume. Jeg kommer tilstede som Fangevogter med Nummer 187 paa Kraven. Husk det!«

19. KAPITEL.

Dagen før Maskeballet stod Broadbent i sit Værelse og ordnede nogle Papirer, da det bankede paa Døren. Hurtigt skjulte han det altsammen i det hemmelige Rum og lukkede op.

Silas Inail traadte ind.

»Jeg har fundet Wecks,« begyndte han.

»Hvor er han?«

»Lad mig først fortælle. De ved, at mit eneste Holdepunkt var en Mand med sort Skæg og lang Kappe, som kørte bort sammen med Wecks?«

»Javel. Videre.«

»Jeg søgte alle Vegne efter Kusken og fandt ham ogsaa; han kom formelig i Raseri, da han blev mindet om denne Køretur, for de to Herrer havde først ladet sig køre til Kings Cross Stationen, og ankommen der steg de lige for Næsen af Kusken ind i en anden Vogn. Han blev saa ærgerlig herover, at han kørte efter dem for at skælde ud; rimeligvis har han været lidt fuld. Han naaede dem dog ikke, men saa dem lige akkurat forsvinde i et ubeboet Hus i Hampstead. Næste Morgen lod jeg ham køre mig derhen. Huset laa i en indhegnet Have, og jeg maatte kravle over et Stakit og gennem et Vindue for at komme ind, hvad der med mit lamme Ben voldte mig en Del Besvær. Jeg undersøgte nu hele Bygningen uden at opdage noget, indtil jeg naaede Køkkenet. Her fandt jeg til min Overraskelse en Mængde forskellige Levnedsmidler. Jeg smagte paa Brødet, det var højst to Dage gammelt. Jeg fortsatte mine Efterforskninger med fornyet Iver og var netop naaet ud i Forstuen, da jeg hørte én raabe: Lad mig løbe. Jeg gaar ind paa alt! Jeg styrtede efter Lyden, men saa ingen og stod nu ganske raadvild, da der pludselig faldt mig noget ind. Jeg undersøgte Vægge og Gulv, og gav mig til at banke hist og her for muligt at opdage et hult Rum. Pludselig hørte jeg atter Stemmen.

»Hvem der?« raabte jeg.

»De ved jo godt, at det er Edward Wecks,« lød det tilbage. »Luk mig endelig ud!«

Og tænk Dem, Herr Inspektør! Saa meget jeg end søgte var det mig umuligt at opdage Indgangen til hans Skjul. Der var altsaa intet andet for mig at gøre, end at raabe til ham, at han maatte have Taalmodighed til jeg fik hentet Hjælp.«

»Jeg tager med Dem nu,« sagde Broadbent.

Klokken var over fire, da de to Mænd naaede det afsides liggende Hus. Detektiven undersøgte selv alle Væggene. (Fortsættes.)

EUROPAS SMILEBAAND

Det har varit begrafning hos landstingsman Johansson och kort före fästens slut indbjudas de tjänande bröderna från köket för att få ett glas med herrskapet. Dödgräfvare Janson fyller sitt stora driksglas med fin konjak. Landstingsmannen mulnar och sägar: — Där finns vatten i karaflen.

Dødgräfvaren: — Ja, den som inte kan dricka denne konjaken utan vatten, han ä inte värd å få nåen, ska ja säja landstingsman. (»Strix«.)

En Misforstaaelse paa Lazarettet.

Russeren: Tag Kanonen væk! Skyd ikke!!

(»ILLUSTRIRTE ZEITUNG«.)

— Du sa att Du skulle trotsa döden för min skull!
— Döden ja! Men den där ä väl inte död!

(»Søndags-Nisse«.)

Krigsguden har efterhaanden faaet det for hedt

(»Meggendorfer Blätter«.)

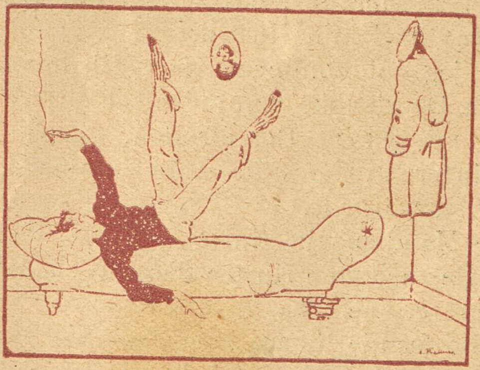

— Hvem fan är inte pessimist, fast man är det på ett optimistiskt sätt!

(»Strix«.)

Dansk INDR. VARE MÆRKE
Korn Snaps

Rød Indmad

Julesalme for Kapitalister.

Glade Jul, dejlige Jul,
Engle dale ned i Skjul,
hid de flyve med klingende Guld,
stopper min Boks og Tegnebog fuld,
lønligt ind til mig de gaa.

Glade Jul, dejlige Jul,
se, mit Bord er fuldt af Sul:
Kul og Korn er steget saa pænt,
blanke Krus har paa dem jeg tjent.
ja, paa Petroleum med.

Krig paa Jord, Krig paa Jord,
Nødens Engel hos os bor:
Folk skal købe, de tvinges dertil,
her betales de Priser, *jeg* vil,
herlige Tider vi har.

Salig Fred, himmelsk Fred,
slige Ord jeg ækles ved —
Nej, en blodig og langvarig Krig,
brændende Byer og stivnede Lig,
det gi'r en glædelig Jul!

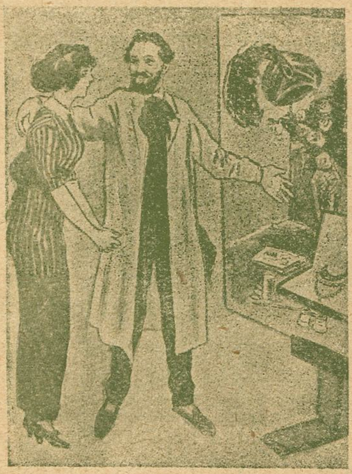

Forskellig Julestemning.

Kunstmaleren: Ja, ser Du, min Pige, Penge har jeg ingen af, men se her — her har jeg *malet* alle dine Julepresenter!

Et Julesuk.

Nu har vi den igen, den underskønne Tid,
med Fryd og Fred og andre gode Gaver,
da vi skal bruge al vor Evne, al vor Flid
til ret at gøre Kaal paa vore Maver.

Jeg glædes som et Barn, hvergang det bliver Jul:
Man spiser, man forelsker sig, man sover,
man føler sig saa sorgløs som Skovens lette Fugl —
og Kreditorer tier Julen over!

En storartet Opfindelse.

»*Ravnen*« har her den Fornøjelse at præsentere sin Opfindelse til Forhindring af Automobil-overkørsler.

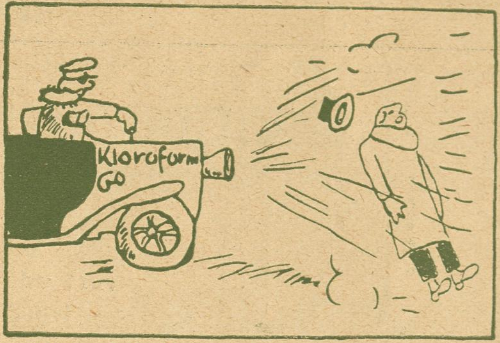

Automobilet forsynes med et Kloroformudfyringsapparat.

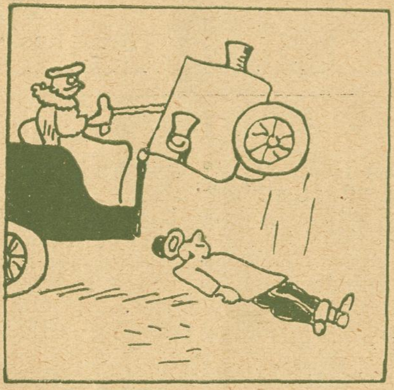

Manden besvimer, den forreste Del af Automobilet løftes op,

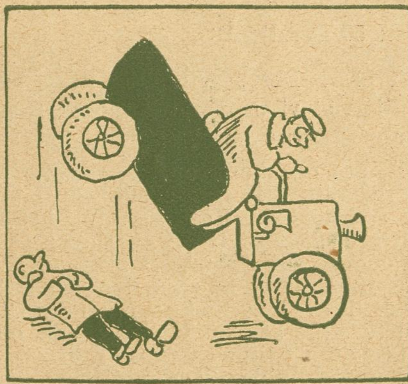

derefter den bagerste Del — og Automobilisten kører roligt videre!

Sikken en Roman, »Ravnen« bringer straks i det ny Aar! Den er rørende, kærlighedsfuld, spændende og dejlig helt igennem! Det bliver den bedste Roman, »Ravnen« nogensinde har bragt, og *Alle* skal læse den.

Dr. *Hahn* skal have faaet Tilbud om en Stilling som Birkedommer. Hans Svar lød:
»Vil ikke — Hahn!

I Følge et kejserligt Ukas har Zaren forbudt Udførsel af Penge over den russiske Grænse.

— Det er i Grunden en god Ide, at forbyde Folk at give deres Penge ud, naar de har naaet en vis Grænse!

Det gaar nok tilbage for Tyskerne. Er det ikke navnlig i Ypres?
Det er vist snarere i *Xpres*.

Vore Julepresenter.

At »*Ravnen*« rigtig har forstaaet at gøre sig yndet og afholdt, ja ligefrem elsket, i alle Samfundslag, har vi faaet et storslaaet Bevis paa gennem den Mangfoldighed af Gaver, der er strømmet ind til os i denne kære Juletid. Vi er rørt i vort inderste ved at se, hvorledes de mange, vi i Aarets Løb har *husket* snart med et, snart med et andet, nu til Gengæld har tænkt paa *os* og søgt at glæde os.

Af de utallige Presenter, der er strømmet ind til os, skal vi nævne nogle enkelte. Fra *I. C.* har vi modtaget en Rævеskindshue (til at trække ned over begge Øren). Hr. Dr. phil. og noksagt *Wederkinch Madsen* har sendt os Olfert Jespersens samtlige Kompositioner, Hr. Kaptajn *Duvens* en Æske tyske Tinsoldater (Fanden i Fænghullet o.s.v.). Hr. fhv. *Hugo Carstensen* en Attrap i Form af en Politistav (godt slidt, men brugbar). Fru *Emma Gad* har foræret os en Pose lækkert og fint tilberedt *Vrøvl* (der var ikke megen Gehalt i det, men det tog sig net ud og gled let ned) og Hr. Generalkonsul *Johan Hansen* har betænkt os med en Samling gamle Skilderier. Hr. Direktør, Ridder *Chr. Jensen* har sendt os en Portion Havregrød (uden Æblemos og anden Luksus). Fra *Vigilia* har vi modtaget en Samling uartige, Gadeplakater (naa-da-da-da) og do. Postkort, fra Politiassistent *Jensen*, Frederiksberg, et Automobil-Frikort (gælder dog kun for enkelte Vogne), fra Direktør *Gammeltoft* en Sukkertop (den var lidt *for høj*) og fra Biskop *Ostenfeld* et Puzzlespil, hvor Brikkerne var Anskuelser og Standpunkter (forfærdelig sjov for den, der gider være over sligt).

Endelig modtog vi en meget kunstnerisk udsmykket Konvolut, som vi spændt aabnede. Ak, den indeholdt ingen Gave, men følgende Linier: Go'e Herre, ikke skulde der være en lille Juleskærv til en værdig trængende Kunstanmelder? Jeg skal nok huske altid at rose alle »Ravnen«'s Tegnere.
Ærb. *V. Wanscher.*

Næste Gang kommer *Nytaarsnummeret* propfuldt af Sensation! Glimrende Tegninger forevises, en spændende Konkurrence med mange Præmier startes — og Professor *Max Køller* aabner sin Serie *Portrætter af Verdenskrigens Ophavsmænd*, det mest radikale, der er skrevet herhjemme i de sidste 40 Aar! Abonner paa »Ravnen« — dér giver De ikke Pengene forkert ud!!

Arbejdernes Livsforsikring, Sygekassernes og Fagforeningernes kooperative Forsikringsselskab: Statsanerkendt. **Dosseringen 4.**

Her er 3 af Deres Vittigheder, kære *Is. Jørgensen*. Deres Navn vil give den fornødne Afkøling til de noget ophidsende Vitser.

Forlovelse.

Damen: — Og deres Datter er jo blevet forlovet.

Slagteren: — Det er forbi med den Forlovelse.

Damen: — Næ—æ, hvad siger De, hvad kom der i Vejen?

Slagteren: — Intet andet end at de to har holdt Bryllup for otte Dage siden.

Møller, som undersøger sit Tøj.

Hansen: — Der er jo Huller, Møller.

Møller: — Næ — det er Møl-Huller.

Hvorledes man sætter en Trillebør i Gang!

Man gaar ind mellem Armene, lægger Hænderne paa Armene, løfter Benene fra Jorden, og gaar.

— Har De da ganske mistet Evnen til at fremføre noget til Deres Forsvar?

— Hr. Assessor: Jeg har været gift i tyve Aar.

Ax. O. Den Mand fortjener virkelig at blive frikendt!

E. M. Deres Tekst er simpelthen landsfarlig og kan af den Grund ikke benyttes. Kan De hitte en anden Melodi, skal Tegningen komme frem.

Næsvist.

En Herre staar paa Perronen og kigger ind af Stationsforstanderens Vindue, der sidder og læser i en Avis. Tilsidst lukker Stationsforstanderen Vinduet op og siger fornærmet: »Hvorledes kan det dog falde Dem ind at glo ind af mit Vindue? Hvad vilde De sige, hvis jeg gjorde det samme udenfor deres Vindue?«

Herren: »Ja saa vilde jeg ganske vist blive uhyre forbavset, for jeg bor nemlig paa fjerde Sal!«

— Tak for den, lille Frimodt — saa er de 50 Øre tjent!

»Trold«. Deres Vittigheder er saa kraftige, at vi maa gaa langsomt frem. Her er Begyndelsen —:

Hansen og hans Kone, der begge er uhyre politisk interesserede, er til politisk Møde, hvor Hr. Hansen med stort Flertal vælges til Dirigent. Under Diskussionens vidtgaaende Bølger gør Madam Hansens veltalende Røst sig gældende i en Grad, der faar hendes Gemal til stille at give hende et Vink om at trække sig tilbage.

Men den hulde Frue replicerer heftigt og slutter med at sige:

»Det er vist bedst, vi to uddyber Diskussionen lidt i Morgen, hvad, min Ven?«

Men! Hvad græder dog lille Hansemand for?
Hans: Jo, for nu har Fa'er kløet mig igen, og fra i Morgen melder jeg mig som frivillig hos Tyskerne.

L. M. Gl. Mønt. Udmærket! Men hvad er det, Drengen staar og træder i? Han har maaske allerede fundet sin Løbegrav?

Hvad Lighed er der, og hvad Forskel er der paa en tændt Cigar og en fuld Mand?

De har begge to en Gnist paa, men Cigaren har faaet den ved at blive tændt, mens den fulde Mand fik den ved at gaa ud! *Ewald Jørgensen.*

Ejner Hansen. Jo, Damen er dejlig, og vi vil ikke beholde hende for vor egen Mund — hun skal i »Ravnen«.

Jørgen Tranberg. Tegningen har De kalkeret efter »Ravnen«, Nr. 23, 1913, og Teksten er — ikke »frisk«. Altsaa: Papirkurv.

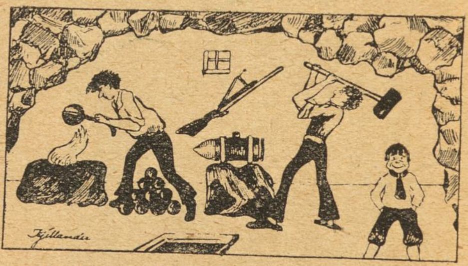

Et Fag skal Du lære, det er vist.
Bliv som din Far — en Anarkist.

Ærede *Kjellander!* Deres Tegning er noget af det uhyggeligste, vi længe har set, men det har pint os, at vi ikke kan fatte, om Anarkisten vil hugge Stenene ud fra Loftet eller knalde den 42 Centimeters af. I sidste Tilfælde, hvordan skal det saa gaa hans Kammerat, der staar lige foran og støber Kugler?

Lille Marie er blevet grebet i at rykke lille Anna i Haaret.

Moderen: Tror Du ikke, lille Marie, at det var den Onde, der forledte Dig til at rykke lille Anna i Haaret?

Lille Marie: Jo, det kan godt være, men det med at sparke hende paa Skinnebenene, det fandt jeg selv paa.

J. M., Aalborg. Efter moden Overvejelse har vi udvalgt denne ene blandt det Udvalg, De sendte os. Men Aalborgerne plejer rigtignok at være *meget* vittigere, og vi er absolut ikke enig med Dem m. H. t. Vurderingen.

Vore lærde Mænd.

Vilh. Andersen er det *danskeste*, der nogensinde har eksisteret. Hans eneste Livsmaal er at være *dansk*: han mæler, sover, spiser, gaar og nyser kun *dansk*. Selvfølgelig er han da ogsaa endt som Professor i *dansk* Litteraturhistorie. Denne Videnskabsgren har han beriget med adskillige digne og mavesvære Værker, hvis Tilblivelse foregaar paa følgende Maade: Vilh. Andersen sidder en skønne Dag i sin Stue og opdager lige med et, at der eksisterer en *dansk* Digter, f. Eks. ved Navn *Oehlenschlæger*. Han himler af Salighed, sætter sig ved sit Skrivebord og forfærdiger ufortøvet et stort Skriftværk, som kun faa læser, og som det ulykkelige Forlag et Par Aar efter behandler paa en meget *nedsættende* Maade. Paa denne Vis er Andersen bleven berømt over det ganske *danske* Land.

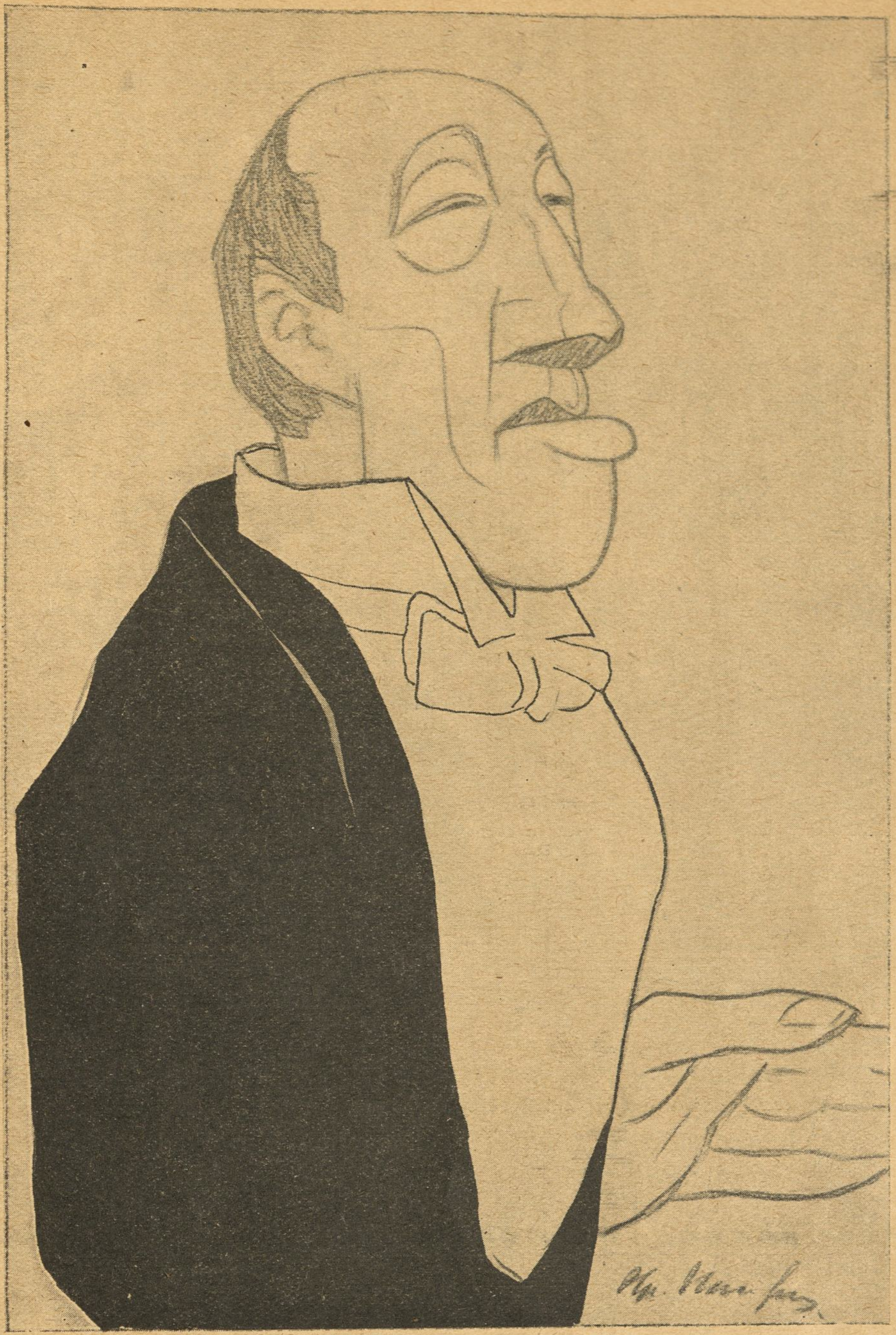

Tegning af Hp. Hansen.

Prof. Vilh. Andersen.

Som en lille Nebengeschæft driver Professoren Festtaleriet. Han kan tale om alt mellem Himmel og Jord (vel at mærke, naar det er *dansk*), og han gør det altid med Begejstring og en vidunderlig Overbevisning, der ikke kunde være større, selv om han forfægtede det stik modsatte Standpunkt.

Næst efter Oehlenschlæger er der ingen, Vilh. Andersen elsker højere end — *J. C. Christensen*. J. C. og V. A. har fundet hinanden i det *Danske*, det blaaøjede og det hvidslipsede. J. C. er det ærligste og det trofasteste, der findes paa denne danske Jord, paastaar den boglærde Professor, og at vi ikke for længst har givet Manden fra Hee Æresbolig med tilhørende Rævestutteri, viser bare den danske Nations Mangel paa Opfattelse og dens Overflod af Utaknemlighed.

For nogen Tid siden meldte Prof. Andersen sig som akademisk Skytte og er saaledes Medlem af det berømte Korps, der ikke skammer sig for at dyrke saa forskelligartede Guder som Mars og Minerva. Med en stor Bøsse paa Ryggen og Patrontasken fuld, farer den stridslystne Professor ad Amager til og øver sig i at ramme Hjærneskallen paa de »Fjender«, som vil Vilh. Andersens, J. C. Christensens og Oehlenschlægers Fædreland ondt. At han burde anvende sine Evner til at skaffe det gamle barbariske Krigsidioti ud af Folks Hjærner (altsaa *ikke* ved Hjælp af Blykugler) *det* falder ikke den *fine* Poesikender ind.

Poesi for sig og smadrede Pandeskaller for sig — det er hans Valgsprog.

Han havde ikke travlt.

En Ingeniør forklarede en Bonde, hvilke Fordele han og Sognet vilde faa, naar den ny Jærnbane blev færdig.

— Hvor længe er De om at køre Deres Produkter ind til Staden? spurgte Ingeniøren.

— Aah, en 3 Dage, svarede Bonden.

— Jamen, der ser De! Naar Jærnbanen er færdig, kan De køre Deres Varer til Byen og være hjemme igen paa en Dag.

— Ja, det kan være meget godt, svarede Bonden, men hvad skal jeg saa gøre i de andre to Dage?

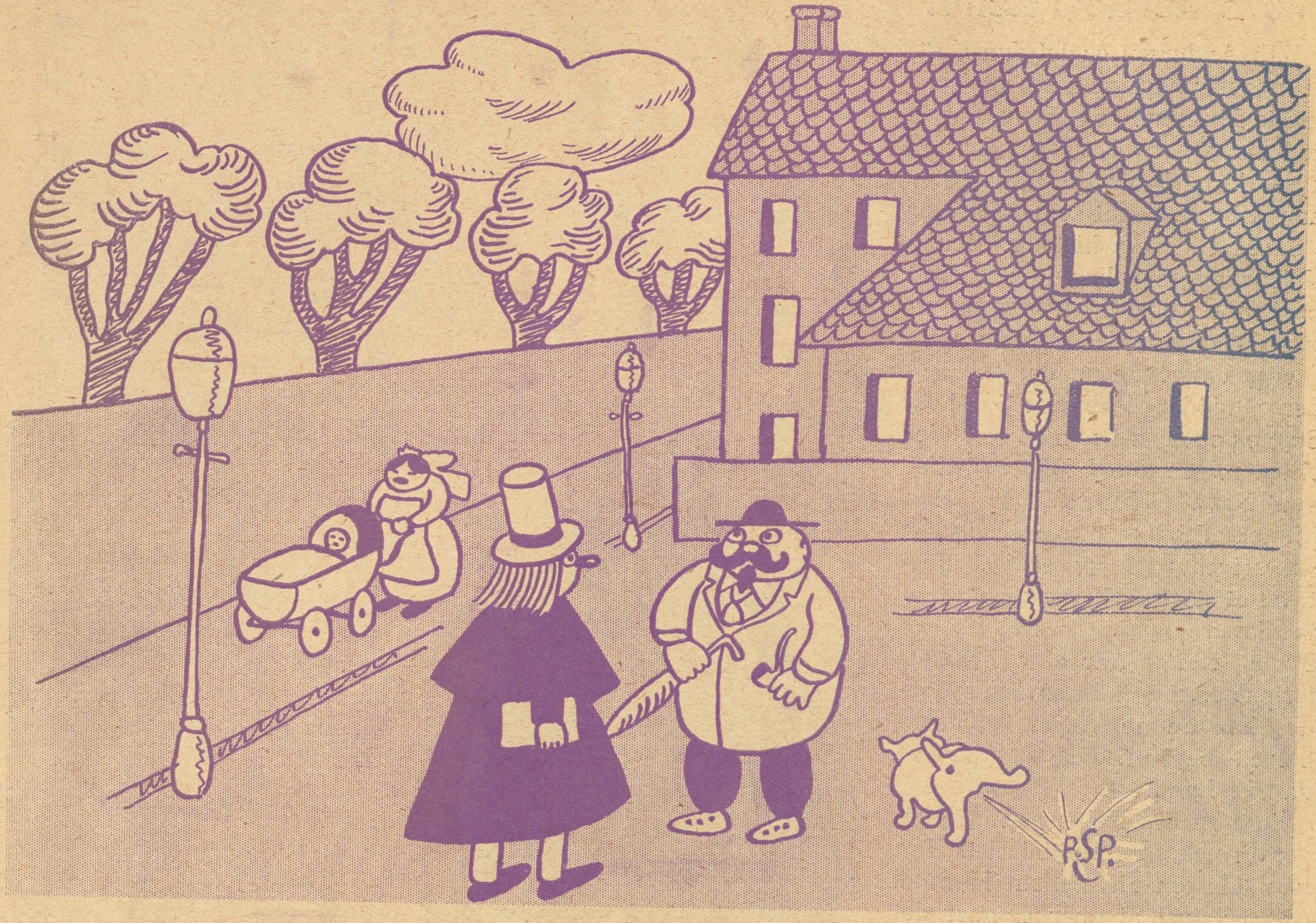

Tegning af R. STORM-PETERSEN.

— Har Du hørt, at Jensen har faaet ødelagt sit dejlige, dobbeltkapslede Guldur?
— Nej — er det sandt — hvordan?
— Jo, Jensen stod og saa paa Uret, da han blev kørt over af en Damptromle!

Hvorledes de lavede den.

Mørk Aften, taaget, henad Klokken 11. To høje Personer kommer skændende nedad Vesterbrogade. Udenfor den Ejendom, hvor Uhrmageren bor i Stuen, udartede Skænderiet til Slagsmaal. Skrig og Skraal, Panik, Næsestyvere — Pladask! Den ene af de høje Personer laa lige saa lang, han var, i Rendestenen, den anden forsvandt. Ham i Rendestenen klager sig gudsjammerligt. Under høje Brøl erklærer han, at han har knust Hovedet. Ingen Betjent. To Mænd træder nu resolut frem fra Mængden og siger: »Her maa hjælpes.« De bærer den jamrende, nu omtrent helt bevidstløse Mand ind i Guldsmedens Port, og raaber derpaa efter Politi og Ambulance.

En Betjent kommer. Den saarede er besvimet.

»Hvor er der en Telefon«, spørger Betjenten. De to hjælpsomme Mænd træder frem. »Vil De tage Dem af Manden — han ser ud til at være døende — saa skal vi ringe efter Ambulancen,« sagde Mændene. »Her er Telefon hos Guldsmeden og vi hører til dér; vi har glemt Nøglen, men vi skal nok komme ind.«

— »Gør det«, siger Betjenten, »for Manden maa straks paa Hospitalet.«

Mændene forsvinder i Sidehuset. Stærkt Rabalder. 5 Minutters Pavse. Telefon ringer, Ambulance bestilles. Mændene kommer ud —: »Det er i Orden, Ambulancen er her om et Øjeblik.« »Tak«, siger Betjenten.

De to Mænd trækker sig tilbage i Mængden. »Røde Kors«-Vognen ankommer. Den nu *lidt* bedre Syge lægges ind. — Kommunehospitalet. — Mængden spredes.

To Timer senere udenfor Kommunehospitalet. Den Syge hjemsendes, synlig forfrisket. Møder paa Hjørnet tre Kamesjukker. Farligt Grin. Runddans. *Den lavede vi godt!* Næste Morgen Laanekontor. Plendi med Syle.

Klokken 8: Melding fra Guldsmeden paa Vesterbrogade: »Stort Indbrud i Nat i min Forretning, 75 fine Gulduhre og for 1000 Kr. Smykker stjaalet.« —

Ende.

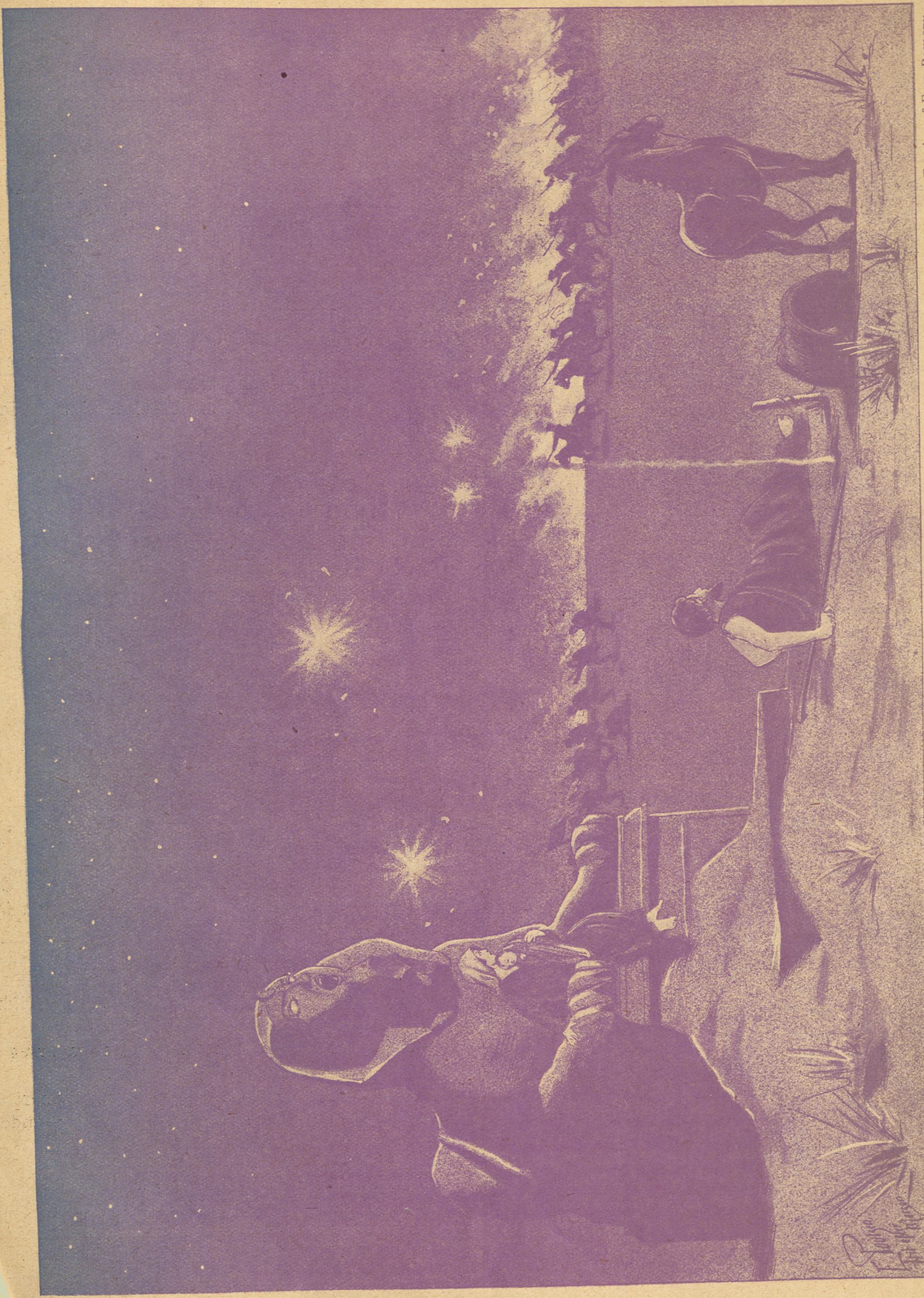

Tegning af Emil Poulsen.

Flugten fra Ægypten.

Af alle Shagtobakker er CREMO den bedste til Prisen.

Der er Forskel —

Af Flemming Algreen-Ussing.

II.

Det var paa den store Geværfabrik — midt i den travle Arbejdstid. Maskinerne huggede og stønnede, Drivremmene hvislede, Vareelevatorerne gik deres støtte Gang fra Kælder til Loft, fra Etage til Etage.

Direktøren kom ud fra sit Kontor med et Telegram i Haanden. Han vinkede ad en Arbejder, der paa hans Ordre sprang af Sted med en Besked, mens Direktøren selv blev staaende udenfor sin Kontordør — ligesom nydende Maskinernes infernalske Spektakel.

Saa kom Inspektøren, som han havde sendt Bud efter.

— Sig mig, sagde Direktøren til ham, kan de 12,000 Geværer Nr. 87 b ikke snart ekspederes? Jeg har nu faaet Iltelegram om at afsende dem med Ekstratog.

Inspektøren bukkede for den høje Chef.

— De er netop parat til at afgaa nu, sagde han.

— Godt, sagde Direktøren, lad dem blive ekspederet omgaaende — — ellers kan de arme Mennesker jo ikke komme til at slaas dernede.

— Det er jo til de Frivillige? spurgte Inspektøren.

— Det er det — — Direktøren klappede venligt Inspektøren paa Skulderen. — — Det er store Dage for os i denne Tid — for os og Fædrelandet. Paa næste Bestyrelsesmøde skal jeg foreslaa et Dyrtidstillæg til Fabrikkens overordnede Personale — i disse gode Tider har vi jo nok Raad til det. Hvad skulde Landet stille op uden os? Hvad skulde man gøre uden vore Geværer? — — Kære Ven! Det er godt at vide, at ens Arbejde bærer Frugt — i en stor og hellig Sags Tjeneste. I Gaar faldt 14,000 for vore Geværer — og 21,000 saaredes. Det kan da forslaa. Gud være lovet for Krigen!

Saa drejede Direktøren om paa Hælen — med et venligt, afsluttende Smil til Inspektøren.

I det samme lød et skingrende Skrig gennem hele Fabriksbygningen. Og ét til og ét til. —

Direktøren drejede sig i et Sæt om mod sin Inspektør. D'Herrer var begge graahvide i Ansigtet. Og da det andet Skrig lød, styrtede de efter Lyden.

Henne ved en af Vareelevatorerne standsede de. En Snes Arbejdere var allerede kommet derhen og stod nu og arbejdede ihærdigt for at faa Elevatorens Dør aabnet.

Direktøren og Inspektøren standsede — det var, som om Rædselen for, hvad der foregik, havde naglet deres Fødder fast til Gulvet. De forfærdelige Skrig var nu afløst af dumpe Brøl, der gik over til en fortvivlet, haabløs og smertefuld Hulken og Stønnen.

Saa tog Direktøren en rask Beslutning — han var dog for Satan et Mandfolk — og banede sig Vej helt hen til Elevatoren.

Et Øjeblik efter blev han besvimet baaret ind i sit Kontor.

— — —

Det var en halv Time efter.

Den tilkaldte Læge stod inde hos Direktøren og aflagde Rapport. Direktøren var endnu en Smule bleg i Ansigtet, men iøvrigt rolig og værdig som ellers.

— Det var et grimt Syn! sagde han til Lægen.

— Aa, ja! Men han har nu ogsaa været ualmindelig uheldig, den unge Mand! Det er ligefrem lidt af et Kunsstykke, han har gjort — baade at komme i Klemme i Elevatoren og at jage ikke mindre end tre Bajonetter ind i Maven paa sig. Han har aabenbart ikke egnet sig til at hejse Geværer med Tilbehør op og ned.

— Han er altsaa færdig nu?

— Saa godt som. Nu ligger han i sin Morfinrus og har det saa taaleligt — men vi har jo endnu ikke faaet ham fri af Elevatoren.

— Uha! — — Direktøren skuttede sig. — — Giv ham dog endelig saa meget Morfin som muligt. Stakkels Fyr! Hvor maa han dog lide?

— Der skal nogen til det værste! sagde Lægen kynisk. — — I Morgen rejser jeg til Fronten og gør min Pligt — men dér gi'er vi dem saagu' ikke Morfinindsprøjtninger.

— Nej, sagde Direktøren, men det er jo unægtelig ogsaa noget andet.

— Det er Fa'en, er det, sagde Lægen, Svineri er det altsammen. Men jeg maa ud at se til Manden igen.

Og saa gik han.

Men Direktøren greb Hustelefonen for at paaskynde Afsendelsen af de 12,000 Geværer Nr. 87 b.

Arbejdernes Brændselsforretning. Odense.

Kontor **Havnen.** Telefon 989. Klingenberg 1989.

HERMAN JUST's
Pariserfarveri og kemiske Tøjrensnings-Anstalt.

Hele Dame- og Herregarderober renses og farves uden Opsprætning. Specialitet: Gardin og Møbelstoffer. Dekartering af Dame- og Herrestoffer.

Pustervig 3. Tlf. Byen 1537 y. **Raadmandsgade 2.** Tlf. Taga 113.

De træffer det rigtige ved at købe Deres **Forlovelsesringe** hos *Fritz Heimbürger* Købmagergade 63—65.

Hygiejne, Sygepleje, Toilet og Barber Artikler.

Illustreret Katalog tilsendes m. 10 Øre t. Porto. Forretningen grundlagt 1900.

Depotet „DISKRET" Afd. R., Prinsessegade 49, Kbh. C.

Brug Worning & Petersens

Xeroform-Sæbe

faas overalt **à 25 Øre pr. Stk.**

Sælg til Eksport.

Deres gamle Kobber, Messing, Zink, Bly og Jern, Bly, Zink og andre Metalasker, gammelt Gummi, nye Skrædderlapper, strikkede Uldklude samt gl. Papir til

JOH. P. BOLDT

Aabenraa 21, Hj. af Hausergade, København.
Telf. Central 7784.

NB. Varer fra Provinserne afregnes pr. omgaaende.

A/S H.MATZEN REPRODUKTIONSANSTALT leverer DE BEDSTE CLICHEER KØBMAGERGADE 22 HJ. AF SILKEGADE · KØBENHAVN · K · TELEFON No 7057.

Leverandør af Clichéer til „RAVNEN"

—Danmarks fineste Taffelvand—

Sct. Nicolaus-Kilde-Apollinaris!

faaes i enhver 1Kl. Forretning. Telf. 390, Aarhus.

Depoter i 83 Byer! Hoveddepot i København. Telefon Central 1390.

Husk naar De kommer til Aarhus, at aflægge et Besøg i

Frederiksberg Folkelige Forsamlingsbygning.

Jægergaardsvej 44.

Stor skyggefuld Have med overdækket Veranda. Salonkeglebane. James Thomphsen. B.

GEORG C. MØLLERS EFLGR.

HOVEDKONTOR: Vimmelskaftet Nr. 42, 2. Sal. (Yorks Passage.)
Telefoner: 913, 1124, 7980, 3313.
LAGER: Badstuestræde 9—11. Fiolstræde 12—14. Kongens Nytorv 8.
Vinkyperens Telefon: 6351. Byen 1722 x.

Sygepleje Artikler,

garanteret **fineste Kvalitet**, en gros Pris. **Fordelagtig** Prøvesending forsendes i København og Provinserne mod 1 Kr. i Frimærker eller Efterkrav. **Risiko udelukket.** Skriv i Tide til **Eksporthuset Skandia,** Frihavnen C 5, København Ø.

DET DANSKE MÆLKE-COMPAGNI

Pasteuriseret og raa sød Mælk. Daglig nykærnet Smør. | Pasteuriseret Kærne Mælk. Telefoner 5858 - 2712

Arb. Ligkistemagasin.

4, Saksogade 4 (ved Vesterbrogade).
Telf.: Central 9375.
3, Blaagaardsgade 3.
Telf.: Central 5708.

TELEFON 3684. **S. JOHANNESSON's** TELEFON 3684.

Svineslagteri.

Udsalg: **Højbroplads 13.**

Største Udvalg.

Statskontrol med Trikinundersøgelse.

Rester udsælges billigt Fredag og Lørdag fra Kælderen.

GENUINE

LUND's-CALORIC PUNCH

Oplag hos Carl Qvistorffs Eftfl., Johan Lund, Kjøbenhavn.

Lind Hansens

Clichéer — Kataloger — Reklamer.
Silkegade 4 Telf. 6288.

Udgaar hver Torsdag. Abonnementspris: 1 Kr. 25 Øre Kvartalet, 10 Øre om Ugen. Abonnement kan tegnes i København i Nørre Farimagsgade 49 Stuen, og i Provinserne paa samtlige Postkontorer og hos Boghandlerne. Annoncer modtages paa Kontoret, Nørre Farimagsgade 49, Stuen. Telefoner Central 1395 og 7495. Udgivet af socialdemokratiske Foreninger. Clichéer ved H. Matzens Reproduktionsanstalt.

F.E. BORDINGS KØBENHAVN.

Efter Krigen.

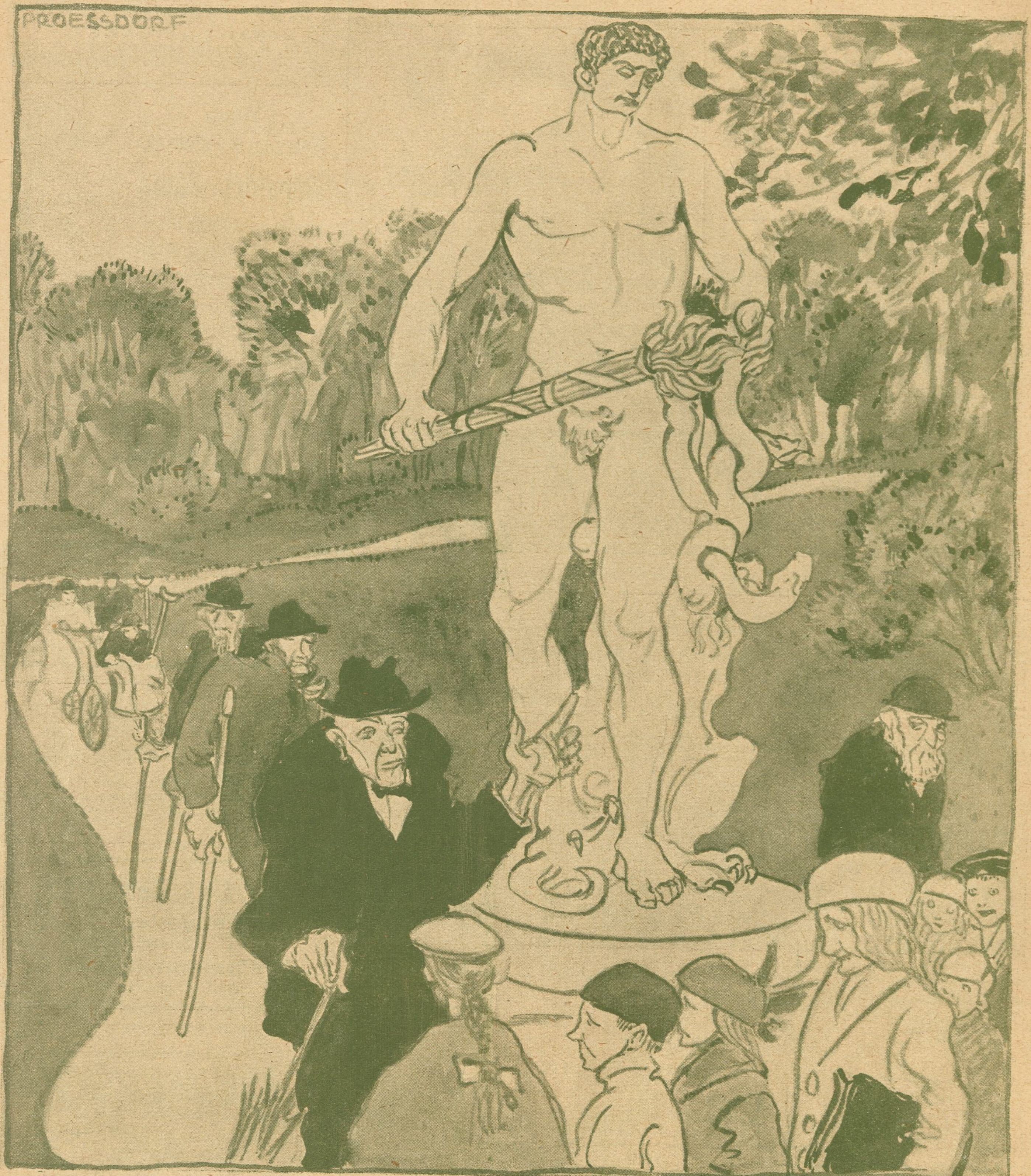

Tegning af PROESSDORF

Skolelæreren: Ser I, Børn, saadanne unge, kraftige Mænd med hele Lemmer var virkelig ganske almindelige indtil Midten af Aaret 1914.

Redigeret af AXEL WESSEL

RAVNEN

Nr. 53. Torsdag den 31. December. 1914

Tegning af Osvald Jensen.

Nytaar 1915!

Københavns Tilskærer-Akademi
Nørrevoldg. 42.
Katalog over Tilskære-kursus og Tilskæring af Mønstre sendes paa Forlangende.

A/S H. MATZEN
REPRODUKTIONSANSTALT
LEVERER
DE BEDSTE
CLICHEER
KØBMAGERGADE 22
HJ. AF SILKEGADE
KØBENHAVN K.
TELEFON No 7057.

Leverandør af Clichéer til „RAVNEN"

Forlov-elses-ringe

14 Karat fra 7 Kr., 18 Karat fra 10 Kr.
Th. Halgreen, 34 Gothersgade
lige for Regnegade.

W. Bähncke & Co.
Assurance.
Niels Juelsgade 3.
Telf. Central 128 og 129.

HERMAN JUST's
Pariserfarveri og kemiske Tøjrensnings-Anstalt.
Hele Dame- og Herregarderober renses og farves uden Opsprætning. Specialitet: Gardin og Møbelstoffer. Dekartering af Dame- og Herrestoffer.
Pustervig 3. Tlf. Byen 1537 y. **Raadmandsgade 2.** Tlf. Taga 113.

Køb RAVNEN!

LYSÆGTE
FIONA KRONE-TAPET
GARANTI FOR HOLDBARHED
•FIONA• SKINDERGADE 27

Lind Hansens
Clichéer — Kataloger — Reklamer.
Silkegade 4 Telf. 6288.

Forsamlingsbygningen
Koldinggade 4.
Telf. Øbro 1132. *Joh. Olsen*

Sygepleje Artikler,
garanteret **fineste Kvalitet,** en gros Pris. **Fordelagtig** Prøvesending forsendes i København og Provinserne mod 1 Kr. i Frimærker eller Efterkrav.
Risiko udelukket. Skriv i Tide til **Eksporthuset Skandia,** Frihavnen C 5, København Ø.

EXPORT-FLØDE
Garanteret fri for Tilsætning af nogen Art.
EXPORT-FLØDE KOMPAGNIET, ODENSE.

Holbergsgade 6

Man bør støtte Arbejdernes Kooperative Foretagender og købe sit Forbrug af Brød og Øl i

Forbrugs- og Spareforeningen Aalborg.
Bestil hos vore Kuske eller i Udsalgsstederne disse Varer.

Grovt Hvedebrød

fra Arbejdernes Fællesbageri, fremstillet af sammalet Hvede. Udmærket for svage Maver og Blegsottige. Bedre og mere velsmagende end Grahamsbrød.

Stene paa Fremskridtets Vej.

— Med Portrætter af Krigens Ophavsmænd —

»Ravnens« Redaktion har haft den Glæde fra den 82-aarige, nu vel nok helt glemte Professor *Max Køllers* Haand at modtage en Serie Artikler, som utvivlsomt vil vække Opsigt Landet over. Den gamle Professor, som henlever sine sidste, stille Aar i sit øde Taarnhus paa en Sidealle til Gl. Kongevej, tærende paa sin lille Universitetspension, er — som han skriver til os — vaagnet til nyt Liv ved Krigens Larm. Den gamle Lærde karakteriserer sine Artikler som »*de mest radikale, der er skrevet her i Landet i de sidste 20—30 Aar*«, og han har stillet den Betingelse, at der ikke maa forandres en Tøddel i hans saa bidende og dybtalvorlige Artikler, en Betingelse, som vi er gaaet ind paa, selv om et og andet *maaske* vilde vinde ved at faa et mildnende Skær over sig.

De i Artiklerne karakteriserede Personer er Professor Max Køllers egen nærmeste Familje, og Portrætterne er tegnede efter gulnede Fotografier i Professorens Familjealbum.

Naar vi nu ved det ny Aars Begyndelse giver den ligesaa ærværdige som hensynsløse Professor Ordet, er det med den Overbevisning, at vore Læsere, som i »Ravnen« altid finder rigeligt med lystigt Stof, med Glæde og Interesse vil lytte til denne ejendommelige Røst fra en vis Olding — hvor bitter og haard denne Stemme saa end er.

Ved Nytaar 1915.

Da Hunnerne hærgede Lande og Stæder, havde de den Undskyldning, at de ikke kendte hverken Goethe eller Hugo, ikke havde Mozarts Klange i Ørerne, ikke havde skuet en Hoppemas' Landskabskunst eller frydet sig over Pasteurs Videnskab. Hvilken Undskyldning har da de uniformerede Horder, som i disse Dage radbrækker Evropas Krop og møjsommelig sammensparede »Fornuft«? Ingen.

Saalangt er altsaa Verden gaaet tilbage! Fremskridt, som alle kender, gider jeg ikke nævne. Lad Statistiken om det. Men jeg har paa mine Ture og inden Gigten helt gjorde det af med min Gaakraft, set store Skarer af Mænd med bedende Hundeøjne løbe tiggende hen til ankomne Dampskibe for at faa Lov til med Næverne at »tjene« et Par Sølvpenge, der skulde forhindre deres Afkom fra at lide Nød. De møder hver Dag og faar *ikke* det Par Sølvpenge, som dog blev en Judas tilmaalt. Kun Tyve og Svindlere bliver fede. Og jeg har set vældige Skarer af unge Kvinder, hvis Antal i de sidste 20 Aar er vokset med umaadelig Hurtighed, og hvis Søstres Tal Verden over er *større* end de Hære, der nu kæmper, staa og tinge om deres Krop paa Gadehjørner; Kvinder, hvis Elskovsliv, Naturens sarteste Mimose, er tilrede for en Skibskaptajn, der kom i Havn i Gaar og letter nu til Morgen. *Dermed har Verden og Samfundet dømt sig selv*, og tilbage er da kun at analysere enkelte Legemer af denne Million-Mikrokosmus. Jeg har Forklaringen lige ved Haanden — min egen Familie. *Den* forklarer Krigen, Raaheden og Raaddenskaben. Og vi er ved al Videns Bund.

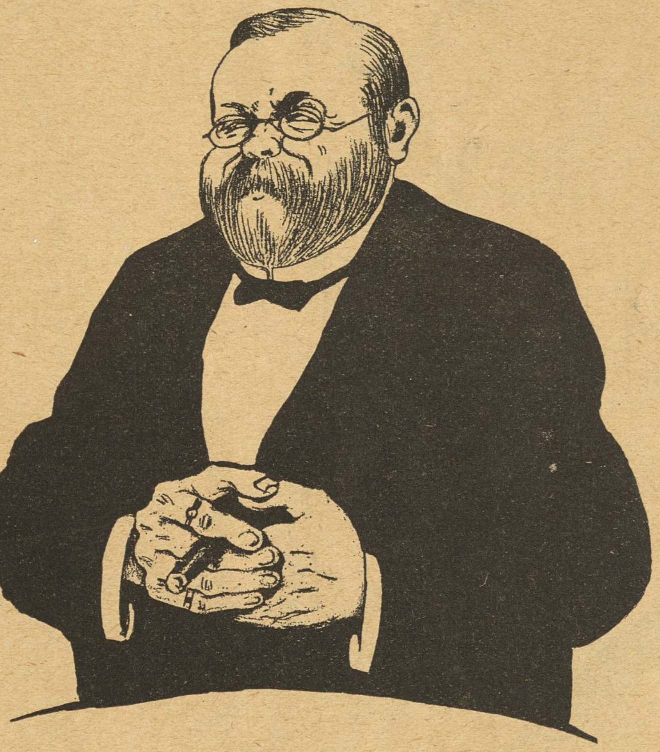

Min Broder Edward.

Min Broder Edward tog Studenterexamen og rejste til England, hvor han ved Hjælp af sin Mødrenearv kom ind i et optisk Firma, hvis Chef han omsider blev. Han opnaaede hurtigt at blive rig, og fik, smittet af Guldet, der dyngede sig i hans Hænder, Verdenssygdommen: Guldfeberen. I Løbet af nogle faa Aar blev han en lumsk, grim og grisk Pengegris — og *han*, min Broder Edward, er en af Hovedaarsagerne til Krigen. I Tyskland søgte man med Held at tilvirke Aplanater og almindelige Mikroskoper for at fortrænge fransk og specielt engelsk Optik, og samtidig bearbejdede tyske Agenter de engelske Besiddelser for at konkurrere engelske Varer ud. De stak derved en Kniv i min Broder Edwards Hjærte, der er inddelt som en Pung med fire Rum. Han slog Allarm i Fabrikantforeningen, pegede paa sine mange Arbejdere, som det var hans Pligt at forsørge (intet er ham ligegyldigere; han kan faa Arbejdskraft nok). Allarmen slog øjeblikkelig an hos Knivfabrikanter, Fajance-Direktører, Bomuldsfabrikanter o. a., Fabrikantforeningernes Medlemmer lod Allarmen gaa videre til deres Familie og Venner blandt Officererne, disse lod den igen gaa videre til Diplomaterne og helt op til Tronens »Fod«; en lignende Bevægelse og af samme Bevæggrunde sporedes i Tyskland — og nu var intet mere sikkert, end at der *maatte* blive Krig! Tableau! Fordi en Bunke hovedrige Industriherrer med min Broders guldholdige Tyrehjærne i Spidsen saa en Del af deres vældige Indkomst truet, blev der *Krig*.

Jeg *forstaar* saa fuldt vel Anarkisten, der, Gud straffe ham, kalder dette for en »Forbrydernes Generalforsamling« og slynger en Bombe midt ind i den, saa Medlemmernes Tarme bliver til Hæklegarn. Men denne Skæbne rammer ikke Industriridderne, men *Folket* i Løbegravene.

At dette kan ske: det vil sige, at elskværdige Mennesker, som vi i Gaar traf smilende i fredelig Syssel, i Dag skyder hverandre til Vrag, at foreløbig en Million Mennesker ligger i store, dræbte Bunker — det kan Du ikke forstaa. Men i næste Artikel skal jeg klart vise Dig, *hvorfor* det er saaledes. Og jeg kan forklare det ved Hjælp af en af de haardeste Stene paa Fremskridtets Vej — det blødeste Hjærte, jeg har kendt — — min Fader.

Max Køller,
Professor.

Tegning af Hp. Hansen.

St. Peder: Beklager at maatte afvise Dem, 1914, men her er ikke Plads for Barbarer!

KUN ÆGTE SKATTEFRI KRONE PORTER fra DE FORENEDE BRYGGERIER

„Francais“
i København
Gummilageret
16, Lille Kongensgade 16,
en gros. ved Kongens Nytorv. en detail.
Køb den bedste Modersprøjte.
Forsender diskret! Hygiejne-Gummi,
Bandager og alle Sygepleje Artikler.
For Frimærker eller Post Opkræv.
Fører kun friske Varer!
A. Mouritzen.

Annoncer
til
Ravnen
modtages paa Ekspeditionen,
Nørre Farimagsgade 49 Stuen,
til 10 Øre pr. m/m.
Paa løbende Annoncer indrømmes
Rabat. Favoritpladser efter Aftale.

Schulstad
Ludvigsen
Maltet Brød
Giv Agt paa
Varemærket

Brug
Worning & Petersens
Xeroform-Sæbe
faas overalt
à 25 Øre pr. Stk.

Forhenværende Operasanger *Aage Wang Holm* tiltræder med 1. Januar sin ny Stilling som Vandværks-Direktør i Jylland.

Tegning af Emil Poulsen.

»Jeg hilser Dig, min *Hane* god —!«

1915!

Afskedssalut og Velkomsthilsen, digtet over den gamle Melodi: »Nu tycker jag at det er Tid at tänke på refrænen«.

Det nye Aar jeg hilse vil
med Donner og Rabalder,
i Kvæld vil jeg nu la' staa til,
mens Krudtet lystigt knalder!
Og hvis Du har en god Gitar,
saa tag den frem og stem den!
Vi synge vil — den Sag er klar —
om Nittenhundredfemten!

O, Gudskelov, at »14« nu
er gaaet hjem og lagt sig,
for ærlig talt, det var en Gru —
det Aar har ikke smagt mig!
Ak, jeg har om min Kasse Flor,
for den er nemlig slem, den!
— Bort Pengenød og Massemord
i Nittenhundredfemten!

Du nye Aar bring Fred og Ro
og Prisen ned paa Smørret,
paa Brød og Æg og Ko og So
og Lejen med — ja gørr'et!
Slaa Spekulanterne i Kvas,
saadan som det gik »Emden«.
Ja, bort med alt det falske Bras
i Nittenhundredfemten!

Nu Nitten-Femten priser jeg,
mens Toddyvandet damper,
og selv om det saa viser sig,
at ogsaa den bli'r hamber —
en Trøst jeg har i »*Ravnen*« her,
ja, hold den, læs den, gem den,
for slig en Ven er noget værd
i *Nittenhundredfemten!*

Peder Ravn.

EDDERKOPPEN

En Roman fra Kæmpebyen London.

»Jeg har det!« raabte han med et. »Det skjulte Rum ligger mellem to Værelser, og Indgangen er sandsynligvis her tilvenstre for Vinduet ved Ydervæggen, eftersom Vinduesnichen i denne Stue ligger betydeligt dybere end i den ved Siden af, tiltrods for, at Facaden er fuldstændig lige.

Omtrent en Time rodede han rundt paa Panelvæggen, indtil han pludselig berørte en Staalknap, hvorved et helt Stykke Panel lydløst gled tilside.

Foran ham laa en smal Gang.

Detektiven tog sin elektriske Lommelampe frem og steg, fulgt af Inail, ind i Væghulningen. Efter at de kun havde gaaet faa Skridt, stod de foran en Dør, der udenvidere lod sig aabne. De befandt sig paa det hemmelige Værelses Tærskel.

Da de to Mænd traadte ind, fo'r Wecks op fra et usselt Leje.

»Du gode Gud, er det Detektiven!« udbrød han.

»Netop,« svarede Broadbent, »men hvordan er De kommen herhen?«

»Aa, De var næppe gaaet fra mig forleden hjemme hos Dem, før Døren blev aabnet og en Mand med et stort, sort Skæg traadte ind. »Herr Broadbent sender mig herhen for at bede Dem straks komme til ham,« sagde han. »Der holder en Vogn nede.« Selvfølgelig greb jeg min Kappe og Hat, medens han gik hen til Skrivebordet og lukkede det op. »Det er vel de Papirer, jeg skal have med til ham,« sagde han saa og greb nogle Lapper. Derefter gik vi sammen ned og steg i Vognen. Tilsidst endte vi her, hvor han holdt en Revolver for min Pande. »Hvad skal det betyde?« raabte jeg. »Ikke noget slemt,« svarede han. »Der findes et hemmeligt Selskab Liberta, der har ladet en fornem Herre rydde af Vejen og væltet Mistanken over paa Dem. Det er Forbundet magtpaaliggende, at De paatager Dem Skylden for dette Mord; De vil saa til Gengæld faa sikret en Aarsrente paa 50 Pund og blive skaffet ud af Landet.« »Men jeg vil ikke,« erklærede jeg rasende. »Jeg vil blive her i England og bevise, at jeg ikke har haft noget med Mordet at skaffe.« »Nuvel, saa er det bedst, De faar lidt Tid til at tænke Dem om,« sagde han med et hæsligt Grin, hvorefter han slog Døren i og forsvandt. Siden er han kommen hver Dag for at spørge, om jeg har skiftet Mening.«

»Stille,« hviskede Inail med ét. »Der kommer nogen.«

»Saa forsvinder vi,« sagde Broadbent. »Wecks, De bliver og siger, at De iovermorgen vil give bestemt Svar.«

»Aa, tag mig med!«

»Nej, det vilde kuldkaste alle vore Planer. Vær ikke bange! Vi vaager over Dem og kommer snart igen.«

Næppe var de to Mænd kommen ud paa Gangen, hvor de skjulte sig i et stort Vægskab, før Gadedøren aabnedes. En Mand traadte ind og gik til Køkkenet. Straks efter saa de to Lurere ham komme frem med et Lys i Haanden, et Brød under Armen og en Revolver i Bæltet.

»Skal vi snuppe ham?« hviskede Inail.

»Endnu ikke,« lød Svaret.

Den Ubekendte vandrede endnu et Par Gange frem og tilbage med Vand og Fødevarer, saa begav han sig paany ud i Køkkenet, kom tilbage uden Lys og forlod Huset, idet han slog Døren til efter sig.

»Et Øjeblik,« sagde Broadbent til Inail. »Jeg vil se mig lidt om i Køkkenet.«

Den lamme ventede taalmodigt, til Detektiven kom tilbage med en Bylt under Armen.

»Den tager vi med,« sagde han. »Kryb De først gennem Vinduet, saa rækker jeg Dem Pakken og kommer selv bagefter.«

Paa Vejen til Scotland Yard spurgte Broadbent leende Inail:

»Har De nogensinde været paa Maskebal?«

»Aldrig.«

»Saa skal De komme det nu. Imorgen besøger vi et Maskebal sammen; paa det vil De sandsynligvis træffe Manden med det sorte Skæg og den lange Kappe. Jeg kommer som Fangevogter; Dem foreslaar jeg at forklæde Dem som Slagter. Det bliver Fest.«

20. KAPITEL

Maskeballet i Pencharter Hall var en selskabelig Begivenhed af Rang. Alle Hotellerne i Reading var overfyldt med Gæster, og man ventede, at mindst et Medlem af den kongelige Familie vilde indtræffe.

Den unge Jarl i romersk Centurionkostume og hans statelige Moder som Dronning Elisabet tog imod i den store Hal. De havde endnu ikke anlagt

Maske og bag dem stod i ulasteligt Kjolesæt Sekretær Malling.

Snart var Ballet i fuld Gang. Kun Eustace og Frue deltog ikke i Dansen, men sad sammen i et Hjørne af Salen og betragtede det glimrende, brogede Skuespil. Han var klædt som græsk Kriger, medens Edith bar en svejtsisk Bondepigedragt.

Pludselig traadte Broadbent med sine klirrende Nøgler og Haandjern ved Beltet hen til hende og hviskede:

»Klokken to bliver Demaskeringen forkyndt fra den lille Platform. Sørg for at opholde Dem i Nærheden.«

Kort før to sad Broadbent sammen med Husets Frue i en Vinduesniche. Han lod, som om han ikke havde genkendt hende, og foregav, at han først var kommen meget sent.

»Der er egentlig forbausende, saa let det er at gennemskue Forklædninger,« bemærkede Fruen i Samtalens Løb. »Jeg har genkendt en Mængde Mennesker iaften.«

»Det maa være en særlig Gave hos Dem,« svarede Fangevogteren.

»Maaske. Engang er det saagar lykkedes mig at gennemskue en Idiot af en Detektiv, som vilde udfritte mig. Det morede mig!«

»Godt, at han var dum,« bemærkede Broadbent leende. »Ellers vilde han vel paa en eller anden Maade have hævnet sig paa Dem.«

»Hvordan skulde han kunne det?« svarede den forhenværende Fru Braunton. »Men nu er Klokken to; vær saa venlig at føre mig tilbage til den anden Ende af Salen.«

Snart lød Klokkesignalet, og fra alle Sider strømmede Gæsterne til. Broadbent havde endnu sin Dame under Armen og saa i Nærheden af sig den græske Kriger og Sveitserpigen, med hvem han vekslede et Blik.

»Nu kommer Overraskelserne,« sagde han til Lady Pencharter, idet han tog sin Maske af.

»Er det Dem!« skreg hun op og veg forfærdet tilbage.

»Ja, det er mig, Idioten! Vi er kvit nu, Mylady!«

»En Detektiv her? Hvad skal det sige?« spurgte Egbert rasende.

»Det skal sige, at jeg udbeder mig Tilladelse til al indføre en celeber Gæst,« og paa et Vink af Broadbent traadte en høj, sortskæget Mand i en lang Kappe frem bag en Vægskærm. Egbert stod som forstenet og stirrede paa ham.

»Udlændingen!« udbrød en lam Gæst, som endnu var maskeret.

»Nej ingen Udlænding,« sagde Herren, idet han kastede Skæg og Kappe fra sig, »men Inspektør Gear fra Scotland Yard med en Arrestordre imod Jarlen af Penchartens Morder, der befinder sig her i Salen.«

»Ingen Skandaler i mit Hus!« raabte Egbert.

»Gør Deres Pligt, Inspektør Gear!« sagde Broadbent koldt.

Silas Inail og Eustace trængte sig frem for at se Politimanden lægge sin Haand paa Lord Pencharters Skuldre. Men til deres Overraskelse var det en helt anden Mand, han berørte: Sekretær Manning.

»Edward Manning, eller rettere William Braunton, jeg arresterer Dem som Jarlen af Pencharters Morder. Egbert Manning, falskelig kaldet Jarl af Pencharter, og Alice Manning, falskelig kaldet Amelie Braunton, jeg arresterer Dem som Medvidere i og Anstiftere af Mordet. Kom her, Folk, og før Arrestanterne bort!«

Seks hidtil maskerede Betjente traadte nu frem og lagde Haandjern paa Fangerne.

»Hvordan? Sekretæren!« udbrød Eustace, idet han kastede sin Maske. »Hvad betyder det?«

»Det betyder, at De er Jarl af Pencharter, og at denne Slyngel ikke i nogen Maade er beslægtet med Dem, saalidt som han er en Søn af den afdøde Jarl. Der hviler nu ikke mindste Plet paa Deres myrdede Fars Navn, og Deres Hustrus Uskyld er klart bevist.«

Naturligvis opstod der Panik blandt Gæsterne, men Broadbent fik Stormen til at lægge sig, og Selskabet opløstes efterhaanden.

»Forstaar De saa, hvad der var i Pakken?« lo Broadbent, da Hovedpersonerne var alene tilbage i Salen. »Den indeholdt det Skæg og den Kappe, som Egbert Braunton — eller rettere Edward Manning — brugte til Forklædning. Da han forsvandt igaar, bemærkede jeg, at han ikke mere bar Kappen. Jeg fandt da Sagerne i Køkkenskabet og tog den med, da jeg lovede mig en hel Del af dette Teaterkup.«

Nu faldt Eustace ham i Talen.

»Herr Broadbent, jeg er som faldet ned fra Maanen. Egbert Brounton Bedrager, og Manning min Fars Morder! Hvordan hænger alt det sammen?«

21. KAPITEL.

»Et Øjeblik!« bad Broadbent. »De Herrer Penthwaite og Hawke, saavelsom min Ven Wecks venter udenfor, for ogsaa at faa Historien at høre. Naa, der kommer de.

Altsaa:

Det forholder sig rigtigt, at den afdøde Jarl i sine unge Aar indgik et Ægteskab med Amelia Staincore, om hvilket ingen undtagen hans Mor og hans Ungdomsven Edward Manning vidste Besked. Denne Amelia Staincore døde efter et Aars Forløb, og Jarlen giftede sig nu for anden Gang; hans Brud var eneste Datter af Lord Glenmauriee.

(Fortsættes.)

EUROPAS SMILEBAAND

Englænderne har engageret Indianerhøvdingen »Den hvide Falk« til at — fange Rekrutter i London! (»Illustrirte Zeitung.«)

Australien hjælper England. (»Lustige Blätter«.)

Man ser forklædte tyske Spioner allevegne! (»Daily Mirror«.)

Hvorledes Amerikanerne forestiller sig, at Tyskland kommer til at ride Europa, hvis det vinder i Krigen. (»The Philadelphia Record.«)

Af C. B. Møller & Co.s Cigaretter fremhæves:

Rose No. 101 og 102	15 Stk.	10 Øre.
Monaco, oval, Kork	10 -	10 -
Sherrys No. 3, stor, Kork ..	10 -	25 -

Rød Indmad

Nytaars-Ønsker.

*»Ravnen« spreder sit Vinge ud
og flyver med Ønsker gode —
ej til den rige, den fine Mand,
der pumper sit elskede Fædreland
og spanker med oprejst Ho'de.*

*»Ravnen« sender sit Ønske ud
og alle kærlige Tanker
til hver, der kues paa Legem og Aand
og stønnende mærker Urettens Haand:
For Eder vort Hjærte banker!*

Fem gamle Svende blev enige om at hilse 1915 Velkommen lige paa Slaget 12, men det gik saa varmt til i »Løbegraven« 1914, at hele Kompagniet har maattet overgive sig — inden Midnat!!

Lurblæsernes første Nytaarsaften paa Raadhuspladsen!

Nyt Ordsprog.

Der er et gammelt Ordsprog, som siger, at ingen kan tjene to *Herrer*. Vi henleder Opmærksomheden paa det sidste ny Ordsprog, der siger, at der ikke er noget i Vejen for, at man kan tjene to — *Damer!*

Goderne er ulige fordelt her i Verden — Øjeblikbilledet fra Raadhuspladsen taget 2. Juledag!

— Hvad døde din Fader af?

— Det skal jeg sige Dig. Han var kommen ind paa en Variete, og dér saa han en nydelig Danserinde i Trikot. Bedst som hun dansede, gik hendes Trikot i Stykker, og da hun spurgte Publikum, om ikke der var nogen, som havde en Knappenaal til at fæste Trikotet med.... saa var det, at min Far døde.... i Trængslen!

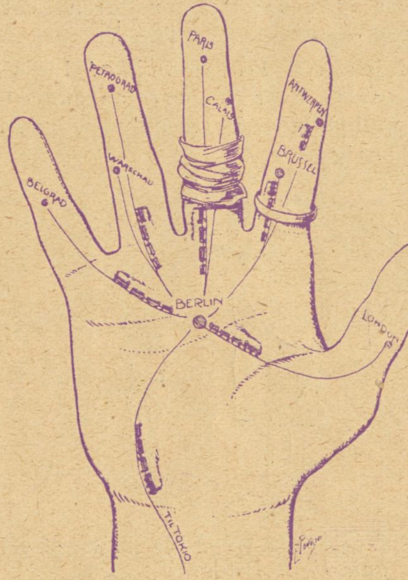

Kejser Wilhelms Haand.
(Efter Mad. Thebes Spaabog.)

Je' sku' hilse —!

Det banker Klokken 3 Morgen paa Henriksens Dør. Og saa banker det igen.

— Hvem er det?
— Er Du vaagen, Henriksen?
— Ja, hvem æ'de?,
— De' æ' Søren.
— Hva' vil Du?
— Je' sku' hilse fra Andersen --
— Det er godt! Tak for det.

Det banker igen. Intet Svar. Flere Bankninger.

— Sover Du Henriksen?
— Ja, hvad vil Du?
— Je' sku' hilse fra Andersen —
— Ja, jeg *har* hørt det! Gaa hjem og sov!

Flere Bankninger.

— Sover Du, Henriksen?
— Hva' i hede Helvede *vil* Du?
— Je' sku' hilse fra Andersen —
— Ja, det har je' hørt tyve Gange nu —!
— Ja, men han bad mig hilse *tusind Gange!!*

Nytaars-Kur.

Ligesom Kongen hvert Nytaar plejer at faa Besøg og Lykønskning af en udvalgt Kreds af Dannemænd, saaledes vil ved dette Aarskifte — efter hvad »Ravnen« har bragt i Erfaring — en Del af Rigets bedste Mænd modtage Visitter med Gaver, Taler og Adresser af forskellige Institutioner o. lign., der paa forskellig Vis er kommen i Taknemlighedsgæld til bemeldte fine Herre.

Etatsraad *Moldenhaver* faar Besøg af Landstingets Højre, der medbringer en smagfuld Adresse med Motto: Tak for Din Daad, Du vidste Udvej, Du vidste Raad!

Hos Assessor *Rump* møder en Deputation fra Byens Vexellerere, der takker for udvist Venlighed. Efter Forlydende agter den beskedne Embedsmand med en klædelig Rødmen at svare: Ak Gud, ikke noget at takke for!

Borgmester *Marstrand* gæstes af en Kreds af Raadhuspladsens Beboere, der overrækker ham et Fotografi af Pladsen omkring Lurblæserne med følgende Inskription: Kanske vil der gaa baade Vinter og Vaar!

Byfoged *Stephensen* modtager Takkevisitter af de Indbyggere i Middelfart, som endnu gaar løse og fri omkring. De medbringer ingen Gaver, men deres Taarer og varme Haandtryk vidner noksom om deres Hjerters Taknemlighed.

Hos Konsul *Hansen* i Aarhus møder en lille Kreds af Beundrere, der overrækker den store Patriot et Presentkort, lydende paa et gratis Kursus i Danmarks Love hos en af Landets dygtigste Jurister.

Hos Generaldirektør *Ambt* indfinder sig en Deputation af danske Rejsende. De indfletter i deres Lykønskningstale en spagfærdig Beklagelse over, at Togene gaar *for* hurtigt, at alt er ordnet med næsten *for* megen Akkuratesse og Omhu — lidt Uorden hist og her vilde utvivlsomt sætte et vist Krydderi paa Rejselivet. Direktøren lover at gøre sit bedste.

Folketingsmand, Doktor *Rørdam* faar Besøg af en lille Kreds Sanatoriebørn, der som Gave medbringer et Sølvpenneskaft i Form som en Tæppebanker. Den venlige Mand beder de smaa sætte sig, men de ømmer sig svært derved og siger, de vil helst staa.

Hos fhv. Folketingsmand *Jørgen Frederiksen*, der har indlogeret sig i en af Vesterbros Sidegader, indfinder sig — — nej, det er sandt, det har vi lovet *ikke* at fortælle.

»Ravnen« endelig modtager Telegrammer fra forskellige udenlandske, meget højtstaaende Personer, der beklager, at de paa Grund af Forholdene ikke personlig kan give Møde. »Ravnen« kaster et kærligt Blik hen til sin Stok og deler i høj Grad Beklagelsen.

I Landmandsbankens Annonce i Julenumeret er angivet fejlagtig Adresse og Telefonnumer.

Den rigtige Adresse er:

Amagertorv 2, 1. Sal.
Telefon 7191.

Vi tre Brølere har hermed den Fornøjelse at ønske alle »Ravnen«s Læsere et rigtig glædeligt Nytaar!!

IBSEN Cigaren

Nyt Salgssystem,

Faktisk uden Konkurrence.
Alle vore Cigarer og Cigaretter
25 pCt. billigere
fra egne Fabriksudsalg.

Vimmelskaftet 47. Købmagergade 28.
Østerbrogade 42. Vesterbrogade 18.
Nørrebrogade 63. Gl. Kongevej 90.
Rolighedsvej 3. Strandvej 112.
Gothersgade 48. Istedgade 126.
Amaliegade 34.

og hos vore autoriserede Distrikts- og Eneforhandlere i København og Provinsen.

DRACHMANN CIGAREN

KARL PETERSEN & C°

Nyt Reglement for Lejere

1) Al Tobaksrygning forbydes, da den spolerer Tapeterne.

2) Vækkeuhre og Uhre, der slaa højt, taales kun naar de staa og ikke trækkes op.

3) Levende Hunde og Katte taales ikke, derimod staar det Lejeren frit for at holde udstoppede Dyr.

4) Lejerne maa ikke slaa Søm i Væggene, dog tillades det i hvert Værelse at slaa et Søm, hvorpaa mit (Værtens) Portræt kan anbringes.

5) Naar Lejeren kommer hjem, skal han straks trække Støvler af. og iføre sig Tøfler eller Filtsko, for at ikke min (Værtens) Søvn skal forstyrres.

6) Det forbydes paa det allerstrængeste Lejere, der er gifte, at forøge Familien, da en Opsigelse vil være en uundgaaelig Følge deraf.

Aw

De fem Bogstaver.

En menig Soldat, skal sig ta' i Agt,
Og pænt sin Tunge holde
Hvis han er rask og uforsagt,
Fem Bogstaver, let kan volde,
Kvarterarrest i 14 Dage.
En rask Soldat maa aldrig klage!

For streng Disciplin, det skal vi ha',
Beskeden maa man være!
Vil man paa Naturens Vegne træde a',
Skal man optræde som en Herre!
Saadan er Soldatens Liv nu om Dage
Men en rask Soldat, maa aldrig klage!

Og hvis man af anden Grund føler Trang
Paa Naturens Vegne!
Kære Sergent, sig mig en Gang
Hvorledes skal man det saa betegne?
Fortæl os det Sergent Hansen!
Men hurtig for det kan ske,
At der er flere Soldater der er trængende —

O. P.

O. P. Tak for de borgerlige og rimede Ord, der kommer i en god — det vil sige — i en daarlig Tid!

AGGERBECKS
ÆGTE FINE
IRIS
forfiner·forskönner·bevarer·Huden
Alles Yndlingssæbe
Stk. 25 Øre

Hermed en lille Anekdote, som maaske kan bruges til deres ærede Blad.

En Sergent kommanderer »holdt«. Da Rekrutterne imidlertid ikke gjorde det tilfredsstillende, siger Sergenten: Nej, I skulde have set da jeg var Rekrut, vi gjorde holdt i en Landsby, og det saa kraftigt, at vi sank i Jorden til Knæene, og Præsten trillede ned af Prædikestolen, saadan rystede Jorden, og Vorherre stak Hovedet ud imellem to Skyer og sagde: Det var Søren hente mig godt gjort, 4. Compagni!

Højstærede *Fru Franciska!* I disse Krigstider, hvor Vorherre anvendes til alt muligt, lader Deres opbyggelige Historie sig høre.

Læreren: — Hvad forstaar man ved den *gule Fare*, Peter?
Peter: — *Spanskrøret*, Hr. Lærer.

Tak for den, Peter. Vi holder ikke af den Facon paa Arme, Du har givet Læreren, og de mange Fingre, han har paa Haanden, gør os lidt urolig — men Peters Intelligens redder næsten det Hele!

To Københavnere ser en Bondemand staa og meje et lille Felt af sin Mark. Saa siger den ene Københavner: Jeg tror, Bonden dér har taget Eksamen.
Den anden: Som hvad?
Den første: Som Feltskærer!

Napoleon.

Den er slem; men selvfølgelig kunde det ikke falde os ind at lade en Vittighed fra selve Napoleon gaa i Papirkurven!

Dette er *Caroline Vejmand*, Tegning af *Egon Frantzen*, som takkes for den literaturhistoriske Oplysning, at Jens Vejmand var gift.

Kelner *Orla G.* Beklager, men Vittigheden har netop i disse Dage spadseret rundt i forskellige Blade.

H. Stjernquist. Siden De vil være os »evig taknemlig«, maa vi jo se at skaffe Plads for Deres Morsomheder.

Kære »Ravn«! Her skal Du faa en god Vittighed:
Damen: Rejs Dig op, Du sidder paa mit Liv.
Herren: Aa, Undskyld! — Det betyder forresten *Døden!*
Damen: Hvordan det?
Herren: Jo — Enden paa Livet er Døden! *Margarethe* i Sorø.

Tak, Frøken Margarethe! Det er et Held, at vi har hørt Vittigheder før, ellers var vi da falden død om — af Grin!

Tegning af R. STORM-PETERSEN.

— **Er der noget at skyde her paa Egnen, min gode Mand?**
— **Ja, De kan gaa ind til Købmanden derhenne; han har saamange Rotter i sin Kælder!**

„Ravnens Nytaarskonkurrence.“

Hvor er 5-Krone-Guldstykket?

Vi begynder Aaret med en rask Gættekonkurence — og dem skal vi have mange af til Forkortelse af de lange Vinteraftener!

Denne Gang skal der gættes Gaader, og vi gaar lige til Sagen.

Opgaven ser saaledes ud:

A ron
R ode
G aas
O lie
N ora
N ota
E mil
R ask
N eva
E rik

Foran hver af disse smaa Ord skal der sættes et Bogstav, saaledes at dette ny Bogstav sammen med de tre angivne Bogstaver danner *et Ord.*

Disse Forbogstaver, som det er Læsernes Opgave at finde, skal, naar de læses ovenfra og nedefter, *danne Navnet paa et skovbevokset fransk Højdedrag*, som næsten daglig omtales i Krigstelegrammerne. (Ordet stod nævnet i en af »Ravnens« ugentlige Viser i December Maaned.)

Opløsninger sendes til »Ravnens« Redaktion, Nørre-Farimagsgade 49, Københ. K. *inden d. 12 Januar 1915* Kl. 8 Aften, og Brevene mærkes »Gæt« og forsynes med Afsenderens Navn og Adresse.

Præmierne.

Til de heldige Løsere af Opgaver udsætter vi som Præmier: **10 Kasser Cigarer.** (*Carl Petersens* bekendte »Fuente«) à 50 Stk. og **5 gratis** Kvartalsabonnements paa »Ravnen« — **ialt 15 Præmier** som, om fornødent, fordeles ved Lodtrækning.

Men dertil kommer saa *et lille gyldent Mysterium!*

I en af de 10 Kasser Cigarer ligger der en Femkrone i Guld — »RavnensLykkeskilling« for 1915!

Ingen anden end Cigarfabrikanten ved, i hvilken af Kasserne Guldstykket ligger, og Kasserne ser ganske ens ud. Tilfældet skal altsaa afgøre, hvem der faar baade Cigarer og Guld, og vi anmoder vedkommende Ekstraheldige om at meddele os sit Held.

Vel mødt i det ny Aar — og kom saa med mange Opløsninger!

»Ravnens« Redaktion.

NYTAAR

Goddag, du nye Aar! Farvel du gamle!
Gaa bort og dø! — Jeg gider ikke her
fortabe mig i ørkesløse, vamle
Erindringsgloser om dig. — Hver især
har mer end nok at klare i sit eget,
og ogsaa *du* skal engang blive vejet!

Farvel, du gamle Aar! Goddag du nye!
Stil dig i Solen, vis dit Ansigt kækt!
Har du et Varsel om, at der skal grye
en Morgenrøde for vor slagne Slægt!
— Vel, gør din Pligt: besaa vor Skæbnes Ager,
og lad os haabe, Høsten bliver fager!

— — — —

Længst lagde den første Frost sin Glans
hen over Gadernes Pytter —
Den første Forpost, Vinteren har sendt
—: en vaabenraslende Rytter,

der døded hver Blomst og plukked hvert Blad
med haard og knokkelfast Finger,
beredende Vejen, saa Verden forstod
—: Nu kommer den store Betvinger!

Sin Kongekaabe om Skulderen slængt
med hvide Pelsværksbræmmer
ridder han frem i Pomp og Pragt —
— men Sporene bagved skræmmer!

En øde Verden, hvor alt er dødt,
og Stormen er Vagtparade —
Kun én tør sige sin Mening frit
—: Hofnarren, den puklede Skade.

Men vi, der er lagt under Isherrens Lov,
maa neje os trælske for Tronen
og hemmeligt hviske om Foraarets Sol
—: Den kommer jo, Revolutionen!

— — — —

Det drøner fjernt i Syd fra Jernkanoner!
Dumpt og alvorligt skydes Nytaar ind —
se Krigens Konge, der hovmodigt troner
og tror at kunne tøjle alle Sind,
hans Blik var Blod, hans Stemmes Brøl var Torden
— Ulykkelige Nittenhundredfjorten!

Tavs hilser vi dig, Nittenhundredfemten!
Vi kender ikke, hvad der i dig bor —
Vil ogsaa *du* — til Klokkers tunge Klemten —
begrave dine døde i din Jord!
— Nej, væk af Hadet alle sunde Kræfter
og giv os *Freden*, som vi hungrer efter!

Thorkil Barfod.

De to Skruptudser.

Der har været Kreaturmarked i Smørum. Rasmus Lollænder har købt en Ko, og det har hans Ven, Søren Pe'sen ogsaa. Og nu vandrer de hjemad, hver med sin Ko.

Saa hopper der en Frø langs Grøftekanten.

— Ded æ dov i Grunden et ledt Dyr, siger Rasmus Lollænder.

— Ja jæ ka' knapt li' aa røre ve' saa'en en levende, svarer Søren Pe'sen.

— Næ, saagu, siger Rasmus. Turde Du æde saa'en en levende?

— Føj for Fanden!

— Jæ ve' gi' Dig min Ko. hvis Du tør!

Søren sunder sig lidt.

— Tør Du bande din Saligheds Ed paa det?

Rasmus bander sig ned i det sorteste Helvede.

Søren snupper Frøen, kniber Øjnene sammen, ryster sig, som om han havde Koldfeber, og æder Frøen. Han har en Fornemmelse, som om Lever og Lunge vender sig inden i ham — men nu har han to Køer.

De gaar videre.

En halv Times Tid efter møder de igen en Frø.

— Føj for den lede, siger Rasmus, a' Du ku' bekvemme Dig te' aa æde en Skruptaase. De' fik Du aldrig mig te'.

— Ded æ li'e mejet, siger Søren, æder Du 'en, ska' Du faa din Ko igen.

Køb den — Læs den — Gem den
I Nitten—hundred—femten!

I næste Øjeblik griber Rasmus Frøen, og medens alle Helvedes Kvaler risler gennem hans Krop, foretager han nøjagtig den samme Proces, hvis Rædsler hans Ven nylig har gennemgaaet.

Saa vandrer de videre, hver med sin indvendige Kvabakkelse og hver med sin Ko. Da de nu naar hjem til Landsbyen, standser Rasmus pludselig og siger:

— Der æ en Ting, jæ itte kan forstaa, Søren!

— Hva' æ de'?

— *Hvorfor Fanden aad vi i Grunden de to Skruptaaser?*

Tegning af Emil Poulsen.

„Nytaarshilsener“ til cand. Petersen paa Hovedtrappen. Kandidaten retirerer ad Køkkentrappen!

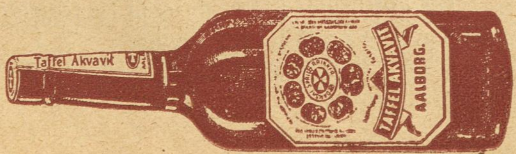

Fluen.

»Jeg ved, jeg kommer for sent til Toget,« raabte Mejer nervøs, mens han skænkede Te med den ene Haand og tog et Stykke Smørrebrød med den anden.

»Kom nu med Støvlerne! jeg kan ikke vente længere,« skreg han til sin Kone.

Teen var skoldende varm. Han hældte den ud paa Underkoppen, slugte den i store Mundfulde, var ved at blive kvalt af Tebladene og satte netop Koppen fra sig, da Fruen kom med Støvlerne.

»Her har Du dem — nej, tog Du *den* Kop?« udbrød hun. »Har Du ikke set, der var *en Flue i den?* Den kunde ikke flyve, for dens ene Vinge var revet af.«

»Jeg har slugt den!« skreg Mejer vredt, »den havde ogsaa nær kvalt mig! Jeg troede, det var et Teblad. Du store Verden! Levede den?«

»Ja, jeg saa, at den kravlede omkring paa Koppens Kant.«

»Jeg kan mærke, den kravler inde i mig!« raste Mejer. Han slog sig for Brystet og hostede haardt, men havde ikke Tid til at tænke saa meget paa Sagen lige i Øjeblikket. Det var først efter at han var kommet ind i Kupeen, at han fik Pusterum til at tænke.

Det, som gjorde ham urolig, var, at Fluen ikke vilde gaa ned. Han kunde tydelig mærke, hvordan den sad inde i Brystet paa ham og vadskede sig i Ansigtet med Forbenene. Han begyndte at skræmme sig selv op, og han syntes, det vilde lette ham, om han raadførte sig med nogen, hvorfor han henvendte sig til en Herre, som sad ved Siden af ham.

»Jeg har — har slugt en Flue, min Herre,« begyndte han. »Den vil ikke gaa ned, og jeg kan heller ikke faa den op igen.«

»Hvorfor vil De have den op igen?« spurgte den Fremmede, mens han nysgerrigt stirrede paa Mejer.

»Jo, jeg mærker, at jeg er daarlig! Ser De,« forklarede han videre, »den har sat sig her — lige ind under min øverste Knap i Vesten, og jeg er bange for, det kan blive farligt!«

»Det kan det vist,« indrømmede den Fremmede. »Jeg ved ikke noget, som kan være mere farligt. Vil De paa en Prik forklare mig, hvor den sidder? Jeg er Læge. Dersom jeg kan hjælpe Dem med noget, saa —«

Mejer tænkte, at dette Møde i Sandhed maatte være en Forsynets Tilskikkelse. Han takkede den Fremmede overstrømmende varmt og pegede igen paa den Del af Brystet, hvor han syntes, at Fluen endnu sad og killede ham.

»Hm! Jaha,« bemærkede Doktoren eftertænksom. »Den kan gerne sidde paa Deres *mix vomika* ved *centrallympanien* af en *pax vobiscum.* Saa er det nok.«

Mejer blev aldeles forskrækket. »Er det alvorligt?« spurgte han nervøst.

»M-ja, det kan jo udvikle sig til en Obduktion«, svarede den Fremmede ligegyldigt«. Ellers er det ikke noget af Betydning.«

»De spøger,« bemærkede Mejer med et svagt Forsøg paa at smile.

»Jeg spøger aldrig om alvorlige Emner, min Herre,« svarede Doktoren strengt. »Dersom De ønsker min Hjælp, er jeg som Doktor Medicinae villig til at hjælpe Dem. Jeg vil ikke skjule for Dem, at De svæver i en overhængende Fare. Jeg kendte en Mand, som slugte en Flue, og den vilde heller ikke gaa ned, før han satte Tuden af en Haveslange mellem Tænderne. — Hvad? Om Vandet drev den længere ned? Jo—o—vist. Men hvad blev Resultatet? Fluen blev absorberet af hans intellektuelle Kraft. Den blev i saa høj Grad indlevet med hele hans System og paavirkede hans Natur saaledes, at det næsten var umuligt at holde ham væk fra skaldede Mandfolk. En Dag overfaldt han en Mand, som kom til ham for at sælge Fluepapir. Saa blev han indespærret paa et Sindssygehospital. Derfor, lyd mit Raad, og lad ikke denne Flue komme ned i Maven.«

»Men hvad skal jeg gøre med den? Jeg kan da vel ikke lade den blive der, hvor den er?«

»Nej, for saa tager den Livet af Dem,« sagde den Fremmede med Overbevisning. »De maa sørge for, at den kommer op.«

»Hvor langt skal De?«

»Til næste Station.«

»Der gaar jeg ogsaa af. Saa skal jeg hjælpe Dem, hvis De vil.«

Da de steg ud ved Stationen, lod han Doktoren tage sig under Armen, og de gik sammen hen ad Gaden.

Mejer blev unægtelig noget forbløffet, da hans Følgesvend gik ind i en Slagterbutik og købte Bøfkød, men han var altfor urolig og syg til at tænke paa at gøre Spørgsmaal. Han betalte Kødet med en lettet Følelse — det var i alt Fald en uskyldig Medicin.

»Nu skal jeg ind her ogsaa,« forklarede Doktoren, da de kom forbi en Isenkramforretning. »Vi maa skaffe os en Snøre til at knytte omkring Kødet, ellers kan den glide ned i Halsen og kvæle Dem. Men jeg skal købe et Fluepapir ogsaa, i det Tilfælde at Kødet ikke skulde hjælpe. Hvad er det? De ser daarlig ud«, sagde den Fremmede.

»Jeg — jeg føler mig saa daarlig«, stammede Mejer.

»Sæt Dem ned paa Trappen, mens jeg gaar ind og skaffer det, vi behøver.«

Overmaade urolig satte Mejer sig paa Trappen, og han tænkte stærkt paa at løbe sin Vej, da en Mand kom hen til ham og hviskede:

»Bryd Dem ikke om ham. Han er gal. Jeg er hans Vogter.«

»Hvorfor har De ikke advaret mig før? Han kunde jo have gjort mig noget galt!« udbrød Mejer, højligen overrasket.

»Jeg blinkede til Dem mange Gange, men De saa det ikke. Det gaar ikke an at lade ham mærke, at der bliver passet paa ham. Saa bliver han rasende, men ellers er han rolig. Men se nu at komme af Sted, før han kommer igen.«

Og Mejer var ikke sen til at stikke af.

Han følte sig imidlertid saa mat og daarlig, at han opgav alle Tanker paa Kontoret, og rejste direkte hjem.

Hans Hustru blev meget forskrækket, da han vaklede ind i Soveværelset og højt stønnende kastede sig paa Sengen.

»Hvad er det, kære Edvard?« raabte Fru Mejer, mens hun vred Hænderne.

»Send Bud efter Lægen,« stønnede han.

Fruen begyndte at skrige. Pigen, som stod i Døren, stemte ogsaa i af Respekt for sin Frue.

Mejer hostede, som om han skulde kvæles.

»Det er den Flue,« stønnede han. »Aa—aa—aa! Jeg kan — næsten — ikke — trække Vejret! Denne Flue — paa Tekoppen, Du ved — som jeg slugte —«

»Du slugte den ikke, søde Edvard. Jeg fandt den paa Underkoppen, da Du var gaaet!«

Han rystedede trist paa Hovedet.

»Jo, jeg fandt den virkelig,« raabte Fru Mejer. »Det var den samme Flue, for den ene Vinge var af, og saa kunde jeg se, at den havde været i Mælk. Og Du har gaaet og indbildt Dig alt dette Sludder bare for et Teblads Skyld!«

. . . .

Tal aldrig om Fluer, dersom De tilfældigvis skulde træffe Mejer. Det er et pinligt Emne.

HANSONS STEMPELFABRIK
TF. 354 · NYØSTERGADE 2
MÆRKEPLADER
Signeter, Dørplader, Haandtrykkerier,
Brændejern, Numeratører, Perforérer.

MULLERS HOTEL
(L. PRÆSTMARK).
Café, Restaurant og Billard.
Telefon 3558.
Diner à 1 Kr. o Middag à 50 Øre.
Nørre Farimagsgade 55.

**Hygiejne, Sygepleje,
Toilet og Barber Artikler.**
Illustreret Katalog
tilsendes m 10 Øre t. Porto
Forretningen
grundlagt 1900
Depotet „DISKRET"
Afd. R., Prinsessegade 49, Kbh C.

**Arbejdernes
Forsamlingsbygning,
Aarhus.**
Store og smaa Lokaler til Selskaber
og Foreninger.
Restauration. Billardsalon. Telefon 2728.
S. M. Mikkelsen.

Kontortid:
Kl. 11—3, samt
Mandag og Onsdag 5—7, Fredag 6—9.

Aaboulevard 16.
Tlf. Nora 2812.
Tilkendegivelser og alle
Oplysninger sendes gratis.
Enhver kan blive Medlem.

Tandlæge Edv. Møller,
Købmagergade 30, 2.
udfører enhver Tandbehandling til smaa Priser. Samvittighedsfuldt Arbejde. Bedøvelse hele Dagen. Konsultationstid 10—3½, 6—7 Eftm. og 10½—12 Søndag.
Telefon 8181.

Wilsons Gummivarelager
12, Gothersgade 12.
Alle Sygepl.-Artikl. sendes
mod Efterkrav. Ill. Katalog

Mælkeriet Enigheden.
Telefoner 2146 & 6270.
Vore 58 Vogne kører overalt i Byen.

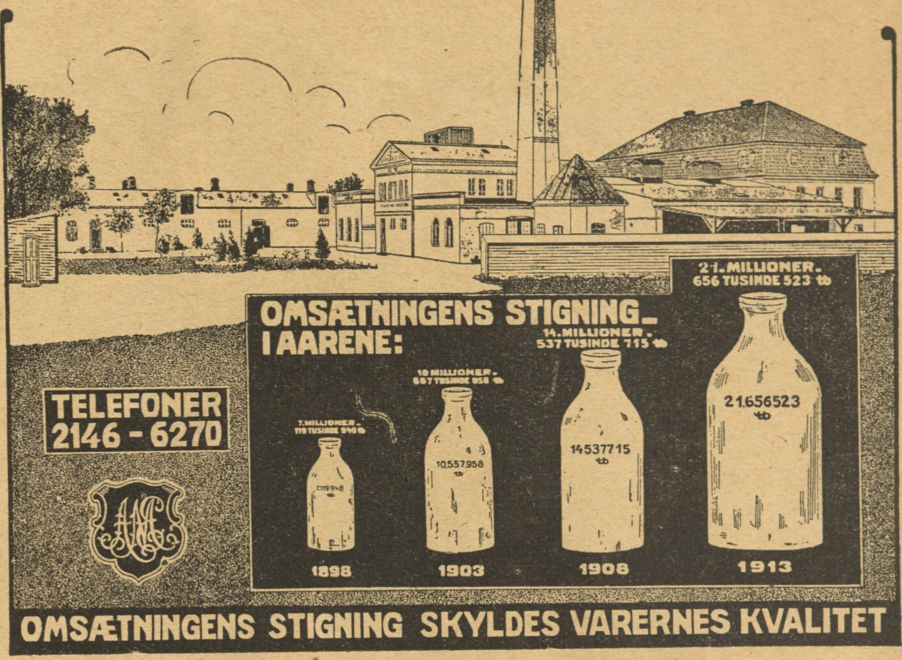

GEORG C. MØLLERS EFLGR.
HOVEDKONTOR: Vimmelskaftet Nr. 42, 2. Sal. (Yorks Passage.)
Telefoner: 913, 1124, 7980, 3313.
LAGER: Badstuestræde 9—11. Fiolstræde 12—14. Kongens Nytorv 8.
Vinkyperens Telefon: 6351. Byen 1722 x.

Gør Deres Indkøb af:
KONTORARTIKLER
PROTOKOLLER
SKOLEMATERIEL
TRYKSAGER
BØGER
PAPIR ETC.
i Arbejderpartiets
Bog- og Papirhandel
„FREMAD"
FREDERIKSBORGGADE 33
TELEFON
7106 · 10406

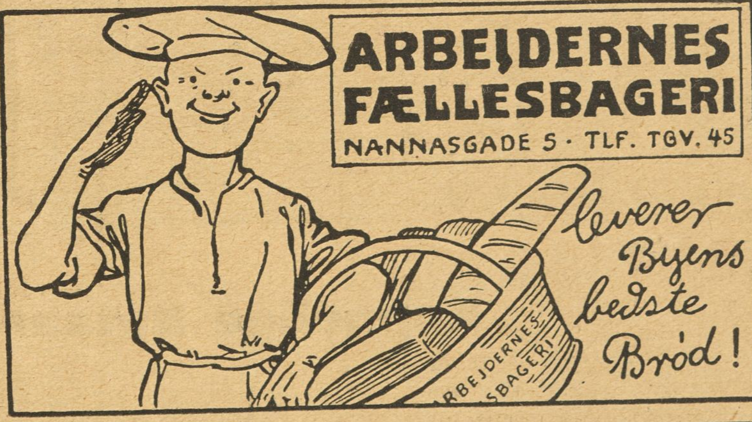

Udgaar hver Torsdag. Abonnementspris: 1 Kr. 25 Øre Kvartalet, 10 Øre om Ugen. Abonnement kan tegnes i København i Nørre Farimagsgade 49 Stuen, og i Provinserne paa samtlige Postkontorer og hos Boghandlerne. Annoncer modtages paa Kontoret, Nørre Farimagsgade 49, Stuen. Telefoner Central 1395 og 7495. Udgivet af socialdemokratiske Foreninger. Clichéer ved H. Matzens Reproduktionsanstalt.

F. E. BORDING KØBENHAVN.

Tegning af Anton Hansen.

Kongelige Nytaarsgaver.

Redigeret af AXEL WESSEL

Tegning af H. G. Jentzsch.

FRED.

Hvilken Fred!
Den azurblaa Kyst i Solglans ligger,
mens sejlspændte Snekker i Søen stikker
sikker paa Fred!

Skønne Fred,
brutalt slaaet ned af Krigshundes Tuden —
se, Fiskeren stirrer fortvivlet bag Ruden
uden Rist eller Ro.

Giv os Fred!
Lad Bækkens Rislen melodisk klinge
og Blomsterskarer af Jorden springe,
ringe til Fest!

Vi vil Fred!
Forbandelsen ramme de krigsgale Hunde,
der saarede Livet og Verden tilgrunde
— Vunde saa dyb!

Ave.